

4518

అంధ్ర ప్రదేశ్ - సంవత్సరాబంధిక ప్రకటనలు

WORKSHOP
No. 62, Govindappa Naick Street
George Town, Madras.

Telegram: "VMMIDIAR"
Telephone No 802

SHOWROOM
25, China Bazar Road
George Town, Madras.

Vummidi Ramiah Chetty, Gruswamy Chetty & Co.,

Manufacturing Jewellers
JEWELS, ARTICLES IN GOLD
and
SILVER, PRECIOUS RUBIES
and
PUSHYARAGA KAMALAMS

ALWAYS READY FOR SALE

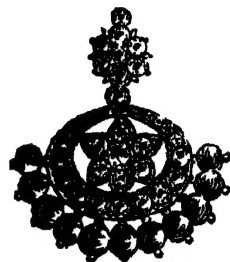
Reliability, Durability, Neatness,
Promptness and Personal Supervision,
Most Exceptional Advantage is accepting
the return of Jewels, if unapproved.

TRY US BEFORE YOU TRY ELSEWHERE.

బంగారు, వెండి, పుష్పరాగి ముము,
ఉంగుము, గాలు, ఇతర చిత్రపస్తులు,
సమృద్ధముగాను నాణ్యముగాను, పూచీతోడను,
సరియైన ఫిరకకు విక్రయించుటకు సదా ఉంచబడును.
స్వీడిష్ రిమోగా లేని వో తిసికొని
చైతము వాసీయబడును.

ఉమ్మిడి - రామయ్య శెట్టి,
గురుస్వామి శెట్టి కంపెనీ

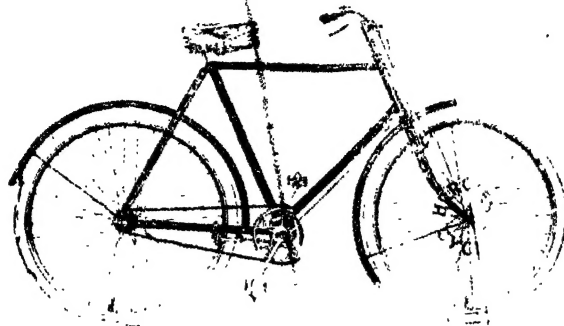
25, చైనా బజారు రోడ్డు, మదరాసు.
172 ఫుటలుగల మా చిత్రవిచిత్ర క్యాటలాగు
ధర రూ॥ 1-0-0

ప్రకటనమైన నైకిల్స్!

సరసమయిన ధరలు!

ఆంధ్రసంచికా, దినపత్రికాపాఠకులకు ప్రత్యేక సౌకర్యములు

హెయ్స్ బైక్స్ పాఠకులకు ప్రత్యేక గల నైకిల్స్ సమానముగా ఉంచెయ్యను. అతిరమ్యముగా నుండును

జ్యూన్ నైకిల్స్ సహా	రూ 109.12.0
బార్లకా హాంబరు అడ్వాన్స్ నైకిల్స్ జ్యూన్ నైకిల్స్ సహా	92.8.0
రాయల్ ప్రెస్ నైకిల్స్ ఇంగ్లీషు గేటెండ్, డబ్బల్ ట్రైల్ సహా	125.0.0
,, బి. యస్. ఎ. సామానులు డబ్బల్ ట్రైల్, బి 90/2 సాకిలుతో సహా	140.0.0
సంగారు యంట్లై నైకిల్స్, చాలా ప్రశస్తమయినది డబ్బల్ ట్రైల్ సహా	165.0.0
గంటూరు పాఠకులకు నైకిల్స్, గ్రీన్ యానాములు డబ్బల్ ట్రైల్ సహా	185.0.0
రెడ్డివిల్లు వద్ద ఎరిడో స్పెషల్, చాల ప్రశస్తమయిన సయికిట్, సామానులు ప్రస్తుతపు కుండులకు హాంబరు సహా	175.0.0
వైంగల్ సయ్యాయిదు వేయించినవి. డబ్బల్ ట్రైల్, బి 90/2 సాకిలుతో సహా	150.0.
రెడ్డి విల్లు వద్ద స్టాండ్ నైకిల్స్ ప్రెహాదికాని, అన్ని సామాను సకిలుతో యుడి	200.0.0
బి. యస్. ఎ. 1928 మోడల్ నైకిల్స్ డబ్బల్ ట్రైల్ బి 90/2 సాకిలుతో సహా	180.0.0
ర్యాల్ పాపులర్ నైకిల్స్ డిటో	

నెప్ట్యూన్ ఫౌంటెన్ పేన్

విద్యార్థులకు, ఉద్యోగస్థులకు న్యాయవాదులకు తప్పక ఉండవలసినది

నెం. 210 రూ 8.12.0; నెం 158 కాంపెట్టో రూ 4.8.0; నెం 251 స్క్రీ రూ 5.0.0.

గుట్టి పుబ్లిషర్స్

కడచిన అనేక సంవత్సరముల అనుభవముతో ప్రశస్తమయిన శింస్టాను అను గుట్టి పుబ్లిషర్స్ తప్పించి అతి సరసమయిన ధరలకు విక్రయించుచున్నాము. సోపానులు ఒకమాటు ఈరబ్బును వాడిన యే సరియైన ప్రాశస్త్యము తెలియగలదు.

1 1/2 సెక్స్ రూ 1.12.0 అడుగు; 1 1/2 సెక్స్ రూ 1.1.0 అడుగు

చివరే టు మోటారు కారు

ఈకారు, ఇప్పుడు దేశమంతటను పందల పోలి పోలి ఖచ్చితముగా అనుబంధించి దీనియొక్క ప్రాశస్త్యము వ్యక్తపడుచును. ధర రూ 3400. 1 టన్ను (315)

ఇంగ్లీషు నైకిల్స్ అందు మోటారు ఇంజనీరింగు కంపెనీ ప్రాధ్య, మద్రాసు.

ఆంధ్రపత్రిక

పడు నేనవనంవత్సరాదినంచిక

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం
గ్రంథాలయం

రక్తాక్షి సంవత్సర మువ్వమొదలు పంక్తి.....

శబ్ద.....

మనెల్ శ్రీమహాత్మా

ఆంధ్రమహాజనలచే వ్రాయబడిన

జాతీయసారస్వతసాంఘికరాజకీయాది

విషయకవ్యాసములును దేశభక్తుల చిత్రములును గలవు

ఆంధ్రపత్రిక ముద్రాలయమున ముద్రితము; ఆంధ్రపత్రికాధిపతిచే బ్రకటితము

6-7, తంబుకెట్టిపేటి, బాన్సులూరు, మద్రాసు.

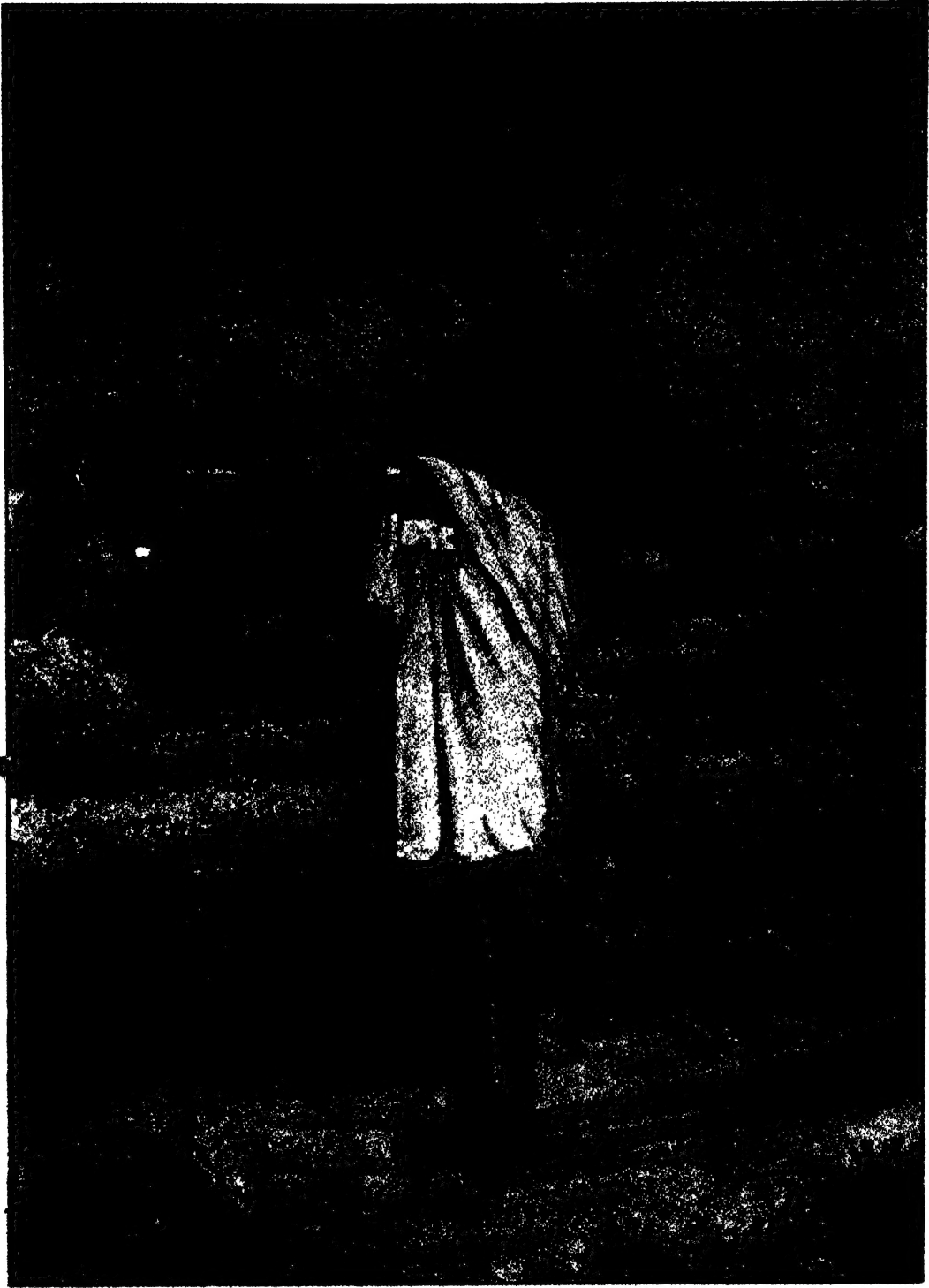
1924-25 సంవత్సరము ఏప్రిల్ 5వ తేది

PRINTED AND PUBLISHED BY

K. Nageswara Rao, Proprietor, Andhra Patrika Press

6 & 7, Thunbu Chetty Street, George Town, Madras.

MAHATMA GANDHI

మ హా త్మ గాంధీ

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యము—విషయసూచిక - పంచాంగము	1-82
ప్రస్తావన—పత్రికాధిపతులు	88-48
గాంధీమహాత్ముని నిర్బంధ విమోచనము	44
విహంగవిమానము—వేంకట పార్వతీశ్వరకవులు	45-48
వందనము—(పద్యములు) వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు	49
రక్తాక్షి—(పద్యములు) బుర్రా బాలకృష్ణశాస్త్రిగారు	50-51
గాంధీమహాత్మ్యప్రశంస—(పద్యములు) గార్లచిన్న సుబ్బారావుగారు	52
సాహిత్యవిమర్శనస్వభావము—సేపూరి లక్ష్మీనరసయ్యగారు ఎం. ఏ.	58-58
ఆశంసము—(పద్యములు) వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు	59
ఉచితవేషము—ప్రొల్లపల్లి మూర్తారావుగారు	60-66
అన్యపదేశము—(పద్యములు) మక్కపాటి వేంకటరత్నముగారు	66
పెద్దనాదినియమంతుము—మల్లాది మూర్తినారాయణశాస్త్రిగారు	67-70
స్వప్నపాపము—(పద్యములు) పొన్నలూరి మూర్తినారాయణశాస్త్రిగారు	71
ఆశ్రితశత్రులు—ఆర్య సుఖదేవగారు	72-78
శ్రీకృష్ణదేవరాయలు—(పద్యములు) జంధ్యాల వేంకటేశ్వరకవులు	74
ఆంధ్ర సారస్వతము - హాస్యరసము—ఆంధ్ర శేషగిరిరావుగారు	75-80
వేడుక—(పద్యములు) శృంగారకవి సర్వనారాయణుగారు	80
పసుకరిత్రము - చంద్రికాపరిణయముల కథానస్తునిర్యాము—శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు	81-89
కావ్యరచన—(పద్యములు) తాతీ గర్భారావుపంతులుగారు బి. ఏ.	90
చైతన్యస్వరూపసిద్ధాంతములు—పారసంది జగన్నాథస్వామిగారు ఎం. ఏ., ఎల్. టి.	91-98
ప్రబోధము—(పద్యములు) వేంకట శేషేశ్వరులు	94
గర్భకాస్త్రము - మహామహేంద్రసాలము—పారసంది రామశాస్త్రిగారు	95-96
విశిష్టాద్వైతశాస్త్రము—మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారు	97-107
వజ్రరసంకమూము—(పద్యములు) వడ్డాది సుబ్బారాయణుగారు	107
నన్నయభారతమందిరంబందోవిషయములు—గిడుగు వేంకటసీతారావుగారు బి. ఏ. యల్. టి.	108-117
ఈశ్వరప్రార్థనము—(పద్యములు) గోదావరి సత్యనారాయణుగారు బి. ఏ.	117
పుష్పములు - మనుష్యులు—పార్వంది సత్యనారాయణమూర్తిగారు	118-120
రిహాస్ వేదీయమహాజనపథ - కాకినాడ—ఆచార్యసంఘాధ్యక్షులగు కొండ వేంకటప్పయ్యపంతులుగారి స్వాగతోపన్యాసము	121-126
” మూలనామహమ్మదాలీగారి అధ్యక్షకోపన్యాసము	126-176
” తిర్వానములు	177-179
అఖిలభారతఖడ్గప్రదర్శనప్రారంభోత్సవము - కాకినాడ—ఆచార్య ప్రభులనంద్ర రేగారి యుపన్యాసము	180-186
అఖిలభారతస్వచ్ఛందసేవకులమహాసభ - కాకినాడ—శ్రీయుత జవహర్ లాల్ నెహ్రూగారి యుద్బోధనము	186
అఖిలభారతహిందీసాహిత్యసమ్మేళనము—కాకినాడ, శ్రీయుత కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారి యాచార్యసంఘాధ్యక్షకోపన్యాసము	187-189
” శ్రీయుత బాలరాజేంద్రప్రసాదుగారి అధ్యక్షకోపన్యాసమునందలి భాగములు	189-191
అఖిలభారతతీర్థాధిపమహాసభ - కాకినాడ—మూలనామహమ్మదాలీగారి అధ్యక్షకోపన్యాసము	191-192
యాత్రాధర్మగ్రంథాలయమహాసభ - కాకినాడ—శ్రీయుత జయకరుగారి అధ్యక్షకోపన్యాసము	192
కాకినాడలోని అఖిలభారతసమ్మేళనము - కాకినాడ—ఎల్. టి. సహాధ్యక్షులుగారి అధ్యక్షకోపన్యాసమునందలి భాగములు	193-199

అఖిలభారతవిద్యాధిమహాసభ - కాకినాడ—శ్రీయుత దేశబంధు చిత్రరంజనదాసుగారి అధ్యక్షతోపన్యాసము	199
అఖిలభారతవిద్యుత్కళప్రగమమహాసభ - కాకినాడ—శ్రీయుత కాకినాడుని నాగేశ్వరరావుపంతులుగారి అధ్యక్షతోపన్యాసము	200-202
అఖిలభారతగ్రంథాలయప్రవర్ధనము - కాకినాడ—శ్రీయుత న్యాయపతి సుబ్బారావుపంతులుగారి అధ్యక్షతోపన్యాసము	202-208
అఖిలభారతవిశ్వకర్మమహాసభ - కాకినాడ	204-205
అఖిలభారతమహిళామహాసభ - కాకినాడ—మాతా కస్తూరిబాయి గాంధీగారి అధ్యక్షతోపన్యాసము	205-206
ఆంధ్రభజనోదయము—(పద్యములు) బాలకవి తుమ్మల సీతారామమూర్తిచోదరిగారు	207-208
మహాకవి రవీంద్రుడు—తణికెళ్ల పీఠభద్రుడుగారు ఎం. ఏ.	209-210
దేవాలయములు, దేవస్థానపు స్థలము—గల్లూరి సూర్య నారాయణరావుగారు	217-220
అశ్రుపాతము—(పద్యములు) జంధ్యాల వేంకటేశచవులు	220
గీర్వాణభాషాప్రచారము—మద్దులపల్లి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	221-224
స్వప్నలోకము—(పద్యము) చింతలపూడి శేషగిరిరావుగారు	225-226
కుశీరలక్ష్మి—కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	227-228
శరద్రాత్రి - నాయకాశ్వేషము—(పద్యములు) కొడిదన బాలకృష్ణయ్యగారు	233-234
శేషన—కాలనిర్ణయము—బండారు తిమ్మయ్యగారు	235-239
పసిరిమొగ్గలు—(గేయము) అడివి బాపిరాజుగారు	239
కవితాస్వరూపము—యానమండ్ర నారాయణమూర్తిగారు బి. ఏ.	240-242
రాటము—(పద్యములు) భీమతపురి నారాయణస్వామిగారు	243
ఆచార్య పర్య పాద్యతీకంగాలు ఎం. ఏ., శ్రీ గాంధీఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యాపరిషత్తులయము—ఏ.బి.	244-248
ఆనందము—సామ్యులూరి లక్ష్మీవారాయణగారు	249-250
బ్రహ్మచర్యము—(పద్యములు) కాటాపులపల్లి రామమూర్తిగారు	250
మనుచరిత్రము - స్థాలిత్యములు—యడ్లపాటి వేంకటసుబ్బారావుగారు	251-253
పరిణామగీతి—(పద్యములు) తురగా వేంకటరామయ్యగారు	253
అభివ్యవస్థము—యన్. శే. వేంకటేశంగాలు ఎం. ఏ., ఎల్. టి.	254-256
దివ్యగానము—(పద్యములు) సన్నిధానము నూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు	256-257
నాగాజ్ఞానాచార్యుడు—దువ్వూరి జగన్నాథకర్మగారు	258-260
మాలాపంచరత్నాలు—(పద్యములు) మంగిపూడి వేంకటకర్మగారు	260
రాజ్యాంగతంత్రమున పక్షాధిమానము—అత్తిలి సూర్యనారాయణగారు	261-264
ఉపాసనబోధము—(పద్యములు) పెనుమర్తి వేంకటరత్నంగాలు	265
కాననావళి—సి. ఆర్. కృష్ణమాచార్యులుగారు	266-270
భీష్ముడు (1) బ్రాహ్మయోధుడు(2) —(పద్యములు) పెలగపూడి దాసయ్యచౌదరిగారు	270-271
ప్రాచీనభారతసమరచరిత్రము—డి. యన్. శర్మగారు	272-278
శ్రీరామస్మరణావృత్తము—(పద్యములు) జనమంచి సీతారామస్వామిగారు	274
శకున్తలాపరత్నము—కొప్పర్తి నారాయణమూర్తిగారు బి. ఏ., ఎల్. టి., సాహితీసమితిసభ్యుడు	275-279
వర్ణము—(పద్యములు) శృంగారకవి సర్వారాయుడుగారు	279
వర్ణవికాసము—చిల్రెగ శ్రీనివాసరావుగారు	280-283
సూర్యుడు—శ్రీమాన్ బాలకవి ధూపాటికొండమాచార్యులుగారు	283
కార్యభిమానము—కొండిపర్తి వీరభద్రాచార్యులుగారు	284-285
కారదాతారావళి—విద్వాన్ కట్టి కామేశ్వరశాస్త్రిగారు	286-287
భక్తిమార్గము—వారణాసి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు	287
యజ్ఞములు—పెదురుపూడి రామలక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు బి. ఏ.	288-289
విశ్వకర్మ (గేయము)—అభిరథ్త నూర్యనారాయణరావుగారు బి. ఏ., బి. యల్.	290

అంశములు—ఒక భాగములు	291-292
కాళికా - (పద్యములు) నోరి నృసింహశాస్త్రి చి. ఏ., సాహిత్యం తిలకము	293
రసము - రసాయనము—కామము మృత్యుంజయచర్యుగారు	294-297
కాళికా - కాంగ్రెసునం దె తిన యభిలభారతీయస్వరాజ్యవతాకము—(పద్యములు) చాగంటి విశ్వపతిశాస్త్రిగారు	297
ఇందీయన్ ప్రిఫరెన్సు - భారతదేశమునకు లాభకరమా?—కందుకూరి ఈశ్వరచక్రగారు చి. ఏ.	298-300
ఆయుర్వేదసంస్కరణము—ముదిగొండ బుచ్చయ్యలింగశాస్త్రిగారు	301-304
కాలపభావము—దుర్గమహంతి సీతారామశర్మగారు	304
ఆరోగ్యసాధన—బొల్లప్రగడ సుందర్ గోపాలరావు గారు	305-306
చిత్రపటముల వివరణము	306-308
ప్రకటనలు

చిత్రపటముల విషయానుక్రమణిక

మహాత్మా గాంధీ - సంకల్పచిత్రము.

“జిందా” ఊరేగింపు, కాళినాథ; గాంధీనగరము, కాళినాథ;

300 వ జాతీయమహాసభ - సింహద్వారము, కాళినాథ.

దేశీయమహాసభాస్వచ్ఛందసేవకులు, కాళినాథ; శ్రీమతికస్తూరి బాయి గాంధీ గారియువవ్యాసము, కాళినాథ; భిలాఫతుమహాసభా హంబిషము, కాళినాథ; 300 వ జాతీయమహాసభ - ఖద్దరునుడారము, కాళినాథ.

ఆదిమాండ్రులభజనసంకీర్తనము, కాళినాథ; గాంధీనగరము, కాళినాథ; హిందూస్థాన సేనాదళసభ్యులు, కాళినాథ; 300 వ జాతీయ మహాసభాపతీసేవాభ్యుదయము, కాళినాథ.

స్వరాజ్యస్వభావాలము, కాళినాథ; దేశీయమహాసభమందిరము, కాళినాథ; ఖద్దరు నిర్మాణవిధానము - గాంధీనగరము, కాళినాథ; ఖాది ఆశ్రమనివాసుల ప్రవర్తనము, కాళినాథ; బందరు ఆంగ్లజాతీయ కళాశాలవారి పారిశ్రామికప్రవర్తనము, కాళినాథకాంగ్రెసు.

ప్రార్థనా బాల్లివిడుగులు (తెనుకటి ప్రధానముల); రామేశ్వర నాథులు, (అంగ్లదేశ ప్రధానముల); డబ్బు. ఆడమ్మను, సాగ్లెండు పుత్రిక; హెచ్. హెచ్. స్లిన్నరు, సాతీసిటురుజనరలు; జి. ఆర్. క్లిస్సు, కామస్సు సభాపనాయకుడు; నీలుబక్కుటను, బ్రిటిషు వ్యవసాయముల; వి. హార్వెయర్, బ్రిటిషు పాముపట్టరు జనరలు; పి. హెబ్బింగ్సు, అట్టప్పజనరలు; ఫిల్డ్ స్నాడను, బ్రిటిషు ప్రభుత్వకాళికారి; ఆర్థరు హెడ్డెను, హోంసెక్రెటరీ; బార్డు సెక్రెటరీ, నాకావభాగపతి; పారమారు ప్రభువు, కాన్సిలు ప్రెసి డెంటు; జి. హెచ్. భామను, కాలరీలనుల; హార్డెను ప్రభువు, హార్డెను ప్రభువు.

ఆంగ్లయోగిజనసంఘము, స్వతీయవార్షికోత్సవము, భరగ పురము; శ్రీకృష్ణదేవరాయల ఆంగ్లభాషానిలయము, హైదరాబాదు; శ్రీగాంధీ జాతీయవిద్యాలయకాపాధ్యాయులు, ఏలూరు, శ్రీయుత ఆచార్యవిద్యాలయము.

శ్రీగాంధీ ఆంగ్లజాతీయవిద్యాలయవ్యాపకము, ఏలూరు; శ్రీగాంధీ ఆంగ్లజాతీయవిద్యాలయములోని విద్యార్థులు, ఏలూరు; శ్రీగాంధీ ఆంగ్లజాతీయవిద్యాలయము, ఆయుర్వేదాచార్యులు, ఏలూరు; నారాయణం బొట్టమ్మలు, బాలబాలికలు, ఉపాధ్యాయులు; శ్రీగాంధీ ఆంగ్లజాతీయవిద్యాలయకర్తగారు, ఏలూరు.

దేశీయమహాసభాస్వచ్ఛంద ఊరేగింపు, కాళినాథ; ఆదిమాండ్రుల భాద్రపతీపరిశ్రమము, కాళినాథకాంగ్రెసు భాద్రపతీపరమము; హిందీమహాసభ - కాళినాథ.

శ్రీయుత జయంతికామేశంపంతులుగారు; శ్రీయుత పరమాత్ముని నరసింహయ్యగారు చి. ఏ., చి. యల్, 000 వ నియోగిమహా జనసభాగ్రాసనాధిపతి; శ్రీయుత కరవదిరామప్పరావుగారు; చి. ఏ., కీ. శే. బ్రహ్మశ్రీ కొట్ర లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు; కీ. శే. ముత్తరాజు సుబ్బారావుపంతులుగారు; ఆంగ్లవిద్యాలయపరిషత్, కావ్యనిధి, బ్రహ్మశ్రీ కొట్ర కృష్ణమలకామశాస్త్రిగారు; శ్రీయుత నేపూరి లక్ష్మీనరసయ్యగారు, ఎం. ఏ., ఆంగ్లపద్యకాలి; శ్రీయుత దుగ్గిరాల రాధాకృష్ణమూర్తిగారు; శ్రీయుత జే. వి. కృష్ణారావుగారు; శ్రీయుత జే. వి. నారాయణగారు; శ్రీయుత సముద్రాల వేంకట రామచారిగారు; శ్రీయుత మొట్టపర్తి వేంకటనారాయణగారు.

సర్. జి. యం. దలూగారు, ఇండియా హైకోర్టు న్యాయ; సిద్ధి బట్టగారు; రత్న కంటకర్నాటకాంధీ గోపాలగారు, మతన

మద్రాసు గవర్నరు; కీ. శే. రెనియూరు-రమ్యనాయకుడు; గతిం
చిన మాన్యనాల్లసరి; ముస్తాఫా కమల్ పాషా, సతీమణి; చివరకా,
రమ్యజనరత్; ౧౦

శ్రీయుత వాసిరెడ్డినేంటుకుబ్బదాసుగారు; శ్రీయుత మాన్య
నవర సంతకరాయణంగారు; కీ. శే. కాన్యనిధి చెడికాని లచ్చారావు
గారు; కీ. శే. పండిత వంగూరి సుబ్బారావుగారు; కలకత్తా విద్యా
భ్యులు; శ్రీయుత పబ్బారావు అప్పలస్వామిగారు; శ్రీయుత కాం
దేశ్వర రామచంద్రారావు, కాంగ్రెసుపత్రికాసంపాదకులు. ౧౧

కీ. శే. ము. శ్రీ. వి. కవికామయ్యగారు బి. ఏ., యల్. టి;
శ్రీయుత బుద్ధరాజు అద్వైతరామరాజుగారు; శ్రీయుత అన్యంత
జమాన్ గారు; శ్రీయుత శేషముఖ; శ్రీయుత మోహనలాల్ పాం
ద్యగారు; శ్రీయుత మాలానా సయ్యద్ ముహమ్మద్ సాహెబ్;
శ్రీయుత సుందరలూశి; శ్రీయుత బండు నారాయణరాజుగారు,
బి. ఏ., బి. యల్; శ్రీయుత వల్లభరాయపట్టిగారు; శ్రీయుత
పండిత సంతానముగారు; శ్రీయుత డాక్టరు వరదరాజునాయుడు
గారు; శ్రీయుత ఆచార్య సిద్ధాంతిగారు. ౧౨

మాలానామహమ్మదాజీ; కళకత్తా పండిత వేంకటప్పయ్యపం
తులుగారు; శ్రీయుత బులుసు సాంబమూర్తిగారు; మాలానా పోక
తాల్. ౧౩

నాగపూరు స్వరాజ్యపతాకసంరంధము; స్వరాజ్యపతాక
యోధులు, నాగపురము విజయానంతరము. ౧౪

శ్రీకారదాసమాజ చతుర్థవార్షికోత్సవము, సమాజభవన శీత
స్థాపనము, 1923, అనంతపురము; కారదానిశీతనము బాలికలు నూలు
వడుకుట, కారదానిశీతనము బాలికలు, కుటుంబనిశేయట, గుంటూరు;
ప్రభుమకవి పుస్తకభాండాగారము, 1924, గాంధీఆశ్రమము, వేముల
వాడ; గోపాలకృష్ణ పుస్తకభాండాగారము, ఒంగోలు; వేంకటేశ్వర
ఆయుర్వేదశాల, బెజవాడ. ౧౫

శ్రీయుతి లక్ష్మణసింధుగారు; శ్రీమతి సుభద్రాదేవిగారు;
డాక్టరు సయ్యదువమామ్మమ్మగారు; డాక్టరు హర్దికరుగారు; శ్రీయు
తులు: హంబత్ కర్ గారు, హార్వేగారు, జయేంద్రప్రసాదుగారు;
శ్రీయుత గాంధీదాసు కాలహరి కృష్ణమూర్తిగారు; శ్రీయుత మోతీ
లాల్ ఫోఫోగారు, శ్రీయుత నోరిరామశాస్త్రిలుగారు; శ్రీ నీతారా
మాంజనేయ నాటక సమాజ సభ్యులు, ఏలూరు; ౧౬

హిందీబాలికాపాఠశాల, కాకినాడ; హిందీబాలికాపాఠశాల,
శ్రీమతి కన్యూబాయిగారు, కాకినాడ; గ్రంథాలయమహాసభ,
కాకినాడ. ౧౭

శ్రీ బాలసరస్వతీ ఆంగ్లభాషానిలయము, చామకా, గాకినాడ,
వైదరాబాదు; ఆంగ్లవిద్యార్థులు, 1923—24, పద్మయవహాష్టలు,
చెన్నపురి, కాంగ్రెసు వైద్యాలయము, కాకినాడ. బొంబాయిబాలీయ
వైద్యకళాశాల, కాకినాడ; నాగపురమునకు వెళ్లిన ఏలూరుసత్యా
గ్రహులు; ౧౮

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయమున దొరకు అమూల్య గ్రంథములు

సత్యమత్యుపాఖ్యానము—పద్యకావ్యము. కవిత్యము కడురసవంతమై ముద్దులుమాట గట్టుచున్నది. కల్పనలు మెండు.	1.0.0
ఈ గ్రంథమును జేపట్టిన పాఠకులు కొకపద్యమేని పదల మది జనింపదు	0.4.0
శ్రీ గురుబోధామృతము అను వేదసారగ్రంథము. భక్తి పాటలు, శ్రీమతి కట్టనుంచి తిరుమలమృత వ్రాసినది.	0.12.0
తత్వమచంద్రిక	0.8.0
తిలక్ మహాశయుని జీవితము సంపూర్ణోపన్యాసములు—(మా. సత్య నారాయణశాస్త్రి విరచితములు)	2.4.0
హిందీబాలికా (తెనుగు తెలిసినవారందఱు స్వయముగా హిందీ నేర్చుకొనుటకు అనుకూలమగునట్లు వ్రాయబడినది.)	0.8.0
హిందీ మొదటివాచకము	0.6.0
హిందీ తెలుగు పాఠ్యాంశము	0.8.0
హిందీ తెలుగు పాఠ్యాంశము	0.8.0
ఆంగ్లోద్యమము—మొదటి అయిదు ఆంగ్లమహాజనసభల ఆహ్వానసంఘాధ్యక్ష ఆధ్యక్షకావ్యములు తీర్మానములు చిత్రపటములు కలిగినది	1.8.0
శ్రీరామవిజయం నాటకము	0.8.0
ఆరాధనవిధి	0.4.0
కామనాసుందరము—(రంపయంత్రమునకు సంబంధించిన నవల)	0.8.0
నవవీరచరిత్ర—అమృతం శ్రీమత్తుల కథలు గలది ద్వీపద	0.12.0
మనశ్శరీరములపై పరిసరముల ప్రభావము	0.12.0
కవిత్యతత్వ విచారము	1.8.0
కారదాని-శ్రీధర్మబోధినాటకము	0.4.0
ఆత్మజ్ఞానాసంఘము	0.8.0
కర్ణామిది	1.4.0
కర్ణామిది	1.0.0
కర్ణామిది	0.12.0
కర్ణామిది	1.8.0

పాస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము,
7, తిలు తెల్లిపేటి, మద్రాసు.

తొట్టి వైద్యము.

లూయీ మానేగారి ముఖ్యవైద్య విద్య, అభినవ వైద్యశాస్త్రము రోగారోగ్యవివేకము శిశుసోమణము గ్రంథములందలి విషయము లన్నియు జక్కగా జరిపించి సులభతమగు భాషలో వ్రాసినయుత్తమగ్రంథము 30, 40, యాపా యిల యింగ్లీషు గ్రంథములందలి సాగసుంతయు, సీ గ్రంథరాజమున నిమిడియున్నది. ఈపుస్తకము జదివిన తొట్టివైద్యము నుఁ గూర్చి యింకొక గ్రంథమును జనువు నవసర ముండదు. చాదాపు 70 పటములు క్షణకాగితము. మంచియచ్చు, చక్కని బైండు. రు 4.0.0 ప్రకృతి పత్రికా చందాదారులకు రు 3.8.0

ప్రకృతి పత్రికా

నిరాశుధ, నిశ్శస్త్రమును బోధించునదిత్రమాన పత్రిక. తొట్టివైద్య పునలందించువారికిది విశ్వీతి యనవరము. చలీ చందా రు 8.0.0

(1) పైకీయ బలవికీర్ణ	0.12.0
(2) కూర్మకీర్ణవికీర్ణ	0.12.0
(3) మలబద్ధము	0.8.0
(4) ఆరోగ్యాదగ్ధము	0.8.0
(5) ఉపవాస వికీర్ణ	1.0.0
(6) స్వామి రామదీర్ఘని గ్రంథములు 1 భా	0.8.0
డి.బి. 2 న భాగము	0.8.0

ఏవి నన్నిటిని ప్రకృతిపత్రికా చందాదారులకు రు 1.8 0.2.0 చొప్పున తగ్గించియుత్తము. మా కేటలాగు ఉచితము.

మేనేజరు, ప్రకృతి కార్యాలయము, బెజుబడి.

ప్రకృతి చికిత్సాలయము

గుంటూరు జిల్లా, తెనాలి రైలుస్టేషనుకు 6 మైళ్లదూరములోనున్న దంతలూరు ఆగ్రహారమునందు ప్రకృతి గ్రంథ మాలా సంస్థాపకులును, ప్రకృతి పత్రికాధిపతులును, సుప్రసిద్ధ ప్రకృతిచికిత్సాలయముక గ్రంథప్రణేతలును, జలమార్య శిల్ప చికిత్సాది వివిధనిరాశుధ, నిశ్శస్త్ర వైద్యవిధాన వేత్తలు నగు పుచ్చా వెంకట్రామయ్య గారిచే స్థాపింపబడినది. ఇంకెట్టి మర్మరహస్యములైన వివిధనిరాశుధ, నిశ్శస్త్ర చికిత్సలచే జరిగింపి, కుదుర్పగలరు.

చిరునామా:—ప్రకృతి చికిత్సాలయము, దంతలూరు ఆగ్రహారము.

కొల్లిపరపాస్తు. (గుంటూరు జిల్లా)

లీలావతి సంగ్రహము

పూర్వగణిత గ్రంథముల నన్నిటిని శోధించి వ్రాసిన యుద్ధింగము-ఇందు రాశిగణితము; పాలు, అంబారం; చిన్న పక్షి, పెద్దపక్షి; బండీలుపాలీలు; లాభం, నష్టం; కాలముపని, నీడలది యెత్తు కనుగొనుట; బావులకొల్లులు; కర్తృకల్లులు, నూటికి నూరు పరిపుచ్చుట; ముత్యాల, గుర్రముల; ఫీరంగుల యెనుంగల పూవులకల్లులు; క్రకచ, ఘాత, దశాంశ, భిన్నాంక, బీజ, సూత్రశ్రేత్రాది దశవిగణితములు; వడ్డీలకల్లులు; యుక్తికల్లులు, చిక్కులకల్లులు, ఇంక నెన్నియేనిగలవు. చక్కని అచ్చ బైండు వెల 1 రూపాయి

పుచ్చా వెంకట్రామయ్య దంతలూరు ఆగ్రహారం కొల్లిపరపాస్తు. (గుంటూరు జిల్లా)

శారీరక ధర్మబోధిని

కూర్మోదమాత్మ్యాస్త్రము ప్రతిమనుజుడును మేల్కొందుచున్న యాచరింపవలసిన విధివిహితమును కర్మలన్నియు నామమిక్యఫలములే గాక యైహికమున శరీరారోగ్యాదులను గూడఁ గలుగఁజేయునని యీగ్రంథమునందు సాధింపఁబడినది. మానేప్రభుత్వము ప్రాకృతవైద్యులు (Naturopaths) విసరించిన కటిరింగస్థానములు, ఉపవాసము, బ్రహ్మచర్యము మొదలగు చికిత్సలు మనకుఁ గ్రోత్తవిగావనియు, నవి మనగర్భ శాస్త్రములందును మహర్షులచే విధింపఁబడినవేయనియు సోదాహరణపూర్వకముగ నిందు విమర్శించి వ్రాయఁబడినది. కాఁబట్టి యారోగ్యాభిలాషు లందఱును నిందుఁ జెప్పఁబడిన యాచారములనుదినము ననుష్ఠానమునం దుంచుకొనిన, వ్యాధి కంటిమాత్రమును బ్రకేకమే యుండక శరీరారోగ్యముఁ జెందియుండురు. మలయునారు. వెల రు. 0.10.0

చివ్రకులలక్ష్మీ నారాయణశాస్త్రిగారు

మారీసుపేట, తెనాలి. (గుంటూరు జిల్లా)

భక్త విజయము (1 భాగములు)

కోయిల్ ధనాల దేవరాజ దాసులవారిచే రచియింపబడినది. వెల రూ. 5-0-0

ఈ గ్రంథమును జనువనగోరికగలవారల ముకోల్లాసమును మతీత శ్రేయోపార్జనగా నిందు సుందరములగు వచనభక్తిభాషా మణుల దివ్యమంగళ విగ్రహము లగ్నపట్నము గాంబీర్యమందుటచే నిది పొందినవారికి పరమానందము నాపాదించుచుండును.

గాన భాస-రము వెల రూ 7-0-0

ఇందు సంగీతసంబంధమైన పూర్వగ్రంథముల రసాస్వమలను ప్రోదీకరించి ప్రాయశః కి యున్నది ఇదివఱకు రాయలవెదిబని త్యాగరాజయ్య, పట్నము సుబ్రహ్మణ్యయ్యర్, మత్తుస్వామి దీక్షితులు, పల్లవిగోళయ్య, శ్రీశ్రీస్వామి మొదలగు కీర్తి గుంతులు చేసిన 125 కీర్తనములు స్వరతాళములతో నున్నవి. పల్లవి, కానుగోలు, భానాస్త్రము మొదలుగ గల విషయము కిందు గలవు.

త్యాగరాజ స్వామి కీర్తనలు 6 భాగములు మొత్తము కీర్తనలు 718 వెల రూ 30-0-0

శ్రీ త్యాగరాజ వృందము ప్రతి పుస్తకము సుమారు 80 పుటలు గల నాలుగు పుస్తకములుగా వారిది శ్రీ కాళిముని వ్రాసినవలె కి మొలుకైందు దేయబడియున్నది. 4 సంపుటములు గల పెట్టు 1 కి ధర రూ. 16 సంపుటము 2 కి ధర రూ. 4

సంగీత సుధాంబుధి వెల రూ 3-0-0

ఇందు సంగీతలక్షణములును, ప్రథమాభ్యాసపద్ధతులును, వాద్యయంత్రముల వివర గమనము, ఆగోపాదాది ప్రకములును, త్యాగయ్య, దీక్షితులు, శ్యామాశాస్త్రిలు, సుప్రభాగయ్య, గద్దపూరివాసులు, పుంగవరంగులు, నారాయణ శిర్డీస్, తరంగిలరాడి పంచనాదియ్య, సదాశివరావు మొదలగు సుమారు 25 పూర్వగ్రంథ వాడుకా రచయితలైన వ్రాసిన, కీర్తనలు, వావళ్లు మొదలగునవియును, గీతానల కోచ్చమైన గాంధుస్థానీలు, యస్మిన్, ఇగ్నీహోత్ర, సిద్ధాంతములు (Delicious & any) లలితమిత్రములును, స్వరములతో అంగీకరింపబడునట్లుగా వ్రాసినవియును ఉన్నవి ఎం ఆది అందు కనపెని, పుస్తకవ్యాపారులు, (అప్పా గింగ్స్) 11/286. ఎస్. నెడ్, వరరాష్.

ఆంధ్ర దేశములో ప్రఖ్యాతిగాంచిన యమ్. హెచ్. రావు అండు న్ను

వారి గడియారములు

మిగుల చౌక—నాణ్యమైన—చీరకాలము పని చేయును

మీకు చేతివాచీలు గాని—కేట వాచీలుగాని

పాకాకా కలములుగాని—సులభనములు గాని—చలువ

జోళ్లుగాని కావలసిన యెడల

ధరలు తెలుపు క్యాటలాగు కోరికు న్నాయుడు

క్యాటలాగు లుచితముగా పంపుదుము

వాచీలు చక్కగా మరమ్మత్తు చేయబడును—స్వీట్జర్లాండు దేశములో పనికేర్చికొని—నర్వవిధముగా నిపుఁబడిన ఆంగ్లేయ విశారదులచే గడియారముల మరమ్మత్తులు చేయబడుచున్నవి.

సరియైన మరమ్మత్తు—మంచివాచీలు—మంచి పౌరనుకలములు మాయొద్దనుండి వి. పి. పోష్టుద్వారా తెప్పించుకొని లాభము పొందుడు.

యమ్. హెచ్. రావు అండు న్ను,

తపాలబక్సె నం. 29, కాకినాడ.

శ్రీ శివాభ్యం నమః

శ్రీరక్తాక్షి సంవత్సర సిద్ధాంత పంచాంగం

శ్రీశక్తికల్పానుజ్ఞానావహం రితుహారం దుస్వప్న నోపహరం । గంగాస్నాన విశేష ఫల్యాఫలదం గోదానకుల్యం సృజాం ।
ఆయుర్వృద్ధి మర్తిమం కుభకరం సంతాన సంపత్ప్రదం । వానాశగృహసాధనం సముచితం పంచాంగ మాశర్వాదృశామ్ ॥

ఆంధ్ర పత్రిక

దిన పత్రిక

చందా సం॥కు	రు.	24-0-0
,, 6 నెలలకు ,,		12-0-0
,, 3 ,, ,,		6-4-0
,, 1 ,, ,,		2-2-0

వార పత్రిక

చందా సం॥కు	రు.	4-0-0
సంచిక సహా ,,		5-0-0
ప్రత్యేక సంచిక ,,		2-0-0

అమృతాంజనము

లోక ప్రసిద్ధి జెందిన
వివామృతము.
సకలవిధములైన
తలనొప్పల మాన్పును.
శరీరమున కలుగు అన్ని
నొప్పలకు సంవివంతిది.
అన్ని మందులదాకాణముల
లోను దొరకగలదు.
వెల బుడ్డి 1 కి రు. 0-10-0

ఈ పంచాంగము

బ్రహ్మశ్రీ శ్రీమద్భూమిరాధ్యులవారి పుస్తకము - బ్రహ్మశ్రీ, కుప్పా శేంకటకృష్ణకాశ్రి గారు,
యా. వాగేశ్వరహస్త్యులవారి ద్రియఃపూర్వకము నగు

క న క య్య సి ధ్ధాంతి గారి చే గణింపబడి

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాశురశాలయందు ముద్రింపబడియె.

ఫలితాంశము

ఈ సంవత్సర శ్రేష్ఠ వైశాఖమాసములందు అచ్చటచ్చట ఖండవృష్టియు గాడ్పులును కలుగును. శ్రేష్ఠమాసాధ మాస ములందు అశ్వింతివాయువులతో కూడిన యెండలుకలిగి కిందితన్వస్యపరంగా వర్షము కలుగును. శ్రావణ భాద్రపదములందు కొన్ని స్థలములందు మధ్యవృష్టియు కొన్ని స్థలములందు సువృష్టియు కలుగును. ఆశ్విజ కార్తీకములందు సప్తావ యుక్త మువృష్టియు కలుగును. పశువాయుకుడు బలరాముడు అగుటచే పశువులు తృణసమృద్ధి గలిగియుండును. కృష్ణధాన్య ములు చక్కగా ఫలించును. చందన అగరు కస్తూరి ముల్గము పగడము రక్తవస్త్రములకు ధరలు గలిగియుండును. సుగంధ వస్తువులు నిర్గంధవస్తువులు ఫలమును లభివృద్ధిగలిగియుండును. శ్రావణ శుద్ధ గిరి లు పంచూర్ణ చంద్రగ్రహణమున్నా మాఖ కు గిరి లు త్రిపాదాధిక చంద్రగ్రహణమున్నా కలుగును. మార్గశిర శు గిరి లు ప్రభృతి పువ్య శు గిరి ల పక్ష్యంతం నుదు మాధ్యమాన్నా శ్రేష్ఠ బ గిరి లు ప్రభృతి ఆషాఢ శు గిరి ల పక్ష్యంతం కుక్రమాధ్యమున్నా పునః షాల్వా బహుళ 2 లు ప్రభృతి అవత్సరాంతం కుక్రమాధ్యమున్నా కలుగును. కార్తీక బ ర లు పుష్కరవాహినీ పుష్కరప్రవేశము కలుగును. వర్షము విశేషము కలిగియుండును. పంటలు విదుసీసముల కమ్మడు ఫలించును. క్రూరగ్రహాధి పత్యములు యెక్కువ కలుగుటవల్ల జనులు పోర అపొన్నాది యాతిరాధలుకలిగియుండును. పరస్పర వైరములు ప్రబలియుండును.

శ్రీశక్తి సర్వలభా కుభకోధమకు శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

స్తో॥ అహ వేని హతాః సర్వ భూపాగోస్తప్రభాజనాః॥ తథాపి
 తత్రతీవంతి యథాగోష్ఠాంతత్సరే॥ ఇదంఘల మజ్జిప్రభృతి ప్రైతకుద్ధ
 రా పర్యంతం - తతఃపర్యబ్ధాంతం రక్తాక్షినామ సంవత్సరఫలం భూర్భు
 క్షువోక్తం॥ బ్రాహ్మస్మత్యహవేన॥ ధాతృనామ సంవత్సరఫలం॥ శ్లో॥
 ధాత్రీధాత్రీవలూకాశమధయాచ ఫలపదా॥ కాత్రబేదరక్షినాధా

అమృతాంజనము బాముల కన్ని టికి రామబాణమువంటిది

అధ్యక్షుల విజ్ఞాపన క్రియ:—కార్తిక చర అంశమున అధ్యక్షులు మాకు గురి భానువాసరే ఆశీర్వాదము లే రావాలి.

బావల ముగ్ధుడయ్యాది ఏకవింశతి ఘటికా చక్రముల ముగ్ధుకావాం (గ్రహ చంద్రోపదేశము) ఏకాదశం కాశికేంద్రియమున ద్వంద వాంశ
 శోగ త్రింద సమయే సమమునీవాం - ఘర్మకావ్యాసానీ (మనోభావ) గ్రాహకములముగ్ధుః ఆత్మ యుగమున నెరుది మోక్షః మా గ్రాహక సమయాది

అధ్యక్షావళి కాల నిర్ణయము ప్రయోగము :— ఏకమంతురము కాదు

మొదటి గ్రంథము - సుబహానీ - ఘోష్ట్యాత్మకే శిష్యురైశ్చ శివభాగవాతః
సంపూర్ణగ్రంథః । పింగళమ్ము అన్న చాప్య వాచస్పతినివారణం
కుశాన్యోన్మీలనం । ప్రాయశికాక్షణే అష్టవిధాద్విచ్ఛేదకాల భుజినా
భిమృతకాః ౧౪ ౨౦ నివారణకాలాః భుజినా విభుజికాః ౧౭-౧౮

పుష్కరాల ఘటికా విఘటికాః ౨౦-౨౧
 మిథ్యకాల ఘటికా విఘటికాః ౨౩-౨౪
 మోక్షకాల ఘటికా విఘటికాః ౨౫-౩౪
 అద్యంత శ్రవ్యకాల ఘటికా విఘటికాః
 ౩౫-౪౪ ఏతస్మిన్ మాసే గ్రహదానంభవ విష
 య మాస ౧౦ క్రాంతమాస గ్రహానే లభిత

విద్యార్థి నామం: _____ విద్యార్థి సంఖ్య: _____

ఉన్నత కాలగ్రహీతా విభుటికా ౨౦-౫౦

సాక్షాత్కాలముటికా నిమిషికా ౨5-33.

ఓం పాదస్మరణకాలములోకా విశ్రుతికా 3-3౮

అనంతపురం ప్రభుత్వ కాలనీ - ౧౩

[Faint, illegible handwritten notes at the bottom of the page]

ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾದವರನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದು

శ్రుష్టపదైవ సంయతా । శూద్రాశ్చింత్యం నుహర్ణవం । అతివృద్ధి ర్విగం

తెలంగాణ అనునది - సోమాయినే - విప్రధూపాన్ హంతి । గ్రాసన్

గవాణమానసః పల || శో. మాఖ ఘాల్మణ బ్రతేను త్యక్త క్రావణమానోభవం ఇంద్రపరం ఫలం సమ్యగివాళి - రాజాం కలహాచదంద

తా. - పు. : గానము - కందుకూరి రాజగోపాలాచార్యులు - ఆచార్యులు శ్రీకృష్ణులు సాక్షాత్తులగు వింభూనలూ పునీకదమరుకరచారి

.....

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

అధ్యక్షులు: భయప్రసాద్ భట్టాచార్య గ్రహణ సంధి వాత మౌనాంచ | ప్రసాద్ భట్టాచార్య మౌనాంచ | యథావిధిగాంతం | శ్రీ చాన్

హేంద్ర మండల ఫలం॥ శ్లో॥ మహేంద్రమండలే గ్రహగణం చంద్రభౌజనవిషయేచ త్రాధాదివిషయశ్చ పూర్వవత్ నిస్సంశేపః॥ అథ చా

నూర్యదాః॥ రాష్ట్రం మఖిత్తమశ్వద్వం ప్రజానాం మఖిదంభవత్. బ్రాహ్మణ్యేత్రైకాఖి శ్శ్రేష్ఠ భాద్రప ద్యాజ పుష్య మాఖ ఘాటాః॥

పరిపాలన - ఇంద్రదత్తపరిపాలన - స్వర్ణనివాసము - రాజ్యము కలహాసదం - మానేయ కమాన్సు : ఆపాధ కా రికవిసమయము అత్యంత : (హావనిమాన్సు)

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

శ్రీమద్భిషేకమున కుడు రోగము జరిగె నం భస్మమును ద్రవ్యమును గలది యొకటిగా వర్ణించినట్లు ముద్రాపత్రమున

[illegible]

తులామిగున కుంభానాః జూతానాం యథావిధిశాంతిః॥ శ్లో॥ ౭౭॥ అథ కిందాయఫలాని లిఖ్యంతే

పూర్వరూపం దశమస్థి నికరే దుష్టాదుష్ట ప్రసాదాదుః జన్మరేత చర త్ప రాశి భ్యుతే పున ప్రవృత్తి రేత

[illegible][illegible]

3

[illegible]

తానో ధవామృతిః॥ శ్లో॥ త్రిజన్మవక్షాత్రిం నాహ | జన్మపక్షాత్రిం పంచభేద ప్రస ఉస భూ చి శ్య విగ తన్య

పూర్వోత్తరములం చక్ర జన్మనక్షత్ర మితిశ్చయం । కేచిదభిప్రాయః * ౦ ౩ ౬ ౧ ౪ ౭ ౨ *

జన్మదశమ ఎవ్వరినెవరి తా నాదితి ॥ శ్లో॥ త్రిమదేదశామౌపగతం ॥ ౦ ౧ ౨ ౦ ౧ ౨ ౦ ౧

ప్రశాంతాం కుట్ర | పదంస్యాద్భుతాం రవీంద్రోఽః॥ ద్విస పసంశేష చమగ ౪ ౨ ౦ ౩ ౧ ౪ ౨ ౦

అనుబంధములు

అథ కిందాయశలాని లిఖ్యంతే

భవ	కృ	కౌ	భృ	ఆ	ప్రస	ప్రవ్య	కృ
౫	౦	౩	౯	౧	౪	౭	౪
౦	౧	౨	౦	౧	౨	౦	౧
౨	౦	౩	౧	౪	౨	౦	౩
ప్రస	కృ	కౌ	భృ	కృ	ప్రస	ప్రవ్య	కృ
౦	౩	౯	౧	౪	౭	౨	౫
౦	౧	౨	౦	౧	౨	౦	౧
౪	౨	౦	౩	౧	౪	౨	౦
ప్రస	కౌ	కృ	భృ	కృ	ప్రస	కృ	కృ
౩	౯	౧	౪	౭	౨	౫	౦
౦	౧	౨	౦	౧	౨	౦	౧
౧	౪	౩	౦	౩	౧	౪	౪

అమ్మ తాంజనమునకు సాటి వేరొకటి లేదు

శ్లో॥ అదిహు స్వే మహావ్యాధిః మధ్యహు స్వే మహావ్యాధా ।
 అంత్యహు స్వే ఫలంస్వల్పం త్రిహు స్వే నిష్ఫలంభవేత్ ॥
 విష మేత్యర్థలాభంస్యాప్య మేకు సమతాభవేత్ ।
 హు స్వే హుస్వత్వ మాహ్నీతి కందాయస్య ఫలం నిరుతమ్ ॥

అథ ఆదాయవ్యయముగా.

మేష వృత్తికరణాః ౧౪-౧౪ వృషకులయోః ౮-౮ మిథున
 కన్యయోః ౧౧-౧౧ కుంభస్య ౧౧-౧౧ సింహస్య ౮-౮ ధనుర్జ్వయయోః
 ౨-౨ మకరకుంభయోః ౧౧-౧౧ సర్వస్య ఆదాయః ౧౩ పృగ్ ౬

అశ్విన్యాదీనాం సంవత్సరఫలాని లిఖ్యంతే.

అశ్వ	పుష్య	స్వాతి	ఉత్తరాషాఢానాం	రాజపూజ్యం
భర	ఆశ్లే	విశా	క్రవణానాం	యాభం
కృత్తిక	మఖ	ఆనూ	ధనిష్ఠానాం	భూవణం
రోహి	పూర్వ	శ్రేష్ఠ	శరధిపాణాం	గోగః
మృగ	ఉష	మూల	పూర్వాశ్లాద్రాణాం	ఆయువ్యం
ఆర్ద్ర	మా	పూష	ఉత్తరాశ్లాద్రాణాం	అర్థలాభః
పున	చిత్త	అభిజిత్	రేవతీనాం	మనస్తాపం

అథ రాజపూజ్యావమానాని

రాజపూజ్యం అమూలం.

రాజపూజ్యం అమూలం.

మేషస్య	3	౬	కులయాః	2	౫
మృషభస్య	౬	౬	వృశ్చీస్య	3	౨
మిథునస్య	౨	౨	ధనుమః	౬	౨
కంటకస్య	౫	౨	మకరస్య	౨	౪
సింహస్య	౧	౫	కుంభస్య	౫	౪
కన్యాయాః	౪	౫	మీనస్య	౧	2

అథ వర్షయోగాశ్చ తన్మంగళాశ్చ లిఖ్యంతే

వైశ్రవణమాసే రవి బుధ గురు శుక్ర శనినాం దహన వాయు చండ
 నాడిషు సంచారః కుజస్య జలనాడి సంచారః పురోశుక్రవశాచ్చ
 బుధ శుక్రయోః మధ్యే యోగో వల్లే యోగో ఋషభగమనాచ్చ ఆర్యంత
 వాయు సహిత ఖండవృష్టితత్రైత్రధనతి.

వైశాఖమాసే రవి బుధ శుక్ర శనినాం చండవాయు దహననాడిషు
 సంచారః బుధ శుక్రయోః శుభా నీరసనాడిస్యో సంచారః బుధ
 శుక్రయోర్మధ్యే యోగోవల్లే యోగోఋషభ గమనాచ్చ ఆర్యంత ఆతిప
 సహిత పశ్చిమ వాయుః తస్మాత్ తత్రైత్రైత్ర స్వల్పవృష్టి ర్భవతి

శ్రేష్ఠమాసే గవి బుధ గురు శనినాం వాయుదహన చండ వా
 డిషు సంచారః తన్మధ్యే క్వచిత్కాలే రవి బుధయోః నీరసనాడి
 సంచారః కుజ శుక్రయోః శుభాజల నీరసనాడిషు సంచారః పురో శుక్ర
 వశాచ్చ బుధ శుక్రయోర్మధ్యే యోగో వల్లే యోగోఋషభ గమనాచ్చ ఆర్యంత
 తన్మధ్యే కుజచలన వశాచ్చ ఆర్యంత పశ్చిమవాయు సహిత ప్రారాధ
 నా క్వచిత్తే కేవ క్వచిత్తే సామాన్య వృష్టిర్భవతి.

ఆషాఢమాసే గురుశనిస్యో ర్వాయుదహన నాడిషు సంచారః కుజ
 శుక్ర బుధానాం జలమేషు నీరస శుభా నాడిషు సంచారః తన్మధ్యే
 క్వచిత్కాలే బుధ శుక్ర సంచారః కుక్రోదయశ్చ ప్రారాధనాజ్ఞాం
 సాన్య నాడిషు సంచారః సత్వేపి శుక్ర తదుదయశాల్ వక్రం
 తస్మాత్ స్వదేశేషు సామాన్య వృష్టిర్లే సహ్యపయోగ్య భవతి
 వాయు వశావసహిత ఇతిధేయం.

గ్రావణమాసే కుజ బుధ గురు శుక్రకాణాం శుభా మేషు జల
 వాయు నీరసనాడిషు సంచారః గురు శనిస్యో వాయుదహన నాడిషు
 సంచారః భవత్వపి తన్మధ్యే కుజ చలనవశాల్ మధ్యవృష్టి ర్భవతి
 తివాన్యం.

భాద్రపదమాసే గురు శనిస్యో వాయు నాడి సంచారః తదిత
 ర్గ్రహకాణాం మేషు జల అమృత నాడిషు సంచారవశాల్ బుధ శుక్ర
 యోగ్యో యోగోవల్లే యోగోఋషభ గమనాచ్చ శుభవృష్టిః.

ఆశ్విజమాసే కుజ బుధ శుక్రకాణాం శుభా జల నీరస మేషు
 నాడిషు సంచారః బుధస్య క్వచిత్కాలే దహనవాయు నాడిషు
 సంచారః క్వచిత్కాలే జల నీరస నాడిషు సంచారః రవేః కించిత్
 కాలే నీరసనాడి సంచారః కించిత్ కాలే దహన వాయు నాడిషు
 సంచారః గురుశనిస్యో వాయు నాడిసంచారః తన్మధ్యే కన్యస్తమ

యాచ్చ శుక్రస్య పూర్వ దశ మహాపంచకము నోగవశాల్ వృష్టి ప్రతి
 బంధక కారణా సత్వేపి కేవలం వల్లే శుభోగవశాల్ శుభవృష్టిః
 భవతి.

కార్తీకమాసే రవి బుధ గురు శనినాం వాయు చండదహన నా
 డిషు సంచారః కుజ శుక్రయోః మేషు జల నాడిషు సంచారః తన్మధ్యే
 శనే రుదయ వశాచ్చ శుక్రస్య మహాపంచకయోగ బలాచ్చ కేవ
 భేదేన శుభవృష్టి ర్భవతి.

మార్గశిర పుష్యమాసే వ్యపిక్వచిత్ నోగబలాల్ వర్షనోగ
 మస్తీతి అవగంతన్యం

అథ దేశారీప్తయోగాః.

మృగశిర మాధ్యమైత్రి బ ౯ ల పర్యంతం గురు శుక్రయోః
 సమసప్తక దోషః ఆశ్విజ బ 2 ల ప్రభృతి కార్తిక శు ౧౦ ల పర్యం
 తం బుధ వంద సంయోగ దోషః ఆశ్విజ బ ౪ ప్రభృతి కార్తిక బ
 ౪ ల పర్యంతం రవి మంద సంయోగదోషః పుష్య శు ౧౧ ల ప్రభృతి
 మాఖ శు ౯ ల పర్యంతం గురు శుక్రయోః సంయోగదోషః ఫాల్గుణ
 బ ౪ ల ప్రభృతి ఆశ్విజాంతం కుజ గుక్రోః సమసప్తకదోషః కేవం
 ఫలాని లిఖ్యంతే॥ శ్లో॥ యదాగపారీ సురరాజమంత్రిః యశ్యేకరాశౌ
 సమసప్తకేవా అనంతిలంకా పురుషధ్యభేకే త్పూర్ణధయం శత్రుధయం
 సరాణాం॥ శ్లో॥ రవిమందా కేకరాశౌ నృపాణాం కలహంభవేత్,
 బుధ మందాకేక రాశౌ దుర్భిక్షం వ్యాధికిదనం॥ యద్యేకరాశౌ గురు
 భాగ్నవశేత్ గురోః కశత్రేన భృగుస్తు వల్లే । సిద్ధం హియుద్ధం మమ
 భాగ్నశానాం వృష్టే ర్వివాశం సముద్రే తద్వత్ మాఖ శు ౧ ప్రభృతి
 ఫాల్గుణ బ ౪ ల పర్యంతం కుజశనిస్యోః సమసప్తకదోషం॥

అమృతాంజనము అన్ని చోట్ల దొరకును

రక్తాక్షి నామ సంవత్సర పంచాంగ పీఠిక

రామానుజీయ శ్రీవైష్ణవ తిరునామ త్రయనిని

శ్రీమూర్ధ్వపుణ్యదినాని

చిత్రనెల	ఆశ్విని	మేషం	వశుగనంబిగారి తిరునామ త్రయం
	పుత్తిక	మేషం	శుభాక్షి-ందార్ తిరు
	ఆర్ద్ర	మేషం	యెంబెరుమానార్ తిరు
	పుష్యమి	మేషం	మొదలియాండాన్ తిరు
	"	మేషం	నర్రవ రితిరుమఖనార్ తిరు
	చిత్త	మేషం	సుధురకవుల తిరు
	శుక్ర	డిల్హ	తేవప్పెరుమాళ్ తిరు
వైశాఖ	స్వాతి	మృగశిరాసం	ఆళివాసింగర్ తిరు
	స్వాతి	డిల్హ	వెరియతిరుమనంబి తిరు
	విశాఖ	డిల్హ	నమ్మాళ్వార్ తిరు
	అనూ	డిల్హ	వెరియభట్టర్ తిరు
ఆనినెల	స్వాతి	మృగశిరాసం	వెరియాళ్వార్ తిరు
	అనూ	డిల్హ	నాథమునుల తిరు
ఆడినెల	పూర్ణ	కటకమాసం	శ్రీ ఆండాళ్ తిరు
	ఉత్తరాషాఢ	డిల్హ	ఆళ్వంగారు తిరు
	"	డిల్హ	పుండరీకాక్షులు తిరు
ఆవణి నెల	హస్త	సింహమాసం	శ్రీ కణ్ణక తిరు
పెరటా	విశాఖ	కన్యామాసం	తిరుమలనంబి తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	వేదాంతజీతుల తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	తిరువేంగడముడయాన్
	పుబ్బ	కటకమాసం	యదుగిరి నాచ్చియార్
అర్వి	కృత్తిక	కులమాసం	కూరకుళా తిరుదాసన్ తిరు
	మూల	డిల్హ	మనవళి మహామునులు తిరు
	పూనా	డిల్హ	సేనముదలియాళ్వార్ తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	పొయ్యిపుయాళ్వార్ తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	పిళ్ళై కాచాళ్వార్ తిరు
	పుష్యమి	డిల్హ	పూర్ణతాళ్వార్ తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	వేయాళ్వార్
కార్తిక నెల	కృత్తిక	మృగశిరాసం	తిరుమంగయాళ్వార్ తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	నంబిళ్ళ గారి తిరు
	కృత్తిక	డిల్హ	తిరుప్పావాయళ్వార్ తిరు
మార్గశిర	శ్లోత్త	ధనుర్మాసం	కొండరడిప్పాడియాళ్వార్ తిరు
	శ్లోత్త	డిల్హ	వెరియనంబి తిరు
తై నెల	పున	మకరమాసం	సుంబార్ తిరు
	పూ	డిల్హ	తిరుముడిళయాళ్వార్
	పూ	డిల్హ	కూరత్తాళ్వార్
	పూ	కుంభమాసం	తిరుకచ్చినంతి తిరు
	పూ	డిల్హ	కులకేళిగార్ తిరు
	పూ	డిల్హ	నంబెరుమాళ్ తిరు
పంగుని	పుష్యమి	మీనమాసం	యతిరాజ సంపత్కుమారర్
	ఉత్తర	డిల్హ	శ్రీరంగనాచ్చియార్
	చిత్త	మేషమాసం	వెరియ పెరుమాళ్ తిరు

ఆది తిరునామ త్రయము

చైత్ర శు ౨ వేదవ్యాస తీర్థానాంతు
 శు ౬ కపింద్ర తీర్థానాం పుణ్యదినం
 గ ౩ సత్యవ్రత తీర్థానాం పుణ్య
 బ ౩ వాగీశతీర్థానాం పుణ్య
 బ ౧౩ సత్యవిజయ తీర్థానాంతు
 వైశాఖ శు ౩ విద్యాధి రాజతీర్థానాం పుణ్యదినం
 జ్యేష్ఠ శు ౩ సత్యసంధ తీర్థానాంతు
 బ ౨ సత్యభూషణ తీర్థానాంతు
 బ ౩ గణపతి తీర్థానాంతు
 ఆషాఢ శు ౨ సత్యాధిరాజ తీర్థానాంతు
 బ ౧ శ్రీజయ తీర్థానాంతు
 శ్రావణ శు ౧ రాఘవేంద్ర తీర్థానాంతు
 శు ౨ సత్యవర తీర్థానాంతు
 భాద్రపద శు ౧౦ సత్యేష్టకామ తీర్థానాం పుణ్యదినం
 బ ౩౦ మాధవతీర్థానాంతు
 ఆశ్విన శు ౨ సత్యవరాహ తీర్థానాంతు
 కార్తిక శు ౧౦ సత్యవర తీర్థానాంతు
 శు ౧౧ వేదనిధి తీర్థానాంతు
 బ ౩ విద్యానిధి తీర్థానాంతు
 బ ౧౮ పద్మనాభ తీర్థానాంతు
 మార్గశిర శు ౧౧ సత్యనిధి తీర్థానాంతు
 శు ౧౨ రఘునాథ తీర్థానాంతు
 పుష్య శు ౧౨ రఘులేమ తీర్థానాంతు
 బ ౬ సత్యకామ తీర్థానాంతు
 ౭ నగవారి తీర్థానాంతు
 బ ౧౮ విద్యాధీశ తీర్థానాంతు
 బ ౩౦ పురందరదాస తీర్థానాంతు
 మాఘ శు ౨ మధ్వనమి ఆనంద తీర్థానాంతు
 ఫాల్గుణ శు ౨ సత్యబోధ తీర్థానాంతు
 శు ౮ వ్యాసరాజస్వామి
 ౬ సత్యవ్రత తీర్థానాంతు

పంచాంగ శ్రవణాఫలం.

యశ్శ్రీలోతి మధు శుక్లపక్షే వర్ష నాథ సచినాదికం ఫలం,
 ప్రాప్నుయాద్ధురిత ముక్త విగ్రహా - ఆయు రర్థ మకులం యశ్చ
 మృగం, కన్యాదనీ కాంచన దిగ్విజానాం - గవాం సహస్రం సతతం
 స్వికేధ్యై, దత్వా ఘం యల్లభతే మనుష్య సత్తల్లా నృబృహదాని
 క్రుణ్వత్. రాజా మంత్రి సస్యనాథో రసానా మిశాన్నార్థం
 స్వామినో నీగసానాం అర్హాధీకః కించ మేమాధినాథో దద్యుతేయః
 క్రుణ్వత్ తత్ఫలాని.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు సిద్ధపథము

శంకుస్థాపనాది ముహూర్తములకు శుభమైన తిథివారనక్షత్రములను తెలియజేయు చక్రము

ముహూర్తములపేరు.	తిథులు.	వారములు.	నక్షత్రములు.	లగ్నములు.	విశేషవిధులు.
శంకుస్థాపనం	౩-౫-౨-౧౧-౧౩	బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-ఆనూ-ఉ-శ-పువ్య-శ్రీ-పున-ధ-శ-అశ్వ-స్వా	పు-కర్క-మం-మీ	చతుర్థకుర్తి
గృహప్రవేశం	౨-౩-౫-౨-౧౦-౧౩-౧౫	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి అనూ-శ్రీ-ధ-శత	పువ-సింహ-పుష్క-కుం-మీ-క-ధ-మి	అష్టమ, ద్వాదశకుర్తి
నిశ్చయం	౨-౩-౫-౨-౧౦	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	లగ్నకుర్తి
గర్భాధానం	౨-౩-౫-౨-౧౦	సో-బు-గు-కు	హ-ఉ-శ-హ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	లగ్నకుర్తి-నవమి-మండు పాపగ్రహములు లేకుం డట పుష్కలముగా
పునఃవనం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩-౧౫	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-హ-వి స్వా-అనూ-మూ-ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	మ-ధ-మి-మి	నవమి-మండు-మాడవ మాడు
సీమంతం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩-౧౫	అ-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-హ-వి స్వా-అనూ-మూ-ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	మే-ధ-మి	౧-౬-౮ మాసములు-నవమి కుర్తి
జాతకర్మ	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩	సో-బు-గు-కు	హ-ఉ-శ-హ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	అష్టమకుర్తి
నామకరణం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	అష్టమకుర్తి
దోహవంశం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	౧-౩-౫ మాసములు-నవమి కుర్తి
అన్నప్రాశనం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౩	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	పునఃపునః ౬-౮-౧౦ మా సముల యందును శ్రీలక్ష్మ ౫-౨-౮ మాసములు, శుభం దశమకుర్తి, లగ్నమందుపాప గ్రహములు లేకుండుట
కర్ణవేధం	౨-౩-౫-౨-౧౦	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	౬-౮ మాసములు-నవమి కుర్తి
శిశుబంధనం	౨-౩-౫-౨-౧౦	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పు-మి-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	శ్రీరామాయణం - పూర్వ మాం
అక్షర స్వీకారము	౨-౩-౫-౨-౧౦	సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	మే-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	శ్రీరామాయణం, గో-న-సం అష్టమకుర్తి, నూర్వదు చర స్థిరాసులయం ధుండగా
విద్యారంభం	౨-౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౧౩	అ-సో-బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	మే-కర్క-మి-సిం-కు-ధ-మం-మి	అనధ్యయనములను విడిచి వెట్టవలెను. శత్రువిద్యా భ్యాసమునకు-అది-నుంగళ వాగములు-శుభం
ఉపనయనం	౨-౩-౫-౨-౧౦	బు-గు-కు	అశ్వి-హ-శ-పు-పున-పువ్య-ఉ-శ-స్వాతి ఉ-శ-శ్రీ-ధ-శత	పాపగ్రహములు లేకుండుట లేకుం డు మంకు లగ్నము	పునఃపునః లగ్నమందు పాపగ్రహములు లేకుం డుట-పూర్వమాము

అమృతంబన మను సిద్ధామృతము వ్రతయింట నుండదగినది

రక్షాక్షేమాను సంవత్సర వంశాబ్ధ పీఠిక

ముహూర్తములపేరు.	లిథులు.	వారములు.	నక్షత్రములు.	లగ్నములు.	విశేషవిధులు.
వివాహం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩	బు-గు-శు	హో-నృ-చ-హ-అ-హ-శ్ర-రే-శ-తి రాత్రిముం-ముల	కృ-మి-క-ర్క-క-నృ-తు-ధ-మ-మి-హే	పస్తన శుద్ధి.
కందుకధానం	౨-౩-౫-౧౦-౧౩	సో-బు-గు-శు	అశ్వ-పున-పువ్య-ఉ-త్తిరాత్రిముం-హ-పు చి-హ-అ-హ-శ్ర-రే	పు-హ-మ-నృ-క-గు-మ-కుం-ధ	పూర్వాన్నా-గు-మ-హ-ధ
నవమస్త్రధానము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	బు-గు-శు	అశ్వ-ఉ-త్తిరాత్రిముం-చి-హ-అ-హ-శ్ర-రే-శ-తి	మ-మి-క-ర్క-క-గు-ధ-మి-మ-కుం	స్వీతి-శు-శుద్ధి.
పయాణం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩	సో-బు-గు-శు	మృ-అశ్వ-పువ్య-పున-హ-అ-హ-శ్ర-రే-శ-తి	మే-నృ-క-ర్క-కు-ధ-మ-మి-మ-కుం	పండుమి-నా-కూ-ల-తి
కూపారంధ్రం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩-౧౫	సో-బు-గు-శు	హో-పువ్య-ఉ-త్తిరాత్రిముం-హ-అ-హ-శ్ర-రే-శ-తి	క-ర్క-మ-మి-మ-కుం	పండుమి-నా-కూ-ల-తి
వివాహము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	సో-బు-గు-శు	హో-హ-చి-హ-పువ్య-పువ్య-మి-ఉ-త్తిరాత్రిముం-మూ-ధ-రే-శ-తి	పు-మి-క-ర్క-క-నృ-తు-ధ-మ-మి-మ-కుం	పండుమి-నా-కూ-ల-తి

ఈ మహూర్తములకు ఏకవింశతి హోదోపములు నవతి పెట్టవలెను. పంచకపీఠము కావలెను. చంద్రతారాలయం క్రమంగా నుండవలెను. పాపగ్రహములు అనగా కవి - చంద్ర - కుజ - రాహు - కేతు - క్షిణచంద్ర - పాపయుతములు - లగ్నమునకు - ౩-౬-౧౧ స్థానములయందును శుభగ్రహములగు గురు - శుక్ర - పూర్వచంద్ర పాపయుతము కాని బుధకు వీరలు లగ్నమునకు, ౧-౨-౪-౫-౭-౯-౧౦-౧౧ ఈ స్థానములయందును ఉండిన శుభము. చంద్రుడు పాపు క్షిణుడు శుభుడైనను లగ్నమునందు నుండకూడదు.

పంచకపీఠము చేయవిధము

శుక్లప్రతిపత్తు మొదలు తిథి సంఖ్యయును, ఆదివారముమొదలు వాగసంఖ్యయును, అక్షిన్నాదిగా నక్షత్ర సంఖ్యయును మేనుదిగా

లగ్న సంఖ్యయును గలిపి తొమ్మిదివే భాగించగా శేషము ౧ మిగిలే నేని మృత్యుపంచకము. ౨ మిగిలేనేని అగ్నిపంచకము. ౩ మిగిలేనేని రాజపంచకము. ౪ మిగిలేనేని వోరపంచకము. ౫ మిగిలేనేని హోగ పంచకము. శేషసంఖ్యలు శుభమయినవి.

మతాంతరముగా తిథిసంఖ్య శుక్లపక్షములో శుక్లప్రతిపత్తు నుండియు కృష్ణపక్షములో కృష్ణప్రతిపత్తు నుండియు గణించుట కలదు. మార్తాండగంధర్వత్యా గతి తిథులను లగ్నసంఖ్యను కలిపి తొమ్మిదివే భాగించగా శేషము నుండు చెప్పిన ప్రకారముగా చూచుకొనుట కూడ గలదు. ప్రభువకము కలుపుట కాశ్రయము లేదు.

తామర తైలము

తామర, తీట, గజ్జిక మంచిది. డబ్బీ 1-కి 0 6 0 మూతమే రాజారాణి గుర్తుగల తామరతైలము పూతినాశకములగు చాల మంచిమందుతో తయారు చేయబడి క్రథ్యాగిగాంచినది. అనేక యేడ్లనుండి యున్న తామర నాలుగైదు సారులు రాచిన తోడనే పోయినదని నేల మండి మాకు వ్రాసియున్నారు. దీని రాచిన మంటయుండదు. చిరము నలుచెక్కదు.

దంతచూర్ణము

పండ్ల పోటుకు తీపులకు మంచిపాడుము. చక్కని డబ్బీ 1-కి 0-2-0 ఈ దంతచూర్ణములో పండ్లు తోముటనలన చిగుళ్లనుండి రక్తము ప్రవించకుండును. నోట దుర్గంధము లేక యుండును. పండ్లు ముత్యములవలె తెల్లగా నుండును. అనేకులవల్ల ప్రతిరోజు వాడబడుచున్నది.

అమృతాంజనము డిపో, బొంబాయి లేక మదరాసు

2 అమృతాంజనము వాయువునొప్పలకు వజ్రాయుధము

సూర్య, చంద్ర, ఉదయ, స్థమయ, వాలములు									
ఉదయము					స్థమయము				
సూర్య	చంద్ర	ఉదయ	స్థమయ	వాలము	సూర్య	చంద్ర	ఉదయ	స్థమయ	వాలము
౧	౧	౧	౧	౧	౧	౧	౧	౧	౧
౨౦	౧	౧	౧	౧	౨౦	౧	౧	౧	౨౦
౩౦	౧	౧	౧	౧	౩౦	౧	౧	౧	౩౦
౪౦	౧	౧	౧	౧	౪౦	౧	౧	౧	౪౦
౫౦	౧	౧	౧	౧	౫౦	౧	౧	౧	౫౦
౬౦	౧	౧	౧	౧	౬౦	౧	౧	౧	౬౦
౭౦	౧	౧	౧	౧	౭౦	౧	౧	౧	౭౦
౮౦	౧	౧	౧	౧	౮౦	౧	౧	౧	౮౦
౯౦	౧	౧	౧	౧	౯౦	౧	౧	౧	౯౦
౧౦౦	౧	౧	౧	౧	౧౦౦	౧	౧	౧	౧౦౦
౧౧౦	౧	౧	౧	౧	౧౧౦	౧	౧	౧	౧౧౦
౧౨౦	౧	౧	౧	౧	౧౨౦	౧	౧	౧	౧౨౦
౧౩౦	౧	౧	౧	౧	౧౩౦	౧	౧	౧	౧౩౦
౧౪౦	౧	౧	౧	౧	౧౪౦	౧	౧	౧	౧౪౦
౧౫౦	౧	౧	౧	౧	౧౫౦	౧	౧	౧	౧౫౦
౧౬౦	౧	౧	౧	౧	౧౬౦	౧	౧	౧	౧౬౦
౧౭౦	౧	౧	౧	౧	౧౭౦	౧	౧	౧	౧౭౦
౧౮౦	౧	౧	౧	౧	౧౮౦	౧	౧	౧	౧౮౦
౧౯౦	౧	౧	౧	౧	౧౯౦	౧	౧	౧	౧౯౦
౨౦౦	౧	౧	౧	౧	౨౦౦	౧	౧	౧	౨౦౦
౨౧౦	౧	౧	౧	౧	౨౧౦	౧	౧	౧	౨౧౦
౨౨౦	౧	౧	౧	౧	౨౨౦	౧	౧	౧	౨౨౦
౨౩౦	౧	౧	౧	౧	౨౩౦	౧	౧	౧	౨౩౦
౨౪౦	౧	౧	౧	౧	౨౪౦	౧	౧	౧	౨౪౦
౨౫౦	౧	౧	౧	౧	౨౫౦	౧	౧	౧	౨౫౦
౨౬౦	౧	౧	౧	౧	౨౬౦	౧	౧	౧	౨౬౦
౨౭౦	౧	౧	౧	౧	౨౭౦	౧	౧	౧	౨౭౦
౨౮౦	౧	౧	౧	౧	౨౮౦	౧	౧	౧	౨౮౦
౨౯౦	౧	౧	౧	౧	౨౯౦	౧	౧	౧	౨౯౦
౩౦౦	౧	౧	౧	౧	౩౦౦	౧	౧	౧	౩౦౦
౩౧౦	౧	౧	౧	౧	౩౧౦	౧	౧	౧	౩౧౦
౩౨౦	౧	౧	౧	౧	౩౨౦	౧	౧	౧	౩౨౦
౩౩౦	౧	౧	౧	౧	౩౩౦	౧	౧	౧	౩౩౦
౩౪౦	౧	౧	౧	౧	౩౪౦	౧	౧	౧	౩౪౦
౩౫౦	౧	౧	౧	౧	౩౫౦	౧	౧	౧	౩౫౦
౩౬౦	౧	౧	౧	౧	౩౬౦	౧	౧	౧	౩౬౦
౩౭౦	౧	౧	౧	౧	౩౭౦	౧	౧	౧	౩౭౦
౩౮౦	౧	౧	౧	౧	౩౮౦	౧	౧	౧	౩౮౦
౩౯౦	౧	౧	౧	౧	౩౯౦	౧	౧	౧	౩౯౦
౪౦౦	౧	౧	౧	౧	౪౦౦	౧	౧	౧	౪౦౦
౪౧౦	౧	౧	౧	౧	౪౧౦	౧	౧	౧	౪౧౦
౪౨౦	౧	౧	౧	౧	౪౨౦	౧	౧	౧	౪౨౦
౪౩౦	౧	౧	౧	౧	౪౩౦	౧	౧	౧	౪౩౦
౪౪౦	౧	౧	౧	౧	౪౪౦	౧	౧	౧	౪౪౦
౪౫౦	౧	౧	౧	౧	౪౫౦	౧	౧	౧	౪౫౦
౪౬౦	౧	౧	౧	౧	౪౬౦	౧	౧	౧	౪౬౦
౪౭౦	౧	౧	౧	౧	౪౭౦	౧	౧	౧	౪౭౦
౪౮౦	౧	౧	౧	౧	౪౮౦	౧	౧	౧	౪౮౦
౪౯౦	౧	౧	౧	౧	౪౯౦	౧	౧	౧	౪౯౦
౫౦౦	౧	౧	౧	౧	౫౦౦	౧	౧	౧	౫౦౦
౫౧౦	౧	౧	౧	౧	౫౧౦	౧	౧	౧	౫౧౦
౫౨౦	౧	౧	౧	౧	౫౨౦	౧	౧	౧	౫౨౦
౫౩౦	౧	౧	౧	౧	౫౩౦	౧	౧	౧	౫౩౦
౫౪౦	౧	౧	౧	౧	౫౪౦	౧	౧	౧	౫౪౦
౫౫౦	౧	౧	౧	౧	౫౫౦	౧	౧	౧	౫౫౦
౫౬౦	౧	౧	౧	౧	౫౬౦	౧	౧	౧	౫౬౦
౫౭౦	౧	౧	౧	౧	౫౭౦	౧	౧	౧	౫౭౦
౫౮౦	౧	౧	౧	౧	౫౮౦	౧	౧	౧	౫౮౦
౫౯౦	౧	౧	౧	౧	౫౯౦	౧	౧	౧	౫౯౦
౬౦౦	౧	౧	౧	౧	౬౦౦	౧	౧	౧	౬౦౦
౬౧౦	౧	౧	౧	౧	౬౧౦	౧	౧	౧	౬౧౦
౬౨౦	౧	౧	౧	౧	౬౨౦	౧	౧	౧	౬౨౦
౬౩౦	౧	౧	౧	౧	౬౩౦	౧	౧	౧	౬౩౦
౬౪౦	౧	౧	౧	౧	౬౪౦	౧	౧	౧	౬౪౦
౬౫౦	౧	౧	౧	౧	౬౫౦	౧	౧	౧	౬౫౦
౬౬౦	౧	౧	౧	౧	౬౬౦	౧	౧	౧	౬౬౦
౬౭౦	౧	౧	౧	౧	౬౭౦	౧	౧	౧	౬౭౦
౬౮౦	౧	౧	౧	౧	౬౮౦	౧	౧	౧	౬౮౦
౬౯౦	౧	౧	౧	౧	౬౯౦	౧	౧	౧	౬౯౦
౭౦౦	౧	౧	౧	౧	౭౦౦	౧	౧	౧	౭౦౦
౭౧౦	౧	౧	౧	౧	౭౧౦	౧	౧	౧	౭౧౦
౭౨౦	౧	౧	౧	౧	౭౨౦	౧	౧	౧	౭౨౦
౭౩౦	౧	౧	౧	౧	౭౩౦	౧	౧	౧	౭౩౦
౭౪౦	౧	౧	౧	౧	౭౪౦	౧	౧	౧	౭౪౦
౭౫౦	౧	౧	౧	౧	౭౫౦	౧	౧	౧	౭౫౦
౭౬౦	౧	౧	౧	౧	౭౬౦	౧	౧	౧	౭౬౦
౭౭౦	౧	౧	౧	౧	౭౭౦	౧	౧	౧	౭౭౦
౭౮౦	౧	౧	౧	౧	౭౮౦	౧	౧	౧	౭౮౦
౭౯౦	౧	౧	౧	౧	౭౯౦	౧	౧	౧	౭౯౦
౮౦౦	౧	౧	౧	౧	౮౦౦	౧	౧	౧	౮౦౦
౮౧౦	౧	౧	౧	౧	౮౧౦	౧	౧	౧	౮౧౦
౮౨౦	౧	౧	౧	౧	౮౨౦	౧	౧	౧	౮౨౦
౮౩౦	౧	౧	౧	౧	౮౩౦	౧	౧	౧	౮౩౦
౮౪౦	౧	౧	౧	౧	౮౪౦	౧	౧	౧	౮౪౦
౮౫౦	౧	౧	౧	౧	౮౫౦	౧	౧	౧	౮౫౦
౮౬౦	౧	౧	౧	౧	౮౬౦	౧	౧	౧	౮౬౦
౮౭౦	౧	౧	౧	౧	౮౭౦	౧	౧	౧	౮౭౦
౮౮౦	౧	౧	౧	౧	౮౮౦	౧	౧	౧	౮౮౦
౮౯౦	౧	౧	౧	౧	౮౯౦	౧	౧	౧	౮౯౦
౯౦౦	౧	౧	౧	౧	౯౦౦	౧	౧	౧	౯౦౦
౯౧౦	౧	౧	౧	౧	౯౧౦	౧	౧	౧	౯౧౦
౯౨౦	౧	౧	౧	౧	౯౨౦	౧	౧	౧	౯౨౦
౯౩౦	౧	౧	౧	౧	౯౩౦	౧	౧	౧	౯౩౦
౯౪౦	౧	౧	౧	౧	౯౪౦	౧	౧	౧	౯౪౦
౯౫౦	౧	౧	౧	౧	౯౫౦	౧	౧	౧	౯౫౦
౯౬౦	౧	౧	౧	౧	౯౬౦	౧	౧	౧	౯౬౦
౯౭౦	౧	౧	౧	౧	౯౭౦	౧	౧	౧	౯౭౦
౯౮౦	౧	౧	౧	౧	౯౮౦	౧	౧	౧	౯౮౦
౯౯౦	౧	౧	౧	౧	౯౯౦	౧	౧	౧	౯౯౦
౧౦౦౦	౧	౧	౧	౧	౧౦౦౦	౧	౧	౧	౧౦౦౦

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము.

తలనొప్పుల మాన్పుచు, వాయుబొట్ట బాపుచు, పార్శ్వపునొప్పుల బారదోలును.

వనమూలికలచే హి దూదేశముందు తయారు చేయబడు మంచిమందు.

109, ఫ్రేరింగ్స్, బొంబాయి అమృతాంజనం డిపో, 7 తంబు శెట్టిపేథి, మద్రాసు.

అమృతాంజనము పక్షి వాతమునకు పరమోషధము

రవిస్వలా కేధిదోషములు.

పాశ్యమినుడు మహాపాపియును, విడిమినుడు పుత్ర పుత్రులకును 7 భాగము, ఉభయకులములకును, 8 భాగము శిశువుయొక్క పరియను తదియనుడు సౌఖ్యవతియును చమతియను వ్యవతి అన్నకును, 9 భాగము మామకును, 10 భాగము తండ్రికిని గండములని యును, మంగమినుడు శుభప్రదురాలైనను, వస్త్రీయందు వికృతసం చారిణియును, సప్తమినుడు శుభప్రదుర లైనను, అష్టమినుడు వికృత సంచారిణియును, నవమినుడు విశేషకష్టవతియును, దశమినుడు పుత్రవతియును, ఏకాదశియును కుదిర్చుకొను రాలును, ద్వాదశి కుంభ పరులను గూషించినదియును, త్రయోదశియును పుత్రవతియును, చతుర్ద శియును కపిరును, పూర్ణిమ కుంభ దుష్టచారిణియును, అమావాస్యయందు సుష్టచారిణియును అనును.

రవిస్వలా నక్షత్రపాదగండములు

భగవీ-అశ్విని-పుబ్బ, పూష, పూర్వాషాఢయొక్క 1-వ పాదము 1-వ గండ మనియు, 2-వ పాదము పుత్రనాశకమనియు, 3-వ పాదము భవనాశకమనియు, 4-వ పాద పశుభవనియు చెప్పబడినది. నరియు కృత్తిక, అర్ధాశ్వి, అశ్విని, పున, పశు, క్షేప్తా యానక్షత్రములయొక్క - 1-వ పాదము మంగళప్రద మనియు, 2-వ పాదము 2-వ గండము మనియు, 3-వ పాదములు మధ్యాహ్ని కాలమునయు, 4-వ పాదములు సాయంత్రమునయు చెప్పబడియున్నది. కృ-మఖ-అర్ధాశ్వి-పున-పశు యానక్షత్రముల యందును, అదివారము, మంగళవారము, శనివారముల యందున్న దుష్ట కాలముల యందున్న దుష్టతీర్థాదుల యందున్న దుష్టయోగముల యందున్న రవిస్వల అయినయెడల కాంతి జయవలెను.

ప్రసూతి కేధిగండ విభాగములు.

ప్రసూతి కేధిగండములకు ప్రసూతికాలం ప్రసూతికాలం మున్ను కే. చతుర్దశి కాలం మద్యాహ్నం ప్రభువేదన దోషకృత. ద్వితీయే పితరంహంతి కృతీయే మహానరకథా. చతుర్థే మాతులం హంతి పంచమే వంశనాశ కం. షష్ఠేచన శిశుహంతి కాంతిం మర్యా ద్యథావిధి. తా. అనగా, కృష్ణపక్షమున దైన గతుర్దశిడినాలు అబుభాగములు చేయవలయును. అందు 1 భాగమునకు దోషములేదు. 2 భాగమునకు పితృగండము. 3 భాగమునకు మాతృగండము. 4 భాగమునకు మేఘమాన గండము. 5 భాగమునకు వంశనాశకము. 6 భాగమునకు శిశుగండము.

ప్రసూతి క్షేప్తానక్షత్ర దశగండములు.

శో. క్షేప్తాదౌ జననిమాతౌ ద్వితీయే జననీపితౌ. తృతీయే జననీ ప్రాతా శిశుమాతౌ తుర్దశం పంచమే అత్యనాశాయ, షష్ఠేగోత్రత్రయం భవేత్. సప్తమే వాంఛితకులం అష్టమే క్షేప్తప్రాతరం నవమే కృగుదం హంతి దశమే పితరం హరేత్.

పదిభాగములకు ప్రత్యేకగండములు.

1 భాగము తల్లియొక్క తల్లికి, 2 భాగము తల్లియొక్క తండ్రికి, 3 భాగము తల్లియొక్క అన్నకును, 4 భాగము శిశువుయొక్క

తల్లికి, 5 భాగము శిశువుకును, 6 భాగము శిశువుయొక్క గోత్ర అన్నకును, 7 భాగము మామకును, 8 భాగము తండ్రికిని గండములని తెలియవలయును.

మరణమునకు ద్వీపాది శ్రీపాది నక్షత్రములు దీప్తశీర్షాదులు.

శో, కృత్తిక, మృ, పున, ఉత్తర, చిత్త, మిశ, ఉషా, భరణి యా నక్షత్రములందు, మృతిహంధితావున రి మానముల కజకు దీపము వెట్టుటకాని మనుష్యసంచారము గాని చేయరాదని భసి, పూర్వా, ఉభా, శేష, శత యా నక్షత్రములందు మృతి బొందిన వావున రి మానములకజకు దీపము వెట్టుట కాని మనుష్య సంచారము గాని చేయరాదని. ౧-౬-౧౧-౧౩-౧౪-౨-౨-౧౪ యా ర తిగులకుండును - శుక్ర - శని - ఆది - మంగళవారముల యందును, మరణము సంభవించినయెడల దోషకర మయ్యెడి.

మరణమునకు యోగ్యనక్షత్రములు, తిథులు, వారములు.

పూష, పుష్య, పూ, శేష, పు, కృత్తిక, పు, భసి, అశ్వ, చిత్తల. క్షేప్త, స్వాతి, శతభిషం ఈ నక్షత్రములందును సోమ-బుధ-గురు వారములందును విడిచి తదిగ పంచమి సప్తమి యాతిగులకుండును క్షుకకృ ప్రశస్తము.

వారశూలలు.

అదివారము శుక్రవారము పడమరకు, సోమవారము శనివారము తూర్పునకు, మంగళవారము బుధవారము ఉత్తరమునకు, గురువారము దక్షిణమునకు వెళ్లగూడదు.

సుశేకునములు.

ఒకగాజు, ఇద్దరు బ్రాహ్మణులు, వేళ్ళ, సప్తతికాస్త్రీ, ఏనుగు, గుడ్డము, తెల్లనియడ్డు, కాపు, గోమయము, ఉద్ధరమ్మక్లి, భారతీస్త్రుగజకుశ, మంగళధ్వని, మండేడి నిప్పు, దీపము, జలపూ రి కుంధములు, కల్లు, మాంసము, రక్తము, భక్ష్యములు, మిక్రలు, చెజకుకట్టిని, లేపె, తాంబూలము, శస్త్రము, అలంకారములు, బంగారము, వెండి, రాగి, అద్దము, అక్షరలు, కెండా, చామరము, గొడుగు, గరిక, దర్భ, రభము, వృద్ధుడు, చందనము, తెల్లనిపువ్వులు, పాలు, మెనుగు, నెయ్యి, అన్నము, శంఖము, గోరోవనము, ముత్యములు, అశోహచాయము శుభవాక్యములు, బ్రహ్మచారి, గురువు, దైవజ్ఞుడు, పద్మములు, లావణి, తెల్లదాన్యము, గజె, కొడి, కాకి, భగవాన్యము, నెవలి, ముంగిస, మేకపోతు ఇవి హర్షయాయక దక్షిణముగ వెల్లిన సర్వార్థసిద్ధి. కుమ్మెద, ఒంటె, అడకుక్క, చిలుక, పిచ్చిక యెడమభాగమున వెల్లిన శుభము.

అమృతాంజనమునకు సాటియైన మంచు అమృతాంజనమే. అన్ని నెుప్పులకు పండివినంటిది.

నెల బుద్ధి 1-౩ 0 1౦-0 మాత్రమే. అమృతాంజనము డిపో, ర, 7 తంబుకెట్టివీధి, మద్రాసు

అమృతాంజనము అన్ని నెుప్పులకు సిద్ధాపధము

దుశ్శక్తునములు.

తాను ప్రమాణమునకు పట్టుకొని పోయెడి వస్త్రానికము
 భూమి నుండు పగుట, కృష్ణవార్తలకు, భక్తవార్తలకు నినుట, గుమ్మ
 ము చూచి పొయట, పీఠముననుండుట, భోజనము చేసి వెళ్ళుచు నిష్క్ర
 ణించుట, ప్రయాణముచేసినప్పుడు వెనుకకు పలుకుట, పిచ్చివాడు, శత్రు
 వు, ఘాతకుడు, నుష్టుడు, బోడివాడు, దిగంబరీ, సవ్యాసీ, దొంగ,
 తైలాభ్యంగుడు, మలినడు, బాధిష్టుడు, త్రాడు చేతిలో కలవాడు,
 గర్భిణీస్త్రీ, వంధ్య, నల్లయెద్దు, పాము, కప్ప, చెవులపిల్లి, పండ్ల, బొండ్ల,
 బోలు, నులిన వస్త్రములు, ఎముకలు, పీక, ఆమేధ్యము, గాడ్డు, శివు,
 నూనె, తేలకపిండి, చువ్వలు, మినుములు, గోదనము, మట్టిగ, ధూమాగ్ని,
 ప్రత్తి, యెఱ్ఱు పువ్వులు, చెల్లుము, గోతులము, నపుంసకుడు, ఈ కేటవ
 ములు కావ్యప్రతిబంధకములు.

సుస్వోక్ష ఫలములు.

మేడయును, పర్వతమును, రథమును, గజమును ఎక్కినట్లు,
 గుఱ్ఱమును, ఆంధోకమును చూచినట్లు; ప్రభువులతో మాట్లాడి
 నట్లు, చంద్రసూర్యులను చూచినట్లు; ఆమేధ్యములో పడినట్లు, తెల్లని
 వస్తువుల చూచినట్లు, తనకు వివాహమైనట్లు, కేరీరమంతయు పనుట
 అయినట్లు ఆటాకారములు ధరించినట్లు, తాను మృతిపొందినట్లు, ఫల
 ములు పుష్పములు ఒకరికిచ్చినట్లు, విద్యాభ్యాసము చేసినట్లు, తాను
 గంగాస్నానము చేసినట్లు, శేవతలను గోవులను ఎడ్డను గడ్డమున
 చూచినట్లు, పునఃకృపాము కాలినట్లు ఇత్యాది వ్యప్తములు గలిగిన
 శుభము ద్రవ్యలాభము లగును.

దుస్వోక్ష ఫలములు.

పర్వము మొదలయిన క్రూరజంతువులు, నువ్వులు నూనె,
 ఆముదము, ఎముక, పత్రినివ్వు, ఇనుము, మురికినట్లు, పడినప్పుడు
 చూచినట్లు, సముద్రము దున్నట్లు, జలమధ్యము దున్నట్లు, బురద
 యందు మునిగినట్లు వ్రేలైనట్లు అనయములు ఖండించినట్లు ప్రవాహ
 మున కొట్టుకొని పోయినట్లు, మృతవాస్త్ర విన్నట్లు తనకుటుంబములో
 పనిపోయినట్లు, గ్రహణస్పృహ చూచినట్లు, విధవను చూచినట్లు తనకు
 లోగమువచ్చినట్లు, వైద్యుని చూచినట్లు, లోమభాషిణిచేసినట్లు, ఇత్యాది
 దుస్వప్తము లయ్యెనేని దరిద్రము, ద్రవ్యహాని, అపదమును కలుగును.
 తెలివిదామివట్టుకు నోక మహామంత్రిము ౧౦౮ సార్లు ఉచ్చరించిన
 యెడల అదోషము పోవును. మంత్రం-సహస్రపదమాదేవి॥ అను మహా
 మంత్రము ఉచ్చరించి పచ్చగిరికి తీసికొనివచ్చి యామంత్రిచ్చారణ
 పల్ల తనకిరమ్మనందు ధరించుకొని గజేంద్రసాక్షిపారాయణమైనను,
 పంచాక్షరీమహామంత్ర మైనను, శారాయణాష్టాక్షరీ మంత్ర మైనను,
 జపము చేసినట్లు యిన దుస్వప్నదోషము నివారణమై పోవును.

గండపురుషుని.

గండపురుషుడు కార్తిక-ఆషాఢ-పూర్ణిమ-వైశాఖ మాసముల
 మందు ఆకాశమునను-మాఘ-భాద్రపద-చైత్ర-అశ్వయుజమాసములలో
 పాతాళమునను, శ్రేష్ఠ-శావణ-మార్గశిర్ష-పాపమాసములలో భూమి
 కందును ఉండును. రజస్వల - ప్రమాతి మొద గునని సంభవించి
 కవుడు కాంతి కలిగినయెడల గండపురుషుడు భూమియందుండెనేని
 దోషప్రాచల్య మగుటచే విశేషకాంతి. మిగతకాలములో దోషము
 సామాన్యము.

వార దుష్టులూర్తిములు.

ఆ సో నం బుధ గురు శుక్ర కని
 ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ ఘ
 ౨౭ - ౨౮ - ౧౭ - ౧౮-౨-౩-౧౧-౧౨-౧౩-౧౪-౧౫-౧౬-౧౭-౧౮-౧౯-౨౦-౨౧-౨౨-౨౩-౨౪-౨౫-౨౬-౨౭-౨౮-౨౯-౩౦-౩౧-౩౨-౩౩-౩౪-౩౫-౩౬-౩౭-౩౮-౩౯-౪౦-౪౧-౪౨-౪౩-౪౪-౪౫-౪౬-౪౭-౪౮-౪౯-౫౦-౫౧-౫౨-౫౩-౫౪-౫౫-౫౬-౫౭-౫౮-౫౯-౬౦-౬౧-౬౨-౬౩-౬౪-౬౫-౬౬-౬౭-౬౮-౬౯-౭౦-౭౧-౭౨-౭౩-౭౪-౭౫-౭౬-౭౭-౭౮-౭౯-౮౦-౮౧-౮౨-౮౩-౮౪-౮౫-౮౬-౮౭-౮౮-౮౯-౯౦-౯౧-౯౨-౯౩-౯౪-౯౫-౯౬-౯౭-౯౮-౯౯-౧౦౦-౧౦౧-౧౦౨-౧౦౩-౧౦౪-౧౦౫-౧౦౬-౧౦౭-౧౦౮-౧౦౯-౧౧౦-౧౧౧-౧౧౨-౧౧౩-౧౧౪-౧౧౫-౧౧౬-౧౧౭-౧౧౮-౧౧౯-౧౨౦-౧౨౧-౧౨౨-౧౨౩-౧౨౪-౧౨౫-౧౨౬-౧౨౭-౧౨౮-౧౨౯-౧౩౦-౧౩౧-౧౩౨-౧౩౩-౧౩౪-౧౩౫-౧౩౬-౧౩౭-౧౩౮-౧౩౯-౧౪౦-౧౪౧-౧౪౨-౧౪౩-౧౪౪-౧౪౫-౧౪౬-౧౪౭-౧౪౮-౧౪౯-౧౫౦-౧౫౧-౧౫౨-౧౫౩-౧౫౪-౧౫౫-౧౫౬-౧౫౭-౧౫౮-౧౫౯-౧౬౦-౧౬౧-౧౬౨-౧౬౩-౧౬౪-౧౬౫-౧౬౬-౧౬౭-౧౬౮-౧౬౯-౧౭౦-౧౭౧-౧౭౨-౧౭౩-౧౭౪-౧౭౫-౧౭౬-౧౭౭-౧౭౮-౧౭౯-౧౮౦-౧౮౧-౧౮౨-౧౮౩-౧౮౪-౧౮౫-౧౮౬-౧౮౭-౧౮౮-౧౮౯-౧౯౦-౧౯౧-౧౯౨-౧౯౩-౧౯౪-౧౯౫-౧౯౬-౧౯౭-౧౯౮-౧౯౯-౨౦౦-౨౦౧-౨౦౨-౨౦౩-౨౦౪-౨౦౫-౨౦౬-౨౦౭-౨౦౮-౨౦౯-౨౧౦-౨౧౧-౨౧౨-౨౧౩-౨౧౪-౨౧౫-౨౧౬-౨౧౭-౨౧౮-౨౧౯-౨౨౦-౨౨౧-౨౨౨-౨౨౩-౨౨౪-౨౨౫-౨౨౬-౨౨౭-౨౨౮-౨౨౯-౨౩౦-౨౩౧-౨౩౨-౨౩౩-౨౩౪-౨౩౫-౨౩౬-౨౩౭-౨౩౮-౨౩౯-౨౪౦-౨౪౧-౨౪౨-౨౪౩-౨౪౪-౨౪౫-౨౪౬-౨౪౭-౨౪౮-౨౪౯-౨౫౦-౨౫౧-౨౫౨-౨౫౩-౨౫౪-౨౫౫-౨౫౬-౨౫౭-౨౫౮-౨౫౯-౨౬౦-౨౬౧-౨౬౨-౨౬౩-౨౬౪-౨౬౫-౨౬౬-౨౬౭-౨౬౮-౨౬౯-౨౭౦-౨౭౧-౨౭౨-౨౭౩-౨౭౪-౨౭౫-౨౭౬-౨౭౭-౨౭౮-౨౭౯-౨౮౦-౨౮౧-౨౮౨-౨౮౩-౨౮౪-౨౮౫-౨౮౬-౨౮౭-౨౮౮-౨౮౯-౨౯౦-౨౯౧-౨౯౨-౨౯౩-౨౯౪-౨౯౫-౨౯౬-౨౯౭-౨౯౮-౨౯౯-౩౦౦-౩౦౧-౩౦౨-౩౦౩-౩౦౪-౩౦౫-౩౦౬-౩౦౭-౩౦౮-౩౦౯-౩౧౦-౩౧౧-౩౧౨-౩౧౩-౩౧౪-౩౧౫-౩౧౬-౩౧౭-౩౧౮-౩౧౯-౩౨౦-౩౨౧-౩౨౨-౩౨౩-౩౨౪-౩౨౫-౩౨౬-౩౨౭-౩౨౮-౩౨౯-౩౩౦-౩౩౧-౩౩౨-౩౩౩-౩౩౪-౩౩౫-౩౩౬-౩౩౭-౩౩౮-౩౩౯-౩౪౦-౩౪౧-౩౪౨-౩౪౩-౩౪౪-౩౪౫-౩౪౬-౩౪౭-౩౪౮-౩౪౯-౩౫౦-౩౫౧-౩౫౨-౩౫౩-౩౫౪-౩౫౫-౩౫౬-౩౫౭-౩౫౮-౩౫౯-౩౬౦-౩౬౧-౩౬౨-౩౬౩-౩౬౪-౩౬౫-౩౬౬-౩౬౭-౩౬౮-౩౬౯-౩౭౦-౩౭౧-౩౭౨-౩౭౩-౩౭౪-౩౭౫-౩౭౬-౩౭౭-౩౭౮-౩౭౯-౩౮౦-౩౮౧-౩౮౨-౩౮౩-౩౮౪-౩౮౫-౩౮౬-౩౮౭-౩౮౮-౩౮౯-౩౯౦-౩౯౧-౩౯౨-౩౯౩-౩౯౪-౩౯౫-౩౯౬-౩౯౭-౩౯౮-౩౯౯-౪౦౦-౪౦౧-౪౦౨-౪౦౩-౪౦౪-౪౦౫-౪౦౬-౪౦౭-౪౦౮-౪౦౯-౪౧౦-౪౧౧-౪౧౨-౪౧౩-౪౧౪-౪౧౫-౪౧౬-౪౧౭-౪౧౮-౪౧౯-౪౨౦-౪౨౧-౪౨౨-౪౨౩-౪౨౪-౪౨౫-౪౨౬-౪౨౭-౪౨౮-౪౨౯-౪౩౦-౪౩౧-౪౩౨-౪౩౩-౪౩౪-౪౩౫-౪౩౬-౪౩౭-౪౩౮-౪౩౯-౪౪౦-౪౪౧-౪౪౨-౪౪౩-౪౪౪-౪౪౫-౪౪౬-౪౪౭-౪౪౮-౪౪౯-౪౫౦-౪౫౧-౪౫౨-౪౫౩-౪౫౪-౪౫౫-౪౫౬-౪౫౭-౪౫౮-౪౫౯-౪౬౦-౪౬౧-౪౬౨-౪౬౩-౪౬౪-౪౬౫-౪౬౬-౪౬౭-౪౬౮-౪౬౯-౪౭౦-౪౭౧-౪౭౨-౪౭౩-౪౭౪-౪౭౫-౪౭౬-౪౭౭-౪౭౮-౪౭౯-౪౮౦-౪౮౧-౪౮౨-౪౮౩-౪౮౪-౪౮౫-౪౮౬-౪౮౭-౪౮౮-౪౮౯-౪౯౦-౪౯౧-౪౯౨-౪౯౩-౪౯౪-౪౯౫-౪౯౬-౪౯౭-౪౯౮-౪౯౯-౫౦౦-౫౦౧-౫౦౨-౫౦౩-౫౦౪-౫౦౫-౫౦౬-౫౦౭-౫౦౮-౫౦౯-౫౧౦-౫౧౧-౫౧౨-౫౧౩-౫౧౪-౫౧౫-౫౧౬-౫౧౭-౫౧౮-౫౧౯-౫౨౦-౫౨౧-౫౨౨-౫౨౩-౫౨౪-౫౨౫-౫౨౬-౫౨౭-౫౨౮-౫౨౯-౫౩౦-౫౩౧-౫౩౨-౫౩౩-౫౩౪-౫౩౫-౫౩౬-౫౩౭-౫౩౮-౫౩౯-౫౪౦-౫౪౧-౫౪౨-౫౪౩-౫౪౪-౫౪౫-౫౪౬-౫౪౭-౫౪౮-౫౪౯-౫౫౦-౫౫౧-౫౫౨-౫౫౩-౫౫౪-౫౫౫-౫౫౬-౫౫౭-౫౫౮-౫౫౯-౫౬౦-౫౬౧-౫౬౨-౫౬౩-౫౬౪-౫౬౫-౫౬౬-౫౬౭-౫౬౮-౫౬౯-౫౭౦-౫౭౧-౫౭౨-౫౭౩-౫౭౪-౫౭౫-౫౭౬-౫౭౭-౫౭౮-౫౭౯-౫౮౦-౫౮౧-౫౮౨-౫౮౩-౫౮౪-౫౮౫-౫౮౬-౫౮౭-౫౮౮-౫౮౯-౫౯౦-౫౯౧-౫౯౨-౫౯౩-౫౯౪-౫౯౫-౫౯౬-౫౯౭-౫౯౮-౫౯౯-౬౦౦-౬౦౧-౬౦౨-౬౦౩-౬౦౪-౬౦౫-౬౦౬-౬౦౭-౬౦౮-౬౦౯-౬౧౦-౬౧౧-౬౧౨-౬౧౩-౬౧౪-౬౧౫-౬౧౬-౬౧౭-౬౧౮-౬౧౯-౬౨౦-౬౨౧-౬౨౨-౬౨౩-౬౨౪-౬౨౫-౬౨౬-౬౨౭-౬౨౮-౬౨౯-౬౩౦-౬౩౧-౬౩౨-౬౩౩-౬౩౪-౬౩౫-౬౩౬-౬౩౭-౬౩౮-౬౩౯-౬౪౦-౬౪౧-౬౪౨-౬౪౩-౬౪౪-౬౪౫-౬౪౬-౬౪౭-౬౪౮-౬౪౯-౬౫౦-౬౫౧-౬౫౨-౬౫౩-౬౫౪-౬౫౫-౬౫౬-౬౫౭-౬౫౮-౬౫౯-౬౬౦-౬౬౧-౬౬౨-౬౬౩-౬౬౪-౬౬౫-౬౬౬-౬౬౭-౬౬౮-౬౬౯-౬౭౦-౬౭౧-౬౭౨-౬౭౩-౬౭౪-౬౭౫-౬౭౬-౬౭౭-౬౭౮-౬౭౯-౬౮౦-౬౮౧-౬౮౨-౬౮౩-౬౮౪-౬౮౫-౬౮౬-౬౮౭-౬౮౮-౬౮౯-౬౯౦-౬౯౧-౬౯౨-౬౯౩-౬౯౪-౬౯౫-౬౯౬-౬౯౭-౬౯౮-౬౯౯-౭౦౦-౭౦౧-౭౦౨-౭౦౩-౭౦౪-౭౦౫-౭౦౬-౭౦౭-౭౦౮-౭౦౯-౭౧౦-౭౧౧-౭౧౨-౭౧౩-౭౧౪-౭౧౫-౭౧౬-౭౧౭-౭౧౮-౭౧౯-౭౨౦-౭౨౧-౭౨౨-౭౨౩-౭౨౪-౭౨౫-౭౨౬-౭౨౭-౭౨౮-౭౨౯-౭౩౦-౭౩౧-౭౩౨-౭౩౩-౭౩౪-౭౩౫-౭౩౬-౭౩౭-౭౩౮-౭౩౯-౭౪౦-౭౪౧-౭౪౨-౭౪౩-౭౪౪-౭౪౫-౭౪౬-౭౪౭-౭౪౮-౭౪౯-౭౫౦-౭౫౧-౭౫౨-౭౫౩-౭౫౪-౭౫౫-౭౫౬-౭౫౭-౭౫౮-౭౫౯-౭౬౦-౭౬౧-౭౬౨-౭౬౩-౭౬౪-౭౬౫-౭౬౬-౭౬౭-౭౬౮-౭౬౯-౭౭౦-౭౭౧-౭౭౨-౭౭౩-౭౭౪-౭౭౫-౭౭౬-౭౭౭-౭౭౮-౭౭౯-౭౮౦-౭౮౧-౭౮౨-౭౮౩-౭౮౪-౭౮౫-౭౮౬-౭౮౭-౭౮౮-౭౮౯-౭౯౦-౭౯౧-౭౯౨-౭౯౩-౭౯౪-౭౯౫-౭౯౬-౭౯౭-౭౯౮-౭౯౯-౮౦౦-౮౦౧-౮౦౨-౮౦౩-౮౦౪-౮౦౫-౮౦౬-౮౦౭-౮౦౮-౮౦౯-౮౧౦-౮౧౧-౮౧౨-౮౧౩-౮౧౪-౮౧౫-౮౧౬-౮౧౭-౮౧౮-౮౧౯-౮౨౦-౮౨౧-౮౨౨-౮౨౩-౮౨౪-౮౨౫-౮౨౬-౮౨౭-౮౨౮-౮౨౯-౮౩౦-౮౩౧-౮౩౨-౮౩౩-౮౩౪-౮౩౫-౮౩౬-౮౩౭-౮౩౮-౮౩౯-౮౪౦-౮౪౧-౮౪౨-౮౪౩-౮౪౪-౮౪౫-౮౪౬-౮౪౭-౮౪౮-౮౪౯-౮౫౦-౮౫౧-౮౫౨-౮౫౩-౮౫౪-౮౫౫-౮౫౬-౮౫౭-౮౫౮-౮౫౯-౮౬౦-౮౬౧-౮౬౨-౮౬౩-౮౬౪-౮౬౫-౮౬౬-౮౬౭-౮౬౮-౮౬౯-౮౭౦-౮౭౧-౮౭౨-౮౭౩-౮౭౪-౮౭౫-౮౭౬-౮౭౭-౮౭౮-౮౭౯-౮౮౦-౮౮౧-౮౮౨-౮౮౩-౮౮౪-౮౮౫-౮౮౬-౮౮౭-౮౮౮-౮౮౯-౮౯౦-౮౯౧-౮౯౨-౮౯౩-౮౯౪-౮౯౫-౮౯౬-౮౯౭-౮౯౮-౮౯౯-౯౦౦-౯౦౧-౯౦౨-౯౦౩-౯౦౪-౯౦౫-౯౦౬-౯౦౭-౯౦౮-౯౦౯-౯౧౦-౯౧౧-౯౧౨-౯౧౩-౯౧౪-౯౧౫-౯౧౬-౯౧౭-౯౧౮-౯౧౯-౯౨౦-౯౨౧-౯౨౨-౯౨౩-౯౨౪-౯౨౫-౯౨౬-౯౨౭-౯౨౮-౯౨౯-౯౩౦-౯౩౧-౯౩౨-౯౩౩-౯౩౪-౯౩౫-౯౩౬-౯౩౭-౯౩౮-౯౩౯-౯౪౦-౯౪౧-౯౪౨-౯౪౩-౯౪౪-౯౪౫-౯౪౬-౯౪౭-౯౪౮-౯౪౯-౯౫౦-౯౫౧-౯౫౨-౯౫౩-౯౫౪-౯౫౫-౯౫౬-౯౫౭-౯౫౮-౯౫౯-౯౬౦-౯౬౧-౯౬౨-౯౬౩-౯౬౪-౯౬౫-౯౬౬-౯౬౭-౯౬౮-౯౬౯-౯౭౦-౯౭౧-౯౭౨-౯౭౩-౯౭౪-౯౭౫-౯౭౬-౯౭౭-౯౭౮-౯౭౯-౯౮౦-౯౮౧-౯౮౨-౯౮౩-౯౮౪-౯౮౫-౯౮౬-౯౮౭-౯౮౮-౯౮౯-౯౯౦-౯౯౧-౯౯౨-౯౯౩-౯౯౪-౯౯౫-౯౯౬-౯౯౭-౯౯౮-౯౯౯-౧౦౦-౧౦౧-౧౦౨-౧౦౩-౧౦౪-౧౦౫-౧౦౬-౧౦౭-౧౦౮-౧౦౯-౧౧౦-౧౧౧-౧౧౨-౧౧౩-౧౧౪-౧౧౫-౧౧౬-౧౧౭-౧౧౮-౧౧౯-౧౨౦-౧౨౧-౧౨౨-౧౨౩-౧౨౪-౧౨౫-౧౨౬-౧౨౭-౧౨౮-౧౨౯-౧౩౦-౧౩౧-౧౩౨-౧౩౩-౧౩౪-౧౩౫-౧౩౬-౧౩౭-౧౩౮-౧౩౯-౧౪౦-౧౪౧-౧౪౨-౧౪౩-౧౪౪-౧౪౫-౧౪౬-౧౪౭-౧౪౮-౧౪౯-౧౫౦-౧౫౧-౧౫౨-౧౫౩-౧౫౪-౧౫౫-౧౫౬-౧౫౭-౧౫౮-౧౫౯-౧౬౦-౧౬౧-౧౬౨-౧౬౩-౧౬౪-౧౬౫-౧౬౬-౧౬౭-౧౬౮-౧౬౯-౧౭౦-౧౭౧-౧౭౨-౧౭౩-౧౭౪-౧౭౫-౧౭౬-౧౭౭-౧౭౮-౧౭౯-౧౮౦-౧౮౧-౧౮౨-౧౮౩-౧౮౪-౧౮౫-౧౮౬-౧౮౭-౧౮౮-౧౮౯-౧౯౦-౧౯౧-౧౯౨-౧౯౩-౧౯౪-౧౯౫-౧౯౬-౧౯౭-౧౯౮-౧౯౯-౨౦౦-౨౦౧-౨౦౨-౨౦౩-౨౦౪-౨౦౫-౨౦౬-౨౦౭-౨౦౮-౨౦౯-౨౧౦-౨౧౧-౨౧౨-౨౧౩-౨౧౪-౨౧౫-౨౧౬-౨౧౭-౨౧౮-౨౧౯-౨౨౦-౨౨౧-౨౨౨-౨౨౩-౨౨౪-౨౨౫-౨౨౬-౨౨౭-౨౨౮-౨౨౯-౨౩౦-౨౩౧-౨౩౨-౨౩౩-౨౩౪-౨౩౫-౨౩౬-౨౩౭-౨౩౮-౨౩౯-౨౪౦-౨౪౧-౨౪౨-౨౪౩-౨౪౪-౨౪౫-౨౪౬-౨౪౭-౨౪౮-౨౪౯-౨౫౦-౨౫౧-౨౫౨-౨౫౩-౨౫౪-౨౫౫-౨౫౬-౨౫౭-౨౫౮-౨౫౯-౨౬౦-౨౬౧-౨౬౨-౨౬౩-౨౬౪-౨౬౫-౨౬౬-౨౬౭-౨౬౮-౨౬౯-౨౭౦-౨౭౧-౨౭౨-౨౭౩-౨౭౪-౨౭౫-౨౭౬-౨౭౭-౨౭౮-౨౭౯-౨౮౦-౨౮౧-౨౮౨-౨౮౩-౨౮౪-౨౮౫-౨౮౬-౨౮౭-౨౮౮-౨౮౯-౨౯౦-౨౯౧-౨౯౨-౨౯౩-౨౯౪-౨౯౫-౨౯౬-౨౯౭-౨౯౮-౨౯౯-౩౦౦-౩౦౧-౩౦౨-౩౦౩-౩౦౪-౩౦౫-౩౦౬-౩౦౭-౩౦౮-౩౦౯-౩౧౦-౩౧౧-౩౧౨-౩౧౩-౩౧౪-౩౧౫-౩౧౬-౩౧౭-౩౧౮-౩౧౯-౩౨౦-౩౨౧-౩౨౨-౩౨౩-౩౨౪-౩౨౫-౩౨౬-౩౨౭-౩౨౮-౩౨౯-౩౩౦-౩౩౧-౩౩౨-౩౩౩-౩౩౪-౩౩౫-౩౩౬-౩౩౭-౩౩౮-౩౩౯-౩౪౦-౩౪౧-౩౪౨-౩౪౩-౩౪౪-౩౪౫-౩౪౬-౩౪౭-౩౪౮-౩౪౯-౩౫౦-౩౫౧-౩౫౨-౩౫౩-౩౫౪-౩౫౫-౩౫౬-౩౫౭-౩౫౮-౩౫౯-౩౬౦-౩౬౧-౩౬౨-౩౬౩-౩౬౪-౩౬౫-౩౬౬-౩౬౭-౩౬౮-౩౬౯-౩౭౦-౩౭౧-౩౭౨-౩౭౩-౩౭౪-౩౭౫-౩౭౬-౩౭౭-౩౭౮-౩౭౯-౩౮౦-౩౮౧-౩౮౨-౩౮౩-౩౮౪-౩౮౫-౩౮౬-౩౮౭-౩౮౮-౩౮౯-౩౯౦-౩౯౧-౩౯౨-౩౯౩-౩౯౪-౩౯౫-౩౯౬-౩౯౭-౩౯౮-౩౯౯-౪౦౦-౪౦౧-౪౦౨-౪౦౩-౪౦౪-౪౦౫-౪౦౬-౪౦౭-౪౦౮-౪౦౯-౪౧౦-౪౧౧-౪౧౨-౪౧౩-౪౧౪-౪౧౫-౪౧౬-౪౧౭-౪౧౮-౪౧౯-౪౨౦-౪౨౧-౪౨౨-౪౨౩-౪౨౪-౪౨౫-౪౨౬-౪౨౭-౪౨౮-౪౨౯-౪౩౦-౪౩౧-౪౩౨-౪౩౩-౪౩౪-౪౩౫-౪౩౬-౪౩౭-౪౩౮-౪౩౯-౪౪౦-౪౪౧-౪౪౨-౪౪౩-౪౪౪-౪౪౫-౪౪౬-౪౪౭-౪౪౮-౪౪౯-౪౫౦-౪౫౧-౪౫౨-౪౫౩-౪౫౪-౪౫౫-౪౫౬-౪౫౭-౪౫౮-౪౫౯-౪౬౦-౪౬౧-౪౬౨-౪౬౩-౪౬౪-౪౬౫-౪౬౬-౪౬౭-౪౬౮-౪౬౯-౪౭౦-౪౭౧-౪౭౨-౪౭౩-౪౭౪-౪౭౫-౪౭౬-౪౭౭-౪౭౮-౪౭౯-౪౮౦-౪౮౧-౪౮౨-౪౮౩-౪౮౪-౪౮౫-౪౮౬-౪౮౭-౪౮౮-౪౮౯-౪౯౦-౪౯౧-౪౯౨-౪౯౩-౪౯౪-౪౯౫-౪౯౬-౪౯౭-౪౯౮-౪౯౯-౫౦౦-౫౦౧-౫౦౨-౫౦౩-౫౦౪-౫౦౫-౫౦౬-౫౦౭-౫౦౮-౫౦౯-౫౧౦-౫౧౧-౫౧౨-౫౧౩-౫౧౪-౫౧౫-౫౧౬-౫౧౭-౫౧౮-౫౧౯-౫౨౦-౫౨౧-౫౨౨-౫౨౩-౫౨౪-౫౨౫-౫౨౬-౫౨౭-౫౨౮-౫౨౯-౫౩౦-౫౩౧-౫౩౨-౫౩౩-౫౩౪-౫౩౫-౫౩౬-౫౩౭-౫౩౮-౫౩౯-౫౪౦-౫౪౧-౫౪౨-౫౪౩-౫౪౪-౫౪౫-౫౪౬-౫౪౭-౫౪౮-౫౪౯-౫౫౦-౫౫౧-౫౫౨-౫౫౩-౫౫౪-౫౫౫-౫౫౬-౫౫౭-౫౫౮-౫౫౯-౫౬౦-౫౬౧-౫౬౨-౫౬౩-౫౬౪-౫౬౫-౫౬౬-౫౬౭-౫౬౮-౫౬౯-౫౭౦-౫౭౧-౫౭౨-౫౭౩-౫౭౪-౫౭౫-౫౭౬-౫౭౭-౫౭౮-౫౭౯-౫౮౦-౫౮౧-౫౮౨-౫౮౩-౫౮౪-౫౮౫-౫౮౬-౫౮౭-౫౮౮-౫౮౯-౫౯౦-౫౯౧-౫౯౨-౫౯౩-౫౯౪-౫౯౫-౫౯౬-౫౯౭-౫౯౮-౫౯౯-౬౦౦-౬౦౧-౬౦౨-౬౦

ದಿ. ಪೊ. ವಾ. ರಿ.

అది	సోమ	పం	బుధ	గురు	శుక్ర	శని	మహానారాయణ
అస్తి	మృ	ఆశ	ప	అహ	ఉహ	క	అనంద-ద్రవ్యలాభ
భర	ఆ	మ	చి	శ్య	అభి	పూ	కాలదండం-కీర్తి
కృ	ప్ర	పూ	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	సామ్రాజ్యం-హాని
కృ	ప్ర	ఉ	వి	పూ	ధ	ర	ప్రజాపతి-కార్యసిద్ధి
కృ	ఆ	ప	ఆ	ఉహ	క	ఆ	సామ్య-ధాన్యము
కృ	ప	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	గృహం-విప్లవ
కృ	ప్ర	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	ధన్యం-సామ్రాజ్య
కృ	ఉ	వి	పూ	ధ	ర	స	క్రమశాస్త్ర-అశ్విలాభం
కృ	క	అహ	ఉహ	క	ఆ	మృ	వజ్రం-కలహ
కృ	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	ఆ	ముద్దరం-మరణ
కృ	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	ప్ర	సృష్టి-సామ్రాజ్య
కృ	వి	పూ	ధ	ర	క	కృ	మృత్యు-కార్యసిద్ధి
కృ	ఆ	ప	ఆ	ఉహ	క	మృ	మహా-కలహ
కృ	ప	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	సద్వర్త-కార్యహాని
కృ	ప్ర	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	లంబం-భాజనలాభ
కృ	ఉ	వి	పూ	ధ	ర	ఉ	అత్మరం-ద్రవ్యహాని
కృ	క	అహ	ఉహ	క	ఆ	ప	మృత్యు-హాని
కృ	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	ఆ	కాలం-కార్యహాని
కృ	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	ప్ర	శిధి-కార్యసిద్ధి
కృ	వి	పూ	ధ	ర	క	కృ	శుభం-శుభకార్యసిద్ధి
కృ	క	అహ	ఉహ	క	ఆ	మ	అమృతం-ప్రేక్షాహాని
కృ	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	ఆ	మూలం-భాజనహాని
కృ	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	ప్ర	గజా-అశుభం
కృ	ఉ	వి	పూ	ధ	ర	ఉ	వర్షం-వర్షలాభ
కృ	క	అహ	ఉహ	క	ఆ	ప	రాక్షసుల-హాని
కృ	చి	శ్య	అభి	పూ	ధ	ఆ	పగం-దుర్మార్గాశ్రమం
కృ	స్వా	మా	శ్ర	ఉ	కృ	ప్ర	సిగం-కార్యసిద్ధి
కృ	వి	పూ	ధ	ర	క	కృ	వర్షమానం-అతిశయలాభ

26 పూతల వచ్చి వెల నూ 1 4 0.

1. ఆలి రేకపోవుట. 2. అగ్నిమాంధ్యము. 3. మలబద్ధము. 4. కడుపులో
5. అరుది, పుణ్యత్రేపులు. 6. వికారము, గుండెలలోను రొమ్ములోను వంటు,
7. తలనొప్పి, తలనొమ్మ. 8. చిక్కిపోవుట. 9. జ్వరము. 10. పెన్నులూస
ప్రక్కను గూళ్ళలోను పోటు, ఆయానము మొదలగునవి : ఈ గుణము లన్ని
కనాదియే కనబడుచున్నను అజీర్ణము వీటికి ప్రధానకారణము. అజీర్ణమక్షణ
కనిపించిన వెంటనే జీర్ణరసాయనము మూత్రలను నేపించిన జీర్ణకీ హెచ్చును;
ము మానును. ఇకము పుష్టియెందుకు. ఆలి హెచ్చును.

అమృతాంజనము డిపో, 6 తంబుకెట్టివిధి, మృదాసు.

[illegible]

అమృతాంజనము అన్ని చోట్లా దొరుకును

గౌరీచంద్రాంగిం కాలము ౧-కి ౩౪౪ ఘడియ, ఘంట ౧ నిమిషం ౩౦.

పగటి మహారాత్రములు.

రాత్రి మహారాత్రములు.

సం.సం.	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని	సం.సం.	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	ఉద్యో	అమృ	నిశం	విషం	ఉద్యో	సోగం	విషం	౧	శుభం	సోగం	బృహం	లాభం	సుఖం	అమృ	విషం
౨	లాభం	విషం	ఉద్యో	అమృ	విషం	బృహం	అమృ	౨	అమృ	లాభం	ఉద్యో	సోగం	సోగం	బృహం	ఉద్యో
౩	విషం	ఉద్యో	బృహం	శుభం	బృహం	అమృ	బృహం	౩	బృహం	భవం	కలహం	నిషం	కలహం	కలహం	శుభం
౪	అమృ	లాభం	లాభం	ఉద్యో	లాభం	కలహం	ఉద్యో	౪	సోగం	ఉద్యో	లాభం	ఉద్యో	లాభం	లాభం	అమృ
౫	శుభం	బృహం	అమృ	సోగం	అమృ	లాభం	శుభం	౫	కలహం	సోగం	సోగం	శుభం	ఉద్యో	శుభం	కలహం
౬	భవం	అమృ	ఉద్యో	శుభం	విషం	సుఖం	లాభం	౬	లాభం	అమృ	లాభం	లాభం	బృహం	భవం	సోగం
౭	అమృ	అదా	విషం	భవం	కలహం	భవం	భవం	౭	ఉద్యో	విషం	ఉద్యో	భవం	లాభం	అమృ	అమృ
౮	విషం	భవం	సోగం	అమృ	బృహం	అమృ	లాభం	౮	సోగం	బృహం	భవం	లాభం	ఉద్యో	విషం	లాభం

నక్షత్రసములు ద్వారాశస్తానములయందు నిలిచినపు డిచ్చుమిచ్చి నోచారఫలములను తెలియజేయు చక్రము

గ్ర	౧	౨	౩	౪	౫	౬	౭	౮	౯	౧౦	౧౧	౧౨
రవి	స్థావరము	భిక్షు	మంత్ర	వివాహము	భిక్షు	శ్రమము	వివాహము	సోగం	భిక్షు	లాభం	ఆరోగ్యం	వ్యయం
చంద్ర	సౌఖ్యం	వ్యయం	లాభం	సోగం	కార్యవాసం	నిషం	లాభం	వ్యయం	వ్యయము	లాభం	సుఖం	దూషం
కుజ	భయం	వ్యయం	లాభం	విద్యుచ్ఛక్తి	వివాహం	కలహం	భయం	వ్యయం	విషం	లాభం	సోగం	విషం
బుధ	బంధం	లాభం	వ్యయం	విద్యుచ్ఛక్తి	భూమణం	వ్యయం	పంతోమ	విషం	శుభం	సుఖం	వ్యయం	విషం
గురు	గమనం	భవం	అమృ	సంపత్	క్షేత్ర	ఆరోగ్యం	విషం	భవం	భవం	విషం	విషం	విషం
శుక్ర	ఆరోగ్యం	భవం	సౌఖ్యం	సుఖం	ఫలలాభం	మంత్రము	క్షేత్ర	భయం	భవం	సౌఖ్యం	లాభం	విషం
శని	అభయం	విషం	పంతోమ	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం
రాహు	భయం	కలహం	సౌఖ్యం	మంత్రము	భవం	సుఖం	భయం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం
కేతు	భయం	విషం	సుఖం	మంత్రము	భయం	సుఖం	భయం	విషం	విషం	విషం	విషం	విషం

జ్వరహరి

సీసా 1-కి పెరు రూ 0-12-0. వి. పి. సహా రూ. 1-0 0

జ్వరము శరీరమునందు నక్ర
భేదము క్రిగతి భేదమున గల
గును. సాధారణముగా నీటి, గాలి,
ఫలపు మాద్యులనను దేహమునకు
గావలనను జ్వరము వచ్చును. జ్వర
చాలి అయిదుపూటలు నేలించి
పట్టు విశుద్ధియగుములు, చలి పురాణ

జ్వరములు మొదలగు సమస్తజ్వరములు మామను; ఆకలి హెచ్చుము;
మలబద్ధము మానుము; రక్తశుద్ధి యగుము; కొద్దిదినములు నేలించిన శరీ
రము యథాస్థితికైంది ఆరోగ్యము గలిగియుండును.

వలయువారు:—అమృతాంజనం దీపో,

6 తింబుశెట్టిపేథి, మద్రాసు.

లేక 109 ప్రెసిడెన్సీ, పోస్టు బొంబాయి.

భారతి చందా

సంవత్సర చందా రూ 6 0 0

అర్ధసంవత్సరము ,, 3 0 0

విశేషలేక ,, 0 10 0

ప్రొత్తము సోస్టా రూబ్బు ప్రకారము 0-2-0
రిజిస్టరుచార్జి, 0 1 0 తిషాలు చార్జి అధికమునుచున్నది
గూరే ముందుగ మణియార్దగు ప. పిన ఈఖన్న లేదును.
పి. పి. లు ప. పినచో సొమ్ము మాకు ఒక్కొక్కప్పుడు
అసస్యముగ చేరుటయు పత్రికలు పంపుట అసస్య మగు
టయు స భవిండును.

మాదిరిపత్రిక గోదావరు ఆకాలు 0, 10 0

ప్రాంతు ప. పిన పంపబడును. ఉచితముగ పంపబడము.
చూరిదిపత్రిక తెప్పించుకొన్నతర్వాత చందాదార్లుగ
చేరినయెడల ఆ సొమ్ము మనహామియకొని తక్కిన
సొమ్ము మాత్రము పంపవచ్చును.

మేనేజరు, భారతి.

తెలూపెట్టె నెంబరు 212 మద్రాసు.

అమృతాంజన మను సిద్ధామృతము ప్రతియింట నుండదగినది

	ర-బు	కు
అ	కనకలక్ష్మి శ్రీ	
కు		రా
	గు	ఆ

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు సిద్ధాపదము

[illegible]

కుజచాళ:	కుండలు పూఫలబులం-గి	బ	గి మం పశ్చాదస్తం	కుక్రచార:	బగంల పువలకుగి-గి
కుంగుసాధునికమకర-గి	కుశ పూఫల బుగి-గి		బుర-గి.	కుగకు ఆద్ర్యి ౨ ఋష్యకు	బగిగు పువలకుగి-గి
బగంల ధనిలమకర-గి	కుంలమపూఫలబులం-గి		సరుచాళ:	ర-గి	కనిచార: వాసి
బుధచాళ:	బగకు ఉఫగిబుగి-గి			కుశ ఆద్ర్యికుగ-గి	రామకేతుచార
కుగకు మఖ రబుగి-గి	బ గ క బుధ వక్రారంభ:	కు	గ కు గురు వక్రత్యాగ:	బగకు ఆద్ర్యికుగ-గి	బగకు ఆక్రే రరామ:
కురసా పూఫలబుగి-గి	గి-గి	33	-గి	బలబు పువగి-గి	ధనిలకేతుగ-గి

[illegible]

కు	బరహమి రవి	రా
కే	కులమి పే కు బరహమి కే కులమి	
బు-గు	ర	కు శ

[illegible]

కు		
	బడిమంధే రవిః కుంజీషేరుజః మకరే బుధః మకరే శుక్రః బడిమంధే బు	రా
ర-శా		
బు-శు		క
న		

[illegible]

అమృతాంజనండిపోవారి మందులవట్టిక

క్ర. అ.	మందులవట్టిక	క్ర. అ.	మందులవట్టిక
1.	జీర్ణరసాయనము మాత్రలు. అజీర్ణమునకు 1	22.	జాలాబిమాత్రలు. ,, 0 8
2.	వజ్రగుళికలు. ధాతుపుష్టికి ,, 1	23.	కుసుమామాత్రలు. కుసుమవ్యాధులకు 1 0
3.	జ్వరహరి. జ్వరములకు సీసా 1-కి 0	24.	శగకు ద్రావకము. సీసా 1-కి 1 0
4.	అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు ,, 0	25.	కఫహరి. శీతకట్టుదగ్గులకు ,, 1 0
5.	మూలశంకకు తైలము డబ్బి 1-కి 0	26.	కఫహరిచూర్ణము. దగ్గు, ఉబ్బసములకు 0 8
6.	తామరతైలము. తామరకు, డబ్బి 1-కి 0	27.	సుందరితైలము. ముఖకాంతికి 0 8
7.	కిలరామాత్రలు. వాంతిభేదులకు ,, 0	28.	శిరోవేదనమాత్రలు. తలనొప్పులకు 0 12
8.	తేలుమంద. తేలుకాటుకు, సీసా ,, 0	29.	నేత్రాంజనము. కంటివ్యాధులకు 0 4
9.	దంతశూలహరి. పండ్లపోటుకు ,, 0	30.	ఉబ్బసమునకు మందు సీసా 1 కి 2 0
10.	కర్ణశూలహరి. చెవిపోటుకు ,, 0	31.	వాయుప్రపోటుకు మందు. ,, 1 8
11.	గజ్జికతైలము. గజ్జి, చీడలకు డబ్బి 1-కి 0	32.	విశేషనములకు మాత్రలు డబ్బి 1-కి 0 8
12.	పగుళ్లకు తైలము. శీతపగుళ్లకు ,, 0	33.	కిస్తూరిమాత్రలు. పెద్దవి, మంచివి 50-కి 0 10
13.	పెలకు మందు సీసా 1-కి 0	34.	వాముకర్పూరము. సీసా 1-కి 0 6
14.	కుమ్మకు తైలము. డబ్బి 1-కి 0	35.	జన్ను లేక ఆదిపచ్చికానా తు 1-కి 3 8
15.	దంతచూర్ణము పండ్లుతో ముటుకు డబ్బి 1-కి 0	36.	మొమ్మాయి, మంచిది ,, 5 0
16.	సుఖభోగిమాత్రలు ,, 1	37.	వెండిరేకుల పుస్తకము 1-కి 1 0
17.	సుఖభోగి తైలము. పుండ్లకు ,, 1	38.	చందిని అత్తరు శ్రేష్ఠమయినది. జొన్న 1-కి 2 8
18.	రోమహరి. వెండ్రుకలు ఊచుటకు ,, 0	39.	బంగారు రేఖలు 3 8
19.	మోహినితైలం వెండ్రుకలు పెంచుటకు 0	40.	కిస్తూరి తు 1-కి 40
20.	చుండుకు నూనె సీసా 1-కి 0	41.	పచ్చకర్పూరం తు 1-కి 3 8
21.	గ్రహణిమాత్రలు. డబ్బి 1-కి 0	42.	కుంకుమపువ్వు తు 1-కి 3 8

అమృతాంజనము అన్ని విధములైన నొప్పులకు అమృతనంజీవివంటిది

చక్కని డబ్బితో సహా సీసా 1-కి 10 అణాలు మాత్రమే.

అమృతాంజనండిపో

అమృతాంజనము
అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము

అ
న్ని
నొ
ప్పు
లకు
ది
వ్య
మృ
తము

S
O
L
D
E
V
E
R
Y
W
H
E
R
E

చక్కని డబ్బీలో నహ సీసా 1-కి పెం 10 అణాలు మార్గమే.

అమృతాంజనం డిపో, బొంబాయి లేక, మద్రాసు

Most Thrilling !

Most Interesting ! !

అత్యద్భుతమగు పరిశోధక నవలలు కన్నపదొంగ పగటిచుక్క

సెట్టు రు. 2--0--0

సెట్టు రు. 2--0--0

ఆ గి రా ము డు

రెండవ కూర్పు రు. 0--10--0

ఈనవలలు చదువు నుండి వేరైన పాఠకుల ముగించుకొను తోచిన దినము నిశ్చితము. ఇట్టి పరిశోధక నవలలు తెలుగునందు కరువము. చదివినవారికి విశేషము !!

మందితరుణము ! మఱువకుడు !!

బ్రహ్మశ్రీ చింతమర్తి లక్ష్మీనరసింహం సంతుల్య గారి

(గ్రంథములు రు. 15-14-0 విలువ గలవి) ఒకేసారి కొనుపొందిక మార్చి 1934 నాటినుండి నవంబరు 10 లకి ఇత్యు బహుళ శ్రావణము, శుక్లాష్టమి, శ్రీలక్ష్మి, వివాహములకు ఇట్టి నవలలు ముఖ్య లక్ష్యము. బహు లాభము !!

గ్రంథముల వివరములు			
గణపతి 1-వ భాగము	0-12-0	వివరములు 1,	} 0-8-0
గణపతి 2-వ భాగము	0-12-0	2-వ భాగములు	
సిద్ధార్థచక్ర	0-12-0	సంపాదన	0-4-0
అంబికావిందు చక్ర	0-12-0	గంగాపాఖ్యానము	0-8-0
భావనా సర్వ	0-12-0	ప్రపన్నానందము	0-8-0
కర్పూరమంజరి	1-0-0	పారిజాతాపహరణం	0-8-0
పాంచర్యతీర్థ	1-0-0	పార్వతీపరిణయము	0-6-0
రామచంద్రవిజయం	0-10-0	చతురచంద్రహాస	0-8-0
శేషముల	0-2-0	అహల్యాబాయి	0-12-0
మణిమంజరి	0-6-0	రాజరత్నం	0-12-0
కృష్ణ వేణి	0-6-0	రాజస్థానభావన 1-వ	1-0-0
భారతకథామంజరి	0-8-0	డిప్లో 2-వ భాగము	1-0-0
కువర్చువుడు	0-4-0	రఘుకులచక్ర	0-10-0

1924 జనవరి లగాయతు ఉపాధ్యాయులందరికినీ నూ సరస్వతి వాచకములకు రు 1 కి 0-2-0 అణాలు కమీషను ఇయ్యబడును. ప్రతి ఆర్డరుతోను 1/8 సోమ్ము అధ్యక్షుగా బంపవలెను. అధ్యక్షులేని ఆర్డరులు పంపరాదు. ప్రతిఆర్డరుతోను ఒక క్యాటలాగు ఉచితముగా పంపబడును. రు. 10 లు మించిన ప్రతిఆర్డరు 1 కి 0-2-0 వంటివి కమీషను మాయబద్ధములగు పుస్తకములకు మాత్రమే ఇయ్యబడును. క్యాటలాగుకు పంపవలెను.

గంగాపాఖ్యానము నెల రు. 0-8-0 మాత్రమే.

అన సూయ చక్రినాథులము రు 0-12-0.

క్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులుగారి

సాక్షి నాలుగు భాగములు నెల రు. 7-4-0

భీష్మ ప్రతిజ్ఞ గంగోచితము. నెల రు. 0-12-0

తేజసింగు 1-0-0

భరత సంగ్రహము పద్య కావ్యము

శార్వర్యము సహా నేనుల సీతారామామాస్త్రి ప్రణీతము 1-0-0

అభినయము నేర్పుకొనిన నారికిని, నేర్పనారికిని

మిక్కిలి యుపయోగకారి. మేజువాటిలలో ముందు హుచ్చించ

నేడుకపడువా రీ గ్రంథమును తిప్పక బదునవలెను.

శిల్ప సంగ్రహము

ఇందు గృహములు, దేవాలయములు, గోపురములు

మొదలైనవి కట్టిననుటకు, సంగ్రహముగా తెనుగులోకతో

ప్రాయఃడినది. 1,2 నేనుల సీతారామామాస్త్రి ప్రణీతము 0-6-0

భద్రాచల రామచక్ర-చక్ర ప్రబంధము 1-0-0

భక్తసంతామణి - కేపము వైండు 0-5-0

నారాయణ కీర్తలు 0-2-0

కె. యల్. ఎన్. స్టోమయాజులు, గోదావరి బుక్ డిపో, రాజమండ్రి

వావిళ్ల - రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్సు

తండ్రి అండ్ సన్సు:— } 292, ఎస్.ప్లస్.డే, చెన్నపురి. ఈ } అలిపాసు నం 878
 “వావిళ్ల,” మదరాస్.

శ్రీమద్రామాయణము, వ్యాఖ్యానచతుష్టయవిశిష్టము ప్రతి 1-కి ర్పు 15 0

పరాశరస్మృతి సాంధ్రతాత్పర్యం 0 12 విషవైద్యచింతామణి సటీక ,, 2 0

ఆత్మవిద్యావిలాసము ,, 0 6 అధర్వణకారికలు సటీక ,, 1 0

బ్రహ్మసూత్రములు, తెనుగువచనము:— శ్రీ శంకరులవాణిభాష్యము అంధకీకరణము

దుర్లభమని తలచి చక్కనికైలిలో అనేకవృత్తుల నమసించి తెనుగు వ్యాఖ్యానమును ప్రకటించినారము
 రెండుసంపుటములుగా బైండు కట్టించియున్నాము. 12 0

ద్వాదశోపనిషత్తులు, ప్రాచీనదేశచరిత్రలు 1 12

తెనుగువచనము 3 0 హితోపదేశము, తెనుగువచనం 0 12

అనంతసింఘాండస్సు 0 14 వైశ్యపురాణము, పద్యకావ్యము 1 4

అప్పకవీయము 2 8 సహదేవపశుశాస్త్రము 0 6

ఆనందరంగరాట్ఛంపము 1 8 పంజాబుకల్లరి సహాయనిరా

శ్రీవివేకానందవిజయము 1 12 కరణము 0 8

ప్రబంధరత్నావళి 1 8 పెద్దచాలశిక్ష, చక్కనిప్రతి 0 8

ఆంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము 7 సంపుటముల ప్రతి 15 12

ఆంధ్రభాగవతము, పద్యకావ్యము ... 8 0

ఇలాజల్ గుర్బా, యూనాని వైద్యగ్రంథమునకు తెనుగు 3 0

శ్రీ గాంధీ గారిజీవితము. ఉపన్యాసములు, వ్యాసములు 3 0

శ్రీ తిలకుగారి సంపూర్ణజీవితము 0 4

శ్రీ మాళవ్యగారిచరిత్ర 0 8

వేమనపద్యములు, 3060, తాత్పర్యసహితము 3 8

ఇంకను అనేక సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

త్రిలింగి.— రాజకీయ, మత, సాంఘిక, ఆర్థిక, పారిశ్రామికవిషయముల చర్చింపు “త్రిలింగి” పాఠపత్రికగా
 1922 సం॥ జనవరి నుండి ప్రకటింపబడుచున్నది. చందా సంవత్సరమునకు రూ॥ 4-0-0.

బుధుడు సస్యాధిపతి, పురోహితుడు; ఫలము:—మధ్య వృష్టి, మందసస్యము, ప్రజాపీడ, పురోహితుల సూక్ష్మ బుద్ధి; చంద్రుడు ధాన్యాధిపతి; ఫలము:—క్షీరసమృద్ధి, సుభిక్షము, ఆరోగ్యము, సువృష్టి; శుక్రుడు రసాధిపతి, దైవజ్ఞాధిపతి; ఫలము:—పుష్పసమృద్ధి, ఫలసమృద్ధి, సుగంధవస్తుసమృద్ధి, రాజనీతివిచారము, కర్మాభివృద్ధి, నీతివ్యాపనము; కుజుడు నీరసాధిపతి, పరీక్షకుడు; ఫలము:—చందనాగరుకస్తూరీప్రవాళాభివృద్ధి, చోరాగ్నిశత్రుభాధ; గురువు గణకుడు; ఫలము:—సామ్యబుద్ధి, సౌఖ్యము, సదాచారము; బలభద్రుడు పశునాయకుడు; ఫలము:—సువృష్టి, తృణసస్యసమృద్ధి, సుభిక్షము. సంవత్సరమునకు సామాన్యఫలము:—

శ్లో. రక్తాక్షి నత్సరే సస్యవృద్ధి ర్వృష్టి రనుత్తమా,
ప్రేక్షస్తే సర్వదాఽవ్యోన్యం రాజానోరక్తానాంచనాః.

శ్లో. ఆహవే నిహతా స్వర్చే భూపా గోగై స్తథాజనాః
తథాఽపి తత్ర జీవన్తి రుధిరోద్ధారివత్సరే.

రక్తాక్షి సంవత్సరమునకు సంబంధము, సంక్షోభము, విప్లవము సామాన్యఫలములుగ నున్నను సామ్య ఫలబీజములను సయితము గ్రహబలము సూచించుచున్నది. ఈ సంవత్సరమునకు రాజైన శని రవినయోగమును బొంది ప్రపంచమునకు శాంతిని గలుగజేయుటకు భగవంతుడు నుగ్రహించుగాక.

ఇదునాల్గవసంవత్సరాదిసంచికను సకాలమున ఆంధ్రప్రపంచమునకు సమర్పించుట కనుగ్రహించిన యాంధ్రమహాజనులకును భగవంతునకును వందనముల

నర్పించుచున్నాను. సాధారణసంవత్సరాదిని

సంచికలు ప్రారంభమైన సంచికల ప్రచురణము

క్రమవికాసమును బొందుచున్నవిధమును ఇదునాల్గవ సంచికలవీక్షణము విశదము చేయుచున్నది. ఆంధ్రపత్రికల చరిత్రమునందు సంవత్సరాదిసంచికలు నవయుగారంభమును విశదము చేయుచున్నవి. పరిమితిపరమతాబద్ధతమునందు లోకకల్యాణమున కవతరించిన నవశక్తికి మంగళహారతులను సమర్పించుట కాంధ్రవ్యాదయము దోడ్పడుచున్నవిధమును సంవత్సరాదిసంచి

కలయందలి వ్యాసములు పద్యములు పటములు విశదము చేయుచున్నవి. స్వదేశోద్యమముతో నారంభమైన నూతనోత్సాహము స్వధర్మానుష్ఠానమునందు పరిణామము నొందుచున్నవిధమును నాంధ్రభావప్రపంచచరిత్రము విశదముచేయుచున్నది. ఆంధ్రులదృష్టి బాహ్యసాధనల నుండి యాంతరంగికసాధనములకు మరలిన విధమును భావప్రపంచము విశదముచేయుచున్నది. ఈ ధర్మవికాసమును సంవత్సరాదిసంచికలయందలి వ్యాసములు విశదము చేయుచున్నవి. దేశకాలపాత్రస్థితిగతుల కనురూపమైన ధర్మప్రతిష్ఠాపనమున కనుసాలముగను సంవత్సరాదిసంచికలస్వరూపస్వభావాదులును విదగర్భనమును బొందుచున్నవిధమును గోసచికిలవలె రక్తాక్షిసంచికయను విశదముచేయుచున్నది.

గత సంవత్సరమునం దాంధ్రరాష్ట్రరాజ్యాంగ చరిత్రమునం దొకసూచనమున్నది. ముష్ప

దెనిమిదవదేశీయమహాసభ ఆంగ్రి

కాంగ్రెసు సంచిక రాష్ట్రమునందలి కాకినాడపురము

నందు మొదటిసారి గూడినది. ఈ యపూర్వసమావేశమునకు సంబంధించిన విషయము లీసంచికయందు ప్రాముఖ్యమును బొందినవి. లక్షలకొలది ప్రజలు కాకినాడయందు జాతీయతీరయాత్రను చేసి నాయకులను సందర్శించి కృతార్థులైరి. కాకినాడయందు గూడినసభల యుదంతమును నానకులయపదేశములును నిందు జేర్పబడినవి. దేశభక్త వేంకటప్పయ్యకంతులు మాలానామహమ్మదాలి రాజేంద్రప్రసాదు జవాహరిలాలు నెహ్రు చిత్తరంజనదాసు జయకరు సదాశివయ్యగురులు మొదలగువారి యుపన్యాసములును చిత్రపటములును నిందు జేర్పబడినవి. ఈ వ్యాసములకు దోడుగ వాఙ్మయమునకును రాజ్యాంగాదులకును సంబంధించినవ్యాసములును భావభరితములైన పద్యాదులును జేర్పబడినవి.

కాంగ్రెసు సమావేశమైన గాంధీనగరమునకు సంబంధించిన ఛాయాపటము లీసంచికయందు ప్రచుర

మును గాంచినవి. జాతీయమహాసభ

చిత్రపటములు గూడిన పెద్దజేరా పటము ప్రదర్శనము

నకు సంబంధించిన పటములు సముతము గలవు. గతసంవత్సరస్వరాజ్యసంరంభమునందు నాగపురపంచతాకసంరంభమునకు బ్రాముఖ్యము గలిగినది. స్వరాజ్యపతాకవిజయమునకు లక్ష్యముగను గాంధీనగరమునందు వేలకొలది సేవకుల సమక్షమునను జేయబడిన స్వరాజ్యధ్వజారోహణపటము ముద్రింపబడినది. నాగపురము సత్యాగ్రహపతాకసంరంభమునందువిజయమును బడసిన శాంతియోధులపటములును రంగములపటములును జేర్చబడినవి ఆంధ్రదేశమునకు సంబంధించిన గుతరపటములును నెప్పోయటములు ముద్రింపబడినవి. కాగ్నికనాని కుడును పథానమంత్రియను రామ్మే మెగ్గొనాల్లానిపటము, తురుష్కరాజ్యాధిపతి కెమెలు పాపాపటము, కాగ్నికనాయకులపటములు ఇతర మైనపటములు గలవు.

శాంతిమూర్తియైన గాంధీమహాత్ముని పటములు ముఖపటమును ప్రధమపటముగను ముద్రింపబడినవి.

ముఖపటము ముఖపటమునందు శత్రుచిక్తాన్తరము

కీసిన రూపమును మొదటిపటమునందు శ్రీకృష్ణజన్మస్థానమునకు బూర్వాకారమును నిరూపింపబడినవి. ఈరూపములందు సయితము మహాత్ముని మహాత్యాగము సువ్యక్తంబగుచున్నది. లోకకల్యాణమునకు పునరన్వయమునెత్తిన మహాత్మునిరూపసందర్శనము నామస్మరణము పాపనశకములు. మహాత్ముని విమోచనమును నారోగ్యమును జాతీయహృదయము నావరించిన నిశ్చేష్టతకు తేజనమును గలుగజేసినవి. దేశమునందంతటను నూతనోత్సాహము విజృంభించుచున్నది. ఆంధ్రులు వారి భక్త్యుత్సాహములను విశదముచేయుటకు దేశకైంకర్యమునకు లక్షరూప్యములను పూజానిధిని సమకూర్చి గాంధీమహాత్మునకు సమర్పించుటకు నిర్ణయించిరి. ఆంధ్రమహాజనులు కృతనిశ్చయములై యథాశక్తిని పూజానిధికి కానుకలను సమర్పించి స్వధర్మనిర్వహణమును జేసి పరమేశ్వరానుగ్రహమునకు శాత్రులగుదురుగాత!

వ్రసంచ ప్రవృత్తి

ప్రపంచపరిస్థితుల అయోమయస్థితిని యూరపు రాజ్యము పరిస్థితులు విశదముచేయుచున్నవి. ప్రాన్య

ప్రబలస్థితియందున్నను జర్మనుపిశాచమును తలచి భయపడుచున్నది. గతసంవత్సరమునందు రూరుప్రాంతము నాక్రమించుకొని యర్బుదముల ద్రవ్యమును వ్యయము చేసినది. వ్యయమున కనుకూలమైన ప్రయోజనము ప్రాన్యనకు సమకూడక పోయినను జర్మనీస్థితి కపారిమైన నష్టము గలిగినది. జర్మనీని విభజించుటకు ప్రాన్య చేసిన ప్రయత్నములు నిరర్థకములైనవి. విభాగపతాకవలంబున లకు సంపాద్యమైన పరాభవము సకలదేశములందును దేశద్రోహులకు గుణపాఠమును నేర్పుచున్నది. జర్మనీయందు విభాగపతాకవలంబునలకు దారుణమరణావమానములు శరణ్యములైనవి. అయినను ప్రాన్యనకు జ్ఞానోదయము గలుగలేదు. జర్మనీని యధోగతియందుంచుటకు ప్రాన్య చతుర్విధోపాయములను వినియోగించుచు మిత్రభేదాదిదుస్తంత్రముల సవలంబించుచున్నది. ఆ తంత్రములన్నియును ప్రాన్యన కాత్మవిశ్వాసమును గలుగజేయుటకు నిరుపయోగముగ నున్నవి. ప్రాన్య తనకు మించిన మహానై న్యములను సంరక్షించుచు నాత్మనాశనమును జేసికొనుచున్నది. ప్రాన్యపక్షమునందు గల రాజ్యములును, యద్ధసన్నాహములను జేయుచు యూరపు రాజ్యములు, 1927 వ సంవత్సరమునందు లీగి సంగ్రామ దావాసలమును వ్యాపింపజేయుటకు సిద్ధమగుచున్న విధమును రాజ్యములస్థితి విశదముచేయుచున్నది. ప్రాన్య దేశము నష్టపరిహారము మిషమీదను జేయుచున్న బీభత్సమున కాద్యంతములు గనుపించుచున్నవి. నష్టపరిహార సమస్యను నిర్ణయించుట కేర్పడిన యువసంఘనిర్ణయములను పోయినేరి ప్రభుత్వము నిరాకరించుట నిశ్చయము.

నష్టపరిహారమునకు జర్మనీ 2,25,00,00,000 నవరము నిచ్చుటకును గ్రేటు బ్రిటను అమెరికా కీ.జ.వలసిన సొమ్మునుమాత్రము తీసికొని కేషించినదానిని ప్రాన్య మొదలగు దేశముల కిచ్చుటకును బ్రిటిషు ప్రభుత్వ మంగీకరించినది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వము అమెరికాకు 4,60,00,00,000 డాలరుల అనలు మొత్తమును 6,50,59,65,000 డాలరుల వడ్డీని 12 ఏండ్లయందు చెల్లింపవలయును. ప్రతి యేటను బ్రిటిషు ప్రభుత్వము 18,00,00,000 డాలరులను

అన్యధాకుగాను చెల్లించుచున్నది. ఎవరినంగతి యెటులున్నను ప్రాన్సు దేశముమాత్రము తనభాగమునకు 180,00,00,000 పవరనులు గావలయునని కోరుచున్నది. జర్మనీ నష్టపరిహారము మొత్తమంతయును 150,00,00,000 పవరనులకు మించగూడదని ఘోషించుచున్నది. మొత్తము విషయమై సమాధానము కుదినను ఇచ్చెడి విధానమునందును హామీయందును ప్రాన్సు తనకట్టును విడువకున్నది. యూరపురాజ్యములసంగ్రామబీజములను ప్రాన్సు పెంచి పోషించుచున్న విధమును స్వపరిహార సమస్యయును ప్రాన్సురాజ్యనీతియును విశేషము చేయుచున్నవి. ఈమహాపాపప్రముసుండి యూరపురాజ్యములను ప్రపంచమును స్థిరపరిచుటకు భారము కార్మిక ప్రభుత్వముమీద గలదని రాజ్యాంగపరిస్థితులు విశేషము చేయుచున్నవి.

బ్రిటీషురాజ్యాంగమంత్రమునందు దైవానుగ్రహమువలన నపారమైన పరివర్తనము గలిగినది. కాల్పు వినుప్రభుత్వపు నిర్దేశాన్నియు సైన్యాస్పదమునందసంక్రమిని గలుగజేసినది. కాల్పు ప్రభుత్వము ఎన్నికలయందు సంయుక్త ప్రభుత్వము పరాజయము నొందినది. కన్ఫర్మేషన్లసంఖ్య 346 నుండి 259 కి తగ్గినది. కాల్పులసంఖ్య 144 నుండి 187 కిని లిబరలులసంఖ్య 11 నుండి కిని 147 పెరిగినది. లేబరు లిబరలులపక్ష సంయోగమునూనను కాల్పు ప్రభుత్వము బ్రిటీషు రాజ్యాంగమునందదృష్టవశమునను సర్పదిన సంగ్రామసమయమునందు దేశద్దోహిగ బరిగింపబడి నిర్బంధములకు బాలైన రామ్మె మెన్గొనాల్లు మహాశయు నకు ప్రధానమంత్రిపదవి నధిష్ఠింపగలభాగ్యము గలిగినది. ఈయదృష్టము భారతభూమికి బ్రయోజనకరము గాక పోయినను లోకశాంతి కెనను ప్రయోజనకరమగునని రాజ్యాంగపరిస్థితులు విశేషముచేయుచున్నవి. కాల్పు పక్షము సోవియటు రుష్యాతో సమాధానమును జేసికొనినది. తురుష్కులతో జేసిన లాసేను ఒడంబడిక నామోదించినది. ప్రాన్సు దేశముతోను జర్మను దేశముతోను సమాధానమును జేయుటకు బ్రయత్నములను చేయు

చున్నది. స్వస్థలవిషయములందును సమ్మెకట్టులందును కాల్పునమస్యలందును సమాధానములు నేర్పాటు చేయుటకు బ్రయత్నములను చేయుచున్నది. బలహీనమైన కాల్పుపక్షము మీ స్వల్పకాలమునందు జూపినసాహస ధైర్యములు రాజ్యాంగపరిజ్ఞానము సంస్తవనీయములు. బ్రిటీషుమంత్రివర్గమునందు విద్యాసంపన్నులు మానధనులు తత్త్వజ్ఞులు నున్నను బలీయమైన సామ్రాజ్య సంస్కారము స్వధర్మనిర్వహణమునకు పటిబంధకమగుచున్నది. ప్రాన్సు దేశమును సమాధానపరిచుటయందు జూపెడి పరిజ్ఞానము కాల్పు పక్షభుత్వపు సత్తిను స్వక్రమము చేయుగలదు. కాల్పు ప్రభుత్వము యూరపురాజ్యాంగ సమస్యలయందెంత యుదారస్వభావమును గనబరిచినను భారతరాజ్యాంగసమస్యపట్లను మౌనమును నిరాదరణమును జూపగలవిధమును స్వల్పకాలానుభవము విశేషముచేసినది.

రాజ్యాంగరంగమునందు కాల్పు మంత్రివర్గ ప్రవేశము భారతీయనాయకులు హృదయములందాశాంకురములను వికసింపజేసినది. ఉదారాశయములను తెలిపిన గామ్మె మెన్గొనాల్లుగారును వారియనుచరులును సూత్రసాధ్యమును స్థాపించుటకు దోష్టడుదు రనునాశ గలిగినది. మహా భారతీయుల నిరాశ కారవనీయులు శ్రీనివాస శాస్త్రి గారును సామ్రాజ్య శాసనసభ్యులును కాల్పు మంత్రులకు స్వస్తివాచకములను సమర్పించిరి. కాని ఈ మాశలన్నియును నిరాశ జైనవి. కాల్పుపక్షము నకు కర్నలు వెల్లడునుగాని హాథేను ప్రభువునుగాని భారతరాజ్యాంగమంత్రినిగ నియమించుటకు ధర్మ ప్రతిపత్తి గలుగలేదు. అక్షాతులైన సర్ సిడ్ని ఓలివియరు మంత్రిపదవిని స్వీకరించిరి. ఓలివియరు ప్రభువుగారి భావములు భారతహృదయమునందు నిరాశను బూపబడినవి. ఓలివియరుగారు నిరాశాసందేశమును చల్లగను వెల్లడిచేసిరి. సంస్కరణశాసనమును ప్రస్తుతము పరిశోధించుట గానంభవమని మంత్రి సచివ్కంచి బ్రిటీషురాజ్యాంగశీలమును విగ్నప్రముచేసెను. ఓలివియరు ప్రభువుగారి ప్రవర్తనము

సహాయమున, రిచార్డుగారి వ్యాఖ్యానములు నిరాశను గలుగజేసిన విధమును భారతరాజ్యాంగప్రవృత్తి విశదముచేసినది. ఓనిలియరు ప్రభువు రిచార్డుగారు లేమి చెప్పినను చెప్పకపోయినను రాజ్యాంగసంస్కరణశాసనమును విమర్శించుట మాత్రము ప్రస్తుత మసంభవమని విశదమైనది. వ్యక్తమయదారాశయములును పక్షముల సిద్ధాంతములును భారతరాజ్యాంగముల వాస్తవతతో సుకుచితములు గాగల విధమును కాన్పింపజేయువర్తనము విశదముచేసినది. అయోమయమును దారుణ్యమును నైన భారతరాజ్యాంగవిధానమునందు ప్రకాశము ప్రసరించుట కనకాశములు లేవని ౧౯౧౭ వ సంవత్సరమునందు మాంబెగుగారు ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతమే విశ్వమానకాలమునందు నిరంతరముగ నున్నదిని యనుభవము విశదముచేసినది. అక్కిరాననమునందు శ్రీరాజారామారాయణంగారు కూర్చున్నను, నో మాల్కం హేయిగారు కూర్చున్నను, టిడింగు ప్రిభుగారు ఓలివియరు ప్రభువుగారి కుర్చున్నను ప్రయోజనము సమానమని విశదమైనది. అధికారసాహచర్యము భవరక్షకన్యాయమునందు చరిణిమించిడి విధమును అనుభవము విశదము చేసినది. ఈ యనుభవమే అసహాయయోగాభ్యాసమునకు గారణమైనది. స్వరాజ్యపరిపాలనకుల యనుభవమునయిత మిసత్యమును విశదము చేయుచున్నది. భారతదేశమొత్తము భారతీయుల యధీనమునందు గలదను సత్యము తిరిగి వెల్లడియైనను నాయకుల దృష్టిమాత్రము పార్లమెంటునుండియును శాసనసభల నుండియును మరలకుండుట విచిత్రముగ నున్నది. నిరంకుశవిధానమునకు సహజమైచుటయు గలుగునపుడు సంభ్రమమున కవకాశము లేకపోయినను నిరంతరమైన ఆశాభంగము సహజముగ విభ్రమమును గలుగజేయుచుండును. గతసంవత్సరకాంగ్రెసుచరిత్ర సంభ్రమకారణములను విశదము చేయుచున్నది.

గయాకాంగ్రెసు శ్రీవిభవహిష్కారమును సమర్థించినను దాను పక్షమువారు వారికట్టును నెగ్గించుకొనుటకు విశ్వప్రయత్నములను జేసిరి. నిర్మాణకార్యవిధానమునందు లగ్నము గావలసిన శక్తిసామ

కావనభావము రక్షములు ఖండానమంశములకు వినియోగించినవి. ప్రతికలద్యప్తి ప్రజలద్యప్తి దాను రాజగోపాలాచార్యులుగారిల భావవిమర్శనమునందు లగ్నమునందు నిర్మాణవిధానమునందు లగ్నము కాకుండును ప్రవేశవాదాలుఁబహిష్కారవాదులు ప్రవర్తించిన వాక్కులునుతో గాలయాచనము చేసి. ప్రయోగసమాధానము నాకరము సమాధానము గాలహరణమునకు సాధనము నైనది గాని సంయోగమునకు సాధనము గాలేదు. బొంబాయి సమావేశమునందు ప్రత్యేకసమావేశ మనంత మని నిర్ణయింపబడినది. ఆ నిర్ణయమున కనుసారము ను జిల్లీయందు సెప్టెంబరు మాసాంతమునందు ప్రత్యేకమహాసభ గూడినది. ఆ మహాసభయందు ప్రతినిధిబహిష్కారిపురిస్కృతమైన అసహాయోద్యమ సిద్ధాంతము పక్షాంతిపాదితమైనను మతనైతికవిధమైన ప్రతిబంధకములు లేనివారు సభ్యులు బ్రవేశించవచ్చుననియును ఎన్నికలయందు పాల్గొనవచ్చుననియును నిర్ణయింపబడినది. ఆ నిర్ణయము స్వరాజ్యతాశయమును సఫలముచేసినను దేశమునందు శాంతి గలిగిన జలద్యప్తి నిర్మాణకార్యవిధానమునందు లగ్నము గాలేదు. శిల్పీసమావేశానంతరము ప్రజలద్యప్తి ఎన్నికలయందు లగ్నము నిర్మాణవిధానము నామమాత్రావశిష్టముగ నిలిచియుండును. ఎన్నికల యనంతరము కాకినాడయందు గూడిన భారతజాతీయ మహాసభయందు ప్రజలద్యప్తి నిలిచినది. కాంగ్రెసు చరిత్రమునందు నిశ్చేష్టాకరమును వివాదగ్రస్తమును విచారకరమునైన గతసంవత్సరచరిత్రము అసహ్యకరమైన ఘట్టముగ నుండునగుదు.

ఈ పరమవిషాదకరమైన ఘట్టమునందు నాగపురపునత్యాగహము మహాజ్యోతివలె బ్రకాశించుచున్నది. శ్రీముత జమ్నాలాలు బజాజుగారి నాయకత్వముక్రిందను నాగపురమునందు జరిగిన స్వరాజ్యతాకసంఘమును విజయమును ప్రజాహృదయము నావహించు

పతాక విజయము

చిన స్వరాజ్యానుతాపమును విశదము చేయుచున్నది. వేలకొలది యవకులు సైరమోత్సాహముతో స్వరాజ్య పతాక సంరక్షణమునకు నిర్బంధమును స్వీకరించిన విధము స్వాతంత్ర్య సంరంభమునందు వివిధ ఘట్టముగ నుండగలదు. బోర్సడు అపరాధపును సైరాకరణ విజయమును గెతనంవత్సర దరిత్రమునందు గణన యాధ్యాయముగ నున్నది. ఈయభయ విజయములకు శ్రీయత నిల్లభబాయి పలులుగా శాంతము సామర్థ్యము గారణములు. అకాలీబట్టలు ప్రశాంతవిజయమును నొక ముఖ్య ఘట్టమును దెలుపుచున్నది. ఈ విషయ విశిష్టముందగుటైన ఆలీగూడరు సువేము శాంత్యుత్సాహము లకు గాఢములైనది.

కార్యవాచులైన ఆలీగూడరు విమోచనములు విషాదాయతమైన ప్రజాహృదయమునందు తేజమును గలుగజేసినవి. రాజగోపాలాచార్యుల కార్యవాచులు పక్షమువాగు కార్యభారమును ఆలీగూడరులనశముచేసి వాఁయజ్ఞులను పాలించుట సంకల్పించిరి. మూలానా మహమ్మదాలీగారు ఢిల్లీయందు తీర్మాన మంగీకృతమగుటకు గారకులు. శ్రీయత వల్లభ బాయిపటేలు, జమ్నాలాలుబజాజీ, సింగధరదేశపాండ్, దేశభక్త పంకటప్పయ్య, ఖడ్గరు కిచలుగారులు మొదలగు నాయకులు కార్యభారమును మహమ్మదాలీగారు యధీనము చేసిరి. సామదానాద్యపాతములను కాంగ్రెసు పక్షమువారిని స్వరాజ్యపక్షపురాజకి మహమ్మదాలీగారు రొప్పిదముచేసిరి. వరదాచార్యులు, సుదరలాలు, శ్యామ సుందరబాబుగారులవంటి బహిష్కారవాదులు రాజ తీర్మానమును ప్రతిఘటించినను మధ్యస్థపక్షముయొక్కయు మహమ్మదాలీగారియొక్కయు బలవంతమువలనను రాజతీర్మాన మంగీకరింపబడినది. కాంగ్రెసుపక్షము వారెన్నికలయందు ప్రతిఘటన ప్రస్థానమును జేయుటకు విరమించిరి. స్వరాజ్యపక్షమువారికి సభాప్రవేశ ప్రస్థానమును జేయుట కవకాశములు గలిగినవి. దేశబంధు చిత్తరంజనదాసుగారు విజయయాత్రను జేసి స్వరాజ్యపక్షమునకు తేజమును గలుగజేసిరి. అహ్మదాబదు

ననంబరు డిశంబరుమాసములందు ప్రజాదృష్టి యంతయును ఎన్నికలయందు లగ్నమైనది. యథార్థముగను గతసంవత్సరమంతయును వ్యర్థమైన వాదప్రతివాదములతో గడచినది. తొక్కుస్వరాజ్యనిధి ఖడ్గరుగారాణము కాంగ్రెసుసంఘములు మూల బడినవి. కాకినాడ కాంగ్రెసు కాంగ్రెసుపక్షమునందు గలిగిననిశ్చేష్టతను దొలగించి సూతనోత్సాహమును గలుగజేసినవిధమును దేశచరిత్రము విశదము చేయుచున్నది.

ముప్పదియెనిమిదవ భారతజాతీయమహాసభ కాకినాడయందు జరిగినదముగ జరిగినది. ఆలీగూడరు నాయకత్వము విజయమునకు సుభసూచకముగ నుండెను. ఢిల్లీరాజకి కారకులైన మహమ్మదాలీగారు కాకినాడయందు దారాజీ సమర్థించుట యచనరమైనది. శ్రీయత రాజగోపాలాచార్యులుగాకాని, దేశబంధు చిత్తరంజనదాసుగారికిని, గొప్పకలనరమునకు గారణమైన విజయమునకును సమాధానము కుదరినది. ఉభయులును అసహాయయోగసిద్ధాంతమును పునఃపరిపాదనమును జేయుటకును ఢిల్లీరాజీని సంరక్షించుటకును సంకల్పించిరి. ఈయపూర్వసంయోగము కాకినాడకాంగ్రెసువిజయమునకు దోడ్పడినది. ఉభయనాయకులును నిర్ణయించినతీర్మానమును కాంగ్రెసు ఆమోదించి పివాదమునకు మూలమైన కలహబీజముల నంతరింపజేసినది. కాంగ్రెసు అసహాయోద్యమధర్మబద్ధమైనను స్వరాజ్యపక్షసిద్ధి కవకాశము గలిగినది. రెండుపక్షములయందును సతివాదుల కీరాతిర్మాన మసంతృప్తిని గలుగజేసినను సామాన్యముగ సీతీర్మానము సంతృప్తిని గలుగజేసినది. ఈస్నేహపరిస్థితి కాంగ్రెసు సౌజన్యము మూలమని కాకినాడకాంగ్రెసుపరిస్థితులు విశదముచేసినవి. రాజవిషయమునందువలె నితరవిషయములందును కాకినాడకాంగ్రెసుసమావేశము పరిగణనీయముగ నున్నది. లక్షలకొలదిపజలు ఖడ్గరుబట్టలను గట్టుకొని కాంగ్రెసుయాత్రను జేసి యానందించిరి. ఇరమోత్సాహముతో నాయకులయపదేశముల నాలకించిరి. గాంధీనగరము, ఖడ్గరుగూడరము, స్వరాజ్య

ధ్వజారోహణము, నగరసంక్రీతనములు, భజనలు, సేవా బృందములు, వివిధసభలు, ఖడ్గరుద్రదర్శనము, నాయకులయపదేశములు ప్రజలయత్సాహము కాకినాడ సమావేశమున కనిర్వచనీయమైనశోభను గలుగజేసి కాంగ్రెసు పత్తిని వెల్లడి చేసినవి. కిన్నులుగలవారి కీయుదంతము జ్ఞానోదయమును గలుగజేయుటకు బాలియన్నను కన్నులుండియును జూపనివారిని జూచునటులు చేయుట బ్రహ్మకృతమునను తరముగాదుగాదా!

ఎన్నికలయందు స్వరాజ్యపక్షమునకు గొంత విజయము గలిగినది. మధ్యరాష్ట్రములందు స్వరాజ్యపక్షమునకు పూర్ణవిజయము గలిగినది. జాతీయ స్వరాజ్య పక్షము ముంబై రాఘవేంద్రరాస్థగారుల నాయకత్వముక్రిందను మధ్యరాష్ట్రములందు ప్రతిష్ఠంభనము పూర్ణముగ నవలంబింపబడినది. ఆంధ్రశాసనమును నితరశాసనములను శాసనసభ నిరాకరించినది. సర్ ఫాంకుస్లయిగారు ప్రజాయత్తశాఖలను స్వాధీనము చేసికొని నిరంకుశాధికారము నుపయోగించుచున్నారు. పంగరాష్ట్రమునం దెన్నికలయందు స్వరాజ్యపక్షమునకు పూర్ణమైన విజయము గలుగకపోయినను నితరపక్షము వారి సాహచర్యమునలనను కొంతవడి ప్రతిష్ఠంభనతంత్రము సాధ్యమైనది. నిరాకృతమైన యాంధ్రకభాగములను లిట్లను ప్రభువు పునరుద్ధారణము చేసి స్వరాజ్యపక్షమును తెదిరిచుచు ప్రభుత్వవ్యవహారములను నిరాటంకముగ నడుపుచున్నాడు. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు స్వరాజ్యపక్షమునకు పూర్ణమైన విజయము గలుగకపోయినను నితరపక్షముల సహాయముననుండితమోతీలాలునెక్రూగారు ప్రతిష్ఠంభన ప్రస్తావనమును నిఫణముగ జేయచున్నారు. స్వరాజ్య స్వసంతృప్తిపక్షముల సంయోగము బలము నెనంగినది. ప్రభుత్వమునకు పూర్ణమైన పరాజయము గలిగినది. రాజ్యాంగసమన్వయ నిర్ణయించుటకు నాయకులసభా సమావేశ మావశ్యక మను తీర్మానమును శాసనసభ ప్రతిపాదించినది. ఆంధ్రశాసనమును శాసనసభ పండిత మదనమోహనమాలవీయగారి నాయకత్వము క్రిందను నిరాకరించినది. నిర్బంధ శాసనముల నుపసంహారము

చేయవలయునను తీర్మానమును ప్రభుత్వము చతుర్విధోపాయముల ప్రతిఘటించినను సభ యంగీకరించినది. భారత ప్రభుత్వ మితరసందర్భములందును పరాజయమును బొందినది. ఈపరాజయ పరంపరలు ప్రజాధికార బద్ధమైన ప్రభుత్వమునకు ప్రతిబంధకములుగాని నిరంకుశ ప్రభుత్వమునకు ప్రతిబంధకములు గావు. గివర్నరుజనరలు తలచినపుడెల్లను శాసనములను సమర్థించుట కధికార మొసంగిడిశాసనము నిర్మింపబడినది. స్టేటుకౌన్సిలు సహాయముతో నాధికశాసనము శాసనసూచమును దాల్చినది. కె. వి. రంగస్వామి అయ్యంగారు మినహా శేషించిన వారందఱును రాజప్రతినిధివ్యవహారము నామోదించిరి. రాజ్యాంగసంస్కరణములు సమకూర్చిన స్వాతంత్ర్యము మితవాదులకు స్వరాజ్యపక్షమవారికి ప్రపంచమునకు విశేషమైనది. స్వరాజ్యపక్షము తలచిన ప్రతిష్ఠంభనతంత్ర మసాధ్యమని విశేషమైనది. భారత ప్రభుత్వ మతయముగను నిరంకుశాయధమును వినియోగింపగలవిధము విశేషమైనది. రాష్ట్రీయశాసనసభలయందను ప్రభుత్వములు పరాజయములైనను నిరాటంకముగాని నిరంకుశాధికారము సాగుచున్నది. పంగరాష్ట్రములందు ప్రజాప్రతినిధులైన మంత్రు లధికారుల ప్రాణమువలనను రాజ్యయాత్రను, జీవయాత్రను జేయుచున్నారు. మంత్రులయధికారము మిథ్యయని మద్రాసు శాసనసభావ్యవహారములను నితరరాష్ట్రముల సభావ్యవహారములను విశేషముచేసినవి. అయినను సంస్కరణములను పట్టుకొని వెనగులాడదలచినమహానాయులెందఱో గలరు. స్వరాజ్యపక్షమువారి కనుభవమువలన సంస్కరణముల ప్రయోజనము గోచరం బైనది. ఈవిజ్ఞానము క్రొత్త గాకపోయినను భారతీయులకు విభ్రాంతిని గలుగజేసినది. ఈసంబంధ ప్రస్తావనమునందు స్వరాజ్య వాదుల కర్తవ్య మగ్రహ్యముగ నున్నది. నిరంకుశ ప్రభుత్వ క్రంతికాల మీవిధమునను ప్రవర్తించునదియును కాలము విశేషముచేయగలదు. నిరంకుశవిధానమునకు ప్రతికార మసహాయయోగముగాని సహాయ విధానము గాదని యధికారహృదయము విశేషముచేసినది.

సంస్కరణముల ప్రయోజన మెట్లన్నను అధికారహృదయము నిరంకుశధర్మమునందు సుప్రతిష్ఠితముగ నుండుగలవిధము విశదమైనది. నిరంకుశధర్మభేదము స్వతంత్రవలన సాధ్యము గాగలదనియును యెర్రావేసవలన సాధ్యము గాదనియును విశదమైనది. ముప్పదికోట్ల భారతీయులు స్వతంత్రిని వినియోగించగలవిధమును నిర్ణయించుటయే నిరంకుశాధికారధర్మమును భేదించుటకు సాధనము.

స్వరాజ్యము మనలందించిన ప్రతిరోధకవిధానము వలన ర్థనవిధాన మనియును సక్రమసంరంధవిధానము గాదనియును ప్రతిఘటన లాక్ష్యపించుచున్నాడు. ఆంధ్రకాశ సనమును తిరస్కరించుట సక్రమసంరంధమార్గముగాని వలన ర్థనవిధానముగాదని రాజ్యాంగవిభాగము విశదము చేయుచున్నది. అదాయమును వ్యయమును ఎర్రంకుశప్రభుత్వము నిర్ణయించుచున్నది. అనిర్ణయములందు స్వల్పమైన మార్పును చేయుటకు నిరంకుశ ప్రభుత్వ మంగీకరించుచుగాని విశేషమైన మార్పును చేయుట కంగీకరింప దని యుద్ధవన్నవ్యవహారము విశదముచేసినది. అధికారు లాడించునటు లాస్థానమును సామ్రాజ్యశాసనసభ సభ్యులొడుట యోగ్యమో ఆత్మశుభమున కనురూపముగ ప్రవర్తించుట యోగ్యమో స్థానము నిర్ణయించవలసియందుగు. హెయిలీగా రాడించెడియాట నాడుటయును పాడించెడిపాటను పాడుటయును సంస్మరణమును నిర్మాణము చేసినది. ప్రజలసంకల్పమును నిరాకరించెడి ప్రభుత్వమును పోషించుట యధర్మముగాని ధర్మముగాదు. ప్రజాశయములకు బ్రతిఘటమైన ప్రభుత్వమునకు బోషణమును నిరాకరించుట సుప్రసిద్ధమైన రాజ్యాధర్మమని రాజ్యాసీతికోవిదు లంగీకరించుచున్నారు. ఆ సుప్రసిద్ధధర్మమునే ప్రజాప్రతినిధు లంగీకరించి స్వధర్మ నిర్వహణము చేసిరి. ప్రజాభిప్రాయ మీయూచరణమున కనురూపముగ నున్నవిధమును ప్రజాభిప్రాయము విశదముచేయుచున్నది. దీనికి ప్రతికారమును నిర్ణయించి ప్రజలసానుభూతిని బడయుట యధికారుల ధర్మము. అధికారులు స్వధర్మనిర్వహణమును జేయునప్పుడు భగ

వంతును స్వధర్మ నిర్వహణమునకు బూనుకొనగలడు. స్వరాజ్యపక్షమువారు ముందేమి చేయదలచినదియును నాయకులు నిర్ణయించగలరు. కాని కార్యవిధానమును నిర్ణయించవలసినభార మధికారము గల ప్రభుత్వముమీద నిలుచి గాని ప్రతిఘటనమునకు బూనికొనిన ప్రజాప్రతినిధులమీదను లేదని రాజ్యాధర్మానుభవము విశదము చేయుచున్నది. బ్రిటీషురాజ్యాంగచరిత్రమునందును నితర రాజ్యాంగచరిత్రములందును నార్థికశాసననిరాకరణము సక్రమప్రతిఘటనముగను సంగీకరింపబడుచున్నది ఇతర రాజ్యాంగములందు సక్రమమైనసాధనము భారత రాజ్యాంగమునందు లేదు వలన ర్థనమార్పమును బరిగ్రహించవలయునో తెలియకున్నది. ప్రజాప్రతినిధు లార్థికశాసనమును నిరాకరించి స్వధర్మమును నిర్వహించిరి. భావి పరిణామము భగవదధీనమునందు గలదు. స్వధర్మనిర్వహణమే ప్రజలకర్తవ్యము. నాయకులు గాంధీమహాత్మునితో సంప్రతించి కార్యవిధానమును నిర్ణయించుటకు బూనుకొనుచున్నాడు. ప్రభుత్వవ్యాధయమునందు దేవిధిమైన సంచలనమును గలిగిసటలు గనుపించదు. ఈవిషయమునకు లందు నాయకులును ప్రజలును స్వధర్మనిర్వహణమును జేయుటకు మహాత్యాగమును జేయవలసిన యావసరము గలుగుచున్నది. అధికారులును నాయకులును ప్రజలును స్వధర్మనిర్వహణమునందు దేశభ్యుదయమునకు దోడ్పడుటకు భగవంతుడు సమగ్రహించుగాడు!

భారతీయులకు స్వదేశమునందు సంప్రాప్తమైన తిరస్కారమే వరదేశములందును తీవ్రముగ సంప్రాప్తమగుచున్నది. కేంద్రాసమస్య యథాస్థితియందున్నది. తెల్లవారు భారతీయులను ప్రతిభాకతీయుల పరదేశస్థితి గురించుటకు గట్టిపట్టును కట్టుచున్నారు. దక్షిణాఫ్రికాయందు భారతీయులను వెడలగొట్టవలయునను సంకల్పము తీవ్రాకారమును దాల్చుచున్నది. గూఢములశాసనమునుజేరి భారతీయుల సవమానించి బహిష్కరించుటకు స్కట్టుప్రభుత్వము పూనుకొనినది. జనరలు స్కట్టుగారు వెనుక సంగీకరించినసమాధాన మిప్పుడు

శ్రీమాన్ వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యుగారి

ఆయుర్వేదాశ్రమము

41, ఆచారప్పన్ వీధి, జార్జిటౌన్, మద్రాసు.

చోక్రప్రసిద్ధమైన మా ప్లేగుమందులు
రమణము 100 & 90 గురు వంతున జనులను
మరలునుండి కాపాడినవి. ప్లేగు జ్వరము
నకును, మటి యిరగ అన్నిరకముల జ్వరముల
కును

హైమూది హానకము
6 అ|| రు|| 1-4-0 8 అ|| రు|| 0-12-0

గడ్డలము
శతధౌతస్యము
1 అ|| రు|| 0-14-0 1/2 అ|| రు|| 0-10-0

(స్థాపితము 1898)

(TRADE MARK)

వేలకొలదిజనుల గాపాడిన మా ప్లేగు
మందులు రమణము 100 & 95 గురు వంతున
రోగులను కాపాడినవి. అనేకులకు పొగడబడి
ఖ్యాతి గాంచినవి. మాత్రమును నింధించు
మున్నగు దుర్గాములకి విచిత్రవృత్తు. ద్రావక
మును, మూత్రాలనుగూడి ఉపయోగించవలెను.

కర్పూరాద్వర్ధిష్టము
(ద్రావకము) 6 అ|| 0-12-0

విషూచి సంజీవిని
(మాత్రము) 12 మాత్రము 0-6-0
తెండునువలసి ఒక పెట్టు రు|| 1-2-0

ఇవియేగాక అన్ని వ్యాధులకును

శ్రేష్ఠములైన మందులందుగలవు

of Vaidyaratna Pandit D. GOPALACHARLU'S

AYURVEDASRAMAM, MADRAS.

అవ్యతామలక తైలము

కండ్లకును, మెదడునకును, చలననిచ్చు
ను. శిరోరోగములను, శ్లేతరోగములను
బోగొట్టును. విద్యార్థులకును, ఉద్యోగస్థు
లకును, స్త్రీలకును, పురుషులకును, యౌవ
నాపరులకు ఎల్లరకును మంచిది. దీనిగుఱము
అనుభవజ్ఞులకు తెలుగును.

6 అ|| సీసా రు|| 1-0-0

జీవాన్మృతము

వేసవి నొటాపును వెడలగొట్టును. ఎండు
వేడిని తోపగొల్పదు. శరీరమునకు చలన
నిచ్చును. ఉష్ణమును పోగొట్టును. నిశ్చ
తువును నిర్మూలమునేసి, సరములకును,
మెదడునకు బలము నిచ్చును. పిన్నులకును,
పెద్దలకును, యౌవనాపరులకు యెల్లరకును
చాల ముఖ్యము. దీనిగుఱము అనుభవము
మీద తెలియును. సీసా రు|| 3-4-0

భృగువటి

శైగరోగములకు సంజీవిని

బహువత్సరములుగ నుండు తెల్లశైగర,
పచ్చశైగర, రక్తశైగర, నీరుచురుకు, నాశ
వ్రాము, మాత్రము చొట్టుబొట్టుగొడుగు,
మాటిమాటికి మూత్రము విసర్జనచేయుట,
పొత్తికడుపు నరములు దిగదీయుట, మా
త్రము నన్నినట్లు అనుమానము గలుగుట,
యిటుంటి లక్షణములు గల శైగరోగ సా
మాన్యములను మొదలంట నివర్తిజేయును.

24 మాత్రము రూ. 1-12-0

ఇంకను అనేక దివ్యోషధములు గలవు, అన్నిటికిని వ్యాఖ్యను పోస్తేజు ప్రత్యేకము. క్యాటలాగు ఉచితము.
మా మందులు దొరకు ఇతర స్థలములు:— **దాకంపేని, వై నాబజారుకోట్ల, పి. టి, మద్రాసు.**

స్వస్థిఫార్మసి, పెద్దవీధి, తిరువల్లిక్కోటి, మద్రాసు.

శ్రుంగమలలో నమత్కారగణితము, విచిత్రగణితము, విసోగణితము, వినోగణితము, తేజ్రగణితము, సహస్రలు, గోలతో చేయఁచిత్రములు, అంజలలోని అనుగణములు, చిక్కులు, చిక్కుప్రశ్నలు, యుక్తితక్కులు, తెమానానక్తులు, గణితావధానము అను 12 భాగములుగలవు. గణితములో నొంచి జ్ఞానమును, వినోబలమును, తేజోవిని, అభివృద్ధిచేయునదిగిరి రచనం తెమలయిన చిత్రశాస్త్ర ప్రాప్తిలోక్తులు, యిందు పేర్వబడియున్నవి. ఈ గ్రంథమును తెప్పించి నదివినుచో గణితమునం దసమాప్తజ్ఞయై, నమత్కారమును, యుక్తయు పక్కిలే తేజోవియు లభింపగలుగును. కావున యిది సర్వకులు, సాధుపూర్వులు, శరణులు, శమస్తాను మొదలగు పరిపద్ధునాము, సులేయు ప్రతి ఉపాధ్యాయుని దగ్గరను ప్రతి విద్యార్థితేజోలోను ముగ్ధముగా నుండింపనగు నున్నది. దీని వెల రూ 1 మాత్రమే. బి. కె. చార్లి ఈ గ్రంథము ప్రచురించు. 6 ప్రతులు రూ 5 లు. 12 ప్రతులు రూ 9 లు.

అను గీడుదాంట్లము పోయియున్న యీ భార్య గ్రంథములో ఒక్కటి గారడ, రోగిగపట్టి, కనుగట్టి, చికిత్స, సాధనములు, ఇంగ్లీషు ఇంప్రూవరులు, మంత్రాంత్రము, భూతవైద్యము, యంత్రిములు, అత్తమ్మల మరణశిక్షలుములు, అమెరికానాటి చీట్లపేజీలు మూడు, విశ్రాంతిములు వివరములు, ఇంతగాక మనుష్యుని హయాముదేయము, మానసికశాస్త్రము పుట్టింపు, కంక్షకు గంటలుపట్టకుని మూడు పండా సమస్తము చేర్చి, మాయము పోయి వివరములతో సహా చేర్చుట, జీనముతో సమాధియగుట, మనుష్యునియందు శిరసి ప్రతికించుట, శరీరము సేని చలకాయనే ముట్టగించుట, భూమిపయిన గజముయెత్తున గాలిలో మనుష్యుని నిరాధారముగా నిల్పుట మొదలగు విచిత్రములు అనేకము లున్నవి. ఈ గ్రంథము తెలుగుభాషలో అతి సులభమైనది ప్రాయశఃపియున్నది. ఈగ్రంథము చదివిన నీవు అర్థముగలుగు పేజీకే చేయగలవని గ్రంథంకీ యిచ్చుచున్నాను.

దీని కల ౪ లు మూత్రము. వి. పి. ఛార్జ్ అ 4 లు ప్రశ్నోత్తరము.

వలయువారు:—పి. ఆర్. జనారానం నాయుడు, ఒంగోలు, (గుంటూరుజిల్లా).

నేజీదైన దేహతత్వము గలవానికి ఇది పెంటానే మేహ కాంతిని, చూపను కలుగజేయును. వక్షమును శుక్రపరిచి వరములకు పటత్వమును, దేహమునకు బలమును, కాంతియు నిచ్చును. శ్రీపురుషులకు అత్యాశ్చర్యగృహములగు బహిర్వాహములు గలిగించి దాంతెల్ల సౌఖ్యము సమహృద్విప్రప్రసాదము నందించు పరమాహంసక్రమ యిదియే. ఈ రొక్కొమ్మగియు నేవించిన పృథ్వాశ్చమ నశించి, విక్రీణ బలమును, కీర్త్యవృద్ధిని యాపనమునును, సంతానప్రాప్తిని, ఆయుర్యవృద్ధిని కలిగించుటయే గాక పుంసత్వమును కెల్పించును. పిచ్చి 1-కు 2 లు కు. పి. ఖమ్మలు ఆ 7 లు.

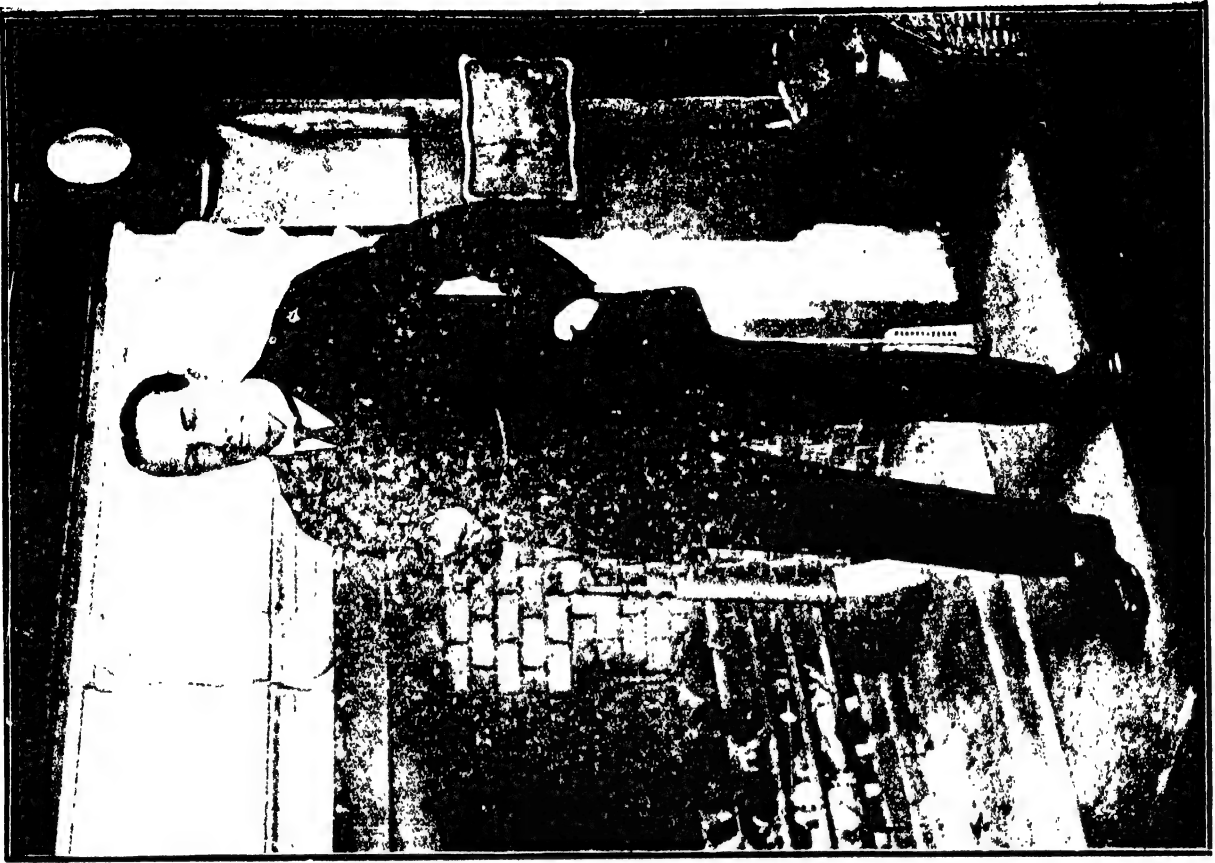
2 వార్షిక వి. అ. పరీక్షలో 2.4 %.

ନି ଓ ଶି ସି

ఇది యొక గొప్ప క్రియ నిషిడ్డియాలై బహుమానముతో చేసిన తాయిత్తు. దీని ప్రభావ మన్నిద్యుభయము. దీని నలంకరించుకొనిన, దేహసందర్శకు కాపు, 2. కలరా, అమృతాంతు మొదలగు అంతు వ్యాధ్యములను సోకనీయరు. 3. భూత ప్రేతి నిశాచరులను పారదోలును. 4. వ్యాధులు, పీడలు, ఆపదలు, గండములు తొలగిపోవును. 5. నోవ్వా, శీపులు, వాపులు, సీపులు, దేహములు, నిగారిండును. 6. బాక్టీరీయము, అంబ్రెయము, లేబరు, బలము, శుభము, ఉత్సాహము నొందగలుగును. 7. ప్రారణత్రువులు వ్రెయిలిత్రు లగుదురు. 8. సభకట్టు సర్వజన సేవిక ము. 9. సమగ్రహములకు చింతామణి. 10. నీ వొక వ్యాధ్య, వ్యాధాన, వ్యవహార, కార్యకర్తన మేళమై పోవునపుడు దీనిని గురిచేసి నల్లిన జనుమును, లాభమును పొందగలవు. దానియందట్టి మహిమవున్నదిని ఆనుభవజ్ఞులు వేసేళ్ళ యావ్యుత్పాదనట్లు చక్కాణించియున్నార. ఇది సర్వోమగ వేయున నొక ఘోషము మహాత్మునిచే గనిపెట్టబడినదేగాని కాబోచి కేవలధాతలవలన గనిపెట్టబడినది కాదు. (ప్రే) పురోహులు ఆచారవృద్ధులందరను తప్పించుకొని ధరింపవలసిన అమూల్యమైన మృత్యు సమైన రక్షతాయితును.

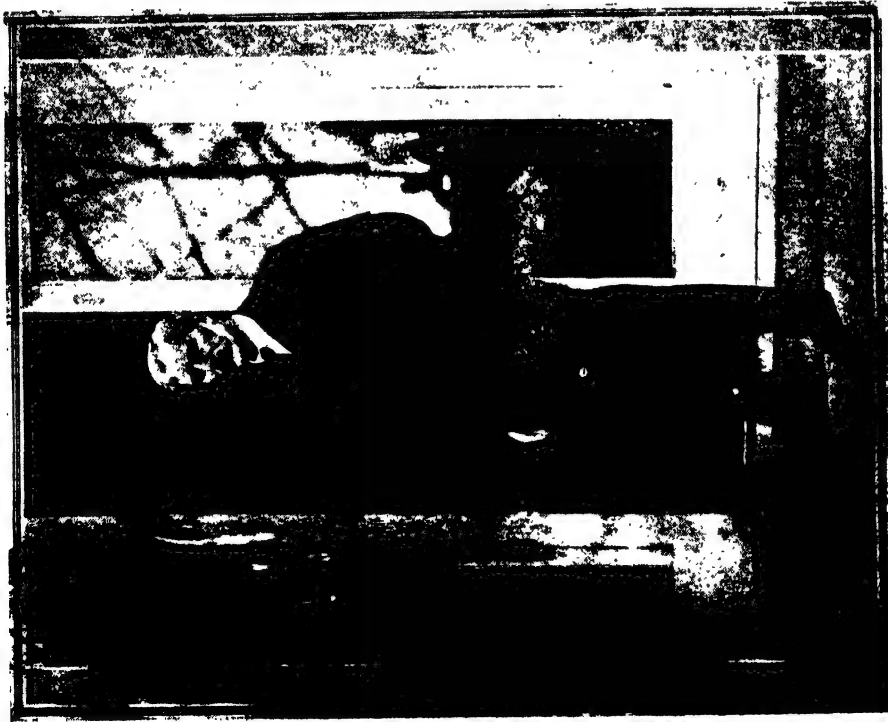
ఒక సంజీవి	వల	రూ	1-5.0	పాస్తేజి	0-8-0
2 సంజీవులు	,,		2-8.0	,,	0-8-0
3 సంజీవులు	,,		3-8.0	,,	0-8-0
6 సంజీవులు	,,		6-0-0	పాస్తేజి	యుచితము

Mr. Stanley Baldwin

... (అంతర్గత ప్రధానమంత్రి)

Ramsay Macdonald, Prime Minister

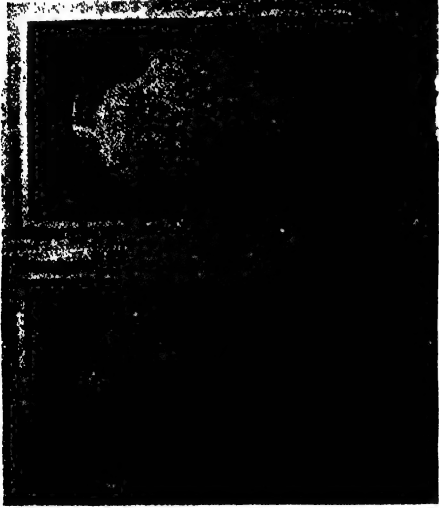

రాంసే మాక్ డానల్డ్ (అంతర్గత ప్రధానమంత్రి)

W. ADAMEON,

H. H. SLINGER,

J. R. CLYNES,

NEOL BUXTON,

V. PART SHORN,

P. HASTINGS

డిబ్యు. ఆడమ్సన్
సార్వభౌమ శాస్త్రజ్ఞుడు

హెచ్. హెన్డర్సన్
సోషలిస్టు పార్టీ నాయకుడు

కెల్ల పార్మోర్
బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల జనాభా

పి. హేస్టింగ్స్
ఆర్థర్ థామస్

PHILIP SNOWDEN

ARTHUR HENDERSON

LORD CHELMSFORD

LORD PARMOUR

J. H. THOMAS

LORD HALDANE

ఫిలిప్ స్నోడెన్
ప్రభుత్వ శాస్త్రజ్ఞుడు

ఆర్థర్ హెన్డర్సన్
పార్టీ నాయకుడు

లార్డ్ చెల్మ్స్ఫోర్డ్
సామ్రాజ్యవాది

లార్డ్ పార్మోర్
బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల జనాభా

జె. హేస్టింగ్స్
కాంగ్రెస్ నాయకుడు

హార్డ్ హేస్టింగ్స్
లార్డ్ హేల్డేన్

ఇన్ ఫ్లుయెంజా!

వేగ!

కలరా!

వీటికి పరమాష ధము యూక్ లిప్ స్టు ఆయిత్

స్వచ్ఛ మైన నీలగిరి ల ము

వైద్యమునందు ప్రసిద్ధి చెందిన డి. పై దుర్గనివల్ల చెప్పబడిన ఈ త్రలము హంతి శక్తి, ప్లేగు బాక్టీ, శీలు మువలైన విష జంతువులు కాలులు, కల్లి మొక్కలైన వాటి గాయములు, నరములమధుర, నిప్పు మువలైన వాటివల్ల కలిగిన అనేక విషము లైన న్నములు, ఇంట్లయంబా, మలేరియా, అనేక విషజ్వరములు, పగ్గ, ఉబ్బనము, వాయువునల్ల కలిగి పొట్టు, నొప్పులు, పలునొప్పి, తలనొప్పి, ఒంటి కలనొప్పి కండ్లమంట, కీక శక్తి, ఉష్ణ శక్తి మువలైన వాటిక అనుభవ సిద్ధాంతము.

1 జొన్న బుడ్డి 1-2 ప్రయం రు 0-4-0, వి. పి. చార్జి రు 0-4-0 1 జొన్న బుడ్డి 1 డబ్బా 12-5 రు 2-8-0, వి. పి. చార్జి రు 0-1-0, 24 జొన్న బుడ్డి 1-2 ప్రయం రు 2-8-0, వి. పి. చార్జి రు 1-0-0, 24 జొన్న బుడ్డి 1 డబ్బా 12-5 రు 28-0-0, ఇందును అడ్వాన్సు రు 2-0-0 హాణి గూర్చి మూలముగా పంపవలయును.

1 జొన్న బుడ్డి గ్రోసు 1-5 రు. 28-0-0

3 గ్రోసులు తీసిన వైద్యపాఠ్యము మూలముగా డెలివరీ యినాం.

చెయినామా:—జీ. సి. నాగలింగప్ప అండు కంపెనీ.

2/4, సింగిల్స్ కీ థి, పోస్టు బాక్సు నంబర్, 516, పార్కుట్రక్ పోస్టు, మదరాసు.

సదా చింతాసునే ఉపయోగింపుడు

దీనికాలమునకి శాంతిమహాత్రులు ప్రపంచమును అంతటాను ప్రజలందరికీ వాడబడుచున్నది. ఆది క్రీ. శ. ఉపయోగ కరము, బనానుకంబు మైనది. అది జొన్న ముగానూ, టూనిక గానూ ఉపయోగింపబడుచున్నది. 'తంబులముతో' వాడిన నోటి దుర్గంధమును పోగొట్టి ఆహారమును కలిగించును. అన్ని చోట్లలో దొరకును. ఒకటి ఖా నన్ను వాడిన నా నిజమైనగుణము, మీరు తెలియును.

15 మాత్రలు పొట్టుము రు. 0 1 0
40 ,, ,, 0 2 0
65 ,, పట్టెతో 0 4 0
100 ,, పొట్టుము 0 4 0
260 మాత్రలు అంపమైన లోహముపట్టె అద్దిముతో సహా రు. 1 0 0
1000 మాత్రలు పొట్టుము 2 0 0

Sole Agents:—

S. Vydia & Co.

201 Devaraja Mudali Street P. T. Madras.
Branches:—6 Bunder Street Madras
China Bazaar Street Trichy Fort

“పాము చూర్మి—”

బక్కెట్లు, స్నానము చేయుతొట్లు
చూర్మిలోనున్న వాటికన్నిటి
కంటెను శ్రేష్ఠతరమైనది.

విలయనగా

బాగుగా చేయబడినది. చాల కాలముమన్నును.

కాదు. లోకు ధరిలకు ఈ దిగువ విలాసమునకు
వ్రాసిన తెలుపబడుచు. ఉత్తరములు ఆంగ్ల భాషలో
వ్రాయవలెను.

“SNAKE BRAND”

BUCKETS AND BATH TUBS.

BEST IN THE MARKET.

WHY?

Good Finish. Long Lasting. Not Leaking.

Wholesale rate obtainable from:—

M. C. A. K. Paul Co.

No. 20, Ultadanga Road, CALCUTTA.

పాళ్ళవు వేంకటాచల పండితులవారి
లో కామయహరకస్తూరిమాత్రలు
శ్రీసీతారాఘవవైద్యశాల, మైసూరు.

ఈ మాస్ట్రాలు ఈ ప్రాంతమైన కన్మారి, కంకుమపుల్లు, పచ్చకర్పూరము, మున్నగు హెచ్చుతల గల పర్వతాలచేతను, పీఠానంతములు, శుద్ధములు, గుంకాయలను మాలికలచేతను, చేయబడుచున్నవి. ఆ శీవరమను ఏ వస్తువ కాని చేరలేదు. ప్రతిదినము ఈ మాస్ట్రాలు 2, 4, 6 అంబులముతోగాని, పట్టిసోటిలోగాని, నేలందు వచ్చిన నోరు నిండాసేపు వాసనగా నుండుటయేగాక పట్టివాణ్ణిని రుచియును, వరియును మందులు, జున్ను, పప్పు, పోతము, పోవారము, వివిధజ్యోరములు, పళ్లెనోప్పి, అశ్లేష్టము, నలబద్ధము, కడుపున్నరము, కడుపునోప్పి, పిల్లలజ్యోరములు, ఈమెపు, మాండ్లము, అశ్లేష్టములు, పోవాయువు, మున్నగు రోగములను గణవనచి శుద్ధకమును నున్నచేయును. బాలెంటలకు సంతిపించింది 250-300 మాస్ట్రాలగుల బాడ్డి 1-కి గ్రాము 0.4-0 మాస్ట్రామే.

తమంతటతామేంపిన వేనవేలు యోగ్యతాన త్రములనుండి కొన్నిటిని మాత్రమే యూక్లిద ముద్రించారున్నాము.
మా ఔషధశాల దివ్యాషధములలో కొన్నిటిని ఈ దిగువ తెలిపియున్నాము.

ఇంతను అనేక సిద్ధి క్రియలగు మందులున్నవి. అన్నిమందులకును ప్యాణింగు పోషకము.

1 వారి డాక్టరు ప్రభాకర్ ఫలో ఆయుర్వేదా యూనివర్సిటీలో వైద్య గుణములన్ని యున్న వనితడుతుపగలో పనులో తోయజేసెను.

గొప్పయోగ్ నవ. పవ. ఇన్స్టిట్యూటు ఆఫ్ నైస్స్ యూనైటెడ్ తాహావోదని (ప్రాజెక్టురమలకు) 64 పట్లములు ప్యాకెట్టు రు.1-0-0

ప్రతి ఆఫీసు అధికారికా బి.ఎం. ఆఫీసు కానివారి ఇంకా పట్టాభిమానం లంబిగోగోచనమాత్రం (భీషణం) సి.సి. 1-2 0-6-0

మ కృష్ణానది కట్ట, ఎగియరేట్, వం 2, పొంబయి, బాలసఖోదయం (తియ్యనివండు) 4 ఫిబ్రవరి 0-12-0

[illegible]

రము, పాలబరము, పరక, లోహశిల, కుడమపాత్రశిల, దువ్వనగరములు, బాబానగర రక్షణబంధం (పి), కృష్ణమల (పి) 24 కులం 137 1-0-0

పిల్లల రామాయణం, వాఙ్మయపురినియు సుగామై	పాపం, రాజరసాయనం (ధాతుసంకరానికి)	24 పుటల పా.	2.0-0
---------------------------------------	---------------------------------	-------------	-------

2. పా. వి. ఎస్. అమృతరావు సీనియరు, స్టర్లను, మదియూ కాని నారత గౌంజనము (నేత్రవ్యాధులకు) శీతా 0-6-0

కవి మనసు ప్రేమసూయ గవర్న మెంటు, వ్రాసినది:—తమచే వాధాపహారిణి (అన్ని నొప్పలకు) 0-6-0

తెలుగుదేశం పార్టీలో కామయోగం కన్సల్టెంట్లను నేను నయోగిగా పేరొచ్చినట్లు. (నెగోషియేషన్లు) పేజీ 1-5 0-12-0

సాంస్కృతికత (బుద్ధిప్రసాదిన) 6 జూన్ 1954 1-0-0

[illegible]

అంకామయవరకమామ! తల్లు వాపసు వాపశువు రాగల గోసురుమమ!

సంపూర్ణ మేనల్లుడి నిచ్చినది.	సంతోజులనూరిం.	జులై 1-0-0	జులై 1-0-0
------------------------------	---------------	------------	------------

4. పాల్ పరమరామ మహాదేవ జోషి, వీరబ్రహ్మ, అమరావతి, ఆశ్రమం, సాయం (ర క పుష్పి)	24 తులముల బిక్	1.8.00
---	----------------	--------

మహాస్థాభాగ్య శాంతి (బాలెంటిలకు)	20 తు	1-0-0
---------------------------------	-------	-------

మేలు చేసియున్నది. తొడవ 25 సీసాలను పంపవలయును. సుదంశుమాలవో మరొక 12 ఔన్సు 1.0.0 6 ఔన్సు 0.8.0

5. మ|| లాలో సింగు, మిథా సము అసిస్టెంటు సర్జను, సిగ్నల్స్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ (సుఖి భవనం) సీనీ 0-8-0

0.4.0

అను పంపవే డెవలు.	4	జ్యోత్స్న	2	1-0-0
------------------	---	-----------	---	-------

6. మా.సి. ఎస్. మాధవరావు తన సొంత మామగారి టెం డెంటు పలకరించినందుకు మునిగిపోయిన ము. సామయ్యకు కుటుంబీకులకు 0.8.0

మనోమార్పిడి, చిత్తాదుబ్బా: లోకామయపార క మూర్తిమాత్రలందుసంపూర్ణమంశాధిపతిసాయనం

2.8.0

నిరుపయోగమైనది. భారతీయుల హక్కులను గాపాడుటకు శ్రీమతి సరోజినీదేవిగారు చేయుచున్న ప్రయత్నములు నిరుపయోగములుగ నున్నవి. ప్లేటుకొన్నిలునందు సో నరసింహేశ్వర శర్మగారు ప్రభుత్వవ్యతిరేకమును చేసిన దైన్యసమర్థనము ప్రభుత్వవ్యతిరేకమును విశదముచేయుచున్నది. శర్మగారి కథికారపదమునందు గల యభిమానము, భారతీయుల కారవమునందు లేదని వారిప్రసంగము ప్రవర్తనము విశదముచేసెను. అధికారపదస్వీకారముతో దేశాభిమానమునకు భ్రమరకీటకన్యాయము సంపాద్యమగుట భారతరాజ్యాంగములదృష్టిపాకమునకు నిదర్శనముగ నున్నది. స్వస్థలమునందును పరస్థలములందును పుట్టుగతులు లేని భారతీయులస్థితి పరమకార్యాగ్ర్యులకు సయితము గోపావేశమును గలిగించుట సహజము. దక్షిణాఫ్రికాస్థితిగతులు ప్రబలమైన కార్యవిధానము నపేక్షించుచున్న వని గాంధీమహాత్ముడు ప్రకటించెను. గాంధీమహాత్మునియొక దేశానుసారిముగను భారతీయులు ప్రవర్తించి స్వదేశమునందును పరదేశములందును నాతోడ్పలికిని బడయుదురుగాత!

వర్తమానపరిస్థితులందు స్వరాజ్యసంరంభమునందు విజయయోగసిద్ధికి నిర్మాణవిధానము శరణ్యముగ నున్నది. ఈ విషయమై గాంధీమహాత్మునియొక దేశమును కాంగ్రెసు నిర్ణయమును సమాదరణీయములుగ నున్నవి. దేశమునందు ప్రజాహృదయమునందు స్వరాజ్యాభిలాష గలిగినను అభిలాష కనురూపమైన యనుతాప ముదయింపలేదని యథార్థమైన పరిస్థితులు విశదముచేయుచున్నవి. నిర్మాణకార్యవిధానమునందు ముఖ్యంగా మైన ఖద్దరునందు విశ్వాసము లేనినాయకు లెందఱో గలరు. గతసంవత్సరమునందు ఖద్దరు వ్యాపనము పెనుకంజ వేసినది. రాటములు మగ్గములు మూలపడినవి. ఖద్దరుభారణమునందు ప్రజల కభిమానము తగ్గినది. దేశమునందంతటను హిందూమహమ్మదీయులకు సంయోగము శిథిలమైనది. కలహకారణములు వ్యాపకమును బొందినవి. ఉత్తరహిందూస్థానమునం దేదోప్రాంతమునందు భూయసలక్షణముగను గల విశేషములు లేకుండునని

ప్రత్యక్షమగుచున్నవి. అంటరానితనమును నివారించుటకు దగిన ప్రయత్నములు జరుగుటలేదు. తిలకుస్వరాజ్యనిధికి కానుకలను సమర్పించుటయందు సయితము ప్రజలు తగినయత్నహామును జూపుట లేదు. మీదుమిక్కిలి స్వరాజ్యనిధివియోగమును శంకించెడి మహానీయులును గలరు.

ప్రజాస్థితి యిటులుండగా, అధికారనిరంకుశత్వము నిరాటంకముగ వృద్ధిని బొందుచున్నది. పంగదేశము నందు విప్లవనిదారోపణమునకు యవనిరంకుశత్వము కులు గూఢకారణములకు నిర్బంధము సనుభవించుచున్నారు. దేశబంధు, చిత్తరంజనదాసు మొదలగు పంగనాయకులకు సయితము నిర్బంధవాసము గలుగ నున్నదని వార్తలు పెడలుచున్నవి. రాజకీయసాంఘికవిప్లవముల నేరము డాంజే, సింగారువేలు సెట్టి గారులు మొదలగువారిమీదను నారోపింపబడినది. నిర్బంధశాసనప్రయోగ మన్నిప్రాంతములందును నారంభమైనది. అంధదేశమునందు జగ్గన్న శాస్త్రిగారిమీదను, భట్టిప్రోలు సూర్యప్రకాశరావుగారి మీదను అధికారపీక్షణము ప్రసరించినది. అధికారకరుణాకటాక్షము దేశమునందంతటను వ్యాపించుననుటకు సూచనలు గలవు. పాపము విల్లింగ్డను ప్రభుత్వగారి కీకర్షనమయమున విరామము గలుగుట సంతాపకరము. జలియనువాలాబాగుహత్యలతరువాత నైదేండ్లు గతించినను జెయిట్ వధిలు ప్రభుత్వవ్యతిరేకము మాటనివిధమును విశదము చేయుచున్నవి. బ్రిటీషు ప్రభుత్వమునకు మారణాయుధప్రయోగమే శరణ్యమని జెయిట్ యందంతము విశదము చేయుచున్నది. అధికారులనిర్బంధవిధానము వ్యాపకమును బొందుచున్నను ప్రజల ప్రశాంతిస్థితి మహాత్మునియోగసిద్ధికి శుభలక్షణముగ నున్నది. అకాలీయోధులు. మహాశూరులైన అకాలీయోధులు. ప్రభుత్వశార్జనమునకు జెయిట్ యందును నితరసందర్భములందును నాత్మసమర్పణము చేసి శాంతధర్మవిజయమార్గమును లోకమునకు బ్రదర్శించిరి. ఈవిషయదశయందు సయితము తమవ్యత్తులను వివర్ణించిన మహానుభావులు

దేశదాస్యవిమోచనమునకై గూఢచరమర్పణమును జేసి పాటుపడుట భావివిజయమునకు శుభలక్షణముగ నున్నది. ఈశుభస్థితియందు జైవానుగ్రహమువలనను గాంధీమహాత్మునివిమోచనము గలిగి ప్రజానాయకులహృదయము లందు నూతనోత్సాహము ప్రబలుచున్నది. ఆయుత్సాహము సర్తమానసంవత్సరమునందు కార్యరూపమును దాల్చి ప్రజాభీష్టస్థితికి నోడ్పడుటకు భగవంతు డనుగ్రహించుగాత!

పరిమేష్వరానుగ్రహమువలనను గాంధీమహాత్మునకు గొప్పగింపము తప్పినది. కిర్నలు మేడకుగారు మహాత్ముని మృత్యుముఖమునుండి రక్షించిరి. మహాత్ముడిపుడు సముద్రతీరమునందుగల జాహుగ్రామమునందు విశాంతి ననుభవించుచున్నాడు. క్రమముగ రాజకీయవిషయముల ననగాహనమును జేసికొనుచు నాయకులతో సంప్రతింపును జేయుచున్నాడు. శ్రీయతులు దాసు నెహ్రూ, లజపతి రాయి, రాజగోపాలాచార్యులు, వల్లభ బాయిపటేలుగారులు మొదలగునాయకులు భావికర్తవ్యమువిషయమై మహాత్మునితో సంప్రతించుచున్నారు. దేశదృష్టి నిపు డాకిర్షించుచున్న శాసనసభలక్షణమునను అకాలీలక్షణమునను మహాత్ముడు తీవ్రమార్గమును నిర్ణయించుచుని నమ్ముట కవకాశములులేవు. శాసనసభలక్షణమునను ఆరంభశూరత్వము ముగిసినది. ప్రతిమరంగము ముగిసినది. రెండవరంగ మారంభమగుటకు వ్యవధి గలదు. స్వరాజ్యపక్షమువారివిధానమును మహాత్ముడు నిర్ణయింపజాలడు. గాంధీమహాత్ముడు స్వరాజ్యపక్షమువారిని కాంగ్రెసు పక్షమువారిని వాద్యునినినిర్మాణకార్యవిధానమునందు లగ్నము చేయుడని కోరుట సహజము. కాని నాయకులకుపన్యాసములందుగల విశ్వాసాదరణములు కార్యవిధానందు గలుగకుండుట సంతాపకరము. జెయిటోయాత్రల విషయమై అధికారులు తీవ్రవిభానము నవలంబించుదురని వదంతులు వ్యాపించుచున్నవి. అకాలీలసంరంభము వారి జన్మస్వత్వమునకు సంబంధించినను కాంగ్రెసుసంబంధములేవరకు గ్రహ్యమౌ గాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయింప

వలయును. గాంధీమహాత్ముడు వర్తమానసంవత్సరాది నుండియును నవశీవనయగు యంగుళిండియాపత్రికాసంపాదకత్వమును స్వీకరించునట్లులు తెలియుచున్నది. దక్షిణాఫ్రికాసమస్యమహాత్మునకు సంతాపమును గలుగజేయుచున్నది. ఆసమస్యవిషయమై తీవ్రమైనయాచరణ మత్యంతావసరిమని మహాత్ము డిదివఱకే తెలిపియున్నాడు. మహాత్మునిగూర్చిగ్యము సంపూర్ణముగకుదుటబడుటకు మూడు మాసము పైనను గావలసియున్నను మహాత్ముడు కాలహరణము చేయక కార్యరంగమునందు వెంటనే ప్రవేశించవలసియున్నాడు. సర్తమానసంవత్సరము దుర్ముఖ సంవత్సరమువలె స్వరాజ్యసంరంభమునందు ప్రముఖముగ నుండుటకు శుభసూచనలు గలవు. అధికారుల నిర్బంధములు ప్రజానాయకులత్యాగము విశేషముగ వ్యాపకమును బొందుట సహజము. కాడ్మి ప్రభుత్వము స్వరాజ్యాంగోళినము నాపుటకును స్వీయ ప్రతిష్ఠను సంరక్షించుకొనుటకును రాయబుకుషను నియమించి యాశాంశురములను వికసింజేయవచ్చును. ఈసంకులపరిస్థితులం దాంధ్ర కర్తవ్యము వివిధరంగములందును దుర్భరముగ నుండుగలదు.

ఆంధ్రోద్యమాల భముతో పివిధిరంగములందును నాంధ్రుల కార్యభారమధికమైనది. ముఖ్యముగను రాజకీయరంగమునం దాంధ్రులకార్యభారమధికతరమైనది. నిరంకుశ ప్రభుత్వవిధానమునం దాంధ్రులకు వ్యక్తిత్వము గలుగకపోయినను స్వరాజ్యవిధానమునం దాంధ్రులకు వ్యక్తిత్వముగలిగి కార్యభారము దుర్భరమైనది. ఆంధ్రమంత్రులు లభావకాశములను నిర్బంధములకు వినియోగించిరి గాని దేశవికాసమునకు వినియోగింపలేదు. ఆంధ్రమహాసభకధ్యక్షతనవహించిన రాజారామారాయణుగా రాంధ్ర రాష్ట్ర సమస్యనే ముఖంబుగా పోయిరి. వారియవకాశములను నిర్బంధములకు వినియోగించిరి. విద్యుదాగమంత్రి సర్ పరశురామ పాత్రగారును విశ్వవిద్యాలయవిషయమును వెనుకబెట్టిరి. పరిశ్రమాంగమంత్రి సర్ కూర్మా వెంకటరెడ్డినాయుడు గారునందలతో గాలమును గడిపిరి. అధికారులతృప్తి భూం

ద్రోహము విషయమునను ముదగించినను ప్రజాద్యష్టి పరి
స్థితుల కనుగూడముగను వికసించినది. ప్రజల యాదరణ
పోషణమువలన నాంధ్రవ్యక్తిత్వము వికసనమును బొం
దుచున్నది. ఆంధ్రమహాజనులు జాతీయవిద్యాపోషణము
నందును వాఙ్మయకళాపోషణమునందును స్వధర్మనిర్వహ
ణమును జేయుటకు యథాశక్తిని బాటచూచున్నారు.
ఆంధ్రదేశమునందు గల జాతీయవిద్యాలయము లేకుం
తావు మునందును లేవు. కీర్తిశేషులు కోవల్లి హనుమంత
రావు వంతులుగారు స్థాపించిన యాంధ్ర జాతీయకళాశాల
యాంధ్రుల ప్రతిభను భారతభూమియందు వ్యాపింపజేసి
నది. ఆంధ్రదేశము భాగ్యవంతమైనదేశము గాకపోయి
నను జాతీయవిద్యాలయమును గ్రంథాలయమును గాన
సమాజములను నాటకసమాజములను పోషించుచున్నది.
అసహాయోద్యమస్థానమునం దాంధ్రనాయకులును
యువకులును ముంజంజువేసి స్వధర్మనిర్వహణమును జేసి
యధికారుల ధిక్కారములకును ప్రజామన్నలకును బాత్ర
తనుగడించిరి. వృత్తులను విస్తరించి దేశసేవ కాత్మసమర్పణ
ముచేసిన న్యాయవాదులు న్యాయమూర్తికూటస్థులగు
గాదికర్తావీరమిత్రులుముఖములకుబాటై గాంధీమహాత్మునిస్మరణ
లకు బాత్రులైరి. పిదపను చాలించినవిద్యార్థులు కష్టము
ననుభవించుచున్నను దేశసేవను జేయుచున్నారు. ఆంధ్ర
చిత్రకారులు రెండేండ్లు చిత్రకళావదర్శనమును జయప్రద
ముగ నిర్వహించిరి. నిర్మాణవిధానమునకు ముఖ్యంగ
మైన ఖద్దరునిర్మాణవ్యాపకమునం దాంధ్రదేశమునకు
భారతభూమియందు ప్రతిష్ఠిగలిగినది. ప్రతికానివ్యాపా
కులు గ్రంథకర్తలు ప్రచారకులు విజ్ఞానవ్యాపకమును జేయు

చున్నారు. ఆంధ్రులు 3౦ వ భారతజాతీయమహాసభను
కాకినాడయందు జయప్రదముగ నిర్వహించి భారతసాడ
రుల ప్రశంసలకు బాత్రులైరి. కాకినాడయందు గాంధీనగర
మున గూడినమహాసభలు సర్వతోముఖమైన యాంధ్రుల
యత్నాహమును విశదముచేసినవి. కాంగ్రెసునకు
రూ. ౧, ౧౦, ౦౦౦లు వసూలైనవి. ఖద్దరుధారణ మా
చార్య పుబ్లచంద్ర కేగార్జునసను బడసినది. ఆంధ్ర
స్వచ్ఛందసేనకులు శ్రీపురుషులు ధర్మనిర్వహణమును
జేసి నాయకుల ప్రశంసలను బడసిరి. ఆంధ్రుల కార్యనిష్ఠ
హాసక్తి వారిభారమును వర్తమానసంపత్సరమునందు
ద్విగుణీకృతము చేయుచున్నది. గాంధీమహాత్ముడు రాట
మునందే దేశమునకు తరహోపాయముగలదని ప్రకటించు
చున్నాడు. ఖద్దరుబోర్డు ఖద్దరునిర్మాణవ్యాపకమునకు
ధనము నపేక్షించుచున్నది. ప్రచారకులు స్వరాజ్యప్రచా
రమును జేయుటకు ద్రవ్యము గావలసియున్నది. కార్య
నిర్వాహకసంఘము గాంధీమహాత్మునకు లక్షరూప్యముల
పూజాద్రవ్యమును సమర్పించుటకు నిర్ణయించి
నది. మూడు నాలుగు మాసములలో గాంధీమహాత్ము
డాంధ్రదేశసంచారమును జేయుట సంభవము. ఆంధ్రులు
వారికార్యదీక్షను భక్తుత్సాహములను గనబఱచుటకు
శుభసమయము సంప్రాప్తమగుచున్నది. ఆశుభసమయ
మునందు సకలజనులకును యథాశక్తిని భారతమత నా
రాధించుట కవకాశములు గలవు. ఆంధ్రలోకము
యథాశక్తిని లబ్ధవకాశములను సఫలముచేసి యాత్మో
పలబ్ధిని బడయుటకు శ్రీకృష్ణపరమాత్ము డనుగ్రహించు
గాలి!

తామరతైలము

రాజా రాణి గల చక్కని డబ్బీ 1 కి అణాలు 6 మాత్రమే
అనేకయేండ్లనుండి యున్న తామర నాలుగైదుసారులు రాచినతోడనే మాయమగును
అమృతాంజనం డిఫో, బొంబాయి లేక, మదరాసు

మహాత్ముని నిర్బంధవిమోచనము

దామరాజు పుండరీకాక్షుడుగారు

“బ్రేయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనకృపామూర్తి మోహనగాంధీమూర్తి”
కాలవశుడైన రామభూపాలుఁగిది,
విధివశుడైన హరిశ్చంద్రవిభునిభంగి,
ధర్మమునఁ గట్టువడియున్నధర్మరాజు
ముదలుగాగల పాండవపుత్రులట్లు,
నత్యమె జయించునను ధర్మసరళి నెఱిగి
సాత్త్వికుండైన క్రీస్తు సచ్చరితుమాడ్కి,
కానికాలంబునకుఁ జిక్కి ఘనయశుండు
ధీరుడై నీకసులముంచె దివికిఁ జనిన
బాలగంగాధరునిసాటివాఁడ వగుచు,
కర్మవశమునఁ జెరిసాలఁగాంచి మరల
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి
ఘనకృపాసాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
అడవిలో రాక్షసుల రాముఁ డణఁచినట్లు
తైలులో మృత్యుదేవత సాగనంపి
దరశి శ్రీరామరాజ్య మేర్పఱచుకొఱకు
నత్య మెడ నమ్మి స్వేచ్ఛాప్రసాది వగుచు
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనకృపాసాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
బంధములఁ జిక్కి నీతపోబలముచేత
దాస్యరణమును లోనుండి తఱిమి వేసి
స్వచ్ఛమగు దేహమున నేడు స్వేచ్ఛ గాంచి
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనయశస్సాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
లంకలోపలఁ జొచ్చి శ్రీరాముప్రతిభ
గొంతవడిఁ దెల్పి కార్యానుకూలుడైన
అంజనేయుం డనఁగఁ జిత్తరంజనుండు
రాజ్యవర్గంబుఁ జొచ్చి నీ ప్రతిభఁ జూపి

పలువిధంబుల సీకుఁ దోడ్పడుచునుండ
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనకృపాసాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
భర్త నెడఁ బాసి ధైర్యంబుఁ బాయకుండు
నెమ్మదిఁ దపం బొనర్చు నీతమ్మవోలె
భారతీయస్వరాజ్యసాభాగ్యుత్పి
నిన్నుఁ బాసి తపించుచు నున్నకతన
జయజయధ్వానముల పునర్జన్మ యెత్తి
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనకృపాసాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
రామరాజ్యసాభాగ్య మేర్పడఁజితన
లంధకారంబునం దయోధ్యాపురంబు
మునిగి కళకాంతు లుడిగినపోల్కి నేడు
నాయకుని నిన్నుఁ బాసి హైందవధరిత్రి
లంధకారమయమయి యల్లాసుచున్న
తరుణమున నీపపూర్ణవత్సలతఁ జూపి
బయట పడినావె భారతభాగ్యమూర్తి!
ఘనయశస్సాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!
రాక్షసాధములైన ఘోరమగుతపముఁ
జేసి వాంఛాఫలంబు నాసించి యండఁ
బరమయోగీంద్రుఁడవు భద్రపదుఁడ వీవు
కల్మష మనంగ నెఱఁగని ఘనుడ వీవు
కల నయిన మనోవాక్కాయకర్మలందు
హింసయు, నధర్మ మెందు సహించనట్టి
శాంతమూర్తివి, రెండేళ్లు సాత్త్వికమునఁ
జేసినతపంబు పుష్పవికాస మగుచు
పంట పండఁ దె భారతభాగ్యమునకు
జయము చేకూర నె స్వరాజ్యసాధనమున
ఘనయశస్సాంద్ర! మోహనగాంధీచంద్ర!

వి హ ం గ వి మా న ము

వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు

క. లలితకుహూక్షలరవమా ! అల వనరమయింటివిచం దగు కవివరమా !

అలరు వసంతునిరాకం, దలఁపించెడి నీకు స్వాగతిము ! కోకిలమా !

ప్ర స్తా వ ము

వ సంతాభ్యుదయ మైనది. శిశిరకల గుఱు ప్రకృతి

చిత్రచిత్రముగ సింగించుకొని చిగురుగే తల్లి జీవలోకము నాహ్వానించుచుండెను. వనరమామాధస్తల వైవాహికశుభసమయమున నఖిలజగంబును నానంద ప్రపూర్ణమై యుండెను. అప్పుడు విహంగవిమానము నుండి వివిధస్వరములతో విశ్వగీతములు వివచ్యుచుండెను. ఆమధురస్వరము లప్రయత్నమున శ్రవణగోచరములై యంతరంగమునఁ బ్రతిధ్వనించి యనేకసంకల్పముల నంకురింపజేయుచుండెను. ఆభిన్న స్వరములయేకే భావమే వసంతగానము. ఆభిన్న ప్రకృతుల సముత్సాహ సమీకరణమే వసంతకల్యాణమహోత్సవము. సమస్త బంధుమిత్ర పరివారసమాకీర్ణం బగు నాకల్యాణమండపమే విహంగవిమానము.

జగముచుట్టమగు వసంతునిపెండ్లికి బంధువులుగఁ జేరనివారెవ్వరును లేకు. ఆతని కందఱును జాట్టములే. కాని, వారందఱును దమలో దాము పరస్పరబంధులు మాత్రము కారు. అందు సజాతీయులును, విజాతీయులును, శత్రులును, మిత్రులును, సములును, విషములును గూడ సమావేశమై యుండిరి.

పగోహితుడగుపూర్ణ కాముఁడు పుష్పాక్షితలను జల్లుచుఁ బవిత్ర ప్రణయమంత్రములను బఠనము సేయుచుండెను. వధూవరుల స్నేహమావలోకనసమయమునఁ బరస్పరహృదయములే కాక ప్రకృతి యంతయును బులికించి పోయెను. ఆయానందములో నాటలు, పాటలు, పీఠలు, వివోదములు, ముగ్ధలు, ముచ్చటలు జరిగిపోవుచుండెను.

కొందఱు రసజ్ఞులు పెండ్లిపాటల నాలకించుచుండిరి. కొందఱు విచక్షణులు పెండ్లి వేడుకలఁ దిలకించుచుండిరి. కొందఱు సమర్థులు పెండ్లి వసులలోఁ బాల్గొనుచుండిరి. కొందఱు ముగ్ధులు ప్రకృతిచిత్రములకు జీచ్చ పడుచుండిరి. కొందఱు పదగ్ధులీశ్వరవిలాసములకు మెచ్చుకొను చుండిరి. కొందఱు వాచాయుధ తర్కవిత్తర్కములలోఁ దత్త్వమును మఱచిపోవు చుండిరి. కొందఱు క్రియాశూన్యులు లోకాభి రామాయణమున నిమగ్నులగు చుండిరి. ఇట్టి యనేకభిన్న ప్రకృతుల భిన్న భావములన్నియు నీపెండ్లి వేడుకలలో నలకృతములై యుండెను.

భావపరిచయమున విహించు పరమహంసల నవగోకించుచున్న యొకకవికులభూషణు డప్పుడు పర్ణకుటీరాంగణమునఁ గూర్చుండి ప్రణయగానమునకు శ్రుతులను సవరించుకొను చుండఁగా నెలమోచిచిగురుజొంపమునం దూఁగుచుఁ దూఁగుచు వసంతకోకిల పంచము

స్వరంబున “కుహూ! కుహూ! కుహూ!” అని పాడఁ దొడంగెను. ఆపల్లవిలోఁ బ్రహదావన మ. తయఁ బల్ల వితమయ్యెను. ప్రసవమంజరు లన్నియును బరిమళించెను. ప్రకృతి యంతయును బరవశమైపోయెను. భావగానలోలుఁ డగుకవి యప్పుడు—

ప్రసవరస మానునెలదేటిపాటకంటె
ఘోరసముగ్రోలు రాచిల్లపల్కుకంటె
గనరుజ్జురాకుఁ గసిగాటు గాగ్రసించు,
మత్తకోకిలరవ మింత మధురమేమొ?

అని భావింపఁ దొడంగెను.

[ప్రవేశము—మధునాథుడు.

ప్రవేశము—రసాలశాఖపైఁ జిలుక, గౌరవంక.

చిలు— (మెడఁ జిక్కించి) ఆహా! ఏమి యియ్య మృతగానము!

గౌర— ఔను. అది యింధూరసము కంటెను మధురముగా నున్నదే! కాకులలోఁ బెరిగినదానికిఁ గలు కంత మెట్లువచ్చినదో?

చిలు— ఎక్కడఁ బెరిగినదేమి, ఎవ్వరు పెంచిన నేమి? అది దాని జన్మస్వత్వమే కాదా?

గౌర—అక్కా! నీకుమాత్రము కిలాంశత్వము జన్మస్వత్వము కాదా?

చిలు— ఇదియెట్లు? ఎలుకులు నేర్చినంతమాత్ర మునఁ బాటలు పాడఁగలమా? మన మిరుప్పరమును గలాలాఁలమే కాని కలకంఠుల మెట్లుగదాము?

గౌర—మనముకూడ దానివంటి ఎఱ్ఱుమే గదా! ఆపాట మన మేల నేర్చుకొనఁగూడదు?

చిలు— అది సహజముగఁ బుట్టవలయునే గాని నేర్చుకొనిన వచ్చునది కాదమ్మా!

గౌర—మనము మాత్రము రసజ్ఞులము గామా? కోకిల నాశ్రయించినచో మన కీరహస్యము బోధపడు నేమో?

చిలు—కోకిల కెవ్వరివలన బోధపడినది? మనకు సహజముగా రసానుభవమేగాని, రాగగిరిమ యెక్కడది?

గౌర— ఘోరసము మాని మనముకూడఁ బల్లవ సేనసముం గావించిన నేమగునో?

చిలు—సోదరి! పువ్వులలో మసలినంతమాత్ర మునఁ దేనటిగఁ తేటి కాంగలిగినదా? ఊరక యాన పడి చిగురుమేయట కారంభించినచో నెగరుచిగువుచే మన

కున్నపలుకుబడికూడఁ జెడిపోవును. కష్టపడి ప్రయత్నించి నంతమాత్రమున మనము కలకంఠులము కాంగలమా? (కోకిలమరలమృదుస్వరముతో కుహూ! కుహూ! కుహూ!)

(గౌరవంక తత్తరముతో అక్కలనప్పలించుచు మెడఁ గుంది పైకిఁజూచుచు నటునిలుఁ దిరుగుచుండును.)

చిలు— (కిలకిల నవ్వునూ) సోద! ఈ యావేగ మంతయు నేమే!

గౌర— అక్కా! వినఁబడలేదా? ఆకోకిల మనలను చిలుచుచున్నది!

చిలు—చెలీ! ఎంతవెట్టిదానదే! అది మనవంకఁ జూడనైనఁ జూచినదా? ఎలుకరించినట్లు. పరాకుఁ దెలిపి నట్లు. ప్రత్యుత్తర మిచ్చినట్లు. ప్రబోధించినట్లు. బహు భావములు దానిపాటలోనే యున్నవి.

గౌర—అక్కా! నీమాటలు నిజమేనే! చూడుము! తమ్ముఁ బలుకరించినట్లుగా దెసలుమాటువలుగు చున్నవి. నేమకుఁ బరాకుఁ దెలిపినట్లుగాఁ దరుణవల్లికిలు పల్ల వాంచలముల నవరించుకొను చున్నవి. తమ్ముఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చినట్లుగాఁ బక్షిసంతతు లన్నియును బ్రతివా దముఁ జేయుచున్నవి. తన్నుఁ బ్రబోధించినట్లుగాఁ బ్రకృతి యంతయును దన్మయమగుచున్నది. ఆహా! ఒక్కపాట లోనే యిన్నిభావములా?

చిలు— అదియే బహుజన్మతఃపరివర్తమగు ప్రతిభ! అట్టి యమృతవృష్టిచేతనే జీవజైతన్యమంతయు నాగంద విలసితమగుచుండును. అట్టి యమృత ప్రభచేతనే జీవలోకమంతయు నా లోకిరమణీయ మగుచుండును.

గౌర— ఆకోకిల నిట్లు పాడుమన్ననారెవ్వరో!

చిలు—అది యొక్కరికొకకుఁ బాడుటలేదు. ఉత్సాహము సొంగి పొరలినప్పు డది యూరక పాడు కొనుచుండును. దాని కెట్టికోరికయును లేదు.

గౌర—లేకేమి? మన మందఱము నిట్లుమెచ్చు కొను చుంటిమి గదా! వన మంతయు నిట్లునందకందంత మగుచున్నది గదా! దెసలన్నియు నిట్లు ప్రతిధ్వనించు చున్నవి గదా! జగమంతయు నిట్లభిముఖ మగుచున్నది గదా! లోకమును మోహింపఁ జేయుటకుఁగాకున్నచోఁ కోకిల కీపాట యేల?

చిలు—సోదరి! నీవు పొరఁబడుచున్నావు. కొమ్మ లెవ్వరిమెప్పుకొకకుఁ బల్లవిచుచున్నవి? తెమ్మర తెవ్వర

మెప్పుకొంటకు వీలేంచుచున్నవి? పుష్ప లెవ్వరి మెప్పుకొంటకు బలిమించుచున్నవి? ఫలము లెవ్వరిమెప్పుకొంటకు ఫలించుచున్నవి? ఆనందోచ్చాస్వసముచే నగుచుండు దీనింగూర్చి యనుభవజ్ఞు లభినుతించుచుందురు. రసజ్ఞులు రంజిల్లు చుందురు. కోకిలపాటకూడ నట్టిదే.

గౌర—అక్కా! నీవు కవిత్వమునుగూర్చి ప్రశంసించినట్లు ప్రశంసించుచున్నావే!

చిలు—కాదా మఱి! హృదయమును రసమయముగఁ జేయుటకు పోందికయే కవిత్వము.

(కోకిల—కుహూ! కుహూ! కుహూ!)

చిలుక—గౌర— (ఆనందపరివశ్యమునందును.)

కవివరమానందముతో

సీ. ఆనందమయవసంతారామమోహన

దివ్యతేజంబుపై దృష్టి నిలిపి

ఆనందరాగరసామోహదృష్ట

మృదులపీఠంబుపై మేను నిలిపి

ఆనందరసతరంగాయింపవసుధా

మధురభావంబులో మనసు నిలిపి

ఆనందగుప్తమంత్రాధారపావన

ప్రణవనాదంబులో బాట నిలిపి

అఖిల మానందపరివశ్యమున మునుంగ

వాస్తవమానందతన్మయత్వంబుఁ గాంచి

చల్లగా రాగివల్లరులో పల్లవింపఁ

గోయిలా! హాయిగాఁ బాడు కోకిలమ్మ!

కోకిల—కుహూ! కుహూ! కుహూ!—

గౌర—(పక్కతీసయై స్మృతినభినయించి)అక్కా! ఈమధురగానమునకు లోక మంతయు నిట్లు ప్రామోదించి పోవుచుండఁగాఁ దనబిడ్డగా నెంచి పెంచికొన్న కాకి యీకోకిలనెట్లు తన్నిపై వంగలిగినదో?

చిలు—దాని కారసజ్జత యెక్కడిది! పురుగులను బాడిచికొనితినుపులుగునకుఁ బుష్పలహరిమళ మెట్లు తెలియను?

(“తురుతురుతురుతురుతురు” అను ధ్వనియగుచున్నది.)

గౌర—(ఉరికిఁడి) ఇది యేమి? ఈయనంత సుఖస్వరమునఁ గ్రిందినుండి యేదో యశస్వరము వినఁబడుచున్నది!

చిలు—అది యేదో కఠినవక్త్రమునుండి వెలువడిన కఠోరస్వరమువలె నున్నది.

(“ఠక్ ఠక్ ఠక్” అను ధ్వనియగుచున్నది.)

గౌర—(భయముతో)అక్కా! ఎవ్వరో చెట్టుఁ గొట్టుచున్నట్లున్నది!

చిలు—(ఆలోచించి) తెలిసినది.భయములేదు. ఈ వికృతచేష్టలు వక్షంగిపిట్ట ననితోచుచున్నది.

గౌర—క్రిందివంకఁ జూచి) బౌనే! తన మునుఁముక్కుతో నది యీతరుస్కంధమును టక్కుటక్కు మని పొడుచుచున్నది. చూడుము!

చిలు—(పరికించి)ఫలవృక్షములను బగులఁ గొట్టుటయే దానినని.

గౌర— ఈశుభసమయమున నిది యెంతరిసభింగిము చేయుచున్నది!

చిలు—అచ్చోక్కఁ బోయి దాని నెట్లయిన మరలింతము రమ్ము.

(చిలుకయు, గౌరవంశయు నెగిరిక్రిందికొమ్మపై వ్రాలుచున్నవి.)

వక్షంగిపిట్ట— (చచ్చుచు విని శల పైకెత్తి) ఓహో! చిలుకా గోరింకలవలెనున్నారు.

గౌర— వలె నుండుట యేమి? మేము చిలుకా గోరింకలమే!

వక్షం—మీయంతటి రసజ్ఞత నాకులేదనియో పునీ నేనన్నమాటకుఁ బ్రత్యాఖ్యానముఁ జేయుచున్నావు?

చిలు— నీకు రసజ్ఞత లేదనియో? నీచేష్టలు—

వక్షం—(అగ్ధోక్తియందే) నాచేష్టలు మీ చేమని గ్రహించితిరి?

గౌర— రసభింగిములుగా నున్నవని—

వక్షం— ఓహో! తెలిసినదానివలెరసము రసమనుచున్నావు! రసస్థానమేదియో నీవెఱుఁగుదువా?

గౌర— ఎఱుంగ కేమి? పాటలో రసమున్నది. పలుకులో రస మున్నది.

వక్షం— ఆలాగా? వానికి మూలము?

గౌర— చిగురులో రస మున్నది.పుష్పలో సరమున్నది. పండులో రసమున్నది.

వక్షం—అంతేనా? మఱి యెచ్చటనులేదా? సరే. వానికి మూలము?

గౌర— రసజ్ఞనిహృదయములో రసమున్నది.

వడ్లం— ఆగు మాగుము! గోరిం కా! నీవొక్క సారిగా గప్పగంతులు వైచుచున్నావు. వానికి మూల కారణ మగుకేంద్రస్థానము ఇప్పుడు నేను నిలిచియున్న చోట! ఇంద్రమేధ రస మున్నదేమో యనియే నేను పరీక్షించు చుంటిని.

గౌర— ఏమైన నగపడినదా?

వడ్లం— ఇంతవఱకు నాకేమియు నగపడలేదు.

గౌర— (నవ్వుచు) ఇది మూలచ్ఛేదప్రయత్న ముగాని, రసగ్రహణప్రయత్నముగాదు.

వడ్లం— చేట్టున లేనిరసము చిగురున కెక్కడ నుండి వచ్చును? వెళ్ళిదానా! తత్త్వజ్ఞానములేని పాండిత్యముతో, దిప్పలు దిద్దవచ్చితివా.

గౌర— ఆలాగా? అట్లయినచో నీతలకు మించి నన్నెక్కి ముక్కున కెట్లు వచ్చినది?

చిలు— (సాధుభావముతో వడ్లంపిట్టగించి) అన్నా! ఈ సుష్కతర్కములవలన నేమిప్రయోజన మున్నది? కోయిల హాయిగా బాడు చున్నది. ఒక్కొక్క తపేపు నిశ్శబ్దముగా నుండు యానందంబు రాదా?

వడ్లం— ఆహా! ఏమి యీ చిలుకలకులు! మ్రానుగోయిలమాట చిగురుగోయిలపాటపాటిది కాక పోయె నేమి?

చిలు— వాదము వా దంటిని గాదా?

వడ్లం— వాద మక్కడలేదు గాని నస్తుతత్వ ముచు గ్రహింపవలదా?

గౌర— (వినుగుతో) సీపిడు గ్రహించిన దేమి? రంధ్రాకృతమే గాని నీకు రసగ్రహణకై యేదీ? ఎంత పెట్టిపాకులూడినను, ఎంతపొట్టు పొట్టుచేసినను, నీబ్రదు కింతే.

చిలు— అన్నా! రసజలనని యిదిగాదు. అమృతతరంగమానికాభేలనమున కానందింపక బాడు గున నేమున్నదో త్రవ్వగోరుట యవివేకము కాదా?

గౌర— బేను, అమృతఫలముల నాగింపవలయును గాని, గిల్లి గింజలును తెక్కిగచుటవలన నేమిప్రయోజనము?

వడ్లం — (కోపముతో) అమృతము, రసము, హాయి, యని మీరేమేమో కొనవెట్టిమాటలు చెప్పుచున్నారు. గ్రుడ్డినమ్మక మేగాని గుణగుణవిశేషలన మక్కడ లేదా?

చిలు — దేనిగుణగుణములను దానినిబట్టియే గ్రహింపవలయును. వననతోలలరుచి పై పెచ్చులను నమలిన నెట్లు తెలియును?

వడ్లం — సరే. ప్రకృతమును విమర్శింపము. కోయిలపాట హాయిగా నున్న దంటిగదా! ఎట్టి దాహాయి?

చిలు— సకలజీవహృదయములను రసమయములుగా జేయుమధురభావము లందు మూర్తిభవించి యున్నవి.

వడ్లం— సరిసరి! ఈమాటలవలన నాకేమి బోధ పడినట్లు? పెండ్లిపాటయూ? వనంతపురబాటయూ?

చిలు— నీకెట్లు తోచుచున్నది?

వడ్లం— ఏమియు దోచుట లేదు. ఒక్కటే పాలిపాటవలె నున్నది.

గౌర— మధురకోకిలగానము మ్రానుగోయిల కెట్లు రుచించును?

వడ్లం — (కోపముతో) మర్యాద నతిక్రమించి మాటాడుచున్నావు!

గౌర— ఉన్నమాట యన్న నులుకే?

వడ్లం — (కోపముతో) ఆలాగా? ఇంద్రకృష్ణ తక్కువలు నీవేమి గ్రహించితివి?

గౌర— గ్రహింపకేమి? చిదుకబాచిచెట్టుదొలుచుదానవు నీవు—పాటపాడి చిగుళ్లను బెట్టించున దది.

వడ్లం — (అనవ్యభావముతో) నోరుమూయుము! గట్టిగ మాటాడుచున్నావు.

గౌర— నీ యినుపముక్కుకంట, నీటప్పుటక్కుల కంట నా మాటలు కఠినముగానున్నవా?

(వడ్లంగిట్టి కోపమును చట్టబాలక గౌరవంకను బాడువజూచు మంషగా గాలిపాటున రసాలఫలముబారి పడినచప్పు డును.)

“తురుతురుతురుతురు తుగ్గో!”

అని వడ్లంగిపిట్ట యెగిరిపోవును.

చిలు— గౌర— (యథాస్థానమున కెగిరిపోవును.)

కోకిల— కుహూ! కుహూ! కుహూ!

కవి

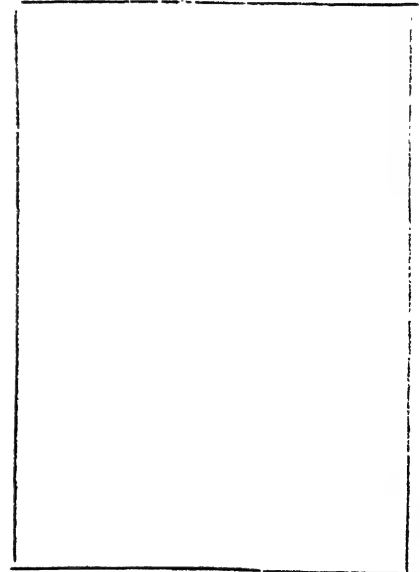
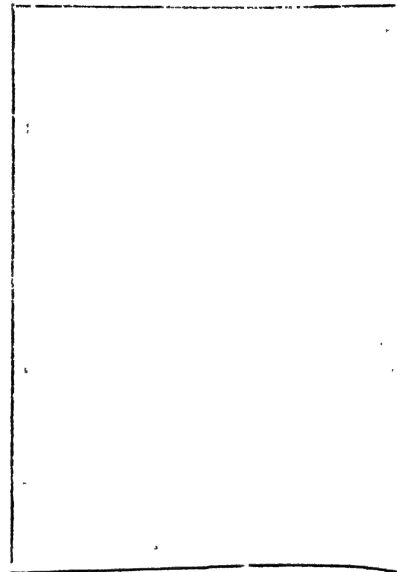
చివురు దినుము! పాడుము! మఱి

చివురులు వెట్టి పు మలర జేయుము వనమున్, నవనవగీతాచాతురి

విస్తృత మరల మరల బాడుమీ! కోకిలమూ

ఆమృత ధృతి

కేశామృతము

కేశములకు ఉపయోగము

మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

కేశములకు, మృత్యుము

అమృత ధృతి

ప్రతిపిండువును

అమృత ధృతి

అమృత ధృతి

కాసుగో ఆండుకంపెనీ,

పరేష్,

బొంబాయి.

వం ద న ము

వేంకట పార్వతీశ్వరకవులు

శ్రీమూర్తి తనమూర్తి చిత్తగించెడివేళ, సిద్ధసంకల్పంబు చెందువేళఁ
జన్మయాకాశంబు చిత్రితం బగువేళఁ, బంచభూతములు నర్తించువేళఁ
బద్మజాండంబులు ప్రసవంబు లగువేళ, బహురూపములు కానఁబడెడువేళఁ
బ్రవిమలానందంబు ప్రకృతి కృత్యేడివేళ, నఖిలంబునకుఁ బురు డైనవేళ
వేయచేతుల సృష్టి గావించువేళ, నన్నియును దానయై దేని నంటుకొనక
విశ్వకారణమూర్తియై వెలుఁగుచుండు, వరదుఁ డగువేదనిధికి మా వందనములు !

సీ. ఘోరశాస్త్రాలముల్ కుయివెట్టునడవిని, మృగకదంబములకు మేపు సూపి
ఁగొన్న బకములు పైకొన్నకొలఁకునఁ, జఱుచేఁజలకు మనుతెఱఁగు సూపి
ఖరనఖ శ్యేనముల్ తిరుగునాకసమున, వరకపోతములకుఁ దెరువుసూపి
దారుణామయములు దరికొన్న జగమునఁ, బొదలుజంతువులకు బ్రదుకు సూపి
నకలజగములఁ బ్రణయైక శాసనమునఁ, బాలనము సేయు జగదేకపాలకునకు
భక్తచింతామణికి సార్వ భౌమమణికి, బ్రేమమయజీవమణికి బ్రణామశత్రము !

సీ. భూతజాలంబు లున్నొగి పోవుచు నుండ, భవనంబు లణువులై పోవుచుండ
గగనభూచరసృష్టి గగ్గోలుపడుచుండ, రవిచంద్ర తారకల్ రాలుచుండ
భవరంగమున నాశఁపటము జూఱుచు నుండ, హాహవిరావంబు లగుచు నుండ
జీనచైతన్యంబు చివికొల్పించు నుండ, నఖిల మేకార్ణవం బగుచునుండఁ
బ్రకృతిదుస్సహ మగునట్టి ప్రళయవేళ, నఖిలసంక్షోభముం గాంచి యవధిఁ గాంచి
తన్నుఁ దాఁ గాంచి యానందతాండవమున, మగ్నుడగు నీవ్వరునకు నమశ్శతంబు!

సీ. కరుణామృతము వోసి యరమాదరమున లా,లించి నిత్యంబుఁ బాలించుతల్లి
ప్రేమామృతము చిల్లి ప్రియతమపథము రూ,పించి నిత్యంబుఁ జూపించుతండ్రి
జీవామృతం బిచ్చి చిరతరాణోగ్య మం,దించి నిత్యంబు సందించువెజ్జ
జ్ఞానామృతము సూపియానందవాఙ్గి,లించి నిత్యంబుఁ దేలించుగురువు
నగుచు జీవుల నిత్యంబు ననునరించి, వేయగన్నులఁ గని మేలు సేయుచుండు
సర్వలోకాశ్రయం డైన సర్వమయుని, వత్సలత్వంబునకు నభివాదనములు !

సీ. హాలాహలమునైన నరచేత నిమిడించి, యారగింపఁగ నోపునట్టిశక్తి
లశనిపాతమునైన నడుగుదప్పక నిల్చి, తలయెత్తి యెదిరింపఁ గలుగుశక్తి
కాలపాశమునైనఁ బూలమాలికవోలె, దేజరిల్లఁగఁ జేయు దివ్యశక్తి
ప్రళయానలమునైనఁ బండువెన్నెలవోలె, బరిణమింపఁగఁజేయు భవ్యశక్తి
సాధువులకుఁ గటాక్షించు సర్వశక్తి, సర్వసమవర్తి శాశ్వత సత్యమూర్తి
సర్వభూతదయాపరచక్రవర్తి, చరణకమలంబులకు నమస్కారశత్రము!

ర క్త క్షి

బుర్రా బాలకృష్ణశాస్త్రి గారు

దుష్టసప్తక ప్రఖ్యాతదోషమునను

గాఢమా నడుమంత్రపుఁ గల్మిచేత
స్వాశ్రయగ్రహపటుబలోచ్చయముచేత
కాలముం గర్మముం దోషు గలిగియుంట
మెకరి కొక్కరు తీసిపో కుక్కు మిగిలి
యుటక లోకాల వేదించుచుందు రకట!
ఎంతకాలము మీయాట లిట్లు సాగు;
ఉచ్చసీచలు శాశ్వత ముండుబోవు
అప్పు డటు రుధిరోద్ధారి వై తివిగద!
ఇప్పుడు రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము

* * * *

సహజదుర్గత దుర్మార్గసరణి నీది
సహజనిశ్చలసహనానుసరణి మాది
పటునిరంకుశనిస్తంద్రభీతి నీది
ప్రబల ధర్మానుగతతపఃఫణితి మాది
జగము పుట్టెను బుట్టె మీసప్తకింబు
ఎన్నిమాటులు రావు నీ నిట్లు దవిలి
ఎంతగా మేము నిక సహియింపలేదు!
దయయు దాక్షిణ్యమును లేదు తలచుకొనినఁ
బేళ్లకుం దగురీతినే వెడలుచుండు
వర్తనముకూడ, నింక మాచారములు
చాలు; వీడయ్య చాలును; చాలు ఫలము;
ఇప్పుడు రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము?

* * * *

అవును రక్తాక్షి వాడు వేమైన నాడు
వంతమాత్రాన భయపడ మమ్మ మేము.
ఎన్నినాళ్లుండు; వర్ష మాత్రేచ్ఛచేత
నిపుడు భుజకీర్తు లొదవె నం చెంచబోకు
మల్లకాలయుక్తి చనె; సిద్ధాద్రి గడచె;

శాద్రి పోయెను; వెడలె దుర్మతియు నటులె;
దుర్మతి యడంగ నంత దుందుభియు మ్రోసె;
జనెడి నదె రుధిరోద్ధారియును గలంగి
ఉట్టి కట్టక వీరెల్ల నూఁగినారె!
వట్టియడకీర్తిమాత్రమే వచ్చెఁగాని
యగిరి యిదమిత్త మని చేయఁగలిగినారె?
నోళ్లములు నోళ్లము లొఱుసికొనెనె యెచట?
బొద్దశాస్త్రముంబుల భలు గాని
ఁంతుకొన్నాడె విష్ణుములు గాని
గలిగి యీభూతస్థిని గలఁచివైచు
ప్రళయములు వచ్చెనా వీరిపాలనమునఁ?
గూటికిని గుడ్డకును లోటు గూర్పు నొకటి
భూమి కిదలింది దేశాలఁ బూడ్చు నొకటి
చేరునలచిన దేదయో చేసినావు
నుదిరి బ్రహ్మాండభాండమం దొక్కమూల
నే రవంతయే మాటుటయెల్ల సహజ;
మీవు చేసెడి దేమున్న దింకమీఁద
పూర్వవర్షము లంతఁగాఁ బొడిచె నపుడు
ఇప్పుడు రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము?

* * * *

కర్మఫుట్టోక్త యై నింగి గఱచునపుడు
కలుషవృత్తి మార్పును గలుగఁబోదు
ధర్మశాంత్రయక్త సన్మార్గయాయి
ప్రబలదుర్మత పిగపూవు వాడకుండ
స్వల్ప మెక్కరీతినే వృద్ధిపొందు;
నెన్నికష్టాలు వచ్చిన నేమి? మదిని
ధర్మము జయించు ననుమాట తథ్యమే కద!
మించి కీర్త్యపకీర్తులే మిగిలి యుండు;
తనువులును సంపదలు శాశ్వతములు గావు;

వహ్నికణములు నామరూపాలు గ్రక్క
హృదయ మమృతమయం బయి గదిరెనేని
వారిమూర్తుల సత్కీర్తివనిత యంత
నమలమోదంబుతోడ స్వర్ణాక్షరములఁ
బేరుపేరున వ్రాయు దిగ్భిత్తులందు
నన్నియును నీవె నెమ్మది నరసికొనుము
చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పినాను
ఎట్లు మెలఁగెదో చూడు నీయిష్ట మింక
నీవు రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము?

* * * *

ఒక్కసంగతి జ్ఞాపక ముంచుకొనుము
దుష్టసప్తకమున కెల్లఁ దుదియె నీవు
అదె సమీపంబున నె ప్రభవాదు లుండి
రీవు పోయినఁ గృతయుగ మేర్పడుఁ గద!
ఈరవంతకాలంబు సహింపలేమె!
వచ్చుచుంటివిగాని యీ ప్రక్కఁ గంటె
దినదిన ప్రవర్ధితమహాదివ్య తేజ
మూనినవసంతభానునిపోల్కి నదిగో
ధర్మసంస్థాపనాచార్యతరణి నచ్చె
బహుళసందేహవీచికాపటము వెఱచి
శాంతవారిధి స్వేచ్ఛగా సాగిసాగి
అటునిటు దూఁగుచలనంబు నాపివైచి
స్వగతదుర్జయ మగు జనశక్తితోడ
సిద్ధనిజమనస్సంకల్పసిద్ధితోడ
భంగముల్ దాటి దరిజేర వచ్చుచుండె
నిపుడు రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము?

* * * *

ఎపుడు నీకును దయకుఁ జూక్కెదరు గాదె!
దయయు నశ్యంబు శాంతంబు ధర్మసహన
మార్గసంచార మూని దుర్మదవిఘాత
విజయశంఖంబు పూరింప వెలుగువడక
“నేను రక్తాక్షి నింక న న్నెఱుంగఁజేతు”
ననుచు గర్జనచేయుదు నబ్రహ్మతక!
ఏమనందగు నీకు సిగ్గెంతలేదో?
ఎట్లు పూర్వాపరజ్ఞాన మెగనెనెక్కో?
గమ్యముం జేర ధర్మమ్ము గదలనీక
సకలభేదమ్ము లొకప్రక్కఁ జదిమిపెట్టి
యేకఫలకాంక్ష జగములు నేకమయ్యె
ఎన్నిమార్గాలఁ బట్టిన నింతయైన
శాంతభంగంబు గాకుండ సంచరించి
ధర్మభంగంబు గాకుండఁ దలఁపుఁబట్టి
నత్యభంగంబు గాకుండ సంప్రతించి
శీలభంగంబు గాకుండ సిద్ధపఱచి
నిష్కలంక ప్రభావమ్ము నిగ్రహించి
ధైర్యకవచంబు రక్షణోద్యతముగాఁగ
నీకుఁ దానెందుఁ గలదు? యీపోకలేమి?
ఈబెదర్పు లదేమి? యీకృతి యదేమి?
ఏమి తలపెట్టి వత్తువో యెఱుంగరాదు;
జంకుమాత్రము విడువదు స్మరణఁ దగుల;
శాంతిజోతాహృదైర్యముల్ చాలగల్గు
నింక రక్తాక్షివైన మా కేమిభయము?

ఆత్మ తాంజన ముద్రా

వాయువునొప్పులకు వజ్రాయుధము

చక్కని డబ్బితో సహా 1-కి 0-10-0 మాత్రమే అన్ని షాపులలోను దొరకును.

హిందూ

ఆత్మ తాంజన ముద్రా

మదరాసు

గార్లదిన్న సుబ్బారావు గారు

[illegible]

సీ. సీను జనించిన పాదనడైందివ, భూమియే యనతారవిమిగాని
నాజన్మమును పరమ నావాసమగుకాట, నీ మున్నగా జన్మగృహము గాని
సకల భారతపుత్రనముదాయ మాతృయ, ననైన యాదనజనము గాని
నలిశయముగ న్వరాభ్యాకాంత గల జనతంతముల్ నీయల్లెన పాంశప్రలుగ
నీ కడులై మది నీజోధ మొప్పని, వానన సమతిగా క రప్రలుగ
వరయంగ నెహురూ మహమ్మదాలీ ప భక్తులు నిడురాది భక్తులును గాని
నత్యదియాశాంతనాహసాచ్యస్మరి, గుణములు మెలుమచ్చు గోకికలుగ
దేశహైన్యాతం ద్రెవ్వ నేయగం గొన్న, కాటమ భయనవక్తింబు గాని
సాంతయేప్పడే జూ దం కంఠంబుటయె పరాభారంబు పాఠింబు పనియంగా
నీ నన్నిటి గడు భస్మిదేశీయ, సభ సుకర్మాహ్వాన సభయ కాని
నై న్రాయితో నీవు భావించినవంబు, ప్రజలొప్పు రాయబారింబు గాని
ఖడ్గరుదాల్చుట కామ్యస్థియటంబు, జగతి గీతోపదేంబు గాని
దర్శనమాత్రాన దాసుడై యేవాడు, జనుట యమానుషశక్తి గాని
జలక నీవెప్పుల బడు వంతల్లెను, భక్తులకె పడు పాటుగాని

గీ. గిరిగి, యచ్చతమమమదే నెలన, భావ్య, యరక్షస్థానాతామం వనమనుడి
 నష్టం నిన్ను నిలు 'నానాత్మ్యం' నడి, నడువ మెలత? ఘనతయెంత? వెలయెంత?
 నిన్ను సేవచ్యతుం జాయు పిన్నిగాక, మెట్టకాసంబు నారోగ్య మిచ్చుగా
 పొట్టిపట్టి వెత్త గూలగ్రాయం నాక, పట్టినతలంపు లిం దుదముట్టునన్లు
 గట్టిగా బేర్చి న్నుం బేర్చుగాక, గంభీరభనామ! నయగుణగ్రామసీమ
 నర్వచకాభిరామ! వివరగీర్తి మ! ధృతిధామ! భారతసుతలరామ.

రైల్వే డి లిక్షన్ స ర స య్య గా రు, ఎం. ఏ.,

హము కాఁగూడదు. బిఁపుడు భాషా న్యాయ ప్రబలము
నిచ్చి కారణాంతరముచే స్వేచ్ఛించుటకుఁ గోన్ని
యు నివస్థితి ముఖ్యముగా మార్పమున కర్హము కాకుం
డెబోపిచ్చిను. అందు ప్రబలు నాగొప్పమాట. దీచ్చు
గొనా వై నను స్థితి మూలబోధాపమము తెలిసికొను
నుత్సాహము కొనా వై నను, భాషాకా న్యమునకు
వగచి, వెనుకకు నెప్పునునమునో నాదొడ్డికి ర్తల
నిరసించుచు బోవుట గూడ. అట్టియుఁ జేవరు నిందింప
వలెననివాడో తెలియదు. ప్రస్తుతపుకాలము నిందిత మని
తలంచుట యు కము.

కేస్టలు పిను కుచిత మని పోడిన శైలిలోను,
దమ కలవాటగు శైలిలోను గలిత వ్రాయనాచారము
కలవారు. వారు ప్రస్తుతముకొరకు బద్ధులై, స్వతంత్ర
మును జంపుకొనరు. కావుననే “నిరంకుశా కవయః”
అందురు. నవి కొక్కొక్క కాలమున నొక్క శైలిపై నల
నాలు పడియుండును. ఇ దులకు దృష్టాంతముగ గలి
సార్వభౌముడగు శ్రీనాథమహాకవి ప్రాసస్పృంగారనైష
ధములోని యాక్షింపద్యముఁ దీసికొనవచ్చును.

“చ. పనిగొని వారికే ఫలపాతమునం జవియైన భట్టపా
ద్దని కవిరాసుగుంధములు సోమరిపోతులు కొందఱు అయ్య లే
నని కలయూప కేర దివియట్టిద లేవరాలు చెక్కుగీ
టిన వసవల్పుబాలకుడు దెందమునం దలరంగ నేర్పునే.”

ఈషడ్వ్యమువలనఁ గ్రంథలఁ బట్టి రసవిదలు నడచు
కొను నలవాటుఁ గలవా రని తోఁడదు. ఈ కారణముచేఁ
గాలవశమునఁ గొన్నిసాహిత్యగ్రంథములు సామాన్యపం
క్షితసామంతులకుఁ గూడ నర్థము కాకుండఁ బోవచ్చును.
అట్లు మాన్యులు వచ్చునపు డాయాగ్రంథములవిలువ
చెడును. చెవ్వోయక యంచుటకొఱకు వ్యాఖ్యానములు
కావలసినవచ్చును. లక్ష్మీలక్ష్మణములను దెలుపు వ్యాఖ్యా
నములే చివరకు లక్ష్మణగ్రంథము లైనవి. కావున లక్ష్మణ

గ్రంథము లన్నియు నా రక్షించి బూర్వ మున్న వాఙ్మయ స్వభావమును చెలుపుచే ప్రభువుములుగల అక్షరములను నని. ఆవలకామువాని బాటకు యనుసరించి యుండి లేని వివరాల్ని ముందుగా యి డుకొను? అట్లుగాను అను Aristotle నీ కుత్సనావ్యాఖ్యానాత్మకముగా భావన బూర్వ ము విన వలె గ్రంథమున నున్నది. అక్షరముల వానికొకటముల నెక్కు గ్రంథముగా 'Poetics' నామము. అతనికి సర్వాధికారముగా రాగ్రంథమునే సురాలాధారముగాఁ జూచిని యాగ్రంథములోని అక్షరములను మిగులము లేకుండునట్లు గ్రంథమును నానిది. పిమ్మట మిగులము లేకుండునట్లు గ్రంథములు నానిది. పిమ్మట మిగులము లేకుండునట్లు గ్రంథములు నానిది. పిమ్మట మిగులము లేకుండునట్లు గ్రంథములు నానిది. పిమ్మట మిగులము లేకుండునట్లు గ్రంథములు నానిది.

అక్షరములకుఁ బట్టుబాటులకు లోబడని గ్రంథములయందు వేరైన మున్నను, భావమున్నను, మన లాక్షణికులు అహిమ్మించిరి. అంతయగాని మేధావ స్వరూపము బహిరంగముచేయుటకో, వీరస్వరూపము వెల్లడిచేయుటకో, లేక, తమకుఁ గల భాషాస్వాతంత్ర్యము వెల్లడించుటకో యటులుకొని తమకుఁ బూర్వ మున్నయింపమును జనదాటియందగు రని తర్వాతికొక గ్రంథకర్త లూగిగాఁ జూపెటయే మనసాహిత్య మభివృద్ధి నొందగు డునుగాఁ గారణ మెనది. ఇదియుఁ బ్రబలమైన ర్థము కేవలభావకవి యనఁడగుకవనకు నా ప్రసాహిత్యమున ప్రాజీననియమానునాని లుచితమగునా మొనఁగకపోవుటయే.

గ్రంథ మెంతరినవ తముగ నున్నను, "శూన్యంబు రచించిన శాస్త్రము గా" దనుకట్టుబాటుగూడ నప్పగిచి చేసియున్నాడు. సాహిత్యమునకు గ్రంథములు ప్రధానముల, గ్రంథకర్తలజాతి ప్రధానమాయని ప్రాజీనలక్షణగ్రంథకర్తలూహించకపోవుట మిక్కిలి విచారకరము.

అక్షరగ్రంథములకిట్లుబాటులు కవుల సజీవభావముల బీడించెను. స్వతంత్రజీవులగునట్లు లక్షణబాటులకు లోబడలేక విడువలేక కవులు జనదాటిరి. కావుననే యట్టికవులకవితలో గుణము చాల కానవచ్చుచు

న్నది. ఇట్టిస్వతంత్రకవులలో కనుక అభ్యుదయమాత్రుఁడగుచు. ఇతఁడు తన "కవిరాజవందనము"లో దన యాభిప్రాయము లిట్లు చెప్పికొనియున్నాడు:

ఉ. "చెల్ల నటును వొక్కటి వేసినట్లుణ మెక్కడ దీర్చుకొ
జేలు జేసి నా నొకటి చెప్పగల క్షణనిష్ఠులు సం
దీర్చుకొ గావ్యశౌర్య లవని చిలు గొమ్ము కెల్లఁజూ.....".

రీసామై యూరవలె లక్షణమునట్లు బాటించి జాల పక్షకు జనినాఁడని స్పష్టమౌచుచున్నది.

సాహిత్యమునకు సహాయమునొసంగినవరకు లక్షణ గ్రంథము లు యోగినిములు; కాన నాటంకి జనస్థుడు వానిని దీసివేచానలెనవచ్చును. అలా మనకు సాహిత్యమే ప్రధానము. అయిన మనము పూర్ణముగా లక్షణగ్రంథ మును నిరసించి వీలులేదు. అదియు నెక్కువ సాహిత్య మునకు సహాయములుగా నుండవలె. మరయు నొకపేరి మనము లక్షణములు గల ప్రాజీనసాహిత్య గ్రంథములను బరిచయము చేసికొనుట కవి సహాయమునను.

జనను లక్షణగ్రంథములు మనకు బూర్ణాధారములు కావు. అవియే యాధారములు కానియెడల నింకే యాధారములు సాహిత్యమునకుఁ గల నని సాతకు లడుగవచ్చును. ఆధారములు లేకపోలేదు. సాహిత్యము భావముతోఁ గూడినది. భావరహిత మైనప్పు డది తనవనిని మానుకొన్నదని యనవచ్చును. కావున భావమును విమర్శించుటకు భావవివర్ధనయే కావలయును. అట్టిభావ వివర్ధనమున విమర్శించబడిన విమర్శనలు భావ కావశ్యకములు. రసస్వరూపమును, భావస్వరూపమును, లక్షణగ్రంథములు, ప్రాజీనవ్యాఖ్యానములు బోధించుట లేదు. కాన వానిని విమర్శనవాఙ్మయమున నెకకేగగఁ బరిగణించి ప్రధానస్థానము భావవిమర్శమున కీయవలయును.

సాహిత్యములయందు విమర్శనము సూతనవికాసము జెంది యున్నది. మనదేశమున దన్ననో యది జన్మించినదే కాని, యభివృద్ధి జెందినది కాదు. ప్రస్తుతము సాహిత్యములయందు నున్న విమర్శనవిభాగములను గూర్చి యిందుక ముచ్చటించుము. ఇతరవిషయముల నేమియు బాటించక గుణగుణములను స్థూలదృష్టితోఁ

బ్రశంసించి బాగులను మాత్రమే చివరకు విచారించి, కావ్యముపైని తీర్పుచెప్పవిధముకలది. దీనిని బాగుల తీర్మానపు విమర్శన మని యుచును. (Judicial Criticism) ఈ తేగివిమర్శకులకు లక్షణగ్రంథములే ప్రమాణములు గాని, వీరికి నూతనభావవికాస మందికది కాదు. నూతనవిషయము లట్లు విమర్శనలోనికిఁ దేబడనందున ఆసాహిత్యమునకు నష్టము కలిగినది. కావున నీవిషయమే వదలి కావ్యమునందలి గుణగుణములను మాత్రమే సూక్ష్మబుద్ధితోఁపిచారించి యీ కావ్యమునందీయగుణములున్నవే, వేరొక కావ్యమునందాయగుణములున్నవని యొక్కొక్క కావ్యము నాకావ్యపు సూత్రముతోఁ బరిశీలించుట వ్రామని నిష్పయించి కొందఱు “ అనుమేయ విమర్శన ” (Inductive Criticism) కొంతకై వాదించి యున్నారు. ఆవాద మెంతయు బ్రశంసనీయమే. లక్షణ బంధితు విమర్శనలోని కావ్యముఁ జూచినవాఁ డీయనుమేయవిమర్శనకన్న వేఱుమాగ్ధము లేదని తోఁచక పోదు. అయిన సీమార్గమునఁగూడఁ గొంతకొంత గలదు ఇందు విమర్శకునివ్యక్తి పాత్రగా నుండును. అంతయు గాక కావ్యము సర్వజనరంజక మైనది లేనిది వేటకడదు. అందఱు ఁండితులైనయెడల సద్భక్తివిషయముతోఁ గాలము పుచ్చుకలరు. గాని సామాన్యజనుల కవి సుబోధములు కావలయు నన్న నుజనంహార ముండితీరవలయును. ఏవిషయము మనము విచారించినను నది మంచిదా ? చెడ్డదా ? యని చర్చించుచుందుము. అటులే కావ్యము లందుఁగూడ విచారింపవలసి యున్నది. కావున ననుమేయపద్ధతిప్రకారము మన కేదియుఁ దేలదు. ఉజనంహారము లేనందున విమర్శన చివరచూత్ర మాశాభంగ కరముగా నుండును. ఏకావ్యమునైనను మనము చదివి యానందింపవలసినదియే. అట్టియెడ ననుమేయవిమర్శన ప్రకార మానందమునకుఁ గొంతలోపము వచ్చును. కావునఁ బూర్వపుబద్ధతికిని ఈనూతనపద్ధతికిని మధ్య మార్గమే మనపద్ధతిగా నవలంబించిన మంచిమార్గమునఁ బోయినవార మగుదుము. దీనినే చారిత్రక(Historical) విమర్శన మందురు. అనుమేయపద్ధతిప్రకార మొక

గ్రంథమును గొంతవఱకు విమర్శించి ఆధునిక ప్రాచీనవర్తమానముల కతవఱకు నిదర్శనముగా నాగ్రంథమున్నదో తెలిపి కావ్యసుందరి గుణకోపములను స్పెండించు నుజనంహారముతో నిది ముగింపబడును. అభివృద్ధి నుండవలసిన పతివాజ్మయమున కీర్తివిమర్శనలే చాల నవసరములు.

అంధమున నూతనభావకావ్యములు చాలినన్ని లేవని మనమందఱ మెఱుంగుదుము. నూతనభావకావ్యము లేవన, లక్షణగ్రంథములు ననుసరించి నాయీకానా యకలను జల్పింపి ప్రిభుభంధంప్రదాయములు దృష్టిపఱమున నుంచికొని యస్తాదశవర్ణనములతో సౌకర్యచ్ఛనఁ దీనినప్రతిబంబటమునలె స్పృహతో నూతనభావము లుతో బక్వవివేకముతో పాఠము సహజభర్తము లకు ననుకూలములుగు పోకడలతో నలరుకావ్యము లని చెప్పవచ్చును. నూతనమార్గము లన్న బూర్వనాగరికులకు నచ్చదు. ఒకవేళ నెవ్వరైన నట్టిప్రవల నేగినచో నమకాలికులు వారిని ఒత్తియొత్తి విడుతురు. కావుననే చేమకూర వేంకటాచారి “ విజయవిలాసము ” లో “ ఏగతిని రచించుచున్న సరికాలమువారలు మెచ్చరే కదా ” యని చెప్పియున్నాఁడు. నమకాలికులవీడ చాలబలవైనది. నమకాలికులు తమచుగాఁ బ్రాచీనవాజ్మయముకంటె నాధునికవాజ్మయము నెనుకొనబడిన దను విశ్వాసముతో నుందురు. కాన రసోత్తరములైనను, ఆదర్శప్రాయములైనను నమకాలికులగ్రంథములలోని స్వారస్యము వారు గ్రహింపజాలరు. కావున నమకాలికులకంటె రాబోవు యుగమువారే నూతనభావకావ్యకర్తలకు సహకారు లని తలంపవలయును. సత్కావ్యములగుణములను గాలమే మెల్లడింపఁగలదు. భవభూతి గూడ నమకాలికులయొత్త డికిఁ దాళలేక కాలాలోలు “ మాలతీమాధవీయము ” లో “ గ్రంథము బాగులేదనువాఁకొలకది వ్రాయఁబడలేదు. కాల మనంత మైనది. ప్రపంచము విశాల మైనది. నానమానధర్మండు పుట్టకపోవు. అట్టివానికొలకే వ్రాయుచున్నాను. ” అని సమాధానము చెప్పికొని యున్నాఁడు.

మనము పురాణములలో మునిగి ప్రబంధము లలో దేలుచున్నాము. ప్రబంధములనుగుఱించి శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారివిమర్శనఁ జదివినవారికి వేఱుగ వ్రాయవలసియుండదు. ప్రబంధరచనవేలము వెట్టి యాంగిపోయినతరువాత వే జేవిధమైనకావ్యములు చాలినన్ని యాంధ్రవాఙ్మయమున బయలుదేఱలేదు.

ఇప్పు డింకొకవిషయము గమనింపవలసియున్నది మనవారు నిబంధనలకు నెక్కువగా లోబడువారు. పుక్కిటి శాసనములకును నితరనైతిక శాస్త్రములకు నెట్లు లోబడిరో యట్లే రేచో మొకవిధముగా వ్రాయఁబడిన లక్షణగ్రంథములనే ప్రమాణములుగా నెంచెడి. ఇప్పటికి నేవిషయమునందైన నొకచర్చ వచ్చెనేని తప్పైనను, ఒప్పైనను పూర్వగ్రంథమునే ప్రమాణముగా నెంచును. ఈయలవాటునలన వారు పూర్వగ్రంథములం దెంతయధి మానము గలవారో తెలియనగును. రఱుకు యతి ప్రాసలు చెల్లవందుము. అట్లు చెల్లిన భాష కేమి లోపము వచ్చునో చెప్పవారరుదు. కాని యతి మాత్రము కూడననువారు మెచ్చుదు. కొంచెము స్వర భేదమే యొప్పునిమనవారు నూతనమార్గముల నొప్పనే యొప్పురని చెప్పవచ్చును. ఒకప్పుడు “అర్జునవరాధన” మ నునాటకము నేను చదువుచుండ, సంస్కృతసాహిత్యము గలపండితుఁడొకఁడు నాయొద్దకు రాగా, నేనానాటక గుణగుణములను గుఱించి యెంతోయత్సాహముతో ముచ్చటించఁబోన, నాతఁ డానాటకనామము మూఁడు నాలుగు సారు లుచ్చరించి యేగ్రంథమునకైనఁ బరా భవము లేక విఘ్ననూచన గల్గునామము గ్రంథనామమై యుండఁగూడ దని శాసింపఁబడియుండ నిట్టి గ్రంథనామ మిడుట పొరబాటని చెప్పెను. పండితులపూర్వలాక్షణిక విశ్వాస మెంతవఱకుఁ దెచ్చినది. సంస్కృతభాషలో “కంసవధము,” “ ఊరుధంగము ” “ శిశుపాలవధ ” లోనగు విషాదాంతనామములతోఁ బెక్కు గ్రంథము లుండుట యాపండితుఁడెఱుంగఁడు కాబోలు. లక్షణగ్రంథనామముల నిషేధించినే గాని యత్తమకవులారనియమ ములనుల్లంఘించిరి. ప్రతిభాషయం దిట్టి స్వాతంత్ర్యము

కవులకుఁ గలదు. పండితు లాలక్షణగ్రంథములనుబట్టియే ప్రాచులూడుచుందురు. కాని లక్ష్యవివేకముతో భాషా ప్రపంచము దర్శింపలేరు. ఇదియే మనవిమర్శనమునకు వేరుపురుగై కావలసినంత సాహిత్యముఁ బాఠుచేసినది.

ప్రస్తుతము దీనిని విరమించి మనచర్చకు వత్తముఁ సాహిత్యము విశ్వమునకు దెంచియుండుటవలనఁ దానిని బెక్కుఁ బంధనలవలనఁ జెఱుపఁగూడదు. భావనాశక్తి యేమార్గము చూపునో యామార్గమునఁ బోవుటే కవుల కుచితము.

ఆంధ్రమున విమర్శనగ్రంథములు పెక్కు లేవని యెఱుఁగా జెప్పఁక్కఱలేదు. శ్రీరామలింగారెడ్డిగారు నూతనభావవిమర్శనమునకు మార్గదర్శకులు. ఇటీవల సంపాద్యము వెలువడుగ్రంథములపీఠికలయందుఁ గొంత నూతనవిమర్శనసూచన లగుపడుచున్నవి. పూర్వపుఁ జింతలు మాని నూతనకల్పిత కావ్యములు వ్రాసినవారగుదు. వీరిలో రాయప్రోలుసుబ్బారావుగారు కొంతవఱకు నూతనమార్గావలంబనముఁ జేసిరి. శ్రీశేషాద్రిర మణికవులు “ప్రణయిని”లోఁ జక్కనిభావములను నూతన ప్రభావకవితో వ్రాసిరి. “ఊహగానము” కూడ నీవీరుగ వ్రాసినగ్రంథములలోఁ దే. ఇట్టి కొన్నిహాస్యగ్రంథములు రచితములు కనఁబడుచున్నవి. కాని, విశేషముగాఁ గానఁబడవు. కావుననే ఆంధ్ర సాహిత్యము ప్రపంచసాహిత్యమునకు వెనుకఁబడియున్నది. ఈకొలంత కొలది కాలములోనే వీరు నని యెంచెద.

ఇప్పుడు “సాహిత్య” మన నేమో కొంత చర్చిం తము. ప్రపంచమునఁ దనేకవిధము లగు గ్రంథము లున్నవి. అవి యన్నియు సాహిత్యగ్రంథములుగా నెంచఁ దగునా? అట్లన్నిటిని సాహిత్యగ్రంథములుగా నెంచను మీఁపడదు. ఉత్తమగ్రంథములుమాత్రమే సాహిత్య ములోఁ జేర్పఁదగినవి. ఉత్తమగ్రంథములను వేఱుదీయుట సామాన్యమైనపని గాదు. “లోకో భిన్నగుచిః” అనునట్లు ఒకరికి నుత్తమగ్రంథముగాఁ దోచినది మఱియొకరి కట్లు తోచవదు. కావున నన్నియు నుత్తమగ్రంథములుగానే యెంచవలసినవచ్చును. అప్పుడు మనమార్గ మేదియో

నవలలు

నవలలు

సంస్కృతీ గ్రంథమండలి - రాజమహేంద్రవరము

ప్రకాశకుడు: అద్వైత లక్ష్మణస్వామి.

సంపాదకుడు: తల్లావజ్ఞుల శివశంకరశాస్త్రి.

ఇందు విశేషముగ హనుమాంశ కథాకల్పితములును, భావ
పూరితములును వారు చాటిన సాంఘిక-సాంసారిక - అపరాధ
పరిశోధక - నవలలు, ముచ్చటైన బొమ్మలతో ముద్దులాలును
కావ్యోన్మేషముతో దెమ్మిచ్చిన రమారమ ౨౦౦ పుటలతో
రెండువలలు పేర్కొంటిగ నలువడుగుండను. నలువడు ప్రతి
గ్రంథమును పోటీగక కు ౧౦-౦౦ నెలకు ఇంచాదారులకు
బంపుచుండుము. చందాదారుగల కేరువారు ప్రవేశమును
ముందుగ నాలుగణాలు పోషింపవలెను.

అనుబంధ గ్రంథములుగ:—౧ మార్కండేయ శాతకము ౨. 'మృత్యుతిరంగిణి' యను డిపెక్టివు నవల ౩. 'అభాగిని'
యను సాంఘిక నవల.

ఇం దీవలకు నలువడు గ్రంథములు:

- ౧ రహస్యవిప్లవము ౨ చోరశిఖామణి ౩ మాతా
రహస్యము, (డిపెక్టివు నవలలు)
- ౪ ప్రేమసుందరి ౫ లక్ష్మీప్రసాదము ౬ రెయి
నాల్సు కవివర్యుని 'సాస్త్రి' మొదటిభాగము ౭
'సాస్త్రి' రెండవభాగము. (సాంఘిక నవలలు).

కె. నాథముని అండుసన్ను

164, చైనాబజారు రోడ్, పార్కుచేను మద్రాసు.

మూవద్ద నాటకసంఘములకు కావలసిన సామానాలు

జగితాపనిచేసిన విలోపట్టు ద్రెస్సులు నూతనమైన సీనులున్న వాగరికమైన స్త్రీ పాత్రలకును,
రాజపాత్రలకును కంఠా కోపాలున్న ముఖమునకు వేయుటకు ఇంగ్లీషు రంగులున్న ప్లేజిక్టర్లను
పరదాలోద్రావములకు అన్నిరకములు రంగులున్న యెట్టో బంగారు ఆభరణములున్న, జగితాపని
పనిచేసిన పగిడిలును, సాంటింగు నూలులు, రాత్నముల ఉడుపులు మిలిటరీ సంబంధమైన ఉడుపులు,
పాప్సీవారి, విభవి, అరన్నీనర్లకు ఉడుపులు, షేసుపాడములు, పెరలోక్రీము, రోజాబ్లాము,
గ్రీజ్ పెయింటులు, టిఫ్ సర్, రౌగ్, వీల్స్, లైనింగుపెనెస్సు మున్నగునవి అన్ని రంగులలో గలవు.
అన్నిరకముల రాజాటోనీలు, లలపాగాలు, షెడర్లు, బ్రూచీలు మావద్ద ఎప్పుడు సిద్ధముగా నుండు
ను. లేనివి అద్దరు ఇచ్చిన సకాలములో తయారుచేసి పంపెదము. వెల సరసముగా విక్రయించెదము.
వలయువారికి అర్ధజాబ్ల పంపిణీ కేటలాగు పంపెదము. ఇదివరలో అనేక సంఘములకు విక్ర
యించి అనేక యోగ్యతాపత్రికలను పొందియున్నాము.

K. NATHAMUNI & SONS.

164, China Bazaar Road G. T. Madras.

ఆనందాశ్రమ గ్రంథరత్న మాల

తెనుగు పుస్తకముల వివరము

ప్రతిముఖపు వ్రాయునదియు వాదనలయందు తెలుపబడెను.

నూతన ప్రాంతము నామరంగానుశాసనము అను

నామా శ్రవము గల

అమరకోశము

ప్రకాశము - సోకము

ఆంధ్రభాషాసంస్కరణములతోఁ గూడినది.

20 రత్నల డిట్ట ప్లేట్ల కాగితములు

కాగితోపైందు 1 12 0

16 రత్నల సాదాకాగితము

కాగితోపైందు 1 8 0

అట్టపైందు 1 0 0

శ్రీమద్భగవద్గీత

ప్రతిపద్యకాభాష్యభేదార్థ సహితము

ఈ గ్రంథము మొదటి పూర్వపద్యము శ్రీరామానుజభాష్యము ననుసరించి భీకాతాత్పర్యములు కొంత సంగ్రహముగ వ్రాయబడినవి. భాష్యమును యథాభావముగా తెలుగు చేసి నచో విక్రియియవయు క్తమని యనేకులు కోరెనందున భాష్యమునం దొక్కవిషయమునైన విడువక అందో ప్రమాణము లకు ఆశ్రయములతోను, కష్టములైన ప్రమాణములకు అర్థముల తోను, భాష్యమునందు సందిగ్ధములైన విషయములకు తాత్పర్యచరిత్రనుండి విశేషముగా వినరణములతోను గూర్చి, తెలు తెనుగున ఈ రెండవపూర్వము కూర్చించి యున్నారము. ఇందు గీతార్థసంగ్రహమునకు టీకయు చరమశ్లోకమునకు భోకాచార్యులు రచించిన రహస్యార్థమును గలవు. మొదటి పూర్వము నీ రెండవపూర్వమును సమగ్ర 250 పుట లధికముగాఁ జేర్చబడియున్నవి. కాగితోపైందు గిట్టపేరు గలది 8 0 0

శ్రీమదాంధ్రమహాభారతము, వద్యకావ్యము

పెక్కు వ్రాణప్రతుల సహాయమున చిరకాలమునుండి సంపూర్ణశ్రద్ధతో వ్రాయించబడి 40 రత్నల ప్లేట్ల కాగితము లపై అచ్చుత్తించి మేలు కాగితోపైందు గిట్టపేరు చేయబడియున్నది.

1. ఆది సభాపర్వములు గల సంపుటము 2 4 0
2. ఆరణ్యపర్వము 2 4 0
3. విరాటాద్యోగపర్వములు 2 4 0
4. భీష్మద్యోగపర్వములు 2 4 0
5. కర్ణ, భీష్మ, సా విక, శ్రీ పర్వములు 2 4 0
6. కాంతిపర్వము 2 4 0

7. మహాభారత, అశ్వమేధ, ఇంద్రమహిమ, విశా

ఖంధ, భాగవద్గీత, వ్యాసాశ్రమముల పుస్తకములు

మొదల గలవియు 2 4 0

శ్రీకృష్ణభాగ్యమును ముదావ్యాసములు, ఆంధ్ర సాహిత్యములలోనుండి సాగ్రహములతోను ఆంధ్ర పుస్తకములతోను కాగితోపైందు అతి వింతమైన గిట్టపేరు 1 12 0

వాక్యైక్యక్రొధాభ్యాసము, వ్యసనము 0 12 0

కలవికరణము:—ఈ క్రొత్తమహాభారతము ప్రణేతము యిన శ్రీమదకావ్యము. 0 12 0

పల్లవీయము:—పల్లవీయ సంగ్రహము ప్రణేతము 0 8 0

వాదనాతాపహరణము:—మహర్షి శిష్యునామ్యుఁ ముద్దు పల్కలు ఎవరి కష్టమునందు? ఇందున్న ప్రస్థానము, వ్యంగ భావమునండి వాదనాప్రస్థానమును చెప్పారు. సర్వభావ సూర్యునియును. ఇంకను పెక్కుకథలు గలవు. నాగపూరి ముప్ప సావ్యములుగారి గొప్పసేవ గలదు. 0 8 0

గతేంద్రమోక్షము:—భీకాతాత్పర్యసహితము. కాగితోపైందు 0 10 0

డిటో డిటో శేషము పైందు 0 8 0

యక్తిజీకల్యాణము:—సర్వకాతాత్పర్యము, కాగితోపైందు 0 10 0

డిటో డిటో శేషము పైందు 0 8 0

ప్రభుప్రసాదము కృతము:—విష్ణుభాగవతసాహస్రీమ్, గోపాలసహస్రనామస్తోత్రమ్, హయగ్రీవ సహస్రనామ స్తోత్రమ్ మొదలు యింకములు గలవు 0 12 0

భజగోవిందు శ్లోకములు, ప్రపంచంకర భగవద్దాస విగ్రహము శ్రీగోవింద ద్వాపరవంశాదికా స్తోత్రము తత్పర్యవిరచితము శ్రీగోవింద చతుర్దశ వంశాదికాస్తోత్రము ఈరెండూ భీకాతాత్పర్యములతో 0 2 0

శ్రీలక్ష్మీసహస్రస్తోత్రము ప్రభుభక్తార్థభగవత్సాదవరచితము సర్వకాతాత్పర్యము 0 2 0

ముకుందమాలా భీకాతాత్పర్యము 0 4 0

ఎ. జి. ఐన్ సెటి అన్ కంపెనీ

తెనుగు బుక్స్ స్టోర్స్ అన్డ్ పబ్లిషర్స్

286, చై నా బజారు కోడ్డు,

మద్రాసు

తెలియకుండును. కావున నుత్తమ గ్రంథమును వర్ణింపము. విషయమును బట్టియు, విషయవిచారణను బట్టియు సర్వ జనుల కభిరుచి గలిగించుచు స్వరూపమువలన నానందము కలుగఁజేయునది మే యుత్తమ గ్రంథము.

“సీ. శబ్దసంస్కార మెచ్చటను జాణగ నీక
పదమైత్రి యగ్రసంపదలఁ బొదలఁ
దలఁపెల్ల సక్తివృత్తును బ్రదీప్తిముగాఁ
బునగు క్తిదోషంబుపొంతఁ బోక
యాకాండీతసుభూర్తి యాచరింపుము శా
ఖాచంక్రమక్రియ గడపఁ జనక
ప్రకృతార్థభావంబు సాదుకో నడుకుచు
నాపకత్తి యెందు నత్యుత్పత్తిముగ

తే. గీ నొకటఁ బూర్వోత్తరవిశాధ మొందకుండ
దత్తదయవనాకృతాస్వ్యభేద
ములు మహావాక్యతాత్పర్యమునకు నొనరఁ
బలుక నేర్చుట బహుతపఃఫలము గాదె.”

ఉత్తమ గ్రంథము పై విధముగ నుండవలయు నని పింగళిసూరకవి చెప్పియున్నాడు. సంస్కృతకవులుగూడ “రమణీయముగు శబ్దార్థములు ప్రతిపాదించునదియే కావ్యమనియు” “రసాత్మకమగు వాక్యమే” కావ్యమనియుఁ జెప్పియున్నారు. కావ్యమునకు రసము జీవము. రసమును పాత్రోచితినిబట్టి జాగరూకతతోఁ గాపాడినవాడె కవితా శిల్పమునఁ గృతార్థుఁడు. క్లేషలు, శబ్దాలంకారములు, గర్భకవితలు రసము వెదజల్లఁ జాలవు. కవులకుఁ గల చిత్రనిర్మాణశక్తి పెల్లడించును. రసవిషయమునఁ బాత్ర పోషణమున రచనాసౌష్ఠ్యమున నెన్నుకొనఁదగినకార్యమే విమర్శనీయము. దానిని దఱచిననే యమృతము లభించును. కావున నట్టి గ్రంథమునకును మానవజీవము నకును రసస్వరూపమునకుఁ జేరిక కలదు. వీనికి భిన్నమగు నవి సాహిత్యములోఁ జేరవు. ఇది లోకానుభవముచే గ్రహించఁదగినది. ఇట్టి గ్రహణశక్తి లేనిచో బజారు లెక్కలజాబితాకూడ సాహిత్యములోనికిఁ జేర్పవలసియు ఁదును. కావ్యస్వరూపవిషయములో రసకులకు భిన్నాభిప్రాయము లుండును. అయిన నుత్తమస్వరూపమును నడక వలననే గుర్తింపవచ్చును. దీనిని నిర్ణయించుటకు రౌచికులు కావలెను. మానవజీవము ప్రపంచమునం దంతయు

నొకటే. అలవాటులు భేదిచును. కాని స్వభావము మాఱఁజాలదు. కావున సాహిత్యము ప్రపంచమం దంతట నొకవిధమే.

సాహిత్య మ్మిట్టై నప్పుడు జనసామాన్యమునకు సాహిత్యఙ్గిచయ మబ్బుట దుస్తరము కానిపోయినను, విశ్రాంతితేజయో, ప్రపంచభాషలు రాకయో యందఱికి సాహిత్యవాసన దొరకకపోవచ్చును. ఒక భాషయందుఁ బాండిత్యమున్ననానికి వేరొకభాష రాకపోవచ్చును. ప్రస్తుతిము మన మాంగ్ల (పాశ్చాత్య) సాహిత్యము తెలిసికొననలె నన్న నాభాష నేర్చుకొనవలసివచ్చును. అట్టి యెడ నాభాషాసాహిత్యవిమర్శనఁ జదివి భాషావాసన లేనిసమయమున సాహిత్యవాసన కలుగఁజేసికొనవచ్చును. ఇట్టి సమయములందు విమర్శనలు తోడుపడును. విమర్శన యందు మాతృకలోనిభావములు కొన్ని తేటపడకపోవచ్చును. భాషామార్దవము పోవచ్చును. కాని యావిమర్శనలు సాహిత్యఙ్గిచయమందుఁ దోడుపడకపోవు. విశ్రాంతిలేనివారికిఁగూడ విమర్శనలు తోడుపడుచునే యుండును.

వాఙ్మయమునకు విమర్శన తోడుపడుకీతి తెలిసికొన్నతర్వాత విమర్శనము వాఙ్మయమున నేభాగ మలంకరించుచో చూచెదము. కావ్యవిమర్శనకుఁ బూనుకొన్నవాఁడు కవినమానుడని వ్రాసియున్నాము. లేనిచో కవిభావములు గ్రహించఁజాలఁడు గదా! విమర్శకునిలక్షణములను కొన్ని గమనింతము.

విమర్శకుఁడు గొప్పయనుభవశాలియుఁ బాండిత్యము కలవాఁడు కావలెను. రౌచికుఁడును గూడఁ గావలెను. నిష్పక్షపాతియు, విశాలహృదయుఁడు గావలెను. భాషాజ్ఞానము లేనియెడల కవి భాషాచమత్కారము గుర్తింపలేక కొంతభావముగూడఁ బోఁగొట్టును కావునఁ గవి కున్న లక్షణములన్నియు విమర్శకున కుండవలెను. ఒకప్పుడు విమర్శకుఁ డివి యన్నియుఁ గలవాఁడయ్యు నొకరి కవిత్యము విమర్శించుతఱి నది లేదు. ఇది లేదు. ఇది అనవసరము, అది యవసరము, అని మొదలు పెట్టి, కవితాపరిశ్రమ మెఱుంగక ఖండించుచుఁ బోవచ్చును. ఇక

కష్టము కవియే యెఱుంగును. కావున గవిత్వమునకు కులలో గవియే శ్రేష్ఠుడు. కవులు విమర్శకులైన నీ విమర్శకుల కొకదోషముకలదు. తా మేది కష్టమని తలచి వ్రాయలేకపోదురో దానిని వేరొకకవి వ్రాసిన యెడల నంతో యానందించి యాకవిని స్లాఘింతురు. లేక తాము వ్రాసినదానికిన్న నెక్కువ రసముతో వ్రాసి వన్నెబెట్టినయెడల నసూయతోఁ జూతురు. ఎప్పుడైనను గవి కవికి జ్ఞాతికావున గవివిమర్శనయందు దూషణభూషణములలో నేదైన నొకటి యెక్కువగా నుండును. కావుననే విమర్శకుడు కేవలము కవి గాక పైని బేర్కొన్న లక్షణములు గలిగియుండువలయును.

అట్టివ్యక్తి వ్రాసినవిమర్శకుఁగూడ వ్యక్తి కలుగును. విమర్శకునిభావసూచనలు పోకడలు తైలి నడక ఇవి యందగఁపడును. విమర్శకునిభావములు మనము గుర్తింప వచ్చును. విమర్శము గద్యములో రచించినను గద్యముకూడఁ గావ్యమునకుఁ బనికివచ్చును. విమర్శకుఁ డొక విధమైనవాఙ్మయమును మన కిచ్చినవాఁడగును. విమర్శకుడు కవినలనే పృథగ్పూతత్వము గలవాఁడు. అతఁ డొకవిధమగువాఙ్మయము వ్రాయువాఁడు; కనుక నతని వ్రాతలుకూడ విలువగలిగియుండును. కావున విమర్శకుఁడు గూడ సాహిత్యమందొకభాగము. అందుచేత విమర్శన చరిత్ర వాఙ్మయచరిత్రయందొకభాగమై యున్నది.

ఆంధ్రవాఙ్మయమున విమర్శన గ్రంథములు తక్కువగా నున్న నని యిదివఱకే తెలిసికొంటిమి. ఉన్నవానిలోఁ గొన్ని కేవలము దోషవిమర్శనములు. ఇందుల

కుదాహరణములు “ప్రస్తుత రాఘవవిమర్శనము” “పూర్వ శాకుంతలావిమర్శనము” “కవితావిమర్శనము.” కెండవతెగ ని. పాక్షికవిమర్శనములు (అవేషన, వసుమతచరిత్రల విమర్శము, దీనిఖండనము, శ్రీనాథచరిత్రముఁ బోలు స్తంభములు) ఇప్పుడిప్పుడే యాంధ్రమునఁ గొన్ని నూతన సాహిత్యగుణదోష విమర్శనలు వెలువడుచున్నవి. కవిత్వ తత్త్వవిచారము అంశారతత్త్వవిచారము పింగళి సూరనామ్యుడు, వసుచరిత్ర విమర్శముఁ బోలు గ్రంథము లాంధ్రవిమర్శన వాఙ్మయమునకుఁ గ్రొత్త మార్గములు చూపుచున్నవి. అసతీకాలములో న్నిట్టి గ్రంథములు వెలు నడి విమర్శనకొఱంపఁ దీర్చి సాహిత్యమున కుత్సాహము గలుగఁజేయునని యెంచెద.

విమర్శమునకుఁ బూనుకొనకమునుపు సాహిత్య మన నేమో గ్రహించి, లక్షణగ్రంథములు నెంతవఱకు వాడవలయునో వితర్కించి, కవియొక్క చరిత్రము నేర్చి, భాషాపోషణము పాత్ర పోషణము గమనించి, ఔచిత్య రసము గుణము దేశకాలస్థితులు పరికించి, నిష్పక్షపాత బుద్ధిలోను విశాలభావములతోను, బ్రహ్మచర్యమానవ జీవనవివేకముతోను విమర్శమునకు బయలుదేరినవలెను. ఆంధ్రసోదరు లట్టివిమర్శములు విరివిగా వ్రాసి యాంధ్ర మహాకవులగుణముల నెల్లడించుటకుఁ బ్రాలుమాల లేని పాశ్చాత్యవాఙ్మయములలో దేనికిని మనమాతృభాష దక్కువ కాదు. అట్టి శుభావసరముకొఱకు వాఙ్మయము ప్రతీక్షించుచున్నది.

తా మ ర తై ల ము

రాజా రాణి గల చక్కని డబ్బీ 1 కి అణాలు 6 మాత్రమే

నెం. 6, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు

అమృతాంజనం డిపో,

నెం. 109, ప్రేరిండ్లు, పోర్టు, బొంబాయి

ఆ శం స ము

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారు

శ్రీ రాస్తా మఖిలప్రపంచవలయే స్వాతంత్ర్య ముజ్జ్వంభతాం
(నిత్యానందసమృద్ధి వృద్ధిమహితం మానుష్యకం సర్వభావమ్,
సత్యజ్ఞానమహామహోవితరణే హామో యాస్యత
స్వామి! సర్వజగద్గురో! విజయతాం సర్వత్ర తే స్వాగతమ్.

మ. కనకా దొల్లిటిపెల్లనిర్ణయము లిక్కాలమ్మునన్ దల్లక్రిం
కనకా మార్పడు పేర్పడెన్, భవనకళ్యాణంబు చేరూరనుం
డె నటంచుం గనుగొంచు నుండి; మిట సందేహంబులే దింక నీ
వనరక్తాక్షివిగాఁగ మాతదపు రక్తాక్షీ! సమీక్షింపఁగన్.

చ. తటి గుఱుతింపఁగాబడె నుదర్శనమూర్తి యొకండు మర్త్యమం
దెఱుకయుఁ బారతంత్ర్యమున నేవయుఁ గొల్పఁగ జన్మమందె నన్
తెఱగది; తత్ప్రయోజనము తీతెను, మీతెను మోక్షకాంక్ష, య
క్కట యిది చక్కఁదీర్పఁ బొడకట్టఁగదే జగదేకనాయకా!

ఉ. పంచసహస్రముల్ కడవపైఁ గలివట్టిలు, ధర్మముల్ పూ
పంచలగున్, బ్రచండమగుఁబాప, మటంచును దొంటి వాన్ ప్రసం
గించినవార్త లిట్లు తలక్రిందగుఁగాత జగద్గుహా! ప్రభా
సంచయ ముద్ధరింప నవతారము తారు పరిగ్రహింపఁగన్.

శా. భూకంఠంబులు పెల్లుమీఱినవి శేషో మాపా యేమేమొ చీ
కాకుల్ దాకొననుండఁబోలు నని వైక్లవ్యంబు మాకేటి, కో
లోకాధీశ్వర! మీకృపాజలధి కల్లోలంబులం దోగుచున్
శ్రీకైవల్యపదాభిలాషమున మాచిత్త బుదాత్తంబుగాన్.

ఉ చి త వే ష ము

క్రొత్త పల్లి నూర్య రావు గారు

- ఉ. కాలమాలు వై జమున గాని సమగ్రులెరు మార్పనె, కాలమునం దెటుంగక వికారపువేషములెట్ల నవ్వవి
ద్యాలలితుల్ భరింతురు విధాతలె వీ కటలాచరించెనం, గాలము వెట్టివెట్టి లలకాములు వేయక మాలుచున్నదా?
- ఉ. నవ్వెడువారి గాంచియు ననాదగభావము జూపి వారిశే, నవ్వెదలంతు కల్లు లాకనాచును గాలము దానమాలు నే
చివ్వకు గాఢద్రవ్యెదరు చేసినతెవ్వను నొప్పునేయగా, నెవ్వయు కొంటెయువ్వు లాలయింతురు కాలము దానమాలు నే!
- ఉ. కలకాల భర్తృమనుమన, దలబిలుకున గర్వకాశ్యంతి నొనరింపం,
దల మగు ముగ్ధురు నలుపురు, కలకుల భర్తృమలు పుట్టగాఁ జేయదుకో ?
- గీ. తోడలేని పక్కతో సాయ్య మిట్టించు, కొనంగ జూతు కట! మున్నెల్లి
గుడిసె యెక్కినంతఁ గుంభినిపు రాణి యగునె? నొకటి వ్రా లనగమగునె?

వెంకటపతిరావు జల్లినీమనో సంపన్నులగు నిడననమెట్లు
వారిచిన్నవాడు. డైలుబండి గోదావరిజిల్లాలో
లేనప్పుడు రాజమహేంద్రవరములో జదువు చాలించిన
పిమ్మట పకీలు పగితుడిని స్త్రీమరుమీదఁ జెన్నపట్టణము
తండ్రి పంపఁదలఁచెను. మీనాక్షి స్త్రీమరెక్కుటకై కాకి
నాడవచ్చి యక్కడ రెండుమూఁడు దినములకుఁ దగిన
కాయలు, పండ్లు, మజ్జిగ, మంచినీరు పోసికొనుటకుఁ
గళాయిగిన్నెలు కొని ప్రయాణనన్నాహము చేయు
చుండఁగా వేక ప్సేవులునాయఁడను విద్యార్థి తోడు
పడియెను.

రావు—నాయఁడుగారు! మూడవనాఁటికిఁగాని
చేర లేము. ఈనాఁటిక్కడ భోజనముచేసి బైలుదేలుదుము.
ఎల్లుండిభోజనమున కక్కడఁజేరుదుము. నడుమ నెక్క
నాఁడు ఆమూఁగలో స్నానముచేయకుండ మైలలిండి
లిసలేము. పస్తూపడియుండుట మేలా? కాని కూడుదిన ప్రాయ
శ్చిత్తముచేసికొనుట మేలా?

నాయఁడు—నేను నముద్ర ప్రయాణములో నేమైనఁ
దరి త్రిప్పు వాంతులు కలిగెనా పుక్కిలించుటకుమాత్రము
నీళ్ల చెుబు తెచ్చుచున్నాఁడను. నే నేకాదశీనతమే
చేసెదను.

రావు—కాలము మాటుచున్నదనిన దానియంతట
నది మాటవలసినదేగాని కానికూట్లు దిని మనము మార్పు

చున్నామని యెల్లు చెప్పవచ్చును?

నాయ—“ధి శూన్య వ దాచకో” త్తని యాప
ధర్మముగాఁ జూడవలయును.

రావు—శూన్రులు మీరే ముక్కు బిగించుకొని
కూరుచుండు మనుచుండ నేనా? మానాయనగారియొద్ద
సబద్ధ మూడఁబాలను. నాలుక బంగారుటిఁగతోఁ గాల్తు
ననును.

నాయ—మాతండ్రిగారు మీతండ్రిగారి శిష్యులే.

రావు—అక్కడ రెండేండ్లు పట్టనవాసము. ఏమో
విద్యకై యెంత!

నాయ—ఆవిద్యకై యెఱిగియు నూతిలో దిగఁ
బడుట.

రావు—పోనిండు, ఏమి చదువు? నందలకొలది
తండ్రి పంపుచుండఁగా నాయనకుఁ దృప్తిగాఁ జదివితేటిన
యెవల లాభ మున్నదిగాని. ఏమో! “వట్టణే పాద మా
చార” మ్మనియెల్లుండునో! ఉభయ భ్రష్టులము కాఁగూడదు.

నాయ—మీరు కుటంబముతో బైలుగెఱరాదా,
వంటపూటిండ్లదరిద్రము వదలును.

రావు—స్థాయిపడినతర్వాత.

నాయ—మీరు పరీక్షయైనతర్వాత హైకోర్టులోనే
పనిచేయవచ్చును.

రావు—చీరకుంగుండెమొదలు. ఇంకను స్త్రీమరక్క లేదు. ఎప్పటిమాట యో:

నాయ—ఎంతసేపు? కన్నులు మూసికొనిన నింతలో వచ్చును. ముందు బ్రతుకూడ వేయుదురు,

రావు—చూచికొందముగాని, మీవలెనే నేనును దండుగవస్తువులేవింపకు గొనను. ఈసారి వ్యయాణమెట్లు యునో చూచెదను. “శ్రీకృష్ణం” దృఢము వెల్లి పట్టెను కొనుట యెక్కడనో, యెప్పుడు బైలుదేలునో, హాస్య లసనుకంపనీగో చూపిన బావ యున్నాడు, విచారించి వచ్చెదము.

నాయ—మంచికేట; మనవారు భక్తి రస ముట్టిపడ నీకన్యమునకు శ్రీకృష్ణమని పెట్టినారు. మాయూర నౌకడు బాబూ “దొరలు తమమతముతోఁబాటు చేశమునో చూసెకూడ, కీర్తనీసునె దీపముల కింటింట బ్రవేశ పెట్టినా” రన్నాడు.

రావు—స్త్రీమరు మీనాక్షియంట.

ఇట్లు నుకొని కృత్యములన్నియు నెఱవేర్చుకొని యథాకాలమున యథాయోగ్యముగా బాగయోడ యెక్కినారు. చెన్నపురిచేరినారు. రావుగారి తండ్రిగారు ముందుగా వ్రాసినయుత్తరముచొప్పున నిదినలుకే పట్టనము లో నివాసము కుదుర్చుకొని నకీలుగానున్న సుబ్బరావుగారు రనుకొకరు సేవకు నెక్కని సముద్రపురేవునకుం బంపెను. వెంకటపతిరావును గనిపెట్టి బండిమీఁద నింకి సేవకుడు తీసికొనివచ్చెను, రెండుమూడుదినములు సుబ్బరావుగారు పచరించి న్యాయశాస్త్ర కళాశాలలోఁ బ్రవేశపెట్టిరి. బుద్ధినుంతుడు. ఏ విషయమైన గ్రంథమైనను “మంచి నీళ్ల పాయము.” ఒక బస యిట్లు కుదుర్చుకొని స్నాన సంధ్యాద్యనుష్ఠానములు తీర్చుకొనుచు వేశకుం బూటకూళ్ల యింట భుజించుచు కళాశాల కేగుచు రెండేండ్లు గడపినాడు. పరీక్షలైనవి. గెల్చినాడు. అప్పటికి బెజవాడ మీఁదుగాఁ జెన్నపురి కనుపదారినది. సుబ్బరావు పంతులుగారి సహాయమున రావుకు హైకోర్టులో నొక యుద్యోగము దొరికినది. “రెండుసంవత్సరము లీపనిలో నుండుము. నీకు నచ్చకపోయినయెడల వకీలు పనిలోనికి

దిగవచ్చును. కోర్టు వ్యవహారములు తెలిసికొనుచుండు” నుని సుబ్బరావుగారు వేంకటపతిరావునకు చేసిన యుపదేశము సమ్మతమై తండ్రిగారి యనుమతిపైఁ గొలుపు చేయుచుండును. బెజవాడనుండి బడిపరిమీఁదను, లక్కడ నుండి రైలుమీఁదను వెంకటపతిరావు భార్యను మీఁతెను తండ్రిగారు తీసికొనివచ్చి దుఁద్రెట్టి కొన్నిదినము లక్కడనుండి వెల్లిరి. విద్యార్థిదశ వడిచి, రావుగారు య్యోగియై సమాజామాలగుఁ బక్కను గూడుచున్నక్రొత్త వానివాసనకై ముక్కుమూసికొని బట్కబండిలో కోర్టుకు వెల్లుచుండిరి. కొన్ని నెలలనాటికి పదిగంటలకు భోజనముచేసి వెల్లి మరిల సాయంకాలమునఱకు పచ్చి మంచినీరియినను గొనక పనిచేయుచుండుటచే శరీరము శుష్కించినది. వైద్యులకుఁ జూపించెను. “భోజనములో వ్యత్యాసము కలిగినది. మధ్యాహ్నము ఫలాహారము చేయుచుండుము. బట్టనములలో సహజమయిన వేడికిఁ దోడు మనుష్యులవేడి యొక్కటి యొక్కుడు. ఏదయైన నాహారము పుచ్చకొనవలయు”నని డాక్టరుగారు చెప్పిరి.

రావు—నాకలవాటులేదు. ఆచారము కుదరదు. కోర్టులో నందఱలోను దినలేను.

వైద్యు—బేషధప్రాయముగా నంగీకరింపవలయును. రావు—మానాయనగారు వినినఁ గోపగింతురు. వాస్తవముగ, నాకే మనస్కరింపదు.

వైద్యు—నేనెకటి చెప్పెదను. రెండు చిన్న పెన రట్టలు కాగితములోఁ జుట్టఁబెట్టుకొనిపోయి, యెంతగంట వేళఁ గొళాయిదగ్గఱ నెవ్వరును జూడకుండ నోటిలో వేసి కొని యిన్నినీళ్లు త్రాగుచుండుడు. దీనిలోఁ దప్పలేదు. శరీరమును గాపాడుకొనవలయును.

రావు—చిల్లరతిండి నాకుం బడను. తడిగుడ్డ కట్టు కొని తినుటకుం జాలినంతకాలము లేదు. అయినను, జేబులోఁ బెట్టుకొనివెల్లిన దానికి మడియేమి?

వైద్యు—ఎదో, చూడవలయును. నామందువల ననే గుణమియదు. మీరుకూడఁ గొంత—

రావు—నరే చూచెదను. పెనరట్టులో నంటులేదు. ఎంగిలికాదు.

వైద్య-కొన్ని నాళ్లు నరిపుచుకొనుండు. మనస్సు మాధానము ముఖ్యము.

ఇంటికివచ్చి వేంకటాచార్యగారు తల్లిగట్టి పంపి కొన్నాడు. “పట్టురా!” యని దీర్ఘ విచారము చేసి నాడు. భార్య చెప్పిన మాటలపై గోర్టు నమీనములో నిల్చుచూ బోయెను. దినమునకు రెండు పెసరట్లు చేసికొని యెన్న చోటనే యుండుటకంటె నీ కొత్తయిల్లు లెక్కయెక్కుడుగా నగపడెను. గోర్టు నమీనమున బాంబు లెక్కువ. ఒకప్పుడు తండ్రిగారు శ్రీంధరనెలకంటె వర్తిమాన మాసమున నేల వ్యయ మెక్కుడుగానై నదని యడుగు సమయమి ఛయము. కీని నన్నిటిని విచారించి రహస్యముగా గోర్టులో నట్టుముక్క “ఫలహారము”నకే యొడంబడియెను. ఒక్క యట్లు పరగడుపునఁ దినుట కూడ మంచిదని భార్య చెప్పెను. అపుడపుడు తాను నంట చేసికొనవలసివచ్చినపుడు స్వయంపాకముతోపాటు పెసర నిప్పటి చేసికొనలేక గోర్టు దగ్గల నయ్యరు హోటలులోఁ గొన మొదలుపెట్టెను. కొన్ని నాళ్లకు భార్య నేల శ్రమ పెట్టవలయును. బ్రాహ్మణుడే చేసి యమ్ముచున్నాడని అయ్యరుగారి యంపుడు కత్తె లేక పనికికత్తె బుచ్చిన పిండి రొట్టలకే నమ్మించెను. జందెములు వేసికొన్న పిల్లల చేతఁ జేయించి అయ్యరుగా రంగడిమీఁదఁ గూర్చుండి యమ్మువానినే కొనఁజూచెను. తండ్రిగారు నూలు రూపాయలు జీతమైనదని విని స్వర్ణస్తులై. అప్పటికిఁ బెద్ద పెద్దల సహవాస మున్నది. సభలలోనికి వెళ్లవలసివచ్చినది. పడగవాటుగ సంఘ ఫలహారములు తోటవిందులు శీతకాలములో రాత్రి తడిగుడ్డకట్టుకొనలేక పట్టు పంచె చుట్టఁబెట్టుకొనుట. ఆరటియాకులు ప్రియముగా నున్నపుడు, పగలు పరాకునఁ బనివానిచే దెప్పించుట మఱచినపుడు, పెండికించములో కొంచెము తలనొప్పి వచ్చిననాడు చొక్కాయ చేతులుమీఁది కెగఁదీసికొని రామారావుగారి స్నేహ ముప్పిసప్పటినుండి తండ్రిగారి మరణము. గొప్పయద్యోగము. అయ్యరుల సహవాసము. దొరగారి దర్శనముచేయుటకు బంగ్లాకు వెళ్లినపుడు నచేల స్నానమెందుకు? కోర్టులో ఒక్క బెంచి మీఁది సాహె

బుగాని ముక్కుతోనిన బట్టలేకావా? భోజనమువేళ స్నానము తప్పవనిదా! చిలిదికంటె నురుగాయ, బట్టుకంటె యెక్కువవీతమునకు బెట్టుట యే? నిత్యము సాయంకాలము కపా లేవ్వరుని గుడిలో లెంపలు వేసికొన్నఁ బాలును. పర్వ ప్రాయశ్చిత్తము. ఇట్లని కొంతకాల మా లోచనలు పరగినవి. మన యీ యనాచారశరీరము దేవుని, దేవునిగుడిని మోసముచునని రాత్రి పదిగంటల పాటు దీపమునకు గచ్చి కాగితములు చూచుకొనుట మొదలిడెను. వేడిలో వేడి యింటికి వచ్చిది మొదలు భోజనము నలకుఁ గాగితములు చూచుకొనకున్న భోజన మైన తర్వాత బద్ధకమంట—“సాహెబు! కన్న ముని స్వామి దులిపినాడు గాని, నీవు రాత్రి దుప్పటి దులిపి నట్లులేదు. నిద్ర పట్టలేదు. దానికిఁ దోడు తాయి కాంగులో నీళ్లు కిండుగాఁ బోయలేదు. చెమట పట్టినది. పెసరట్లకంటె రీడింగు బిన్నట్టులు బలమని జూన్సుగారు చెప్పి యొకటిచ్చి నారు; దుచిగానున్నది. కేవలముండి పెసరట్లుమానెదను.” అని యట్లు చేయసాగెను. దుచియెట్లున్నను జేబులో బిన్నట్టులనొక నూనె పట్టుకొనదట. పదినంవత్సరముల నాటి కట్టి వేదాంతము పూర్ణముగా ముదిరినది. ఉద్యోగము బడాయించి రెండువందలు జీతమైనది. అమ్మగారి కిరుగు పొరుగు వారల స్నేహముచే బీచి పికారునకు బండి కొనుమని కోరికొన బుద్ధిపుట్టెను. కొనంతనె, తన కూతురు ముచ్చటలకిని తాను సాయంకాలముల వాహ్య లి. తర్వాత సముద్రము మెడ్డునకు నిత్యమును పికారు లకుఁ బంతులుగారి హృదయమున నుత్సాహంకురము పొడమెను. మెట్టుపై మెట్టు. పట్టనాచారములు కావలసి నన్ని యలవడినవి. కట్టుబట్టుతోఁ గొళాయియొద్ద స్నాన మంపకు ససహ్యముపుట్టి స్నానములకుఁ గదికట్టించు మని యింటి యజమానికి బాబు వ్రాసి కట్టించుకొనిరి. బూట్లు, నైటుక్యాపులు, కోట్లు, ప్రాయి యలుకు కొనఁ జంపిగుడ్డ-బూట్లు తుడిచి కొనుటకుఁ గంతగుడ్డ-కటపు. కాఫీ వడియగట్టుటకు జేబురుమాళ్లు కొఱతలేదు. నూలుగుడ్డ మందునకులేదు. ఆచారము నన్నగిల్లు నప్పటికి సంధ్యావందనమునకు సమయముకూడ దొరకుటలేదు.

వైదిక బ్రాహ్మణులతో మాటలాడుటకు తండ్రి తగ్గినము తిథియొకటి రెండుదినములు ముందుగాఁ జెల్పికొనుటకు తీరుబడి కనబడుట లేదు. వారి పంచాంగములో తండ్రి గారి తిథి వచ్చు నెలకాగితము లుండు నేయంపల్లె తొంపరు వంద్యుడు. కూతునకుఁ బెండ్లిఁ గూడునచ్చినది. బ్రహ్మ దేవునివలె నొక్కఁగారి నాగ్నిదిక్కులు వెదకెను. ఈసమయమునకు శాఖాభేదము పాటేపోయినది. ఏదియెట్లు పోయినను-మఱచి పోవుదమని యెంత కష్టపడినను సందే ముక్క చిన్నతనములో నేర్చికొనినది గినుక, పంతులు గారు సంపెచ్చినను మోసినను పక్కామొక్కీలకాఁగి తలకెక్కి విడువలేదు. దులిపి దులిపి విడిచినాఁడు-నిర్లక్ష్యము చేసినాఁడు. తర్వాత “నేను సంధ్యావంశము చేయనినాఁడు దొరగారు నాపైఁ గోపగింపలేదు. తిన్నయన్నము రాత్రి బాగుగా జీర్ణమైనది. మడికట్టుకొనక తినినపుడుగూడ నెలనెలకు జీరము ముట్టుచునే యున్నది.” అని రావుగారు యన్యసములు మొదలు పెట్టిరి.

“కొన్ని నాళ్ళలో రంగూను డిస్ట్రిక్టు మునసబుగా వేయించుకొందును. ఈలోపునఁగూఁగిక పెండ్లి చేయుట మంచిది. నాఁడైననుసరియే, నియోగియేయని నియమము లేదుగాని వైదికులు, నియోగపథపులని- నకారగుళ్ళని విరసముగాఁ జూచుచున్నారు. అట్టి బ్రహ్మిగాళ్ళకు బలి గ్రద్దలకు నే నెట్లు బిడ్డనిచ్చెదను. నిజముగా నాకు నియోగపు నీటులేదు. చదివినవైదికికి ఛాందసమును లేదు. నేను దొరటోపీ పెట్టుచున్నానని దుఃఖపడు మీరు మీఁద నెన్ని కల్పింపలేరు.” అని వృత్తాంతపత్రికలో విద్యార్థులకై వెదకసాగెను. ఏ బ్రాహ్మణ శాలుఁడు బి. ఏ. ప్యాసయి నాఁడో యని మార్కులు లెక్కవేయుట, పిల్లకునచ్చవలెను, తల్లి చూచుకొనవలయునని యెవ్వనిో యొక విద్యార్థిని రాత్రిపూటఁ దమయింటికిఁ దీసికొని వచ్చుచుండుటచే రాత్రిభోజనము గురుత్వము చూపెను. తన మనస్సునకుఁ దగినవాఁ డన్యశాఖవాఁడున్నను నియోగులపిల్ల వానినే చూడుఁడని భార్య నిక్కచ్చిచేయుటచే నీవే చూచికొమ్మని యామె కాభారము వదలి పెట్టెను. నియోగుల పిల్లవాఁడు బి. ఏ. కాకపోయినను సరియే

మేమే చదువు చెప్పించెదమని యమ్మగారే శ్రద్ధపట్టినది. బీచిగ సాయంకాలము బసచేయుచు వంట బ్రాహ్మణుని కలహార మక్కడికిఁ జెచ్చిన స్థానమియ్యెను.

వ్యవస్థాపక కలహారములోనున్ననియోగులలో నట్లెన్నెక్కులు, నున్నులు. సోమయాజులు నెల్లమిల్లి వారి చిన్నవాఁడు కొత్తగాఁ చెన్నపట్టణము బి. ఏ. చదువుటకు వచ్చెను. నెలయైనది. ఏదినూచినను సోమయాజి కిద్భూతముగాఁ గనఁబడు చుండెను. తింబుశెట్టిస్థలోఁ గాపురమున్న సోమయాజులు స్నేహితులు మూలమునఁ బంతులుగారి భార్యకుఁ జెలియ వచ్చెను. రాజమహేంద్ర నరముస్నేహితుఁడొకఁడుగూడ “సోమయాజి గుణవంతుఁడు బ్రహ్మచారి యని రావుగారి కింటిపెంబడితోఁగూడ జూబు వ్రాసెను. కొండలు మధ్యవర్తులు సోమయాజిని సర్. రామస్వామి మొదలియూరుగారి నత్రములోనికిఁ దీసికొని వచ్చిరి. రావుగారు, నజీమచేయు మార్గమువలె వచ్చి చూచిరి. వచ్చినది, మఱునాఁడు సోమయాజులుతండ్రి గారి కుత్తరమువ్రాసిరి. మహారాజు నిశ్చయముచేసిరి. పెండ్లి కందఱును వచ్చిరి. పెండ్లి జరగుచున్నది. తక్కినవర్ణ నలెందుకు? కన్యధార వేళ. రాత్రి దీపముచాటున-పగలు నిద్ర బద్ధకము. చూడవచ్చిన యిరుగు పొరుగు మగనాంధ్ర- బంధువులు- వీరిలో నెవ్వరిని జూచుటకు సోమయాజులు సిగ్గుచే నొక రీతిగా మొదటినాఁడుండెను. రెండవనాఁడు మనస్సులో నేదో యాలోచన పుట్టినది. తెగలేదు. వసుపు నలుగులు, బంతులాటలు జరుగుచున్నవి. వియ్యపు మర్యాదలలో లోపము లేదు. సదన్య మాత్రము శాగుగా జరుగలేదు. నాలుగవనాటికిఁ బెండ్లికొడుకున కూహ కుదురకతలమెప్పి పట్టుకొన్నది. శరీరములో జబ్బేమియులేదు. నాటిరాత్రి యూరేగింపునకు నేను రాలేనని చెప్పెను. ఎన్నియో రూపాయలు వెట్టి కట్టించిన విమానము స్వర్గమైనది. స్నేహితులు, తండ్రి, అన్నగారు బుజ్జగించిరి. బంధుగులు బతిమాలిరి. వైద్యుఁడు చేయిచూచి కొంచెము బద్ధకముగా నున్నదిగాని జబ్బులేదని చెప్పెను. నాగవల్లి స్నానము చేయుమనిన నేను స్నానముచేయలేనని స్పష్టముగాఁ జెప్పెను. ఏమియుఁ దోప దనునేగాని కారణము

తెచ్చెను. మామగారు వచ్చి, “అత్తగారూ! ఏమిటి? మీ కింత విచారము? కానులు హాస్యభావానుగా వచ్చి పోయినవి. తేమలెగిగాని మోటువాడు నీ ముతానా సమయమునకు రాలేదని నాకే చికించుముగా నున్నది.” అని మెల్లగా నోచుకొని. “అమ్మో! నే నెట్టివాడను గాను. నా కారణంపే నీదు. మీ కిట్లు తలంపె నుట. మీరీ కించ మనస్సునుండి తొలగించుకొనెను నాకు మజిలీ తోగిదను. కొంతము తల దమ్ముగానున్నది. నే తొకటియ నే”వని మామగారితో, నాయన ప్రస్తుతము దగినట్లుగానే కొంత తెనుగున, గొంతయింట్లోను నచూ ధాసము చెప్పెను.

అత్తగారు ప్రక్కను సోమయాజి యిక్కను జెట్టు కొని వానికి వివరించుచుంటులు, “మాకేమి మూడున్నదో తెలియదు. పెండ్లిలోనే బోగిమా! చేతిలో నేరుయ్యోదల వైద్యుడు చెప్పెను. ఇంట్లో చదువుకొను కుష్టవాండ్ల వింతరోగములు. ఇంతకు మాకుట్టదాని యదృష్ట మెట్లు న్నదో? అదేమి పాపమో? యిక్కడ నెవ్వరును లేదుగదా! నన్ను జూడగానే సిగ్గుపడి తలవంచి యూరకుండును. నాకు గొడుగుతో సమానుడు. “అమ్మో! నీవు పెళ్ళి నీతమ్మునితో నాగవల్లి నాలుగుగడియలు నెట్లయిన జర పించుమని బతిమాలి లేవన దీయవలయును. ఈ నాలుగు గడియలు బదిమందికి సంభోషముగానుండు”మని చెప్పెము. పెండ్లితిండి, నిద్రలేకపోవట, పొగలో నూర్చుండుట, అన్నియు సమకూరినవి. నెత్తిన చమురుపెట్టి స్నానము చేయించితిమా కొంత తలమెప్పి యుండగ వచ్చు నని లేచివచ్చునట్లు చేయు” మని కోరుచుండెను.

అక్కకు సమాధానము చెప్పెను. అత్తగారి మాటలు వివరించుచున్నంతసేపు మోపొవచ్చుననిది. మీరు వెళ్లి మీ పనిచూడెను. నేనుగుడురుపెట్టి లేవెదనని సంజ్ఞ చేసి యక్క తమ్మునియొద్దకి వచ్చి ప్రక్కలో నూర్చుండి- “తమ్ముడు! నీ కింత పెంకిపట్టు కూడదు.” అని ‘యత్తరజందెములు’ యజ్ఞోపవీతములలో నుండి చిక్కు వాపుచు “మాకు సిగ్గుగానున్నది. అమ్మలక్కలు నవ్వుచు ముచ్చటలు నచ్చటలు లేవని మమ్ము వెక్కిరించుచు

న్నాను. నాన్న సహించుచున్నాడు. అమ్మ, రాత్రి కింకారమున వంకపెట్టి తిండిపొక కన్నీరు పెట్టుకొను చున్నది. పెండ్లిలో శుభములే. నీవట్లు వాడట్లు. నీ కిష్ట ములేన్న నాకీసంబంధము నలదని మొదట నేలచెప్పె నూచెన? ఆశిషయము కాదందువా లోము లేమో చెప్పెము. చెప్పట కిష్టము లేనిచో మాటలాడక స్నాన మునకు పోవలెమ్ము. పెండ్లివీట వేసినారు. పాటలు పాడు తును, పెండ్లిపూతులను చెలిమిస్తేలు వచ్చియున్నారు. బక్కంటలో గంగు కామమ్మని పురోహతునితో వచ్చెదను. విధ్యాహ్లాదు నీయిష్టము. అన్నియును భోజనములకు ముందే ముగించి స్నానములు చేసి భోజన ములు చేయుమని మామగారు చెప్పెచున్నారు. నాగ వల్లి పెట్టపెట్టుచున్నాను. నేను రాంబూడద, నీవు లేచి పెట్టి వీటమీద నూర్చుండుము. గుంభితముగా బదిమం దికి విబుంది లేకండ జరగెమ్ము. తర్వాత నీవు నీయత్త గారు మామగారు. మీరుష్టము. మీబాన యీమైలు లోవచ్చెదరు. ఆయన నెఱుంగుచున్నాదా! ఇంట్లోవార లని, చెన్నపట్టణము వారియెల్లడవని, వేళాకోళములు చేయదురు.” అని చేయిపట్టుకొని లేవనీసెను. ‘ఉ, నాగ వల్లి నిష్ఠురము నాకేల’ యని సోమయాజి లేచెను. “మానా యన మానాయన”యనితల్లి వచ్చి చేయి ముగ్గుపెట్టికొని యెను. అత్తగారు, “వదినా! తలమీద నూనె చక్కగా నినుకునట్లుగా రాసి దబ్బున నీళ్లుపోసి తీసికొనిరండు.” రంగనాయకీ! భవానీ! “పాట్లుగల్గెలం ఆవరం అగట్టం.” ఇప్పుడు పాటలు వదైములు వస్త. తర్వాతచూచుకొందము. కోడలా! పిండిశోతులుచేసి పెండ్లిబెండెలకు బసుపుగొ మ్ములు కట్టించుము. ఓహో! నీవునన్ను. నేను జేయించె దను.” అని టక్కుటక్కున నాలుగుమాటలాడి యావల కు జనియెను. రాత్రిగా రెవ్వరిని మాటలాడవద్దని సంజ్ఞ చేసి తన పనిమీద నుండెను.

నాగవల్లి జరిగినది. భోజనములైనది. సోమయాజి పండుకొనియెనుగాని నిద్రపట్టలేదు. మనస్సుపద్మాల్లు భువ నములు తీరిగివచ్చినదికాని, అత్తగారి నిదవల కెక్కడనో చూచినట్లు జ్ఞాపకము. అంతలో నేదియో సంజ్ఞాపము.

తొలివిలాసము "లక్ష్మి"

మ రాసు

శిల్పి నెం. 760

తిపాలపెట్టె నెం 20

లక్ష్మి రత్న నిమిషే

316, తంబు శెట్టి వీధి,
మద్రాసు.

1. పెరోక్ పెంకులు కంపెనీనారు తయారుచేయు కట్టికోటపెంకులు, కట్టికోట దళవరుస రాళ్లు, అశక్త రంగులతో చేయు అపూర్వమైన సీమెంటు దళవరుసరాళ్లు, అనేకవిధములైన చిత్రపు పనులు గల దళవరుసరాళ్లు, చలువరాళ్లు, పళపళయని ప్రకాశించురాళ్లు.

2. సీసపు తెలుపు, తుక్కినాగపు తెలుపు, శుద్ధమైనతెలుపు, చాక్ లెటు, ఆకుపచ్చ మొదలయిన రంగులు నూనెతో నూనెనవియును, పొడరుగను, పీటికి నూనె వార్నిషు, బ్రష్, మైనములు, మెరుగుసామానులు మొదలైనవి.

3. వసారాటాపు, కిటికీల టాపు, గదులు పీటికి గోడపలె నమర్చదగిన తగరపుకేకులు, అనగా విజ్ఞానములు వగైరాలకు ఉపయోగపడే అస్పెస్టాస్ సీమెంటుపీట్లు;

4. కళ్యాణ కూటములు, పడకగదులు, బంగారాలలో వాసాలను మెరుగుపరచు వటువంటియు, కంకి సాగసుగా నుండునట్టియు అనేకవిధములైన స్త్రీలు తగరముల సీలింగులు.

5. కట్టపములకు కావలసిన స్త్రీలుగర్జిల్లు, పట్టెలు, కమ్ములు, చేతిపిడులు గల కిలు సామానులు.

6. స్నానపు గదిలో చలువరాతితో తయారుచేయబడిన లొట్టు, పింగాణిలొట్టు, చేతులు కడుగుకొనులొట్టు, మెరుగుదొడ్డికి కావలసిన లొట్టు వగైరాలు.

7. జలదారులకు, తూములకు, కానలసిన గొట్టములు

8. పలువిధముల పూలలొట్టు

9. చిత్రపుపనులతో తయారు చేయబడిన రాళ్లతుండ్లు.

10. సరసమయిన ధర గల సీమెంటు.

ఇంకను అనేకవిధముల కట్టడముల సామానులు సప్లయిచేయుదుము.

వాణిమూత్రాక్షరశాల, బెజవాడ:

శ్రీ వి త మ 1893

ఆంధ్రదేశమున ప్రసిద్ధిపొందిన ముద్రాక్షరశాల

ఇ వు ట

For All Kinds of Paper Write to:
Bezwađa, Stationery Mart,

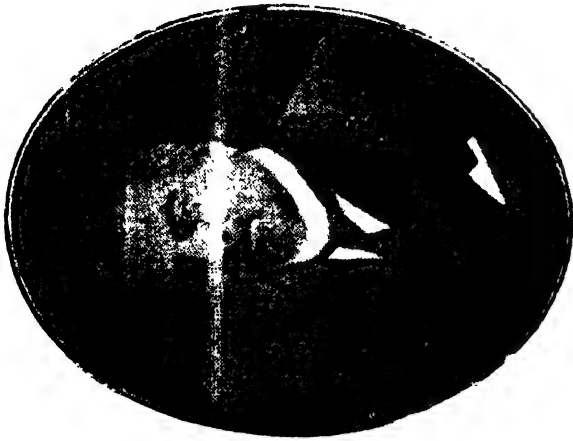
బెజవాడ స్టేషనరీ మార్కెట్లో అన్నివిధముల
కాగితములు, స్టేషనరీ వస్తువులు దొరుకును.

గ్రంథములు	తెలుగు వేదము	రంగుల బొమ్మలు	వెండిజవాహరీ	నాజూకెస
హండ్‌లీలు	తెలుగు వేదము	రబ్బరుపాంపులు	పాత్రములు	కగిమీసములు
శుభలేఖలు	క్యాష్‌బుక్కులు	నీర్లు	గడియారములు	చెక్క-కత్తులు
కుష్మంతములు	క్యాటలాగులు	మొహర్లు	ఉంగరములు	
కవనములు	ఫోటోహార్డులు	బంగారము	చేతికట్టలు	

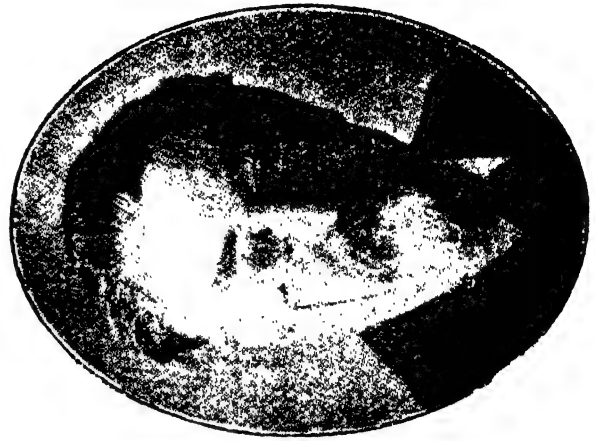
స ర స మై న ధ ర ల కు - నాణ్య మైన స ర కు

Vani Press, Bezwađa.

Sir D. M. Dalal, Indian High Commissioner

Mr. Sydney Webb

న. ఆ. ఆంధ్ర. ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్

Lt. Colonel Viscount Goschen,
The New Governor of Madras

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్

The Late Lenin, President, Russian Republic

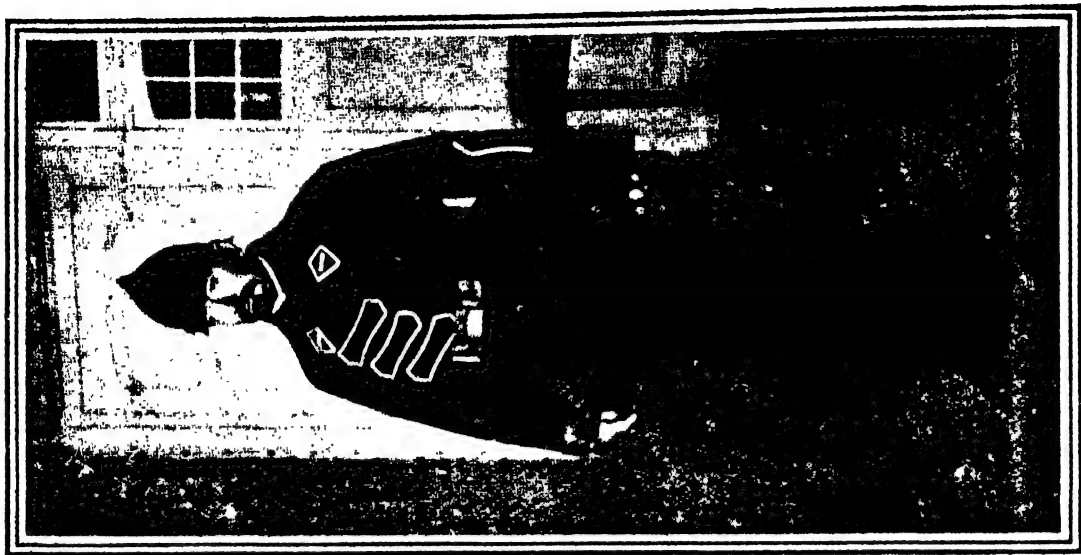
The Late Mrs. Macdonald

శ్రీ శేషులుగారి ప్రతిమ, హైదరాబాద్

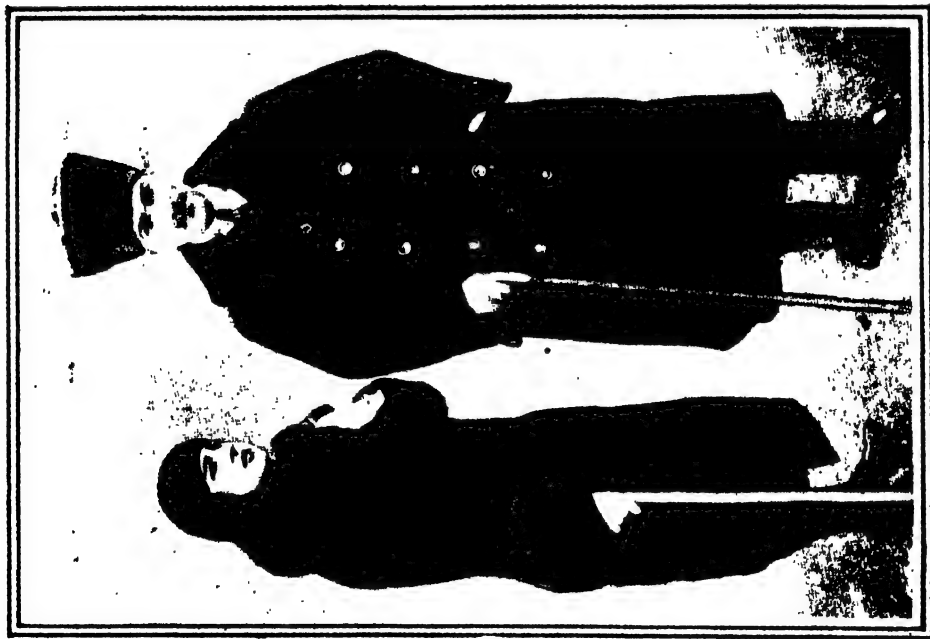
గతించిన మాక్డొనాల్డ్ సతి

Chicherin, as a Russian General

చిచరిన్ సమైక్యజనరల్

Madam and Mast ipha Kemal Pasha

ముస్తాఫా కెమల్ పాషా, సతీమణి

ఆంధ్ర నైషధసారము

శ్రీనాథుని వల్లభుని వచింపబడి శృంగారనైషధము
సమసరించి మనోహరముగా చేయబడినది. ఇది
మరియున్నది. ప్రతిపాదన ముఖ్యముగా సాహిత్య గ్రంథము
వనిన గ్రంథరాజము. వెల రూ. 0.12-0.

సుగుణము

అద్భుతమగు నాటకము. పంచాంగవిధానము వివరించుచున్నది.
మరియున్నది. వెల రూ. 0.8-0.

పాపహరణము

తనాని రామలింగమని రచించిన పాపహరణము
మాహాత్మ్యమునకు ముఖ్యకథాభాగము. సమసరించినది.
మరియున్నది. వెల రూ. 0.12-0.

మహాగ్రంథముల వెల రూ. 1.8-0.

ఆంధ్ర సాహిత్య సూర్యనారాయణ

కర్తృత్వము. (గుంటూరు జిల్లా)

Cures Deafness

Does not improve the sense of hearing temporarily as do Electrophones, Ear Drums etc., but really *cures* the disease permanently. The Secret of Actina's success is that it removes the cause of the disease and that is what it differs from all other treatments.

The principal cause of deafness is Catarrh inflammation of the throat and middle ear, and until this is removed the hearing cannot be restored. The powerful vapours emanating from Actina, inhaled through nostrils and the mouth, and applied to the eyes, course through the delicate nerves and blood vessels, removing Congestion, stimulating and invigorating and restoring the organs to their normal healthy activity.

Actina is the surest, simplest and most natural cure for Deafness, and is just as effective in other Catarrhal diseases; such as Eye troubles, Hay Fever, Asthma, Bronchitis, Headache, Sore Throat, Influenza, etc. Costing only Rs. 20 (plus postage, etc.) this wonderful instrument should find a place in every home. Booklet Entitled 'Wilson's Treatise on Disease,' containing useful health advice and full particulars. Post free on request. Write to-day to

Actina (A. P. A.) Bureau in the East,
P. O. Batala (India).

శ్రీయుత పానుగంటి లక్ష్మీచరణి హారపురము

మొదటిభాగము 2-0-0

మూడవభాగము 1-8-0

రెండవభాగము 2-0-0

నాల్గవభాగము 1-12-0

ఇది మొదటి భాగము. గ్రంథరాజము. కథ గాదు. కల్పనముగాదు. ప్రబంధ మంతకన్న గాదు. పురాణాదిహాసములతో
మనలే గాదు. చిత్రమగు గ్రంథము. చదువుడు! నదివి యానందింపుడు!! తెలుగుభాషలో నిదిమొదటిసారిగా
చూచి యెరుగము. బంధులకాస్త్రీ, కాలాచార్యులు, బొమ్మయ్యకెట్టి, వాణిదాసుడు, సాక్షి అను విరుగుదలసంఘము. ఈసంఘ
ముచే చరిత్రపాదము విషయములు బహువచనముగా నుండును. మొదటినుండి చివరవరకును కడుపు చెక్కలగునట్లు నవ్వు
వచ్చుచుండును. ప్రయాణము చేయునప్పుడు—ఏమి యుండు దోషముంద నప్పుడు—అనేకవిషయములు దర్శింపగోరునప్పుడు—
బాలరకు, యువకులకు, వృద్ధులకు, స్త్రీలకు చదువులు కింపగు గ్రంథమంతకన్న తెలుగులోలేదు. ఒకమాటు చదివినవా యీగ్రంథ
మును మరలు. మనోహరమును ప్రాణగంధీరమునున్న శైలి కుదుర్చుకొనుట విద్యార్థుల కింతకన్న ముఖ్యముగా గల గ్రంథములేదు.
బంధులకాస్త్రీ యువసామ్రాజ్యోరణి, కాలాచార్యుల రచనానైపుణి, వాణిదాసులగుర ప్రబంధరచనాశక్తి, సాక్షి విషయ
నివేదనావైఖరి. అభిప్రాయసమంజసత చదువదగినవి. ప్రతి యాంధ్రుడు, ప్రతి అక్షరాస్యుడును ఈ గ్రంథము చదువవలసింది.
ఒకయేడ సంభాషణాచతుర్తము—ఇంకొకయేడ పాత్రవిలసనవైఖరి—మరియొకయేడ అపూర్వవర్ణనాగాంధీర్వము - చదువరుల
కొంతయో సంతోష మొసంగును.

మరియువారు:—

పానుగంటి రాజారావు, పీఠాపురము

గోదావరిజిల్లా అని వ్రాయవలెను.

శ్రీపదవ్యాధి నివారిణి

అనేక కాలము
అమానుషమైన చుండు!!

డబ్బి 1-కి రూ 5

మన ప్రాణ వాడిన
నీ చుండు చుండు!!!

లోకములో అనేకులు బోధకాల్గవలన బాధపడుచుండుటచే
బహు వ్యయ ప్రయాసల కోర్చి తన జీవితకాలమంతయు దీని క్రిం
దనే ధారపోసిన ఒక సిద్ధునివలన యంతకాలమున కీమందు కనుగొన
బడినది. అనేకులకు వాడి చూచిన పిమ్మట దీనిని లోకమునకు వెల్లడి
చేయుచున్నాము. ఎంతకాలమునుంచి తీవ్ర బాధ ననుభవించు వారి
కైనను మూడుమండలము లీమందు సేవించిన, ఆవ్యాధి మొద
లంట కుదిరి కాళ్ళు యెప్పటివలె నుండుటయేగాక మరల నీవ్యాధియె
ప్పటికిని పుట్టడు. అనేకయోగ్యతాపత్రికలు లభ్య. ఒకకాలుగాని,
రెండుకాళ్ళగాని, యీవ్యాధికి గురియై యంతకాలమునుంచి బాధప
డుచుండువారికైనను గాలంటిగా బాగుచేయబడును. పివరిము
లను తెలియగోరువారు గాని, మందు కావలసినవారు గాని, యీ
క్రిందివిరునామాకు వ్రాయవలయును.

రసము గంధ కాదులు చేరియుండలేదు.

కే. యల్. యన్. సోమయాజులు,

రాజమండ్రి.

బరుల కెవ్వరికిం దెల్పడు. తంబుచెట్టినీగని తన బసకుంబో
దలచెనుగాని పెండ్లివాని యంకములు కాలేదు. తలి
దండ్రి లింటనే యున్నాను. ఇట్టిసంగతి తెలిసికొని స్నేహి
తులు వచ్చి స్నేహితులగు, వెంకటాచారి యత్తవారిని
బ్రాహ్మణులని యనుచున్నాను. ధైర్యముగా నలుగు
రితోఁ గలిసియుని యయి"వల" బోధించి. విధిలేక
యతఁడట్టి యుండెను. మనుగొడుపులలో నొకనాఁడు
సాయంకాలము గుట్టపుబండ్లములను పెండ్లి వారిని నము
ద్రపుకొట్టించి దీసికొనిపోదలంచె. (సోమయాజి,
పెండ్లికూతురు, అత్తమామలు నాకబండ్లిలో సోమ
యా తగిదండులు, కూతురు, అల్లుడు మొదలైనవారు
రెండు మూడుబండ్లలోఁ గూర్చుండెదరు.) సోమ
యాజుల దాదవ్య పురులు ముడిచి నాడుకట్టించిన
క్రొత్త పట్టుకొని దొడ్డికి యత్తమామయచుల క్రొత్త
పంచెలు కట్టించి. పెండ్లికూతురు దొరలపిల్లవలె పట్టు
గాను బ్రాహ్మణునిపిల్లవలె బంగారునగలు రత్నముల
చొక్కలు - అద్వైతభావముగా నుండెను. రావుగారు పం
ట్లము, కోటు, సాయంకాలపుటోసి ధరించి, సాక్షాత్తొర
గారైరి. ఆయనభార్య కొన్నాడు పట్టుకీర, దానికి దిగిన
అవికె, యాభరణములతో స్వచ్ఛ బ్రాహ్మణ గృహిణిని
రుజువుచేయవలెను. తొందరలో బల్లమీఁదఁబెట్టి
యల్లునకన్నుట ముడిచిపోయిన సరిగకుల్లాయి నెకిచేత
ఫలాహారము పెట్టె నెకిచేత బట్టకొని వంటబ్రాహ్మ
ణులనుచచ్చి పెట్టెనమ్మగారి కాలుదగ్గఁ బెట్టి కుల్లాయిని
సోమయాజి కిచ్చెను. బండ్ల నడిచినవి. పెద్దయినుకవంటెన
యొద్ద బండ్ల నిలచినవి. ఒక్కొక్కరిని దింపి వేంకటాచారి
రావుపంతులుగారు వియ్యమువారికి చిత్తములు చూపి
చెప్పుచు వారానియొడ్లుపులినతలమున రాజహంసవలె
బ్రక్కను గృహిణి నడిచుచుండ నందఱను వెంటఁగొని
నడయాడుచుండెను.

సోమయాజితలంపుల కప్పుడు మరల సమయము
వచ్చినది. ఆలోచనకు దిగినాడు. ముఖము వికసింపఁ
జొడగినది. 'ఆ! దొరకనది.' నెండవగొడవలో మరల
ముఠతనేమో యని గట్టిగ జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని, "నరినరి"

యని తనలోఁదాను సమాధానపడి యానందిమున నత్త
మామలతో, సోమ సమయం దట్టిదండ్రిలకు, దానెఱిగి
సంతనఱకు నేమియో చిన్నపు" వార్తలు తెల్పుచుండెను.
ఇంతయొక్క నేమియుఁ గోడకగదా సర్వసాధారణముగా
సందఱును సాయంకాలము బీచికి పికారుపోయెదను.
పెండ్లివారిసందఱకు సోమయాజిగొంచెం సమయాంద
మయినది. సోమయాజి మనస్సులో నుప్పొంగిన
సందేహకలంక మాయనుకలిస్తేల్లలో లీనమై పోయినది
గదా! కొంతసేపుండీ దీనములు వెలిగించుచున్నపుడు
బండ్లకట్టించి రావుగారు రెండుమూలకు క్రొత్తవీధులు
క్రిప్పి తీసికొని వెళ్లనాయనని తెచ్చి సలాహారములుప
యోగముచేయించి మెల్లగా సందఱకు సంతసముతో
గృహమునకుఁ దెచ్చి.

ఇన్నియవస్థలకుఁ బాల్పడిన సోమయాజిహృదయ
నిప్పుటికి మీ కెవ్వరికెఁగాని తెలిసినదా! తెలియ
లేదను కొందును.

సోమయాజి క్రొత్తగాఁ బన్నపురమువచ్చిన
7-8 నాళ్లలో నెకనాఁడు స్నేహితులతో బీచికి వచ్చెను.
అతనికిదియే ప్రథమము. ఏదిచూచినను వింతగా నుం
డెను. అన్నివింతలకంటె వింతయొకదొరగారి చేయిపట్టు
కొని యొక్క బ్రాహ్మణస్త్రీ సైకితప్రదేశమున విహరిం
చుట. అద్భుతమునకు మేరలేకపోయెను. ప్రతిదినము
సాయంకాలములయం దిక్కడ జరగువిశోదములు చెలి
కాంక్షుచెప్పగా మఱింత యద్భుతము కలిగెను. పెం
డ్లిలోఁ దనయత్తగారి నిదివఱకెక్కడనో చూచినట్లు
లోలోన నాడుచున్నది. ఎక్కడఁ బూచినాడో! యెల్లు
చూచినాడో! మాత్రము తలంపునకు రాలేదు. ఆలో
చన యొక్కడైన కొలది "సీమె యానాడు దొరగారి
చేయిపట్టుకొని యిసుక తిన్నెలలో విహరించిన యామె"
యని పొడకట్టి యభిమానము ముంచుకొని వచ్చినది.
"ఇట్టియామెకూతురా నాకుభార్య" యని దుఃఖము కలి
గెను. అందఱకు నిబ్బంది కలిగెను. బుద్ధిమంతుఁడుఁడౌహ
కుదరని సగమునగముతొందరమాటల నితరుల నేమని య
డుగును? గుట్టు బైటఁబెట్టలేదు. ఈనాడు బీచిపికారులో

మామగారు దొర వేషము అత్తగారు బ్రాహ్మణ
వనిత - వీరిద్దరినీ మా వేషము చూడగనే వెనుకటి సంశయ
మునకు సమాధానము తనలో దనకే కలిగి యానందము
పుట్టినది. కలికాలముగదా! కాలమునకు దగిన వెట్టి
వేషముగదా యిది. ఉచితవేషము లేకపోవుట యెన్ని
యిక్కట్టులకు మూలము కాబోయినదోగదా! యని
చుక్కగఁ జర్చించుకొనియెను. త్వరపడి తనకు గలుగు
సంఘటనలు వాస్తవము కనుగొనుటకు నెల్ల వారికిఁ
దెచ్చి యపకీర్తి పోలగువా రీదినములలో గొందఁ యందు
రుగదా! తొందరపడఁగూడదని భవవంతుల యెల్లఁడగు
టకంఠం జక్కని దుక్క-యిల్లాలైనదను దానికంటె నెక్కు
వయానందము బొందెను. ఇందునుగూఁచియే పెట్టెను

గీ. తగినవేషములు దనుతాన పొగడుకొనమి

నొచ్చియును గీడు కలకవి యిచ్చి కగవ

కునికి దనకంత

.....నడవడి యుప్పుకేయు.

అని నుడివినారుగాని దాని నెందో మహాసముద్ర
మువంకి చేటభారతములో బడవైచిరి. నాకు బద్ధము
పూర్తిగా రావేదు. అన్నింటికి తుమింపుండు.

నాయఁడుగా రేమైనారని యడిగదగా! ఆయన
యిక్కడిచిత్రము లన్నియు గనిపెట్టుచు నింటికి వ్రాసిన
యుత్తరములు గలవు. దానిలో వానసంఘి వచ్చును.
చూచుకొందము.

అన్య పదేశము

మక్క పాటి వేంకటరత్నము గారు

భ్రమరి! సీతాశ్రయంబును బ్రణయనిభృత
మమృతనిధియగు పుష్పరాజమును విడిచి
తనువు బడలంగఁ బ్రబలనై దాసువేళ
నొంటి నెచ్చోటి కేగుచు నుంటి విపుడు.

గీ. భృంగమా! మధు వానెడివేడ్క-నీవు
మదిమదిని నన్ను గదియఁ గోరెదవు గాని
విదప నా కగుచేటు నెమ్మదిఁ దలంచి
గుణము గ్రహియించి నను జాలిఁ గన విడేల?

గీ. హా! లతాపుత్రి! పుష్పిణివై ననదు
ప్రాయమును విలసనము నేలపాలు గాఁగఁ

బ్రావు నెడఁబాపి నిను గీడుపఱచి నట్టి
యదయఁడగుస్పృహకర్త నేమనఁలాడ!

గీ. నవనవవిలాసనందల్ నవసిరోవు
మధువు చెడిపోవు బుష్పముల్ మాడిపోవు
గాని మామకమానసాకర్షణంబు
రమ్యవల్ల! త్వదీయసౌరభము చెడదు.

గీ. ప్రణయమాధుర్య రసకదంబము ననఁగి
స్నిగ్ధసుకుమారగతి వికసించి దెసల
సరళసౌరభములు వెడఁ జల్లుచుండు
రమ్యసుమమంజరల నేల రాల్చు నార!
కాలవమానుఁ డదియేమి కారణంబా?

పెద్దనార్యుని యుదంతము

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు

ప్రబంధ కవులలో గరిష్ఠుడని పేర్కొనబడు నితడు విశేష ప్రతిభాశాలుడై వన్నెకెక్కిన యాంధ్ర మహాకవులలో నొకడు. శ్రీకృష్ణదేవరాయని మనం జాక్షించిన విద్వత్క విరత్నములలో నితః డొకడు. తొల్లి సరస్వతబంధకర్తల పరిగణనావసరంబున గాయల యాస్థానములోని యష్టదిగ్గజముని భాషాభిమానుల పొగడ్తగాంచిన కవిగ్రామములలో నితః డొకడు. పేక్కిలీ పెక్కుభాసల సేర్పియు ద్రిలింగభాషాసూరసాస్వాదన బున నానందవరసయ్యచే “దేశభాషలందుఁ దెలుగు లెస్స” యనిన కన్నాట భూకాంతుడగు నాంధ్రభోజునిచే “ఆంధ్రకవితాపితామహా!” యని పిలువబడి సోవానిలో మెప్పువడసిన కవిశిరోమణి యితః డొక్కఁడే. అట్టి యీ కవితల్లజుడు తన జీవితకాలమంతయు నెక్కిమనుచరిత్ర మునకే వెచ్చపెట్టక యెన్నోకృతులు వ్రాసియుండు ననుట కల్గిగాదు. కాని వానిలో నెల్ల నెక్కు హరికథాసారము మాత్రము నామమాత్రమున నానంద పెట్టుచున్నది. తక్కిన వానిపేరయిన వినరాకపోవుట యాంధ్రదేశము దుర్గతయేకాని వేటుగాదు. ఇతఁడు తనపోషకప్రభుని చిత్తవృత్తి ననుసరించి పెక్కుసమయంబుల లెక్కకు మీఱిన చాటుకృతులు సమయసందర్భోచితంబులు స్వభావమధురంబులుగాఁ జెప్పి యాతని మెప్పించుచు వచ్చెనట. వానిలోఁగూడ వాడుకలోనున్న యేవో రెండుమూఁడు దక్కఁ దక్కినవి లెక్కకు రాకపోవుటయు భాషయొక్క భాగ్యహీనతయే యనవచ్చును. ఎవరిభావము కవితాప్రతిమకు జీవమో యెవరిభాషణము భాషాంగనకు భాషణమో యెవరివ్రాత లోకంబునకుఁ జేయూతయో యట్టి వాఁడలుకులకలిమియే వాగ్దేవికిఁ గలిమి. దానిలేమియే లేమిగదా? మృతప్రాణగు నీతని జీవకవిత్రము కొంత నీరసమగుట చిత్రముగాని యహంకారదూరుడగు నీతని చరిత్రమును దెలుప మనుచరిత్రము దోడ్పడకపోవుట చిత్రము గాదు.

వాస్తవ మరయఁ దొల్లిట్వారిచరిత్ర మనఁగా వారికులగోత్ర జననీజనకాదుల నామములును వారి దిన

చర్యయును గాదు. ఇత నేమనఁ జదువరుల కానంద మునో విచారమునో శాంఖియో శౌర్యమునో యిహమునో పరమునో జోధించుచు హృదయంబు గిరగించునట్టివాఁడీ జీవితకాలములోని ఘనకార్యములే లోకారాధ్యులగు నట్టివారి యుత్తమచర్య లపుడు గాదిపుడుగా దెపుడైనను మఱచినను మఱపునకు రాక వ్రాయకున్నను వ్రాతలై వినకున్నను వీనుబిందై శాశ్వతము లగు ననుట నిక్కము. అట్టివారుగానిచో వారి చరిత్రములు పెద్దభారతమంత గ్రంథములయినను లోకము వానినిఁ దలక్రిందిదిండ్లుగానైనఁ జేయఁజెల్లదు. కావునఁ బెద్దనార్యుని నిజోదంతము పూర్తిగాఁ దెలియలేదని వగవఁ బనిలేదు. ఆతనియానచ్చరిత్రమునకు నతని యాంధ్రకవితామహావిరుదుమే చాలునని సంతసించి లభ్యమయినంతలో నతనిచరిత్రము దెలిసికొందము.

కంఠనివాసాదులు

పెద్దనార్యుడు నందవరవంశమున జన్మించినవాడు. ఇందుల కీతనిగడ్డములోని “నందవర పురవంశోత్తంస” యనెడు విశేషణమే ప్రమాణము. దేశమునుబట్టి వెల నాటివారు వేగినాటివారనినచ్చినట్లే వీరికి గ్రామమునుబట్టి నందవరమువారిని వ్యవహారముగలిగినది. ఈనందవరము “కన్నాల్కుల్లా నంద్యాలతాలూకా బనగాలపల్లి జమీను”లోనున్నది. ఈగ్రామమును దీనింబట్టివచ్చిన పై వంశము నుసూచి చౌడేశ్వరీవిలాసమనునొక ప్రాచీనద్వందకావ్యము సవిస్తరముగాఁ దెలుపుచున్నది. చౌడేశ్వరీవిలాసము లేక చాముండావిలాస మనుపేర నెవరో యతిప్రాచీను లొకసంస్కృతగ్రంథమును రచియించినట్లును దానిని, కోట నారాయణకవి తెలిగించినట్లును దానివలననే తెలియుచున్నది. దేవీమహిమను తెలుపు నందలికథ యిపుడు విశ్వాసపాత్రము గాకపోయినను బ్రక్కతాంశమగు నందవరవంశమును గూర్చి తెలిసికొనుట కదియే యాధారమగుటచే దానినుండి సంగ్రహించి యిందుక వ్రాసెదను.

పాండవవంశ వివర్ధనుండగు జనమేజయుని పుత్ర పౌత్రపరంపరలో నుత్తుంగభుజుడను రాజొకఁడుండెను.

అతనికి నందుడు లేక నందను డను నెక పుత్రుఁ
డుండెను. ఈనందునిగూర్చి లోకంబున నెకచాటశ్లోకము
విదితమై రమ్యమైన యొకచిన్నకథను దెలుపుచున్నది.
చదువరుల కింపుగా నుండును గావున దానినిం దుదాహ
రించెదను.

ఉత్తుంగభుజుఁడు పుత్రవతియగు తనధర్మశాస్త్ర
యొడ సనాదరముఁ జూపి వేశ్యలందఱుఁడై యుండెనట.
అట్లు కొంతకాలము చనినంత నొకవణిజుఁ డమూల్య
మయిన రత్నహారమును విక్రయించఁదెచ్చి దానిని
రాజాంతఃపురంబునకుఁ బంపెనట. దానింగని యారాణి
మక్కువపడియు రాజు కొనియాయడని యెఱిగి తన
యొద్ద నొక్కములేమికి వగచి యక్కఱలేదని తిప్పి
వేయుచున్నంత నామె ప్రియదాసి “అమ్మా! అమ్మ
వచ్చినవస్తు వేదయిన నెంతవెలియిచ్చియెనను విలుచుట
రాజకులంబున నాచారము. అట్టిచో మనసునకు నచ్చిన
మణిహారము నూరక పోగొట్టుకొన నగునా? చేత
సొమ్ము లేకున్నచో గ్రయధనమున కొకయేడు గడుపు
పెట్టి యావర్తకుని మరల రమ్మనవచ్చును. ఇంతలో దేశ
కాలస్థితినిబట్టి యీవణిజుఁ డైనఁ జావవచ్చును. లేదా?
రాజుగారిబోగముది చనిపోవచ్చును. కాదా? రాజుగారే
పోవచ్చును. దానిజేసి మననందుడు రాజు గావచ్చును”
అని సమ్మతిపడి యారతనాలసరము గొనిపించె నట.
పైయర్థము గర్భితముగా నున్న శ్లోక మిది.

ఉత్తుంగభుజనాశో వా, దేశకాల గతోఽపి వా
వేశ్యావణిగ్వివాశో వా, నందో రాజా భవిష్యతి”

ఈనందుడు తనపేరఁ బరగిన పూర్వోక్తనంద
వరము రాజధానిగా దేశము నేలుచు నొకతఱ, దైవ
యోగంబున సారెసారెకు గంగాన్నాన మొనరించి
మెటనే తిరిగివచ్చునట్టి శక్తి నొసంగు మంత్రరాజము
నొకయతి యుపదేశింప నతం డొక సూర్యోపరాగదివసం
బున భార్యాసహితుఁడై కాసి కేగి జాహ్నవీమజ్జనాదికం
బాచరించి కాలకర్మవశంబున నమ్మంత్రము బలహీనము
గాఁగా విచారించుచు నత్తరుణమునఁ జాముండికాపూజ
లొనర్చివచ్చు కాశీనివాసులు నాశ్వలాయనసూత్రులు
శ్రీవత్సాది త్రయోదశగోత్రులు వేదశాస్త్ర పురా

ణాదివేత్తలు నగు నేమాణుగురు బ్రాహ్మణులఁ గాంచి
ప్రాంజలియై వారికిఁ దనదశ విన్నవింప, వారు మరల నట్టి
మంత్ర ముపదేశించిరి. అందుల కతఁడు సంతసిచి మణి
కర్ణికాఘట్టమునఁ దనరాజధానియగు నందవరమును
శాశ్వతాగ్రహారముగా ధారాపూర్వకముగా వారికి
దానము చేసి తనపురంబున కరుదెంచెను. అంతఁ గొంత
కాలఁబునకుఁ గాశిలోఁ గలుపు సంభవింప నయ్యయిదు
పంచలయిండ్ల వైదికులును దమకు ధారాదత్తమయిన
నందవరమునకు వచ్చి నందరాజును నందర్పించి పూర్వ
దానవృత్తాంత మెఱంగించిన నతఁడు దెలిసియుఁ దెలియని
యట్లు నడించి “మీకిచ్చినదానమునకు సాక్షిని జూపె
దరేని యిప్పుడు నందవరము మీకు విడిచిపెట్టెద” నని
బదులు చెప్పెను. అందుల కావిపులు కుశితులై నెంటనే
కాశికివచ్చి చౌడాంగిం గొనియాడి, యనుగ్రహించి
బ్రాహ్మణీహూఁమును దాల్చిన యామెను నందవరమునకుఁ
దోడ్తెచ్చిరి. రాజును భయభక్తివినయంబులు ముప్పిగొన
నిలువెవలి యెదురువచ్చి పురంబునెలువల నున్న యద్దేవి
చరణకమలంబుల కెఱిగి నీదర్శనలాభంబున కిట్లు
పన్నితి నని విన్నవించి మన్నింప నన్నుతులొనర్చి యాత్మ
ణంబ వారికి నందవర మిచ్చి సకుటుంబముగా వారాణ
సికిఁ బోయి యందు నివసించె. అంత దేవియుఁ బదు
మూడుగోత్రంబుల ధరామరులకును దగినకీర్తిని వృత్తులు
పండియిచ్చె. వారును జేడేశ్వరిని గులదేవతగా, నారా
ధించుచు సంతతినుండి నందవైదికు లనఁబరగిరి. వారే
క్రమముగ నందవరికులు నందవరికులు నని వ్యవహరింపఁ
బడుచున్నారు. పైనివ్రాసిన యంశంబులకును వీరు నంద
వైదికులే కాక నందవరికనియోగులు గారనుటకును
నాంధ్రచౌడేశ్వరీవిలాసమునుండి కొన్నిపంక్తు లిం దుదా
హరించెదను.

“ఈకీర్తి వృత్తులు నేమాణు నేనె,
వారిజోధన సంశవాధిచంద్రులకుఁ
గాళికావల్లెలఁ గడమంచి యపుడు,
వాసికెక్కిరి 3 నందవైదికులనఁగ
ఆదేశ నొకవిప్రుఁ డాశ్వలకులుఁడు
కుగ్ధ నప్పయ వచ్చి తోడనే నిలిచి
అంబవెంబడి మీరు నరుదెంచునపుడు

(1) ఈదానమును దెలుపు సంస్కృత చౌడేశ్వరీ విలాసములోని శ్లోకము “విలంబినామాంకిత భవ్యవత్సరే సూర్యోపరాగే మణి
కర్ణికాయామ్, మహీసురేభ్య శ్శుభ మగ్రహారం నందో దదౌ నందవరం మహీశః” (2) ఈగ్రంథము 1891లో బల్లారి న్యాయట్ర
ప్రెస్సులో ముద్రింపబడినది. (3) ఈపద మిగ్రంథమునఁ బెక్కుమాటులు ప్రయోగింపబడినది.

నెంబడి వచ్చితి వేదాధ్యక్షులార !
నా కోకవృత్తిచ్చి న న్నాదరించి
మీ కులంబునఁ గల్ప మేరతో నుండు"
నని యాతఁ డీరీతి నాడువాక్యములు
విని యంతటను జూచి విశ్రు కిట్టువారి
మానక నిన్నిట్లు మాకులంబునను
గలపము గావునఁ గావలసినది
పోలమైన ధనమైనఁ బొందుగఁ గొనుము,
మలపడఁ గులమున మఱిచేరనీము."

నందవరమును నందవైదికులును గూర్చి పైనివ్రా
సినవిషయము ధరణిమధ్యరాయ కవిప్రణీతమగు నంద
వైదిక చరిత్రమునఁగూడ గానవచ్చుచున్నది. విషయ
మొక్కటియే కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నందలిపద్యము
లిం దుదాహరింపవలెనని. ఈనందవరీకులు కాలక్రమమున
నత్యభివృద్ధికి వచ్చి వివనోపాధులు చాలక కర్నూలు
మండలమందేకాక, అనంతపురము, బల్లారి, కడపమండల
ములలోఁగూడ విశేషముగా వ్యాపించి వేదాధ్యయనాది
కర్మనిరతులు గాక దీవయాత్రకై తొక్కికన్నెత్తి నవలం
బించి యాశ్వేలవారికంటె సెచ్చగా గ్రామాధికార
పదముల నాక్రమించుచు వచ్చినట్లు తెలియుచున్నది.
ఈమండలములలో నిష్కటికఁగూడ నియోగివైదికభేదము
వాడుకలో లేకపోవుటచేతను, ఆకాలములో నెల్లెడల
గ్రామకరణములుగా నున్నయా శ్వేలవారు దమనామంబుల
తుద నమాత్యపదము గలిపికొనుట చూచుటచేతను
గ్రామకరణముల కిది బిరుదనామమని తలంచి కాఁబోలు
నందవైదికులుగూడఁ గొందఱాకాలంబున నమాత్యపద
ముపయోగించికొనినట్లు కనఁబడుచున్నది. ఇందులకు
మనుచరిత్రగద్యములోఁ గానవచ్చు చొక్కయామాత్య
శబ్దమే నిదర్శనము. దీనింజూచి బ్రమసి కొందఱు "పెద్ద
నార్యుడు నందవరీకనియోగిబ్రాహ్మణుడు అని వ్రాసిరి.
కాని పైనివ్రాసిన నందవైదికచరిత్రమును బట్టి యావ్రాత
నిరాధారమని తోచకపోదు. ఇదియంగాక పెద్దన దాన
శాసనములలో నెల్ల నతనితండ్రి పేరు చొక్కరాజనియే
యందుటచే లేఖకు లెవరో మనుచరిత్ర గద్యములో
నాతనినామమున కమాత్యపదము దగిల్చిరని యూహింప
వలసివచ్చుచున్నది. అట్లుగాక, పెద్దనయే వ్రాసియుండునని

యూహించుట సరియైనదే యైనను, గతతండ్రి గ్రామకరణ
మగుటచే నతఁ డట్లువ్రాసియుండును.

కాని, యమాత్యపదము నియోగిత్వమున రూఢ
మనియుఁ దాము నియోగులమనియుఁ దెలిపికొనుటకుఁ
బెద్దన యుపయోగింపలేదని విశ్వసించవచ్చును. ఈవిష
యముంగూర్చి యనంతపురమండలములోని నందవరీకు
లను గొందఱు నడుగఁగా, వారు "మాపూర్వులు చిరకాల
ముగా తొక్కికన్నెత్తి నవలంబించి దీవించుచు వచ్చుటచే
మేము తొక్కికులమని మాలోఁ గొందఱు సెప్పెదరుగాని
తొలుత మేము నందవైదికులమే మాదేశములో నాశ్వే
లవారికి మాత్రమే కాక నూకు నియోగులనెడి వ్యవ
హార మెన్నఁడును లే" దని చెప్పిరి. "ఇక దీనింగూర్చి
వ్రాయుటలే ?

పెద్దనార్యుని జన్మస్థానముగూర్చి సరియైన యాధార
మేదియుఁ గానరాదు. "బల్లారిప్రాంతమందలిదూపాడువర
గణాలలోని దోరణుగ్రామ మీతని జన్మస్థలమని కవుల
చరిత్రయు, "దూపాటిసీమలోని ద్రోణాదుల" యీతని
వాసగ్రామ మని కవిశీతమును చెల్పుచున్నవి. కాని
యీరెండునుగూడ సరిగా లేవు. "దూపాడు" జాగీరుగా
నున్నది. కాని 'వరగణా, సీమ' యనెడిపేరున లేదు. ఇది
కర్నూలుమండలములో మార్కాపురముతాళాకాలో
నిది కాని బల్లారిప్రాంతమందలిది గాదు. ఈదూపాడు
జాగీరులో దోరణాల యనుగ్రామము గలదుగాని 'దోరణుల,
ద్రోణాదుల' యనుగ్రామములు గానరావు. దీనింగూర్చి
'కర్నూలు మాన్యాలు' అనుగ్రంథ మిట్లుచెప్పుచున్నది.

"ప్రతాపరుద్రీయకృతి నాయకుడగు వీరప్రతా
పరుద్రమహాదేవరాజు శ్రీశైలయాత్రకై వచ్చి యక్కడి
నుండి స్వదేశనిరీక్షణకుశూహలమునఁ దూర్పుగా బయలు
పెడలి కంబముమీఁదుగా వచ్చి గండికోట దర్శించి పద
పడి తొచ్చెల్ల కోటకు విచ్చేసి తత్ప్రాంతమందలి యడవిని
ఛేదించఁజేయ, నందు 'దూపాడు' అనెడి చిన్నపల్లె
యొకటి గానవచ్చె ప్రతాపరుద్రుడు దాని నొకపెద్ద
గ్రామముగా నెనర్చి యందుఁ జుట్టుపట్టుల నున్నకొన్ని
గ్రామములను చేర్చి దూపాడుజాగీ రనుపేరుపెట్టి దాని
ననుమకొండనినాసియగు శ్రీనాథరాజునకు నొసంగెను.

(1) నందవరము గ్రామకరణము వెంకటసుబ్బయ్యగారుగూడ దమగ్రామములో నున్న శాసనానుబంధి కూడ 'నందవరీకులు వేదాది
నిదర్శులు శిష్యునవారు. వైదికులు. వీరు యాధిష్ఠికము ౨౦౧౭ లో నందవరాగ్రహారమునకు వచ్చిరి. ' అని, 28-9-1917 నాకొక జాబువ్రాసిరి.

అదియిప్పుడు కర్నూలుజిల్లా మార్కాపురముతాలూకాలో నున్నది.

ఈమాపాడుజాగీరులోని దోరణాలగ్రామమున కవి మొదటినివాసగ్రామము. పెద్దనార్యుడొక్కడైనా సూత్రుడు. ఋషభాక్షయ్యుడు. వాసిష్ఠగోత్రుడు. ఈతని తండ్రి చొక్కరాజు. ఇతడు తనగోత్రమును వ్రాసికొనక పోవుటచేతను, ఇప్పుడున్నకొండ అల్లసానివారు శ్రీవత్సగోత్రులగుటచేతను, పెద్దనార్యునిది శ్రీవత్సగోత్రమని భ్రాంతిగలుగవచ్చునుగాని యితడు వ్రాయించినకరాచి సీమలోని యన్నూరుశాసనమునుబట్టి యితడు వాసిష్ఠగోత్రుడగునట్లు తెలియుచున్నది.

తక్కిన యీకవివృత్తాంతమును, కృతివిమర్శనమును గవలచరిత్రమువలన తెలియుచున్నవి గావున వాని నిందుఁ జేయువలె బనిలేదు. కాని యొక్కయంశమును గూర్చి మాత్రము తెలుపవలసియున్నది.

“అచటఁ బట్టిన చిగురుకొమ్మైన జీవఁ.”

అనునద్యమందలి చిగురుశబ్దమునకు వ్యాఖ్యాతలు గూర్చి బ్రమాదవశంబున నేడేదో యర్థమువ్రాసిరి. దత్తి మండలములలో “చిగురుచెట్టు” అనియొకచెట్టు గలదు.

దానికి జేవగలుగుట దుర్లభము. అది వంటకట్టలకు మాత్రమే తటచుగా నాదేశమున నుపయోగింపఁబడును. పెద్దన యామండలములోనివాఁడగుటచే దీనిని మన సులో నుంచుకొని యాపురమునఁ బుట్టినచిగురుచెట్టు కొమ్మగూడఁ జేవగలిగియుండు ననెడిభావమును దెలుపుటకై చిగురుకొమ్మ యని ప్రయోగించెను ఇపుడచ్చటి వారు దానిని సిగిరిచెట్టుని వాడుదురు. ఇ.క నిట్టి ప్రయోగములు కొన్ని గలవు. వానిని మఱియొకప్పుడు వివరింతును.

నే సనంతపురములో నున్నపుడు పెద్దనార్యునిపై వృత్తాంతము వినియున్నాను. విన్నసంగతి ప్రకటింపక పోనేల యని యిప్పుడు ప్రకటింపితిని. మఱియు నెప్పటి కొంచెలు నన్నయార్యుడు నియోగి యనిసాధించుటకై ప్రయత్నించుచున్నట్లుగాఁ బెద్దనార్యుడు వైదికుడని సాధించుటకై యిది వ్రాసినదిగాదు. నా కిట్టిభేద మిను మంతయు లేదు. అట్లు సాధించుటవలన నాకుగాని యితరులకుఁగాని కలుగులభము లేదు. కొత్తకథ. కొంచెము చిత్రముగానున్నదిగదా యని ప్రకటించితిని. ఇదే నా మనవి.

(1) ‘అల్లసానిపెద్దన్నగారు దోరణాలకాపురములు’ అని దోరణాలగ్రామకర్తలముఠావద్దండ నడవయ్యగారు 28-9-1917 తేదీని వాకొకజాబు వ్రాసిరి. దానిని పెద్ద ఆర్యభూగ్రామములోని వెంటటక్కవయ్యగారు 2లవఁజిరి. (2) ఈశాసనము 683, వి. 1915. ఎస్.గ్రాఫిక్స్ రిపోర్టు, 1916, పదరెండులో నున్నది.

తా మ ర తై ల ము

రాజా రాణి గల చక్కని డబ్బీ 1 కి అణాలు 6 మాత్రమే

నెం. 6, తంబుకెట్టి వీధి, మద్రాసు

అమృతాంజనం డిపో,

నెం. 109, ఫ్రేరిరోడ్డు, ఫోర్టు, బొంబాయి

తిక్కన సోమయాజి స్తుతి

పాన్నలూరి సూర్యనారాయణశర్మ గారు

నరుల్లెక్క నుతియింతు తిక్కనవీంద్రా! నిన్నిలకా "నాన్యమి
కురుతే కావ్య" ముందు; సత్య మది; నీకుం గల్గె మార్గంబు
స్వర్గసాధోభవనంబులందు; బరివానిం బెన్న నుండు ఘా
నరముల్ జంగమముల్; పురియమన వైశ్యర్యంబు నామాన్యమే!
కా. పర్వంబు ప్రశయంబు తెన్ని సునన్దా శాంతిం బ్రసారించు నీ
మార్గంబుల్ గడు శాశ్వతంబు లయి వైర్యర్యంబుతో నొప్పెడుకా
దుర్గంబుల్ సకలంబుల్ పుంపు తెంచుకా బ్రాహ్మణం గల్గి నీ
సర్గంబుల్ ప్రశయంబులం జెప్పె విశ్వాత్మితజ్ఞానికా! ౨

సీ. అంతరిక్షమున గాంధారికముతోట
నీలమేఘంబులు వ్రేలునుండె
కెరనుండి నలువడు తెలువచేములట్లు
సౌదాసులు నింట సౌరునేయఁ
బ్రబటిపెడడు సమీరణరంగములందు
నాసార ముండు నలమకొనఁగఁ
బొసలతోఁ దరిలతోఁ బుడఁయంతయు సమ
స్థితినున్న యట్లుగాఁ జెలుపు మెఱయ
నడచు నభిసారికలును హంతకులఁ బుగము
నడచునుండియుఁ బురికిని నడచుమండి
చోరులును నిన్నుఁ గానఁగా వేరరనిన
నీనిగూఢుల నెంత నిర్మింతు సుకవి! ౩

సీ. గిరిశృంగములనుండి పరువెడు నలయెల్ల
లీలారంబు లాలింతు పీఠు;
అంబుజముకుళంబులందు డాగిన భృగ్గ
సంతానగాన మాలింతు వీవు;
కాననంబుల నొంక శ్రేణి యొనరించు
వింతగహస్య మాలింతు వీవు;
అంతఃపురమునందు యానతయనకుల
సోమత్తులెల్ల నాలింతువీవు;
వేయిపల్కు లింకెల? యావిశ్వమందు
నీనునవిఁ జేరనట్టిగ లేదుకుమ్ము;
సకలభోగంబులందలి సకలవిషయ
సంతతులు నీశ్రవణహారాంతికములు.

సీ. స్థావరజగ్గమాతృకవిశ్వమును లోన
నెరి జూడఁగల్గు నీవీక్షణములు;

చూడ్చి కి మదికిని శోరరాని పసిమందుఁ
బరిసర్పితములు నీపదసలములు;
సకలభోగములకుఁ జైరన్య ముడిచింది
విలసింపఁజేయు నీ పలుపగములు
నవరసంబులందు నననవరీతులఁ
బునరించుగుంటు నీభావగతులు;
బళిర కవించుద్ర! విహంగసంభ వనీయ!
నీగులలు నిర్మింప నేర్పగలవీ
నీగుకావ్యమృతాబ్ధిలో నొనసమాన
పాదమున మున్ది తేలెడిబుధుల కెల్ల.

సీ. భర్తజటాటూటపరినిర్గతాంగ
యురముతోఁ దులదూఁగు సరసధార
వాణీకరాజుల వ్యాయాధవిజాని
నాదంబుఁ బురికించు నవ్యగీతి
యమృతపాదావారహరి సారాధింగి
భంగశీకరపాకభవ్యసుఖము
కళికివిన్నల యపాజ్ఞ ప్రసారములట్లు
లలితమోహనరచనలబెడంగు
నీదుకావ్యంబుఁ బఠియింప నిశ్చయముగ
నలయు నెవ్వనివైన నెవ్వరైన
నీలనఁగాదె కవితయు నిర్మియుండె;
నవరససరోజమాంస సత్కవివతింప!

చ. ప్రకృతికి జీవితంబునకు బంగళముచై నెదు జీవితంబునకొ
వికృతియొకింత గల్గినను వీప్వవఁజేయక దానితోడనే
ప్రకృతిని మార్చుచుండెదవు భావము సర్వము సర్వవేరలకొ
సుకముగ నుండునట్లెదురు సూచుదుమండెదు సత్కవిశ్వరా!
చ. కులికెడునట్లు, తాపమునఁ గుంతనముండడునట్లు, భీతిఁ
దలఁకెడునట్లు, మోచునునఁ దాల్చి నునట్లు, హిమానిగంపనం
బులఁజనినట్లు, నిర్వికృతిపూర్ణత నొప్పినయట్లు దోచు నీ
విలసితవ్యకావ్యములు వేడక మైఁ బఠియించుమండగన్.

మ. కవితయైపుట్టుచున్నట్లు; మందు బాగుండై కావ్యం బొనర్పంగ విం
త విశేషంబు; నందునుకొ సకలవృద్ధ్యన్తేమ చాతుర్యతా
వివిధత్వంబునఁ దైలనెప్పు టరుచొ విశ్వభరణ; గోవింద
ప్రవనీయోన్నతకావ్య! నిన్నుఁ బుడచిచంబాల రెవ్వారలున్.

ఆత్మిక శక్తులు

ఆర్య సుఖదేవవర్మ గారు

గీ. తాను వసియించు ప్రేమతో దైవమిడిన, మందిరమ్మగు దేహమ్మనందు నుండు

యంత్రముల గూర్చి యెఱుంగని యజ్ఞశైల్య, కడుసుఖమ్ముగ వసియించుగలడు మనన.

మన కెన్ని శక్తులుగలవు? వాని నెల్లా వికాసమునకు దేవశక్తును? అను నీ విషయముల మానవ్రండే విచారింపగలడు కావున నీ మానవజన్మ మన్నింటి కంట నుత్తమోత్తమము. గనుక నెనఁడు తన దైనిక బేవనక్రి మమును బట్టి తన శక్తుల వికాసమును, స్వీకారము గనుగొనుటయొక్కో, యట్టివాఁడు తన యోగ్యత నెంత మాత్ర మభివృద్ధిపఱచుకొన బాలఁడనుట నిర్వివాదాంశము. ఏవర్తకుఁడు తనవ్యాపార వ్యవహారములకు సజంధంచు లెక్కలను ప్రతిదినము జూడక, లాభమును సంపాదించు నుపాయముల నన్వేషించుకుండునో, యట్టి వాఁడు దివాలా పీయటకుఁ జాలకాలము పట్టదనుట నిక్కముగదా. ఏరాని తనరాజ్యము నుత్తమ మార్గమున శాసించి, తన చతురంగ బలమును వృద్ధిపఱచు నుపాయముల నెదుకొండో, అట్టివానిశక్తి క్షీణించి రాజ్యము చెల్లాచెదరై పోవుననుట నిర్వివాదాంశము. ఈవిషయమే ప్రతివ్యక్తికిఁ గూడఁ నన్వయించుచున్నది. కాఁబట్టి, ప్రతిమనుష్యుఁడు తనసమస్త శక్తులనిశ్చిత జ్ఞానమును, వికాస మార్గమును పోషక శక్తులను, ఘాతకశక్తులను, ఇంద్రియములను స్వాధీనపఱచు కొను సాధనాంతరములను ముఖ్యముగా దెలిసి కొనవలసియున్నది.

వీనిని విచారించుటకుఁ బూర్వము మన శక్తుల స్వరూప విజ్ఞానమును దెలిసికొను టత్యంతావశ్యకము. మనలోపల రెండు విధములైన శక్తులుగలవు. వానిలో మొదటిది ఆత్మికశక్తి. రెండవది ప్రాకృతిక శక్తి. ఈ యాత్మిక శక్తి ప్రాకృతిక శక్తితోఁ జేరి తన ప్రభావమును వెల్లడిచేయుచుండును. ప్రతియవయవమున దూరి జరుగవలసిన కార్యములు నెల్ల జేయుచున్న మన యాత్మికశక్తి కెంత పరిమాణము గలదో, విచారింపవలసియున్నది. సామాన్య దృష్టితో వివేచన చేసితిమేని మన శక్తి కడు నల్పమనియు, దీర్ఘముగ నాలోచించితి

మేని ఆశక్తియే యపారమై యున్నదని నిస్పృహ మగు చుండును. ఉదాహరణమున కొక గోధుమగింజను పరీక్షింతుము. దీనిలో నిమిడి యుండు శక్తిని బరిశీలింపుడు. ఈ గోధుమగింజను యోగ్యమైన భూమిలోనాటి, యుత్తమమైన యెరువునువేసి, కావలసినంత నీరును భద్రముగరక్షించితిమేని, యొకసంవత్సరములోపల నా విత్తనము వలన రమారమి 200 విత్తనములను బడయగలము. ఈ రెండు వందల విత్తనములను మరల వెదజల్లితిమేని, యొక్కొక్క దానికి రెండువందల విత్తనముల చొప్పున పంపగలవు. ఇవిధముగ నేడెనిమిది సంవత్సరములు చేసితిమేని, కోటాన కోటి విత్తనములు సమకూరగలవు.

పాశకులారా! చూచితిరా! ఒకగోధుమగింజలో నెంతటి యపారమైన శక్తిగలదు. ఈ శక్తి యొక్కొక్క బీజమందు విద్యమానమైయున్నది. ఒకబీజమందొక వృక్షమును మాత్ర ముద్భవించు శక్తియేగాక యనేక వృక్షములను బుట్టించునట్టి యపారమైన శక్తిగలదు. ఒక్కొక్క బీజమందెంతటి శక్తి నింపబడి యున్నదో, యూహింప శక్యమా? ఎవని యగాధమగు శక్తిసామర్థ్యముచే నీబీజముత్పన్నమై యున్నదో, అట్టివాని శక్తి సామర్థ్యము లెంతయగాధములై యున్నదో, యూహింప మఱింత దుస్సాధ్యముగదా! ఇక మన బీజరూపమగు వీర్యమును గురించి యాలోచింతుము. ఒకవీర్యపు బిందువుచే మానవశరీర మేర్పడుచున్నది. ఇంతటి గొప్ప శక్తి యావీర్యపు బిందువునందు గలదుగదా. ఎవరు సిరవీర్యలో, బుతుగాములో, అట్టిదంపతులకు సంతానము తప్పక లభించును. తద్విరుద్ధముగ ప్రవర్తించువారి వీర్యము వ్యర్థమగుటయే గాక, భావిసంతానోత్పత్తి బీజములు సయితము నశించి పోవును. సారాంశమేమనః— ఒక విత్తనమున కెంతటి శక్తిగలదో, అట్లే వీర్యపు బిందువునం

ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథనిలయము

కాకినాడ

ఇందు దేశభాషాభివృద్ధికరంబు లగు నవలలు, పుణ్యచరిత్రములు, పురాణములు, మొదలగు గ్రంథములు 250 పుటలగుండు దక్కువకాకుండు, రెండుమాసముల కొక్కటిగ ముద్దలాలుకు బైండుతో ముద్దైన నొమ్ముతో వెలువడుచుండును. చందాదారులుఁ జేరువా రు 0.8.0 ప్రవేశరుసుము ఈయ వలెను. ఇందు వెలువడిన అపరాధపరిశోధక నవలలవంటి ఈవల కాంధ్రమున వెలువడియుండలేదు. అన్ని యు నద్భుతపుటనాసంయుతములే. అన్నియు మనోమోహనకరములే. అన్నియు విచిత్రకథావిలసితములే. ఇప్పుడు సిద్ధముగనున్న డిటెక్టివు నవలలు.

1. సిగాయావి (270 పుటలు)	1 8 0
2. మనోరమ (240.....)	1 8 0
3. సిగాయావిని (120.....)	0 12 0
4. పోజ్జాపాలనము (270.....)	1 8 0
5. నీలాంబరి (270.....)	1 8 0
6. జీవన్మతరహస్యము (270.....)	1 8 0
7. రిహస్యవిస్లేషము (270.....)	1 8 0
8. పరిమళ (220) పుటలు	1 0 0
9. సాధన (160 పుటలు)	0 12 0
10. లక్షరూపాయలు (160.....)	0 12 0

ఈ పది డిటెక్టివు నవలలును

లు

12 4 0

చందాదారులుగా చేరువారికి పోస్టేజిగాక రు 8—8—0 లు మాత్రమే వ్రాసినవారికి క్యాలటలాగుచిత్రముగా పంపుదుము.

మేనేజరు, ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథ నిలయము, కాకినాడ.

డాక్టరు జీ. బీ. గారి

సుగంధనస్యము

Registered Trade Mark

అంగములయందెల్ల శిరస్సును, ఇంద్రియములయందెల్ల నయనములును, స్పృహసములను విషయము సర్వజనులకును తెలిసిన విషయమేకదా! ఈ రెండియందును కలుగు వ్యాధులు సాధారణముగా ప్రాణహాని కలిగించుచున్నను అవి వ్యాధిగస్తుని జన్మమును నిష్ప్రయోజనముగాఁ జేసి యామరణాంతమును గాఢించుచుండును. ఇట్టి వ్యాధులకు లోనికి తీసికొను వందు లనేక ముఁదయోగింఁబడుచు వచ్చిన గాని యవి యా వ్యాధులను నివారణ లేక పోవుటయే గాక రసవిషగంధకాదులు చేసినవిగా నుండుటచేత తుదకు దేహకోగ్యము సంతను చెడఁదీయునవిగాఁగూడ నేర్పఁబడినవి. తరువాత పై పూతలును పట్టును సవనాగికులచేత మంచివైద్యములుగా తీర్మానింఁబడి యట్టి మందులుకూడ ననేకము లిప్పు డుఁదయోగింఁబడు చున్నవి గాని యవిగూడ సంత ప్రయోజనకరములుగా గ్రహింఁబడుట లేదు.

ఈ సందర్భము లన్నియును యోచించి చిరకాలము పరిశ్రమచేసి యాయుర్వేదాంగిశేయ యానాసనైద్యములం దాఁతేరి లోకోపకారార్థమై తమ సర్వస్వమును వినియోగించుచున్న డాక్టరు, జీ. బీ. గారి సుగంధనస్యమును కనిపెట్టిరి. ఇది యిదివరకే లోకమందంతటను వ్యాప్తము చేయబడి సుప్రసిద్ధమైనది కాబట్టి దీనినిగురించి మేము విశేషించిశ్లాఘింపవలసిన పనిలేదు. ఒకసారి యుఁదయోగించిన యెడల దాని యత్యుష్ణగుణము నదియే స్థాపింఁగలదు. దీనిచే బాధానివృత్తి గాంచి కృతజ్ఞతా పూర్వకముగా గొప్పచారును కొలఁదివారును సంపిన యోగ్యతాపత్రికలు లెక్కకు మిక్కిలిగా నున్నవి. గత దినంబుమానములో బరోడాయందు జరిగిన భారత పారిశ్రామిక ప్రదర్శనమునందు బంగారు పతకమును బహుమానమును పొందినది.

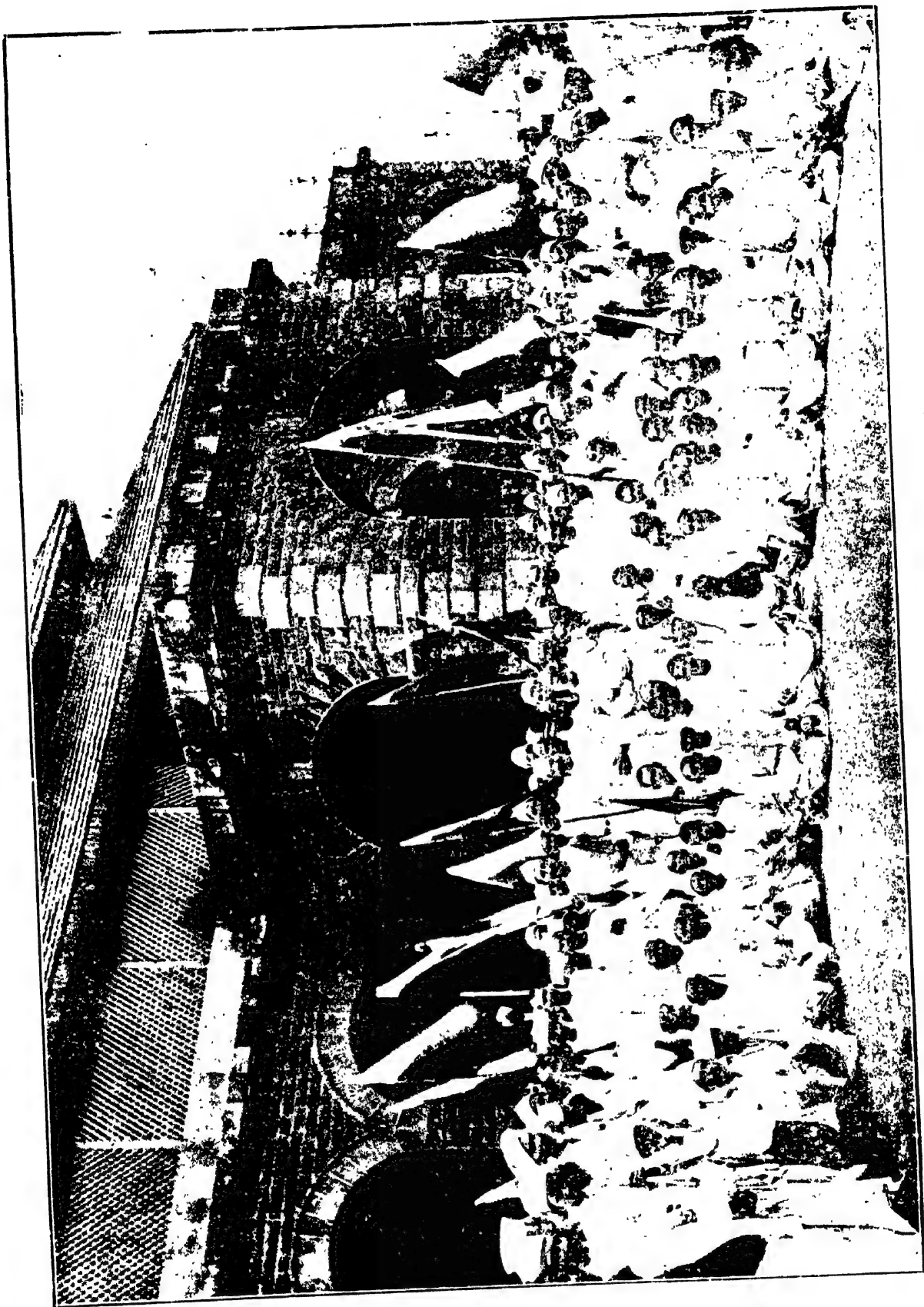
ఈ సుగంధనస్యము నుఁదయోగించుటవల్ల మెదడు, ముక్కు, కన్నులతో సంబంధించిన సమస్త వ్యాధులును సమూలముగా నశించును. పీనసము, ఒంటితలనొప్పి, తలలోనిపోట్లు, జలబోషములు, మొదలైన కంతమునకు పై బడిన ౯౬ వ్యాధులకును ఈ సుగంధనస్యము పెట్టినది భిక్షము. ఇట్టి గుణవిశేషము గలిగి యంతసులభముగా విక్రయింపబడు సొంత మిదితప్ప మఱయొకటిలేదు. చిరకాల ముంచినను చెడని సుగంధ విశేషమువలన, పొడి యభ్యాసములేని వారికి సహిత మిది హితప్రగా నుండును.

సాధారణముగా పొడి వేయువార లీ సుగంధ నస్యమును కట్టి రెండుసారులుపయోగించిన యెడల, ఇది సాధారణపు పొడి ౧౦, ౧౧ సారు లుపయోగించినంత పనిచేయును. కాలణ వెలగల సాధారణపు పొడిలో నీ సుగంధనస్యము నొకచిటిక కలిపిన యెడల నా పొడి యంతయును మిక్కిలి పరిమళవంతమగును. ముఖ్య గమనింపు ఆంధ్ర, లేక ఆంగ్లభాషలలో విలాసమును విడివిడిగాను వ్రాయవలెను.

బుడ్డి ౧ కి అ. ౦-౪-౧ వి. పి. ఖర్చు అ. ౦-౪-౦ డబ్బా ౧ కి రూ. ౨-౫-౦. వి. పి. ఖర్చు ౦-౫-౦.

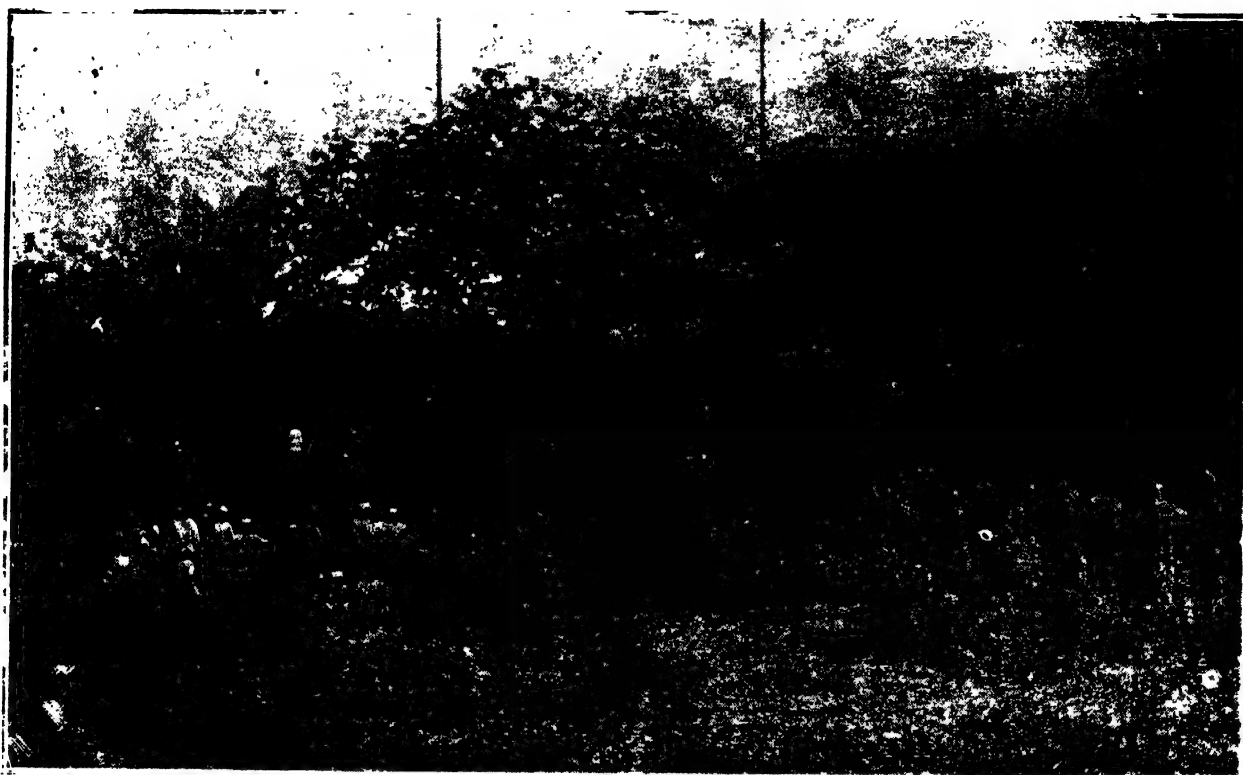
విలాసము:— గురుబసవ ఆంధ్ర కంపెనీ లిమిటెడ్,
పోస్టుబాక్సు 510 మద్రాసు.

Swarajya Flag bearers after Naupur Victory

జనరాల నేతలు స్వరాజ్య ధ్వజం, నా నాపూర్ విజయం తరువాత

ఆంధ్రప్రదేశ్ - సంపత్ సాహిత్య
Procession of the National Flag, Nagpur

నాగపూరు స్వరాజ్య తాకినంబిము

ఆంధ్రపత్రిక - సంవత్సరాదిసంచిక ప్రకటనలు

OM

THE MYSORE GOVERNMENT SECURITY

Life and Marriage Assurance Company Limited.

Head Office: Life and Marriage Assurance Buildings, Mysore (South India).

Capital (Fully subscribed) Rs. 5,00,000; Capital Paid up exceeds Rs. 3,00,000.

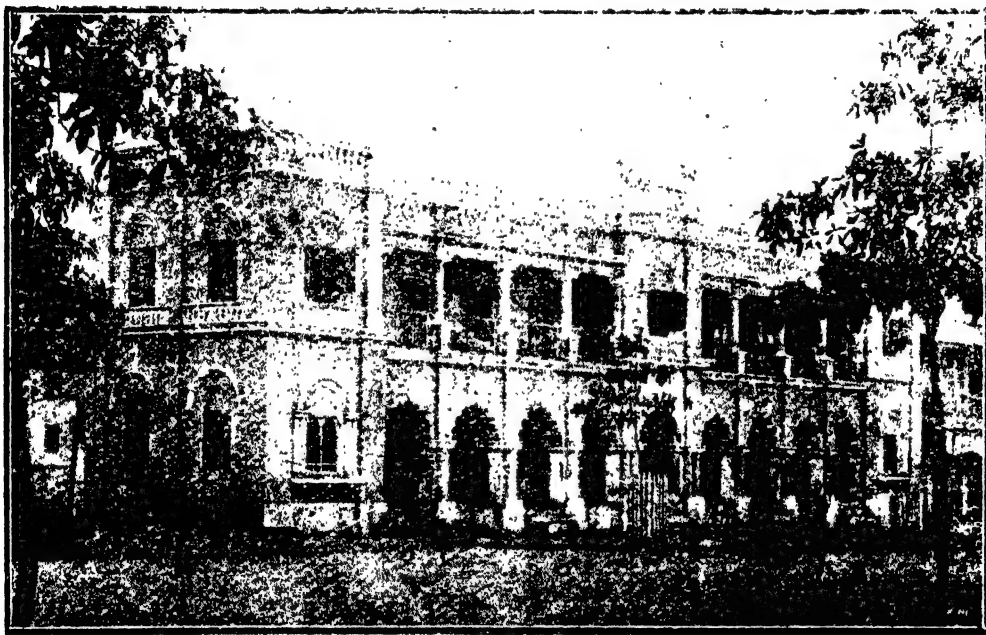
Government Securities held Rs. 1,50,000; Life Insurance policies issued Rs. 15,00,000.

Annual Premium income Rs. 50,000

Necessary security Deposit furnished to the Government of India as per Indian Life Assurance Companies Act 1912. Loans from Rs. 1,000 to Rs. 5,000- Will be given with and without interest and security to our life Policyholders and bondholders. Next drawing for granting loans on 31st July 1924. Wanted Agents everywhere on liberal terms. Apply for particulars sharp to:-

Messrs. P. K. Rau & Sons.

Chief Agents, for Madras Presidency. 289, Thambu Chetty Street, MADRAS.

మైసూరు గవర్నమెంటు సెక్యూరిటీ లైఫ్ అండు మ్యారేజీ అన్యూరెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్.

హెడ్ ఆఫీసు : లైఫ్ అండు మ్యారేజీ అన్యూరెన్సు బిల్డింగ్స్, మైసూరు. (దక్షిణ ఇండియా)

ముఖ్యమైన ఏజన్సీలు : ఇండియా, బర్మా, సిలోను మొదలగు జాగాలలో గలవు.

మూల { పూర్తిగా చందాలువేయబడినవి రూ. 5,00,000 } ఇండియా గవర్నమెంటువారివద్ద
ధనము { చెల్లించబడినది 3,00,000 లకు పైగానే గలదు. } రూ. 1,50,000 ధారావత్తుకట్టబడినది.
జారీచేయబడిన భీమా కంపెనీ పాలిసీలు రూ. 1500000 సం॥రము ప్రీమియం వరుమానము రూ.50,000

1912 సం॥రం ఇండియన్ లైఫ్ అన్యూరెన్సు కంపెనీల నిబంధన ననుసరించి ముఖ్యమైన ధారావత్తు ఇండియా గవర్నమెంటువారికి కట్టబడినది. లైఫ్ పాలిసీదారులకు, బాండుహోల్డరులకు వడ్డీ తాకట్టులతోను, వడ్డీ తాకట్టులేకుండాను ఋణము లిచ్చు ప్రత్యేక సదుపాయములు గలవు. ఋణములు యిచ్చుట, లాబర్ 31-7-1924 లేదిన జరుగను. ధారావత్తు పరిమితులపై పనిచేయుటకు ఏజెంట్లు అన్నిచోట్లలో కావలెను. వివరములకు తెక్షణమే ఈదినవి విలాసమునకు వ్రాయవలెను:-

మెసర్సు పి. కె. రావు అండు సన్సు, చీఫ్ ఏజెంట్లు, చెన్నరాజధాని, 289, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు.

శ్రీమదాంధ్రవచనమహాభాగవతము.

సంస్కృతమునందు నాగనప్రోక్షమైన శ్రీ భాగవతమును తేటగా నీటుగులుకులై లిని పటములను జేర్చి ముద్రించియున్నామము. ఇందు శ్రీగీరీయము, తిలకము, అనేడి అనేకవ్యాఖ్యలయందుఁ గల విశేషాంశములను జేర్చియున్నారము. ఈ గ్రంథమును చిన్నసైజున మేలైన కాగితములపైన చొక్కించియున్నారము. భాగవతోత్తము లందఱును ఆదరాభిషయమును జూపి చందాదారులుగాఁ జేరి మా కుత్సాహము గలిగింతు రని యుద్విఘ్నారుచున్నాము.

శ్రీమదాంధ్రభాగవతము వచనము.

మొదటి సంపుటము, కాలికోదైందు ప్రథమ, ద్వితీయస్కంధములు.	10	40	వివరసంపుటము, అష్టమ, నవమస్కంధములు	10	40
రెండవసంపుటము, తృతీయ, చతుర్థస్కంధములు	10	40	ఆశవసంపుటము, దశమస్కంధము, ప్రథమ భాగము	10	40
మూడవసంపుటము, చతుర్థ, పంచమస్కంధములు	10	40	ఏడవసంపుటము, ద్వితీయభాగము, సంపూర్ణము	10	40
నాల్గవసంపుటము, షష్ఠ, సప్తమస్కంధములు	10	40	ఎనిమిదవసంపుటము, ఏకాదశ, ద్వాదశ స్కంధములు	10	40

ఈ గ్రంథమంతయు 2 చాలములుగా దైందుచేయబడియున్నది. చక్కనిదైందు గిల్పితురములు వెల 10 0 0 ఇందు పోస్టేజి చేరి యుండలేదు.

ఆర్. వెంకటేశ్వర్ అండు కంపెనీ, లోన్ స్క్వేరు, మద్రాసు.

స్వదేశీవస్తువులకు ప్రోత్సాహమొనంగుడు!!!

22 బంగారుపతకములు బహుమతి యియ్యబడినవి.

ది ఆలెంబిక్ కెమికల్ వర్క్సు

కంపెనిలిమిటేడ్ బొంబాయిబరోడ్ ప్రాఫెసరు టి. కె. గజ్జర్న ఐనోనిక్ ఫర్మసి

చేతెంటు బాయిలెట్లు, టానికులు, ఔషధములు, టింబర్లు, కుటుంబములకు కావలసిన అన్నిరకముల ధరసమైన దివ్యౌషధములు, మావద్ద సిద్ధముగా నుండునని ప్రజలందరికిని తెలియును.

ఇంకో ఎసన్సు, బ్లూబ్లాక్, ఎటుఫుసిరాలు తయారు చేయబడి సిద్ధముగా బుడ్లలో నింపబడియున్నవి. మామూలు కలములకు ఫౌంటెన్ కలములకు ఉపయోగింపవచ్చును.

26 ఔస్సుల బుడ్డి 1 కి గ్రాం ద్వ 1.2-0. వివరములకు క్యాటలాగునకు వ్రాసిన పంపబడును.

Sole Agents:—S. Vydia & Co.

201 Devaraja Mudali Street P. T. Madras.

Branches:—6 Bunder Street Madras

China Bazaar Street

Trichy Fort

నూతన మైన ఎలెక్ట్రిక్ దీపము

నూతనముగ రప్పించబడిన ఎలెక్ట్రిక్ దీపము

వెలిగించబడు దీపము. దీనిని వెలిగించుటకు అగ్నిపుల్ల, నిప్పు, ఏయెక్కుసహాయములేకనే దీపము వెలిగించవచ్చును. నిప్పు కావలసినప్పుడు దీపముయొక్క డైరెక్టు ప్రకారముచేసి పై భాగములో అమర్చి యుండు చక్రమును త్రిప్పినట్లయితే దిక్కుమని ప్రకాశముగ వెలుగును. దీపము 1.కి రు 1-4-0

వి. వి. ఎస్. పాణి అండుకో,

తపాలుపెట్టె 17 మదరాసు.

దద్భుతమగు మానవసృష్టి బీజములు దాగియున్నవి. పాఠకులారా! చూచితిరా! వీర్యపు బిందువులోని యపార శక్తిసామర్థ్యమును! ఈరహస్యమును మన పూర్వ ఋషులు చక్కగా దెలిసియుండుటం జేసిమన డేమమునకు సంబంధించు నట్టి ఋతుధర్మములను అనగా (గృహస్థాశ్రమ మందుండు నప్పటికిని నింద్రియ లోలుండు గాక ఋతుగామియై యుండు నట్టి సూత్రములు.) శాస్త్రములందు వ్రాసిపెట్టియున్నాడు. ఈయింద్రియనిగ్రహమునకై మనపూర్వులు యోగాభ్యాసాది ప్రయోగములను సాధించి, తత్సూక్ష్మమున అద్భుతమగు నింద్రియ వికాసమును బడసిన శ్రీకృష్ణాదుల సచ్చరిత్రములే తార్కాణములై యున్నవి. చదువరులారా! ఇంద్రియ నిగ్రహపు మహిమ నికనైన గ్రహింప గల్గితిరా! లేదా! ఇట్టి మహత్తరమగు శక్తిని పాడుచేయు వారి నేతరగతిలోఁ జేర్చవలయునో, మీరలే యూహించుకొనుండు. ఎప్పుడు మానవుఁడు తన సుప్తశక్తులను వికాసపఱచునో, అప్పుడే వాని వికాసక్షేత్ర మపారమై యుండును. దీనికి, నిరూపానుకూల్యమైన యాచరణమే మూలసాధనమై యున్నది. ఆనియమములవలన హాని గల్గుటచోగాక, వానిశక్తులు గూడ వికసింపవు. ఈ జ్ఞాన కర్ణేంద్రియముల విలక్షణమగు శక్తిని విచారించుచు మానవుఁ డాశ్చర్య సముద్రమున మునుగుచున్నాడు. కావుననే, గీతయ దిట్లు చెప్పబడియున్నది, “ఆశ్చర్యవత్పశ్యతి కశ్చిదేన మాశ్చర్యవ ద్వదతి తద్దైవ చాన్యః; ఆశ్చర్యవచ్చైవ మన్యః శృణోతి శృత్వా ప్యేనం వేదనః చైవ”. గీత. 2. 29. అనగా కొందఱి దేహమును కడు నాశ్చర్యకరమైన దృష్టితో విలోకించు చందురుగాని, దాని యందలి యద్భుత శక్తులను మాత్రముకనుగొన లేరు. ఇంతటి విలక్షణమగు శక్తిగల నీ దేహావయోగ మెఱింగినవారు మిక్కిలి యరుదు. చూడుఁడు, మనముఖమం దద్భుతమగు వక్తృత్వ శక్తిగలదు. ఈ వాక్ శక్తి మిక్కిలి ప్రబలమైయున్నది. ఇది యెంతవరకు మధ్య ప్రేమానురాగ ముత్పన్నము జేసి మైత్రిని

కుదురించగలదు. లేదా, మిత్రులయందు ద్వేషాగ్నిని ప్రజ్వలించ జేసి కలహములను పుట్టించగలదు. ఇంతియగాక, నేటి, పైనిక-వార- మాసికవృత్తాంత పత్రికలును, నుత్తమోత్తమములైన గ్రంథరాజములును, వక్తృత్వాదినమస్తములును శబ్దసృష్టియొక్క యావిష్కారములై యున్నవి. మానవుని శక్తి శబ్దరూపమున నెకచోట నమ కూరు చున్నది. ఇది యెకానెకచ్ఛదైవము మిక్కిలి యుపయోగకరమై యుండగలదు. ప్రతియొకఁడును మూర్ఖుఁడవుండునుగాని, శబ్దములద్వారా వెలువడుచుండు నట్టి తనశక్తి నెఱుంగు వాఁడు మిక్కిలి యరుదుగదా! వాక్ శక్తిని వ్యర్థముచేయకూడదను భాన మెఱింగిన మనపూర్వఋషులు మానముదాల్చి మునివర్ణులై యుండిరి. గనుకనే వారు పలికిన ప్రతిజ్ఞలుకు వేదవాక్య మైయుండెను. అనుచే, నేడు శబ్దసృష్టి గురియుచుండినను, వాని ప్రభావమెంత మాత్రమును గానరాదు. కారణమేమి? ఆవాక్ శక్తియందు సంయమ శక్తి బాహ్యమై యున్నది. ఇక చెవిలోని శ్రవణశక్తిని విచారించుము. ఇదిగొప్పది. దీనివలననే శిష్యుడు గురువులనుండి విద్యను గ్రహించగలడు. అదిహృదయమునజేరి తన ప్రభావము స్థిరపఱచును. సుసంస్కారమువలన నతఁడు యోగ్యుడై శిష్యుడగును. కుసంస్కారమువలన చెడిపోవును. కనుక, కర్ణేంద్రియముల శక్తిగూడ మిక్కిలి ప్రబలమైయున్నది. ఇవిధముగనే, నాసికయందలి స్పృశశక్తి జీవనమొనఁగు చున్నది. నేత్రములలోని దర్శనశక్తి సృష్టిదర్శనమును జేయుచుచున్నది. ఇట్లు నానావిధములైన ఇంద్రియముల శక్తులు వేర్వేరు విధముగ తమ యద్భుతశక్తులను ప్రకటించుచున్నవి. నజ్జనులారా! ఇట్టి గొప్పశక్తులు మనరోమరోమములందు సయితము నిండియున్నవి. కాబట్టి ప్రతివారును ధర్మాను కూల్యముగ ప్రవర్తించి, తమయం దిమిడి యుగిడు నద్భుత శక్తులను వికాసపఱచి, యాన్నత్యమును బడసి కృతకృత్యులగుదురు గాక!

శ్రీ కృష్ణ దేవ రాయలు

జుహ్వాల వేంకటేశివశపులు

రక్షించె నెవ్వఁ డార్థత్రాత యాటచే, శరణొందు దుర్బలసమితి నెల్ల
 శిక్షించె నెవ్వఁ డక్షీణబలుండౌట, సాధుతాధకులైన శాత్రవులను
 పోషించె నెవ్వఁ డమోఘకృపుండౌట, దైన్యంబువాపి బీదలగు జనుల
 భూషించె నెవఁడు మనీషివరుండౌట, దిగ్దంతులైన సుధీనిధులను
 అట్టి రాజాధిరాజవిఖ్యాతవిరుదుఁ, డనుఁజుమగుణాబురాళి మహామహుండు
 ఆంధ్రకవితాయతుండు విద్యాధికుండు, భూమిపాలుండు కృష్ణరాట్టుంగవుండు.

సీ. నావాడ ముఖదేశాధులు కప్పమ్ము, లను గొంచు ద్వారమ్ములను వరింప
 గేయప్రబంధభక్తిని వందిమాగధుల్, జయవిరుదావళుల్ సద్గుణచుంఠ
 నష్టదిగ్గజము లై నట్టి పెద్దసముఖ, కవివరుల్ కృతులఁ గాన్కలను నోనఁగ
 నిరుప్రక్కలను నన్నె నింపుచుఁ గత్తుల, చేబూను భటుల నుశ్రీ చెలంగ

గీ. సకలరాజన్యమస్తకస్థగితఃకృత, రాగమణికాంతిపుంజనీరాజతాంఘ్రి
 జలజుడై సింహపీఠిని కొలుపుదీర్చు, కృష్ణరాయలప్రాధవ మెన్నఁ దరమె?

మ. ఉదయాహార్యము ముట్టడించె, నటుపై నోహో యనన్ గొంఠవీ
 టిఁ దగ్గఁ బట్టికొనన్, బదంపడిని దాడిం జమ్మిలోయాఖ్య, నా
 విదఁగ్ గొట్టుము, బాట్టునూరు, నటుపై వేగిన్ హరించెన్ జయా
 స్పదుడై మీఠినకృష్ణరాయల కిలన్ సా పెవ్వరంచున్ మదిన్. (?)

చ. అల సురభావఁ బ్రోచెను మహామహుడై యలరాకుభోజుఁ డ
 ట్టుల మనతెల్లుబాసను గడుంగఁకుఁ బ్రోచెను, విద్వేలోనఁ బె
 ద్దలయిన పెద్దనాదులను దద్దయుఁ దన్నుచుఁ గృష్ణదేవరా
 యల కెనరాకు లోకమున నంచు జనుల్ గొనియాడ నిచ్చులున్.

శా. ఏలోకమ్మున నున్నతాఁడొ మృతుడై యీయాంధ్ర దుఃఖమ్ముఁ దా
 నాలోఁడించకయే సమస్తకకుబ్జాస్యాశిరోదేశన
 శ్రీలాకల్పితమాక్తికాయితయశోరీనన్వరూపమ్ముచే
 సీలోకమ్మున నున్నవాఁ డనుచు నూహింపుండు చేతమ్మునన్.

ఆంధ్ర సారస్వతము - హాస్య రసోము

ఆంధ్ర - శేష గిరి రావు గారు

నవ్య

జనింపఁ జేయునది హాస్యము. అది ఆనందప్రసము. ఆనంద మాతోగ్యవాయకము. హాస్యము సనరసములలో నొకటి. అపారముగ ఆంధ్ర సారస్వతమున హాస్యరసము చాలగలది. మృగ్యమని చెప్పటమాడ సాహసము కాదేమో! శృంగారరస మేహపుణ్యమొనరించినో కాని ఆంధ్రకవిభుంగవులచే నది గన్నమన్న నటా సహస్రాంశమైన మిగిలినరసములు నోచియుండులేదు. మనసారస్వతమున నున్నంత పిచ్చిగాఁ బిచ్చిగా సుకుమారశృంగారప్రబంధములు మఱియేసారస్వతమున నుండవు. ముచ్చటకుఁగాని ముచ్చినకుఁగాని కన్ను పొడుమఁగాని మాచే మన్నను ఆంధ్రవాఙ్మయమున విలహాస్యరస ప్రధానమైన గ్రంథమొక్కటియుఁ బ్రబంధయగమందుఁ బాడనూపలేదు. ఆంధ్రకవిత్వముల కల్లరకు శృంగారరసప్రసంగిలో మునుఁగానాం, తేలానాం లో సరిపోయినది. పుణ్యకాలము కాస్తయుఁచిల్ల పెంకులలోఁ జింతామణు లన్వేషింప దొరకొనినట్లు ఆంధ్రప్రబంధములం దొవగప్రాయముగనైన హాస్యరస ముపలభ్యమగు నేమో తడముల్లాడుదము.

భారతము నవసాసంపోషిత మని కదా పండితనిర్వచనము. అట్టి భారతమునందుసయితము గాలించిమాడిననే ఒక్కటిరెండుతావుల తప్పిచాటి హాస్యముండినట్లు గుర్తింపనగును. ప్రథమాంధ్రమహాకవియగు నన్నయభట్టారకుడు హాస్యమగుహాస్య మొక్కడొక్కడ చిలుకరించియున్నాడు. ఈతనిహాస్యము చదివినవంటనే మనమునకుఁ దట్టికడుపు చెక్కులుచేయునంత అతిగాక సరళమును సరసమునైన మంద హాసజనకముగా నుండును. 'నలుని తిలకించితిరా?' యని సార్థవాహులను దమయంతి ప్రశ్నింపఁగా వారు:—

క. నలుఁ గాన మివ్వనంబున
గల వెప్పుడు కాంత ముగ్రకరులను సింహం
బుల ఋక్షంబుల నిదమ
ర్ముల కవివయ మాతపంబు చూడు దీనిక. —అరణ్యపర్వము.
అని చెప్పి రనుటలో నెంతటి చమత్కారహాస్యము! అట్లునుడుద్రుపదుని గట్టి తనకాళ్లముందర నుంచ, ద్రోణుడు మహారాజుం గాంచి.

క. వీరవ్యరయ్య, ద్రుపదు
హారాజారె! యిట్లుకృపణు లయి పట్టువడక
వీరికి మనెనె! యహహ! మ
హారాజుమదాంధకార మదిహసెనొకో! —అదిపర్వము.

అని మొగము లగులవైచి ట్లు చేసినదిప్పచ్చిడుపులు నగుచురిల కెంతయైన ఆహ్లాదము సంపాదించును.

కవిప్రహ్లా యగు తిక్కనసోమయాజి హాస్యరసపరిపోషణము లెన్నగాఁ జేయలేదని నాతెల్లంపు. ఉత్తరగోగ్రహణవ్యసాసం దర్శమున హాస్యరసప్రయోగమున కెంతయేని అవకాశము కలదు. కాని యాభుట్టునున వీకవియు నిజమైనహాస్య ముపయోగింపనేరడు. ఎట్లందు? ఉత్తుడు పిటికిపండ. ఆతనినచనములు సాఱకాయ కోతలని చదువరులకు విదిలము. అట్లుగుటనే పాఠకులమనములు హాస్యమునకై లఱుమింబడవు. నాచనసోమనాథుడు సరసహాస్యప్రయోగమున దట్టి. నారదునకుఁ గయ్యమన్న సంభావన గన్నరీతి నుండునని వర్ణించియున్నాడు. ఇట్టి తేలికహాస్యము మనగ్రంథములందుండుట అరుదు. ఈయగపువాడే యగు గౌరనమంత్రి-హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమందలి కాలకాశికవీరబాహువర్ణనలో మనోరంజకముగ హాస్యము కలదు.

ఈనాటి కవులలో శ్రీనాథుడు మేలుచేయి హాస్యరస ప్రయోగమునకు. జామాలయగు శివునిపైఁ గోపముచేపెత్తి గూలని విశేషగుణములను హినువంతుఁ డెట్లుగాఁ దీసికొనెనో చమత్కారముగా వర్ణింపఁబడినది పక్షింపుడు.

సీ. తలమీఁది చచ్చలేటి దరిమీలఁ దిన జేరు

కొంగలు చెలఁగి కొంగొంగు రనఁగ
మెడఁడున్ను పునుకల నిడుకేరు లాండొంటిఁ
బొరిఁబొరిఁ దాకి పొకపొణుగు రనఁగఁ
గట్టినపులితోలు కడఁగొంగు సోకి యాఁ
బోతుతల్లడి చిట్టుబుట్టు మనఁగఁ
గడియంపుఁబాములు కకపాలలో నున్న
భూతి మైఁజిలికిన బుస్సు రనఁగఁ

తే. దమ్మిపూజూలి పునుకకంచమ్మ సాచి
దిట్టతనమున బిచ్చము 'దేహి' యనుచు
వాడవాడల భిక్షించు మాడుగాని
యిట్టిదివ్యాన్నములు మెచ్చనే శివుండు.

హరవిరాసము.

వినువుచే గల్గిన ఈవిరోధభావములు పాఠకుల కెంతయైన నవ్వుబుట్టింపఁజేయును. వడ్డనసమయమందు జరిగిన ఈ చమత్కారమును జూడుడు:—

తే. ఓమె యేమె యిదేమేమె లేమె యేమె

మేఘపువ్వులు దేవంమ మేలమాడ

మేమె మేమేలు దలచయ్యే మేలుమేలు

‘మేడ మేడ’న సభనాడు మిగుల నగిరి. — శృంగారవైభవము.

శ్రీనాథునిది రుచికరమునహాస్యము. సరళహాస్యరసప్రయోగమున శ్రీనాథుడు చతురుడు. ఈతని గ్రంథములందు హాస్యము చిప్పిలుపచ్చములు తఱచు. చాటువులందును చక్కని హాస్యము నువదరించి యున్నాడు. భారతమువలె ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు తిలకించి- అను కరించి-పట్టివీరచరిత్రమునందు శ్రీనాథుడు తంబళహాస్యయ్యడచ్చీలు చొప్పించినాడు. కాని యవి శ్రీనాథునకు హాస్యరస ప్రయోగహితత్వమునం దావగించుంతయు అధిక్తికారవములుదేసే రవు సరికదా మీఁదుకుక్కలె ఆరిచినను కుశలత్వమునే కుంచించునంత అసభ్యములుగ నున్నవి. శ్రీనాథునివని అనుమానాస్పదమున ప్రతీతిగల ‘శ్రీరాధారామ’ గూఢకమందలి హాస్యము తరిచినకొలదిని ఆభాసపాత్రముగ నున్నది. ఏది యోకులున్నను, (గ్రుడ్డిగో మెల్ల మేలునునట్లు) చమత్కారహాస్యరసప్రయోగమునందు శ్రీనాథుఁ డాంధ్రప్రబంధకవిసారవ్యభాముడే. సరససరళ హాస్యమున కీతని గ్రంథములందును చాటువులందును ఉపలభ్యములను నన్ని ఉదాహరణములు మఱి యే ఆంధ్రకవిగ్రంథములందును అనుపలభ్యము లనుట సత్యమునకుఁ గానలయు మారముకాదు.

శ్రీనాథుని యచంతరమునుండి ప్రబంధములు జడవాటి ఓరీ వాతమువల నెడతెఱిపితేకుండ నర్పించినవి. ఈ ప్రబంధములందు హాస్యము కొత్తిమీరప్రాయముగ వైచలేదు. ఆంధ్రలోకమున అంధ పరంపరముగా తెన్నాలి రామలింగనిగూర్చి హాస్యకథలు పెక్కు జనాచరణమునవసరి విశేషవ్యాప్తిలో నున్నవి. రామలింగుడు హాస్యకవి బాటయని జనశ్రుతియేకాని ఆతని ‘పాండరంగమాహాత్మ్యము’ లోఁ ప్రాథకవిత్వమేకాని తేలహాస్యరసప్రధానములగు పద్యములు చిత్వా గములేనివలె వైచనను గానరావు. మామ్యశృంగారము చిప్పిల్లు పచ్చము లన్నియు శ్రీనాథునిమొడ గట్టుట ఆంధ్రకవిపండితులకు వృధా చారమైనట్లే హాసుసరసమును, ముతకహాస్యమునుగలకథలు తెన్నాలి రామలింగునికి ముడినట్టెబడుచున్న వని నా నిశ్చితాభిప్రాయము. ‘పాండరంగ మాహాత్మ్యము’లోని ‘నిగమశర్మయైతుగడలు’ మంస హాసజనకమలని ప్రతిపక్షులు రామలింగని వెనుకవేసినానివచ్చి సర్దు బాటు చేయవచ్చును. హాస్యకవితాధురంధరుడని ఆంధ్రప్రపంచమున అపారముతముగాంచిన తెన్నాలి రామలింగనికి ‘నిగమశర్మయైతుగడలు’ పినరంగైవ యశోగౌరవము లాపాదించవని అట్టివారికి నాచేయునునవి. ‘నిగమశర్మ యైతుగడల’లో నిజమైన హాస్యము ముఖ్యపక్షయే యున్నది.

ప్రాథకవిమల్లన ‘యక్కాంగదచరిత్ర’లో సంభావన బ్రాహ్మణులకు వికారనామము లాసంగి తక్కువరకపు హాస్యము వాడి యున్నాడు. ‘నిరంకుశోపాఖ్యాన’మున రసవత్ప్రబంధము రచించిన

కందుకూరి రుద్రకవి హృదయంగమమును హాస్యము పోషించి యున్నాడు:—

చ. కలశపయోధిమీఁదఁ దరగఁగఁ మఱి హోయని మ్రోయ వేయుభంగుల తలపాన్పుపాము బుసకొట్టఁగ నేగలి నిద్ర! చెందెదో యలసతఁ దండ్రీ! చీమ చీమ కన్నను నిద్దుర రాదు మాకు నో బలవదరిదరీకుమార భాస్వదరియదరిదరిహరి! — శతకము.

‘చీమ చీమ’-మంటే మాకు నిద్రరాదుగదా, అట్టిస్థితిలో తీరసాగరమునుండి నిరంతరము వెల్వెడలు ఉత్తుంగతరంగమాలికల హోరులో - తలపాన్పుపాము కన్నులుస్పృలలో - నీ కళ్లు నుప్పి గల్గును? యని సందేహానివారణార్థము బాలునివలెఁ గవి విప్లుమూర్తి నడుగుదున్నాడు. ఇంపటిహాస్యము అనుభవైకవేద్యమేకాని విషమర్పి చెప్పఁజాలము. దేవతాపరమైన యిట్టిహాస్యము నిర్బాహమునకు సర్వజన సమ్మతము. సర్వవిఘ్నముల క్లామాపాత్రమును. ఈకాలపువారగు సారంగ తమ్మయ్య చెఱువాడ వల్లయ్య అనువులు తమగ్రంథములందు ఉండిఉండనట్లుగా హాస్య ముపయోగించిన చెప్పని సంఖ్యో పింపవచ్చును. ఆంధ్రప్రబంధములందు హాస్యరసాన్వేషణమునకుఁ గడగుట ఏమిడలలో హీనమో లారయులే.

‘అసలే సోమిడుమ్మ, అందులో వేలిళ్ల’నినట్లు, ఇంతవఱకు సంజా కొనుటకైన చాలీచాలనట్లుగా నున్న హాస్యరసమునకు మఱియొక దోగము తగిలినది. పచ్చిబూతులే హాస్యరసవిషామోహమునకు ముఖ్య పరికరము లను గుర్తే ప్రాయము ఈనాటికి ఆంధ్రకవులలోఁ ద్రాడు వాటివని. దండ్రరేఖావిలాపము, కవిచౌడప్ప, వేలుగోనాల, గామ లింగేశశతకములు దివేజూచిన వారలకుఁ దైవిమయ హనుధిప పున రుక్తమగును. నుండికిఁ గూనులోఁ దైవట్లు రామరామ బూతులు హాస్య రససంపాషణమునకు అవశ్యపరికరము లని గుర్తే ప్రాయపక్షుట యటుండ వానిని సుగుణములుగాఁ గుఁపఁ బరిగణించిరి. అట్లుగుటనే జగ్గకవి ‘బూతులక బూట్లుడ’ వని కృతపతి తన్నుగ్గడించిన ట్లాడంబర ముగాఁ జంద్రరేఖావిలాపమునఁ జెప్పినాడు. బూతులుంగ యగు నాకావ్యనాటకములందు హాస్యనిర్విహేయమనై విమామమఁ డను ప్రత్యేకపాత్ర ననుసంధింపటం.

ఇక చాటుధారల నెత్తికొందుము. తెలుగు చాటువులలో సాత్త్వికమును, సరసమును, సరళమును- నగు హాస్యము చిరక చిమ్ము పద్యరత్నములు సరళీతములుగా నున్నవి. ఈ క్రిందిచాటుధార నారయుడు.

క. మీరుం బొగ ద్రాగుదురా!
వారిజభవ! వామదేవ! వైకుంఠ హరి!
ఓరీనారద! వినుగా
యీరేడుజగంబులందు నిది ముఖ్యమురా!

‘మీరుగూడఁ బొగద్రాగుదురా?’ యని నారదులవారు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను బ్రశ్నించివాడట. బ్రహ్మమానస పుత్రుడు సృష్టిస్థితిలయకారులను నెంతటి ఉత్సృష్టవిషయమును

గూర్చి పృచ్ఛించినాడు! వా రాతనితో 'ఈశేడుజగములలో బాగాకు ముఖ్యమనిరలు. ఆహా! ఎట్టి చమత్కారహాస్యము. హాస్యరసమున కవధియో యనిపించుచున్న దీపద్యము. అసలుకుమించిన కొసరూ దిగువకందమునకు గనుగొనుడు. శివుడ డ్రిశ్రియనించుటకు, విష్ణువు శేషశాయయగుటకు, రవిచంద్రులు వింటు నుంటుకు, గారణము మీకుఁ దలియునా? తెలియనున్న ఈపద్యము చదివి తెలిసికొనుడు బాగుపడి యెదరు.

క. శివుడ డ్రిని శేయనించుట

రవిచంద్రులు వింటుంటు రాజీవాక్షుం

చవిరళముగ శేషునిపైఁ

పవళించుట నల్లి బాధ పడలేక సుమా!!

మర్యాదకు మిఁజేయెట్టి చిత్తగింపుఁడు. చాకటివానిపైఁ జను త్కారముగాఁ జెప్పబడిన దీ గుగుగీతము.

ఆ. వె. చాకటివానితోడ జగదాలు సహితక

సిరి గూఁడు పట్టుచీర గట్టె

శివుడూ తోలుగిడ్డె నీ యని హరి గోస

భైరవుండు చీర పొడవైచె.

బూతులమాట మోచితిమేని సంప్రదేశావిలాపము నిజముగా హాస్యరసప్రసంగరాజము. ఇంద్రో హాస్యము చాలానాకు సంపదరాచారతిరస్కారప్రతిపాదము. శుద్ధ్యదేతనే యనుకొనుడు జగ్గవి యాగ్రంభము రచియించినది. ఎట్లైన నేమి దీనిని నల్లరించి ఆంధ్ర సారస్వతమునమాత్రమే గాని మిఁదొనాడినదే. ఆ మన రంజనమునకవులకు గోణముకట్టటాని గలగుగొమ్మెదైనను ఏలాలో సంప్రదేశావిలాపము నకుఁ బ్రతిపించుములు యెలుదేలలేదు. ఆది వనయప్పిప్పమేముప్పది యేండ్ల ఆహ్మాయి యగు విశిష్టమృతచంద్ర నలువదియేండ్ల ఆహ్మాయి యైన చిడుముపాక్కల సింగరాజును కలది-వలసింది-వలలోపై చికినీ టయే ఇందలి ఇతివృత్తము. ఇం దభూర్వవిషయ మొకటి కలదు. కిర భద్రతంబుకే నరసింగార్యనంబి వాస్త్రచ్చినదట యానృతాంతము ఆంధ్రకవులు కనివినియుండి విచిత్ర విద. దేవాలయపుటగ్గులు విద్యుత్ కవిధుల విడిచి పనుపుముచ్చటతోఁ గాలక్షేపము చేయుచుండి రని కదా దీనితాత్పర్యము. తమకాలమునాటిజనతాస్థితిని గాఢపద్య గాములందుఁ బ్రతిఫలించజేయుట ప్రతిభానంతులకు కవుల చము త్కారము. ఇట్టివిషయములు మనసారస్వతమునం దరిగి; అభూర్వము. మొన్న మొన్నటి బొబ్బిలిచరిత్రముకూడ నారదుడే ఇంద్రునకు నివే దించినట్లు రంగరాయ చరిత్రమునఁ గలదు. ఇదివంత అసంభవముగా నుండునో పాతకమహాశయలే యూహించుకొందురు గాక! జగ్గవి ఈపూర్వవిషయప్రతిపాదనమునందు విశేషప్రతిభాప్రాగల్భ్యముఁ జూపి సంఘదురాచారము చమత్కారముగా నాగరికముగాఁ జనివాని తనముతోఁ జేసియున్నాడు. కవికాలమునాటికే పూర్వపుగట్టుఁ బాట్లను బాసి దేశమునందు గౌరవము గోల్పోయిన బ్రాహ్మణసంఘ మును గవి బాకానొక పాత్రముచే నట్లు రిట్టించినాడో.

క. ఓం భూలు చేసికొంచును

జంభంతులు గొట్టుకొంచు జడకురి నకుభా

రంభము లరయుదుఁ దరిగడి

దంభపువిప్రనకు నీకుఁ దగ దిది చనుమా.

సంఘవిషయకమును, అట్లయ్యు అబాగ్గకమునునగు నిట్టిచమ త్కారహాస్యము పరిపాపించిన జగ్గవి మిఁదొచ్చె శబ్ద మసభృతము. అపా రము. విశేషించి శ్లాఘాపాత్రము.

హాస్యరసప్రామాణమునకు బూతులే ప్రధానము లని యూహించిన కవిచాడప్ప సయిత మొక్కొక్కగోఁ బ్రసాదమైనహాస్య ముప యోగించియున్నాడు. మిచ్చినద

క. ఆడినవాటలు దప్పిన

గాడిమోడు కంచుఁ దట్టఁగా విని నుదిలో

వీఁదా కొడు కని యేడ్చెను

గాడిచయును కుందవరపు కవిచాడప్ప.

అను దానిని చేసిననును. ఇందలిహాసము మనోహరమై ఇంపు నింపుచున్నది. పిండిప్రోలు లక్షణకవి మొదలగువారు శ్లేషకవిత్వము స్వారమునకు, శత్రుమామహితరస్కారములకు వాడుకొన్నట్లే అశి డము మారకవి, మాదమంచి తిమ్మకవి, జగ్గకవి, ఇత్యాదు లిట్టిపల హాస్యమును తమకుఁ గిట్టనివారలను తిట్టటకుఁ బనిముట్టుగా నుప యోగించిరి. నిదర్శనముగా రామలింగేశ తుక్కుఁజేర్చిరతకములను బరికిలింపనగును.

ఆధునికయుగమందలి హాస్యరసపరిపాఠము విమర్శింపదొరఁ కొనుటకు మున్ముందు భావనాలాపములు, చాటుపులు, శతకములు మన సందర్శనమును విమర్శనమును వాంఛించును. పగటిభాగవతులు ఆసభ్య మైన హాస్యమునకుఁ బుట్టినండ్లు. 'కొల్లకలాపము' వినిపించు నేశ్యాం గనలననుచుండు దప్పక విమామకుఁ డొకఁడుండును. ఇట్టివిమామకులు దెప్ప హాస్యము సాధారణముగాఁ బచ్చిబూతులతోఁ దెప్పలు తేలు చుండును. పామరజనసమ్మతిమగునుగాని ఈబూతుహాస్యము నాగరికు లకు, రసికులకు, అనిష్టజనకమై, హేయమై, భావించుటకుఁ గూడ నాభాసపాత్రమై జగుప్సాకిరమై యుండును. పప్పులతోఁ బచ్చివిరి యపుఁగాయ కొఱకంచినట్లు నిద్రాదవికే దనుదేనముల ధారాదత్తము చేసిన శ్రీక్షుకులలోఁ జూతుకుపుట్టించుటకుఁ గల్పింపఁబడి యుండును ఈహాస్యము. ఇట్లుగుటనే కాబోలు తనప్రబంధమునకు సాదృశ్యము గానే కవులను కృతికైప్పనేరరని లెన్నుమిన్నగా క్లామించు న్నాడు. 'హాస్యకవిజాణ' యనిరఘునాథరాయల పేరొలగమందును 'కొంటి కోణంగి'యని ఆంధ్రపండితప్రకాంతులచేతను మెండుగా గొండాడుఁ బడుచున్న కవిచాడప్ప యేమనెనో—

క. పదనీతులు పదిబూతులు

పదిశృంగారములు గల్గు పద్యముల సభిం

జదివినవాఁడే యధికుఁడు

గదరప్ప కుందవరపు కవిచాడప్ప.

క. నీరుల కేమి యొకిండుక

బూతాడక దొరకు నవ్వు పుట్టు గురల

నీరులు బూతులు లోక

ఖ్యాతులురా కుండునపు కవిచాడప్పా.

బూతాడగూడపనువారిని దలవాచ చీవాట్లు పెట్టి వారిలో కట్టితడు నొక్కోనో చూచితిరా. —

క. బూతులెగడుదురు తమతమ

తాతలు ముత్రాత మొదలు తరలిరములవా

తెలియన బూతలెగిరి

ఖ్యాతిగ మట్టకుండునపు కవిచాడప్పా!

కంటిరా? పదిబూతులు సభలో జరిపినవాడే యధికుడంటే బూతాడకనవ్వు పుట్టుట బూతులలోక ఖ్యాతిలలో — పాపము! ఇది కేవలము కాలదోషము. నీతిబాహ్యుని గ్రహముననే సామాన్య జనములకు దోకుపుట్టించు కట్టిబూతు లావశ్యకమని నాయీహించిరి కాబోలు. ఈ లోగము మన ఆంధ్రముననే పట్టలేదు. సంస్కృతమునకును గల అంబురోగమే. ప్రతాపరుద్రీయమందలి హాస్యరసలక్ష్మములు తిలకించినవారికి నావదనములందలి సర్వము సకలము వినతిమగును. ఇంకను అనుమానము వీడనినారు కాళిదాసప్రహసనమని నామాంతరముగల లంబోదరప్రహసన మొక్కసారి చిత్తగించిన నిజము లేటెల్లముగను. 'చీలుగల భాగ్యశాళికి' గ్రింద కందనంబలి సమాచార మనుగ్రంథ ప్రసూక్తి.

క. చీలుగల భాగ్యశాళికి

నీలగలుగు గోళ్లు వేడినీళ్లు లభింపక

దాటించి లుక సాగిన

దీటుయే దేవేంద్రపది తిరముగ జగతిక.

ఇందలిహాస్యము నింపమానముగదా! నానాటికిక దీసికట్లు నాగంభట్లా! అన్నసామెల చతురతగా బుచ్చమంజునిచ్చి ఎల్ల హాసము కలగఁజేసినో అరయుడు.

క. ఏనాటి యగ్రహారము

మానాటికి కండ్రికాయ మాపని దీరక

మీనాడు మాన్యమాయెను

నానాటికిదీసి కట్లు నాగంభట్లా!

అభాగములను అతిసుతుమారసుందరములునునగు నీటి హాస్య పుటాటపులు, పుంఖానుపుంఖములుగాఁ దాటిదశసంపుటములందు మూలమూల ముల్లము ప్రకాశమును ప్రబాదరణమును నిరీక్షించు చున్నవి.

తేలికముల నొకటి గంపింటి మాన మీసందర్భమున సమీపించి పరామర్శింపవలయును. హాస్యరసాన్వేషణపథములమై మనలో విశేష ప్రచారముగల 'వేణుగోపాల కుక్కు' శ్వేత రావలింశ్వర శతకములుముతక హాస్యముతో జగుప్సాకరములగు బూతులతో నిండియుండి

రసికుల కేహ్యపాత్రములైయున్నవి. 'మూర్ఖహృద్భయాభ్యాగత శూలమోయన రచింపబడిన చంద్ర శేఖరశతకము'నందు రుచ్యముగ హాస్యము కలదు. తమాషకథలు గ్రామ్యభావలోఁ జెప్పమఁ గవి యిందు హాస్య ముట్టివింపజేయును. మాదిరికి నొక్కటి.

ఉ. సంగితకాడ పాడకి సాలియ నీవదిపాడినందుకు

యింగిత మెంచి నేను నురి యిన్నదుకు సరిపోయె వింటివా

అంగుసనే తలూపినటి అప్పుకు తంబుర యాడ మెట్టిపో

ఁంగుడు బాపనాడ యని పల్కును మూర్ఖుడు చంద్ర శేఖరా!

ఈహాస్యమున కాధారము (నీవుపాడినందులకు నేను విన్నందుకు సరిపోయింది, వైగా నేను తలదూపినందుకు తంబుటా యిచ్చిపో! అనేదిసా మెత్. ఇట్టివింకను ఆకర్షకమునఁ జెక్కులున్నవి. విస్తరభీతిచే నీవిషయ మింతటిలోఁ గట్టిపెట్టి ఆనునికయుగహాస్యరసస్వభావపరి పోషణపరీక్షణమునకుఁ గలయున కన్నట్లే నిత్యము.

ఆనునికయుగారంభముతో నాంధ్రభాషాయోష కట్టవ్వుపు లేఖ యలుపడినదని జనవాక్యము. ఈయుగమున లోలువొల్ల స్ఫరింప నలసినవారు వీరేశలింగము పంతులు. ఆంధ్రభాషాపుగోభివృద్ధి నాలించి మనసారస్వతమున నూననవాగ్దముల నవలంబించి పలుత్రోముల క్రొక్కిన పంతులువారు సంఘదురాచార తిరస్కారప్రతిపాదక మగు హాస్య మును వెలార్పినవ్యునించిరి. నూతనపృథువుల వీరియుష్మముమెంతయు నభివృద్ధిచేసినయేమైనను నీటి ఆంధ్ర భారతికి అంగవికారము చెచ్చిపెట్టెనే గాని లుంకార మెడగూర్చలేదు. వీరిగ్రంథములలో హాస్యరస ప్రధానములైనవి ప్రహసనములు. అభాగ్యోపాఖ్యానము, సత్యరాజ స్వదేశయాత్రలు మొదలగునవి. వీరిప్రహసనములు సంఘదురా చారముమణమునకు వ్రాయఁబడినవని ఇంటికుముందే నివేదించి యున్నాను. చూపింపబడిన దురాచారములు ద్రుంగుడుపోయిన తోడనే పీనివ్యాప్తి పుగ్గును. మోరియు నిట్టివి సర్వజనామోహకములు గావు. అట్లుగల వానికి సారస్వతమున బలుకుబడియు చిరస్థాయిత్వము లేదన్నమాట. స్త్రీలు ఎడిసను వ్రాసిన సాంఘికవ్యాసము లాంగ్ల సంఘసంస్కరణాభివృద్ధి యొనర్చినట్లు వీరిగ్రంథము లాంధ్ర సంఘసంస్కరణ మొనర్పలేదు. వీరిప్రహసనములకు 'విశ్వ శ్రేయమును విశ్వవ్యాపకమును' లేమి నుత్తమకృతులలోఁ జేరవు. పంతులవారి 'అభాగ్యోపాఖ్యానము' బూతులులేని చంద్రశేఖరిలా పమునకు అచ్చుబొమ్మ. ఇందువీరు వికృతాకారములను వికారచేష్టలను వర్ణించుటచే హాస్య ముట్టివింపఁ బ్రయత్నించిరి. కాని ఇది సర్వోత్కృష్టమైన హాస్యము కాదు. సత్యరాజపూర్వదేశయాత్రలందలి హాస్యముకూడ నీకుదిటిలోనిదే.

పంతులవారి ప్రహసనము లాదర్శములుగ నిడుకొని చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు కొన్ని ప్రహసనములు రచియించిరి. సంఘాచారములందలి వివరీకములను వింతయైన ఆచారములను విశోదచర్యలుగా మార్చి, పక్కిరించి, సంఘదురాచారములను వెలార్చుటే వీరిఆశయమైనను ఈ ప్రహసనములు వ్రాయఁబడునప్పటికీ ప్రాతపది క్రుత్తు

పట్టిన సాంఘికాచారములను కెక్కిరించి నెక్కిరించుటనే నివి ఆంధ్ర జనాదరణమును బడయలేదు. జనాదరణము బడినను వీరి 'వికోసము' లందు సయితము స్వతస్సిద్ధమును నవ్యమును నగు హాస్యము యిల్ల. వీరి నాటకములందుగూడ సగోష్ట్రోష్ట్రమైన హాస్యము నాస్తి. విరు మక పాత్రలు వచించు హాస్యవచనములు జనపరంపరముగా ముగుసల్ల నోళ్ల నుండి వెల్లుడుచుండు సామాన్యహాస్యవచనములే. వీరినాటకములలో జతురచంద్రహాసమున కొంచెము మెలుగైన హాస్యము కలదు.

సంఘవిషయములగూర్చి అభ్యాసములగు చతుర్తాగ్రకావ్యములు వ్రాసిన ఆంధ్రకవులలో దాసుశ్రీరాములుగా గగ్గర్బులు. వీరి 'తెలుగునాడు' లోనిది తేలికయైన హాస్యము. మచ్చునక్ష.

ఉ. లేవరు లేండు లేండనిన లేచినవా రయినం దటాలునం
పోవరు పోవుము నిలిచి పోరుము-పోరుము త్రోయకుండుటం
చీమనందు నేము నలయింతురు పెండిలిలో నదస్యసం
భావనాచు మామనలే జాపన సాముల సాము లన్నియున్.

అనునది చేరొనవగును. ఇట్టి లోతడమ్మహాస్యమున కెంతయేని తావుకలదు. ఆంధ్ర సారస్వతమున.

ఈసందర్భమున తిరుపతిచేటకవులను హను మెన్నటికిని మఱవరాదు. శ్రీనాథుని రసవాత, అలీనకంటె విన్నగా విరివిగా హాస్యముపయోగించి ప్రబంధములు గనించినవాడు ఆంధ్రకవిత్వరలలో వీరే. శత్రుతిరస్కారమునకు హాస్య మాయుధముగ నెవ్వరైనను పునయోగించిన వాడే యయ్యా కీట సలుతావుల మనోసారహాస్య రససంపాదకమైనట్టి ఆంధ్రభారతికి అలంకారములను ఆలోగ్యమును చేర్చి కూర్చినాడు. ఉదాహరణముగా రెండవమాడు పద్యరత్నములు చేసినవగును.

మ. ఒకయేగానికే జిన్ని కుట్టినికే నాయుమ్మగర్క చేయించి దా
నికైనై కాని యొసంగి తక్కు సగమున్ దెమ్మన్న / నాచేత లే
దకటా! నాగను డ్దోపుంగుతికిదా నంగీకృతిం జొన్న తా
భ్యకులాయమ్మగు ముద్దరాలి చరితం బాలించితే తిర్పతే.

ఉ. గారల పిండివంటకయి కాంతుండు కాంతను బుచ్చసేయ నా
సారసనేత్ర వ్రేలాకటి చయ్యనజూపి యిదొక్క డున్నదా
ధార / మటున్న సామెతగ గీరతము.

శ్రీబాలజనైకవేద్యములగు నిట్టికథలుసంభాషణలైలికి మిక్కిలి సమీపమునైలిలోఁ జెప్పి మందహాసము కల్గించుటయే వారిప్రతిభ. అదియే వారొనర్చు చతుర్తాగ్రము. ఇట్టి వికోసకథలఁ జొప్పించి హాస్య ముజ్జింపఁ జేయుటయేకాక 'వైదిక చాదస్తము' 'కుండలలో' 'బాండిత్యము' 'యంబ్రహ్మ' 'కొండుభొట్లుకు' 'బరితా' 'గడేకాయ' మొదలగు నవ్యతాలిమాలలతో లలితహాస్యము పోషించియున్నారు. ప్రబంధములలో నింతసాంపుగా నింపుగా హాస్య ముపయోగించిన వారు మఱి ఆంధ్రకవులందు లేరు. ఈవిషయమున శ్రీనాథుడు గూడ వీరికి దీక్షిస్తే.

ప్రతాపరుద్రీయము? కన్యాశుల్కము? చతుశుల్కము? ఈ మూడును హాస్యరసప్రధానములగు ఆంధ్రనాటకరాజములు. ఇవి ఆంధ్రజనాదరణము బడినవివి. అయినను వీనియందలి హాస్యము సగోష్ట్రోష్ట్రమనుపాపమునకు నే నొడిగట్టజాలను. సులభమందగ్రాంకిక భావనడుమ స్వరయుక్త మగు గ్రామ్యభావము శురకవప్తినీ జొన్ని మాటూకించి నవ్వించుటయే ప్రతాపరుద్రీయమందలి హాస్యము. తెలుగుముక్కలతో వచ్చిరాని ఇంగ్లీషు ముక్కలు నున్నెత్తివొర్లించి పాత్రలచే మాట్లాడించిహాసప్రహసముల జనింపఁ జేయుట కన్యాశుల్కమునందలి నవ్యనకుఁ గారణము. అగని తెలుగువలన నగశుల్క నాటకమున హాస్యము పోషింపఁబడినది. మూడవ నాటకములలోఁ గూడ హాస్యము గ్రామ్యభావకలనను, 'నానాభావలసంకర సోమ యాజు' కలగావులగవుఁ డెలుగువలనను కలుగుచున్నది. అంతియే కాని గ్రంథకర్తల రచనాసామర్థ్యముచేగాని, హాస్యరసప్రవీణులచే గొని, ప్రభావమత్కారముచేగాని కట్టుబెట్టిన ఘంటాపథముగ హాసాని వాడింపనమ్మును.

హాస్యరసతారాపథమున శుక్రతారయై, ఆంధ్రసారస్వతమున హాస్యరసయోమమును బోద్రోలిన సానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులువారిని హాస్యరసవిషయక మగు నీహాసమున నిరంవళకుఁ డలపెట్టకుండుట మహాపాతకము. పంతులువారి హాస్యరస ప్రవేశమున కూలంకషప్రజ్ఞాధురీణులు. హాస్యరసమును సర్వతోముఖముగ వాడియున్నారు. ఈవిషయమున నాని నొకబాటిని దారులులేవు. నాట్యముచేయని సారస్వతరంగములులేవు. వారుముట్టిన విషయములు లేవు. వారెత్తిగనని ప్రస్తావనలు లేవు. హాస్యరసవిషయమున వారన్నియు సుచిష్టము గావించి మదితేసిరి. ఇకముం గాంగ్రకవులేమరు హాస్యరస ముపయోగించినను బంతులుగారి ననుసరించుటయే యగును. వీరిహాస్యరసమును విభాగించి విమర్శించుట తలకు మీసినపని. అయినను ఆంధ్రసారస్వతపురోభివృద్ధి నులక్షించి నా యోషినకొలది విభాగించి విమర్శింప యత్నింతును. నవ్య జనింపఁ జేయుటకు మార్గములు తలపంద్రుకలన్ని. అందు ముఖ్యమైనవి చేకొని పరామర్శింతము. గ్రంథమునందు వచ్చుపాత్రములు చేయుకాగ్యములచే హాసము జనింపఁజేయుట యొకమార్గము. ఈమార్గమును వీరు 'కంతాభరణము' 'సరస్వతి' నాటకములందుఁ ద్రొక్కియున్నారు. గ్రంథకర్తవచనరచనాచతుర్తాగ్రముచే, కలగావులగవుఁ డెలుగుచే నవ్వించుట వేలొకమార్గము. ఇట్టిది వీరిగ్రంథములందు సర్వత్ర సాధారణముగాఁ గానిపించుచునే యుండును. ఒక నిదర్శనము. పంటలవాడనై సొట్టల నెట్టెట్టో గడుపుచున్నాననుటకు బదులు 'అసావాదితో బ్రహ్మోడన్నట్లుండొకతిరుగుడుగా 'వహససాంతగ చిత్రన్నదభోదనరచనాపమధుడనై' యున్నా ననుటనే నెవనికి నవ్వరాదు? సంఘదురాచారములఁ బరిహసించి హాసంపఁజేయుట యొకమార్గము. ఇది వీరి 'సాక్షి' వ్యాసరాజములందుఁ గావలసినంత ప్రతిపక్షులపైఁ బగదీర్చికొనుటకు వారిగ్రంథములఁ బరిహాసపాత్ర

ములుగఁజేసి నవ్వించుట వేటొకమాద్యము. ఇది వీరి 'విచారాద్య' విచారాద్యమున కాననగును. ఈ ప్రతిపక్షమామూ విషయక హాస్యము మనకు అడివము సూరకవి, హాచిమంచిసోదర కవులు నేర్పినది. దీనినే వీరేశలింగముపంతులు కొక్కొండవారిపై బ్రయోగించి ఆధునికయుగమున ఇట్టిహాస్యప్రయోగమునకుఁ బితామహులైనారు. ఈవిషయమున అతికిఁ బరిగిచక మోతాదుగా నుండి నందులకు లక్ష్మీనరసింహాచార్య పంతులుగారు స్తుత్యులు. సర్వతోముఖమగు వీరిహాస్యము ప్రత్యేకించి విభులముగా విహస్తింపవలయునే గాని ఇట్టి చిన్నిహాస్యమున అంటే అంటుట్లుగా నాపామాషీగా తాకి వలవలసినదికాదు.

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహుగారిని మఱియొక్కసారి స్మరించినఁగాని ఈవ్యాస ముససహరించుటకు నామనస్సొప్పదు. గూఢకములందలి వీరిహాస్యము రుచిరమును, లలితమును, నవీనమును గాక పోయినను వీరినవలయుండు సర్వోత్కృష్టము - సర్వజనాహ్లాదకమునకు హాస్యము తాండవింపుచుండును. ఆంగ్లకవిశేఖరుఁ డగు చార్లెస్సు డికెన్సువలె వీరు నవలలగు శేలికహాస్యము నెవనడ వాడి చదువుల డెంపమున కమంచానంపము సంధానింతురు. సర్వనలయందును సంభాషణలందుం హాస్యరసము మేరవించి పండితకోటిని మెప్పించుటయే వీరిప్రతిభ. వీరి 'పామలత'—'రామచంద్రవిజయము'—'రాజరత్నము'—లందు రుచిరము, లలితము, నవీనము, సగుహాస్యరసము సదృశముగాఁ గూర్చునేర్పుతోఁ బోషించియున్నారు. వీరి 'గణపతి'

హాస్యరసమున కవధి. లక్ష్మీనరసింహాద్వయ మాంధ్రసారస్వతమునకు హాస్యరసాలంకారములు సంపాదించుటలో నాంధ్రులకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులు. వారిగ్రంథములను తఱచు చదివి, అందలి ఆనందరసాస్వాదనసౌఖ్యలహరిలో మనమోలలాడుచుండుటయే వారికి మన మొనర్చు ప్రతికృతి.

నిర్గుప్తము, నిరుపమానము నగు హాస్యరస గ్రంథరాజములలో లక్ష్మీనరసింహాద్వయ మాంధ్రభారతికి నివాళు లొసంగుచుండఁ దలచుక మాత్రికై కొందఱు 'తెగదుమమ్మ'య నహాస్యరసగ్రంథరచనలో వ్రేలు వెట్టి ఆంధ్రభారతికి వికారరూప మాపాదించుచున్నారు. ఆంధ్రసారస్వతపురోధివృద్ధి నభిలషించువారి కిట్టి 'చిల్లరవాజ్మయ నిరాధ్యము' చిచ్చుఱిపిడుగు రఱచినట్లుగా న్నాడయవేదన కల్గించును. ఇట్టి గర్హహాస్యగ్రంథములు వ్రాయుట హాస్యరసభాగ్యావస్థను దెల్పునగాని సరిపక్షిణీనివెల్లడించేయఁజాలదు. ఈహాస్యము రామరాను బాతులలో దిగును, జగ్గ కవికాలమున రలసించును, ఏమిచెప్పుదుం గురునాథా! అనిపించుచున్నది. ఈ 'చిదుముసాకుల సింగారము'—ఈ 'చిల్లరవాజ్మయము' సత్వరముగా మొదలంట వల్పునకుండున కొదెచ్చువెరిగి ఆంధ్రసారస్వతమునంపును బచ్చముసా డొనర్చును. హాస్యరసమను వేరిగో ఆంధ్రసారస్వతమహాస్యమునకు వేరు పురుగుగానున్న ఈ 'వైలువాజ్మయము' నొకనుచ్చనలె విడిపోయి మాడిపోవుటకు ఆంధ్రులు లేపన్న ధారపోసి లబ్ధమనోరగ్గలై ఆంధ్ర భారతి ఉపలాలన లందికొని ఉత్తంసు లగుదుమగాక!

వేద కు వ శృంగారకవి సర్వారాయఁడుగారు

ద్రీకొని కొక్కుగో యనుచుఁ దేకువఁ గూయఁగ సాగెఁ గోళ్లు లోఁ దాఁకిన బట్టి మేల్కొలు ప్రతానము లార్యులు పాడుచుండి, రెం తే కమలానుమోదములఁ దేలిన వాయువు వీచుచుండె, ఘం టకలనాదము ల్లుణుణుతి మ్రోగుచు విన్నడెం గడుం, గాకులు కాపుకాపు మని గాఢతరధ్వనిఁ గూయఁజొచ్చెఁ బెన్ గేకలఁ బిల్చుచుం జని రొగిం బనిపాటుల కేగువారు, కన్ చీకటి మాయఁగాఁ దొడఁగె, జీపురుగట్టలచప్పు డెల్లడన్ బ్రొకె, బుడంగు, బుడ్డు మనుభొండనినాదము నిండె, జన్మనుల్ వాకిళు లూడ్చి ముగ్ధులిడువారలు, కొందఱు సీళ్ల బిందెల్ల జేకొని పోవువారు, కొని చెచ్చెరఁ దెచ్చెడువారు, పిల్లలన్ వేరునయయ్యె లెండనుచు సిగ్గురలేపెడువారు, నైఁది; యశాఁ గాకని లేచి బైటికి, పికారునకుం, జనువారు, పుల్లలన్ గై కొని పల్లదోముకొనుగాణలు, లోఁచిరి; స్నానసంధ్యలన్ మేకొని చేసి నెన్నుదుటిసండ్ విభూతిని బూసి వైదికుల్ ప్రాకటకార్యులైరి; యిటులం దనరారి నిశాంత మెంతయున్ శ్రీకరమి విధాతృనవ సృష్టికి నాది యి దంచుఁ దెల్పెడున్॥

Telegrams "Inagenco."

వసుచరిత్రము - చంద్రికాపరిణయముల కథావస్తునిర్మాణము

శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు

తెలుగుభాషలలో బ్రబంధయుగము పినవీరభద్రుని శాకుంతలముతో మొదలుపెట్టబడినదని కొందఱు, అల్లసానిపెద్దనార్యుని వసుచరిత్రముతో మొదలు పెట్టబడినదని మఱి కొందఱు, శాసించియున్నారు. దూరమాలోచించితిమేని శ్రీనాథమహాకవి శ్రీహర్షనికృతమగు నైషధము నాంధ్రీకరించుటలో నారంభించబడినది మామిశ్వాసము. పెద్దనార్యుడు శృంగారనైషధమును దృశ్యమునం దుంచి వసుచరిత్రమును రచించెను. పినవీరభద్రుడు నామసామ్యము నైతము గ్రహించి శృంగారశాకుంతలము ప్రబంధ ఖక్తిలో విరచించెను. తను వాతకప్రబంధము, తమతమ గ్రంథములలో శ్రీనాథునిశైలినైతము తలఁదాల్చి సాంస్కృతికజటిలమగు భాషలో గవితవ్రాయసాగిరి.

ప్రబంధయుగముః దలసూపిన గ్రంథములలో నెన్నుకొనదగినది వసుచరిత్రము. తత్త్వంశరత్నయగు రామరాజభూషణుని ప్రశస్తి యెఱుంగనిరసవిదులుండరు. శ్రీకృష్ణదేవరాయ మరణానంతరము సదాశివరాయలను నామమాత్రమునకు రాజును జేసి యాంధ్రరాజ్యచక్రమును ద్రిప్పినరామరాజు నీరామరాజభూషణకవి కృత్యాదికములచే రంజించజేసి సత్కారము లొందినటులు వసుచరిత్రమునఁ గలదు. ఇంతియగాక విద్యానగరపతనానంతరము తిరుమలదేవరాయలు రాజభూషణుని పెనుగొంపకు మార్చుటయుఁ బిమ్మట నతనికిమారుడగు వేంకటపతిరాయలు మహమ్మదీయులచేఁ బరాభూతుడై చంద్రగిరిదుర్గము చేరుటయు వసుచరిత్రమునఁ జెప్పబడుటచే వసుచరిత్రము రామరాజనంత్యకాలమున వేంకటపతిరాయలరాజ్యరంభమునందు(అనఁగా క్రీ.శ ౧౫౬౦ మొదలు ౧౫౮౦ వఱకు గ్రంథరచన మొనరించుచు) ప్రసిద్ధుడగు రామరాజభూషణునిచే రచింపబడినది చరి

త్రకారులు విశ్వసించుచున్నారు. రసభావములయందు శ్లేషయమకాదులయందు నద్వితీయమగు వసుచరిత్రము నకుఁ బిమ్మట బెక్కుప్రతిబింబకావ్యములు బయలు వెడలెను. అట్టివానిలో మొట్టమొదటిది చంద్రికాపరిణయము.

కాపుననే చంద్రికాపరిణయమునకు వసుచరిత్రము నకు నెక్కుడు సంబంధము గలదు. చంద్రికాపరిణయమును జటప్రోలుసంస్థానపాలకుఁడును రేచెర్లగోత్రీయఁడునగు సురభిమాధిపరాయకవి రచించెను. ఈమాధవరాయకవి ఆళియరామరాజువలన సంస్థానపునసదు నొందెను. మాధవరాయకవిపుత్రులు గోలకొండనవా బగు అబ్దుల్ హసను కతుపుషా (తానీషా) వలన ఫసలి ౧౦౬లో (క్రీ. శ ౧౬౫౦) సంస్థానపునసదు నొంది యున్నారు. ఇవియన్నియు సమన్వయించితిమేని మాధవరాయకవివర్యుడు భట్టుమూర్తికి సమకాలికుఁడై వసుచరిత్రమును స్వయముగాఁ జూచి పఠించి ఆనందించి యావలచంద్రికాపరిణయమును రచించినట్లు లూహింపవచ్చును. సురభివంశచరిత్రకారులుదాహరించిన ఈక్రింది “చ. సురభికులామలాల్లి బొడనూపినమాధవరాజుచంద్రుఁడా సరసపదార్థరంజనము సక్ష్మవిహృద్యముగాఁగఁ జంద్రికా పరిణయముకొ రచించె నది భావ్యము నీవనుచర్య చూడఁగాఁ బరఁగనినూఁధవృత్తి నటుకర్తె నీకును మూర్తివాముడే!”(1)

అను వద్యమువలన చంద్రికాపరిణయము రచించినటులు గూడ స్పష్టమగుచున్నది. మాధవరాయకవి కాలనిరూపణముచేయుటలోఁ బలువురు పారశిద్ధి యింక నాధునికుడని చెప్పియున్నారు. ఆచరిత్రాంశము లన్నియు మానిజామురాష్ట్రాంధ్రకపులచరిత్రములో విరళముగాఁ జర్చింపఁబడును. జటప్రోలుచెంతనున్న బట్టపల్లియే రామరాజభూషణుని వానస్థలమనియునీయభయకవులు పరస్పరఘోషయముగల వారనిపైత మొకానొకరు వ్రాసియున్నారు. ఎటులైననుమల్ల

భూవిభునకు భర్తృహరినుభాషితము సంకితముగానొసంగిన యెలకూచిబాలసరస్వతి, మాధవరాయలు, రామరాజ భూషణులు సమకాలికు లనుటలో సాహసములేదు. వసుచరిత్రమును జూచి మాధవరాయలు పలుమాటలు వ్రాచి యట్టిశైలితో నేదేని గ్రంథరాజము రచింపవలయునని సంకల్పించి చంద్రికావణియమును వ్రాసియిండును. కావుననే చంద్రికావణియములోని పద్యములు వసుచరిత్ర కథాంశములోని పద్యముల యనుకరణమును చాటుచుఁ గొన్నిచోటుల సారహీనములుగ నున్నవి. మాధవరాయ కవి చంద్రికావణియమును వసుచరిత్రమువంటి శ్లేష గ్రంథముగ నెనర్పవలెనని. కాననే పరస్పరసాదృశ్యము నెలకొనినది.

ఇంతవఱకుఁ గవికాలము సమకాలికులు కవి నివాసవిశేషము మాత్రమే చచ్చిందిలిమిగాని చంద్రికావణియము కేవలవిత్తాగ్రంథమా, కథాగ్రంథమా, సాహిత్యగ్రంథమా యనునంశమును జర్పించేదు. ప్రబంధయగమును స్మరించునపుడు కవికాలనిరూపణముతోఁ దృప్తిపొందక బొచ్చిపోషణము రసవిశేషము కథాల్పనము గూడ విమర్శించుట యుక్తము. చంద్రికావణియమునఁ గథాకల్పన మెటులున్నదో యందలి ముఖ్య కథాంశముల కేగ్రంథము మాతృకయో స్వతంత్రభావములపట్ల నీకవి యెంతవఱకుఁ గృతార్థుడయ్యెనో తెలిసికొందము. ఇంతవఱకు మనము చంద్రికావణియమునకు వసుచరిత్రమునకుఁ గల కథాసంబంధమును జర్పించలేదు. వర్ణనసందర్భములోఁ గలసామ్యమును తెలిసికొంటిమి. కథాకల్పనమున నీ యుభయగ్రంథములకుఁ గలసామ్యము తెలిసికొందము. ముందు వసుచరిత్రమే జనించిన దగుటచే నందలి కథాంశమును బరిశీలించి పిమ్మటఁ జంద్రికావణియమును బరింతము.

వసుచరిత్రము కేవలము లక్ష్యగ్రంథము. అందుఁ గవితావరికరములు చాలినన్ని లేవు. శబ్దాలంకారములు, శ్లేష, వైదగ్ధ్యము, వర్ణననైపుణ్యము, పదాశంబరము మాత్రమే కానవచ్చును. ప్రతిపద్యము నూతన భావమును వెల్లడించును. రసమువెదఁజల్లును. భాషామా

ధుర్యము తేటపఱచును. కాన, యాపద్యరత్నములు కథాసూత్రముతో గ్రుచ్చు కీలుపడదు. భట్టుమూర్తి సాహిత్యరసపోషకుఁడు - సంగీతసాహిత్యనిధి. వసుచరిత్రములోని ప్రతిపద్య మాయ శమునే వెల్లడించును. సాహిత్యరసపోషకునకు రసపోషణమున నేమి కొఱంత? భట్టుమూర్తి సాహిత్యసముద్రము మధించి పద్యరత్నములను బ్రోగుచేసెను. సానబట్టెను. క్రొత్తపాఠం గులు పోయించెను. లాభమేమి? సారస్వతపీఠము పాలించుభారతికి రత్నములరాకె నొసంగెఁ గాని కథాసూత్రమున వాని నందచందములతో గ్రుచ్చబాలకపోయెను. కవితాశిల్పమునకుఁ గథావస్తువు ప్రధానమని రామరాజ భూషణుఁ డెఱుంగినివాడు కాడు. అతఁడే వసుచరిత్రమునందు

“కేల లృపాకథలు కృత్రిమత్నము లాద్యసత్కథల్
వావిరి బుట్టురత్నము లగరితసత్కవికల్పవావిధూ
వాకహర్షావృత్తిశోభలు సానలుదోరనబాతిత్నముల్
కావు నట్టిపత్రికవిధగా నొకరింపుము కేర్పి కెంపునన్.”

అని చెప్పియున్నాడు. కథాపూర్ణోదయమునందలి కల్పనాప్రబంధము, భట్టుమూర్తి యామోదించువాడు కాఁడు. కథావస్తువు స్వల్పముగాఁ గల్గి సమయోచిత వర్ణనములతోఁ గథావిస్తరముతో నున్నవగు మనుచరిత్రాదలపై గౌరవబుద్ధి కలవాడు. కాని వసుచరిత్రములో సితఁడు క్రొత్తశోభన ద్రొక్కెను. స్వల్పకథాంశమును వర్ణనములతో విస్తరింపఁజేసి చిత్రశిల్పములు కవితాశిల్పములు శ్లేషచిత్రములు సమకల్పి కథావస్తువు నిర్జీవము గావించి పూర్వనియమములు చాలవఱకు జవదాఁటెను. వసుచరిత్ర మాతాశ్వాసముల ప్రబంధము. ఇందు రమారమి 850 పద్యములు కలవు. సముపద్యములు వర్ణనాంశములక్రిందఁబోయి యుండి వచ్చును. నిగిలినసగములోఁగూడఁ గ్రంథాంశము కొలఁదిగ నున్నది. వసుచరిత్రములోఁ గవి తనశిల్పమును జూపినాడు గాని, కథానిర్మాణశక్తిని జూపలేదు. వసుచరిత్రమునందలి కథాంశముపై రసవిదు లింతవఱకంతగా బుద్ధి బోనిచ్చి యుండరు. అందలికథకు జీవకళ లేమియే దీనికి హేతువు. నైమిశములో శుకశాసనా

దారు సూతుని గాంచి “యేరాజు దేవచిహ్నుఁడగు” భూమి బాంబునో తెలుపు” మన, నాతఁ డాశ్వాసము ననుచరిత్రము జెప్పనారంభించెను.

అధిష్ఠానపురపాలకుఁడు వసురాజు. ఈతఁడు తన పురిచెంత బ్రహ్మాంధు శుక్తిమతిని గోలాహలదర్శనము అన్తగింపఁగాఁ గిరిని దానిని గోట మీటి దూరముగ బాఱఁదొలెను. తరువాత నాశైలమును గేలిశైలముగ శుక్తిమతిని కేసరస్సుగ నుపయోగించుకొనెను. ఇంత లో వనంతము నచ్చెను. వనంతసందర్శనమునకు రాజు చలికాంతో ననముల తరించెను. ఇది ప్రాచీనాశ్వాసములోఁ గలముఖ్యస్థానము.

ఇక ద్వితీయాశ్వాసమును ద్వితీయాశ్వాసము నను రాజు వనములోఁ బ్రవేశించి పక్షులను వనమును నెట్లించి దాని గొప్పతనము రాజున కెంత గింపనంతలో నెటినో యొకమనోహరగానము ను నచ్చెను. రాజుగాన మెటనుండి నచ్చెనో కనుగొను మన నర్మసఖుఁడు మెల్లగానేగి మశిశ్మిక్కిలోఁ బుతి బింబమును దర్శించి యవతి దానకతే పాడుచున్నట్లులు చెల్పి యానందసందర్శము రాజున కెంతింగించెను. రాజు మోహముగొని నర్మసఖునినడయముతో నచటి కేగి చాటుననుండి వానిని దర్శింపసాగెను. నర్మసఖుఁడు జపి వేషము వేసికొని యానందసందర్శన కేగి క్షేపణతో నన వృత్తము నెఱంగించి మంజువాణివంశ నాగానమొనర్చిన బాల గిరికాండవి యనియు నాని శుక్తిమతిగోలాహలుని పుతి యనియు శుక్తిమతిని బంధము క్షనుగావించి కోలా హలుని గోట మీటించి నెట్లఁడు వసురాజునకు పిమా నాదిక మిచ్చెననియుఁ జెప్పెను. మాయాజపి యాగింపుక విషయముల జెప్పనటలు నటించి వసురాజును గిరిక చెట్టబట్టఁగల దనెను. ఆచు వేమపారిసర్వ మెఱంగి చెంత నున్నవసురాజును జేరఁబిలువ గిరిక సిగ్గునడెను. ఈనమ యమునఁ దల్లి పిలువనంపుటచే గిరిక వెడలిపోయెను. వసురాజు మోహముచే మన్మథదూషణముతోఁ గాఁ ము గదకపాగెను.

చతుర్థాశ్వాసము:— గిరిక మోహముతో నవనవనమున్నందులో జెలిక కైయాగు మంజువాణి యాకాయానమున వసురాజునొద్ద కేగి యదృశ్యా కారముతో వసురాజును దర్శించెను. అతఁడు మోహవ సలో మంత, మంజువాణి యుగ గల మశిశ్మిక్కి లలో దా నెకతే యై నిలిచెను. వసురాజుమోహా క్తులు విని యతఁడు మూర్ఛిల్లినతఁడ దాదెచ్చిన గిరి కాహారము వసురాజుకంటమున నలంకరించెను. వసు రాజు హారస్పర్శమువలన మిగుల మోహవసలో నుండిగా నపు న మంజువాణి ప్రత్యక్షమై గిరికాన్యతాంతము చెల్పి నీవ్గాని, “యతనివలన ముద్రిక నెంది తిరిగి వచ్చితిని ను” “నిన్ను వసురాజు వదించు” ననియు గిరికను నెఱంగించి యామెను దృష్టిపఱచెను.

పంచమాశ్వాసము:— ఇంతఁడు కోలాహలుని దర్శించుకొని నాతఁడు తనపుత్రి యగు గిరికను జూపెను. ఇంతఁడామెను వసురాజునకీమృత నాతఁ డామోదించెను. పెండ్లి నిష్పయ మగుటచే జేరంటమునకు మైనాకుఁడు హిమవంతుఁడు మేనుమందరగోహణాచలాదులు నచ్చిరి. ఇంతఁడు వసురాజునొద్ద నీవార్త చెలిపెను. గిరికను శ్మంగాఁబుట నాశ్వాసము ముగిసినది.

షష్ఠాశ్వాసము:— ఇ దుఁ గథాంతములేదు. రాజ పుత్రుని పెండ్లి కేగుచుండ బురకాంతలు మేడ లెక్కి చూచిరి. పెండ్లిసంరంభము మధువర్కములు కట్టు ములు మున్నగువానితో వివాహము యథాశాస్త్రీయ ముగి ముగిసినది. కోలాహలుఁడు కూతును బుజ్జగించి యత్తవారికిఁ బంపెను. అధిష్ఠానపురప్రజలు పెండ్లికు మాదైన బూదనాగ్భాటనడుగు గృహప్ర వేశముతో సాభాగివర్ణనముతోఁ గథాంతము గ్రహింపినది.

ఇది వసుచరిత్రములోని కథాసంగ్రహము. నర్మ సఖుఁడు నందననాశ్వాసములో నచ్చెను. కాని ప్రయో జనము శూన్యము. జేసి యాతని గ్రంథకర్త యదృ శ్యము గావించియున్నాఁడు. వసురాజుతో నీతఁడు గృహప్రవేశము గావించి కథారంగమునుండి యంత ర్ధానమయ్యెను. వసురాజుపరాక్రమాదులు కవి ప్రథ

మాశ్వాసములో జాలవఱకు జెప్పెను. అంతలో దృష్టి నెండక మంజువాణిచే మరల జెప్పించెను. మంజువాణి చెప్పటలో విమానము నిండు నివలన బొందిన విశేషాంశ మొక్కటి మాత్రము కలదు. దానిని బ్రథమాశ్వాసములో గవియే చెప్పినను, బ్రథమాశ్వాసములోని వసురాజవృత్తాంతము మంజువాణిచే జెప్పించినను, గణకు బునరుక్తిదోషము తొలగియుండెడిది. ఇట్లు మూర్తి సాహిత్యరసపోషక చక్రవర్తిగాని కథానువర్తి కాడుకదా!

ఇట్లు స్వల్పప్రసక్తులు పురస్కరించికొని గిరికావర్ణనము సైతము మూడుమాటలు ప్రత్యేకస్థలములలో గావింపబడి యున్నది. మంజువాణి సామాన్యకాంత. ఈమె యాకాశగమనము గావించుటయు నదృశ్యాకారముగ వర్తించుటయు, మానవధర్మమునకు వ్యతిరేకము. వసురాజునకు విమానయానశక్తి జెలుపుటకు బ్రబంధము నిర్మించి సాహసించిన యాగంతకర్త మంజువాణికి సామర్థ్యములను నుద్ఘాత పోల్చుట పేతు మృగ్యము. స్వ్యాస యాణముతో పేరదగిన విశాలాపురము మంజువాణి యాకాశయానముతో నేగుటలో విశేషము కానరాదు. స్వ్యాసమునకై కామరూపముః జుత్రాకారధాగణముః జేసితి నని మంజువాణి చెప్పికొనుట జూడ గిరికాదేవి సూచించుటకై యట్లు మృషావాదము గావించుచున్నదేమో యని స్ఫురింపదగినంత గొప్పగ నున్నది.

నదులు పేరటాంకుగను శైలరాజములు వెండ్లి పెద్దలు గనవచ్చి. ఈయన్వభావికకథ యమృతమువంటికవితతో సంగత మగుటచే నిర్జనములగు పాత్రములు చాలవఱకు సజీవములైనవి కాని కథాదోషముచే బాత్రపోషణము కొలుతవడినది. కోలాహలవృత్తుడు శుక్తిమతియుఁ గలసికొనిరని మనము సాంతమాటలతో జెప్పికొనినచో బ్రకృతివిరుద్ధమగు సీసంబంధ మేమి యని తోచును. కాని యాకథాంశమును బ్రకంచుతటినిమాత్ర మాసందేహము తోడఁజాలదు! సాహిత్యరసపోషకునియమృత కాణియం దాశక్తి యున్నది. ఆశ్లేషముగూడ సందర్భ

నుద్ధిగ నుంటచే గ్రంథము చేత నున్నంతవఱకు గథాంశము నడుచుచున్నటులే కనపించును. ప్రత్యేకముగఁ గథాంశమును విడదీయుదుమేని నంద చందములు లేక యస్థింజరమువలె గానవచ్చుచుండును. ఈ లోపము నకుఁ గథాంశమే కాక రామరాజభూషణుడు గూడఁ గొంతవఱకు బాధ్యుడు కాకపోడు.

ఆజవయాశ్వాసమునఁ గథాంశము తక్కువ యన నేల? చేనేలేదు. వెండ్లిసంరంధములు ప్రించుటతోనే కడచిపోయినది. నాటకబీజముల సీప్రబంధములో ఇట్లు మూర్తి కొలదిగఁ బెట్టఁ గాని వానికి బ్రయోజనము కల్పించఁజాలఁజాలెను. నర్మసఖప్రవేశము ఆశ్వాసారంభమున నుంచుట నాటకములలో జూడనగును. ఇంతియెగాక విదూషకుని వేషధారణము యవనికావసరము విమర్శింప నాకాలమున నాటకరచనముపై గల కస్తల యభిమానము కొంచె మేని వెల్లిడికావోదు.

ఇక బ్రక్ష్ణత మనునరింపవచ్చును. వసుచరిత్రమున కాదా నెన్నియో ప్రబంధములు బులులువెలిసినవి. తమచుగా నన్నియందుఁ గథాంశ మింతియై రాజవర్ణనము వేటకేగుట ఒక సుందరిని గాంచి మోహించుట విస్మయభర్తృంగారము మన్మథి దూషణము చంద్రదూషణము రామబారములు వెండ్లివర్ణనము ఇంతిలో బోక యంతఃపురమునకు నింక జొరవఁజేసికొని పడక టింటికి మనకప్పు లేగి యాగంతకమునాటి యాదంపతుల గుట్టు బయటపేయుదురు. ప్రబంధములు చాలవఱకు వసుచరిత్రములోని వర్ణనములకుఁ గవితాచమత్కారములకుఁ గథాంశములకుఁ బ్రతిబింబము లగుటచేతనే యొకదానిని జూచి మఱియొకదానిని జూడ నవసరము లేక పోవుట తటస్థమైనది.

ఈదోషము చాలవఱకుఁ గస్తల సమకాలికులగుటచే జంద్ర కాణిణియమునకు సైతము సంభవించినది. కవి మిగుల వ్యక్తిగతవాడగుటచే గణకుఁ గొన్ని సూతనరంగముల నొకొల్పి స్వతంత్రమార్గములను దీసి ను గాని వర్ణనములలో మాత్రము వసుచరిత్రములోని పోకడల మఱచిపోఁజాలఁడయ్యెను. గిరికాదేవియుఁ జంద్ర

కయు నెకరి కొకరు ప్రతిబింబములె. ఇరువురు నొకవిధ మగు వాఙ్మయసామగిలోఁ బోహత్యసిన చిత్రరూపములె. గిరికాసంబంధముఁ గుదర్శనచ్చిన యింద్రుఁడు, చంద్రికాసంబంధము నిశ్చయించిన కుముదఁడుగను, కోలాహలుఁడు క్షణదోదయమహారాజును, నర్మనఖుఁడు నర్మనఖుఁడుగను, వసురాజువసంతసందర్శనమూత్ర సుచంద్రునిజైత్రయాత్రగను, బోంబువచ్చును.

కాని చంద్రికావర్ణయములోనిస్వతంత్రకథాశ్రమలునుమాత్రమీకవి వెలికింపఁజాలదు. శాంషిల్యగమము వసంతుని తపోభంగప్రయత్నము, గంధర్వుని సింహరూపధారణము, చంద్రికాస్వయంవరరాజవర్ణనము, స్వతంత్రకథాశ్రమములు. ఇందు మాధవరాయకవి చాల వలకుఁ గొత్తబాటలఁ దీర్చి రసపోషణమునకుఁ జాల పాటుపడెను. వసంతతపోభంగము గావించుటకు మన్మథుఁడు కోకిలిలు శార్దూలులు మృగములు మొదలగుబుఱుముఁ గొని వచ్చెను. వసంతుఁడు మలయమారుతుఁడు దేవ వేద్యులు సహజసంబంధముతో నేతెంచిరి. మునితపస్సు సామాన్యత యశ్చిములతో భంగము కాదయ్యెను. శక్తిలోకములు లేక యందఱు పాటుపడిరి. వసంతుఁ డొక విధముగను మలయానిలుఁ డింకొకవిధముగను దాడివెనలిరి. అపుడు మన్మథుఁడు గావించినసంగ్రామము ప్రశంసాపాత్ర మైనది. ఇట్ల మన్మథుఁడు ప్రబంధకపులు చిత్రించిన కీర్తి ప్రదగుననంగుఁడు కాఁడు. శూరశిరోమణి యగు వెలమరుఁడు. ఓర్చిన పంచశరుఁడు. ఈతని సంగర సంరంభము శ్రావ్యము మహోహరము నై యున్నది.

వసంతమన్మథాదులు సంగ్రామము నిశ్చయించి వసంతుని మూత్రమమునెద్ద కేగ నిశ్చయించిరి. విరోధ నెలపు గనిపట్టివచ్చుట కొకవేగులవాఁడు కావలయును గదా! ఇందులకుఁ దగినవాఁ డెవఁడు?

చ. గురుజనశక్తి వచ్చి యొకకోయిలవేగరి తద్వసంతభూ
సురతిలకాశ్రయం బిడియ చున్నది తెల్లఁగ గంతుఁ దండు ని
ర్ద్రసతితో నిజాప్రవరణాలమతో నసియించె. ...

కోకిలవేగరితోడ్పాటుచే మన్మథుఁడు వసంతముని వనములో దరచు నిడిసెను. మన్మథునిచలికాఁడును. సేనా

నాయకుఁడునగు వసంతుఁడు మునివనము నంతయు నాక్రమించుకొనెను. ప్రతివక్షకోటిలోనివారగు జాబిల్లి, ఆమని, గాడ్డు, అంచ మిగులఘాతుకకృత్యమునకుఁ దలపడి మునిని బలిమిమై ముట్టడించిరి.

సీ. శైత్యకత్కడమంతఃపటులధారాశఖ

శమితేత వాకించెఁ జలవమిన్న

తకుతకుక్కున వేగ బలిపించి మావిక్రొం

దశపుణ్ణిని హని నఱకె నురభి

కడుఁ జంచరీకసంఘము మ్రోగు ఘనజాల

కంబులనుతి మొలై గడుసుగాడ్డు

కటురజోగ్నికణాగి గ్రమ్మఁ జెందొనమంచు

తిత్తుల మనిఁ గప్పె హత్తి యంచ.

ఇటు లెంతనిర్దయతోఁ దీవ్రభావముతోఁ దలపడినను తొంటికడచధారియగు మునిధైర్యము తఱుగదాయెను. ప్రయత్నము వ్యర్థమగుటచే మారునకుఁ గోపము వచ్చి, “చననినవాగ హస్పరణముతోఁ బరితేజితాబ్జముకుళాస్త్రవరంకర” నించెను. ఆనెరములు మునిపేరెడఁ దాఁకి పరాగము సింపెను. భక్తికవచపుధూళివలె నది యండెను. మన్మథుఁడు తన ప్రయత్నము వ్యర్థమగుటకుఁ గినిసి “పూమొగ్గనేజను తద్వక్షమున గుప్పనం బొడిచె.” అంతతో నూరకుండక నిర్దయాత్ముఁడై “నూతనపలాశదళంబను బాఁకుదారచే జలమున నయ్యతిన్ నఱకె సారస సాయకీవీరుఁడు.” మన్మథుఁ డొనరించుపశుబలప్రదర్శనము అట్లేబలశాలి యగు వసంతమహామునియొక ఫలశూన్యమయ్యెను. ముని బాధనొందఁ దాయెను. అప్పుడు చంద్రచందనవనమానులను బ్రేరేచి

కం. “నడచి యళికుంటికాధ్వని

యడకఁ బరాగాగ్నికణచతుంబులు నడం

గకు నమరు రాగసురు పును.

బెడిదంబగు శక్తి బైచె భీకరరీలక.”

శక్తిప్రయోగము గావించెను. ఇది తిరుగు లేని దివ్యాస్త్రము. సాధారణాయుధము లశక్తిములగుటచే మన్మథుఁడు నారాయణాస్త్రమువంటి శక్తిని బ్రయోగించెను. అళికుంటికలు మ్రోగుచుండఁ బరాగాగ్నికణములు మిన్ను ముట్టుచుండఁ బ్రయోగించిన యీబంధూక పుష్పశక్తి విశ్వభయంకరముగ నుండును. అదియు

నిష్కల మయ్యెను. మాగుం దంతజో నులకు యంపి,
“మానిసాశాసనమున కలికాన కేలినైత్తిరువార్లు
మోచెను.” నచాయ కమునకు నింజనెడు నోబునై
మునివై కి దుమికెను. ననంతమహాము. సాక్షికు
లోకము నారంభించెను ముప్పైవ్వియత్నము మండు
గలసెను. ఈను శక్తి యున్నంతవఱకు నింజనై
చుట విధి గాల్గెను, విధిధానుకములో నుకటించి
నించెమహామని. విశ్వానముచేతను మనిని నంబో
న్ముఖుడయ్యెను. వెంటనే యెరునుండి యానుకమును
జూచెను. “చావుగొనడగి జీవుడు కట్టబడించ యెనాన
లోనితి న మునిని గ్రుచ్చె మగుండు— మున్నెకల
కేళి హెచ్చగదా.” అప్పుకి విడిచి యెన్నము భావం
ము గాలేదా. కోపము తీరలేదా. భారహితుం పేర్చు
మొగి మితం పెట్టులు చూడగొండ? తనవ్యవస్థమును
వినియోగించి మగుడు నిలుచెనెంచెను. మున్నెము
విఫలమగు కొలది సుత్సహము, కోపము మిక్కుట
మయ్యెను. కడపటి మున్నెము గాఢమైనది. దీనితో
మన్మథుడో మానియో కృతార్థుడై తీరచాసి నె.
చ. సరసబలంబు గొల్వ సుగుసావకు డెకట బోకి మాని డా
సి రమణ మగ్గహా గుడికుఁ జేకొని మొత్తి ప్రవారము మహా
పరశువుఁ బూని వే మడిచి బాగు మంతనంకె బట్టి ప
ల్లరమల గ్రుచ్చి యార్చి హిమధామండు గన్గొని పెచ్చనయ్యెడ.
గద, గండ్లగొడ్డలి బాకు మూడింటిని వెంట
వెంటనే ప్రయోగించి నానావస్థలు నడుమఁ డిబ్బం
ము చేయలేక యింను ప్రయత్నింఁబోవుతా. నాని
గ్రామములో మన్మథుడటు లుండు మని చిత్ర కేళి శ్లోం
గానించికొని యాటపట్టులో న్నవహాసము చేయసాగును.
ఈ యవను గిరిపల్లి మన్మథుని గవినయ్యెడు మాయ
జటచెను. ఇది యెక్క కేళిమగు నొకటి.

మన్మథ ప్రయత్నములు సంగ్రామధర్మములుగి
మాచ్చి కవి చూపిన శక్తి మనోహరముగ ననన్యముగ
నున్నది. ఈకవి వసుచరిత్రమును లక్ష్యమున దంచు
కొనక స్వతంత్రమార్గమున పోయి యంజనేని వాఙ్మ
యమున కొక యమూల్యగ్రంథత్నము లభించునదియె
గాని, ప్రతిబింబకావ్య మగుటచే మన కొకకృత్రిమరత్న

ముఖించెను. ఈ మాధవరాయక వ్యాకరణశర్క
భాస్రము లో నుచితము గలవారని నిరర్థకమగు
వివితాధార గలవారము. ఇది గ్రంథ వసుచరిత్రము
బలుమూల చదివి యంచలి వ్యవహార నింతసము జేసి
కొని యట్టి భావముతో మున్నెము వ్రాయ
నంతమచుటచే నాయనుకరణవ్యములు శ్లోపిర
ముగ లేవు. స్వతంత్రమును సంప్రదించు యాత్మవంశ
ముగదా? ఆత్మవంశమునకు సాహసిం నెనో వన్నియు
పడుచుండును. కాన స్వతంత్రవ్యమునకు గల్గినై
ధారామి. విభ్రష్టి, విచారము, స్వభావసౌకు
సూక్ష్మము, సునిరణ్యము ముఖ గావరాదా. ఇట్లు
మున్నెక కేళిమహా మహామని. తన విద్యము
ముంగు జ్ఞేమిత్వములు నాంజనెనెచిండును. ఎట్లగు
స్థితిగ్రంథమునై న్నీమిథో నంజంబ యం
చరించముల నున్న కేళి మిద. తక్కు
వలొ కట్టించెను స్వభావసౌకు ఇకబోవుచే
గావ్యమున విచిత్రతానములు నుండుగాఁ గాన చెప్పి
చున్నా. చంక వానియము నర్థనాం మున్నె
లిలోని భావములు వేలవైతెలో నున్ను. దూర
దృష్టిచేసివా నిండు నేచొక్క నామాత్మనా హాస్యం
మిద గాని, బాగుగా నాలోచించినచో సునిరణ్యకవి
తకు సహజకటకం నిలకడము మాన్త మాయాఘట్ట
ములో ద్వోకము గాఁగొడు. ఇది యనుభవరచికు
కక్క పదములు గొంక విలుచేదా.

చాక్రక విణామములో మనోహరముగు భావ
ములుగల వ్యములు కన్నులు కలుపు. స్వతంత్ర భావము
తీకటికిఁ బోవున్న కొల్ల. అనుకరణవ్యవస్థ వసుచరిత్ర
ముపై నేల యుంచిన పోయెను. ఆంధ్రవాఙ్మయములో
సుప్రసిద్ధకవు లనేకు లీయనుకరణవిశాచమునకుఁ దమ
యత్తమొత్తిమగ్నింధములు బలి యుసంగయి న్నారు.
ఇట్టి దురాచారము నడనేపన తాబ్జారంధమునుండి
వ్యాపించి భాషాప్రసంగమును క్షణముచి క్షణజటచి
యిప్పటికిఁ జాలవజకు శాంతించెనది. మన్మథుడు దొనరిం
చిన ఘోరసంగ్రామభాగము మాధవరాయకవి రసాత్మర

ముగ వర్ణించెను. ఇట్టివర్ణనముల న్వతంత్రములైనవి మహాకవిని యిచ్చి వసుచరిత్రమునకుండు చంద్రకాండగా యము నానందము సంపాదించినచే గాని మూర్ఖతము గుట బ్రహ్మత మ్మహాము వసుచరిత్రమునకును తప్పకు వసుచరిత్రమున ధారాశుద్ధి వర్ణన యోగ్యమైనదిగా చాలినంత గలదు. అంత శైవలు భక్తిముగ్ధులై యున్న నకుండుచో నానందము. ఆతనిచిత్తమనన్వయించి బయలు వెడలిన పిశునానందము. నిధానాధారిత చాలినంత లేకున్నను ప్రేమభక్తియు నకటము కలదు. కానన పిశునానందములు సంస్కృతీకరణములు బయలుపడ లిం. చంద్రకాండగాయము వసుచరిత్రమునకు న్వతంత్ర శేషగ్రంథము కాదు. వసుచరిత్రమునకు కథాప్రముఖగ్రంథము కాదు. వసుచరిత్రముతోలో జేసిన శిల్పకావ్యమని చెప్పవచ్చును.

వసుచరిత్రమునకు గల వర్ణనములన్నియుఁ జంద్ర కాండగాయములో దూచినట్లులు గలవు. వసుచరిత్రములో వసంతమును దర్శింప వసురాజీకణాలు కలదు. చంద్ర కాండగాయములో సుచంద్రుడు తదిస్తదానవుని జంప బయలు వెడలినట్లు లున్నది. వసుచరిత్రము ద్వితీయాశ్వాసము వసురాజనర్మసఖుల వనప్రవేశముతో నారంభింపబడినది. చంద్ర కాండగాయములో గూడ నటులే సుచంద్రనర్మసఖుల ప్రవేశముతో ద్వితీయాశ్వాస మారంభింపబడినది. ఇరువురు నర్మసఖులు నభేదముగ వనమును బరిమితవద్యములలో నొకే విధముగ వర్ణించిరి. వసంతకోభ దర్శింప విరోధార్థముగ నేతెంచిన వసురాజద్యానసందర్శనములతో గాని తేజము జేయుట యుక్తముగ నున్నది. మనులభాధల వారంప శాంషిల్పయజ్ఞ తలఁదాల్చి బయలు వెడలిన సుచంద్రుడు వసురాజతో బోటిపెట్టికొని యతనితో సరిగఁ గాలక్షేపము జేయుట కథానంవిధానమునకు బాధకము. సుచంద్రునితో గుముదుడను దేవసంగ్రాతం డొకఁడు చంద్ర కాసందర్శము విడివిగ వర్ణించి తెలిపెను. అంతలో తనవిమానముపైఁ జంద్ర కయన్నతావునకు సుచంద్రుని గొనిపోవ నాయమను జూచి ఘరల సుచంద్రుడు

చంద్రముగ వర్ణించెను. ఈయంశము వసుచరిత్రములోని వర్ణనములకు నొకాడవిని వర్ణించుటకు వసురాజ గణికా దేవత బూచి వర్ణించుటకు నోయగు పట్టింపబడు. గణికా దేవత రాజసూయని మోహగ్నిలోఁ జ్రోచి తల్లి వర్తమాన మంపుటచే బోలేక పోలేక పోయినది. ఇటుం చంద్ర కాండగాయములో గూడ నంతయు. పిమ్మట మోహగ్నిలోనుండి తెప్పించి సుచంద్రుడు పూర్వాంశము మఱి నక తదిస్తదానవునిపై కేగి వాని మహిమ లుంచెను. మొదటనుండి కంట నంటియున్న నర్మసఖుడు మధ్య యదృశ్యమయ్యెను. పాప మోహనర్మసఖుడు సుచంద్రునితో గుముదుడను పరిణయము చేసకొనునటగల గనిపించి యామహారణ్యమున నద్విశ్వమనాడు. మరల వానిగతి యే తెలియదు. వసుచరిత్రములోని నర్మసఖుడు మెల్లగా నిల్చిచేరినాడు. ఈనర్మసఖునిగతి ఏమాయెనో నేటివఱకు మనకుం దెలియరాదు.

ఇంతవఱకు మూల శ్వాసములలోని కథను బరిశీలించితిమి. నాలవశ్వాసమంతయు యమకకవిత్యము, గ్రంథమంతయు నెకశైలి. యియాశ్వాస మంతయు నొకశైలిగ నున్నది. ఇందు ధారాశుద్ధిగాని ధారాసౌకు మార్థముగాని పూర్వబింకము గాని కానరాదు. దుర్ఘటముగల యమకములు నిర్వహింపబడినవి. వసుచరిత్రములో గతానుగతిగ వచ్చినవర్ణములన్నియుఁ గ్రోడీకరించి ప్రబంధమర్మముల గాపాడుటకె యియాశ్వాసము కప్పింపబడినట్లులు దోచుచున్నది. ఇందుఁ గథాంశము లేదు. రాజమోహము కొంతసేపు; చంద్రకమోహము మహిమంతసేపు. ఇరువురిప్రకృతులు మోహము ప్రవర్తనము బాధాభినయము నెక్కతీరైనదియె. వసుచరిత్రములో రాజ వనవిహారము చేయునప్పుడు వచ్చిన వసంతమునకుఁ బ్రతిబింబము మాధవరాయ కవివర్ణుడు జ్ఞాపకముంచుకొని నాలవయాశ్వాసమునకు బ్రసక్తి కల్పించుకొని యేకరుప్రపెట్టెను. పూలు గోయట వనవిహారము జలక్రీడలు మన్మథపూజ కేవలప్రవేశము సూర్యాస్తమానము వెన్నెలవచనము చంద్రమన్మథపవమానదూషణము సూర్యోదయము శిశిరోపచార ప్రదర్శనము

లోనగు ప్రబంధసంప్రదాయములకే ప్రత్యేకించి యీ యాశ్వాసము వినియోగింపబడినది. ఇవియన్నియు నైనపిమ్మట బ్రధానకథాంశము సంపూర్ణమున గొంత చేర్చబడినది. స్వయంవరభేరి మ్రోగింపబడెను, రాజకుమారు లందఱు సభావేదికల నలంకరించిరి. ఊదోదయుని ప్రార్థనముచే గౌరీదేవి స్వయంవరాగతరాజలోకమును వర్ణింప నేతెంచెను. రాజలోకమును భార్యతీ వర్ణించినపిమ్మట సుచంద్రుని జంత్రిక వర్ణించెను. పార్వతీ ఊదోదయున కొకదివ్యమంత్రమును గటాక్షించెను. ఊదోదయుడు తన పూర్వపుణ్యము ఫలించిన దని యానందించి యారాత్రికే వివాహ లగ్నము నిశ్చయించెను.

తుదియాశ్వాసము షష్ఠాశ్వాసము. ఇందు జంత్రికాభ్యంగస్నానము అలంకారములు చేయుట వివాహమండపమునకుఁ దెచ్చుట. సుచంద్రునకు నిటులే జరిగినవి. స్త్రీలే రాజు నలంకరించిరి. రాజును సందర్శించుటకుఁ బౌరాంశులు మిగుల నార్భాటములు చేసిరి. ఇది యంతయు వసుచరిత్రమున జరిగినదియే. తుదకు వివాహము నన్నెకల్లు త్రొక్కించుట పెండ్లి పెద్దలు ధీమించుట తండ్రి తనయకు బుద్ధులు చెప్పట యుచితవిధముగా నెఱవేరిన పిమ్మట మగనితోఁ బెండ్లికుమార్తె యత్నవారింజీకే జేరెను. మఱలఁ బౌరాంశులు పెండ్లికుమార్తెను జూడ సంరంభములు చేసి కొంతవఱకుఁ గృతార్థులైరి. సాయంకాలమునకు నిషేకముహూర్తము. రహస్యక్రీడా గృహప్రవేశము. చంద్రికలజ్జాప్రచురణము సుచంద్రుని శృంగార క్రీడాప్రదర్శనములతో దాంపత్యధర్మములతోఁ గథ గట్టెక్కినది. మనము ప్రకృతాంశములోనికి వచ్చితిమి. ఈయంత్యాశ్వాసము చాలవఱకుఁ గథాంశ మంతయు వసుచరిత్రమునకు చాయగనే యున్నది. ఇందు స్వతంత్రభావములు కొన్నిచోటులలోఁ గలవు. కాని కథాంశము కథాకల్పము భట్టుమూర్తి పాడిపాడి విడిచిన దగుటచే నిందు జీవకళచాలవఱకు మఱుగుపడియున్నది. భట్టుమూర్తికృతిలోఁ గథాంశమునకంటె సాహిత్యమునకే ప్రధానసాన మీయబడినది. పరస్థములలో సహజములు చాలవఱకుఁ దక్కువ. అప్రతిమానమగు వసుచరిత్రకల్పనము మాధవరాయకవిహృదయమును దన్మయము గావించి యాతనిచే నట్టి యత్తమోత్తమగ్రంథమును మఱియొక దానిని వ్రాయించినది. ఎంతప్రతిబింబకావ్యమైనను జంత్రికావనియమునఁ గవితాచౌర్యము గాని భావచౌర్యముగాని లేదు. రామరాజభూషణనిపోక డలు మాధవరాయకవి సార్వత్రికముగ ననుసరించి కథాకల్పనమునకుఁ బ్రాముఖ్యము తొలగించెను.

చంద్రికావనియము—ఆంధ్రవాఙ్మయమున నుత్తమగ్రంథము. వసుచరిత్రమున కగస్థానము, ద్వితీయస్థానము చంద్రికావనియమునకు నేనంగహయము. చంద్రికావనియము మాతృక యనియు వసుచరిత్రమే ప్రతిబింబకావ్యమనియు వాదించువారందరు. వసుచరిత్రమునందున్నది యమూల్యభావములు సహజమగు శ్లేషకవిత చంద్రికావనియములోఁ గానరాదు.

చంద్రికా వనియములోని శైలి మూడుతెలుగులఁ గానవచ్చుచున్నది. ఇది యంతయు వ్యతస్తము లగువిషయములబట్టి వచ్చినదే కాని వేఱు కాదు. సహజముగ నడుచు కథాంశమున మాధవరాయప్రభువర్యునిశైలి శరత్కూలజీవనదివలె సమవేగముగ గంధీరముగ నిర్మలముగఁ బ్రవహించుచుండును. ఇట్టిశైలి కీ పద్యము నిదర్శనము గాఁగలదు.

“నం, అని ముని శాపమిచ్చిన భంజంబు వనంబున నిండి యుండ నయ్యనఘనిశాదపద్మముల నయ్యెడఁ జక్కన వ్రాలి భక్తి చేకొని యిటులంటి నోనియమికుంజ! మీరు గతాగ నుండనై నను నను బ్రోవనయ్య కనుటానదనంబు మానసంబునన్.

అనుకరణభాగమున నన్వయక్లిష్టము, అప్రయక్తపదప్రయోగము, పరుషపదఘటనము తఱచుగాఁ గనవచ్చుచుండును. ధారాళమగు శైలి కొఱవలసడి యుండును. చూడఁడు.

5. అలతజీ దద్దింద్రతటికాంచనకాంచన మాలతీతామలాలతాంతకాంతక వానవహసవనిలాలికల్ మలకవిధుండు నేడ్క దనమానమానముజ్వలార్కు నెత్తెలి గని పల్కెన్పుద్గళునుజీవనశ్రేణికిన్.

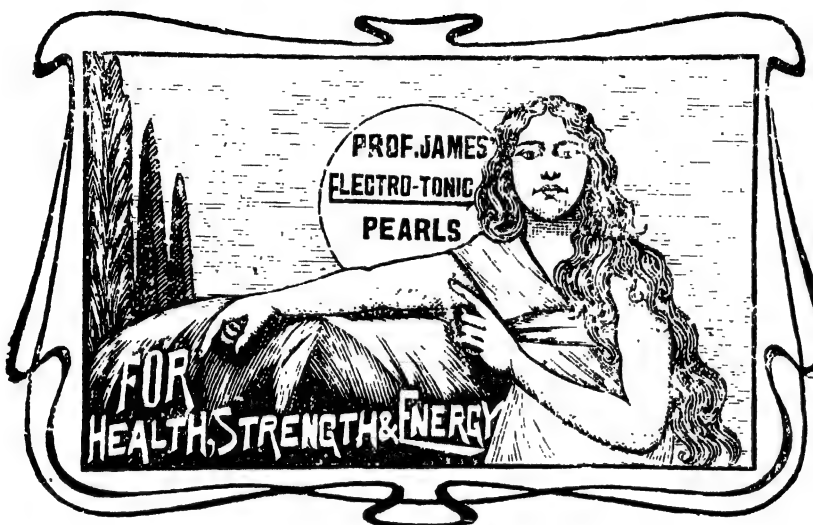
ఉచితముగా వాడుడు!

ప్రాణైశరుజేమ్ముగారి

ఆలస్యము చేయవద్దు!!

ఎలెక్ట్రోటానిక్ మాత్రలు

రూఢియైసనివారిణి

అన్ని సరైన సంబంధమున వ్యాధులు, అలసత్వము, శక్తిహీనము, అలసత్వము లేకుండుట. మొదలు అంతయు పెంచుట, చదువులకు లేక వ్యాపారము చేయుటకు శక్తికలిగిండుట, సాధారణమున బలహీనము, చిన్నవయస్సునందే బలహీనముగానుండుట, అనిష్టములు కలుగించుట, అమిగుముగా పనిచేయుటవలన, దురుగు పతవలన గలిగిన దురుగుములు మున్నగునవి నిస్సందేహముగా కుదుగును.

ఉర్వోగములు, విద్యసంబంధమున పనులు చేయనట్టివారు, మతాచార్యులు, ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, గుమాస్తాలు, వ్యాపారమసంబంధము గలవారు, వ్యాపారులు, మొదలు సంబంధమున పనులుగలవారు మొదలగువారికి ప్రాణసమానమైన వస్తువు లిందు కలిసి యుండుటచే ఆయువును హెచ్చుజేయును అమితముగా పాలుపడుటచే కలిగిన నరములు దుర్బలాత్వము ముసలితనముచే కలిగిన నరసంకల్పము, మొదలగునవి ఈ గుణమును సేపించుటచే అద్భుతముగా కుదుగును.

అన్నిటికమును అస్వని వికలున ప్రాణములు శక్తిక కుదుగును. సున్నితమున చేపామునకు మంచి పటుత్వము నిచ్చును. మొదలు సంబంధమున పనులు, లేక యితరపనులు వీటిచే కలిగిన అనిష్టము లోపమును తన్నక ప్రోగొట్టి మంచి బలమును కలిగించును.

“మీరే ఉపయోగించి బుద్ధిగొనుటయే” ముఖ్యమైన యోగ్యతాపత్రిక, తరువాత దానిని నమ్ముటకు వీలుండును. మీకు నమ్మకముగా చేపట్టెయ్య 0.4-0 తపాలానిల్లిలను పంపిన 2 దినములకు పోషక ఎలెక్ట్రో-టానిక్ ముత్యములు పొట్లమును నిట్టిట్లు పార్శ్వలుద్వారా మీకు పోషించుటకై పంపబడును 40 గుళిలుగల బుడ్డి 1-కి ఫస్ట్ 2-0-0 3 బుడ్లకు ఫస్ట్ 6-0-0

మర్యాదగల అన్ని సుకాణములందు దొరకును, లేనిచో శ్రీరామే దయచేసి మాకు నేరులో వ్రాసిన పంపెదము. పోల్ పంపింట్లు:- ఆంగ్లో ఇండియన్ ప్రెస్ ఆంధ్రు కెమికల్ కంపెనీ,

హైదరాబాద్ నెం 155, రామోముసేన, బొంబాయి.

వజ్రములు

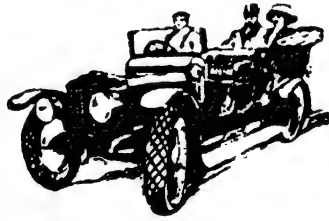
న్యాయమైన ధర్మప్రకారము టోకుగాను, చిల్లరగాను విక్రయించబడును. మఱి యొకచోటికి పోవుటకు మునుపు మావద్దకు రాగోరెదము.

బాపలాల్ ఆండు కో

డ్రైరప్టు ఇంపోటర్లు, టోకు, చిల్లర వజ్రముల వర్తకులు

89 టంకశాల వీధి, పార్కు-టౌను, మద్రాసు

హెడ్ ఆఫీసు బొంబాయి.

గవర్న మెంటువారిచే ఆమోదింపబడిన పాతశాల.
మోటారును నడుపుటకు, మెకానిజమ్ మొదలగునవి ప్రత్యేకముగా నేర్పబడును.

శ్రీరామ్ మోటారు పాతశాల
నెం 1/28. చూకర్ నల్లముత్తువీధి,
మద్రాసు.

Sri Saradasamajam, Fourth Annual Meeting and Laying of foundation stone, Anantapur.

శ్రీ సత్యనాథ స్వామి, సత్యనాథ స్వామి, సత్యనాథ స్వామి, సత్యనాథ స్వామి, 1933, ఆంధ్ర ప్రదేశ్

Saredanike thanan. Girls,
Spinning yarn, Gentur.

Suradunketanam Girls, Needlework,
Guntur.

గౌరవానికేతనము జూచి: లు, చూచునముకట, గుంజూచు. ౪ రదానికేతనము జూచి: లు, చూచునముకట, గుంజూచు.

ఆంధ్రపత్రిక సంస్కారాదిసంచిక

Prathamakavi Pustaka Bhandagaramu, 1924, Gandhi Asramamu, Vemulavada.

ప్రథమకవి పుస్తకభాండాగారము, 1924. గాంధీ ఆశ్రమము, వేములవాడ

Gopalakrishna Library, Ongole.

గోపాలకృష్ణ పుస్తకభాండాగారము, ఒంగోలు

Venkateswara Ayurvedic College, Bezvada

వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదకళాశాల, బెజవాడ

శ్రేష్ఠకవితల చతుర్థాశ్వాసము భేదించుట చాల కష్టము. సాధారణాంశముల కావ్యములు దురవగాహములని తెలుపుట సాహసము కాజాలదు. ఈయాశ్వాస మంతయు నారికేళపాకములో నిమిడియున్నది. శ్రమ చేసి భేదించినగాని దుచి తెలియదు. శైలి వణికిలించిన నీవిషయము స్పష్టము కాగలదు.

మ. శరజివ్యక్షి నికాశధూళి వరణేచ్ఛ కా రాగ ముఖ్యున్న బల్ త్వరః గాలోపథికారు లూనునపచంద్రజ్యోతిగాళీలన త్పరివర్ణ్యవ్యవస్థనిర్ణిహతచంద్రశ్యోతిగాళీలన ద్ధరిమం బెంపయి దోచెఁ బ్రానిః పదాతత్విట్కులం బయ్యెడక.

మనుచరిత్రమువలె జంద్రికావణియము కథా ప్రధానమైనది కాదు. కథాప్రధానముగఁ బ్రబంధములు వ్రాసి సమయోచితములుగ వర్ణనముల నిమిడ్చినచో వాఙ్మయమున కట్టికృతులు చాల సహాయకారు లగును. సాధారణముగ జనసామాన్యమునకు మనుచరిత్రమువలె వసుచరిత్రమును నింక నావేశ్యలోని యితరకావ్యములును రుచింక పోవుట కిందుఁ బరనార్హమగు కథాభాగము లేకుంటయె ముఖ్య హేతునని చెప్పవచ్చును. వసుచరిత్రము బయలు వెడలినపిమ్మట నాంధ్రవాఙ్మయమున గొప్ప మార్పు కలిగెను. ప్రబంధకపు లందఱు శైలియందు నానియమములయందఁ దస్మయ్యలై యట్టికావ్య

ములే రచింపసాగిరి. ఈ యుగారంభమున బయలు వెడలిన దగుటచే జంద్రికావణియమునందఁ బెక్కు గుణములు కలవు. రామరాజభూషణుడు సాహిత్యమున సంగీతమున సామర్థ్యము గలవాఁడు. మాధవరాయ ప్రభువర్యుడు సాహిత్యముననే కాక శాస్త్రములయందఁగూడ నఖింశ సామర్థ్యమకలవాడగుటఁ జంద్రికావణియము తమోత్తమ గ్రంథ మనఁదగియున్నది. వసుచరిత్రము ననుకరింపనిచో జంద్రికావణియము వాఙ్మయమునఁ బ్రధానస్థానము నొందునదియే.

జంద్రికావణియము కథాగ్రంథము కాదు. కవి తాగ్రంథముకాదు. సాహిత్యగ్రంథము. ఇందు సాహిత్య వరికరము లెక్కువ గలవు. ప్రాచీన ప్రబంధముల నెంత వలె కనుకరణసంబంధము గలదో విమర్శింపనగును గాని యిందు నాచితి పాత్రపోషణ విమర్శింపఁదగిన యవకాశము లేదు. కాన నాప్రసక్తి మానితిమి.

ఇట్టియుత్తమగ్రంథము మిగులఁ జక్కఁగ వ్యాఖ్య లో ముద్రింపించి పాఠకలోకమున కుచితముగ నందించుచు శ్రీశ్రీశ్రీరాజా సురభి వేంకటలక్ష్మారావు వారికిఁ బండితజనాభేద్యమగు నీకృతికి సమీచీనవ్యాఖ్య వ్రాసి యలరించిన విఖ్యాతయశులగు ఆపధానము శేషశాస్త్రి గారికి నాంధ్రప్రపంచము కృతజ్ఞతచూపు టావశ్యకము.

అ మృ తాం జ న ము

వాయువునొప్పులకు వజ్రయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గల గదు

చక్కని డబ్బితో నెహ 1-కి 0-10-0 మాత్రమే అన్ని పాపులలోను దొరకును.

బొంకాయి

అ మృ తాం జ నం డి పో

మదరాసు

కావ్య రచన

తాపీ ధర్మారావు పంతులుగారు, బి. ఏ.

గరిమను దేశగారవ ముఖ్య పరాక్రమవైభవంబులన్
 బరగెడివేళ, నయ్యెలలపై సుఖముండి, కృతులచింపఁ “గ
 ప్పురవిడె మాతృకంపయిన భోజన మింక నదేది యేదియో
 దొరకనఁ గాదె” యంచ నొకదొడ్డ కవీశుడు పెప్పె నప్పరొ!
 వరమది; యట్లువ్రాయు విభవంబు నవృష్టవశంబునన్ గణిం
 చిరి మనవారు గొందఱు విశేష వివేక విలాసు; లందఱ
 ప్పరుసనఁ దూఱుటయ్యెలల భాగ్యము నందఁ బొసంగు పెట్టె! లే
 వెరవున లాఠి సత్కవులు వెల్పడఁ గాంతు రుదారభావనల్!
 అరయు రసజ్ఞ పాకకుల నామదుకండు నరింప, నొక్కఁ”డీ
 ధరణి వికాల, కాలము తుదం గన నట్టిని, భావసామ్య మొ
 క్కరుఁడునుఁ గల్గెదే! కృతినఁ గాంచి ముదంబును బొందనేటివా
 రరుసను నందకున్నఁ జనె” యంచ రచించె గసాంచి తంబుగాన్.
 ఒరులిది విందురా యనెడు నూహ మెటుంగక, పొంగి, తానుగాఁ
 బొరలి, హృదంతరాన నెడముం గనఁ జాలక, నల్లఁ గొండు, వే
 వురు వలదన్న నాఁగక, గుబుల్గొన్నఁ బాటు మనోనుభావముల్
 దొరకక, చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 పరువపు శాద్యలంబు, నొకపజ్జ మనోహర రావ మొప్పవే
 బరువిడు కొండ వాఁగును, సువాసనలక జనచల్లు చల్ల తే
 మ్మెరలును, సంజకెంపు జిగి మించు నభంబు, విహంగ గీతముల్,
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 పరిసర మందు నంబునిధి, భంగ పరంపర వైఁ తెలంగ బం
 ధురగతి మ్రోగు సామవులునుం, బరిసర్విత చంద్రకాంతి, శీ
 కరభర వాతేహితమును, గ్రందు రవంతియు లేని కాలముక
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 సరసిజ సౌరభంబును గిసాల కషాయరరాగరాగియా
 పరభృతమున్, మహాప్రకృతి పావన మూర్తిఁ గనంగఁ జాలు ప్ర
 త్తరదితాసనంబు, నెఱసంజ సుఖంబు, మరుల్కిశోరముల్
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 విరిసెడి పెక్కువన్నియల వీవననా నపరాళ వింత బం
 గరుఁ చెఱువట్టు లగ్రమునఁ గ్రాల, విహంగమహాజితంబులం
 బరమునఁ బర్వత బాహ్యులం, నైవర విహార వినోదనైరిణి
 త్కరపటుగీతి చాల చెనుకన్ విన వచ్చుచు నుండు సుస్థితుల్
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!

సిరిబిజు నవ్వులున్, నలపు నేతలు, వన్నెలు, చిన్నెలున్ మనో
 హరముగఁ గొన్ని వర్షము లనంతములం చనుంచుఁ గాంచి, యీ
 శ్వర కృప వింతరూపునఁ బ్రసన్నతఁగాంచిన యంత, నవ్వియున్
 విగవిగ నిట్టై మాయమయి, విన్నదనంబునుఁ గూర్ప, నింట సుం
 దరియు సుతాదులుం దమమనంబుల నున్నునాన్తి మ్రింగి, రు
 ర్భర సరతాప భారవిధిఁ బాసెనో లేచిడి నేటినుండినా
 నరుచు నొప్పునోడ విగహాసము నేయుదుఁ దన్నుఁ జూచుచో
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే.
 పరిగోను నాడటం బొరలు పుత్రులబాష్ప నిర్భద్యుత్తుల
 బరపును నెత్తి యూడిలఁ బెట్టెను సాధ్యనిఁ జూచి చూచి న
 ట్లరలి, నీచార్తి విస్మరణ, నాధునికం బగు లేమి నెంచఁగా
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 గరువముఁ గోలుపోయి, విధి కట్టిడి నేతలఁ దొంటి పొంకముం
 దొరగి, విలూన భూషయ, విమాషిత శేషయునై, త్నూదార్తితోఁ
 బరిభని మంద మందు నొక భాగ్య విహీననుఁ గాంచి నంతనే
 పారజన మండఁగా నచిరపూర్వపరిస్థితులందు దాని సు
 స్థిరవిభవంబు, శేషుషియు, దేశము, గీర్తియు నొక్కటన్ హృదం
 తరమునఁ బర్వ మండ, నయనంబుల బాష్పము లూటలూడఁగా
 తర మతి “దేవతన, భయదంబులు నీ చెయినంబు” లందు, మే
 గరువడ నెంచు భావమును, జ్ఞానము, బుద్ధి, వివేక సంపదల్
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!
 కరువ! వానకుం జడిసి కట్టెదుటం బొడనూపు నొక్క
 బృరమగు నమ్మకంబు గలపట్టునఁ దాఁ దల దాచి, “యద్దిరా!
 శరణము నిచ్చె నీకుఁ”డని సంతసమందుచు నందు నుండ, ని
 మ్మరముగ, నచ్చటే, శ్రుతి కళోర విభంబునఁ, బెద్ద పిడ్లు న
 చెర్చర బడి, వాని నొక్కనినె చిత్తవధం బొనరించి, యంతిశే
 ఠిర విషయంబు లింతయినఁ దాడక యుంచుటఁ గాంచి, నాసన
 బృరమగ వ్రేలుఁ బెట్టి దివముం గని, యాపరమేశు లీలలన్
 దరవిసయంబు లాప్పని ముదంబున నెంచెడు సన్నివేశముల్
 దొరకక చెప్ప పెట్టులని తొంటి కవీశులు సాటఁ గూడదే!

చైతన్యస్వరూపసిద్ధాంతములు

పాఠనంది జగన్నాథస్వామి గారు, ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి.,

ప. నదేశసిద్ధాంతములో ఆత్మమనస్సులు రెండు భిన్న
 ఐదార్థములు. పాశ్చాత్యుల శాస్త్రములో
 వస్తుతః రెండూ ఒకటేకాని, వ్యాపారములవలన భిన్న
 గీతులు విచారణీయము లగుచున్న వని చెప్పనచ్చును.
 ఈ ప్రపంచమునంతను చేతనాచేతనములుగ విభజించి,
 చైతన్యమునంతను ఒకే ఐదార్థముగ నిరూపించి చైతన్యము
 యొక్క భిన్నావస్థలు ఐదేకామక్రమములో వ్యక్త మగు
 చున్నవని అన్నిమతములు అంగీకరించకతీరదు. మనుష్య
 నిలో వ్యక్తమైన చైతన్యస్థితిని రెండు భిన్నః దార్థ
 ములుగ విభజించుటకంటె, ఒకేవస్తువుని నిరూపించుట
 ఎక్కువ శాస్త్రీయముగ తోచుచున్నది. ఆనస్తువుయొక్క
 వివిధవ్యాపారములకు వివిధనామము లుండటం బొగుగానే
 యున్నదికాని, ఆనామములను వస్తువు లని భవమనటం
 సంభవించుచుండును. ఈ చైతన్యముయొక్క స్వరూపము
 వివిధావస్థలు, ఈ వ్యాసములో క్లృప్తముగా విచా
 రింతము.

మనుజుని జాగ్రదవస్థలో వ్యక్తమగుచున్న చైత
 న్యమే పూర్ణమైన చైతన్యమనినీ, అదితర చైతన్యానిష్ఠ
 మరొకటి లేదనినీ నిద్రలో ఈచైతన్యము నిర్వాహ
 మగుననినీ మొన మొన్నటివరకు తలుస్తాకొంటి. ఈ
 సిద్ధాంతము శాస్త్రములలో మారినా, సామాన్యలలో
 ఇంకనూ నాటేఉన్నది. నిద్రలో ఇంద్రియము లన్ని
 వ్యాపారము లేనివి అగుటచేత, ఇంద్రియములద్వారానే
 భావ్యాప్రపంచజ్ఞానము కలుగవలెనుకాబట్టి, చైతన్య
 మునకు నిద్రలో స్థితివ్యవహారము లుండును. ఈనాత్మమును
 అనునడించి జాగ్రచ్చైతన్యము, నిద్రాచైతన్యము అని
 రెండింటిగ చైతన్యమును విభజించుచుండిరి. ఈసిద్ధాంత
 మునకు కొంచెము పర్యాయముగా నిద్రాచైతన్యమునకు
 లీనచైతన్య మని పేరుపట్టి, నిద్రలో చైతన్యము లీనమై

యుండునని చెప్పినారు. వాదైనా ఈలీనచైతన్యమునకు
 ఏస్వప్నేకవ్యాపారమును కల్పించియుండలేదు.

లీనచైతన్యముయొక్క విశేషము స్మృతి, ఏకాగ్ర
 తలతో చక్కగ వ్యక్తమగుచున్నదని త్వరలో చాలా
 మంది గ్రహించినారు. ఇదివరకు కలిగిన అనుభవము
 జాగ్రచ్చైతన్యమునకు వచ్చినప్పుడు ఆవృత్తికి స్మృతి
 అని పేరు. ఈవ్యాపారమును చక్కగ విమర్శిస్తే, మూడు
 అవస్థలు కనబడును. అనుభవజననము, అనుభవస్మృతి,
 జననస్మృతికాలములకుమధ్య అనుభవవస్తుయొక్కస్థితి.
 ఈస్థితి లీనచైతన్యము. జననమైనతరువాత ఆ అను
 భవము సంస్కారరూపమున లీనమైయుండి, స్మృతికాల
 మున తిరిగి జాగ్రదవస్థకు వచ్చుచుండును. ఇది లీనచైత
 న్యముయొక్క ఒకవిధమైన వ్యాపారము.

ఏకాగ్రతను పరీక్షించినచో మరొక విశేషము
 వ్యక్తమగును. ఏయొక్క నిమిషమం దైనను అనేకేంద్రి
 యములు పనిచేస్తూ ఉండును. కాని ఆవృత్తులన్నిటిలో
 దేనియందో ఒకదానియందు ఏకాగ్రత ఉండును. మిగి
 లినవన్నీ లీనములగును. ఎట్లన, నేనివ్యాసమును వ్రాయు
 చున్నప్పుడు నానేత్రములు చూచుచుండును; నేను
 వ్రాయుచుండు అక్షరమేకాక మీది అక్షరములు, కలము
 యొక్కరంగుక్రింద కాగితముపై ఉన్న మచ్చ, వ్రాస్తూ
 ఉన్న బల్ల ఆకారము, చుట్టుప్రక్కలవస్తువుల ఆకారము,
 ఇవన్నీ కొద్దిగనో, గొప్పగనో దృగ్గోచరము లగును. ఆ
 ఇంద్రియవృత్తులకు సంబంధించిన మనోవృత్తు లుండితీరు
 ను. ఆవృత్తులన్నీ నా ఏకాగ్రతలోనికి చేరలేదు. అవి
 అందుచేత లీనము లైనవి. ఇట్లు నేత్రేంద్రియము ఎట్లు
 లీనచైతన్యమునకు సామగ్రిని చేర్చునో అలాగే యిత
 రేంద్రియములు కూడా చేర్చును. లీనచైతన్యమునకు

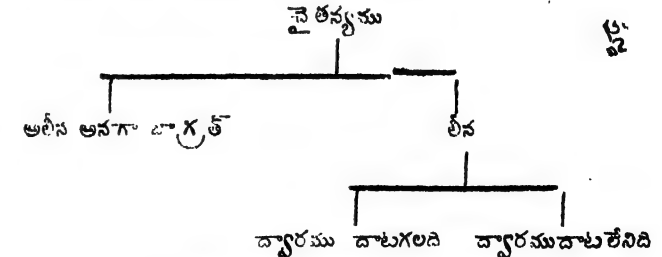
చేసిన ఇవన్నీ ఒక్కరీతిగా ఉండవు. వాటిలీనత ఎక్కువ తక్కువగా ఉండును. ఈ ఎక్కువ తక్కువ వాటి ప్రసరించినమనస్సుయొక్క ఏకాగ్రతను సటి ఉండును. ఏవృత్తులు ఆ కాలమున మనస్సున ఎక్కువగా నాటినవో, ఏవి ఏకాగ్రతలోనున్న వృత్తికి సంబంధించినవో, అవి తక్కువలీనములు అగును. ఏవి తక్కువలీనము అగునో అవి స్మృతికాలములో సులభముగా జాగ్రదవస్థకు వచ్చును.

ఈ సిద్ధాంతమే చాలాకాలమువరకు సర్వాంగీకృతమై యుండెను. నిద్రావస్థ, లీన, అలీనము లనెడి జాగ్రదవస్థ, ఇవి చైతన్యముయొక్క స్వరూపము అని మనశ్శాస్త్రజ్ఞు లందరూ సిద్ధాంతీకరించి యుండిరి. ఇట్లుండగా మనస్సంబంధమైన నూతనసామగ్రి కొంత జ్ఞానకు వచ్చినది. వ్యక్తమైయున్న సంఘేయములద్వారానే అనుభవమునంతా సంపాదించగలము ఒకరికి తిగి తెలియజేయుగలము అనేనూత్రమునకు విరోధముగా నుండు సంగతులు అనేకములు సందర్భించినవి. వాటికి కులిపి అని పేరుపెట్టినారు. మారస్థు లిద్దరు ఉత్తరమును మొదలైన ఏకాధారణమార్గమున కాకుండా, బాహ్యోత్ప్రయము, సహాయము లేకుండా, ఒకరి కొకరు ఒకనొకరిని తెలియబరచుకొనగలరు. ఇప్పుడు బాహ్యచైతన్యము ప్రవర్తించలేదు గదా. ఆలాగే ఒకవ్యక్తి యోగనిద్రలో ప్రవేశించి, అతడు జాగ్రచ్చైతన్యములో ఎరగని సంగతిని చెప్పట; ఒకవ్యక్తిని అట్టినిద్రలో ప్రవేశపెట్టగా అట్టి సంగతులను చెప్పట; జాగ్రదవస్థలో నాటనిగురించి ఎట్టి ప్రశ్నలు వేసినా, ఎంతప్రయత్నము చేసినా, వాటి అనుభవము ఏమిన్ని లేకుండుట; ఈ నిధవైనవాటికి హిప్పోటిజము అని పేరుపెట్టినారు. ఇట్టి సంగతుల పరిశీలన లీనచైతన్యస్వరూపవిషయమై సిద్ధాంతము మారవలసినవచ్చినది.

లీనచైతన్యమును రెండుసోపానములుగ విభజించినారు. ఒకరకము సులభముగ, సాధారణముగ, జాగ్రచ్చై

తన్యప్రయత్నములవలన జ్ఞాపికి రాగలిగినవి; ఎట్టిప్రయత్నముచేసినా, జాగ్రచ్చైతన్యప్రభావము ఉన్నంతసేపూ స్మరణకు రాకున్నవి, అసాధారణఘటితులలో వచ్చుచున్నవి రెండోరకము. వీటినిబట్టి చైతన్యమునకు వచ్చుటకు, రాలేకపోవుటకు ఒకద్వారమును దాటిరాగలిగి యుండవలె నని ఒకరూపకమును కల్పించి శాస్త్రజ్ఞులు వర్ణించుచుందురు. చైతన్యద్వారమును దాటగలిగేవి, దాటలేనివి, అని రెండువిధముల ఆలీనచైతన్య మున్నదని సిద్ధాంతము ఏర్పడినది. ఈభేదములకు కారణము ఏకాగ్రతాతాతమ్యములని శాస్త్రజ్ఞులుచెప్పుచున్నారు. ఎందుచేతననగా ఆసాధారణఘటితులలో వ్యక్తమగుచున్నవి ఒకప్పుడు అనుభవములోనికి వచ్చియున్నట్లు ఇతరరుజువులు కనబడుచున్నవి. కాని జాగ్రదవస్థలో స్మృతికి రాకుండా ఉన్నవి. జాగ్రచ్చైతన్యములో ద్వారము దాటిరాలేక పోవుట, రెండువిధమైనవచ్చుచుండుటను సటి చూడగా, ఈబాహ్యచైతన్యముకంటె ఆలీనచైతన్యము ఎక్కువ సంపద కలదిగా తోచుచుండును. ఏకాగ్రతలోనికి వచ్చుఅంశము ఒకటైనపుడు, దానిసమయమున లీనచైతన్యమునకు చేరుచున్న సామగ్రి ఇంత అంత అని చెప్పతరము కాదుగదా. ఈలీనచైతన్యముయొక్క వ్యాపారములను ఆత్మజ్ఞానానంశము వారు (Psychic Research Societ)* పరీక్షిస్తూ ఈసిద్ధాంతమును స్థాపిస్తూ ఉన్నారు.

ఇంతవరకు చెప్పినదానిని సంగ్రహించినచో చైతన్యముయొక్క భిన్నరూపములను తెలియజేయుటకు ఈ క్రింది పటాని తయారుచేయవచ్చును:—

ఈ రెండు లీనచైతన్యములు వాటికిసందర్భించిన ఘటితులలో జాగ్రత్ స్థితికి రాగలిగినవే. ఏరూపమున

* ఈసంఘము వారిపనిని, ఈ కులిపి, హిప్పోటిజము, వ్యాపారములను వర్ణిస్తూ, ఆత్మజ్ఞాన, లేక "కీరము విడిచినవారవార ఆత్మస్థితి" అనే పేరుతో నేను వ్రాసినపుస్తకము ఆంధ్రపత్రికారూపమున వీరును.

పూర్వఅనుభవములోనికి వచ్చినవో, ఆరూపముననే తిరిగి అనుభవమునకు ఆలీనచైతన్యములు మనోవృత్తులు రాగవు. అందుచేత ఇవి చైతన్యములో ఉన్నవేకాని, చైతన్యమునకు ఆతీతములు కావు.

ఇట్లుండుగా మరొకవిధమైన చైతన్యమును అంగీకరించక తీరినదికాదు. సర్వాంగీకారము పొందియున్న పరిణామసూత్రము ననుసరించి చైతన్యపరిణామమును పోషించుటచేత మనుషుని మనోనిర్మాణములో జంతుసంబంధములైన భావములు, వాంఛలు, మొదలైన మనోవృత్తులు వాననారూపమున లీనములై యున్నట్లు కనుగొనినారు. ఏవాంఛలు జంతువులు నిరాటంకముగ తీర్పుకొనుచున్నవో, వాటిని మనుషుడు బహిరంగముగ ఆలోచించలేకున్నాడు; ఆలాగని అవి వానిమనస్సు కూర్పునుండి తొలగిపోలేదు. ఏభావములు, చర్యలు అనాగరకకుటుంబములలో నిర్దుష్టములలో, వాటిని నాగరికులు నిర్దుష్టము చేయలేకున్నా బహిరంగముగ ప్రకటింపలేకున్నారు. ఇట్టివన్నీ పరంపరలో వానసలుగా పిల్లలలో వ్యక్తమగుచున్నట్లున్ను, వాటిని సాంఘికనియమములచే అణచివేయ యత్నిస్తూ ఉన్నట్లున్ను శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టినారు. ఆభావములను, ఆవాంఛలను, తెగదీయ నాగరికులు, ముఖ్యముగ సతీరులు యత్నించుచున్నారు. వీటి ఉనికి బాలుల మనస్సుకూర్పులోనే కాకండా పెద్దవారి మనస్సు కూర్పులోకూడా ఉన్నట్లు మరొకవిధమున ఇటీవల మనశ్శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనుచున్నారు. ఉన్నాదము, అస్థిరత, మతివిధమము, దయ్యముఁబ్బట, గ్రహబాధ, ఈ మొదలైనవేర్లలో వ్యవహారములో ఉన్న (Ristaria and Meroitic disorder) మనస్సంబంధమైన రోగముల పరీక్ష ఇటీవల ఎక్కువైనది. ఆ జబ్బులకు శారీరకచికిత్స ఎంత చేసినా రోగినివృత్తి లేకుండాదు; మనశ్చికిత్స చేయవలెనని ప్రయత్నించుటలో చెప్పలేకగు వాంఛలు ఆరోగులను బాధిస్తున్నట్లు స్పష్టమైనది. ఏవో కొన్ని వాంఛలు ఉన్నట్లున్నూ, ఆవాంఛల సంగతి సూచించుటకైనా జంతువులనున్నట్లున్నూ, ఏవో కొన్ని కొన్ని చెప్పినా సాక్షాత్తుగా చెప్పక ఏదోవిధముగా సూచిస్తూ ఉన్నట్లున్నూ,

వచ్చిబూతు ఉచ్చించుటకు నాగరికుడు ఎంత సిగ్గుపడునో అంతకంటె ఎక్కువ సిగ్గుతో ఉన్నట్లున్నూ— ఈ మొదలైన సంగతు లనేకములు తెలిసినవి. అట్లే స్వప్నముల స్వభావమును తెలుసుకొన ప్రయత్నించిన పరీక్షకులుకూడా ఆలాగే చెప్పుచున్నారు. ఏవాంఛలు జాగ్రత్స్థితిలో మనోవ్యాపారములోనికైనా రాలేవో అవి ఒక్కొక్కప్పుడు మారువేషముతో స్వప్నములోనికి వచ్చి కొంత ప్రకారాంతరస్థితిని పొందిపోవుచున్న వని వారి మతము. ఈవాంఛలు, ఈ వాసనలు, బాహ్యచైతన్యమునకు ఎన్నడు రాజాలవు. అవి చైతన్యాతీతములైన లీనచైతన్యములు.

ఈ పరీక్షలవలన చైతన్యస్వరూపనిరూపణ మారవలసివచ్చినది. మనకు జాగ్రత్స్థితిలో వ్యక్తమయ్యే వృత్తులను సంగ్రహించి జాగ్రత్స్థితికి ఎన్నడూరాలేని వాననారూపవృత్తులు, మనోవృత్తులున్నూ ఇంకా అనేకములు ఉన్నవనిన్ని, మనస్తత్వజ్ఞులు వాటిపరీక్ష చక్కగ చేయనిది అనేకవ్యాపారముల స్వభావమును సమన్వయించలేదనిన్ని తెలిసినది. మనుషుని వ్యాపారమును పోషించినపుడు అనేకవ్యాపారములకు చాలా చిన్నచిన్నవాటికి ఉచితమైన కారణములను నిరూపించలేకున్నా మని అందరికి తెలిసినవిషయమే. ఈకారణములు లీనచైతన్యములో ఒకచోట ఎక్కడో జన్మ పొందుతూఉన్నవి. సాధారణలీనచైతన్యములోని వైసపుడు వాటిని కనుగొన శక్యమగును. అసాధారణలీనచైతన్యములోని వైసపుడు ఈ బాహ్యప్రయత్నము చాలుకున్నది. అతీతలీనచైతన్య మైనపుడు తెలుసుకొనుటకు ప్రత్యేకసాధనసామగ్రి చక్కనిశాస్త్రీయకుశలత కావలసివచ్చుచున్నది. ఈచైతన్యమును నిరూపించుటకు ఉద్యుక్తమైయున్న మతమునకు ఇంగ్లీషులో Psycho-Analysis అనిపేరు. ఈ సూత్రమును సిద్ధాంతముగ అంగీకరించినా, ఈమతముయొక్క సిద్ధాంతముల విషయమై ఇంకా చర్చ జరుగుచున్నది.

ఈరకము లీనచైతన్యముతో కూడా మూడురకముల లీనచైతన్యము, ఒకరకము జాగ్రత్చైతన్యము సిద్ధమైనవి.

* ఆత్మజ్ఞాన అనుపేరుతో Psychic Research నుండి వ్రాసినట్లు, ఈ Psycho Analysis నుండి ఒక చిన్న భుక్తి మను ప్రాణులైనవి కుకూలము ఉన్నది.

ప్రబోధము

చేంకటేశమేశ్వరులు

బాటుడవు కాగలాడవు ప్రథితవంశే,
జాతుడవు నీదుతాతముత్తాత లేవ
భూమి క్రొక్కీరో దానినే తలపుమయ్య
ధర్మసూక్ష్మ మియ్యదియె హైందవకుమార!

పాడికంటల కేతల్లి పట్టుగొమ్మ
అనుమాద్యైత సిద్ధాంతమునకు జన్మ
భూమి భారతమాత వాపోయిచుండ
తగున నిడుచింప నీకు హైందవకుమార!

నేషభాషలు జూచియె వెట్టిబడక,
మేల్మీరూపంబు గల్గిన మేడికండు
పురుగులకు పుట్టికెల్ల నుబుద్ధితోడ
తత్వము గ్రహింపుమయ్య హైందవకుమార!

ధర్మ మేమూల దాగనో ధర్మస్థుల
కట్టియిక్కట్టు గల్గెనో యెఱుగరాదు
నే షధర్మాలు ప్రబల కన్నీరువిడచు
తల్లి నెకసారి గనుము హైందవకుమార!

కలవు నీశహమం దనర్థ ముల్లెన
రత్నరాసులు వానిపై భ్రాంతివదలి
వెలకు కొఱగాన తగ్గులలను గోర
దగునె యోజింపుమయ్య! హైందవకుమార!

పాస్టరింబును గొట్టుదుర్భాంతి గలిగి
క్రిందనున్నట్టిపాము గుర్తింపలేని
భోయవలె మోసపోక నద్భుత్తి గలిగి
తగినటు లొనర్చుమయ్య హైందవకుమార!

యుగమహాత్వమునన్ జేసి యోగ్యులకు నొ
కింతకష్టంబు ప్లాప్తించు నంతమందు
ధర్మమే గెల్చునిద్ది సత్యము; నీ వ
ధైర్యమండకుమయ్య! హైందవకుమార!

అన్యవస్తువులందు నీ కాన వలదు
నీకు కల్గినదానితో దృష్టిజెంది
దేశసౌభాగ్య మూహించి తిరుగుమయ్య!
తగవెఱుంగుట మేలు హైందవకుమార!

పాపభూయిష్టమయ్యె విశ్వము; న్యాయ్య
మన్న శబ్దంబె వినిపించదయ్యె; నన్యత
మెక్కుడయ్యె; కృతఘ్నత్వ మెల్లదిశల
దానయె చుట్టుముట్ట హైందవకుమార!

ఆవయనంబులు శుష్కించె శవమునోలె
భరతమాతకు చైతన్యబలముతగ్గె
నామయమ్ము గాదది మనోవ్యాధి గాని
తగినమం దిడుమయ్య! హైందవకుమార!

ధర్మ పరిపాలనాసంవిధానమందు,
పేరుగొనినట్టి శూత్రీయ వీర్యమెల్ల
నేటి కఠో త్రమయ్యె... చింతింపనేల?
దప్పునే కర్మఫలము హైందవకుమార!

సోదరులయందు ద్వేషము జూకయ్య!
శత్రువిచ్ఛేదయోగ్యమా సంఘబలమ
హత్వ మూహింపుమయ్య! అన్యాయ్యమంద,
దగులనీకయ్య! మనము హైందవకుమార !

ధర్మశాస్త్రము - మహా మహేంద్రజాలము

పాఠనంది రామశాస్త్రి గారు

ఇదివఱకాంధ్రపత్రికలో “నింద్రజాల”మని యొకపుస్తకము ప్రకటింపఁబడుచున్నది. దానిని వినుటయేకాని మాఁదలేదు. దీనిలో జర్మనీగారికి, యోగదృష్టి, హస్తజాఘరము, ఇంగ్లీషు ఇంద్రజాలము, మంత్రశాస్త్రము, భూతవైద్యము, యంత్రములు, అమెరికా హరి చీట్లు, పేకలమాపాలు, విచిత్రవిచిత్రవిద్యలు, గలవట. ఇంతే కాక మనుష్యుని మాయముచేయుట, మామిడిచెట్టును బుట్టించుట, జీవముతో సమాధియగుట, శరీరములేని తలకాయచే మాటలాడించుట, భూమిపైని గజమునెత్తున గాలిలో మనుష్యుని నిరాధారముగ నిల్పుట, మొదలగు విచిత్రము లనేకములు గలవట. ఇట్లే ధర్మశాస్త్రములో మహామహేంద్రజాల గ్రంథములు బయలుపడెదలచున్నవి. వానిలోను ననేకవిచిత్రములు గలవు. హిందుగారిడి. హిందువుల కగ్ర్యులను దారుమారుచేయుట, విలక్షణదృష్టి, హస్తజాఘరము అనగా పూర్వ ధర్మశాస్త్రములలోని పాఠములను, పూర్వపుష్యవర్ణలను మాయము చేయుట, హిందువుల యింద్రజాలము, తంత్రశాస్త్రము అనగా కల్పనాశాస్త్రము, యంత్రములు, ఇప్పటి హిందూపండితుల యభిప్రాయపు చీట్లు, గృహ్యసూత్రములతిమాపాలు, లేనివారికి ధికారమును కల్పించు విచిత్రవిద్యలు, గలవు. ఇంతియకాక యొకజాతిని మాయముచేయుట, లేని కర్మలను బుట్టించుట, జీవన్మానమును సమాధినొందించుట, విషయ మెఱుగునివారిచే నెఱిగినట్లు మాటలాడించుట, ఎఱిగినవారికి వాగ్మంగ మొనర్చుట, లోకమందు నిరాధారముగ మనుష్యులను నిల్పుట, నవీనములను పురాణములుగాను, పురాణాల్లోకములను మంత్రములుగాను, చెలుపుట, మంత్రములను, “మంత్రములు కావ”ని చెప్పట, అప్పటికి హాజరులేని గ్రంథముల నాధారముగాఁ జెప్పట, హాజరైనప్పుడు దానిలో లేదుగాని మాటియొక గ్రంథములో నున్నట్లు చెప్పట, ఈన్న పుస్తకములలోని గ్రంథభాగమునకుఁ గ్రాత్ర వ్యాఖ్యానమును కల్పించి ప్రాతదానిలో చేర్చి “ప్రాత వ్యాఖ్యానమే” యని శ్రమింపఁజేయుట, అర్హులయశ్రద్ధను, ననర్హుల శ్రద్ధను క్లాషించుట, అయాజ్యయాజనము, అసధ్యాప్యాఽధ్యాపనము, అసత్యైతి గ్రహములను, లోకానుగ్రహములుగా జెప్పట, “సంసర్గరణ” శబ్దమునకు సహజమయిన యర్థమును దుడిచివైచి, యపార్థమును కల్పించుట, చాతుర్వర్ణ్యవిభాగము గుణకర్మచే నయినదేయని “చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టంగుణకర్మవిభాగః” అను దాని కభిప్రాయము, జెప్పట “జన్మనాజాయతే కూద్రః కర్మణాజాయతేద్విజః” అను దానికి బ్రాహ్మణుడు పుట్టి నప్పుడు కూద్రుడేయనియు, నుపనయన కర్మచేత ద్విజుడగుననియు నర్థముఁ జెప్పి కూద్రునకుఁగూడ నుపనయాధికారమున్నదనియు, నది పుంస్త్ర్యములేనివానికి క్రియలేని గర్భాధాన సంస్కారముట్లు ద్విజ

త్వములేనివానికి, వేదముత్రములులేని, యుపనయన సంస్కారముండ వచ్చునని సమర్థించుట, పూర్వధర్మశాస్త్ర కర్తలను మహాద్వలచే నిర్ణయింపఁబడిన “స్వార్థ” సంకీర్తమును మాపి యట్టివానికి “పురాణోక్త కర్మ” లను క్రొత్తసంకీర్తమును కల్పించుట, వ్రాత్యులేనివారికి వ్రాత్యులే కల్పించి, దానికై ప్రాయశ్చిత్తముకల్పించి, దానికై గృహ్యసూత్రముల కన్యార్థములను కల్పించుట, విహికప్రయోజనకర్మల, నామష్టిక ప్రదములుగా జెప్పట, అర్థార్థనమును ధర్మార్థనమును, పాపములను భ్రమింపఁజేయుట, మున్నగునవి కలవు. ఇంకను ప్రాయశ్చిత్త పుతనాపాలు చూడఁబడినవి. ప్రాయశ్చిత్తముతోఁజు, పాపము సంపాదించి దానిచలన, పతితులయినట్టివారు, విషాదమును, లజ్జను బొందుటకు బదులు సంలేసించునట్లుచేయు సమ్యాహనశక్తి. దీనికిట్టి యింద్రజాల మైనఁ జాలువా? ఒకగ్రామమున నొక పెద్దనాయకు తనకుమారుని కుపనయనసంస్కారముచేత బూతునిగాఁజేసితి నని సంలేసంపగలడి కాని, తనతండ్రి తాతలు మొదలగు దనవారినందరి నభోగతిపాలుచేసి నట్లు తెలియఁజాలదు. ఇది మహా మహేంద్రజాలముగాదా? ఇంకను జాడఁగూడు. చూచినకొలదిని విషాదమునకు బదులువిచిత్రమే కలుగ నచ్చును. పూర్వధర్మశాస్త్రములలో ముఖ్యులు పాపములలోన బుద్ధి కృతములకే ప్రాయశ్చిత్తముకాని బుద్ధ్యకృతములకును పుణ్యకర్మలకును ప్రాయశ్చిత్తములేదనియుఁ జెప్పియున్నాఁడు. కొందఱుమాత్ర ముల పాపములకు బుద్ధికృతములకు సంకీర్తించినారు. బ్రహ్మహత్యాది మహాపాతకములకు బుద్ధికృతములకు మరణాస్తముదక్క వేఱుప్రాయశ్చిత్తములేదనియే యేకకంఠముగా నందఱునుజెప్పియున్నారు. “శ్లో. అకామరీత్యేషాపే ప్రాయశ్చిత్తంవిదుర్బుధాః, కామకారం కృతే హ్యహం కేకేక్రూరినవృనాత్.” అని మనువు. దీనిలో “ఏకే” యనుటలో మతాంతరమందస్వరసతను చెలిపియున్నాడు. “శ్లో. ప్రాయశ్చిత్తీయ తాంప్రప్య దైవాత్పుర్యకృతేనవా, నసంసర్గం వ్రతేత్సద్విః ప్రాయశ్చిత్తైకైకేద్విజః.” దీనిలోఁగూడ “దైవాత్” అనుపదముచేత ననిచ్ఛా కృతములకే చెప్పియున్నాడు. ఇక బ్రహ్మహత్యవిషయమున “అధ్యా యము ౧౧ శ్లో. ౭౨ “బ్రహ్మహత్యాదృశసమాః” అని యారంభించి హస్తౌధేదమును, జాతిని, జెప్పక సామాన్యముగా నారంభించి “శ్లో. ౧౨౨ వఱకు ద్వాదశవార్షిక వ్రతమధ్యకృత్యములను జెప్పి “శ్లో. ౧౨౨ లో “శ్లో. “సమాప్తేద్వాదశేవర్షే బ్రహ్మహత్యాం వృథాచూరి” అనిచెప్పి “శ్లో. ౧౨౯ లో” ఇయం విశుద్ధినిదితాప్రమాప్యైకామ తోద్విజం, కామతోబ్రాహ్మణవధేనిమృతిర్నవిధీయతే” అనియు, బుద్ధికృత బ్రహ్మహత్యకు “నవిధీయతే” అనియే చెప్పినాడు. ఇచట అవిధీయమాన మనగా ననిర్దేశ్యము. “మరణాస్తమనిర్దేశ్యం” అను

పరిభాషచేతను, “భృగ్వగ్ని పతనాదృతే” అను నితరమహర్షుల వచనము చేతను, మరణాన్తప్రాయశ్చిత్తము సిద్ధించుచున్నది. యాజ్ఞమల్కుని మహర్షి “శ్లో. ప్రాయశ్చిత్తైర్వైశ్యేనోదజ్ఞానకృతంభవేత్” అనియే చెప్పుచున్నాడు. సరాశరీయమందు “తథాచమనుః” ఇయంవిశుద్ధిర్బుధితా కామతో బ్రాహ్మణవగ్నేనిష్కృతిర్నవిధేయతే” బోధాయనోఽపి “అమత్యా బ్రాహ్మణంహత్యా... ఋషయోనిష్కృతిం తస్య వచంత్యమ తిపూర్వతే; మతిపూర్వంహ తేతస్మిన్నిష్కృతిగోపలభ్యః; తే” సత్యత్వం తరం “యః కామతో మహాపాపం నరకుర్యాత్క్రమం చన, నతస్య శుద్ధిర్నిర్దిష్టా భృగ్వగ్ని పతనాదృతే” కాతాతపోషి “అకామకృతే ప్రాయశ్చిత్తం కామకృతే తస్మాత్కామమపాదయేత్;” మగ్ధమాంగిరా ఆహ “ప్రాణాన్నికం చయతోన్ప్రీక్తం ప్రాయశ్చిత్తం మనీషిభిః, తత్కామకారవిషయం విజ్ఞేయం నాప్రసంగీయః;” విజ్ఞానేశ్వరముని “గురూణామగ్ధధితేపో వేదనింగానుపృథగ్భిః, బ్రహ్మహత్యాసమంక్షేయం అధిశత్యచనా శనం”... అవశేషకర్మితోఽగ్నిమాహోహే దితి;” ఇహం సమరణాన్నిక ప్రాయశ్చిత్తం కామకారవిషయం; “యథాహమగ్ధమాంగిరాః “యః కామతో మహాపాపం నరకుర్యాత్క్రమం చన, నతస్య శుద్ధిర్నిర్దిష్టా భృగ్వగ్ని పతనాదృతే”; హేమాద్రి “జ్ఞానతః కరణేత్వంగిరాః” యః కామతో మహా... భృగ్వగ్ని పతనాదృతే”; నేనలుడు “యత్స్వదనభిసంధాయ పాపంకర్మకృత్పూతం, తస్మేయం నిష్కృతిప్రాప్తా కర్మవిద్భిర్మనీషిభిః” విధేః ప్రాథమికావస్థా ద్వితీయేద్విగుణంభవేత్, తృతీయే త్రిగుణం కృచ్ఛం చతుర్థే నాస్తి నిష్కృతిః, అధీనంధికృతే పాపే సకృద్వాసేహ నిష్కృతిః;” గౌతముడు. ౨. “అగ్నౌ సక్తిర్భృహస్పతిః త్రిరవచ్ఛాతస్య. ౩. లక్ష్మ్యం వాస్యాజ్ఞస్య శస్త్రభృతాం. ౪. ఖట్యంగకపాలపాణి ర్వాదశసంవత్సరాక్ స బ్రహ్మచారి భైత్యాయ గ్రామం ప్రవిశేత్క్రిర్యాచక్షణః” అని ద్వాదశవాన్వికమునకే తుల్యైకకర్మముగా మరణాన్తమున జెప్పియున్నాడు. ఆపస్తంబుడు “ఏతేనైవభిధీనో త్తమాదుచ్ఛాసాచ్ఛరేన్నాస్యాఽస్మిక్” అనే ప్రత్యాసత్తిర్విద్యతే కల్పమంతనిర్వణ్యతే” వ్యా “ఉత్తమఉచ్ఛాస్యః ప్రాణవియోగః తస్మాచ్ఛరేత్... అశ్వమేధాఽవభృథాదిమసంభవత్స్వపి తస్యాఽస్మిక్” అనే జీవితే ప్రత్యాసత్తిర్మృద్ధిర్నాస్తిత్వేత్” కల్పమంతనిర్వణ్యతే తస్య పుత్రాదిభిస్సంసారాదిక ర్తవ్యఇతిభావః” అని ద్వాదశవాన్వికమునకే అనగా సకామకృతబ్రహ్మహత్యా ప్రాయశ్చిత్తమునకే తుల్యైకకర్మముగా మరణాన్తమున జెప్పినాడు. బౌశససమృతి “బ్రహ్మహత్యాం సురపాపం ప్రేయంగుర్వంగనాగమం. కృత్యావైవం మహాపాపం బ్రాహ్మణకామమోహితః, కుర్యాదనశనంవిప్రః పుణ్య తీర్థసమాహితః, జలేవాప్రవిశేదగ్నా ధ్యాత్వా దేవకపర్దినం. నవ్యాన్యానిష్కృతిర్ద్విష్టా మనీషిః కర్మనేదిభిః;” ప్రాయశ్చిత్తేందు శేఖరము “మహాపాతకేషు బ్రహ్మహత్యాదిషు ప్రాయశ్చిత్తం” “తత్ర బ్రాహ్మణత్వ ప్రకారకజ్ఞానపూర్వకం మారణం కామనయా బ్రాహ్మణవధేమరణా దేవశుద్ధిః. తచ్ఛాత్మకోఽగ్నిప్రవేశేన, భృగుపతనేనవా, అథవా బ్రహ్మహత్యాపాపశుద్ధ్యర్థం బాణలక్ష్మీభూతోఽయమితిజానతాం ధమ

ర్భృతాంగపూర్ణమాన్వేష్యయలక్ష్మ్యధవనః” ఇట్లు మహర్షులందఱు మొరలిడునుండ వారిమొర లెవ్వరికిని వినబడనట్లు చేయుచున్న “ద్విగుణంబుద్ధిపూర్వకే” అను నొక యంగిరోవచనమును దెచ్చి దానిచేతనే మహాపాతకములకును చెండిసి ప్రాయశ్చిత్తము లున్నవనుచు, నవి పాతకుల యిచ్ఛానుసారముగ నుండవచ్చుననుచు, నందువారికి దమపాపము పోవలయునని కోర్కెయున్నచో, మరణాన్నికము జేసికొనవచ్చునట. పాపమహాపాపకర్మరతేకసగ్యనహార్యతః తాను మాత్రము కోర్కెయున్నచో ద్విగుణప్రాయశ్చిత్తముచేత, నది వారికి సిద్ధింపవచ్చునట. మరణాన్నికమునకే ద్విగుణప్రాయశ్చిత్తము పర్యాయమట. పాపులకు చెందు కోర్కెలు నుండరాదా? ఈద్విగుణప్రాయశ్చిత్తము కాస్త్రీయమే యైనచో చెంటిని, నేల చేయబాలదు? కానిచో నొక్కదానినైన నెట్లు చేయగలదు? ఇది పారిభాషికము గాఁబోలు. పోనిండు. చూచితిరా యాయంగిరోవహర్షియే యాకల్పనఁ దనసెల్లినఁ బెట్టుదు రేమో? యని భయపడియే “బాబూ! నేనట్లు చెప్పలేదు. నేను జెప్పిన ద్విగుణప్రాయశ్చిత్త మితర పాపవిషయముగాని, మహాపాతక విషయముగాద” ని చెంటికి నుదాహరణముగ విజ్ఞానేశ్వరముందు “ఏవీతంయచకామానాం కామాత్తుద్విగుణంభవేత్” తథా, మేచ్ఛేనాధి గతశూద్రస్వజ్ఞానాత్మకంభవన, కృచ్ఛిత్రయంప్రమర్శిత జ్ఞానేతు ద్విగుణంభవేత్” అనియు, హేమాద్రియందు “శ్లో. యః కామతో పాపం నరకుర్యాత్క్రమం చన, నతస్య శుద్ధిర్నిర్దిష్టా భృగ్వగ్ని పతనాదృతే” అనియు మొరఁబెట్టుచున్నను, నాతనిమొరనుగూడ వినక “నీవట్లేచెప్పినావ”న్నట్లుతనింగూడ వ్యామోహమొందించునట్లు చేయగల యీ మహామహేంద్రజాలమహిమ తక్కినవారి నెట్లుచేయదు? గుర్యకాస్త్రముందు సామాన్య విశేషభావమును చూడనేరదుట. “ద్విగుణంబుద్ధిపూర్వకే” అని యున్నది గావున ద్విగుణ మనగా “నెద్దియైనసరేకదా” అన్నవృథుమాత్ర మట్లు కాదుట. విశేషవివక్ష కావలయునట. “అకామకృతేపాపే ప్రాయశ్చిత్తం కామతః” అనువచనమున కర్థము అకామకృతపాపవిషయమునఁ జెప్పబడిన ప్రాయశ్చిత్తము కామకృత పాపవిషయమునఁగాదని” యట “ద్విగుణంబుద్ధిపూర్వకే” అను దానికి మాత్రము అబుద్ధికృతపాపమందుఁ జెప్పబడిన ప్రాయశ్చిత్తమే బుద్ధికృతమందు “ద్విగుణ”మని చెప్పకొనవలయునట. ఓహో యేది సమన్వయ చాతుర్యము. ఏమిపొండిత్య స్యాతంత్యము. కాని యది యట్లుండ నిండు. అబుద్ధికృతపాపఫలీయప్రాయశ్చిత్తమునకు, బుద్ధికృతఫల మందు ప్రాప్తియెట్లు? ప్రాప్తిలేక నిషేధముండునా? కాస్త్రక ర్తలట్లు చేయుదురా? కర్తలేకాదు కాస్త్రసమయ మెఱింగినవారైన, నట్లుచెప్పుదురా? అదేమైనను “ప్రాయశ్చిత్తం” అనుదానికి “ప్రాయశ్చిత్తము లే” దనియేస్మృతిమాలక ర్తలు, వ్యాఖ్యాతలందఱుఁ జెప్పియున్నారు. “న”దానికి “కాద”ని యపూర్వకల్పనఁజేసినను, లేదన్న నేమి, కాదన్న నేమి, సిద్ధించినదెద్ది? అభావమేకదా, ఈమహామహేంద్రజాల మమృలనేకాక, తన కర్తలనుగూడ వ్యామోహమొందింపఁ గలిగియున్నది. అచ్చట ప్రతియొగితాఽవచ్చేదక మెద్దియో తెలిసికొన్నచో నీకల్పన! యవకాశ ముండకపోవును.

ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాదిసంచిక ప్రకటనలు

మీరుకు సువాసన ఇవ్వమ, లేక అన్నిటికైనా కాపలాపిస్తాను

“ఓ టో డిల్ బహర్”కు వ్రాయుడు

ఇది రజస్వల చేయబడినది. ఇందులో మద్యము, మద్యసాగము నిలియుటలేదు.

కొన్ని ముక్కలు చేతిరుసుకొని
యందు చల్లిన ముక్కల మనోహర
మైన, నల్లని రంగు, పరిశుభ్ర
వాసన చుట్టుకుని లాగు వ్యాపిం
చును. మీరు బహిర మంగమైన
సమస్త ఉద్యానవనములను ఉండు
నల్లని తోచును.

శుభి సమయములందును, పూ
జా కాలమునందు మీ చుట్టు
కున్న సుండు గాలిని సువాసన
గాను, మనోహరముగాను ఉండు
నల్లని చేయుటకు మీరైనా తగు
ప్రయత్నము చేయవలెను.

ఒకవారము మీరు తయారై వాడవ
మీరు తప్పి చెందెడిది.

మెట్టాక్ష 1-క ధర రూ 2-0-0

వెన్నెముక మెట్టాక్ష 1-క రూ 1-4-0

వెన్నెముక మెట్టాక్ష 1-క 0-12-0

సి. పి. మౌనకంగు ఖర్చులు రూ 0-6-0
ప్రత్యేకము.

మీరు ఆరగడను ఈదగిన నెల
సముదాయం పుడు.

OTTO DILBAHAR

(REGIST)

IDEAL PERFUME

WITHOUT

SPRIT OR ALCOHOL

SWEET. DELICATE AND

LASTING.

ఆంగ్లో యిండియన్ డ్రగ్స్ అండు కెమికల్ కంపెనీ,

నెం 155, హైదరాబాద్, ఆంగ్లం నెం 2.

ర బ్ధ రు స్థాంపు

ప్యాష్, సిరాతో ధర ర్పు 2-4-0
ధరలపట్టిక ఈదిగువ చిరునామాకు
వ్రాయుడు

పాలుయింగున 12 తులములు
ధర ర్పు 1-0-0 వి. పి. చార్జి ప్రత్యే
కము.

అన్ని రకముల సీసపు బ్లాకు
లు, అక్షిరములు సాగనుగా చే
యుచుము.

టి. జి. నుందరం అండు కంపెనీ,
225 గోవిందస్వామివారిస్ట్రీట్, మద్రాసు.

BHARATI

An illustrated Telugu Monthly Journal-
Consisting of 180 Pages Solid Literary
matter, coloured picture & other photo prints-
written by eminent Scholars & Artists.

Subscription Rs. 6 per year

or

Rs. 3 for 6 months payable in advance.

Manager, Bharati Office,

Post Box 212,

Madras

అ మృ తాం జ న ము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము

అలనొప్పుల మాన్పును వాయువుపోట్ల బాపును బెగుకుల భేదించును
సాక్షిపునెప్పుల బారదోలును. పొట్ల పోగొట్టును. నెప్పలను తీసేయును
వసుమాలికలచే హిందూదేశమందు తియారచే రాబడు మంచిమందు.

అమృతాంజనమును విదేశములలో కూడ వాడుచున్నారు

గొప్ప నొప్పువారికి మేను వేలు యోగ్యతావ్రమును పొందుట ప్రయోజనమును గాన
ప్రతివారము వేలకు వేలు విక్రయము. సంచభాషచీత్రీ చూచిగొనిన మోసము గలుగదు.
సీసా 1-కి వెల 0-10-0 అణాలు మాత్రమే.

అమృతాంజనం డిపో, బొంబాయి, లెక మద్రాస్.

విశిష్ట ద్వైత సిద్ధాంతము

మడేపల్లి వేంకటమణాచార్యులు గారు

వద్దే వేదాంతకర్తూర చామీకర కర్ణాకమ్, రామానుజార్య మార్యాణాం చూడామణి మహర్షిశిష్యుఁ.

చిదచిత్తవైత్యానాం తత్త్వయాథార్థ్యవేదికే, రామానుజాయ మునగే నమో మమ గీయతే.

ప్రారంభ కాలము న్యాయజేషిష్యము, పూర్వార్థము, వివాదములు, సాంఖ్యయోగములు మొదలగు మద్యముల నములు ఋషులచే సూత్రరూపముగ గణింపఁబడినవి. దురదృష్టవశాత్తూ వాని తాత్పర్యార్థమును జిజ్ఞాసువులకు స్పష్టముగాఁ దెలియఁ జేయుటకు మఱి కొందఱు ఋషులు వృత్తిగ్రంథములను వ్రాసిరి. ఎట్లనఁగా; శైవీ నీయమున కుపపత్త్యుత్తి, పాదరాయణీయమునకు బోధాయనృత్తి, పూర్వమీమాంస కర్తవ్యశీమలకు భాట్టసాఖాకారులు వ్రాసిన వివర గాము, ఉత్తరమీమాంసకు భర్తృగౌపహ్యవ్రథ్యులు గఠించిన వృత్తులు కలవు. ఉత్తరతింత్రమునకు శంకరాచార్యులు లతిస్వరగ్రంథముగా వ్యాఖ్యానములను వ్రాసిననుంగంతి చార్మనికగ్రంథములను జనువునున్న సాంఖ్యమహాశయులకు వేటుగాఁ జిప్ప నవసరము లేదు. కాని విశిష్టద్వైతమతావలంబులకు పూర్వచార్యులందఱు నార్జునుల గోధాయనమునే సంక్షింభించుచును వచ్చిరి. ఈ యంశమునే శ్రుతి ప్రకాశికాచార్యులందు ప్రతప్రకాశికాచరణియందు “పరమర్షి ప్రణీతాని వ్యాఖ్యేగాని, సేవాం చ మహర్షి ప్రణీతాని వ్యాఖ్యానాని సన్నిచేత్తాన్యే వానుగోధవ్యాని, న హ్య వృషేస్యాత్మకపరిత్వమ్, ఋషే గభీప్రాయ మృషీశేవ స్వతో వేదితు మర్హతి” అని వ్రాసి యున్నాడు. ఇట్టిబోధాయనృత్తి కాలక్రమమున నరింపఁగాఁ ద్రమిష, గుసాదేవ, టంక, భామిచి ప్రభృతులకు నాచార్యులార్జునుల నీబోధాయనమునకు భాష్యము లనియు, వాక్యము లనియు బహు గ్రంథములను గఠించి సంరక్షించి వృద్ధిపొందిరి. ఆకాలముం దీ మతము బోధాయనీయమత మనియు వృత్తికారమత మనియు సముచ్చయవాదిమత మనియుఁ గొంత కాలము స్వప్రచారంపఁ బడెను. పిదపఁ గొంతకాలమున కనఁగా శంకరాచార్యుల కాలముం దీ మతము భాగవతమతమని వ్యవహరింపఁబడినట్లు గ్రంథ ప్రామాణ్యములవలనే కానవచ్చుచున్నది. శంకరాచార్యులు సూత్ర భాష్యములలో ద్వితీయాధ్యాయ ద్వితీయపాదములలో నున్న “ఉత్పత్త్యసమ్మవాత్, న చ కర్తూ కరణమ్, విజ్ఞానాదిభావే వా తద్వప్రతిషేధః, విప్రతిషేధాచ్చ” అను సూత్రములభాష్యములలో “తత్ర భాగవతా మన్మనే, భగవానే చైకో వాసుదేవో నిరంజనజ్ఞానస్వరూపః పరమార్థతత్త్వమ్” ఇత్యాదివాక్యములయం దీదైవ్యులను భాగవతు లని వ్యవహరించెను. ఆకాలమునాటికి భగవద్రామానుజమును లవతరింప

లేదు. ఈ కివిభూతిలో నవతరించిన చెడునాతి నాధుని యామునా చార్యులచేత కాలమున “కశీతిగా నున్న యామరమునకు దగిననియ ములులను సిగ్గాంబియులను వీక్షించి చక్కఁగాఁ దేళిమం సంపాదించు వ్యాపింపఁజేసిరి. అంగులవనే యామరమునకు రామానుజమత మని పేరు కలిగినది. కాని యామరమునకు విశిష్టద్వైతమని పేరున్న శైవమతప్రమాణగ్రంథములయందు గానరాదు. అట్టిజ్ఞులు కొందఱు “విశిష్టం చ విశిష్టం చ విశిష్టే, తయో చైవ్యులమ్ విశిష్టద్వైతమ్” అనఁగా సూక్ష్మమిదివిశిష్టమ్ - స్థూలమిదివిశిష్టమ్ - బ్రహ్మ. ఈ కెండింటికి నద్వైతము విశిష్టద్వైత మని సవర్ణించిరి.

ప్రమాణ నిరూపణము

ప్రమేయజ్ఞానము ప్రమాణార్థము గావున ముంగురైత్యేషాద ప్రమాణములు నిరూపింప బడుచున్నవి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమా కరణము. యథావస్థితవ్యవహారమున కినుగూరకు జ్ఞానము ప్రమాయనం బును. అట్టిప్రమదు సాధకమయినది గావున ప్రమాణమని చెప్పఁ బడును. ఈ విశిష్టద్వైతసిద్ధాంతమందుఁ బ్రత్యక్షమనియు, సనుమాన మనియు, శబ్దమనియుఁ ప్రమాణములు మూడఁ. వానిలో సాత్వత్కారి ప్రమాకరణము ప్రత్యక్షము. ఇంకవికల్పకము, నిర్వికల్పకము నని గండువిధములు. వానిలో గుణము, బాతి మొదలగువానితోఁ గూడిన ప్రమగోన్య క్షిని ప్రత్యక్షమగుటో గ్రహింపుట సవికల్పకము. గుణ జాత్యగులతోఁ గూడిన యెకగోన్య క్షిని మొట్టమొదటఁ జూచినపుడు కలిగెడజ్ఞానము నిర్వికల్పకము. స్పృతి, ప్రగ్నశ్శిష్ట ముగలగునని ప్రత్యక్షమం దంతసూక్ష్మములు. ఈవిధముం దభావము భావంతరము గావునఁ బ్రత్యక్షప్రసాతి; ఘట్టప్రాగభావ వనఁగా మృదవస్థ; ఘట్ట ధ్వంసము కపాలావస్థ, ఈయెడును పుణ్యపురుషులయం దుండు ప్రతి భావశేషమును ప్రత్యక్షములోనివియే. “యథార్థం సర్వవిజ్ఞాన మితి వేదవిదాం మతమ్” అని సిద్ధిక్రయమందు యామునాచార్యులనాడు సాధించినట్లు భ్రమాదిప్రత్యక్షజ్ఞానము సైతము యథార్థము.

1. అఖ్యాతి 2. ఆత్మఖ్యాతి 3. అన్యవసనీయఖ్యాతి 4. అన్య గాఖ్యాతి మొదలగుఖ్యాతులను ఖండించి పేరు సత్ఖ్యాతిపత్యమును స్వీకరించిరి. సత్ఖ్యాతి యనఁగా జ్ఞానవిషయసత్యత్వము. శుక్తిక యందు రజితభ్రాన్తి యితరవాదులకు భ్రాంతియయినను పంచీకరణ ప్రక్రియచే సర్వభూతములు సర్వభూతములయం దుండుటవలన శుక్తిక

యందు రచితాంశమున్నది కావున నిది ప్రాంతిక కాదు. యథార్థమే. రచితాంశము స్వల్పముగా నుండుటచే రచితవ్యవహారము లేదు. పుక్త్యంశభావాభ్యములను పుక్త్యయనియే వ్యవహరింపఁబడును. ఈయంశమునే భావ్యకారులు శ్రీభావ్యమం దిట్లు సాధించియున్నారు. “సూత్ర కాంగీపి భూతానాం త్రియాపత్వం తథావత్, త్ర్యాత్మకత్వాత్తు ధూయస్త్యాది తి తేనాభిగా భిదా” సూత్రకారులు వైతము పృథివ్యాది ధూనియును మాండాకానయును గలవి యని “త్ర్యాత్మకత్వాత్తుధూయ స్త్యాత్.” (3-1-2) అనుసూత్రమందుఁ జెప్పియున్నారు. “సోమాభా నేవపూజితః గ్రహణం ప్రతిహత్యంతం, సోమావయవసద్భావో నితి వ్యాయవిగో విదుః” యజ్ఞముచేయునపుడు సోమలత లభింపనియెడల పూజితఃకేవలయై ముక్తలను గ్రహింపవలెనని ప్రతియే విధించు చున్నది. అట్లు విధించుటకుఁ గారణము పూజితమున సోమలతావయవము లుండుటయే యని వివరమును చెప్పచున్నారు.

శ్లో. శ్రీస్వాభానేన నీవారగ్రహణం ప్రీహిభావతః,
అదేవ సప్తశం తస్య యవ్యస్త్రిష్ట్యకేతేభాత్.

ఇట్లులేనియెడల నీవారధాన్యములను గ్రహించుట నీవారధాన్యములలో పెట్టెయొక్క ఆయనము లుండుటలన సంభవించుచున్నది. కావున నేవస్తువు ఏవస్తువుయొక్క అవయవములతోఁ గూడియున్నదో ఆవస్తువు ఆవస్తువుతో సప్తశమునది. స్వప్నగతు లగు వారిచే మాత్ర మనుభవింపఁగల సప్తశముండుననియు, స్వప్నముండునపుడు నుండుననియు నగు పదార్థములను ఆనూ ప్రాణుల పుణ్యపాపమునగుముగా భగవంతుడే సృష్టించుచున్నాడు. కావున నివియు సప్తశములే యని సూత్రకారులు “సంధ్యే సప్తిరాహహి, నిర్మాతారంప్రతిభుత్రాదయ శ్చ, మాయామాత్రంతు కార్తే న్నితానభివ్యక్త స్వరూపత్వాత్” (3-2. 1-2-3) అను నీ మొదలగు సూత్రములచే సమర్థించియున్నారు.

తెల్లగానుండు శంఖము పచ్చగాఁ గానవిచ్చుటలోఁ గ రణ మేమనగాః శేత్రమునందుండు పిత్రపదార్థముతో సంయుక్తములయిన శేత్రరక్తులు నునము శంఖమును జూచునపుడు శంఖముతో సంయుక్తము లగుచున్నవి. అపుడు శంఖరథావర్ణము శేత్రరక్తులయందుండు పీతిమనే నిశ్చిహిత మగుటంజేసి మానకుఁ గానరాదు. కాఁబట్టి యట్టిసవయమున నది బంగారపుపూత పూసిన శంఖమువలెఁ గానవచ్చును. శేత్రమునందుండు పిత్రపదార్థముగాని పీతవర్ణముగాని అతి సూక్ష్మముగా నుండుటంజేసి చుట్టుప్రక్కల నున్నవారికిఁ గనఁబడదు. అయితే అది అతిసూక్ష్మములైనను లేన శేత్రములయందుండునని యగుటలన పిత్రోగము గలవానికి మాత్రమే కానవచ్చును. సమీప మందుండునట్టి పీతవర్ణమును నిరంతరము చూచుటచేఁ గలుగు సంస్కార నశమున మరగముగానుండు పదార్థములయందలి పీతవర్ణమును గూడ జూచుట కేయనరక్తులు సమర్థము లగుచున్నవి. జపాకుసుమసన్నిధి యందు సుటికమణి యెఱ్ఱగాఁ గానవచ్చును. ఈజ్ఞానమహాద సత్యమే. మరుమణిచిత్రయందుఁ బొడము జలజ్ఞానము వైవఁజెప్పఁబడిన పంచీకరణ ప్రక్రియచే సత్యమని సమర్థింపఁబడినది. ఒకటిక్కునందు నిగంతరముం

డునులనను, అచచ్చేదకము లేకుండ దిక్కుని వేటుగా నొక పదార్థ మంగీరింపఁబడఁపొవుటవలనను, నిగ్గ్రహమహాద యథార్థమే. ఇట్లు నిగ్గ్రహస్థానము, దర్పణాదులు ముఖమును తెలియజేయుట, అలాత దక్రము మొదలగునవి హాద నీమలేమందు యథార్థములే.

అనుమాన నిరూపణము

అనుమతియను తెలివితెలివించునది యనుమానము. అట్టితెలివి పుట్టుటకు లింగజ్ఞానము సాధనము. అట్టి జ్ఞానమునకు ముఖ్యవిషయము సాగ్యము. అది యున్నట్లు భావింపఁబడునట్లు పక్షము. పర్యతముపై ధూమమును జూచినవాని కిటు పహ్ని యుండునని జ్ఞానము కలుగను. అదియే యనుమతి. అందు సాగ్యము నహ్ని. పర్యతము పక్షము. ధూమము లింగము. అయినను ధూమమును జూచినవారందఱు వహ్ని యుండునని యెఱుంగరు. అందులన ధూమ మున్నదిని తెలిసికొనుట చాలదు. ధూమ మున్నచోట్ల వహ్నియుండు నని తెలిసికొన్నవాఁడు కొండవిడిచి నొగఁ జూచి వహ్ని యున్నదని యూహించును. పొగ యున్నచోట్ల నెల్ల నిష్పంహుని తెలిసికొనుటయే వ్యాప్తిజ్ఞాన మనంబును. వ్యాప్తి అన్వయవ్యాప్తి యనియు వ్యతిరేకవ్యాప్తి యనియు రెండుతెఱుగులు. దానిలో మే తువున్నచోట్ల సాగ్యముండుట అన్వయ వ్యాప్తి. సాగ్యము లేనిచోట్ల హేతు వుండఁపొవుట వ్యతిరేక వ్యాప్తి. ఇట్టి రెండువ్యాప్తులకు దృష్టాంత ముండునని. పొగయున్నచో నెల్ల నిష్పంహుననుటకు పెంటలుల్లు దృష్టాంతము. అది అన్వయ దృష్టాంతము. అదియే సపక్ష మనంబును. నిష్పలేనిచో ధూమ ముండుననుటకు ప్రాబల్య దృష్టాంతము. దానికి వ్యతిరేకదృష్టాంత మని జేసి. అదియే విపక్షము. నిశ్చితసాగ్యము గలది సపక్షము. నిశ్చిత సాధ్యాభావము గలది విపక్షము. ఈయనమానము తనకుం దాని యూహించినది స్వాధ్యానుమానము. మాత్రయొకండు ప్రయోగించిన వాక్యములచే దాను తెలిసికొని యూహించినం బరార్థానుమానము. అట్టివాక్యమునకు వ్యాయవని జేరు. దానికిఁ బ్రతిజ్ఞా మే తూదా హరణోపనయనిగమంబులని సంచావయంబు లుండును.

ఉదాహరణము “కొండవిడిచి నిష్పగలదు. పొగ యున్నది గాన. పొగయున్నచోట్లనెల్ల నిష్పండును. వంటయింటియందువలె. ఇందు నట్టిపొగ యున్నది. కావున నిందు నిష్పగలదు. ఈయందును వరుసగా ప్రతిజ్ఞాదులని యెఱుంగునది. సాధనంబులవలె దోచి సాధనంబులుగాని హేతువులు హేత్యాభాసములు. అవి సప్తభిదా రము, విరుద్ధము, సత్ప్రతిపక్షము, అసిద్ధము, బాధితములని అయిదు విధములు. ఉపమానమని మఱియొక ప్రమాణము గలదు. ఇది యను మానమం దంతర్భూతము. అథాపత్రి, తర్కము, వాదము, జల్పము, విరోధ, ఫలము, బాతి మొదలగునవిహాద ననుమానాంతర్భూతములు.

శబ్ద ప్రమాణము

అప్పుడు కానివానిచేఁ జెప్పఁబడిన వాక్యములన గలుగుజ్ఞానమునకు సాధనమైనది శబ్దప్రమాణము. కారణదోషములగు ద్రవమిద్రవ మృదులు బాధకప్రత్యయము లేని వాక్యమైనను ప్రమాణమని చెప్ప

వచ్చును. “యో బ్రహ్మణం విదధాతి పూర్వం యో నై వేదాంశ్చ ప్రహితో తస్యై” అను శ్రుతివ్యాఖ్యనభగవంతుడు సృష్టేడియందు పూర్వపూర్వకమవిష్టములైన వేదములను సృశించి చతుర్ముఖుని కుపదేశించును గావున వేదము నిత్యమనియు నపారమ్యమనియు సిద్ధమైనది. కావున దీనికి గారణబోధములు, బాధకప్రశ్నయమును లేవు. “అహ్మయస్య క్రిగూర్థత్వా దానర్థక్య మతదర్శనానాం, తద్యాతానాం క్రిగూర్థేన సమామ్యాయః” “దృష్టే హి తస్మాత్ కర్యానబోధనం నామ”

అను పూర్వమీమాంసాన్యాయము ననుసరించి, “ఇంద్రం యజేత్, సూర్యం వాసవం ధాత్రి, ఆహవనీయే సహోతి,” ఇత్యాది వేద వాక్యముల కన్నింటికీ కార్యపరత్వమందే ప్రామాణ్యముగాని “సంఖ్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ, య సర్వజ్ఞః సర్వవిత్, పరాస్య శక్తి ర్వివిధైః శ్రూయతే న్యాఖిం క్షణాబలక్రియాః” ఇత్యాదిప్రసూప నిరూపకధర్మ ప్రకాశకములు నిరూపిస్త్యనిరూపధర్మ ప్రతిపాదకములు నగుశ్రుతులే బోధింపఁబడిన సిద్ధవస్తువున బ్రహ్మమందుఁ బ్రమాణములు కావనియు నొకవేళ ప్రమాణ మయినచో “ఉపాసీత్, ద్రష్టవ్యో మంతవ్యో నిదధ్యాసీత్” ఇత్యాదులపాపనావిధులకు శేషభూత వయ బ్రహ్మ కన్వయ మని ననుర్ధించిరి. కాని “నిరౌఢి సఖిముగా నున్నాఁడు. నీకుఁ బాత్రుఁడు జన్మించెను. ఆయేటియొద్దనుఁ జండ్ల నమ్ముచున్నాని” అనునట్టి సిద్ధవస్తుబోధకములకు బాధకవాక్యములకుఁ గూడ బోధకత్వము కనఁపఁబడుననునది, బాటునకుఁ బడినందులు “వీడు మామ, ఇది ఆత్మ, వీడు ఆత్మ” అని ప్రతీతిఁ జూపించి తత్తి త్సిద్ధవస్తుబోధకములకు శబ్దములను బ్రయోగింపఁగాఁ గాలక్షమమున వాంఛితు వారిని దైనికీన శక్తిగలవారగుటచులనను సిద్ధవస్తుబోధక తాతశక్తి వేదశబ్దములకుఁ గూడ సంభవింపదున్నది. కావున నప్రా మాణ్యశంక లేకమును లేదు. దృష్టకలప్రసంగముచే నదృష్టము లగు స్వర్ణాదులు భలముగా గల సాధనములమందుఁ బ్రవృత్తినిఁ బట్టించును గావున శ్వేతయాగాదులను బోధించువాక్యములకుఁ గూడఁ బ్రామాణ్యము కలదు. కావున వేదమంతయుఁ బ్రమాణమే. ఇట్టివేదము కర్మభాగమనియు బ్రహ్మభాగమనియు రెండువిధములు. వీనిలోఁ గర్మభాగము భగవదాంధనసరము. బ్రహ్మభాగము భగంతునిస్వరూప రూపగుణవిభూతులను దెలుపును.

పూర్వోత్తరమీమాంసల కేకశాస్త్రత్వ

స మ ర్థ న ము

పూర్వోత్తరమీమాంసలు రెండు నొక్కశాస్త్రమే అని “సం హిత మేత చ్చాగ్రిరకం జైచ నీయేన వేదశతకృతేనీతి శాస్త్రైకత్వ సిద్ధిః” (ఈ బ్రహ్మమీమాంస జైచ నీసంబంధి యగు వేదశాస్త్రాయ ములతోఁ గూడిన శాస్త్రముతోఁ జేరియున్నది. కావున శాస్త్రమొక్క టియే యగుట నిద్ధించును) అనువాక్యముచే నీయర్థమును బోధాయ నుండే తెలియఁజేసియున్నాఁడు. ప్రతిపాదించుచు విషయములకు భేద ముండుటనుట్టి పట్ట-భేదము నధ్యాయ భేదమును గలిగినట్లే పూర్వో

త్తరమీమాంసలకు భేదము గలిగినదిగాని స్వతః భేదము లేదు. అర్థై కత్వ దేశకవాక్యమ్” (అర్థ మొక్కటి యగుటలన వాక్య మొక్క టియే యగును) అను న్నాయమునుట్టి ప్రతిపాద్య మొక్కటియగుట చలన భౌగోళ్యగుత్తుకమున వేదమంతయు నొక్కటియై యుండుట ఉపపన్నము. వీలయిన; “నేదై శ్చ సర్వై రసా మేవ స్వేద్యః,” “సర్వే వేదా యర్హస మామనన్తి” ఇత్యాదిప్రతిస్పృతిప్రమాణములచే నగి బ్రహ్మపరమై యున్నది. వేదాధ్యైచార వాసుగర్హే యుండుటలన మీమాంసాద్యయము నొక్కటాస్త్రమే అనుట కారణము లేదు. కర్మబ్రహ్మవిచారములు రెండఁ నొక్కశాస్త్రమే అయినందుల నారంభమందు “అథాతో వేదార్థోజ్ఞానా” అని సాధారణార్థ మేల ప్రతిజ్ఞాతము కాలేను? “అథాతో ధర్మోజ్ఞానా” అని పూర్వభాగ మునకు సంబంధించినదయే యేల ప్రతిజ్ఞ చేయఁబడినది? అని అంతః తేనీ చప్పెదను వినుము. “అథాతో బ్రహ్మోజ్ఞానా” అనునదియే ఉభయభాగములకు సాధారణమగు ప్రతిజ్ఞ యని తెలిసికొనుము. కర్మవిచారము బ్రహ్మమీమాంసాస్మితీయాధ్యాయమంటే తుదపాద ములో సంకలమై యున్నది. అది బ్రహ్మవిచారమం బంధిగృహించినను దానిని వేటుచేయుట ఉపపన్నము. ఎట్లన; న్నాయశాస్త్రమందు నిగ్రహలేద్యాతము లగు భలము, జాతి మాత్రయొక ఆస్మికమందు వేటుగాఁ జెప్పఁబడినది. ఇందులనలఁ దేలికగితి మేమనఁగా సర్వద్రవము నలన బ్రహ్మమీమాంసాస్మితీయాధ్యాయగత్యర్థ మాదవందురు గర్మభాగము చేయుట యుక్తమగు నున్నది. కాని ముగియుగాఁ గలియుట కలదు ముదిటనే కర్మవిచార మారంభింపఁబడినది. తోటిగాఁ గర్మ బ్రహ్మభాగములు రెండింటికీ సాధారణార్థప్రతిజ్ఞలు కలవను వేటు వేటుగాఁ జేయఁబడినది సాధారణార్థప్రతిజ్ఞ అభ్యాసీదమనను. సాధా రణార్థము ప్రతిజ్ఞానమయినను అసాధారణార్థము వేటుగాఁ బ్రతిజ్ఞ చేయఁబడినది. పూర్వమీమాంసలకు ముదిట ధర్మోజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞాత మైనను “అథాత శ్వేపలక్షణం,” “అథాన్యైకస్యధ పునసాధర్యా ర్జ్ఞానా” అని అవంతిరముగా మఱియొన్ని అసాధారణార్థప్రతిజ్ఞలు చేయఁబడినవి. అందుచే బూర్వోత్తరభాగములు రెండింటికీ సాధారణార్థము ప్రతిజ్ఞ చేయుటచేఁబడనగునసాధారణార్థ మార్గముగాఁ బ్రతిజ్ఞ చేయఁబడినది యగు ననునట్టిప్రాయముతో “అథాతో ధర్మోజ్ఞానా” అనియే ప్రతిజ్ఞ చేయఁబడినది. కాని “వేదార్థోజ్ఞానా” అని ప్రతిజ్ఞ చేయఁబడలేదు. లేన “అథాతో ధర్మోజ్ఞానా” అనియే ఉభయ భాగసాధారణప్రతిజ్ఞ యని చెప్పవచ్చు. ధర్మమనగా నలొకశ్రేయ స్సాధనము. అది సాధ్యధర్మ మనియు సిద్ధధర్మ మనియు రెండువిధ ములు. సిద్ధధర్మము భగవంతుఁడు. “యే చ వేదవిరో విప్రా యే చా ధ్యాత్మవిరో జనాః, తే వద్ధన్తి మహాత్మానుం క్లిష్టం ధర్మం సునాతనం” అని మహాభారతవచనము. “ద్రష్టక్రియాగణాదీనాం ధర్మస్యం ఛాప యిష్యతే, తేషా మైంద్రియకర్మేఽపి న తస్మాద్వేదో ధర్మతః. (ద్రష్టక్రియాగణాదులను ధర్మస్యము ఛేదమునఁబడు మున్నది. అవి యంద్రియగోచరములైనను, ఆరూపముతో వానిక ధర్మస్యము లేదు.

ద్రవ్యాదు లున్నను క్రియలు ప్రధానముగాఁ గలిగియుండుటవలనఁ బూర్వభాగము సాధ్యగర్భమును జెప్పవలసి. ఉపాసనములు నుపాసనాంగము లున్నను బ్రహ్మ ప్రధానముగాఁ గలది. కావున నుత్తరభాగము సిద్ధగర్భవర్తమై యున్నది. అందుచలనఁ బ్రథమప్రతిజ్ఞః ఉభయభాగ విచారమునకుఁ బొందుపుగా నున్నది. ధర్మశబ్దము సాధ్యగర్భవలయ మగుట ప్రసిద్ధము. కావున నదియే బుద్ధిఫలమగుటవలనను, పూర్వభాగ మందు జెప్పబడినది యగుటచే నుపిటిది యగుటవలనను ధర్మశబ్దాసాదరముచేఁ బ్రతిజ్ఞ ఉపపన్న మగుచున్నది. సిద్ధగర్భము సాధారణ ప్రతిజ్ఞఁ బోసే అర్థముగాఁ బ్రతిజ్ఞా మైనను బహుగ్రంథవృద్ధానము గలిగియుండుటచే శబ్దముచే బోధింపఁబడవలసి శంకింప పరిహరించుటకు "అథాతోబ్రహ్మోజ్ఞాసా" అని మఱిల ప్రతిజ్ఞ చేయబడినది. బహుగ్రంథాంతమున దానిలక్షణము చెప్పబడినది. కావున నీసీతిగాఁ బూర్వార్థేర్థిమహిమంబు లాకాశే శాస్త్ర మని సమర్థింపఁబడినది. కాని పూర్వభాగ సార్థమందుఁబడి సిద్ధగర్భసూత్రంబున భగవంతుఁడు పకలగర్భుడే నారాధ్యుఁ డగుటచే నరచేఁ ప్రధాన ప్రతిపాద్యుఁ డని తెలియొచ్చుచుండఁగాఁ బూర్వభాగము సాధ్యగర్భప్రధానమని చెప్పుట ప్రేమదాహరింపఁబడినదనఁగుటతో విరోధంబుదాయని పలుకుననేమా? పూర్వభాగసూత్రవిధానమున్న వేచిచ్చుబులు పూర్వభాగ మెఱింగిన పాఠకు జెప్పవచ్చును. "గోబలివర్గవ్యాయముగా" "విష్ణునామా స నేషు వేదాన్తేషు చ గీయతే" అనుదానితో నేకాక్షరము గలిగి యున్నది. కర్మ ప్రధానమని ప్రతిపాదించుటతో విరోధము లేక పోలేదు. కర్మ ప్రధానమని ప్రతిపాదించుట జైరిని కట్టుమే గాని "రాజపురుషుడు" అను వక్షిరిచ్చుననుసరింపఁబడును నమనతాత్పర్యమును జట్టి రాజున అట్లు ప్రాధాన్యము కలచో అట్లనే వాస్తవముగాఁ బ్రాధాన్యము సరబ్రహ్మయనవది. రాజపురుషుని అట్లు ప్రాధాన్యమొక్కటే కాబట్టి గాని గర్భముఁ బ్రాధాన్యము. పూర్వభాగమందు గర్భ గర్భవాదాన్ని సమీక్ష మని తెలియఁజేయుఁ బడిలేదు. ఆయుశ్యము నడుపు లెలియఁజేయుట అనుభవము. ఎట్లగు; కర్మము సరసమైనదిర సేతుముగా నుండుటకు స్వర్గరాధిభలముల నిచ్చునని బ్రతిస్మృతులు తెలియఁజేయుచున్నవి. "యే హ వా ఏవ దక్షరం గార్గ్య విదత్వా అన్యైకలోకే బాహోతి యజతే" అపస్తంబ తే సప్తమతే బహూని పర్వాసూత్రాణ్యంతవ దే వాన్యభివతి," అనఁ బా సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభు లేవ చ, న తు మా మభివానన్తి రిత్యే నాం శ్చ్యవంతి తే" అందుచలనఁ బర సమతానైవ కీర్త్యరూపమున ప్రాధాన్యము కర్మము గలదు. కావునఁ బూర్వభాగమందు గర్భము మొదటఁ బ్రాధాన్యము తెలుపబడినది. అంగు పరమాత్మారాధనరూప మని వసుకసుండి తెలియఁబడదగిన గునుటచే విరోధము లేదు. కాబట్టి ప్రతిజ్ఞ ఉపపన్నమై యున్నది.

కావున శాస్త్రోక్తము సరిపొయినది. ఆలోచింపఁగా జైమిని కర్మబ్రహ్మమీమాంస లాకాశే శాస్త్ర మని చెప్పకపోయినను బాప రాయణుఁ డారెండిటి నేకశాస్త్రముగా నంగీకరించి బ్రహ్మసూత్ర ములను రచించెను.

భాగద్వయాత్మకమగు నిట్టివేదము ఋగ్వేదాసామాధర్వణము లని నాలుగువిధములు. ఇది మరల మంత్రమనియు సర్వవాదమనియు విధియనియు మాఁడువిధములు. కర్మప్రయోగంబులో ఫలసిద్ధియై యున్నదింపఁబడనది మంత్రము. విధిని షేధవిషయముల ప్రాశస్త్య నివృత్త్యంబులం దలుపువాక్యము అర్థవాద మనంబడును. ఇట్లు నేయ వలయు నిట్లు నేయఁగూడవనియుం జెప్పవలసి విధి. అది అపూర్వవిధి. పరిసంఖ్యావిధి, నియమవిధియని మాఁడువిధములు. హనివివరణము మీమాంసార్థప్రకాశి, లోగాక్షి మొదలగు గ్రంథములలో జూచు వానవలయును.

ఇట్లు ప్రమాణములను నిరూపించి ప్రమేయమును నిశ్చించి యిఁక జెప్పఁబోవుచున్నాము.

ఈ రామానుజుచ్చనమందు చిత్తు, అచిత్తు, ఈశ్వరము నని మూడు రత్నములు. ఈవిభాగము, భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారం చ సుత్యా" అను శ్వేతేశ్వరచక్రతీర్థములముగా గలిగినది. పీనిలో భోక్త యనఁగా చిత్తుడు. భోగ్యమనఁగా సచిత్తు. ప్రేరిత ఈశ్వరులు.

"సర్వం భుక్తిం బ్రహ్మ" అని బగ్బుద్ధివ్యాపక సామాన్యాధికరణముచే బ్రహ్మమొక్కటియే రత్న వనియు, "స దేవ సోమ్యేవ వగ్ర ఆసీ దేవ మే వాన్యతీయన్." ఇత్యాదులచేఁ పితృవ్యమొక్కటియే యనియుఁ జెప్పఁబడియంపఁగాఁ పితృవ్యము బహువచనమున పేతు నేని యని యంటనేని, బానిశ్యక్త, గోనగము, ధర్మగర్భము ఇట్లు ప్రకాశప్రకారి భావావత్తినే సప్రకృష్టిధములై యొక్కటిగాఁ గ న వచ్చుచు స్వరూపభేదముచే ననేకములై యున్నవో అట్లనే ప్రకారి యగు నీశ్వరుఁడు ప్రకారములగు చిచ్చియై నొకతీరుగాఁ గలిపి తత్త్వమొక్కటియే యన్నట్లున్నవి. స్వరూపభేదముచే ననేకములై యున్నవి. "అనేన శీవే నాత్మనానుప్రవిశ్య నామూపే వ్యాకర వాణి | త త్స్పృష్టై త దే వానుప్రవిశతే | య స్యాత్మా శరీరం, యస్య వ్యక్తీ శరీరం" ఇత్యానుక్రతులచే నీశ్వరునికే జవచిత్తులకు శరీర శరీరభావము తెలియఁజేయబడుచున్నది. "దేవత్వో గచ్ఛతీ" త్యాదులయందు "దేవత్వపింఛవికృత్యా గచ్ఛతీ" యని యర్థమగుచున్నది. దేవత్వాదిపదసంకేతము శరీరమునకుఁ గాని తద్వికృత్యమగు నాత్మకుఁ గాదు. అయినను "శరీరవాచకపదానాం శరీరపర్యంతాన ధావనమ్" అను వ్యాయముచే శరీరవాచకపదములు శరీరిని బోధించునవి. కణాచ కృతస్త శేషికశాస్త్రము. తృతీయాధ్యాయము. 12 సూత్రము. "దేవత్వో గచ్ఛతీ యజ్ఞవత్తో గచ్ఛ తీత్యుపచారా చ్చరీక ప్రత్యయః". "యద్యపి దేవత్వం శరీరవృత్తిర్జాతి స్తేన దేవత్వో గచ్ఛతీతి ముఖ్య ఏవ ప్రయోగః, యథార్థ ఏవ చ ప్రత్యయః, యద్యపి దేవత్వం శరీరవృత్తిర్జాతి స్తేనదేవత్వో గచ్ఛతీతి ముఖ్య ఏవ ప్రయోగః; యథార్థ ఏవ చ ప్రత్యయః దేవత్వ

దేవత్వమేవ ప్రయోగః; యథార్థ ఏవ చ ప్రత్యయః దేవత్వ

భగవదామానుజముని వేదాంగసంగ్రహము కట్టు ప్రతిపాదించి యున్నారు "అశ్రుతవేదావ్రాః పురాషా స్సర్వే సనాధా స్సర్వే కేవా త్తావత్ శ్రీ బ్రహ్మకృతా ఇతి న సత్కన్తి సర్వశబ్దానాం చ కరణేషు తత్త్వదార్థమే వాన్యపర్యవసానం విన్నపై వేదాన్తవాక్యక్రమశేన బ్రహ్మకార్యతయా రుద్రస్తామితి సమాన్యస్య బ్రహ్మకార్యత్వం సర్వ శబ్దానాంతత్త్వకారణసంస్థితైవానాచిత్త్యం చ వాచ్యమితి. స శ్వేవం గవాదిశబ్దానాం తత్త్వదార్థవాదిరగూన్యస్త్వత్తి ర్వాధితా స్వాత్మ నైషమి; సర్వే శబ్దాః ఆదితీయసమ్యక్సమాత్మనోవాచకాః, ఇత్యన్త్యం, నామయానే వ్యాకరణాదీ త్కరైః, ఇత్ర తాకాస్తా పురాషా శబ్దం న్యసూరంతః శబ్దవాచ్యే ప్రధానాంశైవైవ పరమాత్మనా ప్రత్యక్షా మ్యపరిచ్ఛేద్యత్వాత్ వాద్యైక దేశభూతే వాన్యపరమాత్మనాం చాన్యస్తే వేదాన్తశ్రవణేన సా న్యస్త్వత్తిర్యక్తానే; ఏవేవేవైవైకా కృత్వా స్సర్వే పరమాత్మసర్వత్వా న్నాన్యో నన్యాయాది; బైదకా ఏవ సర్వే శబ్దాః ఆదా వుస్త్వ త్యోగ్యైర్వై పరైర్వై బ్రహ్మతా న్నాన్య పదార్థా న్నాన్యో స్సైవైవైవ పరమాత్మసర్వత్వేను పూర్వమి న్నామతయా ప్రయోక్తాః; ప్రధానా వాని (1.21) "సర్వేనాం తు స నామానాం సర్వైః చ ప్రసిద్ధిం; వేదశబ్దేన ఏవ వా సర్వైః క్షంస్థా శ్చ సర్వమే" అంథా - సందేహానాని, నానాశీతీ యానంతి; ఆహ చ భగవాన్ స్మగ శిరః, "నామ సీతం చ భూతానాం కృత్యా నాం చ ప్రపంచమి, వేదశబ్దేన ఏ వాదో దేవాదీనాం వరాః సా" శ్రుతిశ్లేః ముంత్సంద్రు సా గాతా యగ్దావ్రాన్య మిల్లయత్" ముంత్సంద్రు న్నాన్యో ప్రసిద్ధి నామాని చ సూక్ష్మం నృకార్యైర్భగ; ఏవం జగద్రహస్యైర్భగ రసస్యైర్వై ప్రపంచితమ్. (నేగాన్త మేయంగిని వాని సులవదార్థములు సర్వైకత్వాలు బ్రహ్మకృతము లని యెటుం గుని. ఆ గూయి సదార్థములను జెప్ప సులభములను నామగూయి యర్థములయందే శిక్షయని చెలమిచున్నాడు. గురుముఖముగా వేదాన్త వాక్యముల యర్థమును బోధింపజూచు జగ మంతయు బ్రహ్మకార్య మగుటవలనను, జగమునకు బ్రహ్మ అంతర్భూమిగా ముండుటవలనను, సర్వము బ్రహ్మకృత మనియును, సర్వశబ్దములు వానివానిని ప్రకారముగా గణియున్న బ్రహ్మమునే చెప్పవలయును బోధించుచు. ఇట్లయినచో నియతము లగు నాయూయి యర్థములను జెప్ప సులభము పటము గోన ముంబల శబ్దములపుర్వత్తికి బాధకావా? అందువేచా అట్లు కాదు. వినుము చెప్పెను. శబ్దము లన్నియును ఆచిత్తు; జీవుడు విశేషములుగా గణియున్న పరమాత్మనే చెప్ప వని నాయూప వ్యాకరణానుతిచే జెప్పబడినది. శబ్దములను బ్రయోగించుచుండెడు తాళములు ప్రధానాంశ మగు పరమాత్మ ప్రత్యక్షాదిప్రమాణములకు గోచరింపనివాడగుటవలన శబ్దముచే జెప్పబడు వర్ణముయొక్క ఏక భాగములే దానియర్థమంతయు బరమాత్మ మని చెలమిచున్నాడు. వేదాంతవాక్యక్రమమునే జ్ఞానము పూర్ణమును. ఈ గీతిగానే వైదక శబ్దములమాడ పరమాత్మపర్యంతమున తమయర్థమును బోధించుచున్నవి. మొట్టమొదట బ్రహ్మైక శబ్దములవలననే సర్వపదార్థములను మను

పటివలె చేరుపెట్టెను. మనువుమాడ దనస్మృతియందు ప్రథమాధ్యాయము- 21 శ్లోకములో "బ్రహ్మ సర్వపదార్థయలయోగి- గూపము లను నామములను కర్మలను వేదశబ్దములనుండియు స్థాపించెను. "ఈ యర్థమునే (బ్రహ్మసూత్ర ప్రమాణాధ్యాయ స్మృతీయోగముం గున్న దేవతాధికరణములో 27 నూ.) "శబ్ద ఇతి వే న్నాంతః ప్రథవా ప్రప్రత్యక్షానమనాభ్యామ్" అని మూత్రముచే బ్రహ్మసూత్రకాదియ ముంబ బ్రతిపాదించెను. ఇట్లు ప్రకారప్రకారిభా వముచే జరిపిల్లలకు బ్రహ్మకంటే స్వగూపమున చిట్టి భేదము, విశిష్టచేషమును చిట్టి విశ్వమును ప్రాతులు చెప్పెనున్నది. "నీరం ప్రధాన మన్యతాగ్రహం వచి", తురాత్యా వాకీశ వే నవచిః" - ద్రవ్యశీత్యచేష, శేషం సన్యతాగ్రహము, ద్రవ్యశీత్యం నిర్మల నోకేషుజే ఆగూయి కర్మ ములయందు నియంించుచుండును. ఇచ్చట ప్రధానమున దేవతా గోక్షముగా గ్రహించుచున్నందున ముగిశ్చ ము" శేషం ఆవ్యభుచి చిన్మాదా. శేషునిక నాశము చేసెనున బ్రహ్మసంనియ, స్వగూప పరిణామము కలయగు తు" ముంబు జెప్పబడి చున్నాడు. "మృక్తా మృక్తం భగవే వశ్వమాశే" ద్రవ్యశీత్య సన్యతాగ్రహము. సేవశ్వము నీశ్వ రియి భరించుచున్నాడు. ఇందు ద్రవ్యశీత్యము గాల్గును. ఈశ్వ రియి భారించు. ఇందును భేషము బోధించబడుచున్నది.

"సకారం కరణాధిమాధివా స చాన్య క్షిజ్జనితా వ దార్థ మే" అయిశ్వరీయం గణితునటం గాల్గును. ఇంద్రయంతల కధపతి యగు శేషునిక బ్రహ్మ. ఆయాశ్విరీయ నిక గాల్గునుగాని యధిపతిగాని యింద్రకలం లేదు. ఈ ప్రతికలం జెప్పెను నీశ్వరీయం జీవులకీశ రహస్యము చెప్పబడినందుచే శీతేశ్వరీయ భాగము చెప్పబడినది. "ప్రధానతే బ్రహ్మ సతి స్థితే" ద్రవ్యశీత్య శేషులకు బ్రహ్మ. సర్వ రుద్ర ప్రమాణములకు విశూచుడు. ఈశ్రుతిచే గగనాధిపాధిప శబ్దము విచరింపబడినది. "సతి వశ్వ స్వా శ్వైశ్వ గం శాశ్వతం శివ మిద్మగిమ" పరమాత్మ నిశ్వరీయమని బోధించును, కేవలం శీశ్వరీయను, నిత్యుడును మంగళస్వరూపరీయమని విశాములేనాంశ. మనుచున్నాడు. ఈశ్రుతి పరమాత్మకంటే మితియొక్కయిగిడు లేడనియ, జగద్రంభయ నీశ్వరీయక శేషునియ, దానిక బరమాత్మ శేషి యనియు సీతేశ్వరీయను నాయాపించుచున్నది. ఇచ్చట పరిశబ్దము శేషి వాచకముగాని రత్నవాచకము కాదు. పరిశబ్దము శేషియందు రూఢము. శేష శేషిరత్నము మందు విచరింపబడును.

"జ్ఞా జ్ఞా వ్యా మూ వీతా నీశ" - జన్మరహితులగు శీతేశ్వరు లలో నొకడు సర్వజ్ఞుడు. మితియొకడు కించిత్ జ్ఞుడు. ఒకడు నియ న్న, మితియొకడు నియామ్యుడు. ఈశ్రుతి కించిత్ జ్ఞస్సర్వజ్ఞ త్వదు లచే శీతేశ్వరిలకు భేదమును చెలమిచున్నది. "నిత్యోనిత్యేనాం స్మృతప శ్చేతనానా మేకో బహూనాం యా విధధాతి కామాన్" - నిత్యులు చేతనము నగు ననేకజీవులకు నిత్యుడును, చేతనమునగు నొకడైన మూర్ఖుడు కర్మఫలముల నిచ్చుచున్నాడు. ఈశ్రుతిశీతేశ్వరుల కుర్వత్తి పర్యాయము లేననియ, శీవులకు కర్మఫలం క్షిప్తమును,

ఈశ్వరునికే గర్వభలదాతృత్వమును, అనుభిన్నధర్మములు గలవారని బ్రతిపాదించుచున్నది. "భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారం చ మాత్యా"-భోక్తయగు జీవుడు, భోగ్యమగు ప్రకృతిని, ప్రేరేపకుడైన పరమాత్మను చరిసికొని ముక్తిసాధించును. ఈశ్వరి జీవప్రకృతిపరమాత్మలకు భోక్తృ భోగ్యనియంతృత్వములతో భేదమును బోధించుచున్నది.

"తయో రన్యః పద్మం స్యాద్భక్తి ఆనన్యే శ్చనోన్యే ఆభివాక శీతి" - జీవశ్వరులలో నొకడైన జీవుడు కర్మభలము ననుభవించుచున్నాడు. మఱియొకడైన యాత్మని గాక కర్మభలము ననుభవించకయే ప్రకాశించుచున్నాడు. ఈశ్వరియందు జీవశ్వరులకుగర్వభలభోక్తృత్వాభోక్తృత్వములే భేదమున్నవి. తమముందు కార యాత్మర స్వరూపము నోహసంస్పృష్టహని-హను బోధంపఱచుచున్నది. "పృథగ్ గాత్యానం ప్రేరితారం చ మాత్యాత్మ స్థురే నే నామృతత్వ మేతి" జీవాత్మను పరమాత్మను వేరుగాఁ జెలిసికొని యట్టిజ్ఞానముతోఁ గూడిన వాడై ముక్తిసాధించునని యాశ్రుతి చెప్పచున్నది. ఇట్టిశ్రుతులు నందల కొలది యున్నవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వాని నన్నింటి నిచుట వ్రాయలేదు. స్మృతిపదములుగూడ నీయర్థమునే ప్రకటించుచున్నవి. ఎట్లనఁ "భూమి రాహో 2 నలో నాయుః 90 మనోబద్ధి రేవచ, అహంకారం ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతి రప్తగా" "అపరేయ మిత స్త్వన్యాం ప్రకృతిం విధి మే సరామ్, జీవభూతాం హమాభాహా! య యేడిం ధార్యతే జగత్ (గీత 7 అ 5 శ్లో 6) భూమి, ఉపకము, అగ్ని, నాయన, ఆకాశము, వానస్ప లోనను నిండ్రయనగ్గము, మహాత్మ స్త్వము, అహంకారము, అను వనినది భేదములు గాగి ప్రపంచక మన మసాదానకారంమైన ప్రకృతి నాసంబంధ మైనది. దీని కపగ ప్రకృతి యని వేరు. దీనికంటె విలక్షణమగు మఱియొకప్రకృతి కలదు. దానిని బరాకృతియనియు, జీవుడనియుఁ జెలిసికొనుము. దానిచే నీయచేతనజగమంతఃకరము గర్హంపఱచుచున్నది. ఇట్లైనిది నివిధములుగా నున్న ప్రకృతి నాసంబంధ మయినది శ్రీకృష్ణభగవాను లర్చిమని మప దేశించుచే గాగణవిశయంచును బ్రకృతిజనపరమాత్మలకు భేదము సిద్ధించుచున్నది. "సర్వభూతాని కాంలేయ! ప్రకృతిం యాన్తి మామికాం; కల్పక్షయే పున స్తాని కల్పానాం విప్రజా మృహమ్ (గీత 9 అ 7 శ్లో) ప్రళయకాలమందు స్థావరజంగమార్థకములగుసర్వభూతములు నాశరీరమయిన ప్రకృతియందుఁ బ్రవేశించుచున్నవి. మరల సృష్టికాలమందు వానిని సృజించుచున్నాను. "ప్రకృతిం స్యా మజప్తభ్య విస్ఫ బామి పునఃపునః | భూతగ్రామ విమంకృత్స్వ మనశం ప్రకృతే ర్వ శాత్" (గీ 9 అ 8 శ్లో) నాసంబంధమైన ప్రకృతి నెనిమిదివిధములుగాఁ బరిణమింపజేసి నుత్పత్తయార్థకమయిన నాప్రకృతికి లోబడి యుండు చతుర్విధభూతములను సృష్టికాలమందు మఱిమాటికి సృజించుచున్నాను. "మ యాభ్యక్షేణ ప్రకృతి మ్నాయతే సచిరాచరం | హేతు నానేన కాంలేయ! జగద్ధి పరివర్తతే" (గీ. 9 అ-10) ప్రకృతి నన్నభ్యక్షునిగా నాంధవము సరాచరప్రపంచమునుసృజించుచున్నది. ఇందుచేతనే జగత్తు మాటుచున్నది. "ప్రకృతిం పురుషం తైవ విష్ణు

శాద్ ఉభా వసి" (గీ-18-20) ప్రకృతి జీవుడు అనాదు లని తెలిసికొనుము. ఈవిధముగా సర్వావస్థలయందు భోక్తృభోగ్యరూపములలో నున్న చిదచితులు పరమాత్మకు శరీరమనియు నియామ్యములనియుఁ బరమాత్మకుంటె బృహత్కణ్ఠిని లేనివనియుఁ బరమాత్మ చిదచితులకు నాత్మగ నున్నాడనియు మఱి కొన్నిశ్రుతులు ప్రతిపాదించుచున్నవి. "యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్ సృథివ్యా మంత రోయం పృథివీ నవేన | యస్య పృథివీ శరీరం, యః పృథివీమాత్రగో య మయ త్యేష ల ఆత్మాం తిర్యా మ్యమృతః | య ఆత్మని తిష్ఠన్ ఆగ్నినో 2 స్తరో య మాత్యా నవేన; య స్వాత్మా శరీరం, య ఆత్మాన మంతరో య మయతి. ఏష ల ఆత్మా స్తర్యా మ్యమృతః" ఎవడు జీవునియందున్నవాడై జీవునిలోపలనుండునో యానిని జీవుడైయుండో ఎవనికి జీవుడు శరీరమో ఎవడు జీవునిలోపల నుండి యాజీవుని నియంించుచుండునో అట్లడు వినాశములేనివాడు.

ఇట్లు బృహదారణ్యకోపనిషత్తులోని అంతర్వని బ్రాహ్మణ మంతయు నీయభిజమునే చెప్పుచున్నది. మఱాలోపనిషత్తులో "యః పృథివీ మస్తరే సంచరన్, యస్య పృథివీ శరీరం, యం పృథివీ నవేన" అని యారంభించి "యో త్సర మస్తరే సంచరన్ య స్వాత్మరంశరీరం య మాత్మరం నవేన, యో మృత్యు మస్తరే సంచరన్ యస్య మృత్యు శరీరం యం మృత్యు నవేన, ఏష సర్వభూతాం తిర్యాత్మ అపసాతపాస్యా హ్యేన ఏవ ఏవో నారాయణః" అన్తః ప్రవిష్ట శాస్త్రా జనానాం సర్వాత్మా. సర్వాత్మకుడైన పరమాత్మ సకలజనులయొక్క హృదియనుండుఁ బ్రవేశించి కానకుడైయున్నాడు. ఈ శ్రుతియను జీవశ్వరులకు శరీరశరీరభావమును బోధించుచున్నది. సగణశ్రుతులు, నిర్గుణశ్రుతులు, భేదశ్రుతులు, అభేదశ్రుతులు, ఘటక శ్రుతులనని శ్రుతు లైదువిధములు. వీనిలో ఘటకశ్రుతులు భేదశ్రుతులకు నభేదశ్రుతులకు గలవిరోధమును చొలగించి యేకాభిజత్వమును సమగీకరించునవి. ఈప్రకారము సర్వావస్థలయందును చిదచితులను శరీరముగాఁ గలవాడైయున్నందున బరమాత్మయే కారణజన కార్య దశను పొందియుండి, సృష్టికే బూర్వమందు సూక్ష్మరూపమును, సృష్టికే బరమందు స్థూలరూపమును గలిగించి జగదాకారముతో నిలిచి యున్నాడు. "స దేవ సా మేద పగ్ర ఆసీ దేక మే వాద్వితీయమ్; త దైకతే బహుస్యాం ప్రబాయే యేతి, పల్లేజో 2 సృజతీ" ఇత్యాది శ్రుతులు కార్యకారణదశలను బొందిన ప్రపంచము పరమాత్మయని నిరదేశించుచున్నవి. "తద్ధేదం తహాశ్యా వ్యాకృతీ మాసీ త్తన్నామ రూపాభ్యాం వ్యాక్రియత" అనుశ్రుతి సృష్టికే బూర్వ మిప్రపంచ కమయొక్క నామరూపములు వ్యక్తములు గాకుండెననియు సృష్టి సంకరమందు నామరూపములతో నీప్రపంచము వ్యక్తమయ్యెననియుఁ గావున గార్యావస్థనొందినవాడును, కారణావస్థనొందినవాడును, స్థూలసూక్ష్మ చిదచిద్విస్తుశరీరకుడైన పరమాత్మయే అయినందున గాగ్యకారణములకు భేదములేదనియు, నందునలన గాగణవిజ్ఞానముచే గాగ్యవిజ్ఞానము కలుగుచున్నదనియుఁ జెబుచున్నది.

అచిత్తు హేయమనియు నీశ్వరస్వరూప ముపాదేయమనియుఁ బరిసిగనుటకు ముందు జ్ఞాన ఆవర్తనము గాఢమ దిగువ ప్రకారము ముపపన్నమగుచున్నది.

1. అచిత్తు నాత్మస్వరూపము హేయప్రాయమనప్రాణాధుల కంటె విలక్షణము, అజడము, ఆనందరూపము, నిర్విము, అచిత్తు, అవ్యక్తము, అచింత్యము, నిరవయవము, నిర్వికారము, జ్ఞానాశ్రయము, ఈశ్వరునికి నిర్వనిరూపము, శేషము, గూఢము మునున్నది.

2. అజడమనగా స్వయంప్రకాశమనము దీపము దీపాంతర నిర్వ్యతేజముగా స్వస్వనవార హేతుమయినట్లు ప్రకాశాంతరనిరవేక్ష ముగా స్వస్వనవార హేతు వనటు. ఇందుకు హృద్భవప్రకృతినిఘోషము, అత్రాయం పురుష స్వయంబోధ్య భృగి, ఆత్మా జ్ఞానమయో లుల" ఇత్యాదిప్రతులు ప్రమాణము.

3. ఆనందరూపమనగా;— "అనుభవం శుభం దుఃఖం ప్రతి కుల విత్తి ఫిశేః, స్వాత్మా స్వ స్వానందాత్ హీ శాన్తిస్సాక్షిః ఏ సః" అన్నట్లు రెవర వా నెల్ల పురుషుని సుఖనిఘమై యుండును. "నిర్వాణమయ ఏవాత్మా, జ్ఞానానందరూప స్వాత్మా," ఇత్యాదిప్రతి స్ఫుటలచే నాత్మయొక్క ఆనందరూపము స్పష్టమగుచున్నది.

4. నిర్విమునగా నెల్ల పురుషులకు. ఆత్మ యెల్ల కాలమున్నవనైనది. "ప్రకృతం ప్రాణం అస్మజ్జీవం," "యతో హి ఇమానిర్భుతాని జాయంతే," "యోఽహి ప్రమాతా జగతః ప్రమాతిః తోయేన నీవా స్వ్యసగర్భ భూమ్నామ్" ఇత్యాదులచే నాత్మకు జెప్పబడు జననమరణము లెట్లవనములననుఁబని శంకి రాఁగా నా ప్రతిపదములచే జెప్పబడు జన్మమరణం దేహానందముగా ని ముడియొండు గాదు. మరణమనగా దేహవియోగము. ఆత్మ నిర్విము నైనచో సృష్టి, ముం నీశ్వరుఁ డొక్కఁడే యుండెనని చెప్పఁగలడు దంటివేని "ఒకడుగా నుండుట యనగా" నాహరూపవిభిగమాన్యైవై యుండుట. కావున నట్లు చెప్పవచ్చును. సంహారదశయం నాత్మదేనియెచిల నీశ్వరుని మహా దానత్యము సిద్ధింపదు. అవృతాభిగమం (దేహనిరర్థకు ఫల ప్రాప్తి) కృతవిప్రతాశములు (చేసినకర్మలు నిష్ఫలములగుట) సంభవించును. "న జాయతే మ్రియతే వా విపశ్యతే," "నిత్యో నిత్యసాం," "ప్రకృతిం పునః పైవ విధ్యనాదీ ఉభావపి," "నశ్వో వాపాం జాతు నానమ్" అని ఆత్మనిత్యత్వప్రతిపాదనము లగు ప్రతిస్పృగులు వేనవే లున్నవి.

ఆత్మ అజడమగుటయెట్లు? హృదయప్రదేశమునుండి బయలుపెడలి వెళ్లనదియు, వచ్చునదియు నై యుండునని నిర్దిష్టమగు శాస్త్రము చెప్పటచే నాత్మ యజువుకావలయును. 'హృది హ్యే వాయమాత్మా' అని హృదయమందుండునని యనియు, "దేవ ప్రకృతే నైవ ఆత్మా నిప్రామతి"చక్షుషో వా మాగ్ధో వా అన్మేభ్యో వా శరీరదేశేభ్యః" అని ఉత్త్రమణమును, "యేనై శి చాస్మా ల్లోకా త్రియంతి చంద్ర మస మేవ తే సర్వే గచ్ఛంతి," అని గమనమును, "రస్మా ల్లోకా త్రియంతి సై లోకాయ కర్మణః" అని ఆగమనమును శాస్త్రము చెప్పటచే నాత్మ అచిత్తు విభు వైనయెడల నీ చెప్పిన క్రియలుగా

నొకటియను సంభవించును. మూర్తకారులును, "ఉత్క్రంతిగత్యా గణీనామ్" అను మూర్తిసుచే నాత్మ్యామిత్యమును సాధించెను. "ఏవేణ రాశ్యా చేరసా వేనలన్యః," "వాన్యా శరీరభాగస్య శతధా కల్పితస్య చ, దివో భాగ స్సవిజ్ఞేయః" "ఆరాద్రమాత్రో హ్యవశో వివృష్టః" "స్వమీప మణుమాత్రం స్యాత్ జ్ఞానానందైరత్యణమ్" ఇత్యాది ప్రతిస్పృగులచే నాత్మ్యామిత్యము సలప్రతిపన్నము. ఆత్మ అజువై హృదయమందునాత్మ మున్నయెడల "సాదే మే వేదనా, శరసి గుళిమ్" అని శరీరముం దుండును గలనందుగుళిముల నది యెట్లును భవించగలవనగా;—మణి, సూర్యుడు, దీపము ముదిలగు కాంతిగలవస్తువు లొక్కొక్కట నుండునని యొనను, వానికాంతి హరముగాఁడసరింను నట్లు ఆత్మ హృదయప్రదేశమందునుఁడ సున్నను, దానికర్మమగుజ్ఞాన మంతెటను హృదయమొన శరీరమగు దింపెటను గలను గుళిదుగుళుముల ననుభవించుటకుఁ బ్రతిబంధము లేదు. ఈయంశమును "గుణాన్యా లోకేనత" అను మూర్తియొక్క భావ్యమందు క్రిభావ్యకాయ లి ట్టపపాదించియున్నాడు: "ఆత్మా స్వనశేన జ్ఞానేన సులదేహం వ్యా ప్యానశ్చరః ఆలోకితే యాగామణిన్యమణిప్రభృతీనా మేకదేశపర్వినా మాలోతో ౭ నేకదేశవ్యాపీ దృశ్యేతే రిద్వితే హృదయభ స్వాత్మితో జ్ఞానం సులదేహం వ్యాప్య సర్వతే" ఈయంశము బృహదారణ్యక మందుగూడ సక్పాదేంపలుచినది. "ప్రజ్ఞయా వానం సమాదిప్యా వాచా సర్వాణి నామా వ్యాప్నోతి, ప్రజ్ఞయా ప్రాణం సమాదిప్యా ప్రాణేన సర్వ వ్రంధా వాప్నోతి, ప్రజ్ఞయా మనస సమదిప్యా వత్తుమా సర్వాణి యాపా త్యాప్నోతీత్యాది. సాధరివల నొకఁ డేక కాలముం దనేక దేహములను బరిగ్రహింపఁగగియుండుట జ్ఞానవ్యాప్తి బలముచేతనే అని యెఱుంగవలయును.

5. అపృక్తి మనగా భేదవాదయోగ్యము లగు సుఖపటాసృక్తు వు లేప్రమాణములచే న్యజ్ఞనానము లగుచున్నచో ఆప్రమాణములచే నాత్మ తెలియఁపడుట. ఆత్మ—నాననజ్ఞానగమ్యము గాని చంద్రి యజ్ఞానవిషయము కావనటు.

6. అచింత్యమనగా నచిత్త్యాతీయమని రెండుటకు పీలు లేక యుండుట.

7. నిఃసయవ మనగా—విజ్ఞానస్థుని, విజ్ఞానమయా, ఇత్యాది ప్రతులు చెప్పినట్లు జ్ఞానైకాకార మగుటచే నచిద్వస్తువునలె నవయవ సమాహరూప మయినది కాదు.

8. నిర్వికార మనగా "అమృతాక్షరం హరః, ఆత్మా శుద్ధో లక్షరః" అన్నట్లు అక్షరకల్పవాన్య మగునట్లు ముటవలన క్షణక్షణ స్వభావము గలదియగుటచే తరకల్పవాన్యమగు నచిత్తువలె వికరించుట లేకుండ కల్లప్పు డేకరూపమై యుండునని యని యర్థము.

9. జ్ఞానాశ్రయ మనగా జ్ఞానమున కునికిపట్టై యుండుట. జ్ఞానమనగా దనయునికిచే దన కాశ్రయమయినవస్తువును చేరియుండి స్వపరస్వవారములకు హేతువై యుండెడు నొకయాత్మసర్వము. దీనినే యామరస్థులు భర్తృభూతజ్ఞానమని వ్యవహరించెదరు. దీని కాత్మ

ఆశ్రయమై యుండును యువగా దీపము ప్రభుయు యుండును తేజో ప్రస్థములయి యున్నను దీపము ప్రభు కాశ్రయమై యున్నట్లు ఆత్మ జ్ఞానమృగాపమైనను స్వగృహము జ్ఞానమునకు నన్ను విడిచి వృక్ష స్థితులవలంబులు లేకుండ తా నాధారమై యుండును. "అథ యో జేదేవం ప్రాణాణీ స ఆత్మ, స పశ్యే మృత్యుం పశ్యతి, విజ్ఞానాద మారే తేనవిలీనీ మి త్, జానాన్తే నాయం పునః, ఏవ సా ప్రప్తే త్రోతా ప్రాతా నయంతా నంతా జోధా కర్తా విజ్ఞానాత్మ పునః" ఇత్యాదిశ్రుతుల నాత్మయొక్క జ్ఞాన్వైరము, సిద్ధిమగు చున్నది. కర్తృత్వభోగ్యత్వముల రెండును జ్ఞానావస్థావిశేషము లగుటచే నాత్మ జ్ఞాన యని చెప్పవలసిన యిది రెండును సిద్ధింప చున్నవి. "హే యో హోయాతా జ్ఞానమలం జ్ఞాన్వత్స మాత్మనః, చిత్తహోహోహానవిర్మలకర్తృత్వత్రయం" ఆత్మయొక్క జ్ఞాన్వత్వము ఇది విడుదలైనది యిది స్వీకరింపదగినది అని తోచినాడు టను గాన నాయును. ఆత్మయొక్క కర్తృత్వము ఆనాయుపేషయ నులను నొందు, స్వీకరించుట—దీని శేషముమై కలిగెను ఇచ్చట గాన నాయును ఆత్మయొక్క జ్ఞాన్వత్వము పేయోహా దేయముల నెఱుంగుటను గాన నాయును. హేయములను విడుచుచు చేతను, ఉపాహేయములను స్వీకరించుచేతను కలిగిచిత్త కర్తృత్వము మాలముగాఁ గలది. కర్తృత్వదా చిత్త పుట్టును. ఉచిత్త జ్ఞానము యొక్క అవస్థావిశేషము. దానితోఁ గర్తృత్వమునకు గల సంబంధము నుద్దేశించి కర్తృత్వము జ్ఞానావస్థావిశేషమని బోధనాత్మకముగాఁ జెప్పఁ బడుచున్నది. లేనియెడల కర్తృత్వ నాయున క్రితాశ్రయత్వము గావున దానిని జ్ఞానముయొక్క అవస్థావిశేషముగాఁ జెప్పఁదగదు. క్రితాయననా జానాన, ఇచ్చటి, ప్రయతే కరోతి అని జ్ఞానచిత్త ప్రయత్నాంతరభావమున ప్రవృత్తియగుటచే నట్టిప్రవృత్తి కాశ్రయ నుయి యుండుట కర్తృత్వ మనుటచేతను దానిని జ్ఞానముయొక్క అవస్థావిశేషమని చెప్పవలసిన నావచారికమే. భోక్తృత్వ మనగా భోగమున కాశ్రయమై యుండుట. భోగమనగా సుఖదుఃఖరూపమైన అనుభవజ్ఞానము. అదియు జ్ఞానముయొక్క అవస్థావిశేషము. దాని కాశ్రయమైనదానిని జ్ఞానముయొక్క అవస్థావిశేష మని చెప్పటచే నదియు నావచారికముగాఁ జెప్పబడినది యును. ఇట్లు జ్ఞాన్వత్వమునకును దీనికిని గలిగినసంబంధాతిశయముచే దానితో వైకృత్యముగాఁ జెప్పఁ దగియుండుటచేతనే జ్ఞాన్వత్వమును జెప్పినపుడు కర్తృత్వభోక్తృత్వ ములుకాడ సిద్ధింపచున్నవనుట కాటంకము లేదు.

ఆత్మకు సహజముగనుండు కర్తృత్వము లేదనియు, బ్రకృతికే కర్తృత్వమనియు, వాసిండుసాంఖ్యుడు ప్రత్యనస్థితుఁ డనచున్నాడు. కశన్తయందు "సనియతే ప్రయతే వా విపశ్చిత్" అని ప్రారంభించి "సంతా చే న్యన్యతే హంతుం హత శ్చ న్యన్యతే హతం, ఉ ధౌ తా నవిజానీతో నాయం హంతి న హన్యతే" అని ఆత్మకు హననాదిక్రియలయందుఁ గర్తృత్వము నిషేధించుటలనను, గీతలలో సర్వశ్చరుడు తానే. "నాన్యం గుణేభ్యోరారం యదా ద్రష్టే

పశ్యతి | కార్యకారణకర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతియచ్చతే | ప్రకృతేః క్రియమాతాని గుణైః కర్తృత్వే సర్వతః | అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తా సా విర మన్యతే "పురష స్సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతు యన్యతే" అని చెప్పటచేత నీరీతిగా నధ్యాత్మకాస్త్రమం దాత్మ అకర్తయనియుఁ బ్రకృతి గుణములకే కర్తృత్వమనియుఁ జెప్పటచేతఁ గర్తృత్వము ప్రకృతికఁ గాని ఆత్మకు లేదనియు నాత్మకు భోక్తృత్వ ముమ్రావేయి యున్నదనియు సాంఖ్యుడు వాసిండుచున్నాడు.

ప్రకృతికే కర్తృత్వ మొప్పి. ఆత్మకుఁ గర్తృత్వము లేదన్నచో విధినిషేధరూపమును కాస్త్రమునకుఁ దా నధికారి యనియు దానికి అంబుడి నడచలసియుండుట, విహితనిషిద్ధకర్తృత్వము క్తసుఖదుఃఖ సావఫలభోక్తృత్వము ముగగు. చేతనుడు కర్త కానిచో కాస్త్ర మునకు వైయభిక్యము ప్రసక్తమగును. "కాస్త్రఫలం ప్రయోక్తరీ" "కర్తా కాస్త్రాభిక్యోక్తానైవ" అనిచో నాయును? "స్వర్గకామో యతీత," "ముముక్షుః బ్రహ్మోపాసిత," ఇత్యాది కాస్త్రవిధులు స్వగత ముఖాదీఫలభోక్తృతే కదా కర్తృమగా నియోగించుచున్నది. అందులక ఫలభోక్తయగువాడే కర్తయయి యుండునట.

సాంసారికప్రవృత్తియందుఁ జేతనునికున్న కర్తృత్వము స్వరూప ప్రయత్నము కాను. అది జేపాధికము. కాస్త్రాధికవత్వమునకు కర్తృత్వ మాత్మకమని గ్రహింపవలెను. కర్తృత్వము లగు జ్ఞానేచ్ఛాప్రయత్నములు భగవద్దేవుని లై యుండుటలనను, ఆజ్ఞానాదులు భగవదునుమతిలేకుండఁ గ్రహణహేతువులు కాఁజాలకపోవుటల నను, చేతనుని కర్తృత్వ మిశ్వరాధీనము. ఈయంశమును "పరాత్మ తిచ్చిరేణి" అను సూత్రముయొక్క భాష్యమందు శ్రీభాష్యకారు లతినిభూముగా సమర్థింపచున్నారు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచట నావిషయ మంతయును వ్రాయుట కవకాశము లేకపోయినది. చేతనుని బుద్ధిచాలమును ప్రయత్నము నపేక్షించి యాశ్చర్యుఁ డనుమతి యొసంగుటచే దత్త్రియానిబంధనమును పుణ్యసాపములు చేతనునికే చెందుచున్నవి. చేతనుని కర్తృత్వము పరమాత్మాయత్రే మన్వచో విధినిషేధ వాక్యములకు వైయభిక్యము సంభవింపదా యని పోహా నేని "కృత ప్రయత్నా పేక్షు విహితప్రతిషిద్ధా వైయభాక్యదిభ్యః" అనుసూత్రభాష్యమందు ఆవైయభిక్యము పరిహరింపబడినది. ఎట్లునఁగా నీచేతనుఁ డానన్నప్రథమప్రయత్నము నపేక్షించి యాశ్చర్యుఁడు వీనినిఁ బ్రవర్తింపజేయును. ఎట్లున; సకలచేతనులకు స్వభావసిద్ధముగా జ్ఞాత్వత్వ ముండుటచే సామాన్యముగాఁ బ్రవృత్తినివృత్తియోగ్యత్వ ముండనే యున్నది. ఇట్టి స్వరూపమును నిర్వహించుట కీశ్వరుఁ డంతరాత్మగా నున్నాడు. ఉదాహరణయై యున్న పరమాత్మ పూర్వవాసనారూపమును చేతనుని విధినిషేధప్రవృత్తలయం దనుమతియు ననాదరము గలవాఁడై విహితములయం దనుగ్రహమును నిషిద్ధములయందు నిగ్రహమును జేయుచుండును. స్వానుగ్రహరూపమును పుణ్యమునకు ఫలమును సుఖమును, నిగ్రహాత్మక మగు పాపమునకు ఫలమైనదుఃఖము నాయాజ్ఞాచేతనుల కొసంగుచుండును.

Sgt. Lakshman Singh gara

శ్రీయుత లక్ష్మణసంగారా

Sreemati Subhadra Devi garu

శ్రీమతి సుభద్రాదేవిగారు

Dr. Syed Mahammad

డాక్టరు సయ్యిద్ మహమ్మద్ గారు

Mr. Haudiker

డాక్టరు హౌడికరుగారు (బెంచి)

Mr. Hambulkar, Mr. Halve,
Mr. Jayendra Prasad

హంబల్ కర్ గారు, హాల్వేగారు, గాంధీదాసు కాస్ట్యూమ్ కృష్ణమూర్తిగారు
జయేంద్ర ప్రసాదుగారు

Gandhi Das
Kallikuri Krishnamurthy garu

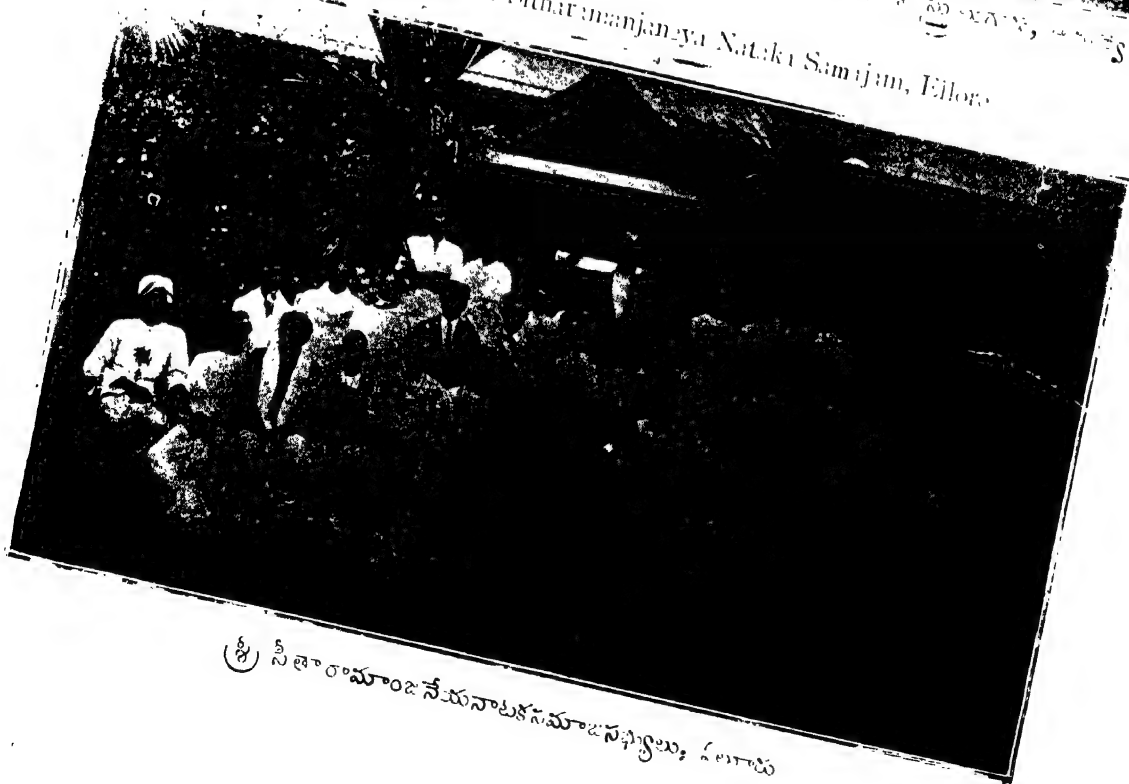
Sjt. Motilal Ghosh

Sjt. Nori Rameshtri Guru

Members of the Sree Sitharmananjanya Natki Samajam, Eloora

ఈ యర్థమునే పూర్వార్థాద్వయ లాభాత్ ప్రాపముగా సాధించియున్నాడు. “అచా కీర్త్యవర్తనైరేవ పుష్య స్సాన్వయోచ్యోక్తిః” స్వయం లిత్రేత్ జ్ఞానవిక్రందం ప్రయతినా న్యత్యాచయ స్వర్తనే, తత్రోపేక్ష్య తతోనుమ్యా విప్లవస్త్రిగ్రహానుగ్రహా తత్తత్సర్వభలం ప్రయత్నో ర్తత్ స్వస్వస్య పుంసో హరిః” (అర్థేశ్వ రుడు సర్వప్రకృతులందు సేవనుని ప్రసాదప్రయత్నము నచేపించి ప్రవర్తింపఁ జేయుచుండును. తేననుని అంత్రాస్త్రీయప్రకృతులందు పే త్నఁజేయుచు కాస్త్రీయప్రకృతులందు సేవచేయుచు నానాయవిషయములందు నిగ్రహానుగ్రహములను నానాయ నానాయోగ్యభలముల నిమ్ముచుండును. ఇట్లైనచో “పుష్య పేక్ష్య సాధు కర్మ కా త్తతః. తం యమేగ్యో లో క్త్యో ఉన్నోనీతి మేషాన్వయా నానాగ్రన్య కావయాతి, తం య పోతే నీతిః.” (ఉగ్రప్రవృత్తిః క్షయమి గ్నానిహాపుక్షోరితో నోని నీతిః సుంహరేణ క్షయిగుణనియు సఖోః క్షయందుః బహుకేయాలంపుతో నీతిః నీతిః క్షయిగుణనియుఁ జెప్పు నీత్రుతి యెట్లు సంగమనానాయవి ప్రవృత్తియనని యీ పోతేనసాధారణము కాదు. ఎందుడే? భగవద్వయయఁగు పద్మంతాన మాల్యము గలనాడై ప్రవర్తింపవో అట్టివాని పనుగ్రహించుచు భగ వంతుడే స్వప్రాప్తి తుపాయములైచుత్సాహ్యులయందు సేవచేయును. ఎందుడే? భగవద్వయయఁగు పద్మంతాన ప్రవర్తింపవో అట్టివాడు తనకు ముగ్ధుల నల్లు సంతానము ముగ్ధులఁ జేయుచును. సర్వేశ్వరుఁ డీయఁకాదును గీలలో స్వయముగా నక్కాంబి యున్నాడు. “సేవాం సంతరియక్తానాం భజతాం ప్రతిపూన్యం, సదాపి బుద్ధియోగం తం నోప నానుభవంతి నే” “తా సమాం ద్వయతః ప్రారంభం సంతరియక్తానాం, తీహా బుద్ధిప్రసవసఖా నానురీ క్షేప యోనిమి.” కావున అనుచుంపువ్యయ సర్వసాధారణ మనియును ప్రయోజనవ్యయ విశేషవిషయమనియుఁ జెబుచుండును.

ఆర్య—జ్ఞానమున కాశ్రయమై యున్నయెడల “విజ్ఞానం యజ్ఞం తమతే, జ్ఞానస్య గూఢ మగ్నంబనిర్మలం పరమాత్మతః” అని దీనిని జ్ఞానమని శ్రుతులెట్లు స్మరింపఁచుచున్నది? అని పరీక్షింపేచెప్పెద వినుము. జ్ఞానము సాశ్రయమునకు స్వయంప్రకాశక మయి యున్నట్లాత్మయను జ్ఞాననిర్వ్యకేత్యమగు (బ్రహ్మకేంద్రబలము దీనికి జ్ఞానము సాగధూతగుణ మగునదేనను స్వరూపనిరూపకర్మ ములు చేత నిట్లు చెప్పవచ్చును.

ధార్యమగుట యనఁగా—ఏమ నేతు ర్విగ్రహ లోకానా మసం భేదాయ, ఏత త్సర్వం ప్రజ్ఞానే ప్రతిష్ఠితం, ఏతస్య వా అక్షరస్య ప్రకాసనే గార్హిసూర్యునివద్రవసో విప్రుతో నీప్తః”, ఇత్యది శ్రు తులయందుఁ జెప్పబడిన ట్టిశ్యయదు సకలతేనాచేతనములను గుఱించి యెల్లపుడు ధారకుడై యుండును. ఈశ్వరుని నిశ్చేచ్ఛాకార్యమైన సకల్యము లేనపుడు తనసత్త్వ హాని కలుగన ట్లుండుట.

శేషమై యుండుట యనఁగా—చంద్రనకుసుమతామ్బూలాదుల వలె నీశ్వరుని కీప్తవినియోగాపాకామై యుండుట. చంద్రనకుసుమతాం

బూజాదులు తమ కని యుండు నొకయాకారము లేనిచై తిమ్ము మన యోగించువారి కీప్తయగుచున్నట్లు వినియోగపఱచుకొనుటకుఁ సగియున్న విగ్రహము నీ గూర్చియుఁ జేసినమై యున్నను స్వప్రయోజనగంధము లేనయే తనయొక్క స్వరూపస్వభావలక్షణముల సన్నిహితే శేషి యగు శ్రీమన్నారాయణుని కతిశయకరమై కావలసినట్లు వినియోగ పఱచుకొనుటకుఁ సగియుండుట. “యాశ్చష్టవినియోగాపాకాం శేషశబ్దేన క్షిప్తే, ఈశ్వరే. జగత్సర్వం యశేష్టం వినియుజ్యతే, పరగతాతి శోభాధానేష్య యోసాతేయస్య మీ యస్య స్వరూపం సతేమః, పున క్షేపే,” అని శేష శేషిలక్షణము. “య స్వాస్తి పశ్యన్న తం పుణ్యం, నానభిగాతా స్స్వస్తి స్వస్త్వే హ్యత్యం, సదనాల్పినా న్నోక్తింజేచ్ఛా యా శే స్వంతా గూం స్పృహం యతి, ఆస్తిదాన్యం హతే స్వాన్వయం స్వభావం చ సా స్వత్” ఇత్యాదిప్రతిపత్తియలతో నీ శేష శేషిభావము చెప్పబడుచున్నది.

ఇట్లు చిత్తు నిరూపించినతరువాత నచిత్తు నిరూపింపఁబడుచున్నది.

అచిత్తవగాఢైతన్యమున కాధారము కానిదస్తును. శ్రుతిలో నుండు భోగ్యశబ్దములే జెప్పఁబడునది. ఇది జ్ఞానరూప్యము. వికార స్వరూపు. వికారమనఁగా మృత్తు ఘటరూపమును నొందనట్లు నుజేయొక యుష్ణవొండును. ఇది మధన త్విమనియు, సత్రస్ త్విమనియు సత్త్వి శూన్యమనియు ముఁడువిధములు. వీనిలో మధన త్త్వి మనునది రజస్త మోనిగులులయొక లేని తేజలస్వరూపు, నిర్వియు, జ్ఞానానందజన కము, కర్మతేగత, కేవలభగవదుచ్చితే విమానగోళుగమంపప్రాకా కా గూర్ధూపరూపం బలింపించునది. వికారభక సోగోరూపము, నిత్య ముత్తేశ్వరులనే గూడి నింతవరిమాణము గలది యని సగోచ్యదంప నలవి గానిది. దీనిని కొంచులు జడమనియు నుజోగింప జడమనియు స్వబ హరింపఁబడు.

నిశ్రేణ త్త్విము—సత్త్విరజ ప్రమస్సలను మూఁడుగుణములతోఁ గూడినదైదైవేదనలజ్ఞానమున కాకరమై, విపరీతిజ్ఞానజనకమై, నిగ్మమై, ఈశ్వరునికఁ గ్రీణాపకరమై, ప్రకృతి, అవిద్య, మాయ యను నాదులులతో వ్యవహరింపఁబడునది చిద్రశేషము. మూర్తు అహంకారము నుచలగు వికృతులను దననంది పుట్టించునది గావున “మూల ప్రకృతి కవికృతి” అను సాంగ్యకారిణోక్తి ననుసరించి దీనికిఁ బ్రకృతి యని శేషు. జ్ఞానవిరోధియగుటచే నవిద్య యనఁ తును. విచిత్ర సృష్టి కారిణియగుటచే మాయ యనఁబడును. ఈప్రకృతి విభక్తలక్షణస్వనియు సవిభక్తలక్షణస్వనియు అక్షరమనియు గొన్ని యుష్ణలవొందెయుండును. సత్త్విరజ ప్రమాణములవైచమ్యముచే నిది సహత్తు, అహంకారము, పంచసన్యాసము, ఏకాదశేంద్రియములు, ధూరిపంచకము నను నిగువదిమాడు తత్త్విములను బుట్టించును. కానిలో సత్త్విగుణము “తత్ర సర్వం నిర్మలత్వా త్త్రికాశక మనామయం, సుఖసంగేన బధ్నాతి జ్ఞానసంగేన చానఘ, (గీ-14-8) అన్నట్లు నిర్మలమైన దగు

క్రిని గలిగించును. “రజో రాగాత్మికం విద్ధి తృష్టా సంగసముద్భవమ్” అన్నట్లు రజోగుణము రాగాత్మస్థానంగములను కర్మసంగమును బట్టిం చును. “తమ స్వజ్ఞానజం విద్ధి మోహనం సర్వదహినాం, ప్రమా దాలస్యనిద్రాభిప్రస్నిబధ్నాతి భారత! (గీ-14-8) అన్నట్లు తమో గుణము ప్రాణులకుఁ బ్రమాదాలస్యనిద్రలను గలిగించును. ప్రకృతి వలనఁ బొడము ప్రథమవికారము వహింతు. ఇది బుద్ధి. దీనివలన వైకారి కము, తైజసము, భూతాది యని మూడువిధములగు సహంకారము పుట్టుచున్నది. అహంకార మభిమానపేతు వైనది. వీనిలో వైకారి కాహంకారమునుండి పదునొకం డిండియములు పుట్టినవి. భూతాద్య సాంకారమునుండి శబ్దతన్మాత్ర, దీనినుండి ఆకాశము, స్పర్శతన్మాత్ర దీనినుండి వాయువు, రూపతన్మాత్రయు, ఇంచునుండి లేజస్సు, రస తన్మాత్రయు, దీనినుండి జలము, గంధతన్మాత్రయు దీనినుండి పృథివి యను బుట్టినవి.

సర్వసూన్య మనఁగా—కాలము ఇది నిత్యమై యీశ్వరునికిఁ గ్రీడాపరికరమై శరీరమై యుండును.

ఈ శ్వరుడు

సర్వేశ్వరుడు, సర్వశేషి, సర్వకర్మసమారాధ్యుడు, సర్వకర్మ ఫలప్రదుడు, సర్వాధారకుడు, సర్వకార్యోత్పాదకుడు, సర్వశబ్ద వాచ్యుడు, సర్వజ్ఞుడు వగువాఁ డీశ్వరుడు. ఇతఁడే జగత్తున కుపా దాననిమిత్తసహకారికారణుఁ డగుచున్నాఁడు. సూక్ష్మచివచిద్విశిష్టవే మముచే నుపాదానకారణము, సంకల్పవిశిష్టవేదముచే నిమిత్తకారణము, కాలాదుల కంతర్యామిగా నుండుటచే సహకారికారణము. కాగ్య రూపముగా వికరించుటకు దగినవస్తువుపాదానము. కార్యరూపముగాఁ బరిణమింపఁజేయునది నిమిత్తము. కార్యోత్పత్తి కుపకరణమున వస్తువు సహకారి. ఇట్లు శ్రీమన్నారాయణుడే త్రివిధకారణ మని విశిష్ట దైతవేదాంత ముద్ఘోషించుచున్నది. న్యాయయుక్తము లగు వేదాంతి వాక్యములను బాగుగ విమర్శించినయెడల శ్రీమన్నారాయణుడే జగ త్కారణ మని స్థిరపఱుపబడుచున్నది. ఎట్లంటేని; “తదైక్షత బహు స్యామ్” అను శ్రుతిలోఁ జెప్పబడిన యీశ్వరార్థక మగుసప్తవి యతేతనమున ప్రకృతి కుపపన్నము కాదు గావునఁ ప్రకృతి జగత్కా రణము కానేరదు. ఛాందోగ్యమందు సదాకాశప్రాణశబ్దవాచ్యములకు జగత్కారణత్వము ప్రతీయమాన మగుచున్నది. వాజసనేయకమందు బ్రహ్మవాచ్యము కారణమని ప్రతీయమాన మగుచున్నది. సర్వకాళా ప్రత్యయన్యాయముచే సత్తు, ఆకాశము, ప్రాణము, బ్రహ్మ, ఆత్మ మొదలగు సామాన్యశబ్దముల కేకవిషయత్వము ప్రతిపాదించవలసి యుండఁగా ఛాగపశున్యాయముచే సామాన్యశబ్దములకు విశేష మగు బ్రహ్మయందు బర్యవసానము చెప్పవలసి యున్నది. మరల నీబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యునికి “ఆత్మా వా ఇవ మేక మే వాగ్ర ఆసీత్, నా న్య త్కించన విషత్” ఇత్యాదైతరేయశ్రుతిలోఁ జెప్పబడిన ఆత్మశబ్ద వాచ్యునియందుఁ బర్యవసానము కలుగఁగా నీ యాత్మశబ్దవాచ్యుఁ డెవడు? ఇంద్రుడా? అగ్నియా? ఉపాస్మ్యుడని ప్రసిద్ధిగాంచిన

సూర్యుడా? సోముడా అని సంశయము కలుగఁగా నీదేవత లంపఱు కర్మవశ్యులు, పరిమితైశ్వర్యులునని శ్రుతులలోఁ జెప్పబడుచుండుటచే వీరు జగత్కారణభూతులు కాఁజాలరు. శ్వేతాశ్వరేరమందు “ఏకో హి దిగ్రో న ద్వితీయాయ తథుః, య ఇమాన్ లోకా నీతత ఈశ నీభిః,” అని ద్విదునికిఁ గారణత్వము చెప్పబడినది. అగర్వశ్శిష్యుండు “యద్రుడే సర్వాత్మకుఁ డనియు, తైత్తిరీయమందు “హిరణ్యగర్భస్సమ వర్త తాగ్రే” అని హిరణ్యగర్భుఁడు జగత్కారణ మనియు గనబడు చున్నది. కాని యాదూయశబ్దములచేఁ బ్రసిద్ధముగా వ్యవహరింపఁబడు దిగ్రచతుర్ముఖాదులు జగత్కారణము కాదు. ఏలయన; “యో బ్రహ్మణం వివధాతి పూర్వమ్,” తత్ర బ్రహ్మ చతుర్ముఖోఽజా యతః”, “ప్రజాపతిః పుష్కరపల్లే సవభవత్”, “హిరణ్యగర్భ పశ్యతి బాయమానమ్”, అని అనేకశ్రుతులయందు శ్రీమన్నారాయ ణునిచే సృజింపఁబడినవాఁ డనియు, “న బ్రహ్మ నేహకః”, “బ్రహ్మ దిషు ప్రసీదేను”, అని సంహరింపఁబడువాఁ డనియు బ్రహ్మ చెప్పబడ చున్నాఁడు. అట్లేనే దిగ్రుఁడుపూడి “నారాయణాద్రుగ్రో బాయ నే” “బుద్బుదా ర్హ్యైశ్చ శూలసాణిః పురుషోఽబ్రాయతః”, సంవత్సరే కుమారోఽబ్రాయతః, తం ప్రజాపతి ర్రునీత్, కుమార కిం నోఽదిషి? సోఽర్చితః, అనవహరిపాప్యాఽపహ వస్యి,” ఇత్యాదిశ్రుతులచే ద్విరుఁడు సృజింపబడినవాఁడనియు, ననవహరిపాపృఁడనియుఁ జెప్పబడుచున్నాఁ డు గావున జగత్కారణము కానేరడు. కావున శివ శంభు శంకర మహాదేవాదిశబ్దము లన్నియు “యోని నామాని గోణాని విఖ్యాతాని మహాత్మనః” అన్నట్లు గోణావృత్తిచే భగవత్సరములుగా సమన్వయింపఁ బడినవి. మారన్నాప్రణీతః శ్రీ వైషంక సనమందు “ఆశ్వేశ్వరోఽసి న ప నోఽస్తి న నేశ్వ రోఽస్మి విశ్వస్య చా సి పతి రస్య పరా యణంచ, నారాయణామృత పరస్త్వ మి హైక ఏవ బ్రహ్మతద యోపి భవదీక్షణబుభుతాః. సర్వశ్రుతివ్యమగతం స్థిర మప్రకంప్యం నారాయణాపస్వయాధరం త్వమి హానవద్యమ్, సూక్ష్మం తు పౌరుష మశేషజగత్పీత్రం త్వ ముత్తమం పురుష మిశ మదాజహర. యన్యూకారణ మబుద్ధత సృష్టివాక్త్ర్య ర్ప్రపేక్షతి వా సదతి వా త్యగిరాధవా రత్, నారాయణ స్త్రితి మహోపనిష ద్భ్రువీతి సాబాళికి ప్రభృతయో ప్యనుజన్మ రేనామ్”. అని చెప్పినట్లు మహోప నిషత్తు, నారాయణోపనిషత్తు, సుబాలోపనిషత్తు, మైత్రాయణీ యము, పురుషసూక్తము, నారాయణానువాకము, అస్తర్యామి బ్రాహ్మణము మొదలగువానియందు శ్రీమన్నారాయణుడే పరమ కారణ మనియు, సర్వవాచ్యుఁ డనియు, జగచ్ఛరీరకుఁ డనియు, మోక్షప్రదుఁ డనియు నుపపాదించఁబడుచున్నది.

బ్రహ్మ యొక్కటియే సత్యము. అది నిర్గుణము, తద్వస్తి రిక్తమగు జ్ఞాతృజ్ఞేయూదివికల్పము లన్నియు బ్రహ్మయందుఁ గల్గితములు గావున విభ్యయనంబడును. బ్రహ్మవిద్యచే సంసారము కలుగు చున్నది. త త్త్వ మసీ త్యాదివాక్యజన్మజ్ఞానము సంసారనివర్తకము. కావున నిర్విశేషచిన్మాత్రబ్రహ్మమునే వేదాంతములు చెప్పుచున్నవని యదైతులుప్రతిపాదించుచుండగా వేదాంతములకు నారాయణునియం

జ్ఞుల తాత్పర్యము. అతనికి సమస్తకల్యాణకార్యకర్త మెట్లు సంగ
చ్ఛమానమగునని శంకించెదవేమో సమాధానమును జెప్పెన వినుము.

కారణత్వమును బ్రతిపాదించుశ్రుతులచే నారాధ్యణుని కాగ
ణత్వము సిద్ధింపగా భేషశ్రుతులకు నభేషశ్రుతులకుఁ గలవిరోధము ఘటక
శ్రుతులచేఁ బరిహృతము కాఁగా నిర్భేషశ్రుతులు పోయఁగనివేగ సరము
లగుటచునను, జ్ఞాప్తజ్ఞానాది విల్పములను బోధించు నవిద్య యను
నది యొకటి కలదని చెప్పుటకుఁ బ్రమాణము లేకపోవుటచునను బ్రహ్మ
కార్యమునుజగత్తు సర్వమునుటచునను, అవిద్యచే సంసారము కలిగిన
యెడల జీవగతనోపము లన్నియు ప్రహ్మయందు సంభవించుటచునను,
అట్టి అవిద్యను దొలగించుటకు సాధనాంతరమొకటి కలదని చెప్పుటకు
శక్యము కాకపోవుటచునను, అద్వైతవాద మసంభావ్యము గావున
నిర్విశేషచిన్మాత్రబ్రహ్మము సిద్ధింపదు.

అందులన ప్రమాన్యం యగుచుండే నిర్భలజగత్కారణుని నిఖిల
పాపప్రత్తివీకకల్యాణకారకతామయ, మోక్షప్రదుఁడుని సిద్ధాంత
శరంపఁ బడినది. ముక్త్యుచిన్విశిష్ట మగ్రహ్మకార్యము. కారణము కంటె
కార్యము వేరుకాదని విశిష్టాద్వైత వేదాంత సమ్మిదాయము.
ఈమహాగ్రహుల స్వైర్జ్ఞానము, స్వైశ్చక్త్యుల నీశ్వరులంగీరించుటచునను
నిగోళ్యరసాంశ్మయము, మివాంశసమృదువు నిగనింపఁబడినవి. సగ
బ్రహ్మకుపాదానకారణత్వముపూజనోపస్థానముల నీశ్వరుడు నినిర్ది
కాఁగఁబడే యని వాదించువేదాంతము పాశుపతము నిగనింపఁబడు
చున్నాను. కార్యమునుగుఱించి యాశ్వర్యం దుపాదానమనియిల్లము

నయినట్లే కర్తృత్వము ప్రేరకత్వము నియంతృత్వము అనుమంతృత్వము
సహకారిత్వము, ఉదాసీనత్వము మొదలగునవి కూడ నుపపన్నము లగు
చున్నవి. శరీరగతములగు బాల్యయావనాద్యవృద్ధి తేరితిగా జీవునికంటెవో
అట్లే చిదచిన్మగీరకుడగు పరమాత్మకుఁ జిదచిదగతనోపము లెంతమాత్ర
మంటువు గావున నిర్వికారశ్రుతికి భంగములేదు. శరీరలక్షణములైన
అగోచర్యవిధేయత్వ శేషత్వాదులు జగత్తునకుఁగూడ సమన్వయించు
చున్నవి గావున జగచ్ఛరీరకుఁడైన యాశ్వర్యుడు తద్గతనోపాసం
స్పృష్టుడై యున్నాడు.

మోక్షస్వరూపము

సకలజగత్కర్తయు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తి, సమస్తకల్యాణ
కారకరుడు, నిఖిలపాపప్రత్తివీకఁడు నైన పరమాత్మయొక్క అను
గ్రహముచే జీవుఁడు నివర్తితాశేషబంధుడై అర్చిరాదిమార్గము ద్వారా
అప్రత్యక్ష నిర్భవిభూతి నొంది ఆవిరూపితుఁడై సర్వరూపుం
డై నిరంతరభగవదుభయనజనితమహానంద దార్శనిమగ్నుడై పునరావృత్తి
గహీతుఁడై యుండుటయే మోక్షము. అట్టిమోక్షమునకు ముఖ్యసాధ
నము భగవదనుగ్రహము. దాని కుపాయము జ్ఞానిగ్యానవేదనోపాసనాది
శబ్దనాద్యమగు భక్తియోగము. ఇంకకంటె మోక్షసాధనము మఱి
లేదని "ఏవేనం విద్వా నమృతం ఇహ భవతి నాన్యః పథా విద్య
శేఠీయనాయ" ఇత్యాదిశ్రుతులు సలుకుచున్నవి. ఈభక్తియోగము
నకు యజ్ఞదానాదులు, నిత్యవైష్ణవైకీర్తకర్మలు, శమదమాదులు నుప
కారకములు.

మ క ర స ం క్ర మ ణ ము

వడ్డాది సుబ్బారాయుడు గారు

విన్నును మన్నుఁ జేపకు సుభిక్షముగా నొనరింపఁజాలు నక
సన్నుతిఁ గన్న దీనుకరసంక్రమణం; బతికిగోరపాతెకుల్
సన్న మెయిం దొఱంగి, యట స్వర్గసుఖంబు ఘటిల్లు; గంఠియే
దన్నగఁద్రావఁ జేతుఱని దీనులకుం బరమాన్నమా నిటక.

ఉ. అల్లుగ నల్ల లింహలకు, నమ్మల యిమ్ముల కాఁడుబిడ్డలం
కల్లలతోడఁ జేర్చి, ననఁ బెద్దయె! నోళులు గట్టులేగలం
దల్లులపాయి సర్వమును ద్రావఁగ నిచ్చును; బండ్లశృంగులల్
సల్లగఁజేయు; నీమకరసంక్రమణంబు మహాసుహం బహా!

చ. అరుగుబంది గ్రహించి, తలయంట్లతోటిం బొగమంచు మించెఁ గ
దైరయయి పండుగం బ్రజకు నింగికఁ బ్రాచు నినుండు నిండుచం
దురుఁ బురుడింప భూహవతతుల్ సహజాతరసాలనానమం
జయెడు దావోలి యనుబాలని బాష్పకళాళి రాలుపా.

ఉ. నెల్లలు గోడలన్నిటను, వీధులనుండు నెగళ్లు, నిండ్లనా
కళ్లను మ్రుగుబ, ట్లరుంగఁ గ్రేవల నున్న పునొట్టుకేస, అు
త్ఫలపుల బూసరుల్ పసుపుబూరెలు ద్వారములందుఁగుంతుమల్
పల్లెలు బట్టణాలుఁ గనుఁబండువు సంక్రమణంపుఁబండుగఁ.

ఉ. కొమ్ములు నల్లి మల్లిరిగి వ్రువ్రువ్రువ్రేకులుఁ బ్రేవర్ణస
ర్ణముల్ మేల్తమత్రములు గమ్మశివస్త్రము లాగుతామ్రమా
శమ్ములు, శక్ర వీరకటి కలం నలఱించుమ, గోపురికా యథే
చ్చమ్ము చరించు, నీమకరసంక్రమణమ్ము శార్కదుర్వముల్.

చ. కడచెను దద్ది నాలయమమూతుక కాలము; వచ్చెఁ బెండ్లెల్
నడుంకులుఁ జేయఁజో భనపువాసరముల్ గలయు త్రారయణం;
పెడలెడు నల్లభూజనుల కెల్ల ఘటిల్లినకాకరూ పికం;
గడగుడి దాయఁగంటి; మొగంటియుగాది కుభాది గావుతగా.

నన్నయభారతమందలి ఛందోవిషయములు

గిడుగు వేంకట సీతాపతి గారు, బి. ఏ. యల్. టి

నన్నయకు పూర్వము తెలుగుకవిత్వము లేకపోలేదు; గాని, వానకు తెలిసినంతవఱకు ఆంగ్రసారస్వతమందు నన్నయ రచించిన భారతమే మొదటిగ్రంథము. గనుక, ఆంగ్రహ్యకరణమునకున్న, ఆంగ్రభంధస్సుకున్న సన్నయభారతము ప్రధానమైన లక్ష్యగ్రంథము. లోకమందలి పాఠకులనుఁజేర్చి కవులున్ను, కవులవాడుకనుబట్టి లాక్షణికులున్ను భాషను సంబంధించిన పడికట్లు కాలానుసారముగా నిర్ణయించుకొంటూ ఉండవలసినదే కాని, ముందుగా నియమము లేర్పరచి వాటిని అనుసరించి కవులున్ను, లోకమున్ను ఉండవలసినవ్యవస్థ ఎంతదొడ్డలాక్షణికు డేర్పరచినా నిలవదు. లక్షణములు కాలానుసారముగా మారకపోలే, లక్షణము లోకత్రోవా, కవి ప్రయోగములు లోకత్రోవా కాక తప్పదు.

భాష మారుట లేదనిన్ని లక్షణములను కవులు పూర్తిగా అనుసరిస్తూ ఉన్నారనిన్ని పెద్దత్రోవ త్రొక్కి వాదించేవారికి, సన్నయ భారతమందలి వ్యాకరణ విషయములున్న ఛందోవిషయములున్న ప్రత్యేకించి మామస్త్రేనే కాని ఈ రెండువిషయములలోను కవుల ప్రయోగములు రానురాను ఎట్లు మారుతూవచ్చినవో బోధపడదు.

లోకవ్యవహారస్థమైనభాషావిషయములో కవికి స్వాతంత్ర్యము తక్కువ గాని, ఛందోవిషయములో కవికి కావలసినంత స్వాతంత్ర్యమున్నది. సంగీతశాస్త్రమువలెనే ఛందశాస్త్రమున్ను కళకు సంబంధించి ఉన్నది. కళానిపుణులు కొత్తమార్గములను అవలంబించి జనుల హృదయములు రంజింపజేయవచ్చును. అప్పుడు ఆమార్గములను పరిశీలించి, కొన్నిలక్షణములను ఏర్పరచి, లాక్షణికులు తమలక్ష్యగ్రంథములలో చేర్చుకొంటారు.

సన్నయభారతమందలి ఛందోవిషయము లన్నీ మొదట జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, ఆంగ్రభంధస్సు నేటివరకు ఎట్లు పరిణమిస్తూ ఉన్నదో వివరించి, మధురకవిలు ఇప్పుడిప్పుడు ఎట్లు పండితులకున్న పామరులకున్న అపరణీయము లగుతున్నవో చర్చించి వ్యాసములు వ్రాయవలసినారు. ఈ విషయములలో మొదట పెక్కున్న విషయమైనా పూర్తిగా చర్చించుటకు ఈ సంచిలో స్థలము చాలదేమో. గనుక, ముఖ్యమైన విషయములు సంగ్రహించి తెలియజేస్తున్నాను. సన్నయ యశోవర్ధనుగా చేసుకొన్న ఛందోవిషయము లేవో తెలుసుకోవలె సన్నకోరికతోనే ఈవిమర్శ తలపెట్టినాను. మన కుచితమైనవి కాకున్నా ఆ నియమములనే మన మిప్పుడు పాటించవలె నన్నఉద్దేశము నాకెంతమాత్రమును లేదు. మన కిష్టమయినవే సన్నయకుమాడా ఇష్టమయినవని రుజువుచేయుటకు సంకల్పించి, అన్వేషిస్తే, సత్యము తెలుసుకొనుట కష్ట మవుతుంది.

వ చ న ము లు, ప ద్య ము లు

సన్నయభారతమందు మొదటిశ్లోకము, ఆత్వాసాంతగద్యము కాక 1492 వచనములు, 2497 పద్యములు ఉన్నవి. ఈపద్యములలో ఏవేని ఎన్నెన్ని ఉన్నవో చూడండి:—

కా. 18	ప్ర. 1	నానంత 3	అంబుమ 1
నా. 61	మ.ప్ర. 2	స్వాగతం. 2	గణోద్ధత. 1
ఉ. 185	నానిని. 2	కోటకం. 1	మణిగూడకం. 1
చ. 241	కవిరం. 2	పవ్యం. 1	లయగ్రాహి 3
మ.ప్ర. 26	నాని. 7	ద్రువ. 1	దండకం. 1
తెరల. 25	సృష్టి. 5	ననమ. 1	మొల్లము. 591

సంస్కృతములో లేని జాత్యుఃజాతిగీతాదులు:—

క. 1223	ఆ. వె. 195	ఉత్సాహ. 4	మధ్యాక్ర. 39
సీ. 251	తే. గీ. 181	తరువోజ. 12	మధురాక్ర. 1

మొల్లము 1906.

తెలుగుభాషకు ఎటువంటివ్యవస్థ మును సహజముగా అమరియుంట్టవో ఏది సూచనవో మొదలయినవిషయములు మరియొకవ్యాసములో చర్చించవలసి ఉన్నది.

సన్నయ వాడిన స్మృతములలో కొన్నింటిని కొన్నివిశేషములు కలవు.

సృష్టి

సన్నయ 11 అక్షరముల తర్వాత వడి నిల్చినాడు. చూడండి.

“భ్రమాకులేతిత్తుడై తెగిలి ♦ పాటుమక ముంచుట” (ఆది. 2. 163)—అప్పకవి, అనంతుడు, విన్నకోటపెద్దన, కవిజనాశ్రయకర్త ఇట్లే నియమము చేసినారు. తాతంభొట్టు 18 అక్షరముల తర్వాత వడి నియమించినాడు. పెద్దనమాత్రము సంస్కృతమర్యాద ననుసరించి 8 తర్వాత తొమ్మిదింటి వడి నిల్చినాడు.

పద్యకము

సన్నయ ఎనిమిదింటి వడి నిల్చినాడు. చూడండి:—“గొడుగు పల్కువని ♦ పాడదునాకదురాత్ముడై” (ఆది. 6. 227) అనంతుడు, అప్పకవి మొదలయినవారు 11-వది విరామాక్షరమని నియమించినారు.

కవిరాజవిరాజితము

అప్పకవి మొదలయిన లాక్షణికులు ప్రతిచరణములోను 8-వ అక్షరము, 14-వ అక్షరము, 20-వ అక్షరము, విరామాక్షరములుగా నియమించి, ఇవి మొదటి అక్షరముతో మైత్రికలని కావలెనని లక్షణము చేసినారు. ఈ నియమము కంఠంజితపాఠన మొదలయినవారు

కొందరు పాటించినారు; గాని నన్నయ, పెద్దన, జక్కన 14-వ చోటనే వడి నిర్ణయించారు. తిక్కన రచించిన ప్రాసములలో రెండు పద్యము లున్నవి. అందులో ఒకటి నన్నయ పాటించినవిషయమును, రెండవది లాక్షణికులు చెప్పిన నియమమును అనుసరించి ఉన్నవి.

మధ్యాక్కరలు

అప్పకవి మొదలయిన లాక్షణికులందఱును ఒక్కవిధముగానే మధ్యాక్కరకు లక్షణము చెప్పినారు. ప్రతిపాదములోను రెండు ఇంద్రగణములు, ఒక సూర్యగణము, రెండు ఇంద్రగణములు ఒక సూర్యగణము. అందున్న మూడుగణము లెంతవఱకునే వడి నియమించినారు. నన్నయ రచించిన మధ్యాక్కరగణములలో నాల్గవగణము తర్వాత వడి కనబడుచున్నది. యుష్మల్లుని శాసనాక్కరలలో వైశము నాల్గవగణముతర్వాతనే వడి ఉండవలయునని పూర్వకాలములో అట్లే ఉండేవని ఊహించవలసి ఉన్నది. తిక్కన మధ్యాక్కరలు చెప్పలేదు. ఎర్రాచెగడ మాడవగణముతర్వాతనే వడి పాటించినాడు. మరి యేవనినీ మధ్యాక్కరలు చెప్పినట్లు కనబడుదు. లాక్షణికులు ఎర్రాచెగడ పాటించిన వడినియమమును అనుసరించి లక్షణము చెప్పినారు గాని నన్నయ పాటించిన వడినియమము గురించి చెప్పలేదు.

వడి విషయములోనే కాక గణములవిషయములో వైశము నన్నయమధ్యాక్కరలకున్న లాక్షణికులు చెప్పిన మధ్యాక్కరలకున్న భేదమున్నట్లు కనబడుతున్నది. నన్నయ మధ్యాక్కరలకు పాతభేదములు అనేకముగా ఉన్నవి. నన్నయ ఎట్లు రచించినాడో తెలుసుకొనుట కష్టముగా ఉన్నది. అచ్చుపడ్డప్రతులు చూచినయెడల వాస్తవము ఏదో తెలియదు. పరిష్కర్తలు లాక్షణికులు చెప్పినట్లు సవరించుటకే ప్రయత్నించినారు గాని వాస్తవము తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించలేదు. ఇంతమా ఆప్రయత్నిమైనా సఫలము కాలేదు. అచ్చుపడ్డ ప్రతులలో బృహ్పతయగా నేమూరినారు ప్రకటించినది చూడండి:—

“తనదివ్యశక్తి నప్పాక్షముల విడిచి • తన్నుని నాధు (ఆది.8.112)

“నమరంగ భర్తృపురక్షింమః శ్రీతి • నని శత్రులందు (అర.1.225)

ఈవిధముగా కొన్నిచరణములలో గణములతీరు లాక్షణికులు చెప్పినట్లు లేదు.

కొన్నిచోట్ల చాలావ్రాతప్రతులలో ఒక్కవిధముగానే ఉన్న పాదములు అచ్చుపడ్డప్రతులలో కనబడకపోవుటచేతను, అచ్చుపడ్డ పుస్తకములలోని పాదములు కొన్ని “రాజు గావరె” (ఆది. 4. 175) “పూజింపుమును” (అర.2.855) నన్నయ వ్యవహారమునున్న “రాజు గావలయు, పూజింతును” అనేప్రయోగములకు విరుద్ధముగా ఉండుట చేతను, పరిష్కర్తల పాతములు ప్రమాణ మైనవి కానిని ఊహించవలసి ఉన్నది. గనుక, నన్నయమధ్యాక్కరలవై శిరి నిర్ణయించుటకు కష్టము గాకున్నది.

ఈవిషయము కొంతవరకు విమర్శించినవారు శ్రీయుతులు లేకు మళ్ల రాజగోపాలరావు సంతలుగారు; బ్రహ్మశ్రీ మధుల చినసీతారామ స్వామిశాస్త్రిగారు మొదలయినవారు. నేను కొంతవరకు విమర్శించిన నాయభిప్రాయములు అనంతని ఛందోదర్శణమునకు నేను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతములో ప్రకటించినాను. ఈవిమర్శనము ఇంకా పూర్తి కాలేదు. “భారతి” సంచికలలో “నన్నయమధ్యాక్కరలు” అనే శీర్షిక క్రింద కొన్నిన్యాసములు వ్రాయవలసినాను; గనుక, ఇక్కడ పీటిచర్చ ఇంతటితో చాలిస్తున్నాను.

సీసములు; ఆటవెలదులు; తేటగీతులు *

నన్నయభారతమందు 251 సీసములు, 195 ఆటవెలదులు, 181 తేటగీతులు ఉన్నవి. ఈ 251 సీసములలోను ఆటవెలదు 95 సీసములు 224; తేటగీతిగల సీసములు 27 మాత్రమే. దీనినిట్టిచూడగా నన్నయకు తేటగీతులకంటె ఆటవెలదులపై అభిమానము ఎక్కువగా ఉన్నట్లు కనిపింతున్నది. అంతేకాదు. నన్నయగ్రంథమందు 2497 పద్యము లున్నవి; అందులో కంపములసంఖ్య (1228) అన్నిటికంటె ఎక్కువ; కంపములతర్వాత ఆటవెలదులసంఖ్యయే (419) ఎక్కువ.

ఈ సీసాదులలో నన్నయ కొన్ని అసాధారణనియమములు పాటించినాడని తోచి, సుమారు పదిసంవత్సరములక్రిందట పరిశోధించుటకు ప్రారంభించినాను. అంతకుపూర్వము ఈవిషయమును గురించి లాక్షణికులు, విమర్శకులు ఏమైనా వ్రాసినారేమో అని పరిశీలించినాను. కవిజనాశ్రయము, కావ్యాలంకారచూడామణి, అనంతని ఛందోదర్శణము, అప్పకవీయము — ఈ గ్రంథములలో చెప్పిన సీసభేదములకున్న నన్నయ రచించిన వివిధసీసములకున్న సంబంధము అట్టే కనబడలేదు. అయితే, అప్పకవిమూలముసీసభేదములను పేర్కొని “సప్త విధము లివియ; శబ్దశాసనండు, పంచమామ్యయ ఫక్తిలోఁ బర్కెఁ గాని, కడమకవు లాటుసీసముల్ విడిచిపెట్టి, చెలఁగి సమసీసపద్యమే చెప్పినారు.” అని వ్రాసినాడు; గాని, ఇందులో శబ్దశాసనని (అనగా నన్నయ) గురించి చెప్పినదానికి అట్టే ఆధారము కనబడలేదు. అప్పకవి పేర్కొన్న ఏడువిధములైన సీసములలోను రెండు మాత్రమే నన్నయభారతమందు కనబడుతున్నవి:— (1) వడిసీసము; అనగా సర్వత్ర వడినియమమే కలది; (2) అమకలి వడిసీసము; అనగా సర్వత్ర ప్రాసయతనియమమే కలది.

ఈదిగువ నుదాహరించిన సీసములు అప్పకవి చెప్పిన సర్వత్ర ప్రాససీసమునకున్న, అక్రీప్రాససీసమునకున్న కొంతవరకు సంబంధము కలిగిగా కనబడుతున్నవి; గాని పూర్తిగా అప్పకవి చెప్పినట్లు లేవు.

“సీ. పలుకులముద్దును • గరికి క్రాల్గముల

తెలుపును వలుద చళిన్నుల బెడంగు

* తెలుగుపత్రిక సం.1. సంచిక. 2. (1918-అక్టోబరు)లోను, వావిళ్లవారు ప్రకటించిన అనంతని ఛందోదర్శణమునకున్న, యథామాలముగా ఇప్పుడు వావిళ్ల వాస్తుప్రకటించిన అప్పకవీయమునకున్న నేను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతములలోను ఈవిషయము సవిస్తరముగా చర్చించినాను.

నలుగుకాంచినద * స్థలములయొప్పును
లలేతాననేందుమండ్రిలమురుచియు
నలిసేలకుటిల కుం * లగులకాంతియు,

నలజవ్వనంబున * విలసనమును
నలసభావంబును * బొలుపును మెలపును,
గలుగ నగ్గిరిను * దలచి తలచి

ఆ ముదతయందు దనదు * పౌదయంబు నిలుపుచు
జేసి రాగ మచర * భాగురముగ
గమణితో పనాంతరమున రేతస్కంబు
నుయ్యో ననవిపతికి * య్య మమగ

ఆగి 3 27

నీలి కే వృత్తిప్రాససీసమని గానా నేను కలదు

ఇందులో ఆచలయందు వైయము ప్రాసాక్షరము సీసవాచ
ములలోని ప్రాసాక్షరము (అనగా 'ల') అయి గేనేకాని అప్పకవి
చెప్పిన సర్వత్ర ప్రాససీసము కానేరదు

నీ ఆంతి గేవాహితి * లమృతింబు గాన,

యొంయు నగి ఎలిండు లాడి
కుంతనం బుండి యంతర్దులతోడిగా,

త్తింలేయ గాలు నింకిల యనుచు
సంతసాట్టి యంతస్సా మేతులై,

యంలంబులేచి రింధాశ్వలులను
దంతుల నులపపదాతుల నొడచూర్చి,

యంతకాకారులై * యార్చి యవర

ఆ నాల దాడి యేసి * రుంతగళరపక్ష

బాణివాతరయవి * ధూతములను

జెడర జలదపంక్తి * యెర వజ్రాయుధు

పౌదయ ముగల నంగ * ద్రిదశగణము

ఆది 2-21

ఇందులో ఆచలయందు మొదటిచరణమందున్న, మూడవచరణమం
దున్న ప్రాసాక్షరము సీసపాదములలోని ప్రాసాక్షరము (అనగా
'ంత') అయి గేనేకాని అప్పకవి చెప్పిన ఆర్కప్రాససీసము (లేక,
వృత్తిప్రాససీసము) కానేరదు, అయితే, అనంతకు "వృత్తంబులకు
బోలె వెలయు నాల్గ్గులఁ బ్రాసమున్నో విగతులు నునుపఁ" అని
చెప్పిన వృత్తిప్రాససీసము కావచ్చును, గాని, లాక్షణికులు చెప్పని
విశేష మొకటి నన్నయసీసమం దున్నది భార్యార్థములం
ప్రాసాక్షరము 'ంత' పశ్చిమార్థములందున్న ఉన్న.

అప్పకవి చెప్పిన సమసీసము, విమమసీసము, సర్విలముసీసము
నన్నయభారతిమందు లేవు నన్నయసీసములలో వడి, ప్రాసనియమ
ములు ఒక వ్యవస్థావి శేషమునుబట్టి ఉన్నవి, గనుక, వాటిలో ఏదీన్నీ
సమసీసము కాదు నన్నయ నాలుగు ఉత్సాహాలు మాత్రమే రచించి
నాడు, వాటిలో రండింటతర్వాత నచనములున్న, రండింటిర్వాత

ఆశ్వాసాంతగద్గలున్న ఉన్నవి; గాని, లేటగీతిగాని, ఆటవెలదిగానీ
లేదు, గనుక, నన్నయ విమమసీసము రచించలేదమట స్పష్టము.

అయితే, నన్నయ వైవి చెప్పిన రెండువిధములయిన సీసములే
(అనగా సర్వత్ర వడినియమమే కలవి, సర్వత్ర ప్రాసనియమమే కలవి)
కాక, మరికొన్నివిధములైన సీసములు రచించినాడు వీటినిగురించి
లాక్షణికులేవారు చెప్పయుండలేదు ఈసీసభేదములు ఏవ్యవస్థనుబట్టి
ఏర్పడినవో చూడండి గీతరహితమైన సీసములు నాలుగు విధములు
(1) సర్వత్ర సీసములు, అనగా నాలుగుపాదములలోను, రెండుచరము
లందున్న వడినియమమే కలవి (2) సర్వప్రాససీసములు; అనగా
నాలుగుపాదములలోను, రెండుచరములందున్న ప్రాసనియమమే కలవి
(3) ప్రథమచరయతి ద్వితీయచరప్రాససీసములు, అనగా నాలుగుపాద
ములలోను మొదటిచరములందునియమమున్న ద్వితీయచరములందు
ప్రాసయతినియమమున్న కలవి (4) ప్రథమచరప్రాస ద్వితీయచరయతి
సీసములు, అనగా నాలుగుపాదములలోను మొదటిచరములందు ప్రాస
యతి నియమమున్న ద్వితీయచరములందు యతినియమమున్న కలవి
సీసములకు - ద్విధ ఆచలగ గాని లేటగీతిగాని, మొదటిచరణమున్న,
రెండవచరణమున్న ఒకపంక్తిగాను, మూడవ చరణము, నాల్గవచర
ణము ఒకపంక్తిగాను ఉండుచు నయితే, వైవిచెప్పిన నాలుగువి
ధములున్న గీతములందునాడా కనబడుతున్నవి ఈవిషయము చాలా
కాలముక్రమం * పాశి వేం బస్వామిగారు అమృతగ్రంథింతా
ములోని ప్రాసనాదు అయితే, గీతం వైవి సీసములు ఎన్నివిధ
ములుగా ఉన్నవో, ఏయేవి, గురి సీసము లేన్నవి ఉన్నవో వారు
విమర్శించలేదు అంతేకాక, వారివాక్యములో న్నివే గపాల్లు కన
పడినవి "నన్నయకవిత్వముగూడ ప్రథమచరయతిసీసములకింక ప్రథమ
దశయతిగీతాలవలెయు లేనేలేవు" అని వారు వ్రాసినారు.
గాని, ఉన్నది, చూడండి:-

నీ పుణ్యకర్మంబులు * వొలిసిన నుర్వికి,

నేతెంచునట్టి యంతయాతివోరె

* * * *

శార్దూలప్రియూనంసన్నదేహంబునై

యుడిగి రథముమీఁద * ఓడితి నేను ఆగి 1 191

* * * *

వీరశిలంగం పంతులుగ ను అంధ్రపులచరిత్ర ప్రథమభాగము
(1917) పుటలు 72-74 లో కాముండికావిలాసకర్తవ్యము నుగించి
వ్రాస్తూ "నన్నయనియమమునకు శేవల విరుద్ధముగా వైసీసపాదములు
భూర్యార్థమందు ప్రాసమును ఉత్తరార్థమందు వడిని కలవిగా నున్నవి"
అని వ్రాసినారు గీనినిబట్టి నన్నయసీసములలో భూర్యార్థమందు
ప్రాసయతిన్ని ఉత్తరార్థమందు వడిన్నిగల సీసములు లేవని పంతుల
వారి అభిప్రాయ మైనట్లు స్పష్టము; గాని ఇది పొరపాటు; చూడండి:-

* వ్యాసుప్రాసనారు వేంకటస్వామిగారే అయినా ఈ విషయము మొదట పరిశోధించి కనుగొన్నవారు మృతాంతి నన్నయట్టి
పరరాజు పంతులుగారు అనిన్ని, ఆవిషయము వేంకటస్వామిగారు తెలియజేయకపోవడము పొరపాటునిచ్చి వాళ్ళ ఇష్టము తోచినట్లు.

సీ. కలహంస పరికిన * పలుకులు గోసియించి,
వడి ద్రానిపోయిననలన చూచు

* * * *

ఆ. నందు బుద్ధి నిలిపి * కందగబాధిత
యగుచున్నయది పారాధివాద. అర. 2. 26.

* * * *

నన్నయ పాటించిననియమముల న్యవస్థ పరిశీలించినయెడల
16 విధము లయిన సీసములు ఏర్పడవచ్చును అవి * నిగువ ప్రస్తరించి
చూపించినాను. —

సీసముల ప్రస్తారము

1	2	3	4
• సీ యతి	సీ యతి	సీ యతి	సీ యతి
గీ యతి	గీ ప్రాస	గీ య-ప్రా	గీ ప్రా-య
5	6	7	8
సీ ప్రాస	సీ ప్రాస	సీ ప్రాస	సీ ప్రాస
గీ యతి	గీ ప్రాస	గీ య-ప్రా	గీ ప్రా-య
9	10	11	12
సీ య-ప్రా	సీ య-ప్రా	సీ య-ప్రా	సీ య-ప్రా
గీ యతి	గీ ప్రాస	గీ య-ప్రా	గీ ప్రా-య
13	14	15	16
సీ ప్రా-య	సీ ప్రా-య	సీ ప్రా-య	సీ ప్రా-య
గీ యతి	గీ ప్రాస	గీ య-ప్రా	గీ ప్రా-య

ఇందుకు తోచి రెండింటికి చెప్పినయెడల తక్కినవి సులభముగా
తెలుసుకొనవచ్చును.

(1) $\frac{\text{సీ. యతి}}{\text{గీ. యతి}}$ అంటే సీసపాదముల నాల్గింటను రెండువరము

లగును, గీరపాదముల నాల్గింటను యతినియమమే కలది

(11) $\frac{\text{సీ. య-ప్రా}}{\text{గీ. య-ప్రా}}$ అంటే సీసపాదముల నాల్గింటను మొదటి

దశములందున్న గీతప్రళమృతీయచరణములందు యతినియమమున్ను
తక్కినవోట్ల ప్రాసనియమమున్ను కలది

ఇందులో 12, 14, 15 సంఖ్యలక్రింది చెప్పిన సీసభేదములు
మాత్రము నన్నయభారతములో లేవు తక్కిన పదమూడువిధములయిన
సీసభేదములున్న కలవు. ఏయేవిధముల సీసములు ఎన్నెన్ని ఉన్న
వంటే:—

- (1) 158 (ఆది. I. 27 మొ.); (2) 8 (ఆది II. 21 మొ.);
(3) 2 (ఆది VIII. 82, అర. II. 844); (4) 8 (సభా I. 46, 187);
(5) 8 (ఆది. I. 88 మొ.); (6) 88 (ఆది. I. 7) (7) I (ఆది. VIII.
115); (8) 4 (ఆది. III. 115 మొ.); (9) 16 (ఆది I 80 మొ.);
(10) 5 (ఆది. I. 14); (11) 1 (అర. I. 191); (12) 21 (ఆ.
భా. 10 మొ.); (13) 2 (అర. II. 26, 94) మొత్తము 251.

అనందముద్రణాలయ ముద్రితప్రతిలో చూస్తే 15 సీసములలో
పైనిచెప్పిన నియమము ఒక్కొక్కచోట తప్పినట్లు కనిపిస్తుంది; గాని
తాళపత్రప్రతులు చూచి సరియైన పాఠములు గ్రహించినయెడల నన్నయ
రచించిన 251 సీసములున్ను పైని పేర్కొన్న నియమములను అనుస
రించియే ఉన్నవని స్పష్టమగును. ఈపాఠముల రించి ఇక్కడ విస్త
రించి వ్రాయుటకు అవకాశము చాలనగున రెండింటినిమాత్రమే వివ
రించి వ్రాస్తున్నాను అర. II. 280 “ఇన్నలోపాఖ్యాన మెప్పుడు”
అనే సీసము సర్వయతిసీసవ కావలసినదే కాని అచ్చుపుస్తకములో
అబ్రవెలది మూడవచరణము “సుతరగ్రుండైన * ఋశుపర్ణు గీర్తింప”
అని ఉండుటచేత నియమము తప్పినట్లున్నది. కాని అనేక తాళపత్ర
ప్రతులలో “ఋశు రగ్రుండైన” డని “ఋషి రగ్రుండైన” డనిపాఠములున్నవి.
అర I. 162 “మతిహీనుడైన * సుతులపల్కులు” అనే సీసము
సర్వప్రాసయతిసీసము కావలసినదే కాని అచ్చుపుస్తకములో “ధనము
విల్లునేయ * దునె విధికి” అని ఉండుటచేత నియమము తప్పినట్లు
న్నది కాని ఇది తాళపత్రప్రతులలో “జను విధికి” అన్న పాఠము
కనబడినది

నన్నయ (సీసములతో కలపక ప్రశ్నకించి) రచించిన తేలిగీ
తులలోను అబ్రవెలదులలోను పైని చెప్పిన నియమములు కలవు. అచ్చు
పక్ష ప్రతులు చూస్తే, వీటిలో గాన ఒక్కొక్కచోట నియమము
తప్పినట్లు కనిపిస్తుంది; గాని తాళపత్రప్రతులు చూచి సరియైన పాఠములు
గ్రహించినయెడల నన్నయ రచించిన ఆపాఠములు, తేలిగీతులుగానా
సీసములవలెనే పైని చెప్పిన నియమములను అనుసరించి ఉన్నవని
కేటపడును ఇందుకు గాఢంగా చూడు ఉదాహరణములు
చూడండి:—

శే సాక్షియును ధర్మవర్మయు * సాక్ష్యవిధులు
వప్నంగాదు తప్పినను నశిధర్మయుక్త
వరుణపాశసహస్రంబు * వానిక గట్టి,
పాయు నేకేట నొక్కొక్క * రాయతివంగ సభ. 2. 242.

ఇందులో మొదటివరమంగు యతినియమమున్ను, రెండవవర
మందు ఒక్కచోట అనగా రెండవచరణమంగు యతినియమమున్ను మరి
యొకచోట, అనగా నాల్గవచరణమందు, ప్రాసయతినియమమున్ను
కలవు గనుక మీద చెప్పిన నియమము తప్పినట్లున్నది వ్రాతప్రతుల
లోని పాఠము చూడండి —

“సాక్షియును ధర్మవర్మయు * సాక్ష్యధర్మ
విధులు దప్పంగక జెప్పిన * సగమన్మతి

అని ఉన్నది. ఇందులో మొదటిదశమందు యతిని రెండవ
దశమందు ప్రాసయతిని కలవు. పైనిచెప్పిన నియమములు నిలిచినవి
“శే. వీనిపుట్టినపాపంపు * శేరక చెక్కు
దుర్నిమిత్రముల్ పుట్టిన * నిర్ణయించి
యేను జెప్పితిక దొల్లియు * వీనిచేత,
నట్లు గారపులకు నెట్లు * పుట్టు ననియు” అర. 1. 49.

దీనిలో నియమముచేప్పినది. వ్రాతప్రతులలోని పాఠము చూడండి. నియమము నిశ్చయించి, 3 వ పాదము “యేను జెప్పితఁ దొల్లియు ♦ నిలిచి చేర” అని ఉన్నది.

“అ. వైచిత్ర్యమునకు ♦ నలుఁ డెప్పు డసమర్థుఁ డగుటఁజేసి తన్ను ♦ నన్య లెఱుంగ నుండు నుండుఁ గాని ♦ యునునభాంతరముల కరిగి యిట్లు లగుఁడు ♦ పుంస మీను” అ. 2.156

ఇది సర్వప్రా యతనియమముకలది కావలసియుండెను. అచ్చు ప్రతిలో ప్రాసనియమము నాల్గవచణములో ఉన్నది. వ్రాత ప్రతు లలో ఈ నాల్గవచణము “కరిగి యరిగి యిట్లు లగుఁడు మీను” అని ఉన్నది.

ఇటువంటినియమములు నన్నయ పాటించినవాడని పోయెను వల్ల ఒక గొప్పమేలు కలిగినది. ఈ విరామార్థములలో పాపభేదములు కనబడినప్పుడు ఏపాఠము నన్నయ రచించినవో తెలుసుకొనుట కొంత అవకాశము కలిగినది. ఇందుకు దృష్టాంతముగా మరయొకటి చూడండి:—

సీ. ఆ. మునివరేఁబ్బ శాపమునఁజేసి యిప్పటి నయమచున్నవాడ ♦ నాఁడుగోరె (అ. 4-119)

ఇది సర్వప్రాసనీకము కావలసినది; గాని, ఆ. 4 వ చరణములో ప్రాసయతికిమారుగా యతనియమము అచ్చుప్రతులలోను, కొన్ని వ్రాతప్రతులలోను ఉన్నది. ఒక వ్రాతప్రతిలో మాత్రము, “శాపమునఁ జేసి ననసి యి, ప్పాటనున్నవాడ ♦ నాఁడుగోరె” అని ఉన్నది. ఇదియే సరియైనపాఠమని నన్నయపాటించిన నియమవిశేష సరణిబట్టి నిశ్చయించవచ్చును. ఇక్కడభృంశాంశ ప్రాస మున్నదని ఈపాఠము విడిచిపెట్టరాదు. ఈప్రాసము నన్నయభాగతమందు ఇంకా కొన్నిచోట్ల కనబడుతున్నది.

య తి

లాక్షణికు లందరిలోను యతిభేదములను ఎక్కువగా వివరించి చెప్పినవాడు అప్పకవి గనుక, అతడు చెప్పినవాటిలో ఏవి నన్నయ భారతమందు నాకు కనబడలేదో వాటిపేర్లను ఆయతులు ఎటువంటికో నావ్యాసము చదివేవాడు మఱియుగా తెలుసుకొనుటకై జ్ఞాపకార్థము ఒకొక్కదానికి ఒకొక్కదాహరణమును ఈదగువను వివరిస్తున్నాను.

1. లు పనిసర్గ స్వగవతులు (అ-దాసోహము)
2. ఋత్యసంబంధవతులు (కృ-ఇ)
3. ఋత్యసామ్యవతులు (కృ-మృ)
4. వృద్ధివతులు (ఇ-లోకైక)

స్వగవతులు

5. బిందుయతులు (రి-ప)
6. విభవనా సరిశ్రమములు (జ్ఞ-న)
7. వి శేషములు (జ్ఞ-న)
8. అనున్యాయములు (రి-గి)
9. అనువాసకాక్షమములు (రి-గి; రి-ప)
10. గుణాయతులు (ముని-ధృం)
11. ముఖ్యవిగామములు (ప-య, రి-య)
12. అభ్యుదయములో ల (న) పులన మైత్రీ
13. అంగోష్ఠ్యసంబంధములు (హ-వాగ్ధరి)
14. విల్లవిల్లములు (ప-పిని వ్లంసా)
15. చిత్తవిశ్లేషములు విశ్రాంతములు (ఉ-ప-అ-అ)
16. భాగములములు (అ-బ-రి-రి)
17. విభాగములు (ఇ-నా-పి)
18. నామగ్రంథిశ్రీములు (అ-రి-పి)

స్వంజవాత్సరములు

ఉభయములు

వైది శీర్షాన్న ఉభయముల నాలిగింటిన్న నన్నయభారత మందు ఎటువంటిప్రయోగమూ లేదు. ఈవిషయము శీర్షాన్న ఉభయ పురులలో నేటికి ఎటువంటిప్రయోగములు నన్నయభారతమందు కనబడనో వివరిస్తున్నాను.

(1) యుక్తవృత్తి యతులు:—“త్రస్తాత్మలమైన యస్య గామలక్ష్మణ” (అ. 2.215) అని వ్యంజనమునకుమాత్రమే ప్రయోగ మున్నది; గాని, స్వగమునకు లేదు.

(2) పదగూపవికములు:—ఒక్క ‘వేపండ్’ శబ్దమునకే ప్రయోగ మున్నది. అది ఆగస్త్యములో (2.227) మైత్రీకోశము. “పండితా హి” అనేపద్యములో ఉన్నది. అయితే గానికి రెండువిధములైన పాఠములు కలవు. “వే దండుమండలచండతుండ విదారణాసిభుజా గ్ధా” అని కొన్నిప్రతులలోను “వే దండుగంధవిదారిభూగర్త ♦ రాసి భాసిభూగర్ధా” అని కొన్నిప్రతులలోను ఉన్నవి. అప్పకవి ‘వేపండ్, సాగంగ’ శబ్దములకు రెండేసిపద్యములు 5 వవన ఒకటి స్వరమునకున్న ఒకటి వ్యంజనమునకున్న ఉదాహరించినాడు. వేపండ్శబ్దముక్రింద వ్యంజనమునకు ఉదాహరణముగా భీష్మపర్వములోని పద్యమున్ను, స్వరమునకు ఆదిపర్వములోని ఈపద్యమున్ను ఉదాహరించినాడు. హిచిమంచి తిమ్మకవి నూడా అచ్చుకు వడి నిలిచిఉన్న పాశమునే తన సర్వలక్షణసారసంగ్రహములో ఉదాహరించినాడు. గాని, పాశ భేదము బుండుటచేత నన్నయ ఎట్లు రచించినాడో నిశ్చయముగా చెప్పలేము; గాని, స్వరము ప్రశ్నోకించవచ్చునన్న జ్ఞానము భాషా పండితులకే కాని సాధారణుల కుండవని చెప్పవలసిన పరరూపాది శబ్దములు విరామస్థలమందు పాఠినప్పుడు, నన్నయ వ్యంజనమునకే కాని స్వరమునకు వడి నిల్పడని నా అభిప్రాయము. ఈ అభిప్రాయము సరియైనదని, చెక్కిన ఉభయశ్లోవిషయములో నన్నయ ఎట్లు వడి నిల్పినాడో చూచినతర్వాత స్పష్టము కావచ్చును *

* వేపండ్శబ్దమునకు వృత్తి విమర్శించవలసి ఉన్నది. “వేప సామవేపః అండః జననకారణం యస్య సః వేపండ్ సామూద్యవ ఇతి ప్రసిద్ధి” అని అప్పకవియములో చెప్పినట్లే కొందరుపండితులు చెప్పుతున్నారు. గాని, దీనికి సిద్ధాంతకామదిలో ఆరము కనబడదు. శబ్ద

3. ప్రాదియతులు:—

వీటికి లక్ష్యములుగా ఈక్రిందను ఉదాహరించినవి నన్నయ భారతమందు కనబడుతున్నవి:—

ప్ర—ప్రాప్త (ఆది 3.141); ప్రార్థించి (ఆది. 7.15); ప్రారబ్ధ (ఆది. 7.150); ప్రారంభ (స. 1. 106, 246.)

ప్రతి—ప్రత్యక్ష (ఆది. 7. 35)

అతి—అత్యంత (ఆది. 7. 58)

అభి—అభ్యుదయ (ఆది. 3. 124); అభీష్ట (ఆది. 3. 82; అర. 2. 317) అభ్యుదయ (స. 1.18)

సమ—సమంచిత (ఆది. 1. 89); సమర్థుని (ఆది. 2. 40); సమల్ల (ఆది. 4. 39); సమీపిత (ఆది. 4. 127); సమక్షము (ఆది 6. 49); సమర్థత (ఆది. 6. 49) సమర్థు (ఆది. 8. 15); సమేత (ఆది. 8. 256); సమదయ (అర. 2. 282) సమగ్ర (అర. 1.359)

అప—అపేత (ఆది. 4. 20); అపార్థీకృత (అర. 1. 28)

వి—వ్యవగత (ఆది. 1. 149); స. 1. 35; వ్యాపాదిత (ఆది. 8. 117)

నిర్—నిరంతర (ఆది. 1. 72; అర. 4. 65);

ఉత్—ఉదార్త (ఆది. 1. 10; 8. 53); ఉదగ్ర (ఆది. 7. 118; స. 1. 160; అర. 1. 305, 361)

వీటిలో వ్యంజనమునకే కాని స్వరమునకు ఎక్కడనూ వడి నన్నయ పాటించలేదు.

సమన్నత (ఆది. 3. 159); నిరర్థక (ఆది. 8. 31); నిరాగ గుండ (స. 1. 184) ఈ మూడింటిలోమూత్రము స్వరమునకే వడి నిలిచియుండుటచేత ఈపాఠములు సరియైనవో కావో చూడవలసి వచ్చినది.

“ఉన్ నిగ్రహమేది నన్ను ధరఁజీవర! కూపము వెల్లరించునాఁ డుగ్రమయ్యాఖిసాక్షిగ సఠమున్నతనక్షిణపాణిఁ జేసి”

అని వేమూరివాణిప్రతి (1907) లో ఉన్నది. అందులోనే శుద్ధపత్రికలో “ఒప్పు” అనే శీర్షికక్రింద “దుగ్రమయ్యాఖిసాక్షి ముగఁ నున్నత” అన్నపాఠము కనబరచినారు. ఈపాఠమే తక్కిన ప్రతులలో ఉన్నది. ఈలాగుననే ‘నిరర్థక’ ‘నిరాగగుండ’ అనేశబ్దములు గల చోట్ల పాఠభేదము లున్నవో అని చూచినాను గాని, భిన్న పాఠములు నేను చూచిన ప్రతులలో కనబడలేదు. ఇంకా మరికొన్ని ప్రతులు చూస్తేనే కాని నన్నయ ఏమి ఉద్దేశించినాడో చెప్పలేము.

కల్పద్రుమములో ఈశబ్దము లేదు. అప్తే సంస్కృతనిఘంటులోను, కిలైల్ కన్నడ నిఘంటులోను “వేతండ” అనే రూపాంతరము కూడా ఇచ్చినారు. ఈనిఘంటులలో ‘వితండ’ శబ్దము (వినుగు)కూడా ఉన్నది. ‘విదండ’ శబ్దము ఎక్కడనూ కనబడలేదు. ‘వితండ’ శబ్దమునుండి ‘వేతండ’ శబ్దము వచ్చిఉండునేమో? ‘వేతండ’ శబ్దమే ‘వేదండ’ శబ్దముగా మారిందేమో? తెలుగుభాషలో ‘వెతకు’ ‘వెదకు’ ‘వైతుకు’ ‘వైదుకు’ అని రూపాంతరము లున్నట్లే సంస్కృతభాషలోనైతము “కుటంగక”కుడంగక; ‘చేటక’ ‘చేడక’ ‘పారత’ ‘పారద’ ‘అన్తిక’ ‘అన్తిక’ ‘కుటప’ ‘కుతప’ ‘కుడప’ అని రూపాంతరములున్నవిగదా. “ప్రథమ ద్వితీయయో: తృతీయచతుర్థా” అని ఛండునివ్యాకరణము (8.11) లో ఉన్నట్లు ‘వేతండ’ శబ్దము “వేదండ” ముగా ప్రాకృతములో మారి సంస్కృతభాషలోనికి వచ్చినదేమో? గల్లటూకాది శబ్దము లెన్నో సంస్కృతము లభింపనిగా,

‘నిర్’ అనే ఉపసర్గతోనున్న శబ్దములు స్వరప్రధానపడితే వాడినట్లు స్పష్టమైతే కావచ్చును. అప్పుడు,—“భూ రత్యమరాపగౌఘము ని రంతరసంతర” (ఆది. 1. 72) ఈచరణములో నన్నయ అఖండపడి ఉద్దేశించినట్లు స్పష్టము.

4. నిత్యసమాసవిశ్రాంతిలు

అనంత (ఆది. 1. 6, 104; 5. 174; 8. 182, 196)

అనన్య (ఆది. 3. 169; 8. 141)

అనిష్టుండు (అర. 1. 132)

అనూన (సభ. 1. 43; 88; అర. 1. 360; 4. 107)

అనేక (ఆది. 3. 160; 5. 17; స. 1. 9; 2. 93)

ఈ నష్టో సమాసములలో స్వరమునకే కాని వ్యంజనమునకు నన్నయ వడి పాటించలేదు.

నారాయణ (ఆ. 2. 22) విశ్వావిత్ర (ఆది. 4. 35; 7. 94)

సాంబు (అర. 1. 159) ద్వార (ఆది. 6. 302; స. 1. 175)

ఏకాంత (ఆది. 8. 74); సాంగ (ఆది. 4. 167.)

ఈ సమాసములలో వ్యంజనమునకే కాని స్వరమునకు వడి పాటించలేదు. ‘నారాయణ’ అనే శబ్దముమూత్రము “పాయక పాక కాసనికి” అనేపద్యము (ఆది. 1. 24) లో స్వరమునకు 2 వ చరణములోను, వ్యంజనమునకు 3 వ చరణములోను వడి నిలిచేటట్లు, ఉపయుక్తమైఉన్నది. అయితే, కొన్ని ప్రతులలో ఈపద్యమే కనబడలేదు. (అదికనబడ్డప్రతులలో ‘దానును’ అనుటకు మారుగా ‘వానస’ వాణస’ అనేశబ్దము కనబడుతున్నది) ఈపద్యము నన్నయ రచించినది కాదని కొందరంటున్నారు.

5. నిత్యయతులు

ఎంచేని (ఆది. 3.85); తగఁజేని (ఆది. 6.47), కత్తుఁజేని (ఆది. 7.145) ఉండిరేని (సభ. 2.237).— వీటిలో స్వరమునకే కాని వ్యంజనమునకు ఎక్కడనూ వడి పాటించలేదు.

ఉన్నేని (ఆది. 7.141)— దీనికి పాఠభేదము లున్నవి.

అచ్చుప్రతిలో “ఉ|న్నేనిమోఘముగాదు దిగ్ధరఁ జీరవీందు రెఱుంగఁగాక” అని ఉన్నది. గనుక ఈచోట మూత్రము నన్నయ వ్యంజనమునకు వడిపాటించినాడని కొందరు అనుకోవచ్చును; గాని వ్రాతప్రతులలో “ఉన్నేని దిగ్ధరఁజీందుభాను...” అని ఉండుటచేత ఈ నిత్యయతులలో నన్నయమతమున స్వరము ప్రధానమేగాని వ్యంజనము కాదని ఊహించవచ్చును.

6. పంచమీవిధ క్రివిరామము

ఇందుకు మామూలప్రయోగములు మాత్రమే కనబడినవి. యాజ్ఞోత్తములకంటె (ఆది. 2. 228); వారలకంటె (ఆది. 8. 43) ఇంత కంటెను (స. 2. 269) వీటిలో వ్యంజనమునకే కాని స్వరమునకు ఎక్కడా వడి పాటించలేదు.

7-8. కాకుస్వర; పుత్రవిరామములు

మహిమా (ఆది. 1. 116); ఒకో (ఆది. 3. 169); కావే (ఆది. 4. 242) జన్నే (ఆది. 8. 179); మణిచిణి (8. 316); త్రిత్రయకులుండవే (అర. 1. 290); కాకుస్వర పుత్రవిరామములకు లక్ష్యములుగా మాపించగిన ప్రయోగములు ఇవిమాత్రమే నాకు కనబడినవి. వీటిలో వ్యంజనమునకే కాని స్వరమునకు ఎక్కడా వడి పాటించలేదు. వేమూరివాణిప్రతిలో “మాయిద్దటిలోనం దెవ్వరి వలతు సెప్పఁమా” (ఆది. 8. 110) అని ఉన్నది; గాని, చాలాప్రతులలో “వలతు సెపుమ ♦ యనవుమ నా” అని ఉన్నది.

వీటినిబట్టి చూడగా, అనంత మొదలయిన సభాసమాసములలోను, ఎందేని మొదలయిన శబ్దములలోను సంధికార్యము స్పష్టముగా ఉండుటచేత స్వరమునకే వడి హర్షవలెననిన్ని, రక్తిసవాటిలో శబ్దములవ్యుత్పత్తి తెలిసిన భాషాపండితులకే కాని సాధారణులకు స్వరము విరుగునన్నజ్ఞాన ముండదు గనుక వ్యంజనమునకే వడి హర్షవలెననిన్ని నన్నయ ఉద్దేశించినట్లు కనబడుతున్నది.

అప్పకవి మొదలయిన లాక్షణికులు ఉభయవర్గకు లక్ష్యములుగా వేర్వేర్చున్న శబ్దములలో ఏవి నన్నయ భారతమందు కనబడుతున్నవో వాటిలో ప్రతిశబ్దమున్న స్వరయతితో, లేక వ్యంజనాక్షరయతితో-ఏదో ఒకదానికేకాని, ఉభయవర్గమున్న ఉద్దేశించి నన్నయ ప్రయోగించినట్లు కనబడదు. “పాయక పాకశాసనికి” అనే పద్యము నన్నయరచించినదే అని రుజువయినా, ఈ సిద్ధాంతము నిలబడగలదనియే నానమ్మకము. ఎందుచేతనంటే, “నారాయణమొండె ధీరామరవంశ...” అనేచరణములోనివడి కేవలము స్వరమైత్రీ కలదే కాదు; వ్యంజనమైత్రీ కలదికూడాను. “నారాయణ” వంటి శబ్దములలో అనగా స్వరము విరుగునన్న జ్ఞానము కేవల భాషాపండితులకే కాని రక్తిసవారికి లేని శబ్దములలో, ఆ స్వరము గల వ్యంజనమునకు మైత్రీ గల వ్యంజనముకూడా వడిస్థలమందు నిలపడము నన్నయకు ఇష్టము. అంతేకాని, వ్యంజనముతో పనిలేని కేవల స్వరమైత్రీ (“నారాయణ” మొదలయిన శబ్దముల విషయములో) నన్నయకు ఇష్టము కానట్లు కనబడుతున్నది. అనగా, “అటుససనీక విశ్వామిత్రుఁ డనియె” (హరిశ్చంద్ర) ఇందలియతి నన్నయకు ఇష్టముకాదు; గాని “సరసిజాక్షినిజాచి విశ్వామిత్రుఁ డనియె” ఈ విధమున నున్న యతిమాత్రము నన్నయ కష్టమని నా యభిప్రాయము. ఇందుకు నిదర్శనముగా నన్నయప్రయోగము చూడండి: “సుతుండురుతరభీమహపుండు ఘటాత్మక...” (ఆది. 6. 282)

అంతేకాదు, వ్యంజనముతో పనిలేక, స్వరప్రధానమైనవర్గలో వైతమువ్యంజన మైత్రీ నన్నయకు ఇష్టమయినట్లు కనబడుతున్నది. ఇందుకు లక్ష్యము లనేకముగా ఉన్నవి; గాని, అన్నీ చూపించుటకు ఇక్కడస్థలము చాలము గనుక, ఏదో కొన్నిమాత్రమే చూపిస్తున్నాను: “కౌల్యార్యంకారు...ఘనుఁ గర్ణాఖ్యుఁ” (ఆది. 6. 80)

“పాలి లార్పగనేలనావుమ బలఁబ్రాణ్యుఁడు” (ఆది. 6. 213)
“ఉ! గ్రానలపద్ధులై రని ధీరామర” (ఆది. 7. 21)
“అభర! జావో లోఁ దెచ్చియిచ్చె నధికశ్రీతిఁ” (స. 1. 257)
“ఇష్ట! డలుసెడి సుచిత్తుఁ డయ్యెనొక్కఁ” (అ. 1. 208)

పాదావ్యక్తరమనకున్న వింశతిస్థలమందున్న అక్షరమునకున్న ఉచ్చారణలో మైత్రీ ఖార్తిగా కుదిరినప్పుడే పనినియమము సార్థకమగుతుంది. “ద్విపద. నాకవాసుల నేను ♦ బ్రాహ్మించినాడ | నాకవాసులకృప ♦ సఖిలభాగ్యములు” రెండు చరణములలోను స్వరప్రధానమైన పల్లే ఉన్నా, రెండవచరణమందు వ్యంజనమైత్రీహడా ఉండుటచేత, శ్రావ్యత ఎక్కువయినది. ఇటువంటివడి నన్నయకు ఇష్టము గాని, మొదటిచరణములోని వడి నన్నయకు అసమ్మతమని నా అభిప్రాయము. ఉభయవర్గ రెండుపు నన్నయకులేదనే నా నమ్మకము. అఖండవడి సమ్మతించని లాక్షణికులు తెచ్చిపెట్టిన ఉభయవర్గ ప్రసక్తి అఖండవడి వాడిననన్నయకు అనవసరము.

అఖండవడి*

కవిజనాశ్రయకర్త, సులక్షణసారము రచించిన లింగమగుంట తిమ్మకవి, కవిలోకసంజీవిని రచించిన ముద్దరాజురామన్న, లక్షణసారసంగ్రహము రచించిన చిత్రకవి పెద్దన, సర్వలక్షణసారసంగ్రహము రచించిన కూచిమంచి తిమ్మకవి, సుకవి మనోరంజనము రచించిన కూచిమంచి వెంకటరాయడు, లక్షణదీపికా కర్త అఖండవడి గ్రాహ్యమని పరిగణించి, దానికి లక్షణము చెప్పినారు. అప్పకవికి మాత్రము ఇష్టముకాకపోవుటచేత, అఖండవడి అగ్రాహ్యమన్న అభిప్రాయము కొందరికి కలిగినది. శ్రీనాధాదిమహాపురు అఖండవడి తరుచుగా వాడినారు. అచ్చుప్రతులలో పరిష్కర్తలు తమ ఇష్టానిష్టములబట్టి గ్రంథము తారుమారుచేయుటచేత, కనబడకపోయినా, వ్రాతప్రతులలో భారతాదిసద్గ్రంథములందున్న అఖండవర్ణ కనబడుతున్నవి. అఖండవడి గ్రాహ్యమన్న సిద్ధాంతము ఏర్పడినప్పుడు ఉభయవర్గ అనవసరముకాక తప్పదు. ఉభయవర్గకు లాక్షణికులు లక్ష్యములుగా వేర్వేర్చున్న శబ్దములు ఎల్లు నన్నయ తనగ్రంథమందు విరామస్థలములలో వాడినాడో చూచినతర్వాత నన్నయకు అఖండవడి ఇష్టమే అన్న నమ్మకము నాకు తోచినది. ఎందుచేతనంటే, స్వరప్రధానమైన వర్గలో వైతము వ్యంజనమైత్రీ హర్షవలెననిన్ని, స్వరమునకే నావ్యంజనమునకే నా వడిహర్షవలెనన్న స్థలములలో వైతము చాలావోట్ల వ్యంజనమునకే వడిహర్షవలెననిన్ని కోరిన నన్నయకు వ్యంజనమైత్రీ ప్రధానమైన అఖండవడి ఇష్టముకాకపోవునా?

* “తెలుగు” పత్రిక (సం. 1, సంచికలు 9-10) లో ఈ విషయమును సవిస్తరముగా చర్చించి నే నొకవ్యాసము వ్రాసినాను.

అచ్చప్రతులలో నిలిచియున్న అఖండపట్ల చూడండి:—

1. నలినాక్షి యందొక్క- ♦ నాగకన్యక కామ,
పసవశయై వానిఁ ♦ బట్టి తిగిచి,
కొని నాగపురమున ♦ కొనరంగఁ జని... (ఆది. 8. 128)
2. యశీలావ మేగ్నడు ♦ నల్లంగడఁగఁ బల్కు,
వేష్టతో మణుమాట ♦ వినఁగఁ దివురు
నల్కినలజ్జనంత యగు నక్కన్య,
వైఁ బడి (ఆది. 8. 87)

ఈ రెండింటిలో ప్రాసయతి కనబడుతున్నది గదా యతి విచార మెందుకని కొందరికి తోచును. పరిష్కర్తలకు అట్లుతోచినది గనుకే దిక్కు విడిచివారు. ఈ రెండుసీసములున్న సర్వత్ర యతి నియము గలవి గనుక, ఇక్కడ నన్నయ ఉద్దేశించినది యతియేకాని ప్రాసయతి కాదు.

8. వీరలు దైతక క్షీఁ బ్రభ ♦ వించినవారను టేమిసందియం
చీ రమణీయకాంతి నుపమింపఁగ (ఆది. 5.155)
భావిపురాతనావ్యతన ♦ పార్థివలక్ష్మ్యులు పాండవేయు ల
క్ష్యుభవంబుతోడ నుపమింపఁగ (స. 2. 114)

ఈరెండింటిలో ఏదో ఒకటి అఖండపడి యని చెప్పకతప్పదు. ఇటువంటిది ఉభయవర్ణకు లక్ష్యముగా లాక్షణికు లెవ్వరును పేర్కొని యుండలేదు. “ఉపమింపు” మొదలయిన క్రియారూపములలోని ‘ఇంచుక్’ ప్రత్యేకించుట పూడవన్న వాదము నన్నయకు సమ్యక్తమనియే నాయభిప్రాయము. ఇటువంటి క్రియారూపములు వాడినప్పుడు అతడు వ్యంజనమునకే వడి కూర్చినాడు. చూడండి:— పరిచరించు (ఆది. 2. 152); ఆనుగమింపఁగ (అర. 2. 305); బాధించి (ఆది. 6. 294); ప్రార్థించి (ఆది. 7. 15) గావించె (సభ. 1. 16); నిర్మించె (స. 2. 160).

4. పర్వం | బ కడుక మేలనగ శాంతిపర్వము చెలయున్.
(ఆది. 1. 57) పర్వంబు + అ (ఏవార్థకమైన అకారము) ఇక్కడ పర్వము ప్రత్యేకించుట కూడవంటే, ఈ ఉదాహరణము అఖండపడికి లక్ష్యము కాదని చెప్పవలసి ఉంటుంది. కాని, కొంతమంది పెద్దపండితులు ఇటువంటివోట్ల స్వరము ప్రత్యేకించుట కంగీకరించినట్లు కనబడు తున్నది. అచుద్రితగ్రంథచింతామణి సం. VIII. సంచిక. 1. లో మండపాక పార్వతీశ్వరకవిగారు రచించిన మాలికలో “ఏకే మేకయి నట్లు చుల్కనగుపత్తై ముక్కియై” అని ఉన్నది. అందులోనే “ఇంతేకాదా మగసోమనాగకవియంకలేవాసి” అని వ్యంజనమైత్రి గల ప్రయోగముకూడా కనబడుతున్నది.

నన్నయభారతం వ్రాతప్రతులలో కనబడుతూ ఉన్న అఖండ పట్ల చూడండి:—

1. కొడుకుం ద్రిలోకవిజయుం
బడయుడు నని ఘోరమగు తపం బొనరింపం
జొడఁగ గురరాజు నెడ్డ(=)లో
నిజాని చిహ్నగమిట్టి ♦ నిష్ఠాత్ముడై. (ఆది. 5. 130.)

“నిష్ఠాత్ముడై” అనుటకు మారుగా “నేకాంతమునక” అని అచ్చులో మార్చినారు. “నిష్ఠాత్ముడై” అనియే నన్నయ రచించి ఉండునని దానితర్వాతి వచనములో “ఇట్లతినిష్ఠనేకపాద్యోతుండయి” అని ఉండుటచేత స్పష్టమవుతున్నది.

2. నీవ కడు నేర్పుకాడవు
గావలెను నీనిఁ గొన్నిగఁబిలి మేమున్
నీవిద్యలెల్లఁ జూపుదు
మివీరులు నూచి మేలు ♦ మేలని పొగడన్. (ఆది. 6. 88)

అచ్చప్రతిలో “మే పీరలు” అని దిద్దినారు. ఇక్కడ “చూపు దుమే” అంటే ఆర్థము సరిపడదు.

3. “నూవ మనంబునఁ దలంపుచుండును నేనున్” (ఆది. 5. 135)
“నూవ..... నుంపరి యెప్పుడున్” అని ఒకరున్న, “నూవ... జొల వక యేనున్” అని దిద్దినారు.

4. “సల్లనైతోఁతెంచునట్టి తనవు” (ఆది. 6. 211) అని ఒక వ్రాతప్రతిలో నాకు కనబడినది; గాని, ఇది సర్వత్ర ప్రాసయతినయ మముగల సీసముగనుక ఈపాతము సరియైనదికాదు. మరికొన్ని ప్రతులు చూడగా అచ్చప్రతిలోని పాతమే కనిపించినది.

‘బోరన’ శబ్దము ‘బోరు + అన’ అని విడదీయుటకు అవకాశ మున్నదేమో విమర్శించవలెను. ‘బోరు’ అనకరణపదముగదా? ఇందు స్వరము విడదీయుటకు అవకాశమున్నదంటే, “బోరనఁ గీర్తించిరి సం తతమై పదాఁరావంబు”లో అఖండపడి ఉన్నదని చెప్పవలెను. ఇట్లే మరిమాడుచోట్ల ‘బోరన’ శబ్దము విరామస్థలమందు నన్నయ్య వ్యంజ నమునకే వడి నిల్పి ప్రయోగించినాడు.

(చూ. ఆది. 4. 190; అర. 1. 287; 2. 29.)

యతికి సంబంధించినవి శేషములు మరికొన్ని గలవు.

“పాలుపడి నిల్పులాఁచివా ప్రాసమునకు
జాతివాకు సవర్ణమై శంక లేక
యతికిఁ బంచమవర్ణాద్య మగుటఁజేసి
చెల్లదు వకారమునకు లక్ష్మ్యభుజంగ” అప్ప. 2. 249
“లాఁచిజాతికి వడికి నిల్వఁదగదనుచు
నూత్రమునఁ జెప్పలేదని చూడవలదు
నన్నయార్యుఁడు పంచమామ్నాయమునను
నిలుపులక్ష్మ్యంబులకు మాటు మలుక వశమే.” అప్ప. 2. 251

దీనినిబట్టి చూడగా జాతివా లాతివాలకు వడి నిల్పరాదనిన్ని నన్నయ అట్లు నిల్పలేదనిన్ని అప్పకవియభిప్రాయ మయినట్లు కనబడుతున్నది. నిల్పలేదని చెప్పినదానికి లక్ష్యము లెట్లు చూపిం చుటకు సాహసించినాడో తెలియకున్నది. పైని ఉదాహరించిన పద్యముల తర్వాత “భూనులకీర్తి బ్రాహ్మణుఁడు ♦ పుట్టుఁడు” అనే పద్యము ఆదిపర్వమునుండి (1. 157) ఎత్తి, తన లక్షణమునకు లక్ష్యమైనట్లు కనబరచినాడు. “జాతివాలాతివాలకు” నన్నయ వడి నిల్పలేదని చెప్పినవాడు “భూ” లాకీ “పు” లకు వడిగలవలయు ఉకా

హరించిన నేమిప్రయోజనము? ఇంతకూ బాటిలాతివాలకు వడినిచ్చిన పద్యము నన్నయభారతమందు లేకపోలేదు.

శీ||పా|| “వేణి సరస్వతి ♦ నన్న యైరావతి... (స. 1. 71)
భారతమందు గనడవనాదేశము నిర్మమైనట్లే కనబడుతున్నది.

తిక్కనప్రయోగములు

1. ఒం | డుగడ (విరా. 1. 130); 2. ఒం | టిదిరుగు (విరా. 1. 108); 3. శ్రీ వాణిపంగ (ఉగో. 1. 143)

ఎర్రావెగడప్రయోగము

ఉ | ర్వి సనిపంగ (సారి. ఉ. పు. 259)] నన్నయభారతములో ప్రాసస్థలమందుమాత్రము ఈ ఆదేశమునకు లక్ష్యములు కనబడలేదు.

వపలకు మైత్రి లేదన్న అభిప్రాయముతో కొందరు పరిష్కర్తలు “మహావల్లభ తత్క కాగము నెఱపంబున...” అని (ఆది.1.125) ఉంటే, “నెపంబున” అనేశబ్దము “నెవంబున” అని మార్చి అచ్చు వేయించినారు. “నెవంబున” అనేశబ్దముయొక్క సాధుత్వమునిల బెట్టుటకు ఈపద్యమే ప్రమాణముగా చూపిస్తున్నారు. “నెపము అనేశబ్దము అందరికీ తెలిసినదే “ద్రుపదతనూజం” అనే పద్యములో (సభా.2.222) నాల్గవచరణము “నెపమునఁ బరిభూతయయ్యె ♦ నిష్కరుణులచేత” అని ఉన్నది. “పిరుడను నరుని యేయున, పారశరావలులనడుమ ♦ వారింపంగా” (ఆది.7.197) ఇక్కడ దిద్ది మార్చివేయలేదు.

ఉభయపక్ష ఉండవలసినదని వాదించేవారు పంచమవిభక్తి విరామములోపాటు చతుర్థివిభక్తి విరామముపాడా చేర్చుకోవలసి ఉంటుంది. నన్నయభారతమందు ఈవిభక్తిప్రత్యయము విరామస్థలమందు ఒక్కచోటనే ఉన్నది. “అనఘ మామామకకుని నాఁకైకడంగి” (స.2. 174).

“కృతవీర్యుగనమెల్లఁ ♦ గృప్తినేసి” (ఆది.7. 182) ఋకార లికారములకు మైత్రి కలదని లాక్షణికులు చెప్పలేదు. దీనినిబట్టి లక్షణము చేయవలసి ఉన్నది.

ప్రాస

నన్నయభారతమందు అప్పకవి మొదలయిన లాక్షణికులు చెప్పినప్రాసభేదములు కొన్నిమాత్రమే కనబడుతున్నవి. అవి ఏవంటే,

1. ఖండాఖండప్రాసములు

1. వీరఁ బఱతెంచి... (ఆది. 8. 200)

2. అపన్నగముఖ్యులఁ దన, వీరపున (ఆది. 2. 42)

అప్పకవి వీటిని ఉదాహరించినాడు. ఇవేకాక, ఆదిపర్వము నందు అని “మర్త. తీరయయ్యెల” అనేపద్యముపాడా ఉదాహరించి నాడు; గాని, ఈపద్యము నన్నయభారతమందు నాకొక్కడా కనబడలేదు.

2. సంయుతాసంయుతప్రాసము

లేళ్ళిమ్మనకు—“ఉ. క్షుత్రియవంతులై...” (ఆది. 3. 178)

3. ఉభయప్రాసము

1. దున్నిని త్తముల్ పుట్టెన ♦ నిర్ణయించి (అ. 1. 49)

2. కనకగిరిం.... | త్రిణయన (అర. 4. 38)

4. ప్రాసమైత్రిప్రాసము

1. ఇమ్ముగ సర్వలోక...వం | ద్యుంబరము... (ఆది.1. 76)

ఈపద్యమునే హుచిమంచి తిన్నకవి తన సర్వలక్షణసారసం గ్రహమందు ఈ ప్రాసభేదమునకు లక్ష్యముగా ఇచ్చినాడు. కొన్ని వ్రాతప్రతులలో “ఇమ్ముగ” అనే ఉన్నది. అచ్చుప్రతులలో ఇమ్ముగ అని మార్చినారు.

2. ఉ. “అమ్మునియల్లి...నుగ్రతంబమ్మిన...” (ఆది. 4. 87)

3. ఉ. “సంబినశోధ భాగము... | యంబుధి... (ఆది. 7.119; 8.85)

‘సంబిన, పమ్మిన’ అని రూపాంతరము లున్నవనుటకు ఇటు వంటిపద్యములే ఆధారమగుటచేత వాస్తవమేదో తెలియదు. ‘ంబమ్మ’ వీటిని ప్రాసాక్షరములుగా ఒకపద్యములో నిలపకూడదన్న వాదము వల్ల వచ్చినరూపాంతరములు కావా?

5. స్వవర్గజప్రాసము

ఉదాహరణ “కా. ఏడక్షాహిణు... | రూఢిం... (ఆది. 1. 69)

దీనిలకు “ఉ. కాదన...సం | బోధన... (ఆది. 2. 200)

6. ఋప్రాసము

1. గారణమున నిచ్చి ♦ యాఋషిలోడ... (ఆది. 7. 86)

2. ఆఋషి... | చీరలు (అర. 3. 104)

7. అభేదప్రాసము

“ప్రల్లప మేది...1 త్రెళ్లుకు... (స. 2. 69)

‘ండ, య’లకు ప్రాసము అప్రకృతమని అప్పకవి చెప్పినాడు. కాని సభాపర్వమందలి పద్యము (2. 111) ఒకవ్రాతప్రతిలోను, అహోబలపండితీయములోను ఎట్లున్నదో చూడండి:—

“ఉ. మంశితసూర్యరశ్మి...గంబ|

స్వందిసుగంధి.....” మరియు వ్రాతప్రతులు చూచి ఈ పాఠములయొక్క సాధుత్వము నిర్ణయించవలసి ఉన్నది.

కొన్ని ఇతరవిషయములు

అద్రుప (ఆ.2.70; 5.128; స.1.209; అర.1.162; 4.78) సగణముగా ప్రయుక్తమై ఉన్నది. ఈవిధముగానే ‘ఎడ్డ’ రెండులఘువులుగా వ్రాతప్రతులలో కనబడుతున్నది. చూ. ఆది. 5. 120. “ఎడ్డలో” (సగణం) అయితే, “ఏ నొకపాపభావమున ♦ నెడ్డ దలంపక...” (అర.2.214) అనిపాడా కలదు. చిద్రుచె, చిద్రుపలు, ఎర్రచి మొదలయినవి ఇటువంటివే. “మొగినకేలుమొగిచి ♦ మ్రొక్కిరంత” (అర.2.102) ఇందు ‘మొగిచి’ అనుటకు మారుగా ‘మొగిడ్చి’ అని వ్రాతప్రతులలో ఉన్నది. ‘అద్రుప’ వలెనే ‘మొగిడ్చి’ సగణము.

ఇదివరకు అచ్చుపద్యభారతప్రతులలో ఒకటయినా నిర్ణయమైనది కనబడలేదు. సరియైనవ్రాతప్రతులతోదాటూ లేకపోవుటచేతనూ, వరి

మృత్యువు తమ ఇష్టానిష్టములనుబట్టి మూలమునకు విరుద్ధముగా వ్రాత ప్రతులలోనిపాఠములు దిద్ది అచ్చువేయించుచుచేతనూ, ఇప్పుడు అచ్చు పడ్డప్రతులలో అపపాఠములు అనేకముగా కనబడుతున్నవి. లేఖక ప్రమాదములవల్ల గలిగినకీడుకంటె పరిష్కారము అయుక్తముగా చేసినదిద్దుపాట్లవల్ల కలిగినకీడు ఎక్కువగా ఉన్నది. కవి ఉద్దేశించిన దేదో తెలియదు. కొన్నిచోట్ల ఈ అపపాఠములు చూచి మోసపోయి నన్నయమతమునకు విరుద్ధముగా లక్షణముచెప్పడముమాడా సంభవిస్తూ ఉన్నది. స్పష్టముగా కనబడుతూ ఉన్న లేఖకప్రమాదములు మాత్రము సవరించి పాఠభేదములన్నీ చూపిస్తూ భారతవయినా యథామూలము గా అచ్చువేయిస్తేనే కాని, ప్రాచీనభాషాలక్షణము, ప్రాచీనధంకో

లక్షణము పూర్తిగా తెలుసుకోలేము. ఇప్పుడు నేను వ్రాసిన విషయములు మాడు అచ్చుపడ్డ ప్రతులు, ఆరువ్రాతప్రతులు మాత్రమే చూచి వ్రాసినాను. ఇంకా మరికొన్నిప్రతులు చూచినయెడల నా యభిప్రాయములు నేను మార్పుకోవలసినప్పుడేమోచూచినప్రతులయినా సరిగా చూడక పోవుటచేత నేను కొన్నిచోట్ల పొరపాటుపడి ఉండవచ్చును. వాస్తవమేమో తెలుసుకోవలెనన్నకోరికకాని నేను చేసిన సిద్ధాంతమే నిలబెట్టుకోవలెనన్న దురభిమానము కలవాడను కాను గనుక, నాపరిశీలనలో లోపములున్నయెడల వాటిని కనుగొన్నవారు వంటనే నాకు తెలియజేయవలసినదని విషయమూర్ఖముగా వేడుంటున్నాను.

ఈ శ్వర ప్రార్థనము

గోదావరి సత్య నారాయణ, బి. ఎ.

సంధిగ భారతీయులకు నక్షిణోరుసాభాగ్యముల్
వాసిం జెందగ సంపదావళుల దుర్వారంబుగా నిచ్చియు
దాహిల్లంగ ననుగ్రహించి యధిగోష్ఠారిన్ వసన్ లోకసం
త్రాసంబు దొలగింపవయ్య పరమాత్మా! భక్తసంరక్షకా!

మ. అతివర్షంబున కొన్ని దేశముల వర్షాభావితన్ గొన్నిటన్
క్షీణసస్యంబులు నాశమయ్యె కణవుల్ నిత్యంబు దేశస్థులన్
చెలలంబెట్టగపాగ తీస్త్రగతులన్ వేధించె భూకంపముల్
గతసంవత్సరమందు నీడువయ తగ్గక భక్తసంరక్షకా! ౨

కా. పాపంబుల్ భువి సల్పుచుండురని భావంబందు మర్త్యులీపై
కోపం బూనుట న్యాయమా శిశువుపై గ్రోధించునే మాత నీ
రూపంబెవ్వరు మాడగల్గుదురు చిహ్నపాత్యకా! దేవ! నీ
ప్రాపుంజాచియెకాద నిర్బేదము దేవా! భక్తసంరక్షకా!

మ. కణవుల్ వానలు కాటకంబులును భూకంపంబులున్ జావులున్
వెలపుం బుట్టగజేసి భూజనుల నీవిశ్వప్రభావోన్నతిన్
నిరతంబున్ స్తుతియింపజేయు గతము న్నీమాయ లెవ్వారికిన్
ఋణింపంగఁ దరంబుగాను పరమాత్మా! భక్తసంరక్షకా! ౪

కా. యోగాభ్యాసగరిష్ఠులౌ మనులకు న్యోచింప దుస్సాగ్యమై
బాగై కన్నులఁ జూడరాని దయ సద్వాగింద్రియూతీతమై
రాగారణ్యము గాల్చి దావ మునున్ రాజిల్లు నీరూపమున్
నేగం విప్పడు చూప నిండుదయ రావే భక్తసంరక్షకా!

మ. రవిచంద్రాదుల సృష్టిచేసి జగముల్ రక్షించి నిశ్చంకతో
పవలుం రేయియుగ్లఘనట్లు విధు లెప్పటింకగాజేసి యి
బ్బువనాతీతుడవై సమస్తమును సమ్మోదంబుతోఁ గాచి వే
రవనీభారము దాల్చుచుండువు రమేశా! భక్తసంరక్షకా!

కా. ఆపద్యోల భీతి దోష నెద దైర్యంబంతయున్ దూలఁగా
బాపాత్ముండను పాహిపాహియని నిజ భావంబులో నెంచినకా
తాపం బార్పగవచ్చి ప్రాకు పహహ తథ్యంబుగా దీనర
క్షాపారీణుడవయ్య! నీవు జగదీశా! భక్తసంరక్షకా!

మ. ధరలో మేలిది చెడ్డ యంచు ప్రజ సిద్ధాంతంబు లెన్నెన్నియొ
సరగక జేయుచు నుండు సంతతము ప్రాప్తద్వైతమున్ జూచి నీ
యురుదృష్టిన్ సకలంబు లోకహితమై యొప్పురు నీసేవకుల్
చరితార్థుల్ గద భూమిపైని భువనేశా! భక్తసంరక్షకా! ౩

కా. భోగంబు లెన్నమాయ లంచు మది సంపూర్ణంబుగా వమ్మి స
ద్యోగాభ్యాసము సల్పి నిన్నుగన నుద్యోగింక్ర పుణ్యాత్మకుల్
భోగాయత్రమనస్కు లెన్నడును నిన్ బూజింపగానేర లో
యోగిం ద్రేశ్వర! భ్రాంతచిత్తములతో నోభక్తసంరక్షకా! ౧

మ. ధనసందోహము వక్రుకాపానములున్ దారాసుపుత్రాదులున్
మన సింపారగఁ గల్గెనంచు భువిలో మల్లిగి దర్పంబునకా
నిను ధ్యానింపక గ్రుడ్డియై బధిరుడై నిత్యంబు స్వాధ్యాయై
దనివింజెందును మాధుఁ డెట్లు జననంద్యా! భక్తసంరక్షకా!

వృక్షములు, మనుష్యులు

పార్వతి సత్యనారాయణమూర్తి గారు

మనుష్యులవలెనే, వృక్షములుకూడ, నాహారమును స్వీకరించి, రూపపరిమాణములందు మార్పుల నొంది సంతానాభివృద్ధిని జేయుచున్నవి.

మనుష్యులు తమకు గావలసిన వస్తుసంపాదనకు సంచారమును జేయుచున్నారు. వృక్షములు, చరింపకయే యాహారసంపాదన జేయునట్లు భగవంతు డనుగ్రహించియున్నాడు.

వృక్షములను మనుష్యులతో పోల్చినపుడు, వానియంగములకును, మనుష్యాంగములకును, గల సమానత్వమునుగూర్చి, తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నింపవలెను. ఇంతవఱ కట్టి ప్రయత్నములనుగూర్చి ప్రకటింపనందున నేనందులకు పూనుకొంటిని. ఇందెంతవఱకు కృతకృత్యుడనై తినో పాతకులే నిశ్చయింపగలరు.

అంగనిర్మాణము

1. చర్మము=పట్ట, మనకు చర్మమువలెనే వృక్షకోటికి పట్టయుపయోగించుచున్నది.

2. కండరములు = కాష్ఠనాళపుంజము, (బెండు పదార్థము) మనలో కండరమువలె వృక్షములందు దివి యుపయోగించును.

3. శాకులు = కాష్ఠనాళపుంజములందలి వృక్షకాప 8 (ఇది శీతమునకు పైభాగమున గలదు) మనలో నాడీమండలము చేయుపనిని వృక్షములందు దిది చేయును.

4. అస్థిపంజరము=కాష్ఠభాగము (చేప), మనకు నెముక లేట్లుపయోగపడుచున్నవో యటులే వృక్షములందు చేప యుపయోగపడుచున్నది.

5. గుండెకాయ=ఆకుభాగము, శరీరపోషణకు గావలసిన రక్తమును హృదయము శరీరమంతటికిని బంపునట్లులే, ఆకులు వృక్షపోషకరసమును వృక్షభాగమంతటికిని బంపుచుండును.

6. నెత్తురుగొట్టములు= శీతములు. మనలో ధమనులు, సిరలు, కేశనాళికలు, రక్తమును తీసికొనిపోవునట్లులు వృక్షములలో వేళ్లనుండి వచ్చినయాహారము సిద్ధాహారముగా మాటుటకు శాకులలోనికి తీసికొనిపోవుటకును, ఆకులలో తయారైన పోషకరసమును ఆయాభాగములలోనికి వచ్చుటకును, శీతములను గొట్టములు గలవు.

7. రక్తము=పోషకరసము, మనశరీరమునందు రక్తమున్నట్లు వృక్షములందు పోషకరసముండి మనలో రక్తముచేయుపనిని చేయును.

8. ఆహారము=వేళ్లనుండివచ్చునాహారము, మనకువలెనే వృక్షములకుకూడ ఖన, ద్రవపదార్థము రసరము. ఆపదార్థములను వేళ్లు సంపాదించును.

9. ధాన్యకొట్టములు = కాండము, సంతర్కరమందు వేరువేరు ఋతువులలో పండుధాన్యాదులను మనము సంగ్రహించుకొని యవి పండనికాలమందైనను మనయవసరముకొలది వానినుపయోగించుకొను విధమున వృక్షకోటి యాకులలో తయారైన వచ్చిన యాహారము యెక్కువైన దానిని కాండమందుంచుకొని యాకులు రాల్చిపోయి యాహారము తయారుకాని సమయమున సంగ్రహించుకొనిన యాహారమును యుపయోగించుకొనుచుండును.

10. చేతులు=వేళ్లు, మన మాహారము సంపాదించుకొనుటకు చేతుల నెట్లుపయోగించుచున్నామో యటులే వృక్షముల వేళ్లు ఆహారసంపాదనకొరకు పయోగించుచున్నవి.

11. గోళ్లు = మూలరక్షణములు, మనకు గోళ్లెట్లుపయోగించుచున్నవో యటులే, వృక్షములయొక్క వేళ్లనలయందు గల మూలరక్షణము లుపయోగపడుచున్నవి. అవి యరిగిపోయిన మరల పుట్టుచుండును.

12. కాళ్లు=వేళ్లు, సంచరించుటకు మనకు కాళ్లెట్లుపయోగపడుచున్నవో యటులే వృక్షములవేళ్లు కొంతదూరమువఱకు నాలుగు దిశలకు వ్యాపించి యాహారము సంపాదించుటకును, వృక్షభాగములను భరించుటకును నుపయోగించును.

13. జీర్ణాశయము=ఆకుభాగము, మనము తీసికొనిన యాహారము ఆహారనాళముద్వారా జీర్ణాశయములోనికిపోయి కొన్ని రసములసహాయమున జీర్ణమై రక్తముగామాటి, శరీరపోషణ కుపయోగించు విధముననే వేళ్లనుండి వచ్చునాహారము గొట్టములద్వారా ఆకులలోనికి పోయి జీర్ణసాధనరసములవంటి, సూర్యకిరణవాయుసహాయమున, పోషకరసముగా తయారై వృక్షపోషణ కుపయోగించుచున్నది.

14. నోరు=ఆకులు, వేళ్లు, మనకు నోరుపయోగించునట్లు, వృక్షములకు ఆకులు, వేళ్లు, నుపయోగించుచున్నది.

15. శ్వాసకోశములు=ఆకులు, వేళ్లు, మనశ్వాసకోశము లెట్లు వాయువును గ్రహించి రక్తమును శుభ్రపఱచుచున్నవో యటులే వృక్షములందలియాకులు వాయువును గ్రహించి పోషకరసమును తయారుచేయుచున్నవి. వేళ్లకూడ వాయువును పీల్చుకొనును.

16. ముక్కురంధ్రములు=ఆకులలోని రంధ్రములు (పోషకములు) మన ముక్కురంధ్రములు ఉచ్చాస్య, నిశ్వాసములు జరిగించునట్లు లాకులలోని రంధ్రములు గాలిని పీల్చుట ప్రాణవాయువును విడుదలు జరిగిరచుచున్నవి.

17. చర్మమందలి నూత్నగ్రంథములు=కాండమునందలి రంగ్రములు, నువచర్మమునందువలెనే వృక్షములకు కాండముపై రంగ్రములు గలవు. అవి గాలిని కీల్చుటకు మాత్రము కొంతవఱకు పయోగపడుచున్నవి. నీటినిగూడ విడుచును.

18. బాహ్యవయములు=కడుగు, చర్మము, క్వాసకోశములు, ప్రేగులు, మూత్రపిండములు మనలో బాహ్యవయములలో ముఖ్యముగా గణింపబడుచున్నవి. వృక్షములలో నీయవయము లన్నియును జేయుపనుల నాకులు, కాండము జేయుచున్నవి. (గాలివిడుచుట, నీటిని వదులుట)

19. టిస్యూలు=కణములు, మనశరీరమందలి వేటువేటు భాగములందు నేమవిధము లగు టిస్యూలు (అణువులు) చేరియున్నట్లే వృక్షములందుకూడ కొన్నివిధములగు కణములు గలవు.

20. ఇంద్రియములు=మనకువలెనే వృక్షములకుకూడ, నిద్ర, సుఖము, భయము, బాధ మొదలగు నింద్రియజ్ఞానము గల దని పరిశీలించి ఒకపండితవర్గము ప్రతీకలలో ప్రచురించెను. దీరినెన, సీమగిర్జారము మొదలగు వృక్షములయొక్కలు రాత్రులయందు ముడుచుకొని నిద్రించుచున్నట్లుండును. కొన్నిచెట్ల గూకులపై చేయివేసిన భయపడునట్లు ముడుచుకొనిపోవును. మనుష్యునిశరీరమునం దనేకము లగు నవయవములు చేయుపనులను వృక్షములయందు ఆకులే చేయవలసి యున్నందున భగవంతు డొక్కొక్కవృక్షమునందు వేలకొలదియొకలను ప్రసాదించియున్నాడు. అట్లు ఎక్కువగా నాకు లుండనియెడల నిన్నిపనులు ఒకటికంటెకాకులు చేయుట కష్టము గదా?

ఇంతవఱకు మనుష్యునియొక్క యవయవములకును వృక్షాంగములకును గల సమానత్వమునుగూర్చి తెలిసికొనినారము. ఇటుపై సంతానాభివృద్ధినిగూర్చి మనుష్యులతో నెంతవరకు పోల్చవచ్చునో తెలిసికొందము. ప్రారంభశరీరకాస్త్రము మాత్రమే తెలిసికొనినవారు దీనిని గ్రహించుటకు అవకాశ ముండదు. కనుక గర్భోత్పత్తినిగూర్చి తెలిసికొని పిమ్మట దీనిని జూడ బ్రాధీతులు.

సంతానవిషయములలో సమానత్వము

1. ఆవయవసౌష్ఠ్యము=పుష్పదళములు, సువాసన, స్త్రీపురుషులకు గలుగు సంపర్కసందర్భమున పురుషులమనస్సు నాకర్షించునది స్త్రీగదా! అట్లాకర్షించుటకు స్త్రీయొక్కసౌందర్య మెటులు కారణమగుచున్నదో యాచిదముగనే పుష్పదళములు శోభాయమానమై సువాసనగలిగి సంపర్కకారణములగు కీటకాదుల నాకర్షించుచున్నవి.

2. పురుషాంగము=కేసరములు, ఇవి గర్భోత్పత్తికి హేతువులగు నూత్నబీజములను (పుస్తాడిని) తమయందుంచుకొని యవసరసమయమున తిత్తులనుండి బయటకు వచ్చునట్లు చేయును.

3. స్త్రీయంగము =కీటము, (అండాశయము) గర్భాశయమందలి యండములు గర్భధారణకు తగుయోగ్యత నొందుసమయముల దీని యొక్కగుండలి దిమ్మెనుండి యొకవిధమయిన జిగులపదార్థము

(రజస్సు) ప్రబింప కీటకాదులచే తీసికొనిరాబడిన పుస్తాడి దానియందంబుకొని నాళముగుండా గర్భాశయములోనికి పోవును.

4. గర్భాశయము=అండకోశము—ఇందులో అండములు గలవు. ఆయండములలో స్థూలబీజము లుండును. మనుష్యులలో మానవున కొకయండము గర్భాశయమునకు పై నిరుపార్శ్వములందు గల బీజములనుండి రశోరక్తముద్వారా వెలువడి (అరుదుగా రెండింటినుండి రెండండములు వెలువడుట గలదు. అప్పడే కవలపిల్లలు గలుగుదురు) సంపర్కసందర్భమున నూత్నబీజసంపర్కముచే పిండముగా మాటును. పుష్పములం దట్టియండములు కొన్ని గర్భాశయమునందుండి నూత్నబీజ (పుస్తాడి) సంపర్కము తమయందలి స్థూలబీజములకు కలుగగానే యంకురములుగ (విత్తనములు) మాటును.

5. పిండము, అంకురము, మనుష్యులలో పురుషసంబంధముగు నూత్నబీజము. ఋతుసమయమున వెలువడి మార్గమందుండిన యండమందు నూత్నగ్రంథములగుండా ప్రవేశించి స్థూలబీజముతో జేరి పిండముగా మాటునటులు పుష్పములో నూత్నబీజములు (పుస్తాడి) కీలమందలి గొట్టుముద్వారా అండాశయములో ప్రవేశించి, అందులో నుండు నండమునందలి నూత్నమార్గమున ప్రవేశించి, అందుండు స్థూలబీజముతోజేరి, యంకురముగా మాటును. మనుష్యులలో సాధారణముగా నొక్కసంతానమే కలుగుచుండగా వృక్షములం దిన్ని బీజములు కలుగుటకు కారణమేమని సందేహమును పొందవలదు. సాధారణముగా మనుష్యులు, కొన్ని జంతువులు, పక్షులు తమ యాచారము కొఱకు వృక్షములం దాధారపడునట్లు చేసిన భగవంతు డట్లధికసంతానమును వృక్షముల కీయకుండిన నెట్లగును?

6. పిండవృద్ధి = అంకురవృద్ధి, మనుష్యులలో గర్భమందలి పిండము నాభిమార్గమున తల్లి తీసికొనిన యాచారమును స్వీకరించి క్రమాభివృద్ధి నొంది జన్మించువిధమున నండాశయమందలియంకురము తల్లితో సమానమగు వృక్షములోని పోషకరసమును పువ్వుయొక్క తొడిమనుండి బీజబంధకతంతువులద్వారా స్వీకరించి యభివృద్ధి నొంది కాయనుండి వేడిమి మొదలగువానిచే విడచి భూమిపై బడును. (కాయలు పండి రాలునంతవఱకు మనము వాని నుంచక తీసివేయుచున్నాము.)

7. స్తనములు=అంకురదళములు, అంకురచ్ఛదనము, జన్మించిన శిశువును పోషించుటకు స్తనములను భగవంతుడు కలిగించినట్లే వృక్షములం దంకురపోషణకు నంకురదళములను నంకురచ్ఛదనమును కలిగించి యున్నాడు.

8. స్తనము=పప్పుపదార్థము, పిండిపదార్థము, శిశువు జన్మించుసరికి స్త్రీలలో స్తనము కలిగించి కొంతకాల మాశిశువును తల్లిచే పోషింపబడునట్లు చేసినదేవుడు వృక్షములలో మొలక యాచారమును సంపాదించుకొనునంతవఱకు నంకురదళములలోను నంకురచ్ఛదములోను, నొకవిధమైనపప్పు, పిండిపదార్థములను కలిగించి యంకురము పోషింపబడునట్లులు చేసియున్నాడు.

సంతానము కలుగకుండుట

స్త్రీ, పురుషుల క్షములు, పరస్పరాకర్షణ లేకుండిన, సన్నిహితసంబంధము లయినను, ఉభయులలో నొకరు నోగయ్యుటలై సంతానదీజములు చెడినవారై యుండినను, ఉద్దేశపూర్వకముగా నాదీజములను చెడగొట్టుకొనినను, గర్భప్రావకారణములను కలిగి యుండినను, సంతానము కలుగదు. ఆవిధముగానే పుష్పములయందు నాత్మసంపర్కముచేతను స్త్రీయంగమందు కీలము లేకుండుటచేతను చీములు మొదలగువానిచే నాయంగము కొటికివేయబడినను, పురుగు పట్టి చెడగొట్టబడినను, పుష్పము కాయగా మాటుకుండును.

సత్సంతానము

మనుష్యులు జ్ఞానముగలవా రగుటచే సత్సంతానము నొందుటకు తగు సంశయములను తెలిసికొని యాప్రకారముగా ప్రవర్తించుచు యోగ్య సంతాన మొందగలరు. ఆవిధముగ ప్రవర్తించుటకు తగునట్లు మన శ్రేయఃకాము లగుమనపూర్వ లనుభవపూర్వకముగ కొన్ని గ్రంథములను వ్రాసి మనము వానిని తప్పక యనుసరించుటకు గాను వానిని ధర్మములుగా తెప్పి యత్నికమించినవారు కులమారు లగుదురనియు నరకగాము లగుదురనియు శాసించియున్నారు.

పరూపరు లాశేవిగ మగురక్తము కలవారైనయెడల నట్టివారికి సంతానమే కలుగదనియు, కలిగినను, (కొంతభేదము గలవారికి) శిశువు లాయుర్వృద్ధిబలాదులకు కలిగి యుండ రనియు, వారిచే చెప్పబడినశాస్త్రములు మనకు బోధించుచున్నవి.

ఆకారణముచేతనే సంబంధములను జేయునపుడు పితృమాతృ పక్షముల కొన్నితరములవఱకు యోచించి చేయుచుందురు. వృక్షము లిట్టియంశములను తెలిసికొని ప్రవర్తించుటకు పిలువబడుటచేతను భగవంతు డొక పుష్పమునందుండు స్త్రీపురుషాంగము లేకకాలమున పక్ష్యము గాకుండునట్లును శేసరములకంటె కీలము పొడవుగా పెరిగి యుండునట్లును (అత్మసంపర్కము కాకుండునట్లును వేటువేటు పుష్పములందలి స్థూలనూత్నబీజములకు సంబంధము కీటకాదులచే కలుగునట్లు పరసంపర్కము) జేసియున్నారు.

మనలో కొందఱు బుద్ధిని శేషముగలవారమని గర్వించి పూర్వము విధించిననియమముల నతిక్రమించి మేనమామకుమారితలను, మేనల్త మాతుండ్రను, యక్కచెల్లెండపిల్లలను, పినతండ్ర, పెదతండ్రబిడ్డలను (మహావృద్ధియులలో నీయూచారముగలదు) వివాహ మొనర్చుచున్నారు. మఱియు పరిపూర్ణతనొందని యవయవములు గలపిల్లలకు గర్భాధానము నేర్పఱచుచున్నారు.

అట్టిస్త్రీపురుషులకు రక్త మొక్కవిధమైనదగుటచే పరస్పరా కర్షణశక్తి లేనిదై యుండును. కాబట్టి వారలు దాంపత్యసుఖమును గాని సంతానమును గాని పొందక విచారింపుచుండురు. సంతాన మొందినను సత్సంతానముగానందున కొందఱు దుఃఖించుచుండురు. ప్రపంచవయమున కొందఱు వృక్ష్యువువారత పడుచుండురు.

ఈ విషయములో మనుష్యులకంటె వృక్షకోటియే భగవదాజ్ఞ ననుసరించి సత్సంతానము నొందుచున్నదని చెప్పవచ్చును.

వ ల న పో వు ట

మనుష్యులలో కుటుంబము అభివృద్ధి నొందినకొలది జీవనోపాధి కొఱకు వేటువేటు స్థలములకు బోయి ప్రత్యేకముగా నుండునట్లులు వృక్షకోటిమాడ తమసంతానము తమదగ్గఱనే యున్నయెడల జీవనోపాధి కవకాశముగా నుండదని విల్లనములను వ్యాపింపజేయుచున్నవి. ఇట్టివ్యాప్తి మనుష్యులు, జంతువులు, పక్షులవలనను, వాయువుచేతను, నీటిప్రవాహపాపవాయుమన జరుగుచుండును.

ము గి ం ఘ

వృక్షకోటియందుగల ఈవిచిత్రస్పృష్టివిధానమును తెలిసికొని పరమేశ్వరలీలావిలాసమును వేనోళ్ల క్లాఫించి సాధ్య మగునంతవఱకు వృక్షకోటికి హానిచేయకుండురని పాఠకులను హెచ్చరించుచు విరమించుచున్నాడను.

పరిశీలనచే అధికాంశముల నెఱిగించువారికి కృతజ్ఞుడ నయ్యెదను.

ఆ మృ తాం జ న ము

వాయువునొప్పులకు వజ్రాయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గలుగదు

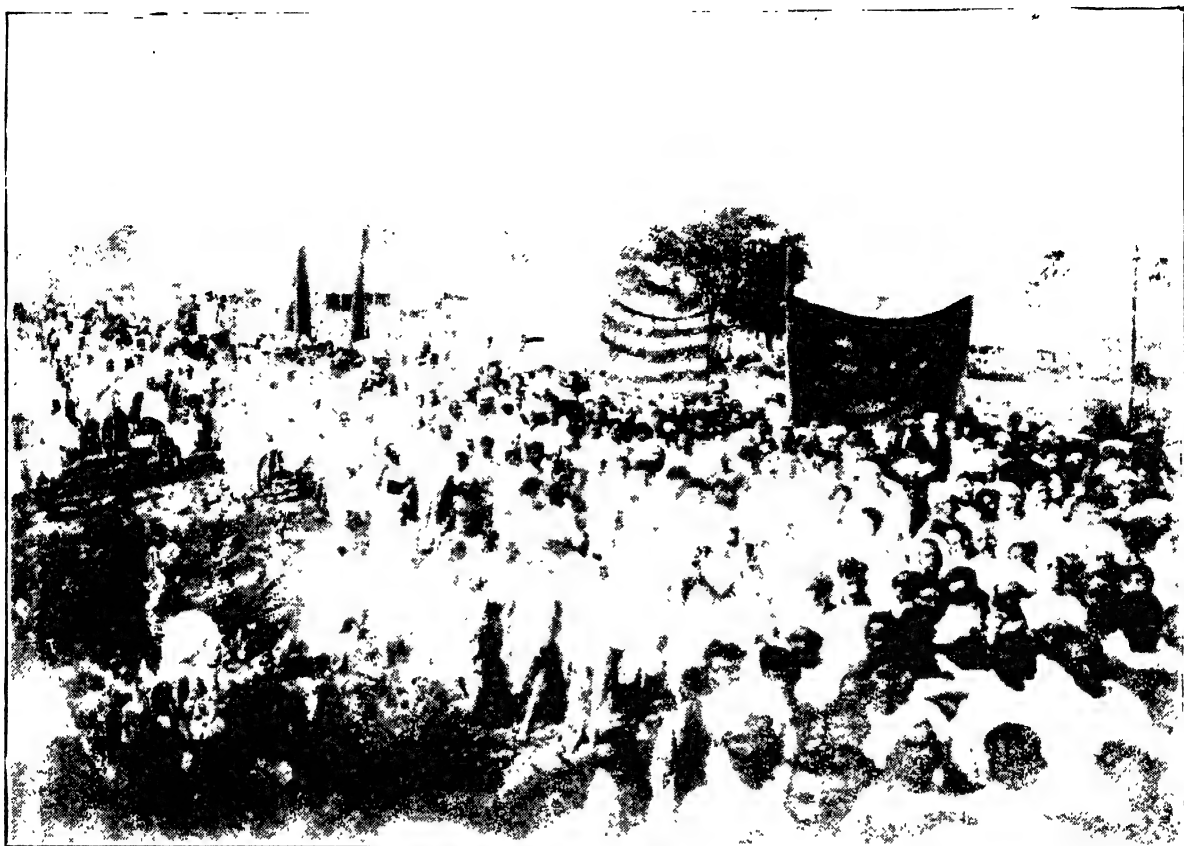
చక్కని డబ్బితో సహా 1-కి 0-10.0 మాత్రమే అన్ని పాపులలోను దొరకును.

నొంకాయి

ఆ మృ తాం జ న ం డి పో

మదరాసు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ - సంస్కృతాచారసంఘం
The Flag Procession, Cocanada

“గంధీ” ఊరేగింపు, కాకినాడ
The Gandhi Nagar, Cocanada

గంధీ నగరము, కాకినాడ

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ - తొలి స్వతంత్ర్య పోరాటం

The Main Entrance to the Congress Pandal, Cocanada

కె.ఎ.న. జాతీయ మహాసభ - సింహాద్వారము, కాకినాడ

౩౦-వ దేశీయమహాజన సభ — కాకినాడ

అహ్వనసంఘాభ్యుదయ లగు కొండ - వెంకటప్పయ్య సంతకులగారి స్వాగతోపన్యాసము

శ్లో. నిత్యం నిరాపృతి నిజానుభవైకమాన మానం దధామ జగదంకురబీజ మేకమ్
ద్విగేశ కాలకలనాదినమస్తహస్త మర్థా నహం నిశేతు శర్మ మహా స్మహా నః.

శ్లో. యథాభిభాషి యః పూజ్యో యత్ర తప్తాపి యోఽచ్చితః

యోఽపివా సోఽపివా యోఽసౌ దేవ స్తస్మై నమోఽస్తుతే.

ఆర్యులారా, ప్రతినిధు లగు సోదరసోదరీమణులారా !

అంధ దేశీయుల పక్షమున తమ కెల్లంతు హృదయపూర్వక మగు స్వాగత మొనంగుచున్నాను.

ఈ దినము అంధ దేశచారిత్రమునం దద్వితీయముగ పరిగణింప దగినది. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యసంపాదనాబద్ధకంకణులును, త్యాగ మూర్తులు నగు తమకు, సన్మానసత్కాము లొసంగెడి మహా భాగ్యము అంధ దేశమునకు నేటికి లభించినది.

ప్రసిద్ధులగు ప్రాచీనభారతవర్ష యతిహాసమునందు ఒకకాల మున అంధులు ప్రధానస్థానము వహించి, తచ్ఛారిత్రమునకు వన్నె దెచ్చిరి. క్రీస్తుశకమునకు రహామి మున్నూరు సంవత్సరములకు పూర్వమే కృష్ణాతీరమున (ధరణికోట) ధాన్యకటకమును రాజధానిగా జేసికొని పూర్వపశ్చిమముద్రతీరముల రెంటియధ్య నున్న రాష్ట్రము నంతయు పరిపాలనము చేయుచు క్రమక్రమమున తమరాజ్యమును ఉత్తరహిందూస్థానమున వ్యాపింపజేసి మగధదేశము నాక్రమించి సామ్రాజ్యమును స్థాపన గావించి పాటలీపుత్రమునందు నున్నూరు సంవత్సరములు రాజ్యపాలన నడిపించిరి. మఱియును లోకప్రసిద్ధము లగు తక్షశిల నలంద మొదలగు విశ్వవిద్యాలయములవలెనే ప్రఖ్యాత మైన విశ్వవిద్యాలయమును ధాన్యకటకమునందే ప్రతిష్ఠాపనజేసిరి. ఇచ్చటి బౌద్ధస్తూపము చిత్రవిద్యానైపుణ్యమునం దనన్య ముగటచేత అందలి ప్రధానకలాచిత్రములు లండనుపట్టణమునందలి ప్రశస్తవస్తు ప్రదర్శనశాలకు గొనిపోబడి యున్నవి.

కురుష్కరాజ్య స్థాబల్యకాలమునందు సహితము అంధులు విజయనగరసామ్రాజ్యమును స్థాపించి, చిరకాలము భారతీయ వాగరి కతను పోషించిరి. అంధమండలములు అంగ్లేయ ప్రభుత్వమునందు జేరిన పిదప, ప్రజాభ్యుదయము లెక్కింపబడక, అంధులు అన్యభాషా ప్రజలతో కలుపబడి పరిపాలింపబడుటచే, అంధవ్యక్తిత్వము నొత్తిగా మఱుగుపడిపోయెను. కాని పంగరాష్ట్ర విభజన కాలమున, అఖిల భారతదేశమునందు వ్యాపించిన బాలియోద్యమ ప్రభావముచే, మేల్కాంచి, బాలియాళయులు దేశమున వ్యాపింపజేయుటయే గాక, బాలి యతను దృఢపఱుప, భారతదేశమునందు భాషాప్రయక్త రాష్ట్ర విస్తారమునకు "అంధ్రద్యమము" కొనసాగించిరి. దేశీయమహా

సభవారిచే అనూత్ర మంగీకరింపబడటకై, ప్రయత్నము గావించి, అంధ దేశమును ప్రత్యేక రాష్ట్రముగ పరిగణింపవలెనని కోరిరి. ఆ ప్రయత్నముందు క్షీరిశేషు లగు లోకమాన్య తిలకుమహాపురుషు డొనర్చిన సహాయము కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ స్మరింపదగినది. ఆ ప్రయత్నము వలన కాంగ్రెసు వ్యవహారములందు, అంధదేశము ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ నంగీకరింపబడెను. అప్పటినుండియు అంధుల ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వము ప్రకటించుటకు కొంత యవకాశము కలిగినది. తర్వాత, అసహాయోద్యమ ప్రాంతమునందే వికాలహృదయమును, దూరదృష్టి గల గాంధీమహాత్ముడు భాషాప్రయక్తరాష్ట్ర నూత్నమును గ్వరాజ్యస్థాపికి ప్రధానోపాసముగ గ్రహించి, భాషాననుసరించి రాష్ట్రవిభాగము గావించి, ఆయా రాష్ట్రముల ప్రత్యేకవ్యక్తిప్రాబల్య మున శవకాశము కలిగించెను. అట్లు చేయుట అన్ని రాష్ట్రములవారూను భారతబాలియాలాభివృద్ధికి తమ తమ వ్యక్తిప్రాబల్యము ననుసరించి యథాశక్తి దోహదముగావించిరి. దానిం బట్టియే నేడు అంధ దేశము నకు, తోడిరాష్ట్రములవారి నందఱి నాహ్వానముగావించి, సన్మానించు భాగ్య ముభవినది.

అంధ దేశమునందు ఈగోదావరిమండలము సుప్రసిద్ధమైనది. ఈ మండలము గోదావరీజలములచేత పోషనమై, రసవంతమై, ధన ధాన్యవృద్ధిచేత నొప్పారు చున్నది. అంధచాళుక్యవంశ రాజులలో యశోవంతుడును, అంధభాషాపాఠకుడు నగు రాజరాజనరేంద్రుడు ఇక్కడకు సమీపముననున్న రాజమహేంద్రవరమును రాజధానిగాజేసి కొని, ఈదేశమును పాలన చేయుచుండెను. అంధకవిత్తంకవుడును, అంధ మహా భారతకర్తయు నగు నన్నయభట్టారకుఁ డా రాజరాజ నరేంద్రునికే అగ్రంధము నంగీతము జేసెను. అట్లువిమృత పలువురు రాజకరులు, కవిశ్రేష్ఠులు, మహావిద్వాంసులు, వేదవేదాంగజ్ఞులును తమతమ చారిత్రములవలన ఈ మండలమునకు వన్నె దెచ్చిరి. మఱియు సంఘసంగ్రహ, వివేకవర్ధనీ పత్రికాసంపాదకులు, శబీక్యుడు నై అనేకములగు అంధగ్రంథములు రచించి, అంధవాఙ్మయము నభివృద్ధి జేయుటయేగాక ప్రకృతమున అంధ దేశమున పెంపొందియున్న పౌర హితైక జీవితాళయముల సంతురింపజేసిన కందుకూరి వీరేశలింగకవి ఆ

రాజమహేంద్రవరమునంతే తన జీవితమునంతయు గడవెను. ఇప్పటికిని ఈ మండలము విశ్వగ్రామమునందుకల విద్యాసంపదలగు సహితము వన్నె గాంచియున్నది. ఇట్టి మండలమున ఆంధ్రదేశమునందు పురాణ రాజ మని చెప్పవలసిన కాకినాడపట్టణమున అభివృద్ధిగల ఈ మహాసభకు సాగించుట ఈ మండలగౌరవమునకు తగియే యున్నది. ఇందుగూర్చి ఈ మండలవాసుల - అందు ముఖ్యముగ ఈ పురవాసుల యాత్మనాము గణనాతీతము.

ఈ మహాసభాసమావేశభాగమును నహించుట మా కిది ప్రథమ మగుటచేతనా, ఇంతవఱకు చేర్చించిన కలకత్తా, బొంబాయి మున్నగు రాజధాని పట్టణములందువలె సౌకర్యములు సమకూర్చుట మాకు సాధ్యము కాకపోయినను వృద్ధులభార్యకము, అదన నొసంగుట యం దేరికిని వెనుదీయువారము కాని వక్కాణింప సానానించు చున్నాను. కావున సత్కారవిధులందు మావలన కలుగు లోపముల సహించి, దయతో మన్నింప చేసుచున్నాను.

ఈమహాసభ ఎంతవైఖరుముతో సమావేశమైనను లోకపూజ్యుడును, ఉత్కృష్టభారతీయుడును ఆహార్యోద్యమసారథియు నగు గాంధీమహాత్ము డిచ్చటలేమి కొరతదీర్చుట యసాధ్యము. భగవత్పాదమును దాస్యమునండి విముక్తిజేయుటకై, ఇదివర కెన్నడును కనివిని ఆసహార్యోద్యమమున నిరుపమానమగు అహింసాత్మకముతోడ సంధించి, ముప్పదియేడు సంవత్సరముల కాలమునండి దేశీయమహాసభా ప్రయత్నములు సాధింపజూచి యుండోళము కొనసాగించి, ఆసీతు హిమాచలము దేశీయందంతట స్వరాజ్యకాంక్షను ప్రజ్వలంపజేసిన మహాతీయుడు, ఇప్పుడు ఎఱవాడ చెఱసాలయందు బద్ధుడైయుండుట మన యాసహాయతను ప్రకటించుచున్నది.

1921 వ సంవత్సరమున, ఆయన గావించిన యుపదేశము కర సావహించి, పలువురు దేశీయాయతులు ఆయనతోడ నడచుచు ఉద్యమము సాగించిరి. ఉద్యమము సమంచితముగ ప్రయోగించినయెడ జయము చేకూరునని బాలరకు సయితము లేటపడునంతటి స్పష్టమైన దగుటచేత, అనుకొనినట్లు జయము సమకూడకపోవుట అనుష్ఠానముల మే కాని, సిద్ధాంతలోపము గాదని యొప్పుకొనక తప్పదు. గాంధీ మహాత్ముడు ప్రజోత్సాహము గమనించి, స్వరాజ్యము సంవత్సరము లోపల సాధ్యమగు నని వక్కాణించి యుండిరి. అది నేడు దూరమై పోవుటకు ప్రజలలో పట్టుదలయు, దీక్షయు, ఉద్యమతత్పరత్వమును లేకపోవుటయే కారణము.

గాంధీమహాత్ముడు కారాగృహబద్ధుడైనపిదప మహాద్యమము మొక్కపోయినది. ప్రముఖులలో తక్కుములు బయలుపెడవినవి. కొందఱు కాసనసభా ప్రవేశము గావించి, ప్రతిష్ఠంభములు చేయుట కర్తవ్యమని వాదించి మొదలిడిరి. మరికొందఱు దానికి ప్రతిఘటించి, పూర్వమువలెనే యుద్యమము సాగించి కానొల్లంపునమునకు ప్రయత్నములు చేయవలయునని పట్టుబట్టిరి. ఇట్లు రెండుసంవత్సరముల కాలము వాదప్రతివాదములతో వ్యర్థమయ్యెను. ఎట్టులో ఢిల్లీపట్టణ

మున, కాసనసభా ప్రవేశభిమానుల కడమిచ్చుచు, ఆసహార్యోద్యమ మంటలి విశ్వాసమును వరల ప్రకటించి, నిర్మాణకార్యక్రమమునకు కంకణబద్ధులై గడంగవలయునని తీర్మానము గావించు టయ్యెను. కాని మొత్తమునకు కాసనసభల యెన్నికల యావేశమున వరి యే యితర పనులు సాగించుట కవకాశము కానిపింపదయ్యెను. కాసనసభా ప్రవేశమున కడమిచ్చుటతోడనే ప్రజాదృష్టి కాసనసభలపై ప్రసరించెను.

ఇప్పటికి కాసనసభల యెన్నిక లన్నిప్రాంతములను ముగిసినవి. ముందు జగవలసిన కార్యమును గూర్చి మగల తక్కుములు ప్రాగంధ మైనవి. కాసనసభా ప్రవేశయత్నము సాగినంతవఱకు జయప్రదముగ నున్నదిని స్వరాజ్యపక్షమువారు సంతోషించి, ముందు కాసనసభలలోని కార్యక్రమమును ఈ మహాసభలో నిర్ణయించుకొని, ముందు నడువ వలయునను అభిలాషలు నూచించుచున్నారు. కాసనసభల కిష్టమైన వారు పోవచ్చు నన్నంతమాత్రముననే, ఇదివరకు ఉద్యమమునందు విశ్వాసము లేనివారు కొందఱు, స్వరాజ్యపక్షమువారు మని చేరిడికొని తక్కిన కార్యక్రమమును నిరసించి, కొన్నిచోట్ల ప్రతివాకముగ సహితము పనులు గావించుచుండుటచేత, మగల బహిష్కారశ్రమములక మగు ఆసహార్యోద్యమమును సంపూర్ణముగ నవలంబింతుమని తీర్మానించుట యావశ్యకమని తక్కినవారి భిప్రాసపశుచున్నారు. ఢిల్లీ సభలో, కాసనసభా ప్రవేశమున కడమిచ్చుట మాత్రమే గాని, తక్కిన కార్యక్రమ మంతయు సంపూర్ణవిశ్వాసముతోడ నెఱవేర్చ వలయుననియే, తీర్మానము గావించబడినది. అందులకు భిన్నముగా కొందఱు నడచుచుండుట మిక్కిలి శోచనీయము.

దేశవిముక్తికి ఆసహార్యోద్యమమే శరణ్యమని యింతవఱకు నమ్మి పనిజేయు టయ్యెను. చేసినదానికి ఫలము చేకూరలేదని యసం తృప్తితోడ నుద్యమమునే త్యజించుట మిక్కిలి యశ్యక్తము. ఇది యిరుపక్షములనా రంగీకరించునదియే. కాని యుద్యమమును సంస్కరింపవలయు నను అభిప్రాయముగలవారు కొందఱు, ఉన్నది యున్నదే సాగింపవలయు ననువారు కొందఱు నుండుటచేత, కర్తవ్యము నిర్ణయము గాక, కార్యసాధన కిడ్డంగలుగుచున్నది. కాసనసభా ప్రవేశ కార్య మింతటితోడ తీరినది గాన, దాని జోక్యము మాని తక్కిన కార్యక్రమమును ఉభయపక్షములనా రేకముఖమున సాగించుట యుక్తము. ఢిల్లీలో నిర్ణయమైనదియే. కాసనసభలలో సభ్యులుగ జేరినవారు వారికి తోచినమార్గమున, ఆ సభాకార్యములను గుఱించి, వారిలో వారు నిర్ణయించుకొనెదరు గాక ! మగల ఈ సభవారికి ఆ జోక్యము కలిగింపకుండుట యుచితము. లేకున్న వాదప్రతివాదములు ప్రచురి, వరల కార్యక్రమము నిలిచిపోవుటకు కారణము కలుగన.

మరియును, బహిష్కారశ్రమమును పునరుజ్జీవితము గావించ వలయునా? సంస్కరింపవలయునా? లేక త్యజింపవలయునా? యను సమస్య పలువురచే చర్చింపబడుచున్నది. ఆసహార్యోద్యమమునందలి ఈభాగము, దేశమునందు అనుష్ఠానమున చెనుకబడినదగుటచేత, నామ మాత్రముగ నుంచుటవలన జనులలో నుద్యమముపట్ల గౌరవము నశించు

చున్న దని కొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఈవిషయమున వలసినంత సానుభూతి ప్రజలు చూపలేదట. నిత్యముగా ని, సంఖ్యయందల్పములైనను, సహాప్రజలములైన అనుస్థానద్యప్రాంతములు లుండటచేత నవి యాద్య పగౌరవమును కాపాడుటయే గాక ప్రజలయందున్న హము సహాయము పూరింప సమర్థములై యున్నవి. భారత దేశనాయకులలో నున్నట్లు లగు పండితు మోతీలాలు నెహ్రూ, శేతబంధుదాసు మొదలగు వారివలెనే, ౧౯౨౧ వ సంవత్సరమున పలువురు వృత్తిశాస్త్రజ్ఞులు గావించి జీవితసాధ్యముల నిశించి, శ్రీ గాంధీ మహాత్ముని సందేశమునే యాదల నిడినవి శేతము క్రిత పాటుపడుటకు సంసిద్ధులైనవారవీరు కుగ్రాహస్థానములలో నైత ముండిరి. ఇప్పటికిని ఆసేకులు కలరు. కొలదిచుండియైన అట్టి అనుస్థానసంపన్ను లుండుట అవసరము. వాణిజ్య ముండెప్పటికైనను మరల నుద్యమము తీవ్రరూపము ధరింపట కవకాశము కలుగును. ఎప్పటికైన, ముప్పదికొట్ల ప్రజలను గాంధీతత్వైకలంకకు లగుట యసంధిము.

బహిష్కారశ్రమమును విసర్జించిపిదప, అసహాయోద్యమము అనుగూడిన పాత్ర మె యగును. కాని బహిష్కారశ్రమమును ప్రజలు బాగుగా నవలంబింపలేదు. కాన వదలివేయవలయు ననుటయు శ్రమము గాదు. ఏవియోయొక్క సంవత్సరముపాటు ఏకీకరించుచునొసాగించిన బహిష్కారశ్రమములక మగు అసహాయోద్యమప్రయత్న ప్రభుత్వమును దద్దరిల్ల జేసినది, నూటయేబది సంవత్సరములనుండి వేరుబడిన అంగేయ ప్రభుత్వపునాదులు గడగడ వడంకసాగినవి. భూగర్భమునకు సంయతము వేళ్లుప్రాస కుప్రభుత్వమహాత్ములు మహాయోద్యమప్రవాతముచేత నల్లలనాడినది. ఆ యాందోళన ప్రభుత్వమును మఱియు టెట్లు! ఎంతటో వృక్షులవదలి, ఎంతటో చెఱుసాలల కేగి, ఎన్నియోక్తనల కోర్చి, ఎంతయో ద్రవ్యము వ్యయపెట్టి, ఎన్నియో ప్రాగల్భ్యములు పడి ఇప్పుడు వెనుకబడుట జెఱుకనముగాదా? పుణ్యశోకుడు లోకవిఖ్యాతుడు నగు శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు చెఱుసాలయం దుండగ నే, మనమిట్లు ప్రవర్తించుట సంతాపకరమగు విషయము.

మరియు, అసహాయోద్యమకర్త యగు గాంధీమహాత్ముని యశస్సు దళదళలను వ్యాపించినది. ఆయన బోధించిన అసహాయోద్యమతత్త్వము పోదేశవాసులలో ప్రముఖము కొందఱు క్లాపించినారు. యుద్ధములుచేసి, గర్హితము గావించి, హింసామూలకముగ రాజ్య సత్త్వములక భూరముగ పోరాడిన పాశ్చాత్యులలో నైతము, ఈ అహింసాతత్త్వమును సంపూర్ణముగను, అసహాయవాదమును భౌతికముగను అనుష్ఠేయమును సంకల్పముల పురికొల్పినది. మనసోదరులు, రణభూరులు, భారతీయులు నగు ఆకాలీలు మన మితవాదసోదరులకు సంకమాస్పదముగ గన్నట్టి నాన్ద్యగహిత మగు అసహాయోద్యమ సత్యమును ప్రకటితము గావించిన కారితమూర్తులు, మరల ఆ మార్గముననే, తమహక్కుల గాపాడుకొనుటకై ప్రభుత్వముతో కారతము రహస్యము ఈ ముహూర్తముననే దీక్షించుచున్నారు. ఇట్టి సమయమున

ఉద్యమము నశించినదని చెప్పవచ్చునా? అట్లు చెప్పుట ప్రతిపక్షుల సాంప్రదాయము. అసహాయోద్యమమునకు సమాధిగట్టి దానినైన ఖిలాకాసము చెక్కించుకాలము వచ్చిన దని రష్యన్ బిలియన్ ఇప్పటికి మూడు రెండు సంవత్సరముల క్రిందుటనే వ్రాసియుండెను గాని, యిది కేవలము నైకి చెప్పెడి మాటయే. ఉద్యమ మింకను బ్రతికి యున్నదని ప్రభుత్వమువారు నమ్ముచున్న యున్నారనియు, దాని నిశచివేయటకు నిదురలేకుండ నింతరము చింతాచున్నట్లు యున్నారనియు, స్పష్టమగుచున్నది. ఉద్యమము తాత్కాలికముగ నిద్రాము జేందియున్నంత మాత్రమున, అలరించినదని యూహించుటపోరాటము, నాయకులలో దృఢనిశ్చయమును, ఏకభావమును చిగురెత్తినయెడల ప్రజలలో నద్యమోతానామ పొడలట కాంభించును. అసహాయోద్యమ గభీరాదమును పాఠాభ్యాసమున పూరించి బ్రహ్మాండము నింపగలిగిన మహానాయకుడు మరల కనబడినయెడల మూలమూలల నుండి సహితము ప్రజలు ఇప్పటికిని వేలకొలదిగ వెంబడించెదరు.

కావున నిరాశచెందక శంకులు మాని రెండుపక్షములవారమున శేతమున ప్రబోధము మొదలిడి, అసహాయోద్యమాందోళనమునకు పునాది యగు నిర్మాణకార్యక్రమమునందు స్వప్రయత్నములను ప్రకృతము కేంద్రీకరింప జేయవలయును.

నిర్మాణకార్యక్రమము

స్వరాజ్యపక్షమువారు కాసనసభలనై మాత్రమే లక్ష్యముంచక నిర్మాణకార్యక్రమమునందు దృష్టి నిలిపి సంపూర్ణవిశ్వాసముతో పనిచేయుదురాగా! వివిధాభిప్రాయములు నాయకులలో నున్నంత కాలము కార్యసాధన కడ్డుపాట్లనేకములు కలుగునే యుండును. నిర్మాణ కార్యక్రమ విషయమున, నాయకులను ప్రజలను ఏవిధమగు భిన్నాభిప్రాయముల కడవీరయక, 1921-వ సంవత్సరమున గాంధీ మహాత్ముని నాయకత్వముక్రింద నడచినరీతిని వికమత్సముతో తీవ్రముగ పనులు సాగింపవలయును. ప్రజాహృదయము సంపూర్ణముగ నాకర్షింపగల మహానాయకుడు గాంధీమహాత్ముడు తప్ప మరియొక్కరు లేరనుట నిత్యమైనను, దేశమునందు మరికొందఱు ప్రజామతులును, త్యాగస్వయాపులు నగు నాయకులు కలరు. వారు వికళంత్యమున కాసిం చిన మార్గమున దేశము నడచుటకు సంసిద్ధమైయుండు ననుటకును సం దియమలేదు. ఒక్క కాసనసభావిషయమై కొందఱు భిన్నాభిప్రాయములుండిన నుండుగాక! అసహాయోద్యమమునందు వారందఱు నిడు నమ్మకము పెల్లించి దీక్షాపరులై, తదనుసారమగు కార్యక్రమమున ముందంజ వేసినయెడల, అకాగుదప్పక వారు నడచినత్రోవను నడచుటకు వేనవేలు ప్రజలు నడుముగట్టికొని యున్నారని చెప్పట యుక్తమై యు గాదు.

నిర్మాణకార్యక్రమము నెఱవేరుటకు ఉత్సాహపూర్వక మగు ఏదియో యొకకారణ ముండినగాని సాధ్యముగాదని కొందఱి యభిప్రాయము. స్వరాజ్యకాంక్షకంటె ఉత్సాహప్రేరకమగు కారణము నిర్ణయించుట కశ్యముగాదు. స్వరాజ్యమే భారతదేశ మిప్పుడు కాం

క్షీంచుచున్నది. ఇవిగల కెట్లున్నను ఇప్పుడు రాజకీయశాఖలవా గంద
లును స్వరాజ్య సంపాదన అత్యంతావశ్యక మని గట్టిగ వక్కాణించు
చున్నారు. ఈ సమయమున భారతజాతిని లోకమున పరిగణించు
వారు లేరు. భారతీయుల నితర దేశములలో నండనీయక, కష్టములను
అవమానములను కల్పించుచున్నారు. మన యిప్పటి పరిపాలనకర్తలు,
ఆంగ్లేయ పరిపాలనకర్తలైనను తమవశములో నున్న రాజ్యములలో
సహితము భారతీయుల గౌరవస్వత్త్వముల కాపాడుటలేదు. కనియూ
లోని భారతీయులనుగూర్చి, బ్రిటిష్ పార్లమెంటువా రొనర్చిన తీర్మా
నము తిన్నామునుగా వారి స్వత్త్వములను నిరసించుటయే గాక,
భారతలోకమునంతయు నవమానితము చేసినది. ఆ తీర్పును పునర్వి
మర్శింపవలె నని మన మితవాదనామయ లొనర్చిన ప్రయత్నములు
వ్యర్థము లయ్యెను ఆ సుదృఢమున అధినివేశములకుండు లొనర్చిన
ప్రసంగములవలన మనకు స్వరాజ్యము లభించునామను క్వేటజాతుల
తోడ సమాన స్వత్త్వముల కర్హుల యంగీకరింపబడవలె స్పష్టమైనది.
ఇటుగలిచి, రచ్చగెలుపు మన్నట్లు మనదేశమున వనకు స్వరాజ్యము
లేనంతకునకు మన మాటును పొటించునా యుండదు. ఒకజాతికి లోబడిన
వారు స్వతంత్రులగు పరజాతులతో సఖ్యత నొడగూర్చుకొను లెట్లు?
సమానత్వము బడయు లెట్లు? కేవలము వన ఆత్మగౌరవము కాపాడు
కొనుటకైనను స్వరాజ్యమే సాధనము, సర్వావర్థములను తాపుటను
స్వరాజ్యమే సాధనము. మరియును ప్రభుత్వమువారు ప్రజాభిప్రాయ
ముల సరకు గొనక, మితవాదులనుగాని, జాతీయవాదులగాని, యొక్క
రీతిన మన్నించుచు, నానాటి నిరంకుశత్వము ఎక్కువైనందున ప్రభు
త్వవిధానము ప్రజలకు దుర్భర మగుచున్నది. మీనుమిక్కిలి వారి
లోపముల నిర్భయముగ నెన్నినప్పుడు సంస్కరణకావనము రద్దుజేయుచు
మని బెడరించుచున్నారు. సంస్కరణకావనము నిన్నుయోజన మని
మొదటినుండేయు నుద్ఘోషించుచుండుటచేతను, మితవాదులు మొదలగు
వారిని మనవలనుండి విడదీయుకావనమే గావున దానిని మరల ఉపసంహ
రము గావించుటకంటె నుత్కృష్టమైన కార్యము లేదని మనము సంత
సింపెదము. ఇప్పటి కన్ని రాజకీయశాఖలవారికిని తెలియవచ్చినందున,
స్వరాజ్యము సత్యముగ సంపాదించుట యావశ్యకమని అందఱు నుడు
వుచున్నారు. స్వరాజ్యకాంతి మనమనస్సుల దృఢముగ నాటుకొని
ప్రతిరక్తనాశమునందు ప్రవహించి, చౌదయకొకము నావరించి
సర్వాంగములందు జాజ్యల్యమానమగు ఉద్రేకము గల్గించుటచేత, అందు
కొరకు జేయు సర్వప్రయత్నములకు ఉత్సాహము కల్పించును.
తాత్కాలికావేశములు నిజమైన ఫలసా కములు కాగిరవు. నిందు
యోజనమై కార్యక్రమము నిర్వహించుకొని, కాంతమనస్కులై కార్య
మునకు గడంగుట కార్యసాధకుల కర్తవ్యము.

నిర్మాణకార్యక్రమమునందు ఈ సమయమున మిక్కిలి కఠిన
సమస్యగా నేర్పడిన హిందూమహమ్మదీయసఖ్యతావిషయమును ము
న్ముందు పరిష్కరింపవలసియున్నది. అది లేనిచే స్వరాజ్యప్రాప్తియసం
భవ మగుటచేత అన్ని కార్యములు కట్టిపెట్టియైనను, అట్టిసఖ్యత నొడ
గూర్చుటకు సర్వప్రయత్నము లొనర్చుట యావశ్యకము. ఈసమస్య

ఉత్తరహిందూస్థానమున మిక్కిలి క్లిష్టమై, మహావికల్పములకు గారణమగు
చున్నది. ఈకలహకాగతులు ఘోరదుష్కార్యముల నొనర్చి, మత
భగ్నము చేసేట స్వభగ్నములను కృజించుచున్నారు. ఇట్టి మత దురభి
మానమును నాయకు లగువారు మహాపాతకమని ఖండించి, అట్టిభావ
ముల నిర్మూలము గావించిననే గాని ఈ వికల్పాల వారించుటకు కేర్యము
గాదు. మత విషయము లగు ఆచారములయంద, అన్యోన్యగౌరవము
సమానము లేకపోవుటచేత, ఈ కలహములు సామాన్యముగ బయల్పడు
చున్నను, అగ్రికాదికము లగుకారణాంతరములు సహితము అచ్చటచ్చట
కలవని యూహింపవచ్చును. ఇట్టికారణముల సంపూర్ణముగ, నిష్పక్ష
పాతముగ విచార్య గావించి, వానిని తొలగించుటకు తగిన ప్రయత్న
ములను మొట్టచే జేయుట యవసరము. దేశమునందు హేర్గాంచిన నాయ
కులు పరుకుబడి గలిగిన సానికానామకులతో సంప్రతించి, ఆయాస్థాని
కములగు పరిస్థితులను చక్కచెట్టుటకు దృఢప్రయత్నముల గావింపవల
యును. ఈ సందర్భమున అశ్మీరుగా డాక్టరు సయ్యద్ హమీదు
మొదలగు నాయకులు ఉభయసంఘములలో సఖ్యత నొడగూర్చు
టకు జేసిన ప్రయత్నములు క్లాగ్యములు. మరియును ఉభయసంఘ
ములవారును ఒండొరల స్వత్త్వముల నిరసించక, లక్ష్యముతో
ప్రకర్తించునట్లు ఆయాసంఘనాయకులు తమ తమ సంఘములలో
గాఢ మగు ప్రబోధము గావించి, దిట్టమగు కట్టుబాట్లను గావించుట
కర్తవ్యము. మహమ్మదీయులము హిందువులము, క్రైస్తవులము,
పార్సీలము అను ప్రత్యేక సంఘభావముకంటె మన మెల్లదము
భారతీయుల మను ఒకలభావము ప్రబలయందు వ్యాపింప
జేయుట మిక్కిలి యావశ్యకము. కాని ప్రత్యేకసంఘములలో, ఆయా
సంఘ నాయకులు తగు సంబంధముల కల్పించుకొని, వారి ముఖ్య సం
స్థలయందన్నిటను పాల్గొనుచుండిన నేగాని అట్టి ప్రబోధము గావించుట
కవకాశముండదు. అంటియునంటక దూరదూరముగనుండు నాయకులు
వారెంత గొప్పగొప్పవారైనను వారియందు జనులకు లక్ష్యముండుట
సాధ్యపడదు. భిలాఫతునంగు మహమ్మదీయనాయకు లెట్టి శ్రద్ధవహించు
చున్నారో, హైందవనాయకులు హైందవసంస్థలయందట్టి శ్రద్ధనే
వహించి, వానిని యుక్తమార్గముల నిర్వహింపనియెడల నితరులగ్నియున్న
దుస్థితుల దొలగించుట దుష్కరము. జాతీయసమాఖ్య నిజేదించుట
కేర్యమైన ఉపసంఘము, వారి నివేదికయందు ఈసమస్యనుగూర్చి తగిన
యేర్పాట్లు నూహించెదగని నమ్ముచున్నాను. ఈసభవారు వానిని
విమర్శించి, తగినమార్పులతో నంగీకరింతురు గాక! కాని నూచనలెంత
యంత్రప్రయత్నము లైనవియైనను కార్యాచరణములనగాని అవి సాఫల్య
ముగావు. కాన నాయకులందఱు ఇందువిషయమున దృఢప్రయత్న
ముల గావించి, ఉభయసంఘములకును సఖ్యత దేశమునందంతట
పెంపొందింతురు గాక!

వివిధప్రాంతములవారి సంయోగమునకును, జాత్యైక్యత బలపర
చుటకును సామాన్యభావ యకసర మన్నవిషయ మెల్ల రంగీకరించినదే.
ఇట్టి భావ హిందీయేయని యంద అంగీకరించుచున్నారు. కాన
కాంగ్రెసు కార్యము లాభావములకముగ సాగింపవలయునని లేదు.

చున్నది. ఇందులకు, హిందీ తెలియనివారు అన్యస్థాంతీయాలతో చక్కగ వ్యవహరించుటకును కాంగ్రెసుకార్యములను పాల్గొనకుండును, ఆ భావము సత్యము నేర్చుకొనవలయుననుట చెప్పకయే యూహింప దగియున్నది.

నిర్వాణకార్యక్రమమునందలి తక్కిన యంశములలో అస్పృశ్య తానివారణయు ఖద్దరు నిర్వాణమును అత్యంతావశ్యకము లైనవి.

ఖద్దరు నిర్వాణ మన్నిటిలోను సుకరమైనదైనను దానియందు తగినట్లు వ్యాపకము చేయలేకపోవుట విచిత్రముగ నేయున్నది. ప్రజలలో లక్ష్యము లేకపోవుట యను ఉద్యమము కొంత తగ్గిపోవుటయును దీనికి కారణములు. మగల సుద్యమము ఉత్సాహముతోడ ప్రాంత మైనయెడల, ఈకార్యమును జనులు తీవ్రముగ నెఱవేర్చులరు. ఖద్దరు వ్యాపకమునకు ఈక్రంద సుదాహరించిన యూహనివయములు అత్యంతావశ్యకములు.

౧. ప్రతిరోజును తనభూములలో తనకుటుంబమునకు ప్రతిసంవత్సరమునకు కాలసినంతవట్టుకైనను ప్రత్తి పండింపవలయును.

౨. ప్రత్తి కుటుంబ యజమానియూ తనకుటుంబమునకు ప్రతివత్సరమునకు నలసినంత రూపి ముందుగ పంటకాలమునందే నిలువ చేసికొనవలయును.

౩. ప్రతియింటను ఒక్కరాటమైన నుంచి, దానిమీద తమకుటుంబమునకు కావలసినవూలు వసకలయును.

ఇట్లయిన దేశమున వస్త్రములకు కొంతయుండదు. కొలకాలము లోనే భారతవర్ష సంతుయు ఖద్దరువస్త్రమునే ధరింపగలదు. అభ్యాసము జేసికొని నన్నవస్త్రములగుడ తయారుజేయుట దుస్సాధ్యముకాదు. కావున నన్నవస్త్రములపై అభిమానము గలవారికి సహితము కొలది కామములోనే అవి లభ్యమగుటకు సందియ ముండదు. వస్త్రముల ధరల హెచ్చుతగ్గులు ప్రజలను బాధింపజాలవు. విదేశవస్త్రములతోడ పోటీయు నుండబోదు. ఒక ఈ ఖద్దరునిర్వాణకార్యమును దేశము సంపూర్ణముగ నెఱవేర్చినయెడల స్వరాజ్యము సాన్నిధ్యమున నున్నదనియే చెప్పదగినది. ఖద్దరునందు విశ్వాసములేనివారింకను దేశముండున్నయెడల సుబ్రహ్మణ్య మహర్షి స్వరూపమును స్మరణకు దేవుకొని, యెఱుఁగించు ప్రవేశించినప్పుడు భారతీయుల కామన యొసంగిన సందేశమును గమనింపవలయును.

అస్పృశ్యతా నివారణవిషయమున దక్షిణహిందూస్థానముందు పూర్వాచార పత్రము అటుంకము కలిగించుచున్నది. తీవ్రాంధోళన కలిగించిన నే గాని అది జయప్రదము గాజాలదు. ఈ సమస్య తీరనంత వరకును, స్వరాజ్యసిద్ధి దుస్సాధ్యమే.

కాంగ్రెసు సంస్థా నిర్వాణము

కాంగ్రెసు సంఘములనిర్వాణము లేని ఎట్టిపనులనైనను సాగించుట దుస్సాధ్యము. యెచోట్ల ఈ సంఘములు నామమాత్ర వశము

ముగ నున్నవి. ప్రచారకులను తగిన సహాయస్థోత్సాహములు లేకపోవుటనే కార్యనిర్వహణము వెనుకబడిపోయినది. గ్రామసంఘములు స్వరాజ్యసాధనమునకు పునాదు లగుటచే, గ్రామసంఘ నిర్వాణముకంటె ప్రధానమగు కార్య మొక్కటయిడబోదు. పట్టణవాసులకంటె గ్రామవాసులలో రాజకీయప్రబోధము తీవ్రముగ జనుపవలసియున్నది. ఈ భారతవర్షమునందు పట్టణప్రజలకంటె పల్లెటూళ్లప్రజలే బహు సంఖ్యాకులుగ నున్నారు. వీరియశయములు, వీరియుత్సాహము వీరి త్యాగము, వీరి పట్టుదలలమీదనే భారతదేశాభ్యుదయ మార్గాపడియున్నది. భారతదేశస్వరాజ్యమునకు వారే నిర్వాణకర్తలు. కావున పల్లెటూళ్లలో కాంగ్రెసుకార్యములు విరివిగ సాగించి, ప్రజలము గావింపలెను. అందుకు ప్రచారకులలో ప్రధానము కొందఱు పట్టణములందుకంటె గ్రామములలో నివాస మేర్పఱచుకొని కాంగ్రెసు కార్యనిర్వహణమును పల్లెలలో సాగించుట యవసరము. పల్లెటూరి జనులలో మహోద్యమముపట్టి శక్తివిశ్వాసములు ప్రబలి, ఉత్సాహము మహాప్రవాహమువలె పొంగి పోలినప్పుడు, పాశ్చాత్యవ్యామోహము నందు మునిగియున్న పట్టణవాస్తవ్యులు త్వరలో మేల్కొని, ముందంజ చేసు బ్రయత్నింతురు. మరియును స్వరాజ్యసిద్ధి సమకూర్చుటకు గ్రామములలో తగినంత ప్రబోధము దుస్సాధ్యమగుచున్నది. స్వరాజ్యసంపాదనార్థమై జరుగుచున్న యాందోళనము ఇందుక దీర్ఘ కాలము నడువవలసియుండటచే, ప్రచారకులకు వలయు ద్రవ్యసముపార్జనకు స్థిరమగు ఏర్పాట్లు కొన్ని ముఖ్యగ్రామములలో నేర్పడవలసియున్నది. దేశీయ మహాజనసభాకార్యములు ప్రభుత్వకార్యములవలెనే, నెరియైన కట్టుబాటుతో నడపుట యవశ్యకము. అందుకు ధనమును కార్యనిర్వహణ దక్షులును కావలయును. వివిధప్రాంతములందు జరుగువలసిన కాంగ్రెసు కార్యములు నడపుటకు బాధ్యతవహింపగలవారు కొందఱును నియమించుట మిక్కిలి యవసరము. వారిలో యావద్భారతకార్యములపట్ల భావము వహించువారు కొందఱు, ఆయా రాష్ట్రప్రాంతముల కార్యభారమును వహింపగలవారు మరికొందఱును ఏర్పడవలయును. ఇట్టివారిలో ద్రవ్యసహాయముతోడ నావశ్యకము లేక యుండువారు కొందఱుండినను మరికొందఱుకు అట్టిసహాయ మొనర్చిననేగాని వారి జీవయాత్ర గడపుటకు సాధ్యము గాదు. అట్టివారికి వారివారియవసరము ననుసరించి ద్రవ్యసహాయము చేయుటకు తగినధనము సమకూర్చి, వారలమూలకముగ కార్యక్రమము నడిపింపవలయును. స్వరాజ్యప్రయత్నము కొంత కాలము గాఢముగ అన్నిప్రాంతములలో నడిపిన నేగాని సాధ్యమగుటకు అనకాకము కలుగ నేరదు. కావున నిట్టి నియామకముల రాబోవు సంవత్సరము మట్టుకైనను అభిలభారత సంఘమువారు గావించి, అందుకు వలయుధనము సమకూర్చి, నూచనలు రాష్ట్రములవారికి చేయుట కర్తవ్యము. ఆయా రాష్ట్రములవారును తమతమ రాష్ట్రములలో జేరిన వివిధ మండలములందును ఇట్టి ఏర్పాట్లులే జేయుట యవసరము. ఇట్టి కార్య నిర్వాహకుల నియామకము దేశీయమహాసభాకార్యములలో ప్రధాన విషయముగా అంగీకరించిన నేగాని, ఉద్యమమును పురుత్వముతో నడపుటకు సాధ్యముకాదు. ఇన్నిటికిని, ప్రధానకార్యములగు వారు గావించు

త్యాగము ప్రబోధము లోనగునానివలన శేషము మనల నుత్సాహపూరితమై కార్యసాధనకు గడంకలసియున్నది.

ఈ మహాసభాసమావేశమునకు మౌలానా మహమ్మదాలీగారు అధ్యక్షత వహించుట మహాభాగ్యము. వీరు మాతృదేశ సేవావశతంత్రులగు మహనీయులలో ఆగ్రగణ్యులు. శేషహితైకదీక్షతో వీరును, వీరి యగ్రజాలగు మౌలానా సేవకతాళీగారును, చేసినకృషి జగద్విచిత్రము. మౌలానా మహమ్మదాలీగారు కామ్రేగుపత్రికా సంపాదకులుగ నుండి ప్రభుత్వమువారి యక్రమచర్యల, నిరంకుశ ప్రవర్తనముల నిర్భయముగ ఖండించుచువచ్చినకతన, పెక్కుకష్టములపాలైరి. అసహనోద్యమ ప్రచారమునందు గాంధీమహాత్ముని యనుయాయులై వీరు చేసిన సేవ, తనద్యమము కంటయు ప్రోద్బలము కలిగించిన ప్రభుత్వమువారు వీరిని తిరుగ నిర్బంధించిరి. వీరి విడుదల ప్రజలకుం దధిపోత్సాహము పుట్టించెను. వీరి రాక దేశమునం దాశానకమయ్యెను. వీరు కారాగృహము వదలినది మొదలు కాంగ్రెసు కార్యభారము వహించి కాంగ్రెసునందును, నిజమత్యమును కాంతియు సంపాదించుటకు వీరు కృషి సల్పుచున్నారు. హిందూమహమ్మదీయ సఖ్యతావశ్యకమును గూర్చి ప్రబోధించుటకు, వీరును, కిరి శ్రేష్ఠభ్రాతృయు, దేశమునందంతట నుంచ రించుచు, కాంతిసందేశము నిచ్చుచున్నారు. ఈ కాంగ్రెసుమహాసభ యాలోచింపదగిన యంశము లెవ్వయు లేదనియు, ఈ సభకేమియు ప్రత్యేక ఉద్దేశము లేదనియు కొందఱును అనుచున్నారు కాని, ఈ మహా

శయని నేతృత్వమున, దేశమునందు కాంగ్రెసు కార్యముల భంగపరచి, జాతీయసౌభాగ్యాకేతుల కెల్లరకు దుఃఖజనకమైనవి యగు హిందూ మహమ్మదీయ వైషమ్యముల పోగొట్టి, నిజమత్యమును సంస్థాపించి, జాతీయోద్యమ ప్రవాహము సగర్వముగ సాగింపజేయు గర్వితిమేని మనమొక యుత్కృష్ట కార్యమును సాధించినవార నుగుదుము.

వీరి తెల్లి గారగు బీరున్నగారి సేవాపరతలను మనము మఱవ జాలము. వార్ధక్యముందున్నను, శేషమునం దన్నిది లెగముల దిరుగుచు, అసహనోద్యమ సూత్రముల బోధించుచుండిరి. దేశసేవాదీక్షతో వీరు పద్దా పరిత్యజించుట అసహనోద్యమ చారిత్రమునకు మినగూతురముల ప్రస్ఫుటముగ లిఖింపదగిన ఆసాధారణ ఆత్మత్యాగము. ఇట్టి సతీమణిలనుపుట్టెను సభాసమావేశన కధ్యక్షులుగ నుండురు. వీరిసందేశము ఈ ద్యమమునందు నూతనోద్బోధము, నూతనోత్సాహముల ఖనికొల్పి, ద్విగుణీకృతపోత్సాహములజేసి గాంధీమహాత్ముడు మన సాన్నిధ్యవం దుండగ కల్పించిన ఆతల సఫలీకృత మొనర్పునట్లు కార్యాచరణకు మనల బ్రోత్సహింపగలదు.

ఇక మీ కాలము వ్యర్థముచేయక మౌలానా మహమ్మదాలీగారి నధ్యక్షుపదవి నలంకరింప బ్రార్థించుచు, మీకెల్లరకు వ్యాదయు పూర్వక స్వాగత మొసంగుచున్నాను.

పంచేమాతరమ్

మౌలానా మహమ్మదాలీగారి అధ్యక్షకావన్యాసము

మిత్రులారా! సోదర సేనకులారా!

జ్ఞాతీయ మహాసభ కధ్యక్షత వహించిన మహనీయులందఱును, సోదర భాగతీయు లేభాగతీయులైన నొసంగ గల మహోన్నత గౌరవమును తమకు ప్రసాదించినందులకు వందనము లర్పించుట యాచారమైయున్నది. అట్టిపదవి నలంకరించుటకు తమ కర్తవ్యత లేదనియు, అంతకు పూర్వ మీసీత మధిష్ఠించినవారితో తా వెంత మాత్రమును సరిరావనియు చెప్పటకూడ నాచారమే. ఆపలుకు లాయా యధ్యక్షుల వినయ సౌశీల్యముల ప్రకటించుటంతేసి, కేవలము లాంగ సామాన్యములని చెప్పజనదు. నేనును చర్చిత చర్చణముగ నామాట లనే వదించుచు, వానినింకను నిస్సారము లొనర్చబూనుట, నావినయ సంపత్తిమూలమున కాదు. రెండుసంవత్సరముల క్రిందట, నేను చెఱసాల కేసుకును కొంచెము ముందుగ కొన్ని రాష్ట్రసం ములు కాంగ్రెసు సభాధ్యక్ష పదవికి నానామమునుకూడ నూదించినవి. అప్పుడు నేనాపదవి నంగీకరింప జాలనని విన్నవించి, నాకు (నానామమును నూదించుట వలన) గల యాశ్చర్యమును కొంతవరకైనను వెల్లడింపగల స్థితి నందుంటిని. కాని ఈపర్యాయము విధివశమున నాకట్టియనకాక మణిమాత్రమును లేక పోయెను. నేనుచెఱసాలనుండి విముక్తినిొందిన కంటకే, ఇచ్చటి సన్మానసంఘము లాము కొడిదిదినములలో సమావేశమై నా

ఎన్నికవిషయమై వివిధరాష్ట్రములును గావించిన తీర్మానములను స్థిర పరుపనంటిగని నాకు తలచినంతి. అట్టితరుణమున నైనను, నానానంగీకారమును తెలిపియుండును. కాని, దీర్ఘచూసభకు కాగణభూతములైన పరిస్థితులను బట్టి నూ, ఆమహాసభలో శేర్వడిన సందర్భములను బట్టియు, నేనీ అధ్యక్షుపదవి నంగీకరింప కుండుట యొకింత అధర్మమగు నేమోయని సంశయించితిని.

నేనీపదవి నలంకరింపబూనుట మిగులసాహసకార్యము. నాభావ సంశయములకుగల కారణమొకటి మీకెల్లరకును తెలిసియే యుండును. నాకు కాంగ్రెసుతోడి సంబంధము నిన్న మొన్నటిది. నేను కాంగ్రెసుకు మొట్టమొదట ప్రతినిధిగా వచ్చినది 1919.వ సంవత్సరముననే. అప్పుడైనను నేను క్రమపద్ధతినీ సభాకార్యములందు పాల్గొనలేదు. విరోధాసంగ్రామకాలమున కడపటి నాలుగు సంవత్సరములును మాసోదరు లిరువురమును రాజకీయ నిర్బంధితులమై, అమృతసరసభనాటికి 'చేటూలు' చెఱసాలనుండి విముక్తులమైతిమని తమలో కొందరికి తెలిసియే యుండును. విముక్తినిొందినంతే, ఎకాయెక, భారతీయగర్వముచే పునీతమైన అమృతసరస్సున కేలిమి. అప్పటికే కాంగ్రెసుసభ ప్రారంభమయ్యెను. మేము సక్రమముగ ప్రతినిధులమగుటకు వీలులేకపోవుటచే అమృతసరసారాలు దయాపూర్వకముగ మమ్ము తవప్రతినిధులుగ నంగీకరించిరి. మరుసటివత్సరము నాగపూర మహాసభకు మేము క్రమపద్ధ

తిని ప్రతినిధులమై వచ్చితిమి. నేటివరకును అట్లు రాలిగిన దొక్క నాగపురమునకే. నాగుపూర్వ మీ యధ్యక్షపీఠము నిధిమించినవారి ల్లరును, తమతోవలె వంతయు కాంగ్రెసు శక్తికి భాగవోసిన ధీరులు. కావున కాంగ్రెసు క్యవహారములందు కేవలము నిహింపదనగు నేను, ఈ యప్రతిహత గౌరవమును నాకొసంగినందులకై కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములర్పించుట లాభమాత్రమై యున్నది.

ఏమహామహాదు నానల నిటీవలేనే కాంగ్రెసు రంగమున ప్రవేశించియు నాయకాగ్ర గణ్యుడయ్యెనో; ఇచ్చట సమావేశమైన సదస్సులెల్లరు నెంతవెదకినను ఏమహామహాని దివ్యస్వరూప మిచ్చట కానరాదో; ఆమహాత్ముని సాహచర్యభాగ్యము (కేను కాంగ్రెసు సంఘ ప్రవేశించిన) ఈ స్వల్ప కాలమునందు నాకబ్బుటయే ఈ నా ప్రస్తుత పదవి కొకింత యర్హతగలిగించి యుండవచ్చును. నేను మొదట 1919-వ సంవత్సరమున ప్రతిఃధిని కాంగ్రెసును సంధర్శించిన నాటనుండియు ఆమహాత్ముడే ప్రభావపరుడయి నాకన్నించి, కాంగ్రెసునందు ప్రధానగణ్యుడయ్యెను. మునుపటికన్న నేటి పరిస్థితులలో నాయన నాయకత్వము మనకత్యావశ్యక మగుచున్నది. అజ్ఞాతా, ఆయన యెడ భక్తి విశ్వాసములందరిని తీసిపోక పోయినను, కక్షి సావధానముల యందల్పుడనగు నావంటివా డాయన స్థానమాక్రమించుకొని, నేటి స" కాంగ్రెసుల నిర్వహించుటయే దైవసంకల్పమైనవో,

“ఉత్తములు గతింతుంటుంటే, మేముత్రములమైత్ర”

మని నడిచిన అజ్ఞాతక కవిపుంగవునివలె నేనును చితుంచుట తప్ప నేమియు చేయజాల కున్నాను.

మహాత్ముని నిర్బంధమునకు ముఖ్యకారకుడైన యాతడు, మహాత్ముని “బ్రతికి యుండగనే భూస్థాపితము” కావించుటవలన ప్రబలలో నాయన జనింపజేసిన మహాశక్తి యణిగి పోవునని యాశయెందినను, నేనుమాత్రము మహాత్ముడిటుల గజవుడై యున్నాడో అటులనే ఆ సవీరశక్తియు నింకను సజీవముగనున్నదని నిశ్చయముగ నమ్ముచున్నాను.

మిత్రులారా! దైవమువై భాగమువైచి, తాముతిప్పక తమ దగూరమును నాపై వర్షించెదనని నమ్మి, నేనీయుత్తమస్థానము నలంకరింపగల యర్హత యిచ్చెమైనను ప్రసాదించగల యా మహాశక్తిని నేడా జ్యోనించుచున్నాను.

మిత్రులారా! అమృతసరస్సు, కలకత్తా, నాగపురము, అహమ్మదాబాదు మహాసభలకు సభాధ్యక్షులుండినను, ఏమహానీయుడు ప్రధాన పురుషుడై విమర్శలనడిపించెనో, ఆ మహానీయు డొక్కడే మిమ్ముల నేడు సదుపదగినవాడు. మన నీవాని యధ్యక్షమున పటువడి కత్తువు లవే జిగ్గెమున్నాము. ఆయనలేని లోకమును దీర్చగలవా రెవ్వరు? నేనన్ననో, మిత్రమిత్రీయములన సామాన్య నైనివ్యమనుండి నాయుకత్వమునహింప నాహ్వనింపబడినవాడను. ఈసభా నిర్వహణ మునందును, కాంగ్రెసు నిబంధనల ననుసరించి నే నధ్యక్షుడవియ్యండ కులిన సంపూర్ణపర్యంతమును, అట్టి ప్రేమాతిశయమే నావై చూప తడదను.

అధ్యక్షుని కార్యభారము

ఒక్కవిషయమున మాత్రము మీకు నేను వాదనమొనర్చవలసి యున్నది. అందులకు నాకట్టి సంగోహమును లేదు. నాజీవితమంతయు పోరాటముననే గడపితిని. నాసహజన్యగ్రోత్సాహమును, తీక్షణతయు నాపోరాటములందు ప్రవర్తించుట నాకలవాటు. మీరు నన్నభ్యక్షునిగ నెన్నుకొనుటచే, నాస్వేచ్ఛకు భంగమునాటిల్లివది. మఱియొకటి కాక పోయినను, నాస్వేచ్ఛకొఱకై నను, ఈసభ కధ్యక్షుల విహించు మహా భాగ్యమును సంతసముతో విడనాడి యుండును. ఎట్లున్నను, నాకు తొత్తమైన కాంతిస్థాపన కార్యభారము నాకైనబడింది. ఈలోకమున సమగ్రమునకన్న వాంఛనీయ మెదిమైన నున్నవో, అయ్యది కాంతియేనని, నావంటి సంగ్రామాభిలాషివైత మొప్పుకొనక తీరదు. కావున కాంతిశ్రేయ క్యముల నెలకొల్పుటకై నేను పోరాడు సవకాశమును నడలుకొంటిని. అందులకు చింతింపను. అధ్యక్షుడవయ్యండండి, నాకక్షికొలన మీకు నేమయ్యెనన్నుటకై ఏతెంచితి నేకాని, బానిసల యజమానివలె సభికార మునుటకుకాదు. ఇట్టి రాజకీయసంఘముల యాచారము ననుసరించి, నేటి మహాసభను నాయధ్యక్షకొపన్యాసముతో నుపక్రమించుటలో, నిగ్రహకాధికారివలెగాక, నేపథ్యసభిగి నెలంగదలచితిని. మీరు వివిధ విషయములను చర్చించి నిర్ణయించుటకుందు నేను లోడ్వడదను. కాలయాపనయు, దేహమనోరంజనముల దుర్వ్యయమును కాకుండ, నిర్దుష్టములైన నిర్ణయములను కావించుటకై మీలోడినేసేగుడనగు నేను నాకక్షికొలది లోడ్వడదను. ఆ నిర్ణయములన్నియు మీయవియే అయి యుండవలెను నాయవికాకూడదు. మీరును, నేనును సంప్రతించి కావించిన తీర్మానములైన నైయుండవలెను.

మహాత్ముని యప్రతిమాన పరీక్షణకక్షినిగూర్చి మనవి చేసియుంటిని. కొలెయింది ఆయనచే సమ్మోహితులు కాకుండ తప్పించుకొన యత్నించినను, వారల కది దుస్సాధ్యమయ్యెనని మన మంగీకరింపక తప్పదు. స్వరీమాభిప్రాయములను విడనాడి, మహాత్ముని యభిప్రాయములనే యవలంబింపవలసినదని ఆయన ఎవ్వరిని కోరియుండ లేదు. అది యాయన యభీష్టమునకాదు. ఆయనతో క్షేమముగను, హృదయ పూర్వకముగను, నేకీభవించిన యనుచరులు పలువు రాయన కార్యక్రమమునందు సంపూర్ణ విశ్వాసముచేగాక, కేవలము మహాత్ముని యందలి భక్తిచేతినే ఆయన ననుసరించితిమను విషయమును గ్రహింప జాలక పోయిరి. మహాత్ముడు చెజుసాలకేగుటకు పూర్వ మీవిషయ మును గుర్తించి, మిగుల చింతించెనని నాకు తెలిసినది. మహాత్ముని జనవరీక్షణకక్షి నాకు లేదని చెప్పటకు నైతము నాకర్హతలేదు. కావున, నేపత్తమున మీసమృతుల నొసంగినను, జాగరూకతతో పరికించి, బాధ్యతల గురైతిగిగాని యొసంగరాదని మనవిజేయుచున్నాను. ప్రాయశ్చయములగుూర్చి నేనొసంగు సభిప్రాయములు మీకు రుచింపజేమోయని చెప్పింది మిన్నకుండినవో, నానిధ్యక్ష భర్యమును నెఱవేర్చ జాలకుండును. ఇంతియకాక, నేనట్లొనర్చుట ప్రభాస్వామిక నిర్ధారములకు విరుద్ధముగ నుండును. అటులనే, సభాధ్యక్షుని సంత

సింపజేయుటకై ప్రతినీధులు స్వకీయాభిప్రాయముల వెల్లిబుచ్చుటకు స్వాతంత్ర్యము నొసంగకుండుటయును; ఏకొలదిమంది సానుభూతితో బడయుటకై, అధికసంఖ్యాకుల నోళ్ళు కట్టివేయుటయునుకూడ ప్రజాస్వామికము నవహాస్యస్థితికి తేగలవు.

కాంగ్రెసు సమావేశము

శత్రులకు తావుకాదు

అయినను, భారతీయులు ఆగువేలమంది ప్రతినీధుల నెన్నుకొని నడియు, మన మెల్లరమును నానాదిశలనుండియు కాకివాడ పట్టణమునకు ప్రయాణమొనర్చినదియు, మన మిల్లుబయలు దేగకపూర్వమే మనహృదయముల నానందించుచుండిన యభిప్రాయముల ననుసరించి ఏదైన, నొకపక్షమున సమ్మతుల నొసంగుటకు కాదు. పౌరశక్తి కవి వరుడు 'ఓచరు' జెప్పినట్లు "వచ్చినంతవరకు మరలపోయినవో," మనకుగాని యెరులకు గాని, యెట్టి మేలొనర్చినవార మగుదుము ?

మనమిచ్చటకు బయలుదేరక పూర్వము మనకుగల యభిప్రాయములను, మన సోదర ప్రతినీధులతో సరిపోల్చి జూచి మార్పుకొనక పోతిమేని, యీ ప్రయాణమంతయు వృధామగును. వ్యయప్రయాసలు నిష్ఫలమొనరములు.

మనభావములు దోషభూయిష్టము లని మనము సంపూర్ణముగ దలంపకపోయినను, మనకన్న విచేతులను, అనుభవకాలురును నగు పెద్దల యభిప్రాయముల గౌరవించుటచేగాని; ప్రత్యేకకృత్యములు మనకన్న నధికులు గాకపోయినను, ఒండొరుల సంయోగముచే శీర్షబడిన బహుజనాభిప్రాయము నాదరించుటచేగాని; మన యభిప్రాయముల మార్పుకొనకుట మన కెంతయు గౌరవప్రదముగాని లక్ష్యాస్పనము గానే రదు. ఒరుల దృఢ విశ్వాసముల గౌరవించుటలో నే నేరికిని దీసిపోవను. కాని ప్రతియభిప్రాయమును మనస్సాక్షి ప్రేరేపని దలంచుట పాడిగాదు. ఈసందర్భమున నుప్రసిద్ధరాజనీతికారడు డగు 'క్రామవెల్లు' నుడివినవచనములు నా సిద్ధాంతమును బలపరచుచున్నవి. ఆయన యెల్లప్పుడును, తన యనుచరులతో "నొకవేళ మీరే పొర బడితిరేమో యను సంగతి మరువకలద"ని జెప్పచుండువాడట.

ఆత్మనిగ్రహము

ప్రతినీధులు సర్వవిషయముల తమ యభిప్రాయములను యథేచ్ఛగ వెల్లడింపగల స్వాతంత్ర్యము గలరు. తమ మదికిదట్టి సత్కార్యముల నుపపాదించవచ్చును. ఇతరు లుపపాదించినతీర్మానములకు తమ యిచ్చనచ్చినన్ని సమగ్రుల నుపపాదించ వచ్చును. ఎన్నిమారులైనను సమ్మతుల లెక్కింపవలెనని గోరిన గోరవచ్చును. కాని యితరుల యభిప్రాయముల బాటింపక, వారల కష్టముఖముల గమనింపక, దుర్దేశనంది మనో వైకల్యమున గుండు భారత జాతి శత్రుమును సరకుగొనక యీ యభిప్రాయముల చెలాయించుటానినవో కార్యభంగమగును. సభాస్థలిని తేగలదు, ప్రజలు యాత్మాహము. శత్రులు కూర్చున్న నిగ్రహ విర

హితమై యుండుట నోచనీయమని వాపోవును, నిక్కలేముగి వారల కరళకాంత స్వభావములే వారలకు గొంతకరకైనను క్షమించెనని మహా స్మృతి: జెప్పచుండెడివాడు.

జనసామాన్యమునకు, ఆత్మనిగ్రహ శత్రుజాదులవడ జేయగల నాయకులు ప్రతినీధులే కావున, వారల (ప్రతినీధుల) నిగ్రహ శత్రుణులు ప్రజలదృష్ట్యమునకు ఆధారభూతము లగుచున్నవి. ఇంతకన్న ముఖ్యమగు విషయ మింకొక్కటిగలదు. మన యభిప్రాయము లెంత దృఢతగమైనను, వానిని వెల్లిబుచ్చుటలో దుష్ప్రేరేపక పరమావణల కవకాశ మొసంగు పాక్షికభావముల నకలంబింపకుండుము గాక. మన నాయకోత్తముడు లోకమందెల్లడ నహింసాసందేశమును బాటియున్నాడు. మన వాక్కులయందైనను, దౌర్జన్యమును, దరిద్రేగని నని యా మహనీయుని కష్టలమైయుండియు, మన మిశ్ర సత్తములయెడ నైనను అహింసా సూత్రమును బాటింపజాలకుండుట హాస్యాస్పదము. నే నెన్నటికిని, ప్రత్యేకాహమును జల్లార్చి ఉదాసీనభావమును బెంపొందింప నిచ్చగింపను. మనకు గావలసినది శత్రుణము. మృతిగాదు. యంత్రమును ద్రిప్రకటకు యాని యెట్లావశ్యకమో యటలులే, బాతీయ పురోవృద్ధికి నుత్సాహ మావశ్యకము. కాని యాయ్యది క్రమమార్గమున నడిపింపవలయును. దీనికి సంబంధించినదే రాజభగ్యము. మనయది భిన్నసిద్ధాంత సంఘర్షణ కలన జనించిన సంగ్రామము దక్క వేరొండుగాదు. కావున కాంక్షిస్తామనకొత్తైనను మన సిద్ధాంతముల విడనాడజాలము. కాని, నేటి స్థితినిబట్టి మనతో ప్రతివిషయమున నేకీభవింపజాలకపోయినను, మనవలెనే నిశ్చల బాతీయ వాదులైనవారిని కూడగట్టుకొనుటకై యెట్టి త్యాగమైనను గావించ సంసిద్ధులమై యుండవలయును. మన నాయకోత్తముడు రాజకీయరంగమును ఆధ్యాత్మిక మొనర్చి, పవిత్రవంతము గావించుటవలన మన యుద్దయము యుత్కృష్టమయ్యెను. కావున నీతిబాహ్యమైన రాజకీయ జీవనము మనల గౌరవమాత్రమును సంతృప్తిపఱుపజాలదు. కాని రాజకీయరంగమున సామాన్యముగ యుత్కృష్ట వాంఛితములు జేకారక పోవచ్చును. మన జీవితమంతయు నున్నదానితో తృప్తికొంది గడుపవలసి వచ్చుచున్నది. అట్లుగుటచే ఉత్తమ వాంఛితము లభింప నంతమాత్రమున యొక్కింత తక్కువస్థితి సంగీకరించుట కెట్టి యభ్యంతరమును నుండరాదు. ఏలన ల ట్లింగీకరించుటకలన దేశీయులలో పలువుర మనలో గలుపుకొని విజయపథమున జరియింపగలుగుదుము. బానిసత్వమును నిర్మూల మొనర్చి స్వాతంత్ర్య విజయమును బడయవలసియొండ, వేగమే మన కొడక దుర్గయముల పటాపంచలు గావించి, భగ్య సంఘాపన మొనర్చవలసియొండ స్వపక్ష విజయమునకై వెనకలాడుటనుచితము.

మిత్రులారా! కలహాపూర్వకమైన యీ యపోధాతమునకు నన్ను మన్నింపుడు. అట్లానర్చుట మీకును నాకునుగూడ శ్రేయోదాయకమని నమ్మితిని. ఇంక నుపకమింతము.

ముసల స్థులుకును, కాంగ్రెసు సభాసంస్థకును గల సంబంధము

సైనికవిప్లవము: ముసలస్థులుపై సామ్రాజ్యవ్యతిరేకములు

కాంగ్రెసు మహాసభతోడ నాకుగ్గిన సంబంధము నిన్ను మెన్నటిదేయని నుడివియంటిని. నాకేకాదు. కాంగ్రెసుసభ నా సంఘమునకు గూడ ప్రత్యేకము. ఆసంఘముయొక్క రాజకీయ జీవితము సంగ్రహముగా నిచ్చట యొక్కంతి ముచ్చటింపఁబడియున్నది. అట్లు ముచ్చటింపఁబడుటన, నేను మసల గలవని పెట్టుచున్న విషయమనన్య సుగ్రహావగతును. ౧౮౮౫ సంవత్సరమున హైదరాబాద్ నామమున కొందరు ఆంగ్లేయు ప్రముఖుల సాయమున, అఖిలభారత జాతీయ మహాసభకు ప్రతిష్ఠాపిత మొనర్చినపుడు, ఎవరో కొందరుదప్ప భారత భూమిని కలిపియు మహావృద్ధియు లేవనను నీ యాద్యమమున బాల్గానలేదు. పాశ్చాత్య విద్యా సాంప్రదాయముల ననుసరించి విద్యాభ్యాస మొనర్చిన మహావీరులచే ప్రారంభింపబడిన యాయాద్యమమున, పాశ్చాత్యవిద్యాసంస్కారము లేమింటే, నా మహమ్మదీయ సోదరులు బాల్గాను స్వతంత్ర గల్గిపోయినను, వారల రాజకీయ భావములు ఏ రాజకీయోద్యమమునైన భంగము వాటిల్లజేయవలెనని యుండెను. వారలకు హైందవ రాజ్యమున పాలించు భాగ్య మడుగంటినను యంతరింపలేదు. ఇందువలన పాశ్చాత్య విద్యాపద్ధతులు వారలకు మరంత హేయ మయ్యెను. 'ప్లాస్' యాద్య కాలమునుండి సైనిక విప్లవము దనుక యీ నూరు సంవత్సరముల కాలమునకు, చల్ల చల్లగా ఎవ్వరికిని తెలియక నే హైందవ రాజ్యపాలనము మహమ్మదీయుల హస్తములనుండి జారి పోయెను. భారతవర్ష మాంగ్లయుల కేమయ్యెను. అయినను నూతన రాజ్యాధిపతియు నాగరికతా విజ్ఞాన సంపదలందు దమకు తరలిరాని ముసలములు దలంపక మానలేరి. ఒక్క కత్తాబ్బ మిట్టి అయిదేవ్వనములు పెరిగి వెనుకాటులై ౧౮౮౭ సంవత్సరమున నొక్క పెట్టున భారతవర్షము నూగూడింప జొచ్చెను. ప్రథమమున నియ్యది హైందవ వైశ్యములకు సంబంధించి కలకత్తానగర ప్రాంతమున నుద్భవమైనను కలహతేత్రమున డిల్లీనగరమునకు తత్పరిసరప్రాంతములను ఆంగ్ల పరిపాలనమనిన గర్హించువార లెల్లరును కలహకారులతో గలసిపోయిరి. మతరాజకీయ వ్యవహారములు సమ్మిలితమై యభేద్యమయ్యెను. ఆంగ్లేయులకే జిజ్ఞాసము చేకూర్చినను నాకే లేవనకును జనింపకమున్న మహమ్మదీయు లెందఁలెందఁలతో తమ కొదవు వాపదల దలంపక యీ కలహమున నాంగ్లేయులకు తోడ్పాటునగిరి. కాని కలవర మడంగి నంతనే ఆయా ప్రాంతముల నీయించు మహమ్మదీయ యాన్నభివృద్ధి సంజాతులే ఆంగ్లేయ క్రొధానలమునకు గురియై మహాకష్టము లనుభవించిరి. పరాకు మహావిప్లవము పరాకురాజ్యమందలి ఉత్తమ సంజాతుల ప్రాధిక మడంబిస్తే నీ సైనిక మహాకలహమును మహమ్మదీయ సామంతుల యాన్నత్య భుంకరింపజేసెను. భీభత్సమున నంతగా గాక పోయినను, నీ విషయమున నిరాయుధిష్టము పరాకు విప్లవమును భోలి

యొప్పదని జెప్పిన నిందతికయొక్క లేదు అట్లు విభవమును గోల్పిడి యొక్కవ్యక్తాన్నత్యలైన యుత్తమంతక సంజాతులు తమకింక రాజ్యాధికారము మరల జేరఁగని నను నాశల వీడిరి. అయినను నూతన పరిపాలకుల యాచార విజ్ఞాన సాంప్రదాయముల గర్హించుచు, వాని పరివర్తము నభిలషింపక దూరమున నొలగిజనిరి, మహమ్మదీయ రాజ్యాంగ తేజములుగూడ విప్లవంగములైన విప్లవముననే, కలకత్తా బాంబై యొక్క పట్టణముల ప్రత్యేకపబడిన విశ్వవిద్యాలయముల గరుపబడు విద్యావిధానమున బాల్గాన వారిచ్చగించలేరి. అందుచే విప్లవ ప్రారంభమైన ముప్పది వత్సరములను, పాశ్చాత్య విద్యాభ్యాస మొనర్చి పాశ్చాత్య పద్ధతుల ననుసరించి ప్రత్యేకించిన రాజకీయోద్యమమున నా మహమ్మదీయ సోదరులు పాశ్చాత్య విద్యా సంపరక్రమ లేమింటే పాల్గాన జాలకపోయిరి. కాని అఖిలభారత జాతీయ మహాసభ 'భారత', 'జాతీయ' యను విరుద్ధ నామములు సార్థకము జేసికొనటకు మహమ్మదీయ సోదరు లిందు బాల్గానుట యవసరమయ్యెను.

సయ్యదు అహమ్మదుఖాను కాంగ్రెసు ఉద్యమమున

బాల్గానరాదని ప్రతిఘటించుట

కాంగ్రెసు మహాసభకు, మహమ్మదీయులుగూడ ప్రతినిధులుగ బంధువులకు స్రయత్నములు కల్పకపోవలేదు. కాని అట్టి తరణమున మహమ్మదీయ లోకమున పాశ్చాత్యవిద్యా సంస్థాపకుడని కిరుదు నంది సయ్యదుమహమ్మదుఖాను రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి ౧౮౮౭వత్సరమున డిసెంబరు ౨౮వ తేదీని లక్నోపురమున నొక్కటియు, ౧౮౮౮ సంవత్సరమున మార్చి ౧౬వ దినమున మిరాట్సు పట్టణమున నొక్కటియు రెండు మహాపన్యాసములగావించి, ముసలముల కాంగ్రెసు మహాద్యమమున బాల్గాననాదని యుద్ఘోషించి యట్టి ప్రయత్నముల వారిం చేసె. ఈ యుపన్యాసముల విమర్శించుట యొకకష్ట కార్యముగాదు ఏలనన, రాజకీయ వ్యవహారములకుం దభిరుదిగల నేటిమహమ్మదీయులు విశ్వసించని హేత్వాభాసము లెన్నియో యందుగలవు. సయ్యదు మహమ్మదుఖానువలె వాదప్రతివాదముల నారితేరినవారి నోటనుండి సమాజముగ వెలుగుడుగొన్ని అవాద్యంపు బల్కుల నాధారముగైకొని యాతడు హిందూమహమ్మదీయైక్యతకు విరోధియని వాదించు వారిలో నేనొక్కడను గాను.

ఆయన వ్యతిరేక భావముల వహించెను?

సయ్యదు అహమ్మదుఖానుగారు తమ యుద్ఘోషమును చాలించుకొనిన పిమ్మట స్వస్థానార్థరణకై యాద్యమమును ప్రారంభించినను ఆయనకు మహమ్మదీయాభిమానమేకాక భారతీయాభిమానమును, నిశ్చలదేశభక్తియు నున్నటుల ననేక యుపన్యాసముల వలన తెల్లడికాగలదు. భారతజాతీయైక్యతయం దాయన కెక్కుడు విశ్వాసము. తన హిందూస్థానీతులనాతడెంతగ ప్రేమించినదియు, ఆయనను స్వయముగ నెరిగినవారెల్లరును విజితమే. కొందరాయన కారోపించినందు విభిన్నములే యుండినతో నదియెట్లు సాధ్యమైయుండును.

మహమ్మదీయులైన రాజకీయ జీవనమున పాల్గొనగా దని ఆయన నిశ్చయించినను నిందాగోపణకూడ సరియైనదిగాను. నేను దివారిచిన రెండవశ్యామము లంగును సోదా మహమ్మదీయుల నమ్మించుటకై ఎట్టివాదనల గావించినను, మహమ్మదీయు లప్పటికింకను రాజకీయ రంగమున ప్రవేశపెట్టబడిన ఆయన తీర్మానించుటకంటె ముఖ్యకారణములు రెండవవలెను చెప్పవచ్చును. భారత ప్రభుత్వాధికారము మహమ్మదీయులనుండి తొలగి, ఆంగ్లేయుల హస్తాధిపత్యమునకు, తమ పదవి నాక్రమించుకొనిన వారిని తగినవిధమున మహమ్మదీయులకు సంతోషకార్యము చేపరచుటలేదని ఆయన బాగుగ నెరుగును. అట్టి నర్పులకు మహమ్మదీయుల కంత సులభమైనను, కాంతి ప్రదయగు కాంగ్రెసు ఉద్యమమునకు భంగము నాటిల్లుననియు నాతనికి తెలియెను. ఖానుగారు రాజకీయవిషయములలో స్వసంఘీయులగు వెనుకకులగుటకుగల ప్రభుత్వకారణ మిదియే. రెండవకారణమును అంత ముఖ్యమైనదే. మహమ్మదీయులు తమసంఘము నుద్ధరింప దలచినచో, ముందుగ విద్యార్థులు కావలెను. కాని, తమకొకొక ప్రత్యేక విద్యాలయమును, నిర్మించి, ప్రభుత్వ సంస్థాపనలలో వలెకాక సామాన్య విద్యలోపాటు నుభవిద్వంసహిత మొసంగినను కూడ, మహమ్మదీయులకు పాశ్చాత్యవిద్యవై నభిమాన ముదయింపజేయుట సులభపాద్యము కాకుండెను. ఉదాహరణమైన, విద్యావిధాన నిర్మాణకార్యమున పాల్గొనుటకన్న, "కాఫులు" ప్రభుత్వమును, నిందించుటయే మహమ్మదీయుల కెక్కుడు సులభమును, ఉల్లాసకరమును నగుటచే, వారట్లినర్పులు కేమానని ఆయన భీతిలెను. అందుకలన, రాజకీయ జీవనమొంత యాకర్షణతమైనను, తాత్కాలిక ప్రయోజనరహితమగుటచే, మహమ్మదీయుల కార్యదీక్షయంతయు నావంకకు మళ్లకుండ నాయన సర్వప్రయత్నముల గావించెను. కార్యము ముగిసినపిమ్మట, మంచిచెడ్డలను పరిశీలించుట సులభమే. అందువలననే నిందించవారి చర్యలను మనము విమర్శించి వంకలుదీర్చి సాహసించుచున్నాము. అట్టి విమర్శన దృష్టితో పరిశీలించినను, సయ్యదు అహమ్మదుఖానుగారి భావము సమంజసమైనదనియే చెప్పవలసియున్నది. ఆయన పలికిన వాక్యములు కొన్ని అసలే పలుకుతుండిన నెక్కువ బాగుండెడిదేమోయని నాకుతోచినను, మహమ్మదీయులయొక్కయు, భారతభూమియొక్కయు శ్రేయోభిలాషు లెవరైనను సరే, ఖానుగారు మహమ్మదీయుల నడపిన మార్గమునకన్న విశేషము భిన్నముగ సంచరించియుండరని నే నొప్పుకొనవలసియున్నది.

మహమ్మదీయ సంఘమునకు నాయకత్వము వహించి, వైపరీతిని నిర్ణయించిన ఖానుగారియొడ స్వసంఘీయులగు మహమ్మదీయులలో వైతము విశేష సంఖ్యావలకు సదృశప్రాయము లేకుండె ననుసంగతి మనము గమనింపవలెను. ఆయన 'కొరాసు' గ్రంథము నవ్వయించుటలో తీవ్రపీఠవాదముల నవలంబించెను. మహమ్మదీయ మతసిద్ధాంతముల కెట్టిసంబంధమును లేకపోయినను, చిరకాలానుగతిమూలై ప్రజామోదమును పడని ధర్మార్థపరాయణులలో పలువుర నావేరించుచున్న మోఢవిశ్వాసములను, దురాచారములను, ఆయన తీవ్రముగ ఖండిం

చెను; కావుననే పలువురు స్వయంత్రులు లాహనను ద్వేషించుచుండిరి. లక్షలకొలది ఆశునను తిట్టిరి. నిందల నాగోపించిరి. చాలకాలమువరకును, ఆయన స్థాపించిన అలీఘురు కళాశాలకునిన, భక్తిపరులైన మహమ్మదీయుల కసహ్యముగ నుండెను. ఇటీవలియుండు వైఖరము, రాజకీయ విషయములలో మాత్రము మహమ్మదీయు లంగున నేకగ్రీనముగ నాతని నాయకత్వ చుంగీకరించిరి. ఆయన కేవలకుత్సాములను, రాజకీయ పన్నాగములను, ప్రశాగించియుండినచో నంతమహిమ గలిగి యుంక నా? కావున, ఖానుగారి పలుకుబడికి ముఖ్యకారణమాతని పద్ధతియందలి ప్రాశస్త్యమేయని నా నమ్మకము.

అలీఘురు కళాశాల స్థాపించినపిమ్మట ఇరువది సంవత్సరముల వాగును, మహమ్మదీయులకు రాజకీయజీవనము గాని, అంతగ చెప్పవలసిన రాజకీయ సంస్థలుగాని లేవు ఒకవేళ కాంగ్రెసుకోర్కె లెన్నియైనను సఫలమైనచో మహమ్మదీయుల కపకారము జరుగునని ఖానుగారికి గాని, ఆయన బ్రిటీషుమిత్రులగు గాని—వీరమాట వేరుగ చెప్పవలె— తోచినచెట్టి, 'మహమ్మదీయ స్వత్వసంగతు'క సంఘము'నకు చెందిన తన స్నేహితులను, -ందు ముఖ్యముగ తనకళాశాల నిర్వహకులను, సమావేశపాచి ఏవోయొక తీర్మానము కాంచెడి వాడు. అతీర్మానము 'పయనీయ' పత్రికయందును, ఖానుగారి స్వకీయవార పత్రికయందును ప్రకటింపించెడి వాడు. ఆసంగములలో మహమ్మదీయుల రాజకీయ జీవన మింతకన్న కేమియులేదు.

తన మిత్రులగు సర్కారువ్యోగముల కీపద్ధతి మిగుల రుచించె ననియు, వారి కసమర్థమగు వేరొకపద్ధతి నవలంబించినచో తన కళాశాలకును విద్యాసభకును సర్వనిధముల నాటకముల కలగజేయును రనియు, ఆయన బాగుగ తెలిగి యుండెనని నే నంగీకరించెదను. కొందరు రాజకీయవిమర్శకు లాతని కారోపించిన నాస్థ్యం వ మాతనియందు లేదని, నేనాతని వ్యభాసమును బాగుగ పరిశీలించి స్పష్టముగ చెప్పగ లగుచున్నాను. స్వతంత్రభావ ప్రాసక్తి డగు ఖానుగారి కీసమయము కుల ప్రసర్తనమైనను సంపూర్ణముగ సంగీకారమైయుండి యుండదు.

౧౯౦౭ వ సంవత్సరములో, మహమ్మదీయ మహాసభా సంస్థాపనములమున వారి రాజకీయజీవనమున నూతనశక్త మారంభమైనకొలది దినములకే, అలీఘురు కళాశాల విద్యార్థులు సమ్మెకట్టుట సంభవించెను. పోలీసుధటులు కళాశాల యందొక విద్యార్థిలో కలహించిన సందర్భమున, ఆంగ్లేయులకు కళాశాలాధ్యక్షుడును, పండితులును, పోలీసువారి పత్యమునటుయే, ఈ సమ్మెకు కారణము. దాదాపుగ నాసమయముననే ఖానుగారి జ్ఞాపకార్థము కళాశాలలో ప్రతి వత్సరమును జరుగు "సంస్థాపక స్మారక వర్ధంతి" వచ్చెను. నాటి యంత్రవమున, స్వర్గీయుడైన సంస్థాపకునిగూర్చి నేను కొన్ని పద్యముల 'సుహా' భావయ్యు వ్రాసెతిని. విద్యార్థుల ధర్మగౌరవమునకును, పరదేశీయుల దురభిమానము నడంచుట కభ్యుదయగు త్యాగమును చేయగల మనస్థైర్యమునకును, నిదర్శనమైన ఈ సమ్మె వ్యవహారమునుగూర్చి ముచ్చటించుచు, ఖానుగారియొద్దకు వెళ్లించి ఇట్లంటిని,

“మాటి ‘అల్లి’ సంతయు నేర్పినది నీవే. నీవు ప్రాగంభించి తివి. మేము పూర్తి కావించితిమి.

ప్రధానవిరోధి

సమగ్రము అహమ్మగుఖానుగారి స్వభావమును సిద్ధాంతములు నిట్టివేయని దలంచువాడ నేనొక్కడనే గానని చెప్పుటకు, బెక్కు నిద్రగనమును గలవు చిత్రసుగు నొకసంభాషణ మిచ్చుట బేరగాని యెడ. నాసోదరు డింకిను ఉద్యోగి పదవియందుండిన కాలమున నొకా నొక తరుణమునప్పుడు నొకగూంట్లకు యువోగి నాసోదరు నవ లోకించి “భారతవర్షమున ఆంగ్లప్రభుత్వమునకు ప్రబల విరోధి యెవ్వ రని తలంచెదవు?” అని ప్రశ్నించెను. అందులకు నాసోదరు డేదియో వచియింపుమండ వారిచి యా యుద్యోగి, “కాను, కాను, ఆంగ్లరాజ భక్తాగ్ర గణ్యాడనిపించుకొనమన్న సమగ్రము మహమ్మదు ఖానుదక్క ఆంగ్ల ప్రభుత్వమునకు ప్రబలవిరోధి వేరొక్కఁడు గాదని” వచించెను. ఆతని పలుకుల కచ్చేరుకండి ఆ కథని వాస్తవముగా నేగదని నాసోదరుడు వాచింపుమండ, మరల నాయుద్యోగి, “హాగో ‘వింఛెప్తు’ (నీనురాజ్య మందలి పట్టణములు) నగరములందు విద్యాభ్యాస మొనర్చు విద్యార్థుల వలెనే విద్యాభ్యాస మొనర్చుచు, వారినలెనే జీవనము గడపుచు, వ్యాసము సరిశ్రమాయల వారివైన నెలల నోడింపకల అతీతుగు విద్యార్థులు, నీనునుండి యిచ్చటికరుడేరు తెల్లయుద్యోగులకు వశవర్తులై నేవలననగ్రుని దలంచుచుంటివా? అదికల్ల. షేకతల్లి! హైందవగాజ్య మున ఆంగ్లేయపరిపాలనకు అంగ్యకాలము దాపరించుచున్నది. విశ్వాస పాత్రుడగు సమగ్రము అహమ్మగుఖానే నేడు ఆంగ్లేయ పరిపాలనకు ప్రధాన విరోధి” అనెను.

మనలో బెక్కండ్రవలె యాసీను యుద్యోగియు, ఆంగ్లేయ పరిపాలకులచే బ్రతిష్ఠింపబడిన పాఠశాలలో గరుపండు విద్యావిధాన మునలన జవించు యోధులు గుర్తింపబడయ్యెను. విద్యావిధాన ప్రాబల్యమునే కప్పక జవించు యువగుట్టి నే గూండు నాడగల్గెను. ధనకూన్యచయ్యను శిక్షమాద్యములకాకరమైన విద్యాలకు మొకవంక జెన్నాదుమండ, (నేటికి మూడువత్సరములక్రిందట, నాపూర్వ విద్యాలయమిట్టి పరిణామము జెందెను) ఆంగ్లపరిపాలకులపోషణ మందుచు, జాతీయాదగ్గ విరహితమై, శ్రీమంతుల యాదరణకే పాత్రిమై, యసుఖ్యాతులగు యుపాధ్యాయ విద్యార్థులతో నిండియుండు ప్రాత విద్యాలయమింకను నానగరమున బెంపొందుచుండ “నీయాంగ్లప్రభుత్వ ప్రధాన విరోధి” దనపోరాటమున జయము గాంచెనని గర్వింపబడును. ఆతని విద్యార్థి సంతతులు ఆంగ్లప్రభుత్వమునకు జోహారు లొనర్ప కుండ మెలంగ గల్గినంతటి యుత్సాహుత్వదళ యచికాలముననే భారత భూమికి గల్గింప కృషిసల్పకపోయినను, యారడు స్వయంతాభిమాను లగు మహమ్మదీయులను, జేశాభిమాన పూరితులగు భారతీయులను, తగ్గూరుజేముట సభిలపించె ననియు, యయ్యదియె యాయన లక్ష్య మనియు, నేను దృఢముగ వక్కానింపగలను.

అలీషురు కళాశాల: మహమ్మదీయ మహాసభ

భారత భూమియందలి ముఖ్య గాజధానీనగరములలో దాదాపు ముప్పది సంవత్సరముల క్రిందట విశ్వవిద్యాలయ స్థాపనయ్యెను. దేశమున నూతన జాతీయజీవన నిర్మాణ కాలముకూడ నీముప్పదివత్సర ములే! అట్టికాలముయొక్క యుత్తమ పరిణామముగ భారత జాతీయ మహాజనసభా సంస్థబయ్యెదలెను. ౧౮౫౭ సంవత్సరపు విప్లవమున ముఖ్యగంగుగు భూభాగముందు, తనపరిస్థులలోకై సిపాయి కల వగము జరిగిన యిరువదినవత్సరముల పలకె యొక మహమ్మదీయ కళా శాలను స్థాపింపగలుగుట నే సమగ్రము అహమ్మదుఖానుగారు చేసిన మహాత్కార్యము మరల సరిగ ముప్పవత్సరములకే, ప్రభుత్వ విశ్వ విద్యాలయ సౌకర్యములను పొంది తత్ఫలితముగు రాజకీయ విజ్ఞానో దయమున పాల్గొనిజాలని ముసల్మానుల కొరకు నూతనరాజకీయసంస్థ యొకటి స్థాపింపబడెను. కాలానుగుణములగు పరిణామములు కల్గట ప్రకృతి ని గురుమేకదా! మరియు ౧౮౮౬ సంవత్సరాంతమున ఢక్కా పట్టణమున జరిగిన మహమ్మదీయ మహాసభనుస్థాపించినవారిలో ముఖ్యులు సమగ్రము అహమ్మదుగారి స్వంతకళాశాలలోని విద్యార్థు లగుటకూడ సకారణముగ నున్నదనియే తోచుచున్నది.

ఈనూతన మహాసభాస్థాపనము భారతదేశము నందలి మహమ్మదీయుల రాజకీయ జీవనమున నూతన శక్తిను సృజించెను. అప్పటికి కొన్నిమాసములకు పూర్వము త్వరలో రానున్న మింటో మార్చేసంస్కరణముల సందర్భమున, మహమ్మదీయుల కోరికలను అప్పటి రాజప్రతినిధియగు మింటో ప్రభువుగారికి నిజీందించుటకు రానుభార మొకటి తిరలెను. రానుభారముయొక్క నిజీరికము “ప్రేరణ” వలన జరిగినదని చెప్పట, యధికాలమున కొందరు పత్రికాసంపాదకు లన్నట్లు “ఇప్పుడేమియును ప్రమాదములేదు” ప్రభుత్వమునారు హైం దవ విద్యారంకుల కోరికలను త్రోసేవేయజాలరనుట నిశ్చయము. కావున యలనాటుచొప్పున కొన్ని వత్సరములవరకు భారతీయుల పోరు చల్లార్చి వారినోట్లు కట్టుటకు కొన్ని సంస్కరణములను విచ్చయు పెట్టు టకు సిద్ధయగుండిరి. పూర్వమొక కాలమున నైల్లండునందు న్యాయాధికారి విచారణ కాలమున నొకభైసీని “నీపక్షమున వాదించుటకు న్యాయవాది యెవ్వడైననున్నాడా?” అని యాడుక వాడు తన యుద్దేశ్య మును దాచక, “అట్లు లేకపోయినను విచారణ సంఘమున నామిత్రులు కలర”ని బదులుచెప్పెనట! అభైసీయెట్టిసిద్ధియందుండెనో యాకాలమున భారతదేశమునందలి మహమ్మదీయులస్థితి యట్లుండెను. కాని అప్పటికి ప్రభుత్వమునందు మహమ్మదీయులకు గల్గెనమిత్రులు, రహస్యముగ, నితరులనలెనే వారినికూడ తగిన న్యాయవాదులను కుదుర్చుకొను డని పురికొల్పిరి. ఆప్రేరణ యెట్టిఫలమునుండి వచ్చినను ఆపర్యాయము మహమ్మదీపక్షము భాగుగా నాదింపబడెనని చెప్పట కెట్టి యభ్యంతర మునలేదు. అందరకును సామాన్యముగ దేశభాగములనుబట్టి నియోజక వర్గము నేర్పరచు పూర్వపు పద్ధతిలో, ముసల్మానులకు సరిమైనట్టియు తృప్తికరమైనట్టియు ప్రాతినిధ్యము లభించినదని చెప్పటకు వలనవలయు.

మరియు మహమ్మదీయులు ప్రభుత్వమునండియు తమకు కావలసిన నాదించుచున్న ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యము మంచిదికాదని వాదించువా రందఱును అట్టి ప్రాతినిధ్యము హిందూమహమ్మదీయులకుండు అభిప్రాయ భేదములయొక్క ఫలితమేకాని, వాని కదికారణము కాదని జైషియు దుందుబొనలయును.

ప్రత్యేక నియోజకవర్గము హితవైషమ్యము

మహమ్మదీయులకు అధికార భగ్యమునగుగల మిశ్రములు ప్రత్యేక నియోజకవర్గ స్థాపనము అవలంబించున హిందూ మహమ్మదీయుల యైక్యతకే తోడ్పడునని యాపటికి కొంచెమైనను కనుగొనలేకపోయితి. భారతీయులకు యెంత సుకుచిత్రముగ నైనను ప్రాతినిధ్యము నొసంగుట కిదియే ప్రధమపర్యాయము. అట్టిసంవర్గమున బ్రిటిషుపాలనా ప్రాంధము నుండియు మున్నటిగ హిందూ మహమ్మదీయు లింకను విముఖులుగను అప్పుడప్పుడు పరస్పర కలహముల సల్పుకొనవారిగ నే యున్నయెడల, సామాన్య నియోజకవర్గ స్థాపన ముభయజాతులకును ముఖ్యయుద్ధ కారణమై వారి కదివరలోనున్న భేదములను మరింత వృద్ధిపొంది యుండును. ప్రతిమతభేదమున నెప్పుడును సంతోషమును మిషతో విమతస్థులయెడ రసకు నందరికంటె యెక్కువగనున్న భేదము నూతగా చేసికొని, తన సోదరమతస్థులను తనకే వోట్ల నిమగ్నమున కొల యుండును. ఈపద్ధతి దోష భూయిష్టమగుటయే గాక దానిచేత యన్ని కలయందు రెండుజాతుల పరిస్థితులును నననుకములగుటచే అట్టి యెన్ని కల ఫలితములు రెండు మతములవారికిని హానికరములుగా పరిణమించి యుండేవి. ఏలనని తన ప్రతినిధి నెన్నుకొనుటలో సఫలత నొందలేని సంఘము జను మొందిన విశోధిసంఘమునెడ తప్పుక యనూ మా శూరిత మై యుండియుండును.

రెండు సంఘములను నేర్పడిన భేదములు సాంఘిక, లేక, మత సంబంధమైన వగుటచే ఎన్నికల సమయమున వివిధరాజకీయాభిప్రాయ ప్రాబల్యమున కవకాశము లేకుండెడిది. జాతివైషమ్య మెక్కువగా నున్నకాలమున, ప్రత్యేక నియోజకవర్గముచే నెన్నుకొనబడు ప్రతినిధులకుడ, తప్పుక శత్రుజాతియెడ సుప్రసిద్ధా సూయాగ్రుణ్ణులై యుండురని నాకు తెలియకపోలేదు. కాని ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల నేర్పరచుట జాతివైషమ్యములను తగ్గించుటకు కారణమైనది.

వివిధమత సమ్మేళనము

మహమ్మదీయులకు ప్రత్యేకసంఘ ప్రాతినిధ్యము నొసంగవలె నను చర్చలో నేనుకూడ సంపూర్ణముగ పాల్గొంటిని. కాని ౧౯౧౦ సంవత్సరమున మారత కాసనసభల యెన్నికలలో మహమ్మదీయుల హక్కులు ఆచరణ రూపమున స్థిరపడినవెనుక, భారతదేశ రాజధాని యగు ఢిల్లీనగరమునండి దేశమునందలి రాజకీయాంశోశనములో మహమ్మదీయులు తగునట్లు పాల్గొనుటకు సహాయకారిగ నుండుటకై భారత పత్రిక నొకదానిని సంపాదించ నిశ్చయించితిని. లాతాగ్రికాపర ముల్లకారకు ప్రయత్నించుటలో నప్పుడప్పుడు సంఘమునందలి భిన్న భిన్నములకు సంఘర్షణములు తప్పుక జరిగినను, మహమ్మదీయులు తమ

ప్రత్యేకావసరములను సకల భారతి జాత్యవసరములతో సమన్వయము చేయవలయునను భావమును పురికొల్పుటకు మిక్కిలి శ్రమపడితిని. మతమున్న పడిచిచ్చు ననేకకోట్ల జనసంఖ్యలో నిండి యుండియు, భిన్న భిన్నములగు సంతిజ్ఞానులును, మతములును, సంఘములును గల భారతి దేశమునందు, యీ మతవైషమ్యముల బహిష్కరిత సమన్వయ మునకు గడంగుట ఛగవన్నిష్టిమైన కార్యమని నానమ్మకము. ౧౯౧౪ సంవత్సరమున, అనగా నే నింకను వాస్తవ్యధర్మమచి వచ్చి రెండు సంవత్సరములు గాకముననే, మహమ్మదీయ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపనమును గూర్చి కొంచెము జంతులోనైనను విస్తృతముగ నుచ్చరించితిని. అప్పుడు నేను చెప్పిన దీ క్రింద వివరించుచున్నాను:

“అన్నివతములవారను కలసి యొకవరుని(విదేశ ప్రభుత్వమును) భేషించుట యను కారణమున దక్క నుద్యమంతర నాంతరక్షిత్తైన నీ భరతఖండమునందలి ప్రజలందఱును నొక్కటిగ బంధింపబడినదో, హిందూ దేశమునని వ్యక్తిత్వములేని యొక భూభాగముయొక్క నామ మైగవచ్చును అట్లు కానిదో నీదేశమున సర్వవత సంయోగమైన నావలెను.” భరతఖండవందలి యన్నివతములందును భిన్నత్వమును నెంపొందించు బీజములున్నవని తెలిసియ, దేశమునందలి సమృద్ధియు, ఆత, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యోచ్ఛము చూడ, వైకమత్య బీజములకూడ కలవకునమ్మకము నాకు కలిగెను. మతములందలి సిద్ధాంతభేదములు కేవల మతసంయోగమునలే యవకాశము నొసంగుచున్నవి కాని, మరి యొక విధమైన మతసమ్మేళనమున కవకాశమున్నట్లు తోచదు. కాని నేననువదించిన యుపన్యాసభాగమున చెప్పినట్లు, యాసిద్ధాంతభేదములు స్థానికములును, జాతియులునుగాక, మతసంబంధములయినవి. ఇరువది సంవత్సరములనుండియు నెల్లప్పుడును, నమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములకంటె మహత్తరమైనట్టియు, పవిత్రమైనట్టియు, నాధ్యాత్మిక లక్షణములు గలిగినట్టియు, నొకమత సంయోగముచే లక్ష్యముగా నుంచి కొని నుంటిని. మరియు ప్రస్తుత రాజకీయజ్యోతిషములు, హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములు ప్రాచీనకాలమునందుకలె గిప్పడుకూడ నెంపొందగలవని భావిఫలమును నూచించినప్పుడుకూడ నేనాలత్యమును మరుచక దృష్టిపథమునందుంచిని యున్నాను. ఈలక్ష్యమును కార్యరూపముగ నొనర్చుటకే నావారపత్రికను ప్రారంభించి దానికి సార్థకముగ “కామ్రేడ్” అని నాకరణ మొనర్చితిని. ‘కామ్రేడ్’ అన సృజనమిత్రమును, నిష్పక్షపాతియును నని యర్థము.

సోదరులారా! నాపత్రికయొక్క ప్రధమ సంచికయందు నీ నప్పుడువ్రాసిన యుపోద్ఘాతవాక్యముల ననువదించుట కేవల మప్రస్తుత మని తలంపకు. తత్కాలమున భారత భూమియందు లేగియున్న రాజకీయాంశోశనముచే, సంకీర్ణాత్మకమును, ప్రాపంచికవిషయ నిమగ్నమునగు ప్రపంచమునకు నావనోగతభావములను లేకులెల్లముగ నాప్రధానవాగ్దానము తెలుపుటకు సహజముగ సంకోచించితిని. కాని ఉన్నతభావ పరంపరలలోనగు ప్రతినిధిని, నాకుగల. భావోన్మాదము, అదర్శములే, తప్పుక నేర్పడియుండును. ౧౯౧౪ వ సంవత్సరము ౧౪ వ జనవరి తేదీన నీనిట్లు వ్రాశితిని.

“భారతభూమి మొకచుక్కయు కట్టియున్నదనుమాటను మేము విశ్వసించము. ఏలన, యిట్టియున్న యడల, యీ సంవత్సర కాలము మహాసభాభ్యుత్థాని శ్రమచేటి అన్యతేజముండే తీసికొను నవసరమేలే! మృత్యున్న పృథుణమాత్రమున బుధుడౌపూర్తికా నేరదు. సవ్యసాచి కనుగల్గిత వ్యాపారమునకు అభిమానార్థిత శతభక్తియొక్క వైఖరి నిప్రతిపాదించు నింద్రబాలమును ప్రజ్ఞావైద్యముగల ఘోషస్వప్న తి మాపట్టు మరంతవైద్యము కలదు.

“మిథ్యాఫలవంచితములై నేత్రానందమాత్రముచే తృప్తినొంద బాచక యుక్తామపేడితులై కంతనొందు వివాగములమాడ్కి”

మిథ్యానిష్కముల తక్కుగాంచి కాంచనభృంతి తప్పించుకొన నేని మనవారు కొందరుకూడ నటులనే శ్రుతికర్మణులందఱు హృద్యదననభవించుదురు. కాని మాకు ప్రేమాస్పందితముగ ఎక్కడగ భిక్షులజేయువాడును మనమునమ్మజాలని వాడును ఎవరనిన, వ్యవహార ప్రజ్ఞావిగహితుడగు కేవల లక్ష్మ్యమూర్తియే. అంగకవిసయందగు బ్రగమ నుగార్చి “యత్యంత ప్రతిభాశాలియయ్యు వివాహానకు గడంగినప్పడు మాత్రము శిశుప్రాముడని బ్రహ్మనుచూకెనియగు నెట్లవచించియున్నాడు. అఖండలక్ష్మ్యసంపన్నుడయ్యు నోర్చితని వానిని మనముకూడ నీరీతి గాగ గోంతుము. బుద్ధిచైతన్యమునందిన యాదేశమునం దైకమత్యోన్మ ఖమైన లక్ష్మ్యప్రతిపాదనము నువ్వమించిన నుత్తర పరంపరను సమర్థి మును, అసమర్థిమునునై, లెక్కదు మిక్కిలిగ నిష్ఫలములగుటచే మరి యొకయవాలోచితమగు యత్నము నిష్ఫలమైనవో అందునగూర్చి స్వల్పముగ నైనను సానుభూతిని మాపజాల తున్నాము. తునిగిన గాజు చెంకులకు గోడులో సంధిపజాచి వైముఖ్యులచే విసికించు యత్నభంగమునకు వగకెంది విముఖి యగుచుండు వస్తుతిత్వ మును నిందింపజూచు దుర్మయమునకు మాత్రము మనము లోనుగా జను. అనగా స్థితిగతులను ధీరులమై యెదుర్కొందుము. ప్రత్యక్షస్థితిని గమనించుము. ఎట్టి వికారాకృతిని వహించియున్నను, ఆధరణపాత్రము కాకపోయినను, ప్రత్యక్షస్థితిని యథాభిముగ గమనింతము. అవశ్య ములగు వ్యవహార యాధాన్యములు కృతీకరింప జూచుట ననువ్రాస్య తను దెల్పుచున్నది. వికమత్యమున కాటంకము కాశాలి లోనుగా పాతుకొన్న పట్టుదలకు, శ్రేష్ఠప్రతిపాదకము లగు నాశయప్రాబల్య ములను నిష్కలపటరీతి గమనించుట, యైకమత్యసాధనమునందు ప్రసాన మైన పదముగా నెంచదగినది. శ్రేష్ఠ సంభారముల సేకరించినను, రేపనుమాటను మరవజనగ.

“హిందువులును మహమ్మదీయులును, పరస్పరానుకూల్యత లేక గాని పరస్పరవిరోధముగ గాని కాగ్యసిద్ధి మాహించినవో నభి కృత్యము జెందుటయే గాక యథోగతిపాలగుదురని మా నాశిస్తాయము.

మార్గమున కడుజాగరూకతతో నక గడుచుండవలయును. అధునికార్యా వర్తస్థితికి సాధ్యత్యము నొందగల స్థితివిశేషము ప్రాచీన, లేక ప్రస్తుత, చరిత్రముల నెందు గానించుదు. పురావృత్తము (చరిత్ర) పునరావృత్తి నొందదు. వానిలోకమున కింకనమార్గద్యోగికమగుచున్నది. మనలనుకూడ క్లాఫించ సమర్థమై యున్నది. భారతీయధ్యగ్రంథేనాము లించు మించు నానారాజ్యధర్మగ్రంథేనాముల వంటివి. అయినను యూరపు ఖండంత ర్వర్తలకు నయకోవిదులను వనాన్యలను వైతము బాత్యభిమానవోది తములై సాన్యధర్మమునకై తాండవించు యుద్ధబాలముల దగల్కొని యున్నప్పటికిని, దండనీతిని వారించ నింకను నిరాశ జెందక రణాధిష్ఠాన దేవతయొక్క సింహాసనమున కంతిన్యకను నెలకొల్పి నెనువీరుక యున్నస్థితియందు, భారతబాతీయ భవిష్యత్తుకుగూర్చి మనము నిరాశ జెందజనువా? సమధర్మముల గాల్గొట్ట జపానుదేశీయులచే గమ్యానిం పబడు నత్యంతాద్భుతజేభక్తియు నిజితబాత్యభిమానావేశవిజృంభణ, మును వర్తమానమున మనభావతే త్రములందు మన చురురింపజేయజాలక పోవచ్చును. అయితే కనడా రాజ్యమందు వర్తించుచున్న యైక్యసంప దను నెలకొల్పుట దుస్సాధ్యము కానేరదు. ఇచ్చటి రసలాలనచే కాని, కల్ప చతుర్త్వంతిచే కాని శోభితమగు గాంధ్యపరిణామము కాకపో వచ్చును. పరస్పరానుకూల్యతలో నుద్భవించిన వైవాచిక గంభంధము నిగసింపదగినది కాదు. రసికవాగ్వాప్యపాఠము ఏది విశేషనాసహితమైన నీరసమహాఫణితి నే యనునరింతము. రణాధిష్ఠానదేవత శుభలేఖార్థము లను నిరాకరింపకుండ ననుగ్రహించు గాక! ఇదియును సులభమార్గము కాదు. కాకపోయినను భారతీయ సంతానమున కాదరణపాత్రమును నిరంతరసానయోగ్యమునై విలసిల్లుచున్నది

* “ఓ ! వికమత్యమా!!”

క. వచ్చెదవు నరుల కైక్యం

విచ్చెదవిక బాతిబాతి నేర్పడ కూర్మిక

గుచ్చెదవు; మాకుగతి యిక

చిచ్చునఁ జేరుటయే, జాగు చేసిన వెనుక.”

స్నేహితులారా! మాకు సంవత్సరములక్రిందట నేను లక్ష్మ్య ముగా నుంచుకొనిన యాదర్శముయొక్క యసంఖ్యాకారము నైనను సందర్శించుభాగ్యము లభించెన. ఆయాదర్శమును మనము కలంచినంత సంపూర్ణముగ పొందజాలకపోతిమను మాటను మాన మొప్పుకొనక తప్పదు. ఇట్టి పరిస్థితులకు ముఖ్యకారణము లెవ్వియో జను లేకుండ నిష్పక్షపాతబుద్ధితో మన మాలోచింపవలసియున్నది. అట్లు చర్చించు టకు పూర్వము వెనుకనుండి నేను వివరించుచున్న నాప్రథమ పత్రి కాప్రయత్న కాలమునాటి పరిస్థితులకు మరలివత్తును.

* “Thou wilt come, join men, knit nation unto nation;

“But not for us who watch to-day and burn.

“Thou wilt come; but after what long years of trial,

“Weary watching, Patient longing, dull denial”.

ముసల్మానులు

విదేశ వ్యవహారములు

నేను తలచినట్లున్న కాసనభలలోను, ప్రజాశయములనే వాదించుటలో పరస్పరసాహాయ్యము చేసికొనుట కభ్యంతరము లేనట్టి హిందూ ముసల్మానుల నే యీ ప్రత్యేక నియోజకవర్గము సభ్యులుగా నెన్నుకొనెను. అట్లయ్యుచో శతమునందు సంఘములలో పరస్పరభేద ముడు గంటుకపోయెను. పాశ్చాత్యజాతులు ముసల్మానులమెడ చూపు దౌర్జన్యమువలనను, నాదౌర్జన్యము భారతదేశమునందలి ముసల్మానులలో గావించిన భావోద్వేగమువలనను, పరిస్థితులలో నకస్మాత్తుగ నొక నూతనవర్తనము కలిగెను. మహమ్మదీయతర దేశభక్తులలో నివృత్తి కిరి, విదేశ మహమ్మదీయుల పరిస్థితులు హైందవ మహమ్మదీయులలో కలుగజేసెడి భావపరివర్తనము నెడల ననంగీకారమును చూపువారలన్నారు. కాని కొంచె మాలోచించినయెడల నేనిప్పుడు వచ్చించిన పరిస్థితులలోని క్రొత్తమార్పు, హిందూదేశమునందలి మహమ్మదీయుల దృష్టిని స్వదేశ వ్యవహారములనుండి నిస్సంకోచముగ కొంతవరకు మరల్చినను, యివిదేశీయ ప్రభుత్వమున నమృత లాభము గలుగననెడి చిరకాలానుగతమైన మహమ్మదీయుల నన్యత్వమును నిష్కారింపవోద్దుడెను. ఇట్లు చేయుటచే భారతజాతీయైక్యము మిక్కిలి యోగ్యుద్ధియై నని చెప్పట కభ్యంతరములేదు.

౧౯౧౧ సంవత్సరమునందలి పరిస్థితులు

భారతదేశమునందలి యన్నియతరసంఘములయొక్క సంయోగావశ్యకతనుగూర్చి శాకు గల యభిప్రాయములను ప్రచురించుటకు 'కామ్రేడు' పత్రికను నిర్ణయించిరి. ప్రపంచమునందెచ్చటనున్న ముసల్మానుల యెడల సానుభూతిని చూపవలయుననుట, మహమ్మదీయ మతసిద్ధాంతములలో ముఖ్యమైనను, అట్టిసానుభూతి కేమాత్రము భంగకరముకాకుండ స్వదేశాభిమానమును సాధించుటలో హిందూ దేశమునందలి మహమ్మదీయులకు సానుభూతిచేయుటకు నాపత్రిక నిర్ణయింపబడినది. నేను ప్రథమమున పత్రికాసంపాదకత్వమునకు గడంగినప్పుడు శాస్త్రజ్ఞములకు బహుమందు వ్యవహారములు వాద్యప్రీతి నంతయొక్కనగా నాకర్షించినవి తలచనయిరి. ఈజిప్టుదేశమునందలి యప్పటి పరిస్థితులంత సంకృప్తికరముగా లేనిమాట వాస్తవమే! ఇతర కాలమునండి యెరోపానుండలిరాజ్యములలో వొక్కయింగ్లాండుతోనే మనకు సంబంధముకలదు. అట్టిపరిచితమైన యింగ్లాండుదేశము, టర్కీపరిషియాలనుండు క్రొత్తగ సానాసముగ సాపేక్షపడిన రాజ్యాంగ సంస్కరణములమెడ ప్రథమమున సానుభూతియున్నట్లు చాటియు తరువాత మనమనుమనంతటి శ్రద్ధను చూపకపోయెను. మనరాజకీయ దృష్టిలోనికి వచ్చిన రెండవదేశము రష్యాదేశము. నూరుసంవత్సరముల క్రిందట ఫ్రాన్సుదేశమునకు జరిగిన సంపూర్ణావజయకాలమునుండి యు రష్యా యెరోపా ఖండమునందలి రాజ్యములలో మిక్కిలి బలము కలది ఎంచుకుంటుండెను. మరియు నాసియా ఖండమునకుడ నంత

కంటె బలము సంపాదించ కలయునని ప్రకల్పించెను. ఇట్లున్నంతకాలము రష్యా మానవజాతికి ప్రబలశత్రువనియు, నందుచే నారాజ్యము నోడి చి తత్ప్రయత్నము భంగముగావించుటయే, యింగ్లాండుయొక్క పనిత్ర కావ్యమనియు పాలకులు మనకు బోధనములు గావించిరి. కాని జపానుదేశముయొక్క పత్వరాభ్యుదయమున, తూర్పున దానికి గలిగిన సంపూర్ణ బహమును, నితర ప్రాచ్యదేశములను గగర్వముగ తలపెట్టి తరుగుటకు ప్రోత్సహించుటయే గాక, రష్యాదేశస్థితిగతులలో సంపూర్ణములైన మార్పుల గలుగజేసెను. రష్యాను సంపూర్ణముగ జయించిన జపానుదేశమిప్పుడును వెనుకనుకూడ నింగ్లాండునకు మిత్రదేశమయ్యె యుండెను. ఆయినను రష్యా ప్రాచ్యముకప్పుడున్న గర్భశత్రుస్థానమునండి తొలగి రష్యా యింగ్లాండుదేశములకు సంపూర్ణమైత్రీ సహకూరినది. ఈ కారణములచే సమీప ప్రాచ్య రాజ్యాంగవ్యవహారములలోకూడ మార్పులు కలిగెను. పరిష్యాలో బహిరంగముగ నిగతుకత్వమును చూపుటయే గాక యసంఖ్యాకములగు యుద్ధసంజ్ఞములను పంపిణీయ్యుకమైన రష్యాయెడల యభిప్రాయములు మారెను. టర్కీయందుకుండ చి కాలానుగతమైన ట్యూటన్ స్లావు : రోధము నూడిన బలముతో కలనూపి తుడకు ఫ్రాంకు మిత్రమండలి, బాల్కను రాష్ట్ర మిత్రవర్గమునకును వైరముగా పరిణమించెను. సమీప ప్రాచ్య మరియొకమారు యూరపునందలి రాజ్యాంగవైరము యొక్క కేంద్రస్థానమయ్యె.

ఇతరకాలమువరకును, బాల్కనునుండియు సహమ్మదీయ రాజ్యములమెడ నిగ్గుడును మిత్రముగన, రష్యాను శత్రువుగను పరిగణింప నలవాటు పడిన హైందవ మహమ్మదీయులలో నిపరిస్థితులు కొంతకలవరముకలిగించెను. కాని భారతదేశమునందలి హిందూమహమ్మదీయ విభేదములు వారప్పటికి గమనింపవలసిన ముఖ్యవిషయములుగ గన్పట్టెను టర్కీ, పరిష్యా పరిస్థితులు దూర్ఘటములగు విషయములుగ నుండ, పరస్పర వైరమ్యముల కలన కలిగిన భావోద్వేగము, భారతదేశమునందలి హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములే కొంతపలమునుగు గొప్ప యంతర్రాజీయ విషయములనుగా జేసెను.

వ్యవహారములు సరిగా నేనునూదించినంత యుత్సాహకరముగా పరిణమించలేదు. ౧౯౧౧ సంవత్సరము మహమ్మదీయ రాజ్యములపట్ల ధూమకేతుకయ్యెను. టర్కీ పరిష్యా మొరాకో దేశములందలి నూతన రాజ్యాంగ సంస్కరణముల యాచరణము విఘ్నపరంపరానాతమై తుడకు వాతావరణముమారి తుపాను చెలరేగెను.

ధిల్లీదర్బారున చేయబడిన రాజ ప్రకటన

హిందూదేశమునందలి మహమ్మదీయులపట్లకూడ ౧౯౧౧ సంవత్సర మెవ్వరు నూదించకాలనంత యపకారి యయ్యెను. తత్సంవత్సరాంతమునకు కొన్నిదినములకు బూర్వము చక్రవర్తిగారు ధిల్లీలో నొక విపత్కూచకగు ప్రకటనమును గావించెను. తానాసంవత్సరమున పట్టాభిషిక్తుడైననని స్వయముగ వచ్చి నిడుకేరొలగమున తెలియ జేయుటయే దర్బారుయొక్క యుద్దేశ్యమని పై కన్పట్టెను. "అట్లు

రాజు తనవ్యవహారమును వీడివచ్చుట బ్రతిమాలి అచారమునకును, రాజ్యాంగవ్యవహారపద్ధతిని మార్చమైన పెడత్రోవయని" యందరిచే నంగీకరింపబడెను. ఈ యాచార మతనవ్యయము, భారత ప్రజలకేగాక రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములకుకూడ తెలియకుండ తత్కందగ్ధమున నహసరింపబడిన రహస్య ప్రకర్తనమున, సమగ్రనీతుము లయియే చెప్పవచ్చును. ఏలన యారాజప్రతిపక్షము, భారతదేశమునందు బ్రతిమాలి రాజ్య ప్రారంభము నుండియు ప్రకటింపబడినవానిలో నుదాత్తముమై యున్నది. మరియు నా ప్రకటనమే చేయబడకముందు, ప్రభుత్వమునెడల ప్రజలమైన యనూయను పుష్పంప సమగ్రమైనట్టియు, విశాలవ్యాప్తమై యజాద్రోహకుటుకు దుస్సాధ్యమైనట్టియు, శాంతిశీలము నెట్లు కేమింపజేయవలెనో యను బహిరంగచర్య యా యాందోళనము నపాదముగజేసి యుండును. ఆ ప్రకటనమునందలి యంశములలో రెండు మిక్కిలి ముఖ్యమైనవి లాద్దకర్జును బంగాళీలమెడ విరళాలమునుండి తనకున్న పగదీర్చుకొనుటకు గావించిన బంగాళా విభజనమును గర్హకావించి పునస్సమ్యేళనము చేసి, ప్రాప్యపచ్చిభాగములను కలిపినవెనక బీహారు ఒకసార్వభౌమ ప్రత్యేక రాష్ట్రముగా మార్పుట మొనఁగిరి. కలకత్తానుండి ఢిల్లీకి రాజధానినిమార్చి యోగముగా బంగాళమును శిక్షింపట రెండవది. ఈ రెండువ్యవహారములకు, ప్రభుత్వమువారు చేసిన కాల స్థల పద్ధతుల మరచి, పరస్పర సంబంధములేని రెండు ప్రత్యేక విషయములుగ పరిగణించినయెడల రెండును వాకు సమ్యక్తములేయని నేను 'కామ్రేడ్' పత్రికలో వ్రాసియుంటిని. ఈబంగాళాసమ్యేళనము గొంగి సంతకరమున జరిగియుండవలసినది. రాజధాని మార్పు గొంగి సంతకరమున జరిగియుండవలసింది. కర్ణాట మిడిల్వీక్ ప్రభువులు ర్వరపడి తిప్పగావించిరి. హిందీ క్రూరప్రభువులు జరిగిన తిప్పనకు తీరికగ పశ్చాత్తాపపడుచుండురు. ఆ ప్రకటనమునందలి యన్ని వ్యవహారములూ ఢిల్లీని రాజధానిగా జేయుట మిక్కిలి ముఖ్యమైనదనియూ, రాజధానిమార్పు యొక్క ఫలితముగ మాత్రమే బంగాళా పునఃసమ్యేళనము జరిగినయూ, బంగాళీయుల యభిప్రాయములను తృప్తి నొందింపజాలు ప్రత్యేక విషయములైన బంగాళీల సంకృప్తి నొందుదరని ప్రభుత్వమువారు తలచినయూ, రాజధానిమార్పునకు విరుద్ధముగ కొందరు బంగాళీలు చెప్పిన భృంశరతులకు బంగాళా సమ్యేళనము ప్రతిఫలముగ నొసంగబడెననియూ, రాజ ప్రకటనమువలనను భారత ప్రభుత్వమునకును నిండి యా కార్యదర్శిని జరిగిన యు త్తరప్రత్యుత్తరములవలనను తెలియగలను. తూర్పు బంగాళమునందలి యార్థికములైన చిక్కులు, అస్సామును బంగాళముతో ముడిపెట్టుటలన గలగు నష్టములు, రాజహాహాధ క్కాలవధ్య ప్రయాణాని సౌకర్య లోపములు, మొదలగు నంశములు, 'నిర్వికలవిషయము' న నిర్ణీయము గావించుటలో కారణములగుటకు తగియుండినను, భారత ప్రభుత్వ మిండియ కార్యదర్శికి వ్రాసిన యుత్తరములో వీనిలో నొక్కటిమొనను చేర్చినట్లు గానినందు. ఆయుక్తిమున, గొంగి సంతక రమున చేయబడిన బంగాళావిభజనము తత్కర్తలకు గల రెండభిప్రాయములను సఫలము గావించెనని వ్రాయబడెను. అందిట్లున్నది.

“మిక్కిలి భారమైన బంగాళాపాలనమును నులభము చేయుటయె గాక, తూర్పుబంగాళమునందలి మహమ్మదీయులను యిదివరకు ననభ వింపని కొన్ని సౌకర్యముల నందుటకు వీలుగలిగెను.”

కాని భారతరాజధానిని తన రాజధానిగా చెప్పుకొను గౌరవమును బంగాళము కోల్పోయెను. అంతియేగాక భారత ప్రభుత్వమును సమీపమునుండి విమర్శించుటకు, దానికి నిరంతరము నొత్తిడి కలిగించుటకును, సౌకర్యములకు కూడ కోల్పోయెను యూరపు ఖండము యొక్క విదేశ రాజ్యాంగ వ్యవహారములలో “లాభాలాభములు సమానములుగా నుండవలెన”ను మాత్రము పలుమారు మన కనుభవైక వేద్యమగుటచే మనకు దానియెడల సంతృప్తమైన జుగుప్సకలిగినది. ఆనూత్రాను సారమున నే యాజిత్రతో నిండ్లాండు తనయుత్తము వచ్చినట్లు ప్రవర్తించు నధికారమునకు ప్రతిఫలముగ స్రాంకునకు మోరాకో యొసంగబడెను. అట్లే యిటలీదేశమునకు ట్రిపోలిడ్ క్కను. తదను సారమున నే జర్మనీ ఆగాడినందు దురాశాపేరితమైన యాక్రమణమును గావించెను. ఈపాదునూత్రము భారతదేశముయొక్క పరిపాలనా వ్యవహారములలో నికికూడ మెల్లగ ప్రవేశించినది. ఇండియా ప్రభుత్వమువారికి మరెట్లు వ్రాసిరి:—

“తూర్పుబంగాళము, అస్సాము, బంగాళా విభజనమువలన నిస్సంశయముగ లాభమునందినది. రాష్ట్రమునందలి ప్రజలలో నధిక సంఖ్యాకలగు మహమ్మదీయులు రాజభక్తిగలిగి సంతృప్తులై యున్నారు. కాని రెండురాష్ట్రములందును భూస్వాములందరును బంగాళీలే! వారే యధిక సంఖ్యాకు లుద్యోగములందున్నారు. దేశవ్యవహారములలో కూడ వారికే పలుకుబడి యొక్కనగలదు. అట్టిబంగాళీల యసంతృప్తి యథాప్రకారముగ జలవ తరముగ నే యున్నది” ఆకాలమున నే నిట్లు వ్రాసితిని:—

“దేశభక్తి గల్గినట్టియు, తృప్తులైనట్టియు, నొక సంఘమునందలి వారి కొలదియొద్దులను బలాత్కారముగ దొంగిలించి, యసంతృప్తులైనట్టియు, రాజభక్తి విరహితులైనట్టియు, మరియొక సంఘమునకు జలవంతముగ కట్టిపెట్టుటకంటె సులభకార్యమేమున్నది.” మహమ్మదీయుల కంతటి దురాశయేలేదు. దురాశలేనపుడు ప్రతిఫలములేకపోవుట రాజనీతిలోనిను ప్రసిద్ధమాత్రమేకదా!

రాజప్రకటనవలన మహమ్మదీయ రాజకీయ వ్యవహారములలో గలిగిన మార్పులు

నేను 'కామ్రేడ్' పత్రికలో “మహమ్మదీయులు సర్కారు వారి నిర్ణయము నంగీకరింపవలెననియే మాయభిప్రాయమని వ్రాసితిని. కాని, వారి కన్యాయము జరిగినదని చెప్పక తీరనదికాదు. కంగదేశ విభజనకు పూర్వము వారికట్టియిబ్బందు లుంజినను, బలహీనులకు సహజమైన యోరిమితో వానినన్నిటిని సహించి మిన్నకుండిరి. కంగదేశ విభజన కావలయునని యాందోళన కావించినది వారు కాదు, విభజన ఫలవి లాభమును పొందుటకు వారయ్యలే యైనను, అది వారి రథభగ్ని

తలంపుగ ప్రార్థించిన సరమయ్యను. వారిస్థితి బాగుపడ వాంఛించెను. దానితో వారియశలను వాంఛించునట్లు వృద్ధిచేసెను. నడమంత్రి పురి దాటించిన వాడందరి వలెనే మహమ్మదీయులును ఒక్కొక్కప్పుడు గర్విష్టులై పింఛము విప్పకుని నైతక్కలాడు నెయ్యివలె సంచరించగని కూడ సంగీరింపవచ్చును. కాని కై వెక్కిరిచానిని తాత్కాలికానందము వలెనే, ఈనూతనస్థితి విశేషకాలముండలేదు. అకస్మాత్తుగను, నతి స్త్రీ ముగను పతనము సంభవించెను. స్వామింత్రియను బడసిన బానిసలను మరల విక్రయించివట్లమ్మను. పగసాధించుట యనిన ప్రతివారికిని మహదానందమేకదా! బానిసలను మరల తిరుయజమానుల కొప్పగించి నంతనే యజమానులు కొగడాలను పాదగతులను నధికముగ ప్రయోగించినందున యజమానుల నేమనగలము? తూర్పుకాశమునను మహమ్మదీయులు పాలకుల పక్షము వహించినతోడి దేశీయులతో పోరాడిరి. ఇట్లు ప్రయోగింపబడిన మహమ్మదీయులగతి తువశేషయ్యను? దేశీయులతో పోరాటుమింకను సాగించుట చిక్కుగానున్నదని పాలకులు గ్రహించినంతనే, అతిత్వరితముగ సంధిచేసికొని, తమకంతవీరులను తోడ్పాటునరించిన మహమ్మదీయులను తోడిదేశీయుల యాగ్రహము నకు గురిజేసి విడదాడిరి. ఇట్లు 'రాజధక్తి' పరుల కన్యాశుమల కావించి వారు గాబట్టుకొనిన వాక్కులను నకంపజేసి, 'సంస్కృతి' యను మహాపాతకమున కొడిగట్టుకొనినవారిని క్షీణించిన నీనికన్దోహమునకన్న నీచమైన సందగ్ధము ప్రపంచ చరిత్రయందు గాంచుట కష్టము. రాజప్రకటన కావింపబడిన వెనువెంటనే నేను ఆరాష్ట్రాధిపతియగు సర్ చార్లెసు బెయిలీగారిని (ఈయన నిష్పక్షపాతములకు ప్రసిద్ధుడు) సంబంధింప నేగినపుడు సింహా ప్రభువున, సర్ విన్సెంట్ మిత్తరును నగుపడి రాజప్రకటనగూర్చి నాయభిప్రాయమును విడిచిరి. "వంగదేశపు హిందువులకు సంబంధించినంత మాత్రము 'కొంతలాభము కొంతనష్టము'; 'బలశీలము రాజధక్తియుతులను" నగు భేదాదు ప్రజలకు 'కేవలము లాభము'; తూర్పుబంగాళపు మహమ్మదీయులకు 'కేవలము నష్టము'; మహమ్మదీయుల రాజధక్తికిని బహుమానముగ కావలసినంత పరాభవము జరిగెను" అని చెప్పితిని. పరాభవవధికమై అజీర్ణపురాధిపత్రము రాకుండు గాకయని నెమ్మదిగా వాలో నేను ప్రార్థించి వెడలిపోతిని. అంతకు కొంచెము పూర్వము దర్బారు సమయముననే నేనతిత్వరితముగ రాజప్రకటనను చదువుచుండ నాప్రాతన్నే హితుడును నీ వి. డి. అధికారియు నగు సర్ చార్లెసు క్లీవులాండు గారు నన్ను పలకరించిరి. పత్రికాధిపతుల కిదిరములో ప్రకటన ప్రకటనకుందివెట్టుచుండిన యుద్ధోగివద్దనుండి మొట్టమొదట నొక ప్రతిని సంపాదించినవారిలో నేనొకడను. క్లీవులాండు గారునన్ను గూర్చి "ప్రకటన లోమితుగాని కాకుగాని ఏమైన బహుమతికలనా"యని చమత్కారముగ నడుగ నాకోపము నణచుకొనజాలక "నాకేమియు లేదుగాని మీకుమాత్రము చేరినది పనికిలగలదు"ని యంటిని. నాకీర్తితమ మబద్దమైనదని ఎవ్వరగలరు?

మిత్రులారా! మహమ్మదీయుల రాజకీయ పురోగమమును రాజప్రకటన ప్రాధాన్యమును వహించుటచే, దీనివిషయమై నేనింత

విప్రులుగ చెప్పుకలసి వచ్చినది. సోదరదేశీయులనుండి తమ్ముకాపాడు కొనకుటకై మహమ్మదీయుల లెలకాలము విదేశీయ ప్రభుత్వమును నమ్ము కొనియుండుకో, అంకితులను నిట్టిద్రోహములు జరుగజేయుండునని, వారికి స్వప్రముగ తోయుట కింకొన్ని సమీక్షావలెను స్వదేశ, విదేశ వ్యవహారముల యెందు ప్రభువుల తోడ్పాటును నమ్మియుండ యెందు మహమ్మదీయులు గ్రహించిరి. ఒక వేళ నంతి మహాత్రిత్యాగమున కావంపకయే, సోదరదేశీయులతో పోత్తులగుచున్నది, భావ్యత కాంతయు, సోహృద్దమును సంపాదించగలగును మేమాయని వారాలోచింప నాదంభించిరి.

స్వరాజ్యము మహమ్మదీయ మహాసభవారి లక్ష్యమగుట

మహమ్మదీయ మహాసభ ఎన్నడును హిందువులకుగాని, కాలక్రమముగాని, వ్యతిరేకమైన సంఘాపన కాకపోయినను; దేశమునందలి ఇతర సంఘములతో చెవియొన సహకారమును వెలపించిండుట వారి యుద్దేశములలో చేరియుండినను; వంగదేశ విభజన విషయమై యాం దోళన తీవ్రముగనుండిన దిశములలో ప్రారంభింపబడిన దగుటచే మహాసభముగ ప్రత్యేకసంఘ ప్రయోజనముల సంరక్షణయు, రాజధక్తియు మహమ్మదీయమహాసభాదేశములలో జేర్చబడెను. ఢిల్లీ ప్రకటన మైనవిమ్మట నొకసంవత్సరమునకు, మహాసభాకార్యనిర్వాహకసభము సభాధ్యక్షులు మార్పుకాలెనని నూచించుచు, నూతనలక్ష్యము నందు "భారతవర్షమున కినువగు స్వపరిపాలనము"నకు ప్రధానస్థాన మొసగిరి. తరువాత మార్చి నెలలో జరిగిన మహాసభా సమావేశములో నీమార్పు ఆమోదించబడెను. ఇందునుగూర్చి నేటిట్లు వ్రాసితిని:

"మహమ్మదీయుల నూతనలక్ష్యము మార్గమధ్యమందలి విశ్రమస్థానమంటిని. అచ్చటనుండి పరిశించినవో, వారికమ్యస్థానము సుస్థిముగ కాన్పింపగలదు."

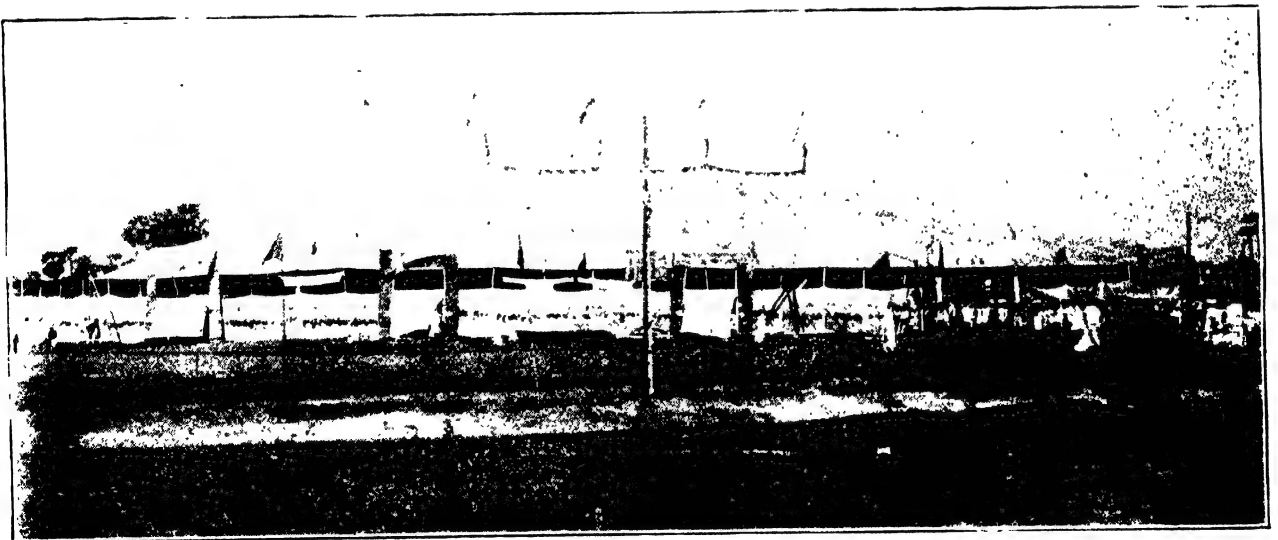
నేటి మహమ్మదీయుల యభిప్రాయములు సక్రమముగ బోధపడుటకై, జాతీయవాదు లెల్లరును, మహమ్మదీయు లైనను, యితరులైనను, నెనాదినములలో 'కామ్రేమ' పత్రికకు వ్రాసిన వాక్యములను జాగ్రత్తగ పరిశీలింప గోచెదను:—

"స్వపరిపాలనా సంపాదన, పాలకులు పరిపాలనావిధానము నందు కాకింపు సంస్కరణములమీదగాని, పాలకపాలితుల యన్యోన్య సంబంధ విశేషముమీద వైననుగాని, సంపూర్ణముగ నాధారపడి యుండదు. ఆత్మవికాసమునుకొల్గ అనన్యపరిణామమే స్వపరిపాలనము. కాని భారతవర్ష వింకను సంపూర్ణముగ నాత్మవికాసమును పొందలేదు. పరస్పర విరుద్ధములైన ప్రయోజనములు, మతములు, సంఘముల వారెల్లరును, భారతవర్షమునకు భౌతికకార మొక్కటైయున్నవనీ, అన్నియొక నొక్కటయే నని గ్రహింపవలెను. ఇంతమాత్రమే చాలదు. మానవ కరీరమునందు వివిధావస్థములుండినను, మానవుని మానసిక, నైతిక ప్రవృత్తు లెప్పటికప్పుడు మార్పుచెందుచుండినన, తన ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వము ననుభవించిన రీతిగనే, భారతీయ ప్రజలెల్ల

“స్వరాజ్” పతాకాన్ని ఎగురవేయుట
Hoisting of Swaraj Flag, Cocanada

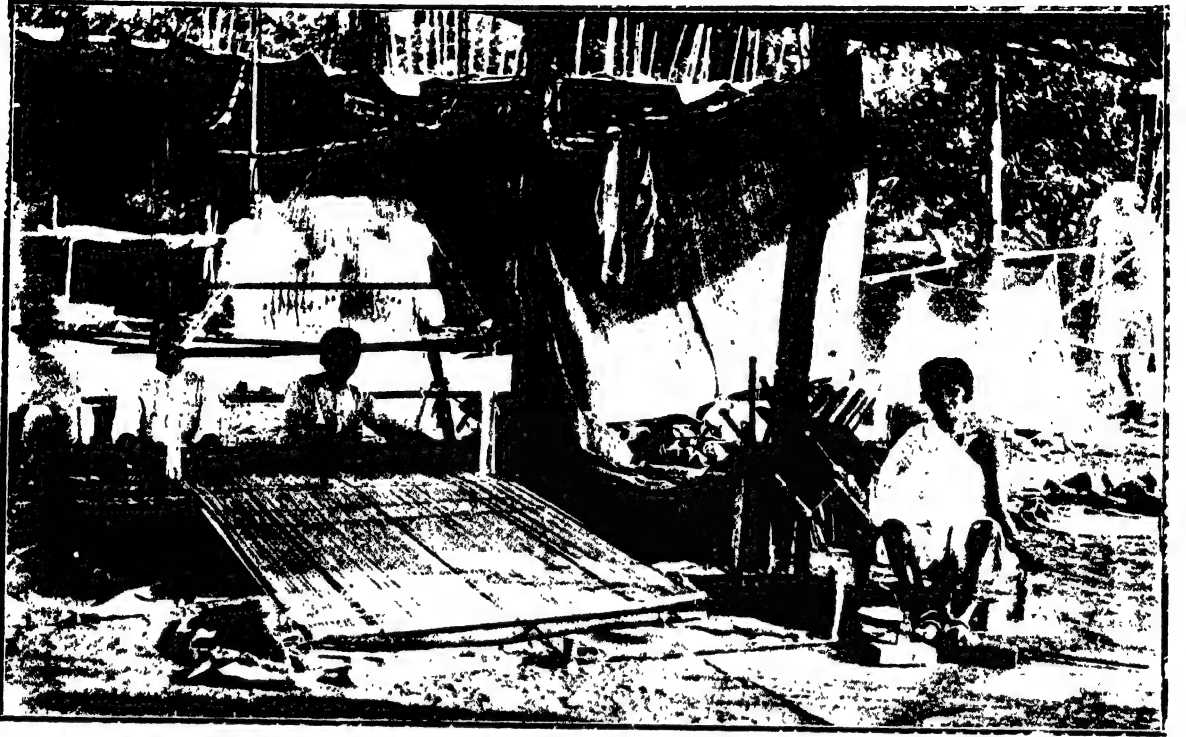
స్వరాజ్ పండుగ రోజున ము, కాకినాడ
The Congress Pandal, Cocanada

చేరేయి మహా-సభా-మందిరము, కాకినాడ

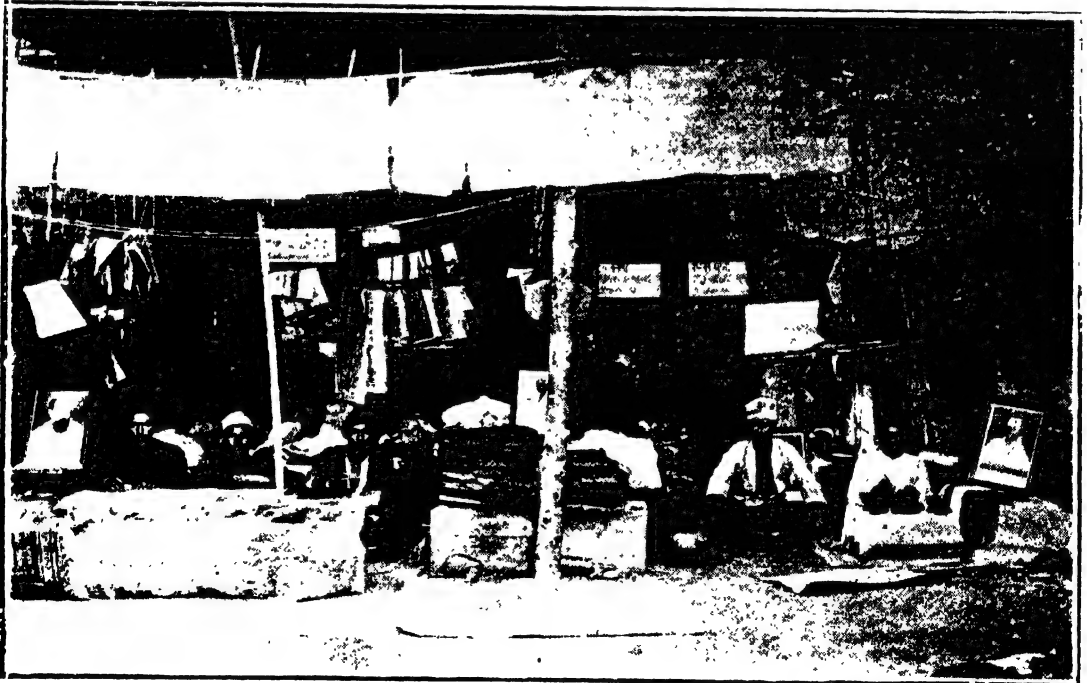
ఖాది కుక్కల - కంపెనీ వారి కుక్కల

Weaving Exhibition of the Khadi Asrama, Bontala Kodur, Cocanada

ఇది మిగిలిన కుక్కల ద్వారా - బొంబాయి కుక్కల ద్వారా - బొంబాయి కుక్కల ద్వారా - బొంబాయి కుక్కల ద్వారా

The Industrial Demonstration made by the Andhra Jatheeya Kalsala, Machilipatnam, at The Cocanada Congress

బందరు ఆంధ్రజాతీయకళాశాలవారి పారిశ్రామిక ప్రదర్శనము, కాకనాడ కాంగ్రెసు

చునేయున్నది. అప్పుక్కడ సంగ్రహస్థానమున కాటంకిముగ నున్నది. ఎంతటిదైవ్యవస్తువైన ఈ అంతఃపరిధికులవాడ వివక్షణమైపోవును. వాని కేనాత్మమైన ధైర్యముండి అనియున్నయెడల వైనిష్ఠాంధము లలో అది కాస్తమునుపోవును. వేవేలగుండి కాంగ్రెసు ప్రచారకులు అన్యాయసాక్షులమే నేదో ఒక కారణము పెట్టి కారాగారములం దుంచబడిరి. గాంధీమహాత్ముడు, పహకాంతిమూర్తి, కాంతి సత్యాగ్రహములపై ప్రేమ గనుపగవినందులకు దయమాలి క్షించిరి. సంస్కరణములు, ద్వంద్వప్రభుత్వము, మంత్రిపదవులు అధికారవర్గమునకు బలమొసంగెను. ఇదివరకుకన్న సంస్కరణములు వచ్చినవిదప నిష్ఠాంధము నెక్కువాయెను. స్వర్గమునుండి ఊడిపడిన నిజులుస్వర్గము ఇండియా ప్రభుత్వముపై భ్రష్టమైతున్నట్లు రాయలుకమిషనుసాక్ష్యమునుబట్టి తెలియుచున్నది. భారతస్వాంత్ర్యము నిష్ఠాంధులు ఉక్కచట్టమే అనేక సంవత్సరములు పాలించుచుండనని లాయరుబారి గారు ఉన్నదున్నట్లు చెప్పిరి. ఇట్టికష్టపరిస్థితులలో స్వరాజ్యసంగ్రామమువీధులము జరిగి కష్టముగ నేయుండును. కందుబిజయము గాంచుటకు నా జాతీయమాలములు స్థిరపరచుకొనుటకు కాలమువచ్చినది.

స్వరాజ్యము మన ప్రభుత్వములపై నే రావలెనని మహాత్ముడు చెప్పెను. స్వరాజ్యమును దేవతలుగాని అధికారవర్గముగాని ఒక పారిపోషికముగ వొంగుట నూడిపడునదిగాదు. ప్రజలు భారతమాత నేనై జీవితమును అన్వేషించేసిరిని స్వరాజ్యము సులభముగ రాగలదు. రాజకీయములను ఆత్మలాభముల సంపాదించుటకై కనియోగించునది నుండి సత్య ఆధ్యాత్మికస్థితికి మహాత్ముడు లేవనెత్తెను. మూన్నాళ్లముచ్చట బలముపోయినది. సేనాత్యాగములకాలము ప్రారంభమైనది. ఈనూతనక్షేత్రమున చాలమంది కాంగ్రెసువాదులు భయపడి పారిపోయినను మాతృభూమి నేనై జీవితముల నర్పించిన సత్యాగ్రహులైనవ్య మేర్పడినది. పూర్వాసభమును బట్టిచూచిన నెన్నెన్నియో తెగలచుండు కాంగ్రెసు వాదులనుండి అనేకస్వభావములు, వయసులు గలవారందుటవలన, ఒకేరకపు సత్యాగ్రహ వైస్యమును యేర్పరుచుట సాధ్యము గాదనియు, వాంఛనీయునుగూడ గాదనియు తెలుపబడెను. దేశీయతలను విచ్ఛిన్నములనిర్మాణములు బాగుగ పనిజేయువానిని సృష్టించుటకు సమయ మానవ్యమైనది.

విచ్ఛిన్నభటులు

విచ్ఛిన్నభటులెన్నెన్నియోపలు జేసెదరని మహాత్ముడు వారిపై నొకయో అభిప్రాయముండెదవాడు. ఈ ఉద్యమము దేశమున కుపయోగకరముగనుండునటుల వారు ఆత్మకీర్తినిబోని అహింసకు ఒడ్డులైయుండవలెనని ఆయన కోరెను. కొందరు కాంగ్రెసువాదులు కీర్తినిబోని అహింస తగ్గింపవలెనని కోరిరి గాని, మహాత్ముడు అందువలని యుపద్రవమును కనుగొని దానికి లొంగిపోయెను. మహాత్ముడు చేసిన పని మంచిదని బొంబాయి, మద్రాసు చొరీచొరాలలోని విషయములు తెల్లముచేసెను. సహజములేక లోతుపాతులు వెలియని విమర్శకులు మహాత్ముని దుర్బలుడని నిందింపవచ్చును. కాని ఆయన

ధీరకార్యమును గుర్తెరిగినవారు ఆయన శాన్సెల్యంపునమును విడనాడి దుర్బలత్వముచేత నివారించి. ఇట్లునేయుటవలని ఉపద్రవమును మహాత్ముడు స్వచ్ఛముగ గనుగొనియే అసంగంభము వానిచేసెను. మహాత్ముడు సత్యాగ్రహ సంగంభమును ఆసినపుడు లాలలజపతీరాయి వంటిపుగాతన వాయకులే మహాత్ముని గొప్పతనమును గ్రహింపలేమండట విచారణీయమే. ఈవిషయమై యింకను యెక్కువచెప్పి లాభ మేమియునులేదు. మనప్రస్తుతకార్యము దేశము స్వరాజ్యమును కాంతిన్యాయవర్గముల బొందునట్లు చేయుటయే.

విచ్ఛిన్నభటులయొక్కయు లేని ర్యాణములయొక్కయు లోపములను చొరచొరారురంతములు వెల్లడిజేసెను. వీరల సుగుణసంపత్తిని వాగవూరి పతాకసంగంభమును అకాలీ విజయమును వెల్లడిజేసెను. విజయవంతముగ సంగంభములందు గూడ యాభాకాన్యదర్శి హద్దీకారుగారు దెప్పినటులు విచ్ఛిన్నభటులు అహింస త్యాగములపై కీర్తినిబొంది పనిచేయువలయును.

విచ్ఛిన్నభటోద్యమము పాశ్చాత్యవైస్యపద్ధతునుండి వెలువడినది. వైస్యములో జేవలెనను నిష్ఠాంధులు నొల్లని స్వశాంతి దేశములలో విచ్ఛిన్న సేనాపద్ధతి అనుసరింపబడును. పరాధీనదేశములగు ఇండియా వంటి దేశములలో యావిచ్ఛిన్నకీర్తినిబొందుగూడ సాధ్యముగాదు. కారణము విదేశీయులకు ప్రజలయందు విశ్వాసములేదు. భారతదేశీయుల మహాసభ ప్రేరంభమునుండి విచ్ఛిన్నభటులు జాతీయోద్యమమునకు అఖండసేవనుజేయుచుండిరి. స్వయంసహాయము, దౌర్జన్యరాహిత్యముగ అసహాయోద్యమము కాంగ్రెసు విధానమైనపుడు విచ్ఛిన్నభటునిర్మాణములు పూర్తిగ మార్పుజెందెను. అసహాయోద్యమతరంగము మిన్నముట్టి వేలకొలిదిమంది కాంగ్రెసు కిలాఫతు విచ్ఛిన్నభటులుగజేరి దేశమునకు అఖండసేవ సల్పిరి. కాని దౌర్జన్యరాహిత అసహాయోద్యమమునకు మూలాధారముగ సత్యాగ్రహసిద్ధాంతమును విచ్ఛిన్నభటులు గ్రహింపజాలిపోయిరి. సత్య, అహింస, త్యాగములను ఆచరణలో బెట్టుటకు దైర్ఘ్య, సహనములు గావలయును. సురాసురల సంగ్రామమునందు తుదకు విజయము సురలకు గల్గినను అసురులే యింకను ప్రపంచమునందాధిక్యమును గల్గియున్నారు. పశుబలమునకును, ఆత్మబలమునకును భోగకప్తానభవములకును ప్రాచీనప్రతీచీ సంస్కారములకును అధిక్యమును గూర్చిన సంగంభమునందు భారతపుత్రులు పురోగాములుగ నుండగలర.

మహాత్ములు స్వాతంత్ర్యమును సత్యాగ్రహమును సల్పి పశుబలమును జయించిన దివ్యాదర్శము మనకు గాన్పించుచునే యున్నది. మహాత్ముని శుష్కకీరమును ఎజవాడ కెయిలులో బంధించినను ఆయన ఆత్మ ప్రపంచమంతను మానవకారుణ్యాతిశయమును చాటెను. శేడు ప్రపంచమునందు మహాత్ముడు త్రవవురున్నాడై పరగుచున్నాడు. ఆత్మకాత్వరేవిజయముల నుద్ఘోషించును. లోకమాన్యనిసందేశము మహాత్ముని ఆదర్శమునందు ప్రతిఫలించుచున్నది. కాని యింకను కష్టకాలములును తీవ్రపరిక్షలును రానున్నవి. ఇంకను నెందరో వాజపేయులును అకాలీలును యీ మహాసంగంభమున విజయము బడయుటకై

త్యాగములపట్టి బాధానుభవమును గాంచవలయును. మహాత్ముడు కష్టములబొంది విజయవాగ్దమును జూపెను. ఇచటనున్న సత్యాగ్రహాలు చాలనుంచి మహాత్ముని ఆదర్శమును త్యాగకష్టానుభవముల బొంది ధర్మమును నిర్వర్తింప సంసిద్ధులుగ నున్నారు. మీలో చాలనుంది అసహాయోద్యమమునలన కష్టముల బొందిరి. ఉద్యమస్వరూపము మారినది. ఉద్యమముయొక్క ఛాతీకములము అధ్యాత్మిక మూలముగ మారినది. ఆత్మోన్మత్త్యము, ఆత్మీయాభిమతి మున్నగు ఛాతీకాదర్శములు, ఆత్మసమర్పణము, నాశనము క్రిందకు మారినవి. సత్యసత్యములకై వేలకొలది మంది ఆర్పణ గావించుకొనిరి. మీ ఆనుభవమును దేశముయొక్క అనసరమునుబట్టి చూచ జాతీయ విచ్ఛికదళ నిర్మాణము జాతీయశిక్షిత మూలములపై నుండవలయునని తెలియగలదు.

దివ్యదత్తమును స్వాభిమానమునకు మహాత్ముడే ప్రపంచమునకు మార్గముజూపెను. భారత సంస్కారమునుబట్టి సత్యాగ్రహముద్వారా ఆదర్శమును జేరగలము. జైన, బుద్ధ, దగ్ధి, అర్జున, భీష్మాది మహాపురుషు లుద్భవించిన యీపురాతన సంస్కారధర్మామయందు వేలకొలది మంది సత్యాగ్రహాలు పుట్టగలవు. ఆత్మనిగ్రహము, ఆత్మరాహిత్యము,

ఆత్మత్యాగమే మోక్షమునకు నిజమగుమార్గములు. ఈదివ్యగుణములును, మంచికీడుని నిర్మాణములతో నలవడవలయును. గాంధీమహాత్మునితో సమకాలికులముగ నుండి నాన భవిష్యత్తునకు ఆశునాయకత్వమున పాటుపడునంతటి అనుగ్రహముమీకు గల్గినది. యౌవనమునందే కాశ్యా త్యాహముండి ఆశయండిన జీవితమునకు వసంతాగమముగ నుండును. నవ్యభారతనిర్మాణము భారతమాతయొద్ద లనందగు మిచేతులలానే గలదు. శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినట్లు మిరే దైవరాజ్యపుత్రులు. గాంధీజీ మహాత్ముడు అదైవరాజ్యమునకు త్యాగకష్టానుభవముల ద్వారా మార్గమును జూపెను. వేల్కొనుడు, నిర్మాణముల గాంచిండు, మాతృభూమి పిలుపు ననుసరించి పనిచేయుడు, మహాత్ముని ననుసరింపుడు.

శ్లో॥ దైవీ సంపద్విమోక్షాను నిబంధాయానురీ మతా
మాకు వ్యసంపదం దైవీ మనుజులలోని భారత॥

సుప్రసిద్ధశిశుభక్తుడగు శ్రీయంత పండిత జవహరిలాల్ నెహ్రూ గారి నాయకత్వమున ఈ సభ విజయము ఉడయఁటులు భగవంతుడు ఆశీర్వదింపగా!

అఖిలభారత గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము-కాకినాడ

శ్రీయుత న్యాయతి నుబ్బారావు పంతులుగారి అధ్యక్షకొనన్యాసము

మన రాజధానియందు గ్రంథాలయోద్యమమును బెజవాడ లో శ్రీయుతులు నరసింహశాస్త్రి గారును అత్యంతి వేంకటరమణశాస్త్రి గారు మున్నగువారుప్రారంభించిరి. అఖిలభారత పుస్తకభాండాగారప్రథమసమావేశము మద్రాసులో 1919లో జరిగెను. నేడు రెండవసభ ఇచట జరుగుచు గారి అధ్యక్షతన జరుగుచున్నది. ఈ యుద్యమము జాతీయోభ్యుదయమున కెంతయు లాభకరమైనను, బలమగుసాధనమైనను దాని ప్రామాణ్యమును ప్రజలు చక్కగ గుర్తింపలేదు. ఉత్సాహముతో ప్రజలు దానిని సాగించుటలేదు. ఈ యుద్యమముయొక్క ఉద్దేశ్యము ప్రతివానిని ధీమంతునిగజేసి బుద్ధి వికాసమును కలుగజేయుటయే యని అందఱకును తెలిసినవిషయమే. స్త్రీపురుషులకును వృద్ధులకు, యువకులకు, పిల్లలకు అన్ని తెగలవారి కిది యుపయోగించును. వీరి జీవితములు సుఖప్రదముగ జేయుటకు, అట్లు చేయుటకు ప్రయత్నించును. గ్రంథశాలమే గొప్పకు ఆలవలము. ఇచటనే వివేకము జ్ఞానము, భూయలు గడించిన విజ్ఞానము గ్రంథములందు కేంద్రీకృతమై యున్నది. కొంత కాలమైన, పుస్తకభాండాగారములో గొప్పవారిచెంత కలసి యుండగలము. తరతరములనుండి ఘంపాదించబడిన మన పెద్దల జ్ఞానమునకు మనమే వారసులము. దానిని మనమువినియోగించుకొననిచో అది మన తపస్య. మనతోడివారందఱకును విద్యాగ్రంథమును వెదజల్లి ప్రబోధమును కలిగించి వికాసము కలుగజేయుట మనవిధి.

ఈ యుద్యమమును పాశ్చాత్యులు అత్యుత్సాహముతో నడుపుచున్నారు. పాశ్చాత్యదేశములందు ప్రతిపల్లెయందును ఈ యుద్యమమే.

గ్రంథాలయములన్న పుస్తకములు ఒకమూలబడియుండు స్థానము లనుకొనుకాలము పోయినది. అచట బుద్ధివికాసమునకు జాతీయజీవనమునకు ఆకరములైనవి. ప్రతిజీతపువారును ఊరిలో గొప్పపుస్తకభాండాగారము లున్నవని ఉప్పొంగుచున్నారు. బ్రిటిషు చిత్రవస్తు ప్రదర్శనాలయమున 2000000 పుస్తకము లున్నవి. కరపత్రములు మున్నగునవి ఇంకొక 5000000 గలవు. వాషింగ్టన్ లో 2500000 గ్రంథరాజములున్నది. భాండాగారము విజయం 2 కోట్ల రూప్యములు. పన్ను వేయదగు సామ్రాటాద పాను 1-కి ఒక సెన్సి పన్నును పుస్తకభాండాగారమును సెన్సిల్వటకు పురపాలక స్థానికసంఘమువారు విధించునిబంధముగలవు. 1910 సంవత్సరమున గ్రేటు బ్రిటనుకును, యునైటెడ్ స్టేట్సువాడికిని కీ॥ శే॥ ఆంధ్రుకాన్నిటిగారు పుస్తకభాండాగారము భవనములను ఒకటి ఈ యుద్యమమున కెంతయు ప్రోద్బలము నొసగిరి. 1910 లో ఇంగ్లాండునందు 2000000 మందే పుస్తకములను ఎరవు తీసికొనెడివారు. ఇందులో నూటికి 89 గురు పురుషులు, నూటికి 41 మంది స్త్రీలు. ఇంధులో నూటికి 48 మంది 20 ఏండ్లకు లోపుగను నూటికి 22 మంది 20 ఏండ్లకు పైబడినవారు గలరు. ఇంటి దగ్గర చదువుకొనుటకు వీరు 60.0000 పుస్తకములను గొంపోవుదురు.

యునైటెడ్ స్టేట్సు

లో పుస్తకభాండాగారములను సెన్సిల్వటకు వ్యక్తులెవరో చాలనుంది లక్షలకొలది భవనము ఇచ్చిరి. ఇచట విద్యకుగ పనిజేయు

ఉన్నది. ఎంతయోడబ్బు పెట్టుబడిగలను. యునైటెడ్ స్టేట్సులో పుర పాలకసంఘములందు గ్రంథాలయములు జూపికపురోవృద్ధి ప్రపంచములో ఇంకొకచోట లేదు. కొన్ని రాజ్యములందు అనుభవము గల కొంతమంది వ్యక్తులను నియమించి స్థానిక గ్రంథాలయభాండాగారములను స్థాపించి ప్రోత్సహించుటలు జేసెదరు ముఖ్యముగ ఇది పట్టణములందును, గ్రామములందును జరుగును. ప్రభుత్వకోశమునుండి కొంత విరాళమునుగూడ ఇచ్చుట కధికారమున్నది. సాధారణపుస్తక భాండాగారములే గాక సందేశము నివారణజేసికొనుటకు కొన్ని గ్రంథాలయములున్నవి. ఎఱువించు గ్రంథాలయము లున్నవి ఎన్నియో గ్రంథాలయములున్నవి. పుత్రము, న్యాయశాస్త్రము, పురాతనవస్తుపరిశోధనము, వైద్యము, ప్రకృతిశాస్త్రము మున్నగు విషయముల నన్నిటిని తెలిసికొనుటకు నీలగు గ్రంథాలయములు గలవు.

ఈయుద్వ్యమును వ్యాపింపజేయుటకు ప్రత్యేకసంఘములుగలవు. గ్రంథాలయములందు సహాయకులుగ పనిజేయువారిని పరిక్షించి పట్టముల నొసగెదరు. గ్రంథాలయముః సుగూర్చి ఎన్నియో పత్రికలున్నవి. ఈయుద్వ మము శీఘ్రముగ వ్యాపించుచున్నది. ముఖ్యోద్దేశ్యము ఉపన్యాసములు, ప్రదర్శనములు, సందేశములు, సభలములముగ జ్ఞానమును పెదజల్లుటయే.

పాశ్చాత్యోద్దేశములం దీయుద్వ్యమవ్యాపకమును జూచితిమేని మన మెంత వెనుకబడినారమో గ్రహింపగలము.

పూర్వము మన గ్రంథము లన్నియు వ్రాతలోనేయుండెను. తక్షణిల నలంద విక్రమకీల ఓదంతపురి విశ్వవిద్యాలయములకు జేరియుండెను అసియాఖండమునండి విక్రమకీలకు, ఓదంతపురికి చాలమంది పోవుచుండెడివారు. ఇవిగాక మరీపీఠములందును దేవాలయములందును గ్రంథాలయములుండెడివి. ఇందులో ముఖ్యముగ వేదాంతతత్వమును మతవిషయములనుగూర్చి వ్రాసిరి. లోకులుగూడ కొందరు గ్రంథాలయములను స్థాపించిరి. ప్రభువులచే పోషింపబడు గ్రంథాలయములలో తంజావూరు గ్రంథాలయము ఇంకను పేరుగాంచుచున్నది. అమాల్య గ్రంథము లెన్నియో ఇందు గలవు. ఇందులో కొన్ని గ్రంథములపేర్లు మనకు తెలియనే తెలియవు. 17, 18 శతాబ్దముల ఆంధ్రవచనవాఙ్మయము ఇతరభాష తెలియదు.

ఆధునిక పద్ధతుల నవలంబించి తన రాజ్యములో గ్రంథాలయమును స్థాపించినవారిలో మొదటివారు బగ్దాదు క్యూర్కారుగారు. ఆయన కేంద్రగ్రంథాలయము జిల్లా గ్రంథాలయములను గ్రామ గ్రంథాలయములను సంచారక గ్రంథాలయములను స్త్రీలకును పిల్లలకును ప్రత్యేకభాగములను ఏర్పాటుజేసిరి. మనము గూడ ఈసాంకేయములందు మంచి ప్రాంభమును జేసివారము. కాని అసధికారవిధానము ననుసరించితిమి నాళము కృష్ణారావుగారు ఆయన మిత్రులును గలసి 20 ఏండ్లకు పూర్వము రాజమహేంద్రవరమున స్థాపించిన గౌతమీగ్రంథాలయ మున్నది. అందు 15000 సంపుటము లున్నవి. 400 మంది సభ్యులున్నారు. ఇందులో 50 మంది స్త్రీలు గ్రంథములను ఉపయోగించుకొనుచున్నారు. మొన్ననే డి. వి. ఎస్. రామచంద్రరావుగారి ధన్యవాయిని 6000 రూప్యములను గ్రంథములను కొనుటకు విరాళము నొసగిరి ఇవట కాకినాడలో కీ. శే. పోలవరం జమీందారు కొచ్చర్లకోట ఆర్. వి. కృష్ణారావు బహదరుగారు వానముచేసిన గొప్పగ్రంథాలయమున్నది. కీ. శే. చెలికాని లచ్చారావుగారు 'ఆంధ్రపరిశోధకమండలి' అను వ్రాతప్రతుల గ్రంథాలయమును స్థాపించిరి. వీరు ఒకపత్రికను గూడప్రకటింపెను. అందులో ఇది వరకు వైకిరానిగ్రంథము లన్నిటిని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. ఈ గ్రంథాలయములో తెలుగు సంస్కృత గ్రంథము లెన్నియో గలవు. జిల్లా గ్రంథాలయములకు వానిళ్ల రామస్వామికాశ్రమి కొమార్లు తనదగ్గర ప్రకటింపబడి గ్రంథములెన్నిటినిో దానము జేసినంగల కొంతయు వంద్యులు. 1911 లో ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ సంఘము స్థాపింపబడెను. రెజినాడలో కేంద్రగ్రంథాలయ మేర్పరుపబడెను. దీనిని రామమోహన గ్రంథాలయ మనెదరు. తెలుగుదేశమున గ్రంథాలయోద్వ్యమమును స్థాపించుటయే దీనియొద్దేశ్యము. ఈయుద్వ్యము ప్రజలలో ప్రాకుటకు మనమిత్రులు రెజినాడలో మాసపత్రికను ఆంధ్రమున ప్రకటించుచున్నారు. వివిధతరగతుల ప్రజలకు అనేకకాఖుల నేర్పగచిరి. దీనివలన గ్రంథాలయలాభములకు తెలియజేయుచున్నారు. తెలుగుదేశములో చాలచోట్ల గ్రంథాలయములను స్థాపించుచున్నారు. ఈప్రదర్శనము చిన్నదే అయినను ఉద్యమముగొప్పను జూపుచున్నది. ఈయుద్వ్యమును మిగిలినవారు గ్రహించి మిగ్రామములందును, పట్టణములందును గ్రంథాలయములను స్థాపింపుడని కోరుచున్నాను.

మోహినీతైలము

పెండ్లుకలను పెంచి నిగనిగలాడించును కండ్లకు చలువచేయును

శ్రీ పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది

5 తులములు నూనెగల సీసా 1-కి అణాలు 12 మాత్రమే

నెం. రి. తంబుకెట్టి వీధి, మద్రాసు

అమృతాంజనం డిపో,

నెం. 109, ప్రేరికోడ్డు, పోర్టు, బొంబాయి

అఖిలభారత విశ్వకర్మ మహాసభ - కాకినాడ

పీటరు జావిట్కిన్సగారి ప్రారంభోపన్యాసమునందలి భాగములు

ప్రియమవలారా!

ఈ అఖిలభారత విశ్వకర్మ కృత్రిమమహాసభయందు సుపన్యసింపమగుటయు గల్గినందులకు నాకు చాలసంతోష మగుచున్నది. ఇత్యుది అఖిలభారత విశ్వకర్మ మితివాదిసంఘము గూఢాచారమున జరుగుచున్న రెండవ విశ్వకర్మమహాసభ. ప్రథమమహాసభ రెండు సంవత్సరముల క్రింద పూర్ణమగు గాంధీమహాత్ముని అధ్యక్షులను జరిగెనని దెలియుచున్నది. ఈ విశ్వకర్మసంఘముయొక్క యుద్దేశము భారతదేశపు తేలికపనుల నుద్ధరించుటయే. ఈ ఉద్యమము విజయము గాంచుట చాల అవసరము. ఇందువలన భారతదేశమేగాక ప్రపంచమంతయుగూడ అనాగరకతలో పడిపోకుండ జేయుచున్నను.

ప్రపంచమహాసామ్రాజ్య మొకనాడు విభాగమై శక్తిమంతులగు నుండినది. ఇప్పుడెట్లు క్షీణించి వినాశమైనదియు మీరరిగియు యున్నారు. దానికి ముఖ్యకారణమేమో యెఱిగిని దెలియదు. అది కత్తులదేత గాక స్వదేశీపరిశ్రమ నుపేక్షజేయుటచేతనే కలెను.

ఎనిమిది సంవత్సరముల ఆదేశముయొక్క క్షీణము ప్రారంభమైనపుడు దిగుమతి ఆగిపోయెను. ఆ దేశములో పనిజేయుచుండిన పారిశ్రామికయంత్రములు యునోయొకమర పోవుటవలన పనిజేయక ఆగిపోయెను. ఆ పోయినభాగము లరకు, దొంగకపు. అన్నియును విదేశములదే చేయబడును.

ప్రజ లిప్పుడు నూలువనుకుటకు, నేతను, తోలుపనును జేసి చెప్పలు చేయుటను మరచిపోయిరి. దేశములో కావలసినంత ఉన్ని, గూడి, తోట్లు కండ్లయెడుట కనబడుచుండగా, వారు వేలకొలదిమంది గాక లక్షలకొలదిమంది కృషిచిపోవుచుండిరి. దేశములో సంతయో అన్నముండగా లక్షలకొలదిమంది మాడిచనిపోవుచుండిరి. కారణము, యంతరిలేవని గర్వపడు అధునికపు రాకపోకల సాధనములు పనిచేయక పోయెను. ఒక చిన్నకుంకెన యుక్కడనో పాడై యంత్రముయొక్క ముఖ్యభాగము పోవుటవల్లనో నాశన మేర్పడెను. ఇప్పుడు భారతదేశఅర్థికస్థితిగూడ ప్రపంచ నాశముగాకముందువలెనే యున్నది.

అట్టి ఘోరవివాదము మనల నావరించుటకు ముందే యిప్పుడే పురాతనపు స్వల్పమగు చేతిపనులను చిత్రకళలను అభివృద్ధిచేసి ప్రోత్సహము జేయవలయును.

ఆధునికనాగరకతను రుచిచూచిన ఏదో ఒకనుకటిలిరాడంబర జీవితమునకు నడంగుట గట్టమే. ఈ ఆధునికనాగరక మహాపాపము. నేను చెప్పునది నమ్ముట. నేను దానిని రుచిచూచితిని. నేను ఏమి చెప్పచున్నానో నాకు దెలియును. మొదలు మిమ్మునందఱి కొందరు నవ్వి జెక్కిరించెదరు. కాని దానిని లక్ష్యము చేయవద్దు. గాంధీమహాత్ముడు చెప్పిన దానిని ననుక. అప్పుడు మీరు నవ్వుటకే పరియుండను. అదియే చాల మంచిది.

నిరాడంబరజీవితమునకు నడంగుట యనగా అనాగరకముగ నుండుటగాదు. పురాతన విశ్వకర్మనాగరకమును అనుష్ఠింపు దనియే కోరుచున్నాను.

మీరు (విశ్వకర్మలు) పురాతన హైందవ నాగరకనిర్మాతలేగాక ప్రపంచనాగరక నిర్మాతలని చెప్పవలయును. మీరు మానవులకు అనాగరకత పోగొట్టుబట్టియే గాంధీమహాత్ముడు మిమ్మును ప్రపంచము మరల ఆ అనాగరకతలోనికి బోవండ నుద్ధరింపుమని కోరెను.

మీరు (విశ్వకర్మలు) ఇప్పుడు 4 కోట్ల మంది యున్నారు. భారతదేశమునందున్న చేవలయులను ఇతర పూజాస్థలములను మీరే నిర్మించితిరి. పూర్వము మీరు భారతదేశమునందు బంగారు వెండి, రాగి, కంసాలిడనులును, దంతపుపనులును కొయ్యచెక్కడపు పనులును, లెబ్బమును, వడ్డంగమును, ఇతర చిత్రకళావిన్యాసములను జేసితిరి. ఆచిత్రకళాప్రకృతిభావము మీయందే గలదు. కాని అది నిద్రామై యున్నది. ఇప్పుడు కావలసిన దానిని మేల్కొల్పుటయే. ఈ అఖిలభారత విశ్వకర్మమహాసభ యుద్దేశ మయ్యుంది. భారతదేశ మంతయును ప్రపంచమంతయు గూడ మీకు తోడ్పడుగాక. చిత్రకారుడు ఏనో యొక దేశమునకేగాక ప్రపంచ మంతయును సంబంధించినవాడు. భగవంతుడు మిమ్ము నాశీర్వదించుగాక!

శ్రీయుత ఆచార్య వ్రస్తుల్లచంద్ర రే గారి అధ్యక్షోపన్యాసము

హోదావరిజిల్లా కాకినాడ పురమందిరమున 1928 డిసెంబరు 29వ తేదీని జరిగిన అఖిలభారత విశ్వకర్మమితవాది ద్వితీయమహాసభ కధ్యక్షుల వహించిన సర్. పి. సి. రాయ గారి అధ్యక్షోపన్యాసమునండి యీక్రింది భాగములు మాకు ప్రమరణార్థ ముంపబడినవి:—

సోదరులారా, మిత్రులారా, భారతదేశ పరిశ్రమలవలన మన దేశ కాగరకతకును, మిగిలిన ప్రపంచనాగరకతకు గూడ అమితమగు

లాభములు గల్గెను. ప్రపంచనాగరకతకు తోడ్పడినవారిలో గ్రీకుల పిదప విశ్వకర్మ లనే చెప్పవలయును. ఎల్లారా, తిరునల్వేరీ, మధుర గుహలందుగల చిత్తరువుల జూచినయెడల భారతదేశపు చేతిపనులెంతవర కభివృద్ధి గాంచినదియు తెలియగలదు. విశ్వకర్మల విజ్ఞానమున కిది నిదర్శనములుగావా? మద్రాసులో గూడ విశ్వకర్మలు చేతితోజేసిన పనులెన్నియోగలవని నేను విందును. ప్రపంచమంతయును యాత్రి

జేసినవారు మనదేశములో తాజిమహలు నిర్మాణమును జూచి ఆశ్చర్యమును దెల్పెదరు. అవి ప్రపంచములోని అద్భుతములలో నొకటిగ పరిగణింపబడుచున్నది. నేను వలసలు తయారగు బెంగాలునుండి వచ్చితిని. ఈవలసలు లెంతయో పలుచనగనుండి సాయంత్రము వేసికొని నది మగనాటి యుదయమునకు గాన్పింపకుండును. ఇప్పుడు అన్ని చేతిపనులు చచ్చిపోయినవి. భారతదేశమునకు స్వరాజ్యము నిచ్చినయెడల తన విషయమును తాను జూచుకొని దేశమునకు చేతిపనుల నభివృద్ధిచేసికొని యుండెడిది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు ఇంగ్లాండు కాపిట్రేస్టుల లాభములను మాత్రమే గమనించుచుండిన మహాదోషము.

ఇంకరలో భారత ప్రభుత్వముయొక్క హోంమెంబరుగ నుండిన సర్ విలియం విన్సెంటుగారు బ్రిటిషు ప్రభుత్వము ఇండియా కేమిటేసిస్టుల స్వయంచేతులలో నున్నారు. ఏమియును జేయలేదని ఆయన అంగీకరించెను. మించిపోయినదానికి పరిశీలించి లాభ చేయియును లేదు. మనకు మనస్వంత అభివృద్ధిమాగ్గ నుండవలయును. వెండి బంగారు రాగిపనుల జేయు కంపానులును, కమ్మరులును, వడ్డంగులును, కొయ్యచెక్కడపు పనుల జేయువారును, బిల్లులును, నేత గాంధ్రును, గంబులువేయువారును అందరుగూడ భారతదేశీయనాయకుల ప్రోత్సాహమున బొంద నర్హులై యున్నారు. ఆర్థికముగ నెన్నికష్టము లున్నను మీరు మీప్రవృత్తులనే ఆననరించియున్న విషయము చాలమందిని. భారతదేశమునకు వృత్తివిద్యాలయముల నిర్మించి విదేశీయ క్రమణిలేకుండ యాదేశీయులే ధనమును సేకరించుటకు కృషి చేయుట చాల అవసరము.

భారతవస్త్రాధ్యయము

భారతదేశములో చేతితో జేసిన వస్తువులకు బ్రిటిషు యూరోపియను వస్తువులతో పోల్చి చూడుడు. ఈదేశపు వస్తువులు చాల

కాలము మనును. విదేశములవస్తువులు వైమెరుపు మాత్రమే కావున సోదరులారా, కాలమును గమనింపుడు. గాంధీమహాత్ముని ఆశచరులలో నొకడై అల్యూమినియము పరిశ్రమాభివృద్ధి కుక్కుపపని జేసిన జీవన లాలుగారిని మీరెరుగుదురు. ఆయనకు ఇంగ్లీషువరువు రాకున్నను వ్యాపారము ఎట్లుచేయుచున్నాడో చూడుడు. ఆయనవ్యాపారము దేశమంతటను వ్యాపించినది. ఎక్కడను పోయినను ఆయనవస్తువులు గాన్పించును. ఆయన నిజముగా గాంధీమహాత్ముని విజ్ఞులనవలయును. ఆయన కలకత్తా, బొంబాయి, మద్రాసు, రంగూనునుండి పెద్దపట్టణములలోనే గాక, రాజమహేంద్రవరం, కాకినాడ, బెజనాడ, మూర్షి ధాబాదునుండి చిన్నపట్టణములలో గూడ ఏకైకపట్టణ నియమించెను. ఆనస్తువుల అధిక్యమును కొనువారే అంగీకరించిరి. ప్రదర్శనముల జేసి మోగువస్తువుల ప్రదర్శించుటకును, మీపరిశ్రమలవలన తయారగు వస్తువుల సమ్మూహమును మోగముల గూడవలయును.

విశ్వకర్మకు అందగనానుభూతికిని సాక్షులై యున్నారు. విశ్వకర్మకు మంచిగోజులు వచ్చుచున్నవి. కిక్కిసోదరులారా! వెంటనే మీపారిశ్రామిక నిర్మాణము చేరిగ నుండవలసిన అవశ్యకతను గురించి హింపవక్కరలేదు. మీరు సహకార పరపతిసంఘముల వంటిదాని నిర్మింపవచ్చును.

నేడు నా కన్నీయో పను లుండుటవలన వ్యవధి కొలదిమాత్రమే యున్నది. వివాసందర్శనము నిలిగినదలకు కృతజ్ఞుడను. నేను బెంగాలులో చేతిపనుల అభివృద్ధికుందు కొంతవరకు పనిజేయుచున్నాను. నేను నామిత్రుడు పండిత గానాల రామమూర్తిగారి కోరికపై మీకార్యక్రమమునందు పాల్గొన నంగీకరించితిని. భగవంతుడు మిమ్ము వారి క్రిందిగాక! నేనింతటితో విరమించుచున్నాను.

అఖిలభారత మహిళా మహాసభ - కాకినాడ

మాతా, కిస్తురీబాయి గాంధీ అధ్యక్షోపన్యాసము

ప్రియసోదరీమణులారా!

మనము భారతస్త్రీలము. మనదేశముయొక్క గౌరవస్వాతంత్ర్య సౌఖ్యములను మరల సంపాదించుటకు నేమిపనిజేయవలయునో మిమ్మును కలిసికొనియున్నవృత్తాంతమునకు నేడు నాకవకాశ మిచ్చినందులకు వందనము చేసెదమచున్నాను. మనమాతృభూముగ్ధరణకై మనసోదరులు ధైర్యముతో వేరువేరు మార్గములను బనిజేయుచున్నారు. ఏలే ప్రీయసోదరీమణులారా! మనము కిల్లికూతుళ్లము. మన మందరమును పెద్ద మొదలు చిన్నవరకును సహాయము జేయవలసిన కోరునని మఱువజనము. కావున మనమందరమును ఏకమై యీమహాదాదర్శమును నెరవేర్చుటకు నవినయముతో చిత్తశుద్ధితో వికారస్పృహయముతో పనిజేయవలయును,

సీత, ద్రౌపది, మీరాబాయి, నూర్జహాను, చందుబీబీ మున్నగు ధీరనారీమణులను, బాన్సీలోనున్న ధీరనిరలక్ష్మీవంటి స్త్రీలకును, కల్లి

యైన భారతమాత యీ యుగమునం దట్టికూతుళ్లను గనుట మానెనని చరిత్ర మున్దోషించునంతటిసిగ్గును దెప్పింపకుడు.

కావున మనము, పరమాత్మ మనకొంగిన కక్షినంతకు వినియోగ పరచి శత్యవిజయమునకై బౌద్ధము మానసపూర్వకముగ ఆత్మపరిత్యజముతో కార్యార్పణము జేయుదుముగాక!

కార్యసాధనములు

నేను ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకును, తూర్పునుండి పడమరకును దేశమంతటను తిరిగితిని. ఎక్కడికిపోయి చూచినను సోదరీమణులందరునురేచాలివారైనను రేచురమువారైనను యీయాదర్శముకొరకే తపాతపాలాక్షుచుండిరి. మనము యీ ఆదర్శమును చేరుటకు పనిజేయుటెట్లు!

జాతీయ విద్య

మొదట నేను విద్యావిషయమై చెప్పెదను. తల్లలే విద్యా విహీనులుగ నుండిన చిన్న వారలమాట యేమి చెప్పవలెను ప్రతిజ్ఞాను ప్రతిగంటయును పెద్దవాళ్లనుజూచియే పిల్లలు పఠశుభ్రమును, శ్రైర్యమును, స్వశాంతిహామమును, శేషభక్తిని నేర్చుకొందురు.

ఇంటినద తల్లి పెంపుటబట్టియే పిల్లలనడకడి యేర్పడుచుండును. నేడు మనదేశములో సత్య, గౌరవశీల లాభములు గాన్నించుచున్న యెడల ఆలోపము మనదే. తన్ని వారణోపాయము మన చేతులలోనే గలదు. ఆత్మశరీరమానసములు అభివృద్ధి గాంచుట కవకాశములేనిసోదరీ మణులందఱకును మనము సహాయము జేయవలయును. మన బాలికలకు గూడ నట్టి యవకాశ మొసంగవలయును.

మనము మన జాతీయవిద్యాలయములకు బలమునొసగి వానిని పని జేయించి మనపిల్లలకు మంచివిద్య చేపూరునటుల జూడవలయును. గాంధీ, జాతీయవిద్యపై నంతయుక్తువపట్టుదలతో జెప్పినది యందు లతో యని మీరు చాలమంది ఆశ్చర్యపడుచుండవచ్చును. ప్రభుత్వ పాఠశాలలు బానిసలను తయారుజేయు ఫ్యాక్టరీలు తప్ప మరేమియును గావని ఆయన తెలిసికొనెను. సోదరీమణులారా, నేను ముఖ్యముగ మీకొకటి జెప్పగోరుచున్నాను. మీ కుమార్తెలు కుటుంబములో నుగ వానిపై ఆధారపడకుండనటుల గౌరవముగ జీనవాదమును సంపాదించుకొనునటుల యేదోపనులో నేర్పి సాధన మేర్పరుపవలయును. భారతదేశము చాలబీదజేశము. శక్తినంతను వృధాచేయజాలదు. కల కొలదిమంది విధవలు ఏమిచేయుటకును పనిలేక సోమకులై పరాధీనులై యున్నారు. ఈ స్త్రీలు ఉపాధ్యాయులులుగనూ, నర్సులుగ నుండునటుల నేర్పి పల్లెలలోను పట్టణములలోను వారిసోదరీమణులకు సహాయము జేయునటుల జేయవలెను.

గ్రంథాలయములు

నేను ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చినప్పటినుండియు యాదేశములో మీరు స్త్రీలుచేసినపని నాకు అద్భుతముగ గాన్పించుచున్నది. మీరాష్ట్రములో 500 గ్రంథాలయము లున్నవనియు, స్త్రీలు వానినిబాగుగ నుపయోగించుచున్నారనియు వినుటకు చాల సంతోషముగ నున్నది. ఈ గ్రంథాలయములు మీ సాంఘిక మానసిక, రాజకీయ కార్యములకు కేంద్రస్థానము లగునని నేను నమ్మెదను.

ఆస్పృశ్యతానివారణము

హిందూసోదరీమణులు మహమ్మదీయ సోదరీమణులకును, మానవస్వగ్రుములు తిరస్కరింపబడిన దురదృష్టవంతులకును సహాయము చేసి వారికున్న స్వాతంత్ర్యమును సఫలపరచెదగని నేను కోరుచున్నాను

వారు నీచముగ అభోగతీయం నుండుట మనకు లజ్జాకరము. వారలను వైదొలగియుంచుట మన బలహీనము. వారిని మాదిగవాండ్లుగను బహిష్కరించితిమేని మనము భారతీయులము ప్రపంచదృష్టిలోగూడ నట్లే యుండుము. మనకును వారికినిగూడ తండ్రియగు భగవంతునికోరకు వారి నుద్ధరించెదముగాక! వారొకవేళ సోమరులుగ నున్నను, కార్యవరణ యందలిసంతోషమును లాభమును వారికి బోధించుట మినిధియై యున్నది.

ఖద్దరు ప్రచారము

ఇచ్చట నూటికి 80 మంది ఖద్దరునుధరించుటజూడ సంతోష మగుచున్నది. దీనిని జూచిన నే మీరు ఖద్దరుయొక్క ఆధ్యాత్మిక, ఆర్థిక ప్రాముఖ్యమును కనుగొంటిరని తెలియగలదు. భారతదేశమునం దితర రాష్ట్రములుగూడ మిమ్మును జూచిన నేర్చుకొనునని నమ్ముచున్నాను. మీరు ఆంధ్రదేశమునంను అందరును ఇంకను ఎక్కువ ప్రయత్నములజేసి యాదేశములో ఖద్దరుట్పనిస్త్రీగాని, పిల్లగాని లేదని చెప్పగలస్థితి రావలయును.

త్యాగము - కష్టానుభవము

ఈవారము కాకినాడకుంతయు కార్యనిర్మమై యున్నది. మీరు నాయకుల నెందరనో చూచితిరి. కాని మనము ధర్మరాజ్యమునుసంపాదించునలెనన్న బుద్ధిపూర్వకముగ స్వాగత్యాగమును జేయ నిద్రముగ నుండవలెనని జ్ఞాపకముంచుకొనవలయును. మీరాష్ట్రము గల దుర్వ్యూరి కుబ్జమృగారివంటిస్త్రీని జాతీయోద్యమమున కర్పించి నందుల కభినందించుచున్నాను. ఆమె రెండుసారులు సంవత్సరం సంవత్సరం శిక్షబొందెను. కాని మీరింకను కష్టముల బొంది త్యాగమును గావించి అదర్శమును జేవవలయును. మీరు కష్టములను సంతోషముతో భరించెదరని నాకు దెలియును. ఒకవేళ అదైర్శ్యమువచ్చు నెడలప్రాణము పోవునటును సహనముతో ధైర్యముతోనుండి దేశమునకు ప్రాణము లర్పించిన వాజపేయి గారిని స్మరణకు దెచ్చుకొనుడు. మన అహింసా నైస్యమునందు ధైర్యముగల సిపాయిలలో ఆయన ఒకడని మన మెప్పుడును స్మరించుచుండవలయును.

సోదరీమణులారా, తుదకు ముగించుచు నేనొకటి జెప్పెదను. మన కార్యక్రమము విజయమందుటకులన మనము స్వరాజ్యమును పొందుటయేగాక ఆచంద్రాగ్రమును కీర్తికాయలమై పశుభలము జయింప జాలదనియు ఆత్మశక్తియే జయింపగలదనియు మానవకోటి కంకిట్లను దెలుపగలమని మనకునం దిడుకొనవలయును.

వందే మాతరం

ఆంధ్రభజగోవిందము

బాలకవి తుమ్మల సీతారామమూర్తి చౌదరిగారు

ప్రేరే! యెంతవివేకహీనఁడవు లోకాధారు గోవిందుని

గరుజాసాగరు సంస్కరింప వక్కటా! కాలుంకు నీకాణమున్
సరగన్ దీముచునున్న కాలమున లేశంబైన నీ నీన్ "దు కృష్ణో
కరణే" పాఠము రక్షసేయ దిది నిక్కంబోరి మూఢాత్ముఁడా!

ఉ. విత్తము నేకరింపవలె వేలకువేల లక్షకోర్కె మాని నీ
చిత్తమునక దురాశలఁ జేరఁగనీక నుబుద్ధి గల్గి నీ
వృత్తముచేత బలమగుచిత్తము కానయినక సమాప్తమం
చ త్తినవేడ్క నెంచుకొనుమా! వినుమా! యనుమాన మేటికిక.

చ. పాలకుకగల్గినబుల్లను పొక్కిలిఁ గన్సొని మోహవాంఛిలో
పలఁ బడఁబోతు పోతు మిఁక బాగుగ వానినిఁ జేము నెత్తురుక
గలిగినకండలంఁచు బాడగాంచినవేళల మాటిమాటికిక.
దలఁచును వైమెఱుంగులకు దానుఁడనై చడిపోతు మజ్జఁడా!

మ. నలినపత్రపయఃకణంబుగతిఁ బ్రాణం బస్థిత్యంబు, మ
ర్త్యులు తృప్తాచయపీఠాత్ము లగుచుక దుఃఖాభినిర్మన్నులై
తెలివిన గోల్పడి దారిఁగానకఁ గడుక దేహభిమానంబుతో
నిల విత్తింతురుగాని సౌఖ్యపడువా రెవ్వార లూహింపఁగక.

ఉ. వేలకువేలు మానవుఁడు విత్తము నార్జవనేయువేళలం
దాలును బిడ్డలుక హితులు నందఱు నాదల మోయుచుందు ర
య్యాలను బిడ్డలుక హితులై యర్థముఁ గూర్చఁగలేక వృథుడై
కాలముఁ బుచ్చువేళఁ బాడగాంచరు పిచ్చివఁ బల్కఁ కక్కటా!

ఉ. బొందిని ప్రాణవాయువులు పొల్వుగ నుండెద నంతదాఁక ని
న్నందఱుఁ గూర్చిమై గుళలమా? తమకంచునుఁ బుచ్చసేతు లో
నుండుఁడ! నీవు చాచగనె మక్కువఁజూపినపెండ్లమైన నీ
యందపుమేనుఁ జూడ భయమందు నసహ్యమునందు నెంతయుక.

ఉ. కా సోకవేయిగాఁ దలఁచి కల్లులుఁ బొల్లులుఁ గూని సామ్యుఁ చే
రాసను గూర్చునేల? విను మర్థమనర్థము సౌఖ్య మందునక
వీసముఁ గానరాదు నుమి విత్తముగల్గినయట్టివారి కా
రా! నుకుడైన సంతతభయ ప్రదుఁడేగద యెంచిమాడఁగక.

చ. చెడుగుడులాడఁ బాడఁగనుఁ జిన్నతనంబున నాన, లందపుం
బడఁకులతోడఁ గూడ నెలప్రాయమునం దభిలాష లంతవృ
ద్ధుడయిన పిమ్మటక విషయదాఃఖములక గృహింపును నింక నె
త్తుడు మనుజుండు బ్రహ్మపదభూషణోపర్య తరించుఁ రెప్పుమా.

క. దారాపుత్రులు మిక్కిలెవ్వరుఁ విచిత్రం బూహసేయంగ నం
సారం బంతయు భ్రాంతికల్పికిము నిస్సారంబు సంబంధు లె
వ్వారున్నారలు? నేనెవండ? నిటరా కేకాఁగం? బెవ్వరి
దారాపుత్రులుమిక్కిలందు నదిలోఁ దర్కించినక మేలగుక.

క. రాగత్యాగముగల్గు సత్పురుషమిత్రత్వంబునక గానిచే
వేక గల్గును మోహవాశము భావింపంగ నిరోధాతక
బాగై నిశ్చలమై విశుద్ధమగు తత్త్వజ్ఞానసంప్రాప్తియఁ
దాఁగల్గించునుగాదె శాశ్వతమఖోద్యమ్యుక్తి భక్తాభిరక్త.

ఉ. కాయపటుత్వమెల్లఁ జెడఁ గామవికార మదెట్టులుండుఁ బా
నీయము కుమ్మమైనతఱి నిల్పునె చెఱ్ఱనునట్టివామ? మా
దాయము బోవ కేనులఁ దగ్గక యెందురె? తత్త్వవేత్తగాఁ
బోయకయున్న సంసరణబంధము? డెందమునం దలంపఁగక.

ఉ. 'భోగము భాగ్యముక సతులఁ బుత్రులు మిక్కిలు నిత్యమందు నీ
వీగతి మోసపోతు మిది యెల్లనుగల్ల యటంచు వానిపై
రాగము మాని విశ్వపరితృకు నత్యుపసౌఖ్యదాయకుక
బాగుగ నమ్మి కొల్వయు కుభంబగు, నన్యచిచార మేటికిక.

చ. శిరవసంతకాలములఁ జిత్రకరంబగు నందె వేకువో
నిశలఁబవర్ణునుం దిరుగు నిత్యము నాయువుఁ దీలుఁగాని యో
కృతమతి! నిన్నుఁ గ్రమ్ముకొని కేరుమనుండినకోర్కె గాడుపుర
భృతముగ నుండుఁగాని చలియింప వొకింతయు నేమినితయో?

మ. భవసంపాదనఁ జేయుకోరికయె హృద్యంబయ్యె నారార! దీ
నిని మానందగునంచు నింకవఱకుక నీకవ్వకుక జెప్పకో
ఘనసంసారసమాప్త్యాభిఁ గడవంగక లోకము ల్యూట, స
జ్జనసాంగత్య మొకండె నావ యగుచుక సాయంబుఁ జేయుంగదా.

ఉ. కావిమెఱుంగుదోవకులఁ గట్టినబోడులు జోగులు న్మునుల్
భూవలయంబున న్నిరతముక దిరుగాడుమనుండు గాని స
ర్వావృతుడైన బ్రహ్మము నహ! కనఁబాలగు పొట్టకూటిలై
యీవిధి దంభవేషముల నెత్తిడువారి కెట్లుచేయుక.

చ. ముడుతలువాఁత మేను, శిరము న్నిరసెం గద ముగ్ధబుట్టుల
దొడదొడమాడె దింతములు కుండము బోసిగ నుండె వృద్ధుడై
యడుగిడలేక దండమును హస్తమునం గొనె నూతకోలగా
విడువఁడు కృష్ణ నిప్పటి! వెంగలిమానినె యేమి నెప్పుడుక.

ఉ. ముందట నగ్ని వెన్నను నభోమణి గడ్డమునందు బానువుల్
పొందుగ రాస్త్రులందు నిడ పూతుల బూతుకు బిచ్చమెత్తి పే
తం దిని చెట్లనీడల సతంబుల దపం బొనరించుచున్నానై
సం దలఁబట్టియాడ్చును విశ్రమనిఁ జేయును శృష్ట భూసురా!

కా. గంగాసాగరయాత్రలక సలిపినకా గాంగేయధాన్యంబులు
పాపింక భూసురకాటికిచ్చిన వ్రతంబుల వెక్కు గావించినక
సాంగపాంగముగా శ్రుతిస్మృతుల సభ్యుల గావంప నే
బృంగి దత్తవివేకసీనునకు లభించెను మోక్షం బిలక.

ఉ. ఆలయసీమలందు సాబగౌ తరుమాలములందు నిల్పుచక
సేలను నిద్దురింపుమను నెమ్మి మెలక బులితోలుఁ గట్టి ని
ర్మూల మెనర్చి రాగముల భోగములక ద్యజియించి బ్రహ్మముక
జాల భజించునట్టి జటిసౌఖ్యము వాకిన శక్య మెట్లగుక.

ఉ. యోగివరేణ్యుడైన నిల నుత్తమభోగివరేణ్యుడైన వా
రాగవిహీనుడైన ఘనరాగసమేతుడు నైన నిత్యమ
యాగమకేద్యుఁ యర్చకునాథ్యుఁ ననుతు నకల్మషుక, బరుక,
బాగుగఁ జిత్రించు దిడిన బ్రహ్మపదంబునుఁ జేరకుండునే.

ఉ. గీతలలోపలక వెలయుకీలు నెఱింగినవాడు, స్వర్ణనీ
పూతజలంబుఁ ద్రావిననుపుణ్యుడుఁ గేశవనామకీర్తన
ప్రీతుడుఁ ద్రేతనామకవిభీషణముద్గరముక దలంచినదా
భీతిలనేల? నయ్యమునివింకము సాగునె వానిముందటక.

చ. పలుమలు జన్మమెత్తుటయుఁ బల్కలుఁ జచ్చుట మాతృకుక్షిలో
పలఁ బలుమాలు సాచ్చుటయుఁ బాపపునంపుతిబ్బముల్లదా
తెలియుము కర్మబంధములఁ ద్రంపి కుఖించెడుమాడ్గ ముందుకై
జలజధవాండపూరితపించు ముకుందుని నేగఁ జేయుమా!

ఉ. యోగినియోజితాత్మ్యుడగు యోగివరేణ్యుడు సందుగొందుక
మూగినయట్టిపేరికల బొంతలు గుట్టుచుఁ బుణ్యదుష్కృత
త్యాగ మొనర్చి బాలునివిధంబునఁ జిత్తవికారికైవడిక
బాగుగ నిత్యమొదమున భాసించుండు జగఁబులోపలక.

ఉ. ఎవ్వడ వీవు? నే నెవడ? నెచ్చటినుండియు వచ్చినా? మీ
యవ్యయు నవ్య, యెవ్వరిని యాత్మక దలంచిన స్వప్నకుల్కమై

నివ్వెరగొఁ గదయ్య! యిది నీ వికచంధవిముక్తినింది యా
కవ్యడి నేస్తగానిపదకంజయుగంబును బూజనీయుమా!

ఉ. అందటిలోపలక వెలయునట్టిమహాత్ముడు కష్టమందె యీ
చంద మెఱింగి భేదములఁ జంపియు భూతదయార్ద్రబుద్ధిచే
బొందుము మోక్షసౌఖ్యములఁ బుట్టుట గిట్టుటఁ గట్టికెట్లు మో
నుండుడ! నీవు నే ననెడివత్సర మేటికి మాటిమాటికిక.

ఉ. లోహశక్రపట్నమును లొంగగఁజేసినపుణ్యుఁ డాత్మస
ద్రూపముఁ గాంచి ధన్యుడగు మాధిగ నట్టొనరింపలేనియా
పాపుడు కాలకింకరులబాధలఁ బొందుచుఁ బుట్టిగిట్టుచుక
ప్రీపతిఁ జేయూర్గమును జొంగలే దదెఁ దెన్ని నాశ్లకుక.

కా. గీతానామసమాస్తము నిర్గమక గీర్తింపుమా, శ్రీపతిక
జేతోవీధి నఖండభక్తి వెలయక సేవింపుమా, సజ్జన
వ్రాతస్నేహముచేతఁ బూత శ్రీవై వర్ధిల్లమా, వీనసం
ఘాతంబుక ధన మిచ్చినాకు, మిశ్ర సత్కార్యంబు లుద్విగ్రహిక.

* ఉ. వైరులమీదఁ గోపమును బాంధవమిత్రకుమారరూఢివై
గూరిమిఁ జూపుచుండటయుఁ గూడను మాడదు సగ్వ మీశ్వరా
కారమి, సంధివిగ్రహవికారవిమారుడవై తులంగు మీ
దారిఁ దొలంగింక భవశతంబునకుక గడలేతలే వికెక.

ఉ. గోగము లుద్భవిల్లనని గోయక మాయకుఁ జిక్కి కామినీ
భోగము లిచ్చగించెదవు భూమా! మృత్యువు తప్పఁజ్చిదు
శోగమటం చెఱింగియు నయో! దురితాచరణేచ్ఛనూన వీ
త్యాగము లేక ముక్తికలదా? యిలలోపల నెట్టివారి క.

కా. ప్రాణాయామ మొనర్చి పిమ్మట పు బ్రత్యాచారముక జేసి ని
త్యానిత్యంబులచెర్చి సర్వ జపయుక్తాత్మాంతరంబందుమో
క్షనందప్రదుడైన బ్రహ్మమును నీవాలోకనక జేయు మ
క్షానారణ్యమునందుఁ జిక్కము మోహవేశతక దుర్మతి!

మ. తొలుతక సద్గురుపాదసేవ సలుపక గోష్ఠోడ నద్దానిచే
గలుగుక సంస్కృతిపాకమోక్ష మిది నిక్కం బుత్ర యుష్మద్విని
ర్మలహృద్రంగమునం గనంబడు జగన్నానందుడు దేవుండు ని
శ్చలచిత్తంబున బోధితాంశములవై సాగింపుమీ యత్నముక.

* ఈ పద్యము మొదలు నాలుగు తుదపద్యములు వేమూరు వెంకటకృష్ణమస్వే అందు సన్న్యసారిచేఁ బ్రకటింపఁబడిన శ్రీకంఠరాచార్య
విరచితమగు లక్ష్మీనృసింహస్తోత్రగ్రంథాంతమున శ్రీమదాచార్య విరచితములై ప్రస్తుత రిశోధనలక్షణ లభించిన భజనోపదేశమశ్లోకము లని
“ మోహముద్గరశేష ” మను శీరఁ బ్రకటించిన శ్లోకచతుష్టయమున కాంధ్రీకరణము.

తా మ ర తై ల ము

రాజా రాణి గల చక్కని డబ్బీ 1 కి అణాలు 6 మాత్రమే

బొంబాయి

అమృతాంజనం దిహి,

మదరాసు

మ హా క వి ర పీ ం ద్రు డు

త ణి కే శ్ల వీ ర భ ద్రు డు గా రు ఎమ్. ఏ.

[రవీంద్రనివాళ్యము రీవాసముం దాంధ్రీకరింపబడినది. ఒకభావలోని యుక్తమవాక్యములు మఱియొక భావలో వ్రాయుటయందును, కవిసార్వభౌమునిగీతముల నల్పుడు భాషాంతరముచేయుటయందును రచనప్రము కాకలేవ్వుడు. పండితులు మన్నింతురుగాక.]

ప్రస్తుతమున ప్రపంచమందలి కవులెల్లరిలో నుత్తము డని ఘనతవహించిన హైంద్రపుడగు రవీంద్రు డాధునికయుగమందలి లోకపురుషులలో నొకడు. కవిత్వ విషయములో నతనిని “సర్వజ్ఞుడని” పిలువవచ్చును. అతని నాటకములును, గీతములును, కథలును, లేఖలును, వచన మును, కావ్యమును ననయుగసారస్వతమునకు నూతనో జీవము గల్పించినవి. రసభరితములగు గీతముల రచించుట యం దాతనికళాకౌశల మద్భుతము. సృష్టి చిత్రముల వర్ణించుటయందును, ప్రకృతికిని మానవజీవితమునకు గల చెలిమి సూచించుటయందును నాతని ప్రజ్ఞ యనమా నము. తినమాతృభాష కాకపోయినను సాంగ్లమం దతనికి గల రచనాకౌశల మపారము. అతనిని కవిగాయకు డని చెప్పినపుడు, ఇనిలేక వీధులవెంబడి తిరుగుచు, పెట్టి మొట్టిపాటలను బాడునాదర్యరహితుడని కాదు. అత డాధునిక యుగమందలి “కవివీరుల”లో నగ్రగణ్యుడు. మహాకవులందఱును “శూరుల”నియు లోకోద్ధారకులనియు గతశతాబ్దమం దొక యాంగ్లమహానీయుడు నెక్కి చెప్పు చుండెను. ఏపురుషుని వర్ణించినను, ఏకాలము వర్ణించినను, బాహ్యప్రపంచము వీడి మానసవీధినిజేరి, వారి వారి యాదర్శములను గనుగొని వానితత్త్వమును బోధించుట కవికర్తవ్యమయియున్నది. వేలుత్రిప్పి ద్వారము దెఱచి యుగముయొక్క మానసగృహమును జొరనిచ్చి, దానియందలితమైన పదార్థ మేదిగలదో దానిని సంగ్రహించి యారసమును గ్రోలుటకు సమర్థత నీయగల కవి శ్వరుడే కవిశూరుడను బిరుదమున కర్హుడు. సారస్వతము సృష్టియొక్క ప్రతిబింబమును జూపును. అనగా షరమ రహస్యమును వెల్లడిచేయును. ప్రతిక్షణమందును, మా నవజీవితమను నాటకము మనయెదుట బ్రదర్శింపబడు చున్నది. కాని మనకు నేత్రములుండియు చూచుటలేదు. చెవులుండియు వినుటలేదు. కాబట్టి బహిరంగమయ్య

నిది రహస్యమయినది. నిత్యమును బ్రదర్శింపబడు నీ మానవనాటకములోని ముఖ్యాంశములను దీసి, వానికి గళనుజేర్చి, చక్కని యాకృతి నిచ్చి మనహృదయమా లిన్యమును ద్రోసివైచి, మనల నున్నతదవికి దేగలిగిన కవియే మహాకవియనబడును. ఆధునిక యుగమందలి కవు లెల్లరిలోను రవీంద్రు డీశతాబ్దతత్త్వమును బాగుగా నెఱింగినవాడు. లోకమందలి దేశములన్నియు నేనమస్యచే బీడింపబడుచున్నవో గ్రహించి దైవికాదర్శములేని జీవ నము నిరర్థకమని దేశదేశములకును బోధించుచున్న మహాశయ్యుడు. పక్షు లుదయమున దమగూండ్లను విడిచి యొక చెట్టుమీదనుండి మఱియొక చెట్టుమీదికి బోవుచు, నేలాగున కొంతసేపాక కొమ్మమీదను మఱికొంతసేపు మఱియొక కొమ్మమీదను గూర్చుని పాడుచుండునో, అవి ధముననే యీగంభీరమగు హైందవపక్షి ఇంగ్లాండు నుంచి అమెరికాకును అమెరికానుండి జపానునకును దన సందేశమును గొంపోయి కావ్యగీతములు పాడుచుండును. దినమంతయు బాటుపడినపక్షి సాయంత్రనమున గూటికి జేరినట్లుగా, నెకదిగ్విజయయాత్ర సలిపిన పిదప తిరిగి శాంతినిలయమగు స్వగృహమునకు జేరుచుండును. ఈకవి శెట్టి యున్నతాదర్శమున్నదో యాతనిమాటలే సాక్షి:-
మహాప్రభూ, నాచేష్టలన్నిటి యందును నిన్ను జూపింపవలయుననియే నాముఖ్యోద్దేశము.....
లోకులు నాకృతులన్నిటి యందును నీప్రతిబింబ మునే చూచెదరు.....
కవివాక్యములనుండి యెవరికి రుచించినయమును వారు తీయుదురు; కాని, నాషరమార్గము సదా నిన్నే సూచించును.
ఇదియే రవీంద్రుడు తన గీతములందు బోధించు తత్త్వము. దీనిని బోధించుటకే తాను లోకయాత్ర నల్పుట. ఒకసందర్భములోనాతడు వర్ణించినరీతిని, తాను

సార్వభౌముని టపాజవాసట. లోకపాలకుని వార్తను వీధి వీధికిని యింటింటికీని గొంపోవుటకై తాను నియమించబడి యుండెనట. రవీంద్రుని కవిత్వము భక్తిరస ప్రధానము. అతని "గీతాంజలి" మన హిందూదేశమందే కాక పాశ్చాత్య ఖండములయందును మెప్పువడసి పశ్చిమవిద్వాంసులు చేయబాలిన మహాగీత తగవమునకు (నోబెలు పైజు) పాత్రమైనది. ఇది యీకవి తన భావగీతములను పుష్పములతో బరమేశ్వరునికి సమర్పించిన పూలహారము. ఈగీతములయందు మానవహృదయము పరమాత్మముతో నైక్యమగుటకు నెట్టివిధమునబలితపించుచున్నదో చక్కగా వర్ణించబడినది. సదా పరమేశ్వరుని భ్యానించుచుండు భక్తుడు భగవంతుడుతనకు బ్రత్యక్షమగుటకు ముందు తల్లడిల్లునిధమును, అతని యత్నములును, ఉత్సాహమును, ఒకానొకసమయమందు జనించు నాశాభంగమును, వివరముగా వర్ణించబడినవి. ఈదిగున వాక్యములనుండి యా మహాభక్తుని యాందోళన మెటులున్నదో చూడవచ్చును. నా శరీర ప్రాణములను దుదకతనిచేతిలో సప్పగింపవలెనని యాతనికి ప్రేమ మెప్పుడయినను గలుగునాయని వేచియుంటిని.

నీవే నాకోరిక. నీవు తప్ప నాకు వేరుకోరిక లేదని నాహృదయము ప్రతిక్షణమందును జపించునుగాక. నా దృష్టిని మరల్చు నితర కోరికలన్నియు ననత్యములును నిస్సారములును కదా!

పరమాత్మా! నాశరీరమును హరించి నీవే నాసర్వముని సూచించగలిగిన స్వల్పభాగమును మాత్రమే నిలుపుము. ఏప్రక్క తిరిగినను నీస్వర్గమునే యనుభవించుటకును, ప్రతిక్షణమందును నీసన్నిధికివచ్చి నాప్రేమను సమర్పించుటకును సమర్థత నిచ్చు కొలదిభాగమును మాత్రమేవిడిచి, నామానసమును హరింపుము.

ఈ పరమభక్తునికి పరమేశ్వరుడు ప్రభువు, తండ్రి, సోదరుడు, మిత్రుడు. ఏయే సమయములం దెట్టి యుత్సాహము జనించునో దానిని వేర్వేరుచోట్ల నీటిని వర్ణించి యున్నాడు.

మహాప్రభూ! గానామృతమును ద్రాగి యున్నప్పుడనయి, పరిపాలకుడవగు నిన్ను మిత్రుడాయని సంబోధించుచుంటిని.

రాజుల కెల్లరకును రాజగు నీమహారాజాధిరా జెవ్వడని యాశ్చర్యపడుచుంటిని. రారాజా! నేను నీయెదుటనే నిలువబడితిని.

అన్నా! నా సోదరులలో ముఖ్య సోదరుడవు. నా యార్జనమును సంపాదముతో నీతో బాట్లానెదనురమ్ము. నీవే నాతండ్రివి. నీపాదములకు సాష్టాంగ ప్రణామంబుల నాచరించుచున్నాను.

అమ్మా! నీమెడ నలుకరించుటకు నాకన్నీటి బిందువులతో నొక ముత్యాలహారమును గూర్చితిని. దయ యుంచి స్వీకరింపుమా!

ఈవిధముగా నీభక్తాగ్రేసరుడు భగవంతుని సంబోధించి యున్నాడు. పరమేశ్వరుడు పరిపూర్ణుడు, సర్వగుణుడు, ఏక్షణమం దేయే గుణములు భక్తుని మనస్సునాకర్షించెనో, ఆయా మానసస్థితులీ యాకారములను దాల్చినవి. మానవుడు గుభీరమగు సృష్టివైచిత్ర్యములను దిలకించు నపుడు, అఖిల ప్రపంచ సార్వభౌముని ఓవి కాన్పించును. ఆకాశమునుండివర్షమునుగురిపించి సృషియంతకును జల్లదనమిచ్చుచు పరిపాలకుడు తన కరుణారసమును వెదజల్లునపుడు, చిరునావుగల ముఖముతో ప్రేమతో నిండిన చేయి జాపి, 'నాయనా' యని పిలిచి హృదయమును గరిగించు కన్నతల్లి జాపకము వచ్చును. మనపవిత్రగ్రంథ మగు భాగవతమందు మచుష్యుడు లోకమం దేయేయానందముల నపేక్షించునో, ఆయా సౌఖ్యము లన్నియు భగవద్ధ్యానముచే బొంద వచ్చునని నర్ణింప బడినది. శ్రీకృష్ణుడు తా నొకనాటిరాత్రి యకస్మాత్తుగా వేణుగానము నలుప ప్రారంభించినపుడు, గోపికలందఱును గీతమార్దవముచే హృదయములు చల్లప, తమతమగృహకృత్యములను సేవలను వదలి యర్ధరాత్రమం దా మహాగాయకుని వెదుక మొదలిడిరి. తమతమ భర్తలను దలిదండ్రులను బిడ్డలను వదలి తనకై పరుగిడుట భర్తమాయని పరిపాలకుడు వారిని బ్రశ్నింప వారిచ్చిన త్రుత్తరమేమి?

ఉ. పరుల నిడ్డల బంధుల స్వతులకు శ్వాసించుటే భర్త పద్ధతి యా నంటిని దేహధారిణులకు శ్రద్ధ! చింతింపుమా పరిపూర్ణాదికవామూర్తి వగుమ శ్వాసించియుండు దత్తరిత్రాదికవాంఛల స్వలిపి సంభావించు టన్యాయమే!

ఈ గీతములయందు మానవమనస్సు పడు పరితాపము స్పష్టముగా వర్ణింపబడినవి. ఒక ప్రేమగల చక్కనియివలి తన ప్రాణేశ్వరునిరాక కెదురు చూచుచు, తన ప్రియుని హస్తముల నడుమనిమిడి సమస్తప్రాపంచిక శాధనలను మఱచి మహానందము ననుభవించు తరుణముగౌర కువ్వి

భూరుచున్నట్లు మానవహృదయము షరమేశ్వరుని స్వర్ణమునకై పరితపించుచున్నది. అట్టి మిక్కుటమగు నాశతో నిండియుండిన ప్రాణికోరిక చెల్లించబడనపు డా ప్రాణికి నిరుత్సాహమును నాగ్రహమును జనించుటలో నేమి యోశ్చర్యము కలదు? ఈవర్జితి నీదిగువ వాక్యము లలో కవి వర్ణించి యున్నాడు.

“నిన్ను కలిసికొనవలెననుకోరికతో జీవించియుంటిని. కాని యా సమావేశమింకను లభింపలేదు. క్రూరుడవై నీయాకారమును నానేత్రములకు గనబడకుండ దాచి కొనెదవేల? ప్రభూ! రాత్రియంతయు గడచినది. కాని సీప్రియదర్శనము కానేలేదు.

అతడు లేచి లేచి హృదయేశ్వరుని దర్శనాభావముచే జనించిన నిరాశలో మునిగియున్నపు డాతనిమానసము దిలకింపుడు.

నీవు నీముఖము జూపింక, నన్ను పూర్తిగా వదలి వేసిన యెవల, నీడ్చిరములగు వర్షకాలపు దినముల నెల్లుగడపగలను?

మిత్రమా! నాకు నీవే దిక్కు. ప్రాణప్రియా! నాయింటి తలుపులు తెరిచియే యున్నవి. స్వప్నమువలె క్షణములో నదృశ్యము కావలదను నా విన్నప మాలకింపుము.

నాకీరాత్రి నిద్రపట్టుట లేదు. క్షణ క్షణమునకును ద్వారముతీసి చీకటివైపు జూచుచుంటిని.”

ఈవిధమున వేచి వేచి విసిగి తుద కీచందమున మొట్టవెట్టుచున్నాడు.

“ఒకదినము వెనుక మఱియొకదినమునడచుచున్నది. కాని నీదర్శనము లభించుటలేదు. హృదయపాలకుడా! ఇక వేచియుండజాల.”

రవీంద్రుడు గీతాంజలియందుమానవప్రాణి యనంత మయింద్రిగా పరిణమించియున్నాడు. మొదటిగీతమందే యీ ముత్తమతత్త్వము సూచింపబడినది.

“నీవు నన్నుకంటేనిగా జేసితివి. నాయందు నీకట్టి దయకలదు. దుర్బలమగు నీపాత్రములోని జలమును బారబోసి యెప్పటికప్పుడు తిరిగి నీటితో నింపుచుంటివి.”

మనుష్యుని జీవిత మాతనిమరణముతో నంతమొందదనియును, అత్యశరీరము క్షీణించిన తిరిగి వేతాకగృహము నిర్మించి కొనుననియు మన నమ్మిక. కార్యము

లందు సాధారణముగా మానవజీవితము, అనగా, మనుష్యుని చర్యలును, ఆశయములును వర్ణింప బడుచున్నవే కాని యాతని చరిత్ర ముగిసి శరీరమదృశ్యమయిన వెనుక నాతనిజీవి కేరు వాటిల్లునో కవీశ్వరులు వర్ణింప యత్నింపరు. మృత్యువనగా నెవ్వరికయినను భయంకరమైనదియు దురూహ్యమైనదియు నగుసమస్య. ఎంత వేదాంతలయినను మృత్యువును తలచిననే భయంకరపితులు కాకమానరు. అంగవజ్రయమందు మానవజీవితములోని సవరసములును వర్ణింపబడినవి. కాని యంధకారమగు మృత్యు దేశముగూర్చి వర్ణించినవారుకాని దాని పేరు తలపనుత్సాహము జనించినవారు కాని కానరాదు. అదిపురుషుని సృష్టినిగురించి యుత్తమగ్రంథమును రచించి, సూర్యమండలము, చంద్రమండలము, తారామండలము మొదలుగాగల లోకములతో గూడిన సర్వబ్రహ్మాండమును సయితము వర్ణింప గలిగిన మిట్టను మహాశయనకు మృత్యురహస్యము తెలియలేదు సరికదా భయముకలిగినది. స్వర్గలోకమందలి నందనోద్యానమునందు,

కల్పవృక్షమును కలివృక్షమును కలిసి జంటగా నున్నవి. అనగా మృత్యువు జీవితమున కంత సమీపము గానుండును—మృత్యువనగా వేమో కాని, ఏమయినను సరే, ముత్తముమీద నేదో యొక భయంకరమైన శక్తి యని చెప్పటకు సందేహములేదు.

అంగ దేశమందలి కవులలో నగ్రగణ్యుడై జగద్విఖ్యాతిగాంచిన నాటకకర్తయై మానవ జీవితకటములోని ప్రతియంశమును నైపుణ్యముతో చిత్రించి, భూమినుండి యాకాసమువంకను నాకాసమునుండి భూమివంకను జూచి నంతనే సృష్టి నంతను వశముచేసికొన గలిగిన యాంగ్లకవి సార్వభౌమునకు మృత్యువనగా నెవ్వరును బూర్తిగా తెలిసికొనినదేశమట. ఆదేశమునుండి యెప్పుడును ఒక్క బాటసారి యయినను దిరిగివచ్చి మన కాచిత్రములను వివరింపలేదట. ఈ నాటకకర్తయొక్క ముఖ్య గ్రంథమందు కథానాయకుడు షరమ ధర్మాభిలాషి. అతడు లోకమందలి యధర్మమునుజూచి విసుగుజెంది, జీవించుట యా మానుటయూ యని తనలోతాను చాలసేపుతర్కించుకొనుచుండెను. ప్రాణముబాసి ప్రాణంబకబాధలను దొలగింపవచ్చునని తీర్మానించెనుగాని ప్రాణముపోయిన వెనుక నేమిజరుగునో తెలియకపోవుటచే గలిగిన భయము మనో

నిశ్చలతను గడలించెనట. కడపటి యంకమందు విష ప్రయోగమున మరణ మానన్న మగుటచే విచారనిమ గ్నుడయి చెంత నిలువబడిన మిత్రుని యొక్కయు, ధర్మమునకై స్వార్థత్యాగియయిన తన్ను జూచి యచ్చెరువొందు దిదృక్కులగు మానవకోటియొక్కయు సెలవుగైకొని తన జీవితార్థమును లోకమునకు బోధింపమని గోరుచు ప్రాణము పైకిపోవు సమయమున కనులుమూసి యతడు “ఇటుపైని యంధకారము” అని పలికెను. అనగా ధర్మనిరతుడగు నీయువకునికేకాక యాతని స్వప్రకర్తయగు కవిపుంగవుని కాతరుణ్యమున మానవజీవితాంతర మంధకారముగా దోచెనని చెప్పట యతిశయోక్తి కాదు. కాని మృత్యువును గురించి మన హైందవకవి చెప్పిన వాక్యములు వేరుపద్ధతిగానున్నవి. నాటకమందు ప్రథమాంకమందు బ్రారంభింపబడిన కార్యములు పంచమాంకమందు సఫలము లగును. అవి పూర్ణత్వమును బొందును. మృత్యు వలులనే జీవితమునకు గడపటి యంకము వంటిదట. అతని యుత్సాహ మిదిగవ వాక్యములవలన తేటపడును.

చావు బ్రతుకులు కవలపిల్లలు. నాకు జీవితమం దుత్సాహ మున్నది. కానన మృత్యువు నందును నభిమానముకలదు. చంటిపిల్లవాడు పాలుత్రాగునమయమున దల్లి కుడి స్తనమునుండి తప్పించి నపుడు బిగ్గరగా నేడ్చును. కాని యుత్తర తూ.మే ఎడమవైపు స్తనము నోటికి తగులగా నూరకుండును.

అనగా ప్రాణి యీ లోకమునుండి బలాత్కారముగా లాగబడినప్పుడు దుఃఖించును. కాని వెంటనే రెండవలోకమును జూచి సఖ్యపడును. కాని మనుష్యుడు తాను లోకయాత్ర సల్పిన కొలదిని ప్రాపంచక నూలిన్య మెక్కువగును. రవీంద్రునికి దానెప్పుడు లోకద్వారము దాటినో జ్ఞానకములేదు కాని యొక్కమాటమాత్రము తెలియునట. వయస్సు ముడినికొలదిని దైవికతేజమునకు దూరుడగును.

నాపేర బిలువబడు ప్రాణి యీ చీకటికొట్టులో దుఃఖించుచున్నది. నేనతిశ్రద్ధతో కోటగోడవలె నీగోడను కట్టుచున్నాను. ఈ గోడ వృద్ధియయి ఆకాశము వైపు పెరిగినకొలది, నల్లనిదాని నీడలో నా నిజరూప మానాటి కానాడు హరింపబడగా, సంతకంతకు నాకది యదృశ్య మగుచున్నది.

మనము పెరిగినకొలదిని యైహికబంధములు హెచ్చుచుండును. మనుజుడు మిక్కిలి శ్రమపడి యైశ్వర్యమును సంపాదించునేకాని తుదకు దన ‘ఖజానాకొట్టులో’ తానే భ్రేదీగా పట్టుబడె ననుమాట గమనింపడు. ఈ యధారమునే, యొక తత్త్వజ్ఞుడు చిత్రముగా వర్ణించెను. మానవుడు స్వాతంత్ర్యముతోబుట్టును; కాని యినుప గొలుసులతో దన్నుదానే బంధించుకొనుట యాశ్చర్యము.

గీతాంజలి యాధునికయుగమందు రచింపబడిన భక్తిరసప్రధానముగ గ్రంథములలో నుత్తమమయినది. అదియొకమతగ్రంథమని చెప్పవచ్చును. దీనియందు సర్వజనసమ్మతమైన మతమే వర్ణింపబడినది. నిజమతాభిమాని హృదయనైర్మల్యము కరుణారసము దైవభక్తి కలవాడయి యుండును. నిజభక్తుడు తనలోపములను గ్రహించి మనోవాక్కర్మములందు నిర్మలతకు యత్నించుచుండును. భగవంతునియందు భారమువైచి నదా పరమ పురుషుని నామసంకీర్తనము గావించుచుండును. నిజ భక్తునివలె రవీంద్రుడు తన యైహికలోపములను రూపుమాపు మని సర్వవేళలయందును జగదీశ్వరుని ధ్యానించుచుండును.

తండ్రి! నాముణ్యము లెన్నియో కలవు. నాలోపములు మిక్కిటముగా నున్నవి. నాలో నేను పడుచున్న లజ్జకు బరిమితిలేదు.

ప్రభూ, ఖండింపుము. ఖండింపుము. నాహృదయ చార్బల్యమును ఖండింపుము. పేదలను విసర్జింపకుండగను, బలోన్మత్తులకు వంగి సలాములుచేయకుండగను మనోనిశ్చలతను బ్రసాదింపుము.

సాధారణముగా భక్తులు పాపభూయిష్టమగు నీ ప్రపంచమును జూచి యనవ్యూహి, తమకు గూడ పాపమంటునేమో యను భయముచే లోకమును వీడి, యశస్రలలో నివాసముచేసికొని జపించుచుండురు. కాని యట్టి యేకాంతపద్ధతి మనయాధునికకవివర్యునికి రుచింపదు. అతనికి మనము నిత్యమును జూచు ప్రకృతియంతయు పెరమాత్ముని యాకారమైయున్నది.

ఆహా నేనెంత ధన్యుడను ప్రపంచమున నీ మహా తీర్థమునకు బరమేశ్వరుడు నన్నాహ్వానించెగదా!

ఐహిక పాపభీతిచే నరసమూహములకు మూరముగా నివసించు సన్న్యాసులను జూచిన రవీంద్రునికి మిక్కిలి నిరసన. వారు తీర్థపునాటి వినోదము చూడటకు వచ్చుచు

విలువగల జరీబట్టలను ధరించిన పిల్లవాడు నడువసల్లో నుండుడు. అట్టి వేషధారియగు బాలుడు తనతోడి మిత్రులతో నాటలో పాల్గొని యానందింపగలడా? వాని రాజదుస్తులు ప్రతిక్షణమందును వాని కాటంకము కలుగజేయవా?

తల్లీ! మానవ ప్రపంచమందలి పవిత్రధూళి నిన్నంటకుండజేసి, సామాన్య జనసమూహమును మహాత్మ్యవమందు బాల్గొనుట కాటంకము గలిగించినయెడల వీనితో నెగుటెట్లు? ధగధగమెఱయుచున్న నీవిలువదుస్తులవలన నెంతమాత్రమును బ్రయోజనము లేదునుమా!

నిలయన, లోకమందు కడుబీదలను, లోకవర్జితులును ఎవ్వరుకలరో వారియందే యీశ్వరుని పాదములు మోపబడియున్నవి.

లోకమందు కడుబీదలును, లోకవర్జితులును ఎవ్వరు కలరో వారి వేషముతోనే యీశ్వరుడు సంచరించుచుండును.

లోకమందు కడుబీదలును లోకవర్జితులును ఎవ్వరు కలరో వారి సమూహములందే యీశ్వరు డెప్పుడును నివసించుచుండును.

ఓసన్నాస్రీ! నీ మంత్రములను జపమాలను గట్టి పెట్టుము. దేవాలయములో నైకమూల చీకటిలో నేకాంతముగా గూర్చుండి నీ ధూపదీపాదుల నర్పించుట తగదు.

ఐరమేశ్వరుని దర్శనముకావలెనన్న, నెంటునే ఆలయము విడిచి, దినమంతయు కష్టపడి నెమ్మదిగా దనపాలమును దున్నుకొనుచుండు కృషీవలుని కడకు బామ్ము. దినమంతయు నెండలో నిలచి రాళ్లు ఐగులగొట్టుచు బాలుని సరిచేయుచుండు కూలివానిని సందర్శింపుము.

కాబట్టి యెంత సీచమయినను లోకమందలి ప్రతి ప్రాణియు ఐరమాత్ముని ప్రతిబింబమైయున్నది. అనేకముతో నిండియున్న నీ జగన్నాటకమందు ఏకమగున దేది కలదో నా స్వర్ణసౌఖ్యమును వీడకుమా. అను వాక్యమున రవీంద్రుని కావ్యసారాంశమయియున్నది.

కాబట్టి రవీంద్రుని భావగీతములయందు ప్రేమయే మానవుని జీవితమునకు ముఖ్యాధారమయినదిగా బోధింపబడియున్నది అనేకత్వములో నుండి యేకత్వమును గ్రహింపవలయుననియే యా మహానీయుని సందేశము. గీతాంజలి యాంగ్ల భాషలో రచింపబడిన యుత్తమమత గ్రంథమని సూచింపబడినది. అది మొదట బంగాళా

భాషయందు రచింపబడియున్నను ఆంగ్లమునకు గూడ మార్చబడినది. నిజముగా నాంగ్ల భాషలోనికి భాషాంతరము కానియెడల పాశ్చాత్య విమర్శకులకు నది తెలిసి యుండదు. అది నోబిలు ప్రైజు సంపాదించియుండదు. బంగాళాభాషయందు రవీంద్రునిపాస మున్నతమైనదన్న మాట యుండనిచ్చి యాంగ్ల సారస్వతమునకు నీ హైందవ కవినగ్యుడుచేసిన మహోత్సాహమైన యుపకారము గమనింపవలెను. రవీంద్రుని భావగీతములేకాక యతని వ్యాసములును లేఖలును కథలును నాటకములును నూతనాంగ్ల సారస్వతమున కెంత వన్నె తెచ్చిననో చెప్పవలవికాదు. ముఖ్యముగా గీతాంజలివలన భక్తిరస ప్రధానమగు గ్రంథము పాశ్చాత్యభాషలలో గూడ హృదయ రంజకముగా రచింపవచ్చునని స్పష్టమయినది. ఆంగ్ల కావ్యములలో గాఢమయిన భగవద్భక్తి వర్ణింపబడినట్టి యుత్తమ గ్రంథములులేవనియే చెప్పవచ్చును. నాటకకర్తలకు చక్రవర్తియనదగు షేక్స్పియరు మానవ నాటకములోని చిత్రవిచిత్రములన్నింటిని అతీరమ్యముగా వర్ణించె నన్నమాట నిజము. గూఢమగు మానవ హృదయమును జూచి రహస్యముల నన్నింటిని వెల్లడి చేసినమాట నిజము. మనుష్య జీవితములోని సుఖదుఃఖములను వివరముగా మనకు స్పష్టీకరించినమాట వాస్తవము. అతని నాటకమందు ధర్మాధర్మములకు గల సంగ్రామము జూపబడినమాట సత్యము. జీవిత మనుష్యసమస్య చర్చింపబడినదేకాని భగవత్ప్రసవ్య యంతగా గాన్పించదు. నిరంతరము ఐరమేశ్వరుని ధ్యానించుచుండు ప్రహ్లాదుని వంటి భక్తుడు ఆంగ్ల సారస్వతమంతయు వెదకినను కానరాదు. అందుచేతనే రవీంద్రుని గీతము లాంగ్లమునకు నూతనోజ్జ్వలమును గల్పించినవి. అనగా గీతాంజలియందు బూర్వ ఖండముయొక్క జీవితతత్వము పాశ్చాత్యులకొరకై వశ్యమభాషా నమర్చబడినదని చెప్పుటకు సందేహము లేదు.

రవీంద్రుని కావ్యములలో బాల్యమును వర్ణించిన గీతములు మిక్కిలి మధురములయినవి. అతని సారస్వతమందు బాలుడు ముఖ్యాధికారియై సంచరించుచుండును. పసిబాలుని మృదుశరీరమును చంద్రశంకజోలు ముద్దులొలుకు ముఖమును, వాని చిత్రపుటూహలును రమ్యపుచేష్టులును ఆనందదాయకములును భావగర్భితములు నయియున్నవి. ఆంగ్ల భాషయందలి కావ్యములలో బాల్యవర్ణ

నము ఇటీవల వఱకును లేదనియే చెప్పవచ్చును. ఎక్కడ నయినను ఉపమానముక్తింద బాలుని గురించి సూచన చేయబడవచ్చును. కాని బాలుడు కథానాయకుడయిన గ్రంథములు కానరావు. వద్దువర్తు కాలమునాటివఱకును చిన్ని బాలుని జీవితార్థమును గ్రహించి బాల్యముయొక్క భూతభవిష్యత్తులను మానవజీవితమునకు బాల్యము బోధింపగల సందేశమును సరిగా నేయాంగ్ల కవివరుడును వర్ణించియుండలేదు. బాల్యమును మనోహరముగా వర్ణించిన యాంగ్ల గ్రంథములలో రవీంద్రుని “చంద్రవంక” ముఖ్యమయినది. గీతాంజలియందు బాల్యతత్త్వము సూచింపబడినది. రవీంద్రుని చిన్నకథలయందు ముఖ్యముగా బాలుడే కథానాయకుడయి యున్నాడు.

రవీంద్రునికి లోకమంతటియందును నతిసౌందర్యము కలదియై చూచినంతనే ప్రేమను స్ఫురింపజేయునది చంటిబిడ్డ. ఎవ్వరయినను చంటిపిల్లవాడు తనదుస్తులను శరీరమును మకిలచేసికొనుటచే ననవ్యముగానున్నాడని పలికిన పక్షమున రవీంద్రుని కత్యాగ్రహము రాగలదు. తన ముఖమును సిరాతో పూసికొనినాడని పూర్ణచంద్రుని జూచి యెవ్వరయిన నేవగించుకొందురా? బాలురకు బ్రకృతితో నయ్యాటములాడుట మిక్కిలి ప్రీతి. వారెప్పుడును చెట్లు జేమలు, గట్లుకాలువలు కలచోటుల దిరుగనిచ్చినయెడల నానంద పరవశులయియుందురు. మనము నిత్యమును జూచుచున్న ప్రకంఠమును మనుష్యులును వారికి నూతనమగు చిత్రాకారముగ గాన్పింతురు. చిన్నిపాపలకు మనవీధులలోనుండు దీపములకును నాకాశమునందు నక్షత్రములకును నెంతమాత్రమును భేదము కాన్పించదు. ‘చంద్రవంక’యందలి చిన్న బాలుడు తల్లితో దన ప్రగల్భముల జెప్పుచు “అమ్మా, ఎవ్వరికిని యెంతమాత్రమును దెలియని యేదేశముకలదో అక్కడకు నేపోవలెను” నస్తనముద్రములను బడమూడు మహానదులను దాటగలను. అని ప్రతిజ్ఞ చేసెను. ప్రాపంచకవ్యవహారమందు మనకు నియమములును నిబంధనలును గలవు కాని బాలునికి నేదేశమందు తర్కశాస్త్రము, లోకవ్యవహారికనిబంధనలను గాలిపటములవలె నెగరవేయునో, ఆదేశ ముత్సాహమును గలుగజేయునట. ప్రకృతికిని బాలురకును గల బలమి యెంతచిత్రముగానుండునో యీదిగువ చరిత్రను బట్టి స్పష్టమగును.

రాయచరణుడు తన ప్రభువు కుమారుడగు చంటి పిల్లవానిని పెలయేటి యొద్దకు దీసికొనివెళ్లెను. అతను వేఱునిమీద నుండగా నీపిపాడ దాసెలయేటిగానము విని యానంద పరవశుడయి దానిని సమీపించెను. ఎందుకన అల్లరి పిల్లలగు నదీకన్యలు తమ విచిత్రమగు పాటతో వానినిబిలిచి తమ నాట్యరంగమునకు గొంపోయిరట. చూచి నంతనే మనల భయకంపితులజేసి తాకినంతనే ప్రాణమును హరింపగలుగు నముద్రతరంగములు బాలురకు నర్థములేని చిత్రమగు పాటలను బాడుచుండును. తల్లి తన చంటిబిడ్డ నుయ్యెలలో బండుకొనబెట్టి యూగించునపు డల్లిబొల్లి పాటలను బాడుటలేదా.

రవీంద్రుని యభిప్రాయమున బాలుడనగా ప్రేమవాడు తన తల్లి కానందము. ఆనందమేల? యామెకు బ్రాణము. ఆమెయొక్క హృదయ ప్రతిబింబము. ఈపి బాలుని చరిత్రయెట్టిదో యతడెందు నిమిత్త మీలోక యాత్ర సల్పుచున్నాడో యీదిగువ వాక్యములు స్పష్టీకరించును.

ఈచంటిబిడ్డడు కుప్పలుగా బడియుండిన బంగారమును రాసులుగానుండిన ముత్యములునుగల ధనికుడయ్యు పేదబిచ్చగానివలె నీ మర్త్యలోకము దిగియున్నాడు. అతడు కారణములేకయే వచ్చెనా? కాదు. జగన్మాత యొక్క ప్రేమధనమును యాచించుటకుగదా యీముగ్ధులొలుకు చిన్నదిగంబరభిక్షకుడు తాను కేవలము ననహా యుడయినట్లు నటించుట.

మాతా పుత్రులదయిన యీదిగువ సంభాషణము దిలకింపుడు:—

అమ్మా. నన్నెక్కడ గనుగొంటివి?

నాయనా, నీవు మొదటనుండియు నాహృదయమందు వాంఛగా దాగి యుంటివి. భూలోకమును తీవ్రనదీ ప్రవాహమున దేలిపోవుచున్న నీవు నాహృదయమడ్డురాగా జిక్కికొంటివి. అందటివాడవగు నీవు నావాడవయితివి. నీవు నన్ను దాటిపోయెడవను భయముచే హృదయమున జేర్చి నొక్కి గట్టిగా బట్టుకొంటిని, ఆహా! అబల నగు నాకోమల హస్తముల నడుమ నమూల్య మగు లోకధనమును బంధింప గలిగినదియే యింద్రజాలము!

ఈవిధమున బాల్యవర్ణనము రవీంద్రుని కావ్యమందు భావగర్భితముగాను ననమానముగాను నున్నది.

అనేక స్థలములయందు మాతాపుత్రుల యనురాగము వర్ణింపబడినది కాని యిట్టి వర్ణన మతీతము. ప్రేమయే బాలుని సందేశము. దానిని బోధించుటయే యీకవిన రుని ప్రథమోద్దేశము. ఒకప్పుడు తల్లి తనయాత్మ ప్రతి బింబమగు కుమారుని యద్భుతచేష్టలను జూచి యాశ్చర్య పడి తనినితీతక “కన్నవాడా” లోకులందఱును నీముఖ మును జూతురుగాక, చూచి లోకమందలి సర్వాంశముల యథార్థతత్త్వమును గ్రహింతురుగాక. నిన్ను ప్రేమింతురుగాక. ప్రేమించి తమతోతాము గాఢానురాగులయి మెలంగెదరుగాక, అని యానందఃపరవశయయి పలికినది. ఇదియే రవీంద్రుని సందేశము. ఇట్టి యథార్థమునే పూర్వ మొక మహాపురుషుడు బోధింపయత్నించి యాప్రయత్న మందు బ్రాణత్యాగము చేసెను.

లోకయాత్ర సల్పమహాజనులారా యొక చిన్న వార్త, గమనింపుడు. మీరందఱును బాలురవలెనుండుడు. వారిపద్ధతి నవల్గంబింపనియెడల మీకు స్వర్గలోకమందఱుగడుట కర్హతలేదు.

ఆంగ్ల సారస్వతమందు బాల్యవర్ణనము నూతన పదతియయినను మన హైందవ సారస్వతమున బ్రాచీనము నాటినుండియు కాన్యకౌరవము నందినది. రామాయణ భారత భాగవతాది కాలములనాటినుండియు బాల్యవర్ణనము మనకు సాంప్రదాయమైనది. పుత్రులకొఱకు తల్లి దండ్రులు షరితపించుట, వారి నిమిత్తమై మహాతపము లొనరించుట, పుత్రులబడసిన వెంటనే సమస్తకేళములు నదృశ్యములయ్యెనని యుప్పొంగుట, ఒకవేళ పుత్ర వియోగము కలిగినయెడల శోకాబ్ధిలో మునిగి యడుగంటుట మొదలగునవి మన హైందవ సారస్వతమునకు వింతగాదుకాని యాంగ్ల సారస్వతమందు నూతనాంశము లని చెప్పవచ్చును. శ్రీరామునిబాల్యచేష్టలును, లవ కుశుల యద్భుతకృత్యములును, భరతుని విచిత్రపరాక్రమమును ధ్రువుని తపస్సను పల్లదుని పరమభక్తియు మొదలగు నెన్నియోచరిత్రలు హైందవ కవిపుంగవుల మనముల నాకర్షించి నవీనకాలమందు సయితము గ్రంథ కర్తలకు మార్గదర్శకములయి లక్షలకొలది హైందవులకు ముక్తిదాయకములుగా నున్నవి. వేయేల మన యుత్తమ మతగ్రంథమగు భాగవతమందు లోకపాలకుడు తాను పసిబాలుని యవతారము స్వీకరించినట్లున్నదికదా. సమస్త లోకములకు చక్రవర్తియగు శ్రీకృష్ణుని బాల్యక్రీడలు

వర్ణించిన కవియే మన హిందూకవు లందఱికిని సార్వ భౌముడని చెప్పవచ్చును. పరమేశ్వరుడు బాలురగుటచే నాతని వింత క్రీడలను వైష్ణవభక్తులందఱును చదివి యానందించి, పరిణివిధముల యత్నించుచుండిరి. శ్రీకృష్ణుడు పసిపిల్లలందఱివలెనే పాలు, మీగడ, వెన్న మొదలగువానియందు మిక్కిలి ప్రీతికలవాడట. చిన్ని కృష్ణునికి వీనియందు గల యభిమానము మిక్కిటమగుటచే వీని భక్తులందఱు నితనికి నవనీతచోరుడను బిరుదము నిచ్చిరట. క్షీరము మానవకోటికి ప్రాణము. నవ నీతము క్షీరసారము. దాని మృదుత్వము వర్ణనాతీతము. సృష్టి యంతటిలోను మిగుల మెత్తనిది. మానవహృదయమును హరించిన శ్రీకృష్ణుడు పరమబాలుడగు నవ నీతచోరుడేల కాడు?

రవీంద్రుడు నవీన శకమందలి కవిపుంగవులలో నగ్రగణ్యుడని మొదటనే సూచింపబడినది. భక్తిరసప్రధానమగు గ్రంథమును రచించి ధన్యత్వమును బొందిన పరమభాగవతోత్తముడు. ముక్తిని బొందుటకు ప్రేమయే ముఖ్యసోపానమని యీతని యభిప్రాయము. మనము చూచు పదార్థములన్నింటికంటెను మహత్తరమైన దేదికలదో దానిని మఱువవలదను సందేశమును ప్రతిగీతమందును బోధించుటయే యీతని ముఖ్యోద్దేశము. ఈకవి వాక్యముల నెవరికి రుచించినట్లు వార్ధము చెప్పవచ్చును గాని యీతని మాటల పరమార్థము సదాదీనినే సూచించును. ప్రపంచమందలి నానాదేశములందును మహాపురుషులే యున్నతాదర్శములకై పాలుడుచు తమ యావచ్చుక్తిని భారవోయుచుండిరో యిట్టి మహత్తరమైన యాదర్శములనే యితడు కావ్యరూపమున జనసమూహమునకు జూపుచున్నాడు. అందఱికింట నితనికి యొక ఘనత కలదు.

ఇతడు పూర్వ ఖండమును బశ్చిమ ఖండమును సంఘటనము గావింప యత్నించు మహానీయులలో నుత్తముడు. పాశ్చాత్యుల సంఘతత్త్వము మనకును, మన జీవితసారము పాశ్చాత్యులకును బోధించి, యీరెండు శక్తులును సమావేశమయిన యెడల లోకమునకు మహాపాపకారము కలుగగలదని నమ్మిన మహాశయ్యుడు. పశ్చిమ శాస్త్రము హైందవ తత్త్వమును రెండు మహానదులను సాగరసంగమము గావించి విశ్వభారతియను బుణ్యక్షేత్రము నిర్మించిన పూజ్యుడు. తనదేశము పరదేశ మను

భేదములను గాటింపక సమదృష్టితో జూడగల్గిన విశాల హృదయుడు. ధనమదాంధులగు పాశ్చాత్యుల దుర్మార్గమును ఖండించునపుడు సయితము తనదేశమెట్టి సాంఘిక దాస్యముచే బీడింపబడుచున్నదో మఱువక యాదాస్యమును బరిమార్చలేనని దినదినమును ఘోషించు నిష్పక్షపాతబుద్ధిగల లోకైకహితము. ఎన్నటికయినను జ్ఞానమును నిర్మల జలపూరితమగు హిందూనది పూర్వాచారమును నెడలొజ్జికి దానితప్పి యదృశ్యము కాకుండ రక్షింపుమని నదా జగత్తత్వముని బ్రాథమిక దేశభక్తుడు. మనుష్యులేమి, దేశములేమి, యాత్మను గోల్పోయిన వెనుక నైహిత్యైర్వర్యములన్నియు నిష్ప్రయోజనములని లోకమునకు జాటుచున్న హైందవయోగ శాస్త్రబలముచే నేమి, ధనబలముచే నేమి, రాజ్యముబలముచే నేమి, యన్యత్తులయి కండ్లుగానక ప్రియవీరులండు శశ్వమగోళవాసులకు నిజతత్త్వమును బోధించి దైవికాదర్శములేని జీవనము నిరర్థకమని తమవార్తలను దేశదేశములకు బంపుచు లోకోద్ధారకులయిన హిందుమహాపురుషులు ముగ్గురిలో నొకడు. శాస్త్రప్రపంచమందును, కావ్యప్రపంచమందును రాజకీయ ప్రపంచమందును దైవికాదర్శము నెలకొల్పి, ధర్మదేవతను బ్రతిష్ఠాపన చేయటయే యీ హైందవ త్రయము లోకమునకు జేసిన మహాసేవయై యున్నది. సకలశాస్త్ర పారంగతుడయి ప్రకృతి రహస్యములనెల్ల గ్రహించి సృష్టికి శిరోభూషణమగు మానవునియందేకాక, మనము కాలక్రింద నిర్లక్ష్యముతో నడుగద్రొక్కు పనికిరాని మొక్కయందు సయితము ప్రాణమున్నదనియు, దానికిని మనవలెనే సుఖదుఃఖము

లున్నననియు బ్రత్యక్ష నిదర్శనములజూపి, యొక్క మహాశక్తియే సమస్త పదార్థములందును బ్రవహించుచున్నదని బోధించు శాస్త్రజ్ఞుని యొకడు. ఎల్లప్పుడును బరమాత్ముని నామసంకీర్తనము గావించుచు ప్రతి చిన్న పదార్థమందును, నోరెఱుగని పసిబాలునియందు సయితము పరమేశ్వరుని ప్రతిబింబమునే చూపి, యనేకముతో నిండియున్న యీ ప్రపంచమందు శాశ్వతమై లోకాతీతమగు నొక్కటి యగునేదికలదో దానిని దేశదేశములకు బోధించు భక్తసరాయణుడగు కవిగాముకు డొకడు. ధర్మనిరతియం దపరమార్శస్పృహడయి, అహింసా తత్త్వమును తారకమంత్రపాఠమును తన మనోవాక్యరమణులచే లోకమందు వెదజల్లుచు, వేదగానముచే బది యాశ్వల గోపికల మనముల నాకర్షించిన శ్రీకృష్ణుని వలె మానవకోటి మనముల హరించి జగన్మోహనుడయి ధర్మసంస్థాపనము నిమిత్తము పరమ విరాగియై రాజులు తేజస్వియొకడు. ఆధునికయుగమందే హైందవులగు మనము నైతికతత్వరులగు మన ప్రాచీనుల నిర్మలజీవితము నకు దూరులమై, శారీరమానవ నైతికబలములు స్త్రీణింది పాశ్చాత్య మోహపాశమునఁజిక్కి యెండుమాత్రుల వెను వెంటదిరుగుచున్న కాలమున, తమ యాదర్శములచేతను, తమ వాక్యములచేతను, తమ చేష్టలచేతను తమదైనిక సందేశమును వ్యాప్తిజేసి లోకోద్ధరణమునకై సమకట్టిన జగదీశుడు, రవీంద్రుడు, కరుణాసాంధ్రుడు అను లోకారాధ్యులగు త్రిమూర్తులను గన్న భారతమాత లోకమాత యనుటకు సందియమేమి?

అ మృ తాం జ న ము

వాయువునొప్పలకు వజ్రాయుధము

పంచభాషాపీఠి చూచి కొనిన మోసము గలగడు

చక్కని డబ్బితో సహా 1-కి 0-10-0 మాత్రమే అన్ని షాపులలోను దొరకును.

బొంబాయి

అ మృ తాం జ నం డి షా

మదరాసు

శ్రీ బాలసరస్వతీ ఆంధ్ర భాషానిలయము, చామన్, గౌలిగుడ, హైదరాబాద్
Andhra Students 1923—24, Pachayappa's Hostel, Chetput, Madras

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సంవత్సరాదిపంఠిక
Congress Dispensary, Cocanada

కొంఠా సు వైద్యశాల, కాకినాడ

Bombay National Medical College, Cocanada Congress

బొంబాయి జాతీయ వైద్యకళాశాల, కాకినాడ

Nagpur Satyagrahis of Ellore

నాగపూర్ ముససు వెల్లిస ఏలూరు సత్యాగ్రహులు

దేవాలయములు

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు గారు

○

మనదేశములో దేవాలయము లేనిగ్రామమే లేదు. అట్టిగ్రామ మేదైన నున్నయెడల, అక్కడ మంచి తీర్థముకూడ తీసికొనగూడదని పెద్దలు చెప్పుదురు. సాధారణముగా ఈ దేవాలయములకు భూములమీదగాని ప్రజలవలనగాని వచ్చువరుంబడి అర్చకుని జీవనమునకును నిత్యనైవేద్య దీపారాధనలకే చాలదు. ఇప్పుడిప్పుడు కొన్ని జిల్లాలలో దేవాలయపుభూములు బాగుగా ఫలించుచుండుటచేత అనేకదేవాలయములకు సాలునకు వేయి మొదలు ఐదివేల రూపాయలవఱకు ఆదాయము వచ్చుచున్నది. కాని, యిది యంతయు పూర్వకాలములో వలెనే, తామే అనుభవింపవలయు నని అర్చకులవాదన. ఇవి దేవునివిగాని అర్చకులస్వీయ యీనాములు కావనియు అట్లులైనయెడల బోగమువాండ్లు, భజంత్రీలు, స్వస్తివాచకులు మొదలగు స్వామినొఖర్లకు షట్టా లిచ్చినట్లే వీరికిని షట్టాల నిచ్చియుండు రనియు, దేవునినిత్య నైవేద్యధూపదీపారాధనఖర్చులలో అర్చకుని భూతాది ఖర్చులు చేరే యున్నవనియు నిటీవల హైకోర్టువారు తీర్మానించియున్నారు. అర్చకుడు లేనిదే దేవునికి అర్చనయే జరుగదుగనుక, నితనికి ప్రత్యేకించి స్వీయమాన్యములు ఎక్కడనోగాని వేటుగా నీయబడియుండలేదు. కాబట్టి అర్చకుని కుటుంబమువారు స్వామివారి అయివజు లోనుండియే జీవింపవలెను. కాని యీ అయివజు ఎంత వృద్ధియగుచున్నను, అంతయు తమ కుటుంబములకే వినియోగించి దేవాలయము దుస్థితిలో నుంచుటయు, ఉత్సవములు మొదలగునవి సరిగా జరిపింపకపోవుటయు తటస్థరచుటచేత స్వామివారి యీనాములను అర్చకులనుండి లాగుకొని వారిభూతానికి నెలజీతముల నిచ్చుటకు కోర్టు వారు, నూతన ట్రస్టీలను ఏర్పఱచుచున్నారు. సి॥ ప్రొ॥ కోడ్డు సి. 92 క్రింద దేవాలయముల మేనేజిమెంటు విషయమై స్కీములు ఏర్పడుచున్నవి. ఇదిగాక యీ అర్చకులకుటుంబములు తామరతంపరగా పెరిగినపుడు స్వామివారి యీనాములను విభాగించుకొని, అయివజునంతయు

తమ జీవనోపాధికే వినియోగించుకొనుటచేత, కోవెల మరమ్మతులు, యీనాముల మరమ్మతులు, ఉత్సవములు, మొదలగునవి నిలిచిపోవుచున్నవి గనుక నిట్లు పంచుకొనగూడదనియు ఒకటి రెండు చిన్నకుటుంబములకు సరిపడునట్లుగానే జీతముల నేర్పాటుచేయవలసినదనియు కోర్టులు తీర్పుల నిచ్చుచున్నవి. తక్కినకుటుంబ మెంబర్లు ఇతర కోవెలలోగాని మరెయికచోటగాని ఉద్యోగములు సంపాదించుకొన వలసినదేగాని, స్వామివారి భూములమీద జలగలవలె అంటి యుండరాదు. అర్చకులు మంచిసంస్కారులైనకొలది వీరికి జీతములు వృద్ధిచేయబడి, గొప్పకోవెలలకు తీసికొనబడుదురు. తమ పూర్వులకంటె, నిష్పటివారికి దైవభక్తి కొరతపడుటవలననో, లేక, మనలోని నవనాగరికులకు రూపొపానన రుచింపకపోవుటచేతనో లేక కొందఱు అర్చకుల సమర్థతాదుష్ప్వవర్తనలవలననో యీ దేవాలయములను, ప్రజలు ప్రోత్సహించుచున్నారు. ఇవి శిథిలములగునపుడు తూష్టింభావమును వహించుచున్నారు. ఉత్సవములు మొదలగువానికి విరాళముల నొసగకున్నారు. కాబట్టి కనీసము అర్చకునికి రు. 20 లు నెలజీత మిచ్చి నిత్య నైవేద్య దీపారాధనలకు నెలకు రు. 10 గి లు ఏర్పఱచినయెడల దేవాలయముల మరమ్మతులకును ఉత్సవములకును సామ్మ మిగులకపోదు. ఇట్టి దేవాలయములకు స్కీముల నేర్పాటు చేయించుకొన్నయెడల స్వామివారికి వచ్చు అయివజును, ఏయే కార్యములకు నెంతెంత ఉపయోగింపవచ్చునో ట్రస్టీద్వారా నిబంధనలను చేసెదరు. ఈ నిబంధనలను, అప్పటప్పటి సంగతినందర్భములనుబట్టి ప్రజలు కోర్టువారిచేత మార్పించుకొనవచ్చును. ట్రస్టీని తీసివేయింపవచ్చును. లెక్కలను తనిఖీ చేసికొనవచ్చును. వానిని ప్రచురింపించవచ్చును. లెక్కకాపీలను బడయవచ్చును. ఇట్టి సౌకర్యములు కలుగజేసినను గ్రామస్థులు తమ దేవాలయపు వ్యవహారములను తామే చక్కగా జరిపించుకొన జాలనియెడల వీరు స్వపరి

సాగిన కెట్టులు? సుమారు నూటదేబది రూపాయలు ఖర్చు పెట్టినయెడల శాశ్వతముగా ఒక స్క్రిము నేర్పాటు చేసికొనవచ్చును.

ఈ స్వయం సేవమును గూడ ఖర్చు పెట్టజాల గిరియు, జంగమూడలో ట్రస్టీల నడతనుగూడించి ప్రైవేట్ శాఖ చేయగలియు సారవంతమైన మన పల్లెటూరి వారి కింకను పట్టువడలేదని ప్రతితాలూకాకును, జిల్లా కును కమిటీల నేర్పాటుచేయుటకు, మన మద్రాసుశాసన నిర్మాణసభలో ఒక బిల్లును ప్రవేశపెట్టినారు. దీనిలో మరొకొన్ని మార్పులు చేసి, చర్చకు శీఘ్రకాలములోనే తీసికొని వచ్చెదరు. ఈ బిల్లు ప్యానయినయెడల మన స్క్రిముక్రింద నేర్పడిన ట్రస్టీలు, కోర్టులకు బదులు, ఈ కమిటీల కు తరవాదులై యుందురు. ఈ కమిటీలు కోర్టుల ప్రతినిధికి లోబడియుండవలెనుగాని కార్యనిర్వాహక శాఖకు లోబడుచుట మంచిది కాదని నా యభిప్రాయము. కమిటీలకును, ట్రస్టీకిని, ప్రజలకును మధ్య సంకరించు తగవులు పిటిషనులమీద కోర్టులు జరిష్కరించినయెడల, వారితిరువులు తృప్తిగనుండుటయు త్వరలో స్వల్పఖర్చుతో న్యాయమును పొందుటయు ఆయాగ్రామ ప్రజాభిప్రాయమును శీఘ్రముగ కనుగొనుచుండుటయు తటస్థించును. ట్రస్టీలమీద ప్రైవేట్ షిక్ గ్రామకమిటీల నేర్పాటుచుటయే మంచిది. శాఖోపశాఖలతో గవర్నమెంటు డిపార్టుమెంటుగా మన దేవస్థానములను మార్పుటవలన నెంతమాత్రము లాభము లేక పోగా ప్రజాస్వరూపాల నమునకు ఆటంకముకూడ కలుగజేయును. ప్రస్తుత సిద్ధి గతులలో వోట్లు ఎన్నికలకంటె గ్రామస్థులు కోర్టుల మూలముననే తమ కమిటీమెంబర్లను నామినేటుచేయుచు కొనుట యుచితము.

పెదతిరుపతికివలెనే ద్వారకాతిరుమల సింహాచలము, కోటప్పకొండ, పొన్నూరు, శ్రీశైలము, అంతర్వేది కోటిఫలి, నాగారామము, ఆకిపల్లి, అన్నవరము మొదలగు ప్రసిద్ధ దేవాలయములకుకూడ స్క్రిములనేర్పాటు చేయవలెను. విజయనగరము, పితాపురము, మైలవరము, నూడవీడు, బొబ్బిలి, వెంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధీశులు ట్రస్టీలుగా నున్న దేవాలయములకు కూడ స్క్రిముల నేర్పాటుచేయనియెడల వా రేవిధముగ స్వామి

వారి అనువాదము పెచ్చించుచున్నారో జనుల కెట్లు తెలియ గలదు? పూర్వపుజమీందారు లిచ్చిన యీనాముల అయినజను భగవత్క్రైంకర్యపనులు ప్రతిదినము ఇచ్చు కానుకలను, వీ రెట్లు వినియోగించుచున్నారో ప్రజలకు తెలియవలసినదివిధి. ఈజమీందారులకు, తమ తాబేదారులగుండా కొన్ని దేవాలయములను స్వయముగా మేనేజి చేయుచున్నారు. వీరు తమ క్రింది యుద్యోగిస్థులమీద నమ్మకముంతురు గాని ప్రజలకమిటీలమీద వీరికి విశ్వాసము లేకుండును. కాబట్టి, ఆయాచోట్ల ప్రజలు స్వల్పముగ ఖర్చుచేసి, యీగొప్పదేవాలయములకు కూడ త్వరలో స్క్రిముల నేర్పాటుచేసికొనవలెను. వీనినిబట్టి హైందవ మతము విజ్ఞానము పెంపొందించుచును. పాశ్చాత్య దేవాలయములవలె మనవికూడ మంచినసంస్కారలచేత మేనేజి చేయబడుచు, ప్రజల విహికాముష్మికనుఖములకు లోడ్డుడగలవు. సంగీతము, స్వస్తివాచకము, హరికథాకాలక్షేపములు, నాటకములు, వేదాంతబోధ, పురాణ పఠనము, సంస్కృతపాఠశాలా స్థాపనము, మొదలగునవి యెన్నియో మతసంబంధమైన కార్యములకు స్వామివారి అయినజను ఉపయోగించవచ్చును. ఈ విషయములో ఉచితముగ కొందఱు న్యాయవాదు లైనను ప్రజలకు లోడ్డుదినయెడల నిజమైన జాతీయ జీవనమునకు సహకారులగుట కెట్టి సందేహము లేదు. నానావిధమైన మన పూర్వపు శాస్త్రములు, కళలలోని విజ్ఞానమునకు ఆధునిక విషయములను జేర్చి పూర్వపు విజ్ఞానాపదములతో గ్రంథములను రచియింపించి నిజమైన జాతీయ విద్యను వ్యాపింపజేయవచ్చును. మన విదేశ ప్రభువులు వారి మతవ్యాసనకు మనసొమ్ము ఖర్చుచేయుచున్నారు గాని మనమతవ్యాసనకు ఒక్క దమ్మిడియైనను వారి యరు. కాబట్టి యీకాలములో, దేవాలయముల అయిన జను, మనమతమునకును జాతీయవిద్యకును ఖర్చు పెట్టుకొనుట శాస్త్రసమ్యక్తము న్యాయమునై యున్నది. ప్రస్తుత బిల్లులో లేగిన సవరణలు, మన ప్రతినిధులచేత చేయించి, దేవాదాయములను, శుంథలగు ఆర్పకులచేతులలోనికి గాని, ప్రజాహితకరములైనను తక్కిన కార్యముల కుపయోగించుటకు కార్యనిర్వాహక శాఖవారి చేతులలోనికి గాని పోనియక మన మతజాతీయ విద్యావ్యాసనకే ఖర్చు పడనట్లు చేయుట మనవిధి.

దావా దేవాలయమునకును దాని ఆస్తులకును ఒక్కరే ట్రస్టీగా నుండవలెను. చాతుర్వర్ణములలోచేరి మేజరై మనోదార్థ్యముగల యే మగవాడైనను ట్రస్టీగా నుండవచ్చును. అతను, దేవాలయమున్న గ్రామములోని క్షాత్రస్తుడుగ గాని దానికి అయిదుమైళ్లలోపుగా నున్న యితర గ్రామనివాసిగ గాని యుండవచ్చును. నెలకు యేబది రూపాయల అయివజు వచ్చేవాడుగ గాని లేక తనవంతుకు రెండువేల రూపాయలకు తక్కువ కీమ్మతు కాని స్థిరాస్తి కలవాడుగ గాని యుండవలెను. ఆయన యిన్సాల్మెంటుగగాని సీతిబాహ్యమైన నేరమునకు శిక్షింప బడినవాడుగగాని యుండగూడదు.

2. పైనచెప్పిన యోగ్యతలుగల ట్రస్టీ తా నేర్పడిన తేదీ లగాయతే మూడు సంవత్సరములవరకు ఆడద విలో నుండవచ్చును. ఆ గడువు కాలమైన తరువాత తిరిగి ఆయననే కోర్టువారు ఏర్పరుచుచుండవచ్చును.

3. ట్రస్టీ చనిపోయినపుడుగాని మరయే ఇతర కారణములచేతగాని ట్రస్టీ పదవి ఖాలీ అయినపుడు దేవాలయముం దభిమానము గలవా రెవరైనను పిటీషను పెట్టి కోర్టువారిచేత నూతన ట్రస్టీని యేర్పరుచుకొను చుండవలెను.

4. స్వామివారి చరస్థిరాస్తులన్నియు ట్రస్టీకోర్టువారి సహాయముతో స్వాధీనముచేసికొని దేవునితరపున మేనేజి చేయుచుండవలెను.

5. స్వామివారికి వచ్చు ఆదాయమును, వాణికొరకు చేయు వ్యయమును కనపరచు లెక్కలను యెల్లపుడు ట్రస్టీ నరిగా నుంచవలెను. కోర్టువారు కోరినపుడు వానిని హాజరు పెట్టుచుండవలెను. దేవాలయముం దభిమానముగలవా రెవరైనను తడవకు రెండేసిరూపాయలు దాఖలుచేసి ట్రస్టీ యుంచిన లెక్కలను చూచుకొని కాపీలు తీసికొనవచ్చును. తనకు అస్తి కేషనుతో ఆ సొమ్మును దాఖలుచేయగానే వారమురోజులలోగా ట్రస్టీ లెక్కలను కనుపరచి కావలసిన కాపీల నీయవలెను.

6. సంవత్సరముల కొకిసాది ట్రస్టీ, కోర్టువారి వలన నియామింబడు ఒక ప్రత్యేక అడిటరుచేత, లెక్కలను తనిఖీ చేయించుకొనవలెను. అడిటరుకు స్వామివారి యెట్టేటునుండి సేబదిరూపాయలకు మించకుండు సొంత నీయవచ్చును.

7. స్వామివారి అయివజులోనుండి అర్చకుని శతమునకును నిత్యపూజావిధానమునకును, ఉత్సవములకును, గుడి మరమ్మతులు మొదలగువానికి, అనంతమైనంత వరకు, సొమ్మున్నంతవరకు, ఖర్చు పెట్టుచుండవలెను.

8. నిత్యపూజయు, మామూలుగా జరుగు మాసోత్సవ సంవత్సరోత్సవములును ండుగులును, ట్రస్టీ యథావిధిగా జరిగించుచుండవలెను. ఆదాయమును బట్టి వానిని వృద్ధిపరచవచ్చును.

9. అర్చకుని శతమునకును, నిత్యపూజా విధానమునకును, ఉత్సవములకును ఖర్చు పెట్టిన తరువాత దేవాలయము మరమ్మతులకును నూతన కట్టడములకును స్వామివారి అయివజులోనుండి వ్యయపరుచు చుండవలెను.

10. సంవత్సరాది ండుగదినమున గ్రామములో ముందుగా దండ్లరా వేసి స్వామివారి సన్నిధానమున గతసంవత్సరపు ఆదాయవ్యయముల ట్టేటుమెంటును ట్రస్టీ బహిరంగముగా చదువవలెను. దానికాపీని 15 దినములవరకు దేవాలయములో కట్టుటయే గాక మరియొక కాపీని కోర్టువారికి ంవలెను.

11. అర్చకుడు ట్రస్టీయొక్క అనుష్ఠానలో నుండవలెను. ప్రస్తుతము అర్చకత్వము చేయుచున్నమని పికనెల 1-టికి కనీసము రు 15 లు సొఖరీ చేసినందుకు గాను, శతము ఏర్పాటు చేయబడును. అతని విద్యను బట్టియు, నడతనుబట్టియు, దేవుని ఆదాయమునుబట్టియు, ఈ శతమును వృద్ధిచేయవచ్చును.

12. దేవాలయమును, ప్రస్తుత 8 ఘంటలు మొదలు 12 ఘంటలవరకును సాయంత్రము 6 ఘంటలు మొదలు 9 ఘంటలవరకును తెరచియుంచవలెను. షర్యదినములలోను మరి కొన్ని దినములలోను, ట్రస్టీ ఆజ్ఞప్రకారము ఏక్కువకాలము తెరదవచ్చును.

13. స్వామివారికోవలనుగాని దాని ఆస్తులనుగాని ట్రస్టి తాకట్టుపెట్టకూడదు; విక్రయించకూడదు. స్వామి వారిభూములను కోర్టువారియంగీకారము లేనిదే అయిదు సంవత్సరములకంటె నెక్కువకాలమునకు కవుల్ల నీయ కూడదు. కోర్టువారి సాంక్షనులేనిదే ట్రస్టి యెప్పుడును అప్పులను చేయకూడదు.

14. సంవత్సరారంభముననే స్వామికి సుమారుగా రాతగిన ఆదాయమును కావలసిన ఖర్చులను తెలియజేయు పట్టీనిన్ని (బడ్జెట్టు) నిత్యపూజకును ఉత్సవములకును చేయదలచిన ఖర్చులపట్టీనిన్ని (దిట్టము)కోర్టులో దాఖలు చేసి, వారి సాంక్షను ముందుగా తీసికొనవలెను.

15. స్వామివారిభూములమీదను, ఇతరాస్తులమీదను రావలసిన శిస్తులు అడ్డెలు వగైరాలు వసూలు చేసి ఆ మొత్తములోనుండి దేవస్థానపు పనులకు ట్రస్టి ఖర్చుచేయుచుండవలెను. నిత్యపూజకును ఉత్సవములకును వస్తురూపముగగాని లెక్కరూపముగగాని అర్చకునకు కోర్టువారు సాంక్షనుచేసిన దిట్టము ప్రకారము ట్రస్టి యియవచ్చును. అవసరమని తోచినపుడు ట్రస్టి ఒక గుమాస్తాను బంట్లోతును పెట్టుకొనవచ్చును.

16. దేవాలయమునకు ప్రస్తుతము మిక్కిలి అవసరమైన మరమ్మత్తులను, ట్రస్టి కొంతకాలము ఉత్సవము

లను ఆపివేసి యైనను తక్షణము మొదలుపెట్టి చేయించవలెను.

17. ఎప్పుడుగాని ట్రస్టి తనచేలో రెండువందల రూపాయలకంటె హెచ్చుమొత్తమును నిలవయుంచుకొనకూడదు. కోర్టువారిచేత అంగీకరింపబడిన బ్యాంకులో మిగిలిన మొత్తమును యెప్పటికప్పుడు వడ్డీకి డిపాజిట్టు చేయచుండవలెను. కోర్టువారి సాంక్షను తీసికొని స్థిరాస్తిని కొనుచుండవచ్చును.

18. దేవాలయమునం దభిమానము గలవారైనను తగిన కారణములను కనుపరచి కోర్టులో పిటీషనుపెట్టి, ట్రస్టిని తొలగించవచ్చును.

19. ఈస్క్రిములో అవసరమని తోచినపుడెల్లను, దేవాలయముం దభిమానముగల వారెల్లరు, మార్పులను కోర్టువారిచేత చేయించుకొనవచ్చును. ఈదావాలో చేయబడినడిక్రిని ట్రస్టియే కాక వారిలో నెవరైనను అమలు జరిగించుకొనవచ్చును. ఈ స్క్రిముకు సంబంధించిన పిటీషను లన్నియు, ఈడిక్రి అమలులో పెట్టినట్లే యెంచబడును.

20. పైనవ్రాసిన నిబంధనలలో "కోర్టు" అనుశబ్దము యీడిక్రిని వ్యాసుచేసిన కోర్టునకును, యీకోర్టును తీసివేసినయెడల, యీదేవాలయముమీద జూడిసుషిక్స్ ను గల మరియొక కోర్టుకును కూడ, అన్వయించును.

అ శ్రు పా త ము

జంధ్యాల వేంకటేశ్వరకవులు

అన్ని వర్షంబు గురియు సూరియ్య కిరణముల
భువన మెల్లను భస్మమై ♦ పోవునపుడు
కరుణచే నిలువెల్లను ♦ గరళి నీవు
జలదరూపంబుఁ దాల్చి వర్షంబు వురిసి
పృథ్వికంతకు జీవనం ♦ బిచ్చుచుందు
వటుల నాస్మాదయంబు నిరంతరకోగ్ర
తాపమున భస్మముం జెందు ♦ తటి నెఱింగి
కనుల నిరతాశ్రుధారను ♦ గలుగఁజేసి
చల్ల పఱచెడు మామ కఠిన్యాంత మీవు
పరమలఘురకోద్యోగ వైశిష్ట్య ముంది

గురుతరళిరధారి కుంజరవరమ్ము
క్షుబ్ధతక్ జెందుమందుట ♦ జూచి నీవు
గండముల మదజలమును ♦ గార్వఁజేసె
దంత నయ్యది మరల స్వాతిష్ఠ్యమ్ము నొందు,
అటుల నామనమున శాంత ♦ మగుడు ప్రకటె
తొంబుధిక్ బడు నావశిష్ఠంబు నాదు
దశయుఁ గడుకోచనీయమై ♦ తనరుచుండ
నశ్రుపాలంబుఁ గూర్చెద ♦ వంత నేన
నంతశాంతిసామ్రాజ్యమ్ము ♦ నధిగమింతు.

—పూదేశముంది.

గీర్వాణభాషాప్రచారము

మద్దులపల్లి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యకాస్త్రిగారు

శ్లో. యాదేవీ సకలప్రపంచకలనా న్యాపారధీరా పురోన్నివ్రా క్షీందియలోకనేన సకలం భృష్యైస్య నిద్రామగాతే
సాగీర్వాణ సరస్వతీ భగవతీ ప్రాప్య ప్రచోదం నిరా, యాసాక్షిణా తాత్ మద్య పునరప్యారోహయ త్యాపరం.

పండితమృన్యమాన్యులారా!

ప పంచమున నానాదేశముల ననేక ప్రకారముల విస్తరిల్లి యున్న భారతీపురంధ్రీమణిక నాదినండి నేటివరకును నవిచ్ఛిన్నంబున ప్రచారవిచారము కొడుచలేక జరుగుచున్నయది యేదేదేశముల నేయేభాష యాదరణీయమైయున్నదో అద్దియై వికాలంబుగ విస్తరిల్లి నానాముఖంబుల నద్వితీయమై విరాజిల్లుచున్నయది. ఏదేశంబులనేని నాదరణీయమునదేశీయవిద్య నిరంకుశంబుగ ప్రభుత్వ మొనరించినను గీర్వాణభారతీసతి మాత్రము పూజ్యమానయై సర్వత్ర నివాస మేర్పఱచుకొని సుస్థిగయై నిరాదులయై నిరంకుశయై యనవచ్చయై నానాగుణముణిచితిహాసనాహితయై దివ్యబృహ్మల నెల్లెడలం బ్రసరింపఁజేయును; దన సామ్రాజ్యపాలనాపద్ధతుల నప్రమత్తయై యున్నదనుమాట నిరుత్తిరము. ఇట్లు తాను వాస్తవ్య సామ్రాజ్యపట్టభద్రయై తనస్వసాక్షాత్తుని కేవలంబున కనేకుల బాత్రులుగాఁ జేసి తదీయవాచానుధాపధుకధారాసారంబున సత్కాభిషిక్త యగును జేగీయమానయై నిత్యప్రబోధంబున మేలుకొంచు యుండెను. ఆయమ కంఠరాయము లంకురింపకుండ భాషాధారణచణులగు భూరమణులు తమసర్వస్వమును భారతీసతీతిలకమున కర్పించి యేలోటును గాంచకుండ దండకదలపనిది నిందు లువ్వున దండిమగంటిమి నుండఁ జేసిరి. పండితమండలము నఖండపాండితీభూపాలకృతముం జేసి శుంఠాలమండలంబుల నూతనించెరి; గీర్వాణవాణీసతికిఁ దనవైభవముఁ గ్రీగంట నొక్కింత నిక్కినిక్కిమాడఁ జిరునవ్వుదయించెను; ఆనందమంకురించెను; గర్వము చిగురొత్తెను. మేను పులకరించెను; ముఖురాగ మతిశయిల్లెను. ఆనందబాష్పములు ప్రవహింపసాగెను. చిట్టచివరకు నొక్కచోటనుండఁజూత దిక్కుల కెగయ నాట్య మాడసాగెను. పాప మాయమోక్షవియుఁ దెలియదు కాబోలు; మీగాళ్ల మీది చూపు చూచుకొనుదు ముందుచూపు గానక తనవైభవమునఁ గానంతయైన లోటుమాట నోటరాదని తలంపసాగెను. దేశభాషాయోషయుఁ దనకు మాత్రయగు నాయమకుఁ దనదేశీయన నమంచంబున విందొనరించుదుఁ దన పుట్టుకగు ఋణమును దీర్చికొన మెల్ల మెల్లన నుద్యమించుచుండి తల్లిచైభవమునకుఁ దోడ్పడి ప్రోత్సహించుచుండెను. ఇట్లు తా నమం దానందసమేతయై పండితమండలి మండితయై నిందుకేరొలగంబునఁ జిరకాలము నిరాయాసంబునఁ బ్రోద్దుపుచ్చుకొనుచుండెను. యుగములు

గతించినవి. లక్షలు, వేలు, నూర్లు, వత్సరములు పెనుకంటెనవి. తన కిందుకంతయు నకించనత్వము పొడగట్టినది కాదు. పదుల సంఖ్యలోనికి వచ్చెను. రానురా నీకాలమాయమపాలిటికి అంతకంత కాసన్నభూగా వియగు కింకరుడయ్యె. అయ్యో. యెంతలో నెంతవై పరీత్య ముదయం చెనో గదా! పాపము!

“కేస్యాత్మంతం ఘృ ముపనలం దుఘ మేకాంతతో వా!
నీచై గ్దచ్చ త్యుపరిచ దశా చక్రనేమిక్రమేణ”

అనినట్లు దేవతాజనంబునకుఁ గూడ దశాపరివర్తనము తప్ప దయ్యె; రానురానువార్ధక్యము ముదిరెను. సంచారము నిలువఁ జొచ్చెను. నలుగు పుట్టెను. తనకుమారికలు తనయట్లు వినుచూపు పదరింపఁ జొచ్చిరి. ఆలంబన మొసంగువారు కనుచూపుమేరకుఁ గానరా రైరి. ఎందునుం బోవఁజాలక మాలనఁ గూర్చుండు కాల మావిర్భవించె. ఇట్లు దైవవిధి యెంతతెప్పల్లోప నడిచినను, కేవలభోగ మాప్నోతి నభోగభాగ్దనః” అనినట్లు భాగ్యోదయయగుటఁ దనకీటికొలమునఁ బ్రాచీన పండితమండలి యండయయ్యె. ఇకముందుమార్గము విచారములో నుండెను. చింత లతిశయిల్లెను. తన్నాదరించుటకు భూపాలు రొడంబడ కున్నను పాపము కొందఱు పేదసాదలు మాత్రము తన్నువిడనాడలేదు. గనవంతు లావంతకుఁ దలఁచిప్పరైరి. ముద్రణాలయంబులు దేశీయ భాషాపరవశంబులై ముద్రించిన బీదపలలంకరించనా యని తన్నెత్తి పొడవసాగెను. శ్లోకములు కప్పుకొననా యని ఇంగ్లీషుబాలు లెగతాని నేయసాగిరి. వారిని జూచి మనశ్రోత్రియ కుమారులును గనునైగఁ జేయ మొదలిడిరి. పాప మాయమకు నేడునేడు బహిష్కారముడిగి పోయినది. శ్రోత్రియగృహస్థులు తమకుమాదల నేమనఁజాలక పెదవులదరించుచుండిరి. ఆవాగ్దేవికి ద్విగిజయయాత్రకుఁ బయలు పెడలినప్పు డీయాంధ్ర దేశమునకు వారకూలతిగిలెనా యని నేటికిఁ జింతగల్గె. “అత్యుచ్చాయః పతనహేతుః”, అని తానును దన్నుంగానని వారలఁ గన్నుఁగీటుచునే యుండెను. మనయాంధ్ర సోదరులు “మారపుగొండలు నును” పనినట్లు విదేశభాషాసేవకు క్రియింపనవలకుఁ బరుగిడసాగిరి. సారము గనుకొనిరి. కడకుఁ గ్రైత్ర యొకవిత యన్నట్లుక న్యాదాతలు సయిత మపూర్వరీతిఁ దమకూతునకు నింగ్లీషునం దక్షరకుక్షియయిన వాఁడు కావలెనని చెడుక నిచ్చయించిరి. ప్రాత్ర యొకరోత యనియు వినిగలిగితిమి. పులిని జూచి నొక్క వాతఁడెట్టుకొనినట్లు లశవ

జనంబునకును గతానుగతికత్వమే యలవడెను. కొంతకాలమున కేమయ్యెను? ఇంగ్లీషునందకుఁ దుష్టి గాలునన్నందులకు స్కూల్ ఫ్రైవర్ ప్యాసువలకు నాంతః పెట్టెరి. అదిమాని బి. ఏ. యని నేర్పిరి. అది యంతరించి ఎం. టి., వారికి దోపట్టెను. అదిమఱచి బి. సి. యన్. వాఁడే కేరెరి. కట్టకపి కందు ట్టిగ్గులయినను బనిలో కేరిన వాఁడే కావలెననిరి. నేడునేడు మనవారికి “స్వగ్రంథ నిధనం శ్రేయః పరగ్రంథ భయావహ” అను గీతావాక్యము స్మృతిపఱును నలంకరించెను. ఆక్టోక్రీ సత్కమృనివారు లో లోన లెక్కింపఁగఁచునుండి; “ఇతోర్తప్తప్తతోర్తప్త” అని నట్లయినందున స్వగ్రంథ శ్రయంబునకుఁ గ్రాఫుల వంకఁజూచి కంటఁ దడిపెట్టెకేపండిరి. ఈనాటికిని తెన్నా శ్రయించిన ప్రాచీనఞ్చాందస పుత్రులెక్కడనో యొక్కప్రక్క రిక్కిరిక్కిలాడ నెప్పుడో యొక్కస్సు దాని భారతి కను పైప్పలు పులసాడుచునునే యుండెను. కాని యింతవఱకును మనవారు పూర్వమత్సరమున నాదెనకుఁ గను చూపి నిగుడ్చులైరి. విద్యార్థి సోపరు లనుభవజ్ఞులై యుంట విరక్తులై యుండఁ జూచి తల్లిదండ్రు లర్థము పోగొట్టుని యయ్యో యని చింతించుచును నివాపోదఁమందు నాత్రము దృఢాశయులై యుండిరి. రాసురా నీరీతి నచిరకాలముననే యవతారభేషము గన్నట్టెను. ఇక మన యాంధ్రవాణీసేవకులు చిటికెలవందరి వైచును గొడలేని చిత్తరువు వ్రాయ నుత్సుకులైరి. చిన్నప్పుడు బడిలోఁ జదివిన రెండక్ష రములకు రెండువాఙ్మయవత్తంబులంద్రిప్పి యొకటిన్నర చరిత్ర గ్రంథముల న్రేలుపెట్టి పత్రికలనుండు ప్రచురణంబులఁ జూచి తాము గూడ నొక గ్రంథము వ్రాసి ప్రచురణము చేయవలయునని గ్రంథమువ్రాయ సమకట్టిరి. గీర్వాణశబ్ద మమరమందున్నదని వినికెడి. రచనయందుకల్పమే త్రోవ నడుచుచున్నదో తెలియదు. గణములు ప్రమగణములు. యత్తులు కాపాయపండపరులు. ఎట్లో పూర్తిచేసిన నట్టి గ్రంథమొననిన “సంక్షిప్త సంగ్రహమును పక్షలి విసోదసారమంజరి” యని బయలు వెడలును. కవివలతిలకు లెనో కలివిసోదమను గ్రంథము వ్రాయుట; అందుఁ దమపాండిత్య మిట్టికించి తక్కినచేసి సంక్షేపించి సంక్షిప్తకలి విసోదమని యొకఁడు; దానిని సంగ్రహించి సంగ్రహకలి విసోదమని మఱియొకఁడు; లఘూరించి, గుప్తార్థ బోధమని. ఇన్నిటికిని సారమని, అందులో మంజరియని. ఆంధ్రమని అభినవమని, వేణువేణునామంబుల నెట్టకేలకు “సంక్షిప్త సంగ్రహ లఘు గుప్తకలి విసోదసారమంజరి” యని ముగింతురు. తరువాత కొండలు తమనామముల నిరికించుచుం దురు. అట్లున్నను కేట్టుబుక్కులు చేయవలయునను వారి ప్రయాసము నకు లైల్ పోష్టతో డిపార్టు మెంటువారియూదాయమే తార్కాణము. చేసినదంత యెట్టిఫలగమో తెలియరాదు. చేయునది భాషాసేవ. పోనిండు ఎవరికివారే యమునాతీరే యనుకొందమన్న మనసంక్షిప్త కవులు తమకర్థముగాకున్నఁ బండిసార్వభౌముల నిందఁ జేయముద లిడిరి. రచనలు కట్టువులు. పదములు గొంట్లు. అర్థము గాంభీర్యము. తలపకుఁగొట్టుకొనినం దెలియరాదు. భాషను నిగూహము. అని పలు పలు తెలుగుల న్రేలుపెట్టి మాపుచుందురు. పిండికొలది రొట్టెయను

పక్కాబుద్ధి గూఁమేధాప్రపంచమునఁ దోచట్టవయ్యె. గీర్వాణభాషా సేవకులం జూచి తమపాండితీగరిమచే “స్మృక్కు” చేచుడు వరమాయు మండ నేలాప్రయాసమని పశ్చనవృత్తి నవ్వయ్యిండుమండిరి; కాని తమ కలివిసోదము కలివిసోదమని యెన్నయగదా! తాఁజెడ్డక్రొలి వన మెల్లఁ జెలివెనన్నట్లు తమకే కనిఁ బ్రకటించుమండిరి. గాని గీర్వాణ సరస్వతి ప్రసంగము నెత్తలైరి. ఎంతవంతయో గదా! ఈరీతి సంత కంతకు ట్టింబుక నొందుచున్న గీర్వాణభాష నుద్ధరించుటకు నొక్క రైనను దల నిక్కబెట్టులైరి. మనకు సంస్కృతభాష యెంత యుప యోగమో తెలియకుండిరి. రసాస్వయము లెందున్నవి? ఎటునుండి వచ్చెను? ఇతిహాసము లెక్కడ? చరిత్రాంశము లెందు? భగవత్సాయుజ్యమునకుఁ ద్రోవఁ జూపునదే? కొంచెము వసుక దృష్టిపంపుము. ముద్రణాల యంబులు రాకమున్న నీవిద్యాగ్రామమును మనపూర్వ తేరీతి గుప్తపఱచి యంపరము చెడకుండ మనకు కటాక్షించిరో యదియే యవిద్యయం దున్న గౌరవమును నూచింపుచున్నయది గదా! క్రిమునుగ ముద్రిత ములు గూడ నయ్యెను. బ్రదికియున్న కాలమున నాదివాగ్దేవి నలు గురిలో మేటియగుట నాయమకే గౌరవమొసంగి ముద్రణంబునఁ బుట లలంకరింపఁ జేసిరి. నేటి కొందులకుఁ గొఱగాకుండ నాయమ నేదో పదిలో పదునొకండునిగా నెమ్మకొని యల్పవాచరము చూపుటకు నాభాషాసేవకులు లేకుండుటయే కారణమగుచున్నయది. పాప మాడేవి నెట్టికాలమునాటిది. ఈచిత్రకాలపుఁ జిత్రముల నెఱుంగదు గదా! దశసరికాగితములపై నాసగొనెనా? కిత్రానారలైండు కావలెననెనా! పూర్వ కాలికో కోరెనా? నెట్టితల్లి పుట్టినట్లున్నఁ జాలుననుకొనెను; ఈదేశంచే యాయమ కచ్చుఁబాటు గాకుండెనుగాని వెంగదేశంబునఁ దానును సాటివారిలో మేటియై దేశభాషాయోషకు హెచ్చరికగనే యుండెను. తానును గాలఁపుఁ జిత్రముల నొక్కరికన్న నిక్కుటము గనే చక్కఁజేయుచున్నది. తానే యాదేశంబున సామ్రాజ్యదీక్షనహింప వంగభాషాయోషపై దాడినపలుచున్నది. అచిరకాలంబుననే కృత కృత్య కాగలగు. హాపహర్క న్యాయమున మనవారిండుక యలోచిం చుగాని, ఆదేశమున గీర్వాణభారతీవిజయము నాలకింపుడు. ఏమి గ్రంథములో? ఏమివ్యాఖ్యానములో? ఏమిరచనలో? ఏచరిత్రలో? సర్వము కరతలామలకములు. పురోభివృద్ధికరములు. ఇక మనవారి వ్యాఖ్యానములో విచారితము. తార్కికుడో, స్తయాకరణియో, మీమాంసకుడో, వ్రాయఁజూనుదురు. అందుఁ భమపాండిత్యము తమ తమవిద్యలయందుఁ జుటపట లాడింతురు. వారికిఁ దెలియదు. చుట్టువారి కంతకుఁ దెలియదు. చెప్పవారికి మొదలే తెలియదు. వ్యాఖ్యానము చేయుగ్రంథమెందుం గూర్చియో? విద్యార్థుల కాగ్రంథంబున నేది ప్రయోజనమో, ఎంతకావలయునో, ఎట్లువ్రాయవలయునో వారివాగ్దో రణిలోఁ గానరాదయ్యె. నాటకములలో వ్యాకరణపటిమ. తర్క పాండితీప్రకర్షత. మీమాంసవాదములు. అసలు నాటకమునందలి రసాస్వప్ర సంగములు బయలుపడుటకున్న. తర్కవ్యాకరణ మీమాంస ప్రసంగము నాటకములలో నెంత ప్రామర్యముగా వచ్చునో తెలియ నగును. ఇట్లు మనవారు మొదటినుండియు దిగ్భంధన మొన

రించునునే యుండిరి. పాకకుల కుత్సాహముచేయుచు మార్గము లుడిగినవి. ఈపాపకాలమునందు నలంచువారలే లేరు. నూటికి కొద్ది యున్న స్వంతకృషి కపకాశము గానరాదు. ఇట్లంతకంతకు నశింపఁ జొచ్చె. మఱియు మనవారి కెప్పుడుజూచినను జిగీషయే సాంశిత్యము నకు ఫలమని తలఁపుగలిగెను. తన్ను వించువారు ఎవరొదను శపథము. తనకు దోచిన రహస్యములు ప్రవరించిన సర్వల కవిలేయునేమో యను నొకభయము. తానవి చెప్పిన నొరుడు నేర్చుకొనిపోవునేమో యను నొకశంక. ఈజీతిఁ బూర్వమునుండియు గీర్వాణవిద్యాపాకకుల రహస్యవ్యాలు నేటివరకును. “అంత్యం పిత్రచార”, మని పండితు లును మలయలఁపక నింతవరకుఁ దెచ్చిరి. సర్వము సంపూర్ణము కావచ్చి నది. ఎట్టి జిగీష కనిపెట్టికొని శబ్దములు చదువు బాలుని రామశబ్ద మునకు వచ్చితి క్తి “రామేషాం” అనియనగర్వశబ్దమునకు “సర్వాణా” మనియూ యని ప్రశ్నలు, ఏమిప్రశ్నలో! బాలునిచెప్పొట్టట తప్ప వేఱుఫలము గానరాదు. మేముసందేహము చదువుకుజ్ఞుని ఆహ్వానస్య ప్రభమదివనే. యనుష్ఠలమునఁ బూర్వపక్షముచేసి యాతనికిఁ దోయ కుండఁ జేయుటయొగాక పిమ్మటఁ గాల్గవైఁ బడివను నాతనికిఁ జెప్ప కుండుటయు పిమ్మట నాతఁ డందేముండెనో మనసురువు చెప్పలేద ని యామొదటివాని చేతుటయు, అచ్చట వాని పాండిత్యము పల్లవ గ్రాహిపాండిత్యమైయుండుటయు విద్యార్థి రెండర్థముల జెడిపోవుటయు సిద్ధించుచున్నది. ఇట్లనేక ప్రకారములఁ దిమ్మిని బ్రహ్మిని, బ్రహ్మిని దిమ్మినిజేసి మాలచ్ఛేదపాండిత్యులగుటయుఁ గనుచున్నారము. ఇంత యనూయ మఱొకవిద్యయం దున్నట్లుతోపదు. హూణవిద్యార్థుల యొకమత్యము. పండితుల భాషానేవాప్రచారము చూచిన ననూయ కాదవున్నదేమో విచారింపుడు. వృద్ధికి వప్పువారి మార్గమది; మన వారి మాలచ్ఛేదమార్గమిది. ఇంతమాత్రమయిన గతకేఫులగు పండితు లున్నంతవరకే. అపైన ఆకాశమే. ఇన్ని కారణములచేతను, మఱొకన్ని యితరకారణములచేతను, సంస్కృతమంతరించుటకు మూలమయినది. జ్ఞానార్జునకు రాహుకాలము డగ్గరించినది. అజ్ఞానతమఃపటము లాన రింపఁ దొంగిచూపులు చూచుచున్నవి. ఇట్టికాలమునఁ గర్తవ్యాంశ మాలోచించి జగంబున కీకీడు విడిదీసి పురశ్రేయోభివృద్ధికిఁ దోడుపడ మనిన భారము పండిత సమాజముపై నొరగుచున్నది. నిన్ను నేడు మన కట్టెడుటఁ బుట్టిన హిందీభాషా కుమారి యెంతలోపల గణ్యతకక్కినో తెక్కిడుదము. తప్పకుండుగులు వేయకాలముననే దేశమునంతయుఁ ద్రిప్పివేసి వెక్కిరింపఁడ సేవకులఁ దన ప్రక్కకుం దిప్పినినది. సభల కక్కినది. దేశీయమహాసభ నలంకరించినది. విజయశంఖధ్వన మొన రించుచున్నది. తనసేవకులకు స్వర్ణపతకంబుల దిగవేయుచున్నది. అనే కుల నుపన్యాసకులఁ జేసినది. ఏండ్లకుఁ జిన్నదియైనను మహాత్ముని యాశీషాత్రమయినది. ఇక నాయమదీర్ఘాయువునకు గండము లుండఁ బోవు. ఈదన్ని బాలకింతలోపల నింతయొక్కర్వ మబ్బుటకు మహాత్ముని యనూయా విరహితంబగు కాంతోద్యమందేకారణంబు; మహాత్ముని మనోవైర్యమిహిందీకుమారి ప్రచారమున మనకూహప్రపంచమునఁ దోఁబట్టకమానదు. మనపండితమండలి కంతటి యాదార్థ్యమున్న

గీర్వాణవాణీతిలక వింతిగురవ్యసాలుగాఁ తానెంత విజృంభించి యుండునో యెన్నిసభల కమ్మనో యెంతయు నుపన్యాసకులఁ జేయునో! అట్టిభాగ్యము మన మాంధ్రజగనికి వొట్టిగఁ గానరావయ్యె. మహాకారల యనూయ యెట్టికో విచారింపుము. అనేకులు జిగీషాసర్వతంత్రులై నేకాం తోములఁ బడించి హట్లపడి యొక్కయొక్కరము నేర్చుకొని తమకుఁ బ్రతి మఱియొక మంపరించుటకు సాంకేతికప్రక్రియ మోచి తమెక్కి దుర్బలనిన పంకితు నోడించి నావగ్నిగూర్చునై యుండఁ దలంతులే గాని కడకేమిగానున్నది గానలేరి. ఎట్టసేలకు-మంగియో నంగియో నట్టియో యనుట. లేకున్నచ్రాణంబుల వివేచనాదు. ఏలయిత యనూయ జనింపవలయును? విగ్నానాశనమున లేగరా? తామార్చించిన విద్యాధివమును లోకమునఁ బండిపెట్టి యందున్నరహస్యాది రహస్య మ్ములఁ బైటందెట్టి గానివలన నేల చిరతరయశకాయమును సంసా రింపఁ దలంచరాదు! వైదేశికు లాభిభారతి నాశ్రయించి తక్కిపా పాత్రములై రిదీయవరప్రసాదమున అజోరణీయంబులగు రహస్యంపు సంగతులఁ గనిపెట్టలేదా? విద్యుచ్ఛక్తిఁజేత పట్టలేదా? జిగీషమానిన నేది కాదు! దానిని వ్రసముగ నాచరించుచున్న మనపండితులమార్గ మద్వితీయమైనది. ఎట్లయిననేని? ఆదిభగవద్గీతఁ గ్రహచారము మంద గించినది. “విధా శిరస్థే కుటిలే కుతఃశ్రీ” యనినట్లు లాయమకు దైవగతి మారిపోయినది. కడకు ముగియవచ్చినది. ముగిసినది. నాళ్ల నియు నేకమయినవి. సర్వత్ర స్తంభించినది. ఇకముందుగతి యెద్ది? కర్తవ్యమేమి? ఎద్ది? ఎద్ది మనకావశ్యకము? ఎదిచేసిన మనయద్య మము నెరవేరును? ఎట్లు మనయాంద్రావనిమంపలము గీర్వాణవాణీ కృపాపాత్రము కాంగలను? అని యిందుగ దీర్ఘలోచనము నేయు దము. మనగీర్వాణభాషాసేవకులలో ముఖ్యముగ నాచాప్రచారము నుపయోగింప నుద్యమించువారు గానరాదు. ఏమున్నను. “అంతర్గ డగుదాయలే బహిర్వక్తుంశక్యతే” యన్నట్లుండును. తాము గ్రంథ మునుజూచినప్పుడు తక్కి మఱి యితరకాలములనాభాష నుపయోగింప నార్జించినవారుకాదు. ఇదియొక త్రోవ నలగినది. మనపండితసాంప్రదా యములో సయితము శిష్యులకు బోధించునపుడు గూడ నిదియే పద్ధతి యయ్యెఁగాని యాశ్రయించిన భాష నుపయోగపఱచి శిష్యునకు భాషాపరిచయము గలుగునట్లుచెప్పట యడుగంటినది. ఇదియెంత దురా చారమో చూడుడు. ప్రారంభమునుండియు సర్వకాల సర్వావస్థలను దాని నభివృద్ధిచేసికొనుటకుఁ బదియచ్చవహారమే యుపయోగించు చుండిన నంద సమాన్యమున నాచాభోరణి గలిగియో యుండెడిది. ఆ పద్ధతి నెట్టిదైచిరి. ఇట్లు చేయుటచే నేమగును? చదివినవి యుద్ధగ్రంథ ములు. సంస్కృతోపన్యాసమనిన మానముద్ర లేదు. ప్రాపంచికవిషయ ములలోగన్న పచ్చిబూతులు. ఇట్లు నానాటికి సశింపనయ్యెను. ఇది గాక నెనెడేని కొంచెము మాటాడిన మనక్రోత్రియగృహస్థులే పండ్లిగి లింతురు. “మునుపే ముక్కిడి, వైనఁ 2 డిసె” మున్నట్లు దీనివలన మఱి కొంత ముఖపిదానమయ్యె. పుట్టుచెడుగలన్నియు దీనికి పుట్టెను. ఇతరభాషలలోఁ జారము. ప్రారంభించిన దాదిగ నాభాషనే వ్యవహ రింతురు. దానివలనఁ జిన్నపట్టినండియు నొకవిధమగు నాధోరణి

గలుగుచున్నది. మనవారి కిదిలేదు. కనుకనే భాష యెన్నివిధముల నంతరింపవలయునో అన్నియు మనవారికిఁ దోఁపజేసెను. ఇంతలేదు. ఇతఁ గర్తవ్య మాహింతము. ఇంగ్లీషు-హిందీభాషలలోవలె సంస్కృతమున బాలరదగ్గఱనుండియు భాషాభివృద్ధి గలుగుటకుఁ దగిన గ్రంథ సామగ్రి లేదు. ప్రథమపాఠకులనుండి యెవరెవరి కంతంతవరకు భాషా పరిచయముగలుగునో యట్టిరచనలులేవు. ఎక్కిననేనుఁడు నెక్కనిలే లేకున్నఁ బాపచారిగావలెనన్నట్లు గ్రంథము లున్నవి. అందునను రెండు శబ్దములు కాగానె రఘువంశము పాఠము. చునువుగ్రంథమునకు విద్యార్థి కంత జ్ఞానముండవలసినో తెలియదు. గ్రుడ్డిపాఠము. అంతకుంటె బాల బోధనమునకు సులభములగు గ్రంథములూ? సున్న. సోపానక్రమణిచితి గ్రంథపంక్తిగానరాదు. పండితసమాజము ఖండనముపై ఖండనములే గాని ముఖ్యపయోగమార్గము నెవకుట కుద్యమించుపోయెను. కనుక, అట్టిగ్రంథసంపాదనము ప్రథమప్రయత్నము.

గీర్వాణవిద్యార్థి ప్రతివాఁడును మొదలిడినదిమొదలు తా నా భాషయందే యెక్కుడభ్యాసము చేయుచుండిన ధారాళముగ భాషా పరిచయము కాఁగలను. దేశికులెల్లరును దమసన్నిధినుండు విద్యార్థుల కెల్లరకును నీమార్గము క్షిించి తామును భావార్థములయందు గీర్వాణి భాషనే యుపయోగించి పాత్రాపాత్ర విచక్షణతో ననుగ్రహించు చుండిన నచికాలములూ విద్యార్థు లభివృద్ధికి రాఁగలరు. ఇట్లు చేసిన ననేకులకు కుతపాండిత్యమును గుదురగలదు? అనేకు లుత్సుకులు కాఁ గలరు. ఇది ముఖ్యమని పోనఁపున్యముగాఁ బండితప్రపంచమునకు నమ స్కారంజరి. ప్రతిగృహాశ్రమీతుఁడును దమపుత్రుల నీరీతిఁజదివించి ఇహపరలోకములకు బండుగులై గీర్వాణభాషాధ్యయనము లాటకు యథా శక్తి ప్రయత్నించుట రెండవప్రయత్నము.

ఆంధ్ర దేశమున ననేకులు మాతృభాషాసేవకమహాశయ లనవర తము నవిచ్ఛిన్నముగ మాతృభక్తియొడ బద్ధాదరులైయున్నారు గాన నిక నాయమవిషయమై మనమంత ప్రోత్సహింపవలసినది కానరాదు. “ప్రకృత మనుసరామః.” యనునము. ఇప్పుడు గీర్వాణ భాషాదీపిక యంతరింపనున్నది. స్నేహపదార్థ మింకిపోయినది. అద్దాని నుద్ధరింప బ్రయత్నించి యద్దీపికా ప్రభల మున్నవలె దేశంబున వెలింగించుట

కర్తవ్యంశము. ఇప్పటికిని ఆకర్షణకర్త గీర్వాణభాషలు రిక్కురిక్కు లాడుచునే యున్నవి. చదివినవారిని బ్రక్షింపుచునే గాని చదువనివారి గతి నాలోచింపను గాదు. పోనీ యాసభలలోనైః గీర్వాణవిద్యా ప్రచారమా? తదుద్ధరణమా? దానినిగూర్చిన యుపన్యాసములూ? పరీక్షలందుమా? కొమ్ములుతిరిగిన పండితులు తల్లకింనులగుచున్నారు. నారు పరీక్షలలోఁ దలక్రిందులౌదురా? భాషాధ్యయన మొనర్తురా? అన్నియు సున్న. గాన భాషాధ్యయనమున కుద్యమించిన సభలనిగావు. ఇతఁగారేశీలా? ఆనిభారతి యేలోవనఁ బారిపాపునో. నిక్కులఁ బ్రచరించునో యేచా యని ముండేయప్తుదిగ్గంఢ మొనరించిరి. మన కలి విలోదపండితులు రచించిన సంగ్రహాత్మకగ్రంథములే పాఠ్యగ్రంథ ములుచేసిరి. అన్నిటను నేలుపెట్టుటకు మాత్రము రకమున కొక పాత్రయు పాఠ్యముగను. కడకు పాండిత్యమొనరిన తిర్క్కుము చూచి నాను. వ్యాకరణము బాగున్నది. సాహిత్య మున్నది. ఇవెందున్నది? ముఖములందా? గ్రంథములందా? యని యీవ్యాసపాఠకులు సంశయింతురు. ప్రాణ ధారపోసినను బరీక్షావారిధి తరించునది దుష్టరము. ఇందుచే నుత్సాహముగఁ జదువుప్రయత్నము లస్తవింపెను. పాఠకులు ముంపంజవేయఁ బాలకుండిరి. గాన నెవ్వియు భాషాధ్యయనమునకుఁ దోడ్పడవలెను. అయిననిక కరణ్యమిది? అని యూహింతము. మనయాంధ్ర దేశీయసంజితమాన్య లనేకస్థలముల సభలంజేసి యందు ధారణమార్గ ముపన్యసించి పూర్వమాత్మర్యమంతరింపఁజేసి క్రద్ధాకు పులై సవయహృదయులై యాబాలగోపాలము తేటతెల్లముగఁ దలి యున ట్లియుద్యమమును బ్రోత్సహింపవలసినట్లు వారిపై నీభారము వైచు చున్నారము. బాలరకును బోధపడంగల గ్రంథముల రచించి యందు న్నరహస్యములఁ దైలుపఱచి వానియుపయోగము నుద్ఘోషించి వాద్యయ సేవయొనర్చి ప్రపంచమునకు సహాయ మొనరింపవలయును. వారు వీర నక యెల్లరకును నభివృద్ధికాములై యచ్చటచ్చటఁ బరీక్షాస్థానము లేర్పఱచి యందుఁ బాఠకుల కుత్సాహముదయించు నుపాయము లాలోచించి సర్వుల నుద్బోధించి యజ్ఞానతమంబును బారఁదోల జ్ఞానాదిత్యుని రాక కెదురుచూచుచు గీర్వాణ సరస్వతికి నిత్యప్రబోధమునట్లు మేల్కొల్పి ఇహపరలోకములకునావులై కీర్తిగడించుట తృతీయప్రయత్నము. ఇతఁ నీఫలితార్థమును మనవిచేసి విరమించుచున్నాఁడ.

కా. ఆదిక వాద్యయనేప, పిమ్మటఁ దదీయాలోచనా మార్గ, మా,నైః దత్సంస్కృతభారతీకరణ, యానైః దత్ప్రచారంబు, నా, మీఁడక దివ్యరహస్యవేదనము, నామిఁడక సదామక్తిహ,భాదిప్రాప్తియఁ గల్గుఁ బండితసర్వేశ్వరాత్మలారా! కుడిక.

మ. అనుచుం బ్రాంజలిసాచు నే మనవిసేయ గల్గితింగాన మీ, రసపాయస్థితి నీప్రచారమును జేయక దీక్షనుం బూని వెం, టనె యుత్తీర్ణులై ప్రజానికి “స్వయం తర్వాపరాక తారయే”, త్రను రీతిం గరుణింప”వేదెద సమస్తాంధ్రియులారా! యికక.

స్వప్నలోకము

చింతలపూడి శేషగిరిరావు గారు

ప్రేమ తరకార్యభార సందీప్తిచేత
 నలసియంటను సాయంతనంపువేళఁ
 బోలె జేరంగ నొక సిక తాతలంబు
 మేని శ్రమఁబాపు మదనమీరుఁ డనుచు
 ఉత్తరీయంపుఁ గొంగుపై నెత్తిగిలుచుఁ
 జేయితలగడగాఁ జేర్చి చేరఁబడియఁ
 జిత్తమలరంగ స్పష్టవై చిత్రమెల్లఁ
 గాంచుచుంటిని కన్నుల కటపుదీర.
 షడ్విసంతతు లాకాశఘటములోన
 సర్ధచంద్రాకృతిని దాల్చి యరుగుచుండ
 నాకసంబను పందిలి నంటియన్న
 కంబములు లేనియాకు తోరణములట్లుఁ
 గానిపించుచునుండ శృంగారమొప్పు
 నన్నిదిశలను నిశ్శబ్ద మావరించె
 గాని శ్రవణపుటంబుల నానుచుండఁ
 గూకలిడుచున్న సంద్రంపుఘోష కొంత.
 అట్టులాశ్చర్య సాగరమందు మునిగి
 కన్నులరమోడ్చి కునుకుచుఁ గలనుఁగంటి
 దాని కలరూ పెఱింగింతు నేనొకింతః—
 చటులకంటక క్షీతిజాతసంయుతంబు
 కఠిన సముపేతపాపాణ కలుషితంబు
 విపినమృగరాజగర్జనభీకరంబు
 నగుఁజూ గన్పట్టు మార్గమధ్యంబుఁ బట్టి
 యేగుచుంటి నదేడ కో యెఱుకలేక.
 అట్టు కలిపదుకాలంబు చెట్టు చేమ
 పుట్టగుట్టలఁ గాంచుచుఁ బోయినంత
 దృష్టికిం దోచెఁ దైలపుం దివ్వెయొకటి.
 సరియో! కాఁబోలునిదిజనాశ్రయమటంచు
 జేరి యటకుఁ బథశ్రమఁ దీరఁ దలఁచి
 కంటి నిదురను స్వప్నలోకంబునందె.

స్వప్నమండలి నిదురలో స్వప్నమొకటిఁ
 గాంచుచుంటిని వినుడి యొకించుకంత.
 కన్నుమూసినయు త్తరక్షణమునందె
 తఱసి యొక్కఁడు నాకుఁ బ్రత్యక్షమయ్యె.
 నిమ్మనామహు వెన్నంటి యేగుచుంటి
 గమ్యతలమునుఁ గాంతు మ న్గాంక్షకతన.
 ఆతఁడట్లు పుటాహుటి నరుగుచుండి
 చేరె నపుడప్పుడె పటకుటీర మొందు.
 అట్లు లాఘుషి యదృశ్యమగుడు నేను(?)
 వచ్చిచేరియఁ దద్గ్రహప్రాంగణమున
 నిలచి చూచితఁ గకుబంతనిచయ మెల్ల
 అన్నియుం బర్ణశాలలే యచటఁగలవు
 కాని యొంహిమధ్యను గానఁబడియె
 బాలతృణ పూరితంబగు బయలుకొంత
 అరరే! ధన్యతఁబొందె నా యక్షియుగము
 చూచి తొకమునిపల్లెను జూడ్కులలర
 నని మదీయ భాగ్యంబు నే నట్లుపొగడి
 కొనుచు వింతలారయువేడ్కకొంతగలుగఁ
 బోలి నేఱొక్క మునివాటి పొంతకంత
 వ్యాఘ్రహరిణంబు లొక్కెడ నాడుచుండె
 నెకట గజకేసరుల్చేరెఁ బ్రకటితముగ
 నిరత మన్మోహ్య వైరమే నెగడుగాని
 యిట్టి సఖ్యభావంబు లవెల్లుగలిగె
 ననుచుఁ జింతించుచుఁ సాగి తవలికింక
 అతులదీర్ఘంపుకుశలమూహంబుపైన
 నారవైచిన నార్ద్రవల్లలములెంతొ,
 గనులపండువు సల్పెను మనముపొంగె
 సంత నింకొక్కఁబుష్పాశ్రమంబుఁ జేరఁ
 గడుపునిడుగ నివ్వరికంకులెల్ల
 మేని మృగశాబకంబులు మృగముకెంటఁ

బర్ణశాలకవాటంపు బ్రక్కకేగ
 నట్టె చూచితి ననిమిషత్వంబు నొంది
 తల్లిబిడ్డలప్రేమ సూత్రమ్మువంక.
 అంత నానల మెకి కుటీరంబు జేర
 నతులస్వచ్ఛంపు జలపూతంబులైన
 పాత్రలంబట్టి పూడివెండిమీలకుఁ
 గోరి మునిసిన్యకాళియు నీరమెట్టి
 వెనుకకుందిగ్గి చూచుచు వెడలుచుండె
 నాలవాలమ్ములం బక్షిజాల మహాహా!
 పీల్చుచుండుట నీరమ్ము బెదరిబెదరి.
 ఇంక ముంగలగలయాకుంటికిగేగ
 నెక్క దేశికునెద్దను బెక్కుమంది
 కూడి మునిబాలకాళియుఁ బాడుచుండె
 సామగానంబు విమలసచ్చాత్రనియతి.
 అదిర! ధన్యంబులయ్యె శ్రోతంబులంచు
 వేతె యొక షర్ణశాలకు వెడలినంత.
 సామగానంబుమించిన శబ్దమొండు
 శ్రావ్యముగ వినఁబడియె నాశ్రవణములకు.
 రమ్యతరమైన యిద్ది యారాట్నగాన
 మనుచుగ్రహించి చేరువ కరిగినంత.

మున్నుబ్రత్యక్షమైనమామునియె యిచట
 చరకమును ద్రిష్టచున్నట్టి సరఃశివోచె
 కాయమతి బలహీనమై కానఁబడియె
 చాయ చామన చాయయా చాడ్పునుండె
 బ్రాయమహవదిగ్ వించని భంగివోచె
 బోసిసోరను బుద్ధియే పొడమె నాకు
 గాని ముఖమంబులంబునఁ గానఁబడియె
 బహుళితరమైన సాత్త్వికభావమెంతో
 యట్టి ఘరుపాగ్గిణ్యుని చుట్టుజేరి
 చెంతమునివరుల్ గొందరాసీనులైరి
 వీరి కమ్మహాభాగుడు ప్రేమసూత్ర
 సరఃశివోబోలు బోధన సలుపుచుండె
 సహజమూ మృదుమధుర వాగాలమందు
 అట్టులాతని వాగమృతంబుఁగ్రోలి
 హర్షసూచకభంగి నయ్యాశ్రితేశి
 చటచి కరతాళపుంధ్వనుల్ సలిపినంత
 తత్తల్లుచు లేచియు నుత్తరీయ
 ముక్ విదల్చి మిగులఁ బ్రొద్దఁబోయె నంచు
 మోముఁదుడిచికొనుచుగృహాన్తఃఖండనైతి
 సంతసించుచు గనినట్టి స్వప్నమునకు.

అ మృ తాం జ న ము

వాయువునొప్పలకు వజ్రాయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గలుగదు

చక్కని డబ్బీతో నహా 1-కి 0-10.0 మాత్రమే అన్ని షాపులలోను వారకును.

అమృతాంజనండిపో, బొంబాయి లేక, మద్రాసు

కు టీ ర ల క్షి

క ను వ ర్తి వ ర ల క్ష మ్మ గారు

క్రొత్త మానము ప్రారంభమై పదునాల్గుదినములైనది. సుధా కరుడు దినదినము కళాభివృద్ధి నందుమఁ దనసాంధ్రకీర్తిల కిరణములచే జగజ్జనుల గడగడ పరాకంఠునున్నాఁడు.

దివ్యసౌధములలో గాలి చోరకుండ గవాక్షములను తిలుపులను బిగింపుకొనియున్నచో క్కాయలు నోడిగొని పచ్చడములగవ్వొని తినువును విశ్వమును మఱచి గుఱ్ఱులుకట్టి నిరవోవు భవాధ్యులకు శీతకాలముంతసౌఖ్యమైనకాలము లేదు. కాని పిక్కుటంపుచలిలో నొడలు నిండ బట్టలేక దట్టమైన కొంపలేక నల్లడు బీదజనులస్థి మాత్రము హృదయవిదారకముగ నుండును.

వేపలు సాధులు పథికులు నలమటించెడు నాశీలరాత్రినేళ రావలక్షి కప్పుకొంతవోయిన చుట్టునుండి నెయందుఁ దనయిగురుబిడ్డల నొకతాటియగుటలచాపపై నిరుప్రక్కలఁ బరుండపెట్టుకొని “అమ్మా చలే” యని బిడ్డలరచినప్పుడెల్ల “నాచిన్నియన్నలారా! నన్నుఁ గట్టిగా గొంగిలించునుడు. ఈప్రపంచములో మీ మన్ననమెల్ల నీ నిర్భాగ్యపుత్రుల యొక్కతయే గదా?” యని కన్నీ నోడ్చుచు డిగ్గరితోఁ బలుకుచు నవ్వారిగా పడుచున్నకన్నీటిధారల పైపవేళల నద్దు కొనుచు నాగభీరశీలరాత్రిని వేసించుచుండెను. రాత్రి మూడుగంటల త్రికమించినది. హోరు మని యీడరగాలి యొక్కవైచిది. గోడ కొత్తిగిలి పరుండినరావలక్షికిని యామె బిడ్డలకును చంద్రుడభిముఖుఁ డైనాఁడు. చల్లనిగాచంద్రకిరణములు రావలక్షిమీఁదును నామె యిద్దరుబిడ్డలమీఁదును సోకినవి. ఆయాడరగాలి కాచంద్రకిరణప్రసార మునకు చలి నిక్కుట మైనది. చలిబాధకు తాళలేక రావలక్షి చిన్నకొమారుడగు రంగఁడు “అమ్మా! చలే” యని పెద్ద పేక పెట్టెను. “కేకవేయకు నాయనా” యని రావలక్షి యాబిడ్డను దగ్గరకు లాగఁ బోయినది. బిడ్డయొక్క కొయ్యవలె గట్టిగాఁ జేతికిఁ దగిలినది. అంత రావలక్షి “అయ్యో! బిడ్డ కొయ్యలాగున్నాఁడే”మని యాతురలతో “రంగో, రంగా” యని రెండుమాటులు గట్టిగా పిలిచినది. రంగడు పలుక లేదు. రావలక్షిగుండె లవినీపోయినది. “అయ్యో నాయనా! పలుకవేమిరా?” యని రావలక్షి పెద్దగ నేడ్వసాగినది. తల్లికోడన మునకుఁ బెద్దకొమారుడగురాముడుగూడ మేల్కొని “అమ్మా! యెందు కేడ్చుచున్నా?” పఱెను. “నాయనా! తమ్ముడు బిగిసికొనిపోయి నాఁడు. మాటలేదు. ప్రాణమున్నట్లు లేదురా” యని రావలక్షి యేడ్చుచుఁ జెప్పినది. ఇక నేమన్నది? తల్లి బిడ్డ లిద్దరు “రంగారంగా” యని గొల్లన గోరెత్తినారు.

వీరగోపనమునకు నిరుగుపొరుగుల నున్నవారి కల్లరకు మెలకువ నచ్చినది. పొపము! రావలక్షి యెందలకో యేడ్చుచున్నదని యందఱు పరుగెత్తుకొనుచున్నప్పు “రావలక్షి! యెందు కేడ్చుచున్నా?” వనిరి. “నాయనలారా! సంస్థానమునంటి సంసారము చితికిపోయి కడుపుమాటికిఁగూడ కట్టపడుచున్నను, వేలకువేలు సంపాదించువగఁడు పోయి యల్లాడుచున్నను, యిద్దరుపలుకులను బెట్టుకొని బ్రతుకవలయు ననుకొంటిని. పేరే నాభాగ్య మనుకొంటిని. ఆయిచ్చిప్రము లేకుండ దేవుడు కన్నులఁ గంపొట్టినాఁడు. కడుపున జిచ్చపెట్టినాఁ” డని రావలక్షి రంగనిఁజూపి కోడనముచేయుచు చెప్పినది. “అయ్యో పాప” మని యందఱు రంగనియొద్దకుఁ బోయి పట్టి చూచిరి. “ఏమన్నది? కొయ్య!” చిన్నబిడ్డగుణమేమి! రక్షచేసిన తెలివి వచ్చు”నని కొందఱు నిరి. “ఏదేండ్లబిడ్డకుఁ జిన్నబిడ్డగుణమేమి”యని కొందఱు మాటల నాక్షి పించిరి. “ఆ! రావమ్మను. పదిరెండేండ్లపాతకు చిన్నబిడ్డగుణము వచ్చుట కల”దని కొందఱు సమాధానము చెప్పిరి. “అట్లయిన జాట్లతో రక్షచేయుదు”మని యొకరు మోమునఁ జాట్ల నంటించబోవుమండ నింతలో నొకమనసలివాఁడు వచ్చి “యాబిడ్డకు రక్షచేయుచున్నా రెండులకు? మీకు నుతి పోయినదా? ఒకవంక హోరుమను యీడర గాళి; ఒకచెంప బిల్లుమని శీతకట్టు; పున్ననువెన్నెల; చల్లనిచాప; అడుగునప్రక్కబట్టలేదు; పైనకప్పుకొనుబట్టలేదు; ఈరాత్రి చలియత్యధిక ముగానున్నది; పాపము శీతగాళికి బిడ్డ బిగిసికొనిపోయినాఁడు. రక్ష వలదు. శిక్షవలదు. రెండు తాటాకులు మంటపేసి బిడ్డకీరము కాపు చేయుఁడు తెలివి వచ్చు”నని చెప్పెను. ముసలివాఁడు చెప్పినమాట నిజ మని యందఱు నిశ్చయించిరి. వెంటనే నివ్వకాసి యజ్ఞచేతులతో బిడ్డ యొడ్డు కాచిరి. అట్లుకొక పదినిముసములు కాపుచేయ పిల్లవానిశరీరము మెత్తపడెను. మఱి పదినిముసము లల్లే చేయ పిల్లవాఁడు కొంచెము కదలెను. అంత బానందముతో “రావలక్షి! నీ బిడ్డబ్రతికి నాఁడేమివల”దని యూహించిరి. ఇంకఁ గొంచెమునేపువకు “అమ్మా! వేడిగా నున్నదేమే” యనుచు రంగఁడు కనులు తెఱచెను. “నా చిట్టిరెండే! బ్రతికితివా?” యని రావలక్షి పట్టరానియానందముతో గుమారు నాఁగింగన మొనర్చుకొనెను.

౨

వేంకటస్వామి పితృపితృమహుల కాలమునుండియు రంగు లద్దకి మే వృత్తిగా గలవాఁడు. వేంకటస్వామి తండ్రియగు రామస్వామియు నాతనితండ్రి యగు వీరాస్వామియు జీవితమై యున్న కాలము నందు వారివ్యాపారము చాల కొద్దిపాటిదై యుండెను. వా రెప్పుడు కోస్తాచేరము చేసి యుండలేదు. తమ గ్రామమునందలి వర్తకు

లిచ్చిన నాలుగవకును వస్త్రములకును రంగు లద్ది మరల నావర్త కులకే యునును నేర్పాటుతో వారు వ్యాపారము చేసిరి. రంగు లనుగూడ వారు రెండు గ్రామములకులయొద్దనే కొనుదించిరి. వారి వ్యాపార నింత సొన్నముగ నుండును ఇట్టి కొండెమో గొప్పయో లాభము వచ్చుటయే గాని యపారము లగు వ్యాపారనష్టములు వారికి లగలదుండెను. పొడిపంటలతో నొప్పి కలిగినకారణమునను ప్రతిష్ఠతో వారికాపుర ముండెను.

రిండ్రి మరణించి నప్పటికి నేకటస్వామి యిరువేండ్లయే వయసు. తమగ్రామములలో వైశ్యయువకులతోగూడ సమీపపురము నందుఁ బ్రవేశించిరిగతి చదువుచున్నాఁడు. రిండ్రి మరణించిన యే పుత్రుడగు వేంకటస్వామియు వారిపోయినది. రిండ్రివ్యాపార భార మాతనిపైఁ బడినది. వైశ్యయువకుల సాంగత్యములన గలిగిన వాణిజ్యప్రియత్వముతోడను నాంగ భాషాభ్యాసములన గలిగిన స్వా తంత్ర్యభావములతోడను వేంకటస్వామి కులవృత్తి నారంభించెను. వేంకటస్వామి వ్యాపారములో చేయిపెట్టగన గ్రామనర్తకులయొద్ద రంగులుగొని వస్త్రములు పుచ్చుకొని రంగు లద్ది మరల వర్తకుల నంగి వారి నెచ్చెడువచ్చు గ్రామిణి హరిపాటువద్దలి వేంకటస్వామికి రుచింప లేదు. బొంబయినుండి తానే స్వయముగ రంగులను బట్టలను తెప్పించి వేరువేరురంగుల నద్దించి యింపుకొల్పెడి తీరైనమార్గము తీగలను నంపు లను వేయించి తెలుగుసీమయందలి నలుదిక్కులకేకాక బొంబాయి హైదరాబాదు రంగును సింహళము మున్నగు పరరాష్ట్రములకు గూడ నెగుమలించెనీ లాభము గడించవలె నని వేంకటస్వామికి బుద్ధిపు టైనది. పంటనే వేంకటస్వామి కొన్నిమేలు ఋణముతెచ్చి చేసి పాటు నెలుగని యాననంపు టుత్సాహముతో బొంబాయివల్లి రంగు లు బట్టలు వచ్చు నేర్పాటు చేయఁ నమక టైనది. “నీవు చిన్నవాడవు; వర్తకములోనిమాయ మర్కము తెలుగవు. ఇట్టి ఘనవ్యాపారములు వర్తకీవులగు నాచైత్యులకే రంగును గాని మనకుఁ దగినది బంధుని క్రు తెన్నివిధముల జెప్పినను వేంకటస్వామి కప్పు డున్నవ్యాపారకాంక్ష లోఁజెవి మారలేదు. బొంబాయికవల్లి వేంకటస్వామి బట్టలదిండ్లును రంగులను వచ్చునేర్పాటు జేసి యందుకొఱ కాయవర్తకులకు గొంత సొమ్ము భరావతు నిచ్చి వచ్చెను. బొంబాయి వల్లివచ్చిన తరువాత వేంకటస్వామి వ్యాపారకాంక్ష మఱింత ప్రబలమైనది. అచ్చటి వర్తకుల కుచేరపంపద యాతని మఱింత మోసమున ముంచినది. విశ్వరూప వంతుడను కావలెనన్నచో వివిధయైన వ్యాపారము నేయుటకన్న వేలు మార్గము లేదని యాతఁడు నిశ్చయించెను.

వేంకటస్వామి బొంబాయినుండి రాగానే గ్రామము నలుపల నున్న తమకారీదొడ్లలో పెద్దపాళు వేయించి బంపద నెల్లారు కాకినాడ మధుర మున్నగు పట్టణములనుండి చక్కనిరంగుల నద్దుట యందును చక్కలు కట్టుటయందును, సాగనైన యంచులను కమ్ము లను నేయుటయందును నిపులైన పనివారల రప్పించి బొంబాయి నుండి వచ్చినరంగులతో వస్త్రములతో వ్యాపారము సాగించెను.

ఒక్కసంవత్సర మగునప్పటికి వేంకటస్వామిగారి రంగుబట్టలు జేతనంబుట ప్రసిద్ధి కెక్కనవి. “చిటిగి ముక్కలైనను వేన్నమా యని పన్నె ట్లని ఒక్కాంతులు, పన్నె నిబట్టలు, పన్నెపై రంగులు” అను పత్రికలలోని పెద్దపెద్దప్రకటన లాతని చేతును మఱి రవాప్తిపఱచి నవి. అనేకవస్తువులు పత్రికలయందుఁ బ్రకటించినచోగూర్తకుఁ దగి యుండెను. కాన పత్రికాప్రకటనములన్న లోకులకు విశ్వాసము లేదు. కాని వేంకటస్వామి గారరంగుబట్టలు పత్రికలయందు వెలతప్పముగఁ బ్రకటంబుడెనో యంగుమించిగనేయుండెను. మానుగంతులు విప గీర్తిపురలు యిత్యాదకులక్రియలు లేకుండ నుండెను. అందులననే ప్రజలకును వర్తకులకును గూడ యాతనియందు విశ్వాసము కుదిరినది.

అసాధారణవర్తనమే యాతనికి లాభము చేపట్టినది. వేంకట స్వామి తెచ్చినఋణము తీటిపోయినది. తొలుదొల్ల వేంకటస్వామి వ్యాపారరంగమునుజూచి నెక్కిరించినవారు ముక్కుపై వ్రేడిగొని యగ్గడపకన ట్లతనివ్యాపారము కుళ్లపక్కచంద్రునివలె దినదినాభి వృద్ధిని గాంచినది.

3

పదసంవత్సరము తీరితి నేకశక్తితో వ్యాపారము సాగినది. వేంకటస్వామి అంతు సన్న, వారిరంగుబట్టలు ఒకత్పరిభాగత మైనవి. అయిదువేలఋణపురూపితో “నష్టము సిద్ధము నష్టము సిద్ధము” అను ప్రజాశిర్యాసముతో వారంభించిన వేంకటస్వామివ్యాపారము, ప్రాంత ప్రాంతమునందలి పల్లె పట్టణములవ్రాకిపోయినది. ప్రతిసుంకరాని తను వునను, ప్రతివిలాసపురంఘనిశీరమునను వేంకటస్వామి గారి రంగు బట్టలే రాణించినవి.

వ్యాపారము హాసించిన విత్తమున వేమి కొదున? వేంకట స్వామి సురైశ్వర్యశోభకుఁ డైనాడు. అతని పురాతనపు పెంకు టిల్లు మావంతకులనిచ్చుపాద మైనది. పట్టాసోపాలు, నిలుపుబద్దములు, పట్టెమంచములు, తూనుటయ్యలు, బల్లులు, కుర్చీలు, వెండిపాత్రలు, బొంబాయి చెన్నపురి మున్నగు పట్టణములనుండి తెచ్చిన వింతవింతలైన విలాసవస్తువులు మున్నగుసంపద్యలసనాగరిక పువరికరములతో వేంకట స్వామిమేడ నిండిపోయినది. గృహశోభయే యంతయొక్కర్యవిరాజి తమై యుండ నిక భార్యాబిడ్డల యలంకారములను గూర్చి వేం కుమవ నేల?

వేంకటస్వామి ఇప్పుడు పెద్దమోహుకారు. అతని విశాలమైన కచ్చేరిసావణిలో యిద్దరు గుమాస్తాలు యెప్పుడు పెట్టెలను ముందు పెట్టు కొని కూర్చుండి వ్యాపారసంబంధములగు వ్రాతతోఁతల నిర్వహించు చుందురు. వేంకటస్వామి వ్రాతబల్ల యొద్ద కుర్చీలో కూర్చుండి గుమాస్తా లడిగినవ్యవహారవిషయములకుఁ దగినయొత్తరముల నిచ్చుచు తన్నుజూడ వచ్చిన పెద్దమునుఘ్నుల నుచితరీతి సత్కరించి సంభాషించు తన్నునంద రింపవచ్చిన యాచార్యులములయందలి చిరదక్షిణలందనుపుడుఁ గాలమును గడుపుచుండును. పలుకుబడిని బట్టియు భాగ్యమునుబట్టియు నిటీవల కొన్నిసార్లుకాధికారములు వేంకటస్వామికి లభించినవి. అయినచే

ముగాఁ దనను లభ్యమైన యధికారపదవులను విక్రమి ప్రహసమునకు ముగ నిర్వహించుచు వేంకటస్వామి ప్రహసనమును బహయుచుండెను.

రామలక్ష్మి వేంకటస్వామి కడ నివసించుచు వారిట్లు మేనల్లి మేనమామబిడ్డ లగుటఁజేటి కాబోలు వారిచూపు స్వభావమునందుగూడ సామ్యమున్నది. వేంకటస్వామి యెంతయును వర్తమఁడో, రామలక్ష్మి యంతయును వర్తన గలది. వేంకటస్వామి యెంతసకలవర్తనఁడో రామలక్ష్మి యంతసకలవర్తనము గలది. వేంకటస్వామి యెంతసకలవర్తనఁడో రామలక్ష్మి యంతసకలవర్తనము గలది. వేంకటస్వామి యెంతసకలవర్తనఁడో రామలక్ష్మి యంతసకలవర్తనము గలది.

అప్పుడు రామలక్ష్మి యింట నన్నము దొరకనున్నను, రామలక్ష్మి యింట దొరకును. శిశువుల కింటును జూలభ్యమైనను రామలక్ష్మి యింట బొడ్డునిండును. రామలక్ష్మి యింట బాసలతో పాడి. వచ్చిన వారికెల్ల రామలక్ష్మి లేవనకుండు ముగ్ధుగ పోయియును. అన్నివర్తనముల వారు, ఒకమట్టిగదే గారు, ఉదయము లేచినది మొదలైనవి విధముల సహాయమును రామలక్ష్మిచేత బహయుచుండుదురు. ఈతని నాల్గై నాయపు పంపకులు తలలేని నిరసంపదలలేతను, ఇంతటి సంపదయున్నను గర్వముచే ప్రహసనముచే మొక్కవోని సుగుణసంపదల చేతను పొరుల కత్తులకైవేవాగ్గులై పరాదిల్లుచుండిరి.

ర

మఱి రెండువర్తనములు గవలెనవి. ౧౯౦౮ సంవత్సరము వచ్చినది. పోలవారిలో ఘోరమైన శుభ్రాగమ మారంభమైనది. మూడిగుండి మొదలయిన ప్రతిదినముననున్న గూడ పగవేళములపై నాధారపడియున్న హిందూవేళములకు ప్రతిపక్షమునకు ధర పెరిగి పోయినది. ముగ్ధులుగా జన్మనీలలో బహురస రంగలకును మాంచె వ్వురు, లాంకిమై పట్టములలో తగూరస వస్త్రములకును విచారముగా ధరలు పెరిగినవి. గూపాయి కాటుగబము లన్నిన మల్లుబిడ్డ యొక్కగజ మైనది. ముప్పగిరూపాయ లన్నిన రంగుపీపా మూడు వందల రూపాయ లైనది.

పెద్దపెద్దవ్యాపారములలో వివిధాంతరములు లేవు. వచ్చిన భోగి, పోయినజోగి. రెండేవర్తనలు. ఈరెండికిని తాగునీరు తట్టునని నిలువబడే సమర్థులను గొగియుండవలెను. వేంకటస్వామి యొక్కముగా సంభవించిన ఈవర్తనప్రమాదము విని నిశ్చేష్టులైనాఁడు. మూడువర్తనములవఱకు నొకేవర్తన రంగుబట్టలను వదిల్చునట్లు భూబయిర్రకులకు వేంకటస్వామి పూచీపడియున్నాఁడు.

వర్తకులందునిచ్చియు వేంకటస్వామికి భరావతుసామ్యముగూడ చెల్లించియున్నారు. కాన రంగు ఎంతైనయిప్పుడలకు గొన్నను వేంకటస్వామి చనుకటిగరలప్రకారమే రంగువస్త్రములను వర్తకులకు తెల్లించి తీరవలెను. ఈ స్థితి బలచినప్పుడు వేంకటస్వామి గుండె గుణ్ణమున్నది. కాని యిట్టి ఒప్పునలరె బట్టలవర్తకులకు తానుగూడ పొందియుండుటచే రంగు లెక్కువగలను గొన్నను బట్టలు పూర్వపువర్తకులకే వచ్చునగదా. లాభము లేకపోయినను నష్టము లేకుండ

వ్యాపారము సాగవచ్చునని వేంకటస్వామి కొంతదైర్యము సాందెను. ఎప్పుటియట్లు వ్యాపారము సాగుచుండెను.

కాలము ప్రతిహాలుగా మున్నప్పుడు అనుచు విషయము లనుచునట్లు జరుగెను. వేంకటస్వామి రంగు లాక్కటియే గదా నేను ప్రయోగం గొనవలసినది. బట్టలు పూర్వపువర్తకులకే వచ్చును కదా యనుకొనెను కాని రంగులగ యనుకొనివదలవలెనై యనేకరట్ట కమైనప్పుడు అదిని వ్యాపారము నెట్లును తీసుండు నేరీతి సాగును? పోయినప్పుడు ప్రహసనమునందు యశోచ్చయగా విహరింపుచున్న వేంకటస్వామి వర్తకులతోడను ప్రమక్రమముగా నవనోగ మారంభమయ్యెను. సంగ్రామతీక్షణతయు నానాటిక నెక్కులంబగుచుండ గనవాహిని యింక కెట్లుండును? జలము కొంచెమైన పడవ యోగి నడచును? కొన్ని మామూలునుండి వేంకటస్వామి నునకు నునకు లేడు. ఒకకేవిధముగ దీర్ఘబాసలను చేయుచున్నాఁడు.

ఈదెబ్బతో వేంకటస్వామి యుపాధాగమునకుఁ ద్రొక్కబడినట్లే యని యాగని యాస్పత్రిమునుజూచి సహింపలేని ప్రతిపక్షు లానందింపుచున్నారు.

పాపము! వేంకటస్వామి కెంతకష్టము వచ్చినదని యాతని శ్రేయాభిలాషు లగుచిత్రులు విచారింపుచున్నారు.

శివుడు తనవాడైన చిల్లర కేవుల్లతో నేమి పని? కాని శివుడే ప్రతిహాలుడైనాఁ డిప్పుడు వేంకటస్వామికి.

వేంకటస్వామి తెలివితేటలు గలమనిషి. వ్యాపారమర్మము లాతడెఱిగినట్లు కొనుటియైన యెటులనో యెటులఁడో యని భావింపవలసినంతవాఁడు.

విదేశరంగులవ్యాపకముచే నశించిపోయిన నీలేమందు ఉత్పత్తిని రంగులు లేక సంకటపడుచున్న యాతిరుగామునందు పునరుద్ధరించుట చేత కొంచెము లాభముండునేమో యని వేంకటస్వామి కొకయూహా దోచునది. ఈరంగుమాలమున దనయద్దకపు వ్యాపారము నిరంతరాయముగ సాగింపవచ్చునేమోయని వేంకటస్వామి యాలోచించినాఁడు. సరేననుకొనినాఁడు. పూనుకొనినాఁడు. కాని యెన్నియెక్కు రెత్తినను యెన్నిపొట్టులవలెను వేంకటస్వామి వ్యాపారమునకు బూర్వపు పోడిమి రాలేదు.

గ

చైతానిమానము సగముచెల్లినది. ఎంతయు బహుత్వముగా నున్న వి. నాలుగుగంటలైనను బయట మొగమును చెట్టనీయుట లేదు. మంటల గ్రక్కుచున్నది నాటియెండ. నిప్పుల జెరుగుచున్నది నాటిగాడ్డు. ఇట్టి భయంకరపు టెండలతో వేసచున్న యొక్కనాటిపగలు మూడు గంటలవేళ గుండుర మైన తనసౌగమునందు తననడకటిగదియందలి ద్వారములకును గవాక్షములకును నట్టివేళ్ల తడికలను గట్టించి యెడతెగకుండ చల్లనినీళ్లచే దడిపింపుచు వానినుండివచ్చు శీతలసమీరములకు హాయిపొయినను హాసనీళ్లతో గ్రక్కు దడుపునను తాళవ్వంతముతో న్వదనివారణము చేసికొనుచు వేంకటస్వామి తనపట్టెమంచ

ముపైఁ బరుండి యుద్ధియో యాలోచింపుచుండెను. రామలక్ష్మి తత్సమీపముననే నిటిచాపపై వైదేండ్లవాడగు పెద్దకొనుచుని నిద్రపుచ్చి రెండేండ్లవాడగు చిన్నవాడును నిద్రపోతుండటంచే నెండులోనికి పోకుండ నోడిలో గూర్చుండితెట్టుకొని ముద్దులాడుచుండెను.

ఇంతలో నెవరో గబగబ మేడ మెట్లెక్కి లోనికి వచ్చి చున్నట్లు చప్పుడయ్యెను. ఎవరువచ్చుచున్నది మాయమై రామలక్ష్మి బిడ్డను చంకనిచుకొని లేచి నిలుచుటచేసెను. ఆలోచనాభీనచేతస్కందై యున్న వేంకటస్వామిపూజ గూనపడిలేచి వందముపైఁ గూర్చుండెను.

ఇంతలో ఆనగిషి రావేచ్చునాడు. భోయభోయన నేర్చుచు "అక్కా మనయద్దకపుగొట్టు నిప్పు ముట్టొన్నది. భయంకరముగా మండుచున్న" చన్నాడ. "ఆ-ఆ-ఆగోరుట్టుపై రోకటిపోటా?" యని వేంకటస్వామి పలుపుమీద నోచినాడు. అయ్యో! యని రామలక్ష్మి నేల గూసెను.

ఉచితైత్యోపచారములే నిర్భాగ్యురాలగు రామలక్ష్మి యగువులు నిలిచినవి! భాగ్యశీలుఁ డగు వేంకటస్వామి యగువు తెగిరి పోయినవి!

నడికప్పు నంట బెట్టిన మల్లుతెనులపిండ్లు నూలుపిండ్లు రంగు బట్టలపిండ్లు దొంగరలు తీర్చిపెట్టిన రంగుపాఝాల సహితముగా భగభగమని విన్న నంటడుమంట తెగని యద్దకపుగొట్టు భస్మావశేషమైనవి. ఎంతటివిషాదసంఘటనము.

"అయ్యో! అగ్గము ప్రాణము ఒక్కమాకే పోయినదే" యని రామలక్ష్మి యొక్కతయే గారు—గ్రామమందలి యాబాలగోపాల మొక్కవిధము విలపించినారు. మానవుని భోగభాగ్యములును బ్రాణముగూడ యంతక్షణభంగరమే వేంకటస్వామిశీవితము వెల్లడించినది. విహితైశ్వర్యములను గాంచి గర్వింపడి మండిమతు లీనృతాంతమును జూచి కన్నులు తెరిచుచు గాక.

౬

రామలక్ష్మిని బాకీ లున్నవి. ఇయ్యవలసిన బాకీ లున్నవి. చేపకులుగా యిచ్చినవియున్నవి. వ్రాణమాలముగాఁ దిచ్చినవియున్నవి. చెల్లించినరావతు లున్నవి. చెల్లించుకొనవలసినవి భరావతు లున్నవి. దేశమంతట నీవిధముగా వ్యాపారమును వలనుపొచినట్లుపూచి వేంకటస్వామి జీవము మరణాడు.

అనాథ, అబల, భర్తవిహీన దుఃఖముతో భాగ్యవివాశవదుఃఖముతో నల్లడుచున్నది. పాపము! రామలక్ష్మి యేమిచేయగలదు? తనయుల జూడబోయిన గన్నులు తెరిచి పసిపాపలు. వేంకటస్వామి యాస్తిక రక్షకు తెదా?

జంబాయిరైతు లతి తగుగలవారు. వేంకటస్వామి చచ్చినవారముదినములే వచ్చి తట్టబాట్ట బయటవేసినారు. అసూర్యం పశ్యయగు రామలక్ష్మిని యామెమధుబిడ్డలతోగూడ మంగిలి కీడ్చినారు. తోటలమీదను దొడ్లమీదలమీదను మిడ్లలమీదను చంపి యాత్ర సాగించినారు.

ఈభీభత్సప్రబర్చనములో రామలక్ష్మికి "నా" యన్నవారు లేక పోయినారు. అదియేమి పాపమా? వేంకటస్వామిక రామలక్ష్మికిగూడ తల్లిపండ్లుగాని తోడబట్టినవారుగాని లేరు. రామలక్ష్మికి సవతి యన్న యొకఁ డున్నాడుగాని యాతఁడు కన్నకుడు. వ్యాపారవ్యవహారము తెఱగినవాడు కాఁడు.

ఇరుగునఁ జూచున వాఁచినసామాను లక్కడేయంతర్ధానమైనవి. బంధువులయింట వాఁచిన నగలు నాణ్యము లక్కడే యంతరించినవి. ఆశూచాభ్యుదయము, ఆనిత్రాగ్ధము, ఆబంధుబలము! యేమయిరో? ఒకరు వాకోలోనికి వచ్చి పలుకరించుచారు లేరు. ఈవిపత్సమయములో మొనటిసంది వేంకటస్వామి యొద్దనుండి వాపనగుమాస్తాలు చేరికొనసామును కబళించుచుయే గాక వేంకటస్వామి యాస్తి పాక్షులజాహులవెప్పి ఋణదారలనఁ బారితోషికముల నందిరి. స్వామి వ్రోహమన్న నిట్టిదియే గదా?

పర్యవసాన మేమి యన? రామలక్ష్మి యామెయద్దకబిడ్డలు తప్ప వేంకటస్వామికి సంబంధించిన దేమియు మిగులేదనియే చెప్పవచ్చును. ఆతనిభాగ్య మెంతెత్తిరితముగ నభివృద్ధి నందనో యంతకు లక్కరెట్లు త్వరితముగ నశించిపోయినది.

ఇట్లు సర్వము వమ్మైపోవ చేత రాగిడబ్బు లేక రామలక్ష్మి యల్లాడుమండ నొక్కసత్యసంధుఁడు రూపాయిలు మాటగట్టుకొని వచ్చి "యమ్మా! నీపెనిసిటి నామాయని వివాహమునియిత్తము డబ్బు లేక కలకటం బడుమండ నైదునంద లప్పనిచ్చెను. అనుహనీయుఁడు నావల్ల ఋణపత్రమునైన వ్రాయించునలేదు గాని నేనుమాత్రము దానిని ఋణముగానే సర్దిగ్రహించితిని. ఆయన యుండఁగానే యాపైకనిచ్చుప్రాప్తము నాకు లేకపోయినది. కాని నీకాపుర విప్పుడు చితికిపోయినది. కాని యాయుధసరకాలమున నారూక లెవ్వమున నైన సాయపడినదో ఆయన చేసినయుపకారమునకు నాకౌరజ్యతను గొంతయైనఁ జూపినవాడ నగుదును. అని వడ్డితోగూడ నైనయెనివిది సంపలు రామలక్ష్మిచేతఁ బెట్టెను. రామలక్ష్మికి రామలక్ష్మి యనేకబాకీలలో నిచ్చినసామ్యు యాయెనిమిదవందరే. రామలక్ష్మి యాసామ్యును దనకు రావలసిన ఋణపుసామ్యుగా గాక మహాదానముగాఁ బరిగ్రహించెను.

తనచేరికొన యా యానిమిదవందలలో రామలక్ష్మి యొక నూరు రూప్యముల కొక చిన్నస్థలమునుగొని మఱియొక నూరు రూప్యముల కొక పూరిగుడిసెను యింటికి గావలసిన చెంబు, తప్పల, పప్పు, బియ్యము కొనుక్కొని యాకుతీరముగఁ బ్రవేశించెను. మిగిలినరూక లొకపజ్జనుని నమ్మకొని యాలనిచేతఁ బెట్టెను.

౭

ఐరోపా మహాసంగ్రామ కారణమున హిందూదేశమున నన్న వస్త్రాదుల కేర్పడిన మహాక్షామమువలన వీధులు పడ్డయలజడి యంత యంత కాదు. రూపాయకు మాఁడుసేర్ల గింజలతోఁ బొట్టగడుపు కొనుటయే కష్టమైన జనులకు బట్టగూడగొనుట మహాదుర్గతమైనది.

పేరకలుకట్టినవారు, చాపలు చుట్టినవారు, పట్టాలు కట్టినవారు నైవీదజనులు మహాగౌరవ సమర్థులవరించిరి.

ఈదుర్భరస్థితిలో మహాభోగము లనుభవించిన రావలక్ష్మియు నామె బిడ్డలను అనుభవించిన కష్టములు గలనాతీతములు. ఇట్లు బిడ్డలును తల్లియు తినవలసినప్పుడు పహాకరువు రోగములలో నాల్గునూకలున్నను యెన్నార్లు వచ్చును. అతిగారాబము గల తెరిగిన పిల్లలు అప్పుక్తులు. అదికావలె నిదికావలెనని తల్లిని ఏపించుదు. పాపము రావలక్ష్మి కన్నీళ్లతో; “నాయనా మన కవి లే”చని తిమాలి చెప్పెను.

రావలక్ష్మి సుకుమారి; యభిమానవతి; ఇతరులచే శేయించుకొనుటయే గాన తా శేసి యెఱుంగదు. ఇతరులకు రాజ్యెట్టుటయే గాని తా నితరుల నడిగి యెఱుంగదు. అట్టిమానవతి యితరులను యాచించుట యెంతకష్టము. అయినను కానికాలము వచ్చినది. కనువు సున వెఱుంగదు. లేమి సిగ్గుఱుంగదు. ఏపాలునుపపడి తన్ను తన బిడ్డలను కాపాడుకొని తీరవలెను. రావలక్ష్మికడునున్న నాయవంతు రూపములతో నొకటిన్నర వత్సరము గడచినది. అప్పుడా రావలక్ష్మి పూవు లచ్చిన యూర కట్టె లమ్రెన్నన్న సామ్యమున నేదో యొకపాట పడవలసి వచ్చినది. రావలక్ష్మి యిప్పుడు గర్భవరము లేక సంజన్మితిలో యుద్ధరు ముగ్గురు గృహిణులయిండ్ల కేగి “యమ్మ! మీకు పిండివిసరిపెట్టెదను. రెవికలు కుట్టిపెట్టెదను. నాచేత నేదైన నీబాటిపని చేయించుకొని నన్ను నాబిడ్డలను కాపాడు”చని ప్రార్థించెను. పాపము రావలక్ష్మి యైశ్వర్యమును గండ్లారఁ జూచిన యగృహిణులకు రావలక్ష్మి వేడికొలు జాలిఁ గలిగించెను. అట్లే యని వారు సమృద్ధిచి తమవసులను రావలక్ష్మి కిచ్చి చేయించుకొనుచు దగుమాల్య నిచ్చుచుండిరి.

రావలక్ష్మియు నామెబిడ్డలయు గుడ్డలుగూడ చిటిగి పేలికలై పోయినవి. గుడ్డలుకొనుటకు రావలక్ష్మియొద్ద డబ్బేది? భుక్తిగడములయే దుస్తరముగ నేండ్ల వస్త్రము లెట్లువచ్చును? పైపెట్టు కార్తికమాసాగంభమున గురిసిన విపరీతపువాన గాడ్పులకు రావలక్ష్మి, గుడివెనిఁచి యాకులు కొన్ని యెగిరిపోయినవి. కప్పించుటకు రావలక్ష్మికి సామర్థ్యమున్నదా? పాపము అందువల్లనేగదా రావలక్ష్మిబిడ్డ యట్లుచిగుసుకొనిపోయెను. పాశకులారా! ప్రభువు ప్రకరఃవృత్తాంతముజ్ఞాపకము లేదా?

రావలక్ష్మితనయుఁ డట్లుచిగుసుకొనిపోయిన మరునాటి యంద యమురావలక్ష్మి పెందలకడనేలేచి బిడ్డలిద్దరకీంఠయన్నము వండి పెట్టి రాత్రి జరిగినవృత్తాంతమును బిడ్డలు కప్పకొనుట కొక్కగుడ్డముక్కయైన లేని తపదురవస్థను దలపోయెను. బిడ్డల కొక్కగుడ్డప్పటిని కొనవలెనన్న నాకడ యెట్టిని యేగాని లేదు. కొనకపోయిన నీమాయచరికి బిడ్డలయగువులు దక్కునట్లు లే”దని దుఃఖించువు లేని సత్తువతో కూలిపిండి విసరుచుండెను.

కులికి నారికిఁ బోవ యభిమానించి చేయుపనియే కాని పిండి విసరుట యెంతకష్టమైనపని? మఱియు దానివలన వచ్చుకులిగూడ యత్యల్పమే! బలహీనురాలగు రావలక్ష్మి యుదయముమొదలు సాయంత్రమువఱకు విసరినను రెండుశేర్లగింజలకన్న నెక్కువ విసరలేదు.

రెండుశేర్లకుఁ బోయి యొక అణా. వెలికుట్టినయూప సంతయే కూలి; సానానెవిన కర్గణా; గుంజీనెవిన కణా; చిన్న చొక్కాయ కణా. ఆహారాశ్రములు పనిచేసినను ఇనమునకు రెండుజాలన్న నెక్కువ రాదు. మూడూజాలరావడియైన లేదు. మూడుగుడువులు నిండవలెను యాడుడు! ఎంత దుఃఖిల్లియె?

రావలక్ష్మి యట్లు కలహాయముఁ దిండివిసరుచుండ వీధి నేదియో డప్పు గొట్టినట్లు సవయయ్యెను. రావలక్ష్మి తినదుఃఖములలో నాడెప్పువానిపాచ్చరిక యెట్టిదో గమనింపలేదు. అంత వాకిట నాడుకొనుచున్న రావలక్ష్మి బిడ్డ కిచ్చుచు “అమ్మ-కాగితం-కాగితం-నేను చెప్పినాను-నేను చెప్పినాను”ననుచుఁ జెరియొక కాగితమును చేతఁ బట్టుకొని గంతులువేయుచు చిల్లియొద్దకు వచ్చిరి. ఎట్టి దుర్భితిలో నైనను బిడ్డలకు ఖసంబర్పనము లెల్లలకు సంతాపనివారకమేగదా! సంతోషముతో వచ్చినబిడ్డ ను చూచి రావలక్ష్మి యొకింత యానందముతో “రంగా! నీ కాగితము నాకుఁ జూపవా? నేను నీకు అమ్మను గాదూ” యని లాలనతోఁ బలికెను. “అన్నయ్య యివ్వరాడేమి?” అని రంగఁడు బుంగమాతి పెట్టుకొని కాగితమును గుండెలకుముగొని ముద్దుగాఁ బలికెను. “ఇదిగో అమ్మా! నాకాగితము వుండుగా చదువు” మని రాముడు తల్లిచేతిలో తనకాగితమును పెట్టెను. అయితే నా కాగితమును ముందుగాఁ బదువుమని యలిగినరంగఁ డన్న కాగితమున కడ్డుపడెను. రంగని రమణీయపు చెయిపసులకు సంతోషితస్వాంతయై రావలక్ష్మి రంగని నక్కునఁ జేర్చి “రంగా! యెంత కొంటెవురా” యని తనివిదిర ముద్దాడెను.

రావలక్ష్మికి చక్కగాఁ జదువువచ్చును. కొడుకులు తెచ్చిన ప్రకటనకాగితములను జరిపి ఈ గృహలక్ష్మి నాదారిద్ర్యనివారణ శేమయిన తరణిపాయ మనుసేమా యనుకొనెను.

అది ౧౯౨౧ సంవత్సరము. ఆంగ్లదేశమున సహాయనిరాకగణోద్భవము మహావిప్లవభణితిలో నున్నది. ఎక్కడమాచిన ఖద్దరు సంఘములు! ఎక్కడ మాచిన నేతపరిశ్రమాలయములు! ఎక్కడమాచిన మధుపాననిషేధకప్రయత్నములు! ఎక్కడమాచిన జాతీయపాఠశాలలు! ఎక్కడమాచిన స్వదేశీసంతలు! గధలు! ఏయింట మాచిన రాటములు! కడుక్కు, నెవులు, యేకులు, ప్రత్తి, ఎక్కడవిన్నునిదే ముచ్చట.

దేశవ్యాప్తమైన యాయుష్యమును రావలక్ష్మిగామములలో మాత్రము ఎందుకుఁ బ్రవేశింపదు? ఆగ్రామములోఁగూడ నొకజాతీయోపసంఘము స్థాపింపఁబడినది. ఒకజాతీయపాఠశాల పెట్టఁబడినది. ఒక్క ఖద్దరుపరిశ్రమాలయము నెలకొల్పఁబడినది. ఆపరిశ్రమాలయమువారే రాటమును గూలికి వదుకునా రెల్ల మాకుఁ దెలియఁబఱచిన రాటమును యేకులను ఇంటికి మేమే తెచ్చియిచ్చి వడికిననూలునకు వీకెకు రూపాయి పాపలాకుల నిచ్చి తీసికొని పోవుదుమనియు, అగుగూడ బోసి యిచ్చినవారికి మఱి యొకపాపలా యెక్కువకూలి నిచ్చెద మనియు,

నూలుపన్న మునుబట్టిపడఁ గూఁ మోవచ్చు యిప్పులొకననియం, మాత్రముగా నూలువడుతుండు సభ్యునియనాఁడని మాస్వంతముననిపించి బంపి నేర్పించెదమనియను, మానుమముగా గృహములందఱుంకి తీగవను చేయఁబడెను. పేదనీతిమణుల కీరాటము కంటి బంగారమనియను, పేదనీతి కల్పక మనియు నూరంబు చాటించిరి. ఆవిషయములనే చిన్నకాగితపుముక్కలపై వ్రాసితిని యూరంబుల నంపిరి. మనరామలక్ష్మి తెచ్చినది యాప్రకటనకాగితములనే. రామలక్ష్మి యాకాగితములను జూచి పగలెల్ల పాటుపడినను నాకు బేహుబ్బులన్న కెక్కువ నవ్వుట లేదు. ఈరాటము వడుతుటల నామాత్రము రాకపోదు. మిటియు నీరాటమును వడుతుట మొదలు పట్టితినేని యింటింటికీ బోయి గింజలు తెచ్చి పిండివిసరి వల్లి బారికిచ్చి వచ్చు శ్రమమాన తీరిపోవును. అంతి యేకాక యేరాత్రియో శ్రమపడి మఱి వీరెఁడని యేకులు వడుతున్నారని రెండుబట్టలు గూడ నేయింనుననవచ్చును. కాన ప్రయత్నించిమాఁడదను గాక! అని రామలక్ష్మియారీతి యోచించి యొకకాగితపుముక్కపై తాను రాటమును వడుతుటను నేర్పున సిద్ధముగా నుంటిని గాన నేర్చుమనిపిని రాటమును యేకులను పంపఁ బ్రార్థించుదనని వ్రాసి రామునిచేతఁ బరిశ్రమాలయమున కంపెను.

మఱునాటియువయము రాటమును ఏకులను తీసికొని కెడ్డికోటవచ్చి రామలక్ష్మికుటీరమున కేతెంచెను. రామలక్ష్మి యాస్త్రీయొద్ద పదిదినములు రాటమువడుతుటను నేర్చుకొనెను. రాటముపై చేయిచేసిననాఁడె రామలక్ష్మికి దారము తీయుట వచ్చెను. పదిదినముల యభ్యాసముతో రామలక్ష్మికి వడుతుటలో మంచి కాళల మేర్పడినది. పరిశ్రమాలయమువారు రామలక్ష్మి వడుకినపన్ననినూలును మాచి సంతసించి "అహమ్మదాబాదులో దేశీయమహాసభా సందర్శకున జరుగు ఖద్దరప్రదర్శనమున మీనూలును ప్రదర్శించెదము గాన ఈరెండుమాసములును చక్కనినూలును తీయుటకుఁ గృషి సల్పు"డని కబు రంపిరి. రామలక్ష్మి యుత్సాహముతో రాటమును వడుతుటను సాగించెను. పరిశ్రమాలయమువారు రామలక్ష్మినూలును కెక్కువ మాత్రము మిచ్చి తీసికొనుమంటిరి. బిడ్డల నిద్దరను జాతీయపాఠశాలలలో చదువుచుండు కంటి ఆ యింట నాయంట గింజలు తెచ్చి పిండివిసమశ్రమ తీరిపోవుటచే రామలక్ష్మి నిరంతర మింట గూర్చుండి విధివిరామును లేక నూలు తీయుచుండెను. ౧౦

నాఁడు పండువులలో కెల్లఁ గడపండువును సంక్రాంతిపండుగ మన తెలుఁగునీమలో సంక్రాంతి పండుగ చాల సంతోషప్రదమైనది. సంవత్సర మెల్ల పాటుపడిన కృషీవలుఁడు పంట నింటికీ కేర్చి తన పాటుఫలమును కన్నులార జూచి యానందించునది యీ పండుగ సమయముననే, అన్ని పండువులలో యన్నమునకే మనసుపడిదు పేదజనులు కడుపు నిండ భుజించునది. యీ పండుగకే వేలు గల వాఁడు మొదలు కూలివానివఱకు సంతృప్తితో నుండునది. సంక్రాంతి పండుగ దినముననే సున్న పువూలలో కావివోరులలో పసుపుకుంకుములలోఁ బచ్చనిలోఁ రణములలో నతిరమణీయరంగవల్లులలో ప్రతి

గృహము నిర్మితకృషీవలుగ నుండునట్లు చేయునది సంక్రాంతిపండుగ; భాగ్యవంతునిమొదలు బడుగువానివఱకు సంతృప్తి సృదయముతో సముదితోత్సాహముతో నానందించునది సంక్రాంతిపండుగ. ప్రకృతి లక్ష్మీయొక్క యనూనసోభాగ్యము నసమాన సౌందర్యమును గను లొగఁ జూచి యానందించు శుభగనము సంక్రాంతిపండుగ; ఈ పండువు సోభాగ్యము బట్టిలోకన్న పల్లెటూరులలో నెక్కువఁగాన్నించును. గృహములన్నియు కళకళలాడుచున్నవి. ప్రజల్ల రుత్సాహముతో నున్నాది. ఏదైన జూచిన బంధుగసంపు గానవిచ్చుచున్నది కాని మన రామలక్ష్మి కుటీరముమాత్ర మెప్పటివలెనే యున్నది. ఆ కప్పపొయిన గుడిసెయే! ఆ కర్తవ్యములే! ఎట్టి మాట్పులేదు. ఉదయము తొమ్మిదిగంటలైనది. రామలక్ష్మి రాటమును త్రిప్పకొనుచున్నది. చిన్నవాడను రంగఁడు తల్లివీఁపు నాను. "అమ్మా నాకుఁ గ్రొత్తవొక్కా కుట్టించువో? మనయింట్లో పండుగచేయవో?" యని మారాము చేయుచున్నాఁడు "రంగ నాన్నా! రాటమువ కడ్డురాకు" మని రామలక్ష్మి వానిని బలిమాలచున్నది. కుట్టుడు వివఁడు. "ఏ పండుగకు అప్పచ్చులు చేయవు. గ్రొత్తవొక్కాలు కుట్టించవు. అంబలు కుట్టించు కొన్నా"రని రంగఁడు పెద్దపెట్టున యేడువ సాగినాఁడు. పాపము! రామలక్ష్మికి దుఖ మాగలేదు. పూర్వపుష్టితి యొక్కమారు జ్ఞప్తికి వచ్చినది. పెనుగాలికి మహాసముద్రమువోలె యామె హృదయము యొక్కమారు సంక్షోభించినది. సాగరతరంగములవలె బారలి పొరలెవచ్చు దుఃఖమును ఆచేదనను ఆరంభింపలేకపోయినది. కన్నీరు కాల్యలు గట్టి రామలక్ష్మి యొక్కమాటు కుమారు నాలింగనమొనర్చుకొని "నాయనా నే నేమిచేయుదును? మీ రహగవచ్చునప్పటికి నా చేతు లిట్లు తలక్రిందైనవి. అయ్యో! మీరండ్రీ జీవించియుండఁ బెత్పదినమని తల్లిదండ్రులచేర్చెట్టి ఈ పండుగనాఁ డెంతమంది బ్రాహ్మణులకు దక్షిణలు! ఎంతమంది బ్రాహ్మణులకు వస్త్రధానము! ఎంతమంది బీదల కన్నసంతర్పణ! ఎంతమంది బీదలకు వస్త్రధానము! సోగుగూళ్లనుండిగూడ మీరండ్రీ యిచ్చు సంభావన కాశపడి బ్రాహ్మణులు గుంపులుగ వచ్చెడివారు. ఆ బ్రాహ్మణాకి ర్యాదఫల మేమయ్యెనో? ఆ వస్త్రధానఫల మేమయ్యెనో? ఆ యన్న దానఫల మేమయ్యెనో? ఆ ధనదానఫల మేమయ్యెనో? ఆ నెఱదాత బిడ్డలకు నేఁడొక్క చొక్కాగుడ్డలేదు; ఒక్క అప్పచ్చిముక్కలేదు; ఆ మహారాజు పుట్టుభోగి; కావుననే యాయన కట్లు జరిగి పోయినది. దార్శిన్య మాయన యనుభవించునోమో యనియే భగవంతుఁడాయనను చిటికెలోఁ దీనినిపోయినాఁడు. మంచివాని చావు మరణకాలమందుఁ దెలియ నన్నట్లు మరణమే యా యుత్తమపురుషుని యోగ్యతను వెల్లడింపుచున్నది. ఆ బంగారుగని నిర్భాగ్యుల మగు మనకు దక్కనా? నాయనా! పూటకు గంజిలేనిమనకుఁ బిండి వంటలు క్రొత్తవస్త్రములు యేరీతి వచ్చు"నని రామలక్ష్మి పెద్దపెట్టున విలపించెను. తల్లితోపాటు రంగఁడుగూడ విలపించెను. పాప మాతల్లి బిడ్డల నూరదించునా రెవ్వరు!

రును తమ దైవ్యతను గుర్తించినచో, నిక స్వరాజ్య సంపాదనమును బ్రతిఘటించుటవలన వారి ఘోరమున నెక్కువను లేరు. కాని తమ రాజకీయ లక్ష్యమును నిర్ణయించుటకు జాగ్రత్తతో మెలంగడని మేము బోధించినట్లులే, జాతీయ పునర్నిర్మాణపద్ధతులందు నైపుణ్యము గలవలన ననుకరించుటవలన హెచ్చరించుచున్నాము. భారతవర్షమున జాతీయైక్యతకు భంగకరముగ కష్టపట్టు చిన్నచిన్న సంఘములను నశింపజేయుటవలన గాక, వాని ప్రాబల్యమును, ఆవశ్యకతను నంగీకరించుటవలననే, రాజకీయ సమ్మేళన మేర్పడగలను. భారతజాతీయ నిర్మాతలకు తగిన లక్ష్యమును నూత్రప్రాయముగ చెప్పనలసి వచ్చి, ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము లంగీకరించిన, “భిన్నత్వమున నేకత్వము” అనునదియే యుత్తమోత్తమముగ గానించుచున్నది.

మహమ్మదీయులు: విదేశ వ్యవహారములు.

విదేశ వ్యవహారములలో గొంగు సంవత్సరారంభమున, మహమ్మదీయుల సంతాప వధికమయ్యెను. గతించిన సంవత్సరములోయు తమకష్టము తెలులై నను గ ట్రైపురకుని యాశానియుండిరి. అది నెరవేరలేదు. సరిగదా, వైసెమ్మ సంవత్సరప్రారంభమునాటికింటి సంవత్సరాంతమున కెక్కుడు విషమస్థితు లేర్పడెను. గొంగు సంవత్సరశరత్కాలమున ట్రిపోలికేసు నిటాలియనులు అన్యాయముగ నోచుకొనిన సందర్భమున, మహమ్మదీయుల కంతర్జాతీయ భగ్యముల యెడ గల విద్వేషము ఊడించెను. వారికిని మిగుల సంతాపకారణ మయ్యెను. ఆ విశ్వాసము సంపూర్ణముగ నడుగంటుటకు పక్షి గూడేశమున రషియావారి చర్యలను, ఇంగ్లీషువారందుల కొసంగిన యధింగీకారమును విశేషముగ తోడ్పడెను. ఈ రెండు సందర్భములందును పాశ్చాత్యుల రాజ్యకాంక్ష దుస్సహమలగు హింసలకును, దురాగతములకును, కారణభూత మయ్యెను. ట్రిపోలి సుత్తేత్రములోని ఘోరవాత్సల్యలేవయ్యుచు రుకగల రుక కర్చెలా కణరంగమందలిదుర్గతియొక్కవర్ధంతినాడు పారశీకసంవత్సరార్భమున జరిగెను. నాడు జరిగిన ఘోరములను, అందు ముఖ్యముగ, ఉత్తరపారశీకమున ప్రధానమతాచార్యులై, “తన విజ్ఞానము, సత్ ప్రవర్తనము, పరమతసహిష్ణుత లోనగు గుణగణముచే మహాన్నతగౌరవ మనభవింపిన” ‘షేక్ త ఇస్లాము’ బిరుదాంపితుడగు పుణ్యపురుషుని యురిపీయుటయు మరచు తెట్టుకీ మహమ్మదీయుల మనస్సంతాపము నింకను వృద్ధిచేయుగల విషయము లింకను కావలసియుండినచో, ఇటాలియనులు మిగుల పవిత్రముగు ‘కాథా’ పై నాకాశవిమానముల దాడిపొగించెదమని లేదెంచుటయు, ‘మెషెదు’ను రషియావారు ముట్టించి, ఫిరంగులు కాల్చుటయు, అపనిని పూర్తిగావించెను. (పారశీక దేశమునందు కొంతకాలమునుండి పారశీకులయెడ స్నేహభావ మూనుటచే దేశమునుండి వెడలగొట్టుటదిన) ఘాట్టుగారు లండను నగరమున ‘పారశీకసంఘము’ చే నొసంగబడిన విందుసందర్భమున నిట్లు నుడిచెను:—

“నాకు గలిగిన కష్టమును నేను పాటించెను. కాని, అంతర్జాతీయ వ్యవహారములలో ప్రస్తుతమత నియమములు వర్తింపవని మహా

మ్మదీయులు కనుగొనుటచే నొందిన తోపాతికమును గూర్చి నాకుగల సానుభూతిని వ్యక్తపరచు పోయినచో, నేలము మోసకారి నగునను.”

వైవాక్యములెంత నత్వములు! గొంగు సంవత్సర శరత్కాలములో ప్రారంభమై, ఒకవేళు గొంగు సంవత్సరములకుంచి స్థావరముగ నన్న సువిఘ్నమును నెకోపాఘండమునండి తిరిమివేయుటగల పడిన బాధకరయధము ప్రారంభ మయ్యెను. అందలి యనుభవములు మహమ్మదీయుల తోపాటలమును మరింత ప్రస్థలింప జేసెను.

భారతవర్షమనందలి మహమ్మదీయుల

భావములు మార్పునొందుట

గొంగు సంవత్సరమున, తురక్కు, పారశీక మొరాతో రాజ్యముల శత్రువులపట్ల యాంగ్లేయుల ప్రవర్తనము, హైందవ మహమ్మదీయుల కుపేతులనొనర్చి, అంగేసు పరిపాలనయెడ విముఖుల నొనర్చి వైకెను. ఈ కారణమున, భారతవర్షమున నాంగ్లేయులను మహమ్మదీయులను గల పూర్వపు గౌరవస్నేహ భావములకు భంగమువాటిలేదు. పరిపాలనమున గుండు ప్రజాతి కసాధారణ మగు వైకృతసాహసములతో వార లాంగ్లేయపరిపాలనమును విమర్శింపజొచ్చిరి. అక్కాలమున నింగ్లాండుదేశమున బరిపాలనా కార్యముల నిర్వహించు నతివాదులవై భారతవర్షమనందలి తెల్లయంగ్లేయులు గినుకదాల్చినను అట్టి ఆంగ్లప్రభుత్వచర్యలనుగూర్చియే విమర్శనల జేయసాహసించు, భారతీయులగాంచి, యనమానాస్పదులైరి. ‘కామ్రేడు’ పత్రికపై లేబడిన యభియోగము, యిప్పుడంతరించిన ముద్రణకాగిత మెంతవని యొనర్చులదో, 4 రతీయులకు నుక్కుక్త మొనర్చెను.

తురక్కుదేశమునుండి యనుజేరిన కరపత్రమును స్వాధీమొనర్చుకొనుటకే ‘కామ్రేడు’ పత్రికపై యాభియోగము చేపడెనని విచారణ రెరింగినవిషయమే. మాసిడోనియా రాజ్యమున బాల్కను రాష్ట్రపాలకు లొనర్చిన ఘోరవాత్సల్యలక్షణించును నాబాల్కను రాజ్యమును నిర్బంధ క్రైస్తవుల తోడ్పట్టునకై యీ కరపత్రములమున నాంగ్లేయుల వేడుకొనిరి. ‘కామ్రేడు’ పత్రికా విచారణ యింకను ముగియలేదు. ఇంతలో కాన్స్టాంపుల్పట్టణమున జరిగిన విషయములు ముస్లాముల మరింత కుపేతుల నొనర్చెను. కాన్స్టాంపుల్ నగరమున నొక చిన్న మసీదులోని యొక పార్శ్వమును బడగొట్టుటయు ముస్లాములగ్రహ పూరితులగుటయు మున్నగునవి సంభవించెను.

ఇక్కారణమున, నెస్టోరికిని నుపకారిగాక హైందవమహమ్మదీయులంగలవరింపజేయు విదేశరాజ్యాంగపద్ధతులను, హైందవపరిపాలనాచైఖులను, విడనాడుడని బ్రిటిషుపరిపాలనాధికారుల వేడుకొనుటకై నేనును, ఆతిరుణమున మహమ్మదీయ మహాజనభాగ్యార్థియను, గలసి యింగ్లాండు రాజ్యమునకు బయనమైతిమి.

ఇక్కార్యమున మేము గొంతవరకును విజయమును గాంచితిమి. అంత నొక్క సంవత్సరములో, ప్రపంచమంతట గల్లాలపరచిన మహా

వివాహములు సంభవించెను. వివాహముల సంగ్రామము లేకుండుట, తురుష్కసామ్రాజ్యము ఆంగ్లేయదేశమునకు శత్రుపక్షమున కేరి సమర మొనర్చుటయు, తత్కారణమున లార్డువారికి జన్మించిన భారతీయ మహాన్యుదీయ లంపిన రామభారము ఫలంపిత మగుటయు సంభవించెను.

సంగ్రామ ప్రారంభము; భారతీయ మహాన్యుదీయ సంచలనము

జగ్జనుమహాయధ్యము ప్రారంభమయినతోడనే ౧౯౧౮ సంవత్సరము ఆగస్టు 12 తేదీన నేను 'కామ్రే' పత్రికయందు వ్రాసిన వ్యాసమున, బ్రిటిషుపరిపాలకులకు జోహారు లొనర్చుటయి నమహాన్యుదీయ విద్యార్థుల యభిప్రాయముల వ్యక్తపరచితిని దలంచెదను. అందిట్లు వ్రాసితిని:—

“భారతీయులలో వివేకవంతులింకను కలరు. వాగలు ప్రభుత్వమునకు సేవలొనర్చినను యార్యాటములు జేయక ప్రజలలో వాణిగల పలుకుబడిని వినియోగించి పరిపాలకులచిట్టల తగ్గింపఁజేయుటగాని వృద్ధియొనర్ప బ్రయత్నింపరు. భారతవర్షమున బ్రస్తుతస్థితి గాదు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యముతోడి సంబంధ తత్వంతావత్కక మని విశ్వసింతురు. వారలు సద్భావప్రేమకులని జెప్పటకు వేరొందు నిదర్శన మేమి గావలయు?”

ప్రభుత్వ విమర్శకులు స్వలాభాపేక్షకులయ్యు, “చిత్తము మహా ప్రభో” యను నామమాత్ర రాజభక్తుల కంటె విశ్వాసపాత్రులు.

తురుష్కపారశిక, మొరాకో, రాజ్యములతోడి సంబంధములలో ఇంగ్లాండుదేశము, భారతీయ మహాన్యుదీయుల యభిప్రాయముల గౌరవించినను గౌరవింపకున్నను; మొన్నటి వచోసంగ్రామమున తురుష్కుల ప్రవర్తనమును గూర్చి స్వాభాముని యభూత్యులు నడిచిన నుడువులు, సమంజస మైనను గాకపోయినను, పరస్పర విద్వేష లై నను గాకున్నను, ఆస్త్రియా రాజ్యము బాస్నియా హెర్జెగోవినా రాష్ట్రములలోను, యటాలియా రాజ్యము ట్రిపోలియను రాష్ట్రము లోను, ఇండియాత్రముల కంటుగాల్పితరి యాంగ్లేయులచర్యలు సంధి నూత్రములు పరమపవిత్రములని వారొనర్చిన ప్రకటనలకు విరుద్ధము లైనను గాకపోయినను; ట్రిపోలిటాల్మను రాష్ట్రముల, స్వస్థపాన మొనర్చు పసిగ్రడ్డులను, నిస్సహాయులగు యబలాసంతతులను, వృద్ధా ప్యమున నడవనేరక మంచమున బడియుండు ముదుసలి జనంబులను, హత్యల గావించిన యుడంతమును వినిన, వాగల యంతరాత్మల వేదన, జనించినను జనింపకున్నను; యేకసామ్రాజ్యముననే కలపరాజ్య పాలకులు, శ్వేతేతరులగు, సోదరపౌతులైన సోఫు బరిపాలనము, సరసమైనను గాకపోయినను; లిల్లి రాజ్యము లెన యాధికారమంతయు వినియోగించి, కలసంజాగ్నిధికారము గానియు ముగ్గునంబు వారింది నను, వారింపబాక “నే నేమియు జేయజాలనని, గాల్గజాచినను”; జాక్కుబాధ్యతల క్రమవిభాగముకొరకును, తమ రాజ్యంపు-భారతీయు లొకప్పు యాందోళనమును, భారతీయ నిరంకుశ ప్రభుత్వము స్నేహ

భావముతో వీక్షించినను అనూయగ్రహభావములతో వీక్షించినను; వంగదేశ విభజనాందోళన సందర్భమున వాగల రాజభక్తికి దగినట్లు వాగల గౌరవించినను, వాగల స్వామిభక్తిని దృఢీకాళ వముతో ద్రోసిపుచ్చినను; వాగల భుజ్యక్షేత్రముల పవిత్రతయు, వాగల పూజ్య తియు, ఎల్లెడల గౌరవించినను, గౌరవింపక, బ్రతిష్ఠాపకాచమును, సం తృప్తిచేయుట, కప్పడప్పుడు బలివెట్టినను; యాసందర్భము లెవ్వియు జరికింపకయే, మన ప్రకృతిని బరికించి, భారతజాతిను వికాసము నకు ఆంగ్లేయరాజ్యకీర్తిని మావత్కకమని తలచి న్యాయత్రైభిలా ఘటలె మే మాంగ్లేయరాజ్యమునకు హృదయపూర్వకముగ, రాజ భక్తిపరాయణులమై వెలంగెదము. ఆంగ్లేయరాజ్యము, జగ్జనురాష్ట్ర నావికాదళమును భస్మీభూత మొనర్చి యెరోపాఖండమునకు స్వరా జ్యాధికారమును బట్టుకొనినను; అట్లుగాక, తద్రాజ్యముయొక్క (ఆంగ్ల) బ్రహ్మాండవాఙ్కాదళమంతయు, శత్రుసముద్రములో మునిగి మటు మామమైపోయినను, (Leige) లీజి లండనునగరముల మట్టిడించుచు, తద్రాజ్య (ఆంగ్ల) నైస్సంబులన్నియు మామమైనను, మేము వింపక విశ్వాస పాత్రులమై యిట్లే వెలంగెదము. ఇంగ్లాండు రాజ్యమునకు మాయవస రము లేకపోయినను, నారాజ్యముతో మా కివసరము కలదు. రాజ్యాంగ వ్యవహారములలో ఛాందసముగాక, పవిత్రతను విశ్వసింపుచు, కాంతి ప్రబలియున్న కాలమున భారతవర్షమునందలి నిరంకుశ రాజ్యాధికార వర్ణముతో వివాదమునకు గడంగితిమి. యధ్యపమయమున అంతఃకల హము సమసిపోవలయును ! వివాదము లంతరింపవలయును.

“అనాలొచితముగ, మా కడనే భూస్వయంకు సమరోధా హము నితరులలో జనింపజేయజాలక పోయినను మేమును, మాకు వశమయ్యె లగు వాగులను సంబంధించినంతవరకు, పాలకులు భయముదక్కి గండెలపై జేగులవైచి కొనడని ధౌర్యము గరవెదము. రాష్ట్రపాలకులను మండ లాధికారులను, అటుండనిండు. పౌరసంతోధము నడంపవలసిన యెడ తుద్రగతుక భటులైన తోడ్పడి వారికి వశమయ్యెలమై వెలంగెదము. ఇంతకంటె అధికముగ చెప్పజాలను. తక్కువ యొప్పుకొనజాలము. ఇమ్యుధియే మాకిధాంతము. దీని నెన్నడును విడనాడజాలము.”

మిత్రులారా! కామ్రేడు పత్రికలోని నాదీర్ఘవ్యాసభాగములచే మిమ్ముల విసిగించియుండును. నాయుద్దేశము నెఱింగెదరని మీరు వస్తు దప్పక మన్నింతురు. ఎట్టి అన్యాయములకును, నిరంతర నిర్లక్ష్యములకు ను గురియైనను మేమెట్టి సహనమును బ్రదర్శించితిమో దెల్పుటకును భాగవద్గ్రంథమున వనింబుచు మహాన్యుదీయు లెట్టి సద్భావములొల్లి వెలంగిగో లోకమునకు బాటుటకును, యావ్యాసభాగము నిందు వివ రించితిని.

టర్కీ-పస్తి భారతీయ మహాన్యుదీయ ల భావము

టర్కీయధ్యరంగమున ప్రవేశించుటకు పూర్వము, ప్రభుత్వప్రేరణవలన వారివ్యారాను కీర్తిశేషులైన తలాట్ పాషాగారి యధ్య ప్రవేశమును గూర్చి కవలకాగరూకతో నాలోచించి విగమయమున

డాక్టరు ఆస్కారిగారితో కలిసి నేను తండ్రివార్త నంపితిని. లండను టైముస్ మొదలగు పలుకుబడిగల పత్రికలయొక్క దుష్టులగు బెదరింపులచే టర్కీ యుద్ధమున ప్రతేనింతు తప్పని సరియగుసంగయినను కూడ “టర్కీయొక్క కర్తవ్యమును” గూర్చి నాచే వ్రాసుబడినట్టి యు, దీగ్గనయ్యియు, అంగ్లపత్రికా సంపాదకులచే మెచ్చుకొనబడి తమపత్రికల కందనువనింపబడి నట్టియు, టైము నందలి వ్యాసమునకు ప్రత్యుత్తరమైనట్టియు, ‘కాప్రేడు’నందలి వ్యాసముచేత, ప్రొందవనుమాన్యదీయులు తమవిదేశీయ ప్రభుత్వమునకు సహాయముచేయుట కంతవంతు సిద్ధపడినో చెల్లముకాగలను. విపులస్థితిలోచనముచేసి తేల్చినట్టియు, ముసల్మానులను తమనిచ్చితర్యాముగా చేసికొనుడని సలహా నిచ్చినట్టియు నా వ్యాసమునందలి యభిప్రాయముల నిందు బొందుపరచుచున్నాను:

“నిజమైన శతృభక్తులందఱును, హక్కులొరక క్రాంత్యముతో తమరుసల్పు శాంతిశాంత్యామును కటిపెట్టి దానివయ్యును కిప్పటిలో దృషిని మరల్చుటలను. యనకుభవింపు నిబ్బందులును, మనము కోరుచున్న సంస్కరణములను నెట్టివైనను, యింతకంటె తగినసమయముకొరకై వేచియుండాలవు.

“మన సమస్తజాతియును తీర్చబడినను అనగా మనము కోరు మగతులకు సమ్యక్తిండును మనకు మహామృదీయు విశ్వవిద్యాలయ మొసంగబడినను, పత్రికాకాననున రద్దుచేయుబడినను, యింతయేల— సంపూర్ణస్వాంత్ర్యము లొసంగబడినను, నిప్పు డిట్టిపెనుమునుట తరుణముకాదని ప్రభుత్వము వారియెడల నప్రయోగ నివేదించి యట్టి సంస్కరణములను వందములతో నిరాకరింపవలసి యున్నది. కాంతి కాలమే సంస్కరణముల నిచ్చిపుచ్చుకొనటమే తగిన కాలము. మనము రష్యాదేశమునందలి పోలులవంటివారముకాము! మనకు లంచముపెట్ట నవసరము లేదు!”

‘మార్సింగుపోట్టు’యొక్క కలకత్తా: లేఖని వంటివానికికూడ :ట్టి యుద్ధేశ్యము సమంజసముగా నే గన్పట్టెను. అయినను, యీవ్యాసము ను వ్రాసినందు కే నా ‘కాప్రేడు’ పత్రికా ముద్రాకారయొక్క ఫరాసుకును కొల్పోవుటయు, తిస్సలింతుగ నాపత్రిక నాపివేయుటయునుట నిండుచిత్తము!! అట్టి సందర్భమున నే యింగ్లండునందలి ప్రసిద్ధవార పత్రికలలో నొకటియగు ‘న్యూస్ పేపర్’ మును పత్రిక “భారతదేశమున రాజభక్తిని ప్రోత్సహించుట”యను పరిహాసగర్భితమగు కీర్తితో వ్రాసిన ప్రధానవ్యాసమున యిండియా ప్రభుత్వమును తీవ్రముగ ఖండించెను. టర్కీతో యుద్ధము సాక్షాత్తుగ సంభవించినప్పుడు, భారతీయ వార్తాప్రచురణసంఘముయొక్కయు, రూటరుయొక్కయు, ప్రతినిధియొకడు ఢిల్లీలో నాతోసంభాషించి, తరువాత మరియొకమాటు కలిసినపుడు రాజప్రతినిధియును సంభాషణము నాపత్రికలలో ప్రచురించుటకు పూర్వమే చదివి యానందించిని నాతో చెప్పెను. టర్కీతో నింగ్లాండుకు యుద్ధము తటస్థించినను, భారతీయ మహామృదీయుల కాజభక్తిని ప్రోత్సహించు యుద్ధమున నేను దెలుక పత్రికలో వ్రాసియుంటిని.

ఇప్పుడుకూడ నావిశ్వాసము గట్టిగ నిల్చియే యున్నదని సంభాషణము నందు తెల్పితిని. భారతదేశముయొక్క కాంతిని కాపాడుటకుగాను, అస్కలను భగవదగ్రహము చేయుచు యుద్ధమున మాత్రము ప్రభుత్వము నకు సాహాయ్యము చేయువలయు నని నేను ముసల్మానులను కోరితిని. పరస్పరము పోట్లాడుకొనుదంపతుల సంతానముయొక్క క్లితితో వారిని తిని జోగ్గితిని.

“తల్లిదండ్రులలో న్యాయాన్యాయము లెవ్వరివైనను, ఎల్లప్పుడు దానివలన నిబ్బంది వచ్చునది సంతానమునకే కదా.”

మహామృదీయుల “రాజభక్తి”యొక్క పరిమితి.

ఈ సంభాషణమునందును, ‘కాప్రేడు’ పత్రిక యంతరింపక పూర్వము వ్రాసుబడిన యంతర్వ్యాసమునందును కూడ, బ్రిటను చేతను తన్నిట్రులచేతను, మహామృదీయమతమును గూర్చియు, తత్ప్రతినిధిత్వముల గూర్చియు చేయుబడిన పవిత్రవాదానమునై, ముసల్మానులు సంపూర్ణవిశ్వాసము కలిగియున్నారని గట్టిగ చెప్పితిని. అతనిమాత్రమునై దండెత్తి గూడదనియు, పవిత్రత్వములనై వ్యతంత్ర మహామృదీయరాజ్యముయొక్క యధికారమున కెట్టి భంగమును కలుగకూడదనియు నేను నొక్కి వక్కానించితిని. మతరాజభక్తులలో వారి రాజభక్తియే మాకు కావలయును గాని, వారి మత మెట్లైనను మాకు జోక్యము లేదని, మన మహామృదీయేతర ప్రభుత్వమువారభిప్రాయమే పడఁచో, భాగతీయ ముసల్మానుల యీ మాత్రపు కోర్కెలనైనను పాటించవలసినా! ప్రతిమాడును ఏవిషయముల గాజాజ్ఞకు జొరబడవలయునో, యేనిషయముల దైవాజ్ఞకు లొబడవలయునో తెలిసి ప్రకర్తావళయు నను క్రీస్తునాజ్ఞలను తప్పక భారతీయ ముసల్మానులు నివ్వరింతురని చెప్పి నా సంభాషణము పూర్తిచేసితిని. వార్తాపరిశ్రాంతికారి తమ మతమునం దాసక్తి గల ప్రక్షుప్తతడయ్యు, మిగిలినవార్తనంతయు నున్నది యున్నట్లుంచి, యేను క్రీస్తునాజ్ఞగలభాగమును మాత్రమే కొట్టివేసె నని, యాసంభాషణమును వ్రాసికొనిన ప్రసిద్ధపత్రికాప్రతినిధి నాకు తెలియజేసెను. దుఃఖదర్శియును నా కధికారి మతమునై రాజ్యాంగమే ప్రధాన వని కలం చెగాన, రాజానెడల కర్తవ్యమును వారికి తెలిసినయడ, వారికి మతము పట్ల మాంబలసిన కర్తవ్య మెక్కడ జ్ఞప్తివచ్చునో యని భయపడెను కాబోలు!

మస్లిము మతతత్వకారము; వారి హక్కులయెడ నిరసనము

అచిరకాలముననే నేను చెప్పినట్లు జరిగెను. మనయెడల వారితే మాంబుడిన కృతఘ్నతయొక్క చరిత్రము కేవలము మొన్న మొన్నటి దగుటచే దానిని విపులముగ తెల్పుట యనావశ్యకము. యుద్ధకాలమున ఖాలీఫావైనను, మతరక్షణకారకై పోరాడువారివైనను యుద్ధముచేయుచున్న మన ప్రభుత్వమునకు, తమ మతధర్మములకు కరుణమైనను కూడ, భారతీయ మహామృదీయులు సాయముచేయుటని

వచ్చెను. సరియూ, పాలెస్తినా, మెసోపొటమియా, భాగములుగాగల 'జిజి'కు ఆర్డర్ దేశము, యే మతభగ్నానుసారముగ నెన్నడును మహమ్మదీయతక పాలనమునందుండునట్లు స్పష్టమైనందుట విధియైనను, బ్రిటనుదేశము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము నది యాక్రమింపబడి, వారిమత కర్తవ్యము యంత్యాభివృద్ధియుగ నిష్పత్తిని విశేషము పాలనము నునే యున్నది. మతకర్తవ్యముగ వంశీయుని మహమ్మదీయమత పాలనమునను ఖాళీపూ యధ్యక్షుని మహమ్మదీయ పవిత్ర షేత్రము లపహరింపబడెను. ఆ షేత్రములు కేవలధర్మములవలె చిన్నవికావు. విశాలదేశభాగములు. ఖాళీపూయే వానికి భగ్నానుసారముగ పాలనకర్త. వానిలో సత్యవత్సరములగు మెక్కా, మెదినా, జెరూసలేము మూడు పవిత్రనగరము లిమిడియున్నవి. ఈనాటికిని వాని నాక్రమించి పాలించి కాపాడునవకాళము ఖాళీపూ గారి కలుగకపోయెను. ఖాళీపూ గారి రాజ్యము విచ్ఛిన్నముచేయుటయు, అందలి భాగములపై మహమ్మదీయతకపరిపాలనమును విధించుటయు, విమత రాజ్యముల యొత్తిడిచే, టర్కీని తనస్వతుల్యమును రక్షించుకొనబాలనంత బలహీనము జేయుటయు, తనవిధ్యుక్తధర్మము లని మిత్రమండలిలోని రాజ్యములన్నియు గొంతెత్తిచెప్పినవి. అట్లనిన కోరినవారిలో తుని వరకును వాస్తవ నిర్దయతో వాదించిన దొక్క బ్రిటనుదేశమే.

రణధర్మములకును శాంతిధర్మములకును కూడ వివిధముగ తాత్కాలికసంధియైనతరువాతకూడ మై వచ్చిన నిరంకుశవిధానము నను లులోనికి తెచ్చుటలో గ్రీసుదేశ మింగ్లాండుదేశ నియమింపబడిన ప్రతినిధి యయ్యెను. లాసేనుసంధిలో యిస్మతుపాషా గారికి మిత్రమందలివారందరునుకూడ విఘ్నముల గల్పించినను ఈ విషాదకరమగు చరిత్రయొక్క తుదివరకును ఘోషము ప్రభాకరమార్ పాషాగారి కింగ్లాండు ముఖ్య ప్రతిపక్షి. మహమ్మదీయతకులచే బలవంతముగ నాక్రమింపబడినట్టియు పరిపాలింపబడుచున్నట్టియు దేశములందలి మహమ్మదీయులగు స్వయం నిర్ణయాధికారమును నిరాకరించుట మొదలగు పరోక్షపాధనములచే కూడ మహమ్మదీయ ప్రజలను రాజ్యములును శీఘ్రంపబడిరి. పరిస్థితి లిట్లుండ కాంస్టెంథయును ప్రాతనిధ్యము లేకపోవుటచేతను, మిత్రమండలి సమావేశములో ప్రాతనిధ్యమున్నను ప్రతినిధులనబహువాని నిజమైన ప్రజాప్రతినిధులు కాకపోవుటయును గాక సత్రికాశాసనము, హిందూ దేశీయతకాశాసనము, 1818 సంవత్సరపు రెవ నూత్నమును, ఇరుచాలక దేశమునందు కొన్ని భాగములలో నీవైవానికి తోడుగ నైనకాశాసనమును నుపయోగించుట మొదలగు హేతుములునట్టియు ధయంకరములై నట్టియు నిరంకుశాయుధములచే భారతమహమ్మదీయాభిప్రాయముల నణచుటకు ప్రయత్నములు సలుపబడెను.

కాలము పునస్సమ్మేళనమునకు తగియుండెను

మహమ్మదీయ రాజ్యముల యెడలను, ప్రజలయెడలను దానిచే కాపబడిన విరోధమునకు ఫలితముగ దానికొరకన్ని విధముల త్యాగము గావించినను నీవిదేశమహమ్మదీయతక ప్రభుత్వముయొక్క సహాయ సానుభూతులపై య భారపడియుండుట పారబాటనియు, తమకు

నిజముగ సహాయసానుభూతులు వలయునో హిందూదేశమునందలి సోమకవలసంఘములతో న్యాయమైనట్టియు శాశ్వతమైనట్టియు సంధి చేసికొనవలయుననియు, భారతీయమహమ్మదీయుల యభిప్రాయములు మాగననియున్న విన్నవించినది. తూర్పుబంగాళమునందలి మహమ్మదీయుల యెడల హాపబడిన ద్రోహముచేత మైయాభిప్రాయములే నిజమైన నని స్థిరపడిపోయెను అంతయు గాక మరల హిందూమహమ్మదీయమైత్రి యలరవడుటకు తగినకాలము తటస్థించెను.

నివాహన్య వివాదశ్చ సమయోరేవ శోభతే

యనఁజ్ఞు వ్యవహారములందును, మైత్రియందును, పరిణామము నందును, బాంధ్యమునందును, యెవ్వరెవ్వరు కలియవన్నారో వారి వారికి భేదములు తక్కువగన, సామ్యము లేవ్వలగు నుండుట యన సగము. రాజకీయమున కూడ ఈనూత్రము వర్తించుచున్నది. సంపన్న, దరిద్రులయొక్కయు, బాలవృద్ధులయొక్కయు, పండితులపామరుల యొక్కయు, కలయిక, సంధి నేమైనను, సర్వసర్వత్ర కన్పింపవలయు కాదు. ఒక్కత్రమునకుపూర్వము బలవంతులను దుర్బులులను నొక కాడిన కట్టి నడపుటకును ప్రతిఘటించుట సయ్యగు ఆహమ్మదీయభాను గారిసహజ దూరదృశ్యమును చాటుచున్నది. మింట్లో-మాల్లేసంగ్లెణములకుగూర్చి చర్చింపబడుచున్న కాలమున, రాజ్యాంగవ్యవహారములలో ముఖ్యముగ కావలసిన స్వతంత్రవిగ్రహావస్థను కొంత సంపాదించిరి. బ్రిటోలీయన్ల ము సంధించినవాడిగ వారు ప్రభుత్వముయొక్క నిర్బంధవిధానమును ప్రతిఘటింపవలసియే వచ్చెను. భారతభూమి అందలి మహమ్మదీయ సంఘము, తనకంటె రాజకీయవ్యవహారములందు ముందంజవేసిన సంఘములతో కలసికొనుట కీ మహత్కాలమున బహుపట్టుదలతో శ్రమపడి దాదాపు వానితో కలిసికొనగలిగెనని చెప్పుటలో వారు నాన్వ గంఘమును పొగడుకొను నుద్దేశ్య మెంతమాత్రమును లేదు.

కలయిక

మేము నిర్బంధితులమై యుండ, నేనును వాసోదవడును సూచించిన ప్రకారము, 1915 సంవత్సరమున మహమ్మదీయమహాసభ బొంబాయి నగరమున సమావేశమయెను. ఇచ్చటనే ఆసంవత్సరము కాంగ్రెసు మహాసభయు జరుగనందెను.

చిరకాలము కాంగ్రెసు వ్యవహారములలో బాల్గానినధీమడు, మజారల్ హామ గారి మహమ్మదీయమహాసభకు మహావైభవముతో నధ్యక్షుడయ్యెను. ఈతడు, మహమ్మదీయ మహాసభాసంస్థాపకులలో బేరెన్నిక గన్నవాడు. మహమ్మదీయులందఱును, ముప్పదిసంవత్సరముల క్రిందట సయ్యదు మహమ్మదుఖాను చెప్పినచూర్లముననే నడచుచు కాంగ్రెసు మహాసభయము పట్ల, వైమనస్యమును చాటుచున్నను, ఈతడు మాత్రము ధీమడై కాంగ్రెసునే యనుసరించి యుండెను. కాంగ్రెసు, మహమ్మదీయ, మహాసభల ప్రముఖుల రావించి యొక్కచో సమావేశ మొనర్చి, యుభయకక్షలకును మైత్రి సమకూర్చుటయొక సభగావించి మహమ్మదీయసంఘముచే సీత డనుజ్ఞాతు డయ్యెను. ఈనాడు

గారి ప్రేరేపణయు, సభాధ్యక్షుని బలసత్వములును, వహస్మదీయుడై సుప్రసిద్ధ దేశభక్తాగ్రాణ్యుడైన, మాలానా పాజరకు మోహినీ గారి ఆకంఠితధైర్యసాహసములను, అన్నియు గలవి, యాయుధియంతట తనను, నైకమృత్యుమును నొసకూర్చు తోడ్పడెను. ఈ కలయికయే, యితిహాసప్రసిద్ధి పును, లక్ష్మణపుర యెడంబడికకు గారణభూతిమై చెన్నారణ.

వహస్మదీయ సంఘాభ్యుదయ మెంతర్థురిపాతిని బెంపొందెనో, యొకానొక మహమ్మదీయవికర్మవడు గావించిన హాస్యనవరూప మగు నీక్రింద వివర్ణనలబట్టి సుబోధక మగును:—“బొంబాయిసగ్గరమున జరుగుచున్న అఖిల భారతీయమహాజననభ కథ్యక్షునికను, ౧౮౯౧వేళియందు నగు లాద్దసింహ గారును, పరిసరాంత్రమున బీసగులందు వసియించు సోదరన్యాయవాది గును, వహస్మదీయమహాజననభ కథ్యక్షునిను నగ్రముజూల్ వాక్కుగారును, నొక్క రైలుబండి మీదనే బొంబాయి నగరమునకు బోవుచుండుట తటస్థించెను. అట్టివరును గలసి బొంబాయికి బయనమొనర్చుచు, పోల్చిచూచుకొనుటకై మీరొందురులు తమ యధ్యక్షులతోపన్యాసముల, చుడికి తీరికొని పారబాటున నెకరి యుపన్యాసముల నారు పరలదీసికొనమఁచుట అతట విధివశమున సుజరల్ హాస గారు, నితరవాఙ్మాలపురతి మగు వంగదేశీయుని యుపన్యాసము తనమహమ్మదీయ సభాస్థానలకు జదివెట. నిరంతరరాజ్యక్తిప్రయోజనం దగు మజూల్ హాస గారి కనవిహితమై యుత్సాహభావసూచ్యమైన యుపన్యాసమును సింహాగారు తనప్రతినిధులకు జదివి వినిపించెట.”

బొంబాయిసమ్మేళన మెట్టి యనివార్యమగు భావిరణాయములకు గారణభూతముగా నుండెనో, అంగప్రభుత్వమున కీపట్టిన గోచరించెను. ఇట్టి శుభసూచకలతో ప్రారంభమయిన మహమ్మదీయ మహాసభను ఏతత్సభాకార్యనిర్వాహకులు రహస్యముగ ముగింపవలసి వచ్చెను. ఈవిషయము ఇతిహాసప్రసిద్ధము. కాంగ్రెసు మస్టిము మహాసభ లంతటనుండియు ప్రతిసత్సరమును, నొక్కచోటనే సమావేశమై, సంపూర్ణ సంయోగభావములతో కాగ్యనిర్వహణ మొనర్చు దొడంగను భావిఫల మనివార్యము. ఈ సందర్భము ప్రభుత్వమువారులు మందే గ్రహించి యుందురు. అహమ్మదాబాదునగరమున కాంగ్రెసు మహాసభాధ్యక్షసీతము నధిష్ఠింపవలసిన తరుణమున ఏతత్సభాధ్యక్షుడు, అలిపూరు కారాగృహమున బంధింప బడియుండ ఆనంతర్వరమే మస్టిము మహాసభాధ్యక్షుడవని నలంకరించిన, ఏతత్సభాధ్యక్షుడు తన యధ్యక్షతోపన్యాసకారణమున సాగ్యభోమునితో రణముదలపెట్టె నను నెపంబున, విచారింపబడి, న్యాయవిచారణసంఘము (జ్యూరీ) ఆత డట్టి దోషము నొనర్పలేదని నిర్ణయించినను, రాజద్రోహ మొనర్చినని ఖితితుడై అహమ్మదాబాదు కారాగృహమున బంధియయ్యెను. బంగాళము నందును తదితరప్రాంతములందును, చిత్తరంజనుడు స్వగౌరవక్షమనకు దిగ్విజయము జేకూర్చుచుండ, పాజరకు మోహినీ మహామ్మదీయీనాటు యెన్యాడచెరసాలలో నిర్బంధావాస మనభవించుచుండెను. ఇంతియ కాక, బ్రిటిలు సేనములులేయుటకు అవకాశములు దక్కుచున్నను,

పాజరకు మోహినీ గారెట్లో తనక్షేమ నిర్వగుణీకృతమొనర్చుకొని, యిది చూడగా జ్యూరీ గావించిన పోబాటును సరించి, గౌరవప్రదుడై, మహమ్మదీయ సంఘమున కెంతయు, గీర్తిసంధానుకుడయ్యెను.

నిఖిలభారతీయక్షేమమును మహమ్మదీయులు

గుర్తించుట

నిరంతరమును విశేషపరిపాలకుల తోడ్పాడునకే యాసింపక, సోదరసంఘములపై నపోవాల దణిజేసినకు మహమ్మదీయ సంఘములక్షేమమును బరిక్షించుటతోడనే యంతయు దీరిపోవలేదు. భారతీయులకును, భారతీకర్మమునకును గావించబడు యన్యాయపరంపరల నాచి, వహస్మదీయులు, యుపేక్షవహించినయెడల వారలు, మానవాతీకులునను గావలయు, పశుప్రాయులైనను గావలయు. అంగ్లేయవారలను, ప్రజల కొదవినకన్యముల నెప్పుడో యొకప్పుడు, నివారింపక పోగని లెషునాయకులంతవశమును నున్నాధించియుండుటచే, మహమ్మదీయులు, “తొందరయేల, నిదానించి చూచెదము గాక” యనునీధాంతము నవలంబించి, చిర కాలము నిదానించిరి. కాని వారు జూచినదెమిటి భారతీయులకుజరిగిన యన్యాయపరంపరలు, దుష్ప్రకృతి మొనర్చినదియు లేదు. దుర్జయము లొనర్చినవారిని బక్షాత్తప్పుల జేసినదియునులేదు. ఎట్టతేలకు వారలయొరిమి దరిగిపోయెను. ప్రతిసత్సరమును మహమ్మదీయులు తిండోపతండములుగ కాంగ్రెసు సభ్యులుగ జేరిపోవడంగిరి.

ఇయ్యది యెంతయు శుభసూచకము. ఏలనన మహమ్మదీయులిప్పుడు, స్వల్పములగు ప్రత్యేకసంఘక్రేమములనే గాక నిఖిలభారతక్షేమమును బరిక్షించుటగూడ వారివిద్యుక్తమేయని, వారలుగుర్తింప నారంభించిరి. మహమ్మదీయు లంతమాత్రమున, భారతీయులు గాక పోలేదని వారలు, మనుపటికంటె నెక్కువగు గుర్తింపసాగిరి. కలకత్తా, బొంబాయి, ఢిల్లీనగరములలో జరిగిన భారతీయ మహాసభలు “జాతీయ” చిరుమనామమును స్థాగకముజేసికొనెను. ముప్పది సంవత్సరములక్రిందట తాత్కాలికావసరములబట్టి కాంగ్రెసు మహాసభకు బోగూడదని సయ్యదు అహమ్మదుగారు గల్పించిన యాటంకముల సంపూర్ణముగ దెగవడి 1919 సంవత్సరమున అమృతసరమున గావించబడు కాంగ్రెసు మహాసభకు బోవుడని మహమ్మదీయ జనసంతతుల బురికొల్పిన మహాపుణ్యము డయ్యెను నేనానికి దక్కెను. అమృతసర కాంగ్రెసుమహాసభ యట్లు భారతజాతీయవిశాసమును బ్రకటన మొనర్చెను. డయ్యెనునైకభటులు విడిచినతుపాకి గుండ్లు హిందూమహమ్మదీయ విభేదములను బాటించలేదు, మహమ్మదీయులకంటెను రాజభక్తిప్రయోజనం లగు మనసిక్కువీయుకూడ హిందూమహమ్మదీయులతోబాటు తమరక్తధారలచే నమృతసరపుణ్యభూమిని దడిపి రక్తసిక్త మొనర్చ భగవాను దుడ్డించెను.

మహాత్ముని యాగమనము

జలియన్వాలాబాగునందు ప్రజలనుభవించినకన్యము లనాచారములు; సంతోషముతో ననుభవించినది కావు. వీడ్చుట పాలనకర్తల

పాంచాలమున నెనినెకానముఁ బ్రయోగించి బీభత్సపరిపాలనమును నెరపి తదాత్మపరిభంజనభ్రాంతులజేసి నిశ్చేష్టితుల నొకప్పుడైచినట్లు గానించెను. కాని అందఱును గలసి బాధల ననభవించుట వలన పాంచాలజేతీయలకు సంతోషమతాభావములు స్ఫురించెను.

ఇందులకు వివాదమొందినది యొక్క పాంచాలరాష్ట్రమే గాదు. దేశాంధకు లెందరో పాంచాలదేశమునకు బోవదొడంగిరి. ఈమహా సంధిగ కాలమున జరిగిన యితిహాసప్రసిద్ధ మగు విషయము నుహాత్ముని యొగ్గమనము. వారలు సయిత మిది ప్రసిద్ధమగు విషయ మని యొప్పు కొందురని నానన్యుక్తము. మొగ్గలగరును, ప్రపంచమున తక్కువైన రాజ్యములలోని ప్రజలకును, మహాత్ముని యద్భుతకథనము తెలిసియే యుండుటచే మరల నిచ్చట వివరింప నవసరము లేదు. భారతవంశమున న్యాకు ముగ్ధునిచో, భారతభూమికి స్వరాజ్యము లభింపనిచో, ఇంద్రాంతరముల వసియించు హైందవులకు న్యాకుము గల్గునని తలంచుట వెర్రియని మహాత్ముని దక్షిణాఫ్రికా యనుభవములవలననే యీతనికి దెల్లమయ్యెను. దీనియర్థము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యముతోడి సంబంధము దెగిపోవలయుననిగాదు. ఎననియోమిది ప్రళంసాపాత్రమయ్యెనో అట్టినుహాత్ముడేగాక, అంతఃసహనము గలదని చెప్పకొనరాని నానంతి యీతని యనుచరులుగూడ కడపటి నాలుగువందల సంవత్సరములను మహాకష్టములనుభవించుచుండినను, భారతవంశమునకు దిగివచ్చిన రాజ్యము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యముతోడి సంబంధమునకు విరుద్ధము కాదని యిప్పటికిని నమ్మెదరు. కాని బ్రిటీషు పరిపాలకుల హృదయము మార్పునొందవలయును. వారలు పూర్వ మొనర్చిన యాకార్యములకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనవలయును. మహాత్ముడు మాతృదేశమునకు దిగివచ్చినది నిత్యవముగ దాస్యబంధనములనుండి భారతభూమిని దప్పించుటకే.

కాని మహాత్ముడు విశ్వసించినట్టియు తనసోదరదేశీయుల కుపదేశించినట్టియు మార్గములు రాజకీయములే. ప్రధానమైన పాశ్చాత్యభిమతమున రాజకీయము లని పిలువబడునట్టివి కావు. మానవకీర్త్యమునకే యంతరించిన మహాప్రవక్తలకు నరెనే యీ యనవును తస్మాత్త్రుజ్ఞానమై విభాగ మెట్లున్నను బీభత్సము నిశ్చయముగ భిన్నభావన మౌళికము. ఆయనదృషియందు మతరాజకీయములు పరస్పరవిరుద్ధములుగావు.

క్రీస్తుయూదులును: సహనపరిస్థితులు

అతడొనర్చిన యుపదేశములబట్టియు ఆతడనుభవించిన కష్టములబట్టియు మహాత్ముని క్రీస్తుతో తెక్కండ్రుపోల్చుచున్నారు కానియీ యుపమానము పలువురు గుర్తించినదానికంటె నింకను బాలమారము వర్తించును. క్రీస్తు యూదుడై జన్మించెను. వాని యనుచరులందఱును ఆతడు దావీదువంశమున జన్మించిన దేవమత యనియు, అంతరించిపోయిన యూదుల స్వాతంత్ర్యాధికారముల మరల వారికి జేర్పగవలసివచ్చెననియు యీతనిని క్లాఫింపు దొడంగిరి. సమేరియా రాజ్యమున వసియుంచిన దళబాతులకథనమువలన పాపపరిణామధర్మము విడితమయ్యెను. వైద్యకాల మిహాతులు దుష్కర్మములగావించి భర్తృగాని యొక

దృఢుడై తత్పాపఫల మనుభవించిరి. ఇయ్యది యితిహాసగంగమున జరిగిన గొప్ప వివాదకథనము. క్రీస్తు జన్మింపక పూర్వ జేడువందల సంవత్సరములక్రిందట నీదళబాతులును అస్సీరీయా రాష్ట్రముచే బరాభూతులై హాళిగానింపబడిరి. హతశేషులు చెల్లాచెదురైరి.

ఈ పాపపరిణామమూత్రము మరల నూటపాతిక వత్సరములకు బిట్టుట, పాపకృత్యము లానర్పుటలో వీరికి నీసిపోవని జూడియా ప్రజల విషయమునగూడ నిత్యుచమయ్యెను. బాబిలోనియా దేశాధిపత్యుడగు, 'నెబుకాద్నెజరు' నృపాలుడు, సోలమునుచే నిర్మింపబడిన దేవాలయమును విధ్వంస మొనర్చి యూదుల బంపిలగావించి దేశభ్రష్టులగావించెను. అప్పటినుండియు యూదులు పగవేర్చుకొనటమన, వీగిపోయిన స్వాతంత్ర్యాధికారముల మరల సముపార్జించుకొనుటమన దలంపుకొనిరి. 'కై'ను' విజయమువలన వారల యాసలు ఫలించినట్లుకదెను. దేవాలయపు నర్మిర్యాణము ప్రారంభమయ్యెను. దావీదువంశజుడైన, జెరుబాబుబు, వారల కెన్నటికైన స్వాతంత్ర్యసంపాదన మొనర్చి క్రీ గాంచునని యీతనిపై యాశబెట్టుకొనిరి. దావీదువంశము, జెరుబాబుబుతో పునరీ విత్తమై; దేవమత క్రొత్తమము నిజమయ్యెనని లెలంచిరి. కాని యా కాలమున దేవమత క్రొత్తమము ఫలంపలేదు. జక్కగయూ పి:హాసన మధిష్ఠించినంతనే జెరుబాబు బద్ధకృతయ్యెను. ఆతడేమయ్యెనో తెలియదు. ఆతడెన్నడును గీటుము దాల్చలేదు. ఆతడు పితరుల సింహాసన మధిష్ఠింపలేదు. యూదులిక నెన్నుండును సాతంత్ర్య సౌఖ్యము ననుభవంప నీశ్వరు డనుగ్రహింపలేదు. కాని గ్రీకులును, రోమనులును, రాజ్య మేలినంత కాలమున, యూదులు తమ యాశల వీడలేదు. గ్రీకు లోమక నాగరికతలు, మహావైభవముతో ఆయాభండమునకు వెదవినప్పుడు, యూదులకు మరల ఆశలు చిగిచ్చెను. న్యాయాధికారియై పగవేర్చుచుని, యూదులు దేవమత సంతయు ప్రేరేపించిరి. పరిధవచింతనలముచే క్రాగి, దుఃఖిమానప్రేరితులైన యీ యూదులలో జనించిన క్రోధాగ్నిని జల్లార్చుటకై ప్రపంచమంతను నల్లలాడింపగల యొక మహావిప్లవము, ఒక పునర్వ్యవస్థ, మానవకృతమయ్యెను.

రోమక సామ్రాజ్యమునండి యొకవిధముగ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించగలిగిన "హెరాడ" ఏనుక్రీస్తు జననమొందిన సంవత్సర ప్రాంతముననే చనిపోయెను. ఆతని మువ్వరుకుమారులును అంగ్లేయుల పరిపాలనక్రిందనున్న మన "రాజా" లనీతిని బోలి, రోమనులకు సామంతులైరి. ఏనుక్రీస్తు బాల్యమునందు రోమచక్రవర్తియగు "అగష్టు" యెరూషలేము పట్టణపాలకుడైన "అర్కెలాను"ను పదభ్రష్టునిగావించినపిమ్మట, స్వపరిపాలనాభాయ యొన లేకుండ నశించెను. అంతకునుండియు సామ్రాజ్యప్రతినిధిచే పరిపాలింపబడు సిరియారాష్ట్రమునందు "జూడియా" యొక అంతర్భాగమైపోయెను. క్రైస్తవమత చరిత్రయందు ప్రసిద్ధిగాంచిన "పాంటిముస్ మైటు" లోనును పరిపాలకులు పలువురు రోమపక్షమున పధికారము నిర్వహించుచు ముఖ్యవిషయములలో సిరియాకు పాలించు రాజప్రతినిధిలో లోపడి పీఠంబునను.

తమకాలనయందున్న ప్రజలలో, నిరంతరము ప్రజ్వరిల్లుచుండిన మహా నలుమను చల్లాప విశ్వప్రభుత్వము లొనర్చుచుండిరి. యూదుల వలె ఆచేశమువలన రగుల్చొల్లుబడిన యాకాంతి యాకాలమునందంతటను యెరూషలేము పట్టణమును కలహపంచుచునే యుండినను, తమప్రాణములైన సకలజీవని మతాచేశపరులు ప్రతివయసున శోమకపతమును నిర్మూలించగలెననియు, హెరడే ప్రభువుల కాలములో యూదు మతమునకు పరుషముగ నెల్లొల్లుబడిన చిత్రకళానిర్మాణముల ధ్వంసము గావించవలెననియు యత్నించుచునే యుండిరి. “సమాజికులు”లు కూడ నిట్టియుద్ధయములచే నావేంపబడి యుండిరి. యూదుల సిద్ధాంతములకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించినవారి నెల్లయును సంహరించుటయే తమ ధ్యేయని విశ్వసించి, అందులకు సంసిద్ధులైయుండిన “జెలొటు” “సికారియో”యను రహస్యహంతకులును బహులుడేర నారంభించిరి. వీని యన్నిటికంటెను ఏనుకీ ముక్కు సంబంధించినయుద్ధము మొకటి యుండినది. అందుప్రధానము “లీలియ” వాస్తవ్యుడగు “జూడను” విదేశీయ ప్రభువులచే పన్నుల విధించుటకు దుపయోగింపబడుటకై ప్రారంభించబడిన జనాభా పద్ధతి ప్రజలకెల్లరకును ఏవ్యముగ నుండెను. క్రైస్తవ శకము ౧ వ సంవత్సరమున నేర్పాటు గావించబడిన జనాభావలన విదేశీయ ప్రభుత్వము నెడ గల మతవిద్వేషము మరలత ప్రబలిదేశమునందల్ల కల్లాలము కాజొచ్చెను. యూదుల ప్రతిభానివృత్తకార్యములకెల్ల పుట్టి నిల్లనదగు నుత్తప్రాంతమునందు విప్లవము ప్రారంభమయ్యెను. ఫ్రెంచి చరిత్రకారుడగు “రెనాన్” చెప్పినట్లును, “ఎల్లరును నొకమహాత్మ్యాల ముదయింపనున్నదని విశ్వసించి. మతగ్రంథములకు వివిధములైన విపరీతార్థముల కల్పించి తమకుల యాశలకన్నీటిని ద్రువజనుచుకొనసాగి, ధర్మాశ్రమకు కాంతిని ప్రసాదించి, భగవద్విద్వత్కార్యమును శాశ్వతముగ సంపాదించుకొనిండునన్ను, భావిరాజ్యస్థాపనా నూచనలును విధానములునుకూడ ప్రాతనిబంధన గ్రంథములందలి ప్రతిపంక్తియందును వారికి నప్పటికడయ్యెను.”

ఏనుక్రీస్తు గావించిన నైతికమరివర్తనము

ఏనుక్రీస్తు తనమతబోధన ఉపక్రమించుచున్నప్పుడు ప్రపంచ పరిస్థితుల పరికించి, సంస్కరణసాఫల్యమునకై నేమార్గము నవలంబించి, యెట్టిసాధనముల నుపయోగింపవలెనో ముందుగ నిర్ణయించుకొనవలసియుండెను. పశుబలప్రయోగము అన్ని సందర్భములందును త్యాజ్యమని ఏనుక్రీస్తు రూఢిగనమ్ముటచే, అహింసాతత్వమునందే సంపూర్ణవిశ్వాస ముండెనని, క్రైస్తవమతాచార్యులు బోధించుచున్నారు నే నట్లు దలఁచును. శకకాలసామ్రాజ్యములపై యప్పటికి దౌర్జన్యపద్ధతుల నవలంబించుట యాపదకరని ఆ మన తలచినదయినను అది అనిశోధనార్థమే చేపట్టెనని నమ్ముచున్నాను.

అనగా, పశుబలమును ఆర్మిసమర్థులచే నిర్మింప నిశ్చయించెను. అటుతరువాత కర్మలారణరంగమున ‘హస్సీసు’నైత మటులనే గావించి ధను ఉధృతములకు భేదమున హస్సీసు పానీతలమున భిక్షము భరి

చియే మరణించెను. క్రీస్తుచేసికొనినవిగ్ధమునుగూర్చి మనయభిప్రాయ మెట్లున్నను ‘జూడను’వంటి ఆనాటి కేవలరాజకీయసంస్కర్తలకును నాతనికిని మూలసూత్రమునందే గొప్ప భేదమున్నగునతి నిశ్చయము. ఆనాడు ప్రజాసామాన్య మవలంబించుచున్న రాజద్రోహ పద్ధతులు నిష్ఫలములని జూడను చరిత్రవలన అతనికి స్పష్టమయ్యెను. “నారాజ్య మీయుమాలోకమునకు సంబంధించినది కాద”ని యేనుక్రీస్తు చెప్పినప్పుడు అతనియుద్దేశ మేమి? నైతానును (అనగా ఈలోకపు రాజును) నైతానుసాధనములచే చంపదలపలేదని దీనిభావము. ఆయనపద్ధతులు యీలోకసామాన్యపు” పద్ధతులు కావు. కాని, అంతిమాత్రముచే నాతడు “పారలౌకికు”డని చెప్పుటకును వీలులేదు. దానిభావ మేమనగా, ఆతి డీలోకసామాన్యపద్ధతి నవలంబించువాడు కాదని మాత్రము అర్థము. ఆతడుతన భవిష్యారంభముందే రాజకీయవిప్లవకారుడుగా మారుట కెంతయో ఉద్దేశముండెను. కాని అతడాయుక్తమునకు లొంగక దానిని జయించెను. అతడు గావించదలచిన విప్లవము నైతికవిప్లవముగాని రాజకీయవిప్లవము కాదు. కాని, పాప మారనికి “విప్లవకారుల” యవస్థ మాత్రము తప్పినదికాదు. అప్పుడు రాజ్యాధికారిగనున్న “నైలటు” గారి యుత్తరువుప్రకార మారనికిని నిలవనై వేసిరి. ఈకొరతేయు నప్పు డాతనికిని పరిపాసించుటకై అతనికి “యూదులరాజు” అనువీరు దమునిచ్చి. నైతిక విప్లవసాధనముగ గానిపొందినను, ఇది నిజముగ ఆ రోమక అధికారియొక్క అనుమానములను నూచించుచున్నది. స్వతంత్రమనగ అన్నిటికంటెయును సత్యము ఆత్మపారిశుద్ధ్యములందీతరవలె నని క్రీస్తుయొక్కమతము. “రెనాన్” అను ఫ్రెంచి చరిత్రకారుడు తనకాలమునకు సరిపోయిననునిషి యని నాతాత్పర్యము. అతనికి అన్నిటికంటె శాశ్వతసరములే చాల ఎక్కువైనవి. తక్కిన వన్నియు దానిముందర తీసి దూరముగ పెట్టవలసినదే. “దేవునిమార” నని చెప్పకొనుచు ప్రతివయసుమందును మతాధికారమే యుండితివలెనని చెప్పు యేనుక్రీస్తు సిద్ధాంతము రెనాన్ గారి కెంతమాత్రమును బోధపడదు. ఆయనను అతిదుర్బేలిక యిక్కింది సారాంశముతో మాత్రము నేనేకీభవించుచున్నాను. “గాథమగు దేశాభిమానియు, నిశితమగు ప్రజాస్వామికవాదియు నగు యేనుక్రీస్తు తనకాలమందున్న లోకకోద్యమప్రవాహము నడ్డగింప యత్నించుచుండెడు కాని, రాజకీయము అప్రధానమైనదని చెప్పుటలో ఆతడు లోకమునకు ప్రకటించినదేమనగా:—సర్వమునకు ఒక్కదేశమేకాదు; పౌరు డొకటకంటె మానవమాత్రుడగుట మఱకు చాలప్రధానమైనది; ఉన్నతమైనది.” శత్రువులచే పగదీర్చుకొనవలెనని యుక్తాయోయులు లోలోనమండుచుండిరి. కాని పగవీర్చుట మనపనికాదు. ఇది భగవంతుని కర్తవ్యము. దెబ్బకు దెబ్బ కొట్టవలెనని చెప్పువారికి యేనుక్రీస్తుచేసిన బోధయేమనగా:— ఎవరైన నీచెంపమిదకొట్టిపో, ఆతని నీరెండవదింపను కూడ అందియున్నము.

ఇంతవఱకు పరదేశీయుడగు క్రూరప్రభువునుగూర్చి చెప్పబడెను. ఇక, తనస్వదేశముని గూర్చి చెప్పెదను. స్వీయుడగు తన దుర్జనునకు లోనై, పరప్రభువులందలి భయముచే పరప్రభువుల యాశ్రయమున

సుంకముల వనాలుచేయు నాకరియైపోయిన తనస్వశేషముడను యూదు డుకూడ యేసుక్రీస్తుముక్కు అహోహుగ ప్రేమసముద్రమును హాయిగ పోల్చినవాడు. త్యాగి ప్రేమధనులచే స్వాతంత్ర్య సలపన్నతము, వృద్ధులైగొల్లముచే పశుబలాధ్వంసమును నిధిమననుమాట అనాది సుండియును ప్రథమమావసంతానముగు ఆదో, కెయినలనాటినుండియు—వచ్చుచు నే యున్నది. కాని, యాసిద్ధాంతము క్రీస్తుకాలపు పరిస్థితుల కెంతయో యొక్కవగ తిగియుండుట తన, అనియునుదేశములలో యాభాగముమాత్రము కొంచెమువివరముగ మనకిప్పుటికిని మిగిలియుండుటచేరను యానాటి క్రైస్తవులను, చింతించును నుడ, దీని నొక విచిత్రముగ—ఒక్క యేసుక్రీస్తు మాత్రమే చెప్పినవానినిగ—తలంచుచున్నాడు.

ఏసుక్రీస్తు—గాంధీ

ఏది యెట్లున్నన, సహాత్మాగాంధీకుడ ఈవిచిత్రాంశమునే బోధించెను. కాని, సర్వవిధముల ఆయేసుక్రీస్తునే పోలిన యాకాలపు మానవుని పరమదుష్టునిగా భావించుటయు,—సర్వవిధముల కాంతి దూతను బోలి తాకిత్యవహారములందు అద్వితీయముగ పాటుబడుచున్న వానిని కాంతికి భంగకారుడని కీర్తించుటయు—సను నీరండుపములు క్రైస్తవ ప్రభుత్వముచాలనే పడెను. క్రీస్తు రాకపూర్వము “జూడియా” దేశములో నెట్టిపరిస్థితు లుండెనో, గాంధీచహత్ముడు రాకపూర్వము హిందూదేశపు రాజకీయపరిస్థితులకూడ సరిగ అస్థితిపే పోలియుండెను. పూర్వము జూడియాదేశస్తులకు యేసుక్రీస్తు ఎట్టి మందు చెప్పెనో, యానాడు గాంధీచహత్ముడుకూడ భారతదేశపు లోగముల కుదుర్చుటకై వెదకులాడుచున్నవారికి సరిగ అట్టిగుండునే చెప్పెను కష్టసహనమువలన ఆత్మహత్య, రాజ్యభార నివ్వణాకై నైతికసాధన, స్వరాజ్యసంపాదనకు ముందు ఆత్మశుద్ధి—యిది మహాత్ముని ముఖ్యసిద్ధాంతము—ఇది మహాత్ముని గాఢవిశ్వాసము అహిమ్మవాదాదు కాంగ్రెసుసభలో మహాత్మునితపద మలంకరించిన ఆమహాద్భుతతత్వమందు నివసించు భాగ్యవంతుని మానవులు గాంధీ మహాత్ముడు అంతలేని ప్రజాసమూహములనునొక్కార్యములం దనతి కాలములో నెంతటి మహాద్భుతపరిణామముల నొనర్చెనో కండ్లార చూచియుండరి.

మహాత్ముడు - సత్యాగ్రహము

గాంధీచహత్ముడు యిండియాగవ్వ మెంటులో ప్రత్యక్షసంబంధము గలిగియుండెను. అనేకసార్లు వైస్రాయికి సలహాచెప్పెను. బ్రిటిషు గవర్న మెంటు దక్షిణాఫ్రికాలో కష్టదశయందున్నప్పుడు గాంధీచహత్ముడు యిండియాలో—ఉచితముగ—నైస్యమునకు కపా యిలనుచేర్చి వారికి సహాయముచేయుచు నేయుండెను. అహింసామహా తత్త్వస్వరూపమైన యామహాత్ము డిట్లు రక్తపాత మొనర్చు కపా యిలను తయారుచేయుచుండుట చూడగ చాలచుండికి ఆశ్చర్యము గలిగెను. కాని, యంతరాజ్య కిగిలిన పొరుడు—గవర్న మెంటుకు కింతటి

దగ్గర మట్టమైననాడు—గవర్న మెంటు చేసిన యొకానొక చట్టమును ధిక్కరింపక తప్పినదికాదు. యుద్ధాంధ్రముందు యిండియాముక్కు ప్రభుభక్తినిగూర్చి యెంతయో కృషిజరిచిన జాతుమచేసిన బ్రిటిష్వారి ప్రకృటనలు చేసినవారెవరు. యుద్ధానంతర మాక్రమతయొక్క పరిణామ మింకొకటి చట్టరూపముదాల్చినది కలలోనైన తలంచియుండరు.

భారతరాజ్యాంగమందు భారతీయుల కెక్కువభాగ మిచ్చెనన మని నైతికతపైది సంస్కరణ ప్రణాళిక యొకటి ఆలోచనలో నుండెను. ఇదిగా! ఈచేతితో భారతీక శక్తునిస్వాతంత్ర్య మిచ్చుబోవు చున్నామని యొకముల వైకి మాటలుచెప్పుచుండగ నే రెండవచేతితో నిదివరకే నిర్బంధన మొనర్చుబడియున్న కొంచెపు స్వాతంత్ర్యము లకుకూడ త్వరత్వగగ సహరించుచుండెను. ఆ 1917 సం॥ ఏప్రిల్ 21 వ తేదీన సనునా యన్న గారను చింద్వారా ప్రవాసమునండి అప్పటికి న్యాగంవత్సరముల క్రిందట మాస్వాతంత్ర్యము సహరించి న దేశసంతోషానానము కల్గించి జైలునకు పోవ నుద్యుక్తులమై యాక్రిందవిధముగ వైస్రాయిగారికి వ్రాసితిమి.

“ఇప్పుడు యుద్ధము ముగిసినది. కాని దానివలన బుట్టిన క్రాంత్యముమాత్ర వింకను యశస్సుగ చరింపుచునే యున్నది. భూజలమున కంటె శక్తువ న్యామహైట్టి పద్ధతిపై ప్రపంచాతని నిర్ణయించుటకై పాడినుపట్టణమందు సమావేశమైనవారు ప్రజాసేవకులే గాని ప్రజలపై యజమానులు గారని ఒకమూల మహాగంభీరవాక్యముల బ్రకటింపచు నింకొకముల భగవత్ప్రజలు తమ చావుబ్రతుకులకు సంబంధించినవిషయములనుగూర్చి వారు నోరెత్తి చెప్పటకైనను వీలులేకుండ ఆటంకపరచుచున్నాడు. మానోటికి వేసిన తాళము నింకను తీసివేయక పోవుటయే గాక భగవంతుడు వాగింద్రియము ననుగ్రహించిన ముప్పది మూడు ప్రాణిజాతియొక్క నోళ్లను బంధించుటకై గవర్న మెంటువారిక చెప్పనలవిగాని నిగంక్ష రీతిగ నిప్పుకు నిర్బంపబడిన కాలకు చట్టమునల్ల న్యామపరిపాలన మంతమొంది తత్ స్థానమున క్రాగ్యమే రాజ్యముచేయును.

భారతదేశమం దున్న ప్రజాజాతిని ఈ చట్టము బాధించున దైనను, ముఖ్యముగ ముసల్మానులే దీనికి ముందుగ ఆహుతియగుదురు. “ముద్రణకానము” వల్ల బాధ నొందినది ముఖ్యముగ ముసల్మానులే. ఏ ఒంటికొట్టలానో, యే మురుగుడులంకలలానో, న్యాయ విచారణ గాని, విడుదలయాక గాని లేక జైళ్లలో మృగమున్న దురదృష్టవంతు లగు బంగారాయవకలను మినహాయించినచో “దేశసంతోషానానము” వల్లకూడ శక్తువగ బాధ నొంది ముసల్మానులే. “ఆధికారవ్యము చేతికి రాక్షసజలము నిచ్చినను పరవాలేదు, వారుదానిని రాక్షసబుద్ధితో నుపయోగింపరు. అని-పాపము!—లేని ఆశను తెచ్చిపెట్టుకొని ఆంచువారికికూడ మా స్వానుభవము నొక్కసారి చూచినచో వారిని బాధించుచున్నయీబద్ధిభ్రమ తొలగి పోగలను. గవర్న మెంటువారిచట్టమును “కాగ్రతగ, విచక్షణతో” నుపయోగింతురనుట యెట్లొ మాకు బాగుగ తెలియును. “మేర మేరగ

చెప్పక, “విచారణాధికారులు” చాటున గహస్యముగ కూర్చుని చేయు ఈ పగులాట “విచారణ” యెట్లుండునో మాకు స్వానుభవవిదితమే. ఒకవ్యాధిచెట్టుగాని, నూత్రముగాని లేక అడ్డగోలుగ ప్రోగుచేయబడిన రహస్యపు సాక్ష్యముతో, కష్టపహగమును నడపుచు, నలుగురిమొగమును చూడజాలని రహస్యపు రిపోర్టులను తయారుచేయుచు, ఇంత శ్రమపెట్టి గుడకు నిరపరాధి యని త్రోసివేయుచు, కూర్చుండు ఈ “విచారణాధికారులను మేము బాగుగ నెఱుగుదుము. స్వానుభవముచే నిన్ని సంగతుల నెఱిగినమా కీవిషయమై గట్టిగ మాట్లాడుట కధికారము గలదు. కావున ఈచట్టము విషయమై మేము చెప్పిన సేవనగ: — ప్రపంచమను అయిదవవంతు మానవకోటిని ధర్మతరమంగముల శిక్షించుటకై యేర్పడినచట్టమే యీక్రూరనిరంకుశచట్ట మని మా నిశ్చయాభిప్రాయము.

సత్యాగ్రహమును ప్రారంభించిన తత్క్షణమే చౌలకుబిల్లుల యొక్క సంపూర్ణస్వభావమును గాంధీచూహాత్ములకు తెలియజెప్పిన వారము మేమే; ఆభాగ్యము మాకే అట్టినది. ఆసహాయగోదయము యొక్క ప్రథమదశ యిదియే. ఢిల్లీ, అమృతసరము, లాహోరు, అహమ్మదాబాదు, తదితర గుజరాతుప్రాంతములలో జరిగిన విషయములు తమపరి వచ్చినవి. “నేను చేసినతప్పు హిమాలయపర్వతమంతయున్నట్లు ఉన్నదా”ను మహాత్మునివాక్యమును గవన్న మెంటువారును, తదనుచరులును ప్రపంచమునకు చాటించుచున్నారు. కాని, ఆకాలమందు మహాత్ముడి రీతిగ దేశస్వాతంత్ర్యసంరక్షణార్థమై ప్రజాశక్తుల నన్నిటిని వికృతమొనర్చక ఊరకున్నచో, ఆత డొన్నక తప్పు హిమాలయపర్వతశిఖర మాలకంటె నింకనెక్కువ దాటిపోయెడిది. కాని, యీసంగతిని ఒప్పుకొందమును సరళస్వభావము వారికెవరిని నున్నట్లు గన్నట్టు.

మహాత్ముడొనర్చిన “హిమాలయమంతటితప్పు”-అంత యొక్కనగ చూచుకొన్నను—ఏమిటిది! ప్రజలలో నెంతవఱకు ఆత్మనిగ్రహము కలనో, యెంతవఱకు సాధనకలదో,—సరిగా అంచనావేసికొనలేకపోయెను.—అంటియేగాని, అంతకెక్కువతప్పు లేదు. కాని మహాత్ముడు చౌలకుచట్టము నెదిరింపక ఊరక కూర్చుండియున్నచో ఆతడొనర్చినపాపమునకు మితియే లేకుండెడిది. ఎన్నిప్రాయశ్చిత్తము లొనర్చుకొన్నను దానిని వదలించుకొనలేక పోయెడివాడు. క్రొడోద్రేకభూరితులైన ప్రజాసమూహములయొక్క దౌర్జన్యమునంతను త్రాసులో నొక ప్రక్క నుంచుదు; ఈబిల్లులవల్ల మనజాతిపై బడవేయనెంచిన మహాదాస్యమునకు మాటుమాటాడక తలయొగ్గుటలో గల పిఠికితనమును త్రాసులో రెండవప్రక్క నుంచి చూడుదు.

ఇట్టి దౌర్జన్యమును నాకెంతటి అసహ్యమున్నను నేను త్రికణ శుద్ధిగ చెప్పనదేమనగ:—శుద్ధస్ఫటికాకృతియగు ఆమహాదేవుని సింహాసనమునెటు నే నావిచారణదినమందు ఈ దౌర్జన్యములన కలిగిన పాపమునంతను నెత్తిపై వేసికొని నిలుచుండగలను గాని, అంత పిఠికితనముగ దాస్యమునకు తలయొగ్గుట యను అగాచ్యపు పాపమునకు మాత్రము నేనాదేవుని యెటుట సమాధానము చెప్పజాలను.

ఇట్లు చెప్పటలో నాటుదీగ నన్నములు కఠినశిక్ష ననుభవించి తీవలయునని కావించినవ్యాధిగారియెదుట మనశాయకు డెప్పుడు తనతప్పునొప్పుకొనెనో యప్పటికి నాల్గు వన్నములకు భూగర్వపు పరిస్థితలగూర్చి మాటలాడు చున్నాను. ఆమహనీయుడు “నేను నిప్పుతో నెల్లాటము చేయుచున్నాను” అనుటయేగాక “నేనట్లుచేయునేపెరితిని. నన్నిప్పుడే వదలివను ముందుకూడ నట్లే చేయగలను” అనికూడ నెల విచ్చెను. కేవల ముపయోగించినపద్ధతులనె గాక తుదివఱకుకూడ ఆయన యేసుక్రీస్తునే యనుకరించెను. ఏమైననుసరే! తా నొనర్చ గంకణము కట్టికొనినవనిని చేయనయ్యకుండయ్యెను. దానివలన తనకు మరణదండన విధింపబడు నను భయముకూడ తనకర్తవ్యమునుండి యాయనను మరల్చజాలక పోయెను.

దౌర్జన్యరాహిత్యము

దౌర్జన్యరాహిత్యనూత్రమువై నాకుంటివారి యభిప్రాయమును గూర్చి మరల కొంచెము ముచ్చటించును. నేను దుర్భాగ్యము నెట్టిదైనను యెదిరింపగూడదను ధర్మమును నమ్ముకై స్తవ్యుడనుగాను. అధిక సంఖ్యాకులగు క్రైస్తవులును క్రైస్తవరాజ్యములు కూడ నిట్లే నమ్ముచు ధర్మములో గాకపోయినను నాచరణములో నాతో నేకీభవించివారు. ఈరాజ్యములకును, ప్రజలకును మొన్న జరిగిన యైకోపాసంగ్రామము, తమమతధర్మమగు దౌర్జన్యరహిత్యసిద్ధాంతమును ఆచరణమునం దుంచుటకు మంచియనకాశమును కల్పించెను. కాని యొక్కరాజ్యమైనను ఆనూత్రము నాచరణమునకు తెచ్చుకొనలేక పోయెను. యుద్ధము చేసి ధర్మమును సాధించుట పాప మని మనస్సాక్షి కల్గి, నమ్మినదానినెల్ల నాచరణమునందుంచుకొనుచున్న కొందలు క్రైస్తవులు “దొంగలని హేళనముచేయుబడి పరిహాసాస్పదులై తుదకు దేశద్రోహు లని శిక్షింపబడిరి. అంతయుగాక ప్రతిదేశమునందలిమతసంఘములును, తమతమజాతీయ పతాకముల నాశీర్వదించి ధర్మయుద్ధమునకై తరలునపు డెట్లు పంపబడుదురో తమమైనకుల నట్లు పంపిరి. తుదిమతకర్త యగు మహాత్ముడు జేవు డాయన (నాశీర్వదించుగాక!) యొక్కయన చరడను నిజమైన ముసల్మానుడను నైన నేను యుద్ధముచేయుట తప్పనియే నమ్ముచున్నాను. యుద్ధముకంటె నింకను గొప్పతప్పు లున్నవనికూడ నమ్ముచున్నాను. కొర్రాను “మతవ్యవహారములలో బలవంకిములేద”ని చెప్పుచున్నది. ఏలన మతవిశ్వాసములకును, దౌర్జన్యములకును సామాన్య ధర్మము కాదు. రెండును భిన్నాధికరణములను కలవి. కాని యొకమహావ్యవస్థయనకు యుద్ధము తప్పనిసరియగునపుడు, శత్రువునకు దౌర్జన్యమే మార్గ మగునపుడును, నేను జవాబువీయియుండను, మహావ్యవస్థయొక్క యనుచరడనైనను నెనుదీయక దానిసాధనముచేతనే వాని నెదిరించి వానియాయుధముచేతనే వానిని శిక్షించుట యవసర మని తలంచుచున్నాను. శత్రువు దౌర్జన్యమునే సాధనముగాగ్రహించి ఆయాయుధమునే నాపై ప్రయోగింప సమకట్టినయెడల వానికెదురెత్తుక తగ్గింపకుండను నాపకుండను నెంతదౌర్జన్యమును చూపగలుగునో యంతియనుచూపి నామతమును నేను రక్షించుకొందును.

కొరనుచెప్పినట్లు శత్రు “వస్త్రసన్నాసము చేసినపుడు” నాకత్తినికూడ నొరలోపెట్టుకొని తీవలయును. కొరనుభర్తాగు సారముగ యుద్ధముచేయుట సాధకార్యమే. కాని పగనుతీవడనము యుద్ధముకంటె పాప కార్యముగాన, యుద్ధసాధనములతో గాని సాపే తేరువచ్చును. మరేతీవడన ముగియించి, ప్రతివానిని భగవదనుగ్రహమును సంపాదించుటకు ప్రయత్నముచేయు స్వాతంత్ర్యము లభించినప్పుడు యుద్ధముకూడ నాగితీవలయును. ఇదియు సుహృద్భక్తిచుట్టునున దౌర్జన్యముయొక్క పరిమితి యని నాయభిప్రాయము. ఇంతకంటె నెక్కువ దౌర్జన్యము నుపయోగించుట భగవదనుగ్రహమును యగును. నేను గాంధీమహాత్మునితో కలిసి పనిచేయుట కొప్పు కొంటిని. ఆయనతో కలిసిపనిచేసినంతకాలము ఆత్మోత్థానము కైనను దౌర్జన్యమార్గము ననుచరింపకపోవుటయే మాద్వర్తని జరిగినయొడగడక. నేనుస్వబుద్ధిప్రేరితుడనై యాయొడంబడికను చేసికొనుటకు మూడుకారణములు కలవు. మనము దౌర్జన్యమునకు గడంగుండునో జయము నొంద గలనుమనది మొదటిది. 3౨ కొట్ల జనసంఖ్యగల దేశము దౌర్జన్యమునకు గడంగుట యపకీర్తికరమగుట రెండవది. దౌర్జన్యముచే వచ్చిన జయము భారతదేశమునందలి యుద్ధభక్తులు లగు బాతుల సాహసమును దగుట చేతను, నట్టిబాతులకును సామాన్యప్రజలకును మధు నంతరములు ప్రపంచమునందలి యన్నిదేశములందుకంటె ఈ దేశమున నెక్కుడుగ నుండుటచేతను ఆజయ మన్నిబాతులును కలిసి ప్రయత్నించి పొందని దగుట మూడవకారణము. మనము కొంత స్వరాజ్యము స్వరాజనామభవ నీయుము కావలయును. మరియు నందరు ప్రజలయొక్కయు బుద్ధిభూర్వకమగు త్యాగముచే పొందగలిగినది కావలయును. అట్లే కాకపోయిన తద్రక్షణకు మన యుద్ధభక్తులు లగు బాతుల సాహసమును కొరకు యవసరమగును. అట్లెన్నడు నుండరాదు. స్వరాజ్యము అల్పసంఖ్యాకుల యత్యధికత్యాగముచే గాక, అధిక సంఖ్యాకుల పరిమిత త్యాగముచే సంపాదితమై యుండవలయును. దౌర్జన్యవిరహిత అసహాయోగమున నిర్మాతాత్మకత్యాగముయొక్క స్వరాజ్యసంపాదనా శక్తివై నాకు సంపూర్ణమైన విశ్వాసము గలదు. గాన నాకు దౌర్జన్యమునే పట్టుకొని ప్రేలాడునవసరము లేదు. ఈకార్యక్రమముచే మనము సత్వర స్వరాజ్యసంపాదనమున విఫలుల మైనను, బుద్ధిభూర్వకముగను సంతోషముతోను కష్టముల ననుభవింపగలుగు శక్తి, దౌర్జన్యమే యుపయోగింపవలసి వచ్చుకామునకు తగిన క్రమశిక్షణము నొసంగగలదని నాకు తెలియును. మహావీరాగ్రీక నాచరణమునందుంచియు, తదాచరణమున నవశ్యములగు స్వల్పత్యాగములకు ప్రజల నల వాటుపరచియు, పనిచేసినయెడల తత్కార్యక్రమము భగవదనుగ్రహముచే మనలను విఫలీకృతమనోరథుల జేయజాలను.

స్వరాజ్యసంపాదనమున జాతియొక్క కర్తవ్యము

ఈమాత్రపు స్వల్పత్యాగములను చేయజాలని యస్పదేశీయులను “యుద్ధమునకు వెడలు నైనుకు దెంతటి త్యాగమునకు సంసిద్ధుడగు చున్నాడో యలాచిందితిరా” యని యడుగుచున్నాను. బైబిలు

నందు చెప్పినట్లు “మిత్రునికొరకు ప్రాణత్యాగముచేయుటకంటె నధిక మగు ప్రేమ మాఘను మాపజాలడు.” 15 లక్షలభారతీయసోదరులు తమకెంతమాత్రమును సంబంధములేనివిషయమును ప్రాణముల నొసంగుటకు యుద్ధమునకు వెడలి. భారతీజాతీయతయని మిన్నగును పొగడుకొను చున్న మనము అసహాయోద్ధమభూతిముగ చేయవలసిని స్వల్పత్యాగములు చేయ వెనుదీయవలయునా? మనము చేయుచున్నపని, నిజముగ మనము చేయవలసియున్న కార్యములో నొక లేకమైయున్నది. స్వరాజ్యము కరకలామలకమై లభించిన వెనుక యుద్ధభటుడు చేయవలసిన త్యాగముకంటె నెక్కుడుత్యాగము చేయవలసి యున్నది. ఒకభర్తాము కొరకై బలియగుట చుననుకొననంతటి కష్టకార్యము కాదు. సర్వకాలములందును, స్వదేశములందునుకూడ నట్లు త్యాగము చేయువారలుండరు. ఒకప్పుడు మిగులక్రుద్రవిషయములకై పడ త్యాగమాచరించుట సంభవించుచున్నది. ఒక యుద్ధముకొరకై బలియగుట యంతకఠినకార్యము కాదు. భగ్యనిర్వహణముకొరకై జీవించి కష్టించి తన్నివ్వసాణమున వచ్చుకష్టముల ననుభవించుట అంతకంటె కష్టతరమైన కార్యము. ఇప్పుడు మనము పక్షకష్టముయొక్క పరిణామము భారతదేశమున స్వగర్భకుల్యముగ చేసి భగ్యసంస్థాపనము చేయుటగాన యది కష్టతరమగు కార్యము.

అసహాయవాదుల దౌర్జన్యము; తత్ప్రతికత్తుల దౌర్జన్యము; అదలిభేదము

నాబౌద్ధతాభిప్రాయము లిట్లుండుటచే, దేశమును కల్లోలవిప్లవములపాలుచేయుటయే యసహాయవాదులకృత్యమని మనకు మనప్రతికక్షు లాపాదించు సాహసమునకు నే నచ్చేరువందుచున్నాను. దౌర్జన్యపక్షమునుండి తమ్యము గాపాడుచున్న మనము దేశమునందంతటను దౌర్జన్యరాహిత్యమునగుగ్ని పూచీపడవలయునట! ఎవరు మనకద్దనండి యిట్టి గాదానమును కోరుచున్నారు? తమచేతనే జరియవ్వాలాబాగు నందు వధింపబడిన పసిపాపల రుధిరధారలచే సిక్తములైన వారిశాస్త్రము లింకను వారలేదు. ఇప్పటికి వారు పశ్చాత్తత్తులైనచిన్నములు గానరావు. మనమిప్పటికి తత్పాపకాయలను శిక్షింపనేరదు. ఇట్లు వారుచేసి నట్టియు కండ్లకు కట్టిన ట్లగపడుచున్నట్టియు దోహమును, చారీచారా యందును బొంతయియుండును జరిగిన దౌర్జన్యమునకు మనఃభూర్వకముగ సంపూర్ణ బాధ్యతను మన నాయకాగ్రగణ్యుడు వహించుటతో పోల్చినయెడల అసహాయోగలయొక్కయు, నిద్రయులైన తత్ప్రతికత్తులయొక్కయు నైతికశక్తిలోనిభేదము లేకులెల్లము కాకలదు. చారీచారాహిత్యము నేనే కాకుడనని చెప్పిన మహాత్మునియొప్పుదల వాక్యముల వీ క్రైస్తవప్రభువులు ప్రపంచమునకు చాలుచున్నారు. కాని నెంటువీటరు మార్క్సుయొక్కచెవిని కోయుటకు కారణము యేమి క్రీస్తు పర్యవసానమైనచేసినమతభోధయని యందురు కాబోలు!

చారీచారావంటి వివాదకరములగు సందర్భముల జరిగించి నప్పుడు, చేసినదుష్కార్యములనేగాక, నిర్యాసంపబడిన దౌర్జన్యమును కూడ పరిశీలించుట యవశ్యకము. అసహాయోద్ధమభూతంధమునందలియు

భారతీయజనలకు గల్గిన భావోద్వేగము, భాగ్యశ్రేణిత్వమున శ్రుత పూర్వమైయున్నది. ఈ దేశీకపూరితమైన జనసమూహము కోపముచేతయు, క్షోభాపమునుగూర్చి చింతించుటగాక, యీ దేశస్థుల ప్రాంతముతో భాగ్యశ్రేణిత్వమునుగూర్చి పొరుగును పున్నట్టి దేశములనుగూర్చి సంతసింపవలయున్నది. కోట్లాది ప్రజలు స్వాతంత్ర్యోత్సాహముతో ప్రేరేపింపబడి, గాంధీయహాత్ముల నాయకత్వము క్రిందనున్నంత శాంతి పూరితమైయున్న మరెవరియైనా దాహాణము ప్రపంచమున లేదనుట నిశ్చయము. ఇట్టి సందర్భములే క్రొవ్యమున కాటపట్టైన యెకోపాఖండమునందలి దేశములలో జరిగినయెడల గర్వప్రశ్నయే జరిగియుండును. అట్టి ప్రశ్నయు భారతదేశమున జరుగకుండుటకు గాంధీయహాత్ములను వారి యనుచరిత్ర ముఖ్యకారణము.

సహకారము

దౌర్జన్యరాహిత్యమునుగూర్చి చర్చించుచు, ప్రధానవిషయమును మరచితిని. ఎప్పుడు మరల కథాంశమునకు వచ్చెదను. అమృతసరహా జననభలో నుపపాదించబడిన ప్రధానతీర్మానము సంస్కరణముల గూర్చియు. ఆ మహాసభ జరిగి, ఎప్పటికి నాలుగువత్సరములేమైనను, ఈ విషయమున గాంధీయజన చర్చలలో కాననమైన ప్రవేశకత నాయకుడగు శేకబంధు దాసుగారుక, మహాత్మునియగు స్వర్ణీయ లోకమాన్యధును, కాననభాప్రవేశమున 'కొంతిమాత్రము' నంగీకరింప లేదనియు, మహాత్ముడే హతీర్మానమున కొకసంవత్సరము నుపపాదించె ననియు, నెరింగినచో చాలమంది కాశ్చర్యము గల్గును. రాజప్రకటన మున గాంధీయజన వాదానానుసారముగ సంస్కరణములను ఫలోన్ముఖమునకు దెచ్చుటకై యధికావధానముతో సహకారమొనర్చు, కాంగ్రెసు సభాముఖమున ప్రజల బుర్రలొప్పుటకై మహాత్మునిచే నొక సవరణ యుపపాదించబడెను. ఏపక్షమును తమపట్టునవీడలేదు. అట్టి తరుణములందు, మామూలుగా జరుగునట్లు విషయనిర్ధారణసభయందు గాంధీయజన చర్చలవలన, కాంగ్రెసు మహాసభా కార్యక్రమము, నిలిచి పోవకొండంగను. కాంగ్రెసు మహాసభ యంతకును ముగియదయ్యెను. మిఠో నిజాంకే మనవిచేసికట్లు నేను కాంగ్రెసు వ్యవహారములలో బాల్గొంటున్నదే ప్రధానము. క్రొత్తవాడనైనను, నేనొకరిన కాన్యము ఆకర్షణీయమై ప్రాముఖ్యముయ్యెను. నాసోదరుడును, నేనును, చిత్తరంజన, లోకమాన్య, మహాత్ములకు మద్దతును, నంగీకారమును మార్గమునొందు కనుగొనవలయునని ప్రయత్నించితిమి. ఎట్టకేలకు కృతార్థులమైతిమి. "బాధ్యతాయతపరిపాలనమును సత్వరముగ సముపార్జించు నుద్దేశముతో వీలగునంతవరకును సంస్కరణచట్టమును వినియోగించు కొనవచ్చునని యీసభాస్థాయిలు దలంచుచున్నారని, విపిక్ చంద్రపాలు డేశకసమరణ నుపపాదించెను. నేను దానిని బలపరచితిని. అంతటితో కాంగ్రెసుసభ వాతావరణము ప్రశాంతమయ్యెను. వాడప్రతివాదము లుడిగెను. "సంతూర్ణ బాధ్యతాయత ప్రభుత్వమున త్వరగా స్థాపించుటకై వీలైనంతవరకు, యీ సంస్కరణముల కొనసాగింపవచ్చునని యీసభాస్థాయిలు నమ్ముచున్నారని యుపపాదించబడిన తీర్మా

నమును ఉభయపక్షములవారు నామోదించు మనసి. భారతవర్షము బాధ్యతాయత ప్రభుత్వమునకు తగియున్నదనియు, రాజకీయసంస్కరణములు అసంభార్యము లనియు అసంభృష్టికము లనియు ఆశాభంగము లనియు, స్వగంధినిగ నూత్రముల ననుసరించి బాధ్యతాయత ప్రభుత్వమును స్థాపించుటకై పార్లమెంటుసభ వేగమే ప్రయత్నములు సల్పవలయు ననియు, మున్నగుమార్గులతో దాసుగా రొకతీర్మానము నుపపాదించిరి. ఈతీర్మానమును కాంగ్రెసు మహాసభ యంగీకరించెను. మహాత్ములను, నాతనిసహచరులను, అమృతసరస్సునందుగూడ ప్రభుత్వముతో సహకారమునర్చుటకు సంబంధముగా నుండిన తెల్పుటకే యీసభాముల నిచ్చట ముచ్చటించితిని. ఇప్పటి పరిస్థితులు విపరీతముగ మార్పు పడినను, నేను చాలకాలము నాసోదరుల నెడబాసి చెరనాలయం దుండియుంటుంటే నీవారైన నాకచ్చెరిపు గలిగించెను. అంతటనుండియు హిందూమహాత్ములీయు లొకరియెడ నొకరు శత్రుత్వమును పాటిచుట మనసి. ప్రశ్నిర్థలమనియైన దలంచుకొనలేరి. వారంతట నుండియు, సోదరులను సహచరులనై మెలంగకొచ్చిరి. ఆచార దూరమై ఆర్భాటసహితమై తెలపజ్జియై కలసాన్యమైన యుపన్యాస పంపర లంతమొందెను. కాంగ్రెసు తీర్మానములు నిక్కువముగ తీర్మానములే యనియు, ప్రజలు హాని నాచరించుటకై తీర్మానించుకొని రని యను దెల్పుటకై యొకకథనుగ నట్లుదల ప్రజల నావహించెను. మరియు వికముందు దైనముకుందక్క మాననమార్గమును భీతికొని భారతీయు లేకాన్యమును జేసు నొల్లని తెల్లమయ్యెను. ఈవిపరీతపరిణామము, నన్నాశ్చర్యనిమగ్నుని జేసి, నేనమృతసరస్సున నుపవసించుచుండ నొకనొక సోదాహరుని పద్యపాదమును జ్ఞాపిక దెచ్చెను. అపద్యమున నిట్లు కవియింపబడియుండెను:—“మద్యపాత్రము మరల దిరిగి వచ్చునరికై యొకతాబ్దము గడచినట్లుండెను. మద్యవిక్రయకాలను వీడునపుడు మాకు ప్రపంచంతయు మార్పు జెందినట్లుండెను.”

సహకారమునవీసి సహాయనిరాకరణము నవలంబించుట

ఇంతవఱకును ప్రజల ప్రవర్తనలోను భావప్రపంచమునందును జనించిన మార్పులనే వివరించితిని. ఇంతే గాక వారల రాజతంత్రము గూడ ఆకస్మికముగ మార్పుజెందెను. అమృతసరస్సున ప్రజల సభికారులతో సహకారము సల్పదని ప్రేరేపించిన మహాత్ముడే, ప్రధానమున సహాయనిరాకరణవాది యయ్యెను. రాజకీయవ్యవహారముల నిట్లు మార్పునొందించినదేది? యాద్యసమయమున ముఖ్యముగ గాంగ్రెసు వత్సరాంతమున తాత్కాలికసంధి గావింపబడిన పీఠ్యమును ప్రభుత్వము నెడ నానుభిప్రాయములుగూడ మార్పుజెందినవి యొప్పుకొనక తప్పదు. ఈ ప్రభుత్వమునకేదియో లాభ మొనగూర్చునని యాశల జెనంగి, గాంగ్రెసు సంవత్సర ప్రారంభమునను గాంగ్రెసు సంవత్సరాంతమునను వెనుకటి 'కామ్రేడు' పత్రికలలో నేను వ్రాసిన వ్రాతలను మరల నివృత్తు జదువుమండ రూపకానమైన యొకకథను ముందుకొక్క కల్పములను బరించుచుండినట్లుండును. ప్రభుత్వముతో సహకార మొనర్చు విషయమున గాంగ్రెసు సంవత్సరము దిగుబడునూసమువరకును మహాత్ములకును లోకమా

వ్య దేశబంధులకును మధ్యస్థముగా నుండిని. చివరకు కాంగ్రెసుపథ కూడ ఈ సానమునకే వచ్చి చేరెను. అప్పుడు కూడ ప్రభుత్వముతో నట్టి సహకారము సాధ్యమగుననునాళ నాకంతగా లేకుండెను. మహమ్మదీయుల (సర్కారుతో) సహకార మెట్టి విపరీతపరిణామమునకు గాగణభూత మగునో నాకు నిశితమయ్యెను. అప్పుత సరవీధులందును- ప్రజలు పొట్టనే బ్రోసవీధులు- జలియన్ వాల్లాబాగుడందును మానియన్ వాల్లాభవనమందును జరిగిన దురంతములు అధికారుల దురాగ్రహమునలన జనించి యొక దానికింకొకటి సంబంధములేని సంభవములు గావనియు ఈ దుర్మనుషం పరలు విదేశీయ నిరంకుశ ప్రభుత్వములకు దప్పక కలుగుచుండు వ్యాధి చిహ్నమునియు నేను దృఢముగ నమ్మితిని. ఈ గోగము అట్టి రాజ్యాంగ పద్ధతితో నే పుట్టుచుండుననియు అట్టి పద్ధతి మారనంతవరకు యాజ్ఞాసంభవములు మరల మరల జరుగుచునే యుండుననియు పరిపాలకుల హృదయములు సంపూర్ణముగ మార్పునొందినగాని ప్రభుత్వము జలియన్ వాల్లాబాగుడ పరంపరలే యగుచుండు ననియు నే నెరింగితిని. నూతన శాసనసభల ప్రారంభోత్సవము సల్పుటకై కన్నాటు ప్రభువు భారతవర్షమున కరుదొందిన తరుణమున “జరిగినదేదో జరిగినది, జరిగినది మరచిపొందు మన్నింపు” డని వాక్రచ్చెను. నేను మన్నించుటకు ఇదిహాకును సిద్ధముగా నుండిని. ఇప్పుడును సంసిద్ధముగా నున్నాను. కాని మరచి పోవలాలను.

మరచిపోవను. మరచిపోవుటయన మేల్కొన్నవారలు మరల నిద్రించుటయే యగును. నిజతత్త్వమును దెలిసికొనుటకు బూర్వము కనుచుండు రమ్యమగు కలలనే మరల గనుచుండుట యగును. అప్పటికింకను మహాత్ముడు యథార్థమును గ్రహింపలేదు. ఆయనలో మార్పు తర్వాత జనించెను. అప్పుత సరవీధి ముగిసినపిదప చాలగోళాలనాకును, ఇంగ్లీషువారు పశ్చాత్తాపపడుచుండు రనియే ఆయన యాశించుచుండెను. భిలాపత్తు మొక్క స్వాతంత్ర్య గౌరవములను, పునరుద్ధరించి “జబీరతుల్ ఆరబ్బును” వీడిపోయి, పంజాబు దురంతములకు తగిన ప్రతికార మొనర్చుననుడ యాశింపెను. అట్టి కేవలము ఆశయే గాదు. సంపూర్ణ విశ్వాస మన జైలును. ఇదియే యాయన కింతవరకును ధైర్యము గొల్పెను. ఆయనకు కూడ భ్రాంతి విచ్ఛేదమయినతోడనే ఆయన కార్యక్రమమును తయారు చేయుటలో ఇంగ్లీషువారు సహకృతమైతిమని దా నెన్నడును నమ్మకాలనని నూచించినపుడు, మేముకూడ ఈయన తీవ్రముగా బోవుచుండెనని తలంచెదమి. అందులకాయన “నూతనముగ మార్పు కెందినవాడ నగుటచే మరల యుద్దేశపూరితుడనైతి”నని తెల్పెను. భిలాపత్తు రానుబారుల ద్వారా ఇంగ్లాండునకు సంచీక మంపి నపుడు, నారాయణులు ప్రధానమంత్రి యగు లాయడు జార్జి గారిని దర్శించి. విఫలమనోగము లయినప్పడును, ఇంగ్లాండు దొరతన మువారి కంపబడిన కడపటి రానుబారుల ఘటనాంత మైనప్పడును, ఇక దరఖాస్తులతో లాభములేదని తేలినప్పడును, పంజాబు దురంతములు, పొరపాటున జరిగినని ద్రోసివేసినప్పడును, నిరపరాధులగు భారతపుత్రుల హతముగావించిన హంతకునకును, దుర్లయముల “పొరపాటు”ని సమర్థించి ఆయుధములచే ముప్పుకుండై హాయిగ నుండుటకు

యధికారిని, నిజుపేదలగు హౌదవుల కష్టాంతమునుండి పెన్నముల నిచ్చినప్పడును, మహాత్ములకును సహకారమునందు విశ్వాస మడుగంటెను.

సహాయ నిరాకరణము

సహాయ నిరాకరణమును గూర్చి విశేషముగ పలువురు చెప్పి యున్నారు; పలువురు వ్రాసియున్నారు. అట్టి స్థితియం దింకను దాని భావము తమకు బోధపడలేదని మనవి గోచరులకు, కొందఱు మనమిత్రులు సంయతము అనినపుడు, నే నీయుపన్యాసమునలన వానిని తృప్తిపఱుపఁ జాలను. కావున సహాయ నిరాకరణ మనన నేమియో క్లుప్తముగ చెప్పి వదలివే సెదను— పాపమును మన మెదుర్కొనఁజాలకపోయినను అధమ పక్షము దానికి సహాయముచేయకుండ నైన నుండవలెను. సహాయ నిరాకరణ సిద్ధాంత మిదియే. సహాయ నిరాకరణోద్యమమున కరత్య మగు త్యాగపరంపరల గావించుటకు భారతజాతి సంసిద్ధమైనవో; ప్రస్తుత విదేశీయ ప్రభుత్వము స్తంభించి పోవునను మాట వాస్తవము. అజ్ఞానము కలువచ్చునని మన మెఱుంగుచుము. కాని కేవలము అందు కొఱకే మనము కృషి సలుపుటలేదు. భువనముద్యమము విధ్వంసమునకే ఏగ్గడినదని దానిశాసమునుబట్టి తోచుచున్నను, నిజముగ నట్టిది కాదు. విధ్వంసమునకన్న నిర్మాణమే దానిముఖ్యోద్దేశమై యున్నది. ప్రత్యక్షముగ నికరులకు స్తంభింపఁజేయునట్లేదేము దానియందు లేదు; మన కక్షియే స్తంభించియుండుటచే మనయంత క్రతను పాఠదోలుటకై సర్వ యత్నముల సల్పుట ప్రధాననిమయము. సహాయ నిరాకరణ కార్యక్రమమందలి ప్రతివిషయమునకును విధ్వంసముతోపాటు బలవత్తగ మైన నిర్మాణవిధి కూడ గలదు. మన నిర్మాణకక్షి నెట్లు విజృంభింపఁ జేయుచుమో, దానినిబట్టియే మన జమాపజములు నిర్ణయమగును. కాని విధ్వంస కార్యమును మానివేసి, అనగా, ప్రభుత్వమువారు తమ కాశ్వేతిక కార్యమునకును మన వివాదమునకును తోడ్పడుటకై నిర్మించిన సంస్థాపనల నన్నిటిని మన మింకను నుపయోగించుకొన దలచినవో, మనకు జయమునులేదు, అపజయమును లేదు. మనజాతి కేవలము నశించిపోవును. ఒకవేళ ప్రభుత్వమును స్తంభింపఁ జేయుటయే మన ప్రత్యక్షోద్దేశమైనను ఉత్తమ నైతికధర్మమునకు వ్యతిరేకము కాదు. నాటి ఏనుక్రీస్తు నేటి మహాత్మాగాంధీ గారల ప్రేమతత్త్వమునకు నైతికము వ్యతిరేకము కాదు. మనము అట్లు ప్రభుత్వమును స్తంభింపఁజేయుట తప్పక సాధ్యమనికూడ నేను నమ్ముచున్నాను. మిత్రులారా! నేను కారాగృహవాస విసుధించుచుండిన ప్రథమ దినములలోనే మనదేశపు చెలుసాలలలో గన్నట్లు సహకారపద్ధతుల గమనించి యాశ్చర్యమున మునిగితిని. మానమునందంతకు సక్రమముగ ప్రవర్తించిన ఖైదీలకు ప్రతిమానమునకును కొన్ని దినములు ఖైదు తగ్గింపబడును. ఈ పద్ధతి ప్రతిఖైదీకిని వర్తించును. కాని జైలు ఉద్యోగులకు నమ్మకము గలిగించి వారిదయను సంపాదించఁ గలిగిన ఖైదీలు కొందఱు ప్రతిమానమునకును తమ ఖైదునం దెక్కువకోణాలు తగ్గింపుచు పొందుదురేగాక కాపలావారును ఓరుకట్టగను ఉద్యోగములను సరపాదవలె గౌరవ

దురు. వారు ఖైదును దున్నంత కాలమును ఇంకను అనేకములైన సౌకర్యముల ననుభవించుదురు. చెఱసాలను నిర్వహించుటకు స్వాతంత్ర్య ద్వారమును జొచ్చినవారు పలువురిని భాగ్యుల నలంకరించి యున్నారని నమ్మదను.

జీతములు పుచ్చుకొని పనిచేయు మామూలు 'వార్డు' లతో పాటు, రాత్రి తేలిక గిట్టిరిగి చెఱసాలను గాపాడుమకు నీఖయి వార్డుల పనిచేయును వార్డులను (చెఱసాలకేస మిక్రలు) బాగుగ నెఱంగదురు. జీతము పుచ్చుకొను వార్డులు కొద్దిమందియును సాధారణముగ గుఱివద్ర ననుభవించుచునో, లేక కునిపాట్లు పడుచునో, రాత్రి పడవుచుండుకు. అగలు పనియంతయు చేయుమకు ఖైదీ వార్డులు, రాత్రి ప్రతి అగంటకును జైలునాలుగుమూలులు ప్రతి ధ్వనించుచున్నట్లు 'అంతా సురక్షితముగ నున్నదని' కేసుచేయుదురు. ఖయి లీప్రకారము సేవజేయుచున్నంతకంతకును, జీతము పుచ్చుకొను వార్డులు నిష్కలమవుచున్నదము లైనవారివలె హాయిగ నిద్రపోవచ్చును. మిక్రలారా! ఇదియే సహకారపద్ధతినిగూర్చి నే తెప్పరలంచిన నీతి కథ. మనము మనస్వతంత్ర్యమును గోల్పోయినాము. చువలనే స్వాతంత్ర్యరహితులైన మనదేశీయులు కొందఱు స్కూరుకు తోడ్పడుట చున, మనల నణచిపెట్టుట వీలగుచున్నది. ప్రభుత్వమున కీవిధముగ తోడ్పడుచున్న మనదేశీయుల కెవ్వరెలా కొన్ని స్వల్పసగుహాయులున్నటులగపడెనను, విజముగకు వాచును నునవంటి బానిసలే మనతోడి బానిసలు భారతవర్ష మకు" నీవిశాలకారాగారమున నెల్లదికలనుండియు "అంతయు సురక్షితముగ నున్నదని యభిమతిచ్చుచు కేకలికుచున్నందున నేగదా, మన యజమాను లగు స్వల్పసగుహాయులైన విదేశీయులు హాయిగ విశ్రాంతిగొనుచు నిద్రించుటగలదు! ఈ రెండుస్థితులకును గల భేద మొక్కటిమాత్ర మున్నది. మామూలు చెఱసాలలో వార్డులను ఓవరుసీరుగను నుండి తమతోడిఖయిదీల నణచిపెట్టియుంచినఖయిదీలు, తక్కిన ఖయిదీలకన్న కొంత త్వరితముగ బంధవిముక్తుల మగుదు మని యాశ గలదు. కాని మనసహకారవాదస్నేహితులన్ననో, మనవంటి బానిసలగుటయే గాక మనకన్న ముందుగ విడుదల నొందగలమనత్వప్రేరేపన ననుభవించుటలగు ఇ కొకచిత్రము. మీరు దాస్యము ననుభవించుచున్నామను జ్ఞానమైనను లేక, తమ్ము బంధించుసంకలలఁ జూచుకొని మరసిపోవుచున్నాదు.

నేను చెఱసాలలో వ్రాసినట్లు;

"వెట్టివాడా! నాకై చింతింపకుము. నీ దాస్యమును గూర్చి విలపింపుము.— నీవు దివ్యాధరణ మని జేసిని చూచుకొని సంతసించుచున్నావో, అదియే నీకు కృంఖల మగుచున్నది."

మహాస్పదీయుల కొక ధర్మసందేహము

మిక్రలారా! సిపాయివిప్లవమునాటి నుండి కేంద్రీహాయనిరాక రణకళముజుకును ౧౮ చరిత్ర సంతయు నింతవిపులముగ చర్చించి, మోక్షము నాటమగుడ మనుగలగొనబడెనని తలచుచున్నాను. పూర్వ

చరిత్ర కవించుటలో నాయుద్దేశ మొకటి గలదు. మీరై నిరంకుశాధికారము నే వహించఁజాలను. అయినను మీ తోడ్పాటు నాశించుచున్నాను. మహాత్మునికిఁ గల ప్రతిభ నాయందులేదు. మిమ్ము సమ్మతి పాతుల జేయవలెనను వాంఛగాని అందులకు నలయు కళికరణకే కిగాని నాకు లేవు. నాజీవితకాలమునం దగ్రభాగము శ్రమపడి తప్పిల్లోల సంపదించి, చివకు కావించుకొనిన సిద్ధాంతములను మీకును తెలియజెప్పవలెన్ను, మనకు పూర్వము అనేకతెలులవారి యనుభవమును బట్టి కూడ నాయుద్దేశముల యాధార్యము కల్గి యున్నదిను బావుచేయుట కంటె వేఱుపద్ధతి కలదా? ప్రత్యక్షమభవమే మన విజయచిహ్నము. ఏలమన మనల బాధించిన అస్త్రముదాయమే అనుభవము. అటువది వర్తనములనుండియు జరిగిన చరిత్రోక్తులనుబట్టి నా సోదరమహమ్మదీయు లనుసరింపవలసిన మార్గమునుండి వారిని తిప్పివేయవలెనని ప్రయత్నములు నలుపఁబడుచున్నవి. కావున నీసందర్భమున వారి యనుభవమే వారికి పశుప్రమాణమని హెచ్చరించుచున్నాను. సహాయ నిరాకరణోద్యమము నిష్ఫలమైనదని యెప్పుకొందము. మహమ్మదీయోరులగు సోదరదేశీయులతోడిసహకారము కేవలము అసంభవము బూటకము నెట్టియే, అనుకొనుఁడు. (వాదమునకై తప్ప నేను వీనినంగీకరించుట లేదు.) అటులైనను సహాయనిరాకరణముకాక వేఱుమార్గమును మనము సూచింపవలెను గదా! ఈవిషయమున నాసోదరమహమ్మదీయులు నా మార్గమునే యనుసరింప నక్కఱలేదు. నాకే వారు మార్గదర్శకులు కావచ్చును. మనవిదేశీయయజమానలపట్ల సహాయనిరాకరణమును, తోడిబానిసలతో సహకారమును అసంభవములైననో వేఱుమార్గమేమి చూపెదరు? తక్కినసంఘములతో సమానులమగుకరకు ముందుననుసరిగి వృద్ధి నొంగుటకు బదులు వెనుకకు నీడవవలెనా? విదేశీయులగు ప్రభువులతో సహకారమును తెలిపి పూర్వమునలె మహమ్మదీయోరుల ప్రజలతో పోరాడుదమా? అట్లానర్చినచో ట్రిపోలి చాల్కనయధముల పిమ్మటను వంగదేశీవిభజన కద్దుకాంక్షపడిన సందర్భమునను జరిగినదాని కన్న నెక్కుడు న్యాయము మనకు గలుగఁగలదను నాశయాన్నదా? లేదు. లేదు. స్నేహితులారా! ఆయధ్యాయము ముగిసినది. మరల నావంకచూడఁజాలము. విదేశీయులపట్ల సహాయనిరాకరణము, స్వతంత్ర్యములతో సహకారమును తప్ప మీకుగాని నాకుగాని వేఱుమార్గము లేదు. లేనిదాని విషయమై చర్చించి కాలహరణ మొనర్పకలె?

మాంటాగూగారి రాజీనామా; దానిప్రముఖత

లాసేనుసంధి యైన తరువాత మన కసంతృప్తికరణమే లేదని చెప్పుచున్నారు. ఒకటిన్నర సంవత్సరములు దాదాపు ఏకాంతకీ ననుభవించినందుచే ప్రపంచవ్యవహారములతో నాకు సంబంధము లేక పోయెను. ఆ కారణమున నాసంధి యెట్లుసంభవించెనో నాకంటెమీకే కాకుల తెలిసియున్నది. నే నింకిన కార్యాచరమున నున్న కాలమున చేసికొనబడిన "నెనర్సు" సంధిని మార్చవలెనను ప్రయత్న సందర్భమున జరిగిన విషయములన్నిటినిగూర్చి కొంతకంత ఆకాలమున ప్రకటించుచున్నాను. నాకంటెమీకే కాకుల తెలిసియున్నది. మిక్రలారా!

సహితములైన రాష్ట్ర ప్రభుత్వములయొక్క సలహా గొని, కేంద్ర ప్రభుత్వమువారి రిండియా నుండి గారికి పంపిన ముద్రాబడియైన తిరిగి వార్తను మిగిలినది యున్నది. అందు మహామృదీయ ప్రభుత్వములపై భారీభాగారి పరిపాలనములపై, జజీరతుల్ అగడ సెన భారీచేయుటను గూర్చి ముచ్చటించకయే పోయిరి. అందుచే వారు మహామృదీయ శాసనములను తృప్తిపలుపకపోవుటయేగాక మహామృదీయ మతభగ్గులులైన నను పాటించకపోయిరి. ఇండియా ప్రభుత్వమువారు “భారతదేశము యొక్క కోరికలను సంపూర్ణముగ సంపూర్ణిచేయుట యసంభవము కావచ్చునని మాకు తెలియు”నని వ్రాయుచు, జజీరతుల్ అగడనుగూర్చి తమరెక్కుకొనలేదని గట్టిగా కాకపోయినను మొత్తముమీద నొప్పు కొనినారు. ఫేబరే లేనగాని మాత్రము తురుష్కుల ప్రయత్నముల కోరికలనుకూడ నివి మించినవి” యని చెప్పటకు సాహసించిరి. అట్లయ్యా నట్టితంతివార్తయొక్క ప్రకటనములన ప్రపంచమునందంతటను గొప్పకలవరము కలిగెను. ఇండియావర్గి, రాజీనామా నియోజకలయునని ప్రధానమంత్రి బలవంతముచేసెను. ఆరాజీనామాను శ్రీ చక్రవర్తిగారు “దయతో సంగీకరించిరి.” అనగా మాంటాగూగారు నీచముగ పదభ్రష్టులుగా చేసబడెను. పార్లమెంటున యూనియన్లు కతులలో సభ్యసంఖ్యాకులు ఫేబరే లేనగాని ప్రకటనమును, స్వాగతమును నూచించు గంభీరకారభంగ్యముతో గ్రహించి” రని రూపు ప్రకటించెను. “భారతదేశ గంభీరత్రులుసంపూర్ణానందముచే నొడలు మఱచిరి” అని రూపుల మల వ్రాసెను.

“మాంటాగూగారి రాజీనామాను ప్రకటించినప్పటికీ భారతముల ప్రతిభ్యనియెన్నడును వినిపించలేదు. యూనియన్లు స్థానమునండి బయల్పడెదలనను దీర్ఘమగుటచే స్వాగతజనముగ కనబడెను. కొందఱు ద్రోహులు చేతులమోల్లనుకూడ విసరిరి.” స్వపరిపాలనము నిజేతయ ప్రభుత్వము దాన మియ్యకలయునను నభిప్రాయమునే యిప్పటికిని నమ్ముభారతీయులలో, కార్యకర్తలము అధికారపదవికి ఎన్నికయెడల తమ కేమెలవ్వి తలకెత్తుదు రను నమ్మకము కలదు. ఈ పక్షము యొక్కయు మాంటేగుగారి స్వంతపక్షముయొక్కయు అప్పటి భిప్రాయము నీక్రిందివాక్యముచే రూపుల తెలియజేసెను. “లిబరలు లేబరు పక్షములవారు మూకీభావముతో ప్రకటనమును కాంతిముగ్రహించిరి.”

ఇందుచే నాపక్షములవారికి కూడ మాంటేగుగారి రాజీనామా సాక్షాత్సమ్యక్తము కాకపోయినను, అసమ్మతము కాదని లేలుచున్నది. ముసల్మానులకును బ్రిటునుదేశమునకు మధ్యనందు తగాదాలను సం తృప్తికరముగ పరిష్కరించుటలో మహామృదీయనాయకుల కున్నంత పరితాపము ప్రభుత్వమువారికీకూడ కలదని యిప్పుడువారుచెప్పవచ్చును. “ఇండియా ప్రభుత్వము బ్రిటిషు ప్రభుత్వముయొక్క బహుదూరభవైన సేవక ప్రభుత్వముమాత్రమే యగుటచే, ఇట్టి సందర్భముల నెట్లు ప్రవర్తించవలయునో యాదిధిని నూచించుట” లార్డు కింగ్ గారి “కన హ్యోకరముగ” కన్నట్లుమంద మన కట్టిపరితాపములన నేమి ప్రశ్న జన ము కలుగి! పాతము, మాంటాగూగారు తన్ను మన్నించి చూడలేని

రిగదాయని సంతోషించుమంద నాయనను విడిచిమటుకు కొంచెము వూ గ్గము లాడుకొన్న గాని వైమెటను వ్రాసిరి. “గె.నా.వీ” సగరమున నొక్కతప్పునకే రెండుశతాబ్దములున్నవని మాంటాగూగారికి తెలియదు కాబోలు! లార్డుకింగ్ గారి న్యాయస్థానము మాంటాగూగూంటి నేరస్థు లను మన్నింపవలసి, అదే నేరమునకు బెదరించుచు విడిచియు తప్పుక రెండు శతాబ్దము వేరుగల దని తెలియును కాబోలు! ప్రభుత్వముతో సహానునిరాకణమును, మసలో పరస్పరసహాయమును, నను నీ రెండు పద్ధతులుకూడ నిచ్చింపని మితవాద న హస్తగ్రీయసోదరుల లో నొక్కడైనను బ్రిటిషువారు భారతీయుమహమ్మదీయులభావములను తేలికముగా వ్రాసి వాదించె నని గుండెపై బియ్యమేసికొని చెప్పగలడా? గొంగి సునస్సరిమున బంగళావిభజనసందర్భమున మహామృదీయుల విమ్రుదనని బడాయికొట్టిన వెనుకటి వైస్రాయి, (కర్జును) గగి మత్స్యముల స్వతి భలాభులను భగ్గుముచేయుటచే ముకు కలిగిన సం తాపమునుగూర్చి యేమి చెప్పినో చూడుడు. మాంటాగూగారికి ఆయన వ్రాసిన యుక్తిగములో నిట్లు వ్రాసెను: “ఈ సందర్భమున హిందూదేశము విడిచియు, చేయుట కనయతి బహు బడినట్టియు సంభము నాకర్థ మగుటలేదు. ముసల్మానుల శ్వనహారములలో, భారతదేశభిప్రాయమా ఎల్లప్పుడును, విధాంతము” కేంద్రిష్టమును ను నిమోజకవర్గము నెరుట మాంటాగూగారి క్రింది విధమున నుపన్యసించిరి:—

“సెనస్ససంధియందలి ఇండియా ప్రభుత్వమువారుకూడ పాల్గొని రి. ఆసంధిచే కాంతయే నెలకొల్పబడినయెడల ఇండియా ప్రభుత్వము భక్తితో దాని ననుసరించెడిది. నే నెల్లప్పుడును తలచినట్లుగనే కాంతిసాప కమున నపుడు వారు దాని మార్గగోరిరి. తమదేశములందు నాసంధిచే కాంతి: భింము కల్గునెడల తా మూరకురురా యని కనబా, దక్షిణ ఆఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, దేశములను ప్రస్థించుచున్నాను.” ఆయధి నిజేశకార్యములందు స్వపరిపాలనము కలదనియు, తన రాజీనామా తరువాతకూడ నుద్యోగమునే పట్టుకొని వేలాడుచున్న రీతింగుగారి పరిపాలనమునందున్న దేశమున నట్టి స్వపరిపాలనము లేనేలేదనియు పాపము మాంటాగూగారు వఱచిరికాబోలు! ఏనిదేశ ప్రభుత్వము సెనస్ససంధిసందర్భమున తన స్వల్పనిపారసులను సంపూర్ణమును బహింగమగను, తృణప్రాసముగను నిరాకరించెనో, అట్టి ప్రభుత్వము యొక్క యొత్తిడినలన, కొన్ని కతాబ్దములనుండి ఈత్రుత్రూవ్య డగు మహానాథుని నాటు వత్సరములు కారాగృహమున నుంచిన దీ య స్వతంత్ర్యముగ నిండినా ప్రభుత్వ మీ! డాక్టరు గుప్తాగారుకూడ భారత దేశమునకును, అధినిజేశ కార్యములకును గల యీ భేదమును సామ్రాజ్య సమాజేశ సందర్భమున మరచిపోయెను. మనవలె నే యొకప్పుడు కోరిక లన్నియు నిరాకరింపబడిన యొల్లందుదేశ త్రునిధి ప్రాగరి కవ్యడు జ్ఞాపకము చేయవలసివచ్చెను. మాంటాగూగారు తన కేంద్రిష్ట యుప న్యాయమున వాదించిన నానిసే మాంటాగూగారిలో మనము వాదించి తిమి. కాని మాంటాగూగారు దేనిని వాదించి నిష్ఫలమనోధులైపో యట్టివాననము చేసినందుల కిండియా ప్రభుత్వము వారనేక విధముల విడిచిరి. అప్పుడు మాంటాగూగారు మనయెడల సానుభూతిని చూపు

చున్నారని నాతో చెప్పిన మిత్రులు ఆసానుభూతి యిప్పుడెంత యనవర్ధమైనదియు తెలిసికొనగలరు. మాంటాగూగారు ఒక్కటే చేయబడక భూగమ్యు కనీస మూడుమూడు వారికి రాజీనామా నిచ్చుట కనకాళములు కలిగినది. “నేననేకమాలు లభిస్తాయనుపడితిని. నాకుభిప్రాయములు నిజమనియే మాంటాగూగారి యాక్రింది వాక్యములు తెలిసిన జేయుచున్నది. “నేననేకమాలు రాజీనామానియ్య బ్రతుకొందితిని. తమకు చేరువడిన పరిత్రవాదానము తృప్తికరింపబడెననియు పునరావృత్తిరహిత సుయ్యోగనియు భారతీయ ముగల్గానలకు తెలియజేయుట కిష్టము లేక నేననుమానించితిని.” తుట్టకుద కామన రాజీనామా యిప్పుడేయిచ్చెను. ఇప్పుడా యన ప్రభుత్వవర్గమున లేకపోవుటయొక కామనముగ భలం గాగుడ లేదు. ఇంతకుంటే మనగా శయమును పునరావృత్తిరహితముగ కోల్పోతిమని వేరొద్దప్రంత కాళి ?

మిత్రులారా! వస్తుతత్త్వమున కాలము మించలేక! భవదనుగ్రహముచేతను మనహృదయభూమి కైకమత్త్యముచేతను మనము మన యాశయములను పూర్తిచేసి తీరుదము! లేనా తత్త్వమున ప్రాణము వీడదము!

ఇంగ్లాండు, లాస్సేనుసంధి

నెమక నేను చెప్పినవిషయములన్నియు ౧౮౭౨ సంవత్సరము నాటివి. నునకుభిప్రాయములను తగినట్లాలోచించుమని ననుకు నాగ్గాన మొనంగబడెను. ఇంతలో తురుష్కలతిభైగ్యముతో బ్రిటిషువాగ్గానముల సరకుగనక తమకత్తివైనను భగవత్కృత్యానువైనను నాధారపడి బ్రిటనుయొక్క నిర్ణయప్రతినిధిని గ్రీసును సముద్రమున బడవైచిరి. అప్పుడీస్వరహారమునుగూర్చి యింగ్లాండుయొక్క యభిప్రాయ మెట్లుండెను? ఆసందర్భముంతయు నాకంటే మీకే యెక్కువగ తెలియును. అందుచే దానిగూర్చి కాలమాపన మొనరింపను ఇంగ్లాండు యాధరంగమున జయింపబడి రాజనీతియను పేరుగల కురింత్రములచే యధ్యక్షులములను ఓర్పికండకుండ జేయవలయునని ప్రయత్నించెను. ఇచ్చటకుడ స్వసహాయునిపుణు లైన తురుష్కలకు విధిసాహాయ్యము సమకూరినను. లాస్సేనుసంధి తురుష్కలంత రణశూరులలో యధ్యము చేయుటలో యంతరాజనీతికొవిదు లని స్పష్టికరించెను. లాస్సేను సంధి యెట్లు సందర్భపడెనో లాద్దకర్ణమచెప్పినమాటల నాలోచితము. టర్కీనుండి త్రేనుజేతమును ఏమ్యాయందలి తురుష్కల గృహములనుకూడ దోచుకొనుదని గ్రీకుల నింగ్లిషువా రుద్యోధన చేసిరి. ఒకకాలమున కాకాస్టాంటినోపల్ పట్టణమును గ్రీకులస్వాధీనము చేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాచీ విచారణతరువాత తనపుత్రులను ఫిరంగుల పాలు చేయుటకు నిరాకరించిన భారతదేశమును నమ్మకాలః విజయములగు తురుష్కలవైన యధ్యము చేయుటలో సధినివేతగాజ్యములను సహాయము చేయుదని కోరి విఫలమనొరభులైరి. అట్లేబ్రిటిషు వారిపట్టికైనను పశ్చిమతత్త్వై నట్టి నూచనము కన్పట్టుచున్నదా! నేనర్హుకంటి యొడంబడికలకును లాస్సేను సంధిని నుండుకారణములందలి

భేదమును కర్ణమగా రీక్రిందివిధమున సామ్రాజ్యసమావేశమున నెలవిచ్చి నాను. “ఇవలలో యధానంతరము చేసికొనబడిన యొడంబడిక లన్నియు జయమునొందిన జాతియొక్క బెడదంపులచే జరిగినవి. జయమునొందిన గాజ్యములన్నియు చేరి యనజయము నొందిన రాజ్యములు లేకుండగ నీ వారికి చెప్పకుండనే వారి మిత్రులను నిర్ణయించి వారిని ఓడించుట గూచాగమై యున్నది అంతయు సిద్ధముచేసినతరువాత నేనుగనుక నీకును తెలియజేయుటయు నాడప్పుడు మామూలు ప్రకారము లబలబలాడుటయుకూడ నాచారము. అట్టి పరిస్థితులలో నెవ్వరు సుధిమవరకును తయారుచేయబడి నిర్ణయింపబడెను. కాని టర్కీ ప్రతినిధు లామగతుల నొప్పుకొననే లేదు. లాస్సేనుసంధి పరిస్థితులు మరి మొకలాగుండెను. అచ్చట టర్కీ కూడ యన్ని రాజ్యములతో సమాన ప్రతిపక్షులుగలిగి సంధి గడంగెను. సంధియందలి ప్రతిపక్షులను వారికోచర్చియమ నానశ్శిక్తి యుండెను. కత్తిని మాఫుటచే గాక చచ్చుచేతను వాదముచేతను, రాజీచేతను వారి నొప్పింపవలసి వచ్చెను.”

లాస్సేను సంధిని కర్ణమప్రభువు సమర్థించెను. మిత్రమండలి యొక్క కుటిలరాజనీతిని గొనియాడెను. ప్రధానములేయైనను అంత ప్రాణావళములు కాని విషయములను గూర్చి గట్టిపట్టుబట్టి సంధిసభను విచ్ఛిన్నము చేసి, మగల యధ్యముతెచ్చిపెట్టుటకు మిత్రమండలివారి రాజనీతి సమర్థింపలేదని కర్ణమప్రభువు చెప్పుచున్నాడు. ఈ మైత్రమునుగూర్చి విమర్శించుచు ఒక భారతీయపత్రిక—తురుష్కలయొడ అంతసానుభూతి గలదని ప్రసిద్ధిపడెదయని ఒకానొక పత్రిక యీ క్రింది విధముగ వ్రాసెను:

“యధ్యము చేయుటకు ఇష్టములేని కారణమున నెమ్మదిగ, జాగ్రత్తగ సంధిచేసికొనుటయే వివేకమనుకొను రాజనీతి యెన్నడును ప్రశంసాపాత్రము గాజాలదు. కర్ణమప్రభు విల్లు చెప్పుచున్నాడు. మిత్రమండలివారికి యధ్యముచేయుకొరిక లేదని తురుష్కలకు బాగుగ తెలియును. అయినను తమలోని యతివాదు లెప్పుడును యధ్యమునకు కాలుద్రవ్యను ద్రేకములో నుండుటచే తురుష్కలే చాల భయపడుచుండిరి. నిజముగ సంధికై యాశించు తురుష్కనాయకుల కోర్కెలు యెంతవఱకు దేశములోని అతివాదులయొక్కయు, జాతీయవాదుల యొక్కయు దుర్నివార్యమగు మహాద్రేకము నాపగలవో మిత్రమండలివారికి నిశ్చయముగ తెలియదు.” కర్ణమప్రభువు చెప్పిన యాకాశ్యములనుబట్టి లేలినసారాంశ మేమనఁ— తురుష్కల కేవలము కత్తి పోటుచేతనే తమ కోర్కెలు నెరవేర్చుకొని రని సిద్ధియ మున్నది. లాస్సేనుసంధిలో పాలకపాలితులపదవులు తలక్రిందయ్యెను. లాస్సేనుసంధి సందర్భములను నిర్ణయించినది తురుష్కలే. వీరు నిర్ణయించిన మగతలకు మిత్రమండలివారు యధానంతర మిదివఱకు జరిగినసంఘటలలో పోయినప్పుడు మిత్రమండలివారు ఒప్పుకొనక తప్పినది కాదు..... వేయేల లాస్సేనులో కట్ట లిప్పినవారు తురుష్కలే; మిత్రమండలి వారు గొణుగుకొనుచు విధిలేక తలయొగ్గలసి వచ్చెను. చాలబండియీ సంధిని తీవ్రముగ ఆక్షేపించిరి. ఈ ఆక్షేపణకు సమాధానము చెప్పుచు

కర్జను ప్రభు విట్లు చెప్పెను: ఈ “అక్షేపించువాడు కేవల నిష్కలంక వ్యవస్థలను చెప్పటకు వీలులేదు; అప్పటి పరిస్థితులలో నింకకంటె మంచిసంధి యింకొకటి యుండజాలదు.”

లాస్సేక్ సభలో తురుష్కులు కొంత సంపాదించగలిగిరి. ఎట్లు సంపాదించ గలిగిరి? తురుష్కులకు న్యాయము చేయును మను మంచి బుద్ధి యింగ్లీషువారికి పుట్టుటవల్ల కాదు. ఇలాభతువిషయమై భారతీయ ముసల్యులకు గల గౌరవ భావమును, మత విశ్వాసములను మన్నింపుదు మను భావము యింగ్లీషువారికి కలుగుటవల్ల కాదు. ఇది గాక, మీదుమిక్కిలి యింగ్లీషువారికి తురుష్కులపై బహిష్కరముగ ప్రబలమైనద్యేష మున్నప్పటికిని, యిస్లాము మతవిశ్వాసములందు యింగ్లీషువారి కెంతనిరాదరణ యున్నప్పటికిని—తురుష్కులు లాస్సే నునందు జయమొందగలిగిన ప్రపంచమునకు వరియొకమాటు తెలియ వచ్చెను. లాస్సేనునందు కర్జను ప్రభువు ఎంకొకమాటు కర్తృత్వపైడి వాడే; కాని, పాపము!—కట్ట తనచేతిలోనుండ నింకొకచేతిలో నికి పోయెను!

నేనింతవఱకు బుద్ధి పూర్వముగ, కేవల మొక్కమహమ్మదీయ శయములనుగూర్చియు, ఖుదాంతరములు దున్న తమసోదరమతముల యొడ తమకు గలసానుభూతిని బియు మార్తమే చర్చించితిని. లాస్సేన్ సంధిసభవల్ల మన జాతీయవ్యవహారము లన్నియు పూర్తిగ పరిష్కారము కాలేదు. భరతఖండములకు సమస్తజాతులవారికి సామాన్యధర్మముగ వర్తించు జాతీయశయములన్నియు సంతృప్తికరముగ నెఱవేఱలేదు. ఇవి నెఱవేరకపోవుటయే గాక, ముసల్యులకు ప్రత్యేకముగ సంబంధించిన మతవిషయములకు “జిజిరత్—ఉల్—అగ్”కూడ యాలాస్సేనుసంధివలన పూర్తిగ పరిష్కారము కాలేదు. కాని, యేది యెట్లున్నను, భారతీయులెల్లకును సహానుభువుగ వర్తించు జాతీయశయములే ప్రత్యేక మహమ్మదీయశయములకంటె చాల నెక్కువగ నున్నవి. లాస్సేన్ సంధివల్లగలిగిన ఫలితమంతయు ఒక్కటే గలదు:—తురుష్కులు తమస్వరాజ్యమును పోగొట్టుకొనలేదని యీసంధిసభ ప్రపంచమునకు చాటినది. నూటయేబదిసంవత్సరములకు పూర్వము మనస్వరాజ్యము పోయినదని ప్రకటించితిమి. తురుష్కులుకూడ అట్లే తమ స్వరాజ్యముపోయినదని యికొద్దిలో ప్రకటించెడివారే. కాని యీసంధిసభ వచ్చి తురుష్కులు తమస్వరాజ్యమును పోగొట్టుకొన లేదని చాటినది. ఇలాపకు సంఘములు కోరినవరకులును, అందు ముఖ్యముగ “జిజిరత్—ఉల్—అగ్”ను సంబంధించిన మతాశయములును సంతృప్తికరముగ నెఱవేఱక యితరము కట్లే నిలిచియున్నవి. ఒకజేళ్, యివిన్నియు సంతృప్తికరముగ పరిష్కారమైనను ముసల్యులు గవర్నమెంటుతో సహాయనిరాకరణమును మానుకొందురా? తక్కిన భారతజాతులతో సహాకారమును మానుకొందురా? మహమ్మదీయతరసోదరులవల్ల మనపూర్వముగ అంతసహాయమును పొందినామో, మహమ్మదీయ లెవ్వడట్లుచేసినవో నింతకంటె అనాచర్యమును, సిగ్గుచాటినదియనగు మిత్రద్రోహ ముండవోదు. ఇదియొకసంగతి.

ఇక చెందవలసిన యేమనగ:—భారతీయముసల్యులు తురుష్కులకు, అగబ్బులకును, స్వరాజ్యము రావలెనని ఒకమూల యెంతో యాతురపడుచు, మరియొకమూల తమసోదరస్వరాజ్యము విషయమై బాత్తుగ మామకొనుటయే లేదని దీనివల్ల రుజువుకాలదు. దీనినిబట్టి, “ఉట్టికొక్కనెలేనమ్మ స్వరానికొక్కగలరా?” యనుసామెత వీరికి తప్పక వర్తించును.

సహాయనిరాకరణముగాక వేటొకభయంకరమగు

గత్యంతరము

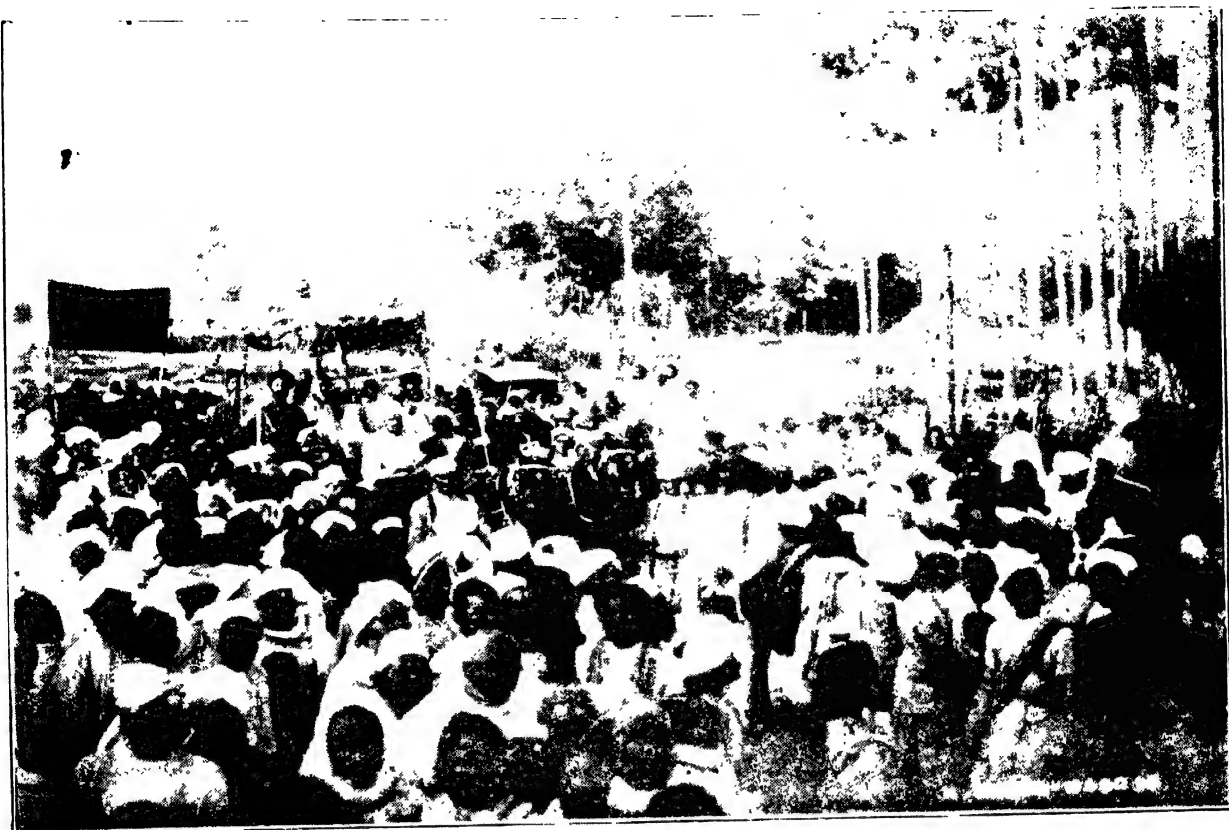
మిత్రులారా! మీకు మరల చాలశ్రమ నిచ్చుచున్నాను గాబోలు. అయినను దీనికొక కారణము వచ్చినది. అందుకు నన్ను మన్నింతురుగాక. ముసల్యులు ఇంగ్లండుతో సహాయనిరాకరణము మానుకొనవలసినదని కొండలు చెప్పుచున్నాను. కాని, వారికి నేను చెప్పనలేదు:—

మన మిదివఱకు ఇంగ్లండుతో చేసిన సహకారమువల్ల కలిగిన విషాదానుభవములయొక్క ఫలితముగ మన మిక వారితో సహకారముచేయగూడదని విధిలేక నిర్ణయించుకొంటిమి. మన విప్లవ డిట్రినిశ్చయమునుండి మరలుటకు పూర్వము నిజపరిస్థితుల నొకసారి పరికించి చూడదని కోరుచున్నాను. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదు భారతదేశముకూడ ఇంగ్లండు అధినివేశములతోపాటు సరిసమానమగు భాగస్వామిగానంతవఱకు—భారతరాజ్యము ఆటవేలపైల్లదూకమందున్న బ్రిటిషుగవర్నమెంటుకు లోబడి దానికి ఉపాంగమై యున్నంతవఱకు—యిండియా గవర్నమెంటువారు చాలమంచివారని సంపూర్తిగ రుజువుచేసినను మేముమార్తము వారుదయాదాక్షిణ్యములతో సంతృప్తి చెందజాలమను మాట నిశ్చయము; ముమ్మాటికి నిశ్చయము. పరప్రభుత్వమునకు భక్తిజూపుటయే గాక, మానవుడు భక్తిమామలసిన విషయము లింకను పెక్కులు గలవు. భారతీయముసల్యులు తమదేశమునకును, తమతుది ప్రసక్తకును భక్తిజూపిన కారణముచే వారిగవర్నమెంటునకు ద్రోహము చేసేను నెడము—మమ్ముకు కరాచీలో కిక్కించినట్లు—కిక్కించుచున్నంతవఱకు—మాతుదిప్రసక్త తననిర్మాణకాలమందు మాకు విధించిన భగవన్నీయమమునకు విరుద్ధముగ మాయిస్లాముపుణ్యభూములు మహమ్మదీయతరులచేతులలో నున్నంతవరకు—దొర్జులరహిత సహాయనిరాకరణము గాక, మాకింక మరియొక్కటే గత్యంతరము కలదు. మిత్రులారా! ఆ భయంకరమగుగత్యంతరముయొద్ద మొక్కుటే! మన పద్ధతిని నిశీలించువారిలో చాలమంది గవర్నమెంటునన భయపడి చచ్చుచొనినలేదై యున్నారు. అదిగాక యేమార్తము త్యాగముకూడ చేయుట కిష్టపడనివారగుటచే, వారాభయంకరమగు గత్యంతరమును గూర్చి కలలోనైన కలంపజాలరు. కావున మనపద్ధతులను మార్చుకొనవలెనను మాట మనచేది కిక సోకనీయకుడు.

మహమ్మదీయతరులతో మహమ్మదీయులసహకారము

ఇంగ్లండుతో సహకారము చేయకపోయినవో, నిక మనమహమ్మదీయతరులతోకూడ సహకారము చేయ గవసరములేదని యర్థముగలరా!

The Procession held in honour of the Congress President, Cocanada

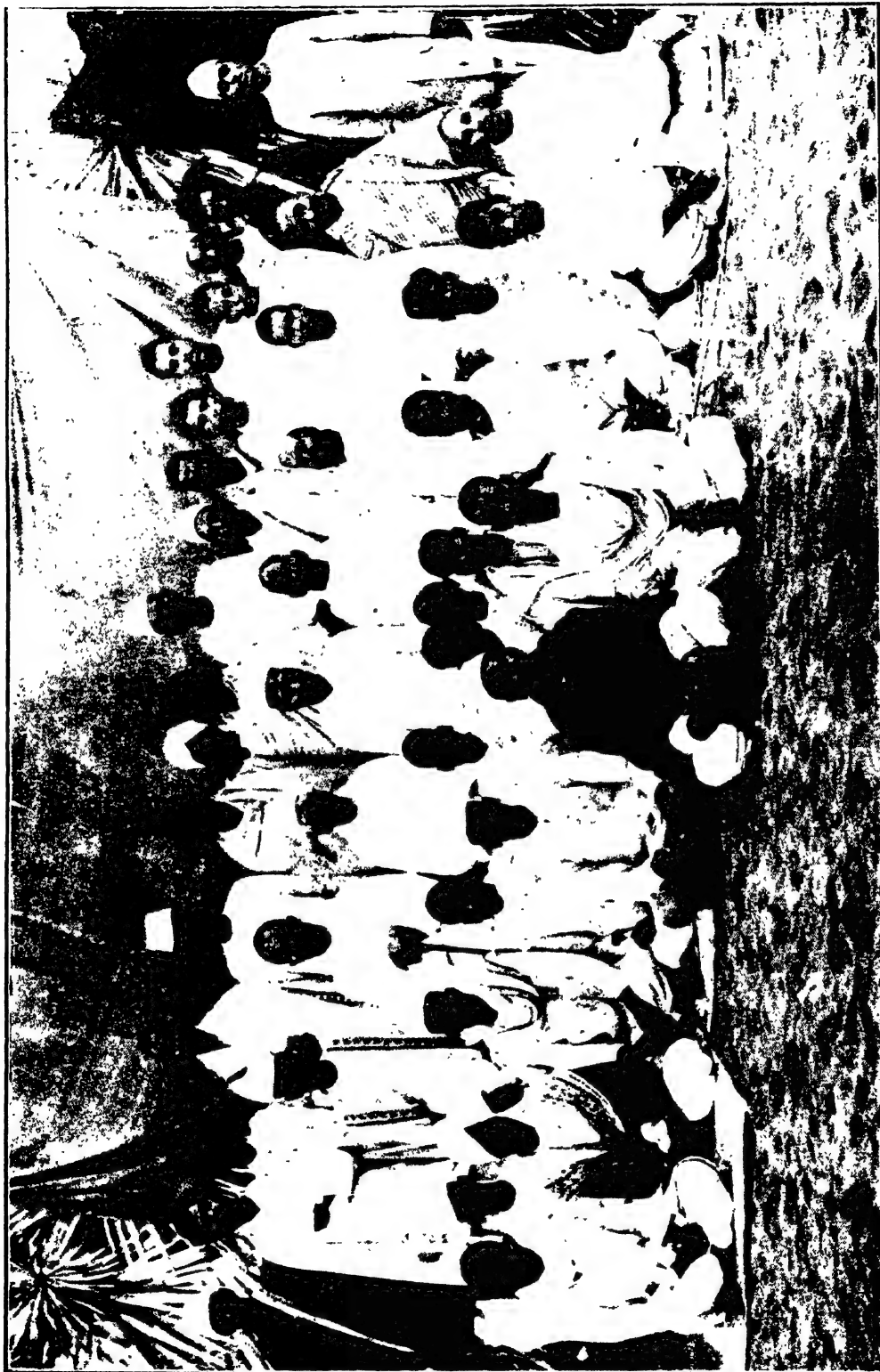

ఆదిమాంధ్రుల ఖాద నేతపరిశ్రమము, కాకినాడ
Weaving Industry of the Adi-Andhras, Cocanada

ఆదిమాంధ్రుల ఖాద నేతపరిశ్రమము, కాకినాడ కాంగ్రెసు ఖాద ప్రదర్శనము

The Hindi Mahasabha, Cocanada

హిందీ మహాసభ, కొకనాదా

హిందూమతమందు గాఢదుగుభక్తి గల ఆ గాఢమహాత్ముడు యిస్లాము మతమునకై పాటుపడుటవల్ల జైలునకు పోయెను. ఆ మహాత్ముడల్లు జైలునకుపోయినపుడు అట్టివాని తోడిమతస్థులతో మనమిప్పుడు సమాకారముమానుకొనవలసినంత అవసరమేమి గలిగెను? హిందూముసల్మానుల కిప్పుడున్న సంబంధము సరిగ్గ రెండుసంవత్సరములక్రింద నున్నట్లు లేదని నాకు తెలియును. ఏ ఒక్కజాతిగాని కేవలము నిర్దోషి యనియు, తప్పతియు రెండవజాతికి యనియు నిజమగు దేశభక్తుడెవ్వరైన చెప్పగలడా? మిత్రులారా! కులంత్రమునందు నాకు నమ్మకము లేదు. అందులో రహస్యతంత్రమునందు నాకు బోర్తగ నమ్మకము లేదు. కాని కేవలము “ఉభయత్ర గోష్ఠ మున్న”దను మాటను మాత్రముచెప్పి యీ సమస్యను ప్రోపేషేయముటకు నేను నిష్పాదన. వలబారు, ముహ్మదాను, ఆగ్రా, మహారాజా పూరి మున్నగు ప్రదేశములలో మన దురదృష్టవశమున మహాసంతాపకరములగు ఘోరకృత్యములు జరిగెను. ఈ యుభయజాతులలో నెవరియందేవోష్ఠ మున్నదో కనుగొనుటకై జాతియపంచాయితీ నొకగానిని నిర్మించుటకు నేను పూర్తిగ సమ్మతించును. ఈ ఘోరకృత్యములవల్ల నెక్కడగ బాధనొందిన జాతిసానుమాత్రమే గాక తదితరజాతివారుకూడ బాధ నొందినట్లు వారలెప్పుకొందురు. తామేకప్పు తిక్కినజాతివారు బాధనొందలేదని ఎవరును (బాగుగా బాధనొందినవారు కూడ) చెప్పజాలరు. కాబట్టి సరియైన విచారణలేకుండ నేరమునంతను ఒక్కజాతినెత్తివాదనే వేసి, దాని నే నిందించినందువల్ల ఫలితమేమియునుండదు. అది న్యాయముకూడ కాదు. ఉభయసంఘములనుండి సరియైన ప్రాతినిధ్యముతో నొక విచారణసంఘము నేర్పరచుటకు నేను ఢిల్లీలో నెంతమాత్రమును వెనుదీయ లేదు. కాని యిట్టి విచారణసంఘమువల్ల సరియైన ఫలితమెప్పుడును నింతవఱకు లభించియుండలేదు. దానికి కారణముల నేనిటు వివరించుట అవసరము. ఏదియెట్లున్నన, మనకు రెండుసంగతులు మాత్రము స్పష్టముగ గన్పట్టుచున్నవి. ఈ ఉభయసంఘములలో దోషమెవరిదని మనమిచ్చట విచారించుచుండగ గవర్నమెంటు కోర్టులు ఊరకుండవు. వానిపనుల నవిచేయుచునే యుండును. గవర్నమెంటు కోర్టులలో ప్రమాణముమీద నిజమో, అబద్ధమో సాక్ష్యమిచ్చివేసిన పిమ్మట మనజాతీయ విచారణసంఘమువల్ల నిజమును తేల్చుట చాలకష్టమగును. అదిగాక గవర్నమెంటుకోర్టులలో సాధారణముగా అనుమానరహితమని చెప్పటకు పిలువని యేసాక్ష్యాధారముగలనో—కొందఱు దోషులుగ నెంచబడి క్షింపబడినపిమ్మట ఉభయసంఘములకును సమాధానము కుదుర్చుట బహుకష్టమగును; ఏలయునగ.—తప్పు ఎవరిదో కనుగొనుటకంటె కూడ ఉభయసంఘములకును పోత్తుకలుపుటయే చాల అవసరమై యున్నది.

ది వ్యోమధము

ఇక కర్తవ్యమేమి? ఒకపక్షముయొక్క వాదమునుమాత్రమే యొప్పుకొనుట సమంజసము కాదు. మరియు నట్లుచేయుట, ఎవరిపక్షము విచారణయేలేక నిరాకరించితిమో వారియందు రాజీని మార్పు

నకును కావలసిన మనోభక్తియును కుదుర్చుజాలము. వెంటనే యాచరింపవలయునని నేను నొక్కచెప్పుచున్న ప్రతీకాశము అన్నిటికంటె కార్యకారి. మఱియు నీవిషయమును ఢిల్లీకుందు కూడిన యువసంఘము చర్చించునపు డీపద్ధతి నే సిఫార్సుచేసితి. హిందూమహాత్ముడియై మహ్యముల పరిశాచములుగా నెచ్చటెచ్చట నిల్చుట బిగినో యచ్చటికినిల్ల జెల్లి విచారణచేయుటకొకయువసంఘమేర్పరపబడియుండున సభ్యులకూడ నిర్ధారణమైనతిరువాత, కొంతవిద్య జరిగినపిమ్మట అందు నాయకులభావములలో మంచిమాన్యు కొంత కలుగుటచే, నీపద్ధతి నంతను ద్రవ్యపాని పుట సిద్ధపాతిము. రెండవప్పగియలను పూర్వముచేసినట్లు వెనుక జరిగిన విషయముల మఱచి పరిష్కారము హృదయపూర్వక సహాయమునెన్ని సవరణము సంపాదించవలె నను సుద్దేశము జనించెను. మహాత్ముడెట్టియొక్కను బోధించి యాచరించెనో యాదైక్యదేవతావృన్ధానభాగ్యము మరల నిరసత్తుముల నాడువలను పొందగలిగిరి. ఇట్లుజనులనొందుట నీచమనియు, మలగోచెను. కాని యొకస్వల్పకారణము—భేద ముద్భవించి రెండ సంఘములను విడిపోయెను. సోదరులారా! ఐక్యోపతాపునరద్దగనము లభించినట్లును యిమాఱు తద్దేవతాకటాక్షము వెనుకటివలె తాత్కాలికము గాకుండునట్లున, భగవంతు డనుగ్రహించుగాక! అతియగారు! జాతీయొక్కము మూలమున కలుగు స్వాతంత్ర్య దర్శనములను, తక్షణ్యమును, మనశ్శత్రుస్సునకు నెదురుకనబడుగాక. అట్టియొక్కమునకు ముంగు దాస్యసంబంధముగ్ని కుఖముగ గన్పట్టు స్వము ఆకుహనాసౌందర్యములను వీడి కాశ్యోతనాశమును పొందగలదు.

దేశీయ కారణముల తుచ్ఛత్వము

అట్టి ప్రాముఖ్యవిషయములు అలంకారముకై మగు వాగాడం జరముల కలన పరిష్కరింపబడ వని నమ్ముడు. హిందూ మహాత్ముడీయ సమస్య, అత్యంత—అత్యంతయేకాగ్ర—ప్రాణాశప మైనసమస్యయైనను, హిందూ మహాత్ముడీ యొక్కకు భంగము కలిగించుకారణములు మిక్కిలి తుచ్ఛములు. అన్నిటికంటె ఈ కారణముల తుచ్ఛత్వము నకే నేను సిగ్గుపడుచుంటిని. ఈ కారణములెంత తుచ్ఛములైనను, వాని వలన కలుగుచున్న అనర్థముల దలంచినప్పుడు సుతూర్ణ బాధ్యతాయంత స్వపరిపాలనమునకు మనకర్తృతలేదని మనశ్శత్రువులు మనపై మోపునపవాదమునకు, సమాధానము చెప్పజాలకున్నాము. నా సోదర మానవుల ఆరాధనాపద్ధతుల నెన్నుండును, పరిహసించు వాడను గాను.

రాజబీధిలోనికి వంగియున్న రావికొమ్మను నఱికి, యొకగజము త్రోవ నాకమించినందువలన గలిగినట్టిగాని, ప్రార్థనలు జరుగుచుండగా ప్రార్థనాలకుముల యెగుట (కునీదులయెగుట) వృధంగములు, తప్పెట్లు మున్నగువానిని వాయించుటవలన గలిగినట్టిగాని, యల్పసంతుష్టికై మతరాజీకు సంపాదనాప్రయత్నముల భగ్న మొనర్చు సోదరదేశీయులును స్వస్థులును గలనీ లలంచినపుడు నేను మిగల దిగులుపడుచుందును. మంచి చెడుగుల గుర్తింపలేక, యంత యవివేకకూన్యల మైతిమేని, మర్మమువిడిచి యట్లే యొప్పుకొందము. స్వాతంత్ర్యముమాట

నింక దలంపకుండము. సామ్రాజ్యబహిష్కరత స్వరాజ్యము మాట యటుండనిచ్చి, సామ్రాజ్యంతోగ్గోస్త్రరాజ్యమునాట వెనదలంపవద్దు. కనిగూతును మనంబటి బానిసలకును సంబంధ మేమి? మనకును కని యాకును సంబంధ మేమి? నాని గుట్టపుసాలలో స్థానమునకైన నన్నత లేనప్పుడు సార్వభౌముని ప్రాసాదమున స్థానమునకై వెనుకలావనీల? మహమ్మదీయ పవిత్ర క్షేత్రము బహిష్కరణ ద్వైతకాలమును, విభాగమంది రములకును, నిలచుమైన మన కేల? మహమ్మదీయపవిత్రస్థానము లలోకల్ల మహాపవిత్రమైన మెక్కాపుణ్యభూమిని బహిష్కరింప వద్దని నూతనపాలకుడు సామ్రాజ్యదోతనముచే బోషింపబడుచు దుష్టులు డై, సామ్రాజ్యప్రదర్శనములోని యాటవోపుగా గాక, భగవానుడు దన్నుమానవుని గా స్పృహించెననుమాట వెలుంగక, తన్ను దామణిచి నప్పుడు తన పూర్వుల సింహాసనమునుండి ద్రోసివేయబడి, పదవ్రష్ట డైన మనకేమి? ఆరుల కాశ్వర్థ వృక్షములును వాయుద్యములతో గూడిన యుత్సవములును దప్ప నవ్యములు మనదృష్టికి గాన్పింపనియెడల మన కాంగ్రెసుసభలును, ఖిలాఫతు సభలును, కేసలము హస్తాస్పదములు. “ఇంక విరమింతము, హస్తప్రదర్శనములనలన ప్రయోజనము లేదు” బాల్యచేష్టల కింక స్వస్తికైవెదము. తత్తణమే వెనుకకుమరలి, మన బాగును మనము గుర్తించుకొనుటకై యింతటనుండియు బాలుపడె దము బానిసజాతికిదియే చేయదగినపని. స్వాతంత్ర్యసామయను వృధా గాకలేకభూయిష్ట మొనర్పవద్దు. మన యొప్పుదలచుచునైయులు చెప్పిన మాటలనే బలపఱచెదము. ప్రాచ్యుత ప్రసక్త లెవ్వనిగూర్చి పక్షపాతి గ్రహించుట మన కుద్వేదియియ్యండి, అట్టిభగవానుడు, మనల స్వపరి పాలన కనర్హులకేసి, విరోధాఖండమున వసియుచు శ్వేతముఖులకే యట్టి యర్హత యొసంగి, భారతనర్సపరిపాలనము ఆచంద్రార్కము వారలకే పట్టుమగట్టి, మానకొటిలో నైదవవంతు ప్రజల కన్యాకుము జేసెనని యొప్పుకొందము. ఆధ్యాత్మికపరులగు, మనపూర్వులగుడాడ సజ్జీర్తి పాలు గావింప నిచ్చగింపమేని, పక్షపాతరహితుడగు భగవానుని దూషింప నిచ్చగింపమేని, మన యాదర్శముల సఫలమొనర్చుటకై పరి వర్తన మొందెదము. ప్రజాసంతతుల నడుగుంటజేసుక యుద్ధరింతము.

దేవ్యమూలము

జనసామాన్యముయొక్క హింసానిగూర్చి చెప్పితినిగాన, వారిని గూర్చి యింకొకమాటకూడ చెప్పవలసియున్నది. గగన్మయెంటు విశ్వ విద్యాలయములలో నొసంగబడువిద్యను విమర్శించుచు కేసును గొంగ సంబలో వ్రాసినవ్రాతలు ఇప్పుటికిని నియుగ నే యున్నది. ఈరోజున కూడ “మాధత్వమునకుది అల్ప విద్యావంతులనే మదోన్మత్తుల జేయు చున్నదిగాని అమాయకులను, విద్యావిహీనులు నగు జనసామాన్యమును కాదు” మనమతవండుచూచు నభిమానులచేగాదు మనము పక్షపాతులతో కలహించుట. మఱలోనుండు స్వాతికము, తుచ్చస్వాధ్యయవల్లనే మనము కలహించుచున్నాము. మహమ్మదీయమతమువల్ల ఈదిన చిన్న “రాజ్యము” లన్నియు నశించినవి. అంతయు నేకముగ ఒక్కచే అఖండమగు “రాజ్యము” స్థాపింపబడెను. ఈ అఖండరాజ్యమునకు

ప్రధాననేనకుడుగ నుండుకీర్తి ఆమహాత్మునకబున్నది. కాని తమనిహాస నముల గోల్పోయిన యీ పిల్ల “రాజులు” ఒక్క అఖండమగు జాతీయ పతాకముకొంగ జెళసిన చేయుదునుమబుద్ధి వీరికి గట్టి కలుగలేదు; అందుచే వారు లోలోపల గొణుగుకొనుచునేయుండిరి. కానిమహాత్ము డను వారిప్రధాన అనుచరులును, బతుకునున్నంతకాలము ఈచిల్లర రాజులు తిరుగుబాటుచేయుటకు ధైర్యములేక డోరకుండిరి. వారికి భారతజేతమందు రెండే గత్యంతరములుండెను. పరమము బాని సవలై ప్రజలచే బహిష్కరముగ చివాట్లయినను తినవలెను; లేగా లోలోన గొణుగుకొనుచు మెదలకుండ జాతీయోద్యమమున దైని నుండవలెను. కాబట్టి వారు వీనిలో రెండవగానినే యవలంబించిరి. కాని, మహా త్ముడు ఎగవారలైలునకు పోగానే, వీరు మరల కలలైతిరి. కాని, ఆయున్నతస్థాన చలంకరించుటకు వీరికి సహధర్మ లేకొవుటనే, వీరు జాతీయోద్యమమును నాశనముచేసి తమతమ “చిన్న రాజ్యముల”ను తిరిగి స్థాపించుకొనుటకయి వీరు కాఖాళిమానములను, యార్జ్యులను నిరంతరము—బహిష్కరముగ కాకపోయినను—పరోక్షముగనయిన పురి కొల్పిరి. మహాత్ముని యాగమమునకు పూర్వము అనేకపిల్లకాలువలు— కొన్ని చిన్నవి, కొన్ని పెద్దవి—దాదాపు ఒకేదికను ప్రసహించు చుండెను; ఈకాలువలలో చిన్నపడలు నడచుచుండెను. కాని మహాత్ముడు దాగానే, యిచ్చనియు నేకమై ఒక్కరుహామయై గంభీరధ్యానముతో సాగరసంగమ మొనర్చుకయి ప్రసహించు చుండెను. ఈపిల్లకాలువల్నియు ఆరుహాటి ఉపనదులమ్మను, విశాల మగు ఈ గంగాప్రవాహముకై బలిష్ఠునగు నాకయొటి నడచు చుండెను. ఈనాకను ఉత్సాహవంతులగు నావికులు నడుపుచుండిరి; ఈ నావికుల కందఱును మహాత్ముడు నాయకుడుగ నుండెను. ఈనా వపై జాతీయపతాక యెగురుచుండెను. మహాత్ముడు జైలునకు పోయిన తరువాత అల్పమానవు లగువారికి గలిగిన అల్పబుద్ధి లేమనగా:—ఈ నెద్దనావను తీసివేసి, చిన్నచిన్న పడలుల జేయవలెనని వీరు సంకల్పించిరి. కాని మహాగంభీరధ్యానముతో సాగరంగమ మొనర్చుబోవు యీమహానదియెరవడికి ఈచిన్న పడలులు నిలువనేరవు. కావున వారు ఈప్రకృతినే తలక్రిందు చేయదలచిరి. అనగా, ఈమహానది చీలి వెను కకుపోయి, చిన్నచిన్న పిల్లకాలువలుగ ప్రసహింపవలెనని వీ రాజ్ఞాపించిరి. కాని, ప్రకృతిని వీరు నిరోధింపజాలరు. గంగాప్రవాహమును వెనుకకు మల్గుదలమట నిష్ప్రయోజనమని యెంతటిమూర్ఖునకైనను తెలియును. ఈకాంగ్రెసు మహాసభ పేరికిను, భారతజాతియంతటిపేరి టను, వేయేల స్వనియామకు డగు ఆ భగవానుని పేరిటను, నే నీయ ల్పాతములగువారికి హెచ్చరించి చెప్పనడవనగ:—మీరంత ఈన్న కులాడినను మీరు జయింపలేరు. మీరు పన్ను కుంత్రములను భారత జాతి యొకేసింపజాల దని యెఱుంగుదురుగాక.

సమావని , భాగ్యవాన్య్యపూరిత గు ఆ జ్ఞానియు
మిత్రులారా! రాజకీయరంగమందుకూడ నేరవులను దండించుట నిరుపయోగముకాదు. కాని రాజకీయభేదముల నే నిదివఱకు చెప్పి

నట్లు ఒక్కటే తిరుగులేని మందుకలదు. అందుకూడ గలంనాస్తి యను కొని వెనుకటి వాని నంతను ముఱియోయి ఒకరనొకరు సున్నియమే న వలెను. అందఱలోను ఇట్టిభావము పుట్టినట్లు వేరుటయే దీనికి కిగిన మందు. కాని, అది ఒక్కటియే చాలదు; సంతోషకాంక్షలు నిట్టికొని, త్యములికమిది. అటువంటి వారింపవలె నన్నచో కలవాకావణములను తొలగింపవలెను. అన్నివిషయములను సగా ఒకరీతిగ నుంచవలెనని మనము తరుదుగ బట్టుబట్టుచుందుము. ఇట్లు పట్టుబట్టినాము ఒక్కొక్క మందులే గాదు; విశాలవృద్ధియులగువారిలోకూడ కాలసంది యిచ్చే పట్టుబట్టుదురు. దేశములో చెదరిపడియున్న నానాకపు మరసిద్ధాంతములనన్నిటినిగలిపి ఒక్కముద్దగ చేసి పెట్టవలెనని మన సంస్కర్తలును త్రుంచిరి. కాని యిది చాల అపాదకగమైనదిగతి. అట్లేగాని ప్రతివత సంస్కర్తయు గట్టి చేసెను. అన్నిమతములలో నుండియు కొంచెము కొంచెముగ నీసికొని ఒకచోట చేర్చి దానిని కలిపి ఒక కొత్త మతముగ చేసినచో నిది అందరికిని సమ్మతిముగ నుండునని వారు తలచిరి. ఈరీతిగ వికమత్యము, సమానత్యము సిద్ధించునని వారుహించిరి. కాని సర్వవతముల నిమిత్తముగ నెట్టిమెత్తనిమతమునైన ప్రపంచమందు శాంతియు వికమత్యమును పెంపొందినట్లు చరిత్రయందెచ్చుటకు లేదు. ఏమిదు మిక్కిలి యింజనుకు కలహించుచున్న మతములలో నిదికూడ నింకొకటి కాకొచ్చెను. అందుమాలమున నిదివఱకున్న విభేదములు మఱితయెక్కువయ్యెను. ఇందుదేశములలో ప్రారంభింపబడిన యాచరితసంస్కరణము లిట్లు నిష్ఫలగుగుటవల్ల తుదకు ప్రజలు గత్యంతరము లేక పరమతసహనము నేర్వొనక తప్పినదికాదు. సహన మనగ ఉపేక్ష కాదు; దృఢ విశ్వాసము లేకపోవుటకాదు. స్వయంతమందు మనకున్న గాఢవిశ్వాసముతోపాటు మనజీవితమందు నిదికూడ నింకొక గట్టిత్వమై యున్నది. కేవలము పుష్పరనిబద్ధాభిప్రాయములు గల తనలోడికోరికనుతో ఒకానొక అమెరికను దేశముకు చెప్పినమాటలకంటె నీ నీషయమై యెక్కువ విప్పి చెప్పబాలను. ఆతడు చెప్పినమాట లివి:

“నీవు చెప్పిన ప్రతిఅక్షరముతో నేను తీవ్రముగ వ్యతిరేకించుచున్నాను. కాని, నీ కామాటలు చెప్పటకు సంపూర్ణమైనవాక్కు గలదని నేను నాచిందును; అట్టి నీ వాక్కును నిలుకట్టుటకై నా కఠిరములో నెక్కువచక్క ఉన్నంతవఱకు పోరాడి తీరుదును.” మిక్కిలానా! ఇది నిజమైన సహన మనగ నిది! మతస్వాతంత్ర్యమున కెప్పుడైన భంగము కలిగినచో, తద్రక్షణార్థమై ముసల్మానులు పోరాడి మైన తీరవలెనని విధించు కొరాను గ్రంథము సహనమునుగూర్చి యీరీతిగ చెప్పుచున్నది. — “నీకు నీ మతము, నాకు నామతము.” మన మీ నూత్నములైన నడమట కంగీకరించుచు, అన్ని మతములకు సామాన్యధర్మములగుండువానిని సహాయత్రైచ్యము, అన్ని మతములకును ఆధ్యాత్మిక సంపత్తిని గ్రహించుచు, మనము వ్యవహరించినచో ఈ లోకమందు కలహ మేయుండదు. ఎల్లదలనుకాంతియు, హాయియు, గాజ్యముచేయును.

ఈ తత్వమును ప్రస్తుతకరిస్థితులకు వర్తింపజేయుట నేడు భారతవర్షమందు నానాకాతులమధ్య నున్న పరిస్థితులకి సూత్రమును వర్తింపజేసి చూయును.

ఉగావరణ:— పట్నీకు సాక్షివంటి మేళతాళములతో ఉత్సవము చేసికొనుటకు వీలున్నప్పుడు, — ఉచితకీర్తిని దైవారాధన మొనర్చుకొనుట లోనకు పైన సహజవాకు నకు భంగము కలుగనంతవఱకు ముసల్యములెవరను హిందువులయొక్క గాన, తదితర మహామృదీయతలయొక్క గాన సన్నములను ఉద్దేశ పరాదు. ప్రాణమనకు గాని, శరీరమునకు గాని హాని లేకుండ పొంతుగ పాటుకొనను. యీ యీ విధులవంటి ఉత్సవముతో తీసికొనిపోవుటకు వీలున్నప్పుడు, మహామృదీయతలెవరను అట్టి యుత్సవమును ఆడగింపరాదు.

ఈ యుత్సవములు శాస్త్రసత్యములు లక్షనో కానో సంజేహంబుదము. అయినను ఇట్టి యుత్సవములు చేసికొనుమండగ మధ్య ప్రోవలో నడ్డమువచ్చిన చెట్టుకొమ్మలను కొట్టివేయుటకు దాని యజమానుడంగీకరించి తీరవలెనని ఉత్సవము చేసికొనుచున్న మహామృదీయులు పట్టుబట్టుట కావలెను. అందు ముఖ్యముగ ఆచెట్టు అతని స్థలములో నుండి అనిని సొంతఅస్తి అయినప్పుడును, ఆతడు దానిని పూజ్యభావముతో వాచుకొనుచున్నప్పుడును, మహామృదీయు లట్లు పట్టు, బట్టుట కట్టివాక్కునులేదు. ఆచెట్టునది దానికి పూజ్యభావ మేర్పడుట సుపేతుకమో, నిష్లేకుకమో వనము చర్చింప నవసరములేదు. అది మనపనికాదు పాటికులు అన్ని పనిత్రమైన దానినిగ నెంచి పూజించుటగాక. పూజ్యమైన యీ.య.గి.హోత్రముతో మట్టును గాల్చి, దాని నవచిత్ర మొనర్పరాదని పాటికులు తలంతురుగాక. అయినను, బహిరంగ ప్రదేశములలో మట్టికాల్చుకూడదనుచట్టుము లేనంతవఱకు పాఠశాల కేతరులు వీధులలో మట్టికాల్చుకూడదని పాఠశాలమునిర్వహింపరాదు. అదే రీతిగ, బంతువులను చంపుట చట్టరీధిముకానంతవఱకు, తనదండికొఱతో యితరులకొఱతో, బలియర్పణాదులకొఱతో, ప్రత్యేక మాజంతువునెడ క్రాగ్యమును ప్రకటింపమిగ్గుమునగాక సామాన్యరీతిగ నెవరైన కోడినో, ఆవునో, పందినో, తదితరజంతువునో చంపినప్పుడు పొరుగింటివాడు వచ్చి తా నది సహింపజాలననియు, యేప్రాణియు చంపబడగూడదనియు, తాను నొవును తల్లితో సమానముగ జూచుకొందుననియు, అసహ్యకరమగు పంజమాంసమును తినుట తనకు గిట్టదనియు, తన మత రీత్యా జంతువుల నింకొక రీతిగ చంపవలసియుండు ననియు లోనుగా గల కారణముచే అభ్యంతరపెట్టగూడదు. కాని యీసందర్భమందు మన మింకొక విషయమును మార్తము గుర్తించవలెను. ఆ చంపబడు జంతువు ఆ చంపువానిదే యొయుండవలెను గాని, తన పొరుగింటివాని నుండి బలాత్కారముగ లాగికొనినది కాగూడదు. కాని నా వాక్కును నేను నేర్వచ్చు వినియోగించుకొనుమండగ, దానిని చూచి రెండవ వాడు సహింపకలగ్గితి—అయ్యో!— మనదేశమున కింకను రాలేదు. ప్రైవెట్టు మనలో చాలకుండి ఇదివావాక్కు అని చెప్పుచు, తమ పొరుగువానికి ఇబ్బంది కలుగజేయుడ మనుసంకల్పముతోనే వారా వాక్కును వినియోగించుచున్నాను. తప్పక పొరుగువారికి నిబ్బంది కలుగజేయు విధముగనే వారా వాక్కును వినియోగించుచున్నాను. మతనిబంధనలందు చెప్పబడినరీతిగ నెవరైన ఉత్సవములు చేసికొనుచుండగా తదితరమతస్థులు దానిని చూచి తిక్కిరించుటయు, కొంతవఱకు

తమ ఉపాసనాచారములలో ప్రాధాన్యము చేసికొనుచుండగనో, లేక యేకవిధిగ్న జనులనుండగనో యిరువులు వచ్చి డప్పలతోడను, పదిహెంకల త్రేములతోడను కట్కనింగితముగాక బుద్ధిభాగ్యముగ మహారణ గొణివ్వనిని జేయుచు లోకల జరుగుకర్మము భంగము కలిగించుటయు, హిందువులను పవిత్రములగు చెట్లొమ్మలను వీళ్ళపై ప్రేలాశుమన్న వానిని, నిర్దేశముగా కొట్టివేయుటయు; అందు ముఖ్యముగ కేకింతలు గొట్టుచు నాటికి వేయుటయు మట్టిపొగను పోలికగా మొగముమీద గాని, కట్కముగముమీదగాని వదిలుటయు; అల్లరికొఱకు జైనుల కడుగుగ అనేక ప్రాశస్త్యములను చెప్పుటయు; ఆవునకు మెడలో పూల దండలువేసి హిందువులను వీక్షించుచుండ వీరగించి కసాయిమకాణము నకు తీసికొనిపోవుటయు; లేక హిందువులు చూడనందు తప్పించుకొన లేని ప్రదేశములలో గోవులను చంపుటయు; - మొదలుగాగల అనేక యకృత్యములు సంఘములమధ్య పట్టుదలలు ప్రభవించును తఱుమగ జరుగుచుండును. ఇట్లు క్రోధము రగుల్కొను పనులు చేయుటలేదును, పొగుడుబోతుతనముగ నితరులను జూచి కేకింతలు గొట్టుటలేదును పరుష భాషలుయు బలులెడలను. దానిమీద చేతులుకలిసి గుద్దులాట లోనికి వచ్చును. దీనివల్ల తమయగ ప్రాణనష్టముకూడ సంభవించును.

వీనితో నెగ్గుటెట్లు?

ఇటువంటి విషయముల నన్నిటిని సమగ్రముగ పరిష్కరించి కాంతిని గాపాడగల సమర్థమైనదట్టి మొక్కటియు గానరాదు. వీని కన్నిటికిని పూర్తిగ వర్తింపగల “బాతీయపు టొడంబడిక” నా కేదియు గానరాకున్నది. ఇతర ప్రపంచము జూచి చుగలను నవ్వినను సరే యను కొని ప్రతిచిన్న వివరమును, ప్రతి చిల్లర తరాయివాను ఒక్కచాని నైన వదలిపెట్టుకుండ దానిలో విడికించి, పెద్దభారముగ చేయుచున్నను నాకట్టి “యెడంబడిక” యేమయు గన్పట్టకున్నది. కాబట్టి దీనికి నాకొక్కటి మంచియును గన్పట్టుచున్నది. ఎవరి హక్కులను వారు చక్కగ వినియోగించుకొనుటకు తగిన సరియైన వారావగణమును కల్పింపకలెనని నేను చుగల నొక్కచెప్పుచున్నాను. ప్రధానమగు కలహకారణములను గుర్తించి, ఆ మా సంఘములను చెడిన నాయకుల నొక సమాధానమునకు గట్టించి, ఆ కలహకారణముల తొలగింపజేయు వలెను. ఈపని నిర్వహించుటకు కాంగ్రెసువంటి బాతీయసంస్థకు సాధ్యముకావలదు. ఈపనిని కాంగ్రెసు చేసితీరవలెను. కాంగ్రెసుమహా సభ యిట్టి నాయకుల న్యాయ ప్రభాభిప్రాయమును చక్కగ తనవైపు నకు తిప్పుకొనుచు, ప్రజలలో పెట్టి హక్కుత్యములు జరుగకుండ జాగ్రత్తగ కాపాడుకొనుచు, నైర్వహము ఆత్మవిశ్వాసమును గోల్పోవకుండ నుండవలెను. మరియు నింకొక విషయములొకూడ కడుజాగ్రూహకరము నుండవలెను. ఏసంఘమునగాని తనహక్కులను వదలుకొనుమని కోర గూడదు. ఇప్పటి పరిస్థితులలో నిట్లు చేసినచో, అది తనకు మించిన త్యాగము కావచ్చును. స్వరాజ్యమే మనయాదర్శము; అది కొద్దిగా మనకు లభింపవలదు; అయినను దానిని మన మింకను పొందవలసి యున్నా మనుకొనుటమూత్రము మరచిపోగూడదు. స్వరాజ్యము మనకు

పూర్తిగ వాస్తవమగువరకు, గవర్నమెంటువలె ప్రజలను నిర్బంధించు టకు మన కేమయు అధికారము ద్ర లేదు. మనము కేవలము ప్రజలను బ్రతిమాలుకొనుటచేతను, ప్రోత్సహించుటచేతను, మనము స్వయముగ చేసి చూపించుటచేతను మాత్రమే ప్రజలజీత పనులను చేయింప వలసి యున్నది. ఈపు మనకు స్వరాజ్యము వచ్చినప్పుడుకూడ, వారికి తగిన ప్రతిఫలము మాపకుండ తమహక్కులు వదలుకొనితీరవలె నని గొప్పగొప్ప ప్రజాసంఘముములను మనము జనుప్రదముగ నిర్బంధింప జాలము. అట్లు నిర్బంధించుట న్యాయముకూడ కాదు.

గోహత్య

ప్రస్తుతము విచారణీయాంశములో గోహత్య మొకటి. నాహింసాసోదరుల దృష్టిలో గోవు యంతపనిత్రమైనచో నేనెఱుగుదును. గోవును రక్షించుటకై మానాడుకు డెంత తాపత్రయపడెనో నాకంటెను నా సోదరునికంటెను యెక్కువగ తెలిసినవారెవరైనను న్నారా? అంతటి స్వార్థరహితబుద్ధితో భిలాభకు ఉద్యమమును నడిపించిన మానాడుకు మహోదారబుద్ధి కేవలము అతీతమైనది. తాను ముస్మానుల గోవును—అనగ భిలాభకును— సంరక్షింప సమకట్టితనని ఆచూకీకొంటే చెప్పుచుండెడివాడు. తానిట్లు చేసినచో, దానికి ప్రతిఫలముగ మహామృతీయులు తనగోవును సంరక్షింప సమర్థులగుదురని యాతడుద్దేశించెను. దయకు ప్రతిఫలము దయయెగాక వేరొందులేదని తమ మతగ్రంథములనుండి నేర్చుకొనిన సుహృద్దీయులు తాను చేసినదానికి ప్రతిఫలముగ తనగోవును సంరక్షింప బూ నుదురని ఆచూకీకొంటే చెప్పెను. గోవునందు మహామృత్యువున్న ప్రేమ ను ఈరీతిగ వ్యక్తపఱచెను. భిలాభకు మహామృతీయులకు గోవుని మహామృత్యు మనోహరరీతిగ వర్ణింపకముండే మాయరువుగ సోదరుల మెన్నదను గోవును చంపగూడదని శపథము చేసికొంటిమి. అప్పటి నుండి మాయింటిలో నాకరులుకూడ గోమాంసమును తినుటనుమాని చేసిరి. మాతోడిమతస్థులకుకూడ యిట్లు చేయుటని ప్రోత్సహించుట మావిధిగ పెట్టుకొంటిమి. నేనుగాని, మా అన్న గారుగాని యెప్పుడును గోవును వధింపలేదు. కాని, మేకలను బలియిచ్చితిమి; యెవోయొక జంతువును బలియిచ్చుట మామనవిధియై యున్నది. ఈరీతిగ మనము చాలవరకు పనిచేయవచ్చును. హింసూమహామృతీయైత్యత యేర్పడిన యీమామనాలుగు సంవత్సరముల యనుభవమునుబట్టి స్వరాజ్యము రాకముండే గోవధకు నాయమాలైనవిజ్ఞముగ తగ్గించితే యుచ్చునని తెలిసికొంటిని.

ఈచరమునకై సాధారణముగ సంవత్సరముపాడవునను జటిల గు గోవధపూర్తిగ నిలిచిపోవలెనని నాకంతయో గట్టికోర్కెగలదు. కాని, అది యంతత్యగలో నిలిచిపోవలెనని నేను ఆశించుకోర్కె యిప్పటిలో నెరవేరునట్లు నాకు గోచరమగుటలేదు. ఎక్కువ భరీదు గలమాంసమును కొనుక్కొనగల మహామృతీయులు సాధారణముగ గోమాంసమును తినరు. కాని, పట్టణములలోనుండు పేదమహామృతీ యులకు అత్యధికమైన ఆహారముగానున్నది. ఈహారాదేశమవ్యవహారి

వచ్చిన నేను, వారి పట్టిని లో గోమాంశభక్షణము మానుకొనుట యంతకష్టమో యెఱుంగును. “ధాన్యముతో ధాన్యము కలుపుకొని తిను” మనుష్యులను చూచినప్పుడు పథాను యనుష్యుడు ఆత్మగృహంబు మానడు. “మాకు మాంస ముండితిరవలెను; చివరకు కుక్కమాంస మైన సరే మాకుండితిరవలెనని రాంపురపు హాన్యగాంధ్రు చెప్పెను. ఒకప్పుడు రాంపురసంస్థానములో, బ్రిటిష్ మునిసిపాలిటీలో చేసినట్లు మాంసపు దుకాణములన్నీటిని మాసివేసి, ఒక్కచోటనే పెద్ద మాంసపు మార్కెట్టును పెట్టిరి. దీనివల్ల ప్రజలందరికిని మాంసము సప్లముచేయుట బహుకష్టమయ్యెను. సప్లము చాలనందువల్ల పోటి యెక్కువయ్యెను. ఈ తిరగతిమహమ్మదీయుల విషయములో మాత్రము ప్రస్తుతస్థితిలో ఆర్థికముగ తప్పనిసరి యగుచున్నది.

ఈ సందర్భములో గోవధను మానుట కిక్కడను మార్గము గలదు. ఇప్పుడు తక్కిన మాంసము బహు యెక్కువ ఖరీదునకు అమ్మ బడుచున్నది. సామాన్యులు కొనుక్కొనుటకు వీలులేనంత ప్రియముగ నున్నది. కావున ఈ మాంసపు ధనము తగ్గించి గోమాంసమునకును, తక్కిన మాంసమునకును ఖరీదులోగల తారతమ్యమును తగ్గింపవలెను. అసలే పేదపడి యున్న యాజీశములో ఏసంఘముయొక్కగాని ఓకన విధానమును యెక్కువ ఖరీదు గలవానినిగ జేయుటకు నేను అంగీకరింపను. అన్ని సంఘములకంటె మా ముసల్మాను సంఘము కంటె పేదసంఘ మని యెల్లొంగీకరించిన విషయమే. కావున వారివిషయములో కూడ కీ విధియొక్క ఖరీదును యెక్కువ జేయబాలము. ఇచ్చట నింకొక విషయమును చెప్పకతప్పదు. ఎక్కువ అవులు హిందువులకే కలవు; అవి పాలిచ్చుట మానివేసిన తరువాత యజమాను లాగోవులను అమ్మివేయకుండ తమవద్దనే యుంచుకొన్నచో గోవిధ యిప్పటికంటె చాల తగ్గిపోవును. మన మిప్పటికైనను గొట్టెలు, మేకలు, మొదలగు వానిని వృద్ధిచేసి గోవును సంరక్షింపవచ్చును. మన స్వరాజ్య గర్వ మెంటులో ఆదాయవ్యయనిర్ణయ మొనర్చుకొన్నప్పుడు మిలిటరీ ఖర్చులోనుండి చాలవఱకు తగ్గించి యీపనికై వినియోగింపవచ్చును. అప్పుడు మన కీపని చాల తేలికయగును. అయినప్పటికీ స్వరాజ్యము వచ్చువఱకు కనిపెట్టుకొనియుండక యీశోబానుండికూడ గోమాంసభక్షణ మానివేయవలసినదని నా సోదరమతస్థులను వినుచుపూర్వముగ ప్రార్థించుచున్నాను. స్వరాజ్యము వచ్చినపిమ్మట మానివేసినచో అప్పుడది త్యాగమనిపించుకొనడు. భారతదేశమందున్న వివిధసంఘములకు సాంఘిక రాజీయ వ్యవహారములందు స్వీయధర్మమైన సమష్టికుటుంబతత్త్వమే యాదర్శముగ నుండవలెనుగాని యింగ్లీషువారనుష్ఠించుచున్న పోటీపద్ధతి పనికిరాదు. ఒకవేళ మనదేశములోని వివిధసంఘములకు పోటీయుండవలసినచో అది పరస్పరసహనమందును, ఆత్మాగృహమునందును మాత్రమే యుండవచ్చును. తనకంతయో ప్రియమైన వాక్కులను గాఢముగ నాటుకొన్న భావములను ఏసంఘమువారు సోదరసంఘములకొఱకై భారతవర్షముయొక్క కాంతైక్యకళలకొఱకై యెక్కువగ వదలుకొందుకో ఆసంఘమువారే తుట్టుకుండకు అందరికీకంటె నెక్కువ అత్యుత్తములగు నాడుకము.

ప్రాణినిధ్యమునందును పరిపాలనయునందును

వివిధమతములయొక్క భాగనిర్ణయము

వివిధమతవైషమ్యములకున్న ముఖ్యకారణమును గూర్చియు, విద్యావంతులగువారు తమస్వాధ్యములకొఱకు వాని కపార్థములు కల్పించి యెట్లు దుర్వినియోగము చేసినదియు తమకు వివరించుచున్నాను. వైషమ్యములను గోవిధయు సంగీతముతో నూరగింపులు మొదలగు విషయములు మాత్రమే కారణములు కావు. స్థానికములును రాష్ట్రీయములును అఖిలభారతీయము లగు సంఘలలోని ప్రాణినిధ్యమును ఉద్యోగము లనుభవించుటలోని హెచ్చుతగ్గులను పరస్పరవైషమ్యములకు మూలకారణములై యున్నవి. ఈవిషయములలో సామాన్యజనులపై నేరము మోపుట సచుంజనము కాదు. మంచిదిగాని చెడ్డదిగాని స్వాధ్యములను మతరక్షణయనుమిక్రింద నిట్టిపరిస్థితులకు ముఖ్యకారణములగుచున్నవి. ఇందువలన గలిగిడి యన్యాయము ఎక్కువ సమర్థత యనియు నెక్కువ విద్యానిషయకములైన యోగ్యతలనియు సమర్థింపబడుచున్నవి. ఎవరు కీనిని సమర్థించుచున్నారో వారందరికీయధికారము కల్పించినప్పుడు దయాహాస్యముగ ఖండించుట మాడ మిక్కిలి గూళ్ళగ్యముగానున్నది. ఇట్లు పదవు లాక్రమించినవారు తామందరికంటె ననుభవముకలవారమన నపోహను పోగొట్టుకొననంతకాలము అల్పసంఖ్యాకుల తెలివి ప్రజాశక్తియును పెట్టుకాపాడగలదో నాకు తెలియకున్నది. వీరు వికాలహృదయులై దేశభక్తితో పాటుపడవలయు నుద్దేశ్యములుకలవారు కానంతకాలము ఒక్కసంఘమువారియొక్క విద్యాధికృత యంతరసంఘములవారి కుపద్రవకారణముగ తోపకమానదు. ఒకప్పుడుదేశ్యముమంచిదే యైనను ననుమానమునకు కారణమగుచున్నది. సోదరులారా! ఇది వెనుకటి తరమువారు చేసిన యన్యాయ ఫలముగ ననుభవించుచున్న ప్రాభుము. అనవసరముగ కోపపడకుండుమనము దానిననుభవించితిరవలయును. రక్షకునవలె రాజకీయమునందుకూడ పలుకుబడిని సంపాదించుకొనవలసి యున్నది. అందుచే ప్రజల నాకర్షించుటకై చేసిడి ప్రగల్భములకంటె కార్యాచరణమును తత్ఫలితముగా తప్పలభిముఖములు కాలక్రమమున మనకు పలుకుబడి నిత్యుగలవు. అల్పసంఖ్యాకులు గల సంఘములు అధికసంఖ్యాకులు గల సంఘములు చేసిన యాన్యాయముల ననుకూనముతో చూడక వారితో కలసి పనిచేసిన యెడల స్వతంత్ర స్వరాజ్య సంపాదనమార్గమున చాలమారము నడచియుందుము. కాంగ్రె సనుసామాన్యరంగస్థులమన కందరతును మన యుద్దేశ్యములు దేశభక్తిపూరితము లని చాటుటకు మంచియనకాళముల నొసంగుచున్నది. అలస్యమైనను పలుకుబడిని సంపాదించు నిది మన మేమియు చేయబాలము. ఆకారణమైన యనుమానములకు కోపకూట యు అట్టి యనుమానములు కలవానికోల్లను మాసి వారికి మనపై లేని నమ్మక మున్నదని చెప్పుచు మోసము చేయుటయు మంచిపనికాదు. కాననభలకు వెడలవలెనని తీర్మానించుకొనిన మనవారిని, అధికారి వర్గమువారిని కూడ మనకొసంగబడిన స్వల్పకార్యాంగసంస్కరణముల నిష్ఫలములను పలుకరితట్టిక-టోగ్ని యెడలండక యిట్లుటే బహుమత్యుద్ధి

పరిచయించుచున్నాను. ఒకవేళ తృప్తిపలుపకపోయినను మనమందఱమును జాతీయదగ్గుముగా నుంచుకొనిన స్వరాజ్యముకొరకు ప్రయత్నించి త్వరలో సంపాదించుటకు మనల నితకు పురికొల్పవచ్చును. అప్పుడు మనము ప్రాతినిధ్యము గల యన్ని సంఘాలనును వివిధసంఘము లనుభవించు భాగలభ్యములను నిర్ణయించుకొనవచ్చును. సోదరులారా! ఇంకను కొంతకాలమునకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము తేవంత నెగ్గలేదు. ఇటు మానించుచున్నాను. కాని ఇట్లసంఘాత్మకు లగు సంఘము వారు అట్టి యేర్పాటు లనవసరము కాలము వచ్చునపుడు మిక్కిలి సంతోషింప గలనని నొక్క చెప్పుచున్నాను. అర్హినియాయను పేరుగల మిక్కిలి దేశము యొక్క తూర్పుభాగమునగల క్రైస్తవ సంఘములనుగూడ భాగ్యతీయ దేశమునందలి పద్ధతిని నెలకొల్పవలయునని నేను గట్టిగా వక్కాణించి తిని. అందుచేత నా హృదయ విశిష్టప్రాముఖ్యములను మీరు బాగుగా తెలిసికొనగలరు.

ప్రత్యేకనియోజకవర్గసిద్ధాంతమును వదలివేయుటకు పూర్వము రెండుపనులు చేయవలయును. అల్పసంఖ్యాకమగు సంఘము లెన యిష్టముకల్పిన భారతీయుని ప్రతినిధిగా నెన్నుకొనునాస్తిత్వముగగి యుండుట మొదటివని. ఏదినమున నొకమహమ్మదీయోర సంఘము నన్ను తమ ప్రతినిధిగా నెన్నుకొనునో యాదినమును నాకు మిక్కిలి కార వప్రదమని భావించును. నేనునమ్మకముతో వోటునిచ్చుటకు ఇలాఫతు కొరకు ఘోరయాధ్యమైనన్ని శ్రీగాంధీమహాత్ముడుగాక మరెవ్వర మహమ్మదీయుడు గానరాదు!

క్రమముగ పరిస్థితులలో కొంతమందిమార్పు కలిగినవెనుక ప్రత్యేకనియోజకవర్గము బహులు సంయుక్తనియోజకవర్గము కొన్నింటి నేయుట రెండవవని. మార్గసంస్కరణములు చర్చింపబడు కాలమున కొన్ని తావుల సంయుక్తనియోజకవర్గము నుండనిచ్చి కొన్ని సభ్యత్వము లను కొల్పోవుటకంటె సభ్యులసంఖ్య యల్పమైనను ప్రత్యేకనియోజక వర్గమును కొరకు తేవవలసినది వాదించు శ్రీసయ్యను అమీరాల్-గారిని ప్రతిఘటించితినిని మీలో గొందఱకు తెలియును. సంఘములందలి పరస్పరైవమ్యములకుగంటినకొలది క్రమముగ ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లచేత నెన్నుకొనబడు సభ్యులసంఖ్యను తగ్గించి సంయుక్త నియోజక వర్గపు ప్రతినిధులసంఖ్యను హెచ్చింపవచ్చును. తుదకు ప్రతినిధులందఱును సంయుక్తనియోజకవర్గముచే నెన్నుకొనబడునట్లు చేయవచ్చును. ఇట్లే యాద్యోగముల విషయమునగూడ సంఘప్రాతినిధ్యము నిచ్చుట కంటె సామాన్యముగ యోగ్యత నే ముఖ్యముగా గొనుపద్ధతి నవలం బింపవలయును.

కొన్ని స్థలములలో చర్చింపబడు విషయము లెప్పుడులైనను ప్రజలచేత క్రూరకృతులగుట కవకాశము ఉండుటచే స్థానికసంఘప్రాతి నిధ్య విషయములలో వైసందర్భములను తప్పక నాలోచింపవలయును. ముగ్గునిసిపర్ సభ్యత్వముల విషయములలో పంజాబునందున రెండు సంఘములకును వచ్చిన వైపర్యములకు వైసచేప్పిన విషయములే కారణమునని యాదావారల వివాదకరముగ నున్నది. తలవినపుడు జరి

యాన్వాలాబాగును, హైందవులు కడుపులమీద ప్రాకింపబడినవిధి యు నిజముగ పంజాబు గావ్యమందలివా యని యాశ్చర్యపడుచుండును. ఎంతలో నారాష్ట్రము లెనకు కలిగిన యవమానమును చూచెను.

సంఘచిత్రదృష్టి

ఈ యావన్వాసమునందలి అధమభాగమున 1-0-0-0 సంవత్సరమున నేనిచ్చిన విరియొక యావన్వాసమునందలి భాగము ననువదించుచు అందఱకు సమానమగు కత్తువు నొకని నెదిరించుట యను మూర్తముపై కేవల మాధావడి దానికలననే సంఘములై క్రమము పొసగగల దనుట పొరపాటుని చెప్పితిని. పంజాబున నైతిక కాసనోపయోగ కాలమున జరిగిన దురంతములనుగూర్చి యుగాగ పాడినదే పాడుచుండుటచే నైక్యమును కుదుర్చుకొన గలమని పిచ్చివ్యక్తము కలవాడనుకాను. మంత్రివర్గము చేయుపనులయెడల ననన్యతని మాపుకాలమును, కష్టకాల మందును, పెక్కుసూతులు సంయుక్త ప్రభుత్వములెన్ని సృష్టికాలేదు? ఎన్నికల జయము చేహారిన వెంటనేగాని, మొదటిదినముగానే ఎన్నిభగ్గునుకాలేదు? మనము పొందవలచిన స్వరాజ్యము సంపాదించుకొనెన్నను దానిని నిల్పుకొనలేనన్నను, బాధానుభవసామ్యము గాక మఱియొక బంధముచే నన్ని సంఘములకు నైక్యము కురువలయు. హిందూమహమ్మదీయులనుండు పరస్పరవిభేదములను గోరంతలనుకొండంతలగు చేయు మహానుభావులకు నేనొక్కవిషయము జ్ఞాపకముచేయవలయును. ఆరెండుసంఘములవారును పాస్పర మొకరినొకరు పెట్టివధల జరిచున్వాలాబాగులో అందఱును చచ్చినంతవఱకు కల్లునను జనరలు డయ్యురయొక్క నిశ్చయముకంటెను, జనుల కొకవీధిలో పాట్లలతో ప్రాకించిన జాతీయమమానముకంటెను క్రూరము వైచియా? ఉత్తరదేశములమైన మేము దృష్టిసంకోచమునకు లోనైయున్నామనియు, కాలము గడచినకొలదిని వెనుక గడచినదానిని క్రమముగ మఱియుమనియు నానుభిప్రాయము. తుదకు ప్రస్తుతము పడుబాధలు కొలదికాలముక్రిందట పడిన భగంజరములైన బాధలను సుపూర్ణముగ మఱిపించుచున్నది. ప్రతిసంఘమును తమయెదుటి సంఘము చేతిలో పడిన బాధలను మాత్రమే జ్ఞాపకముంచుకొని తా నితరసంఘములను పెట్టినబాధలను మఱియుచు చుంతుంటే విషాదకరము!

పోకిరీజట్టు

నేనిప్పుడ నేకసంఘములనుగూర్చి మాటలాడితిని. ప్రజలలో కల్లాములు పుట్టినప్పుడు అతరులకు బాధ కలుగజేయునది సంఘములు కావు. ఇందియా ప్రజలలోనున్న పోకిరీజట్టులే కాంతివీర్యుల లగువారికి బాధ కలిగించుచుండురు. ఈ పోకిరీలు ఏసంఘమునకును చెందరు. వారిది ప్రత్యేక మొకసంఘము. వారికేమి దొరకినను సంతసము. యాద్యోగమున పాంచాలకావ్యమందలి కొన్ని జిల్లాలలో నుచున్నవీడు పోకిరీలని శ్రీ పంతులగు హిందువులు బాధల నొందినపుడు, లాలా లజపతిరాయిగారు ఆమెకాదేశమున ప్రవాసమనుభవించుచు వ్రాసిన వ్యాసము బాగు బాగుగ నున్నది. అట్లుంటే పరస్పరసంఘర్షణము

లు విజృంభించుచున్నారని యనుభూతి వ్యాపించెను. కాని లజ్జపరిరాయిగారు మాత్రము హిందువులు ధనుక లగుటచే బాధింపబడినాని, హిందూ ధర్మము నవలంబించుటచే కాకని సర్వముగ బోధించిరి. ధనికులకును నిర్ధనులకును గలవైరమేగాని, హిందూమహమ్మదీయభేదము కాదు. ఈరెండుసంఘములేగాక, మధ్యవర్తి మనపోరాటముల చూచి సంతసింపు పరాయనా రు (విదేశీ ప్రభువులు) న్నత్రుకు వనమోసందర్భమున ముఖ్యముగ గమనింపవలసి యున్నది. ఉత్తరహిందూస్థానమున ముఖ్య ద్వైషములు ప్రారంభమైనవిచ్చుట, వివిధ నాథకవిద్యల లంగునుగూర్చి అనేకపర్యాయములు మాటలాడి యున్నారు. కాని వారి యుపన్యాసములను ప్రతికలలో చదివినప్పుడు అయినగారే ౧౮౧౭వ సంవత్సరమున బీహారురాష్ట్రమున దింకన ఘోరముగ విమరశములు.

• గోపాల్ కృష్ణ సందర్భమున బుద్ధిపూర్వకముగ సలుపబడినపుడు వ్రాసినదానిని వారే మఱచిపోయినారా యను సంశయము కలిగినది. కవీశ్వరులు రైలుబండిలో బ్రిటీషు సైనికోర్కొగిలో కలసి ప్రయాణము చేయుచుండిరి! ఆ యుద్ధోగి భారతీయకోర్కొములను పరహసింపుచు “ఏమండీ! వేణువేణుమతములవారు ఒకరితో నొకరు కలసింపుచు, మధ్యకాంతిస్థాపనకై ఆవృతమౌతు నన్ను నానైనికదలేమును పిలిపించునవలసినస్థితియందుండి, మీ భారతీయులు స్వరాజ్యము చేరెత్తు పెందలాడు?” అనెను. మనబాధ: జూచి సంతపించువారున్నారను విషయమును కని గారాసమయమున జ్ఞప్తికి రెచ్చుకొని, సైనికోర్కొగి కందులగూర్చి చెప్పియెత్తెను. బ్రిటీషువారు రాకపూర్వమితగా యిశ్రీలు లేకుండెనా అని యుద్ధోగి నురల నడుగ, కవిగారిది వాస్తవమేయని యెప్పుకొనుచు, అప్పటికిని భేద మొకటిగలదని వెంటనేబోధించిరి. బ్రిటీషువారు రాకపూర్వమును హిందూమహమ్మదీయ పోరాటములుండెను. కాని, అందువలన కాశ్యతశత్రుత్వ మేర్పడక, అచికాలముననే సమాధానము కుదురుచుండెను. కోపము ల్లొరినతత్త్వము, మనమందఱమును మంచికో చెడ్డకో కలసి యొకదేశమున నివసించుటయింటి సునియ్య, ఏదోఒకముగ స్నేహభావమును పెంపొందింపనివో జీవితమంతయు సుర్భరముగ నుండుటచే సర్వరముగ పాత్రు కలుపుకొని ద్వైషభావమును పోద్రోలుటయే సమజన మనియు, గ్రహించుచుండిరి. కాని మూడవవారైన విదేశీ ప్రభుత్వము వచ్చినప్పటినుండియు, అట్టి పోరాటము లధికమై అట్టి కలయికలు ఆపుకూపమై పోయెను.

“యీసా” యొక్క చేయి; “జేకబ్” యొక్క స్వరము.

కుటుంబములో భార్యాభర్త లిరువురేగాక, మధ్య మూడవది అత్తగారుకూడ నున్నచో తమ కంఠఘోరముగ మున్నో భారతదేశ శ్రీలకును, యూరపుశత్రువులకులకును బాగుగతలియును. కుటుంబములో అత్తగారు స్థిరముగ ఉండు వ్యక్తియగుటయే గాక, కుటుంబ చక్రవర్తియై ఆమె మొక్కరెయ్యి త్రిపుమంతు బ్రిటీషిలో ఆనందముయొక్క పొందికయెట్లుండనో వేణు చెప్పవచ్చును. అది గాక యింకకంటె భార్యమైనసంగతి యింకొకటి యున్నది:—అత్తగారి రెండుహస్తాలన్నవి, ఆమె భార్యాభర్త లిరువురిని మార్చ

స్థానమందున్నది. అందుచే, సుందర్బాసుసారముగ నిరువురిని ఓచార్చుచుండును లేదా ఒకరిని ఓచార్చి, రెండవవారిని చీవాట్లు పెట్టుచుండును. అందుచే భార్యాభర్తలకు పాత్రుకలితక “ఎవరికి వారు విడిగ నుండిన, బాగుండునుగా” యనిపించుచుండును. కాని రెండుముఖములు గల యీ అత్తగారి మాకులకు లోబడకుండ వివేకముతో నున్నచో యీ మెతంత్రములు మనల నేమియు చేయజాలవు. అవి మనకు నవ్యము మాత్రము పుట్టించును. హిందువులకు కోపము వచ్చునట్లుగ మహమ్మదీయుకు గోవుకు చంపినప్పుడుగాని, లేక ప్రార్థనజరుగుచుండగ మసీదు ముంగునుండి హిందువు లేవలెన మేళతాళములతో ఊరేగినప్పుడుగాని మనమేమి చేయుచున్నాము? ఒకరి గొంతుకల నొకరు నలుకుకొనుటకు పరుగుత్తుచున్నాము. కాని యీసందర్భమున మన మొకసంగతిని మాత్రము మఱచిపోవుచున్నాము; ఏమనగా:—

గవ్వ మెంటువారినైన మహమ్మదీయు నొకని ఏజుద్దోహాసీనుక్రిందనో శిక్షింపవలదినప్పుడు అతనిని పట్టియిచ్చుటకు మన మహమ్మదీయులే యెందఱు బయలుదేలుటలేదు? అట్లే హిందువులను బట్టియిచ్చుటకై హిందువులే యెందఱు బయలుదేలుటలేదు? ఈసందర్భములో ఉభయసంఘములును ఒకేతరగతిలో నున్నవి. ఎంత చందాల పుపనినైన చేయుటకు సిద్ధముగనున్నవారు ఉభయసంఘములలోను గలరు; ఇది మనకష్టానుభవకై వేద్యమే. ఒక మహమ్మదీయుడు తనసోదరకమహమ్మదీయునే—చేయేల తనమహమ్మదీయసంఘము నంతటి నే—హింసించుటకు సిద్ధముగ నున్నప్పుడు ఇక హిందువుకు మనలకు హింసించినాడని యాచేశపడనేల? అయ్యా! అలంనిజము అదికాదండీ! పోకీలవలెనే ద్రోహులుకూడ ప్రత్యేక మొక్కసంఘమునకే చెంది యుండలేదు. వారు ఉభయసంఘములలోను నున్నారు. వారిది ప్రత్యేక మొకతెగ. ధనమదాంధులు ఒక్క యింగ్లండులోనేగాక ప్రపంచ మందంతటను గలరని తేగరు (కార్మిక) కక్షివారు చెప్పినమాటలుమీ రెటింగియే యుండురు. అట్లే ద్రోహులు అన్ని సంఘములలో నున్నారు. వీరిందరిని చనమంతకంటె నెక్కువగ ఖండించవలసినదే. ఏమహమ్మదీయులో రాత్రివేళ హిందూదేవాలయములో గోమాంసము వేసి యో, విగ్రహములను పగులగొట్టియో దాని నపవిత్ర మొనర్చు ననుకొనుడు. కాని తక్కినమహమ్మదీయసంఘమంతయు (హిందూసంఘమువలెనే) యేపాపమెఱుగక పోవచ్చును. అట్లే యేహిందువుడో మశిగులో పండిమాంసము వేసియో కొరాను పాడుచేసియో దుర్బాగ్ధమొనర్చు ననుకొనుడు. కాని తక్కిన హిందూసంఘమంతయు తనలము విరపరాధము గావచ్చును.

వీనికంటె స్పష్టమగు సుదాహరణ మింకొకటి గలదు. మంత్రి మహమ్మదీయుడైనచో మహమ్మదీయుల కెక్కువయొద్దోగము లియ్యవచ్చును. హిందువుడైనచో హిందువుల కెక్కువనశ్చిపాతము జూపవచ్చును. వా రేకలమువారైనను వారు పరప్రభుత్వము దంతర్భాగములై యున్నారనుట స్పష్టము. చేతులు “యీసా” చేతులే, కాని గొంతుమాత్రము “జేకబ్” గొంతుకయై యున్నది. తయ్యగరు, ఒడయ నులించుటల నింకను నిలిపితేయవలసియున్న రాష్ట్రప్రజలు, తమజను

లను ఖానీలు చేసినవానికి తమసామ్యునిచ్చి తీర్చకలెనని నిర్బంధించుగవ్వ మెంటుతో సహకారమొనర్చుటకు సిద్ధముగనున్నాడు. కాని, తమ పొరుగువారును, తమతో సమానముగ స్పష్టముగ వనభవించిన వారును నగు వారితో మాత్రము సహకారము మానుకొనుచున్నాని. ఎందు కల్ల? ఇతర సంఘమునకు చెందిన వంత్రియొకడో యొకడు తనసంఘము వారికి, యీ సంస్కారమునల్ల తనతోటివచ్చిన యేకల్పాక్షికమును బట్టియో, యే తుచ్చముగు పక్షపాతిమనో, తన కిష్టములేని విధమున చూపించెనట! ఈ కారణముచే ఆ సంఘముతో తాము సహకారము మానుకొందురట! అట్లయినచో సహాయనిరాకరణ మనక నేమో నాకర్థమగుటలేదు. ఇప్పుడే యద్యోగముల మానుకొనుచునుట కొంచెము కష్టమని తెలిసియుండియో, ఉద్యోగములు రాజీనామాయించిన వారిని కాంగ్రెసు బాపాటముగ ఆహ్వానించుచున్నది. గాని కాంగ్రెసు మనుష్యులను చెప్పుకొనువారిలో కొందరు, సహాయ నిరాకరణమును గూర్చి గాంధీమహాత్ముడు తమకు చెప్పినదంతయు వగచిపోయిరి. ఎందుకల్ల ఎడోవంత్రి తనసంఘమువానికి నెక్కువక నేవోచుల్ల యద్యోగపడవుల నిచ్చెనట! ఇట్లు చెప్పిన వంత్రి నాస్వయతిక్కిడై నవో నాకరితాపమునకు మితియేలేకుండెను. అది గాక యిట్టి చల్ల యద్యోగములు తమకు రాలేదనయేడ్చు నాస్వయతిక్కులనుండి వచ్చినవో, నాకప్పుడు గలుగుసిగ్గు కైవలగిన పరితాపమునకంటె వెయ్యి మడుగు నెక్కువక నుండును. ఒకప్పుడు మాస్వయతిక్కులకొందఱు ముల్తాను మకీదులో పగిలిపోయియున్న పాత్రలను, గోడమీదనన్న గీట్లను హాకింజ్యోఖాన్ పాపాబుగాకి చూపించి "ఇదిగో! హిందూ దేవాలయములు పాడైపోయినవో, వన మకీదులుమాత్రము పాడుకాలేదా"యని యతికి ప్రతికచెప్పినప్పుడు తన కెంతటి సిగ్గుబాటును అన మానమును గలిగెనో అజ్యోఖానుగారు నాతోచెప్పిరి. వారికి త్వరలో సంభ్రాంతాకోగ్యము గలుగు గాక యని మనమందరము ప్రార్థితము. వివేకురాలియొక్కయు అవివేకురాలియొక్కయు నీతికథ

ఈవిషయమై హిందువుల యుద్దేశ్యముల, మంచివికానియే తలంచియుంటి నేని దీని నెన్నందును నేను ముచ్చటించియుండను. నేనెట్లు జేయుటకు గారణమేమన మహాత్ముదీయుల భావసంచలనముక: త్తమని నేను నమ్మజాలను. ఈ యభయపక్షములను ఈతుచ్చభావములకు తోనైనవియే. మహాత్ముదీయులు మెరుగైనను హిందువులనుగూర్చి వదిలించియుండను.

ఏలయన ఒకసంఘములోని వ్యక్తి నేతోక సంఘములోని వ్యక్తులను మందలించుటవలన లాభము లేదను సంకతి యనభవమువలన నే నెరుంగుదును. అపని వారలకే నడలివేయవలయును. ఒకేపట్టణమున ఒకపోటును వసియించు చిన్న బాలురు కలిసి యాడుకొనుచు మల్లవిషయములలో తగువులాడుకొనుచుండుట యెన్నిమాజులు మగలు చూచి యుండలేదు? ప్రతిబాలుడును తనతల్లిమొదకు బరకైతి తక్కుటియట! కాండ్ర దుర్మార్గకథనమును తనసద్గు: సంపత్తి కాలిగలుగునట్లు వర్ణించుచుండురు. వివేకురాలకు తల్లి వానియం దేలోపమున్న దని తన మహాభిప్రాయమునెట్లును. తన తనయు డింకను కొండెములుచెప్పట మాన

కుండునెవల స్నేహపాత్రులుగాని పిల్లలతో నాడుకొనవలదని యామె వానికి హితముజెప్పను. పిల్లలకందగతును సామాన్య ఆటభూమి యగు నావీధికి బోలనని యాజ్ఞాపించును. సద్గుణగర్భులగు మనబాలు డొంటిరిగా నుండవలసి వచ్చును. కొద్దికాల మెడబాలుతో, తప్పు తోడిబాలురది కాదని తెలిపసాగును. రెండుమాడుతోడ లయినతరు వాత వారల సంభ్రాంతముగ దోమరహితుల నొనర్చివేయును. మరల తనతోడిబాలురతో నాడుకొనినమ్మని తనతల్లి నడిగి యామెయిగి కారమును బడయును. తాను మంచివాడననియు, తోడివారలు చెడ్డ వాని యు, తోడిబాలురపై దోషముల నెన్నుకలదని మందలించి తల్లి పిల్లవానికి బుద్ధులుచెప్పి మరల వారలతో నాడుకొనబోవద్దనును. కాంతి గూర్చుట కియ్యోగియే మార్గము. వివేకురాండ్రగు తల్లులను, అవివేకు రాండ్రగు తల్లులనుగూడ జూచియుంటిని. బహుశ: రెండవతరగతి వారలసంఖ్యయే యెక్కువకనండును. అవివేకురాండ్రగు తల్లులు తమ తనయులు తోడిబాలుతో తగవులాడ సామభూతిని తోడ్పాటు ననును తమ మొదకు బరుగై తనవైనప్పుడు తమ చిన్నతనయుల కొదవిన కష్టములకు విచారపూరితరై కన్నీరుపుచ్చెదరు. కొంతతడ కట్లు విచారిచి సక్రోధులగుదురు. వారలకు వివాదముతీగిగి క్రోధ మంతరించును. పిన్నుల వారలు తక్షణమే యాడుపుబాలుని తల్లిమొదకు బోయి యామె తనయొడొన్న దుశ్చేష్టలను తమ ప్రియమంల కొదవిన కష్టములకు నేకరువుపెట్టుచు యామె తన తనయునికి నరియగు బుద్ధులు గజపలేదని నింపింప వారంభించురు. అందుల కారల్లి ఫిగ్యాచుజేసినబాలుడు పెద్ద దమ్యవనియు వినను అని వాని తప్పు కాదనియు, అపిల్లవానిని పోషించు తల్లితల్లి ప్రియయు బదులు జెప్పను. తగవులాట ప్రారంభ మగును. ఉభయపక్షములు తిట్టుకొన వారంభించురు. ఉభయపార్శ్వములనుండియు చూవణశరణాలములు గురియుచుండును. ఇరుప్రక్కలను నేడుతరములచుటకును తిట్లుదిననివారుండరు. అంతట మగనైస్వరము గంకంధిని బ్రవేశించును. ఆతిడును అంతటి వేకకూనుడును అంకటి దుగభిమానప్రేరుడును నైనమొదల, చూవణశరణుల విడువ వారంభించురు. వైరికత్తియొక్క మర్యాదకు మంట గాల్చును. ఈరణగిణధ్వని విని యెదిరిపక్షసహాయనైస్వరము యుద్ధభూమి నుతీకతోడనే యా తడు వాన్యర్థమున సంధిగోరును. కాని యెదిరిపక్షవీరుడు కార్యశూరు డగుటచే తిన్నగ కత్తువీరుని కల పగులవేయును.

అంతటితో నాపోరాట మంతరించునెవల ఈపట్టణభాగ మద్య ప్పుమజేసికొనినదే కలహకారులగు నాబాలకద్యమును ఒకరిభుజముల మీద నొకరు చేయివైచికొని, రక్షకభట్టులు తమ లిల్లిదండ్రులను నడి పించుకొని పోవుచుండ తాము మాత్రము ఉప్పుట్లును. బంతులాడు ను ఆడుకొనుచు నడచిపోవుటయే యిందలివిచిత్రము. వివిధకత్తులతోబనించు అంతరికలహములు, (నేనప్పుడప్పుడు గావించినట్లే) వ్యవత్సరము ద్వేషముల బ్రకటించు కొనవలసినగాని, నిమ్మపంటమై నిమ్మకాయపాతమగు బుద్ధి తోడ నుభయకత్తులకును వధ్యవర్తి గానుండుటవలనగాని, దీరవనియు, స్వయమదూషణకు గుటియగుటయే యట్టి యంతరికలహముల దీర్చుట కు తత్తుమార్గమనియు, ననుభవమువలన విదితమయ్యెను. ఈవిషయమున

నాకును నాసోదరులకును విశ్వాసముదయించుటచేతను, నేను స్వపక్ష దూషణకు బాల్పడియుండుటచేతను నిక్షిప్తమైన శిశువుని ధన్యమును నిష్కర్షించుటకు నే నన్నత సంపాదించుకొంటిని నాకు సుతుష్టి గల్గుటయేగాక రంధింపజేయుటకును సమాధానము కుదురు నక నాశకు జనించుచున్నది. వివిధకృతుల శ్రుతిలను నేనీగాజకీయ సాధనముల సిఫారసు జేయుచున్నాని వేరేతె తెప్పనక్కఱలేదు.

సంఘటనము

నాయుద్దేశము నింతటిదవు విప్పిచెప్పించియుండు సంఘటనమును గూర్చి తేరే వచింపవలయుండునని తోచెను. నేనీ గుండ్రము నెన్నడును దూషింపలేదు. ఎవ్వరేని యట్లుదలంపక విరుద్ధభావములతోనుండిలేని వాలు పోరపడియుండురు. లేకున్న సందర్భకళమున నే నాడిన మాటలనుగాని నేనిచ్చిన యుపవాసములనుగాని యితరులు పొగపాటుగా జెప్పిన విని యపోహపడియుండురు. ఇచ్చటి కేవలము వాంఛనీయతలకు సంబంధించిన విషయము. సంఘటన మాత్రమే కనుక వారలు తెలియనెడల నావిషయమున దయ యిచ్చుచుచున్నట్లు చేసికొనుటకు వాంఛనీయతల నేర్పించు నొకంగవలెను ప్రతిసంఘమును, తనకు అవసరమనీలేని సాంఘిక సంస్కరణముల గావించుకొనుటకు చూర్కగలను. అస్పృశ్యులను దొలగించుటకును అంత్యకాల తత్క్షణమే, సంఘమున జేర్చుకొనుటకును ఈ సంఘటనము నిగ్మానుమ్యుడేని, కాంగ్రెసువాదిగను మహమ్మదీయునిగను గూడ మిగుల సంబంధించెదను.

హిందూమతమున కొదవన నస్పృశ్యతాకళంకమును దొలగించుటకు యావచ్చుకీని వినియోగింపవలెనని నాగపుర కాంగ్రెసునందు ప్రతి నిధుల హెచ్చరించినప్పుడును నిన్ను జాతులయెడ జూపబడు నిరాదరణ విషయమున హిందూమతము సంస్కరింపబడుట వాంఛనీయమను నుద్దేశమును బెంపొంద జేయువలయునని మతగురువుల విషయభూర్వకముగ వేడుకొననప్పుడును, ఈ సమస్య కాంగ్రెసు మహాసభయొక్క ప్రత్యక్ష సానుభూతిని బడసెను. ౧౮౭౧ సంవత్సరాంతమున స్వరాజ్యవాంఛకు, అస్పృశ్యతానివారణ మొక నిదర్శన మని మహాత్ముడు నిర్దేశించెను. హిందూమతమున నావశ్యకమగు సంస్కరణముల గావించి, పూర్వాచారపారీణతకు నిలయును లగు హిందూమతసంఘములు సంకల్పించుకొనునెడల, ఆవిశాలహృదయుని, నాతని యనుచరులను సంతోషభరితుల జేయును.

కాని యీవిషయము చాలకాలమునకును జరుగకయే యుండెను. వలబారలో జరిగిన విషయసంభవములు దివ్యుల నున్న పాంశాలహిందువుల జాగ్రహారాతుల జేసినపిమ్మటను, ముల్తాను పట్టణమున వసించు హిందువులు కిక్కిరియించు లగు మహమ్మదీయమూఁదల జేసినవలయునకు గుఱియై వంతలకొనినపిదపను, ఈ సంస్కరణమును గడుపీత్యతో కొనసాగింప నెదరిరి. ఈసందర్భములే భారతజాతీయైక్యతై పరి తరించువారలకు విషాదము గలిగించెను. వలయున నూతనస్థాపితమగు

నైకమత్య మింకను బలీయము కాలేదని వారలెఱుంగుదురు. విజిగి ఔషధ వికిర్ణనండి, యప్పుడే కల్లువిప్పబడిన యవయమునకు, మోయలేని బరువు నెత్తిజడదు. ప్రతిపాహనా ప్రతికదంతిని నిజమని నమ్మక పోయినను, తేజ మే తొలగిపడకపోయినయెడలగాని, నిజముకాదని నిజావు కావపోయినయెడలగాని, వానికలన కల్లుపోనిమాత్రము చులకన చేయజడదు. నిన్ను జాతులను హిందూసంఘమున జేర్చుకొనుట మాత్రమే అస్పృశ్యతానివారణోద్దేశముగావనియు, ముంబంగజరుగపోవు పోతామలులలో నిన్ను జాతులను హిందువులకు సహాయులుగ జేసికొనుటకే యీ యస్పృశ్యతానివారణోద్దేశమును బయలుపడేసెననియు, కొందఱు మహానుభావులు వనంతులు పట్టించుచున్నమాట వాస్తవము. “దౌర్జన్యరాహిత్యము అసహనోద్యమత్యాగమున ముఖ్యభాగ మగుటచే, దానిని ముఖ్యముగ గమనింపవలసినది” దనియు; వాక్కియల యందు దౌర్జన్యరాహిత్యము ప్రభుత్వముపట్టి నెంతయవశ్యకమో ప్రజలలో నొందునిలయెడగూడ నంతయే యవసరమనునంగతి, ప్రజలకు దోయజెప్పవలయుననియు, దౌర్జన్యభావములు నిజమగు ప్రజాస్వామ్యుల త్యమునకు విరుద్ధమగుటయేగాక, సహాయనిరాకరణోద్ద్యమ ప్రజాశక్తిలోని నిక్షిప్తి యంతముల యాచరణకుగూడ భంగము గల్గించు ననియు, మహాత్మునియనుచరుల కున్నాధించియుండ, ఇట్టి పరిస్థితులు వారికి సంతాపకారణము గుండునా! అస్పృశ్యతాకంట కమును నిర్మూలించుటలో దౌర్జన్యము కు గదంగి, యిదిజరుగన్న దౌర్జన్యమును మఱింత వృద్ధి యొనర్చితమని మనల లోకము నిందించునెడల, మహాత్ముని హృదయము పరితపింపదా! మిక్రలారా! వారల కొదవిన కష్టముల నివారించుటకే నిన్ను జాతులతో చెలిమిజేయవలెను. ఇతరులకు బాధకల్పించుటకుగాని, మనకుగల్గిన బాధలకై నితరులపై పగదీర్చుకొనుటకుగాని వారల తో మైత్రి యొనర్పకును.

సంఘటనోద్ద్యమముయొక్క యింకొక లక్షణ మేమనఁక:— వ్యాఘ్రామసాధనముం దెక్కువగ అభీలాషను గలిగించెను. ఇదంతయు మంచిదే. మనభాగతి ప్రజలలో నెఱిగింపండిమైన స్తబ్ధతయు, పిటికి తనమును పిడిపోయినచో, మనము సంతోషింపవలసినదే. కాని, దీని లోగూడ భావశుద్ధి గావలసియున్నది. క్రిందటి సెప్టెంబరులో ఢిల్లీ లోజరిగిన హృదయభూర్వకమగు చర్చనల్ల అన్ని సంఘముల యువకులకు పనికీచు “అఫేడా”లు నిర్మించుట తనకును సమృత్తమే యని పండితమదనమోహనమోహాళ్యగారు లోకమునకు ప్రకటించుటకు అన కాళ మేర్పడెను ఇందుకు నాకు చాలసంతోషమైనది. మఱియు ధన ప్రాణాదులయొక్కయు—చెప్పటకు నాకు విచార మగుచున్నది— సోదరీమణుల మానముయొక్కయు సంతకాభివృద్ధి సామాన్యమగు స్థానిక సాంధ్యకము నొకదానిని నిర్మింపవలె నను లెను మొదటియుద్దేశమునకూడ మోహాళ్యగారు ప్రకటించిరి. తనయుద్దేశము ఒక్క హిందూ సభచేతనే నిర్మింపబడుటచే, అని అన్ని మతములను బంధింపబడనను ఉద్దేశముతోనే మాలవ్యాగారు తన తిర్మానమును సవరించి, హిందూ భటవశమును నిర్మించుటకు సమ్యుతించెను.

కాంగ్రెసువా శత్రువులను సమాధాన

కొనివచ్చుటకు సంఘములు

హిందూవాదులతో పూర్తిగా శత్రువులమై, “హిందూ మహమ్మదీయైక్యసంఘము” వారు పాపములను లన్నిటినికొన్ని తీర్మానములను కాంగ్రెసు సభకు కేసులు చేసి సమీక్ష.

ఈ తీర్మానములను కాంగ్రెసు తీర్మానమే యంగీకరించింది. కావున వానిని మహాపాపములను దనుష్టింపుమనట్లు హామీలనున్నవి. ఐకమత్యమునకు భంగము గలుగకుండు నివారించుటకై మనము మొట్ట మొదట ప్రతిజ్ఞా కేంద్రస్థానమందును జిల్లా కాంగ్రెసు కమిటీల గూడ మాన్యముక్రిందను, భిలాభతుకమిటీలు హిందూసభలు బాధ్యతల యితరస్థానికసంఘముల సలహాతోడను, మిశ్రచరణములను ఏర్పరచి జిల్లాలయం దంతటను శాంతిభద్రతలను కాపాడవలెను. ఇట్టి శాంతి భద్రతలకు భంగము గలిగించు సేనసందర్భమైన తిరుగించినవో దానివల్ల కలుగు చెడుగును తగ్గించుటకై తీరుబట్టుతురు; సత్వమును సంస్కృతి కరమును నగు సమాధానమును కుదుర్చుదురు. ఎకరికైన క్రోధోద్రేకము గలిగినప్పుడు వారు తమ నిగ్రహముతో వర్తించుటకై ప్రయత్నించును. తమయిబ్బందులను తీర్చుకొనుటకై తమంతట తామే దెబ్బలాడకుండు ఈకమిటీలవద్దకు వచ్చి చెప్పకొనుటలు చేయుదురు. అప్పటినుండియు కొన్ని జిల్లాలలో కాంగ్రెసుకమిటీలు పనిచేయుటయే మానివేసినవలయు కొన్నిచోట్ల కాంగ్రెసులో పనిచేయువారి సంఘములపధ్య కలహముల పెంచుటలో నానుకత్వము వహించి నియు వినుటకు నా కెంతయో సంతాపమును దుఃఖమును గలిగించెను. కావున జిల్లాకమిటీలు చేయు పనిని తనిఖీ చేయుటకై తనిఖీబోర్డులను కొంతకాల మేర్పరచవలసి యుండును. అసలు జిల్లాకాంగ్రెసు కమిటీలే లేనిచోట యీ తనిఖీ బోర్డులే తత్స్థానమున పనిచేయుచుండును. ఇట్టిసిద్ధమైన రాష్ట్రీయ బోర్డును భారతీయ సమాధానబోర్డును అవసరమని నానుతోచుచున్నది. ఇట్టిబోర్డులే యిదివఱకున్నవో సంతాపకరములగు కొన్ని కలహములు జరుగకుండు పోయెడిచేసా. మన మెంతజాగ్రత్తపడినను తప్పుకజరిగితిరు సంఘటనములనుగూర్చి దరిమాపులేని ముందుగా తెలిసికొనుటవలెనాడ ఈబోర్డు లుపయోగపడవచ్చును. అవసరమైనవో వీనినిబట్టి సేగపాప రిద్ తెలిసికొనుటకుగూడ అనకాశముండును. మన హిందూవాదులు నన్నిటిని చేసికొని సిద్ధముగనుండుము; ఇట్టి పోకిరితనమును రూపుమాపి శాంతిభద్రతలను, అంతర్జాతీయసహృదయము నెలకొల్పుటకు మనము బద్ధకంకణులమై యున్నా మని ప్రజలకు తెలియగ నే, యిట్టి తగాదాలన్నియు మానిపోవును. ఈ తగాదాలను తీర్చవలసిన అవసరమే మనకు తగ్గిపోవును.

“పౌరభటదళము”

దేశమందంతటను కాంగ్రెసుయొక్క స్థానిక సంఘములు తమ యజమాన్యముక్రింద పౌరభటదళముల సేర్పరచవలసినదని ధీర్ఘకాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఈదళములలో అన్నిచరములవారు చేరవచ్చును.

శాంతిభద్రతల గ హామీలయు తదితర పౌరధర్మముల నెఱవేర్చుటయు యీదళములయొక్కనిధి.

ఇంతయేగాక, స్థానిక కాంగ్రెసు సంఘములు ప్రజలలో నేరూ పరిశ్రమయు చట్టబద్ధిని వృద్ధి కావించి వారి కెల్లవిధముల దోడ్పడుటలు తీర్చినింపవలెను. ఈవిధముగ మహాదేశీయులు స్వసంతృప్తి మొనర్చు కొన వచ్చులు కాగలరు. కొన్ని కులములవారు స్వంతముగ ‘అఖేడా’ లను పెట్టుకొని గని వినియున్నాను గాని, కాంగ్రెసు సంఘములు కాంగ్రెసు సత్వమున పౌరభటదళములను, ‘అఖేడా’లను నేర్పరచుటకు తగినసామకాలము కలిగినట్లు లగపడలేదు. అజమీరునందుమాత్ర మొక శేహపరిశ్రమపాఠశాల గలను. అందలి విద్యార్థులు కొంతకాల ధీర్ఘకాంగ్రెసుకు వచ్చియుండిరి. వారి శరీరస్థితియును జూచి సంతసించితిని, అంతకిన్నను, వారనుచూచుచున్నవారు కానంద మొందితిని, స్థానికముగ నేర్పడిన హిందూచూపూర్వీయకలహములలో, తమ తమ సంఘముల పక్షమున చేరి పోరాడవలెనని నెంత వేడినను, వా గట్లు కావింపక శాంతిభద్రతలనే యారాధించింట్లు. ఈవిషయ మెరింగినవారలైనను, జాతీయైక్యత శాంతిస్థాపనములను కాపాడు : మనమును కాంగ్రెసు సంఘముల పనుకుబడిలేదని చెప్పకపోయిందెదరా? మన అజ్ఞనలాలసేధి, చూలానా మొయగుదీను, మిజ్జాఅబ్దుల్ కాదరులను గూలవంటి సత్పురుషులెచ్చటనుండినను, అచ్చట నెల్ల శాంతియొనగూడునని మనము విశ్వసింపవచ్చును. ఒక వేళ నశాంతి ప్రబలినను, సాధ్యమైనంత త్వరితముగ యథాప్రకారము శాంతి నెలకొల్పి వీలగును. విచ్చికభటదళముల నేర్పరచుటకై దాక్తురు హాకీకరుగారు కృషిసల్పచున్నందుల కెంతయు సంతసించుచున్నాను.

మిత్రులారా! నేను నేనీ కాంగ్రెసుసభాధ్యక్షుల వహించుచుండి నను, నిజముగ ‘హాకీకరు’ గారి స్థానమున నేను నిలిచి పనిచేసినవో నా కెక్కువత్సరముగలనుండును. మనదేశమునందు ప్రజలు గుంపులుగ చేరవచ్చును మిగుల శాంతియుగనే ప్రగర్తింతురు. కాని వారి నింకను శాంతముగ నుంచవలెనన్నను, లేక యిప్పటికన్న విశేషముగ సుక్షీణు లొనర్పవలెనన్న, పౌరభటదళము లెంత యుపకరించునో సర్కారు వారు గ్రహించి యున్నవో, విచ్చికభటులవైనను, వారిని గమనము నానుకులవైనను, విపరీతములైన క్రిమినలు చట్టముల నుపయోగించి యుండరు. దేశమున శాంతిభద్రతల వ్యాపింపజేయుటను గూర్చి సర్కారువారికి నిజముగ సదభిప్రాయ ముండినదా మైయోలో చినలు వర్తించుట. ఈవిషయమున నా కొంత స్వలాభాపేక్షయు కలదు. నిరంతరము ప్రయాణముచేయుచు అసంఖ్యాకములగు బహిరంగభట కేసులు, దురదృష్టవశమున నాకీపర్యాయములు ఊరేగింపు టుత్సవములతో నాహ్వనింపబడుచుండు నానంటివాని, సాధారణముగ నిల్లకదలనివారికంటె పౌరభటదళప్రయోజనము వాగుగ తెలియగలదు. ఒక్కొక్కప్పుడు నాగౌరవార్థము ఊరేగింపు టుత్సవములు జరుగుచుండగ నే, ఎవరియు తరక్రియలందు వారు పాల్గొన వీలులేదను సంగతిని బహువి అపట్టణముల విచ్చికభటదళమునకు నేనే నాయకత్వము వహించి వారిని నడిపింప నుద్వేగించుచుండును.

మనపోకీరిల గౌరవభాగములు

సంఘటనోద్యమమును కదలుట పూర్వము మనశ్చేత్రముల గౌరవ రక్షణమునుగూర్చి యొకమాట చెప్పెదను. ఇది వాభావ్య చెప్పినదేగాని వాసాంతమాట కాదని యొప్పుకొనుచున్నాను. ఆమె 'ఆలోచనా' పట్టణమున హిందూశ్రీలంకాముగ నుండిన యొక మహిళాసభ్యులు దుష్కర్మములనుచేసి, ఆలోచనా కుందు మహమ్మదీయులు మిగిలిన స్వల్ప సంఖ్యాకులు అట్టి ప్రదేశమున నొకచేర మహమ్మదీయులపై ద్వేషముచే వారిని హింసింప నొకయులరి ప్రారంభమైనచో తన్నును తన కుమార్తెను మానభంగము కాకుండ కాపాడుటకు తన పురుషబంధువులెవరును లేనిచుండల తప్పక మొట్టమొదట కాన్పించిన హిందువును— ఆతడు పోకీరీమైనను సరే—'అన్నా'యని పిలిచి, తన్ను తన పిల్లలను కాపాడుచుని వేడియునుగని వాభావ్య చెప్పెను. హిందూకేశవందలి పోకీరీలకు నైకము శ్రీల మానసరక్షణముపట్ల నున్న ప్రభావములు కలగని యీమెవిశ్వాసము. భారతదేశముం దెచ్చటనైనను సరే, ఆస్ర కాంచు విపత్తుననుండి కాపాడుచుని వేడుకొనిన సోదరియొక్క మొల వాలకింప నేని పోకీరీలు విశేషముగ నుండునని తలంపను. విశ్రులారా! ఆలుగుండ గుపాకులు కృష్ణమైపుకుకుండ, కేశలము విశ్వాసములన గుడుకుతనమును జయింపగలము. కావుననే, మనకన్న మనజన్మభావమును బాగుగ గుర్తెరిగిన షేక్సిన్సుమమహాకవి ఇట్లు చెప్పెను:

“చెడుగునందు నైతము మంచితనముయొక్క భాయ కాన్పించును.” మనలో పగన్నా విశ్వాసమును పురికొల్పి, తన విశ్వాస బలమిచే మనలో నీచాతీనీయులగువారి కుండు నైతము “చంచితనపుభాయలను” వృద్ధిపొందింప తోడ్పడుదుగాక యని వాసాదరీకణాలను ప్రార్థించుచున్నాను.

మధ్య

హిందూమహమ్మదీయుల స్నేహభావమును చెడగొట్టిన మఱి యొక యుద్ధయము 'శుద్ధి'. 'ప్రబోధకమ' మనిన వాళ్ళ గౌరవము కలను. 'ప్రబోధకమ'మనగా సర్వమును వ్యాపింపజేయుటయు నమృతములేనివారికి నమృతము పుట్టించి వారిని మరలూ కలుపు'నటయు, పవిత్రధర్మము లని యుద్ధోషించుమతము లని వాయభిప్రాయము. “మా క్షమామలరు” పండితుని యభిప్రాయముకూడ నిదియే. సత్య భుని మన సార నమ్మినకానిని వనోవాక్యాదు కర్మములందు వ్యక్తపజుటయు, ప్రపంచమునందలి ప్రతిజీవికిని తనసత్యసూచకమును, చాటి తాను నమ్మినదాని నే మాత్రులందఱును నమ్మిన నేగాని లృప్తినొందజాలకుండుటయు, ప్రబోధకుని లక్షణములు క్రైస్తవ, బౌద్ధ మహమ్మదీయ మతములు ప్రబోధక మతములు (Missionary religions) యూదుల పారశీకుల హిందువుల ధర్మము లట్టివి కావని సాధారణముగ నెంచబడుచున్నది.

హిందూమతమునుగూర్చి నా యసంతృప్తికారణ మిదియే. అల హాబాదులో 1907 సంవత్సరమున నుపన్యసించు హిందూమహమ్మదీయులలో భేద మిట్టిదిని చెప్పితిని:—

“మహమ్మదీయులు కావించిన గొప్ప నేరమేమి? ఏమో చప్పిడి భోజనము తినవద్ద నుంచుకొని వహారాజ్జునుని గానిని పొగడుచు ప్రపంచవందలి యెల్లగునులు తనపదార్థములనే రుచిచూడవలెనని బలవంతమునైన వాదనోట గ్రుమ్ముదునియేగా! హిందువులన్ననో, తమపాకకాస్త్రపాండిత్యమునకు గర్వపముచు ఎవ్వరికిని తెలియకుండ చాటుగ వంటయింట చేరి తోడిమానవులనీడమైన తమభోజనమునకు సోకకుండ ఒకకబళిమైన నీ మక భుజించుచున్నారు.”

నే నీ విషయమును కేటము పరిహాసముగ చెప్పియుండలేదు. తనకతిమలో నిట్టివైపరీత్య ములగుటకు సమాధాన మేమి యని నే నొకపర్యాయము మహాత్మా గాంధీగారి నడిగితిని. హిందువులును తక్కిన ముఁములవారివలెనే మతప్రబోధ మేల చేయగని పరితపించిన నేను, నేడు వాహిందూసోదరులు మాపుచున్న మతవాద్యకదీక్షను నిగసింతురా? అట్లీనగుట స్వచ్ఛందవ్యాఖ్యాతము కాదా?

ఇంతకన్న నొక ముఖ్యవిషయము కలను. మల్కానా రాజపుత్రులు నిజముగ మహమ్మదీయమతసిద్ధాంతముల నేమియు నెఱుగక హిందువులేకని అందఱును తలంచునట్లు ప్రసర్తించుచుండ, తమతోటి మహమ్మదీయు లీసితిని గనునించి వారి నుద్ధరింపవలసిన బాధ్యతను గూర్చి ఒలవంతమునైన హెచ్చరిక యొనర్పిండులకు శుద్ధిసంస్కరణపట్ల మహమ్మదీయులు పృథక్పై యుండవలగా! మహమ్మదీయమహిమనుగూర్చి యజ్ఞానమున మునిగిపోవుటయేగాక, మహమ్మదీయాచారములనెనను సక్రమముగ నిర్వహింపని లక్షలకొలది తోడి మహమ్మదీయుల స్థితిని వీరు గుర్తించుకొండ నేల యుపేక్ష వహించిరి.

ఉభయమతములవారును స్వీయమతముల బోధించుటకును అవలంబించుటకును సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ యుండవలయును. ప్రపంచమున వేరేక్షలు విజ్ఞానసాంప్రదాయములు కలవు. ప్రతి సాంప్రదాయమును వ్యాప్తి నొందించుటకే సర్వప్రయత్నములను జరుగగలవు. ఉత్తమ మార్గములలో నేది యుత్తమమో మనబుద్ధిచాచకక్యములన గ్రహించి నిర్ణయించుకొనవలసిన స్థితి నందున్నాము. ఒకావొక ధర్మము నకన్యాయవారిని స్వస్థమొనర్చుటకల సాధ్యమను నశంపజేయు విపరీతపద్ధతిని— సంపూలపద్ధతిని మన మవలంబింప గోర్క లేదు. స్పెయిను దేశమునందలి (మతమున వేరునిధాంతముల నమ్మువారిని హింసించుటకై ఏర్పడిన) “ఇంక్విజిషను” పద్ధతులవంటివి రూపనాశన మొందినవని నమ్మెదను. భేదాభిప్రాయములు గలవారిని చంపి, భేదాభిప్రాయములనే చంపవలచువా రుండబోరు. నేటికామున నభివృద్ధి జగ్గామువేఱు. ప్రత్యక్షముగ, కాంతముగ, మనమతమునం దితరులను జేర్చుకొనవచ్చును గాని, బుద్ధిపూర్వకముగ విచక్షణ గావించి మతమును మార్చుకొనవలసినదేగాని, బలవంత మెచ్చటను పనికిరాదు, మలబారునందు కొందఱు ద్రక్షపూరితులగు మాపగోలు, హిందూమత నూచకముగ జాట్లును బలవంతముగ గొటిగించి, మహమ్మదీయ మతములో కలుపుకొనినట్లు చెప్పబడినమతవాద్యపకపద్ధతిని నాచి నిజముగ మహమ్మదీయుల డెవ్వడైనను సంతసింపగలడా? విహిమ లగు వాంఛ

లను పురికొల్పి మతమునందు చేర్చుకొనుటకూడ, భగవంతునిదృష్టి యందింతకన్న సుత్తము కాదు.

జమీందారులును, మహాకాన్యకు, ఔద్యుసంఖ్య గల చుట్టు ప్రక్క ప్రజాను, కైరీతగ బలవంతులు వెట్టిని యొకపక్షమువారును అట్లు జరుగలేదని ఎదిరితీయవారును వివాదపడుచున్నాను. జాతీయ క్యత కిది మిగుల భంగకరము. ఆత్మీయసహియము ఉద్దేశమునగానే (బహుసంఖ్యాకుల మొత్తముగా కలుపుచు) పద్ధతిని వీడవలయునని తీర్మానమును. ఏస్వల్పవిషయమున గలిగినకోపమువలననో, చుంటున్నది. అందువలననే డిల్లీకాంగ్రెసులో నియమింపబడిన హిందూసమాధానసంఘమువారికముఖ్యతీర్మానమును నూచించిరి. వాని నే కాంగ్రెసు ఆమోదించెను. 'శుద్ధి' యుద్ధ్యుచుముగలనను అందులకు క్యతిరేకముగ బహులు చేసిన యుద్ధ్యుచుమువలనను గడిగిన చిక్కులనుగూర్చి విచారించుటకును బలవంతులు భయము అక్రమపు యొత్తిడి లోనగువాని ప్రయోగించి కేవలము మతోద్ధారణోద్దేశమునకు వ్యతిరేకముగ ప్రసరించినట్లు ఏయే ప్రశ్నములనుండి ఆలోచనలు వచ్చెనో ఆ ప్రశ్నముల స్వయముగ వీక్షించి, అట్టి విక ముంచెన్నడును జరుగకుండునట్లు నర్పుట కట్టిచగ్య లననరములో నూచించుటకు; ఒక సంఘమేర్పాటు కావలెననితీర్మానింపబడిన, పాశ్చాత్యదేశములందు ప్రతిరాజకీయకీర్తనవారును తమగౌరవముపట్ల నెక్కుడభిమానమును చూపుచు—లేని భిమానమునైన నటించుచు— నుండురు. కాసనపథలో "అక్రమపు వర్తనపట్టు" అను పేరు లంచములు మొదలైన దురాచారముల మాన్పుటకై చట్టములను కావించెదరు.

మన యుద్ధ్యుచుము ఆధ్యాత్మికమైనదని విజ్ఞప్తిగుండుచునము, మనగౌరవమును నిలువల్లుకొనుటకై— మిగుల నభిమానపూరితముయొండవలెనుగా. కేవలము చట్టముమాలమున జేరుకాలకపోయినను, ఆచరణమందైనను; కాంగ్రెసుమంటి జాతీయసంస్థ తనపలకుబడిని వినియోగించి సర్వసంఘములను కొన్నిని గురుములను పాటింపవలెనని నిధింపవలెను. ఉభయకీర్తనవారును, ముదు పది సంవత్సరములకు రానున్న జనాభా లెక్కలను దృష్టి కుండుచుకొని, (మాసంఘములో ఎక్కువమంది గలరని చూపుటకు) పనిచేయుచున్నారేగాని భగవంతునిమాత్రము మఱిపొయినారు. అట్టి సందర్భములలో నాకు విసుగుజనించి, మన పూర్వీకులు తలలను లెక్కపెట్టుటకు బహులు (అనగా సమ్యకులను తీసికొనుట) తలలను నరుకుటచే తమ క్యవహారములను పరిష్కరించిన మహాత్మామెప్పుడు మరలి వచ్చుచున్నది పరిశీలించుచును.

లోగొనుటలేక మార్పు

రావిచెట్టు ఉనికికి చెట్లు ఉలేగింపులను గూర్చిన పోరాటములు చిలిపివి. సాంఘిక పరిస్థితులను సరిగ నవరింపనివో తగినదాని కారణ భూతముగాగల విషయ మొకటి యేర్పడును. ఇదేదనగ, హిందూసంఘము నిర్ముఖుల తమలో త్యరగ నిముచ్చుకొనలేకపోయినవో వారు మతాంతరాలై పోవచ్చును, ఇదివఱకే క్రైస్తవమిషనరీ లీపనిని చురుకు

చేయుచున్నాను. వానికై వారి నెవరు నేమియు ననరు. కాని మహమ్మదీయ మిషనరీలు బహులు చేసినవోహిందువులందఱును తత్తుణమేగడ్గోలు పెట్టుదురు. గుండులుకుబడి గడిగినటి యు భనికుడై నట్టియు పెద్దమనిషి యొకని నిర్ముఖులను కలుపుకొనుటకై నాకొకమార్గమును చెప్పెను. హిందూనా నికులలో నొక యొకలబడిక చేసికొని దేశము ననేక భాగములు విభజించి కొన్ని భాగములలో మహమ్మదీయులు మరొకన్నింటిలో హిందువులను పనిచేయుచు సంపత్తిములలోని అంతకెక్కువ కాలములో గాని తన సమయంలోనికి వెళ్లి, మరికొన్ని భాగములను ఇముచ్చుకొనుటకుగాని లేక తీసికొనుటకుగాని వీలుండునో అట్టి అంచనాలను తగూర్చుచువలెను.

ఈసంఖ్య, ఆయాసంఘములనాడు తెచ్చుకొనగల సామ్యమీదను, ప్రవాళలొనిన విషయము నిమిచ్చిన్న సంఖ్యమీదను ఆధారపడియుండును, ఈరీతిగ నిర్ముఖులను తమలో నిముచ్చుకొనుటకు ఉభయసంఘములకు కక్కిని స్వేచ్ఛ యుండును. ఈమార్గమును మాహిందూదూరము లెట్లు గ్రహించుకో చెప్పజాలను. అయినను నేను మనఃపూర్తిగ, నిర్మల మగు చనస్సుతో ఈస్క్రీమును తాత్కాలికముగ వారి యెదుట ప్రసాదించుచున్నాను. నేను దెప్పుచున్న శ్రమనః బోధాసంస్థానములో నున్న "కాలిఫర్నాలను" మధ్యరాష్ట్రములలో నున్న "గోండులను" చూచితిని. వారినితీశించినవో మనసుందఱుమును సిగ్గుతో తలమడుచునవలసివచ్చె. అగి మన కెంతయు అవమానకరముగ నున్నది. వారిని హిందువులు తమలో నిముచ్చుకొనకపోయినవో, నితరులు ఇముచ్చుకొందురు, ఇముచ్చుకొని తీరవలెను. అప్పుడు పూర్వార్థచార పరాయణులగు హిందువులుకూడ వారిని అంటరానివారినిగ చూచుట మానుదురు. మతాంతరులు కాగనే వారేమో తమాషాగా మాటిపోయినట్లు గనబ్బుచును అట్లునువో, వారు మతాంతరు లగుట కిది యెక్కువ ప్రోత్సానము నిచ్చుటలేదా?

పత్రికలకర్తృత్వము

సినికొకమాటు చెప్పవలెననగా:—మతాంతరులనుగ చేయుటలో అంగణమును సుహృద్భావము ప్రబలుట అన్నిటికంటె నెక్కువైనట్టియు, తిరుగులేనట్టియు దివ్యవధునని మన నొక్క చెప్పుచున్నాను. కాని, యీసుక్రీస్తుదానము పత్రికల కున్నదో లేదో చెప్పజాలము. ఇప్పుడు మనదేశములో కొన్నివోట్ల నున్న పత్రికల వాద్య పద్ధతేక పాక్షికదృష్టితో పనిచేయుచున్నవి. నేనుకూడ పత్రికాధిపతికే; పత్రికాస్వామిత్రి సంతోషపడకై పాముబకటలో నేనుకూడ కొంత కన్న మనభవించితి ననుసంగతి తమకు తెలిసియే యుండును. పాపము:—గతించిపోయిన ముద్రణకాసముక్రంద పెట్టబడిన ప్రధానమైన కేసులో నేనుకూడ ప్రధానపురుషుడుగ నుండు గౌరవము—అది గౌరవమేమియనవో—నాకు లభించినది. ఈనక్కను లేకగొట్టినది నేనే; కాని దానిని చంపివేయుకాలమందు నేను లేకపోయితిని. ఈనైర్భంధములు కొన్ని పోయినవి గనుక మనమే యిప్పుడు యెక్కువనిగ్రహముతో పనిచేయవలసిన యవసరము చాల గలదు. కాని, పరిణామలోని దేశ

భావపత్రికలను చూడగ, కాంగ్రెసువారందఱును కలిసి దానిని సర్దుబాటు చేసినచో, నింకొకాధికారు లొసర్చిన ఆక్షుక్తుమాలిచట్టము మరల సమాధానముండి లేదనిచ్చిన బాగుండునరా యనిపించుకలను ! అచట్టము చరల బ్రతికివచ్చినచో, దానిని వినియోగించుటకై పంజాబు పత్రికలలో అధికారులకు అవకాశముకొరవని గాను; పిలచిన, పీసల్ కోడ్డు ౧గో ఏ- కెక్షనుక్రిందనేయును, ౧౭గ ఏ- కెక్షనుక్రిందనేయును అధికారవర్గమువారిదృష్టిలో సమానములు కావు.

క్రైస్తు ఇప్పుడు గతించిపోయినను పీసల్ కోడ్డును, కెలిల కోడ్డులను గన్న మెంటుకు చాలును. ఈకోడ్డులలో గన్న మెంటు తెట్టుబడి తెట్టుబడిన ఉద్యోగిగతులు తమకు గలిగెనవి చెప్పిన యమానములకై ప్రతిఫలమును పొందగలరు. కాని ప్రజలొక్కరికీ జిక్కులేను. కాని ప్రజల నిట్టి దిక్కులేనిస్థితిలో నుంచుండ గక్షించుట కనవచ్చును యున్నది. క్రిందటి తెట్టుబడులో ఈపత్రికల విషయమై యొక తీర్మానమును కాంగ్రెసుకు కిఫాయత్తుచువలసినదని “ యూనువా న్యునీయొక్టీ ” సంఘమును ప్రోత్సహించినవాడను కనే. భాగతకేత మందలి పత్రికలకన్నటికిని నొక హెచ్చరికపత్రమును పంపించుటకు వర్తించుకొనుటటిని ఆజ్ఞాపించవలసినదని మేము కాంగ్రెసుకు కోరితిమి. అందలి విషయము లేదుగ:-

వివిధసంఘముల పొందికను సంబంధించిన విషయములను చర్చించునప్పుడు బహునిగ్రహముతో ప్రసరించుట అత్యవసరము. మరియు ఈవాసాసంఘముల తగాదాలను వివరించునప్పుడునా చానివీద వ్యాఖ్య వ్రాయునప్పుడునా చాలనిగ్రహము సాఫుట అత్యవసరమని హెచ్చరింపవలెను. భారతసర్వముయొక్క అత్యుత్తమక్షేమముకుభంగ కరమై వివిధసంఘములకు పరస్పర ద్వేషమును పెంపొందించున దైవటి భోగణి నలంబింపవద్దని వారినివాపత్రికలో ప్రార్థింపవలెను. ప్రతిరాష్ట్ర మందును, నిన్నకవిటి యొకటి యుండవలెను; సంఘములపధ్య కలగా మును పురొల్పగల యేకమునైన నేపత్రికయైన ప్రకటింపుచున్నట్లయిన అట్టిపనిని మానుకొనవలసినదని యొకమిటివా రాపత్రికను ప్రార్థింపవలెను. సువ్యాధ్యక్షముతో చెప్పిన యిమాటలను ఆపత్రిక వినకపోయినచో, దానిని బహిరంగపఱుపవలెను.

అప్పటికిని వివకపోయినచో ఆఖరుకు కాంగ్రెసువారందఱును ఆపత్రికను బహిష్కరింపవలె నని ప్రకటింపవలెను. ఈతీర్మానమును కాంగ్రెసు ఆమోదించినది. కాని దాని నింకను ఆచూకాని బెట్టుటకు కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గమునకు తీరిక కొరకలేదు కాబోలు. హిందూసహమృద్ధియొక్కతన భవరద్ధరించుటకు మన మిదిగాక యింకొకపనిగూడ చేయవలసియున్నది. అది చాల అవధము. కాంగ్రెసుక్రింద కాశ్యత్తముగనుండి పనిచేయుటకు తగినస్థితిని సేగ్గుట చేయవలెను. ప్రతిరాష్ట్రములోను ప్రతిజిల్లాలోను నిట్టిస్థితిని యుండితిరవలెను కాంగ్రెసులో నట్టితీర్మానములను ప్యాసుచేసి గౌరవముగ సామ్యు భుచ్చుకొనకుండ పనిచేయుకార్యనిర్వాహకులవిద కడలికేసిన

కార్యము లేదు. జీతము లిచ్చి కాశ్యత్తముగ కాంగ్రెసుక్రింద పనిచేయు నిబ్బందిని తగినంతచుండి ఏర్పాటుచేయవలెను.

మిత్రులారా! మొన్న ఢిల్లీలో చేసినవానినే నేనిప్పు డిక్కడ చాల నేరువుబెట్టి మిమ్మును వినిగించుచున్నానే గాని నే నిప్పుడు క్రొత్తగ చెప్పబోవునందున నేమియు లేనని విశ్వాసుకొంగును కాబోలు. ఇదిగఱను మానము నీవతిర్మానములను గట్టిగ కొనసాగించుటకు మనము కంకణము గట్టుకొన్నచో నానకిప్పుడు క్రొత్తగ కావలసిన విశేష ముండవచ్చు లేదు.

ప్రస్తుతపరిస్థితులు మమ్మును సంతృప్తుల జేయజాల వనియు నేకీభావము గల్గియుండుటకు సంకల్పించుకొంటి మనియు, దీక్షగభాగ మానము భారతమునకు ప్రకటింపగల్గితిమి. ఏనితో వాతావరణము కొంతచురుకు జల్లుబడెను. అదియెకాడు శాతీయవైఖర్యముల నడంచుటకు ప్రతిక్రియల గూర్చితిమి.

కాని దానివాచరణలోనికి దెచ్చుటకు మాకింకను సావకాశము లభింపలేదు. మా మిత్రగణును ఢిల్లీతీర్మానమును బరీక్షించుటయం గును, వా కార్యగమ జేయుటయందును, విమర్శించుటయందును, చాల కాలము గడిపితిమి. కాంగ్రెసువాదులలోఁ జాలమంది ఎన్నికల (కానస నభ) తొందరలో నుండిరి. శాతీయ వ్యతన బునరుద్ధరించుట జేతొందు మాగముల నవలంబింపక పోవునెడల నిదిజాతీ యమలించిన పద్ధతుల నాచరణలో బెట్టుట కార్యనిర్వాహకసంఘముయొక్క విధియై యున్నది. కాని మిరలందఱును సంకోచరహితులై వారికి తోడ్పాటు నొసంగినగాని కాశ్యత్తఫలితము నొసంగు కార్యము నెద్రానిని వారలు చేయజాలరు. నిక్కువయు, మిశ్రలే బలీయలగు వికార్యనిర్వాహకులు ప్రారంభమగు నూతనవత్సరమున మీ యాజ్ఞల నిర్వర్తించుటకు మీచే నియోజితుడ నైతిని. కాన మీయాజ్ఞల నిర్వహణమున మీ నేతకునికి తోడ్పాటొసంగెదను గాక మని మిమ్ము జేడుమంటిని.

ఈ పరిస్థితుల గుర్తించి కర్తవ్యమునకుఁ గడంగెదనుగాక యని పత్రికానిర్వాహకులకంఠమును, వ్యాధియభూతమగు విన్నప మంత్రు కొనుచున్నాను. పత్రికాసంపాదకుడనగునాకు, ఆభాగంము గల్గింపకుండురుగాక. ఈమధ్య నేను బీజపూరుకు బోయినకటి, తొలిసారి విఖ్యాతమగు గోపురమును దర్శించితిని. అచ్చుతమగు కట్టడమును గాంచి నావలెనే యచ్చెరువొందుచున్న యొకమిత్రుఁడు గొప్పతనమునకై విజ్ఞుఁడగు విరోపాఖంకమున నెచ్చుటకైన, గోల్ గున్నాదు నంటి ప్రతిభవించుచుపోభవము లేచ్చుటకైన గలవా యని, మెల్లని కంఠస్వరముతో నన్నడిగెను. అంతటి మెల్లనికంఠస్వరముతో మాటాడినను, ఒకమూలనుండి యొకమూలకు నామిత్రునివలకు లంత విస్పష్టముగా వివరముట మిక్కిలి యద్భుతవిషయము. ఒకమాటు పల్కిన, తొమ్మిదిసార్లు ప్రతిభవించుట మఱింతద్భుత మయ్యెను. నామిత్రుడు బీజపూరుపట్టణపుఁ బూర్వవైభవమును దలంచుకొనుచు నొక్కతృటికాలమున తనవృత్తాంతయ్యెను. తన మహమ్మదీయపూర్వజుని దైభవమునకును పనితనమునకును సగర్వం దయ్యెను. కాని యూరపు

ఖండమున ప్రతిధ్వనించు భవనము లింతకంటెను నమ్మకము లగు మూల మెల్లని కంఠస్వరముతోనే బగులు చెప్పినతోడనే యాతడు నెల్ల పోయెను. విగోపాఖండమునందలి ప్రతిధ్వనించుగృహములు పత్రికా కార్యాలయము (నాల్గవశాఖ) లని నేను నుపిసెతిని. పత్రికానిర్వాహకునియే కాంతనుండియున రహస్యముగా పిడిచిన యెట్టియోగ్యగ్రంథములు యైనను ఖండఖండాలంతరములకు విసరబడునట్లు ప్రతిధ్వనించును. పిమ్మట నమ్మదియే సహస్రసంఖ్యాకుల నోటినుండి వెలువడి మహాధ్వని యగును. వాస్తవము నెవ్వరును వినిపించుకొనరు. అసత్యధ్వారముల ప్రపంచమును మాటుమ్రోయించుట యంతయులభిమో సత్యగర్జనలనే ప్రతిధ్వనింపజేయుటకూడ శతశులభమే. భారతవర్షమునం గల పత్రికాకార్యాలయములు సత్యమును ప్రతిధ్వనించుభవనములు కా నున్నవో, అసత్యమును మాటుమ్రోగించు గృహములు కానున్నవో, యదియే నిర్ణయించుకొనవలయును.

స్వరాజ్యము - అన్యదేశీయులచొర్రవ్యము

హిందూమహమ్మదీయసమస్యనుగూర్చి ముచ్చటించుట విగమింపక పూర్వము నే నొక్కమాట చెప్పి విడిచెదను. స్వరాజ్యము చేకూరునెడల భారతవర్షము హైందవమహమ్మదీయలగుతవాంఢల నన్నిటినిదీర్చి వారల సంతృప్తులజేయునని నేను వక్కానించుచున్నాను. స్వరాజ్యము సర్వరాజ్యము. అందఱురాజ్యమున స్వరాజ్యము స్వభక్తి మిమిదియున్నది. సౌచర్యజేతమున నట్లే యుండవలయును. ఢిల్లీగరమున ముగలాయి సింహాసనమును ముస్లాములే యధిష్ఠింప నవసరము లేదు. తురుష్కమహాసామ్రాజ్యము సింహాసనవిహీన యై ప్రజాస్వామ్యముగఁ బరిణామమొందుట మనము చూచియేయుంటిమి. మహమ్మదు సంతతివారగు ఖలీఫాలు ప్రజాసేవకులై ముప్పది వత్సరములు సత్పరిపాలన మొనర్చిరి. వారల దలంచి యేమహమ్మదీయుఁడు గర్వపడఁడు? నాగరిక ప్రపంచమున చాలభాగము మహమ్మదీయగుతమును వ్యాపించెను. అప్పటికిఁ గనిపెట్టఁబడినప్రపంచములోని అన్ని ఖండములలోను మహమ్మదీయసామ్రాజ్యము విస్తరింపెను. కాని తిరువాతి మహమ్మదీయ విజయములును, తరువాతి సామ్రాజ్యవిజృంభణములును మహమ్మదీయలకు మొదటి ముప్పది వత్సరములలో జేయరిన విజయపరంపర లంత ప్రశంసాపాత్రములు గావు. బైబింటెను విడిచియును సామ్రాజ్యముల నుండి యగుదెంచిన రాయబారులు తమతమయేలికల నిరంకుశాధికారములనుగూర్చి బడాయిగొట్టుచుండ, మహమ్మదీయ రాయబారి తమ యేలికను తాము నియోజించితిమనియు ఈశ్వరభక్త్యమును ద్రోసిపుచ్చునెడ. తత్ఫలమే యాతని పదభ్రష్ఠుని జేసెద మనియు సగర్వముగఁ బోకిన దీకాలమున నే. దైవభీతిగలట్టియు, శౌర్యవంతులైనట్టియు తురుష్కులు మాతాకులై ఓరుకుఁ జెరుకుకు సిద్ధముగా నున్నపుడు విజయమును బడయుట వృథగాదు. విజయానంతరమన అనివార్యముగ గల్గు కార్యములు దీరినపిమ్మట ఈశ్వరసహాయమును గొని 'ఓమయైదు' 'అబ్బయైదు' సామ్రాజ్యవైభవముల గాక రాజులు లేనికాల మగు భిలాభుకాలము నాఁటివైభవములనే మరల నెలకొల్పెదను.

ఖలీఫానును తిక్కాటి మహమ్మదీయసామ్రాజ్యములను గల సంబంధము నెట్లు నిర్ణయింపబడవలయునో యా విషయమును గూర్చి నాకు కొన్ని చాళిస్తానములు గలవు. కాని మున్నటిందుట కిది సుచుముగాదు.

భౌతికవిషయములలో పరిపాలకుఁ డెవఁడైనను, ఈశ్వరుని ప్రభుత్వముదప్ప వేరొని ప్రభుత్వము లేవనియూ, ఆచువను సేవించుటకే మన మాజ్ఞాపింపఁబడితిమనియు, గుర్తింపనెడల తమ మతవాంఢల నన్నిటిని దీర్చుకొనఁగలరని నామహమ్మదీయసోదరుల! నేను మనవి చేయుచున్నాను. అన్ని మతములలో వతేనే మహమ్మదీయమతము నంగుగూడ, ప్రతిమహమ్మదీయుడును తప్పక చేతువలసిన కార్యములు గొన్నియు, తప్పకచేయదగిన కార్యములు గొన్నియుఁ గలవు. ఈ చేయదగిన పనులకు, చేయదగిన పనులకును మధ్యవికాలమగుభూమి గలదు. అందాతడు ద్వయిచ్చవచ్చినతెలుగున వివరింపవచ్చును.

చేయదగినకార్యముల చేయవలదగినవి, చేయఁబగిన కార్యముల చేయవలసినదనిగాని యాజ్ఞాపించుచున్నమాత్రనికి శతవర్తన యెదురు లాముఁడెవ్వడను మెలంగఁజాలఁడు. అట్టిమానవుడు, తనకుటుంబము లోనివాఁడైనను, పరిపాలకుల లోనివాఁడైనను, యజమానునకుఁ జేందిన వాఁడైనను, స్నేహితుడైనను, విరోధియైనను, మహమ్మదీయుడైనను, మహమ్మదీయేతరుడైనను సరే మతేతరవిషయములందు మహమ్మదీయుల గాజ్యాధికారమునకు భంగము రాకుండుననికాలము అట్టి గాజ్యాధికారము ఖలీఫా చేతయం దుండు నంతకాలము, మహమ్మదీయులు మహమ్మదీయపాలనకు లోబడినను మహమ్మదీయేతరులపాలనకు లోబడినను సరే విచక్షణ లేకు మహమ్మదీయులు గోరునది రెండు మతవిషయములందు తమధర్మముల నిర్వర్తించుటకు స్వేచ్ఛయే. మహమ్మదీయ నృపాలుడైనను సరే, ఖలీఫాయైనను సరే, యీశ్వరునికి జోహారు లొనర్చవలదని కాసింపునెడల, అట్టి ఆజ్ఞల నుల్లంఘింపవలెను మహమ్మదీయ ప్రభునకొసంగఁజాలనిది మహమ్మదీయేతర ప్రభువుల కొసంగఁజాలము. ఏలయన, అయ్యది ప్రభున కొసంగబడునని గాదు; ఈశ్వరుని కొసంగవలసినది. ఇట్టి ఓమ యులలో స్వరాజ్యస్వతంత్ర్య ప్రభుత్వమునకు, స్వాదాయపూర్వక మగు భక్తివిశ్వాసముల నెందులకు జూపఁగూడదో నాకుఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

భారతీయమహమ్మదీయుల సహాయమును గొని ఆఫ్ఘనిస్తాన ప్రభువగు అమీరు గారు హిందూదేశముపై దండెత్తువనకును అనవసర మగుభయమునకు కేవలము పితకితినమును భీతియునే కారణములు. వానిని గెలువలెనని వైర్యముపూని మాతృభిక్షహము వహింపవలయును. జవాహర్లాల్ గారు "స్వరాజ్యస్వాప్త్యసంగమ మనపై కెవరువత్తుకో చాలి"మని చెప్పినవాక్యములు చదివినపుక నామృదయమున నానందము జనించెను. అట్లే జరిగినయెడల నిజముగ నెవరు వచ్చినను మనకు భయము లేదు. 180 వత్సరముల దాస్యానుభవముతిరువాతి కష్టపడి స్వాంత్ర్యమును సంపాదించినవారి చేతులలోనుండి దానిని లాగికొనుట సామాన్యకార్యము కాదు. అట్లు దండెత్తినమ్మనది హిందులైనను మహమ్మదీయుడైనను వాని నెదుర్కొనవలసి వచ్చినయెడల నెవరిని మీరి

పూడు గౌరవించికో అట్టిగను నాయథాశక్తి పోరాడుటకు సంసిద్ధుడనై యొక వైదికపదవి వాక్రమించుకొనటకు సిద్ధముగా నున్నాను. నే నెన్నటికీ మిమ్ముల ద్రోహముచేయను.

అష్టానీ సాసము

1921 సంవత్సరము: నేను చెన్నపురిలో నిచ్చిన యుపన్యాసము అధికావధమున మిక్కిలి రాజద్రోహపూరితమని తలపబడుచున్నది. అందు బెటూలు చెఱసాలనుండి నేనును నాసోదరులను కలసి వైప్రాయి గారికి వ్రాసిన యుత్తరములో నేవిషయముల వ్రాతిమోననిగా నవియే చెప్పబడినవి. ఆ యుపన్యాసము అష్టానీ సాసమునందు గూడ గౌరవపాత్రము కాలేదు. వనము పలుమాటలు వారికి మనదండెత్తినప్పు నభిప్రాయ మున్నదనుట విని వారికి కొంచెము కోపము కలెడ వచ్చియుండుట వింత కాదు. అప్పుడు ఆమీరు గారు విదేశీయసాహాయ్యము లేకనే దినరాజ్యమందు కట్టుబాట్లను చేయుటయు ఉన్న కత్తులను వినినూగ పటమకొనుటయు జరిపించుట వినినయెడల మాకు ఆప్యనవారు దండెత్తుట యనుభిప్రాయమే యుండవలెను. ఆ యనకును ఆయన ప్రభుత్వమునకును ఉన్న కాలము తనదేశమునందలి వ్యవహారములతోకే సరిపోవలెదలు. భారతదేశముపై దండెత్తి జయించుట యెట్లును విషయమునకు కాలముచాలదు. అష్టానీ సాసము దండెత్తినప్పటి నట్లు చేయుదమని కొనుచెప్పినయూహచేతనే వారికింతకోపము వచ్చినయెడల అట్టివిషయము చర్చించుటకు నా కొంతకష్టముగ నుండవచ్చును? నేను మహమ్మదీయుడ నగుటచే నాభారతీయత్వమునకు హానికాలేదు. అట్టివోతమదేశ మెంతబలహీన మైన దై నను విదేశీయరాజయొక్క ముట్టడికి లోనైన నులభముగ కలభింపబడ ననుకొనుట మానబాతి కెంత యన మానమో మీరే యూహించుట?

“నాల్గవవారు నన్నే కొట్టగలరు”

సోదరులారా! మన ప్రస్తుతస్థితిని పోల్చుటకు సరిపోయిన యొక కథను చెప్పుచున్నందులకు ఓమిఁపుడు. ఆకథావత్త యెవ్వడో కాని నిశ్చయముగ మన కాలమునాటికి మిక్కిలి ప్రాచీనకాలమున జరిగినవాడు. ఏలన కొనుట సరికివాడని చెప్పెను. నావైశ్యస్నేహితులు నన్ను మన్నింతునిగాక. ఈ కాలమున వైశ్యులనుగూర్చి యట్లు చెప్పటకు వీలులేదు. ఏలన ఇటీవలికాలమునందలి భారతీయనాయకులలో నత్యుత్తమైగ్య కాలియగు గాంధీమహాత్ముడును ఆయనముఖ్యానుచరులలో నొకడై ఆయనకు ప్రియమైనవాడగు సేవ జమ్నాలాబజాజీ గారును వైశ్యులే. శ్రీబ్రజాజీగారిని కను “నావైశ్యస్నేహితు”డని పిలుచుచుండును. ఒక కాలమునందు నల్లరుబాట పారులు మార్గమధ్యమున కలసి నిర్భీతికొఱకై యుండటను కలసినడుతుమని నిర్ణయించుకొనిరి. ఒకనాడు సాహుకాలమున వారు బంధిపోటుదొంగలచే పట్టుబడినవారు వారివద్దనున్న వస్తువుల నన్నిటిని ఇందలి బలవంతచేట్టిరి. అప్పుడు దొంగలుగూడ నల్లరే యని తెలిసికొనిరి. వారిలో నొకరాజపుత్రుడు తోడిపకాసుతో దొంగలలో నల్ల బలవంతుని తాను కడతేర్చుకలనని రహస్యముగ ననెను. పకాసు

స్నేహితుడు ప్రశస్యతర మొసంగుచు తమవారిబలవంతునితో పోలి గెలుపొలనని చెప్పెను. మధ్యకాల మున్నను మూడవనాడు బ్రహ్మణుడుగావున “మూడవనాని నేను క్రిందపడవేయగలనని చెప్పెను. అంతట నాల్గవవాడు నన్నే కొట్టాలడు”ని వాక్యమైనది. అట్టివిధి తాను మొదట వలె నొక్కసినో గాక యిద్దరతో పోట్లాడవలసివచ్చునని బ్రహ్మహ్మణుడు నెనుదీయుటకు నిశ్చయించుకొనెను. పకాసుడుగూడ ముగ్గుగతో పోరాడవలసియుండునని వెతుకకు తగ్గెను. గాజపుత్రుడుగూడ నల్లగురతో పోలేనందున దొంగలకు లోబడెను. మిగిలిన ముగ్గురును ఒక్కొక్క డొక్కొకని గెలువగలరని యెంతిచ్చిగ్యముతోనుండెనో నాలన వాడు నాలనగొని కన్నులొట్టగలడని అంతనమ్మకముతో నుండుటచే నింతియూడెను.

దైర్యమును, సమృద్ధిమును నుంపవలెను

సోదరులారా! ఇప్పుడు వైశ్యుడే మననాయకుడగుటచే, యుద్ధము మొదలిడుటకు పూర్వమే మనబల ముండెనమను నభిప్రాయమును వీడుటకు తగినవనమును కాలేదు. ఇటీవల నిర్దలు వృద్ధులును నొకయూకుడు నగు అరబ్బులు జూనరెములో నన్న బీకమహమ్మదియ దేవాలయములను బాగుచేయుటకై ధనము కేకరించుటకు ప్రభుత్వముయొక్క యనుమతితో రాజబాదముగ వచ్చియుండిరి. వీరు ముగ్గురును హిందూదేశముపై దండెత్తినప్పుడున్న అరబ్బుసేనలోని ప్రథమభాగ మని తమ రహస్యవిశేషిచే తెలుపబడెనని యొక ధిల్లీ వార్తాపత్రిక వ్రాసెను. ఇట్లు భయపెట్టుటచే, స్వరాజ్యమును సంపాదించబాలము. ఇదియే మనకున్న కొంచెమునుగూడ కోల్పోవుటకు మార్గము. ఈవ్యవహారములు చూడలై బిలనందనీ, యూదులకు భగవంతుడిచ్చినకాపము జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది.

తురుష్కసందేశము

ఇప్పుడు మహమ్మదీయులకు రెండువిధములైన కర్తవ్యములు కలవు. వారి భారతీయలేగాక వారు భారతీయస్వాతంత్ర్య సంపాదనముకొఱకు పాటుపడుట వారికర్తవ్యము. భారతదేశ మొక్క హిందువులే కాదు. అందువలన నట్లు జనుగుట యసంభవమైనను, నొక శేత్ర హిందువులు తత్సంపాదనమునకు వలసినత్యాగమును చేయుటకు వెనుదీసినను, మిగిలిన భారతీయులందఱు సాహాయ్యము లేకయే తాము క్కరే స్వరాజ్యమును సంపాదించెదమని చెప్పి పాటుపడుట వారికర్తవ్యమైయున్నది. వారిమహమ్మదీయులగుటచేగూడ వారు స్వరాజ్యసంపాదనముకొఱకై పాటుపడవలయును. పోరీసునందును, స్వీట్జరులందు నందును, రోమునందును తురుష్కుల గొందఱును నేను గలసితిని. మహమ్మదీయు లొకసంఖ్యాకులుగగల సేనలను తమపై పోరాడుటకు పంపిన మనము, వారి పరాజయము తరువాత వారికి సంధిసౌకర్యములు కలగఁ జేయుటకు గాయబాదము వంతుట వారి కత్యావ్యవస్థమును గొల్పెను. తురుష్కులకత్తులకుగాని జర్మనులభిగంగులకుగాని భయపడని భారతీయ మహమ్మదీయులలో చాలవంది యుద్ధకండకము లను కత్తులబోనుటలలో

కారాగృహము లన్నను భగవంతుడుగని పరస్పరవైరుధ్యమును విన్న చెప్పితిని. అదివిన్నంతనే నాతులమ్మగ్నేహితులైతఁగతులనున్న నెలలు సంవత్సరము లుండ వైరుధ్యమున్నను, పోలీసునానిజ్ఞానమును దాన్యునును రఁగుండేమిటకు పూర్వము, వెంటనే యాదానాభావని దేశమునకు వెడలి స్వదేశదాన్యులైఖలావిచ్ఛదనము గావించుచు నున్న పాచ్చిరించి వా కట్లనిరి:-

“టర్కియందును, జలసంధియందును నిండ్లొండనుజయించితిమి. పాలస్తీనాలోను, మెసపొటేమియాలోను మాతమిక్కడ యెట్లాడి కలుగజేయుచున్న హిభారతిహాసేలను మే మాపజాలకన్నాము. మీరు స్వతంత్రులై, ఖాలీఫాసేలతో పోరాడుటకు సహాయుర్యులు లాగాగొని పోబడుటకు వీలులేకున్నుడుట టర్కియందు ముసల్మాను మతమును తేనుముగా నుండగలవు. మిస్కోకమున స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుట మాకును మిగులుగూడ తేనుకరము. మిహింమాస్కి సోదరులు తమకొక్కరిలే స్వరాజ్యముపరమనియూ మిహింజుకై యవ సరము కాదనియు కలంకముందురుగాక! వారి సంతసంపూర్ణదాన్యును నుంచుటలే మనలను బాధింపవలె నని ప్రయత్నించుచున్నాము.”

ప్రాచ్యరాజ్యసమ్మేళనము

సోదరులారా! నాహింమాసోదగనామకు లనేకులు ఇక ప్రాచ్యరాజ్యములతో కొంతసంబంధము కలుగజేసికొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నారని వినుటకు సంతసమగుచున్నామి. వారిరాజకీయాభిప్రాయము లుత్తంగహింసలకుభిన్నములును గభీరమదుర్ల వైఖ్యమును దాటి వెలిగినదనినది. ప్రతిప్రాచ్యముయొక్క స్వాతంత్ర్యము స్వస్వాతంత్ర్యసంపాదనమునకు సాయముచేయగలదనియు వానినన్నిటిని సమ్మేళనము చేయవలయు ననియు నభిప్రాయపడుచున్నారు. అప్పుత సరములో గాంధీమహాత్ముడు ఖిలాఫతు సమస్యతో నేకీభవించినపుడు ఈమభిప్రాయమునకు పునాదివేసెను. హిందువు లిట్లు ప్రాచ్యరాజ్య సమ్మేళనముకొఱకు పాటుపడుచుండ మహమ్మదీయులు మహారాష్ట్రము లోని యెల్లులు స్మర్తా యందలి రంగములతో పోల్పవచ్చునని చెప్పెడి యొక పత్రికావితరణియొక్క వాక్యముల గొని హిందువులతో సహాకార మొనర్పకుండుట బహుచిత్రము! ఇంతకంటె హాస్యాస్పదమును, నసంభవమును, వేటొకటి కానరాదు! ఈ రుష్కు లిపోలికను పున యెడల మనలనుగూర్చి యెక్కువగ కృతజ్ఞతఁ బూనుదు రనుకొనుట పొరపాటు.

ముసల్మానుల యంత్యప్రశ్న

మహారాష్ట్రములో హిందువులే యెక్కువవర్గాల ననుభవించిరి. కాని యీమహారాష్ట్రము అల్లరలను సహాయనిరాకణమును సహాకారమునకు వచ్చుకారణముగఁగూడ చెప్పవలసి నొక ప్రశ్న యడుగుచున్నాను. “ఇట్టి యకారణమైన వాదలను బ్రీటిషు ప్రభుత్వముండఁగనే ముసల్మాను లనుభవించలేదా?” ఇదియే నాప్రశ్న. అప్పుడు మండలపాలకుడు హిందువులకు లేక యసహాయాద్యమనునందు

సాల్పామన్న మహమ్మదీయుఁడా? తుద కప్పటి న్యాయాధికారి ముసల్మానుడా కాడా? ఆ యన సంబంధములే తననాయకత్వమును గొల్పాయి విదేశీ ప్రభుత్వముతో సహాకార మొనర్పలేదా? ఇది మూడవ ప్రశ్నే ప్రశ్నించుకొను. అందును నొక్కటే ప్రశ్న. ప్రభుత్వమునానిను వారికి నహా సముచే మహిమను, మహారాష్ట్ర సునందలి మహమ్మదీయుల సందర్శి బజాలనపుడు, అట్టి సహకారము నింకను సాన్య జనికముచేయు ప్రయత్నిము లొనర్చిన సంతకంటె వారు కుర్రతముగ నుండుగని పూచి యెక్కుడకలదు? ఇదియే ప్రశ్న! నే నంత యాగిన నీ ప్రశ్నమునకు ప్రభుత్వత్వము గా దని నాకు నయ్యకలదు.

అని యెట్లుండ, ముసల్మానుల పవిత్రక్షేత్రములు మహమ్మదీ యేడల పాలముననే యున్నవి. తప్పక యెదు మాటులు భగవద్భక్తి నము నొనరించు సత్తుమహమ్మదీ యుండును పవిత్రమైన (కాబా) మెక్కానగరమువైపుకు తిరుగుచున్నాడు. నేను బీజపూరు చెఱసాల లోనున్న కాలము నాపూర్వమున కొనివిషయము తట్టి మొక్కప్రశ్న మును పర్యమన వ్రాసితిని. గానికొక నెలయును ప్రభుత్వత్వ మిచ్చి యుండలేదు.

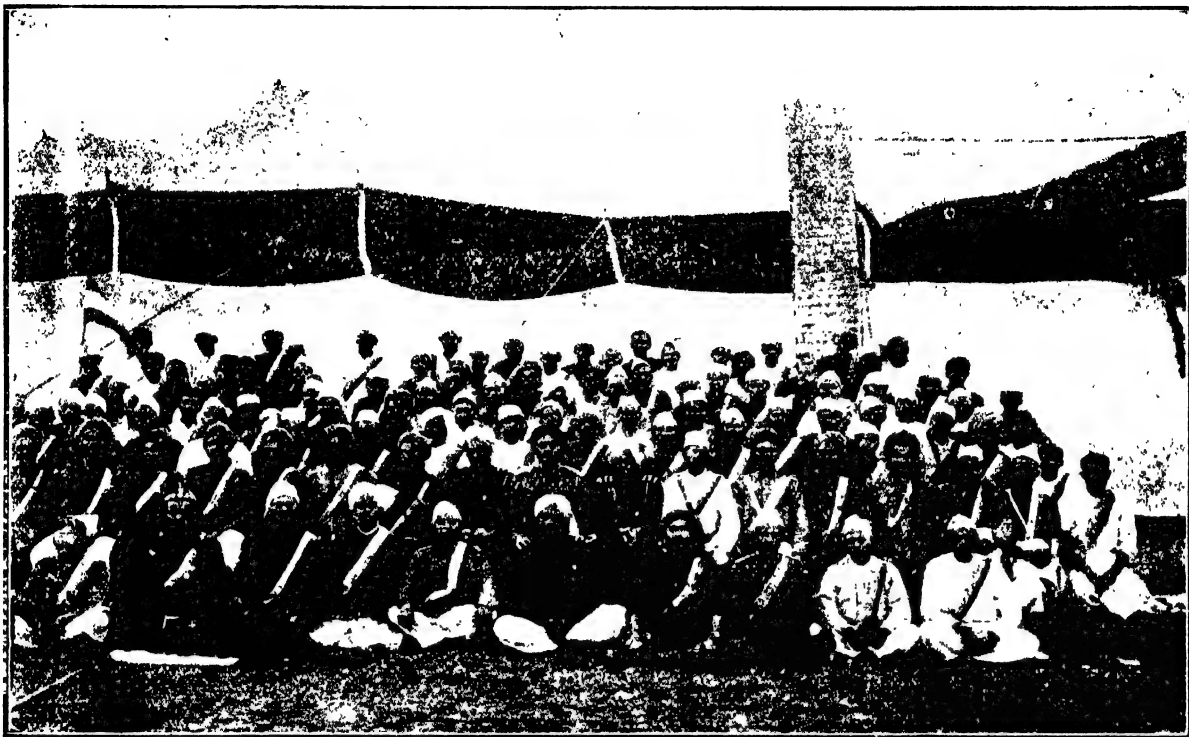
“మనము సత్తుకమును ధ్యానింపుటకే కాబావై పుడు తిరుగు చున్నాము. అట్టి కాబానగరము శత్రునాస్త్ర మైనందుల కామానకు మన మేమని ప్రశ్నింజిము నొనంగలము?”

యధానాలే స దర్శనములు

సోదరులారా! హింమామహమ్మదీ ముసమస్యనుగూర్చి నే నెంత చెప్పఁగలనో యంత యను చెప్పితిని. ఇదివిఫలమై నచర్చనను మనలో వనకు పరస్పరహాకాముయొక్కయు విదేశీ ప్రభుత్వములహాకాముయొక్కయు నావశ్యకతనుగూర్చి నేను వారిపూర్వముల నమ్మించలేకపోయిననుండల నేనే యాడిపోయిన ట్టిప్రకృతి నలసియు న్నది. ఒక్కోమయము మాత్రము నిశ్చయము. ఇప్పుడింతగా లస్యమున హిందువులనుండ మహమ్మదీ గులుగాని మహమ్మదీయులనుండి హిందువులుగాని తప్పిండునఁజాలదు.

హిందువు లెవరైన నట్టియుద్దేశము గలవారున్న నట్టితరుణము, 120 సంవత్సరములక్రిందట సింహదేశమున మహమ్మద్ ఖాసీ మడు గివదే వెడలిపోయినదని నయ్యవలెను. అప్పుడు ముసల్మాను లల్ప సంఖ్యాకులు. ఇప్పుడన్ననో యేడుకొట్లవఱకు వాటిజనసంఖ్య వృద్ధియై నది. ఒకవేళ ముసల్మానులకుండ నట్టియభిప్రాయమే యున్నయెడల వారికిమాడ తరణము పోయినది. ఆసీతుహింసాచలము వా రేకచ్చత్రముగా నెలవప్పడొక్క హింశువైన లేకుండ నాశనము చేసి కలసియుండును. ఒకపారశీకసామెతి చెప్పినట్లు యధాసంతరము మఱల పోట్లాడు కొనవలసివచ్చిన నెంతచెంపలు వారు కొట్టుకొనవలసి యున్నది. ఒకరినొకరు నశించి జేయ లేనప్పుడు ఒకరి కొకరు సహాయముచేసి వైమవ్యము లను పరిష్కరించునుటయే ముఖ్యతనము. కావున, మహమ్మదీయులు స్వరాజ్యసంపాదనము స్వాగ్రముకొఱకు మాత్రమేకాక

ఆంధ్రవైకే - సంకల్పరాజీవంబిక
The Volunteers of the Cocanada Congress

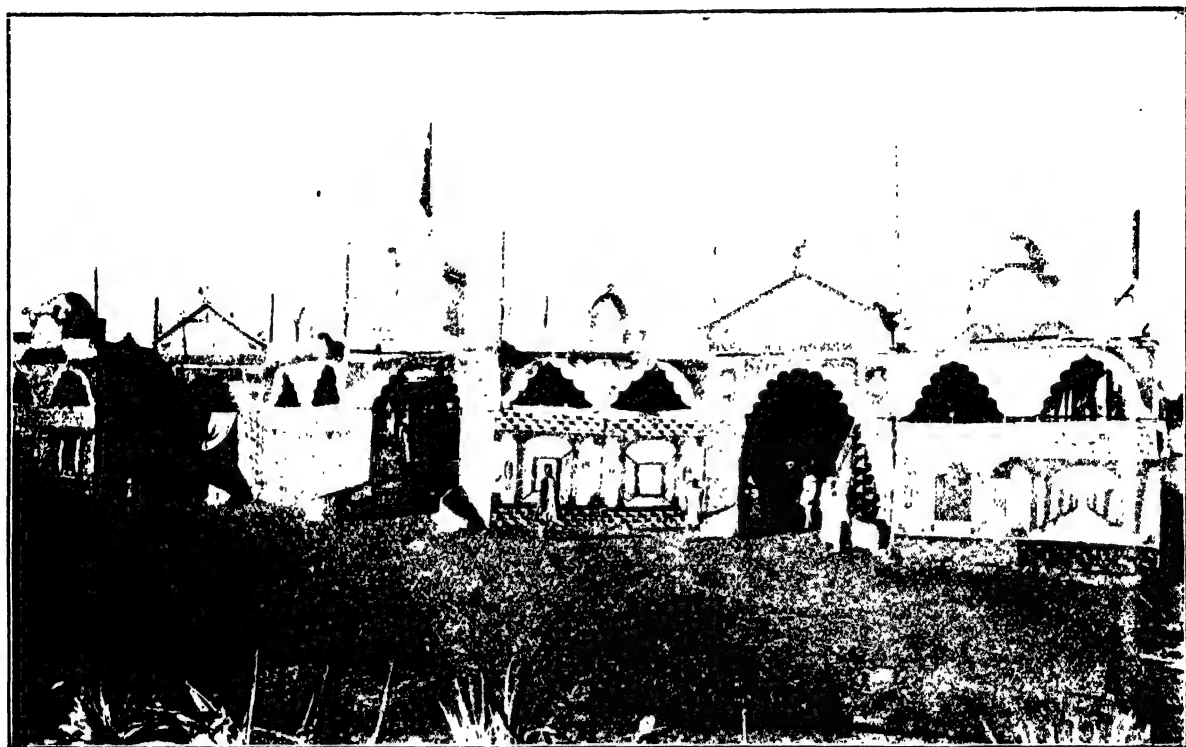

శ్రీమతి కస్తూరిబాయి గాంధీగారి యజ్ఞాసము, కాకినాడ
Srimati Kasturibai Gandhi Addressing the Ladies' Conference, Cocanada

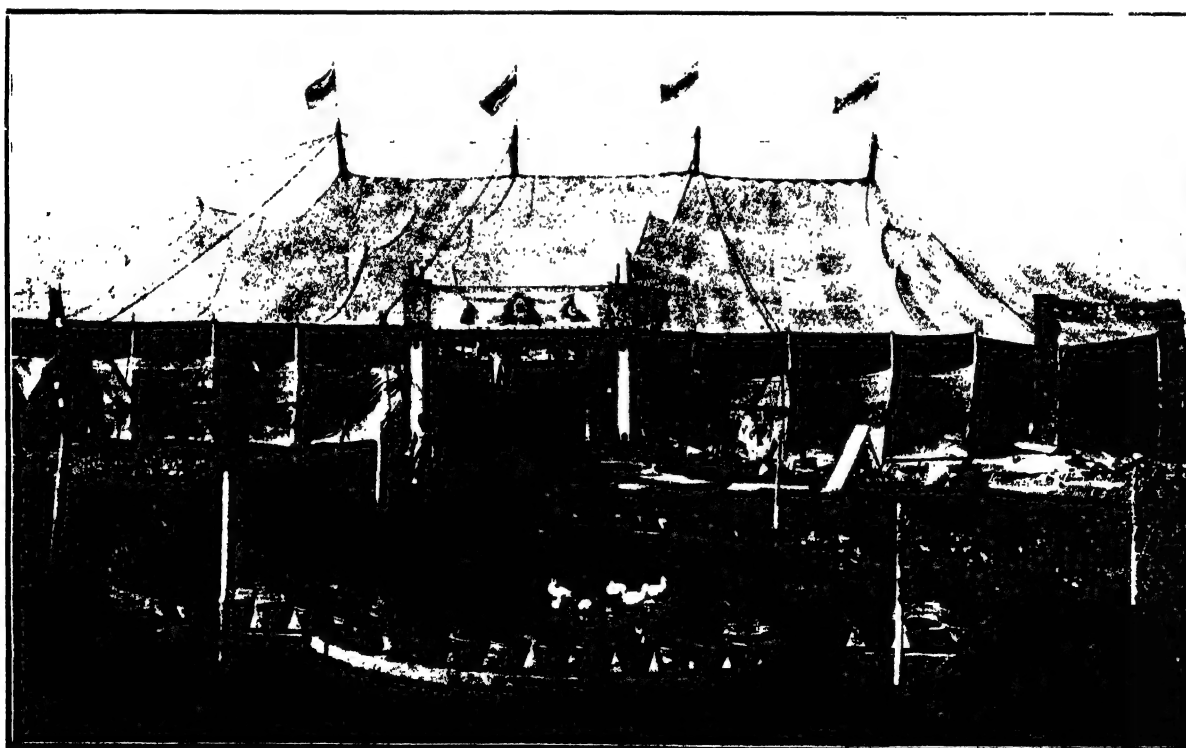

శ్రీమతి కస్తూరిబాయి గాంధీగారి యజ్ఞాసము, కాకినాడ

ఖిలాఫత్ పండుక - నంద్యాల జిల్లా
The Khilafat Pandal, Cocanada

ఖిల్దార్ మహాసభా మండపము, కాకినాడ
The Khaddar Pandal of the 38th Indian National Congress, Cocanada

38-వ జాతీయమహాసభ - ఖిల్దార్ మండపము, కాకినాడ

శ్రుతినిర్దేశముకని హిందువులకుమానము పోగొట్టవలయును. హిందూ వులు తమకు ధి సంత్యాకర్తవ్యమనుమాప్తువీయుల దాన్యముకొఱకుపయోగించుట లేదని వ్యక్తీకరింపవలయును. ప్రత్యేకముగ నన్నుడిగిన, ప్రస్తుత దాన్యమును వీడి విదేశీయులకుగాక హిందువులు ఖాతమగుగాల దాన్యము నొప్పకొనుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాను. ఏలకన నిట్టిమాన్యవలన 25 కోట్ల నాణేములదాన్యమునైన నడ్డగించినవాడ నగుదును వారు కూడ దాన్యమును నున్నా గనిన, పాశ్చాత్యసామ్రాజ్యము మనపై నవి చ్చిన్నముగ పారుచున్నదనియే కదా యర్థము! 1918 వ సంవత్సరమున మననాయకాగ్రేసురం దైన కీ! శే! బాలగంగాధరతిలకు గారితో మహాప్రవీయులు సౌకర్యము లెక్కువగ నొసంగుచున్నారని తెల్పినపుడు ఆయన “మన మెన్నటికి వారి కెక్కువ యాయజాలమని” చెప్పినవాక్యముల నెంతవ్యర్థమును మారదృష్టియు గలదు! హిందువులు నైక్యమును తలపెట్టుకుండగ నే హిందూమహామ్యుదీనుమైతిని చెప్పట బాధ్యతగా చక మని నాతో చెప్ప ప్రతివానికిని “హిందువులతో వ్యవహరించునపుడు దౌర్జన్యముచేనదియే లే”దని నేను ప్రత్యుత్తరమియ్యవలసియున్నది. దుర్బలులే యితరులకు దుర్బలులుగ కనబడుటకు భయపడుచుందురని నమ్మవలసియున్నది. ఏమనవ్యవసాయసంపూర్ణముగ పరిష్కరింపనిమన మేమియును చేయజాలమో యట్టివిను శుము మాటలతో విరమించుచున్నాను.

కొన్నిలు ప్రవేశము

ధిల్లీలో ప్రత్యేక కాంగ్రెసుసభ కాసనసభాప్రవేశమును పరిష్కరించుటకై సమావేశమైనను, అచట చర్చింపవలసిన ప్రధానవిషయ విహిందూమహామ్యుదీయైక్యతయే యై యుండెను. నే నిప్పుడు విశేష భాగము హిందూమహామ్యుదీ యైక్యతనుగూర్చియే చెప్పితిని. కారణ మేమనగా:—అది ప్రధానమైనవిషయ మగుటయేగాక రెండవదియగు కాసనసభాసమన్య మన అదృష్టమువల్ల నిష్పాదంతరించినది. ఢిల్లీలో నాప్రార్థనమీద కాంగ్రెసుసభ కాసనసభలపై ఆంక్షను తీసివేసి, మతసంబంధమైజాటిగాని మహాస్మాశ్రిసంబంధ మైనట్టిగాని అభ్యంతరములు వారులేని అప్పుడు జరిగినయెన్నికలలో వోట్లీకర్తవచ్చు ననియు, కాసనసభలకు నిజవనచ్చుననియు అక్షజ్ఞ నొసంగినది. మతీయు మూడుసంవత్సరములక్రింద అంతజనుప్రదముగ జరిగిన కాసనసభా బహిష్కారప్రచారమును నిలిపివేయవలసినదని కూడ ఢిల్లీ కాంగ్రెసు చెప్పినది. ఎన్నికలు పూర్తియైనవి. సంవత్సరకాలమునకు పైగా మన పని నంతకు పాటుబెట్టి మనలో సహనమును పోగొట్టి నానాభవ్యము చేసిన యాసమన్యము తిరిగి రేపుటకల్ల ప్రయోజనమేమియు నుండదని నాబుద్ధికి తోచుచున్నది. త్రివిధబహిష్కారమునుగూర్చి నాకెక్కువ పట్టుదల యున్నది. దానినిగూర్చి నేను ఢిల్లీజవయనిరారణసభలో తీవ్రముగ—మాన్యరాజ్య పార్టీ స్నేహితులు చెప్పినట్లు అతీతీవ్రముగ కూడ—మాట్లాడితిని. నాకీప్పటికిని ఆయభిప్రాయములే యున్నవి. అవ సరమని నాకుతోచినచో, నిష్పాదుకూడ నేనంతతీవ్రముగనే మాటాడుదును. దేశాభ్యుదయమునకును కాంగ్రెసుయొక్క పురోగమనమునకు నిది తోడ్పడునని నాకుతోచినచో, నేను తిరిగి అంతతీవ్రముగనే యారోజ

నకూడమాటాడుటకు సిద్ధముగనున్నాను. కాని యిప్పు డ్దేశీయసరము స్పష్టము నాకు నచ్చలేదు. స్వరాజ్య పార్టీవారి యభిప్రాయములును నాకు నచ్చలేదు. అదిగాక ఏమాత్రము దేశాభిమానముగల భారతీయులైనను దేశీయమహాసభనుండి నీలిపోవునట్లు చేయగల యేకైక్యమాటయు నా నోటినుండి బాటగూడదని నేనునిశ్చయము. చేసికొంటిని. కేయేల? కీర్తి శేఖరుల మాల్లే గారు చెప్పినమాటలను నే నేయిప్పుడు చెప్పుచున్నాను:— “మితవాదులను దరికి చేరదీయుడు.” భారతీయులకు తాను చేయగల న్యాయమునే తనదేశీయులుకూడ చేయవలసినదని హెచ్చరించుటలో దౌర్జన్యమును చాక నైక్యమును చూపినవాడు మాల్లేసభువు. మొన్న తటస్థించిన విమరణముచే ప్రపంచ మిట్టివానినొకని గొల్పోయెను.

మితవాదులు; సామ్రాజ్యసభ

క్రిందటి యెన్నికలవిషయమై నేను పాక్షికదృష్టి వహించెను. వోటు అధికారము బహుసంకుచితముగ నుండుటచే, జాతీయైక్య నిర్ణయ మియ్యెన్నికలవలన సిద్ధింపజాలదు. కాని అన్నిటికంటె నెక్కువ నిశ్చయముగ తేలినవిషయమేదైన నున్నచో అది ఒక్కటే గలదు; ఏమనగా:—భారతీయ మింక నెన్నడును తనపరిపాలకులతో సహకార మొనర్పదు. సహకార మొనర్చుటకు తిరస్కరించుచున్నది, మనము మొన్న నాలుగుసంవత్సరములక్రింద నేయభిప్రాయములలో నుండితిమా, యిప్పుడట్టి యభిప్రాయములలో నున్న కొందఱు దేశీయులకు గల భ్రమ వీడుటకై యీయధ్యవ సకేకసంస్కృతులు తోడ్పడెను. ఖండంతరములందరి భారతీయుల స్థితినిగూర్చి సామ్రాజ్యసభలో జరిగిన చర్చలు లోకమందంతటను బాహాటముగ బ్రచురింప బడినవి. ఇవన్నియు విన్నతరువాతకూడ, ఈయల్లమైనయొక్క యాశించుచేప బుద్ధి హీనమైన చేపయై యుండవలెను. లక్షా అణువదివేలమంది భారతీయులున్న దక్షిణాఫ్రికా దిగ్భిగిసియున్నది. కెనియా మొదలగు “క్రాసు” కాలనీల విషయములలోనే యేమి చేయుటకు చేతగాక స్వతంత్రరాజ్యముల అంతరింగిక విషయములలో మేమేమిచేయుటకు మాకు మొగతనము లేదని స్పష్టముగ ఒప్పుకొనక యేదోతుచ్చుచుగ తీర్మానము నొక దానినిచేసికొన్న సామ్రాజ్యప్రభుత్వమువారు తమ తీర్మానము నిష్కడు రద్దుచేయకొందు రను ఆశలేదు. తన తుచ్చతీర్మానమును రద్దుచేసికొనుటకు చేతగాక “మరలమీసంగతి యింకొకసారి విచారించుచు చెప్పినది. ఇక తక్కిన వలసరాజ్యములు “సానుభూతిని” చూపుచున్నవట! “సానుభూతి”కేమి తక్కువ! దానికి దమ్మిడియైనను ఖర్చులేదు, అయినను అది చూడబోయినను “కొముగటామారు” ఓడకు సంబంధించిన 1100 భారతీయుల విషయములలో ఆ “సానుభూతి” కూడ నున్న యైనది. నూలుమండిమూత్రముకూడ లేని కెనడాలో కొంచెము బాగుగ నున్నది. దాక్టరుసభాగారు మనభారతీయుల విషయమై సామ్రాజ్యసభలోచేసిన ఉద్దేశకపూరితమగు నేవకు నేను సంపూర్ణమైన విలువ నిచ్చుచున్నాను. వారు పొందిన జనుము సంపూర్ణమైనదే. కాని మొదటినుండియు వారిగమ్యస్థానము బహు తక్కువగ నుండెను. కావున వారుపొందినజనుము మాకు—వారికివలె ఆతాకుతులగనిమాకు—వేదిపుట్టింపలేదు, మా కిది చల్లగ నే—చప్పుగ నే—కన్నట్టెను.

ఈ సందర్భమున నాకొక విభజనము నుచ్చయిస్తుంది. నాన్నే పొతుడొకడు చాలా పనిచేసినాడు. అతని మునుపటి పని వి.వి. ప్యాపెనె సహాయుడై యున్నాడని ఇదివరకు చెబుచు విభజన కమిషన్ ప్రోక్లెబంబాయుచు కమిషన్ యేజెంటు పనిపట్టుకొనెను. అతడు నాకొక గోడన కనిపించి ఒహంజెల్లానులతో నావద్దకువచ్చి తన కాలమున నూటికి నూలుపాపాలు లాభమువచ్చినదని చెప్పెను కాని కొంచెము కేసు విచారముల నడిగితని. అతడొకప్పుడు నడచు జూపాను పేపరు కట్టలనమ్మెంటు. తనకువచ్చిన నూటికి గూర్తూ పనుల ఆఫీసు అద్దెను పరిపాదట. అనేక సంవత్సరములు పట్టుకొని కొట్టుకొని గతుడను 1921 లో ఖండారముల భారతీయులకు సహాయమును నొసంగుట వాంఛించుచు భావమునంగీకరించుచు సామ్రాజ్యనాట ప్రదర్శనముల నన్నిటిని నడిపించు అధికారియైన స్వల్పము సేనాని ఆసలు ప్రధానపాత్ర లేకుండ ఈ నాటకమును ఆడించెను. అట్లయ్యెను తనకువచ్చిన నూటికి నూలులాభమును చూచుకొని మురియవలసివచ్చి వనభారతీయులను నడుచుచున్నాను. పోనీ అది చూడబోయినను ఆలభము ముగించుచు చేతికిరా లేదు. రెండు సంవత్సరములైన తరువాత మరల దానికొక సామ్రాజ్యసభలో పోరాడవలసి నచ్చెను. ఈ బేరముయొక్క స్వభావమునుగూర్చి అనుమానములు పుట్టెను. సామ్రాజ్యము వచ్చివేయటం అవసరమే లేక వాంఛించుచున్నాను అనుమానము పుట్టెను. ఈ సందర్భముందు ఆసలు బేరమునే గడ్డుచేయవలసివచ్చి స్వల్పము సేనాని కోరెను. ఈ యేజెంటులలో సమాధానము కుదుగలేదు. స్వల్పము సేనాని భారతీయులను అంతరింగీస్తే హితుడను క్రొత్తవిశేషము నొకదాని యియ్యదల యేజెంటులో నొక ఆశయ కనిపెట్టెను. ఈయన కనుగొన్న క్రొత్తవిషయము కొలంబను కనుగొన్న క్రొత్తవింతకంటె పెక్కువగ నున్నది. ఈ యేజెంటు అట్లు సమాధానము కుదుగలేపోయినను, భారతీయులను మరల అదృష్టము తోడయ్యెను. మనకు మరల నూటికి నూలులాభములు వచ్చెను. ఈలాభము మనచేతికి ఇప్పటిలో వచ్చు ఆశ యేమైన నున్నదేమో స్వయముగ కనుగొని వచ్చుటకై ప్రతిభాగస్వామివద్దకు వెళ్లుట కొక “ఒక సంఘము” బయలుదేలును. ఇది మన కిప్పుడు వచ్చినలాభము. డాక్టరు సమ్రాగారి ప్రావీణ్యము యేజెంటులో కొందలు నిరువ్వాగపు పెద్దలు ఉన్నారు. వారికి “బాక్ యిల్, సన్న అండు కో” వారి భాగస్వాములతో ప్రత్యక్షముగ వ్యవహారము జరుపుకొను గొప్ప గౌరవము లభింపగలదు.

వచ్చినలాభము నేనేమోతగించి చెప్పుచున్నాననే అనుమానము లేకుండ, “ఇండియా, అండ్ కామన్ వెల్త్”. అను సంపాదకీయ వ్యాసముయొక్క తుదిభాగముందు ప్రేముప్రతిక బహుశ్రమపడి లేర్పిన సారాంశము నిట వివరించుచున్నాను: “బ్రిటిషు గవర్నమెంటు యొక్కయు, ఖండారములందరి అధినివేశ రాజ్యములయొక్కయు, ప్రతినిధులు చూపిన సానుభూతియు, సుహృద్భావమున, సుపట్టి సామ్రాజ్యముందు భారతీయులను గల భాగమునుగూర్చి వారు త్రికరణ కుద్ధిగఁబాసిన మెప్పును—ఇవన్నియు ఒకయెత్తు. తదితరభాగస్వాములతో భారతీయుల స్వయముగ రానుబారములు నడుపుకొనుచున్నా

ప్రత్యక్షముగ నంగీకారముగల యింకొకయెత్తు. రెండవదానికంటె మొదటిది తీసిపోదు. నిజమే, డాక్టరు సమ్రాగారును, వారిరావగోడును కలిసి భారతీయులను “అదితరభాగస్వాములతో స్వయముగ రాను భాగము నడుపుకొను హక్కుయొక్క ప్రత్యక్షాంగీకారమును” సంపాదించుకొని వచ్చినమాట వాస్తవమే. కాని యీబేరము ఎప్పుడు ముగియును? సామ్రాజ్యమునదేలలోనికి యిప్పుడు వచ్చెను? అది యెంత మొత్తముండును?

చక్కగ సకాలములంగు సామ్రాజ్యసభలు ఒకదానివెంట మరొకటి తప్పక జరుగుచునేయుండును; సంఘములును. ఒక్కొక్క సభయును భారతీయుల పరాధీనదేశ అంతరింత కష్టములలోకము నకు ప్రకటితమగుచునే యుండును. కాని సామ్రాజ్యధికారపు పొరలు భూగర్భముందలిచుట్టిపొరలవల దిట్లుగ మననెత్తిమిడ అంతులేకుండ నానాటికి వెరిగిపోవుచున్నప్పుడు మానవస్వభావము ఎంతకాలము ఒరిమితో ఆకపెట్టుకొనియుండగలదు? సామ్రాజ్యమును మనము పొందుచున్న చీమనడకయభివృద్ధిచూచి యెంతమితవాదియైనను సంతృప్తికెందకాలడు. మనకు కనీసపు న్యాయమును గలుగజేయుటకై యంగ్లండునకు అంతులేని గడువు నియ్యగల ఉదాహరణ “లిబరల్స్” (ఉదాహరణ) అని చెప్పకొనుకాలిలోగూడ లేదు. అందులో ముఖ్యముగ తప్పుడు విద్యా పద్ధతిగల వనదేశములలోని పుస్తకము, పాఠ్యము నానాటికి క్షీణించి పోవుచున్నదనువిషయము వారికి ప్రతిదినము ప్రత్యక్షముగ గోచరించుచున్నప్పుడు—గోచరించితీరగలనీ యున్నప్పుడు—ఎవరికి ఒకపట్టెగలదు?

మనకు వీడినంత సంపూర్ణ మనమితవాదములకు గూడ గ్రహమీడి నప్పుడుమాడ మనము పరిష్కరింపవలసిన విషయ మింకొకటి యుండెయేయున్నది. అప్పుడు “వీరెంతవలకుపోవుటకు సిద్ధముగనున్నాను!” సహాయనిరాకరణతత్వము మొదటినుండియు—అత్యధికసంఖ్యాకుల అత్యల్పత్యాగము”నే కోరెను. గాంధీయుగానంతరము “అత్యల్పత్యాగ”మనఁబడినది తత్సూర్యముగమందు సాధారణముగ “అత్యధికత్యాగ”మనఁబడినదానికంటె చాల ఎక్కువయై యుండవచ్చును. కాని పరిమితత్యాగతత్వమువలన స్వరాజ్యము రామారాదు; వచ్చినను నిలనూ నిలువదు. డాక్టరు సమ్రాగారిపద్ధతి బాగున్నదనియే యనుకొందము; కాని దాని సమస్థించుటకు దానిలో సేమన్నది! కేవలము తీర్మానముగా, పిటీషనలు, ఖండనలు మిక్కిలియెక్కువగ చేసినచో ఆఖరుకు ఒక దిలిపి మారతాళము! ఇంతేనా! అంతయు నింతయైనచో యీ వెట్టిరాజకీయము నిక కట్టిపెట్టిపోదము. ఎవరిపూర్వజాలు “రన్నిమిడి” రణరంగమును స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిరో, యెవరిపూర్వజాలు “బాస్టిల్” కోటను కేలవట్టము చేసి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిరో అట్టివారికి రాజకీయముతో చెల్లటలాడుటకు చెల్లిన చెల్లుగాక! కాని మనమన్ననో యింకనా స్వాతంత్ర్యపట్టాను (మ్యాగ్నా కార్టాను) సంపాదించుకొనలేదు; “హక్కులబిల్లు”ను సంపాదించుకొనలేదు; కావున రాజకీయముతో—పాశ్చాత్యదేశములవలె—మనమిప్పుడు చెల్లాటములాడుటకు నింకను పాలులేదు. మనముచాలకాలము “సీనల్ కోడ్డు”ను మించిపోకుండ

యోచించెడివాడు “దైవీ” మొదలగు రాజ్యాంగవేత్తల గ్రంథములందలి విషయములను గూర్చి మాటలాడినవో మనము చాలావైకచిత్రిమని వన మిప్పుడు తెలంచుచున్నాము. కాని మనభావము లీమెట్ల నన్నిటిని దాటిపోయి వీనికితీరమగు చారిత్రాంశములను గమనింపవలసి యున్నదనువిషయము మఱచితిమి. మితవాదులు చాలతెలివిగలవారని కేనుబిప్పుకొందును; కాని తెలివిమాలము చాలదు; దానికివెనుక శక్తి యుండవలెను. ఇదే ప్రధానమైనది. పరప్రభత్వమునుండి తనదేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిన ప్రతిమానవుడును అపరిమితమగు బాధ్యతను వహింపవలసియుండెను ప్రపంచచరిత్ర చాటుచున్నది. అట్లే తానుహావ తనదేశ విముక్తికై అపరిమితముగ బాధ్యతను వహింపవలసి యుండు నని ప్రతిమితివాదియు గట్టిగ గ్రహించినవో చాలును. అంతయు సరియగును. అతనికి కాంగ్రెసుమహాసభయే తగినస్థానమగును. వెనుకటి కలవాటువల్ల ఆతడు మొట్టమొదట నెమ్మదిగ నడచునుగాక. స్వరాజ్యపార్టీ నాయకులు తా మెంతయెంతమైన పోవుటకు సిద్ధముగ నున్నామని చెప్పుటచేతనే నేను వారిని కాంగ్రెసులోనుండి తఱిమి వేయుటకు నిష్పపడలేదు.

బాగ్దోలీ, స్వరాజ్యపార్టీ

స్వరాజ్యపార్టీలో చాలమంది యీగోజుకడుగు తామిదివఱకు కట్టపడి సంపాదించుకొన్న పాశ్చాత్యమనస్తత్వమును వదలకుండ నిలుపుకొన్నమాట వాస్తవమే. అందుచేత వారు పార్లమెంటురీచర్యలకును వాదప్రతివాదములకును తఱుమగడంగుచుందురు స్వసంతృప్తికాంక్షయునైతియు దౌర్జన్యమును ప్రయోగింపుచును భవమునే మనఃపూర్తిగ వదలివేసివీరు తమకోటికి చప్పగనన్న బాగ్దోలీ భద్రానమును కొంచెము దుచికరముగ చేసికొనటకై వాగ్యుద్ధమను మసాళా కావలెనని కోరుచున్నారు. మనభారతీయులయొక్క జీవితవిధానమందు సంపూర్ణమగు గొప్ప మార్పును చేయుటయేగాక, ఆర్థికదాన్యమునుండి వనలను, తప్పించి అసంఖ్యాకములగు మేల్లనుచేకూర్చు సమర్థమైన రాటుముయొక్క ప్రభావమును వారిలో చాలమంది పూర్తిగ గ్రహింపలేదు. గాంధీమహాత్ముడు దేశమును స్వరాజ్యద్వారమువద్దకు తీసికొనివచ్చి ఆకస్మికముగ నిలిపివేసిన తొడనే దేశమందు జరించిన నిరుత్సాహముయొక్క మూర్తిభావమే యీస్వరాజ్యపార్టీయై యున్నది. స్వరాజ్యద్వారముచెంతకు చేరిన తరువాత, సమష్టికాన్సోల్టేషనుద్వారా ఆరణ్యపును పగలగొట్టి లోనికిపోవుట విచేతము గాదని మహాత్ముడు ప్రకటించెను. మఱియు శత్రువుమీదికి కవ్వించుచు పోవుపద్ధతిని నిశానానివైచి మన కాపుదల మీద మనముండవలెననియు మహాత్ముడేప్పుడు ప్రకటించెను. ఇదంతయు ప్రజాసమాచారముల నిజతత్వమెఱుంగనివారికి ఓటమిగఁ దోచెను. అందుచే నిరుత్సాహము గలిగెను. అనిరుత్సాహముయొక్క స్వరూపమే యీస్వరాజ్యపార్టీ. కరాచీజైలునుండి బీజపూరుజైలునకు పోవుచు మధ్యత్రోవలో బాగ్దోలీలో కేను మహాత్మునితో చెప్పిట్లు అక్కడొనర్చినమార్పు తనబలమునే నూచించును గాని, బలహీనతను నూచింపదు. ఆయన యింకొక కొద్దికోజులు బయటనుండినవో, ఈ యుద్యమస్వ

రూపమునంతను పూర్తిగ మార్చివేసెడివాడు. బాగ్దోలీయొక్క మొదటి నిరుత్సాహపు దౌర్జన్యమిది ప్రజలు తెప్పిరిల్లికి పూర్వమే ఆయన జైలునకు వంపించెను. ఆయనను ప్రేమించువారు కొట్టుకొని ప్రజలు న్ను అయినయడబాటుచేసినబాధ ప్రతివారీనున్నను, బాగ్దోలీ కార్యక్రమమునకు ప్రాణముపోయినవారనను లేకపోయిరి. మఱియు మహాత్ముని దృష్టినిగ భావించి చెఱసాలలో నుండునలన ప్రభుత్వము వారు ప్రజలచేతులలో పెట్టిన ఆయుధమును పూర్తిగ వినియోగింపగలవారును దొంగక లేదు. చౌరాచౌరీయునంత మైశివమృత దౌర్జన్యహితమైన సాక్షికాన్సోల్టేషనుము సాధ్యము కాదని నిశ్చయపరచుకొని ముల జెప్పినవారిమాటలను వినుటలో మహాత్ముడు నటమైనపనిచేసెనో లేదో నేనిప్పుడు చెప్పజాలను. కాని గాంధీమహాత్ముని చెఱసాలలో వేసిన తత్క్షణమే దౌర్జన్యహితమైన కాన్సోల్టేషనుము సాధ్యమయ్యెడిదని నాదృఢవిశ్వాసము (నేనే యున్నట్లయిన) కేనప్పుడు నానాయకుని మాటవైన తిరస్కరించి గవర్నమెంటు నాచేతి కందిచ్చినయవకాశము (ఆయుధము) నాధారము చేసికొని గవర్నమెంటులో పోరాడి యుండును. వైద్యుఁకు జబ్బుగనున్నప్పుడు మా అన్నగారు చెప్పినట్లు— ఆవైద్యుఁకేమందు చేసికొననియ్యరు మహాత్మా గాంధీని చెఱసాలలో 2డ వేసినప్పుడు (బొంబయిగవర్నరు చెప్పినట్లు బ్రతీకీయుండగ నే పూడ్చినప్పుడు)మన మాతని దౌర్జన్యహితతత్వమును చున్నించిన చాలియుండెడిది. కాన్సోల్టేషనుమునుహాడ నిలిపివేయుకలసిన దని ఆయన చెప్పిన మాటను పాటించవసరముండదు. మన మిట్లు చేసియున్నవో అసలు స్వరాజ్య పార్టీ పుట్టియుండక పోయెడిదేమో!

కాంగ్రెసునకును, స్వరాజ్యపార్టీకిని నికముం

దుండఁబోవు సంబంధము

స్వరాజ్యపార్టీయొక్క యున్నత్తినిగూర్చి మన కిట్టియభిప్రాయములున్నను అట్టిపార్టీయొకటి యున్నదనువిషయమును మఱచిపోవుటకువీలులేదు. ప్రాంధదేశలో అది కొద్దిగ నే యుండెను. కాని, “కాన్సోల్టేషనుకవిటీ”వారి సంచారమువల్ల ప్రజలయొక్క దృష్టినింకా విధానమునుండి మరలి, మనయువకులలో యుత్సాహవంతు లగువారిని చాలమందిని కాన్సనభాప్ర వేశవాదులలోనికి దింపెను. ఈ కవిటీ పగ్గటనమువలన మనలో అత్యుత్తములగువారియొక్క కలమును దృష్టియు శక్తియు దానిక్రింద ఖర్చుపడెను నిర్మాణకార్యక్రమము చక్కగ కొనసాగుచు, యువకులందఱును తమ కాలమునంతను దాని కొఱకే వినియోగించి యున్నయెడల యీకాన్సనభాప్ర వేశవాదులస్థితి యెట్లుండెడిదో మన మిప్పు డూహించుట నిష్ప్రయోజనము; అట్లూహించుట భావికర్తవ్యవిషయమున కేమైన తోడ్పడవచ్చును. అదిగాక, కాన్సన సభా బహిష్కార ప్రచారమును నిలిపివేయుచు ఢిల్లీలో చేసిన తీర్మానమే గయలో చేసియున్నట్లైన, మా స్వరాజ్య పార్టీవా రింక పెంత యెక్కువగ ఎన్నికలలో జయమొందెడినాలో యూహించిమాడుఁడని యిటు నాస్వరాజ్యపార్టీ స్నేహితులు నన్ను హెచ్చరించుచున్నారు.

దాని నేను చెప్పగలగదాన మొకటి యున్నది. అది నాయొక్క అహంభావముమీద నాధారపడియున్నది. నేనే గనుక గడులోనుండి అంతవిచేక మర చెప్పటకు వీలులేని పద్ధతిని తమరు అనుసరింపవద్దని వారిని బలిమూలకొని యున్నచో, అసలు స్వరాజ్య పార్టీ యనునది పుట్టియుండెడిదేమో యూహింపుడని నేను వారి నడుగుమన్నాను. కాని, ఇచ్చియు నిప్పుడు వట్టి గాలిలోని యూహలు. స్వరాజ్య పార్టీ యనునది యాగోజున నున్నది. ఆపార్టీ కుండు నానాకములగు తత్త్వములున్నన, అది యాగోజున సంఖ్యయందు బలముగ నే యున్నది; అది తన నాయకాగ్రణియొక్క సుగుణసంపత్తి కుండుగూడ మొదటి నుండియు బలముగ నే యున్నది. అదిగాక, అన్నిటికంటె నింకొక్క విశేషమేమనగ:—అది తనస్వీయమైన మతనైతికబాధ్యతమీద కానన సభలకు పోవచ్చునని డిల్లీతీర్థాగమము అనుజ్ఞించెను. అది ఎన్నికలకు వెళ్లినది. తనకు ప్రతిపక్షమందున్న యపారత క్షులనుబట్టియు, తనకే క్షులకు కూడదీసికొనుటకు తనకున్న బహుకొద్ది కాలమునుబట్టియు, తన పార్టీలోనున్న యత్యుత్తము లగువారు ఎక్కువకాలము శిక్ష ననుభవించుటచే ఎన్నికలకు నిలువటకు వీలుకలుగకపోయినందున గడిగిన యిబ్బందినిబట్టియు—చూచినచో స్వరాజ్యపార్టీ యెన్నికలలో చాల జయము పొందెననియే చెప్పవచ్చును. అది గాక, వోట్లగణాంకాలు బహులోపభూయిష్టముగ నుండెను. వీలయినగ, మూడు సంవత్సరముల క్రింద మితవాదులులేవు తక్కినవా రెవరును వానిమొగమే చూడలేదు. మొన్న స్వరాజ్యపార్టీ లో చేరినవారుకూడ అఖరుముఖ స్వరాజ్య పార్టీ లో చేరదేమా వద్దా. ననియు, ఎన్నికలకు నిలువమా వద్దా యనియు డోలాయమానమానసులేయై యుండిరి. వోట్లలో చాల మంది తమకు వోట్లెక్కు యడిగిన వ్యక్తులకు వోట్లనియ్యక కాంగ్రెసు నకేయిచ్చిరి. అది గాక యింకొకరహస్యము, ఎవరిలోను చెప్పవద్ద నుమండి గాంధీమహాత్మునకే వోట్ల నిచ్చిరి! ఈసంగతి విన్నప్పుడు మనస్సేపీతులలో చాలమందికి గాఢమైన విచారము కలుగవచ్చును. గాంధీమహాత్మునినామము నట్లు దుర్వినియోగము చేయుట పాప మని తలంచువారును గలరు.

అట్టివారియందు నాకు చాల సానుభూతిగలదు. అట్టిరాజకీయ పద్ధతులకు నేను సమ్మతింపను. కాని ఆ ప్రకారముగ ప్రజలు వోట్లచ్చి పంపిన అభ్యర్థులు తత్ప్రతికక్షలకంటె మహాత్ములకు బహుదగ్గరలో నున్నారని విషయముమాత్రము మనము జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. అది గాక యీ అభ్యర్థులలోనే మహాత్మునివెక్కిరించవారుకూడ గలరు. నవనాగరికతాభివృద్ధి నొందుచున్న యాగోజులలో స్త్రీలుకూడ దూరముగ పాటవేసిన పనికిమాలిన రాటుమును తీసికొనివచ్చి అదే మోక్ష మిచ్చునని నమ్ముకొను యీ వెట్టి యలౌకికమహాత్ముని చూచి పరిహాసించువారుకూడ గలరు. అధికారధూర్వములతోడను యుద్ధకాలమందు అమెరికనులంతవారికే పంగనామములు పెట్టిన రీతినివంటి వైస్రాయి తోడను వ్యవహారింపవలసియుండగ ఇట్టితత్వాలను అవకతవకలను చేయు యాశాండముడు తమ కెక్కడ దొరకరా యనుకొనువారుకూడ గలరు.

తమ ఎన్నికలలో మహాత్మునియొక్క నామమాహాత్మ్యము వీరికి స్వామ భవగోచరమై యుండును. తమ కెంతటి తెలివితేట లున్నను మహాత్మునినుచరులగు ప్రజాసామాన్య మిచ్చు సాహాయ్యముమీదనే కాన నవభయందు తనయొక్క శిలాబలములు నిలిచియున్న పని వారికి గోచ రించియుండును. ఎన్నికలలో వీరికి గడిగిన యీ స్వామభవము చాల విలువయైనది. స్వరాజ్యపార్టీ నాయకులు తాము జయముందిన సుదిగ్ధ మందు మే మనుకొన్నదీగితే నే వామి చూపిన సుహృద్భావము, నిగ్రహ ము, బౌద్ధాగ్యము నిజముగ ప్రకంసాపాత్రములు. ఇవి కాంగ్రెసువో కెంతయు నమూల్యములగు ధనములు. హాస్పి-మునందు వారి కున్నంత నయ్యకము మనకు లేనిమాట వాస్తవమే. నిర్మాణకార్యక్రమము గాక కా ననసభలే స్వరాజ్యమును తెచ్చివెట్టినను భావము ప్రజలకునమ్మలలో నెచ్చటనైన దాగియున్నచో నొకమూల దానిని తీసి పాఱవైచుమ ఇంకొకమూల తమయిష్టమునచ్చివెట్టి చేసికొనుటకు స్వరాజ్యపార్టీ వారికి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య మిచ్చుచు, వారికి జయమగుగాక యనికూడ మన ము కోరుచుండవలెను. కనకు డిల్లీలో కాననసభావహీమార్గ ప్రచారపు హక్కును అమలుజరుపుకొనకుండ ఊరకుంటిమి. అంతమాత్ర ముచే మనతత్వమును వదలుకొనలేదు. ఈగోజునగూడ వదలుకొనము. స్వరాజ్యపార్టీ వారు కాన్సిలులో చేయవలసినపనిని నడపించుబాధ్యతను మనము వహించుట కంగీకరించినచో ఆప్పుడు మనతత్వమును వదలు కొన్నట్లుగునుగాని అంతవఱకుకాదు. ఈబాధ్యతను మన మంగీకరింప జాలము. నిర్మాణకార్యక్రమమునకు స్వరాజ్యపార్టీ నామ మనవర తగి నంతకాలమును వినియోగపరుపజాలరు.

అయినను, బాధ్యత గల స్వరాజ్య పార్టీ నాయకులు తమకే క్రి వంచనలేక మనకు గహాయముచేయుటకు ఉద్దేశించియున్నారని నాకు పూర్తిగ నయ్యకము కలదు. యాదీగి వారు కాన్సిలులో తమయొక్క బలమునుకూడ మెపరించుకొన నుద్దేశించియున్నారు వా రెప్పుడైన నొకముందు కాననసభలను విడిచి రావలసినదన్నచో మన సంయుక్త ప్రయత్నములవల్ల నాయానియోజక కర్మములలో నప్పటికి గావించబడి యుండుపని యెట్లుండును? “వారు వెల్లిపోయినప్పుడు ఒకకుక్క కూడమొలుగలే”దని అధికారవర్గమువా రనకుండ నుంక టకు వీలేన్న డును. వారు కాన్సిళ్ళలో పడినక్రమవల్ల స్వరాజ్యము లభింగినచో, దానిని నేనుమాత్రము నడవను. కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠను నిల్పుటకై కాంతి యు, సుహృద్భావమును, వికమత్యమును డిల్లీలో అవసరమైనచో, ఆ ప్రతిష్ఠను మఱిత “చెచ్చుచేసి నిర్మాణకార్యక్రమమును కొనసాగించుటకు మన కోరిక అది మఱిత యెక్కువగ కావలసియున్నది.

నిర్మాణకార్యక్రమము

ఈకార్యక్రమమందలి యభిమానముచేతనే, నేనప్పుడు ఢిల్లీలో మన తగాదాల నేదోవిధముగ పరిష్కరించుకొని తీరవలెనని అంతపట్టు పట్టితిని. చాలరాష్ట్రములలో ఒకసంవత్సర మంతయు వృథాగా ఖర స్సరము నిండించుకొనుటలతో పాడయిపోయెను; ‘మహాత్మునిదుడల కేవలము టిటివనులవలన గాక మనస్వకృషిలేవల గావలసియున్నది.

అట్లునునచో, ఆయన మృదయపూర్వకముగ నమ్మిన నిగ్మావిధానమును మరల కొనసాగియెటు అత్యవసరము. మహాత్ముడు చెఱసాలకు తెల్లనతరువాత దేశ మెంత భ్రష్టు పయ్యెనో నే నప్పుడు పూర్తిగా తెలిసికొనలేదు. “ఓ! నేమిపముచేసితి” అని నే నడిగిన ప్రశ్నలకు నాకు వచ్చిన కొన్ని బాబులవలన నే యే కాణముచే నైన నేమి దేశములో వెంత మాత్రమును పని జరుగలేదని నాకు తెలిసెను. పనిచేసిన గుజరాతునంటి రాష్ట్రములు లేకపోలేదు. ఈపనియొక్క గౌరవము నామిత్రులు శ్రీయుత వల్లభాయీ పటేలుగారికిని మహాత్ముడు వెనుక నుంచి పోయిన యశుచరులకును చెందునున్నది విద్యావిషయమై నాకు చేసినంత పనిని ఏయెకరాష్ట్రములు చూప జాలవు. గుజరాతురాష్ట్రమే లేకపోయినచో, తక్కిన రాష్ట్రములలో తయారైన ఖద్దరు అత్యుత్తముగాక చాల కాలము నిలిచిపోయెడిదే. మహాత్ముని గొప్పతన మేమనగా, ఆయన గుజరాతుదేశముయొక్క స్వరూపమునంతను మార్చివేసెను; అంతయుగాక, భారతదేశముయొక్క స్వరూపమునుకూడ ఆయన మార్చివేసెను. ఆయన యేరాష్ట్రమునుగూడ అదిరఱుపున్నట్లుగా ఉంచుకుండ మార్చివేసెను. గుజరాతులో నింకొక విచిత్రమైనసంగతి జరుగబోవుచున్నది.

మహాత్ముడు చెప్పిన అత్యున్నతపదజయే కావలె నన్నచో ఏ ప్రాంతమును కాననోల్లంఘనమునకు సిద్ధముకానే కావనుకొనువారికి ఆత్మర్యము గలిగించుపనిని గుజరాతుదేశ మిప్పుడు చేయబోవు చున్నది కాని గుజరాతు చూపిన నిదగ్గమును ప్రజల నంతగా నాకర్షింపలేదు. కాని, మనము స్వాతిశయముతో కన్నులు మూసికొని యుండజాలము.

ఒక నా కాదళములో ఆఖరుపదవ యెంత నెమ్మదిగా నడచునో నాకాదళమున కంతటికికూడ అంతపడియే యుండదు. మననా కాదళములో నెమ్మదిగా నడచుపదవలు అయ్యాయి!—చాల ఉన్నవి. కాని, భగవదనుగ్రహమువలన అవియన్నియు సముద్రయానమునకు పనికివచ్చుచిగా నే యున్నవి. డిల్లీకాంగ్రెసు అయినతరువాత “మార్పు వద్ద”ని చెప్పెప్పట్టిలో వారొకరు “యంగు యిండియా” పత్రికలో వ్రాసినవానకంటె నేనిప్పుడు “మార్పువల”దను నాన్నే హితులయెడుట ఎక్కువ గట్టి విమర్శవాసిద్ధాంతములను ప్రసాదింపజాలను.

“కేవలతక్కువేతువాదములకు పరిమితగలదు. అవి దాటజాలని మెట్టు, ఎచ్చటనో యొకచోట తాకుచున్నది. కొన్ని తీర్మానములు కార్యాచరణవంటివి. అవి వేతువాదమున కతీతములైనవి. వేతువాదము వలన నమ్మకము పుట్టింపజాలకపుడు ప్రత్యక్షమభవమే మనకు గుణపాఠముల నేర్పగలదు. మన మట్టిసంస్థానావస్థలో పడితిమని గుర్తింపగలిగితిమి. ఒకసంవత్సరవర్గంతమును వాదనలగావించి గావించి తక్కిన పనులన్నియు కట్టిపెట్టుటచే మనకు స్వోత్కర్ష యుం ఎందుకు పనికిమాలిన సంతృప్తియు నధికమయ్యెను. స్వరాజ్యపక్షమువారికి మాధ్యక్షులకు నునామ్యదారిగారికి మాత్రమే గాక మనవంటి మార్కునీల్లని శుద్ధజన హేయవాదులకు సయితము పరిశోధనయ మే తెంచెను. నిజపరిస్థితులెంత వివమించినను వానిని గమనించుట మనవిధి. కలకత్తా ప్రత్యేక కాంగ్రెసు నాటినుండియు గాంధీసిద్ధాంతము సర్వత్ర ఆశీయమై యుండెను. అందువలన గాంధీశిష్యులకు మనము ఎప్పటి కప్పుడు

యోచనాకూన్యత కార్యవీక్షారాహిత్యమునను లోపములకు లోనగుదుమను భీతియే కలుగుచుండెను. అపజయ మందఱకు నొకవిధముగ శుభావహము. మనలో సభ్యమే యున్నయెడల అపజయఫలితముగ నాత్మపరీక్ష కావించుకొని మరల చైత్ర్య వనలంబింపగలుగదుము. అట్లుగాక కేవలము స్వభుజగ నుండుటనును ప్రత్యక్షనిదర్శనముల జూచిన పిమ్మట నైనను మనయభిప్రాయముల మార్పు నిచ్చగింపకుండుటకును మాత్రమే గాంధీసిద్ధాంతముల నుపయోగింపదలచితిమేని వనగూర్తముని నిజశిష్యులము కానేరము. ఆయన ప్రపంచమునకు చాటినిదర్శనందే శిష్యును కావాడ ననర్హులము. ప్రత్యక్షనిదర్శనమే మహాప్రమాణము.”

నిజమే, ప్రత్యక్షానభివమే తప్పక పరమప్రమాణము; సత్యమైనట్టియు నిశ్చితమైనట్టియు ప్రమాణము. మిత్రులారా! మీరును నేనును స్వరాజ్యవాదులును మార్కునంగీకరింపజాలనివారును ఎల్లరును ప్రత్యక్ష నిదర్శనములచే పరీక్షింపబడుదుము. మనయోగ్యత లండలన తేలగలవు. కావున నే కార్యాచరణకు గడంగు దని సంకేతము నొసంగుచున్నాను. ఇది చెప్పుట సులభమేగాని చేయుటమాత్రము కష్టమైన సంకేతము. అందువలన పనిచేయువారికన్న వంకలపెట్టు వాగధికముగనున్నారొ సక్రమముగ కార్యనిర్వహణ మొనర్చుటచే గలిగిన మహాదానందము పనిలేని విమర్శనములవలన సిద్ధింపజాలదు. కవిత్వమునందలి సృజనశక్తిని గూర్చి యొక సంస్కృతకవిత్రుడు చెప్పినట్లు “గొడ్డుకొరికి ప్రసవ వేదనానభవ మెట్లు లేదో అట్లే నాతన కనుసందర్శనానందమును స్పృశసాఖ్యమును గూడ అనుభవైక వేద్యములు కావు.” వేదనాఫలితము గనే భారతజన్మము స్వాతంత్ర్యపునర్జీవితము నొందగలదు.

బంగోలీకార్యవిధానము నెఱవేర్చితరవలెను

మనమిప్పు డేమిచేయలెనని మీరు నన్నడగవచ్చును. పలువురచే నవహసింపబడిన బంగోలీకార్యవిధానముకన్న నుత్తమమైనది వేటొకటి లేదని నేను దీర్ఘలోచనాఫలితముగ ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నాను. మన కార్యవిధానమందు కష్టపరంపరలు వచ్చుటచే నొకదానివెనుక నొకటిని విడనాడినచో మనమెప్పటికిని నేపనియు చేయజాలము. అసహాయోద్యమము విఫలమైన దని పలువురు చెప్పుదురు. దీనిభావ మేమి? వారో మనమో లేక ఉభయులమో మనలక్ష్యమునకు తగిన త్యాగమును చేయజాలకపోతిమి.

మహాత్మునికార్యవిధానము సులభసాధ్యమని ఇదిముఖే చెప్పి యుంటిని. లేమివృత్తిలో మరల ప్రవేశింపవలసి వచ్చినదని న్యాయవాదులును క్యాబ్యను వేరుకలెప్పినది కాదని కక్షివాదులును, పిల్లవానిని మంచిపాఠశాలకు పంపకుండు టెట్లని తలిదండ్రులును అనుచున్నారగదా. సర్వసామాన్యుడైన యొక యుద్ధభటుడు ఎట్టి త్యాగమును గావించ సంసిద్ధుడై యున్నాడో మీరు జ్ఞప్తియందుంచుకొనరాదా!

ఖద్దరుపని: స్త్రీలు

కద్దరుగడ్డనైనను కట్టజాలనివారినిగూర్చి మన మేమనుకొనవలసినను ప్రయోజనములేదు. అట్టివారైనను, దేశభక్తికాన్య, లనిగాని,

స్వాగతముగాని గాని పుష్పలహరీపాదము. మాండ్యమున నను అలసత్వములనను నట్లున్నది. వానిహాండ్యమును పోగొట్టవలసియున్నది. అట్లు చేయగల సమర్థులు భారతసాహిత్యములకున్న పెద్దయు గలరు. ఇవి స్వయం మాన్యు జెందినను, మన శ్రీమద్భాగవతము గాంధీవహాత్మ్యవియున్న తాదర్శములను విడనాడలేదు. మహాత్మ్యమున, భారతజాతికిని, తమకును, శ్రేయోదాయకమగుమార్గమునే యెరుగునందుచున్నారు. జమ్నాలలు బజార్, మగనలాలు గాంధీ, ఇగలలాలు గాంధీ గార్లవంటి అనుభవకాలర సహాయ సంపత్తితోడను, గుమాస్తాలు, లెక్కదారులు మొదలగువారి తోడ్పాటుతోడను, ప్రతిరాష్ట్రమునందును, మండలమునందును శ్రీశైల కద్దరు నిర్మాణకార్యమును సంపూర్ణముగ తమస్వాధీనము చేసికొని నిర్వహించగలరు. పురుషులు కార్యాచరణముల కేగుచుండును. కాని, శ్రీమద్భాగవతము స్వయా తమ కద్దరుపని జనుప్రదముగ కొనసాగించుచుండవలెను.

తక్కిన శాఖలనుగూడ చక్కనిస్థితియందుంచవలెను. కద్దరు తరువాత జాతీయవిద్యాశాఖ ప్రాముఖ్యమైనది. యావద్భారతజాతీయ విద్యాసంఘముకు నిర్మింపుడని నేను బెజవాడలో తినినంతట పట్టక పోతినని చింతించుచున్నాను. ఇప్పుడైనను యావద్భారతదేశమునకును, ప్రతిరాష్ట్రమునకును, విద్యాసంఘము నేర్పబడి మనబాలబాలికల విద్యావిధానమును మనము నిర్వహింపవలయును. అన్ని శాఖలను గూర్చియు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ చెప్పనవసరములేదు. తాదోల్లిధానము నందలి ప్రతియంశమును అనన్యచరణీయమే. కాని మనము 1921 సంవత్సరములో నవలంబించినపద్ధతి నే తిరిగి యవలంబింపవలయును. అనగా సంవత్సరమునందలి వేర్వేలు సమయములలో, వేర్వేలు శాఖల యభివృద్ధికి ప్రత్యేకకృషి సలుపవలెను.

ధనము

ధనములేనిది వృథావాగ్దాదమంతయు వ్యర్థమగునుగాన, సంవత్సరమంతయు మనము శ్రద్ధవహించి ప్రయత్నములన్నియు కేంద్రీకరించి పనిచేయువలసిని ధనసంచయము. మహాత్మ్యని కాగ్యక్రమములననే మనము యరవాడచెజనాలయొక్క తాళపుజెవిని తయారుచేయు గలమని యు, నేపనియు ధనము లేనిదే చేయబాలమనియు, దేశము విశ్వసించినయెడల వలయుధనము నీయకమానదు. ఎప్పుడో నిర్ణీత కాలమున మనము కోరు చందాలుపెద్దవిగాక, అల్పమైనను బీదలకుకూడ తమకైకొనిదిని సహాయముచేయుట కనువగుధన సేకరణోపాయములచే జాతీయకోశమును నింపవలయు. అప్పుడప్పుడు బీదనాడుదానముచేయుటకువీలగునట్లుతత్కాలము కనులుచేయబడు చందారూపము మొదలగు సేకరణవిధముల ధనమును సంపాదించవలయును ఇంతియగాక వోటర్లసంఖ్యకు సరిపోవు కాంగ్రెసు సభ్యుల నొక్కవిసయన చేర్చుటకు తగినయేర్పాట్లు చేయవలయును. మనము పట్టుదలతో పనిచేసినయెడల నొకకొటిరూపాయలును సేకరించుట యొకప్పుడు కాదు.

కార్యదర్శులు, శాశ్వతోద్ద్యోగులు

ధన మెంతయువనమో మహాత్మ్యని కాగ్యక్రమమును సాధించుటకు వీర్యవంతమైనయొక సంస్థ యుండువసరము. సంపూర్ణముగ వేతనములులేని జనసమూహము చేయబడిన సంపూర్ణముగ దుర్లభము. ఒకజిల్లాలోని యొవికభాగమునకు చాలని సంఖ్యగల యుద్ద్యోగీయులతో నింతవికాలదేశమున నింత కాల మింతపనియెట్లుజరిగెను. మిక్కిలియాశ్చర్యకరము. ఇప్పుడు విమచ మైన పరిస్థితులు తటస్థించినవి. అర్హతగలిగినవ్యక్తుల ప్రచారకులు జాతీయసేవకు కావలసియున్నారు. అట్టివారెక్కువమంది మనకులేరు. సంపూర్ణముగ దీని యందు ప్రవేశించినట్టియు, అసహాయోద్యమముచే కొన్నివిధముల నష్టమునొందినట్టియు వకీళ్ళగుం పోకవైపు కలను. వారుకూడ మన ముపయోగించుకొన నిశ్చయించినయెడల వద్దనువారు కాదు. ఈ రెండువిధముల పరిస్థితుల నాలోచించి విషయములను బాగుగా పరిశీలించి విధివిధానముచేయవలసియున్నది. మన ప్రచారకులకు ప్రస్తుతపద్ధతుల ననుసరించి యత్యంత తాపసరము లగు వేతనముల నొసంగి పనిచేయబడియున్నది. కాని యా ప్రచారకులు మన కిదిసలహా సంపూర్ణ త్యాగముచేసి జాతీయ కన్నివిధముల పాటుపడినవారుగా నుండవలయును. ఒకతగమున సంపూర్ణ త్యాగశీలరచే నిర్వహింపబడిన కార్యము చురియొకతరమున దొంగలచే పనిచేయుడవచ్చును. కాని యెంతటి త్యాగశీలరైనను జీవించియున్నంత కాలము అన్నవస్త్రములు కోరుదురుగదా!

లిండిపోతులు గోరుదానికంటె అత్యధికమగుధనమును దీసికొనుచున్న నవలలోవర్ణించిన ఆలివరుట్టిస్తులవల విజాతీయ సేవకులచాలదు చాలదని వాపోవుమందుటజూచుచుంటిమి, “హైందవ సివిలుసేవకులు”, హైందవులుగారు సివిలియనులను గారు; సేవకులుగారు; కాకపోయినను ప్రపంచములో నేప్రాంతమునను నిత గొప్పజేతములుగొను ఉద్ద్యోగీయులు లేరు. ఈయుద్ద్యోగులు ప్రపంచములోనిదేశములలోకెల్ల బీదదగు నీదేశమునుండి ధనములాగి పీల్చిపిప్పిచేయుచున్నారు. తక్కువటియుద్ద్యోగములకు ధనగ్రహణాదికార్యముల మార్గదర్శకు లగుచున్నారు. ఎన్ని మాటలు జీతములు హెచ్చించినను వెనువెంటనే అయ్యోజీతములు చాలవని ముట్టలిడుచు నేయుండురు. అయినను వీరలే జాతీయసేవకుల కళంక వృక్షము లని నిందింతురు. దేశారాధకులకు అల్పవేతనముల నొసంగ కాంగ్రెసుసభకుఁజిఫారసుచేయునెడల సీమయుద్ద్యోగులను వారల వెనుక తాళముచేయు ప్రతికా నిర్వాహకులును ఈ నిష్కలంక సేవకులను తూలనాడెదరు. వేలకొలది జీతముల గొనువారలు మార్గదర్శిని జీతములగొనువారలపై నధికారముజేతురు. ఇచ్చుని నిత్యమును జరుగుచున్న పనియే దానిని గూర్చి మనముచింతింప నవసరములేదు.

ఇచ్చుదియే కాంగ్రెసు కాలింపవలసిన ముఖ్యవిషయము. కాంగ్రెసుకార్యముల సంవత్సరము పొడుగునకు నిర్వహించుటకు ఉత్తమ సంస్థల నిర్మాణమొనర్చుటకై ప్రయత్నముల సల్పవలయును. సాధ్యమగునెడల డిల్లీవంటి మధ్యప్రదేశమున జాతీయకార్యదర్శి నొక్కని నెలకొల్పవలయును. అట్లే రాష్ట్రములందును జిల్లాలందును కార్యదర్శి

కార్యాలయముల స్థాపనపరచును. ఇచ్చట జేయవలసినకార్యముల వివిధ కాళ్ళలాగా విభజింపవలయును. కాన్యనిర్వాహకవర్గములోని సభ్యులు మధ్యప్రదేశ్ లోనినైనను అవసరమగునెడల ఎచ్చటగావింపబడినను సభకు హాజరువారముగా నుండవలయును. ఈసంస్థలలో జరుగుచున్న పనిని తినిఖీచేయుచుండవలయును. మొదటి నెల గడచినపిదప ఆదాయమునకంటె వ్యయము ఎక్కువకాగూడదు. ఇంకాంతుదేశమున రక్షణవైద్యము కొత్త ప్రదేశములకు ప్రచారకుల పంపునప్పుడు వారల కొకవారమునకు భోజనవసతులకు పరిపోవుధనమునిచ్చి పంపెదరు. ఆవారములోజాలలో వారలు రాబోవువారమున భోజనవసతులకు గావలయుధనము నాజ్ఞింపవలయు. పిమ్మట వారలు కేంద్ర సంస్థకు ధనము సముపార్జించి పంపవలయును. కాంగ్రెసు సభ్యుల జేయుటకుబోవు జనప్రచారకులయెడ నిట్టి మాగ్గము నొక్కదాని నవలంబింప వలయును. ఇట్టిసంస్థల నొక్క సారి నిర్మించునెడల దేశమున కరల సంఘటనముగలగునని నాకు విశ్వాసము గలదు.

అప్పుడు 1921 సంవత్సరములో జరిగిన పనికంటె 1924 సంవత్సరములో పెక్కువపని చేయగలుగుదుము. ఇప్పటికిని, 1924 సంవత్సరమునకు ఒక్క గొప్పభేదము గలదు. అప్పుడు కాంగ్రెసు కార్యముల నడిపించుటకు మహాత్ముడు బయట నుండెను. ఆయన నేడు మనకు గానరాకు డినను ఆయన లేనిలోపమే ద్వ్యగుణీకృతశక్తితో మనల కార్యచరణకు గడంగునట్లు చేయవలయును. నిజం లేక పోయిన క్రైస్తవమతమును, కెర్నాల వివాదము లేని యెడల మహామృదీయ మతము ఎట్లు వెంపొందగల్గును? మన నిలువనలన మనము సంపూర్ణ మగులాభమును బడయులేదు. కారాగృహమున బంధింపబడియున్న యామహానాయకునియందు వాత్సల్య మేచైన మీకు గలదేని, మిత్రులారా! యిప్పుడైనను కార్యచరణకు గడంగుడు. ప్రజాసంతకుల మనకు తోడ్పాటుసంఘటకు హెచ్చరించి మహాత్ముని సహస్రసంఖ్యాకులను నాతనియనుచరులను బంధించియుంచిన బాపిలు కారాగృహమును విధ్వంస మొనర్చి భారతవర్షమునకు దాస్యవిముక్తి గల్గింతుము.

సిక్కులును, నభారాజ్యాధీశ్వరులను

సిక్కుసోదరుల దృష్టాంతము మనకు గలదు. వారలధైర్యము మనస్థయ్యోగ్యము అన్నిటికంటెను వారలదౌర్జన్యరాహిత్యము, నా కనూయపుట్టించుచున్నది. నభాసంస్థానాధీశ్వరుడు, పద్ధత్యుడయ్యెను. నభామహారాజును రాజ్యములోని రానియతుండ జూచుటకు దాసు దృఢసంకల్పము చేసికొంటినని విచేకియప్రభుత్వాధికారి చేసినప్రకటన యందలిమాటలు దైవమానణగ నున్నవి. మహారాజాగారిరత్రున నేను వాదించుటలేదు. కాని యిహమిత్రము నిశ్చయము. వారిని నిందించు వారందఱు చెప్పుమాట నిజమయినను ఆయనయొక్క లోపములను గుఱించి ఆయన పద్ధత్యుడు కాలేదు. ఆయనయొక్క గుణములకు ఆయన పద్ధత్యుడాయెను. నేనుగూడ ఒక హిందూదేశపు రాజయొక్క పాలనలోని వాడను. ఇంకను అనేకమయిన హిందూ దేశపు సంస్థానములయొక్క యనుభవము నాకు గలదు. హిందూ

దేశపు సంస్థానములలో రాజీయసంస్కరణములు జరుగవలయు నని కోరునట్టి అనేకమంది స్నేహితులు నన్ను సమీపించుచుండెడివారు. కాని, హిందూదేశపు రాజ్యములు ఇండియాయొక్క తెక్కినభాగముల కంటె దేశక్షేమాభిలాషులకు అది ప్రస్తుతము ప్రమాదభూయిష్టము గాఁ గిప్పట్టుచున్నను, అవి మనవి యని వారితో చెప్పి అప్పటికే వ్రాడు వారిని ఆపుచుండెడివాడను.

ఒకసారి హిందూదేశమునకు స్వరాజ్యము వచ్చినయెడల ఆత్మ ర్థయుక్తమగు శీఘ్రకాలములో స్వదేశరాజ్యములన్నియు మాటునని నేను చెప్పితిని. ఈ రాజ్యమువచ్చులోగా స్వదేశసంస్థానాధీశుల యొక్క అనుమానులకు చెచ్చగట్టబడు, వారియొక్క కష్టములను గ్రహించినట్లుగా తెలియజేయు ప్రతిఅపకాళమును మనము ఉపయోగింపవలయును. ఈ అన్యదేశనిరంకుశత్వమునుండి నానుగూడ బాధపడవలయునని మనము గ్రహించినారము. అని వారి! మనము తెలియజేయవలయును. ఇదియందయు మనదృఢంగా ఉండవలయు నని చెప్పుచుండెడివాడను. కాని ఆచెప్పుకాలమందు సర్కారువారు మనకింత త్వరగా అపకాళమును కలుగజేసెదనని నేనెఱుంగను. కాబట్టి యిప్పుడు మనకట్టి అపకాళము వచ్చినది. కాని మనము దానిని ఉపయోగించుకొనవలయును. దానిని ఉపయోగించుకొనటలో మనమతముయొక్క షేమమును మనము ఉపయోగించుకొనినవార మగుదుము. విదేశనిరంకుశత్వపు బరువునుండి స్వేచ్ఛను పొందుటకు స్వయత్యకులయెడ ఆయన సానుభూతిని ధైర్యముతోచూపి వారిపదిత్రమయినగురుద్వారములను సంస్కరించుటకు చేసిన ప్రయత్నమునకయి నాభారాజుగారు కొంతవఱ కయినను బాధపడెను. సర్వకాలమును ఇండియాస్వదేశరాజు లందరు తమకు లోబడియుండవలయునని కోరు నిరంకుశ ప్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకముగా నిలువబడిన యొక స్వదేశసంస్థానాధీశునికి సహాయము చేయుటకు ధైర్యమును కలిగినటుంటి సిక్కులు వారెంతయో బాధపడుచున్నారు నేనివఱకు చెప్పిట్లుగా గురుద్వార ప్రబంధక కమిటీవారిని, అకాలీదేశమును న్యాయ విరుద్ధములగు సభలుగా గవర్నమెంటువారు చెప్పుట అది అసంస్థలకుగాని సిక్కు సంఘమునకుగాని ప్రత్యేకముగా కలిగిన అపాయకరమగుదెబ్బకాదు యాతత్తుదేశమునకు చేసిన సవాలు. ఈసవాలు మనము ఒప్పుకొనక పోయినచో జీవీంపదలచిన ప్రతిసంస్థమును యాప్రకారముగానే చూడబడును. అప్పుడు మనము ఆలోచింపవలసినది యాదాదా యెవరి! కష్టములు వచ్చునాయనియే.

శాసనోల్లంఘనము

పొల్లుమాటల సానుభూతియే కాకుండ మన సిక్కుసోదరులకు సహాయము చేయుటకు మన మిదివఱకే నిశ్చయించుకొంటిమి. కాని దానికంటె కొంచెమెక్కువగ కావలయును. మహాత్మాగాంధీగారి అరస్తుదగ్గరనుండి రాస్త్రపు మొత్తముమీద శాసనోల్లంఘనము చేయుటకు మనకు అవకాశము కలిగియుండలేదు. కాని శాసనోల్లంఘనము ముగియమైనదియము కాదను విషయము మనము జాఁచగూడదు. అంత

లేని బాధలను పొందుటకు మనము సిద్ధముగానుండవలెను. ౧౯౨౧ సం॥లో జరిగినంతమాత్రమునను నిర్మాణకార్యక్రమము ఈ సంవత్సరమున జరుగలేదు. కాబట్టి దేశ మెంతబాధను పొందుటకు సిద్ధముగా నున్నదో తెలిసికొనుటకు కష్టముగా నున్నది. మనము తిరిగి నిర్మాణకార్యక్రమము ద్వీగుణీకృతకైతో మొదలుపెట్టినయెడల కాననోల్లంఘనము సాధ్యముమాత్రమేకాదు ఢిల్లీలో ఏర్పడిచేయబడిన కాననోల్లంఘనకమిటీవారు విశేషభలచరితముగువని చెయుటకు శక్తిగలిగియుండును. యెందుకనగా స్వరాజ్యము మనము సంపాదించుటకు పూర్వము కాననోల్లంఘనము చేయవలయుననిమాత్రము మనము అంగీకరింపవలెను. దీనివిషయమై యెమియును పోరాడవలెను. త్యాగమున కేవలమును వెనుకీయఁగూడదు. స్వాతంత్ర్యసంపాదనకై ధైర్యముగా నిలిచి జయింపకు పోయివచ్చిన నాన్నహితులకు ముఖ్యముగా ఈ విషయమును చెప్పుచున్నాను.

అపనినే మరలఁ జేసినయెడల మరల కారాగృహవాసునకుఁ బాల్పడెదమనుభీతిచేఅట్టిపనినిమరలచేయుటకు వెనుదీయునుచేఅట్టివారు మనకు పనికిరాని ఘంటాపథముగాఁ జెప్పుచున్నాను. తొలిసారికారాగృహవాసులు వారలయెడ నిరర్థకమయ్యెను అట్టివారి యుద్యమమున బ్రచేకింపకయుండవలసింది. ప్రచేకించి తిరిగి శిక్షింపబడినంతనే విదేశప్రభువుల తుహపణ చేసుకొనియుండవలసింది. ఈబాధలన్నిటికిని లోయపిమ్మట పశ్చాత్తాపబడుటకంటె తెలివితక్కువ వేటికొటి యుండఁబోదు. నేను బీజపూర్ణజములులో నుండినప్పుడు ఇట్లువ్రాసి యుంటిని. "పాపము చేయువండుటకంటె పాప మెద్దియైనకలకేని, అయ్యది శిక్షింపబడినపిమ్మట చేసినదానికై వగపు చెందుటయే."

స్వాతంత్ర్యమునకు దగ్గఱిమార్గము

నెచ్చెలులారా! కడుదీర్ఘముగ కార్యక్రమమును మీయెడుటఁ జెట్టితిని. మీ కియ్యది చప్పచప్పగా నన్నయెడల నేనేమియును చేయజాలను. స్వాతంత్ర్యమునకు రాజమార్గములేను. దగ్గఱితోవయొక్కటి యేగలదు. అది యెద్దియన మృత్యుసదనమునకు బోవుటయే. అరుచియైన పరార్థమునకు రుచి కల్గించునది యేదియన మహాకార్యముల సాధించుటకయి ప్రాణములర్పించుటయే. మనకార్యనిగ్రాహకవర్గములోని సభ్యులందఱును ఒక్కనాఁడు ప్రాణము లర్పించుటకు సంసిద్ధులగుదురేని స్వరాజ్య మొక్కసంచత్సరములో రెప్పుక సమకూర్చెదనని చెప్పుసాహ

సింపుచున్నాను. వారితిర్మానము కేవలముమామూలువ్యర్థభద్రసంకలితము కాక సభ్యులదృఢసంకల్పమును సువ్యక్తము చేయవలయును.

అట్టి సంకల్పమును, అఖిలభారతసంఘ సభ్యులే పూనునెడల స్వరాజ్య మొక్కసానుమోబడయగలము. కాననెచ్చెలులారా! స్వరాజ్యము మనచేసులలో నన్నది. మీరందఱును దేశమాత కేకఁబెట్టినప్పుడు మీప్రాణము బలిదాన మొసంగుటకు సంసిద్ధు లగునెడల ఈరోజు ననే స్వరాజ్యము స్థాపింపఁగలము. మన మిందలను సంసిద్ధులము గాకుంటిమేని ఉత్సాహకూన్యమై చప్పచప్పగానున్నది బాడ్డోలికార్యక్రమమును ద్రోసిపుచ్చితిమేని కాంగ్రెసు సభాలక్ష్యమును మార్పుటకై చర్చించుట నిర్ధకము. కార్యాచరణకై నడుములగిలింతము. అననగమయ్యేనేని, మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యసిద్ధికై ప్రాణముల సర్పింపగంకణము గట్టుకొనెదము. ఒక్కవత్సరమట్లు నివ్వశంకనును కార్యాచరణకు గడంగిచూచెదము. సంవత్సరాంతమున ఈ ప్రభుత్వము మన నాయకశ్రేష్ఠుని బిలువనంపి పశ్చాత్తాప మొందకపోవునెడల స్వరాజ్యమును ప్రసాదించకపోవునెడల ఈశ్వరసాక్షిగా నొక్క తుణకాల మైనను ఆలసింపక స్వాతంత్ర్య ధ్వజము నెత్తెదము. ప్రజాస్వామ్యమును వివిధమతసమ్మేళనము బ్రకటించెదముగాక. మిత్రులారా, మీ యొద్ద నెలవునై కొనుచున్న భాధ్యక్షుడు పప్పుడు అచ్చుటప్పట్లు శాశ్వతమునాని పఁబడినట్లు బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమున కాలింఁధించు బంధనముల ద్రొంచివేయుట కిచ్చుగింపకపోక. ౧౯౨౧సంవత్సరమున మనమొక్క సంవత్సరకాలము నిర్ణయ మొనర్చితిమి. ప్రభుత్వమునకుగూడ నొక్కవత్సరమే గడు వొసంగితిమి. కాని యాయొడంబడికలో మనము నెఱవేర్చవలసిన పరతును నెఱవేర్చలేదు. మనము గాంచిన అసంపూర్ణకార్యములకు ప్రతిఫలముగ స్వరాజ్యము గోరజాలము. నాగపురకార్యక్రమమునకు మరలుదము లేదు. ఈశ్వరునివై భారమువైచి ననుభైగభ్యంత్రములను పట్టుదలయు వివేకము నొసంగుగాక, యని యీశ్వరుని ప్రార్థించును నాయక శ్రేష్ఠుడు నిరూపించిన కార్యక్రమమును నిష్పత్తింప మరల మొదలు పెట్టెదము. మన మాయనకు దగిన యనుచరులమే యగుదుమేని పోయినస్వాతంత్ర్యమును మరల నెలకొల్పెదము' విజయసిద్ధికై యెనర్పుప్రార్థనగాగాక, విజయమును ఒడవినతికై గావించు జయధ్వానముగా 'మహాత్మాగాంధీకిజై' యనుశబ్దముల గావించుము

మహాత్మా గాంధీకి జై.

తీర్మానములు

నాయకులమరణము

(1) దేశమునకు అమూల్యముగ సేవచేసిన శ్రీయుత యస్, కస్తూరింగఅయ్యంగారు, బాబు అక్కినీకుమారదత్తుగార్ల మరణములకు కాంగ్రెసుమహాసభవారు చింతిల్లుచున్నారు.

కోగపీఠితులై యున్నను అవమానకరమగు పగలులతో కూడిన స్వాతింత్ర్యమును అంగీకరింపక, కారాగృహమునందు గోగముతో పలుబాధల ననుభవించుచు హరదేవు వారా నుణసింగుగారు, పండిర ప్రతాప నారాయణరాజుమేయ గార్లు మరణించిరి. వీరిమరణమునకు కాంగ్రెసుమహాసభవారు చింతిల్లుచున్నారు.

జాతీయబహుబడిక

(2) డిల్లీ కాంగ్రెసు సమావేశమున నియమింపబడిన ఉపసంఘమువారిచే తయారుచేయబడిన జాతీయబహుబడికపై ఆ ఉపసంఘమువారు ప్రజాభిప్రాయములను గైకొని తమ సంపూర్ణనివేదికమును యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారికి 1924 మార్చి 31 వ తేదిలోగ పంపవలెను. ఉపసంఘసభ్యులలో నొకరగు కర్పూరు మెహతలసింగుగారు ప్రస్తుతము కారాగృహమునందుండుటచే వారిస్థానమున కర్పూరు అయ్యునింగారు ఉపసంఘసభ్యులుగ నియమింపబడిరి.

త్రివిధబహిష్కరణము

(3) కలకత్తా, నాగపూరు, అహమదాబాదు, గడు, డిల్లీ కాంగ్రెసుమహాసభలయందు ఆమోదింపబడిన అసహాయోద్యమతీర్మానములను ఈసభవారు ఆమోదించుచున్నారు.

డిల్లీమహాసభయందు కాననసభాప్రవేశ విషయమై ఒక తీర్మానము ఆమోదింపబడుటచే, కాంగ్రెసువారి త్రివిధబహిష్కరణవిధానమునందు మార్పు కలిగినదేమోయని కొందరు సందేహించుచుండుటచే ఈ కాంగ్రెసుమహాసభవారు త్రివిధబహిష్కరణమును ఆమోదించుచు బహిష్కరణవిధానము మారకూడదని తీర్మానించుచున్నారు.

ఈ త్రివిధబహిష్కరణ విధానమే కాంగ్రెసు నిర్మాణ కార్యక్రమమునకు ఆధారముగ నుండవలెను. బర్డోలి కార్యక్రమమును సంపూర్ణముగ కొనసాగించి, కాననోల్లంఘన ప్రయత్నములకు సంసిద్ధులై యుండవలయునని కాంగ్రెసుమహాసభవారు దేశీయులకు ప్రోత్సహించుచున్నారు. త్వరలో ఈ ఉద్దేశములు సఫలమగు విధమున రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘములు పనిచేయువలెను.

స్వచ్ఛంద సేవకులు

(4) కాంగ్రెసువారిచే నిర్ణయింపబడిన జాతీయ కార్యక్రమము కొనసాగుటకు ప్రజలు క్రమశిక్షపాటుండు అవసరము.

యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారి ఉత్తరవులకు లోబడి పనిచేయుటకు సంసిద్ధులైయుండు క్రమశిక్షపాటిన దేశీయజనులందుండు

అవసరము. కావున యావద్భారతస్వచ్ఛంద సేవకులసంఘము స్థాపింపబడినందులకు కాంగ్రెసుమహాసభవారు సంతోషించుచున్నారు.

కాంగ్రెసు డిప్యూటీమెంట్లలు

(5) నిర్మాణ కార్యక్రమము సంపూర్ణముగ కొనసాగుటకు ఒక్కొక్కపని చేయుట, ఒక్కొక్క ప్రత్యేకకాఖ్య నేర్పరచుట అవసరము. ఇట్లు కాంగ్రెసుకార్యక్రమమును కొనసాగించుటకు ప్రత్యేకకాఖ్యల నేర్పరచు విషయమై కాంగ్రెసు సంఘమువారు యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారికి త్వరలో సలహాలు పంపవలెను. తీర్మానముల పుచ్చుకొని పనిచేయు ప్రచారకుల నియమించుట, ఒక్కొక్కకాఖ్యకు కేంద్ర, రాష్ట్రీయ, స్థానికసంఘముల నియమించుట మున్నగు విషయములకు సంబంధించిన సంపూర్ణ కార్యవిధానమును కార్యసంఘమువారు తయారు చేయవలయునని కోరడమైంది. అవసరమైనచో కొన్ని మార్పులతో ఈకార్య విధానమును ఆమోదించి, దానిని అనుసరించి పనిచేయుటకు యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమునకు అధికారమియ్యబడినది.

కన్యా

(6) కన్యాయందలి భారతీయులపట్ల తమకుగల సానుభూతిని కాంగ్రెసు మహాసభవారు ప్రకటించుచున్నారు. భారతదేశము స్వరాజ్యము పొందినగాని విశేషములందు భారతీయులను అనుభవించుచున్న అక్రమములు కష్టములు అంతమొందవని కాంగ్రెసుమహాసభవారి అభిప్రాయము. అయినను కన్యాయందలి భారతీయుల పరిస్థితులను పరిశీలించి, అధికారుల అక్రమములను ప్రతిఘటించుటకై సలహాయిచ్చుటకు, కన్యాయందు జరుగనున్న భారత కాంగ్రెసు సభకు శ్రీమతి సోజిని నాయుడు, బార్డికోసభగార్లు కన్యాకు పోవలయునని తీర్మానింపబడెను.

సిల్వాను కాడ్మికులు

7. సిల్వానునందలి దక్షిణ ఇండియాకార్మికుల పరిస్థితులను పరిశీలించి ఒకనివేదికమును కాంగ్రెసు కార్యసంఘమువారికి పంపుటకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవారిని ఉపసంఘముగ నియమించుటకు కాంగ్రెసు మహాసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

ఎం. ఎ. అరుణానందం, ఎ. వి. డయ్యు, పెరియసుందరం, ఎల్. మద్దుకృష్ణమ గార్లు.

విదేశములందలి భారతీయులు

(8) బ్రిటిషసామ్రాజ్యమునందలి దేశములందు భారతీయులు ఎన్నియో అవమానములకు పాలగుచుండుటచే ఆదేశములకు భారతీయులను కూలీలుగ పంపుట సంపూర్ణముగ ఆపు విషయమై ప్రజలు ఆలోచింపవలయునని కాంగ్రెసుమహాసభవారు సలహా ఇచ్చుచున్నారు. ఈ విషయమై వివాదములను పరిశీలించి యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారికి త్వరలో ఒక నివేదికమును పంపుటకు కార్యసంఘమువారిని కోరడమైనది.

అకాలీల సంగ్రామము

(9) శివోమణి గురుద్వార ప్రబంధకసంఘము అకాలీదాలను అణగదొక్కుటకై ప్రభుత్వమువారు గావించుచున్న ప్రయత్నములు దౌర్జన్యరహితసంగ్రామమును కొనసాగించుటకు సంఘముల నేర్పరచు కొను నొక్కొక రతీయులకు లేకుండునట్లు చేయుటకై కావించబడు చున్న ప్రయత్నములని కాంగ్రెసుమహాసభవారు ప్రకటించుచున్నారు. ఈ విధమున స్వాతంత్ర్యోద్యమమునే అణగదొక్కుటకు ప్రభుత్వము వారు యత్నించుచుండుటచే షిక్కిలకు తోడ్పడుట అవసరము. హిందువులు, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, పార్సీలు, భారతీయులందరు షిక్కిల గావించుచున్న పోరాటమునకు ధనసహాయము మనుష్యుల సహాయ మొసగి అన్నివిధముల తోడ్పడవలయునని కాంగ్రెసు మహాసభవారు కోరుచున్నారు.

సత్యాగ్రహ సంఘము

(10) కాన్సోల్లంపున ప్రయత్నముల గావించుటకు డిల్లీ, కాంగ్రెసుమహాసభయందు నియమింపబడిన సత్యాగ్రహసంఘము రద్దు చేయబడినది. ఈ సంఘమువారు చేయవలసిన పనులను కాంగ్రెసు కార్యసంఘమువారు చేయుచుండును.

వినియోగ దామోదరు సవర్కారుగారు

(11) ఇంకను వినియోగ దామోదరు సవర్కారుగారు నిర్బంధమునకు గుండుటకు కాంగ్రెసుమహాసభవారు ఖండించుచున్నారు. సవర్కారు గారిమెడల తమకు గల సానుభూతిని వారికుటుంబమువారికి కాంగ్రెసువారు తెలియజేయుచున్నారు.

ఖద్దరుబోర్డు

(12) యావద్భారత ఖద్దరుబోర్డును స్థాపించుటకు తీర్మానించడమైనది. ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవారు బోర్డుసభ్యులుగ నుండును.

సేతు జమనలాలు బకాజుగారు (అధ్యక్షులు) వల్లభభాయి పటేలు, మగనుగూలు గంధి, పంకజ్ కరు జగజీవనుజ్వలేరి, వెల్లెనప్పకు తెల్లమువ్వలు, మోతాలిగార్లు (సభ్యులు); కంకరలాలు బొంకరుగారు (కార్యదర్శి). యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారికి లోబడి భారత దేశమునందంతటను, ఖద్దరు కార్యక్రమమును కొనసాగించుటకు ఈబోర్డువారి అధికారమివ్వబడినది. అవసరమైనచో అప్పుచేయుటకు కూడ వీరి అధికారమివ్వబడినది. బోర్డుసభ్యులు మూడుసంవత్సరములు అధికారమునకు ద్యుండెదరు సంవత్సరమున కొకసంవత్సరము లెక్కలను నివేదికమును బోర్డువారు యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారికి పంపవలెను. ఖద్దరు కార్యక్రమమునకు ఈబోర్డు కేంద్రసంఘముగ నుండును. రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘములవారిచే స్థాపించబడిన ఖద్దరు డిపోలకై వీరికి అధికారముండును. రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘములతో కలసి బోర్డువారు అవసరమైనచో ఖద్దరు డిపోలను స్థాపించెదరు.

కాంగ్రెసు నిర్మాణమునవరణలు

(13) కాంగ్రెసు నిర్మాణమునందు ఈ క్రింది నవరణలు గావించబడెను.

అర్చికలు 2 (ఎ) 'క్రిస్తుమును సెలవులు' అను మాటలకు బదులు 'డిసంబరు కడపటివారము' అని యుండవలెను.

(2) అధికసంఖ్య గల రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘముల కొరకై మొదట లేక యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారు స్వయముగ నైనను కాంగ్రెసు మహాసభను సమావేశపరచవచ్చును. యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారు స్వయముగ కాంగ్రెసు మహాసభను సమావేశపరచుటకు హాజరైన సభ్యులలో మూడింట రెండు వంతుల మంది కాంగ్రెసు మహాసభ ప్రత్యేక సమావేశమును ఆహ్వానింపవలెను. ఎవ్వరు మహాసభ జరుగవలెనో యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారే నిర్ణయించెదరు.

అర్చికలు (3) ఇండియను నేషనలు కాంగ్రెసు నిర్మాణమునందు ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవి చేరి యుండును. (1) జాతీయమహాసభ (2) యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘము (3) రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘములు (4) జిల్లాకాంగ్రెసు సంఘములు (5) సబ్ డివిజనులు, తాలూకాతహశీలు, ఫిర్కా, ఇతర స్థానిక కాంగ్రెసుసంఘములు. (6) కాంగ్రెసువారిచే అంగీకరింపబడిన విదేశీయులందుండు కాంగ్రెసు సంఘములు. (7) కాంగ్రెసు సన్మానసంఘము.

విద్యాభివృద్ధికిని, ప్రచారము సులువునకును వైసంఘములు ప్రత్యేకమహాసభను జరుపవచ్చును.

అర్చికలు (5) పంజాబు సరిహద్దురాష్ట్రములు ఒక రాష్ట్రముగ నుండును. ఈసరిహద్దు అనుసరించు విధమున అర్చికలునందరి ఇతర భాగములు సవరింపబడవలెను.

అర్చికలు (6) (ఏ). రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘమువారిచే తయారుచేయబడిన నిబంధనల ననుసరించి కాంగ్రెసుసంఘములు సంవత్సరమున కొకసంవత్సరము రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘసభ్యుల నెన్నుకొనెదరు.

(డి). నవంబరు 30 వ తేదీలోగ రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘములు తమ నివేదికమును యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారికి పంపెదరు.

(ఇ) రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘమువారిచే ఏర్పరచబడిన గడువులోగ కాంగ్రెసు చందా చెల్లింపనివారు ఎన్నికలయందు పాలుగైకొనరాదను.

అర్చికలు (7) నాలుగణాల చందా సంవత్సరము జనవరి 1 వ తేదీ ప్రారంభమై డిసంబరు 31 వ తేదీతో అంత యుండును.

అర్చికలు (18) (2) సాంకేతిక సమావేశమున నియమింపబడు అడిటుచే యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారి లెక్కలు సంవత్సరమున కొకసంవత్సరము అడిటుచేయబడును. అవసరమైనచో రాష్ట్రీయ

కాంగ్రెసుసంఘముల లెక్కలను పరిశీలించుటకు ఈ అడిటరుకు అధికారముండును.

(సి) రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘముల లెక్కలు సమముగ అడిటు చేయబడుచుండుటకు యావద్భారత కాంగ్రెసుసంఘమువారు తగువిధమున ప్రయత్నించుచుండెదరు.

ఆర్టికలు 19. పేరా 1. ఇందులో 8౯, 90 బదులు "880" అని యుండవలెను.

పేరా 7. ఈ పేరాకు బదులు ఈ క్రిందిపేరా చేర్చవలెను.

రాజీనామావల్లను మరణమువల్లను మరి ఇతర కారణములవల్లను యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమున ఏర్పడు ఖాళీలు, రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘమున ఏర్పడు ఖాళీలు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘముల వారిచే భర్తీచేయబడుచుండును.

8 వ పేరాలలో 15 కు బదులు 80 యుండవలెను. ఈ పేరా కడపట ఈ క్రిందివాక్యములను చేర్చవలెను:—సభను సమావేశపఱచుటకు తీర్మానింపబడిన పిమ్మట రిక్విజిషను కోరిన విషయములే కాక ఇతరవిషయములను కూడ కార్యక్రమమునందు చేర్చవచ్చును. కాని సంపూర్ణ కార్యక్రమము ముందుగ సభ్యులకు పంపబడవలెను.

యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమునకు కోరము 50 గ నుండును

ఆర్టికలు 24:—సాంవత్సరిక సమావేశము ముగియగ నే యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారు సమావేశమై తమలో 9 మందిని ఎన్నుకొనెదరు. ఈ తొమ్మిదిమంది, అధ్యక్షుడు, కార్యదర్శులు, కోశాధ్యక్షులు కాంగ్రెసు కార్యసంఘసభ్యులుగ నుండురు. వీరు అన్ని విషయములందును యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమునకు బాధ్యులై యుండురు.

ఆర్టికలు 29:—కాంగ్రెసు మహాసభయందు కార్యక్రమము ఈ క్రిందివిధమున జరుగును.

(ఎ) విషయనిర్ధారణసంఘమువారిచే ఆమోదింపబడిన తీర్మానము.

(బి) 25 మంది ప్రతినిధులు ఒక తీర్మానమును అధ్యక్షునకు ప్రాసించవచ్చును. ఈ తీర్మానముపై విషయనిర్ధారణసంఘమువారు ఆలోచించెదరు. విషయనిర్ధారణసంఘమున మూడింట ఒకవంతు సభ్యులైనను ఈ తీర్మానమును ఆమోదించిన మహాసభయందు ఈ తీర్మానమును చర్చకు లేవచ్చుటకు అధ్యక్షుడు అనుమతి ఇవ్వవచ్చును.

ఆర్టికలు 31:—ఎన్నికల తగాదాలను పరిష్కరించుటకు 12 మందిని యావద్భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారు ప్రతిసంవత్సరము ఎన్నుకొనెదరు. ఈ 12 మందిలో తగాదాపడియున్న రెండుపక్షములవారు ఇద్దరిని పేర్కొనెదరు. కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు మూడవవానిని పేర్కొనెదరు. ఈముత్సరు ఎన్నికల తగాదాలను తీర్చెదరు.

ఆర్టికలు 38:—కాంగ్రెసు కార్యక్రమము సాధ్యమైనంతవఱకు హిందుస్థానియందు జరుపవలెను. ఇంగ్లీషు, ఆయాప్రదేశములందలి దేశభాష ఉపయోగింపబడవచ్చును.

కార్యదర్శులు

14. కడచిన సంవత్సరము పనిచేసిన కార్యదర్శులకు వందనము లర్పింపబడెను.

అధికారసభ్యులు

15. ఈ క్రింది అధికారులు రావోవు సంవత్సరమునకు నియమింపబడిరి.

కార్యదర్శులు:—పండిత జనవారిలాలు నెహ్రూ, డాక్టరుకిన్సె, గంగాధరరావు దేశపాండిగాడ్లు.

కోశాధ్యక్షులు:—వల్లీలక్ష్మీవప్స, కేశవశంకరు జగదీశుజలేం గాడ్లు.

అడిటరు:—మెసర్యు సి. హెచ్. సోపరివాల అంతు కంపెనీ.

ఆ మృతాంజనము

వాయువునొప్పులకు వజ్రాయుధము

పందభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గలుగదు

చక్కని డబ్బీతో ఫహా 1-8 0-10-0 మాత్రమే అన్ని షాపులలోను దొరకును.

నొంకాయి

ఆ మృతాంజనం డి ఫో

మదరాసు

అఖిలభారత ఖద్దరు ప్రదర్శన ప్రారంభోత్సవము - కాకినాడ

ఆచార్య ప్రభులందరూ రే గారి మహాహోవర్యము

ఆంధ్ర దేశాంతర్భాగమున అఖిలభారత ఖద్దరు ప్రదర్శన ప్రారంభోత్సవమును జరుపుకొనే సమయము నా కొంగక మీరు దయతో నన్నాహ్వానించినపుడు, అంత సమావేశమైన వివిధరాష్ట్ర ప్రతినిధులందరకును రాటము ఖద్దరునుగూర్చి నాభావములను వెల్లబెట్టుటకు మహాదళకాశము గల్గెనని సంభావించితిని.

నిర్మాణకార్యక్రమ స్తంభనము

ప్రస్తావనమన నేను ఒక విషయమునకై గల్గిన వనోజేధను బెలుపవలయును. దాని నిష్పక్షే తైటికి చెప్పెదను. ఖద్దరు ఖద్దరు అని నోటితో అనటంతో మాత్రము సరిపోవుమన్నది. రాటమును గూర్చి ఉపేక్షయు పరాభూతియు యొక్కువగుచున్నది. ఇకను నిర్మాణకార్యక్రమమువిషయము మొత్తముమీదగూడ నెట్లయ్యున్నది. కాసన సభల వోటింగులోలో రాటముయొక్క మృదుమధురగానముముగిసి పోయినది. ఈసందర్భమున నాకుగల్గిన వేధ యింతింతగాదు. మరల వెనుకటి వందబుద్ధి ఉపేక్షాభావములు అనహింతుటనుజూడ ఆత్మవివక్షమును జెందుచున్నది. మన మహానాయకుడు గాంధీమహాత్ముడొసంగిన అద్భుతసంజేతము నాయకత్వము అన్నియును పిచ్చిగొలలతోను అల్లరులతోను సమసిపోవుమన్నది. నేను చెప్పనది విశేషముగ జెప్పెదను. రాజకీయనాటకము లాడువారిలోను, భావోద్దేకులలోను నా కట్టికల హమునులేదు. ఈభావోద్దేకమును నాటకమును ప్రజల ఉత్సాహమును పురికొల్పుటకు మంచివియే కాని ప్రజలు నిరాటంకముగ అవిచ్ఛిన్నముగ కార్యనిర్వహణమును జేయుతుండిరని ఈనాటకము లన్నియు వేశాకోశములై దేశభక్తనకు నష్టమును, శత్రువునకు సంలీలమును గల్గుచుండును. దేశముయొక్కస్థితి చూచునరికి నానోటినుండి యిట్టిమాటలురావలసి వచ్చెను. నిర్మాణకార్యక్రమము దాదాపు అంతయు స్తంభించిపోయినది. ఇప్పటికి సంవత్సరన్నరనుండియు, అదేముఖ్యవిషయ మగునటుల కాసనసభాప్రవేశవిషయమును గూర్చి పూర్వాపరములను ఒకటేతీరున లాగుచుండిరి. ఇకను రాటము ఖద్దరు బాతీయపాఠశాలలు, అప్పక్యోత, పంచాయితీలు, గ్రామసంఘనిర్మాణములు యివన్నియును ఒకమూలకేరెను. అనియన్న పెక్కిరింపుభక్తి గల్గి నెమ్మదిగ మూలకు ద్రోసిరి.

ఏమి యీపతనము?

1921 నుండియు యేమియీపతనము? కాసనసభలలోనికిపోయి ప్రతిష్ఠంధర అవసాయమును జేయుపని పడుతిరమైనదా కాదా యను స్వల్పవిషయమును గూర్చి తగాదాలు పడుటకేనా, విద్యార్థులు కేలకొలదిమంది పాఠశాలనుండి బయటికి వచ్చినదియు, పిల్లలు, పెద్దలు, స్త్రీలు, పురుషులు ఒకరికన్న నొకరు ముందుకుజని జెయిలుకు తీర్థయాత్ర

స్థలమని జనినదియు, దేశనాయకులు యిరువదికప్పుడును గాననిధిధమున ఉప్పు ఉపసదయ యిందుకేనా? దేశము స్వాతంత్ర్యపు ఆకాశంలో గొట్టుకొనుచు యీవృధాచర్చలుగాక దేశనాయకమగు పదార్థమును గోరెను. అదృష్టవశాత్తు యిట్టి సందిగ్ధసమయమునకు ఒకలోకోత్తరనాయకుడు సంభవించెను. ఆయన మాటలస్పృహగాన. ఆయన మోక్షము నొసంగునట్టి మార్గమును సంపాదించి మెక్కివైదానిని మాపెను. ఇప్పుడా నాయకుడు మనలోలేడు. అందుకని మనము ఆమార్గమును తప్పదమా? మోక్షమార్గము సులభమైనది గాదనియు, మంగలకత్తిరలై పడునైనదనియు, వానిని పొందుట కష్టమనియు, అందభివృద్ధి గాంచుట కష్టమనియు ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి. ఐతే మిత్రులారా, యీ యొక్కటియే మార్గము. మరియొకటి యేమియును లేదు.

నావృదయమందలి ఆవేగమువలన నేను వలయుదానికన్న తీవ్రముగ మాటాడియుండవచ్చును. కాని నేను బెంగాలులో నిర్మాణకార్యక్రమవిషయమును జూడ నావృదయము అత్యంతకోకావిష్ట మాయెను. ఇతర రాష్ట్రములందు ముఖ్యముగ మీ ఆంధ్రదేశముగూ పరిస్థితులు ఇంతకన్న నెక్కువ ఆకాజనకములుగ నుండవచ్చును. తోటనాయకుడు బాగ్రత్తగ త్యాగముతో వేసిన చిన్న బీజము నాటుకొని ఆకువేసి పెద్దదైన మహావృక్షము గావచ్చును.

గృహరాట్నము

దేశము అనుష్ఠింపవలసిన నిర్మాణకార్యము నందలి వివిధాంశములలో, గాంధీమహాత్ముడు ముఖ్యమని నొక్కిచెప్పినదియు, ప్రజల ఆర్థిక సౌభాగ్యమునకు అవసరమును ముఖ్యము నగునదియు విక్యానుసరణీయము నని రాటమును గూర్చి చెప్పబడెను. ఎంతదృష్టులైనను, ప్రతివాడును, స్త్రీపురుషులు అందరును నిత్యాదాయమునకు బాగా డబ్బు చేర్చుకొనునపాయ పెద్దది! ప్రతివారును తమకు అవసరముగ కావలసిన వాని నన్నిటిని సమకూర్చుకొనటలోనే ఆ ఉపాయముగలదు. అందుకు మార్గము అందర అందుబాటులోను సులభముగ నున్నది. గృహరాట్నముకన్న యీ కావలసినవాని నన్నిటిని సమకూర్చుమార్గ మేది గలదు? ఎంతటి దుర్బలస్త్రీ యైనను దాని నుపయోగింపగలదు. ఎంతటి బీద వాడైనను దానిని సంపాదించుకొనగలడు. లేదా తయారణకేసికొనగలడు. బాగుచేసికొనగలడు. దానివలన జనసామాన్యము మొత్తముమీద గుంపాదించుకొనుదాని కిబ్బది ఆదాయము వచ్చును. పోనీ దానివల్ల డబ్బు రూపమునే ఆక్రమ లేదన్న కాపువానియింటికి కావలసిన గుడ్డల ఖర్చంతయును గిట్టును. అంతయగాక యింకను మిగులునుకూడాను. ఇది తప్ప మరి యేమార్గమును లేదు. వ్యవసాయము గలదుకాని దానితోకాపు

వాని కాలవ్యవధి యంతయును తీరదు. శక్తితగ్గును, ఇంతవరకు పురుషుల మాట జెప్పితిని. ఇకను స్త్రీలు సంవత్సర మంతయును కొంత కాలమును నూలు వడకుటకు వినియోగింపవచ్చును. ఆనూలు కుటుంబమునకు కావలసిన గడ్డలకు సరిపోవును. తర్కవిచారణచేసి చూచినను యిదియే పటు త్వముగ గాన్పించుచున్నది. స్వామభవమునుబట్టి ఈ సందర్భమున ఒకటి జెప్పెదను. పల్నాకరువులోను, ఉత్తర తెంగాలు వరదలప్పుడును సహాయము జేయుటకు యారాటమునే ప్రవేశపెట్టితిమి. సిద్ధాంతము-ందేగాక ఆచరణయు దీనివ్యయము దెలిసెను. రైతుకు చురియొక జీవనోపాయముండినయెడల ఒక సంవత్సరము వండనగుమాత్రమున అయ్యో యెట్లాను భయపడనక్కరలేదు. మేము రాటమును చూచిని యిచ్చి నూలువడుపుటకు ప్రవేశపెట్టినపుడు చీదకాపులు స్త్రీ పురుషులందరును దాని ఫలితముల గాంచి అది చైవరత్త మని భావించిరి.

కొన్ని స్వల్పసంఖ్యలు

కొన్ని స్వల్పసంఖ్యలు చూచినయెడల నీ నీవిషయమై యేమాత్రమును అతః కొన్ని జెప్పనట్లులు దెలియగలదు. భారతీయునకు సంవత్సరమునకు మొత్తముమీద సంవత్సరమునకు వచ్చునో సోలీ, డిక్సీ, కోమేశ్వరప్రకారము యీవిషయమును పూర్తిగ చర్చించిరి. కర్ణాట ప్రభువువారిలో గూడ నీవిషయమై చర్చించిరి. బ్రిటిషు ప్రభుత్వము క్రింద ఆత్యంత జేయము నొందుచున్న భారతీయునకు ఒక్కొక్కరికి సంవత్సరమునకు మహా 80 రూపాయలు వచ్చునని చెప్పగల్గెను. కావున యీరెక్కవిషయమై సంశయింప నక్కరలేదు. రాజప్రతినిధి చేసిన యీరెక్కప్రకారమే కోజుకు ఆదాయము అజా కాని వచ్చును. రాటము వలన యీ యాదాయమును మొంతచేరునో చూచెదము. కోజుకు రాటము 8 గంటలు త్రిప్పినయెడల బాగా వరుకగలవాడు కోజుకు 2 అజాలను సంపాదించగలడు. మనము రెక్కలో జాగ్రత్తగనుండి పనిజేయు గంటలు తగ్గించినను, తయారుతిగినను, కోజుకు ఆదాయము యిబ్బడియగు ననుటకు యే మాత్రమును సందియములేదు.

నేనీ విషయమై యెక్కువగా జెప్పనక్కరలేదు. సంఖ్యలు జూచిననే సంగతు లన్నియు దెలియగలవు. మఱియొక విషయమును గూడ జ్ఞాపక ముంచుకొనవలయును. నూలువడుకు పనిదానికి మాత్ర మది యుండదు. అందరును దానిని గృహపరిశ్రమముగ నుపయోగించునెడల అది యితర స్వల్పగ్రామపరిశ్రమలకు ఆధారముగ నుండును. గ్రామ మంతయును రాటమును పనిజేయునెడల శతమగ్గుముగూడ త్వరగ పని జేయుచుండును. దానితోబాటు రంగులు వేయువానికిని వర్తంగికిగూడ పనిదొరకును. సత్యమును జూచి యెడల నూలువడుకుటయే గ్రామజీవితమునకు ప్రధానపరిశ్రమము. గ్రామమునకు కావలసిన వస్తుజాలమును గురుకూర్చుటకును స్వాధీనమైయుండునట్లుల జేయుటకును యీపరిశ్రమ కన్న వేరొకటిలేదు.

ఖద్దరు - పట్టుతరపరిశ్రమము.

ఈ పరిశ్రమవలన ధైర్యసాహసములును చురుకుదనమును స్వచ్ఛందసహాయమును అలవడి గ్రామములందు నూతనజీవితము యేర్పడి

యిప్పుడు నెమ్మది నెమ్మదిగ ఆవేశించుచున్న వివాళమునుండి రప్పించు కొనవచ్చును.

ఈసంఖ్యలను వ్యక్తపరచుచున్న గాక దేశము సంతకును వర్తించునట్లుల రెక్కజూచునెడల దీని ఫలితము మరింత యెక్కువగ గాన్పించును. భారతదేశీయ సంఖ్య 32 కోట్ల ప్రకారము జూచినను కర్ణాట ప్రభువురెక్కప్రకారము సంవత్సరమునకు 860 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయమునచ్చును. జనసంఖ్యలో 4వ వంతు కోజుకు రెండుగంటలు వడికినను సంవత్సరమునకు 90 కోట్ల రూపాయలు గును. ఇంతయు నూలు వేరివలనగూడ గాక ఒక్కవడుకుట వల్లమాత్ర మే. ఇందు యింతను వద్రంగులు కన్యకులు మున్నగుపనివారల ఆదాయముగూడ చేరదు. ఇందువలన విదేశములకుదోవు 60 కోట్లు 70 కోట్ల మొత్తము మనదేశములో నీ యుండి, దేశము భాగ్యవంతమై, సగము మాత్రమిట్టి చీదకాపుల జీవరత్తము బలపడును.

కొంద రీసంఖ్యలవై పరిశ్రమమును జూచి వేళాకోళము జేయవచ్చును. అట్టివారిని పాపమనిమాత్ర మనవలయును. చాలకుండు సగుచితభావాదగ్యములతో యీపరిశ్రమయొక్క మహద్భుత ఫలితములను వారు గ్రహింపజాలరు. ఈజాయింటు స్టాకుకంపెనీలు, ట్రస్టులు, మున్నగుపని గూడ వానికి సరిరావు. ఇట్లు విశ్వాసునరణియైనయెడల, నీపరిశ్రమము చాల పలుతరమైనది కాగలదు.

విభాగసమస్య

విభాగసమస్య చాల ముఖ్యమైనది. ధనము లైతి కక్కడికి పోకుండ దేశములోనే ఒకచోట నుంచువిషయమైన యెడల, ఆపనిని పెద్ద పెద్ద కంపెనీలు యేయలెక్కి కుపవనములులనోబట్టి పనిజేయవచ్చును. కాని యీధనవిభాగమునకు మిల్లులును యితరకంపెనీలును చాలవు. మిల్లులు లాభముల దీయనేగాని నానిని పంచిపెట్టజాలవు. వస్తునిర్మాణముకన్న పంచిపెట్టుట తక్కువ ఆకస్రమైనదికాదు. మనదేశములో అదృష్టవంతులగు మిల్లు యజమానులు విపరీతలాభముల గొట్టి బలియుమం దినయెడల, లక్షలకొలదియందీ మాడునపుడు మనకు వచ్చులాభమేమి? ఇందువలన ధనభాగ్యములలో అసమానత్వ మేర్పడును. ఆకలి, పని లేకుండుట మున్నగుపని మరింతఘోరముగ గాన్పించును. ఇప్పుడున్న క్రిష్ణమహానది తోడు మరియొకసంగ్రామము ఒక తరగతికిని మరియొక తరగతికిని సంభవించును. దీనినిబట్టి నేను చెప్పునది పెద్దరకపుపరిశ్రమ లన్నియు ఆణిచివేయవలెనన్నను ఆపని జరుగదు. విలే అంత ఆపాయకరముగ నుండని మార్గములవలన అట్టిఫలితమే చేకూరు నెడల అది నిజముగా మంచిదే. ఇట్టివిభాగ కార్యము రాటమును ప్రవేశపెట్టిన యెడల దానియంతట నదియే జరుగును. ఈవిషయమునే గాంధీమహాత్ముడు చక్కని వచనములలో నిట్లుచెప్పెను. “వర్షము జేసినట్లుల మనుష్యుడు యెంత తెలివిగ పనిజేసినను నీరు భూమి యంతను పర్యవసరింప జాలదు. దానికి ఇరిగేషను కాళాగాని పూర్వారచట్టములుగాని, పరిక్షగాని, నీటితీరుకగాని యేమియు అక్కరలేదు. అంతయును గులభముగ నెమ్మదిగ జరుగును. అది పరిపూర్తి బొందనేని దానివిష

యమై ఆలోచింపనక్కరయే లేదు. రాటమునకు గూడ అట్టిపద్ధతి విభాగశక్తియే గలదు. బహుముఖముగ లక్షలకొలది ఇండ్లలో భాగ్యముండునటుల జేయును."

రాటపువిలువ

రాటమువల్ల కలుగు అమూల్యమగులాభ మొకటియన్నది. ధనమును సమముగ పంచిపెట్టెను. ఆర్థికదుర్దశను అంతమొందించుటకు ప్రబలసాధనము. రాటము భారతదేశమునకు క్రొత్తది కాదు వ్యవసాయము వెనుక వడుకుటయే భారతదేశ పరిశ్రమలయందు అనాదినుండి అగ్రస్థానము నాక్రమించియున్నది నూరుసంవత్సరములకు పూర్వముగూడ గ్రామములందలి ప్రతిగృహమునందును గాటములుపయోగింపబడుచుండెను రాటము లేని గృహము అమృతముడైతే ఎంతమందికి లాభకరముగ నుండెనో తెలుపుటకు 1798-1814 సం. తర్సరములను భారతదేశపు ఆర్థిక పరిస్థితులను గురించి డాక్టరు ప్రాన్సిస్ బుకసుగావు ప్రకటించిన నివేదికమునందలి కొన్ని భాగముల నీదిగువ నుదహరించుచున్నాను:—

"పాట్నా లిహజిల్లా జనసంఖ్య 2:64420. వీరిలో 2:0426 మంది దినమునకు కొన్నింటలకాలము రాటముపై నూలు వడకుచుండిరి. సగటున సంవత్సరమున కొక్కొక్కరు రూ 7-2-9 సంపాదించుచుండిరి. వడకినూలు ధర రూ 2:672:7/ ప్రతిధర 1286272 రూప్యములు పోను 1081005 రూప్యములు మొత్తముమీద లాభము కలుగుచుండెను.

మహబూదు జిల్లా యందు వడకుట ప్రధానపరిశ్రమగ నుండెను. 159500 మంది స్త్రీలు సంవత్సరమునకు 2258000 రూప్యముల విలువ గల నూలును వడకుచుండిరి. ప్రతివెలపోను ఒక్కొక్కగృహమునకు కొంత ఆదాయమైనను ఏర్పడుచుండెను. (ఆకాలము 23 లక్షలు ఈ కాలము కోటిరూప్యములలో సమానముగ నుండునని గ్రహింపవలెను.)

భగల్పురుజిల్లా జనసంఖ్య 2019900. స్త్రీలు 180000 మంది వడకుచు సంవత్సరమునకు 4½ రూప్యములు సంపాదించుకొనుచుండిరి.

గోరకుపూరు జిల్లాలో 175800 మంది స్త్రీలు సగటున సంవత్సరమున కొక్కొక్కరు రూ 2-2-0 లాభమును సంపాదించుకొనుచుండిరి.

దినుజూరుజిల్లాలో ఉన్నత తరగతులకు చేరిన స్త్రీలు కూడ వడకుచుండెడివారు. బ్రాహ్మణస్త్రీలుకూడ విరామసమయములందు వడకుచుండిరి. 8 లక్షలమంది స్త్రీలు సంవత్సరమునకు సగటున ఒక్కొక్కరు మూడురూప్యముల సంపాదించుకొనుచుండిరి.

పూర్ణిమోల్లాలో వడకుట గౌరవనీయ గృహిణీ పరిగణింపబడుచుండెను. జిల్లా యందలి స్త్రీలందరు విరామసమయములందు వడకుచుండిరి. జనసంఖ్య 2:04280.

తూర్పుమైసూరునందు బ్రాహ్మణులు తప్ప మిగతావారులకు చేరిన స్త్రీలందరు ప్రతివారము నూలుకొని వడకి అమృతముండెడివారు. కొయింబుత్తూరు జిల్లాలో వ్యవసాయల కుటుంబములకు చేరినవారందరూ చక్కగ వడుకగలవారు.

నేతగాంధ్రు

నేతగాంధ్రు సంఖ్యకూడ అధికముగనుండెను. పాట్నా లిహజిల్లా యందు 750 మగములుండెను 540000 రూప్యముల విలువ గల గుడ్డలు ప్రతిసంవత్సరము తయారగుచుండెను. లాభము 81400 రూప్యములు. ఒక్కొక్కమగమున సగటున 108 రూప్యములు లాభముకలుగుచుండెను. ఒకవగమునకు మువ్వరు పనివారున్న చాలును. మొదలుగుడ్డలు నేరువారికి మగమునకు 34 రూప్యములలాభము కలుగుచుండెను.

మహబూదు జిల్లాలో 7950 మగములుండెను. భగల్పురు జిల్లాలో పట్టుబట్టు నేయబడుచుండెను. 8276 మగములుండెను. ఒక్కొక్కపనివారికి సగటున 46 రూప్యములు లాభము వచ్చుచుండెను. ఈ జిల్లాలో పట్టుగుడ్డలు నేయుటకు కాక నూలుగుడ్డలు నేయుటకు 7279 మగములుండెను. సగటున ఒక్కొక్క పనివారికి 2 రూప్యములు లాభము కలుగుచుండెను.

గోరకుపూరు జిల్లాలో 5434 నేతగాంధ్రు కుటుంబములుండెను. 6174 మగములుండెను. ఒక్కొక్క మగమునకు సంవత్సరమునకు 88 రూప్యముల ఆదాయము కలుగుచుండెను.

డంగరుపూరు జిల్లాలో వడుగు పత్తిపేక నూలుతో గుడ్డలు నేయబడుచుండెను. నెలకు ఒక మగమున 20 రూప్యములు నెలకు గుడ్డలు తయారగుచుండెను. 800 మగములు ఈ జిల్లా యందుండెను.

తూర్పుమైసూరునందు నేతగాంధ్రు విషమునకు 4 అడాలు సంపాదించుకొనుచుండిరి.

ఈ లెక్కలపై వ్యాఖ్యాన మొనర్చుట అవసరము. ఈ విధమున నేతగాంధ్రు విరామసమయములందు నూలువడుకు స్త్రీలు దేశపు ఆదాయమును కోట్లకొలది రూప్యములు అధికము చేయుచుండిరి. అందరు నూలువడకుచుండుటచేత భారతదేశమునండి గుడ్డలు విదేశములకు ఎగుమతి చేయబడుచుండెను. ఈ విషయమై మహాత్ముడు చెప్పిన విలువలమాటలను ఈ దిగువ నుదహరించుచున్నాను:—

ప్రతిగ్రామమునందును, నగరమునందును, జిల్లా యందును, వాటి వాటి అనసరములకు కావలసినంత నూలుగుడ్డలు తయారగుచుండెను. ఈ కారణమువల్ల రైల్వేఖర్చులు, కమిషను వర్తకుల నోపిడి లేకుండెను. ఇట్టి పరిస్థితులు ఈ కాలమున ఏర్పడుటకు వీలులేకుండిన విదేశ వస్తువులకు బహిష్కరించి ఈదేశమునందు తయారగు గుడ్డలు దేశము దంతము సమముగా వ్యాపించునట్లు పనిచేయవచ్చును.

మహాత్ముని అదృశ్యతవాదము

ఈసమస్యను తనవచాన సుందరవాక్యములలో మహాత్ముడు ఈక్రిందివిధమున వివరించెను:—

మిల్లుగుడ్డలకు బదులు నేతగుడ్డల నుపయోగింపవలెనని నేను బోధించుచు అభివృద్ధికి అటంకము కలగజేయుచున్నానని నన్ను కొందరు అశ్రేయించుచున్నారు. మిల్లులను అణగదొంగులయొక్కవలెనట్లు వాదించుచు

దేశముకాదు. భారతదేశమునం దొక్కొక్కనికి సగటున 18 గుడ్డ కావలెను. భారతీయులకు మొత్తముమీద కావలసిన గుడ్డలలో సగము వంతుకూడ మిల్లులు తయారుచేయుటలేదు. భారతదేశమున ప్రత్తిపంటమాత్రము సున్నుధిగ నున్నది. లక్షలకొలది ప్రత్తిమాటలు ప్రతిసంవత్సరము జపానుకు లంకామైదుకు ఎగుమతి చేయబడుచున్నవి. చేతితో వడకి గుడ్డలు సేయుటకు మనకు సాధ్యమున్నను విదేశములకు ప్రత్తిని ఎగుమతిచేసి వస్త్రములను దిగుమతి చేయుచున్నారు. వ్యవసాయమునకు తోడుగ మరయొకవృత్తి భారతీయుల కుండుట అత్యవసరము. నూతన యంత్రసామగ్రిలవల్ల ఈస్రావీనరాటపు పరిశ్రమ అంతమొందినదని చెప్పటముందు సత్యములేదు. ఈజ్ఞుఇండియా కంపెనీవారు దురుద్దేశముతోడను అక్రమపద్ధతులతోడను ఈపరిశ్రమను అణగారొక్కిరి. మిల్లు పరిశ్రమాభివృద్ధికి భంగము కలుగని విధమున రాటపు కలెక్షనుకూడ వృద్ధిచెందవచ్చును. ఈస్రావీనపరిశ్రమ మగల సుస్థాపిత మొనర్చబడిన విదేశములకు పోవుచున్న కొట్లకొలది రూప్యములు మనదేశమునందే నిలచియుండును.

గంగను గంగోత్రికి నెట్టలమా?

ఆక్షేపించుటకు వీలులేనివిధమున సుప్రముగా సహేతుకముగ మహాత్ముడు తనకార్యక్రమమును సూక్ష్మించెను. కాని ఈకార్యక్రమమును ఆక్షేపించువా రెంతమందో యున్నారు. ఈకాలమున విద్యుచ్ఛక్తి ప్రీముయంత్రాలయములు అధికముగ ఉపయోగింపబడుచుండగ రాటమును సమ్మగ్గొనుట అపీవేళవని కొందరు అభిప్రాయపడుచున్నారు. అధునికపద్ధతుల సంఠమొంది ప్రాచీనపరికరముల నుపయోగింప నెంచుట నాగరికతకు భంగము కలుగజేయుట యని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. రాటము యంత్రములతో పోటీచేయబాలదనియు ఇతరదేశములచరిత్ర తనవాదమును నిరసించుచున్నదనియు గంగను గంగోత్రికి నెట్టబాలననియు తంతివార్తలు తెలిఫోనులు, రైలుహార్దములు, విద్యుచ్ఛక్తికాలమును సంపూర్ణముగ మార్చుచుండ పిచ్చిభ్రమలకు లోనగుట అవివేకమని కొందరు నిరసించుచున్నారు.

ఆక్షేపణలు అధికముగనున్నను నావిశ్వాస మెంతమాత్రము ఊణించుట లేదు. ప్రతివాదములు బలవంతము లైనవేగాని ప్రతిపక్షములు పరిస్థితులను సమముగ గ్రహించుటలేదు. నాకెట్టి పిచ్చిభ్రమలు లేవు. అధునికయంత్రాలయములను పొగగొట్టములను అంత మొందింపవలయునని నేను కోరుటలేదు. నాపూర్వచరిత్రవల్ల నాకు పాశ్చాత్యనాగరికత యందును, పాశ్చాత్యయంత్రముల పట్లను ద్వేషము లేదని మీరు గ్రహింపగలరు. నేను 8 సంవత్సరములు ఇంగ్లాండునందుంటిని. బెంగాలునందు పాశ్చాత్య నాగరికతకు చేరిన ఒకపరిశ్రమ వ్యాపింపజేయుటయందు అధికముగ పాటుపడియుంటిని. దేశీయ లుపయోగించునట్లు నుబట్టి ఆదేశపు నాగరికతను నూచించుననియు దేశమునందు తయారగు గంధకదృతి ఆదేశపుపరిశ్రమాభివృద్ధిని నూచించుననియు జర్మనీ కాశ్త్రజ్ఞుడు రీదరు నూరుసంవత్సరములకు పూర్వము చెప్పియుండిరి. విదేశములందు తయారగు సమ్మలతో పోటీలేయు సమ్మలను తయారు

చేయు వంగరాష్ట్రమునందలి యంత్రాలయములకును నాకును కొంత సంబంధమున్నది. బెంగాలు కెమికలు పాశ్చాత్యులకులు వర్క్కు కంపెనీని స్థాపించినవారిలో నేనొకడను. ఈకంపెనీవారు అధికముగ గంధకదృతిని తయారు చేయుచున్నారు. ఈకారణములవల్ల పాశ్చాత్యనాగరికతను నేను ద్వేషించుటలేదని స్పష్టమగుచున్నది. కావున రాటముభారతదేశమునకు అధికముగ మోతుము నొసగునని చెప్పవచ్చును యంత్రములలని లాభమునుకూడ గుర్తెరిగి చెప్పుచున్నానని మీరు అంగీకరింపవలెను.

ఇది మిల్లులపై దండయాత్రకాదు

ఈసందర్భమున మహాత్ముడు కూడ నిట్లువ్రాసెను:—

“నేను అభివృద్ధికి ఆటంకము కలుగ జేయు చున్నానా? యంత్రములకు బదులు రాటములు మగము లుపయోగింపబడవలయునని కోరుచున్నానా? రైలుబండ్లకు బదులు యెద్దుబండ్ల నుపయోగింపవలయునని కోరుచున్నానా? యంత్రాలయముల సంఠమొందింపవలయునని కోరుచున్నానా? పలువురు ఇట్టి ప్రశ్నలు నన్ను అడుగుచున్నారు వారికి తిగువిధమున ప్రత్యుత్తర మిచ్చెదను.

యంత్రాలయము లంతమొందిన నేను చింతింపను. అది గొప్ప దురదృష్టమని నేను భలంపను. కాని యంత్రాలయములందు తయారు అగు గుడ్డలకు తోడుగ రాటములు మగముల సహాయమువల్ల గుడ్డలు తయారు కావలయుననియు విదేశములకు పోవుచున్న కొట్లకొలది రూప్యములు భారతదేశమునందలి బీదకుటుంబములయందు నిలచియుండవలయుననియు నేను కోరుచున్నాను. భారతీయులందరు తమ విరామకాలమున రాటములపై పడుకుటకు సంకల్పించుకొనిన గాని నాయుద్దేశము సెరవేదు”.

వడకుట-సంసారధర్మము.

రాటము అధికముగ లాభకరము కాదనియు యంత్రములతో పోటీచేయబాలదనియు వాదించుట అప్రమత్తము. యంత్రాలయములందు అధికముగ తయారగు గుడ్డలతో ఖద్దరుగుడ్డలు పోటీచేయవచ్చుననికూడ చెప్పబాలము. ఇదియొకవ్యాపారము కాదు. క్రైయింటి దొడ్డియందును ప్రత్తిని పండించి ఆప్రత్తిని అయింటివారు వడకి, గ్రామమునందలి నేతగానికి స్వల్పమగుకూలి ఇచ్చి ఆనూలను గుడ్డగ తయారుచేయించి అగుడ్డలను ఆకుటుంబమువారు రుపయోగింపవలెను ప్రతిదినము మనము అంగళ్లయందు అన్నము మారలు మున్నగునవి కొనుటలేదు. ఇంటియందు వంట చేసికొని భుజించుచున్నాము. మనకు కావలసిన ఆహారమును మనమిట్లు స్వయముగ తయారుచేసికొనుచున్నామో అట్లే కుటుంబమునకు కావలసిన గుడ్డలను కుటుంబమువారు తయారు చేసికొనవలెను. ప్రత్తిని కూడ కొనకూడదు. ఇంటికొడ్డియందు కుటుంబమునకు కావలసిన ప్రత్తిని పండించుకొనవలెను. ఆహారము ఎట్లు తయారుచేసికొనుచున్నామో అట్లేధరించుకొనుటకు గుడ్డలుకూడ తయారుచేసికొనవలెను. ఈకార్యక్రమమును ఆక్షేపించుట కెవ్వరును సాహసించరు. ప్రతిపక్షుల ఆక్షేపణలన్నియు ఈకార్యక్రమమునకు అనుకూలంపవు.

కాని ఈవిధమున ప్రతిగృహమునందు బతుకుట అసాధ్యము. కొంతమంది ఇతరవృత్తులకు దూడీ ఈవృత్తిని అనలంబించబోతున్నారని చెప్పినా, కొన్నిగృహములుగూడ గొలు అధికముగ తయారు కావచ్చును. ఈనూలుతో తయారు అగు గుడ్డలు తెలియకుండా కొనవచ్చును.

అందరు వడుగువలయునని కాంగ్రెసునాయకు కోరుచున్నారనికొందఱు ఆశేపించుచున్నాఁడు. లండనునందు ప్రకటించబడు 'సేసు' పత్రిక ఇట్లు వ్రాసెను. — "రాటుమును వ్యాపింపవలయుట వెనుకకుపోవుట యగును. గంట కాలములో సులభముగ యంత్రములు చేయఁగిన పనిని వదిలి లెక్కలేని విద్యావంతులు శ్రమపడవలయునని కోరుట విపరీతముగ నున్నది." కాని ఎల్లవ వడుగులను అంతముగ ఖర్చు కావలయును ప్రతిపాదించినవాని అంగీకరించెయ్యవచ్చును.

వీధులకు మోతము

అందఱు వడుగువలయుననివాదమును కొంతవఱకు ఆశేపింపవచ్చును. ఒక కొత్తఉద్యమము వ్యాపింపవలయుననిన చదువుకొన్నవారు ఆయుధ్యమునందు పనిచేసినగాని సామాన్యజనులు అనుసరింపకుండా విద్యావంతులు చేయుపని గౌరవకరమైనదినితలచి సామాన్యులు వారు చేయునట్లు చేయుదురు. కావుననే ప్రాంతాధిపతుల విద్యావంతులు, అందరు వడుగువలయునని, మహాత్ముడు కోరినా, కాని నిజముగ ఈరాటుము నుపయోగింపవలసినవారు గ్రామములందరి క్యవసాయదారులు, పనివారు, వారికి వ్యవసాయమువలన వచ్చు ఆదాయమువ్వలము. పంటలు సమముగ పండకున్న యెడలనుండ కూడ దొరకుట దుర్లభముగను. లక్షలకొలది వీధులకు ఈరాటుము అధికముగ మోతము నొసగును.

దేశమునందంతయు గొప్పమార్పు కలుగవలసినపుడు పనివారి యొక్కయేగాక యజమానులయొక్క దృష్టికూడ మారుట అవసరమని అధికకాస్త్రజ్ఞుడగు బాను స్టూయర్టు మిల్ గారుచెప్పియుండిరి.

నష్టమైనను స్వదేశిగుడ్డలనే కొనవలెను

ప్రతిగృహమునందును రాటుముగ్గని వినబడుచుండి, నేను నూచించిన విధముననే గృహమునకు కావలసిన గుడ్డలు ఆర్యమువారే తయారు చేసికొనుచున్నా, గుడ్డల వెల విషయమై ఆలోచించుట అనవసరమగును. విదేశీకాస్త్రములపాటి, అధికమగుధరమున్నగు ఆశేపణ లన్నియు అప్రస్తుతము లగును. తమగృహములందు తమకు కావలసిన వస్త్రములకు తయారుచేసికొన జాలనివారు కొంత దేశీకర్తని చూపవలెను. దేశీయపరిశ్రమలపట్ల సానుభూతి చూపవలెను. మన ప్రభుత్వము, జాతీయప్రభుత్వము కాదు. దేశీయ పరిశ్రమలను పుద్ధిచేయవలయునని వారి కెట్టి ఉత్సాహములేదు. ప్రభుత్వ విట్టుండుటవలన మనము దేశీయమును కోరుచు ఈదేశమునందు తయారగు గుడ్డలనే అదరింపవలెను. 1905 సంవత్సరమున వాగ్దాన మొనర్చిన విధమున నష్టమైనను స్వదేశీవస్త్రములనే ధరించుటకు సంకల్పించుకొనవలెను. దీనితోపాటు స్వదేశీగుడ్డలు అధికముగ తయారై వెల అధికము కాకుండునట్లు పనిచేయవలెను. ఇట్లు చేయుచున్న రాజకీయోత్తేజము ననుసరించి ఏర్పడు ఖద్దరుఅభిమానము తాత్కాలికముగ

నుండునీగాని శాశ్వతముగ నుండబోదు. ఇష్టమున్నవారు యంత్రములను స్థాపింపవచ్చును. వారిప్రయత్నముల నాశేపించువా రెవ్వరు నుండరు. కాని మిల్లులను స్థాపించుటకల్ల అధికసమస్య తృప్తికరముగ పరిష్కరింపబడదు. ధనవిభజనము సమముగ జరుగదు. మిల్లులను స్థాపించుటకు అధికముగ ధనము కావలెను. ఇది ధనవంతులకు సంబంధించినపని. నిజముగ ఈఅధికసమస్య అంతమొందవలయుననిన రాటుమే సాధనము. ఏవిధముగ నాలోచించినను రాటుముతప్ప మేరసాధనము కనబడుటలేదు.

గ్రామములకు మరలుడు

మిత్రులారా! మీరిప్పుడు, యీపురాతనరాటుము, చూడగానే అనుకొనునట్లు నిస్సాహుగు అధికసంపద కాదని నాతో నేకీభవించెదరని తలంచెదను. ఏదో వద్యయుగమునాటి ప్రాత పక్షపని లెక్కలేకుండ తీసి పోవేయుటకు వీలులేదు. అధికవేతలు నిష్కలముగ నుండు కాలము పోయినది. మాంశేష్టరునందలి అధికసిద్ధాంతాలు వెనుకటివలె వారి సిద్ధాంతములందు నింతిరాయముగ విజయమును గాంచుటలేదు. మహామహా అధికవేతలే యీ అధికకాస్త్రము సరియైనదిగాదనియు, చాలవరకు సాంఘికకాస్త్రమనియు, ప్రపంచములో వివిధభాగములందలి సాంఘిక పరిస్థితులు మారుచుండుటతో నదియు మారుచుండుననియు కనుగొనిరి. పారిశ్రామికవిప్లవపు మొదటిమెరపులలో, కూలిఖర్చు తగ్గుటయు, కార్మికసామర్థ్యమునుపవిత్రములని తలంచినవి అనుమానగ్రస్తము లాయెను. మనుష్యుని మింగివేయు యంత్రసామగ్రి యీ 20 వ శతాబ్దమునందు సిద్ధాంతరూపకమున నైనను మనుజునకు యజమానుడుగ గాక సేవకుడాయెను. ఈయంత్రములవలన గల్గువినువృత్తము, మొదలనను, తెలివిలేకుండ యేకో త్రిపుటమున్నగు నవన్నియు కనుగొనబడెను. "మనుష్యుడున్నాడు, అతని వైపువరుడు, గ్రామములకు మరలుడు" అనుమాటయే వినబడుచున్నది. గ్రామములందు కుటుంబమధ్యమున కారముగ పరిజేయు గ్రామధునియొక్క కృత్రిమము, కాంతాకోగ్యకార్యమానవములను ఇష్టాదు అధికవేతలగుడ ఎప్పుడ గానించెను. పారిశ్రామిక దేశమగు ఇంగ్లాండులో గూడ 41 సంవత్సరములక్రిందనే తోసెపు చేంబలేను గారు '81 ఎకరములకును ఒక అవును' ప్రతినిధిగ నుండెను. నేనీవాక్యములను వ్రాయునపుడు బార్నిస్ ప్రధానమంత్రి గృహపరిశ్రమలకు గూర్చి చెప్పినమాటలు జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నవి. ఆయన యేమి చెప్పెనో వివడు.

"ప్రజలను పల్లెలలో నుంచుటయేగాక, అచటనుండు చిన్న పురాతనపరిశ్రమలు కమ్మరి, రాటుము, మాడిగవారల పరిశ్రమలు నాకనముగాకుండ జూచుటకుగూడ ప్రభుత్వమువారుఅలోచించుచున్నారు."

ఇంగ్లాండులోనే గొప్ప గొప్ప రాజనీతిజ్ఞులు విజ్ఞానవంతులు అట్లు ప్రోత్సహించునపుడు, గృహపరిశ్రమల సంస్కారముగల భారత దేశమున కవి యెంత అవసరమో వేరుగ చెప్పవలయునా? మన సాంఘిక అధికములకు యెక్కువగ వర్తింపని అధికభివృద్ధి సిద్ధాంతముల యందున్న గుడ్డిభక్తితో అంతయును పోగొట్టుకొనజాలము.

ఆది ఆంధ్ర భాజన పార్టీ - కౌండా
The Adi-Andhra Bhajan Party, Cocanada

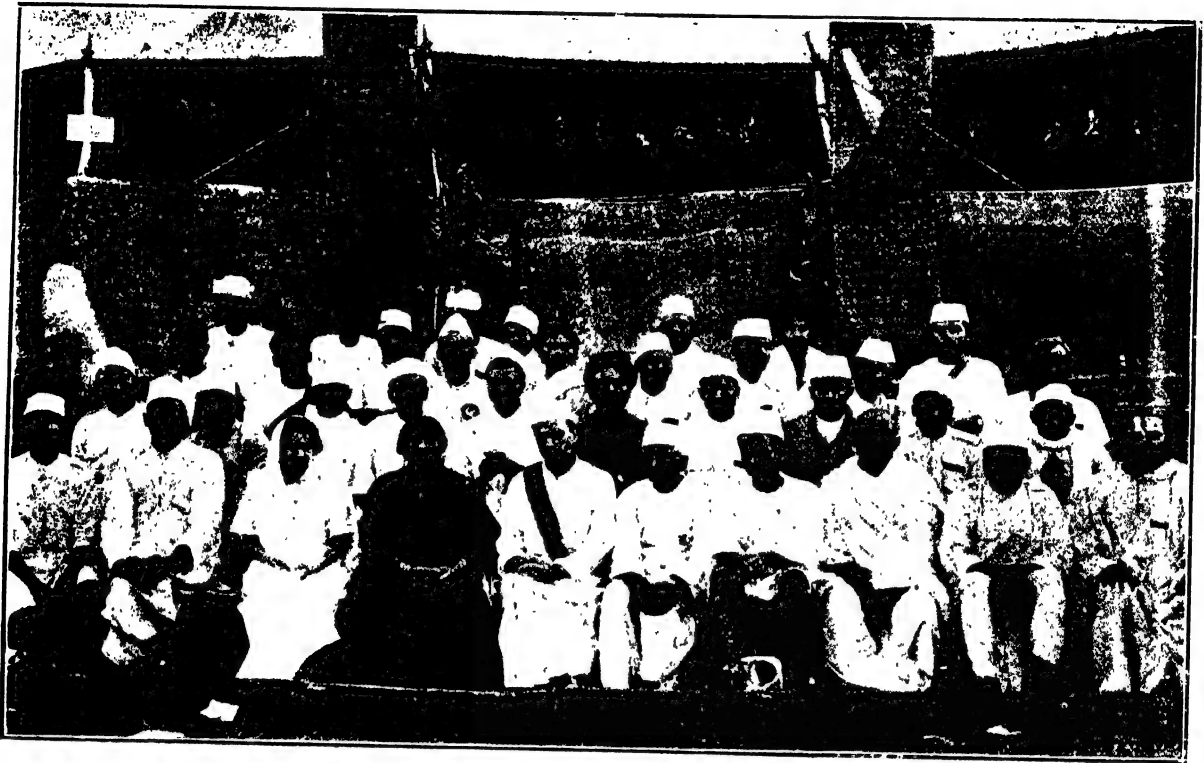
ఆది ఆంధ్ర భాజన పార్టీ - కౌండా
The Gandhi Nagar, Cocanada

గంధీ నగరము - కౌండా

ఆంధ్రస్థానిక - సంవత్సరాదివార్షిక

Members of the Hindustan Seva Mandal, Cocanada

హిందూస్థాన సేవాదళిన్ భ్యులు - కాకినాడ

Lady Volunteers of the Congress, Cocanada

3౦-వ జాతీయసభా యువతీసేవాబృందము - కాకినాడ

మనకండ్లయొడుట గానిండుమన్న యీ ఆర్థికవిషయనే రాష్ట్రే మాన్డోవాల్లుగాని గ్రహించి తమయొక్క 'భారతప్రసాదము' అను గ్రంథమునం దిట్లు వ్రాయుచున్నాడు: -

"అభివృద్ధిమాగ్ధమున జరుగు సంశయ లగుట భావార్థికమునం దిట్టిచూపు జరుగువలెనని చెప్పబడెను. ఇదియే పాశ్చాత్యులు మూర్ఖాంధతతో జేయుకర్థంశము. సంపదనిర్మాణమున విచ్చిత్తి గల్గినగాని మోక్షము గలుగదను మాటలో మనమున్నాము. వెనుకటివోజులలో సంఘజీవనమునగు వివిధప్రయోజనములు అన్వేష్యాంశమునగు జేయు నిర్మాణ మొకటి యుండెడిది. ప్రభుత్వమున దేశమునకు మూకము ముఖ్యమైనది. కామమువెల్లె గలదు. డబ్బును అప్పిచ్చువాడని నిరసించినను ఆయన సంఘమునంగు అవగతమయెను. ఇప్పుడది అగతమును పోయినది.వర్తనానువారసను ఎత్తుకొనగల్గినది.ఆయనకోరికల పండిన పంటకు మంచిదబ్బు వచ్చును. లేకకు కావలసినవాని యన్నిటినియే మోలనే యిచ్చును. ఆర్థికబాతియంతయు విచ్చిన్నమైనది. ఒకపని కింకొక పని మారకము పోయి కొనుక్కొనగలసి వచ్చెను. పండినపంట తీసికొని పోగా దానిఖరీదుమాత్రము మిగలును. ఈదరలు మారుచుండును. డబ్బు అప్పిచ్చునాతనికి ఇప్పుడు సాగుప్రయోజనము పోయి యింకెవలెనైబడి తినవలసినవచ్చెను.కుయుత్తల కాపిటలనుమలన అది విశేషయమగుటచే ఇండియాలో మంచివానికైనను వివాళ మగుచుండెను. పాశ్చాత్యాభివృద్ధిమాగ్ధములు ప్రాచ్యోకాభివృద్ధిమాగ్ధములు గావు. కనుకటి పరపతివద్దకు లన్నియు తలక్రిందై, కాటకగతుడోపాదుము లన్నియు పోయి వెనుకటి ఆర్థికమంతయు వివాళనమై, యీవివాళనమునుండి అభివృద్ధి వచ్చునని సంతోషించి ఆనందించుచుండుట యేమాత్రమును మంచిది గాదు"

నిరాఘాటపార్శ్వమిశ్రము

ఇట్టి హెచ్చరిక యిప్పుడును గావింపబడలేదు. భారతదేశము నలనమై యుండునైనను ఈ మాటల నలక్ష్యము జేయ పిలులేదు. స్వాభావికముగ అభివృద్ధి జేసిన పాశ్చాత్యదేశమునందుగూడ యంత్రములప్రతిభ విజయగతము గాలేదు. అట్టితరీ వానిని ఇండియాలో తెచ్చి పాతనపుడుమాత్రము విజయమంద నా? అమెరికా చూడుడు. ఈ మధ్యనే న్యూయూయ్కుపట్టణమందు ఆ యంత్రములపధ్య పాడు గాలి పిల్చునలన పనిజేయువారల కొల్లు మామూలు బరువుకన్న 15 పానులు తక్కువున్నటుల చ్చడువుమంటిని. ఇల్లులేక, వాకిలిలేక, డబ్బులేక జనసామాన్యము నిరాఘాటమగు పార్శ్వమిశ్రము ననుసరించుచున్నది. మరియొక్క చైత్రున భనవంతులు అధికారముతో సంతోషము నడుభరించుచు నెవరైనను సరే తమయంత్రపుప్రకారము సంచరించునట్లు జేయుచు, స్వప్రయోజనముల గడపుకొనుచున్నారు. ఇట్టిమహాసంస్కర్షణ ముడయించుటచేతనే మార్క్సిజము, లెనినిజము, బోల్షివిజము కలయెత్తి నాగరకత సంతకు వమ్ముజేయునట్లు భయ పెట్టుచున్నది.

ఈ విషయము నిరాంతరముగ సుదీర్ఘముగ పోవుచుండే నేని భవిష్యత్తు భూముగ నుండును. ప్రపంచము యథాస్థితిని బొంది సామ్యముగ నుండవలెనన్న, ఈ ప్రకృతి నిరంధమును. మానవినాశకముగ నుండు విషయములన్నియు దూపునాయలగును. దాని కట్టి జీవితసాంవ్యభివృద్ధియునులేదు. అది యంతయు నిస్సాగముగ నున్నది. సాంద్ర్యాభిరుచిని పట్టి చూచిన అది తుంతస్వమే యగును.

ఆధునిక నాగరకత

ఆధునిక నాగరకతను గూర్చిన యీ విషయము డాక్టరు ఆర్. ఆస్టిక్ ప్రోచనుగారి నక్కగ వర్ణించుచు ఆధునికనాగరకత వికారమునకును, చేతిపనుల అదృశ్యమహిమకును బోధిరి. ఆరణ్య యీ యింటిపద్ధతకును గుడ్డను గూర్చిన వ్రాయుచు నిట్లు వ్రాసెను.

"యంత్రములనిద కాకగ నిగూర్చి రుండుచూడెండు మనదుస్తులను గాక న్యయముగ ఇంటికద్ద కడికి నేనిన గుడ్డలను సగము జీవితము గడపువాడు భరించునెడల ఒక పురాతన పరిశ్రమ పునరుద్ధరింపబడును. బోతీయవస్త్రసంస్కరణమును అనుభవములొక దెచ్చుటనుగూర్చి చాల చెప్పవలసియున్నది. మనము కొనునట్టివన్నియు నేపరి సిక్కులలో తయారగుచున్నవియో వాని నన్నిటిని తెలిసికొనవలయును. అప్పుడు నోరునాయిలేక ఫ్యాక్టరీ పనివలన తయారగు కస్తువులందుకన్న చేతితో జేసిన వస్తువును జూచినపుడు సంతోష మెక్కువగును. ఇప్పుడు మనస్సులు ఒక ఫ్యాక్టరీ కలపడినవి. దానికి తగినవస్తువులున్నవి. అవి ఒకదాని కొకటి తగ్గిపోయినవి."

ఇంగ్లాండు భారతపరిశ్రమల చంపివేయిధము

భారతపరిశ్రమలను రక్షణ నొసంగకుండ, ఇంగ్లాండు వానిని అణచివేయుటకు శక్తివంత సుపయోగించెను. ఇండియాకు ఇంగ్లాండు చేసిన అపరాధమునంతను వివరింప గచ్చముగ నుండును.

భారతదేశపు నేతగాండ్రకును చిత్రకారులకును గావించిన దురంత అన్యాయములను వివరించుచు పట్టును చుట్టువారల బొటన వ్రేలు తెగనొట్టి చుట్టుటకు వీలులేకుండ జేసినటుల బొట్టుగారు దెలుపుచున్నాడు. కొల్లను చరిత్రకారుడు వ్రాయుచు "నిందాశ్చర్య మేమియు లేదనియు; విదేశపు ఉత్పత్తిదారులు రాజకీయ అన్యాయసాధనముల ప్రయోగించి సమానమతులతో పోటీ జేయువానికి ఊహిరాడకుండ జేసి" రని వ్రాసెను.

వివ్యావంతుల కొక విజ్ఞప్తి

"లాంక్ షైరు మూలముగ మనదేశము నీచమై నిరాధారమై పోయినపుడు ఇంకను అచటి గడ్డలను దెప్పించియే ధరించెదరా?" యని నేను భారతవిద్యావంతుల నడిగి చున్నాను. విదేశపు విలువ గుడ్డ మనదేశముపయి బరువుగ నుండలేదా? నే నిట్లు మాటాడట లాంక్ షైరుపై జ్యేషఠములనగాక, మీరు విద్యావంతులు విదేశీయుల గుడ్డలను తెప్పించక పోయిన యెడల లక్షలకొలది మంది అన్నము

పుట్టునను ప్రేమతో నిట్లు మాట్లాడితిని. ఇందుకల్ల మన సారిత్రామిక ఆర్థిక రాజకీయ విధానము మాత్రమే మార్చవలెనని ప్రవేశించెను.

మహాత్మునకు వినుతి

మిత్రులారా! నే నింటికి క్రిస్టోపన్యాసము గావించి మీకు కష్టము గలూ తేసినందుకు తుమింపని శను. మనస్సున కొక విషయము కష్టము గలూ తేసినపుడు ఆపుకొనట కష్టము. ఎన్నియో విషయములు బహుమదేయ. నేను చెప్పినది చాలవఱకు అవసరము. ఏలన గా నాకన్న నెక్కువగా మాటల చేత కాక జీవితాద్యములనలన నన్య మోక్షుని జూచి దాని సత్యమును నమ్మిన మీ యెదుట నేనింతగ జెప్ప నక్కరలేదు. ఆకుప్పకలెరుడు ఖద్దరుఅంగవస్త్రమును ధరించి, మాన గాంభీర్యముతో భారతదేశమంతయు ప్రబోధము గాంచుటలు జేసెను. ఆయన విధించిన ఆద్యముల నొందుటకు ఎంతటి కష్టముల

వైన బొందుటలు జేసెను. అట్టి మహాత్ముని ప్రబలిన్న పమునకు నా స్వల్పమాత్రము విన్నపమును తోడుజేసెదను.

నేను చెరిగిమినప్పటికీ నాదృష్టి కుంతయు ఒక వివాద తెలుసు లులో ఇంకపట్టిలెనుక నున్న భారతమహాత్ముని దివ్యపరిశుభ్రాత్మవైబోవుమన్నది. ఆయన భారతి మోక్షమార్గము నాలొందించి బోధించి వీరిం చెన. ఆయన భౌతికశరీరము అచ్చటనున్నందులకు మనము గుఱుమును బొంది పిగ్గుపడవలయును. వివను ఆత్మ మహితో నే యుండి యెప్పుడు మనము మందమతిలో బడిపోయినను శానెత్తుచుండును. ఆ ఆత్మనివ్యాప్తము మనలను స్వాతంత్ర్యహక్కును దీసికొని పోవు గాక! మనము అట్టి ఆదిగృపురుషుని నుచితముగ ననుసరింతుము గాక!

గాంధీమహాత్ముకు జెనో

అఖిలభారత స్వచ్ఛంద సేవకుల మహాసభ - కాకినాడ

శ్రీయుర జవహరిలాలు నెహ్రూగారి యుద్బోధనము

అధ్యక్షుడగు జవహరలాలు నెహ్రూ గారు పన్యసించుచు మాతృ నేతముయొక్క దాస్యబంధములను తొలగించి విముక్తి యొనర్చుటకును, భారతదేశమునకు సేవయొనర్చుటకును అధికమగువర్తనను సంపాదించుట ఎట్లు? అనునదియే ప్రస్తుతసంస్థానముడివిషయము. “స్వాతంత్ర్య పీఠము గా నిచ్చట సమావేశమైతిమి. వీరులవలె మనము కార్యకూలము గన్వయపరలెను గాని మాటలతో సంతృప్తిపొందరాదు. స్వాతంత్ర్య దేశమయొక్క పీఠముకద్ద బలియగుటకు సిద్ధముగ నున్న గొప్పస్వచ్ఛంద సేవకదళమును మన మేర్పరుపవలెను. భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదనోద్యమమునకు దౌర్జన్యరాహిత్యమే పునాది. అందుచే భారతదేశ మున కుపయోగపడు సేవ నొనర్చువారు స్వచ్ఛందసేవకసంఘములు దౌర్జన్యరాహిత్యమును మూలసూత్రముగా నంగీకరించుట యవసరము.”

క్రమశీత నావశ్యత

భారతదేశములోని స్వచ్ఛంద సేవకదళముల పుట్టుకనుగురించి యు అభివృద్ధిని గురించియు, ప్రభుత్వమువారి సేవకసంఘములను చట్టవిరుద్ధములుగా నిర్ణయించినపుడు ప్రజలొసగిన ప్రశ్నగృత్తరము నుగురించియు నుడువుచు, జాతీయోద్యమమునందు వివిధవిషయము లందు విజయముగాకపోయినందువలన గాన్పించులోపమును, నాగ పురవిజయము పూర్తియైనచేసినది అధ్యక్షుడు నుడివెను. “వేలకొలది భారతీయ యువకులు ధైర్యముతో బాధల నెదుర్కొని కష్టముల భరించిన విషయమును మీరెరుగుదురు. అనసరమైనపుడు పిలుపుదగిరి నతోడనే ఇంకను వేలకొలది ముందునకు వచ్చెదరనుట కెట్టి సందియ మును లేదు. మనస్వచ్ఛంద సేవలలో క్రమశీతన మొంతకూన్యముగ నున్నదియు, అట్టిశీతలన నిదివఱకు మనయుద్యమమునకు ఎంతవఱకు గలిగినదియు మనకందరకును దెలియును. ఇది స్వచ్ఛంద సేవకుల తపస్స గాదు. క్రమశీతనము కవాతును నిగ్గత్వ మొనర్చి మనశక్తిసంతకు ఉద్బోధనలందును, విజ్ఞాపనలందును వెచ్చించుట మనతపస్స. క్రమశీ తయు తరిగీతును గలిగి నైరుకులవలె పనిజేయువారు అవసరము, లేక ధైర్యముకుభార, తరిగీతులేనివారును బాధల నొర్చి కెయిలీకు వెళ్లగల

వారు అవసరమునను ప్రశ్నను మన మిప్పుడు పరిష్కరించుకొనవలె ను. తరిగీతును, క్రమశీతయు గల దళమునే సంపాదించుటకు మనము ప్రయత్నింపవలెనని నాదృఢాభిప్రాయము. అట్టిశీతలు లేనిది, మనప్ర యత్నములును సాహసధైర్యములును సఫలములు గాజాలవు.”

నిర్మాణసూచనలు

తరిగీతును, క్రమశీతయుగల స్వచ్ఛంద సేవకలనుండి కొంతమంది దివి నిర్మాణకార్యక్రమమునకును కొంతమందిని కాననతిరస్కారము నకు నిగ్గయింపవలెను. వీరుబాధ్యతాయుతమును కార్యమునకు నియ మింపబడక పూర్వము, కాంగ్రెసు స్వచ్ఛంద సేవకుని ప్రమాణమును జ్ఞానవలెను. కాంగ్రెసు నాయకులనుండి పూర్తి సుగుసహాయములేదని స్వచ్ఛంద సేవ కోద్యమము జయప్రదము గాలలదు. ఈ యుద్యమము ప్రత్యేకముగా నున్నయెడల రెండుకాఖిలవారికిని పరస్పరసంఘటిసోప ద్రవము గలుగు సవకాళము గలదు. అందుచే నీ యుద్యమము కాంగ్రె సునకు లొంగియుండవలెను. అఖిలభారత జాతీయ సంఘమువారు ఈ యుద్యమమును సరిగ నడపుటకు ఒకవిధానమును నిర్ణయింపవలెను. రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘము లాయో మ్రములలో స్వచ్ఛంద సేవక సంఘము నేర్పించి నడపుచుండవలెను. అంతేగాని రాష్ట్రీయ సంఘము కంటే తక్కువ సంఘము లెక్కుము నైనికసంఘత్వవహరములలో జోక్యమును పుచ్చుకొనరాదు. వివిధరాష్ట్రములలోని నైనికసంఘముల యన్ని టియంగును సహకారము నెలకొల్పుటకు గాను అఖిలభారతస్వచ్ఛంద నైనికపరిపాలనాసంఘ మొకటి యుండవలెను. ఈ సంఘమువారు కాంగ్రెసు న్యాయ కమిటీవారిసూచనలప్రకారము పనిజేయుచుండురు.

అఖిలయొక్క నిజమగు బలము వారి క్రమశీతనమునందే ఇవిడియున్నది. స్వచ్ఛంద సేవకసంఘములవారు వారియదగ్గరమును గమరించి అందువలన లాభము నందవలెను. చీకటిరోజులు గడచినవి. తిరిగి పని ప్రారంభింపబడుచున్నది. ఇంకను కొన్ని అవకాశములు గాన్పించుచుండవచ్చును. కాని దేశముకొరకు పోరాడుటకు ప్రారం భించుటకు ఒక్కడుభగవంతునిమనము జాలను.

అఖిలభారత హిందీ సాహిత్యసమ్మేళనము-కాకినాడ

అహ్మదాబాద్ నుండి వచ్చిన అఖిలభారత కాకినాడను నాగేశ్వరరావు పంతులుగారి ఉపన్యాసము

హిందీసాహిత్యసమ్మేళనముయొక్క విశేషాధివేశ సంవత్సరము నందు ఆంధ్రరాష్ట్రపతీయైన తనకు స్వాగతించు నొసంగుల భాగ్యము గలిగినందుకు సంతసించుచు నేను విశిష్టమునకు స్వాగతించు నొసంగుచున్నాను. హిందుస్థానిభాషకు నిలుచునైన ప్రయోగ తేత్రమునకును దక్షిణాపభాషకునందు గల కాకినాడకును విశేషాంతరము గలదు. కాకినాడ సామాన్యమైన తేత్రపట్టణము. కాకినాడ ప్రయోగలవలె పుణ్యతేత్రము గాని ప్రాచీనపట్టణము గాని కాదు. ఈ సామాన్యపురమునందు సంపన్న గృహస్థులైన తమకు సదుపాయములను గల్పించుట దుర్లభము. పదాధ్యాభాషమువలన లోపములు గలిగిన మా సంకల్పము సత్కారముగ గ్రహించి మా లోపములను పన్నించుదురుగాక. శతభాషావ్యవహారములందు తేత్రభాగమునకును దక్షిణదేశమునకును భేదమున్నను అనాధిపత్యమైన భారతసంస్కారము భారతదేశమును బలకంఠమైన భారతవాళిములచేతను గాక భూమిపై క్షేమ జ్ఞానపాశముచేతను బంధించుచున్నది. పశులదృష్టిలో మానవులు జ్ఞానపాశముచేతను భారతమయంగాములను బంధించి విశాలమైన భాగ్యమునుండి భావైక్యమును గల్పించిరి. సంస్కృతభాష మేజాత్రులు ప్రాంతాగమములు మతచారములు సమానప్రయోజనములు నానాప్రాంతములందుగల భారతవృక్షములను బంధించుచున్నది. భాషలు వేరునను భాషలు సమానమైనపుడన్యోన్యవిశ్వాసము కలుభము. ఎంగమహారాష్ట్రమూర్ఖరక్షాటకాంధ్రాదిభాషలు వేరునను సామాన్యసంస్కారము భేదభాషము సంతటంపజేయుచు సహజబంధక్యమును పోషించుచున్నది. సామాన్యసంస్కారము గల ప్రజలకు సామాన్యభాషప్రయోగము సుకరముగవచ్చును. సామాన్యసంస్కారము లేని ప్రజలకు సామాన్యభాషప్రయోగము దుష్కరముగవచ్చును. సామాన్యసంస్కారము గల భారతప్రజలకు స్వదేశీయమైన హిందుస్థానిభాషను నేర్చుకొనుటకుండు ల సామాన్యమును విశేషమునైన యాంగ్లభాష నభ్యసించుటకుండు గలుగవు. సామాన్యసంస్కారమునకు దోడుగ భాషాబంధమును హిందుస్థానిభాషను భారతభింధమునకు సామాన్యభాషనుగ జేయుటకు దగియున్నది.

ఈ యనుకూలపరిస్థితులను వినియోగించి హిందీసాహిత్యప్రచారమును హిందీభాషప్రచారమును జేయుటకు 1911 వ సంవత్సరమునందు పండితమదనమోహన మాలవీగారియధ్యక్షత క్రిందను కాకినాడరమునందు గూడిన హిందీసాహిత్యసమ్మేళనసభ సేదాంధ్రదేశమునందు గూడుట విచిత్రముగ దోచును. ఈ విచిత్రమునకును నితరవిచిత్రములవలె గాంధీమహాత్ముడు గారణభూతుడు.

హిందీసాహిత్యసమ్మేళన ముపక్రమించిన కాగ్యమును గాంధీమహాత్ముడు సహజపరిణామమును బోధించెను. హిందుస్థానిభాష భారతభూమికి సహజముగ సామాన్యభాషయై యున్నది. ఈ భాష కులభముగను దేశమువందలవంతులు తెలియుచున్నది. వీరైనను నీభాషను విజ్ఞానలాభమునకు గాకను సామాన్యలాభమునకు నేర్చుకొనుచున్నాడు. నిరంతరము స్వదేశీప్రయోజనమున కాంగ్లేయులు సంసిద్ధముగ నున్నపుడు ఆంగ్లభాషకును విజ్ఞానమునకును వ్యాపకము గలుగదు.

7 కోట్ల మహాత్ముగియులను 0 కోట్ల హిందుస్థానులను 8 కోట్ల యిరుగులును.....కోట్ల ప్రజలు గ్రహింపగలరు. ముప్పది కోట్ల ప్రజలయందును 25 కోట్ల ప్రజలకు సామాన్యముగ దోసిన హిందుస్థానిభాషను భారతరాష్ట్రభాషనుగ భాషానుడె చేసెను. బ్రిటీషుప్రభుత్వము కోట్లకొద్ది రూప్యములను వ్యయముచేసి 150 ఏండ్లు పాటుపడియును 100 కి 9 మంది మాత్రమే ఆంగ్లభాషను నేర్చినవారగు గలరు. ముప్పదిమూడు కోట్ల భారతీయులందు 25 కోట్ల ప్రజలకు హిందుస్థానిభాష సహజముగ నభ్యసించుచున్నది. నాలుగువందల యేండ్లు భారతభింధమును బాలించిన మహాత్ముగియసోదరుల కీభాష మాతృభాషవలె నున్నది. ఇంకను 100 ఏండ్లు గడచినను ఆంగ్లభాష ఎన్నిటికిని రాష్ట్రభాష గాకలదు. ఆంగ్లేయులు భారతభూమిని భాగ్యభాగముల కేర్పడిన పాడిచూపునకు జూచుచున్నారని భారతరాధనమున కేర్పడిన స్వతేత్రముగ జూచుటలేదు. సందులనుగట్టి యాంగ్లభాషను రాష్ట్రభాషను జేయుటకు కేసడి ప్రయత్నములన్నియును నిర్ధకములై భారతబంధనమునకు దోడ్పడుచున్నది. పాశ్చాత్యసంస్కారము భారతదేశవప్రవాచమును సంకుచితము చేసినది. భాషయందును భాషములందును విజ్ఞానమునందును క్షితిగనులందును పరాధీనస్థితి యేర్పడినది. మనలక్ష్య మంతయును మనకు దెలియని విదేశీయభాషమీదను విదేశీయ సంస్కారమునందును నిలిచి చునట్రకు కే దుర్భగమైనది. మిట్టను లైరసాదుఃమీదను గల యభిమానము మహాభావులైన పోతనకులసీదాదులమీదను లేదు. ఇల్లు ఒళ్లు గుల్లయై ఇరువదేండ్లు శ్రమపడి సాధించిన భాషయను విజ్ఞానమును నాతోడ్పడణమునకు గాకను అశ్మబంధనమునకు దోడ్పడుచున్నది. పరాధీనస్థితిని ప్రతిక్షేపమును సంస్కరింపజేయుచు దురాధ్యక్షులైన భాషాసంస్కారము లాతోడ్పడణమునకు దోడ్పడుట దుర్లభము. దేశోద్ధరణమున కార్యసమర్పణము చేసిన లోకమాన్యులకు లోకమాన్యుని గాంధీమహాత్ముని మహాపరాధులనుగ నిర్ణయించిన సంస్కార మతోడ్పడణమునకు నిరుపయోగము. ఈసత్యమును తాగుగ గ్రహించిన గాంధీమహాత్ముడు హిందీభాషను రాష్ట్రభా

మనకు జేయుటకును గల యవసరమును గ్రహించి కార్యాచరణ మునకు బానుకొనెను. కాంగ్రెసువ్యవహారములందు నిరాటంకముగ జేయున్న యాంగ్లభాషయు యిద్రోవి హిందీభాషను సింహాసనము నెక్కించి దాని పుష్కలము నొసరి భారతజాతీయజనమునందు నూతనశక్తియు నిర్మించెను. జాతీయ జీవనిర్మాణము స్వల్పసంఖ్యా కులైన యాంగ్లవిద్యాసంభవులనుండి బహుసంఖ్యాకీలైన ప్రజా ముఖములను జేసెడి. శేకమునం దంతటను హిందీభాషాభ్యాసముమీద సభింపబడిరిగినది. హిందీసాహిత్యవ్యాపనమునకై కంకణమునుగట్టు కొనిన సాహిత్యసమైక్యత సంస్థాపకీలు చెన్నపురియందు కేంద్ర కార్యాలయమును స్థాపించి దక్షిణప్రాంతమునందు హిందీప్రచారమునకు దోడ్పడినవిధమును నాంధ్రదేశమునందలి హిందీప్రచారము విశదము చేయుచున్నది. హిందీప్రచారమున కాంధ్రదేశమునకు ప్రథమ త్యాగింబనముగాని ప్రజాదగణముగాని విశేషముగ లేకపోయినను యవజనోత్సాహము కలనకు ప్రచారకులయత్నాహములనను ముఖ్యముగ శ్రీయుతులు హరిహరశర్మ వ్యాపీశేకశర్మగారుల పూనికలనను హిందీప్రచార మతిత్యంతకఠినవ్యాపించినది. ఆంధ్రదేశమునందు వ్యాపించిన విధమునను ద్రవీడక గొట్టక దేశములందు వ్యాపింపలేదు. హిందీ సాహిత్యసమైక్యతమునకు చెన్నపురియందలి కేంద్రస్థానమువ్వారా చేసిన సహాయ మాంధ్రదేశమునందు హిందీప్రచారవ్యాపనమునకు గొంత దోడ్పడినది. అందుల కాంధ్రులపక్షమున కృతజ్ఞతను దెలుపుచున్నది. ముందును హిందీ సాహిత్యసమైక్యతనువా రాంధ్రహిందీ కార్యాలయమునకు పూర్వమువలెనే సహాయముజేయుదురని నమ్ముచున్నాను. ఆంధ్రదేశమునందు హిందీప్రచారము స్వయంసహాయముమీదనే యాధారపడియున్నది. ప్రజల విరాళములే ఈయన్యమును నింతవరకును బోషించినవి. ముందును నీయుద్యమము సభింత సోత్సాహముతో నాంధ్రులు పోషింపవలసి యుండును.

ఆంధ్రయశజనలందు హిందీ ప్రచారమునట్ల గల శాఖిసానమే ఈవిశేషాధికారమునకు కారణము. భరితఖండమునందలి సహజమైన భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రవిభాగములను బ్రిటీషు ప్రభుత్వచుద్ధాన్నము చేసి దేశభవలను కుష్కింపజేసినది. మాడు నాలుగు దేశభాషలు కలిసియున్న రాష్ట్రమునం దేభాషకును పోషణయు లేక అన్ని భాషలును క్షీణించివి. రాజీయపరిభాషము గల కాంగ్రెసు దేశమునందలి సహజమైన భాషాప్రయుక్త భాషావిభాగములను నవలంబించి ప్రజాజీవనమున కుత్తేజము గలుగ జేసినది. ప్రజలు మాతృభాషాముఖమున కవ్యవహారమును ననువల విధము బోధ్యమైనది. అన్ని వ్యవహారములకును నాంగ్లభాషయే సాధనమును తెల్లిభావ మంతరించినది. ఆంధ్రదేశమును నొక కాంగ్రెసు ప్రాంతమునకు నంకితరించుటవలననే ఆంధ్రదేశమునందు కాకనాదలందు కాంగ్రెసుగూడుటయును హిందీ సాహిత్యసమైక్యతనును గూడుటయును సాధ్యమైనది. ప్రత్యేకస్థితిలనను రాజకీయవ్యవహారములందుగలిగిన ప్రయోజనములను సఫలము చేయుటకు గాను హిందీ ప్రచారమునకు ప్రత్యేక కార్యాలయమును స్థాపింప వలయు నను సంకల్పము గలి

గినది. ఆంధ్రదేశమునందు ప్రాంతిక కార్యాలయమును స్థాపించుటవలనను హిందీ ప్రచార మధికవేగముగ జరుగుట నిశ్చయము. ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వము లిగి స్వయంపోషణయును కన్గమైన ప్రాంతములందు ప్రత్యేకకార్యాలయములను స్థాపించుటయును వ్యవహారధర్మము. అసంబద్ధకార్యాలయమును స్థాపించుటను హిందీసాహిత్యసమైక్యతను కొంతపహాయమును జేసినను భారతమంతయును నాంధ్రులమీదనే నుండు నని యాంధ్రులు గ్రహించి పాటుపడవలసియుండును.

హిందీప్రచారమును జేయుటకును సాహిత్యసమైక్యతనువిమళము కొన్ని సంవత్సరములు గానుచున్నది. హిందీసాహిత్యవ్యాపనమునకును హిందీవ్యాపనమునకును సన్నిహిత సంబంధ మున్నను లేదు. విధములైన వికాసములను నుత్తీర్ణములనుంకలె దక్షిణ ప్రాంతములందు సాధ్యము గాను. ఆంధ్రదేశమునందు హిందీప్రచారము వ్యవహారగ్రహణను మనుమన్నిగిగాని సాహిత్యవ్యాపనవార్థమననుగట లేదు. సాహిత్యము మాతృభాషమైన ఆంధ్రభాషాముఖముననే జరుగవలయున్నది. ఈలక్ష్యమును యిద్రోయుట కలనను గలిగిన జననగంపలను ఆంగ్లభాషాప్రచారము విశదముచేసినది. ప్రజలు జుండు సహజరీతిని విజ్ఞానవ్యాపనమును సుదగ్గరమైనది. ఆను సగజాలములందు తిరిగి విస్తృతముండుటకై ఆంధ్రదేశమునందలి హిందీప్రచారకార్యాలయము శ్రద్ధను వహింపవలయును.

హిందీయసహాయుడైన సమైక్యతనునకును భారతజాతీయశక్తి కుటును స్వధర్మనిర్వహణమునకును స్వాధీనస్థితికిని సాధనమైన హిందీ ప్రచారవిషయమై మహాసభ యందు విమర్శావ్యవహారము చేయబడి సాధనలు నిర్ణయింపబడును. కాంధీ సహాయుడు జాతీయవిద్యకు రాటును, హిందీ మూలాధారములని చెప్పియుండెను. మహాత్ముని నిష్పంధకాలమునను వారియపదేశాల నాచరించుచు నున ధర్మమును స్వగ్రహించి శేకమోక్షమునకు పోలుపడుట మనవిధిగ నున్నది. దేశభిరుదును త్యాగమూర్తియును విద్యాగుంపగుడునునైన శ్రీయుత జీవీజనుకలలు బహుగాని యాధిపత్యముక్రిందను హిందీ సాహిత్యసమైక్యతసహజము జలప్రదయుగ జరుగుటకు ధికంతుని వేడుచు ఆంధ్రదేశపక్షమును మాస్వాగతంబును గైకొని లోపభూయిష్టమైన భక్తియుక్తిమైన యాతిధ్యమును స్వీకరించి మయ్యకృతార్థులగు చేయుటకును మిమ్ములను వేచుచున్నాను.

భారతవర్షమున ఏకజాతీయ ఏకదేశమననిన ఏకభాషయు ఏకలిపియునుగూడ నుండుటవలనను, ఏలిపిలో అన్నికట్టములను సరిగా వ్రాసవలగునో అలిపియే ఏకలిపిగా నుండవలెనని, అట్టి లిపి నాగరీలిపి యొక్కట్టియే యని నాఅభిప్రాయము. హిందీయ ప్రసంగముతో పాటు ఉరుగుభాషలు ముసల్యములు ఉరుగుభాషతోపాటు సంస్కృతమును (నాగరీ) అభ్యసించి భాషాప్రగతి మునరది హిందీ ఉరుగుభాషల నభివృద్ధికొనింపవలెనని గాధి నరసింహు డాశీరించెను. దక్షిణాపథమును నినసించుచున్న మనము హిందీ సంస్కృతభాషల నభ్యసించుటకు నాగరీలిపినిగూడ నభ్యసించి మేమునుబడకువలెను. ఇష్టమున్నవారు ఉరుగుభాషలనుగూడ నభ్యసించవలగును.

శ్రీయుత బాబూ రాజేంద్ర ప్రసాదుగారి అధ్యక్షకోపన్యాసములోని భాగములు

ప్రపంచమునందలి భిన్న భిన్నము లగు రాష్ట్రముల మును, జాతులయును చరిత్రయును చాచినచో రాష్ట్రములలోను భాషాసాహిత్యములను ఘనీభూతములు సంబంధ మున్నట్లులు లోమను. ఇట్లుండుట సహజము కూడ. ఏదనగా రాష్ట్రములలో నేమి జాతీయతలో నేమి సామ్యమునది ప్రధానమున సంయు. ఇప్పుడి ఎంబ వ్యాపకత్యముతో మన్ననంతటికిరవ్యయ రాష్ట్రములలో కలుగును. ఈ లక్ష్యములలో గూడ తక్కిన మన్నియికిని భావైక్యమే మూలకందము. రాష్ట్రముల వానింట్ల సాధనము లగు భిన్న భిన్నములు తమతమ భాగములను సమర్పించు మెట్టిదివికాగల్గిన నే భావైక్యమునకు సాధకత గల్గును. ఈ సహకార్యమును సాధించుకొనుటకై ఏకభాషాసామ్యతల అవసర మగుచున్నది. సాహిత్యమున నేమనుకొంటికి మనుష్యజాతియొక్క ఉన్నతాత్మభివృద్ధియును సుంపక లిసుందవలయును అగు భావగుచ్ఛమే సాహిత్యము. ఈ గుచ్ఛమునం దివిడియున్న బాహిరమును సౌందర్యము అంతరమును సాగంధ్యము మనస్సులను మోహింపజేయుచున్నది.

భాషయు తత్వవేదనమును, ఉన్నతపథము లందరి పసంతకలుకును ఆలూచి నిర్మిచి నొందాలము. ఎప్పుడేరంతను ఉన్నతపథము నందగలచో అప్పుడు లిద్వికాస నూజాతియొక్క సాహిత్యగోపమున నేయుండగలదు. కనుక నేజాతియొక్క గాని రాష్ట్రముయొక్కగాని విజృంభణముతోపాటు ఆజాతియొక్క గాని రాష్ట్రముయొక్క గాని సాహిత్యము కూడ ఉన్నతని విజృంభణము నొందుట స్వాభావిక మగుచున్నది. ఇట్లే సాహిత్యముయొక్క అనంతరూప తజ్జాతియొక్క గాని తద్రాష్ట్రముయొక్క గాని పరిసరికినై నాధారపడియుండును.

ఉదాహరణమునకై ఇదిరప్రమాణము లేల? భరతవర్షముయొక్క చరిత్రను తీసికొనడు. మహాభారతము రామాయణము ఉపనిషత్తులు మున్నగునవి మనశోక సుయ్యన్న నిధితి నొందిననాడు వ్రాసినవేకదా. శాధులయొక్క రాజ్యము భరతవర్షమున ఆమూల్యగ్రము వ్యాపించి వారియొక్క ప్రభుత్వ గౌరవాదులు ఖండారములకు వైతము ప్రాకిననాడు సాహిత్యమును సాహిత్యమును వారి సామ్రాజ్యముతోపాటు నిరవధిమగు నొప్పత్త్యమును గడించుచు వెలుగ సాగినది. శాధుగమునాటి చరిత్రను నెటిగిని సుప్రసిద్ధ చారిత్రికుడు డాక్టరు రిషా చేరిదన్న ఏమనినాడో వినుడు—“రాజవైతిక నిధితోపాటు భారతవర్షమునందు భాషాప్రాధనముయొక్క కేంద్రము కూడ మార్పు నొందుచువచ్చినది. తొలుకొల్ల ఆ కేంద్రము పంజాబునందును ఆరేని కోసలమునందును ఆ పిమ్మట మగధనేకమునందును ఉండెడిది. చిహ్ను సంస్కృతభాషయే సుప్రభారతవర్షమునకు ఏకభాషగా మన్ననాడు కూడ పశ్చిమభారతమునందు— (అనగా భరతఖండముయొక్క పశ్చిమప్రాంతములందు) ఆయా ప్రాంతీయములగు భాష లున్నట్లులు తెలియుచున్నది.” మఱియును డాక్టరు రిషా అభిప్రాయము ననుసరించి శాధుగము భారతీయ సాహిత్యముపాలిటి ఒక స్వర్ణయుగము. శాధువర్తముయొక్కయును

శాధుసామ్రాజ్యముయొక్కయును అవసరిక పిమ్మట వైదికమతయును వైదికజాతియును మరల తలచుచున్నచోపాటుగా సంస్కృతభాషయును సాహిత్యమును కూడ మరల విజృంభించినట్లు పొడగట్టును.

భారతీయచారిత్రకపండితులలో మిక్కిలి భారతీ వహించిన డాక్టరు భండార్కారు కూడ వ్రాసినాడు గదా—“శాధుగమునందు చరిత్ర తలచునాడు నే బ్రహ్మవిమలము మెల్లగా విజృంభింప సాగినది. అందునక పోలిభాష ద్వారా నిర్వృత్తిమగు శాధుమంతయును అది మొదలుకొని సంస్కృతభాష ద్వారా నిర్వృత్తిమ కా సాగినది. ఆకాలపు సంస్కృతభాషయొక్కయును ప్రాంతీయములగు దేశభాషలయొక్కయును చరిత్రయును గమనించినచో రాజనీతియొక్క ఆక్రమణ నిధి గోచరింపగలను. క్రమక్రమముగా భారతవర్షమునందు మరల హిందూమతము రెండవమాలు స్థాపితమై గుప్తసంస్కృతలగు రాజుల ప్రభుత్వము ఏర్పడిన పిమ్మట సంస్కృతసాహిత్యమునకు గూడ మంచి దినములు వచ్చి పునర్విజృంభణము కలిగినది. మహాకవి కాలిదాసు భట్ట బాణుడు మున్నగు కవిపుంగవుల యావిర్భావసాభాగ్యము ఈ విజృంభణకు గల్గిన ఫలితమే!” అని.

“గుప్తరాజుల రాజ్యపాలనము—అనగా దాదాపు క్రీ. శి. ౪౦౦-౪౫౦ కలకు గల కాలమున—ఆగ్రా నాలుగయును కల్యాణులలో— అన్నివిధములగు క్షేత్రములందును అత్యధికముగా మనోవికాసనిధి కలిగినట్టి సమయము. ఈ కాలమున విదేశరాజ్యచరిత్రలలో పోల్చువలసి వచ్చినచో అంగచరిత్రమునందలి ఎరిజబెత్తు కాలముతో పోల్చువలయున్నది. భారతవర్షమున కాలిదాసుమహాకవియొక్క ప్రతిభయును— ఇంగ్లండులో షేక్స్పియరు నెదుట తక్కిన కవులవలె నే—భారతవర్షపు ఇతరకవు లందఱును నిస్తేజస్సు లగుమండిరి. కాని ఎరిజబెత్తు నాటి సాహిత్య మెట్లును షేక్స్పియరు లేకన్నను ఉన్నతకోటికి జెంది యుండెడిదో, అట్లే భారతవర్షమునందు కూడ కాలిదాసుని గ్రంథములు మిగులక పోయినప్పటికిని, ఇతిరక్తుగ్రంథము లైనను సాహిత్య దృష్టి ఆకాలపు ఆ గర్వస్పృహకైని గూపింపగలియే యుండెడిది. నృపకటిక ముద్రాగాక్షసములు కూడ ఈనాటికే యందును.”

ఇక హర్షవర్ధనునిరాజ్యము ఒకతైపు హిమాలయము మొదలు చేసికొని సమ్రాజ్యమునప్రాంతములు సూర్యరశమి సూర్యరశమి విజయను విస్తృతి నొందినది. సుప్రసిద్ధ చివామూర్తికుడు హ్యూను తనగు హర్షవర్ధను రాజ్యవ్యవస్థాదులను మిగుల ప్రశంసించుచుయే గాక మిక్కిలి ధర్మాస్మృతకు రాజకీయరచయియును బొగడియున్నాడు. హర్షవర్ధనుడు మున్నగు గుప్తవంశీయులగు రాజులు కేవల మొక్క ఉత్తరభారతవర్షమునేగాక దక్షిణమున చిట్టివివరవఱకు గూడ తమ రాజ్యమును వ్యాపింపజేసిరి. హర్షవర్ధను కేవలము అర్విరియును, చక్రవర్తిగా మారమే గాక స్వతంత్రభాధికు డగు కవిగాను దార్శనికుడుగాను విఖ్యాతి గన్నవాడు. అయిన వ్రాసినవ్యాకరణములు నాటకములు మున్నగున పెద్దయో నెటికిని లభించుచున్నది. “దిక్పావ్య

సాహిత్య సరికొత్త బాణే హృదయవర్ధిని" — అన్న ప్రభావితీ గురించి — గద్య కావ్య ప్రపంచమును కావించుకొనిన కాదంటే మరేమి కాదు. నలం రించిన బాణభట్టు మన యీ హృదయమున ఆస్థానకవియే! ఈ విధము గానే హిందీ సాహిత్యముయొక్క చరిత్రయును పరిక్షించినను కూడా — చంద్రగద్యముయొక్క కావ్యగద్యము హిందూచక్రవర్తియు కిందూ మతప్రాంతమును అను పృథ్వీరాజుయొక్క సమరమునను, భూమిలోని యొక్క సమరమును హిందూచక్రవర్తియొక్క కాలమునను జరిగినట్లులు కన్పట్టును. కేవలమును ఒక్క హిందీ భాషాచరిత్రమే గాక, భావతత్వ మునందలి ఇతరము లు ప్రాంత భాషలయొక్క స్థితిగతులను పరికించి నప్పుటికిని ఎప్పుడు ఏ ప్రాంతములలో ఏ భాషను చూడలమునందులలో రాష్ట్రీయ భాషను ప్రబుద్ధమై యుండిననో, అచ్చట ఆ ప్రాంతపు ఆ భాషలవారి సాహిత్యమే ఉన్నది. ఇది ము నొందినట్లులుగా గూడ కని పింపక తప్పదు. ప్రస్తుతపు బంగాళీ మరాఠీ గుజరాతీ భాషలయొక్క సాహిత్యవిధానము ఈ ప్రాంతమునకు ఉదాహరణముగా నుండి సాహిత్యముయొక్క ఆధునిక రాష్ట్రీయ భావమును అన్వేష్యము ఘోషమును సంబంధము కలదని తేటపడుచున్నది. ఈ విషయ మును ప్రసవించుటకు యూరప్రఖండముయొక్క సాహిత్య చరిత్రము గూడ ప్రబలమగు సహజము కావలను.

[విశుద్ధ గ్రీకు ప్రాంతము నున్న గు విదేశీ సంబంధములకు సాహిత్య చరిత్రల వికాసస్థితి చర్చించబడినది. స్థలాభావమున దాని నిట పరి వర్తింపజేయి.]

* * * *

నేను విాయొక్క అమూల్యమగు సమయమునందు విదేశీతీ హాసముల నుదాహరించి రాష్ట్రీయ సాహిత్యములకు గల ఘనీమత మగు సంబంధమును గూర్చిచూడక కని నొగించితిని. ఇప్పుడు నానము దేశోద్ధారమునకును స్వరాజ్యసాక్షినినై అతిమహత్తమును సాత్తెతమ మును అగు సంగ్రామమునందు తగుల్గొని యున్నాము. కాని నా మనవి యేమనగా వికృతమైన రాష్ట్రీయత వ్యర్థమై యున్నది. మఱి యును రాష్ట్రీయత ఏకత రాష్ట్రీయమృగమునందు లేనంతదాని సర్వ సాధారణమగునట్టి భాష గానూ తన భాషములను వెల్లడింప గోరు చున్నది. నేడు భారతవర్షమునందు అనేక భాషలు వ్యవహరింపబడు చున్నవి. మాదేశీకోసుల కోకోక్క — భాష చొప్పున మామమన్న వన్నును అతితయోక్తికాదు. అందున - ముఖ్యములగు ప్రాంత భాష లని ప్రసిద్ధి గడించినవి యును, దినదినమును (ప్రాచీనగ్రంథములు మూలమే గాక) అనేక గ్రంథములు, క్రొంగ్రోత్తగ విరచింపబడుచున్న వియు నగు బంగాళీ మరాఠీ గుజరాతీ అజము తెలుగు కన్నడము మలయాళము పంజాబీ సింధీ ఆసామీ ఉరియా మున్నగున పెన్నిగూ గలవు. ఈ ప్రాంతీయ భాషలు ఆయా ప్రాంతములకు అసాధారణమగు ప్రేమకు పాత్రము లనుటకుడ నిజమే. కాని హిందీ భాషను రాష్ట్రీ భాషగా చేయుటకు యత్నించుట యనగా రాష్ట్రీయములును అంతి

స్వజనసాధారణమును అనుసరించి భాష యొకటి యుండవలయు నను టమే గాని, ఆయా ప్రాంతములందలి జనుల ప్రేమకు పాత్రములైన ప్రాంత భాషలను లోపింపజేయుట గాని వాని స్థానమునందు హిందీ భాషను పట్టాభిషేకము చేయుట గాని ఎంతమాత్రమును గాదు. ఎవ్వరికైనను ఒక వేళ ఇట్టి అభిప్రాయమున్న దనుకొన్నను అది స్వదా ఆసంభవము. ఏమనగా బంగాళీ సుందరమగు తన వంగ సాహిత్యమును విడువజాలదు. గుజరాతీ తన గుజరాతీ సాహిత్యమును నాడను. ఇట్లే కోకోక్క భాషలు గూడను. అయితే ఒకమాట మాత్రము నిజము అది భారతవర్షమున కంతటికిని ఏదో యొక భాష ఏక భాష గానుండనిది రాష్ట్రీయ భాషలు చక్కగా నెఱవేరుబాటు అనుటయే. ఇప్పటికి ముప్పది యెనిమిదే డ్లకు పూర్వము నేతీయమహాజనభి వ్యవహరించుచున్న ఆ పప్పటి నాయకులు కేవలము అంగ్లేయుల నే మధ్యస్థ భాషగా చేకూర్చిరి. వాడు మొదలు నేటివఱకు అంగ్లేయ భారతవర్షము లగు రాష్ట్రీయ భాషలు నిర్వహించుచుట్లు ఇంతదానిక అంగ్లేయ చాలనము ఉపయోగించబడుచు వచ్చినది అంగ్లేయ భాష ద్వారానే మనదేశముయొక్క రాజకీయ భాషలు అంగ్లేయ భాషాభిజ్ఞులలో ప్రచారమునకు లేబడినవి. మఱియును భారత వర్షమునందలి వనశీతుల సంఘమునందు రాష్ట్రీయ భాషను ఆంగ్లేయ వింపజేసిన పుణ్యము నిజముగా నంగ్లేయ భాష దేక్షించి. కాని భారత వర్షమునందు అంగ్లేయ భాషాభిజ్ఞుల సంఖ్య వేటికూడ నూటికి అయి దానికొకటి నెక్కువ కన్పట్తును. కాని మేమునగా రాష్ట్రీయ జీవ ప్రవాహము ఈ లోలమందినవలె ప్రసరించి ఆగిపోవుచున్నది. పోనీ, అంగ్లేయ సమస్త భారతవర్షమునకు ఏక భాషగా ఎప్పటికైన రాగల నేమో యనకొందమన్నచో ఆయాక నిరాశయే! రాష్ట్రీయ భాష ములు భారతవర్షమునందు సర్వ సర్వత్ర - త్రుతి భారతీయని హృదయమునందు - వాడు ధనిక దైవను దగ్గరుదైవను - శ్రీయై నను పురుషుడైనను పిల్లలైనను పెద్దలైనను సరియే - సరసమాన ముగా వ్యాపింపజేయవలసియుండుట అతసమగునేని - సర్వసా ధారణముగా వాచకకు రాగల యిట్టి ఏక భాష యుండటం ఆత్మంతము ఆకళ్యకము. పోనీ, ఈ ఏక భాషాభిజ్ఞానము అంగ్లేయనే ఇత్ర మను కొన్నను — మాటయేబోడకుపైగా అంగ్లేయాలను స్థాపింపబడి యున్నను, తొంబదేండ్లకుపైగా అంగ్లేయ భాషను దినదినము బలాత్కారముగా ప్రాగింపబడుచున్నను, ఇప్పటికి నూటికి ఏ యైదా యొక్క అంగ్లేయమును బదునను వ్రాయను నేర్చుకొనగల్గి నన్నచో-అంగ్లేయ భాష భారతవర్షపు ఏక భాషగా నుండటమే వర్తదా అర్హత గడించుట అసంభవ మని స్పష్టమగుచున్నది కదా! కాబట్టియే నను దేశ భాషల నాశ్రయింపవలసి వచ్చినది.

* * * *

హిందీ అయా ప్రాంతములకు భాషలయొక్క స్థానమును ఆశ్రయింపజాలని వెనుక నే చెప్పియుంటిని. దానిని (అనగా హిందీని) సమస్తమగు దేశముయొక్కయును తదంతరప్రాంతీయములయొక్కయును వ్యవహారములట్టుల వాడవలయును. భారతవర్షమున కంతటికిని

రాష్ట్రభావగా నుండదగినయోగ్యతగలను. తక్కినప్రాంతికభావములన్నియున్నను నిజమునకు ఆవి ప్రాంతికభావముల మూలమే. ఈ ప్రాంతికభావములయొక్క సామితియు చాల నుత్కృష్టమైన దనటయు, ప్రాచీనమైన దనటయును ప్రస్తుత కాలమునందు వానికి గల గౌరవము ఉత్తములైన దనియును ననుబట్టించును. కాని వాటి ప్రచారము ఆయాప్రాంతములందు మాత్రమేగదా. ఇక హిందీ అన్నచో ఉత్తరభాగము విహారప్రాంతము సంయుక్తరాష్ట్రములు రాజపుత్రసంస్థానములు మధ్యపరగణాలు పంజాబు- ఈ దేశములలోనే గాక సింధు గుజరాత మహారాష్ట్రము మున్నగు దేశములందున్న జనులందఱిని చక్కగా తెలిసినభావ మెద్దమెద్దపట్టణములు మంచిమంచివ్యాపారస్థానములు తీర్థస్థానములు మొదలగు నన్నిచోట్లను హిందీని అర్థము చేసికొని మాటలాడ గల్గుచున్నారు. ఇకను కేవలము దక్షిణదేశమునందు మాత్రము ఇది వ్యాపింపలేదు. రాష్ట్రీయ కార్యములందు నిమగ్నతను నహించి ఆసాము మొదలుకొని జిల్లాబాదావజును గల ముఖ్యముఖ్యస్థానముల నన్నిటిని

భావావహమును, దాకా మొదలుకొని నేను తఱగితిని. అన్నిచోట్లను హిందీతోనే సంభాషించితిని. నేను మాచిన ప్రశ్నలకులలోల జనులందఱును నాభావములను చక్కగా నర్థము చేసికొనిరి. స్త్రీల సమావేశములలోనుండ నేను ప్రసంగించితిని. నా భావముల నన్నిటిని వారి మనస్సుల వెక్కిరినట్లులు కన్పెట్టితిని. హిందీభాషాసాహిత్యము చాల ప్రాచీనమైనది. సుందరత సమును గౌరవపూర్ణమును నైనది. ఈ విషయమై నేను ప్రశ్నేయముగా చెప్పవలసినదేదయును లేదు. గతి అధినివేశములు సభాపతుల సుభాషణాదులను తాము పఠించినచో హిందీసాహిత్యమునందు గల చారిత్రికగ్రంథముల నొకమాటు వీక్షించినచో దీనియొక్క ప్రాచీనతయును నూర్ధ్వమును గాంభీర్యమును చిత్తమునకు రాగలవు.

* * * *

మనకు రాష్ట్రీయతను నిర్మించుటకును దేశమునందు వికలమును నెలకొల్పుటకును ఏకభావ మిక్కిలి యవసరము. దేశముయొక్క ఉద్ధరణము ఈ రాష్ట్రీయతవైసను వికలమునైనను ఆధారపడియున్నది.

అఖిలభారత కల్యాణము మహాసభ - కాకినాడ

మౌలానా మౌకతాలీగారి అధ్యక్షోపన్యాసము

మౌలానా మౌకతాలీగారు, తానొక పెద్ద ఉలేమాపండితుడు గాకున్నను, రాజకీయవేత్త గాకున్నను, యీసంవత్సరము సభకు అధ్యక్షునిగ నెన్నుకొనినందులకు ప్రత్యేక సంతోషకృతజ్ఞతలను దెల్పిరి. సామాన్యము మహమ్మదీయుల భావమానముల గ్రహించుటలో, తనసోదరమతపండితులలో, తనకన్న నెక్కువ తెలిసినవారు లేని ఆయన చెప్పెను.

బ్రిటిషుప్రభుత్వము

అంతట ఆయన బ్రిటిషుప్రభుత్వమునెడల మహమ్మదీయులకు గల భావమునుగూర్చి మరల మరల చెప్పెను. "ప్రతిమహమ్మదీయునకును ఇప్పుడు గ్రేటుబ్రిటనునుగూర్చి తెలిసినది. ప్రపంచములో నేభాగమునందైననుసరే మహమ్మదీయునిగద్దకు బోయి ఇస్లాముకు పెద్ద శత్రువెవరిని అడిగిన గ్రేటుబ్రిటను ఇంగ్లీషువారనియే ప్రత్యుత్తరము వచ్చును." మౌకతాలీగారింకను ఉపన్యసించుచు ప్రభుత్వమువారు కిలాఫతు నాయకులందఱునను వారి హిందూప్రోత్సాహకులనును నిర్బంధింపవచ్చును, లేదా చంపవచ్చును. కాని వారు కిలాఫతు సదుద్దేశమును మాత్రము చంపజాలరు. (హర్షధ్వనులు) అట్టిప్రయత్నము లన్నియు సామ్రాజ్యనిచ్చిన్నమునకు దారీయును. "అన్ని సామ్రాజ్యములను ప్రపంచములోని భాగ్యము లన్నియుగూడ పవిత్రస్థలములయై యును రు దిరిగి ఒకఅంగుళము ఒక రక్తంతయైనను తాళజాలవని నేను వరల చెప్పుచున్నాను. బ్రిటిషుప్రభుత్వము విదేశాంగవిధానమును ప్రాచ్యవిధానమును మార్చుకొని సంస్కరించుకొనునలెను. లేకున్నయెడల మహమ్మదీయున కెవరిగారి కంతమానస నుండదు. నేను ప్రభుత్వమునకును

సామ్రాజ్యమునకును విరోధిని బహిరంగముగ జెప్పుచున్నాను. ప్రభుత్వమువారు వెనుకకు మరలవలెనని నేను చెప్పునపుడు ఆప్రభుత్వము నకు కాలకుటవికము నొసంగకుండ బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము రక్షింపబడి జాతీయాస్తిక్య మేర్పడుటకై మంచిదలచో నిచ్చుచున్నాననిచెప్పెదను."

ద్వేషములేదు ప్రేమయే

మౌకతాలీగారింకను ఉపన్యసించుచు తనకును తనసోదరమతము ఇస్లామునై ప్రేమలేదనియు, వారు దేశభక్తులు గారనియు ప్రభుత్వము వారునిందించుచు వారికి బ్రిటిషువారియెడ శ్వేషముమాత్రము గలదందు రని చెప్పిరి. ఈసందర్భమున ఆయన ఓపికను అగ్గినరుగ 17 ఏండ్లు పనిజేసినట్లును, ఆయనసోదరమతము బ్రిటిషువారియెడ ప్రేమ గలదనియు ఎన్నెన్నియో విషయములు చెప్పెను. ఆయనజాతివారు గూడ మొన్న మొన్నటివరకును బ్రిటిషువారియెడ అమితభక్తిగల్గి హిందువుల హక్కుల నణచివేసి యితర మహమ్మదీయదేశముల బానిసలుగ జేయుటలో సహాయముగూడ జేసిరి. అటుల భక్తిగల మహమ్మదీయులే యిప్పుడు బ్రిటిషువారి టెటివారో కనుగొనిరి. ప్రభుత్వకార్యనిర్వాహకసభ్యులుగ నన్న మహమ్మదీయులు సర్ మహమ్మదు షాఫీ, సర్ అబ్దుల్ హిమాజ్ మున్నగు కంటివారలకు గూడ వారిహృదయంతరాళములకు కిలాఫతునాంధిత్వములతో సంపూర్ణాంగీకారము గలదని ఆయన నిర్భయముగ జెప్పెను.

జజైరతులు ఆరబు

మౌకతాలీగారింకను ఉపన్యసించుచు జజైరతులు ఆరబును మహమ్మదీయులకు వదిలివేయవలెనని కోరెను. బ్రిటిషువారు ప్రాచ్య

దేశములోని యూరోపియను ప్రభుత్వములతోగాని, మహమ్మదీయ ప్రభుత్వములతోగాని స్నేహభావముతో లేనియు మహమ్మదీయ దేశముతోనైనను యుద్ధము జేయవచ్చిన భాగమునాస్మదీయులు ప్రతిరోధించెద యనియు, ఆయన ఇంకను హెచ్చరించెను.

ఆఫ్ ని. గానము

ఆయన ముఖ్యవిషయముగ ఆఫ్ ని. గానమునకు చెప్పి బ్రిటిషు వారు యిదిగఁగఁ లంచములకు దిగి అర్ధవలన కనీసము నిండు చిరి. సరిహద్దులందు కోట్లకొలది వృధాగా పాతికెట్టబడెను. ఆఫ్ ని. గానము యింట్లను స్త్రీలును పిల్లలును చాలము జేయబడెను. సరిహద్దుపాలనావిధాన మంతయును మార్పుగావలయును. ఆఫ్ ని. గానముతో నెట్టికోకలము గలగుతుండ స్వతంత్రముగ జీవించుటల నదనిచేయవలయును. ఆఫ్ ని. గానము యెంతటిబెదిరింపులతోగాని యుద్ధముతో గాని పరిష్కారముగాదు. ప్రభుత్వమునాను ఆఫ్ ని. గానమునకు కాంతిసాధకులగు దాను, మహమ్మదాబాదీగారలు మున్నగు కాంగ్రెసునాయకులను పంపిన వారు కాశ్మీరమిత్రత్వము నెట్లు చేకూర్చుదరో చూడవలయును. ప్రక్కనున్న మహమ్మదీయరాజ్యముతో పోరాడుట కచ్చిపురు అందు బ్రిటిషునిపాయితే, బ్రిటిషుధనాగారమునండి ఖర్చుతోనే పోరాడవలె నని ఆయన విశేషము జేసెను. (పార్లమెంట్)

కెలాఫతు ఉద్ద్యమము

ఆగాఖానుగారి లేఖను ప్రమరించుటవలన ఫలితముగ నీమధ్య వచ్చిన కెలాఫతువివాదమునుగూర్చి చెప్పవలసియును మిగతా అసదు ఆలీగారియొక్కయు ఆగాఖానుగారియొక్కయు చిత్తశుద్ధి కాదు సంకీర్ణమేమియు లేదనియు, సహనముతో నుండి ఆలోచింపవలె ననియు గోరిరి. కెలాఫతునుగూర్చి విశేషము జేయుటకు వారిరాయబారము అంగోరాకును, యితరస్థలములకును పోనన్నది. ఆగాఖానుగారు వ్రాసినట్టి వ్రాతలు సరియైనవైనను భాగతమహమ్మదీయుల భావములను వారు గమనింపకపోవుటవలన భంగకరముగనే యుండును. బ్రిటిషు

వారు ఏమేరగా ఆకాపాటుటవలన అగట్టులు అత్యాకాములైనని ఆయన భావము. అరబ్బీయందఁ బహమ్మదీయులకు ప్రేమ గలదని హామీ జేయును పరిశ్రమములు ప్రపంచములోని మహమ్మదీయులందఱకును కలదియున్నవని ఆయన ప్రకటించెను. విశే కెలాఫతుఉద్ద్యమము విజయవంతముగ ముగియుటకు వారు మరల పైకిలేచి పనిజేయుమం దవలె ననియు, యితరు సులల ప్రబోధము గాంచుచున్న ఉత్సాహమునుకాన యిదిచాటుకన్న కేళమును చెప్పుచుగ ప్రబోధము గాంచుటకు వారు సలలు చాలుననియు ఆయన చెప్పెను. పనిచేయుట కిప్పుడే నిశ్చయించి అవకాశము గలను. ప్రచారము కావలయును. వారు తమ శక్తివలన యావని ప్రభావమునుటల వారిని కెలాఫతునిధినుండి యే పోషింపవలెను. శత్రువులు నిరాధారముగ, నిధులనినియోగము గూర్చి కేయమిదుగములలో కిచ్చి నిర్మూలమునండి వెనుచేరురాదు.

సంగతా శుక్తి ఉద్ద్యమములు

బాత్మిజ్యేషముల గూర్చి చెప్పవలసి సంగతా శుక్తి ఉద్ద్యమములు యాసపడుచున్న రాజనీవని కావని జెప్పి మహమ్మదీయులు వానివలన అనవసరముగ ఉద్ద్యమము బొందిరని విచారింపి జమైతులు ఉలేమవారుగూడ అందుకొంతకు పాల్గొనినవలయు చింతను దెల్పిరి. ఏమైనను సరే, వారు కెలాఫతు ప్రశ్ననుండి జేరపిధముగ తమకే కని త్రిప్పరాదు.

గోవాత్మను సంపూర్ణముగ మునిజేయుటయే మంచిదని ఆయన వ్యక్తిభిప్రాయము. కాని బాత్మీయ ప్రభుత్వ మేగ్నడి ఒకటియే రెండో కోట్లను వెచ్చించి మేకలసంఖ్య వృద్ధియగునట్లుచేసి గొత్తమాంసము ధాతగ్గనటుల జేసినే యిది సాధ్యము కాగలను.

మదకు ముగించును తమసహజము మరపరిత్రస్థలములు స్వాతంత్ర్యము బొందుటకై పనిజేయవలెనని విజ్ఞప్తి జేయుచును, బ్రిటిషు ప్రభుత్వము అమెరికా విప్లాండు దేశములందువలె అంతయు పోక మందు వెనుకకు వెనకవలె ననియు విజ్ఞప్తి చేసిరి.

యావద్భారత గ్రంథాలయమహాసభ - కాకినాడ

శ్రీయుత జయకరుగాక ఆంధ్రప్రదేశ్ సన్మానము

పదిసంవత్సరములనుండి చక్కగ వృద్ధిచెందుచున్న ఆంధ్ర గ్రంథాలయోద్యమకార్యవిధానమును పరిశీలించుటకు నాకు అవకాశ మేర్పడినందులకు సంకీర్ణించుచున్నాను. ఆంధ్రదేశమున కేసు కొంచెముగ పక్కటన మొనర్చినను ఆంధ్ర గ్రామములు తమప్రాచీనసాహసౌందర్యము కాపాడుకొనియున్నవి. పాశ్చాత్యనాగరిక రాజ్యవృద్ధివల్ల ప్రస్తుతము గ్రామములసౌందర్యము అంతరించుచున్న కాలమున ఆంధ్రులు తమగ్రామముల సౌందర్యము కాపాడుకొనుచుంటుట ప్రశంసనీయును. ఆంధ్రుల ప్రాచీనసాంప్రదాయములు నాగరికత విజ్ఞానము వారి గ్రంథాలయోద్యమమునందు ప్రకటింపబడినవి. ఆంధ్ర గ్రంథాలయోద్యమము ప్రాచీనపద్ధతుల ననుసరించి అవసర మగు పాశ్చాత్యపద్ధతులనుకూడ కొంతవరకు అనుసరించెను. ఆంధ్ర గ్రంథాలయము నెలలు పుస్తక

భాండాగారముగ లేను. ఆ గ్రామములందు సాంఘిక రాజకీయ వతవాద్యము విషయములందు సదభిప్రాయములను కలుగజేయుటకు ఈ గ్రంథాలయములు యత్నించుచున్నవి. కొన్ని గ్రంథాలయములనాను సాంఘిక సేవ చేయుచున్నవి. మరికొందరు పోటీపండితుల సేర్పరచుచున్నారు. ఈవిధమున సంపూర్ణాభివృద్ధి గాంచునట్లు ప్రయత్నించిన యస్. వి. నరిసింహారావుగారికి ఇతరులకు వందనము లర్పించుచున్నాము.

మహా గ్రామమునందు కూడ గ్రంథాలయోద్యమము వ్యాపించుచున్నది. 120 ప్రతిష్ఠాపన బున్నవి. ఇతర గ్రామములందు ఇట్టి గ్రంథాలయములతోనే కొందరు పనిచేయుచున్నారు. చెన్నపురియందు జరిగిన యావద్భారత గ్రంథాలయమహాసభ ప్రధమసమావేశమున తీర్మానింపబడిన విధమున యావద్భారత గ్రంథాలయసంఘమును స్థాపించుట అవసరము.

భారతదేశీయ సంఘ సంస్కరణ మహాసభ - కాకినాడ

శ్రీయుత దివానుబహదరు సర్ టి. సదాశివ అయ్యరుగారి అధ్యక్షకార్యవహారములలోని కొన్ని భాగములు

ప్రియమగు సోదరీమణులారా, సోదరులారా!

సన్నీహాభ కార్యక్షత వహింపుడని హాసంబులకు నేను మీ కెల్లఁగను కృతజ్ఞుడను. బొంబాయియం వీమధ్య డాక్టరు అని బెనెంటుగారి యధ్యక్షతక్రింద సమావేశమైన సంఘ ప్రచారకులసమావేశమునందువలె వెద్దివిషయములను గాక, హిందూసంఘములోని ప్రస్తుతపు ఆచారములకు సంబంధించిన సంస్కరణములను చర్చించుటకే ఇట్టి సభ లుద్దేశింపబడినవి నేను తలచుచున్నాను “భారతదేశీయ” సంఘ సంస్కరణమహాసభ యను పేరు కొంత అసాధ్యమైన కకకాళ మిచ్చును. మన మహామృతీయ క్రైస్తవసోదరుల, సోదరీమణుల సంఘములందలి లోపముల నీ సమావేశములందు చర్చించుటయే లేదు. ఒకవేళ వారిలో నున్నది లగు హిందువులు క్రైస్తవులు ఈ మహాసభకు సానుభూతి గలిగి వచ్చి యుండినను, ఉపన్యసించిననుగూడ మనము వారి లోపములను గూర్చియు వారి దురాచారముల గూర్చియు మాటలాడుట అధికప్రసంగముగ వారు భావించుకొనెడి యనియు నేను తలచుచున్నాను. కనుక “అఖిలభారత హిందూసంస్కరణ మహాసభ” యను పేరు ప్రస్తుతపుపేరుకన్న పెద్దదిగ నుండినను, అపొహల కవకాళ మీయ కుండవచ్చును.

మన కార్యక్రమము

ఈ సందర్భములలో మనపరి స్పష్టమైనది. ౧. హిందూకులములు ౨. హిందూస్త్రీల యభ్యున్నతి. ౩. ఆహార, పానీయములకు చిత్వము, హిందూదానవత్తము. ౪. ఉన్నతకులములని వ్యవహరింపబడెడు సంఘములవారి విదేశీభావము. ౫. హిందూనిప్పు బాతులు, వారు శేవాలయము లోనికి ప్రవేశించుట.

ప్రస్తుతపు కులములు పోవలెను.

నేను మొట్టమొదట కులములనుగూర్చి ముచ్చటించెదను. ఈ విషయమై కఠినభాష నుపయోగించినయెడల మీరు నన్ను మన్నింతురుగాక! తీయని మృదు వచనములు బడవకుల మాంద్యమునుండి పురిగొల్పబాలవని ఆరంభంబున అను అంగ్లేయుచోకడు చెప్పియుండెను. పురుషనూక్తమునుబట్టి యాలోచించునెడల, పురుషు మానవానిని అధ్యాత్మికదృష్టివంకకు త్రిప్పటకు మారుగ, మనము మతమును ద్రవ్యార్జనసాధనమునకై యెటుల క్రిందికి లాగితిమో వి తమగుచున్నవి విమర్శజ్ఞానముతో పలువురు బైబిలులోని ప్రాతస్థానములను కొన్నిటిని మార్చిరి. అయినను బైబిలునకు విలువ అట్లే యున్నది. అట్లుండుటయే గాక, సమీకాన్త్రపరిచయమునుబట్టి చదువను చదువను బైబిలువంకను ఎక్కువగ భావించుచున్నారు. ఈదేశమునందు అంగ్లేయవిద్య నభ్యసించిన భారతీయులు హిందూధర్మమునకు చెల్లనిపండితుల యభిప్రాయములనే తలల కెక్కించుకొనియుండురు, మనజాతికే విమర్శవాదకర్మత

ములనే తలల కెక్కించుకొనియుండురు, మనజాతికే విమర్శవాదకర్మత కలమును గడపుదుము. ప్రస్తుతపుకులములపద్ధతి కఠినమైనది. ప్రాతకాల పుడి, నేటిపరిస్థితులకు సరిపోవునదికాదు. నేడు ఆచరణలో నున్నట్టి పద్ధతిపోవలెను. మొదట మహనీయుడు బైబిలునునువు స్థాపించిన కాలమున ఆకులాచారములను అనేకతాబ్దములవరకును సంఘమునకు లాభకరముగ నుండెను కాని ఆకులాచారములు నేడు సంఘమునకు అభ్యంతరములై సంఘభివృద్ధిని వక్రతీవరచుచున్నవి. బ్రాహ్మణ కూద్ర నామములు ఇప్పుడేమార్తమును బ్రాహ్మణుని, కూద్రుని లక్షణములను గాని, వృత్తులనుగాని నూచించుటలేదు. నేడు హిందువులను బ్రాహ్మణులని కూద్రులని ప్రత్యేకముగ వ్యవహరించుట వికృతమైనది. ఆట్యారి కంట్రాక్టులు, తప్పసాక్ష్యమిచ్చువారు, నేద్యముచేయువారు, వర్తకులు, ధనస్వాములగునను, సామ్రాజ్యలో ప్రభుత్వ కార్యనిర్వాహక సభ్యులు, రాజులు జమీందారులు గురువులు మన ది. బ. వేంకటరత్నంబాయదుగారు, బాబు భగవాద్వాసు సర్ జె. సి. బోసుల వంటి బోధకులును గలరు. చీద వారి! అప్పిచ్చి వారిని కొల్లగొట్టి వారి కుటుంబములను నిర్మూలముగ గావించెడి బ్రాహ్మణులను కొందరను నెరుంగుచును. ఆబ్రాహ్మణులే అద్వైతము, అహింస, అనునీతులను చెప్పుచుండురు. ఈవిజమగు భర్త సంతకము కేవల రక్తసంకరమునకన్నను నీదమైనది. హిందూసంఘమున మతబోధకులుగ ప్రసిద్ధిలైనది కేశవచంద్రసేను, విశేకానంద, సర్ జె. సి. బోసు, సర్ పి. సి. రే, గాంధీయోగి, ప్రాధెసరు వేంకటరత్నం, రామలింగస్వామియోగి, బాబుభగవాద్వాసు మున్నగు మహనీయులు జన్మకాల బ్రాహ్మణేతరు లైనపుడు బ్రాహ్మణేతరులలో ఏకొలదిమంది మాత్రమే అట్టివారుండురని వాదించుట వ్యర్థప్రసంగముగ నుండును. మనము కలియగమునం దున్నాము. మానవు లిపరిణామము ననుసరించి మన సంఘాచారములను సవరించుకొను చుండవలెను. నాలుగు యుగములగును, ఆయాపరిస్థితులనుబట్టి భగవంతుడే తన యాకృతిని తనదేహమును మార్చుకొనె నని మన మెరుంగుదుము. కలియుగమునందు జపతపములను గావించుటకు జన్మకాల కూద్రుడైనను అనర్హుడు కాడని ఉత్తరరామాయణమునుబట్టి మనము స్పష్టముగ గ్రహించుంటిమి. బ్రాహ్మణత్వమునకు ఋజు ప్రసర్తనయేగాని పుట్టుకయను, సంస్కారమును నేదపఠనమును గావని మహాభారతము తెలుపుచున్నది. మనువు చెప్పినదేమి? “విద్యావిహీనుడైన బ్రాహ్మణుడు కొయ్యయేనుగు తోలుజంక, వంటివాడు. బ్రాహ్మణుడు విద్య నభ్యసించి మతబోధయందు కాలము గడుపక ఇతరవృత్తులందు ప్రవేశించె నేని ఆ జన్మమునందే బ్రాహ్మణత్వమునకు అనర్హుడు,

శూన్యము పుట్టుకలన బ్రాహ్మణుడును, బ్రాహ్మణుడు ప్రసవము నలన శూన్యమును ఆగుచున్నాడు. ఈ క్రమము ఏ త్రిమయిని, వైశ్యునిగని గూడ జన్మయించును. ముఖ్యముగ శాగత్యము గావించు నట్టి ప్రసవముగాని పుట్టుకగాదు. " బ్రహ్మ మదరాసు రాజధాని యందు నిజమగు బ్రాహ్మణులని వ్యవహరింపదగిన వారి ఒకవందమంది యొనను, కలరని నాకుతోచును. స్వదేశసంస్థానములుగా, ప్రభువు మదరాసురాష్ట్రమున నుమారు 8 కోట్ల ముప్పుదిలక్షల వందల హిందువులు ఉన్నారు. వారిలో జన్మతః 1 కోటి అర్ధలక్షలవందల బ్రాహ్మణులున్నారు. వృత్తిబట్టి 1½ లక్షలవందల బ్రాహ్మణులు ఉన్నట్లు మదింపుచేయబడినది. కాని వీరిలో నంటవారు, దేవాలయములలో చాకిరి చేయువారు, పురోహితులు, తాము చదువు పండ్రిముల నుగ్గముల తెలిసికొనక ఆక్రమముగ నుపయోగించుచు పండ్రిములు బ్రాహ్మణులు, భిక్షుమెత్తువాదులు గలరు. ఉపాధ్యాయులలో నేతమునకై కాలముగడపువారు ప్రాధమికవిద్యాలయములందలి ముసాభ్యాయులు గలరు. వీరిని తక్కువతరగతి వైశ్యులనగ సరిగణింపదగినను. వీరినిగణననందే యాండవలెనని ప్రతిజ్ఞయైని ఎవరిదినుల పోవణ కన్న నెక్కువపదార్థములను సేకరించుకొనినవారు, అట్టిస్వార్థత్వాగ పరులు, సేవాపరామణులు నుమాను కుదరుచుకన్న ఎక్కువలెను. ఈ వందమందిలోను అనేకులు జన్మతః బ్రాహ్మణులు.

జన్మము, ప్రసవము?

మన మందరమును మొదటిలేక స్వాయంభువమను సంతతివారము. ఒకమనువువెంటి మరియొక మనువు పగంపగ ఎప్పుడు ప్రశ్నేక జాతిన ఏర్పరుచుకొనుచుండెను. మనము ఆర్యులము. 5-వ లేక 12-వ స్వతమనువు సంతతి వారము. వైవా, బర్బా, జపానులం మండేడి జాతుల అదిస్థాపక అదిపురుషుడు చాతుపమనువునండి వచ్చినవాడే ఈ వైవస్వతిమనువు. కనుక మనమందరమును మానవులము, ఒకేరక్తము, మన శాశ్వతులందు ప్రసహించుచున్నది. కులము మొగతులేదని పురాణములయందే స్పష్టము గాంపబడినది. ఈ కులము అరవరమునట్టి మొదట లేతాయుగమునం దాంభవయ్యెను. కలియుగమునందు మానవుని నిజమలమును కనుగొనుటకు స్వభావము, జ్ఞానము, వృత్తి నే ఆలోచింపవలెనని మధ్యకాలపు మహానీయులను సిద్ధాంతికరించుచుండిరి. ప్రస్తుత కాలమున మదరాసురాజధానిలోని హిందువు లనేకులు స్వభావమును బట్టియు, వృత్తిని బట్టియు వైశ్యులు. వారిని బ్రాహ్మణులని గాని శూద్రులనిగాని పిలువకుట చోద్యముగ కన్పించును. వైశ్యులము కాబట్టి మనకు ఉపనయనమును, గామత్రీ గలవు. మొదల్యారులు, పిల్లలు, నాయకులు, కమ్మలు, చెడ్డు, అమ్మర్లు. అయ్యంగార్లు రావులు, ఆచార్యులు అందరును చాలవగకు వైశ్యులే. అయినను కోపట్లలోనివారికి గూడ వైశ్యులని వ్యవహరించుకొనకుట కధికారము లేకుండునట్లు కొందరు బ్రాహ్మణవాదుధారులు సభ్యులు లని వ్యవహరింపబడెను వారిచే త్రిముఖముల బంధువులు చేయుచున్నారు.

మదరాసు హిందువులు శూద్రులని వ్యవహరింపదగినవారు 8 కోట్ల 8 లక్షలలో 2 కోట్లవందల యున్నారు. శూద్రుడనుపదమునకు ఒక గొప్ప అర్థమును, ఒక తక్కువ అర్థమును గలవు. స్పష్టమైనభక్తితో కొలుచువాడు శూద్రుడని గొప్పభావము. ఎట్టిగురువును నిష్కల్మష స్వరం ప్రాణోదనము లేక నేనారాధ్యము నకుపరిచిన వసులకు చేయువాడు శూద్రుడని తక్కువభావము. అట్టిశూద్రులు ప్రస్తుతము చాల కొలదియిని మాత్రమే యున్నారు. నేను వైన ఒకచోట చెప్పినట్లు: పింగువులనేను దేవుడు, కులమును బట్టియేమైన వైశ్యులు. నామిస్థులు వి. గోపాలకృష్ణ (జిగురుకట్టపూరి రిటైర్మెంట్) పర్ శంకరనాయకల వంటి వారిని శూద్రులని వ్యవహరించుట అసహ్యము, అవమానకరము. ఈవాదముగ్గా 1 కోట్లలో సాక్ష్యమున్నటువలె ఎవరైన నాను యులు విన్నవపుడు, వారి వాద్యాలముందు శూద్రులగ భావింపబడుచున్నారు. నిమ్నజాతులలో ననేకులు స్వభావము, వృత్తినిబట్టి వైశ్యులగ పరిగణింపబడ దగినవారు ఉన్నారు. మదరాసు సెనకు గిఫార్డును బట్టిచూడ. 1900 వందల వందములలో 320 వందల భూస్వాములుగను గురుతులుగను నున్నారు. ఈ 320 వందలము గామత్రీయంశ్రము నేర్చుకొనకుట కష్టము. భాగ్యమువలన వైశికాభివృద్ధి కష్టములగినవచ్చునని ఏమక్రీస్తు చెప్పియుండెను. భాగ్యవంతులందు కన్న నీదవారుయందు నిమ్నజాతుల యందు సుగుణములను వెదకుట ప్రయత్నింపవలెనని పి. ఎఫ్. ఆంధ్రానుగాను తెలిపియుండిన యభిప్రాయముతో నేను ఏకీభవించుచున్నాను. మానవసంఘాభివృద్ధి నాలుగుకలములను అవసరమనుట నిర్వినావాంశము. ఒక్క కృతయుగమునందుమాత్ర మెట్టిభేదములును లేక వేలకొలది సంవత్సరములకాలము సుఖముగ గడచెను నాలుగు కులములకును ముఖ్యముగ నుండేది గుణములు నాలుగు గలవు వానిని అన్నిటిని జనసముదాయలాభినిమిత్తియై యుపయోగింపవలెను. రాజసము అధికమై, ఆస మోక్షేష్టనపుడు ఆయా కాలమునకు దగినట్లు ఒక్కకులము అనకాశములను వైకొని ఇతరకులముల నణచుటకు ప్రయత్నించుచుండును. ఈకలియుగమునందు, పోరాటములు, పోటీలు ఎక్కువగ నుండునపుడు సహకారము, సమానత్వముమీద నాధారపడిడి ఒకేకుల ముండవలెను. కలియుగమునందు రెండేరెండు కులము లుండవలెనని తమిళయోగిని అవయోగ చెప్పెను. స్వార్థత్వాగము గావించువారు ఇతరుల కొసగువారు ఒకకులము. రెండవకులమువారు తక్కువకులము. స్వలాభపరులు, భోగులు. భారతదేశమున లక్షలకొలది సభ్యులనామధారులున్నారు. వారిలో ననేకులు గంటాయి, నల్లయెడు, సారాయి, మున్నగుదుర్భాసములకు లోనై తక్కువ కులమునం దుండదగినవారు. వీరు తమ మాంద్యమును వదలి భారతదేశమునకు లాభకరముగ నుండునట్లు చేయుట మనకర్తవ్యము. ప్రస్తుత ముందు కందలకొలది భేదములు ధర్మమాత్రముల నాధారపడి యుండుటలేదు. చాలవగకు అని సంఘవైశ్యమును సూచించును. స్వార్థపరులు స్వార్థరహితులు భగ్యమార్గాలంబములు అధర్మప్రవర్తకులు అను రెండు తెగలు కన్పించును.

ఈ కులములను గూర్చి ఇంతదూరము వర్ణించినందులకు మీరు నన్ను కృతజ్ఞులగుట కాక, హిందూ సంఘములోని దురాచారములన్నియు నీకులభేదములచేతనే ఆధారపడియుండును గావున దీనిని పరిష్కరించిన గాని ఆచారములు తొలగిన నుద్దేశ్యముతోనే నట్లు చేయవలసివచ్చెను.

హిందూస్త్రీలు

నేను నూచించిన అయిదు ముఖ్యాంశములలో హిందూ స్త్రీల నుద్ధరించుట రెండవది. వ్యవసాయము కూలీపనిచేసి జీవించు కుటుంబములలో స్త్రీలుగూడ పనిచేయవలసినవా రగుటచే నితరతరగతుల వారికన్న వారిలో పురుషులకును స్త్రీలకును సమానమగు స్వాతంత్ర్యము లున్నవి. విద్యావిషయములందును, సాంఘికవిషయములందును, ఆధ్యాత్మిక విషయములందును పురుషులతోబాటు స్త్రీలుగూడ అభివృద్ధిగాంచుట యవసరము. కేవలము పురుషుల అభివృద్ధిగలనే మన కోరికలన్నియు నీడేజాలవు. స్త్రీలు అన్నివిధముల శక్తివృద్ధిగాంచుట సంఘమునకే లాభకరమగును ఉత్తర హిందూస్థానమున వాడుకయందున్న ఘోషాపధతి అంతమొందవలెను.

బాల్యవివాహము

బాల్యవివాహమును గురించి మార్గరేలు కజిన్న సతి ఈక్రింది విధమున వ్రాసియుండెను:—బాలికలు రజస్వల కాగానే వారిని తల్లులుగ మార్చుచు సంసారభారమును తలకు మట్టి విద్యావిషయములందు గాని మరి ఇతరవిషయములందు గాని వృద్ధిగాంచుటకు అవకాశ మియ్యకుండుట విపరీతముగ నున్నది. పది పండ్రెండు సంవత్సరములు నిండగానే బాలికలు పాతకాలకు పంపబడును. అది మొదలు రజస్వల అగునంతవరకు ఇంటియందు ఖైదువలె నుంచబడుదురు. వంటచేయుట తప్ప మిగిలిన ఎట్టివిద్యయుండు ఆబాలికలకు నీక్ష ఇయ్యకూడదు. కొన్ని కొన్ని కుటుంబములలో బాలికలు చదువుకొనుట సంగీతము నేర్చుకొనుట తప్పక భావింపబడుచున్నది. గడపదాటి కలుపలకు పోగూడదు. దేశపరిశ్రమ ముండదు. ఎవరో మొద్దుబాలికలుతప్ప ఇతరులు ఎట్టి విపరీత నిర్బంధములవల్ల ఉత్సాహహీనులై ప్రకముక వివేకము నూత్ములుద్ధి లేనివారయ్యెదరు. మతముచేరుచెప్పి పాఠాలు హింసింపబడుచున్న విధముననే పాత్రివ్రత్యమును పేరిట హిందూమహమ్మదీయ స్త్రీలు అణగ ద్రోసిబడుచున్నారు. దేశభివృద్ధికి కాని జ్ఞానాభివృద్ధికి గాని ఎట్టి అవకాశము లేదు. చదువుటకు అవకాశముండదు. ఇతరులతో మాటాడుటకు అవకాశములేదు. కడకు శుభ్రమగుగాలిని పీల్చుటకుగూడ వీలు లేదు. జీవితమునందు అనుభవములవల్ల జ్ఞానము పొందుటకు అవకాశము లేక ఎట్టి స్వాతంత్ర్యములేక వ్యర్థమగువిధమున జీవితములను గడపుచుండురు. సిగ్గుకల్గుట భయముకల్గుట పీడింపబడుచు, పరివయ్యలేని భర్తనుకూడి స్త్రీలు, వంకోధారకమగు ప్రథమగర్భమును చాలాచున్నారు.

పురుషులు స్త్రీలకు లోడ్డుకట్ట అనవసరము. కాని వారిని అనవసరముగ పీడింపక వారి అభివృద్ధివిషయమై కొంత సానుభూతి చూపిన

చాలునని వివేకానందగారు చెప్పియుండిరి. కాంతము, ఓర్పు, కుదవరకు ఉత్సాహము పట్టుదల మనస్త్రీలకు సహజగుణములుగ నున్నవి. తమ, స్మృతి, ధృతి, ఇవి స్త్రీలకుండు మూర్తిభవించి యున్నవిని భగవద్గీత యందు 10 క అధ్యాయమున శ్రీకృష్ణుడు చెప్పియుండెను.

వివాహమున స్వ

ఒకభర్తకు ఒకభార్యయుండుట ఈకాలమునకు అన్నివిధముల ఉన్నతాదర్శమై యున్నది. విద్యాభ్యాసము ముగించిన యువకుడు స్త్రీలకు కావలసినవిద్య పొందిన యువతిని పెండ్లాడుట శ్రేష్ఠ మగు వివాహము. వంశమును వృద్ధిచేయుట దేశమును ఆత్మను పరిశుభ్రముగ నుండుకొనుట ఇవి ధర్మబద్ధమగు పుణ్యకార్యములు పురుషులు స్త్రీలు భిన్నభృష్టులు గలవారగుటచే వారిరువురూను కలసి సాంఘికఆధ్యాత్మిక మతవిషయక సంసారధర్మములను నిర్వహించుచు వివాహముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము. ఇంద్రియ సుఖములు ధర్మబద్ధములు కావు. స్త్రీలు పురుషులు సమానహక్కులు బాధ్యతలు గలవారై సంసారధర్మమును గ్రహించుటకు వివాహకార్యము నూచించుచున్నది. పూర్వకాలమున నహమ్మలు వీరులు సంపూర్ణ విద్యావంతులగు స్త్రీలకు పుట్టియున్నారు. పురుషుని గర్వమువల్లను స్వార్థపరత్వమువల్లను స్త్రీలు అణగ ద్రోసిబడుచున్న ఈ కాలమునందు ఒక్కవీరునివైనను మనము చూచుట లేదు. ఈ విపరీతపరిస్థితులకు కారకులు మనమే అగుటచే ఈ విపరీత ఫలితముల సంతమొనరించుకై మనకున్నదని అనిలపింట్లుగారు చెప్పి యుండిరి. ఇదంతయు కర్మఫలితమని దురభిప్రాయపడుట తప్పు. ఈ విషయమై సర్. బానువుడ్రాఫ్ గారు చెప్పినమాటల నీవిగురు నుదాహరించుచున్నాను.—“పురుషులు స్త్రీలు మహాశక్తి గలవారు. వారికిగల సంకల్పబలము ననుసరించి వారికీ క్రి వికసించుచుండును. మన మెట్లుండవలయునని సంకల్పించుకొనెదమో అట్లే మనముండగలము. మనము మహాశక్తియం దొకభాగమని ప్రతివారు గ్రహించిన అస్ఫుటమగు ఫలితము ఏర్పడును.”

వివాహమంత్రములందు వరుడు కన్యను ఈక్రిందివిధముగ బోధించును:—

“గృహమునకు అధికారిణిగ నుండుటకై నీవు నీ గృహమునకు హమ్మ. గృహాధికారిణి యగుటచే మతధర్మముల కొనసాగింపుము. మన మిరువురము గలసి ఏడడుగులు నడుచుటచే మనమిరువురము సంసారము నందు భాగస్థులమైతిమి. నిన్ను విడిచి నేను నన్ను విడిచి నీవు వేఱుగనుండుటకు వీలులేదు. మన మిరువురము కలసి యుండెదము. అన్యోన్య ప్రేమతో అన్యోన్యమైతిలో కష్టసుఖములను కలసి అనుభవించుచుండెదము.”

ఆహారము, పానీయము, దాంపత్యము

ఇది మూడవ విషయము. స్వల్పమగు ఆల్కహోలుతో కూడిన మద్యము పాశ్చాత్యులకు అపరికుద్ధమగు పానీయము కాకాలదు. కాని అసాదీనుండి మద్యమును నిషేధించుచున్న కుటుంబమునకు చేరిన మహమ్మదీయునకు అది అపరికుద్ధమగుపానీయ మగును. ప్రాచీనకాలమునుండి.

మద్యపానమును నిషేధించిన బ్రాహ్మణుల కది అపరిశుద్ధమగుపానీయము. అపరిశుద్ధమగు పానీయములను మత్తుకలుగ జేయు గంటాయి, నల్లచుంగు, వీటిని ఋగ్వేదమునందలి మంత్రములు నిషేధించుచున్నవి. పోగాకు కూడ అపరిశుద్ధమైనదే. దేహమునందు తమోగుణమును వృద్ధిచేయునది అపరిశుద్ధమైనదిగ గ్రహింపవలెను. ప్రాణాధారమునకును ప్రాణబలము నకును గాక కేవలము జీవ్యోగ్రియచాపల్యమునకు తిను ఆహారమే అపరిశుద్ధమని చెప్పవలసియున్నది. రజోగుణమును వృద్ధిచేయుపానీయము కొంతవఱకు అపరిశుద్ధమైనదనియే చెప్పవలసియున్నది.

మైన వివరించిన నూత్రములను ఆధారముగైకొని శుభ్రమగు ఆహారమును పానమును గ్రహించుచు దేహమును శుచిగనుంచుకొనుట అవసరము. ఆహారవిధానమునందు అకస్మాత్తుగా మార్పు కలుగజేసిన ఇబ్బంది కలుగును. మద్యపానమునందలివిషమును వెలుపలికి తీసివేయుటకై దేహమునందలి శుభ్రమగు రక్తము ప్రయత్నించు చుండును. మద్యపానము అధికమైన రక్తముచేయవలసిన యీవని మరింత అధికమై దేహదార్ధ్యమునకు వినాశకరమగును. ఇంతేకాక ఆధ్యాత్మికవినాశము నకు ఆధారభూతమగు రక్తనాళముల పలుత్యమును మద్యపానము క్షీణింపజేయును. రాజయోగము సభ్యసింపదలచినవారు మద్యమును సంపూర్ణముగ విస్మరింపవలెను. ద్విజులు (బ్రాహ్మకులైయు వైశ్యులు) తెలియక మద్యమునుబ్రుచిచూచిన వైన నూతన యజ్ఞోపవీతములను ధరించవలయునని మన ధర్మశాస్త్రమునందున్నది.

దృష్టి దోషము

ఆహారవిషయములందుకూడ ఈనూత్రములే అనువర్తించును. మూలకాకాహారములందేవి అపరిశుద్ధములూ మనధర్మశాస్త్రమునందును ఇతర స్మృతులందును వివరింపబడినది. ఉల్లిపాయలు మున్నగునవి తమోగుణమును, మిరపకాయలు మున్నగునవి రజోగుణమును వృద్ధిజేయును. సత్త్వగుణ ప్రధానులు, రజోగుణ ప్రధానులు, తమోగుణ ప్రధానులు ఇష్టపడు ఆహారము భగవద్గీతయందలి 17 వ అధ్యాయమున వివరింపబడినది. పానీపోయిన ఆహారము చర్మి ఆహారము తమోగుణమును వృద్ధిచేయును. శుభ్రమైనవియు, రుచితోగూడి నవస్తువులు సత్త్వగుణమును వృద్ధిచేయును. శక్తితోను ప్రేమతోను ఇయ్యబడుఆహారము శక్తిగలుగజేయును. తనవైభక్తిగలకూద్ర సేవకునిచేత ఆహారమును బ్రాహ్మణుడు భుజించుట తప్పుకాదు. దక్షిణదేశమున ఆచరణయందున్న దృష్టిదోష సిద్ధాంతము శాస్త్రసమ్మతము కాదని చెప్పవలసియున్నది. ఈ ఆచారము వివిధసంఘములందలి విభేదములను అధికముచేయుచున్నది. పూర్వాచారపరాయణులగు బ్రాహ్మణులకన్న కొంతమంది ఆంగ్లేయు లెంతయో పరిశుభ్రముగ నుండురు. పూర్వాచార పరాయణులగు బ్రాహ్మణులు కొందఱు అపరిశుద్ధమగుదుర్వాసనతో కూడిన నీటితో ముఖప్క్షాళన మొనర్చుకొని స్నానముచేసి వీధులయంతొకవంక చుడిగపోవుచుండుట ఆశ్చర్యము కలుగజేయుచున్నది.

ఇకన్నియు మతసాంప్రదాయముల భావార్థమును గ్రహింపక కేవలము కర్మకాండతో తృప్తిపడుటవల్ల కలుగు అనర్థములు. క్రియ

మీద దృష్టియేగాని ఫలితమువై దృష్టిలేదు. స్నానముచేయుట ముఖ్యముగ పరిగణింపబడుచున్నది. కాని దేహశుచి ప్రధానముగ భావింపబడుచున్నది. మతాచారములు సాంప్రదాయములు ఇట్లు విపరీతముగ వ్యాపించుటను పూర్వముకుండియు భక్తులు ఖండించుచుండిరి. దేవాలములందు దృష్టిదోషముగాని పంక్తిదోషముగాని లేదు. దేవునికి నిజంపబడిన ఆహారము ఇతరజాతులవారిచే స్పృశింపబడినను పరిశుద్ధమైనదిగ నే పరిగణింపబడుచున్నది. మైన నూచించినవిధమున మతాచారములు విపరీతముగ అవలంబింపబడుచుండుటకై వట్టిపద్ధతులు ఏర్పడినవి. దేవాలయములం దాచరణయందున్న పద్ధతిని గృహములందుగూడ అవలంబించుట తప్పుకాదు. వైష్ణవులందు ఈ వైపరీత్యము అధికముగ నున్నది.

ప్రాధాన్యకొను పాశ్చాత్యులు ఆదివారమును ప్రత్యేకించినారు. ఆదివారమునాటి ధర్మక్రితినామము కడపటిసఱకు జీవితమును ప్రోత్సహించుచు పుణ్యప్రార్థనమునకు మార్గదర్శిగనుండవలయునను ఉద్దేశముతో ఈ ఆచారము ఏర్పడింది. కాని ఆదివారమునకు ఇతరవారములకును సంపూర్ణముగ భేదముండవలయుననికాని ఇతరవామలందు తప్పు చేయకచ్చుననిగాని ఉద్దేశము కాదు ఇట్లే దేవాలయములందు అవలంబింపబడు పద్ధతులు మనకు ఆదర్శములు. గృహమునందుకూడ అవలంబింపదగినవి కాని వేఱులేదు.

ఇతరపద్ధతులవారిచ్చు ధనమును పుచ్చుకొని ఆహారము తిను బ్రాహ్మణుడు, ధనమిచ్చువారుచూచిన దృష్టిదోష మేర్పడునని తలచుట విపరీతముగ నున్నది. పరస్పరప్రేమవల్లను భగవన్నామోచ్చారణసల్లకు వ్యక్తులు తమ పవిత్రతను కాపాడుకొనవచ్చును.

దాంపత్యము

స్త్రీపురుషసంబంధ పవిత్రతకు గురించి కొంత చెప్పుట అవసరము వ్యభిచారము ౨ విధములు. కామముతో పరస్త్రీని చూచుట కూడ వ్యభిచార మగుచున్నది. మనమునందు వ్యభిచారచింత గలుగుట కూడ ఒక విధమగు వ్యభిచార మని క్రీస్తు చెప్పినాడు. స్త్రీపురుష సంబంధములందు పవిత్రత కాపాడుకొనవలయుననిన శుభ్రమగు ఆహారము పానము గ్రహించుట, తగువిధమున దేహదార్ధ్యమును కాపాడుకొనుట, స్వప్నేంద్రియములపట్ల గౌరవభావ ముంచుకొనుట అవసరము. కామార్ద్రకమును అణచుకొనుటకు శక్తిలేనపుడు వివాహమాడుట శ్రేష్ఠము. వివాహ ఉద్దేశమును ముందే వివరించితిరి. కొన్ని తిథులయందు దంపతుల సంయోగమును మనశాస్త్రములు నిషేధించుచున్నవి. భార్య గర్భము దాల్చినపిమ్మట స్త్రీపురుషసంబంధము విస్మరించును. “స్వస్త్రీగమన మపి పరిసంఖ్య” అని చెప్పబడినది. వేదమునందు నూచింపబడిన జీవలి, సురాపానము, స్త్రీపురుషసంబంధములు ఆపూర్వ విధులు కావు. కేవలము పారిసంఖ్యవిధులు. ఉద్రేకమును ప్రతిఘటింప శక్తిలేని మానవులకొరకు ఈవిధులు ఏర్పరుపబడినవి కామమును అణగ దొక్కుటకు వీలులేకుండిన, దుర్వ్యాపారములన మానవుడు అధోగతిపాలు గాకుండుటకై వివాహపద్ధతి ఏర్పఱుపబడినది. కొంతమంది

తమజ్ఞానమును దుర్వినియోగ మొనర్చి కేవలము తుచ్ఛగుణభిరియనుభమును సంపూర్ణముగ అనుభవించుటకు ప్రయత్నించుచుండును. ఇట్టి వారు జంతువులకన్న అధములు. జంతువుల కొకకాల ముండును.

పంచపువృత్తి

సంఘమందలి దుష్టవర్తనములు ప్రపంచమునందలి అన్ని దేశములందును అధికమగుచున్నవి. హిందూసంఘమున వ్యభిచారమే వృత్తిగాగలవారి యొకటియున్నది. ఈసమస్యకన్యస్తమైనది. ఇట్టి విషయములను ముఖ్యమంత్రిగారు చూచుటకు లాభము కలగదు. ఈవిషయములను ప్రస్తావించుటకూడ తప్పనికొండలు అభిప్రాయపడుచున్నారు. దేవాదర్శనమును శుచితత్వమును కాపాడుట కేర్పడిన ఉపనయనము బ్రహ్మచర్యజీవితము శ్రమ్యతము నిష్ప్రయోజనమై కేవలము క్రియాకలాపముతో ముగియుచున్నది. సంఘమునందలి ఈలోపములు దోషములు అంత మొందించుటకు శక్తినియ్యవలయునని భగవంతుని కోరుచున్నాను. ఈ విషయమై ఎట్టిసలహా ఇచ్చుటకు నాకు శక్తిగాని అనుభవముగాని లేదు. సాంఘికదుర్వ్యాపారముల తీవ్రతను తగ్గించుటకు వ్యభిచారమే వృత్తిగ నుంచుకొను బాధి నొకదానిని ఏర్పాటుచుటకు లాభముండునని పూర్వము కొందరు అభిప్రాయపడిరి. ఏవగింపు గలిగించు ఈనూచన నిష్ప్రయోజనమని అనుభవములన్ని సుప్తమగుచున్నది. దక్షిణఇండియాలో కొంతమంది భోగముతారు తవృత్తిని విడదాడి వివాహము చేసికొనుటకు యత్నించుచున్నారు.

ప్రస్తుత మిట్టివివాహములు అధికముగ జరుగుచున్నవి.

డాక్టరు గౌరుగారి చట్టము ననుసరించి ఇట్టి వివాహములు చట్టసమ్మతము లగుచున్నవి. భోగముబాధితారు బాలికలను దత్తతీసికొనుటకు కొంతజను నిష్పేధింపవలెను. ఇట్టి సదుద్దేశముతో ఎవరైనను ఒక టిల్లు నుపసాదించ నుద్దేశించిన పూర్వాచారపరిమళా లందలు గొల్లని గోలపెట్టెదరు. రజస్వలావివాహమును చట్టసమ్మత మొనర్చు గొల్ల కాశ్రమిగారు యత్నించుగ మతసాంప్రదాయములు ధ్వంసమచేయబడుచున్నవని పూర్వాచార పరాయణులు గొప్ప ఆందోళన మొనర్చిరి.

పూర్వాచారములనుండి తప్పించుకొనుట కష్టముగ నున్నది.

ఈ విషయమై ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరు డిల్లుచెప్పెను:—
“అచారమా! నీబలము అధ్యుతీయమైనది. నీ శక్తికి అంతలేదు. కాశ్రమ ప్రమాణముకన్న నీకు ఎక్కువ అధికార మున్నది. క్రమము అక్రమము అను విచక్షణ నీకు లేదు. ఆచారము కాశ్రమమునకు విరుద్ధముగ నున్నను ఆచారమే పూర్వమగుచున్నది. మతసాంప్రదాయములను తిరస్కరించినవారు ఆచారబద్ధులైనంతమాత్రమున సంఘమునందు గౌరవింపబడుచున్నారు. కాశ్రమములగౌరవము అంతమొందినది. సోదరులారా! ఈతైషరీత్యమును అంతమొందింప మీరు ప్రయత్నింపవలెను. కాశ్రమములను ఆధారముగ నైకొనడ. చాలకాలమునుండి ఆచరణ యందున్న చెడువాదాలను అంతమొందింపుడు. ఈ ఆచారములన్ని నునము తప్పుబాధలయందు ప్రవర్తించుచున్నాము. భర్తృవిహీనలపట్ల కటికమనస్కుల మగుచున్నాము. యత్నాయత్నవిచక్షణ లేక పుణ్య

పాపపరిలనము లేక ఇట్లు ఆచారమునకు దానులమై యుండుట హేయము.

విదేశ ప్రయాణము

హిందువులప్రాచీనచారిత్రము, ఋగ్వేదమునందలి ఓడప్రయాణములవర్ణనలక, ఆరేబియా, సిరియా, పర్షియా దేశములను భారతదేశమునకుగల వ్యాపారసంబంధమును, చదువువారికి, హిందువులలో ముఖ్యముగ వైశ్యులు ఓడప్రయాణముల చేయుచుండిరిని స్పష్టముగ విదితము కాగలదు. విదేశములందు సంచరించిన సోదరవైశ్యులను నేటి వైశ్యులు వెలిబెట్ట జూచుట విపరీతముగ నున్నది. విదేశములు మోటుస్థితిలో నుండినపుడు, నాగరకులగు హిందువు లచ్చటకు వెడలి కొన్నిదినము లుండి నివాస మేర్పరుచుకొనుట ఏవగింపబడుచుండెను. పూర్వకాలమున హిందూగ్రామ లక్షణము సమస్తముల దాటి దిగ్విజయయాత్ర సల్పుచుండిరి. శ్రీకృష్ణభగవానుడుకూడ తన మనోహరమగు ద్వారకానగరమును సముద్రమధ్యమున కట్టించుకొని ఆకాంగ్యవనతుల నన్నిటిని ఒప్పి యుండునట్లులు ఏర్పాటుచేసెను. ఎవరైన ఆయనను చూడవలసినచో, వారు సముద్రమును దాటుటని యుండెను. బ్రాహ్మణోక్తము లట్లే చేయుచుండిరి. ఒక్కొక్కపాటుడుమాత్రము శ్రీకృష్ణుడు సముద్రమధ్యమున నివాస మేర్పఱుచుకొని సంతోషించుకొనినందులకు ఆయన నాక్షేపించెను మోటువిదేశములకు బోయి కాశ్వరమగు నివాసముల శేర్పరుచుకొనిన కొన్ని అర్యకుటు బములు తవక్యకీర్త్యమును, తమనాగరకమును పోగొట్టుకొనినందున, మధ్యకాలమున సముద్రప్రయాణము నిష్పేధింపబడెను ఇప్పుడు ఇంగ్లాండు, ఆమెరికా, జపానుమున్నగు విదేశములందు భారతదేశమునందు కొన్ని కొన్ని భాగములందు నాగరకత హెచ్చుగ నున్నది. గతకాలాబ్ధమధ్యమునుండి నుమారుతుకని సంవత్సరములక్రిందటికాలము, విదేశన లేనియువకులకు విదేశములకు వెడలుట వలన బాతీయతకు విలత్యము గలుగుననుభయ ముండెను. కాని ఇప్పుడావిధముగ భయపడవలసినయవసరము లేదు.

మీదుమిక్కిలి కొంతకాలము దేశమును విడిచి విదేశములకు వెడలినయెడల, భారతీయుల దేశాభిమానము హెచ్చుననియు తలంపవచ్చును. గాంధీ మహాత్ముడే విదేశములందు కొంతకాలము నివసితక యుండిన, ఆయన ఇంతటి దృఢమగు దేశభక్తుడై యుండజాలడనియు నేను తలంచుచున్నాను. విదేశములందుండుటవలన హిందువులలోని యుపసంఘములకే యొకమత్యము గలిగినట్లు, హిందువులను, మహమ్మదీయులను భారతశ్రైస్తవులను, కలిసి ఏకభావమున పనిచేయుదురు. ఏకోద్దేశ్యము ననుష్ఠించినగాని, ఒకేవిధముగ కార్యమునుసాధించుటయందు విదేశములందు జాత్యాధికతభావమును గలిగియుండినపుడు ఆ భావములను ఎదుర్కొనుటయందుగాని బాతీయ వికమత్యము అభివృద్ధియగుచునే యుండెను. విదేశములందు కూడినవివిధమతస్థులకును అశోభ్యమతసహనభావము, ఏర్పడెను. భారతీయులు విదేశములందు కూడి మన భారతమాతనుగూర్చి సంస్కరించుకొనినపుడుగాని, స్వదేశమునకు ప్రయాణము కావలెనను అభిలాష జనించినపుడుగాని, బాతీ, మతభేద

ములు స్ఫురింపకుండెను. పంటపాత్రలను ముట్టగాడ, కపటాచారములు, అంటరానితనము మున్నగునవి విదేశీయాత్రలవలన పోవును. విదేశప్రయాణము, మన పవిత్రదేశమునందలి భాగములకు వెడలుట మనమనోవికాసమునకు, మానవాళియెడ ప్రేమ మున్నగు గుణములకు గోడ్పడును. మనయువకులు విద్యార్థులు బహుశా, అమెరికా, ఇంగ్లాండు దేశములకు బోయిరని దేహకష్టమునెడల వారి కుండెడి నిగత్తు భావము మాటిపోవును.

విదేశప్రయాణముల గావించినందులకు సంఘబహిష్కరణము గావించుట ఈ కాలమున ఆత్మనివాళికరముగ నుండును. వివేకానంద స్వామిని మలబారు దేవాలయమునుండి వెడల నడిపినపుడు “ఈ భాగము ఉన్నట్లునివాసస్థాన మని నే నూహింపవలె” నని చెప్పెను. సకలంకరనాయకుగారు ఇంగ్లాండుకు వెళ్లినందున, ఆయనను మలబారు దేవాలయములలోనికి రానీయరు. భగవత్ప్రేరణగల మహనీయు డైన విదేశములందు సంచరించి భారతదేశమున ప్రచారము గావించు నపుడు, హిందువు లాయనను బహిష్కరించి వెడలగొట్టుదురా? ఇట్టి ప్రతిభయము లంతమొందుగాక! ఒక దేశమునుండి మరియొక దేశమునకు ఎట్టినిగ్గుంధములేక జనులు పోవుచుండుట తప్పని కొందరు వాదించుచున్నారు. అస్మికా, అస్మీలియా అమెరికా దేశములందు శ్వేతజాతుల వారు భారతీయుల రాకను నిషేధింపవచ్చును. కాని అన్నివిషయములందును జేరుర్పుము ప్రకటించుట భారతీయుల లక్షణము. నాకు రాజకీయ విషయములందు అధికముగ అనుభవములేదు. కాని దక్షిణాస్మికాయందు భారతీయులపట్ల ఆంగ్లేయులు అన్యాయముగ ప్రవర్తించుచున్నారని చెప్పి దక్షిణాస్మికా శ్వేతజాతులవారిపట్ల భారతీయులు అన్యాయముగను క్రమముగను ప్రవర్తించుట రాజకీయధర్మమైనను నే నాపదతిని ఎంతమాత్రము ఆమోదింపను. పుణ్యభూమియగు భారత ఖండము ఒక ప్రత్యేక ప్రదేశము కాదు. జీవీస్వరూపము. అదేవికీ ఆందరిపట్లను అన్యాయముగ ప్రేరు గలదు. శ్వేతజాతులవారైనను భారతదేశక్షేమముకొర ఆంద్రూను, నివేదిత, బెసాంటు మున్నగువారిపై భారతీయజాతుల అధికమగు ప్రీతిగలదు. ఇట్టివా రీదేశమునందుండుట అన్నివిధముల భారతదేశమునకు లాభకరము. కావుననే దేశవృద్ధి గాంచలము ననియు, క్రమక్రమముగ ప్రపంచమునందలి అన్నిజాతులవారికిని ఐకమత్యము కుదురునట్లు భగవంతు డనుగ్రహించుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

నిమ్నజాతులు

ఇంక నిమ్నజాతులవిషయమై కొంత చెప్పెదను. దివ్యజ్ఞానసమాజస్థాపకులలో నొకరు నిమ్నజాతుల అభివృద్ధికి నధికముగ పాటుపడుచుండిరి. మానవులలో కడపటి తరగతులకు చేరిన జాతులవారిని సంగ్రహించుట, అభివృద్ధిచెప్పుట పరమేశ్వరా రాధన యగుచున్నది క్రీస్తు చెప్పెను. మహమ్మదు ప్రవక్తకూడ ఇట్లే చెప్పియుండెను. క్రైస్తవ మహమ్మదీయ మతగురువులు, ఆర్యసమాజ, బ్రహ్మసమాజములకు చేరిన వారు. ఇతరసేవక సంఘములు నిమ్నజాతులయభివృద్ధికి నధికముగ పాటు

పడుచున్నారు. నిమ్నజాతులకు విద్యగరపి వారితో కలసియుండుట వల్ల వారు వృద్ధిచెందెదనని నా మిత్రుడొకడు చక్కగ నలహా ఇచ్చియుండెను. ఎన్నియొకరములకుండి వారిట్లు అణగ ద్రొక్కబడియుండుటచే వారి కిప్పుడు మనస్సొంకల్పములందెట్టి విశ్వాసము లేకున్నది.

వృక్షుల పవిత్రతను కాపాడుకొనుట మనశ్శక్తికము కాని పవిత్రత చెడిపోవుననుభయముతో నూత్నోదయము మొదలు మరల నూత్నోదయముకలుకు ప్రతిమనుష్యునకు దూరముగ పోవుచు ఒకటే పిచ్చి భవయే యుండుటవల్ల పవిత్రత క్షీణించునే గాని వృద్ధిజెందదు. అపవిత్రులగు ఇతర స్త్రీలను తాకగూడదని స్త్రీలు చీరకొంగులను దగ్గరకు లాగుకొనెదరు. బ్రాహ్మణులు వీధులందుపోవుచు మాలవారిని చూచిన కనరి దూరముగ పోవుచుచెప్పెదర. ఇదంతయు తమపవిత్రతను కాపాడుకొనుటకు చేయుపనులు కాని ఇట్లు చేయుట వల్ల వారు తమకోపము, సహనశక్తి ము లేకుండుటకు ప్రకటించుచున్నారు. కోపము సహనభావము లేకుండుట మిగుల అపవిత్రమగు గుణములని వాగ్రహించుటలేదు. బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణేతరులు నిమ్నజాతులను అలక్ష్యముచేసి పాపకర్మ మొనర్చియున్నారు. ఇందులకు పరిహారముగ వారు నిమ్నజాతులను వృద్ధిలేకున్న భారతజాతి వృద్ధిచెదజాలదు. పూర్వాచారపరాయణులగు హిందువులు క్రైస్తవులను మహమ్మదీయులను తాకుటకు సంశయింపరు. కాని సంపూర్ణవిద్యారంకులును శుద్ధి పవిత్రతగలిగి బ్రాహ్మణులను పోలియుండ నట్టి తిరుక్కైతెకు చేరిన వారిని దేవాలయముల సమీపమునకుగూడ రానీయరు. దేవాలయములందు దేవతలు ఇట్టిచర్యను ఎంతమాత్రము ఆమోదింపరని నేను నమ్ముచున్నాను.

సాంఘిక సంస్కరణము

సాంఘిక సేవ అవశ్యమనియు సంఘసంస్కరణ నిష్పద్ధమనియు కొందఱు చెప్పెదరు. కాని యీరెంటిటిని ఎట్టిధేదము లేను. యజ్ఞము, దానము, తపస్సు అన్నివర్ణములవారు చేయవలయునని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్దీతయందు చెప్పెను. మానవులకన్న అధికమగుకత్తి గల దేవతలకు చేయవలయు పూజావిధియజ్ఞము. తోడివారికి తమకన్న తక్కువతరగతులవారికిని చేయునచోయము దానము. ఆత్మనిగ్రహము ఆత్మాభివృద్ధి కొరకు చేయబడుసాధనము తపస్సు. అగ్రజాతులకును అంత్యజాతులకును సేవజేయుటకు ఈ ధర్మములు చెప్పబడినవేగాని వ్యక్తుల ప్రత్యేక లాభములకు గాదు.

నిమ్నజాతుల నుద్ధరించుట స్త్రీలను అభివృద్ధికితెచ్చుట విద్య సంపూర్ణముగ వ్యాపించునట్లు చేయుట బ్రాహ్మణుల ధర్మము. దేవాలయాధికారుల ధర్మము మతాధిపతుల ధర్మము. మతాధిపతులు దేవాలయాధికారులు తమవద్దనున్న శనమును సద్వినియోగ మొనర్చి ఇట్టి లాభకరమగు పనులు చేయుటకు గొప్పతపస్సు. నిమ్నజాతులయందు తెలివినలవా రనేకులున్నారు. వారిని అణగద్రొక్కట దేశమునకు అనర్థదాయకము.

నిమ్నజాతులవారికి హిందూసంఘమును దెట్టిహక్కులు లేవు. దేవాలయములలోనికి వారు పోగూడదు. ఇట్టి పరిస్థితులలో విద్య

పోందిన నిన్ను జాలివారు హిందూ సంఘమునందుండుటకు ఇష్టపడుటలేదు. హిందూమతమును కాపాడటకు మతాచార్యులను కాలానుగుణముగ మార్చవలెను. నిన్ను జాతు లనుభవించుచున్న ఆక్రమణకు లను అంతి మొందించుటయేగాని ఇతరమతములవారు హిందూమతమునందు చేరి హిందూ పులనిపించుకొనుటకు కూడ అవకాశ మేర్పడవలెను.

నిజమగు మతక్షేత్ర ఎంత క్షీణించినో మతాచార్యములు సాంప్రదాయములపై పట్టుదల అంతఅధికమైనను. క్రీస్తుపుట్టుటకు పూర్వము యూదులెట్లుండినో హిందువు లిప్పుడట్లున్నా . హిందూ పురోహితులు ధర్మమును బోధించు పురుషులు గారు మతాచార్యులను నిర్వహించు యంత్రములుగ మన్నారు. శాస్త్రముల భావాగమము ఎక్కువగ్రహించుటలేదు. అడంబగముతో కూడిన ఆచారములకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుటకేమన్నది. నిజమగు ధర్మము, నిజమగుధర్మక్షే, నిజమగు సర్వనర్తనము కనుపడుటలేదు. సాంప్రదాయక, ప్రాచీనాచారములు నిరంకుశముగ నున్నవి.

ఈ ఆగారపితాచకు శ్రేయ సత్వియును మ్రింగివేయుచున్నది. కావున నిజముగ సంఘమును సంస్కరింపవలయునని ఆర్థములేని

ఈ సాంప్రదాయములను అంతి మొందించి మానవ సాభాత్మత్వము. ఆధారముగైకొని నూతన సాంప్రదాయములను స్థాపించుట అవసరము.

ముగింపు

హిందువులందు సంఘసంస్కరణమునకు పాటుపడవలయునని కోరుచున్నాను. కొంతవరకు అస్పృశ్యుల దృష్టికోవము మున్నగుదురగ్గిప్రాయములు అంతమందినవి. ఈ సందర్భమున భారతసమాజము వారు చేయుచున్న కృషి ప్రశంసనీయు. ఈ సమాజమువారు ఆంగ్లేయులకు కూడ తమసమాజమునందు చేర్చుకొనచున్నారు.

యౌవనలసహాయము అవసరము. పునర్జన్మసిద్ధాంతము లను నమ్ముచున్నాను కృత్యముగము రావచ్చుది. యౌవకులు ఈ కాలమున ఆధ్యాత్మిక నైతిక విషయములందు ఉన్న తాదర్శములు గలవారైయున్నాడు. యౌవకులయందు ఈసంస్కరణాభిలాష వృద్ధిగాంచవలెను. అప్పుడుగాని మన ప్రయత్నములు విజయముగాంచవు. భగవంతుడు మన ప్రయత్నములకు లోడ్డుడు గాక!

అఖిలభారత విద్యార్థి మహాసభ - కాకినాడ

శ్రీ యు త దేశ బంధు చి త్త రంజ న దాసు గారి అధ్యక్ష కో ప న్యాసము

చిత్తరంజనదాసుగారు అధ్యక్షస్థానమునండి యుపన్యసించుచు, పాశ్చాత్యులు భౌతికదేశమును విజ్ఞానరూపమున జయించిరని నుడివినంతలకు చింతను దెలిపెను. మన మెప్పుడు మాటలాడుకొనుచున్నను మనదేశీయాదర్శములకు గురించి చింతించుకొనుటకుంటే అవి మానకరమగు విషయము మరియొకటి లేదు. పాశ్చాత్యుల స్వయంవిద్వయముయొక్క అర్థ మేమార్తమును నిజమైనది గాదు. వారి విజ్ఞానము ననుసరించి అది నిజముగావచ్చును. ప్రతిజాతియు, రెనకు సరిపడునూత్ములను దానే నిర్ణయించుకొని, తనలోకి నభివృద్ధిపరచుకొనునట్లుండవలెను. “అంగదేశములోని కామస్వసభ, నిరంకుశాధికారస్వభావులసభ, ఇప్పటికిగూడ పరాసు కాసనసభ నిరంకుశాధికారస్వభావులసభయే. కార్మికులు సమైక్యగట్టినయెడల ప్రభుత్వపైనికులు వారిని తుపాకులచే కాల్చి చంకెదరు. ఇది స్వతంత్రమా? స్వరాజ్యమా? జాతీయోక్తి ఆత్మపరిజ్ఞానమును క్రమక్రమముగా నభివృద్ధిపరచి దాని ననుసరించి స్వరాజ్యమును ఏర్పరుపవలెను. ఇందు కన్నితరగతుల జారిని, అన్నిమతములవారిని, పల్లెటూరివారిని పట్టణవాసువారిని అందరను దగ్గరకువీటిని రావలెను. కాని ఈక్షేత్రయంతయు నొకపోటు కేంద్రీకరింపబడరాదు. ఇప్పటికే కాంగ్రెసునందు ఇట్టికేంద్రీకరణ మధికముగ జరిగినది తలచుచున్నాను. ప్రతివానిని స్వాతంత్ర్యముండవలెను. నామ స్వాతంత్ర్యముగావలెను. భారతజాతీయమహాసభయేమైనను ఒక కేంద్రసంఘముక్రింద నణగదొక్కబడియుండుటకు నే నంగీకరింపను. నమము ప్రతివిషయములోను భారతీయులసముముగా నేయుండవలెను.” అసత్యమాత్రములకును, విదేశీయాదర్శములకును మనము మోసపోహడ

దు. మనస్సుచుట్టును ఆవరించియుండు అసత్యవిషయము లన్నిటితోడను అసహకారము నవలంబించిన నే మనస్సు అభివృద్ధియై నిర్మాలిన్యము నందగలదు. అదేవిధమున నే ఒకజాతిగూడ అజాతినణచితేయు కేతలన్నిటితోడను అసహకార మవలంబింపవలెను. జాతి అభివృద్ధినిననేతప్ప దానివలన మానవజాతి తుపయోగముండజాలదు. భగవంతుడు మనకొసగిన హక్కును వదులకొని మనలను బ్రిటిషువారియధీన మొనర్చుకొనిన నేతప్ప బ్రిటిషు ప్రభుత్వముతో మనము సహకార మొనర్చజాలము. పేనితో సహకార మొనర్చుటలన నా గుభిర్బద్ధి భగవంతుగనుండునో అట్టికాసనసభలను ఇతరసంస్థలను భగ్న మొనర్చుటకు నే నుద్దేశించితిని. నిరంకుశాధికారవర్గమును నాశనమొనర్చుటయే దేశమునెదుట ముఖ్యమగు నిర్మాణకార్యమని నేను తిరిగి నుడువుచున్నాను. తమ పుత్రులు పాఠశాల ను వదలివేసినను కారణముచే వారిని గృహములనుండి వెడల నడచిన తలిదండ్రులను బెంగాలునందు నే నెరుగుదును. అట్లు తమ పిల్లలను గృహములనుండి వెడలగొట్టిన తలిదండ్రుల చర్య అవమానకరము. నాకండ్లార గాంచియు నట్టిచర్యల నాపకాలకపోవుట నాకమానకరము. (ఇప్పుట దాసుగారికండ్లనుండి కోకముచే కన్నీరు దొరలెను.) అసహకార మొనరించుటకు మీకు ధైర్యములేనియెడల అసహకార మొనర్చినవారికి సహాయ మొనర్చుడు. మీకు రెండుకలశముల అహారముండునెడల నొకకలశమును వారికొసగుడు. మీరు కలశాలలో నుండియును, దేశసేవ యొనర్చుటకు మీకు చాల సదుపాయములు గలవు. మీరు గ్రామములకు జని ప్రజలకు బోధింపవచ్చును. నూలవదుకు టను, నేయుటను వారికి నేర్పుడు. తదిధముగా నికృష్టముగా పనిచేసి స్వరాజ్యసంపాదనకు మీరు దోడ్పడగలరు.”

అఖిలభారత ఐచ్ఛికభట ప్రథమ మహాసభ - కాకినాడ

ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు శ్రీయుతి కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారి ఉపన్యాసము

రాష్ట్ర సేవాసుండల సోదరులారా!

రాష్ట్ర సేవా మండలసభ్యులకు మిమ్ము ఈపురాతనప్రఖ్యాతి భూమి కాహ్వానించుటకు పరమాంధ మగుచున్నది. కాకినాడరేవు బ్రిటిషువారి వ్యాపారములను సృష్టింపబడిన దైనను ఆంధ్రదేశము నందు పురాతన సాంప్రదాయములు ఆర్యవిజ్ఞానమయములగున వెన్నియో గలవు. మీకు, న్యాయభారతనిర్మాతలకు, స్వాగత మొసంగు భాగము నాకన్న నెక్కువ అర్హులగు వాల్లమెబడిన బాగుండెడిది. మీకి గాంధీనగరమున స్వాగత మిచ్చుటలో నూతన జీవితమునకును మహద్భా ధ్యతలకును స్వాగత మొసంగు చున్నాము. ఈ నిరాడంబరకాంత నిర్మాణముల జూడ మహాత్ముని సేవాకష్టానుభవాద్యములు సత్కా గ్రహములకు స్ఫూర్తిని రాగలవు.

సోదరులారా! మీరు సందిగ్ధ కాలమునందున్నారు. జీవిత తగం గములు అతివేగముగ చలించుచున్నవి. సాంఘిక చుర రాజకీయ ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధి ప్రపంచము నంతను మార్చివేయుచున్నది. నూతనాదర్శములను జీవితధర్మములను బహులుజేలుచున్నది. బోల్షి విసము కమ్యూనిజము సోషలిజము కమ్యూనిటీజము, ఫాసిజ్టిజము, మిలిటారిజము ఇవన్నియును, మానవప్రకృతిని వినాశముజేయు రోగ చిహ్నములు కొన్నిమాత్రమే.

మైన్న దేవతలు ప్రస్తుతస్థితిగతులు మార్చు ప్రయత్నించు దుండగా క్రిందనున్న ఉపగ్రహములు వెనుకటిస్థితిగతులనే నిలువ బెట్టుటకు బెట్టిప్రయత్నముల జేయుచున్నారు. ప్రపంచమహా సంగ్రామ సమయమున జేసిన మహాత్మాగములును బాధానభవమును మానవ వ్యాధయమును మార్చుకపోయెను. సాంఘిక, మానసిక, రాజకీయ మతాధికృతమువడి తగ్గలేదు. విరోధీయజాతులు వెనుకటి ఆటకే ఆడు చున్నారు. శ్వేతజాతి రాజకీయసంస్థములనునం దూగులాడుచున్నను వారి ఆధికృతస్వాతికారములను లక్షలకొని మంచి అమితదుఃఖము గలుగుచున్నది. ఎవరియిట్లు వారు చక్కబెట్టుకొన జాలని వారు ఇతరుల యిట్లు చక్కబెట్టజాలరు. ఆత్మిత్వము, అతికాయము మాత్రమే వారిభావముల నాక్రమించి యుండును. వారు చేయుపనులు మానవస్వత్వముల కపాముముజేయుచు బాధలగల్గించుచుండును. కండ్లు మూసికొని స్వాతికారముతో అధికారమును పూజించుచుండుటచేతనే దానికుని భయోత్పాతమును ప్రపంచము తప్పించుకొనుటకు నూతన శాశ్వతమును, నూతన కార్యాచరణమార్గములు ఆచరణలోనికి వచ్చెను. పాశ్చాత్యదేశము స్వాతికారముచే బాధపడుచుండ ప్రాచ్యదేశము దుఃఖముచే బాధపడుచున్నది.

శ్లో॥ అసౌ మయా నాతిశ్చక్రన్త నిష్కేవాపరా నః ।

ఈశ్వరోఽహమహంభోగీ శిధోఽహం బలవాన్ సుఖే॥

పశుబలము భౌతికవాంఛల నాధింపుటకున ప్రపంచము అనురక్తిపాలిత మాయెను. భగవద్గీతలో జెప్పినటుల నైతాను పరిపాలనము ఆత్మవికాసమునకై సంతోషించి నిజమగు ధర్మమును తల క్రిందు జేసెను.

“యదాయదాహి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత; అభ్యుదాన చధ ర్మస్య తథాతాత్వం సృజామ్యహం”

మనమందరమును పూజించు మహాదేశభక్తుడు లోకమాన్యతిలక్ దీనిని తుదిసంజేశముగ దేశమున కొసంగెను.

దేశమును నిర్ణీతప్రదేశమున జేర్చుటకై మననాయకుడు, మిత్రుడు, తిత్వవేత్త, గాంధీయహాత్ముడు ఈలోకమాన్యుని సంజేశ మును ఆచరణలో బ్రెట్టెను. కాంతి స్వాతంత్ర్యములకు నిజమగు మార్గముగ దౌర్జన్యకపిత ఆహ్వానసాధన మహాత్ముడు మనకు జూపెను. ఈయొచ్చిభటమహాసభ యీనూతనసాధనలను గల్గినదే. ఈ సాధనభగతకర్మమును అనుగులపాలితినుండికప్పింపుగలను. మీరు సత్కా గ్రహముగనండి పొందినపరితూలును, లోలత్వములును జూడ భారత మాత మహాసంరంభమునందలి సంకలననుండి విముక్తిబొందుటకు నుంచి కీడు బొందినసత్కాగ్రహనైస్య ముండుట అవసరమని దెలియగలదు.

ఈసంరంభముయొక్క అంతిమమును జూడ, సుశీతరయో ధుడగు అర్జునుడు మహావిఖ్యాతికున్న త్రిశ్ర సంగ్రామరంగమున గల్గినట్లే నిరాశ కల్గును. అర్జునుడు లోలోన నెంతయో సంతాపము నొంది తుదకు శ్రీకృష్ణుని ఆజ్ఞను అనుసరించి విధినివ్రాణమున విజ యుడాయెను. మనల నిపుడు తీర్త అనమానపరిస్థితి లేచుగొనినవి. మనలో మనకు తగావాలును, పైనిగృంధములును మనకు బాధావిధికృత్య ములను గూడ స్తంభింపజేసినవి. మనము చేయుపనుల కాటంకముగల్గి నపుడు మనస్వాతంత్ర్యవాంఛ ముండుట పోవుటకు ఏమియును తోచకుండజేయును.

జాతీయమహాసభ, పశువిభేదములు

మన భారతదేశీయమహాసభ మును పశువిభేదములు గల్గినవి. బాబ్లోరీ నిర్మాణకార్యక్రమము అట్లే నిలిచియున్నది. మార్పు కావలె ననువారును వద్దనువారును నింకను వాక్సంరంభము నల్పుచున్నారు. హిందూమహామృగీయులును బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేశ్వరులకును విభేదము లేకుండుగచున్నది. ప్రతిసంవత్సరమును కూడలు కలవు పేద కాట కములను వేసకు వేలమంది హతమగుచున్నారు. త్రాగుబెట్టువగు

Hindi Girls' School, Cocanada హిందీ బాలికాపాఠశాల, కాకినాడ.

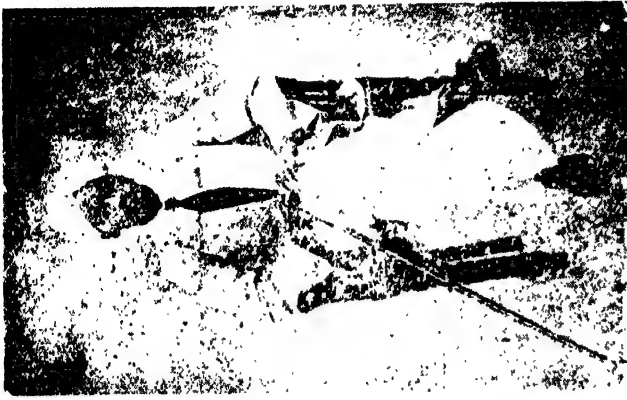
Hindi Girls' School, Present: Srimati Kasturi Bai Gandhi హిందీ బాలికాపాఠశాల. శ్రీ మతి క స్తురిబాయిగారు, కాకినాడ

Libraries, Conference, Cocanada

۷۹
 P₂
 WLS
 k
 .
 ۷۸
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 -۱
 -۲
 -۳
 -۴
 -۵
 -۶
 -۷
 -۸
 -۹
 -۱۰
 -۱۱
 -۱۲
 -۱۳
 -۱۴
 -۱۵
 -۱۶
 -۱۷
 -۱۸
 -۱۹
 -۲۰
 -۲۱
 -۲۲
 -۲۳
 -۲۴
 -۲۵
 -۲۶
 -۲۷
 -۲۸
 -۲۹
 -۳۰
 -۳۱
 -۳۲
 -۳۳
 -۳۴
 -۳۵
 -۳۶
 -۳۷
 -۳۸
 -۳۹
 -۴۰
 -۴۱
 -۴۲
 -۴۳
 -۴۴
 -۴۵
 -۴۶
 -۴۷
 -۴۸
 -۴۹
 -۵۰
 -۵۱
 -۵۲
 -۵۳
 -۵۴
 -۵۵
 -۵۶
 -۵۷
 -۵۸
 -۵۹
 -۶۰
 -۶۱
 -۶۲
 -۶۳
 -۶۴
 -۶۵
 -۶۶
 -۶۷
 -۶۸
 -۶۹
 -۷۰
 -۷۱
 -۷۲
 -۷۳
 -۷۴
 -۷۵
 -۷۶
 -۷۷
 -۷۸
 -۷۹
 -۸۰
 -۸۱
 -۸۲
 -۸۳
 -۸۴
 -۸۵
 -۸۶
 -۸۷
 -۸۸
 -۸۹
 -۹۰
 -۹۱
 -۹۲
 -۹۳
 -۹۴
 -۹۵
 -۹۶
 -۹۷
 -۹۸
 -۹۹
 -۱۰۰

Sgt. Sapani Lakshminarasimha Garu, M. A., An Para Padmasali

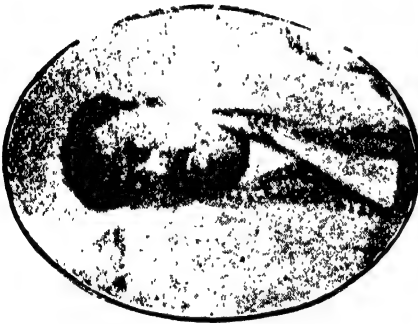
శ్రీమంతుల సాపని లక్ష్మీనరసింహ గారు

Sgt. Duggirala Radhakrishnan Surti garu

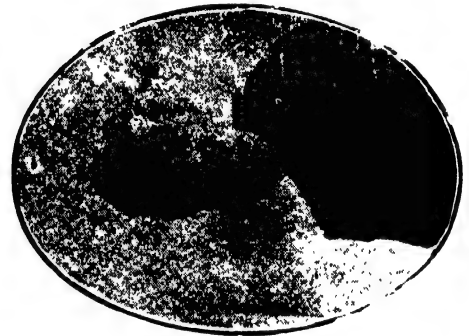
శ్రీమంతుల దుగ్గిరాల రాధాకృష్ణన్ సర్తి గారు

Sgt. J. V. Kuchharao Garu

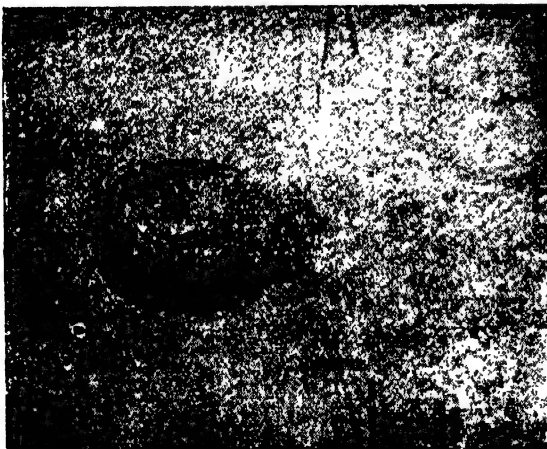
శ్రీమంతుల జి.వి. కుచరావ గారు

Sgt. J. V. Narayana Garu

శ్రీమంతుల జి.వి. నారాయణ గారు

Sgt. Senuhala Venkatarayana Iyer Garu

శ్రీమంతుల సముద్రాల వేంకటరామయ్య గారు

Sgt. M. Kaparthi Venkatanarayana Garu

శ్రీమంతుల మొగుపర్తి వేంకటనారాయణ గారు

౧౧

అట్లు రావలక్ష్మి పతిని పలచి భాగ్యమును బలచి విట్లు నా పోవుమండలలోని కెవ్వరో వచ్చుదురట్లు సంతతియైయున్నాను. రావలక్ష్మి యాసనీనిని దుఃఖిమాపుకొనికన్నులుతుడుమనిని తొంగిమాడి వారు దవగ్రా మజాతీయోపసంఘాభ్యుత్థులను బరిశ్రమాలయగణికారి యైన సీతారామయ్యగారిని స్పృష్టమయ్యెను. ఆయనలోగొప్ప రావలక్ష్మి పెద్దవామారుమను మఱియొక పెద్దమనిషికూడ నుండిరి. రావలక్ష్మి వారిని జూడగన తన శిర్గంపుపైలు చేరిగను రెండుబాజుల సవరించి కప్పలనుచు లేచి యిట్టి పెద్ద మనుష్యులు తన సుఖమున కేతెంచవచ్చును చాసముక్తైన నేయజాలని తన పేరతనమునకు లోలోన గలందును నవసరిమ ప్రకడై గోడూర్తిగి నిలువబడెను. సీతారామయ్యగారు రావలక్ష్మిని జూచి “అమ్మాయి! నీవు వడికిననూలును అహిమదాబాదు రోయి మహాసభా శిర్దరు ప్రదగ్ధనమున కుండితివి. వివిధరాష్ట్రములనుండి

వచ్చినవారల్లో నెల్ల నీనూలు విక్రమి సన్ననిదిగ నాణ్యమైనదిగ బడికనులు నిగ్గయించిరి. ప్రశస్తమైననూలును, విడికనవారి కివ్వనిశ్చయించిన ప్రథమబహుమానము నూటపదునాణురూపాయలు నీ కొసంగిరి. అన్నిప్రాంతముల నూలును ప్రదర్శించినప్పుడు నానిలో నెల్ల నీనూలు త్రిమూలబహుమానమును బహుముతసే నడికిన నీటికాక, ప్రదర్శించిన మాపరిశ్రమాలయమున నీ గాక, మన తెలుగుదేశమున ప్రథమబహుమానము లభ్యమైతి. మానాద్రుచేశమున నీ బహుమానము లభ్యమైదులకు నూన గూర్చు తెల్లరు సంగోమనియున్నులునున్నారు. ఇవిగో బహుమానములు మైమెచ్చి సీతారామయ్యగారు పలుక, విక్రమమునకు క్రిందకు పని తీరదాద్ర్యమునకు గన్నీరు మన్నీరుగా విలపించుచున్న రావలక్ష్మికి ఓడ్డ ఆవునని యెడ్డంగనే యుచరించి పోయిచూచుచున్నదివలె నీ గూనితిమగ లభ్యమైన బహుమానమున కమందానందకంపితహృది గూగింపియై రావలక్ష్మి గోయి ఓపట్టి గూబహుమాన మందుకనుచు “బాబూ! నువ్వొక్కరు నుడివి నట్లు నిజముగా నీరాటము నుడిగలక్ష్మి నుమండీ!” యనెను

శరద్రాత్రి - నాయకాన్వేషణము

కోణిదన - బాలకృష్ణయ్య గారు

అయ్యార! మాలనున్నమము సర్ధనిశీని వేణుసంజ్ఞచే నొయ్యన కేరబిల్చి, యిపు డోయదునందన! మోసగించి మా నొయ్యము బీడిబుచ్చెదనునే! యొక్కరేగిలొ; వేగ దాయరా నయ్య! కటాక్షముంచగవ వయ్య! కనుకొనుమయ్య! బంధులక.

చ. అలలు పీరటంచు బరిహాసము యార్తరశరణ్య! నీవ కా దలము సర్వజంతులకు? ధర్మమ నమ్మివవారి నిట్లు వేడబుమున కాననంబున దటాలున బీడి చనంగ? రాచె వేగ బదులుపల్కవే! సతల గాంచి దయామతి నాదరింపవే!

నీ. ఆకులై నచలింప వదెభూజములజూడు; కాలిందెదరగలుగల్గుటుడిగ జాలిల్లిదివినుండి జయగఁడు గాంచుమీ; వేగు రేపనెడివివేక మెడల ప్రకృతి యశ్రులు రాల్చి పరితపించెడి గను; హిమకణంబులు తీవ

[గమల బాలె

వేకోండమెల్ల చర్వలనయ్యెడిలకింపు, భూతజాలంబులపాక లడఁగ

గీ. ననఘ! నీవిరహం బిట్లు లన్నిటికిని
చీవిలేచ్చల బోగొట్టి చేవ దొలగఁ
దెట్టె; వే వచ్చి చేపట్టి పెంపవయ్య!
భక్తపాలనల! గోపాలబాల!

కా. మ్రోసులో వేడిగురింప, నాలగమి మోము లాసచి యాలింప, మా వాడక గోపనితంబినీమలులు వహ్య! యంచుఁ బ్రేమింప, నీ బీడక మంజులవంశ నాళిమును నిష్టే కావ మ్రోయించి తొరా! దాగం జననేల నోయి! యదుబాల! వేణుగానప్రియా

మ. అలసంకిలనాద మాధురి, మహాత్మా! మార్గముక జూపఁగా సలువక జాలితి వింతదాక నెవియో శక్త్యానుసారంబు, నే(కి) డెలవిక పిల్లసగ్రోవితోడ జనియెంచే నీవు దాగుంటు, మా తెలుపులో మాటలెగాక; కార్యసరణిక్ దీర్ప న్నమర్థంబులే?

చ. జలజలమును సశ్రువులు బార్చుచు, నీవిరహంపుటార్తియు మృతకముఁ బెంప నెంతో సుకుమారపులేదలిరాకునాతెజు చలనము నొంద సర్దెసలు జాలిగ నిన్నె తలంచి చూచుచుక కాలిచెడితీవబోండ్ల గనుఁ గొమ్ము, రయమ్మున రమ్ము, మాధవా!

మ. పనిగా నెన్నివిధంబులక దెలిసినక బాటించి నాబోధలక వివరుక జేయరు నేకమై మనరుమా బీరంచుఁ గోపించి నీ యనుకంపామతి మానిపోవ దగదయ్య; ర మృహా! విశ్వమోహనసంగీతకరావిసోద! మముఁ గార్యారంభులక జేయఁగక.

వేమన - కాలనిర్ణయము

బంపా రు త మ్మ య్య గా రు

శ్రీశైలరామ్యలగునాంధ్రులలో వేమనయోగీంద్రుని పేరాలు
గనివాడును, ఆతని పద్యములలో సాక్షాత్తులైన గ్రంథముగానివాడును నుండినేగడనుట యతిశయోక్తకాదు. శివుని వాఙ్మయములో వేమనశతకమునకు, సుమతీశతకమునకు నున్న ప్రచారము మఱి వేసికని గానరాదు. వేమన పాండితీసంపన్నుడు గాక పోయినను నాతనికివితాత్రతిథి నిరుపమానమై సర్వవిషయమునని, శాస్త్రనిపత్యముల నితులకు నిధానములు. ముత్యసాంఘిక దురాచారములకు మహాగ్రహతాగములు. ఈ మహాకవి చరిత్రమును బరిశోధించి పుస్తకరూపమున నూతనముగా వెలయించి కీర్తికేషులయిన శ్రీ వంగూరి సుబ్బారావుపంతులుగారు రాంగ్రెజ్ లోకమునకు జరిపుర జేయులు.

శ్రీ సుబ్బారావుగారి సిద్ధాంతములు కొన్ని వేసల మూహాలపై నాధారపడియున్నవి. వేమన కాలనిర్ణయము, కులము, కుటుంబముగూర్చి సుబ్బారావుగారి సిద్ధాంతములను శ్రీ వేమూరి విశ్వ నాథశర్మగారు సారస్వతానుబంధములలో విమర్శించియున్నారు. సుబ్బారావుగారు తలచినట్లు వేమన కొండవీటికి రాజనాథమునకు జేరినవాడు గాక కర్నకకుటుంబమునకు జేరినసామాన్యపు రెడ్డియనియు, ఆతని జన్మస్థలము కొండవీడు గాక నెల్లూరుజిల్లా పొదిలి తాలూకా ముగిలెతల యనియు, ఆతనితల్లిదండ్రులు కర్నూరు జిల్లా మార్కాపురము చెంతనుండి కటారుపల్లెలో కొంతకాలముండియుండుననియు, కొండవీడునందుగూడ వేమన కొంతకాలము నివసించియుండుననియు, ఆతడు శిథిలపొందినతావు శ్రీసుబ్బారావుగారు తలచినట్లు కడపజిల్లాలోని కటారుపల్లె కావనియు దానిని సరిగా నిర్ణయించు నాధారములు లేవనియు శ్రీవిశ్వనాథశర్మగారి విమర్శనముయొక్క సారాంశము లయి యున్నవి. వేమన పద్యములను బట్టియు, గొన్ని పూర్వకవిస్తుతులనుబట్టియు శ్రీసుబ్బారావుగారు వేమన కాలనిర్ణయమును జేసి యారడు శ్రీ. శ. 1412 సంవత్సరమున బుట్టి శ్రీ. శ. 1480 సంవత్సరమున మరణించి యుండునని సిద్ధాంత మెనర్పిరి. శ్రీవిశ్వనాథశర్మగారు కీనిర్ణయమును గూర్చి యంతగా జర్పింపక దానినొకవిధముగా నంగీరించిరి. కాని యీకాలనిర్ణయములలోగూడ శ్రీసుబ్బారావుగారు గొన్ని భ్రమప్రమాదములకు లోనయినది యే నాయభిప్రాయము.

“ఇతడు 17 వ శతాబ్దమువాడయి యుండునని త్రానుదొరగారనిరి; ఇప్పటికి 300 సంవత్సరములుక్రితమువాడై యుండునని క్యాంబెలదొరగారు వ్రాసిరి. ఇప్పటి క్షైరువండలనలుపదిసంవత్సరములక్రితమువాడని పూర్ణయాచార్యులుగారు పీఠికలో వ్రాసిరి. వీరి

నివసించినదే కాబోలు కట్టవచ్చినట్లును నిలయొకవిధమున కాలనిర్ణయ మునొందిరి. కాని వాగట్లు నిర్ణయించుటకు వీరిని యుపయోగించుట సాధ్యమి. వామనశర్మలపై నాధారపడినట్లుగాని యిదివల కీనికాలనిర్ణయము 1920 వాడును కాలేదు” అని వ్రాసి, శ్రీ సుబ్బారావుగారు 1920 సంవత్సరములో జరిగిన వేమనజయంతినాడు శ్రీయుతి వే. వి. లక్ష్మీరావు పంతులుగారు ప్రగ్రంథములను బరిశోధించి వ్రాసిన వ్యాసభాగము నదాహరించి, తునుట శ్రీలక్ష్మీరావుగారు వేమనపద్యములందలి సురకవచములను బట్టి తురకల ప్రభుత్వ మాంధ్రాదేశమున రెడ్డప్రభుత్వము పోయినదిగానాతనే సాగినది కావున నితడు 15 వ శతాబ్దమునకు బూర్వము కాడనుట స్థిరమనియు, దరువాత నంతకాలమునకు బుట్టెనో తెలియననియు, వ్రాసినదియు, అందుపై దా మొనర్చిన కాలనిర్ణయమును లక్ష్మీరావుగారికిడ దెప్పినప్పుడు కాలముసరిగ నున్నదని వారుహామి సంశయించి గనియు, లభించిరి.

వేమన కాలనిర్ణయ మొనర్చుటకు వేమనశతకమునందే గెగిన నిదర్శనములు గొంచె మున్నవని శ్రీ సుబ్బారావుగారు మునుముందు “పరగ రాయనికులు బాచనిధన పెల్లి, బుట్లపాలు కవుల పాలు తలచ, నొనర హీనజనుని ధనము దాచుదుల, పాలు బరకాంత పాలు వేమ!” అను పద్యము నదాహరించి యీ నామముగలవారు పలువురున్నందున నిం దుదాహరింపఁబడిన భాస్కరుడ డెవడయి యుండునని కొంచెదర్చ సరిపిరి. అది యనవసరము. నెలదాతయై ధనము బట్లపాలు చేసి బాచడను ముద్దు చేరితో నిప్పటికిని బట్ల కవులస్తుతులందు స్థిరశీవయై యున్న రాయనభాస్కరుడ డొక్కరుడే. ఆతడు కొండపల్లిలో మంత్రిగానుండి యనవేమారెడ్డిచే సగ్రహారదుల నందినవాడు. అనవేమని యనంతరము కొమరగిరి రెడ్డికాలములో నాతని మఱుది కాటయవేమనియొద్ద మంత్రిగానుండి నట్లు లోకచాటుపద్యమును బట్టి తెలియు రాయనభాస్కరుడు గూడ నీతడే యాయుండిన నుండవచ్చును. ఈతడు శ్రీ. శ. 1880, 1400 ప్రాంతముల నుండినవాడు. కృష్ణదేవరాయల యనంతరము గూడ కొందఱు రాయన భాస్కర లున్నందున వేమన కృష్ణరాయలకు బూర్వమున్నట్లు లాధారములున్న గాని యాతడు వైపద్యములో 1881 ప్రాంతమున నున్నరాయని భాస్కరుడే పేర్కొనవని చెప్ప వీలు లేదని వ్రాసి శ్రీ సుబ్బారావుగారు వేమన కృష్ణదేవరాయలకు బూర్వముండె ననుటకు కొన్ని యాధారములను జూపిరి. వానిని ముం దుదాహరించి చర్చించెదను. వీరి యెట్లున్నను వైపద్యము వేమన వ్రాసినదే యని యంగీకరించినను దానిని బట్టియే యాతని

కాలనిర్ణయ మొనర్చి యాతడు రాయనిభాస్కరుని కాలమునఁ గాని యాని యనంతరము సమాపకాలములోఁ గాని యుండెనని చెప్పవలసి వచ్చును. భాస్కరునికీర్తి యప్పటికి నిచ్చుటకు సోచియున్నది. కావున వేమన యీ భాస్కరుని యనంతరము చాలకాలమునకు నలసినప్పటికిఁ గూడ నీ పద్యమును జెప్పి యుండునట్లును. వేమన కృష్ణరాయుడుఁ బూర్వమునకు శ్రీ సుబ్బారావుగారు ముసల యాధారము నీవి.

(1) ఎవరొక్కరి నెట్లాప్రగ్గన పల్లెఁబడఁజేయుచుంటే యీ ప్రాంత పద్యములు.

ఉ. ఇట్టి మహాప్రధానపరమేశ్వరయ్యైతి గాన నీవు చేపట్టితి, మేము నుండి పునపాలక! కాలనమంతరించుచు నట్టిగఁ గల్గి మంయజనకాంతున కీయక చాచినట్టి నూరట్టపిఠాన యెట్లు విరాజితమైన కాయకన్యక.

చ. వినతు లొనర్చి నాంధ్రముకవిప్రభు నన్నయభాష్ట్ర దిక్కయజ్వల శివదేవు భాస్కరుని జక్కన వాచినసోము సర్వదేవుని భవమారు వేమ నలపోతనఁ జిల్లమట్టి వీరభద్రుని శరభాంకు వీరకవిభూర్జటిఁ గలన భట్టబాబుని.

(2) నిమ్మ లక్కాకవి తన కంచి యేకామ్రుని శిరములో "భీమ వేమానంత బిరుదువుల" అని కవిస్తుతిలో వేమనను జెప్పుచున్నాడు.

(3) శ్రీ. శ. 1590—1620 ప్రాంతముననుండిన పింగళి యల్లనాధ్యుడు తోభవచిత్రములో

నీ. భక్తమై కేలక ప్రమాణోత్తము నుతించి,
మాయనోవాహ్యయు ముసామఁబొగడి
జలగి యగ్రవాక్యముల నన్నమయగారి
భిజయించి ప్రొక్కపాట పాలకులకి
సోనాన్న గారి ప్రస్తుతిచేసి ప్రియమంది
శివదేవముఖనవకుల నెంచి
గణపతిదేవుని ఘనత సన్నుతిచేసి.
వేమనఁ గీర్తించి విమలమాలిని

గీ. వ్యాస వాల్మీకి కాలిదాసాదిఘనుల
నన్నపాద్యునిఁ దిక్కన యజ్ఞశాస్త్రి
ప్రెగడ భూర్జటిఁ బోతన భీమకవిని
జలగి శ్రీహాథముఖికవి శ్రేణిఁ దలచి.

(4) 15, 16 శతాబ్దమునవాడని చెప్పబడు శివయోగీంద్రుడు రచించిన అన్యవాద కోలాహలములో

“వేమయ్య నేకాంత రామయ్య బల్లెకు, మల్లయ్య నల్లయ మది భజించి” అని వేమయ్య భజింపఁబడుట.

(5) శ్రీ. శ. 1581 ప్రాంతమువాడయిన తురగారామకవి నాగర ఖండమంది యీ క్రిందిపద్యములో వేమనను నుతించుట,

నీ. ప్రాచేతసుఁ బరాశరకుమారుఁ గాలిదా
ను మమారు భవభూతిఁ జోరు దండి
బాబు ధనంజయు భారవి జయదేవు
భాసుని శ్రీహర్షుఁ బ్రవరసేను
మల్లాబు, కిల్లాబు, మాఘు, మురారిని
శ్రీమేంద్రు, చుటూలు, సోమనాగు
శివశివ్య, శివదేవు, బిన్నయ భవమారు
శరభాంకు, రాజశేఖరుని, వేమ
గీ. నన్నపను, దక్కమఖి, బ్రబంధపరమేశు,
సాధ, నాధిర్వణాచార్యు, జంధ్రపూరి
భాస్కరుని, నల శ్రీనాథభట్టు, భీము,
సోము, నమరేంద్రు, చలత నుత్పాత నాల్కి.

ఈపద్యములలో నుదాహరింపఁబడినవేమనయేనా యని నాసందేహము. ఇందుఁబట్టి చెప్పింపఁపూర్వము మనము ముందుగా రెండొ ముఖ్యవిషయములను విచారించువలసియున్నది. పూర్వకపులు వేమానకవితాత్రుభను గుర్తించి తమకవిస్తుతిలోఁ జేర్చఁ దగినవానినిగ నాతనిని గణించిర యనునది మొదటివిషయము. వా గట్లు గణించిరని నేడలంపను. శ్రీసుబ్బారావుగారే తమ గ్రంథపీఠికలో నేటివిద్యాధికులు, ఆంగ్లమానససంభవులయినట్లు మన ప్రబంధకవులు సంస్కృతమానస సంభవులయిరని చెప్పమ “వాఙ్మయమున వేమన్న పోనము” అను శీర్షికక్రింది నీక్రిందివాక్యములు లిఖించిరి.

“నేటి యాంగ్లమానససంభవులకు విద్యాధికులవలె నాకాల మందున్న సంస్కృతమానస సంభవులకు ప్రబంధకవులతో నీతనికి బోలిక లేదు. వారిప్రపంచము వేలు. ఈతనిది వేలు. వారిది పాండిత్య ప్రదర్శనము.” “రాజానుగ్రహము, గుఱ్ఱము కోకలు అగ్రహారము, కీర్తి, ప్రాధికవియను ధక్కా”-ఇవి వీరి యాదర్శములు. వేమన్నకవి గౌరవమెఱుంగును. తాను గవినిని యెఱుంగును. తనకు సంస్కృతము రాదని తెలియును. కవులను ప్రసిద్ధిగలవారు తన్నుఁ గవియనరని సంప్రద్యముగఁ దోయును. కాని యాతఁడు కవిగా నుండవలె నను కోరికఁజేయె యోగిగా నుండవలెనని కోరినవాడు.”

కాబట్టి సంస్కృతమానస సంభవులయిన మైవీశ్వరులు, సంస్కృతభాషాపాండిత్యము లేని మనవేమనను గవిగా గణించి యాతనినే తమపద్యములలో నుతించి రనుట కవకాశము లేదు. శ్రీవీరేశలింగము పంతులుగారివంటి యాధునికకవిశ్రేష్ఠులే వేమనను గవిగా గణించి తమకవిచరిత్రములో నాతనికి స్థానమొసంగఁజాలకపోయిరి. ఇతఁ బూర్వప్రబంధకవులమాట చెప్పనేలే ప్రబంధకవులు వేమనను గవిగా గణింపక పోయినను వారిలో శైవులైనవా రాతనిని మహాశివభక్తునిగాఁ దలంచి యాదృష్టిలో నయిన నాతనిని దమకావ్యములందు నుతించిరా యనునది రెండవవిషయము. వేమన వీరశైవమతప్రాశస్త్యమును గుర్తించి, “ఆఱుమతములపయి నధికమైనమతము, లింగమతముకంటె లేదుజగతి.” “వీరశైవమార్గ విధము లెఱింగియు బ్రహ్మవిద్యవీరులు

గనేని, చెలగి పులినిబట్టు సింగపుండలయా" ఇత్యాది పద్యములలో వీరశైవమును, "క.భవమూడుడు కరభాంతుడు, కివలించుచేయు నోట సిద్ధిశ్రద్ధుడై కొ, శివభృగ్గుడు ముమూలుడు, శివమయ చిన్మయుడు సోమ శేఖరగురుడుకొ." అను పద్యమునఁ బూరాతనవీరశైవులను సుతించినను మొత్తముమీఁద నాతని పద్యములను బట్టి మాడ నాతఁడు కేవల వీరశైవుడగునా యని నా సంశయము. శ్రీ సుబ్బారావుగారు "కావున నాన నేమన్నకవిహుడై నైమనుతాభిమానియై యైనను వీరశైవుడు కాడు. నేమన్నచంద్ర పద్మకావ్య మాదియు కేశవభట్టని పుత్రుండగుచున్నది. అయినను వేమన్న గూఠివాక్యములచే నద్వైతి. ప్రవర్తనచే, నాక్యుచే, మనస్సుచే నాతిడు ద్వైతి. భార్యసంస్కారమో నాల్గవసంస్కారమో యని తైనిమనందలి యభిమానమును మాత్రము కలిపినట్లు కవబడచు" అని వ్రాసి నుజ్జయ్యునందగ్గమున "నాతనిహిమయు కేవలద్వైతము గాక శివాద్వైతమో, యద్వైతి తైనిమోయని నని శిశించిరి. వేమన వీరశైవుడయినను గాకపోయినను తైనివీరశైవు లీతనిని మహాశివభట్టనిగా గణించి తమ గ్రంథములందు నుంచినందు కవకాశములు లేవు. (వీరభక్తివిజయములో బమ్మెరపోతన తన గుండయినయెడలూరి సోమనాథునిగూర్చి వ్రాయునపుడు సోమశేఖరుడనిపాడ వాడియున్నందున, పై "భవమూడుడు" అను పద్యమందలి "సోమ శేఖరగురుడు" ఆతఁడేయై యుండుననియు, వేమన పోతన కిరువురుగూడ నొక్కగురువు శిష్యులనియుగూడ శ్రీ సుబ్బారావుగారు వ్రాసిరి. వేమన పద్యవేమన శతాబ్దమువా డెనుటకుఁ బ్రబాగాధారము లున్నప్పుడే యాయూహ నిలువనేర్చును గాని లేనిచో నిలువనేరదు. సోమశేఖరునకు గురువి శేషణమును జేర్చినమాత్రమున వేమన గూఠినియొద్ద నుపదేశమందిన శిష్యుడని లెలంప నవసరము లేదు. పాల్కురికి సోమనియనంతర మెప్పటికో నెలసిన పితమర్రి సోమనాథులు తమ గ్రంథములలో నాతనిని సోమగురుడిని వ్రాయుచువచ్చిరి.)

ఇక శ్రీ సుబ్బారావుగారు దాహరించిన పై పద్యములను గూర్చి క్రమముగా విచారితము.

1. ఎడపాటి ఎట్టాప్రగడ యుదాహరించిన కృష్ణరాయఁడు విద్యానగర ప్రభువగు కృష్ణదేవరాయఁడే యని యెట్లు చెప్పగలము? కృష్ణదేవరాయల కాలమువాడగు ధూర్జటి తరువాత పద్యములలో బూర్వకవిస్తుతిలో జేరియుండుటచే గూడ నీ విషయము శంకింపఁ దగియున్నది. ఏది యెట్లున్నను రెండవ పద్యములో నుదాహరింపఁ బడినవేమడు మనవేమనయనుట కవకాశములేదు. అందుఁ జేర్చినఁ బడిన సర్వదేవ భవమూడులత శివకవిగఁ గాని, నన్నయ తిక్కనాదులతఁ బండితకవిగఁ గాని సంస్కృతమాన సంభవుడయిన యెట్టాప్రగడ మనవేమనను గణించియుండఁడు కదా! ఇందలి భవమూర శబ్దము వేమనకు విశేషణమని సుబ్బారావుగారు లెలంచిరి. అదిపూర పాటు. ఇది వ్యస్తపదములు. భవమూడుడు వేలు. వేముడు వేలు. ఇరువురుపాడ మనవేమనకంటె వేయిన మహాశివభట్టలు కాఁదగును.

2. ఏకామ్రాంగశతకర్త చేర్చొనిన వేముడు వేములవాడ ఫిమకి వినలె బిరుదు (ఉద్ధించి) కవులలోఁ జేరినవాఁడని యాపద్యము వలన న్నొచ్చి మారుచున్నది. అతఁడు మనవేమన రో యని లెలంప టెట్లు? ఫిమకి వి మన్న నువారివలెఁ బొంపెత్తింపన్నుడు గాకపోయి నను, కవపద్యములలో బూర్వము బూర్వి ములఁ దెట్టికాగణముననే వేమననిగుఁపులలోఁ జేసినా? ఇది విచారితీయము.

3. ఎల్లనాద్యుని స్త్రీసపద్యములో మొదటి నాలుగుపాదముల లోను చేర్చొనఁబడినవాని సేవలకు గూఢి. వాడు వీరశైవమతాచార్యులు, మతోద్ధారకులు, నవాశిష్యులు వై యున్నాడు. కావున వారిలోఁ గీర్తింపఁబడినవేమన మన కేమనకి వి యనవలె లేదు. సేవలకి స్తుతి యెత్తుగీతిలోనే గూఢంభమైనది. దానిలోఁ బ్రతిపాదమున సంస్కృతకవులు, కవివారి సామములలో నాంధ్రకవులు సుతంపఁ బడిరి.

4. అన్యవాదికోలాహలకర్త శివగూగీంద్రుఁడే యనుట కాగ్ధారములు లేవు. దానిని రనింపినవాఁడు ఎకపత్రి సోమనాథుడిని కొందఱు వ్రాసిరి. అతఁడు యథార్థమున చెప్ప వీలు లేదు. ఈ విషయమై "ఎడపత్రి సోమనాథకవి అన్యవాదికోలాహలకర్తయూ?" అను శీర్షికతో సారస్వతాచార్యులు "నేను వ్రాసిన న్యాయము నుజ్జయ్యుడు ఇంతకు నీశితక పద్యములలోఁ జేర్చొ నెబడిన నేనయ్య వనవేమన కాఁజాలడు. అం దుగ్గడింపఁబడిన దిక్కనినానినాన గూఠఁడు బద్ధపురాణాదిగ్రంథములలో వర్ణింపఁబడినపురాతన వీరశైవులలో నొకఁడు. అతఁడు చేయువేమయ్య కావచ్చునని నాలోచింపు. ఈ నేమయ్య చరిత్రము సంశితారాధ్యచరిత్రములో వర్ణింపఁబడినది. "ఈవేమన్న శివభక్తులలోనివాడై యుండును." అని శ్రీ సుబ్బారావుగారుపాడ పుకనోటు (Foot note) లో శంకించిరి.

5. నాగరఖండమందలి స్త్రీసపద్యములో మొదటి నాలుగుపాదములలోఁ జేర్చొనఁబడిన వారు లేవలము గీర్వాణకవులను, తైన గీర్వాణకవులు వైయున్నారు. కావున వారిలోఁ జేర్చబడినవేముడు గీర్వాణభాషాపండిత్యము లేని మనవేమన కాఁజాలడు. ఈ పద్యములో నాంధ్రకవిస్తుతి యెత్తుగీతిలోనే గూఢంభమైనది. ఈ పద్యములందుదాహరింపఁబడిన వేముడు మఱి యెవఁడయి యుండును? పురాతన వీరశైవులలో బెరిదేవవేమనారాధ్యుఁ డొకఁడు పండితారాధ్యచరిత్రమున వర్ణింపఁబడినాడు. ఆతఁడు శాపామగ్రహసమర్థుడు; కవియు నట. బసవేశ్వర పండితారాధ్యులకు సమకాలినుడగు నొక బెరిదేవ వేమనారాధ్యుడుపాడ నున్నట్లు పండితారాధ్యచరిత్రమువలనఁ జలి యుచున్నది. పాల్కురికి సోమనాథుని గురువుయొక్క తాతపాడ బెరిదేవ వేమనారాధ్యుడే "పేరెన్నఁబడిన శ్రీ బెరిదేవవేమ, నారాధ్యులను పర మారాధ్యదేవు, మనుమని శిష్యుండు..." అని సోమనాథుడు చెప్పినానినాడు. ఈ మువ్వురు నొక్కపురుషుఁడే యైనఁ గావచ్చును. రెడ్డిరాజులు తమపేరును వేమన యను వీరశైవమతాచార్యుని నామమును బట్టి ధరించియుండురని శ్రీ వేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రిగారు శృంగార శ్రీనాథములో వ్రాసిరి. తైనిశివైన వేమనా

యని తోచుచున్నది, "క. పంపిన సంవత్సరమునఁ, పొందుగఁ
గార్తీశుడ౯ భున్నమనాఁడ౯, వింధ్యాత్రినేతు బంధన సంఘన
నొక వీరఁ జేలు సగున వేమి!" అను పద్యమును వేమన తిమ్మదే
శించియే చెప్పియుండునని దానిని బట్టి కొంచె తాతఁడ౯ జన్మించిన
నందన సంవత్సరమై యుండునని తెలందున్నాము. ఇది సందేహస్ప
దము. మఱయు వేమన శార్వరి సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ నవమినాఁడ౯
సిద్ధపాండవఁ గూతనిభక్తులు తెలందుమన్నారట. దీనికి గూడ
సరియగు నాధారములు లేవు. ఇది నిజమే యైనచో వేమన క్రి. శ.

1652 సంవత్సరమున జన్మించి 1720 సంవత్సరమున మరణించియుండు
నని తెలంపవచ్చును.

నహాశయియారా! వేమన కాలనిర్ణయమునకుఁ ననుమార్గము.
లన్నియు నయోమయములుగ నున్నవి. నా యాశ్రిప్తాయములు సరి
యైనవేయని నేను చెప్పఁబోయను. క్రి సుబ్బారావుగారివంటి పరిశో
ధకు శిషియగు నిర్ణయించిన కాలము శ్రోమప్రమాద మొలకమని తోచు
టచే నీవిషయమును విశేషార్హతతోను బరిశోధించి సర్వమును దేల్చురను
విశ్వాసముతోనే నీవ్యాసమును వ్రాసెనని. విజ్ఞులు క్షునింతురాఁక!

పసిరి మొగ్గలు

అ డి వి వా పి రా జ గా రు

పాపాయి:—

౧

పాపల కెల్లా పాపాయైన
పాపా యనెడు ప్రణవా మైన
పాల సముద్రుడు చేతుల తోడ
మఱ్ఱా కుయ్యల జోలల పూవ
ఎట్టి వారికి తెలియందంకి
స్వప్తి రూపి బందిన నవ్వు
చిన్న కెంపులా పెదనల వెలగా
చేతిని పాదం చేరగ బట్టి
చూత ఫలంనా బుణుకుచు తానూ
తొనల రూపమున దేహం బెల్లా
ద్యుతుల నీనుచు వారయుచు నుండా
నిన్నే నీవు తెలియ నట్టుగా
మిన్ను రంగునా బాజ్జ బాబువై
కన్నుల లోనా ప్రేమ కాంతులూ
అన్ని దిక్కులూ వ్యాపింపంగా
అంతులు లేని పాపా యైన
పాపల కెల్లా పాపా యైన
పాపాయి వచ్చీ రాని కబురులా
ఆడుకొందము రమ్మి! రమ్మి!
పాడు కొందమూ పాపాయి రమ్మి!

తారలు:—

౨

తమ్ముడ ! ఒక సా రోడ్లా రా
తమ్మి మొగమూ పై కెత్తూ
మినుకూ మినుకూ చుక్కలు రా
కనుగొంటివ అవి యెవరంచుక
వాడి పోయిన పువ్వులనే
దేవుడు చుక్కల చేయును రా

జోల:—

3

ఏడవకు ఏడవకు వెళ్లి చిన తల్లి
ఏడిస్తే నీ కళ్లు నీలాలు గారె ! ॥ హాయి ॥
లలల లలల లల హాయి!
హాయి వారింటకే పోయి వద్దామా
అందెలు బేడీలు తెచ్చు కుందామా
అందెలు బేడీల అంగిలా ధ్వనులూ
అడు గడుగు ముసినవ్వ అమ్మాయి అంగం! హాయి!
లలల లలల లలల పిల్లీ!
పిల్లీ పిల్లీ పిల్లలకు తల్లీ
పెట్టవే అమ్మాయి పట్టు జడ గంటా
పట్టు జడ గంటలూ పైడి నాగరమ్మా
కట్ట కాసుల పేరు కంటెగల వన్నె ॥ హాయి ॥
లలల లలల లలల మట్టి!
మట్టి చెట్టా క్రింద తొట్ట నాగన్నా
నాగన్న బువ్వలకు నాలు గప్పాలు
అప్పాలు చాలునే అమ్మాయి కెప్పుడూ
ఆపు పాలా బువ్వ లాకళ్లు తీరు ॥ హాయి ॥
లలల లలల లలల దాయి!
దాయి దాయి రావె దాయిల్లు పోవే
తల్లివస్తాడు మా తల్లికే మొగుడు
మగడు వచ్చీ కట్టు మంచి మూర్తాన
మంగళ సూత్రంబు మాలచ్చి మెడలో ॥ హాయి ॥

౪

చిన్నీ చిన్నీ గోరూ పంకా లెన్నీచేరి యున్నాయో
గన్నేరు పూలా మొగ్గలన్నీ గుత్తూ లున్నాయి
పూలా పూలామంచూగుట్టా ముత్యాల పెలుగులయితే
మొలాచేరూచిన్నీపాపలు బాలా చంద్రా కేళాలయిరి

క వి తా న్వ రూ ప ము

ఒ క ప్త సంగమము

యనమండ్ర నారాయణమూర్తి గారు, బి. ఏ.,

చిరకాలముక్తి ఇందు మీ రాబాయి రచించిన శాంతిభక్తి కీర్తనప్రధానములగు కీర్తనలును, ఆంధ్రవైరాగ్యద్యోతకములగు అశోకమును నేటివరకు నుత్తర హిందూస్థానమును బండితపామరసామాన్యముగ నెఱుంగుముతో స్మరింపబడుచున్నవి. మీరాబాయి పదమభ్యంగితోత్తమురాలగు నొకయుదురు పునఃపండ్లి. ఈమె కాలవర్ణయమును జీవితవృత్తాంతమునుగూడ పలువురు పలువురులుగ జెప్పుచున్నారు. కొందఱు మెల్ల గుఱువహారాదాయనియు, చిన్ననాటనుండి సతీపథురీతిపురుగు గవితాత్ప్రియులనియు, యావరాజ్యావస్థయందంతటను కావ్యరచనయే వ్యసనముగా గాలము గడపినదియు నయను మీరి యధికారము రుదించినకొలది గుంభునికవిత్ శృంగారరసాయత్తమై ప్రసంగము రాజసప్రధానమైనవనియు, మీరాబాయి కృతియు, నభిరుచియు, జీవితగూడు నుచ్చిటభక్తివైరాగ్యమయములు గాజొచ్చిననియు జెప్పుచున్నారు. ఈమెను వారికిం గారణకైతవములచే సంభవించిన పరస్పరవియోగమున కాదినశ్చయబీజ మీవైమత్వమే అయి యుండవచ్చును. ఏది యోగ్యమైన రచనకాలమై, స్వభావానుకరప్రధానమైన కావ్యరచనకు గుంభుని, ధర్మప్రతిష్ఠాపనము, పరతత్త్వప్రతిపాదనము, స్వభావసంస్కరణమును బ్రధానాశయముగాగల రచనకు మీరాబాయిని బ్రతినీధులుగ జేసి యీ ప్రసంగము రచింపబడినది.

పాత్రములు:—

[౧. గుంభుడు—ఉదయపురయువరాజు. ౨. మీరాబాయి—తద్ధర్మపత్ని. రంగము—ఉదయపురరాజధానియగు చితోడ్ నగరమందు యువరాజు భవనోద్భావనము.

కాలము:—వసంతదివసాంతము. **ప్రదేశము:—**గుంభుడును మీరాబాయియును లతాగృహోప్రాంతమున జంద్రకాంతోపలవేదిపై బలచిన తెల్లపట్టుగురువుపై ముఖముఖిగ గూర్చుండిరి. పుస్తకములును లేఖనోపకరణములు నందంద జెవరియందును.]

మీ:—అట్లే యయినచో “విశ్వశ్రీయః కావ్యం” అనువిధి యేలకలుగవలయును?

కుం:—అహోదముకన్న శ్రేయ మేమి? కవిత కాహ్లాదజనకత్వమే ముఖ్యాశయము. సమస్తశాస్త్రములకును, విద్యలకును, సమస్త సద్యాపారములకుంగూడ.

మీ:—ఎక్కడి కాయాహ్లాదమునకు? పిరియు మేరయు లేని యాహ్లాదము ప్రమాద మెట్లు కాగలదు? కిరాతునకు జీవహింస యా

హ్లాదము. ప్రాకృతజనంబునకు మృగముల కట్లే యుంరపోషణమును దన్నిమిత్ర మన్నార్థప్రాసంగము నాహ్లాదము; లోకోపి స్వకీయసుఖ హింసాకరమైన ద్రవ్యసంగహము; సంసారికి విషయసంగము; సన్న్యాసికి సంగత్యాగము; కావ్య మిందఱకు నిన్నివిధములగ నాహ్లాద మెట్లు కలిగించును? ఇంతియ గాక నేలసుఖలోభత కామభోగేచ్ఛవంటి దొటను పామరలక్షణమును గాని యుత్కృష్టకావ్య మాన మెట్లు కాగలదు?

కుం:—వానిలో సదసద్విశేషము లేదా? ఎట్టి యుత్కృష్ట సుఖము మహాకాన్యశలము కాగలదో అట్టిసుఖమే లెక్క. తదితరము కావ్యప్రశంసయందు దురూహ్యము. సన్న్యాసయరంజనమే కావ్య మాలము. రసవిహీనులును బ్రాకృతులును గీవితావిషయోద్వాసితలుగా చలంపుము.

మీ:—మహాప్రభూ! మీ రాసతిచ్చినదియే కవితాతత్వ మయ్యేనేని బామరలగతి యేమి? వారి కాహ్లాదము గలిగించుకృతులొకృతులు కావయ్యె; సత్కావ్యములయందట్టివారి కాహ్లాదముకలుగ దయ్యె. శ్రేయోభివృద్ధి రసజ్ఞులకే యని నిర్దేశించినచో “విశ్వశ్రీయః” అనువాక్యము సార్థక మెట్లు కాగలదు.

కుం:—శ్రేయసీ! భ్రాంతివిడిచి చక్కగాఁ బరికింపుము. సంగీతసాహిత్యాదిరసప్రధానవిద్యలన్నిటికి బండితపామరభేషము లేక విశ్వము రంజింపజేయునామధ్యము కలదు. “శిశు శ్వేత్తి పశు శ్వేత్తి” యనుపరమార్థమునిర్ధకమేనా? కావ్యప్రాణమైనరసమునకు బ్రాణము స్వభావానుకరణము. అన్నచో భగవత్స్పృహకి బ్రతిస్పృహి జేసి కృతికర్త విశ్వకర్తయై విశ్వవిహితమై భూజనంబుల వాసికెక్కు.

మీ:—విశ్వరంజకుడై యని యానతిండు. విశ్వహితకారిత్వము దానికి జైమెట్టు. ఇందులకై సామాన్యకవులు యత్నింపనేరరు. ఉన్నది యున్నట్లు వర్ణించుట విశేషమే యగుగాక! అందు సరసవిరసవిశేషములున్న నుండుగాక! కాని యట్టి భేషమును జాలదు. యధావస్థస్తు వర్ణన మెంత రసవంతముగా జేసినను మహాకవి కానేరడు. స్వభావసిద్ధములగు వర్ణనాంశములును విభావాద్యోచిత్యమును వ్యంగ్యప్రధానమై రసోచితాలంకారమయముగుజైలియును గర్లరసాయనమగు పదరచనయుఁ గవితకు ముఖ్యలక్షణములే; కాని వానితో సంతుష్టికొందిన రసకవిత్వ మనిపించునను. శబ్దాద్యలంకారములతో నింద్రజాలము విరదించె నేని చమత్కారకాన్య మనిపించుకొనును. కాని తాము మునుమున్న వాక్రుచ్చిన సదసద్వస్తువిశేషమును జరమార్థప్రతిపాదనమును జగత్త

త్వనిరూపణమును, మహాకావ్యోద్దేశమును, పీనిమాలముననే విశ్వశ్రేయము సమకూడును. ఇట్టి కవిత్వమును సాధించిన తాననిష్కముల నెందర? పండితపాదురసాహస్యముగ భోగింపఁబడి మహాభగవదేయము. గణకవిత్వమునకు రసావాప్తియే పరమావధి. నీతిబోధయునున్నయతి గన్పూర్తియగు, ఆత్మసన్నిధిగను మహాకావ్యములందును.

కుం: — ఇహిహి!! ఈసాటిదానిని గావ్యము లేని? గణభావాలంకారము లేని? భంజనీయతి యేల? నీతి మందిరనియూ, దున్నీతి కూడమనియూ రెండుముక్కలు చెప్పిన నాలదా? శృంగారాదిపహాగములు పెట్టిరిరియునున్న గవిత్వ కవిత యే మున్నది? ధర్మార్థవిచారకావ్యములను కాదు. పరమాధర్మచారము పరియునేని వేదాంత విభిన్న సింఠుము గాక! వాచప్రస్థమునకు బోదుముగాక! చాలదని నొక్కమాటు సన్నుతసింఠుము గాక!

నీ. చేను చిగురించి, పింగంబు నలపించు
 దివవచ్చు వైట్టని బ్రణకుజేయు
 భవము హృద్యవిలాస వన కీలి యనిపించు
 నార్తుని నలరించు నర్థి నించు
 భుజు మర్మిలి దారమున జక్కగవగూర్చు
 నితేష్టన నోలలాడించు మనసు
 జగదంతరంగమా సామగ్ర్యము దెల్పు
 జాట్టరికము గల్పు సురనగులకు
 వెల్లి పవడు విరులు విరిజోండ్లు రంగమ్ము
 రసము సొమ్ము, తీవి, రాజసమ్ము,
 మంటిబొమ్మ కొనగు మానుష శేజంబు
 కవిత వట్టిముదుక కజకు గురున?

మీ: — ఏకవిధము కవిసార్వభౌమములు. తాము కలిపిచ్చినదాని కన్న ప్రమాణము లేదు. నాయెరింగినది రసావేశ ముత్కటమైనప్పు డప్రయత్నముగ నజ్ఞాతముగను దమంతన వచ్చు రెండుముక్క లాత్మా నందముగఁగ కల్లుగొనుటయే. నాకు లక్షణాస్త్రముతో బని లేదు. కాని మొన్నశ్రీధర్మార్థువా రనుగ్రహించిన పండితసభలో శివనారాయణపండితు లుపన్యసించినశాస్త్రాధ్యయను సవిస్తరముగా విని లక్ష్య లక్షణసమన్వయము చేసికొని కొన్నియంశములు మనస్సున బట్టించుకొంటిని. ధర్మాభినివేశము లేని రసపోషణము శబాలంకరణమువోలే నిష్ప్రయోజనము. నిత్యానిత్యవస్తువివేకమునకుం గొఱగని లోకానుభూతియే నిరర్థక మన్నచో గవికన్వితలోకానుభూతి మాట నెప్పుడే? నిరర్థక మేగాదు. దుర్భరము. పీడారము. ఏరసమైనను ధర్మానుసారిగ బుట్టెయినదే హితకారి. తద్వ్యతిరేకము భగవదుద్దిష్టమైన లోకస్థితికి బ్రతికూలమై యమంగళదాయకమగును. చెల్లెల్లపై చులును తల్లిపై బరాక్రమమును మహారసములగు శృంగారవిరము రెంతజల్లివిరిసిన నేమి శ్రేయోదాయకములు కానేరవు సరిగదా! తమ రాసతిచ్చిన యాహ్లాదమునకుం గూడ బాహ్యములై జాగుప్పపుట్టించును. శాస్త్రలోకజ్ఞానము కవిత కుపాంగము. కవితాపర్యాకృతహామనకై లోకజ్ఞానము

సోపానము. ఆహ్లాదము మిషముగాని యాశ్రియము గాదు. ఆహ్లాదమును మోగిల్చి కవిభూజనులహృదయములంట్టి విశ్వసయముక్తముగా సంస్కరించును.

నీ. సర్వభూరిములందు సర్వేశ్వరు నెఱుంగు,
 లవయంగు సర్వభూరిము నెఱుంగు,
 సుఖసుఖముల కంఠ కిలభివోల్లాల
 కిల్లాల మొకనాటకముగ నాదు,
 దేవరము గూగించి యందు విశ్వహిరణ్య
 ముద్రాంచు, విశ్వాత్మ మూర్తి నించు,
 కివ్వదృష్టిని సర్వదిక్కాలముల జూచి
 చేపనేవునినుఁగూడీక్ష లాఱు,
 కనికమాత్రుడె కవి? — యత్రిప్రహ్మ యనును
 భగ్యసంపాపకుడు జగత్తాగి యనుడు.
 నానిమాటలు మంత్రమూర్త హనిలో క
 మమగ కావ్యంబు, గీతి విశ్వాతిరాయి.

కందుకీ ప్రవేశించును: —

కుం: — మహాప్రభూ, సాయంకాలము కావచ్చినది. ఆజ్ఞాను పరిపై జ్ఞాపకము మనవిచేసికొనుచున్నాను.

కుం: — ఆ, ఆవును. దేవీ! మహాప్రభువువారితో గలసి వాహ్య కికి బోవలసియున్నది. పోపించినా పక ముందే హుజూరునకుం బోయి కలవును నేచియుంట యుక్తముగా నుండును.

మీ: — చిత్తము. గండి లేతిము.

[కందుకీనిష్క్రమించును]

కుం: — (ంతంగము యువరాజ్ఞితో గలసినవడి — సాలోచనముగా) ప్రాణసఖీ! ఇట్టిరమణీయరచనాధురంధరియగు ప్రకృతి కన్న గవీశ్వరు లెవ్వరు? ఈయనల్పకల్పనాప్రాబీభ్యము, అనంతకృతి బాహుశ్యము, అసంఖ్యాకగూఢగుణవిభేదమును అమహాదేవి కేచెల్లును. తలపడలప.

మీ: — స్వామీ! ఒకవిధాన ప్రకృతియే మహాకావ్యము. పరమాత్మ కృతికర్త.

కుం: — ఆకు! నేజెప్పలూనినదియే యిది. బ్రహ్మానంద మా శయము.

మీ: — భగవంతునికి — కవికిని సల్లే — కవియాత్మానందముకై సృష్టియొనర్చ జగత్తునకు శ్రేయము సమకూరును. విశ్వశ్రేయము కాని వ్యాపారమందు మహాకవి కానందమే కలుగదు. కవియాత్మ శేవల ప్రత్యగార్థు గాదు; జగదాత్మయే. తనహృదయమమిషపెట్టి మహాకవి విశ్వహృదయముతోఁ జొక్కును; విశ్వచక్షువుతోఁ జూచును; కులజాతి మతభేదము లాతనికుద్ధతత్వ మెన్నటికిం బంకిలమునేయలేవు; వేయేల! జగన్మయజౌటను కవికి జరాచరభేదమే స్ఫురింపదు. ఏతాదృశముగు కవి సైసర్గికము తత్కవితాద్యారమున లోకమంతటికి విధియై తదాచరణము సమస్తపురుషార్థసంపాది యగును.

కుం:- కాగితే యానందము శ్రేయ కలది. తిరిగితిరిగి నాత్రోవలో వచ్చితివి.

మీ:- లేవలేం! నానందముకానిదో! ఇంతిమకాదు, లేవల మనోబుద్ధిగోచరమగు నానందము కానిదో, ఎంతకాల నాలభయ్యను ఆత్మైక్యగోచరమై పరమార్థమాలమైన నాహృదయే కాన్యాశయము.

కుం:- ప్రకృతిసాహస్యముచే నావాదము బలము చేసితివి. ఇంకొక విశేషము: ప్రకృతియందు భుభూతభయమును నమగ్నము ములును విచ్చలవిడిగ పిలిచుములై యుండునట్లే కావ్యమందును ఉండ బోలు నని నానామయ. ప్రకృతికి కక్రూరతనిధిశ్రద్ధాధారిము కృతి కర్తకు మాత్రమే నా కావలయును? స్వభావసాందర్య ప్రకృత్యమాత్ర ముచే గివితానిధి యగుచుండ దత్తాంస్రగ్రామముతో బని యేమి? అంత సాహసమున దృష్టకు సమర్థుడవు?

మీ:- కవిస్వభావ ప్రకటింబనము ప్రకృతికాస్త్రముల పని కాని కవిత్వది కాదు. ప్రకృతియందు గల నిహ్నాన్నియముల సవరించి యశుభముల నడంచి శుభములను, అగర్భముల నడంచి ధర్మమును బ్రకాశింపజేసి భగవంతునియంతకల్యాణాలతను సమర్థించుట కవిత్వా సిద్ధి. ఇది నాపటమునకును జిత్రపటమునకును భేదము లేదా? ద్వంద్వ భూయస్సమైన సామాన్యలోకమును బ్రమరిందినా వి ద్వంద్వాతీతు డును లోకపావనుడును అను భగవంతునాశయము నిరసించినవాడే యని నెమ్ముడు. అధూరికల్పనలచే సృష్టికి వన్నె వెట్టినవాడే కవి. మహా కావ్యలోకమున, దృశ్యమానలోకమునందువలె గాక, సత్యజ్ఞాన దయా శౌచాదిమహాగుణములు విధులు కావు. వైసర్గిములు అగర్భము దుగ్ధ లము. స్వర్గము కరతలామలకము.

కుం:- చక్కగా చెప్పితివి! ప్రాచీనకవిత్వముం దంతలను దటాకించిన యాసంభావ్యకల్పనల నన్నిటి నొక్కమాటలో సమర్థించి వైచితివి!! ఆకల్పనలనెంబడిని లోకమందు నెలసిన కృత్రిమమతములను వికృతవైషమ్యముగూడ సమర్థించి లోకోద్ధారము జేతువుగాక!!!

మీ:- మహాప్రభూ! ఏకవిత్వమందైన నేమి, యేమతమందైన నేమి, కల్పనలు కల్పనలే. నానిపరమార్థము నిజముగాని యవి వట్టిసాం కేతికప్రాయములే. సాంకేతికములను వస్తుభ్రాంతితో బూజించుట తప్పే. కాని యవాక్యానందగోచరవిస్తృతులకు సాంకేతికము లుంచగూడ దని వాదులాడుట యంతకన్న తప్ప. దేశకాలశృంఖలితమైన ప్రకృతి కిని దదారాధకులకును సంభావ్యాసంభావ్యభేదములు గలవు గాని దుర్బలులునాసమర్థులను లోకోత్తరులు నగు కవిప్రవృత్తి కసాధ్య ములు నసంభావ్యము లేవి?

కుం:- చాలావు! ఈవాక్యార్థములింతటితోగట్టిపెట్టుదుముకాక!! ఎరిగియు నీవు నే నీచర్చలందు బ్రాకృతిమములెట వాదింతు; నేటి పనలక్ష్యరూపాలు నీవైరాగ్యమునకు దగిననిరుత్తరోత్తరమును దలచి అరయవో మాధవునవరెంచుటలొ పికదూరికలు దెబ్బ, నకనకలవది

వేగిరపడి లేచి, విశేషాస్య యగుచు, శేషపువట్టుముస్తాబు నై నేనీ కమ్మనివలపుచొక్క పుటంతరాత్మ నల్లిపుచ్చె బసలొల్లువిరివప్పరముల కనుము నాధునిహరికొగిటన్ గఱగి కుసుమపూర్వాశ్రువుతో గురిసె నందంప నిసుమాస్త్రజయఘంట కొనలూర్తి మ్రోయ, తన విందు లోకంబు కనువిందు నేయ హృదయము నిదురింప దేని నీవేళ నెవ్వడు పులకింప డివ్వనద్యుతికి? మీ:- పరమసాధ్యమతిల్లి భర్తృసమాగమనాకాంక్ష గనుక బలకింపవలసినగా, తన్మయముకావలసినదా! కాని యంతటితోజాలదు.

వనము, వసంతుండు, వసుధ, వారాళి, చిగురు, చేవయు వానిసేవకై బుట్టి, చెరుగు, జక్కడగు, నూపిరి తీయు టాది అభిలషరాచరవ్యాపార మెల్ల మలపు వైరాగ్యము నాదయు భేద మావిశ్వచైతన్య సేనయై మిగులు ఎరిగి, యెఱుంగక, యీ విశ్వ మెల్లి పరిపక్వమగువిశ్వపతిభోజ్యముగను కాలభేదమె గాని కర్మ లన్నిటికి గతియొక్కటియై విశ్వగమ్యుదాస్యము ప్రకృతిని భేదంబు బరికింప కెవడు సము డయి పశి యయి సదయాత్ము డగుచు, నఖిలవిశ్వము జాట్టునంతరిక్షము లీల,విష్ణువునందు లీనమై చరము నచరము, సదసత్తు లల్పాధికములు, తానును, పెరవాడు, తనవాడు, వైరి, పశుల మేక మటంచు జాటించు, జొక్కు వాడె ధీరుండు తత్త్వజ్ఞుండు వాడె భవ్యకావ్యక్షమాపట్టభద్రుండు!!

1 కందుకీప్రవేశించును;
1 కం:- మహాప్రభూ! దర్బారుశలవగుచున్నది.
కుం:- ఇదె వచ్చితిని - నెచ్చెరి! శేభయపడినట్టే అయినది: ఈచర్చితచర్చణమందు మునిగి మహారాజాజ్ఞ మరచిపోతిని.
2 కందుకీప్రవేశించును;
2 కం:- స్వామీ! పితాచీవారియాజ్ఞ యగుచున్నది.
కుం:- (వేగిరమునడచుచు) వచ్చితి, వచ్చితి.
3 కందుకీప్రవేశించును
3 కం:- మహాప్రభూ, సర్కారువారు తొందరపడుచున్నారు. బండిలో గూర్చున్నారు. తిన్నగా తమ్మున బండియొద్దకి చేంచేయ మని నెలమయినది. [అందరును తొందరగా నిష్క్రమించుచున్నారు]

రాటము

భూతపురి నారాయణస్వామి గారు

కన్నులు విప్పి లోకములు గన్గొని యున్నవారట! కింపగా
మున్నొక కాలముం భరతభూమి యశశ్శుభిందు కాంతితో
సన్ననిజ్జ్వలనల బ్రచారము సర్వ ప్రకృతి కమ్మట
నిన్ను నందికాడ? జననీ? సకలార్థి యెటుం రాటమా!

ఉ. మే మెకయన్యబాధికడ మిక్కిలి దాసుల మాతెలుసెన్
నీమహిమంబు గుర్తెలుగనెరక నిన్నొకమూలఁ ద్రోసి, పె
న్నాములఁ జిక్కి పుందిలివి; భారతభాగ్యపుంకియైన గాం
ధీమహానీయ మూర్తికృపఁ దోడ్ జనించెను మాకు నేటికిన్.

క. ఎక్కడ కదు రాడెడినో
అక్కడ కలుపుండు దినదునాకోర్కె సదా
నిక్కమని తెలిసె నేటికి
దిక్కయి నిలువంగరాక దీనతఁ బాపక.

ఉ. చీర లాసంగి కారవులచేఁ జెడమండగఁ గృష్ణనామ మే
తీరున యాజ్ఞ సేనిఁ గడఁజేర్చెనొ యవిధమిపు వస్త్రముల్
గోరినవాని మాకోసగి లోకములన్నియు సంద్రనింప మా
భారతబాధిమానముఁ గృపామతి నిల్పగదమ్య! రాటమా!

తే. స్త్రీలసద్గుణములు ప్రకాశింప సాంపుఁ
దెంప నన్యోన్యరాగంబు దంపతులకు
నింప గృహము స్వర్గంబు గానింపఁ జాలు
రాటమా! నిన్ను నేమని ప్రస్తుతింతు?

సీ. తరుకుచెక్కులపైని తగలంబుఁ దప్పించి
నిత్యహాసంస్థితి నెగడఁజేసి
తగనివస్తువులఁ జత్తంబు పాటగ నీక
యేకాగ్రహృత్తిని జోకపఱచి
కలక లేనట్టి యస్థలితదృష్టిని గూర్చి
యలనూత్రమందున నిలువరించి
క్రమాశేయముఁ జేయు ప్రణవ నాదంబుచే
నానందద్రవ్యంబు నలవరించి
జీవయాత్రకుఁ దుది ఫలసిద్ధియైన
ముక్తికిందార్చు సద్గురుమూర్తివగుచు
మించుకృప మాకు సాక్షాత్కరించివావు
రాటమా! బంధనముల్లు రాలకున్నె?

సీ. పరులయత్నములఁ బడఁగొట్టి మాదాధిఁ
దేవులఁ జూడకాదు పగుడు

మాకునుష్ట నాయులఁ గొల్లఁబోని ప్రతుకు
దురువులూఁతుల గమాదేవి పగుడు
స్వాతంత్ర్యగాన విస్తారమాధుగ్యంబు
ప్రశంబు పాజు ముద్దరాల పగుడు
కరతిలాపలఁ గలుగఁ దోచె యిలస్వరా
బాక్యకృతితోనెఁ బ్రత్యక్షమగుదు
దీలుపడకుండఁ ద్రప్పకై తీలకంబు
సత్త్వనయిననీజం బహింసావ్రతింబు
గాంధీప్రోక్ష త్రిశక్త్యాభ్యుదయి వైన
రాటమా! నీవు భర మంత్రరాజ మగుదు.

సీ. వివిధబాతులొన భవముల్ సకలించి
యొకమర్మంబు పెంపందుకొలుకు
మౌండువిజనుల మానోభ్రమసిద్ధికి
యోగీస్సు సుగలనే నందుకొలుకు
భాగిత స్వాతంత్ర్య సరమసాధనమును
నెళజనులకు బోధించుకొలుకు
మొగి నెహింసా పరమోధర్మ యనుటఁ బ్ర
పంచమునందుఁ జూటించుకొలుకు
నిన్ను గాంధీమహాత్ముండు నిండి శ్రీమ
తేరనముపైనుండి నెక్కించినాడె
తనకము నేజ మానంద్ర తాగకముగ
కల్లగళలనుబాపి నర్ధిలుమమ్ము!

సీ. గాంధీమహాత్ముండు కనకాసనంబున
నంచితగతిఁ బ్రతిష్ఠించియుండి
అతఁడె చోబూని 'యూచార్యుడు' ప్రఫుల్ల
చంద్రుండు! పూజలు సలుపుచుండి
అతిభక్తిఁ గైదండి 'ఆశీస్వహాదయల్'
వింజామరంబులు వీచుమండ
ఆలసకోనివ్యాది లలనాశిరోమణుల్
మత్తెంపుబారతు లెత్తుచుండ
భక్తజనములు భుజములఁ బట్టిమోయ
పార్శ్వములఁ గొల్చి పండితల్ సప్తి బాజ
రాటమా! దేవివై, యనురాగగరికు
కలితదిత్తవై యింటింట నలయు మమ్ము!

శ్రీ గాంధీ ఆంధ్రజాతీయ మహావిద్యాలయము—ఏలూరు

బ్రహ్మశ్రీ ఆచార్య పద్మ పాఠ్యతీతం గారు ఎం. ఏ. ఎన్. సి. (డిప్లొమ ఇన్ ఎడ్యుకేషన్, ఎడింబర్గ్.)

శ్రీ మత్పరమేశ్వరనిర్మితం చరాచరాత్మకమగు ప్రపంచమున మానవులు సహోన్మోహిష్టులని చెప్పవచ్చును. మానవుల ఘనతను వారి యసాధారణత క్రియే కాదు. స్వతంత్రతే మానవుల జాతి కార్యములైన సాధింపగలదు. మహావీర కాళిదాసు—

శ్లో. మరుపునా న్యుపభాంసి నాన్యో స్సుప్రతరా నదీః
వినినాని ప్రకాశాని క్షేత్రమాత్మోచ్చికార సః.”

అని చెప్పినట్లు మరుప్రదేశముల సఖాతజలప్రపూరితములుగను, బారావారముల బాహుసంచారయోగ్యస్థలములుగను, నొనరించుకొని వంతులు మానవులే. ఇంతవఱకేలే! ఆర్యభారతుల గౌరవకాళిగవనము, పరకాయప్రవేశము, మృతసంశీలని మునిలగుకృష్ణులు జగన్నిద్రములే కదా! ఆర్యులభగిష్టద్యార్యకళనము లార్యసంపత్తి కనుక గాద్యద్రాంతములై తిన్నకీర్తినిర్ణయము లగుటలేదా?

ఇట్టి యత్రాత్మకత నొసంగున నేని? జ్ఞానము. ఈ విమలనిజ్ఞానమే లేక లిప్తదాయకమే విద్య యనబడును. ఈవిద్యయే మానవుని మానవత్వప్రతిపాదకము. విద్యావిహీనున కళలప్రపంచ మంగ కారబంధురమైయుండును. అవిద్యారమన సాశామండలం బానరింపఁ జక్కుమరూక్షప్రసార ముంఠిరించు నన వింత యేమి? విద్యావక్షోవో యట్లుమగక స్వతంత్రముగ నిర్మాణమున నర్తింపఁజాలును. కాన విద్యయే మానవునకు బ్రధానవిశ్కరూపము.

“... పలుసందియముల దొలమను, వలయించు సగోచరాభిజ్ఞానములొ కుల కక్ష కాస్త్ర మయ్యెని, యలమది దగ్ధనిక వాఁడఁ యంధుఁడు అనునూక్తి నాలింపుడు. [జగతిన్.]”

అగుట విద్య నార్జింపుదుయే మనుజుని ప్రధానోద్ద్యమని తేలుచున్నది. విహికాముష్మికభేదమున నీవిద్య ద్విధావిభజ్యము. అం దాముష్మికవిద్య జీవితాంతమునఁ బరలోకసౌఖ్యముల నొసంగఁజాలి యుండును. విహికవిద్య సోపానరూపమున దాని కుపరించుచున్నది. విహికవిద్య చతుష్టయస్థిలానాయము. విహికవిద్యచే మానవుడు సక్ర మాభివృద్ధి గాంచి స్వతంత్రుడై సౌఖ్యజీవనమున నలరాయను దేశము నకును, గలమునకు, జన్మమునకును నన్నె గూర్చు జాలియుండును. మఱియు ధర్మప్రవర్తనమును, దేవ పితృ భక్తిని, సత్య ధర్మ క్షమా శాంతాది సద్గుణములను గల్గి తన్మూలమునఁ గుడుకు విరాగియై, సంసారబంధ ముక్తుడై, యాముష్మిక విద్యాభిసారయై, తత్జ్ఞుడై, విజ్ఞుడై నిష్ఠేనవరసధికానందముయై కైవల్యపరమముగూడ నంబుజాలి యుండును. విహికవిద్యకు లోకమనియు, నాముష్మికవిద్యకు వైదిక

మనియు నామాంతరిముఖ్యతలు. లోకస్థితిరక్షణపరామర్శులగు నర సౌఖ్యగు విద్యావ్యవాయునకుగూడఁ బ్రోత్సాహ మొసంగి వృద్ధిసాం కుంఠించుండవలెను. ఈవిద్యలు రెండును మితానుప్రాసితములు, మఱ వివిధముగఁ బ్రవిర్తించు శక్తిచంపములు కావు.

కాన యిన్ని శేషములందును విద్యావ్యవాయు శక్తి యుండు ననరాదు. మాన మహావిద్యాచార సాంప్రదాయము లన్వదేశీయులకు శేషములుగా నుండును. వారి మతవిద్యాచారసాంప్రదాయములు మనకు వివిధములుగ నుండును. కాన నెవరి మతవిద్యాచారసంప్ర దాయములను వారు సంతోషించుచునుండ దన్మూలమునఁ గృతార్థత నొందవలసియున్నది. కాని దైవవిహీనమున వ్యవదేశ మన్మాయత్తమై యుండుచేరిను బరిపాలకులను పాశ్చాత్యులు లేమి మతవిద్యాచార సంప్రదాయము లేదేశమునఁ బ్రబంప భద్రకంఠులై యుండుట చేరిను, వారు లేమి విద్యాలయముల వన సంసకవిద్య కేవలసేవకా వృత్తి కుపకరించినదే యుటచేరిను, బాలకు లెభుష్టును బరిపాల కుల ననురించుట మానవస్వభావ ముటచేరిను, బ్రస్తుతము మానము స్వనత విద్యాచార సంప్రదాయములమై, స్వాతంత్ర్య విహీను లమై తుడుకు వ్యక్త్యమునుగూడఁ గోల్పోవునట్టికి పచ్చియున్నాము.

ఇట్టి సరికట్టిసీయందు దేశదోర్భాగ్యమును గమనించి లన్ని వారణాశ్రమ లోకాత్మరంభు. గాంధీమహాత్ముడు త్రివిధరూపురం నిర్మాణరూప మున సహామోహ్యమునును విజృంభింపఁజేసి దేశ నితలు నాన్మోహనట్లు విజయశంఖధ్వజ మెనరించుట యాసేతు శీతాచల మధ్యనాను లెల్లరకు విదితమే! అట్టితత్ భారతభూమండ లంబున వివిధప్రాంతముల ననే బాతీయవిద్యాలయ ప్రతిష్ఠాపనము లానగింపఁజేసెవి.

తత్కాలముననే పూర్వమొకప్పుడు వేగిదేశమునకు రాజ ధానియై యనంతవిభవశోభితంబై యొప్పన వేగిగ్రామంబున కనతి దూరంబున నున్నట్టియు, నంతవిభవాధ్యులను, సౌజన్యముఖర సద్గుణాలంకారులు నగు వైశ్యరత్నముల కావాసమైనట్టియు, పశ్చిమ గోదావరీమండలమునకుఁ బ్రధానస్థాన మైనట్టియు, నేలారనంబును హేలాపురంబునఁగూడ కుశీరముగ నుండునట్లు బాతీయవిద్యాలయము నొకదానిని క్రీ గాంధీమహాత్మునిపేరఁ బ్రతిష్ఠింప క్రీమారే గంగరాజుజూకదాయ ప్రముఖులప పారశ్రేష్ఠులకుఁ గుకూపాలము జనించియుండెను. తత్ఫలితముగఁ గలఁదికాలమునకే చాలధనము చందాలములమున వార్జింపఁగలిగి యుండిరి. ఆ సమయముననే

పురుషోత్తముడగు మహాత్ముఁ డాంధ్ర దేశపర్యటన మేర్పడుచో నీ కొని యుండి బుచ్చే గర్భపత్ని సమేతుండై యీ పురంబునను విచ్చేసి విద్యార్థుల కక్షరాభ్యాస మొనరించి పవిత్రోర్వాపములతో శ్రీ గాంధీ ఆంధ్ర జాతీయ మహావిద్యాలయ సంస్థాపనము గావించెను. అనంతర మహాకాలమునకే పౌరవైశ్యవర్గమునా రెండుపండుగ లక్ష యాప్యముల సమహర్షి విద్యాలయమునకు మూలధనముగా నుండి క్షీణోపాధిని గల్గించియున్నాడు. తోలక ముప్పాసంధి విద్యార్థులతోఁ బ్రారంభింపఁబడిన యీ విద్యాలయము క్రమక్రమాభివృద్ధి నొంది నేటికి 220 పంపి విద్యార్థులతో విరాజిల్లుచున్నది.

ఇట్టి విద్యాలయమున కిన్నియోగము నెఱుఁపాలిగోసము లభించియుండుట ప్రశంసాస్థము. హోదాపురపట్టణమునకుఁ గొల్లపాపాహి తీరమున నానావిధములతాడుల ముగ్ధ దోహదముగా నాశ్రమశాలాసంఘోహ ముగ్ధుల మనోహరంబులునూ, నాదగ్ధి ప్రాయంబులునూ, విద్యార్థుల కాంగోగ్యప్రపంబులునూ వై మామరతులఁ బ్రాచీనాన్నపల్లె శ్రమింబులతోఁ జేత్రోన్నతం బొనరించుచున్నవి. ఇట్టి యాశ్రమశ్రమారావప్రవేశమున బాలురు లేను విన్నోతులను జోడించి, 'ధర్మంవయ', 'ధర్మంవయోగ' ప్రతిపక్షముల కలుగఁ ద్తి యుద్ధరించుచు వైప్రత్యర్థనాసికముల నొనరించుచుట్టానూ, నధ్యాపక సమీక్షింబగ శీతలతపస్యయుల మనవిట్టలై, పాఠములఁ జెందు కాలములను, నాశ్రమమునందుని స్థానరజంగమాత్మిక ప్రకృతిచిత్తములఁ గాంచి చుత్రించునపుడును, వివిధోపదేశముపాఠననాగు లాన రెండు నవ్వడును, బలవిధములను రింతువాయకృత్త్యములం బత్త్య శ్వాసాహతో నిమగ్నలై యున్న సమయమునను, మజేయు వ్యాధిగా మను, రులుతాదజలసేవనము, మొదలగు నుత్సాహజనకృత్త్య ములందుఁ బ్రుత్రించుతలని బాలులఁ గనుగొన్న, దేనిమానస మానందమధావారాన్నిధి నోలూశి భారతభావ్యభివృద్ధి నిశ్చిత రూపమున సమన్వయింపఁ జేసి నెఱుఁకును? ఇట్టి యాశ్రమప్రాయ మగు విద్యాలయమున విద్యార్థులకును దేశమునకును సౌభాగ్యప్రపంబగు విప్లవ సంపూర్ణజాతీయపద్ధతులపైఁ గలపఁబడుచున్నది.

సహజముగా దేశీయభాషామతసాంప్రదాయాదులఁ జక్కఁగ గ్రహించిపిమ్మట నవ్యదేశీయముల గ్రహించుట సులభసామ్యమగుటచేఁ బ్రాథమికవిద్యాశాఖయందు మాతృభాషకుఁ బ్రాముఖ్యత యొసఁగఁబడియున్నది. ప్రాథమికవిద్యాశాఖయందలి యాఠవరగతు లలో మొదటిమూడువరగతులందును నలమూండ్రిభాషయే బోధింపఁ బడును. నాల్గవరగతినుండి విద్యార్థు లందఱికి హిందీభాష నేర్పఁ బడుచున్నది. ఐదువరగతి నుండి సంస్కృతభాషయును, నాఠవరగతినుండి యాంగ్ల భాషయును నేర్పఁబడుచున్నవి. పిమ్మట నున్నతవిద్యాశాఖ ప్రారంభింపఁబడును. ఇందు మాడువరగతులు కలవు. ఈశాఖయందు విద్యార్థు లాంగ్లము, సంస్కృతము, హిందీ, యరుదు, నాంగ్లమునను వీనిలో నేరెండుభాషలందైన సహమాన్య పాండిత్యమును నాయుర్వేదము, నేత, వైద్యము, నాణిజ్యము, మొదలగువానిలో నేదైన నొకవృత్తివిద్యయందు వైపుణ్యమును బాగుగ

సంపాదించవలసియుండును. ఈతీరిని సామ్యునితరగతులందును నీ విద్యాలయమున విప్లవభ్యసించిన విద్యార్థి స్వతంత్రదేశీయనోపాధి సంపాదించఁగలిగి జనశ్రేణియును ధార్మిక వైదికధర్మాదులనుగ నొనరించు కొని దేశోపకృతికిఁ గోడ్పడఁ బోయింపెను. ఈవిద్యాలయమున నేర్పఁబడుచున్న వివిధవిషయముల సంక్షిప్తవిధిని మోక్షింపఁ జొందు పఱుపఁజేయఁబడినది.

ఆంధ్రము

విషయసరిజ్ఞానమునకు భాషాభివృద్ధి యావశ్యకము. పరభాష లొంటిలోనగ నేర్పనను, మానిమూలమున స్వీకృతువిషయసరిజ్ఞానము చేయఁబడు చున్నది. నాటియు భాషను కవి స్వభావమోలే నంది మనోవికాస సౌభాగ్యములు పొంది గాఢాలవు. ఏ భాషామూలమున నెఱుఁబడును నోలఁబడి వైశిష్యమున మనల లాలిం చినో, కనినో విద్యుయంగాని మధుమల్యులఁ దొలుగ మన యూపాలఁ బోషింపఁబడు విశేషమేఁదికా, గాఢరా నిరీరుల యూపాలగ్రహింపఁ పయూహము నిండుటకు దేనితోఁ దలపఁగోగితి నో, యట్టిసామ్యభాషాజ్ఞానమే మనోవికాసదాయకమై యొప్పును. కావున నీవిద్యాలయమున ముతైత్తిని రాజకీయ-కృత్తికాదవిషయము లెల్ల చునదేశభాషయొనాంధ్రమునకే గలపఁబడుచున్నది. ఇట్లాంధ్ర భాషకుఁ బ్రధానస్థాన విచ్చియుండుటచేఁ జిన్నతరగతులందు శతకము లును, బ్రహ్మశ్రీ వావిలి లను సుహృద్రాయకవిప్రదీపంబులను నార్య కథానిధులను, నున్నతశాఖలోని తరగతులందుఁ గవిపుంగవులను తక్కిన పోతనాదినవోచపుల భారతభాగవతభాషములను బహుయగ్రంథములు గా నేర్పఱచి నిర్దుష్టమున మృగుమధురభాష నేర్పఁబడుచున్నది. ఇందుచే బాలురకు స్వచ్ఛమైన చక్కనిభాష ప్రాయఁ జగున నలవడు చుండుటయే కాక వారి భావ భావన రావ యతాదగ్రంథము లందు సప్రదాయములను ధర్మములను విశ్వాసములను స్వయముగఁ గూడ గ్రహింపఁ నుకొనము లభించుచున్నది.

సంస్కృతము

మనస్రసిస్మృతి పుండేతిహాసములును, గాఢ్యనాటకాలంకార ములును, మజేయు వివిధశాస్త్రములునుగూడ సంస్కృతభాషయందే యుండుటచేతను, మనశాంధ్రమున కది మాతృభాష యగుటచేతను, జాతీయపాఠశాలలయందు సంస్కృతభాషాబోధన మత్యవసర మనుట నిర్వివాదాంశము. కావున సంస్కృతభాషకుఁగూడఁ గొంతమఱుకుఁ బ్రాముఖ్యత నీయఁబడెను, యీవిద్యాలయమున బాలురకు మూడవ తరగతినుండియూ, సంస్కృతనిఘంటునకు నమగతొకము పరిపంఛేయఁ బడుచున్నది. ప్రధానముగ సంస్కృతభాష నభ్యసించఁగోరువారి కైదవతరగతినుండియుఁ బద్యాపాభివర్ధకములగ్రంథములు విశేషముగ బోధింపఁబడుచున్నవి. విద్యాలయమున సంస్కృతప్రాధాన్యముగఁ పరగతు లన్నియుఁ బూర్తి చేసినవారికిఁ గాఢ్యనాటకాలంకారసాహిత్యమును, నలయుపాటి వ్యాకరణపరిజ్ఞానమును గలుగును.

హిందూ

భాగవద్గీత ము విశేషవాక్యప్రకాశించినట్టియు, సులభగ్రాహ్యమైనట్టియు, దుష్టులమున కేయనహామనసభవారీచే హిందూజాతీయసామాన్యభావముగ బ్రతిగిరింపబడినట్టియు, హిందూభావము జాతీయవిద్యాలయములందు దోషముగ ప్రాముఖ్యమునుగూర్చి వేటుగఁ జెప్పవలయును లేదు. ఈభావము నాల్గులగుతముండియే ప్రాంతింపఁబడి ధారాజీయమున సంభాషించుటకును, గ్రంథార్థముల సంప్రార్థముగఁ దోసి కొనుటకును నలయు సావధానముగఁ బనుచున్నది. ఇన్నిటివిద్యార్థులు హిందూసామాన్యమేర్పడమునారి వివిధపరీక్షలకుఁ బోయి కృతార్థులగుచున్నారు.

ఉ గు రు

హిందూమహావ్యూహమునకు దోహదముగ నీవిద్యాలయమున నురుగుభావమును బాగగఁ జేర్చబడుచున్నది. ఈకాళు నానాటికి పిక్కిరి యభివృద్ధిలోనికి వచ్చుచున్నది. ఇంకను మహావ్యూహమునందలి ప్రాత్యహమున పుద్ధిపొందఁగలను.

ఇంకొకటి

హిందూజాతీయమునందు బ్రహ్మము రాజభావముగా నుండుటం జేసియు, బహుభావము నుండు వివిధవిషయసమన్వితములగు గ్రంథము లాభావములోనికి రెవరినింపఁబడి గ్రహింపఁబడియుండుటం జేసియు, భుండాంధరముల విశేషవాక్యప్రకాశించియుండుటం జేసియు, జాతీయవిద్యాలయములందుగూడఁ గొంతవఱ కాంగ్లభాషచేర్చవలసియున్నది. కావున కొరువారి కాంగ్ల మాటవలనగతినుండి ప్రారంభింపఁబడి గూంగ్లయగ్రంథములందలి సారమును గ్రహింపఁగలకై యొనఁగఁబడుచున్నది.

ఇతిహాసము - భూగోళము

“మానవుడు తెలివితోనడగినవానిలో ముఖ్యమైనది మనుజునిఁ గూర్చినవిషయమే” అను మాత్రయం బంతయు సర్వముకలదు. ఈవాక్యమునందలి మనుజుజన్మమునకు మనుష్యజాతియనియే భావము. మనుష్యజాతియొక్క పూర్వస్థితిని గెల్పినదే యితిహాసము. ప్రతి జాతియొక్కభావిషయము బూర్వపరిస్థితులపై నాధారపడియుండును. భూతకాలీనస్థితి పరిజానుమే వర్తమానపరిస్థితిరూపమును చాల్చుచుండును. కావున నాన్నత్యమును బడయవలెనన్న బ్రతిజాతికి దినపూర్వస్థితిగతుల సంప్రార్థన ముసరిము. అట్టిజ్ఞానమును సమకూర్చు నితిహాసముయొక్క ప్రాముఖ్యమును వేటుగఁ జెప్పవచ్చును. ప్రతి బాలునకు స్వదేశీతిహాసము తెలిసియుండునలెను. భారతవర్షీతిహాసాధ్యయనము మనయువకులహృదయసీమల దేశభావనాంకురముల సుస్థిరముగ నాటఁగలను. కావున జాతీయవిద్యాలయములందు జాతీయీతిహాస మనశ్శివసీయముగ నియమింపవలయును. ఈసాహిత్యములందు మనదేశముయొక్క సాంఘికార్థికరాజకీయచరిత్రలు బాలురకుఁ బ్రధానముగఁ గలపఁబడుచున్నవి. దేశముయొక్క ప్రాచీనాధునాతన పరిస్థితిజ్ఞాన మొసంగుటయే కాక మహాపురుషుల జీవితచారిత్రములును,

జాతీయోన్మయచరిత్రయు, జాతీయమహాభవ సభాసంవిధానమును గూడ బోధింపఁబడుచున్నవి. మఱియు నన్యదేశీయవిషయములు కూడ వలయునంతవఱకు బోధింపబడుచున్నవి. 7వ తరగతినుండి యర్థకాస్త్రము, రాజనీతికాస్త్రము, నభిమానవిద్యలుగ నేర్పుకొన నిచ్చగలవారి కీసాహిత్యముం దనకాశము కలను. భారతవర్ష భూగోళములు బ్రహ్మసంధిభూగోళమునుగూడఁ జూపవలయును ననుసరించి గలపఁబడుచున్నది.

మ త బోధ

మానవులు ధర్మవర్తనులై పుణ్యశీలులై జన్మసాధనము నెంచగలుగుటకు దైవాంశసంభూతు లనడగు వివిధమతాధారములు తమ జీవితములను ధాకవోసి గూర్చుదేశకాలపాత్రానుసారము లగు పరిస్థితుల కనువగునీతిఁ జక్కనిమతవిధుల చేర్పఁజేచి యున్నారు. స్వమతాభిమానములై తమతమమతనియమములకు భక్తిశ్రద్ధలతో నాచరించుప్రజలేరాజ్యమున నుండుకో యని శ్రీరామరాజ్యమువలె సాఖ్యామూమైయుండు సనుటకు సందియములేదు. ప్రజలు తమమతవిశ్వాసములఁ గోల్పోయి స్వేచ్ఛానుచరులై గుడ్డితివరులై పాపభీతిలేక సంచరించు నప్పు డారాజ్యమున జనించు నశాంతిని బాధ్యులొలుపుట రాజకాసనములు కఠినపండనములు మొదలగు ప్రక్రియలేవియుఁ బ్రయోజనకరములు కాఁజాలవు. అందుచే నైతికాధ్యాత్మికవిజ్ఞానప్రదము లగు మతవిషయక విద్యలను రాజ్యమున నెలయింపఁ జేయుట శాంతిస్థాపకకార్యపరాయణు లగు భూపాలుర విద్యుక్తధర్మము. తొల్లివైతికమతాదిక విద్యలయందు దత్తున్నతి వహించి కర్మభూమియని ప్రసిద్ధిచెందిన పవిత్రవలెనుగు సాన భరతఖండ మిప్పుడు విధివశమున గర్హ్యముగ పరాధీనస్థితియందు గుండుటచే శూజనీయములును బుణ్యప్రదములు నగు హిందూమహావ్యూహముగి మతము లన్నియుఁ గ్రమక్రమముగా దను మహాత్మ్యములఁ గోల్పోయి నానామత్రావశ్యములు కాఁబోవు దుస్థితికి వచ్చుచున్నవనుటయందు దుఃఖియొక యెంత మాత్రములేదు మానవ స్వరాజ్యము లభింపఁగనే భారతీయు లెవరి మతానుసారము వారి విజ్ఞానవంతులై నీతిశావిదులై ధర్మావర్తనులై ధన్యవృత్తిములై నలయుఁగలుగుట కర్హములగు సాధనములు రాజకాసనానుసారము, మనకుఁ దప్పక చేతుఁగలవు. అంతవఱకును బాలుర హృత్పీఠములందు మతవిశ్వాసరీజములు లెస్సగ నాటుకొనఁ జేసివారి భావ్యుత్పత్తికిని, దేశసాభాగ్యమునకును దోడ్పడుట యుపాధ్యాయుల ప్రధమకర్తవ్యమని చెప్పవచ్చును. కావున నీ విద్యాలయమునఁ జిన్నలరగతులందు నైతికము మతబోధనమున కనునగు నార్యకథానిధులు ప్రధానపాత్రపు ప్రకములుగ నేర్పఁజి పండర్యాసుసారముగ భారతవిజ్ఞానము, హిందూమతధర్మములు, నార్యసంప్రదాయములు, సదాచారములు మొదలగునవి బాలురు గ్రహించులాగున నుత్సాహకరములగు సంభాషణముల మూలమున మహాధ్యాయులు బోధించుచున్నారు. మఱియు మూడవతరగతినుండి మతవిద్యకుఁ ప్రత్యేకింపఁబడిన కాలమున విద్యార్థులకు స్వమతాభిమాన శక్తికము

లగు వివిధ పనులు విజృంభించుచున్నవి. ఇంతియకాక నివిగమిస్తాననుకుంటున్న బుద్ధినిర్మలము నగు మహాత్ముడు, ఏనుకొని, రామమోహనుడు, బాధుడు మున్నగు విశాసీయుల జీవితముల విద్యార్థులకు జన్మించి విశేషపడచి పాఠకుల బుద్ధిని సోమార్చుచున్నాడు. భూమి, పశుపక్షాదుల, వర్షవృక్షాదుల వ్యాప్తియు మొదలగు సమస్తములను అనుభవించుచున్నాడు. అతని దీక్షానుచున్నాడు. చుట్టూను బహుశ్రమములను విద్యార్థులు జాతీయోత్సవము లొనరించి యాత్మసారీకృత్యమును నొంది దైవమునకు మహాభక్తులగుటకు గల తమ యద్యాజానురాగమును సఫలపఱచుకొనుచున్నాడు.

ఆయుర్వేదము

మానవుల కన్నిటికంటె నవశ్యవాంఛనీయము లగు నాయురారోగ్యముల పుట్టింపఁజాలి వేదప్రాయ మనోహర నాయుర్వేదమునాడఁ బ్రస్తుతము కృతీభూతిమై యుండుటచే దవభివృద్ధి యత్యంతాధిపతీయమై యున్నది. మితయు దీనివలన బహుశకారమున స్వతంత్రజీవనమునాడ లభించునటు నిర్వివాదాంతము. కావున నిది కూడ నీ విద్యాలయమునఁ బ్రధాన్యతవిధుగ నేర్పఁబడుచున్నది. ఇం దాయుర్వేదము శాస్త్రములనునను బ్రత్యక్షములనుగూడఁ మాడువత్సరములలోఁ బూర్తిగ నేర్చుట కేర్పటు గావించఁబడి యున్నది. ఇచ్చటినుండి విద్యార్థు లభిలభారతాయుర్వేద పరీక్షలకును, నాంధ్రాయుర్వేద పరీక్షలకును, నాక్టరు ఆదంబు లక్ష్మి పతిగారి ప్రశ్నోపరీక్షలకుగూడఁ బోయి కృతార్థులగుట కవకాశము గలదు. కేవలము గ్రంథములను జెప్పటయే కాక వివిధములను నావధములుగూడఁ దయచేయించబడుచున్నవి. ఈ వత్సరమున 12 మంది విద్యార్థులకును బైదువహరింపఁబడిన కొన్ని పరీక్షలకు బోజాలియున్నారు. ఈ శాఖ ఆయుర్వేదవిద్యాపీఠమంత్రి కవి రాజ శ్రీమాన్ ప్రతివాదిభయంకర కృష్ణమాచార్యులవారిశిష్యమునఁ దృప్తికరముగ వృద్ధి నొందుచున్నది.

నేత-నూలుపడుకుట

గాంధీమహాత్ముని యాశీస్సులలోఁ బ్రధానస్థానములకరించిన ఖద్దరునిర్మాణవృత్తి వృత్తులన్నింటిలో నగ్రగణ్యమై యున్నది. తత్సాధకముగ నీపాఠశాలయందు బాలురందఱకు నూలుపడుకుట నేర్పఁబడుచున్నది. కొందఱు విద్యార్థులు మిక్కిలి చురుకుగ నాణ్యమున నన్నమునగునూలు తీయఁజాలియున్నారు. 2 వ తరగతినుండియు నేతను వృత్తివిద్యగఁ జేసిన విద్యార్థులందఱు శిక్షకునిసహాయ మపేక్షింపకయే స్వయముగ నానుపొయుట, కండెలుచుట్టుట, పడుగుతోడుట, సరిచేయుట, నేయుట మున్నగువస్త్రనిర్మాణకృత్యములన్నియు నిపుఁతతో నిర్వహింపఁజాలియున్నారు. ౫ వ తరగతి నుండియు బాలురు కండెలుచుట్టుట మొదలగు కొన్నివస్త్రనిర్మాణకృత్యములను నేర్పినవారును బాగుగ నేయఁగలిగియున్నారు. ఇం

కను నిర్దిష్టవిధము లొనఁగియున్నట్లు, యుద్ధములు నేయుట మొనలగు పనులన్నియును నీ పాఠశాలములో నేర్పఁబడెయున్నవి.

నాటకము

కళలలో నొకటిగైదు స్వరూపిణియగు ప్రసాదములలో నొకటి నుమాట నీపాఠశాలయందు నేర్పఁబడుచున్నది. విద్యార్థులు నీరు వారు, కెట్టెలు, నానా సాగ్గములు మొలగునవి తెలుసుకొందుచున్నారు.

వాణిజ్యశాఖ

దేశమున కార్థికాభివృద్ధియందులగు పురులలో వాణిజ్యము ప్రధానమైనదియై నీశాఖ విద్యాలయమున నేర్పఁబడెయఁబడినది. ఇచ్చటఁ గన్నెయిల్ కరస్పాందము, బక్కింగింగు, ట్రేపునీటింగు, పాట్రహాండు మున్నగు పని చక్కగ నభ్యసించి విద్యార్థులు బ్యాపారకాళిలము నలఱుదుకొనుచున్నారు.

చిత్రలేఖనము

మనోవికాసపాఠశాలములను కళలలో నొకటియగు చిత్రలేఖనమునఁ బ్రారంభభాగము నేర్పఁబడుచున్నది. గొలుసు సామాన్యముగ వృక్షములయొ పకుపక్ష్యులయు గూపగుల చిత్రంపగలిగి యున్నారు. ఇంక నీశాఖ బాగుగ వృద్ధిపొందు నవకాశములు కలవు.

వ్యాయామము

“శరీర మాద్యం ఖలు సర్వసాధనం” మనునట్లు సర్వనిర్వహణమునకు శరీరధారణాపాఠశాలములే ముఖ్యములై యున్నవి. కాన వాని నభివృద్ధిపొందించు వ్యాయామము మనుజున కత్యవశ్యకము. కాన బుద్ధిబలముతోఁబాటు విద్యార్థులకు నేనాబలముకాని నొసంగువాగ్యత జాతీయవిద్యాలయములపైనున్నది. అందుచే జాతీయపద్ధతుల ననుసరించి యావిద్యాలయమున బాలురకు వ్యాయామ మొనంగబడుచున్నది. ఇం దొక్క డభిమానముగల బాలురకు సాయ దుస్తీ మొదలగునవి నిపుఁబుల నొకయుపాధ్యాయుని యాజనాన్యమున విక్రియి చక్కగ నేర్పఁబడుచున్నవి. ఈసంబంధమున పత్రాంతరమునఁ జెలింపఁబడిన వ్యాయామవిద్యార్థులవృత్త్యామె యావిషయమును విదితము చేయఁగలదు.

విద్యార్థిసంఘము

విద్యార్థులవక్తృత్వమును, విమర్శనకీర్తియు, గవనాసామర్థ్యమును, విషయపరిజ్ఞానమును, భావప్రకటనాకాళ్యమును బెంపొందించుటకై విద్యార్థిసంఘ మొకటి “ఆంధ్రసాహిత్యచర్యాసంఘ” మను పేర నెల్పఁబడినది. ఇందు మత సాంఘిక రాజకీయవిషయముల గూర్చి ప్రతివారము మన్నతరగతులవిద్యార్థులు విద్యార్థుల అనువారి యాధిపత్యమున సభలు జరిపి చర్చించుకొనుచు ఫలము నొందఁగలుగుచున్నారు.

రాత్రి పాఠశాల

పగలు నియంత్రకాలమునకు రాత్రికాలమునకు మార్పిడి చేసి విద్యార్థులను విద్య గలపనునకు వ్యాధి కలదు. చిలదకు బాగుగ కనీసిని విద్య యలననుకూలముగ నుండి వివిధోపాయముల ప్రయత్నించుచు గనుచు గాఢముల విద్యార్థులను. ఉపాధ్యాయులు పగలు సాంఘికము నను దీనిని సుక్రములకు నావలముల గట్టిపలుచుచున్న యెత్తున ప్రమాదము రాత్రిలందునైతిమ సమర్థమున బాగుగనే శ్రద్ధగల జల విందుల గూడకము. కావున సీవిద్యాలయమునకు గొప్ప అనుపాధ్యాయులు రంగగతులందు ననుబడియున్న విద్యార్థులను రాత్రిలయందు నియమముగ రప్పించి వారిచే శ్రద్ధగల బాటముల కవింపి యుపసరములను విషయముల బోధించుచున్నది. పుట్టుక చేసుకున్నాడు పకాల మనకు విద్యార్థులనందరిని మేల్కొల్పి విద్యార్థులను, వ్యాధి మును, స్నానాదికృత్యములు నొనరింప జేసి సమభ్యాసము, క్రమ శిక్షణము, నానోగ్యము బాగుగ కలవడజేయుచున్నది. ఇంతియ కాక గురుశిష్య విగతిరసాంగిత్వములను బాధములుపాడ విద్యార్థులు పొందిగలుగుచున్నది.

మరిగింపు

ఈవిధముగ శ్రీ గాంధీగారి ప్రజాతీయమహావిద్యాలయము సక్రమభివృద్ధి గాంచుచు చేతోపకారములను, బివ్రీశివులను, ద్వారగ కిలురు నగు విద్యార్థిబృందమును భారతదేశోద్ధరమునకు సమహర్షి గలిగి జాతీయవిద్యార్థిమానుల మానసముల ననుంకితుల ద్రిష్టకొన జూరెయ్యున్నది. “శ్రీ. గుర్జరః పరిపూర్ణవ్యో విప్రగూలంకృతోఽపి సన్, మణినా భూషిరి స్సర్వ కి మసో న భయంకరః” అనుముక్తి ననుసరించి యీవిద్యాలయము విద్యార్థులకు సత్ప్రసారన మలవలదు టయే ముఖ్యదర్శముగ గ్రహించినది. ఇట్టి విద్యాలయములే దేశ పురోభివృద్ధికి పేరుధూతములై యుండుటం జేసి వీనిని బాగుగ వ్యాప్తిబొందించి పోషింపవలసిన బాధ్యుల ధనాధ్యులును, ధర్మశిలురు నను దేశీయులై నున్నది. కావున ఇట్టిదేశీయులు గొలుపియున్న

పరిగోచు, కిల్చు, కిమ్మరము ముదిలను కళలుగొడ నీవిద్యాలయ మున కెల్లటకు దగిలతోడ్పాటు నొసంగి శ్రీ గాంధీమహాత్ముని చే నలరాని నీమహావిద్యాలయము సర్వోత్తమముగ నొనరించి భావిభారతంబిని కృష్ణమకుల బాహులై కృతార్థుల నొందుచు గాక! ఇంప్ర దేశమున కచ్చుటచ్చుట కొన్ని జాతీయవిద్యాలయములు స్థాపింపబడియున్నవి. కాని వాని జాలభాగము దనసహాభావ ముచే గృహీతములై నామాచార్యులుగ నున్నవి. అట్టివానికి దేశమహాయ మింపబడ లభింపకుండుట మిక్కిలి విచారకరము. ఇట్టి ప్రజాగొలిసంఘము ప్రస్తుతిము ప్రజాబాహుళ్యజీవములై యగుట నొందెనే చేయును సర్వశ్రద్ధాసారముల నశ్వేషించువట్ల గలహాని మెనకొనవలెనని నమ్ముచున్నాము. మితయు సాశిష్టములనువిద్యా లయములైన విద్యావిభానాలంబవచునను, బానియగ్రంథాది నిర్ణయం బునను బాప్సరగూలోననుల వర్తింపుచు గుణాగ్రమున నొకయం ప్రజాతీయ విశ్వవిద్యాలయము యొక్క యజమాన్యమున బాగుగ బనిచేసి యతంగా గాంచునట్టి నరించుట జాతీయవిద్యార్థిమాను లను విద్యార్థులు సర్వరముగ గడంతుల గూడకము. దేశభక్తుల కమితానందములకు మగునట్లు శ్రీ గాంధీమహాత్ముల దేవవాడస్వరాజ్యా శ్రమమం దొనర్చునపుడు ముగించి మగుడల దనమాచారీరిసామర్థ్య ములను గ్రీ గూరూపమున నెల్ల కింప నుత్సాహియై యే తెం చెను గావున జాతీయవిద్యాలయములు సర్వాంగ సామ్యముతో నలరాకుచు మహా స్పృహతోని దప్పక పడయగలవనియు సచికాలములలో నీ విద్యాలయ మార్ధిదేశ జాతీయవిశ్వవిద్యాలయముగ నొనరింపబడి తన విద్యుక్త ధర్మమును సక్రమముగ నానరించి ధన్యత నొందునని విశ్వసించుచు దచ్చుభసమయప్రాప్తి జేహర్నం బరమేశ్వరుని మనసారం బ్రార్థించు చున్నాము.

“శ్రీ. స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయేన మార్గే మహీం మహీశాః గో ద్రాహ్మణోభ్యః శుభమస్తు నిత్యం ధోకా స్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు.”

తా మ ర తై ల ము

రాజా రాణి గల చక్కని డబ్బీ 1 కి అణాలు 6 మాత్రమే

అనేకయేండ్లనుండి యున్న తామర నాలు గైదునారులు రాదినతోడనే మాయమగును.

అమృతాంజనం డిపో, బొంబాయి లేక, మదరాసు

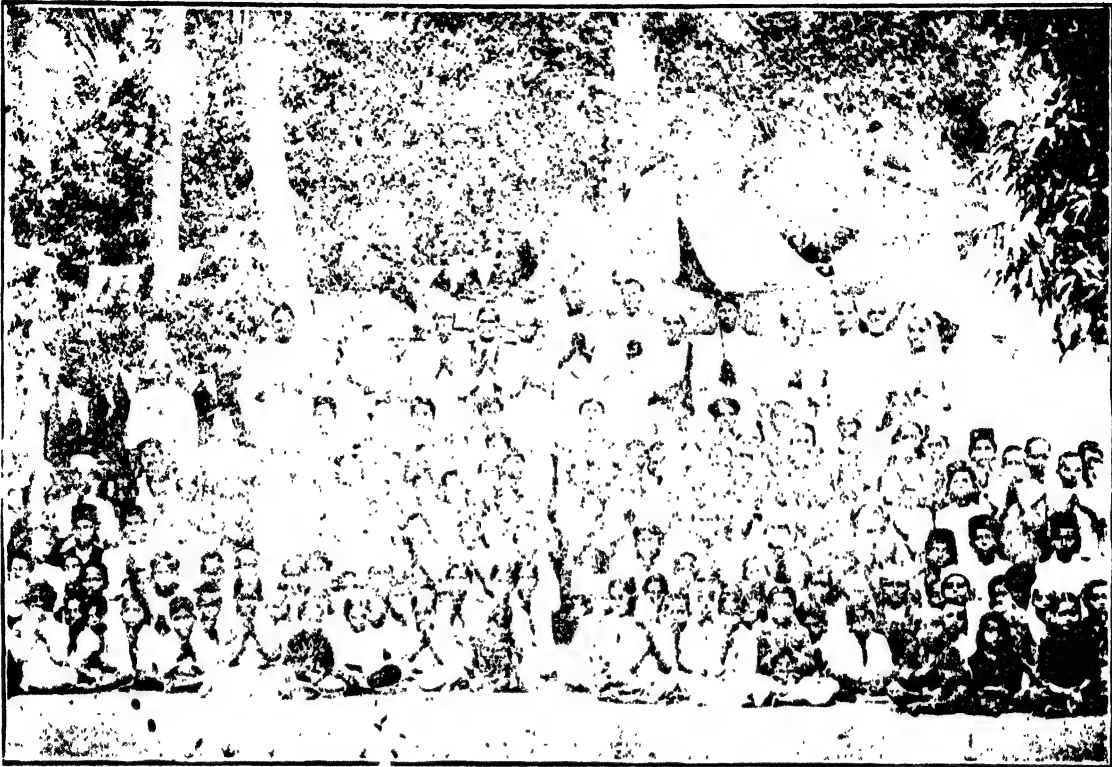
శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల ఆంధ్ర భాషా నిలయము, హైదరాబాదు

Teachers of the Gandhi National School, Ellore, with Acharya Gidwani

శ్రీ గాంధీ జాతీయ ద్వైతాపాఠశాల, ఏలూరు, శ్రీయత అచార్య గిద్వనిగారు

PUPILS OF GANDHI NATIONAL SCHOOL, ELLORE

గ్రామీణ ఆంధ్రప్రదేశ్ విజయవాడకు సమీప

RECREATION GROUND, GANDHI NATIONAL SCHOOL, ELLORE

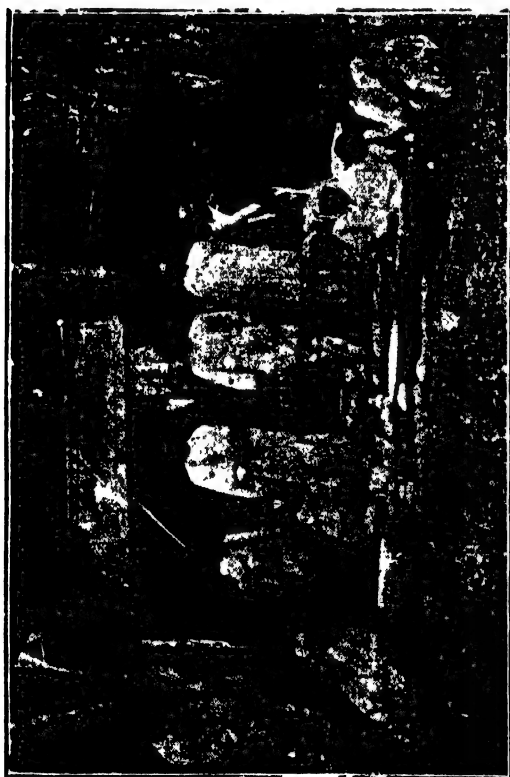
గ్రామీణ ఆంధ్రప్రదేశ్ విజయవాడకు సమీప

WORKSHOP, SREE GANDHI NATIONAL SCHOOL, ELLORE

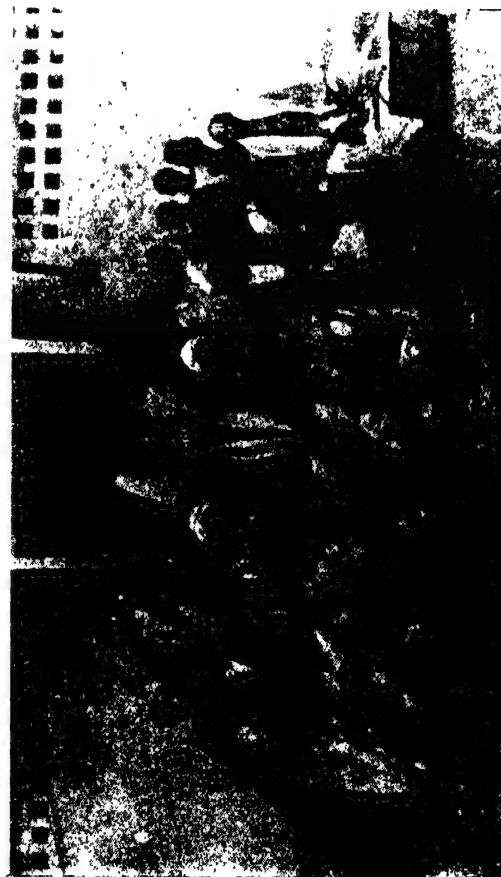
శ్రీ గాంధీ జాతీయ విద్యార్థి కార్యశాల, ఎల్లూరు

AYURVEDIC DISPENSARY

శ్రీ గాంధీ జాతీయ విద్యార్థి కార్యశాల, ఎల్లూరు

NARAYANAVARAM BOARD SCHOOL

నారాయణవరం బోర్డు విద్యార్థులు, కాలవైకటం, ఈశ్వరవరం

ఆనందము

“అనందో బ్రహ్మ”

చాక్కులూరి లక్ష్మీనారాయణ గారు

ఆనంద మనేక విధములు. అందు ముఖ్యము లగు కొన్నిటిని మాత్రమే మిచ్చట వివరించు బ్రయత్నింతును. భౌతికానందమునకు వాక్పాశచిదాచారములున్నను, శిష్టశుక్లశ్రోత్రవిహ్వలమ్రాణములును కేంద్రస్థానములు. క్రిష్కండు చక్కని మువ్వనింటి సంతసించును. వేదాంశుడు తన గానమాధుని తానే యానందాంబుధుని లలాడును. శిష్టశాస్త్రనిపుణుడు తన ముహూర్తాంశుని స్వయంకర్మ భూమిశేషంబున నిలచును. ఒకతె యంచనాచల మించుతె సహిదుమతనయానమునకు తానే యానందించును. చల్లనిపిల్లగాడ్డులు మేన పోడిన హాయి నందనివా రుండరు. గానమాధునిరసాస్వాదనంబు నమస్తప్తా శిశోకిని కర్ణపేయంబు. పక్షసోపేతములగు చిదార్థము భవించుచు మానవులు రసనానందస్థులై మెందుదురు. గులాబివంటిపురాజు మెట్టివాని కైన పూజేంద్రియానందము గూర్చును. నాట్యము, గానము, నివిత్యము, శిల్పము మొదలగు సకలకళాకౌశలంబులనుగలిగిన యానందమున కీదశేంద్రియములును జన్మస్థానములు. ఇంద్రియసుఖమునకును మనసునకును సంబంధమున్నను మనసువలన బ్రత్యేక మానందంబుగలవిషయములు గొన్నిగలవు. అందు ఊహ (Imagination) శాస్త్రము (Science)ను ముఖ్యములు. మనము కన్నులు మూసికొని యింద్రియాతీతములగు విషయములను భావనాప్రదంబమున గల్పించుకొనుచు నందలించెత్తత్యములకు అదృశ్యానందమును బొందుట మనయనుభవములోనిదే. స్వప్నావస్థయందలి సంతోషకరములగు ప్రదర్శనము లిట్టివే. అట్టియాహాశక్తి సక్రమమార్గమున నభివృద్ధి నొందెనేని నేకాగ్రచిత్తతయు దానివలన గలుగు ఫలితములును సుసాధ్యము లగును. శాస్త్రజ్ఞానవిషయ

మున మనసునకుం గలుగునానంద మిది యందు కేంద్రంబు. వాని కెల్లరీతిని వినదమే. మానవునియొక్క తాత్కాలిక జ్ఞానసంపత్తి ప్రాధారాత్మ్యంబున నినింతె రానిసమానసిక శ్రవాణంబున బ్రతిగించుచు మున్ను జేర్కొనఁ జూడఁదగినవంతులు సత్త్వాదులు, సత్వి, సయ, తార్యము, రాగము, ద్వేషము మున్నగు సుగుణదృష్టాంతములు నుద్భవించును. భౌతికానందముకంటె మానసికానందము మృదుతరమును, కష్టసాధ్యమును, అల్పమనస్కుల కతీతమున, చిరస్థాయియు నగుచున్నది.

భౌతికానందము శరీరధానుల కెల్లరీతి ననుభవసాధ్యము. మానసికానందము జ్ఞానసంతృప్తి మాత్రమనుభవైకవేద్యము. కాని రెండును వివర్ణరములే. అట్టి యానందానుభవాన తరమున గలుగునది తత్త్వతికాలు మగుదుఁబడును. కాని విషయంబునందును సుఖదుఃఖసమ్మేళనముగాని ప్రత్యేకసుఖము కానేరదు. అట్లయ్యి ధీమంతులగువా డెందఁడెందఁగో భౌతికమానసికానందలోలురై దుఃఖరూపముగ శాశ్వతబ్రహ్మానందమును బొందఁ బ్రయత్నించుచున్నాడు.

ఇంద్రియములకంటెను ఇంద్రియకేంద్రస్థాన మగు మనసుకంటెను విజ్ఞానఖని యై విలసిల్లి నాత్మోపదార్థము దివ్యమై పివీలికాదిసమస్తజీవరాసులయందను, ప్రకృతి సంసర్గమువలన తమోగుణాచ్ఛాదితమై “మనిపాతఁ గట్టిన మాణిక్యముపగిది” నిజరూపంబున దాత్కాలికముగఁ గోల్పోయి నివృత్తిమాగ్ధాన్వేషణంబు గావించుచున్నది. ఆత్మానందముకొని కనేకజన్మముల నెత్తుచున్నది. ప్రకృతి కర్మబద్ధము గదా! ఆత్మ విజ్ఞానమయమును ఆనందమయము నని చెప్పఁబడియున్నది. ఆత్మానందమునకు బ్రథమమున మనోబుద్ధింద్రియములుచక్కఁ

బడినగాని యానాదికరములన్నియు మానవైని యుత్తరమున నానామునకు ముల్పి శాస్త్రానందమునకు మార్గము జూపించును.

కామక్రోధాదులఁ బట్టించి సర్వసూత్రసమత్వమును భవించును. ననకును విభాససూత్రములకును నిల మాయా విభేదమును నిజమగునైకమును గుర్తించు చ్ఛాను పీఠమునకు జనన్మత్తుల విహారము లగు సనధాన్యాదనంబ దలును ముహూర్తభావిశేషములును లేకున్నను బ్రహ్మ సంసర్తనైకచిత్తులై తస్మయత్వము నొంది తన్నుఁ దాఁ దెలిసినవి విభజన నిర్భయై నిరంతరానందమున నోలలాడుచుండును. "నకర్మణా నస్యజయా భవేనా త్యాగే నైకే నామృతత్వ నూనశుః" అనునమృతత్వమును బొందును. అట్టిసితీయందే ప్రాశిదేహత్యాగమునందున దానికిని సచ్చిదానందస్వరూపుఁడగుఁడరమాత్మకు సభేదము సిద్ధి

చును. దాని నసేకబ్రహ్మాంతరసంసారకారాగరబద్ధుఁడగు నీప్రసక్తు శృంగారావిమోచనమును, శాస్త్రతమగు బ్రహ్మ నందమును గలుగును. ఈ యానందముమాత్ర మనం తము. సంపూర్ణదుఃఖరాహిత్యము. దీనికొకటే హంస లును, ఁరమహంసలును, కర్మయోగులును, భక్తులును నిశ్చయముగ నన్నిలమెదుటనే దుష్ఫలముల నిచ్చెడి దుష్ఫలవర్గమును, సుర్మార్గసంసర్గమును ద్యవించి ఁరమ స్వతంత్రులై ఁరమాత్మస్వరూపులును, ఁరమాత్మయు నై బ్రహ్మనందము నొందుచున్నారు. ప్రథమమునఁ బేర్కొనఁబడిన యానందము లీబ్రహ్మనందమునెదుట ప్రచింత మగు భానుజేజమునెదుట మిఁఁగునుఁబురువుల నంటివి. మానవైఁడు సర్వకాలసర్వావస్థలయం దట్టియ ప్రతిమానమగు బ్రహ్మనందము నొందుటకు తాత్కాలిక కానందముల ద్యవించుట ఁరమకర్తవ్యము.

బ్రహ్మచర్యము

కాటాపులపల్లి రామమూర్తి గారు

అరుణోదయస్నాన మపురూపమైపోయె, సంధ్యానమస్త్రుతుల్ సన్నమయ్యె
నిత్యాగ్నిహోత్రంబు నీరుగారుచునుండె, బ్రహ్మయజ్ఞము పటాశంఠలయ్యె
నేదసాతక్రియల్ వికలమై చెడిపోయె, నాత్మవిచారణం బాగిపోయె
మాంజయు నజనంబు మటుమాయమైపోయె, పాలాశదుండంబు మూలం బడియె
తలఁప శృంగారరసపూరితంబులైన, సృత్తగీతవినోదప్రవృత్తితోడఁ
గాలమంతయు నూరక గడచుచుండె, బ్రహ్మచర్యమ! నీకింక బ్రదుకు గలదె?

సీ. ఆంజనేయునిఁ జేరి యసురులఁ బరిమార్చి, సీతను రాముతోఁ జేర్చినావు
గంగానుతునిఁ జేరి కదనరంగమునందు, ఘనతరమా కీర్తిఁ గాంచినావు
ద్రోణనందనుఁ జేరి రూఢప్రతిజ్ఞతో, బాండవేయుల గోడుపఱచినావు
శుకయోగి జతఁగూడి శుద్ధసత్త్వమహిమ, జీవకోటికి బోధఁ జేసినావు
ఇట్టి శక్తి నీయందు నింకెంత కలదో, పలుక వశమే? కేఱునికైన నలువకైన
నిన్నుఁ గొల్చెడువారికి నిఖలజగము, సారహీనంబుగద బ్రహ్మచర్యవ్రతమ!

మనుచరిత్రము - స్థానిత్యములు

యడ్లపాటి వేంకటసుబ్బారావు గారు

ఆంధ్రవంశముల కెల్లా మనుచరిత్రము శిరోభాగము. మన చెప్పట అతిశయోక్తి కాదు. భావవికాసము, వర్ణనాశక్తియు, మృదువైన లాఠిత్వము, చిత్రకళానైపుణ్యము, సమయవిస్ఫూర్తి మొదలుగూడ, పెద్దన కవితాకన్యకు అపూర్వభూషణములు. వీనిని గురించి నే నిప్పుడు వివరించదలచుకొనలేదు. దుర్ముఖసంవత్సరాది సంచికలో “మనుచరిత్రవిమర్శనము” క్రింద వివరించి యున్నాను. దుందుభినామసంవత్సర ఫిబ్రవరి ను ౨ శనివారము పారస్వతానుబంధముతో శ్రీయుత గాడేపల్లి అనంతరామమూర్తి పంతులుగారు మనుచరిత్రమున స్థాని లిత్వమునుగురించి వ్రాయుటచేత నే నీవ్యాసము వ్రాయు పన క్రి కలిగినది. వారే చివర “ఇట్లన్యోన్యపరస్పరము లైన వ్రాతలండుటకు కారణము అల్ల సాని పెద్దన పొర పాటో లేక యీవిషయము బిస్మలుగ నవలించుట కాధారము లేమైనదని వేమో తెలుసఁ జదువరులు ప్రాశ్ని తులు” అని వ్రాసియున్నారు. అది సమర్థనకు సాధ్యములే యని మనవి చేయుచు నా యభిప్రాయమును క్రింద వివరించుచున్నాను. వాసిని పాఠికమహాశయులు పరిశీ లింపఁ బ్రార్థితులు.

రామమూర్తిగారు కనఁబఱచిన స్థానిత్యములు పెద్దన శేముషేమహిమకు కొంత నాపాదించుటకు మూలగ పెద్దన కవితాసామర్థ్యము అనుగుణపడవయోగిశక్తికి పాత్రమనోవ్యాపారమునవ్వభావలక్షణవ్యక్తికరణము మొదలగు విషయము లెన్నియో తెలియుచున్నది.

వారు స్థానిత్యము లని కనఁబఱచినవి రెండు. అందులో మొదటిది ఆంధ్రలోకమునకు చిరఃజీవయమై ఖండనప్రతిఖండనముల నిగ్గుదేరి స్థాయిభావము వహించి యున్నది. ఆనందవారి మనుచరిత్ర వావిళ్లవారి మను చరిత్ర పీఠికలు ఈవిషయమున పెద్దన పొరపడినట్లే తెలుపు చున్నవి. “కులపకాలము” “వధ్యాహ్నము” ఈ వివా దాంశమునకు మూలకారణములు. కొందఱు పెద్దన కాల నిర్ణయము చేయుటలో పొరపడ ననుచున్నారు. ప్రవరుఁ డు మఱునాఁ డుదయమున వెల్లెనని కొందఱు అనుచున్నారు.

సాయంసంధ్యానందనాదిస్థిత్యము లొనగిండుటకుముగ్గురు పాదప్రత్యక్షతలైన సమయమున గాని మఱునాఁ డుదయమున అనుమనగన్నాసనమయమున గాని సమయ కరణిపోవ కు డునా? కనుక ప్రవరుఁ డాదినముననే వెల్లెనని కొందఱు అనుచున్నారు. సిద్ధుఁ డాహారాత్రి ప్రవరునిటనే యుండి మాటుదినమున సెరిగి పూసివెల్లె నని కొందఱువాదము. కాని యీవాదమున కాధారము లేదు. సిద్ధుఁడు అప్పడే వెల్లెనటయు స్పష్టముగా నున్నది. అట్లులేని ఈవివా దాంశము తీసివెట్లు? నా కొక అభిప్రాయము తోచుచున్నది. అది సమ్యక్మైన కావచ్చును; కాకపోయిన పోవచ్చును. అదే సిద్ధాంతమని నేను సాహసించి చెప్పట లేదు. కవివదన్త్రయోగముచేతను స్వనిసాహాయ్యము చేతను నేసిదిగువ యభిప్రాయమును వెలివెచ్చసాహసించు చున్నాను. నీగు నగిలిన తమాత్రముచేత కరణిపోవక విశేషకాలము నీహారవానిసాహచర్యము కలిగిన కరణి పోయెడి వనరు లేమైననున్న వేమో యని నాశలంపు. సిద్ధుఁడు ప్రవరాఖ్యునిపాదములకు పూసిన పన కిట్టిగుణము కలిగినదేమో యని తలంచుచున్నాను. ఆవనరున కిట్టిగుణ మున్నటలు కొన్ని నిషయములవల్ల స్ఫురించుచున్నది. అతిథినత్కారములై భోజనములై, ప్రసంగము లగునప్ప టికి మూఁడుజాములు గించిపోయి యుండును. సిద్ధుఁ డప్పుడు ప్రవరునిపాదములకు వనరుపూసెను. అప్పటికే వేళ యతిక్రమించినందునను సాయం కాలకృత్యములకు వేళ యెనందువలనను ప్రవరుఁ డాదినమున వెల్లెటకు సంకల్పించి యుండుట సంభవించదు. మఱునాఁ డుదయ ముననే వెల్లెనిశ్చయించియుండును. కావున పాదప్రత్యక్షతలైన సమయమున పాదలేవనము కరణిపోవునేమోయని సిద్ధుని యడుగకు డునా? అడిగియే యుండును. నీటివలన కరగు నది కాదని సిద్ధుఁడు చెప్పియుండవచ్చును. తాను పుణ్య తేత్రముల సందర్శింపవలయుననిగదా ప్రవరుఁడు పాదలేవ నము గ్రహించినది. పుణ్యతేత్రముల సందర్శించి గ్రుంకు లిడకుండ వచ్చునా? అది నీటివల్ల సుభముగా కరణి పోవునదే యైనయెడల అప్పుడు కాలికి పూయించుకొను

టర్క బదులు వనరు తీసికొని భద్రము చేసికొని యుండును. అప్పుడు ప్రభువనకు హిమాలయ ప్రాంతమునకు వెళ్లి నుద్దామన స్వల్ప కనబడినది. “మాయా ప్రవరాఖ్యుని” ధన్యాత్ముగా బోయినది అని సిద్ధాంతి ప్రకటించినాడు. ఈ క్రింది వర్ణమునకు అవలసినది రెండు ముఖ్యవిషయములు తేలుచున్నవి.

మ. ఆంధ్రరాజ్యమునకు వచ్చిన మ. గురజాడ కావ్యము
 శివరాత్రి ప్రకారము గురజాడను పే నేమిదని ముద్దామనకు
 దీని కంటే ముందే హిమాలయ ప్రాంతము నుద్దామన గురి
 పడు నాంధ్రమునకు వచ్చినది అని నామక గురజాడ ప్రకటించినాడు.

మాయా ద్వారక మున్నగు పుణ్యక్షేత్రమునకు వెళ్లి కే ఈమందుకొ డ కెందులకు వచ్చితి నా యని చింతి లుచున్నాడు. “మంచుగొండకు” అను పదప్రయోగమును గమనించు పాఠకులు స్ఫూర్తితులు. దీనివలన దుకడమయము స్ఫురించుచున్నది. పుణ్యక్షేత్రముల దర్శించునపుడు ఏవి త్రజలన్నాన మొనర్చుట సహజము గనుక ప్రవరా డావిధముగ చేసినను పాద లేవనము పోయెడిది కాదనియు “మంచుగొండకు” వచ్చుటచేతనే కిరగిపోయిన దనియు ధ్వనించుచున్నది. “బుద్ధిజ్ఞానజ్యోతిర్నామక” అను పదప్రయోగముకూడ నీ యభిప్రాయమున కెదిమిచ్చు చున్నది. తనకు బుద్ధిమాంద్యము కలిగినదని నిందించు కొనుచున్నాడు. సీహారవారిచే పాదలేవనము కిరగిపోవు నని తెలిసికూడ బుద్ధిమాంద్యముచే గలిగిన వ్యక్తవలన మంచుగొండకు వచ్చితి నని చింతించుచున్నాడు. దీనిని బట్టి సీహారవారిలో విశేష కాలము తిరిగిన కిరగిపోవు నని సిద్ధాంతే ప్రవరాఖ్యునితో చెప్పినట్లు స్ఫురించుచున్నది. ఈవిషయములను వివరించి చూడగా పెద్దన పోషణలేద నియు ప్రవరాఖ్యుడు ముఖ్యమైన మున వెళ్లిననియు తిరిగి యింటికి వెళ్లెదలచుకొనునప్పటికి “నలినీ భాంధవభాను తప్తరవికాంతస్యందిసహరకిందిళ చూత్కారవరంధరిల్ పయివయి మధ్యాహ్నము దేవుట” నీజమేననియు, ఈ విషయములను పెద్దనమహాకవి ధ్వనిప్రధాన్యమువల నను, అష్టాదశ ప్రయోగములనలనను పాఠికలోకము గ్రహించునట్లులు చమత్కారముగ దీర్చె ననియు మనవి చేయుచున్నాను.

ఇక రెండవ స్థాలిత్యమును గురించి విచారించె దను వరూధిని ఒకచోటచాచు లేనిదిగను మఱియొక చోట చాచుగదిగను కవి వర్ణించెనని దోహదోపద

చేసి. ప్రవరాఖ్యునిచే తిరస్కరింపబడి “మృతిలేననాదుచె ల్వింతయు శూన్యగేహమున కెత్తినదీపిక యయ్యెనక్కటా” అని వినిపించినది. మాయా ప్రవరాఖ్యునిచూచి “చావో యెక్కు డా నీయెడల బాడము వాంఛక భాసురగ్రామణి” అని నీనాలాపము లాడినది. మాయా ప్రవరాఖ్యుడు వెళ్లి పోదలించినను డు సంపత్ ప్రాపించి మీఁద పాపంబిడునో” యని భయపడినాడు. ఇవి అనోన్యస్థితుత్థములుగా వైకైని చూచువానికి కనబడుచుండుట వా స్థవము కానికవిప్రతి భావక్లియకకవనే వెల్లడియగుచున్నది. క్రిమమున తనకు చాచులేనని పలికిన వరూధిని తత్త్వము వేలు. తనవలె చాచుగదిని పలికినవరూధిని తత్త్వము వేలు. తాను సంస్కర్షస్త్రీననియు ఆతిహాసలావగ్యవతి ననియు అహంభావనమన్వీతురాలై ప్రవరాఖ్యుని సహజతలకొన గలుగుదాననని గర్వము వహించియుంచెను. ప్రవరా ఖ్యుడు విషనాశినపుడు దూఖములో ఆ యహంభావస్ఫురణముచేత తన యమరత్వమును నిందించుకొన్నది. ఈపట్టున కవికుడ ఆమానుష ప్రవృత్తి మగ్నుడై యుండెను. కనుక అట్లే వర్ణించెను. మాయా ప్రవరాఖ్యుని దిర్భవ ముతో వరూధిని తత్త్వము మాటనది. వరూధిని కతడు మాయా ప్రవరాఖ్యుడని తెలియటచే గాదు. ఆసంగతి యామెకు తెలియదు. నిజమైన ప్రవరాధినియే నమ్మినది. లభింపజనుకొన్నవాడు మరల లభించటయే చిత్తవృత్తి మార్పు చెందుటకు గారణము. ఆదినతకు వరూధిని కున్న ఆహంభావశ్యము నశించినది. “ఇంతలు కన్ను లుండ” అనుచు సర్మగర్భముగా బలికినప్రాధతనము మాటనది. తన అమరత్వమును విస్మరించినది. ప్రవరుని వలె తానుగూడ మానవమత్స్వము వహించినది. మానవక్రకృతిధోర శి ననుకరించినది. ఏవిధముగా నైన ప్రవరునిమనసు కరంగించి వానిని చేపట్టుటయే వరూధిని దృష్టి. కనుక ఏవిధముగా దీనాలాపము లాడిన వాని హృదయము కరంగునో ఆవిధమును తలపోసినది. చాచిన కెత్తు వేసినది. అందుపై నైన వానికి దయకలుగదా యని ఆమె యాశ. మోహజరవశశ్యమున నున్నపుడు విచక్షణా విచక్షణజ్ఞానతూన్యత కలుగుట సహజము. కనుక వరూ ధిని తన అమరత్వమును విస్మరించు లోకవింత గాదు. ఈమార్పు సహజ ప్రవృత్తి ననుసరించి యున్నది. మఱి యొక విషయము. కవిమనోభావములు సహజజణితము లను తాల్చుచు డును. విరక్తి కలిగినపుడు చాచు

తట్టుకొనుట శ్రీజనన్యాభావము. శ్రీకృతిలక్షణముగ నహదహరితును లోకమునకు తెలియఁజేయుట కవి దృష్టియై యున్నది. లోకస్వభావమునకు నన్నము కవి ప్రసంగించుట. లోకమును చిత్తింనుటలో కవిముఖ్యద్దేశము. కనుక ఈ సంకర్షమును ఎరూ ధరిమనో గౌనమును చిత్తించునపుడు కవిదృష్టిలో మర్త్యవహుధిని ప్రత్యక్షముచేయున్నదిగాని మర్త్య వహుధిని కాదు. ఎరూధిని చెచ్చితనకు పాము పుకూర్చు చేమో చుది మాయూ పవరాఖ్యుడు భయపడుట కూడ నిట్టిదే. ఇక్కడపూడ కవిదృష్టి లోకసామాన్యస్థితి మీఁదనే యున్నది.

పెద్దనగారి భాషపెద్దము మహాకవిగారు కాన్పించుచున్నది. ప్రవరాఖ్యుని స్వభావమును వర్ణించుచు "సాగ్రామము మున్నుగాఁ గొడఁడు" అని చెప్పి మాయూ ప్రాఖ్యుని వహుధిలో "గ్రహణంకమణా దుల రావనార గనువీనంబు వెడలు గ్రాసమునకు" అని చెప్పినట్లు కవి చేసియున్నాడు. నీనిని అన్యోన్యవిరుద్ధ గుణవర్ణనమని కొందఱు భ్రష్టమేమియున్నాయి. ప్రవరాఖ్య వహుధిపాత్రములు కవి సేర్పుతో ద్వివిధ పెద్దన కీన్ద్రుని

దోషాలోకచేయుట వింతగానున్నది. భాగవి వివేచించి చూచిన ఇక్కడపూడ పెద్దన ప్రతిభ వెల్లడియగుచున్నది. ప్రవరాఖ్యుడు సాగ్రామచాము స్త్రీయు పుట్టడని పాతకును తెలియను గాని ఎరూధికి తెలియదు. ఆమె నేర్చిముచే వైన సమ్మతముచి వల్లవలెనని మాయూ ప్ర వహుధిని భేదము. భామ ఎరూధిని విడువవలసినచ్చిన కారణమును చెప్పియున్నాడు. ఎరూధికి అందలో ఏమార్తము అది కానిమి చెప్పెను నీ యుచున్నది. దాని నాధారముగ నీది వాని ముండునట్లు నిర్బంధించును. అందుచే కవి మాయూ ప్రవహుధిచే రావనగరునుండి కాసు పీనుముగూడ వెచ్చుట తేసిని వర్ణించినాఁడు. మాయూ ప్రవహుధి విషయము పూడ తేసిని యనుకొంటము. అప్పు డామె మీరల్లినందుకు రావనానిసాయ ముండును లెమ్ము; ఇక్కడనే యుండు పీనున నీ కేదే? కాన న సమయిల్లికంఠము కేవిధమైన యాధారము తేనట్లు ఎరూధికి నెచ్చినట్లు చేయుటకు కవి ఈవిషయమును గూడ మాయూ ప్రవరాఖ్యునిచే చెప్పించెగాని అన్యోన్య విరుద్ధగుణవర్ణన చేయవలె నని కాదు. ఈసంకర్షమున పెద్దనగారి ప్రతిభాశక్తి దూరదృష్టి పేర్పు వెల్లడియగుట లేదా?

పరిణామగీతి

తురగా వేంకటరామయ్య గారు

చేతి నాశావర్తత - శృంగములు విహరింఁగఁ

జూచితి మానవలోకము - పాలపులుజుపులలేతగఁ

పువ్వులవాసన లానితి - సర్వలకోలుల మెలుగతిఁ

గేతురూ దేనియఁ గ్రోలుచు - మాటితి దైవికధర్మము

కోయిలపాటలతీవల - సాయమున గంధర్వులఁ

గలసియు వీశియతంతు - గానము మ్రోయించి టీటి

తెలిమబ్బులతేరులపై - నురుదుఁ గరువలనీకుల

విహరింపుచు నాబలమే - వెలలేనిదగఁ దలఁఁగ

నెదురయ్యెను గాలపురుషుఁ - డేలెడుచలిగాడ్చుబలము

కరుగసాగెఁ దేరులు సంబరము వీరఁ గంఠుఁ దిరిగె

గూలితి నకపట్టున సుకీ-గుండుమ్ములతండుమ్ముల

బడలె మేను నడలె మనసు-దడఁబడుచుటని దేవా!

లేదవా? మొనగులపెను-నోథిలులో పినరెదవా?

నీదే భారము దేవా! నిగమాలకుఁ దలపూనా!

చూపుండ్రోవలదీపము - జూపింపుము పెనుజీకటి

తెరలనడుమ మానవుఁ డెట్లు-వీయను ఆనందఙ్గము

పాడెదఁ గల్యాణగీతి - భరతమునకుఁ దగినరీతి

శ్రీజగన్మోహనగానా - తీత నన్ను దలఁజేర్పఁగ

రామా! రమ్మిక! వేంకట - రామమనోసరసిజాత

కవితాసుధఁ గ్రోలి ధన్యుఁ గావించఁగ నీకేసరి

చంపితివా? హంతుకుడవు - సాతీతివా పాలకుడవు

కీర్తియు నపకీర్తియు నీ - కే వదలితి రఘువృషతి.

అధర్వణ వేదము

ఎన్. కి వేంకటేశం గార, ఎం. ఏ., ఎల్. టి.

ప్రథమమున అనేక వేదములు ఉండినవనియు వానిని సర్వములు ఖిములని వాచుచున్నా మనుచు తెలిసిన విషయము. యజ్ఞయోగాదాలు చేయనపుడు ప్రయోగ మంత్రములలో ఖిమంత్రమును దండకారముగ చెప్పుట వాచకలో నున్నది. ప్రయోగము లను నిర్ణయించిన సూత్రకారులుకు ఖిమంత్రము లను వేదమ త్రములుగనే యెత్తి వాడియున్నారు. ఇట్లు అనేక వేదములు ఉండినవని తెలియగా “ఋగ్వేదస్సా మాధర్వాణి ఛందాని” అని నాలుగువేదములు మాత్రమే యెచ్చటను ప్రశంసించబడియున్నవి. వానిలో ‘త్రయీ’ అని ఋగ్వేదస్సామములను మాత్రము ప్రాముఖ్యముగా నెత్తి వాడియున్నారు. మన్వాదులు ఈ మూడువేదములను నెక్కువగ ప్రశంసించియున్నారు. అయినను గాయత్రికి నాలుగుపాదము లున్నవని వాచకలో నున్నది. వానిలో నాలుగుపాదము మాత్రము సాధారణముగా నుచ్చరించుట అలవాటులో లేప్పిపోయినది. బ్రహ్మయజ్ఞమును ప్రశంసించు కాలమునందు యజ్ఞేంద్రధారణ్యకములో నాలుగువేదములను గూడ ప్రశంసించు పరిపాదమునని చెప్పియున్నది. అధర్వణ వేదములో అన్నికర్మలకు మూలాధారముగాను, చాల సారాంశముగాను నుండు మొత్తమంత్రమును మాత్రము బ్రహ్మయజ్ఞమునందు పఠయించుచున్నాము. ఈ మంత్ర పఠనము, గాయత్రికి నాలుగుపాదము ఉన్నదనే వాచకయు, నాలుగువేదములు ఉన్నవని శాస్త్రములలో విని పించుటయు, వీనివలననే అధర్వణవేదము ఒకవేదమని నమ్మియున్నాము. అంతకు మించి ఆవేద మెట్టిదో, దాని లోని మంత్రములు ఏకర్మలయందు యోగింపబడునో వాని ఫలాఫలము లెన్నియో దానికి వేదమనుపేరు తగునో తగదో అను, ఈ విషయములనుగురించి మన మేమియు, విచారణ చేయకనే, ఇటీవల పాశ్చాత్యవంశి తులు వ్యాకరణశాస్త్రమును గురువుగా నమ్మి కేవల సంస్కృతజ్ఞానముమాత్రము గల వంశితుల సాహాయ్యమునుమాత్రము గైకొని అధర్వణవేద మంత్రములకు

అర్థమును వ్రాయబూని, కొన్నిచోట్ల సయైన అర్థములు మరకొన్నిచోట్ల యపార్థములు వ్రాసి, వారికే అర్థముకాని మరి కొన్ని తావుల, ఆ మంత్రములు మిస్టేక్ (Mistake) అనగా ఏమిటో అవి అని నడలివేసి నారు. ఈ ప్రకారముగా అర్థములు చేసి, వానితో తృప్తికొనక, ఈ అధర్వణవేదమంత్రములు త్సుద్ర మంత్రము లనియు, సీచమైన వృత్తిగల మంత్రవేత్తలు ఊయోగింపవలసినమంత్రము లనియు చెప్పియున్నారు. శౌన్యము, గ్రోహధర్మము ఇటువంటివానికి ఇంగ్లీషులో బ్లాక్ ఆర్ట్స్ (Black Arts) అనిపేరు. ఈ మంత్రములు బహుశః ఊయోగింపడునట్లులు వీరు (Weber) మ్యాక్ డానల్ (Macdonall) ప్రభృతులు వ్రాసియున్నారు. ఈ వేదము నశనమైనదనియు, కడబడిదనియు, ఎవరో కొంద రవలంబించి పూర్తిగా పాటింపలేక పోయి రనియు, పూర్ణముగ వేదమునలె గ్రాహ్యము గాదనియు నచించియున్నారు. వారి వాక్యములు వేదవాక్యముల నలె కేవల పాశ్చాత్యవిద్యావలంబులైన నననాగరికులైన మన చరిత్రవేత్తలుగూడ పూర్ణముగ నమ్మి, బాలుర పఠనీయగ్రంథములైన సామూదేశచరిత్రముల యందును తదితరస్థలములందును ప్రకటించుచున్నారు. వీరిలో కొందఱు పాశ్చాత్యులు మనవారుగూడ వేదార్థములు వ్రాయనప్పుడు విద్యారణ్యులయిన శాయణాచార్యుల వారు వేదసంస్కృతమును కొన్నిచోట్ల అర్థము చేయజాలకపోయిరని యనుకొనితలచి వారిభాష్యమునకు ప్రతిభాష్యము వ్రాయబూనిరి. వ్రాయనిందు; వీరే నవీనవిద్యారణ్యులని యనుకొనెదము.

మఱియు అధర్వణవేదము బ్రహ్మవేదమని చెప్పబడియున్నది. ఏదో మూడువేదములను హోత, అధర్వణ్య, ఉద్గాత వీరుముగ్గురు ఆక్రమించుకొనినదిచూచి, ఈ వేదమును బ్రహ్మకు వేదము లేకపోయనే యని చింతించి అధర్వణవేదమునకు బ్రహ్మవేదమని పేడిరట. ఇట్లు గూడ వంశితులు వ్రాసియున్నారు. శాయణాచార్యులు అధర్వణవేదభాష్యములో, ఈవేదమునకు అధర్వాంగి

రస్సనే పేరెట్లు గలిగినదని ప్రశంసించి ఇది ఒకేవేదముని యు, కరువది కాండలచే సంపన్నమైనదనియు వాని, “అతపవ సర్వసాంత్యాత్ అయం వేదశ్రేష్ఠః” అని చెప్పి యు “శ్రేష్ఠోహి వేద స్వధి బాతో బ్రహ్మజ్ఞానాం హృదయే సంభూతః” “ఏత ద్వైభిర్యుష్మం బ్రహ్మయః భృగ్వంగిరసః దేంగిరసః, సరసిః, విధర్వాణస్తో భేజం యద్ భేజం త దమృతం య దమృతం తదృహ్యం” అని గోక్షభాష్యములనుండి యుదహరించి “ఏవం సారభూత బ్రహ్మశ్రేష్ఠ్యాత్ బ్రహ్మకర్తవ్య సతి పాదనాచ్చ అయం బ్రహ్మ వేద ఇత్యప్యభిప్రాయః” అనివ్రాసి. కనుక నాలుగువేదములలో అధర్వణవేదము బ్రహ్మశ్రేష్ఠకమైనదనియు, బ్రహ్మకర్తవ్యప్రతిపాదన మైనదియు గనుక బ్రహ్మవేదమని పేరు గలిగినదని చెప్పి. గోక్షభాష్యములలో “చత్వారోన ఇమే వేదా ఋగ్వేదో యజుర్వేదః సామవేదో బ్రహ్మవేదః” అనియు వ్రాసిరి. ఈ బ్రహ్మవేదము సర్వభక్ష్యమనియు, అమృత తుల్యమనియు సిద్ధమంత్రమనియు గూడ తెలియచున్నది. “న తిథిర్న చ నక్షత్రం న గ్రహో న చ చంద్రమాః । అధర్వమంత్ర సంప్రాప్త్య సర్వసిద్ధి ర్భవిష్యతి” అని ఉదాహరించినారు. మరియు స్కాందములో కమలాలుయఖండమునుండి ఈ అధర్వణమంత్రములు బహుమాత్రమున నభిమతఫలములు సాధితమగుచున్నవనియు చూపియున్నారు.

అధర్వణవేదము ఇందువలన శ్రేష్ఠమైనవేదమని యు అధర్వణమంత్రములు ఋగ్వేదమంత్రములు గాక సర్వసిద్ధమంత్రములనియు తెలిసినది. ఇంతేగాక “తదేవం ఆముష్మికఫలేషు దర్శపూర్ణమాసాదిషు అయనాంతేషు త్రయివిహితకర్మసు అపేక్షితం బ్రహ్మశ్రవం అనన్యలభ్యత్వాత్ అధర్వవేదైక సమధిగమ్యం ఇతిస్థితం తద్వదేవ విహితఫలాని శాంతిక పాపికాని కర్మాశీ రాజకర్మాశీ అపరిమితఫలాని తులాపురుషాదిమహాదానాని చ అధర్వవేదపవ ప్రతిపాదితాని, పారోహిత్యం చ అధర్వవేదై నైవకార్యం” అనిసాయణాచార్యులు విస్తరముగా వ్రాసియున్నారు. శాస్త్రోక్తప్రమాణముగూడ నిందులకువెల్లడించియున్నారు. ఇందువలన మిగతమూడువేదములు ఆముష్మికఫలములను ఎదురుచూచుచున్నవనియు అట్టి ఆముష్మికఫలమును గోరుచు కర్తులను జేయవారికి నరైష్మికఫలముల నిచ్చుటకు అధర్వణవేదము ముఖ్యసాధనమని గ్రంథముద్వారా ఏర్పడినది.

కేసాము ధర్మసూక్తిమును నిలపించినవారే అధర్వణవేదకర్తలును చేయదగినవారని అధర్వణవేదప్రయోగగ్రంథమైన కాణికసూక్తిములలోను కేవలసిద్ధిలో చేర్చియుండు విషయములనుబట్టియు తెలియుచున్నది. కాణికసూక్తిసారంభములో అధర్వణకర్మము ననిలంఠించి మనము చేసికొనకార్యమును స్వీకరింపనియు ఇది స్వీకరించుము” చెప్పి, దర్శపూర్ణమాసాదిషులకు అధర్వణవేదమంత్రములతో చేయు క్రమమును నిర్దిశించుముగా సూక్తిములలో వ్రాసి ఉట్టి యజ్ఞసంభవతాన యగ్నిని ముగించుకొని నకలకర్మము చేయుటకు ప్రయోగింపకూడము” చెప్పి యున్నారు. కేసలు ఇట్లు ప్రారంభింపెను. “సంహితాధ్యయనానంతరం విధే ధికారః సంహితావిధం వక్ష్యామః శాంతికపాపికాభిచారాద్భూతాదీనికర్మాణి సంహితావిధో ఉక్తాని” అని ప్రారంభించుచు త్రివిధానికర్మాశీ విధికర్మాశీ అవిధికర్మాశీ ఉచ్చికర్మాశీ శ్రేష్ఠమాణికో విధిః ప్రత్యేకం అనుమానం శబ్దం చేతి” అని ఈ ప్రకారముగా వేదకర్తలకు ధర్మసూక్తిము ననుసరించువిధమున విధులను సూచించియున్నారు. మరియుచోట భైషజ్యకాండమునందు అన్నసంబంధముగాని కేవలకర్మసంబంధమైన వ్యాధులకు ఈవేదమంత్రములు విధంబడినవని చెప్పియున్నారు. “తత్ర ద్వివిధా వ్యాధయః ఆహారనిమిత్తా అన్యజననపాననిమిత్తా శ్చ, తత్ర ఆహారనిమిత్తేషు వరక బాహుసస్మితేషు వ్యాధ్యుశమనంభవతి ఆశుభనిమిత్తేషు అధర్వవేదవిహితేషు శాంతికేషు వ్యాధ్యుశమనం భవతి” అని స్పష్టముగా వ్రాసియుండుటవలన ఈ మంత్రములు శూన్యములు చేట్టి విరోధులను చంపుటకును, ఋగ్వేదకర్మలతో అధర్మవైన యాభిచారికప్రయోగములు చేయుటకును, ఉపయోగింపబడలేదనియు, అట్లు ఉపయోగించుట ఈవేదముయొక్క ఉద్దేశ్యము గాదనియు స్పష్టముగా తెలియచున్నది. ఇట్లే కొన్ని కర్మవ్యాధులకు ఈ మంత్రములను ఉపయోగించగా దుష్ఫలములను గూడ చూచినాడను. మరియు బాతకర్మ ఆయుష్యకర్మ, నిష్క్రమణము, అన్నప్రాశనము, చౌలము, ఉపనయనము, వివాహము, గర్భాధానము, పునఃపనము, సీమంతము, ఇట్టి గృహ్యసంస్కారములన్నిటికి నీవేదమునందు అన్యవేదాపేక్ష లేకయే మంత్రములు ప్రయోగములు

గూడగలము. ఇక శాంతికర్మ పూర్తికర్మ రాజకర్మ వీని లో ఈ వేదమును పఠనాగించునట్లును లన్నియు చాల విస్తృతముగ గాని చెప్పి నుండును. ఇప్పుడు మనము మంత్ర శాస్త్రము తంత్ర శాస్త్రము అని ఉపయోగించు ప్రయోగములు మంత్రములు ఇవి యన్ని యు. బ. శీలింగం, అధర్వణ వేదకర్మలు కాలక్రమ మున ముగియించుకొని పోషణ తప్పిపోయినందువల ననగా, అధర్వణ వేదము తెలిసినవారే హితులు లేకపోయి నందువలననగా అధర్వణ ప్రయోగములు వ్యాగ్యమై మంత్రముని తంత్రముని శూన్యముని జాలముని ఈ ప్రకారము బయలుదేరి వానిని అధ్యసించువారియందు కనబడదంచిన కొన్నికొన్ని శోధనీయములైన కృత్యములవలన ఇదియే అధర్వణ వేదకర్మలు కాబోలు

ననుతలంపు పుట్టి అధర్వణ వేదము వేదతుల్యము గాదనియు, వేదమే గాదనియు, బ్లాక్ ఆఫ్స్ అనగా తుదోపాసనలయందు యోగము అగు మంత్రములు ప్రయోగములుగా యాద్యులవలన హణానర్హమైన కర్మకర్మమనియు వాడుకలోనికి పాశ్చాత్యులందీతులును వారిమాటలయందే ఆధిమానము గల మన ఆర్య వేదమును ఆభిప్రాయమునకును మనభరతఖండమునకును అధర్వణమునకుగూడ చాలా హేయమని తలచెదను. ఇక నైన ఈ దరభిప్రాయమును వదలి ఆర్యులు ఈ అధర్వణ వేదమును వదిలింది దాని విశేషములను తెలిసికొను దగు గాత! అధర్వణ వేదమునందలి విశేషాంశమును అనుభవమును చూచి మున్ముందు వ్రాయుటకు మహా గులు నా కనుగ్రహింతుమగాత!

దివ్య గానము

సన్నిధానము చూడనారాధనాశాస్త్రము

శ్రీయుత గ్రహాయ హృది నేపథ్య క్షణప్రకాశం
పాయ సమగ్రకృత్తిగ వైరిజనాయ మహాదేవాలహ
లాయ దుర్యోధాయ విమలామహిళాహృదయగర్భిణీనా
ర్యాయ మహామహాయ గుణగర్భిణీనామ సమో సమోఽస్తుతే.
మ. నవనీలాభ్రసమానగర్భవనే నానాభాసాదినే
అవలీలాపరిధూతసర్వరిపవే విశ్వరూపనాయినే
అవిలో ర్వాదిసమస్తాకోకతయే ఆహేయపర్యంకినే
భవనే మంగళమా ర్తయే భగవనే భవ్యం పరమైవమః.
గీ. సాక్షి మాత్రంబ వీవు; దృశ్యము త్వవస్య
భూతమేయని, ఉదవస్య భూత వదియు
నని విమర్శించి తిద్దున్ది సంత విడిచి
పాలుచుదురు చిదానందసూపులయ సరము.
మ. భవదీయప్రియమాయ దుర్గంబులక బంధించి జీవిక హరిం
చి వసువ్రాతము బాధపెట్టెను; సు. శ్రేణుల విడంగట్టి ప్రో
తువు దుర్గామృతమందు నీకృపకు సంతం గాన మైనక రమా
ధన! యోగ్యుండ వుండ్రు నిన్నవతిగాఁ దవ్వాయనం ద్రేలాశా!
చ. ఒకపురి భక్తకాంక్షీయయి యుండి భుజింపక చూచుచున్న నెం
చక భుజియించె నైరగిని స్వాదవుగా నితఁ డజ్ఞాఁడై యుం
చకములు బొంది దీనరఁ ద్వదాశ్రయ మందగఁ ద్రీగుండ పం
చ కరుణానిరజేయ దనఘాత్యుని, గాఁ జూరెనామరూపుఁగా
కా. ఆమత్సాన మను త్రమంబును ననింబ్యర్కానలం బచ్చటం
గామూలకొరున దుండవంతు సుఖభోగంబందు దొక్కండవే
ధూమిక జ్ఞా తరహస్య సేకుకృతి నో పొందింతు వచ్చటికిక
ద్రేమం గ్రమ్ముఁ బంపనే గురుడు సేర్ప న్నికు నీచాతురిక.

మ. మనుజులు ద్విగు రేండుముఖులకుఁ దస్యోగ్యానుసాంగంబు పం
చవమై నిద్రి ప్రమాదగంబులను భేషింపఁగ వహానంబుతో
శనిధం గొంటివిసే! వారకుగ నిష్కంఠంబ నిశ్శోభం గ
ర్తనగా నేనువినా మరొండునహి! మదామంబునందువుక.
మ. విరజావాహిని కన్ని సూర్యశశిభృద్విద్యుత్పత్తిదేశాలికిం
బకమై నిర్వయమైన తానకమనక హాసించి కాఁజేయుచె
వ్వరి సర్వస్వము నోరమోఽవిరళభావన్ముర్తి నాశ్వర్య పా
ర్వతయకఁ దుఃఖము నొంపఁచాయరెడు బోధానంతరంబేనియుక.
ఉ. లేనిగుణాలు నీకుఁ దిగిలించి మతింపఁగఁ ద్రేమఁజింతు; లో
కానను నాకుఁదించిన దొకండును లేనని యెన్నుకొందు వీ
వే నిను; నీవచఃప్రతీతి యెల్లయు పిద్య రలంప బోతుగా
నీనిరహంక్రియుండువను నిద్ధయశం దెలు గొంటి న్నామకా.
మ. ఎలమిక్ సీప్రియమాయ దానసతియై యీకుక భద్రాబుద్ధినిం
గలుగంజేసి భవన్నిశాంతవిముఖు ల్లా ద్యుత్యజాతీయశీ
వులఁ గల్పించుచు సంతయంపఁపఁచుం బోల్చుర నీయున్మిత
ముల కామావిశయంబు మాపు మది సహృదంబు మాకిచ్చెడుక.
మ. లేమభృష్టంపరులక నిరత్రయముచేరిం గట్టి తిర్వార వే
దనముంబొందుమఁబాహిమావ నుచుముక త్వంబుఁగాంక్షించుమక
బ్రాహ్మినింపఁగ వాగలం జగపి జీవన్ముక్తులం ద్రోయు దం
లేను దుర్గామృతమందుఁగానివహిదానక శోక మాపంతయుక
మ. ప్ర. నలువారక సర్వ ల్యాణమును భవదధీనంబుగాఁజేసి లేదు
ర్వలతాసారంబు శోకవ్రజము నొసగి వేర్పాటుఁ బొందించి తా శీ
వుల మోహం పెట్టి మాయా పురుషుడయితి వణబుద్ధి నవ్వారె తామై
గలియక శ్రుత్యాప్తసద్వాక్తరి ననకమరై గాంతుభేదం దిదౌ

గీ. శేలులేదు గ్రహించువు; కాలులేను
పఱుకు; కన్ను లేను కనుగు; మరయు వీను
లేదు వినుగు; నిక జూడగల్గినది జ్ఞాన
దృష్టి బ్రహ్మములును నిన్నుఁ దెలియలేదు.

మ. స్వప్నవంశీత్తును భక్తకోటి కనుమఁ గావచ్చుమఁ దృష్టిని
పపదాపన్నులకుం దిగఁ విపదభానంబుం బ్రసాదించు వి
త్వపతి! కేగ నిప్పత్తుఁడను నితరస్వర్వాసలం శేరి త్వ
త్వపజాన్ముడు పండుకొలుపున రాన్పుత్తుండు గాఁ డెన్నఁడుఁ

మ. భవదానాత్తునిఁ జేసికొంగ నొక పుంసవ్యం బ్రహ్మత్వాత్తుడు
ర్భవఁగొలుబు నొసర్చి దుస్సహము సర్వస్వాపహరక్రియా
వ్యవసాయంబును బూని నాకపుడు నేనంతయుమా! లేనిచో
ద్రువమే నీకిక మృత్యునందుని తచార్తుం గొందు నిన్గొల్వఁగఁ

మ. కొలువంగావలె సంతతంబు ఫలముం గోరంగరాదెట్లుఁ బ్రా
కృతలేకంబును భోగ్య మన్యఫలసంబుఁ సమర్పింపఁగా
మలయుఁ; సర్వము దేవ! బాగవత్పుత్రభావంబే భవత్సేనకుఁ
ఫల మీక్షింపమ యిట్టిసేవను నమోవాకంబు నీమాయకుఁ.

మ. అనుచేయు ననుగ్రహించునని యత్యంతంబు పంచించి త్వ
జ్జన బృందంబు హరిచ్చి నెట్లన నవస్సర్వస్వసంపత్తులఁ
అనలాహస్య రసంద్రమోఽద్యుతితమూహాతీతమా యెట్టి ని
చ్చనరావృత్తి పదంబులొనో పడఁద్రోపుం ద్రోయఁగాఁ బాడియే!

గీ. మొదలెంబు నన్నుం మూర్తివై భావత్క వినినగుఁగ్రేణి విస్తరించి
వానిలోఁదగిలించి భ్రాంతిమద్విజితబీదపడఁద్రుంబులుఁబ్రదులఁజేసి
తదుపరి పక్షపాలింబు సంధానించి యగతులు కావుట చ్ఛదమొంది
తద్విజగ్రేణి నంతర్గతంబుగఁ జేయువాఁడవుగాదె! యాపద్యవాధ!

గీ. ద్విజవతితి భవమృక్తివిధిర్న సంబు
దృష్టపూర్వంబు గాద యాపుధివియందు
నెందు శ్రుతపూర్వముం గాద యేమనంగ
నచ్చు నిన్నోరమామ నోబ్జాతతరణి!

కా. పారాఁబుండవు నీవు మాయయనఁగాఁ ద్వద్భార్య నిన్నెత్తుదా
సారంగాక్షి స్ఫులింప దీవనిన నిస్సంగుండవేలా! మహా
ధీరత్ సమ్ముడు రావధూమణి ప్రనూతిం గాంచె నాయా జగ
ద్వారంబుఁ భవదీయసన్నిధినిమాత్రం బుంకి యన్బుల్బులఁ

కా. స్త్రీరంధ్రై భువి సంచరించు మనముఁ సాధించి కోధించి వి
స్తారంబైన ఫలప్రదానమున నాకేంద్రెట్టి జ్ఞానావ్యయాం
కూరగ్రేణిఁ గాపునెట్టి ఫలభాక్తుండేయ కద్దానిమా
యాఠీరిం జడమంచుఁ ద్రోసి గ్రహియిం తాలాభ మొక్కండవే.

కా. పారాఁబుండవు నీవు స్త్రీరవతి త్వద్భార్యజనం బైనమా
యా రామామణి త్వద్భవంబులు జడవృత్తుల్ 'నసౌఖ్యంహి' సం
సారం బందు జగత్సృఙ్ఖండ వయినా స్వామి! యిష్టబంబు సం
సారంబందున రోసి యాశ్రమలద్యత్సాస్వత్కృతం శేతు నాఁ.

మ. కరుణాంభోనిధిమధ్యసంభవమహాద్వైతబాలాపరం
పరై పాతుకభక్తలోకజనతాపద్ధింధిసంభేద

దరికాబృందములైన తానకృష్ణగంధింబుల్ ప్రసాదించి యా
త్మర! రక్షింపుము పైఁచి మామనమిదజ్ఞానక్రియారంభముఁ.

మ. సుదృగపరింప నశ్యమనసుండవు కావుట నొడ్డెనుం గుర్రా
సనుడను కా రెలంచి బుగ్గనంపెతి త్వత్ప్రియభక్తి సేవ నే
యుదును; దీదీయనంశ్రయం మంపెనయేని పృథంబుగా నొసం
గునువు శుభంబులున్నె యదిగూఁచినిగో ఫలతేజమేనియుఁ?

మధ్యాక్షి.

భావత్కృణుణబాలబద్ధమృగులట భక్తులు ముక్తు
లే? నేనావిష్టులట సుఖాంభోధిసే! మునిగిగో?
దేవత! ధ్యానించినన్నుఁ ద్వత్ప్రియినిఁ బొందునట
యేవిధి మాయమాదర? యిట్లు నీయింద్రబాలంబు.

గీ. ఉన్న వెత పోద; లేని సౌఖ్యోదయంబు
రాద; తావ సాక్షాత్కరణమునేతఁ
గాన నిజరూపభవనమొక్కండె ఫలము
తేలియ కీర్తత్వ మేదియో ఫలముఁగోరి
కొలుచునట్టి యబోధులకును జీవరకు
ఫల మననుపనభ్రాంతి విలయముగట!

గీ. అభిల భూతిప్రకృతి బీన యగుటఁ ద్రేమ
నిధివి; నీప్రేమ పాత్రుండు, నీరుసేవ
కుండు, సదంభ మన్యప్రేమ; త్విణిరుప
ధికకృపాంభోధివని నీకుఁ బ్రకటకీర్తి.

మ. యతివర్కస్యతిబృందరజ్జుపరిఃధాత్యస్వరూపుండవై
యితరత్ ముక్తినిఁ గాంతనీయఁగ సతం చేలాను నీఁబూనితో!
క్షీరిఁ ద్వద్భక్తిమహాద్భిమగ్నువిబుధగ్రేణుల్ తరింపంగ నే
గతిఁ గల్పింపఁగఁ బూనితోయి! తేలియంగాతేమ నీరత్నముఁ.

చ. ఎజీగియునుం ద్రివిక్రముడ వీ వనుచుఁ హృదిగేల యుంత్రో స
త్పురుషులుని?న్నికేమి గతిపొంది యవిద్యను దమ్ముచారలే
ముఱుగఁ; నాక్రమించి హృదిమాత్రమే ముందుది త్వద్వ్యకంబుగాఁ
బఱితి త్వదీయరూపము నవారిగ మాపెదు నామరూపముల్.

ఉ. ఉన్నదియేని లోకముల కుండదు బాధము గొంచెమేని; లే
కున్నను లేదు బొత్తిగను; నున్నది యేమొయలన్నప్రత్యయం
బున్నది; కానఁ ద్వత్ప్రికృతి నొప్పుగఁ జెప్పగలే కుదాసులై.
సన్నుతిసేయుచుండ్రు బుధసంతతి నిత్యము మోదపూరముఁ.

గీ. మచ్చరంబునైన స్మరియింపఁగా నిన్నుఁ బడయఁజేయుదువు
నిర్వాణఫలము
నుచ్చరింపంగ నన్నోద్దేశముననే నీపేరు భవభూతి దూపు మాపుఁ
బత్రింబుగాని పుష్పంబుగాని ఫలంబుగానీ జలంబులుగానిమరియు
నేలేక మిచ్చినద్యుప్తిని గ్రహియింతునీయకున్నను పహియింప వలుక

గీ. తావకావ్యాజరజా సుధాసముద్ర
మునకుఁ జేరియలికట్ట దాఁబొలుచునొక్కొ
క్షీరసాగరకన్యకాచిత్తపఁ
నాకలోరకబాలభద్రోతమాత్రి!

నాగార్జునాచార్యుఁడు

దు వ్వా రి జ గ న్నా త శ ర్త గా రు

క. కుశలస్యైరధానదశా, వి శుద్ధతేజాలు; వివేకవిలిసితు; లగువు

శ్యాశరీరులస్మరణమే దు, ర్తశలం దోలఁగించు సంచుధర్మసమ్మద్ధిఁ.—అవదానకల్పలత.

చరిత్రాత్మకమైనయాసక్తి మెందుకొనియున్నవారి చిత్తికిగఁ
లందు మహాపురుషులు సంచారమొనర్చుచుండును. అందు
వలన మహాపురుషులనఁబఁచువారికి మృత్యుజైంది రమనవృత్తము తాకిక
ప్రసక్తిచేరమాత్రమే చెప్పదగినది కాని వారు నిజముగాగతించినవారు
కారు. మఱియు మహాపురుషులు సుహృదులహృదయకాశమునం
దట్లు లీలాసంచారము గలిగి పృథ్వీలను తాదాత్మ్యమార్గంబున మహా
పురుషులను గావింపఁగలరు? కావున మహాపురుషసంస్మరణము నెట్టి
వారైనను గావింపఁగల్గినవారైనచో దామును సమున్నతచిత్తులు కా
వచ్చును. ఆపట్లు బుద్ధి నంతర్మయము గావించి భరతఖండముమీదఁ
బడిచినగతకాలమువంక తనహృదయకాశము వభిముఖముగావించితేని
అందు మహాపురుషులలో ద్యోతకపగునాఁడు నాగార్జునాచార్యుఁ
డొక్కఁడు!

ఫలము:—

చారిత్రకులుచెప్పు సాంప్రదాయము ననుసరించి యీతని
నివాసస్థలమును జేర్చినవలయు నన్నచో సర్వప్రపల్లచంద్ర రాయ్.
గారు నెలవిచ్చినదానిని బట్టి ఘోరరదేశమందలి సోమనాథపురిగ్రామంబు
డయినాక్కఱగా మునున్నది. ఏడువశతాబ్దముగ్గమున హిందూ
దేశమును జూడవచ్చిన చీనాయాత్రికుఁడగు చూనాన్తాంగు వివరించిన
దానిని బట్టి కోసలదేశమున కాగ్నేయములగా నటువదిమైల్లదూర
మందున్న “పోలోమో లో కివి” యనుపర్వతము నాగార్జునుని
యాశ్రమమున్న స్థలమని తెలియవచ్చుచున్నది. త్రివిష్టపదేశమందున్న
బౌద్ధగ్రంథములు నాగార్జునుఁడు నిర్వాణమందినస్థలము శ్రీశైలమని
వివరించుచున్నవి. కాశ్మీరరాష్ట్రమై విరాజిల్లుచున్న రాజతరంగిణి
నాగార్జునాచార్యుఁడు కాశ్మీరరాష్ట్రాధ్యక్షమున నాటుదినములు
సంచరించెనని చెప్పుచున్నది. హిందూదేశచరిత్రమును వ్రాసిన
స్మిత్తుమహాశయుఁడు అమరావతి బౌద్ధస్తూపముతో నాగార్జునునికి
సంబంధము డెలుపుచున్నాఁడు. నాగార్జునవిరచితమైన సిద్ధవివోదన
మును గ్రంథము ఆతని నివాసప్రదేశము నీక్రిందిరితిగా నెఱిగించు
చున్నది.

సిద్ధనాగార్జునో నామ పురా ౭వీత్ తాపసో మహాకా
శాంతో దాంతో జితాత్మా చ నియతః ప్రయతే శృచిః;
ఉవాస స చిరం సోఽపి రేవాతీరే మనోరమే
శాంతినిశితనే తత్ర ఆత్మనీ చిత్తహరిణి” అని

ఈతఁడు రేవాతీరమందు శాంతి నికేతనమను ఒక మనోహర
మైన యాశ్రమమునఁ జిగకాలము వసించెనని ఈయధ్యము తెలుపు
చున్నది. రేవానది నర్మదయని మనలోఁ బ్రసిద్ధి కెక్కియున్నది.
కాబట్టి నర్మద చెంగటనుండినవాఁడని నాగార్జునుఁడు తెలిసికొనఁ
బడుచున్నాఁడు. ఇన్ని వ్రాఁతలను బట్టి నాగార్జునుని వాసస్థలము
నిర్దేశించుటకు ఒకదాని కొకటి పోలిక లేక విస్ఫులప్రతి గలుగుచున్నది.
మనము నాగార్జునుఁ డొక సిద్ధుఁడు. విశేషించి మత్స్యాపహవాచ్యుఁడై
యుండి బౌద్ధులలో బోధిస్తత్త్వముగా నెన్నఁబడుచున్న వాఁడు.
అందువలన దేశద్రిమ్యుద్ధయో యుండి—పూర్వముడై యుండినట్లు
కొందఱుకును, కాసలేయుడై యుండినట్లు కొందఱుకును, కాశ్మీరవాసి
యని కొందఱుకును, శ్రీశైలేయుడైనట్టిగాని అమరావతీయుడైనట్టి
కాని అంగ్రుండని కొందఱుకును, ఇట్లు పల్కురకుఁ బలురీతులఁ దోచు
చున్నాఁడు. ఇందేదియును గాదనుచిమర్యకు మనము చోటియనక్కఱ
లేదు. ఏల సందురా? మంత్రతామగసిద్ధిచే సిద్ధుఁడని తెలిసికొనఁబడు
చున్నవాఁడు మహాత్మరమయినపాదవిన్యాసమున నిత్యసంచారము
నొందఁగలవాఁడై ఎల్లదేశములవారికిఁ దమలోని వానివలెనే విశ్రుత
పూర్వ్యుఁడగుఁ గలఁడతఁడా! కావున నట్లు నిలుకడ లేక నిత్యసం
చారము సలుపఁగల సిద్ధునికి నివాసస్థలమును నిర్ణయించువాదమునకై
జొరఁబడుట ఏబుద్ధిమంతుఁడును తనకర్తవ్యమని రాజాలఁడు. గనుక,
నాగార్జుని నివాసస్థలమునుగూర్చి వైరితిగా నెంచ లేమి వ్రాసినను
అది నమృతమనినదియే యగుచున్నది.

కులము:—

న్యాయముచేత బౌద్ధమతస్థలకుఁ గలగోత్ర సంబంధమైన
యభివాదన చిహ్నముతోఁ బనిలేదు. కాని అది యిటీవలి సంప్రదా
యము. విక్రీలి సనాతనుఁడైన యమరసింహుఁడు తాను బౌద్ధసంస్థ
లోనివాఁడయ్యు బౌద్ధమతస్థాపకుఁడైన శ్రీబుద్ధుని వివరించు సంకర్ష
మున నిట్లని కులగోత్ర సంపర్కము లిచ్చియున్నాఁడు.

గౌతమ క్చార్గ్గ-బంధు శ్చ మాథూదేవీకుత శ్చ సః

సకాక్య సింహసర్వార్థసిద్ధ శ్చాద్ధోదని శ్చ సః—అని

బుద్ధుఁడు గౌతమగోత్రజాతుఁడనియు, సూర్యవంశ ముత్రియుఁ
డనియు మాయాదేవియొక్క గర్భసంజాతుఁడనియు శుద్ధోదన మతో
రాజపుత్రుఁడనియు సర్వార్థసిద్ధుఁ డని యాతనికి శామతర
ణము చేయఁబడెననియు సూర్యవంశమున కేకులనఁబడువాఁ డాఖ్య

యందు గర్జనయు తమపూరుషుడనియు నిర్వచింపఁబడియున్నాడు. ఈకాశ్యపింహాద్వారము పరిశీలించఁగలవారిచే గర్వకాస్త్రపరిభాషలోగల లిచ్చవిత్కత్రియాలలోని ఒకకాఖనారగు శకవంశజులకుఁ జెప్పఁబడుచున్నది. లిచ్చవిత్కత్రియులు యజ్ఞయాగాదికర్మలను మఱి కర్మకులగునూర్వవంశజులనుండివేలుపడినయొకకాఖనారైయున్నారు. కాబట్టి బుద్ధునిజన్మస్థానము లిచ్చవిత్కుటుంబముగాఁ దెలియుచున్నాము. దత్తుమహాకాయుడు నాగార్జునుని బుద్ధునిమేనమామగా నెఱుంగుచున్నాడు. ఇది నిజమగునని నాగార్జునుడు జన్మతః సూర్యవంశములోని లిచ్చవిత్కత్రియైన కత్త్రియఁడని జేర్పఁబడియున్నది. నాగార్జునుని ప్రసంగము వచ్చినప్పుడు రాజశరణికి ఆతఁడొక ధూమిక్యుడని చెప్పియుండినది. బుద్ధుడు జన్మించినకుటుంబము ధూపాలకుటుంబము. నాగార్జునుఁ గాతని మేనమామయై యుండినచో రాజశరణికి చెప్పినట్లుగా నాగార్జునుడు కూడ ధూమిక్యుఁడై యని విశ్వసించవలసియున్నది. ఈయనంతయు నాగార్జునునికి బుద్ధునికి సమకాలమువానినిగాఁ గూడ తెలుపఁగలుగుచున్నది. ఈ యంశ విస్మయించునది.

శిలము:—

శివస్య క్రియశిష్య శ్రీకాలజ్ఞో మహామతిః

వశగా న్యధిర్ఘంతి మహాకర్మాణి చ ధీమతే—అని

నాగార్జునునిగూర్చి సిద్ధవినోదనముగ్రంథము చెప్పుచున్నది. దీనినిబట్టి ఆమహామతి మూడుకాలముల నెఱిగినవాఁడు; మరణోచ్ఛాటనాదిమల్గులలను వశపఱచుకొని యున్నవాఁడు; మహేశ్వరునిక్రియశిష్యుఁడు అని తెలియుచున్నది. తుండి యాతనికి శిష్యుడని వినవచ్చుచున్నది. ఇట్టి యీనాగార్జునుడు గొప్పప్రవక్తయని జాడ్యగ్రంథములు జేర్పఁజూపుచున్నవి. శైవుడని వినఁబడుచున్న నాగార్జునుడు జాడ్యపితము నధిష్ఠించినయాచార్యుడని సిద్ధుడని చెప్పఁబడుట సంశయమును గల్గించుచున్నది. హీనానునులని మహాయనులని జాడ్యులు రెండుతెగలుగ నున్నారు. అందు మహాయనపద్ధతికి నాగార్జునుడు స్థాపకుడు. ప్రాజ్ఞపరిమితములను మహాయన సూత్రములకుఁ గర్త నాగార్జునుడు. మహాయనమనఁగా నాక ప్రాకృతికమహాదధినుండి తరించుటకు భక్తులకు ఆశ్రయమైనదియని మహాయనపద్ధతిని నాగార్జునుడు నెలకొల్పినఁట! విగ్రహారాధనమున కవకాశమిచ్చుచు బుద్ధుని విగ్రహముగాఁ బూజించు పద్ధతి గల హీనాయనపద్ధతికంటె నత్యుత్తమమైనదిగా మహాయనపద్ధతిని జాడ్యులు భావించుచు దాని నవలంబించిరఁట! బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, సరస్వతి, గణేశులనఁబడు దైవతములతో ఆ విగ్రహముల శిరస్సునందు బుద్ధుని నెలకొల్పి వారికి ఉపాసకులని జేరు పెట్టి బోధన త్వగముగా హీనాయనులను వేలుపఱచి తాను పరంజలియొగకాస్త్ర ఘోషలో తన మతమును వ్యాపింపఁజేసినఁట! ఆర్యదేవుడు, అశ్వఘోషుడు, మున్నగువారు మహాయనపద్ధతిలోని వారే! సిద్ధనాగార్జునుడు శైవుడని సిద్ధవినోదనము తెలుపుచున్న యంశము ప్రాజ్ఞాన ఆర్యుడు మొదలు ఉపాసకులైన హీనాయనపద్ధతిలోనుండి

శివాన్నన గావించియుండి, ఇహేవల పతంజలియొగకాస్త్రము ననుసరించి యొగసిద్ధిఁబఱపి ఆ పద్ధతిని వాగ్గులలో మహాయనమునఁజేరిట వ్యాపింపఁ జేసియుండెనేమోయని యూహించుట కనకాశమిచ్చుచున్నది. ఘోషచేత కత్త్రియుఁడైయుండి అనలంబముచేతనకుటుంబములోని వారిచే నెలయింపఁబడిన జాడ్యమూర్ఖుఁడైయుండి, పాతంజలియొగకాస్త్రాధికమును సమధికాభ్యాసము గలుగఁజేసెనయలియుల్లమత్స్యమును నా నవలంబించిన మతిములోనికిఁ బ్రవేశింపబట్టఁబడినవడిన ధూపాలుఁడయి అన్నిటిని విడిచి సిద్ధవినోదన సత్త్వియుగ్మియని యంతివఱకు నాగార్జునుని జేయుచున్నాము. ఇతఁ మిఁదనీతిఁ జెప్పటివాఁడను సంశయము జర్పించెను.

కాలము:—

టిబేటు శేఖరత్ర కర్తయగు తారానాగుడు క్రీ. ర. 180-220 లకు నడుమ నాగార్జునుఁజన్మింపఁడని కాలనిర్ణయముచేయుచున్నది. క్రీ. పూర్వము 150 సంవత్సరములనాడు హిందూ దేశముమీదికి గంగానదివఱకు దండెత్తివచ్చిన గ్రీకు మిహాండులతో మరలివయ్యకమైన చర్యయందు మన నాగార్జునుడు పాల్గొనెనని ఒక పాల్గొంగుము చెప్పుచున్నట్లు దత్తు తోసికొనియున్నాడు. ఈయంశము వైతారానాగుడుచెప్పిన దానిని కాననఁ జేయుచున్నది. స్మిత్తు మహాకాయుడు మూవిఘ్నానికి—కనిఘ్నానికి సమకాలినుడై క్రీ. తరువాత 162 ప్రాంతములందు నాగార్జునుఁడండినట్లు వివరించుచున్నాడు. క్రీ. తరువాత రెండవశతాబ్దంబునను మూడవశతాబ్ద ప్రారంభమునను క్రీస్తుజ్జకాతకత్త్రియుండినట్లు వ్రాయుచు ఆంగ్లల పర్వతము నాగార్జును నాతని సమకాలియుడని చెప్పుచున్నది. బుద్ధనిర్యాణానంతరము నాలుగువందల సంవత్సరములనాటివాఁడు కనిఘ్నుడని—క్రీ. తరువాత 78-100 సంవత్సరప్రాంతములందున్న వాడని, ఆంగ్లవిద్యావిశారదులు భావించుచుఁ బరింబరగ నాగార్జునుఁడెప్పటివాడని నిర్ణయించుచున్నారు. బుద్ధునికిఁ బిమ్మటఁ బార్శ్వకుడు తతోపితాధిపాతయైనట్లును తరువాత అశ్వఘోషుడు పితస్వామి యైనట్లును ఆతనిచేసుక నాగార్జునుడు పితాశ్వత్థుఁడైనట్లును, ఈ కాలము బుద్ధనిర్యాణానంతరము 500 సంవత్సరములుకాఁడియుండుననియుఁగావున క్రీ. తరువాత రెండవశతాబ్దమందు నాగార్జునుడుండినవాడనియు మఱి కొందఱు చారిత్రకులు వాకొనుచున్నారు. ఇట్లు వెక్కండ్రు వ్రాసిన వ్రాతలవలన నాగార్జునుడు క్రీస్తుపూర్వము రెండవశతాబ్దముమొదలు క్రీస్తుతరువాత రెండవశతాబ్దము వఱకు మొత్తము నాలుగువందల సంవత్సరములనడుమ నెప్పుడోయుండినట్లు నమ్మువలసి యున్నది. బుద్ధుని మేనమామయే నాగార్జునుడై యుండవలెనను గాధను నమ్మితిమేని క్రీస్తుపూర్వము అయిదవశతాబ్దము మొదలు క్రీస్తుతరువాత రెండవశతాబ్దపర్యంతముగల కాలములో నాతని కాలమును స్థిరపఱచఁ దగియున్నది. ఎట్లయిన నాగార్జునుని కాలము నిర్వివాదమైనదిగా నింతదనుకఁ జేరియుండలేదు. మన మొక రీతిగా దీనిని నిర్ధారించుట కవకాశమున్నది. అభిమన్యుడు కాశ్మీర రాజ్య మేలినప్పుడు నాగార్జునుని ప్రబోధములన కాశ్మీరరాష్ట్ర

ప్రజలు నీలపురాలో క్తమైన ఆచారములను నిరాకరించి యాగమద్విషయము ప్రబలిని కల్పించుచు వ్రాసియున్నాడు. ఈ యభిమత్యుడు కనిష్ఠుని పుత్రుడు. అశోకుడు, రాజ్య మేలినతరువాత జికాకుడు, తరువాత కనిష్ఠుడు, అశోకునితోబాటు హామిష్ఠుడు, జామిష్ఠుడు, నిమిషాశ అభిమత్యుడు, అశోకునితో గోనంపనుడు రాజ్యాధీశులైనారు. కనిష్ఠుడు మొదలగువారు శాత్రువంశజులు. భాగలియుద్ధమునకు బిమ్మట 2268 సంవత్సరములనాడు గోనందుని పరిపాలన జరిగినది. ఈనందుని తండ్రి అభిమత్యునినాడు మన నాగార్జునుడున్నాడు. కావున మనము ప్రస్తుతము వాడుచున్న లోక ధాతువు ప్రకార మికాల మెప్పుడో వివరించదగియున్నది. గణించి చూడగా మృగీర్షానక్షత్రప్రాంతమందు సప్తర్షు లుండినప్పుడు నాగార్జునుడుగలవడునున్నాడు. ఇయ్యది క్రీస్తు పూర్వము 250-150 సంవత్సరముల నాడుని చెప్పదగియున్నది. కృత్తికయందు సప్తర్షు లుండినప్పుడు ఆంధ్రరాజ్యపరంధమైనవని మత్స్యపురాణము వివరించుచున్నది. ఆంధ్రరాజులలోని శాతకర్ణి మన నాగార్జునునికి మిక్కిలి చెలిమిగూర్చినవాడనిగాక తేర్కొనబడుచున్నాడు. కావున బి. సి. 250-150 సంవత్సరప్రాంతములందు నాగార్జునుడు నున్నాడని నమ్మదగియున్నది.

వృత్తము:—

ఈతని గూర్చి ఇతను గొంచెము చెప్పి యీ వ్యాసమును ముగించెదను. ఈ మననాగార్జునుడే యేలోహము నైనను బంగారము చేయఁగలవాడని, ఆవిద్యను భారత భూమియందు నెలకొల్పిన రాసాయనికశాస్త్రవేత్తయని తెలియఁబడియున్నది. మఱియు శాతకర్ణిని ఏవోగుళికలు సేవింప నియోగించి చిరజీవినిజేసినట్లు కీర్తి మున్నగు పాశ్చాత్యరాసాయనికతంత్రజ్ఞులు నమ్ముచున్నారు. ఈతఁడును 4-5 వందల సంవత్సరములు జీవించియుండెనని నమ్ముట కవకాశములు సమకూఱుచున్నవి. సుహృత్లేఖ మున్నగు కావ్యములను నిర్మించియు రతిరమణము మున్నగు కామ్యగ్రంథములను నిర్మించియు ప్రాజ్ఞపతిమితాదిమతగ్రంథములను నిర్మించియు రస తంత్రముపై గొప్పగ్రంథములను వ్రాసియు పటపక్షియున్నగు మూలికల సాహిత్యమున నేటికిని బంగారుచేయఁగల సిద్ధులమాల మునను అమరావతి శ్రీతైలముమున్నగుచోట్ల నిర్మితములయిన శిలా చిత్రముల పేరుపెట్టియు నేటికిని, ఎప్పటికిని మనకు సంస్మరణీయుడైయున్న యీ నాగార్జునికి నమస్కారము.

మాలా పంచరత్నాలు

మంగిపూడి వేంకటేశ్వర గారు

ఎంపవానలందు హిమచందు నిరులందు
ఁగలు రాత్రి యనక పాటుపడుచు
ప్రజకు సుఖముగూర్చు పరమోపకారియూ
మాల శివుని యతుమాల గాడె?
తానె చెమట లోడ్చి ధాన్యాలు ఁంపించి
గాదులందు కేర్చి కాపులిచ్చు
కూడు చాలనట్టి కూలికే వృద్ధించు
మాల దివ్యకమమమాల గాడె?
అధికబలము గలిగి యడకురచే మించి
కేదయయ్య దొంగ వృత్తిలేక

మాయలేక న్యాయమార్గాన వర్తించు
మాల విష్ణుతులసి మాల గాడె?
గుడిసెలందు నుండి కుక్కిమంచములందు
వండి దుంప తూడు వండి తినుచు
చింపి గుడ్డ కట్టి చిత్రాన రంజిల్లు
మాల హేమపుష్పమాల గాడె?
ఘనత వచ్చు పనులు ధనమిచ్చు పనులును
మీదివర్ణములకు మీదు గట్టి
జీవితంబు నిత్య సేవకై యర్పించు
మాల సుగుణరత్నమాల గాడె?

రాజ్యాంగతంత్రమున పక్షాభిమానము

అత్తిలి సూర్యనారాయణగారు

స్వ

తంత్రము లయిన నానాదేశముల యంతటి రాజ్యాంగప్రతిష్ఠాపనములు జనసామాన్యమునందును స్వరాజ్య ప్రబోధమును గల్గించియు, అజాగ్రూహమును చొలగించియు, ఉద్యోగోత్సాహములను నేలగించియు, క్రితజాత్యమును గూఢమౌఘముండుట పాపకోపకారమై యున్నది. ప్రజాధికారముచేరిన నడుమ స్వరాజ్యములకు మూలాధారము దృఢముగా నుండునలయునన్న జనసామాన్యమున విశేషముగా విద్యావ్యాప్తి యుండుననిపించు యెందులతో చెప్పుచుండు వినుచుందుము. అది సత్యమే యగును; కాని, ప్రజలను విద్యావంతులనుగాఁ జేయుసాధనములలో స్వరాజ్యమునె కల్గి యుండుటకంటె నెక్కువ పటిష్ఠమైనది నేరొకటి యుండునని దనుమాట ముఖనగుచున్నది. విశ్వవ్యాప్తములగు విద్యాలయములు లభింపవచ్చును. జ్ఞానాధిక్య ముండుటకై వారికి నానావిధముల ప్రదర్శనములు, గ్రంథములు, నాటకములు, దేశాటనములు గుసాన్యములయి యున్నవి. జనసామాన్యమునకో స్వరాజ్య ప్రతిష్ఠాపనములే సర్వాంగోత్తము గల్గించుచున్నవి. అవియు వారికి విశ్వవిద్యాలయములై యుండుననిపించుచున్నవి. స్వాతంత్ర్యోభివృద్ధియు లయినరాజ్యములయందు ప్రతిపాదనకిని దురతిప్రమాణములు లయినబాధ్యతలు గలవు; భజనీయము లయిన పరమధర్మములు గలవు. ఆట్టిపాఠాలలో నొక్కొక్కరును లోకహితార్థము మహత్తరములగు విషయములనుగూర్చి చర్చింపవలసి యుండును; ఉత్పిష్టప్రయోజనములను నిర్ణయింపవలసి యుండును; లక్షలొలది, కోట్లొలది యైనజనాభిక్షేమమును, సంఘటివారి భౌతికశృంగారమును, పురస్కరించు నని యెన్నెన్నో సూత్రసాధన పద్ధతులు విధింపవలసియుండును. నిష్పటికప్పుడు దేశమునందెల్లయెత్తుచుండెడి యంతస్సంబంధములను గుఱించియేకాక, యితరదేశములతో సహితము తా మెట్టి సంబంధముగలిగి మెలగవలయునో నిశ్చయించుకొని, యట్లు సకలవాగధికారముతోడను సమన్వయింపదగు రాజనీతిపద్ధతిని వెలయింప వలసి యుండును. స్వదేశపాలనముతోడనకు సంబంధము గలుగఁ గానే లోకహితోదేశమును నిర్వచింప యగుచున్నది. లోకశ్రేయమే యేకాదర్శము, లక్ష్యము నగుచున్నది. ధర్మవిధి యుండె యట్లు వర్తిల్లి నేర్చువాని కార్యవిశాస మెన్నుండును ననుకంబట్టి నేరదు.

దేశాభివృద్ధికరముగాఁ దోచెడి సమావిషయములలో నలుదెసల నభిప్రాయభేదములే గాక, యవలంబింపఁ దగు విధానములలోనో యనుసరింపదగు మార్గములలోనో భిన్నతయొర్పడి యుక్తాయుక్తతలను గూర్చి నచర్చలు బహులు జరుగుచున్నవి. భిక్షులకు దీక్షాకేయము లోకవ్యయమును గలిగి, ప్రాంతానికనుము.

కముగా స్వరాజ్యతంత్రములు వికాలములు నయిన విషయములను బరిశీలించుట విశేషమైన గూఢకీ యుండును. అభ్యాసవిశేషమున నిడుకొని స్వభాసముగా సహించు మిషాండునుండును. నిగంకుశపాలనముతోడ దా నెన్నుండును గని యొలుంగని బ్రహ్మతీయ (Robustness), శక్తియు (Force), భవికాలము విస్ఫారము లగును.

రాజ్యాంగవిషయములలో పక్ష (Party) మన నెట్టిది? స్వబుద్ధి ననుసరించి దేశహితాచరణమే దీక్షగాఁ గల్గియుండునట్టిది. పాటుని (Action) యన నట్టిది కాదు. ప్రశ్నకముగా నొకొండులు మౌక్తులతో, ప్రజాసమాసమునఁ గొన్ని కాఖలతో, యేవో కొన్ని ప్రయోజనములనె వెంపొందింపఁ బాఠపడునదే కాని, సమస్తప్రీతి సమస్తసాక్ష్యాభివృద్ధి నర్థించునది కా దిది. ప్రాచీనము లయిన గ్రీకు నగరరాష్ట్రముల (Greek City States) యం దుండిన పాటుని నెట్టిదే. అంటే మాంలముననే రాజ్యవ్యవహారములు నడుపునట్టి యభిజనులు (Oligarchis), జనసామాన్యాధిపత్యమును ప్రతిష్ఠింప నభిలషించు సామాన్యతంత్రపక్షాలంబులకు (Democras) రాజ్యాధికారమున స్థాన మీయకుండుటయు, మఱి వీ రధికారము వహించినప్పుడు వారి కీయకుండుటయు, వాని కప్పటి ముఖ్యధర్మమూత్రము లయి యుండినవి. న్యవస్థాపకసభలో (Senate) నల్పసంఖ్యాకులయిన యభిజనులేత నే రాజ్యాధికారము వహింపఁబడుచు నచ్చినకాలమున సామాన్యతంత్ర పక్షాలంబులకును, మఱి వీరే యధికారమునకు నచ్చినపుడు వారికిని, పక్షాధికారములను పక్షపులును బోకుండునట్లు చేయుటయే పనిగా నుండెడిది. ఇది క్రిస్తుజననమునకు ముందు రెండవశతాబ్దములోని గాథ. అయినను, అప్పటి యభిజనపక్షవారుల యభ్యుష్టమున, అకాలములో ప్రజాధికారపక్షాలంబుల మని బయలుపెడలినవారును దమ వలెనే దుష్టులలో భ్రష్టులలో లంచగొండులలో యై యుండినందునను, దుర్మార్గమే కరణముగా సాధనముగా గల్గి యుండినందునను, వారి ప్థికి కంతగా భంగము కలుగలేదు. చిత్తవృత్తులై కుటిలములై నికృష్టములై యుండ, మఱి యేయుద్యమము విజయ మందగల్గును ?

మఱి, యింగ్లండుదేశములోనో, ప్రాచీన ధర్మ సంరక్షకులయిన ఉదారపక్షాలంబులయినను, 'విగ్గ' లయినను 'టోరీ' లయినను, పైకి మఱియెన్నెన్ని మాటుకేళ్లతో బయలుదేలువారైనను, మాటు పన్నుమాట లేక యేకరీతిగా స్వదేశక్షేమమునే లక్ష్యముగా నిల్పుకొని నచ్చుచున్నారు. అదే యారాజ్యతంత్రమునందలి

రాజ్యాంగవ్యవహారములలో నెట్టిపద్ధతు లవలంబించిన పక్షమున దేశమున కధికప్రయోజనకరమను విషయమున ఆభిప్రాయభేదములు కలుగుట సహజమే. కాని, యట్టిభేదములు స్వల్పకారణములనుబట్టి యెఱుఁగరాదు. అవల్పములయిన ధర్మభేదములున్న నే యట్టిపక్షములు వంద్యము లగుచున్నవి. ప్రబలధర్మసూక్ష్మవిభేదములే భేదయున్న, మఱి పక్షములుండ నిమిత్తమే లేదు. మఱి ఏవిధములయినగాటంకములును గల్గింపక, విదేశవస్తువులను స్వదేశమునకును, స్వదేశవస్తువులను విదేశములకును బంపుకోనిచ్చిననే దేశాభివృద్ధికరమని సమ్మతించు కొందఱును, మఱి సుంకములు విధించి రక్షణపద్ధతు లవలంబించిననే కాని స్వదేశవస్తూత్పత్తికి మహానష్ట మవునని దృఢముగా విశ్వసించువారు మఱి కొందఱును, భిన్నాభిప్రాయములు గల్గియుండునట్లును. విశ్వరూపభేదమున ప్రాచ్యమైన సామ్రాజ్యము నిల్పుకొనుటయుక్తమేయని తలపోయువారు కొందఱుండ, అట్టిది తఱుమగా యుద్ధాగుల నింపి, వ్యవసాయుల నింపి, తీరిని నష్ట మపాదించు ననియు—జనసంఖ్యాపాటవారులు క్షీణించి పోవు ననియు—నైతికదోషములు హద్దుమీటి పోవు ననియు—నమ్మి, కలదానితోనే సంస్కృతి నహించి, కాంతిపథమునఁ జనుచుండుటే భద్రప్రాప్తికి మూలమని యెఱుఁగుచుండువారు మఱి కొందఱుండవచ్చును. ఆభిప్రాయభేదము జనించుట కిట్టి ప్రబలనిమిత్తమున్నప్పుడే పక్షావలంబనము ప్రయోజనకరమును వంద్యము నగుచున్నది; లేదని నిపతితము నింద్యము నగుచున్నది.

కేవలపక్షాభిమానములు సర్వదా దేశవివాదకరములు కాకపోవచ్చు ననుమాట సత్యమే కాని, యవి పరిశుద్ధసత్యమును, నిష్పక్షికన్యామును, ఆత్మనిగ్రహమును, దయాదాక్షిణ్యములను, నిరంతరము ప్రసంగింపఁబడుచుండు ననుట యంగీకరింపక తప్పదు.

ఎవరికి యుక్తమని తోచుపక్షములలో వారు చేరుకొని ధర్మమే యగును; గాని, యంతరీకాత్మబోధనల నతిక్రమింపకుండుట యత్యంత తాళిమతమే కాని, కేవల పక్షాభిమానము దారుణదుర్గుణముల జ్వలించఁజేయు ననుమాట విస్మరింపరాదు. మంచియో చెడ్డయో యొక్క సామాన్యధర్మమును నిర్వర్తించుటకే పదువు రొక్కచోఁ గూడిన యెడల, వారు చెప్పడుదాని నెల్ల ప్రతిఘటించుటకే, స్వలాభార్థమే మఱి కొందఱు బద్ధంకంబులై యభిముఖముగా ప్రతిపక్షము వహించి కూర్చున్నయెడల, తా మెల్లరు నొక్కచోట నేల కూడవలసి వచ్చినదో యుమాటయే ముఱచిపోవుటయు, నూతనావేశము నందుంటయు, ప్రతిపక్షులనగానే జనించు తీవ్రవిముఖత వహించుటయు, భీకరాకృతులఁ దాల్చి, ద్వేషకోపానలము దరించి మండఁబెట్టుక మానదు. ఒక్కప్రయోజనమును గూర్చి కాని, మఱి ఆభిప్రాయము గూర్చి యొకానొకఁడు తానొక్కఁడై పెక్కండ్రతోఁ బ్రతిఘటించి పోయినో, తా నంతటిపని చేయుమంటిఁ గదా యను గర్వాతిరేకమును, జగీమను, ఆగ్రహాదిస్వకీయ రాగద్రోహములను నిజముగా నఁజెల్పకొనుట—పెట్టుకోగలుగుట—యంత యసాధ్యమైన పని! మఱి, తా నొక్కఁడును గాక పదువురతోఁ గూడియే యొకపక్షము

నఁ బోరుచుంకఁ బట్టించునపుడు, మఱి వారందఱహృదయములను ఆకేళించియున్న నిష్ఠురతయు నిర్మూలతయు, మొండిపట్టుదలయు, అక్కసును, అవేగ మండక యుండవచ్చునా?

“పగవగనొన్న మార్కొనక పల్లక యుండఁగ వచ్చునే?”

ఇది యటుండ, స్వపక్షవిజయము లభించినదనఁగానే వికారధర్మముమాట ననుకొంటి, ప్రతిఘటించుటే పోరాటముగా మఱి, యధికాంతేత్యయు, స్వగౌరవాభీరతియు, పరపక్షనిరూపలనదీత్యయు, జయకాంక్షయు, పిచ్చికోపుఁ గదా! వీనిచేఁ గల్గుతెంపరితనము, పిడివాదము, దుష్టుబుద్ధి—ఈదృశ్యదుర్మూఢులజభారమే కదా దేశవారిత్రియుగములోని దారుణవారణభుట్టును!

పక్షవాదములు ప్రబోధింపవచ్చును, ముందు భేదము కల్గుటకేది కారణ మనువినారముతోఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. ఒక గజము నేలవిషయమే కావచ్చును; మఱి, యొకయుత్సవములో ముందెవరు సాగిపోవలయు నన్న యల్పవిషయమే కావచ్చును. ఇట్టియల్పవిషయములందైనను పోరాటమే తలయెత్తినా, మఱి హతవాదము (Self-will), ద్వేషబుద్ధి (Ill-will), జగీషానావేశము (The rage for victory), అవమానజనితభీతి (The dread of mortification), పరాజయభయవేశము, నివి యెవని యననేల? యిత్యాది దుర్గుణపితాచిగణము తాండవమాడఁజొచ్చి గోరంతలనే కొండంతలుగాఁ జూచి, యమ్మయో మితేమున్నది! మనపక్షమునకును దేశమునకును మహాపద్రవము కలిగినదని బాహోలుముగాఁ బ్రకటింపఁజొడఁగుటయు సాధార్య మనుమాట చెనుకంటి ప్రతిపక్షుల యెట్టిగుణముల నైనను ప్రబలదోషములుగానే పరిగణించి చాటుచు, స్వపక్షదోషములను వంద్యగుణములుగానే నిశ్చయించి గణులించును, మొండితనము మీటి పోవుటయు సంభవించి, స్వార్థమే పరమార్థమై గర్వమే సర్వమై, గణనాతీతము లయిన గళగండములు గండుమిగులక మానవుకదా!

ఇట్లు కేవలపక్షాభిమానముచే నలువురును బాడెడిపాటయే పరిపాటియై, గుణాగుణవిచారము కంటువడిపోయి వినులనిశిధర్మములు విస్మరింపఁబడి సంకుచితభావములే సర్వోత్కృష్టప్రములుగాఁ బొడఁబ్టును. ఈవిధముగా వివేకమే విలువ మైనపుడు, మానవుఁడు మఱి స్వర్గరాజ్యాధిపత్యము పడయఁగల్గినను, దాన నేమి ప్రయోజనము? అది యెంతకాలము నిలువ నేర్చును? సర్వగుణములలోను వివేకమే దివ్యగుణ మనియు, నది సంఘస్పృహయమున లోపించి యన్యాయమే ప్రబలినయెడ, సమాజక్షేమమునకై బాహ్యధికారము ప్రతిష్ఠింపక తప్ప దనియు సాక్రటిసుమతము ననుసరించి ‘ఫేటో’ యను రాజనీతి శాస్త్రకారుఁడు నిర్ధారించి యున్నాఁడుకదా!

రోమకరాజ్యము—రాజ్యాంగపక్షములు

రాజ్యాంగమునందు పక్షములు బయలుదేలిన నవి యెట్లు అండఁ దగునో తెలిసికొనుటకై, పూర్వకాలమున రోమకసామ్రాజ్యమున నవి యెట్లు అండఁదెనో, మఱి యంగ్లాండులో నెట్లు మాటును పట్టుచున్నదో మనము గుఱియింపక తప్పదు. మొదట రోమకసామ్రాజ్యము

ములో ప్రభుజన మను నొకతరగతివారును, జనసామాన్యపక్ష మను మఱియొకతరగతివారు నుండిరి. ఈరెండుగురులలోను మొదటివాడే సర్వాధికారియై యుండ, రెండవతరగతివారు అధికారరహితు లయి నందున మాక్కులకై పోరాడుచుండిరి. కాని, దేశశత్రువుల హనుష్కోట పరివర్చిపప్పుడు మాత్రము, వారిలో వారికి సరస్వతసహాయము వెల యుచునే వచ్చెను. తమతో నేవో యభిప్రాయభేదములు నధికార భేదములు నున్నంతమాత్రమున, వారిదేశభక్తి కన్నందును భోషము కలుగ లేదు. తర్వాత, మఱిగొంతకాలమునకు వారిలో శ్రేయోదాయ కముగా సమత్వము నెలగొనెను. అనంతరము దేశములోని పేదలకును సంపన్నులకును పోరాటము ఉదయించెను. అటావిక్కులు, అధికారు మహించి యుండిన అభిజాతులకు, మఱి ఉద్యోగాదులలో తోక స్వాధికారకాంక్షగలిగియుండి 'నోవిహిషి' లని, చెడి బ్రదికినవాం డ్రని, నిన్న మొన్న తలయెత్తినవాండ్రని, తగదువదుచు వచ్చిన యనధికారపక్షులకును, కయ్యములు తలయెత్తెను. వీరుభయులును ప్రాయశః ముగా వ్యవహారాదులలో లంచగొందులే యొందుండినను, నీతిహింసూర్ణ లేయై యుండినను, నిశ్చయముగా నిచ్చటనే తొల్లాల్ రాజ్యాంగ పక్షములు బయలుదేరినవి. అయినను, వారి నీతిరాహిత్యమును, అధర్మపరాధాత్మత్వము, నిధి సమగరించి విమళముల గొనియే వచ్చె ను. కాలక్రమమున వారియ్యందు ధర్మకూన్యలే యై, భ్రష్టత నందియుండ, జయశాలి యైనయధమీయకు, బలవంతు డొక్కఁడు, జూలియను నీజరు విజృంభించి, మొదట నట్టిప్రజాస్వామిక మనస్వ రాజ్యమును కూలద్రోసెను. ఒక్కరాజనతో, మఱియేనాయకునతో లోబడి యుండియే, పైకి మాత్రము స్వరాజ్య మనుపేర మైచిన్నెలు గలిగియుండిన యొకచందమున ప్రభుత్వమే, నిరంకుశప్రాధవమే జూలి యగు నీజరు నధికారముక్రింద సాగె జొచ్చెను.

ఈవిధముగా స్వార్థపరత్వమే కర్ణియుండి, యట్టివృత్తులే యాశోచియున్న యేపక్ష మైనను, తనతోంటియుద్దేశమునే కూర్చి వేసికొని, ప్రజాస్వామికమును మూలముట్టుగా వినాశముపాలు చేయును.

మఱి ఇంగ్లాండు చరిత్రధోరణి నిందుక పరిశీలింతము. పదునే డనశతాబ్దములోని రాజ్యద్రోహపూర్వక మైన యంతకలహముతో, సంగ్రామముతో నొకయువ్యమును సాడనూపి కడకు రాజును దేశ భ్రష్టుని జేసి యెట్టకేలకు మొత్తముమీఁద నిరంకుశరాజ్యమును నిర్మా లముచేయుటతో నది పరిసమాప్తి నందినది. ఈవిప్లవము జరగఁగానే పెద్ద పెద్దవిషయములలో భిన్నాభిప్రాయములు కలుగుట సహజమై యై పోయినది. ఇంగ్లాండులో నిట్టిభిన్నపక్షములచేత నడుచు పాలన తంత్రము మొత్తముమీఁద సరళముగానే సాగుచు వచ్చుచు, బహు తరముగా శ్రేయోదాయకముగానే పరిణమించుచున్నది.

ఏయాధారములను నిమిత్తములను బట్టి యాంగ్లదేశమున పక్ష ములు తలయెత్తుచు వచ్చినవో పరిశీలించిననే కాని, రాజ్యాంగవ్యవహారములలో నవి యెట్లుండుట ఫలప్రదమో, మఱి యెట్లున్న నవర్థ వాయోనో నిశ్చయించుకొనుట మనదేశములో సాధ్య మగును.

నింట్లమునుట 'విప్ల' లను పార్లమెంటుపక్షమువారును 'టోరీ' లను రాజపక్షవలంబునను వేతులతో పచ్చట పక్షములు సాడనూపినవి. విప్లలు పరిశ్రామికపక్షవారులు, టోరీలు భూస్వామిపక్షవారులు నయి యుండినందున పరిశ్రామికవాణిజ్యసంబంధము లయిన నుహో గుండ్లము తెల్ల 'విప్ల'లదే నామోదించబడుచుండిననే కాని, టోరీల సమ్మతి పడఁచుచుండినవి కావు.

అనంతరము, రెండవభేదము మిలేనివిషయములను వైషమ్యము లను బట్టి కలిగినవి. పైకెట్టి 'టోరీ' లే 'హైద్రెస్'యను పూర్వ చారపరాధాత్మశ్రేణికి సంబంధించినా రై గుండ్లు, 'విగులు' 'టోరీ' యనువారును, పూర్వసంప్రదాయము లంగీకరింపని "డిస్సెంటరు" లనెడి గూతినసంస్కారపక్షమువారు, పై యుండిరి.

తర్వాత, ప్రచండముగా పరాసీద్ధవ మయి, తస్మాదమున ధర్మాంధోళనము సకలవిషయములలోను ప్రారంభమై, గూత్మవిచార మతిశయించుటతోడనే, గ్రక్కొక్క మనకి పాక్షిక భేదములు మూల కొడిగి పోనునైన విధి తలస్థించెను. ఇది మూడుపయ్యగము. అతివాదు లయిన 'విప్ల'లు మాత్రము, ఏ శాశ్వతనాటివాని నాయకత్వముక్రిందనో తొంటిరూపముననే దృఢముగా నిలి యుండగల్గిరి.

అటువెనుక, పార్లమెంటువిధానమును సంస్కరింప వలసిన సమస్యవిషయమై భేదములు సాడవెను. అప్పుడు 'విప్ల' సంస్కార సముఖులై, 'టోరీ'లు మార్పులకు విముఖులై, పోరాటము సాగింపఁ గొడగిరి. పర్యవసానమున, సంస్కారపక్షమువారే విజయసిద్ధి గాంచుటయు, 1882-న సంవత్సరములో సభ్యనియమనస్వారం త్ర్యము ప్రజలలో నెండతెండతో లభించుటయు, శాసనరూప ముగా వారి యధికారార్హత నెలొనుటయు దటస్థించెను. 1867-వ సంవత్సరము రాఁగానే, యప్పు డధికారములో నుండిన 'టోరీ' పక్ష మువారు, వేచోక సంస్కరణశాసనము కావించి, ప్రజాధికార మును విస్తరిల్లఁజేసిరి. ఇదియే కుశీయయ్యగము. ఇందు, స్వదేశ లాభమే వారికి ఏకలక్ష్మ్యమైయుండెను; కాని, యంగప్రాయముగా పూర్వపద్ధతుల నంటఁబెట్టుకొని యుండుట కాదు.

ఈ యంతమునుబట్టి చూచినయెడల పక్షవాదములు అభివృద్ధి కరముగా మార్పులు చెందుచుండవచ్చు నని మనము గ్రహించుకొ నగును. అట్లగుటకు, సర్వపక్షములవారికన్నులయెదుట దేశహితమే ప్రధానమై, ప్రభువుగద్యమై యుండవలయుఁ గాని, స్వపక్షము వారి కేనాలు గుద్యోగాదులలో సంపాదించుకొంగల్గుటే పరమార్థ ముగా నుండరాదు.

అనంతరము ఇంగ్లాండులో నైదవయ్యగము ప్రారంభమైనది. అప్పుడు, ఉదారపక్షమువారయిన 'లిబరలు' లకును, స్వేచ్ఛా వాణిజ్యవాదులకును, గల్గిన పోరాటముతో నిది భిన్నత దాల్చి చండ తరపక్షవాదములు బయల్పెడలినవి. భూస్వాములు ఎగుమతి దిగు మతులవిషయమున నిరంతరముగా జరుగు వాణిజ్యము కూడదని స్వ లాభపరాధులయి ఘోష పెట్టిరి. కడకు, ఈ పోరాటమున స్వేచ్ఛా వాణిజ్యవాదులకే విజయము ప్రాపించెను.

సాగింది, ఇద్దరూ దీనివారికి స్వరాజ్యము నమమార్చు విషయమై, ఇంగ్లాండు స్కాట్లాండు దీవులలో గలసియే యుండమని వాదించెడి కొంతయు గాడుప్రభు మహాశయిని చేతిక్రింద యుదార పక్షపాలులు ఇంగ్లాండు స్వరాజ్యపక్షపాలులతో గజములు గలిపి మలియొకచైపునను, నిలువఁగానే మఱి రెండు ప్రబలపక్షములు తలమాపినవి. ఇంగ్లండ్ గొండు అంగారపక్షమువార మని చెప్పు కొనువారో వెనుకంబు వేసి, వేలుగా నిల్పిరి. ఇవేమిట, ఇంగ్లాండును స్వరాజ్యరాజ్యముగా పరిగణించినప్పటి నుండియు, నింగుననే మొదట బయలుదేరిన యీ శిన్నపక్షములు కేలయు వాణిజ్యము విషయమైన భేదములు నూచించుటకే యన్వయింపఁబడుచున్నవి.

ఇంతలో, 18-వ శతాబ్దమునుండియు వాణిజ్యవ్యవహారములలో గల్గుచు వచ్చిన విప్లవములనలసఁ బనివొండ్రుకొని గల్గిన విప్లవములను సంతోధములను అపొందివేయుటకై, శీవనోపాధికి పనులు లభింపఁజేయుటకై, యంగునుగూర్చినవిషయములనుగూర్చి బరిష్కరించుటకై యిప్పుడు పక్షము లవలంబింపఁబడి యున్నవి.

ఈ యంశములను బట్టి, మొత్తముమీద దేశమునకెల్ల లాభకరము లయిన విషయములను గూర్చియే, తాత్కాలిక పరిస్థితుల నెదుర్కొను స్వవహారముల పరిష్కారము చేయుటకే, యాంగ్లదేశమున పక్షములు రూపొందుచుండిన వని నులభ్యముగా గ్రహింపవచ్చును.

స్వపక్షమువారి ధర్మము తెట్టివో, వాని ముక్కు మొగము నెట్టివో, రెప్పుగా నెఱిగి యుండకపోయినను, పరపక్షమును పరపక్షమువారిని తెగడుచున్నంత మాత్రమున నొకనిని ధనవారిలోఁ జేరిన వాఁడే యని భ్రమపడుచున్నంతకాలము, పక్షవాదములకు, రాజ్యాంగవ్యవహారములలో, గురుస్థాన విచ్చిన, ప్రయోజనము కలుగుట, వట్టిమాట. ఒండొరులలోఁ గల్గు ద్వేషాసూయాదులు, వెనుకటిమంటలు, దేశసంబంధివ్యవహారముల నడుపునపుడు పైకొనుచుండి, సామాన్యధర్మమునకే ధంగము కలుగుచుండునని, స్వరాజ్యసోపానములలో మొవటిపెట్టయిన నెక్క నేర్చినవారము కాము. సభల కెక్కి యేమి చేయవలయునో చర్చించువిషయ మెట్టిదో, దాని

యుద్దేశము నలము నెంతవట్టు పోవచ్చునో, భావనాశక్తిబలమున గూహింపజేరనివారిలో పక్షవాదములు నిలుపుకొన్న నేమి ప్రయోజనము? ఉపన్యాసము విచ్చిన నేర్పింపలము? కేవలము మహావిరచించిన నశివేషగివాఁటిరాత్రి నాటకములో నొక ప్రస్తావనలో ఒకఁడు “సింహపాత్రమునకుఁ గానలసిన ‘పార్థు’ అంతయు నీవు వ్రాసికొనియుంటివా?” యన, “లేదు బాబూ! వ్రాసిన దేమైనా ఉన్నట్టయినా, నాకు దయచేయండి. వల్లించడమంటే, నాకు కొంచెము ఆలస్యము అవుతుందండి.” అని చెప్పఁగా, “అట్టే! ఆలాటి ప్రయత్నము ముందుగా ఏమియు చేయ నవసరములేదు. నోటికి వచ్చినట్లెల్ల అప్పటికప్పుడే అతరువచ్చును.” అని సంభాషణము జరిగినవిధముగా, నేదో యొకప్రశ్న మడిగి, “సరియైనపద్ధతిని, సరియైనవారిని, సరియైనచోట, ఈప్రశ్నము అడిగిన, గాగుగా నుండు నేమో, యన్నట్టు ఒక సమాధానము పడసి, కడకు వాని నుపసంహరించుకోవలసి యుండెడివారిని బోలు సభ్యులసంఖ్య కాననసభలలోఁ జెరిగిన నేమి లగు? అట్టియొకపక్షవాదములలోఁ బని యేమి? తక్కిన పక్షములవా రెవ్వరును మనోరథములుగా, ఆవగ్యములుగా, పెట్టుకొని యుండని సమష్టిదేశధర్మమును ప్రత్యేకముగా నొకదానిని గర్హియుండని కారణమున, బ్రాహ్మణైకతరపక్షమువంటి పక్షములు నిశ్చయముగా రాజ్యాంగపక్షములుగాఁ బరిగణింపఁ దగ వనియే నిర్ధారించక తప్పదు. ఆంగ్లాదిదేశములలోఁ బక్షములు తలయెత్తుట నేఱు. అవి యతర్హితభావముతో, నిర్దిష్టధర్మసంరక్షణార్థము జయ్యెడలి నవి. పరాధీనదేశములలోఁ బక్షాభిమానము లుండుట విద్వారము! ఎవరికిష్టమైనపక్షమున వా రున్నారు మన కేమని మన ముకేక్షాభావమునూని యుండుటయు నసంభవమే. దురహంకారముచేఁ బిచ్చియై తినపక్షవాదులు, కంటుఁబడువారి నెల్ల కాటువేయుచునే యుండుదురు. ఎమర్నొ మహాత్యుడు వదించినవిధముగా నట్టికాటుతో మనకును పిచ్చియై తిపోవును. విశ్వధర్మమునకే, ధర్మపక్షమునకే, భరతఖండమున స్థానమియడగు గాని, యర్థధర్మములకును, పాక్షికధర్మములకును ప్రమేయమే యనుచితము. ఇది గ్రహింపఁగల్గు ధర్మపరాయణులు లేరా, నేఁడును మనయాస్వాద్యవర్తమునకే ఓం తత్సత్.

అ మృ తాం జ న ము

వాయుపునొప్పులకు వజ్రాయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గల గడు

చక్కని డబ్బీతో సహా 1-8 0-10-0 మాత్రమే అన్ని పాపులలోను జొరకును.

అమృతాంజనండిపో, బొంబాయి. లేక మద్రాసు

ఉషా ప్రబోధము

పెనుమర్తి వేంకటరత్నముగారు

ప్రబంధవీధికావినగణాంబోమం - విహంగానగా

నంబుల ననుమోహ్యదురదంబుల నెక్కడ నేనించినై
శంబు జనంబులకా నిదారణా పీడగొట్టి విత్తనూత్పా
దంబులనేవల జేయంగ నెవరృ దొరంకొను మాంధ్రపుత్రకా!

సీ. గతమీనాథాత్మనీకరంగానో, బలివిలిగాగా విహంగంబు
దెలుగుల గవిత్యంపు తేటంబులలోన, ముసురుకొన్నట్టి సహృదయంబు
బలనాడువీరసేతుల లాస్య మొనరించు, బాలచంద్రనిశౌర్యప్రాభవమ్ము
సలుపుఁబాసిన యోధులుకోటగోడల నలపించు కాశీయలచురమ్ము
నెకటం దలపోతఁ గోష్ఠభాషోదకములు, కనునెలంకలసోది నుగ్రతముగను
మహాచిహ్నాని నీయశోమంగీతి, జ్ఞప్తికలయి తు. నాంధ్రయోధమాతృపుత్ర!

సీ. సరువెత్తినారు కృపాకావలోకన, చలితహృద్వస్త్రులై శత్రుజనులు,
వినుతివినారు నీ ఘనవరాక మమును, మధురగీతముల సారంతస్యపులు,
ఆశ్చర్యమొందినా రనువమశిల్పక, శాశ్వతను గని యభిజనులు,
ధన్యులైనారు నీ భార్యసృష్టచే, బరదేశవాసులౌ ధరశిధులౌ,
నేఁ డిటు సమరమాత్రమై నెగడఁగాని, పొగడఁదరమానె సహృదయమగ్ని
దహ్యమానవిరోధితాన మట్టె, మహితచారిత్ర! శ్రీయాంధ్రమాతృపుత్ర!

సీ. కృష్ణరాయనియశోగీతికావళి బాడు, దుంగభద్రాంత స్తరంగము
కాశీయాంధ్రుల వీర యోధులకోట, రామజీయకమునఁ బ్రమిలొనియె
బాహుకృత్తికన్యాలనగమనంబు, గతమీనాథాత్మకాపూత మయ్యె
బొబ్బిలికోటలోఁ బాదుషజ్వలనంబు, జంగాలకతల విశ్రాంతిమొదె
వీరవలనాడుశోభావివిక్త మగుచు, నశ్రుల దొరంకొడసెడు నక్షియుగళి
స్మృతికీడెమ్ము భవత్సూర్యవితతయశము, మహితచారిత్ర! శ్రీయాంధ్రమాతృపుత్ర!

సీ. కుసుమగుచ్ఛములలోఁ గ్రందేసెఁ జలికించు, కవితారథటియందుఁ గమ్మదనము,
వీరాదిమానసవిదళన మొనరించు, విక్రమలక్ష్మీపవిత్రపూజ
శారదాంబావింపీరవమ్ముల దార్చు, మంజులసంగీతమధుమంబు
గోటగోడలపైఁ గ్రొత్తందనము గుల్కు, లాలితశిల్పకభాషిమము
నెడఁదఁ దలపోసి, కాలంపుఁగడిమిచేత, దాస్యపిహితములైన చిత్తములలోన
వెలువగ శౌర్యబీజాల జల్లుమయ్య! మహితచారిత్ర! శ్రీయాంధ్రమాతృపుత్ర!

గీ. డంబుమీఁతెడి తారకాధ్వంబునందు, గురిసెదరు; దేవతావళి విరులవాన
విద్రవనత్తము లాశీపవిత్రగీతి, నాలపింతురు! శుభ మగు నాంధ్రతనయ!

శాసనావళి

సి. ఆర్. కృష్ణమాచార్యులు గారు

చెన్నరాజధాని ఆర్థవిచారణశాఖలో రెండు ఉప శాఖలున్నవి. ఒకటి కేవలము పురాతన దేవాలయములు, కోటలు, మసీదులు, సినిమాలు, మున్నగు కట్టడములను నిర్మించి, పరిశీలించి, వాటిని కాపాడుటకు గానున్న, మరొకటి దేశములోని శిలాశాసనములను తానుశాసనములను పరిశీలించి వాటిలోనిసంఘటనలను ప్రకటించుటకును ఏర్పడియున్నది. ఈ విచారణశాఖలు యిప్పటికి సుమారు 30 సంవత్సరములు చెన్నరాజధాని ప్రభుత్వమునకు సంబంధించి యుండునది. ఈ కాలమునందంతటను హిందూదేశములోని యాయారాజధానికీ సంబంధించిన ఆర్థవిచారణశాఖలు ప్రత్యేకముగ నుండినవి. ఇటీవల నిరుటినుండియు యీశాఖ సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమునకే సంబంధించియుండునటల సేర్పాటు చేయబడినది. ఈయేర్పాటువలన నొక మాన్యుమార్తము తలపించినది. ఇదివరకున్న యేర్పాడిని ఆర్థవిచారణాధ్యక్షులైన ఆర్కియలాజికల్ సూపరింటెండెంటులు తమ వార్షిక నివేదికల (Annual Reports)ను ప్రత్యేకముగ నాయారాజధాని ప్రభుత్వము క్రింద ప్రకటించుచుండిరి. వీని యందు క్రొత్తగ కనుగొనబడిన పురాతనకట్టడములను గురించిన వ్యాసములును నర్థనలును ప్రకటితము లగుచుండినవి. ఇదిగాక సర్కారువారి యాధీనములోనికొన్ని వారి పోషణలోనికిని తీసుకొనబడిన వాటికి జరిగిన పట్టాధారములవివరమున్ను అందులకుగాను వ్యయమైన పైసములవిషయమున్ను వ్రాయబడుచుండును. పైన చెప్పబడినమార్పుయొక్క ఫలితముగ యీవార్షిక నివేదికల ప్రచురణము నిలిపివేయబడినది. ఇందుకు మారుగా ప్రతి సంవత్సరమునకును హిందూదేశమున కంతకున్న ఒకటి వార్షిక ఆర్థ విచారణనివేదిక ప్రకటించబడును. ఇది శాసనోపశాఖయొక్క వార్షిక నివేదికమార్తము ముచుపడినలెనే ప్రత్యేకముగ ప్రకటించబడుచుండును.

ప్రత్యేక శాసనోపశాఖ చెన్నరాజధానిలో మాత్రమున్నది. దక్షిణదేశములో దొరకు శాసనములసంఖ్య

గొప్పది. కావుననే యిచ్చట నొక ప్రత్యేక శాసనశాఖ స్థాపించబడినది. ఈ శాఖవారిచేత సంవత్సరమునకు సుమారు ౬౫౦ శాసనములకు తక్కువచేత సంపాదించబడి వాటిలోముఖ్యంశములైన ప్రస్తావనలు (Notices) యీ శాఖయొక్క వార్షిక నివేదికలో ప్రకటించబడుచుండును. ఈకారణమున నీ నివేదిక యీర ఆర్థ విచారణ శాఖలనివేదికలవలె గాక వేరై యున్నది. ఈ విషయమును గమనించియే ఆర్థవిచారణ సర్వస్వాధికారియైన డైరెక్టరు జనరల్ గారు శాసనశాఖయొక్క వార్షిక నివేదిక పూర్వమువలె ప్రత్యేకముగనే ప్రకటించవలసిన స్థైర్యాటు చేసియున్నారు. ఇది యెంతయు సంతోషకరమైన విషయము. ఏలననగా ౬౫౦ శాసనములు పూర్ణముగా ముద్రింపబడుటకు యెన్నియో సంవత్సరములు పట్టును. దేశచరిత్ర కివి యందిచ్చు సామగ్రి చాల విలువ గలదై యున్నందున సద్యఃఫలముగ నీ వార్షిక నివేదికలలో ప్రకటితములగు శాసన ప్రస్తావన లెంతయు నుపయోగకరములు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ మిటీవల జ్ఞానార్జనకై చేయు ప్రయత్నములు పలు తెలుగులై యున్నవి. అభినవాంధ్ర, సారస్వతముయొక్క విలాసము లన్నివిధములను విలసిల్లుచున్నవి. బంగారుకు నదునాలుకునైన లెక్కిన యట్లుగా దీనికి క్రొత్తవన్నెలు పుట్టుకొని నచ్చుచున్నవి. చారిత్రకాన్వేషణసక్తి యనునముగ నాటుకొని మొలకలెత్తి యున్నది. ఈ సమయమున నాజ్ఞానవృక్షమునకు ఆలవాలమని చెప్పవలసిన శాసనావళిలోని సారము, నాంధ్రచదువరులకు నందిచ్చు లెంతయు నవసరమైనది. శాసనశాఖయొక్క వార్షిక నివేదికలోని ముఖ్యంశములే యాంధ్రవత్రిక సంవత్సరాది సంచికలో ప్రకటించబడుట సమంజసమేకదా! ఈ ప్రకటన మాంధ్రప్రదేశమున కభిమతమే అగునని మానవ్యకము. ఇందున మఱియొక ప్రయోజనము గలదు. పూర్వులగొప్పకట్టడములు సమాల్యవిషయములు గల శాసనములును

జనులయొక్క శ్రద్ధనున్న మోక్షార్థమున నూషణకును నిష్కార్యమోగమునకును బ్రతిమాలియిచ్చును. ఇది యజ్ఞానాంధకార సంభవమైనది. సుమంత్రుని వేత్రమును కలబాటును. లోకసామన్యమున కిహుకానములు స్వభావములు దేవభోషలో నుండినవి నందుట తెలిసినవా యోషము. 'రాజా రాజునిన్నకుం పాపం రాజు పాపం పురోహిత' యనియన్నట్లు. 'శ్రీ స్వర్ణాన్నికం పాపం పురోహిత' యనియు చెప్పవచ్చును. తెలియనివాడు చేయవలయును తెలిసినవా యిది పనుడుటకు పాపమును శాశ్వతమునైనాడు. తెలియనాడు చేయు పాపమును ముందు వెనుక చూడవచ్చునవారు గిట్టించ కూరకుండుటచే బాధ్యునియైనాడు. ఈపౌరాణములు స్వభావము తెన్నునను గిట్టించినచో అమరాంతిహృదయములోని విలువగలిగిన యనేక చిన్నిభూకములును శాసనపురాంధ్రులు రాజావారిర్ష్య వంకగాని నాయునినైన దుర్నియోగిండునా? క్షణమహానాదో ఆనకట్ట కట్టినట్టి యిట్టి "యెండ్లనూ" వివచ్చితము మనసున నేలాటి శంకయును లేక నిట్టివహూన్యమును పునాదును నూమును కట్టట కుడయోగింతురా? ఇట్టికి నిందియున్నచిగాక యెన్నిపురాతన శాసనములు వీటితో నశించిపోయినవో యెవ రెఱుంగుదును? ఇదిగాక పూర్వకాలపురాజాధిరాజులు తగుమైనచానికి భూమ్యాది దానములు నిచ్చుచు ఆచంద్రార్కము శాశ్వతముగ నెలుచుగాక యని తామ్రపత్రములమీద వ్రాయించి యిచ్చియుండగా నావత్రము లిప్పుడు కడుపాటులను తెలుచుకొనినచో పాలవంపుగును. పామరులచేతికి యివి దోచకక ముందే దానిద్రవ్య నిహతులైనవీరలు కంసానియంగడికి కొనిపోయి కరగించి కడుపార కుడుచుటకు పోయెదగు. ఆచంద్రార్కము నిలుచుగాత యని యిచ్చినదానము వానలో గలసిపోయినది. దానపట్టమును క్లాగునీయముగ వ్రాసిన హేమకారుని జాతివాడే యిపువోకింతయు వెనుదీయక వత్రముల నక్షరస్థితికి కారణ మూహించకనున్న కటికివాడు మృగమును కత్తితో నలకినట్లు రేకును రెండు గానులితో తునియగొట్టి కుంజటిలో వేసి కరగించు మహాపాతకము నొడిగట్టుకొనుచున్నాడు. దేశమున క్కెబ్బదిజాడ్యమును దార్మనస్యమును జనించినవి! కరగించకంసాలి కటికివానికంటెను కడునిందుడు కాదా? కటికివాడు మృగమాత్రమును వధచేసినాడు.

ఈపౌరాణి యన్నచో, నానముచేసినరాజు కాలధర్మవశమున వ్రేల్చికేటవయినను అనివినంతమును నామమును కేటవించి క్షోదించు యాతా శాసనమును చూడమా నిది వదలరావచ్చును చాలాదేశ దానము వడసినది వేదమునచో బాధ్యునియైవమున దేవదూషణమును చూడబ్రహ్మవిషయినచో బ్రహ్మహత్యయును చేయవా పనుచున్నాడు. భోగాని శాసనకర్తను శాసనభిముఖుని నాశనము చేసినవా పనుచున్నాడు. ఇట్టి శాసనము కంటె ముందంత కరనమును దానసామన్యము నకు గిట్టించుట స్వతిలేకాభిమానికిని విద్యావంతుని చింతించుచున్నది. అట్టి ప్రయత్నమునకు పోషకుటకు గాని శాసనావళిపారాంశమును ప్రచురింపబూసెతిమి. దీనికెనమునలన నాంధ్ర దేశమున నిక పారాంశముగాని శాసనశిలానాళముగాని తామ్రపత్రమునావత్రముగాని జనగకుంజ నుండునని నమ్ముచున్నాము.

ఇక శాసనశాఖవారు 1921-22 సంవత్సరమున జరిగించిన విమర్శనలను పేర్కొనెదము. ఈ సంవత్సరమున 808 కలశాసనములును వీగు సేకరించి. వీనిలో 608 శాసనములుముక్కనంగితులు వానికనివేదికలో నూచించబడియున్నవి. ఇవిగాక 16 తామ్రశాసనములునున్నవి. వీనిలో వీషయములను గుఱించియు న్నయబడియున్నది. ఈ తామ్రశాసనములలో చాలనవీనములైన వేర్వీయను లేవు. కాని యొకటి రెండు మాత్రము ముఖ్యమైనవి యున్నవి. గోదావరిజిల్లాబోర్డు వెసికెంటుగాది మూలముగా బందరుదేశీయకళాశాలకు చేరిన మహారాజరాజశ్రీ వెండ్యూనుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారుకంపిన చూర్పు చాళుక్యుల రాజయినట్టియు ఇంద్రభట్టారకుడను నరనామ్మడైన ఇంద్రవర్మమహారాజుకుముక్కశాసనము నూతనచారిత్రికాంశము. ఈ చాళుక్యుల యితరతామ్రశాసనములును బట్టి చూచిన నితండు ఏకుదనములే రాజ్యముచేసినట్లు కనబడును. కొంతమంది యభిప్రాయము ఇతడు సింహాసన ములకరించలేదనియే. అట్టి సందేహస్పదముగానుండు విషయమున నీతామ్ర శాసనము అతడు రాజ్యముచేసినందులకు గొప్పరుజువుగ నున్నది. ఈ శాసనపట్టములకు తగిలించియుండు వలయమున కిమిప్పబడిన ముద్రికమీద "త్యాగధేనువు" అని వ్రాయబడియున్నది. ఇది ఇంద్రవర్మయొక్క ప్రధానగుణమైన దానశీలమును ప్రచురించునట్టివిరుడుగా నుండ

వలెను. భారద్వాజగోత్రమును వాజసనేయచరణీ యుడునైన చంకేశ్వర్య యను బ్రహ్మమునికి కొండ నాగూరను గ్రామమును బ్రహ్మదేవముగా రాజు యిచ్చినట్లందు చెప్పబడియున్నది. శాసనలేఖకుడు కనకరాముడు.

ఈ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి మణియొకశాసనమును పంపి. ఇది ప్రధానరాజవంశములకు పేనికని సంబంధించినది గాదు. ఇది మలయములనాడునున్న సూర్య వంశ ప్రభువులకు సంబంధించినది. ఈ వంశమువాని దాని రథిరామునియనుగ్రహమునలన వృద్ధిచెందినట్లు చెప్పి కొనియున్నాడు. వీరు మధ్యరాష్ట్రవంశ రాక్షసవంశమును పట్టుకొనియుండు గిరువడియను దర్బణమును వీరి ముద్రికలాంఛనములు.

కృష్ణజిల్లాలోని ఏలూరు డిస్ట్రిక్టల్వారు పంపిన మణియొక్క చాళుక్యశాసనమున్న కలదు. ఇది కొంతిమ చాళుక్యులలో నొకండగు ప్రతిమకులోత్తంగ చోళవంశము పేరితో చోళసామ్రాజ్యసంహననము నుండించిన వాని కమారు డగు ద్వితీయరాజరాజయొక్క శాసనము. ఈ శాసనములో నితనికి 'సర్వలోకాశ్రయ శ్రీ విష్ణువర్ధన మహారాజు' లను చాళుక్యవిరుద మివ్వబడి యున్నది. ఇతడు చోళసంహననమున క్షణతీ కాక ముందు వెంగి రాజ్యమునకు రాజప్రతినిధిగా నున్నప్పుడు యీ శాసన మనుగ్రహించి యుండవలెను. శాసనము యొక్క యద్దేశమే మన, రాజుకు ముఖ్యమిత్రుడగు నట్టియు సహకారియైనట్టియు సామంతరాజయినట్టియు ముమ్మడి భీముడను సూర్యవంశ ప్రభునకు వేయి గ్రామముల వేంగివిషయమున కధికారిగ కార్యనిర్వాహకము చేయుటకుగాను ౧౨ గ్రామములను పన్ను లేక మన్నియనిబద్ధ మాధికారముగ నిచ్చుట. రాజరాజు గంగకళింగకుంతల రాజులతో చేసిన యుద్ధములలో ముమ్మడిభీముడు చాల తోడ్పడి యుండెను. శాసనకర్త ముత్తయభట్టు. శాసనలేఖకుడు పట్టాలుడు. శాసన కాలము సుమారు క్రీ. శ. ౧౦౭౯ సంవత్సరము. శాసనములో చెప్పబడిన హస్తలలో నిరవద్యపురమును ఊరు చెప్పబడియున్నది. ఈ నిరవద్యపురముననే తూర్పు చాళుక్యభీమునికిని, వల్లభాచర నామమగు రాష్ట్రకూట వంశప్రభువగు ద్వితీయకృష్ణరాజయొక్క సేనాని యొక వంశానుగతుడు యుద్ధము జరిగియుండెను.

ఈ సంవత్సరమున గంజాముజిల్లాలోని మునగ వాసయను గ్రామముననున్న 'దంతవక్త్రపుకోట'యను పాశుపతినామము పరీక్ష చేయబడెను. ఇది ఇచ్చటిలో కోట్టిలో పురాణ పసిగడగు దంతవక్త్రయొక్క కోటయని చెప్పబడుచున్నది. అందుకు రూఢియైన యాధారము లెవ్వియును గానరావు. ప్రతేతముయొక్క నైఖిచూచిన యిది పురాతనస్థలముగ నుండియుండ వలెనని తోచుచున్నది. ఇప్పుడు నిలిచియున్నంతవరకు దీని యాకృతి యాక్రందిభిగమన వర్ణించబడియున్నది.

కోట ప్రాకారము మండిదేను. రాతికట్టడ మెక్కడను కానరాదు. ఇప్పటికిని ప్రాకారము కొన్నిచోటులలో 3౦ యడుగుల యెత్తుండును. క్రిందిభాగమున ౪౦ మొదలు ౫౦ యడుగులవరకు మందముండును. తొల్లి దీనికి నాలుగు సింహద్వారము లుండినట్లు చెప్పుదురు. కాని యిప్పుడెచ్చటెచ్చట వానకు మన్ను కరగి గుండ్లు పర్చియున్నవి. ప్రాకారము వస్త్రావముగా పోయియున్నది. దీనిచుట్టు కొలత మూడుమైళ్లకు పయిననుండవలెను. మునగవలనకు చెంతనున్న కోటభాగమున ఎట్టరాతితో చేయబడిన కొన్నివిగ్రహములు మాత్రము దొఱకినవి. వీనిలో ముఖ్యమైనది కోట దుర్గవిగ్రహము. దీనికి సామాలమ్మయనుపేరును గలదు. దీని పరితనమునుబట్టి యిది ౫౦౦ సంవత్సరములకంటె పూర్వకమయి యుండవచ్చును. విగ్రహములో విచిత్రాంశ మేమన కిరీటమునకు ముందుభాగమున మూడుశిరస్సులు అలంకారముగా చూపబడియున్నది.

కోటయావరణములో నచ్చటచ్చట యిటుకరాతి ముక్కను కుండపెంకులు కానబడుచున్నవి. అదిగాక మగ్యపుదేశమున కొన్నికొన్ని భాగములు దాదాపు ప్రాకారపు ప్రస్తుతపుయెత్తున కున్నవి. ఇవియన్నియును పురాతనజనసానములకు రూఢియైన చిహ్నములు. ఈ ప్రదేశమును త్రవ్వి పరీక్షించిన యప్పటివానగ్రహములు దేవాలయము లెవ్వియైన బయలుపడుననుటకు సందేహము లేదు.

శ్రీకాకుళముగోడ్డురైలుస్టేషను నుంచి మునగ వలనకు పోవుదారిలో పాండవులమిట్టయను నొక తిప్పమీద కొన్ని 'డాల్మెను' లను మండపము లున్నవి. ఇవి తిప్పమీద నమర్చబడియున్నవి. వీనికి ప్రక్కలలోను పైనను నుండురాళ్లు చెక్కరాళ్లుగాక బండరాళ్లుగ నున్నవి. వీనిలో చిన్నవి పెద్దవి కూడనున్నవి. ఒకలాంటివి

యెత్తుగల డాల్మెను* మండుముగూడ నిచట నున్నది. ఇది యీశ్రదేశముయొక్క పౌరాణ్యమును ప్రాప్తించుచున్నది. ఇదిగాక యీశ్రదేశమున నెక్కడగూడ గుహ యొకటి యున్నది. ఈ గుహకు పెక్కునందును కొంప రాతిలో పెన్నానీళ్లు బోసికొని రక్తంప నుండుట కొక సన్ననికాయవ తీయబడియున్నది. ఈ కాయనగుంప వానిట్లు ఒకస్రక్కకు పాణిపోతుట కిది యొక పూర్వపు యుపాయము. ఇట్టి కాయవలు నక్షిణదేశమున పూర్వపు పాంశ్యరాజ్యమైన యుక్రేని మధుర తిరుగ్దేశాని యీశ్రదేశమున కొన్నిచోట్ల కనుగొనబడిన గుహలును ఉన్నవి. ఈ గుహలలో కొన్నింటియందు రాతిలోనే పెక్కులున్న వాటికి తొలగడలున్న తీర్చబడియున్నవి. వీటిని అరసమునందు 'పంచపాంశవ' అనుకేయము యని యండు కొంపను 'పాంశవమృతై' యనియును పిలుచురు. ఇందు పూర్వపు శాసనములున్న వాచుబడియున్నవి. అక్షరమునుబట్టి యివి అశోకని కౌపుశాసనములుగ గాని లేక శతాబ్ద ప్రాంతమునకు న బంధించినవిగ గాని యుండువలెను. వీటిభాష యండు నిర్ణయించుట లేదు. అది కేవలము ప్రాకృతముగ కనుపడును. కేవల ద్రావిడముగను కనుపడును. ఈ పురాతనగుహలును బోలుగుహ యీ పాంశవమిట్టలో దొరకుట మంతయు గమనించవలసింది. ఈ గుహలో పెక్కులుగాని శాసనములు గాని దొరకకున్నను దానిస్వభావమును కొండయొక్క పేరున్న యీశ్రదేశము పురాతనమని రూఢీకరచుచున్నది.

శ్రీకాకుళముగోష్ఠుకు రెండుమైళ్లదూరముగ నుండు హైలాడయను గ్రామమువద్ద కొండ యొక్కదక్షిణపు పార్శ్వమున నెక నైస్సకగుహ యున్నది. ఇందు ఇపుడొక శివలింగమును సంగమేశ్వరుడను నామముతో పూజచేయుచున్నారు. పరీక్షింపబడి యీగుహలోని పూర్వపుముల విగ్రహము జైనవిగ్రహముగా కానవచ్చినది. ఇది నిలువబడియున్నది. ఇదిగాక గుహకు వెలుపల యిరుపార్శ్వములను రెండుజైనవిగ్రహము లున్నవి. ఈ విగ్రహములసాన్నిధ్యమునుబట్టి ఈగుహ తొలుదొలుత జైనాలయముగనుండునటుకు సందేహములేదు. గంజాముజిల్లాలో నివృత్తికి జైనవిగ్రహములు గాని యితర చిహ్నములు గాని విశేషముగ దొరకి యుండులేదు.

1921 సంవత్సరమున చెన్నరాజధాని అన్నివిచారణాధ్యయనము నెల్లూరుగల్లు కలిగిరితాలూకాలో శ్రీరవకోన యను స్మారకమును కొన్ని గుహలందు మూను కనుగొని యొక వానినిగూంచి వివేక ప్రాప్తియొందును. అందలి భాషనములున్న శాసనాధికారిచేరి పరీక్షించబడినవి. అక్షరవైఖరినిబట్టి వీటిలో పురాతనములైనవి క్రీ. శ. ౧. 7. శతాబ్దమునకు నంబంధించియుండువలెను. కొన్నివైఖరియను యీ గుహలును బాగుబడియున్నవి. ఈ శాసనములలో నొకటి "శ్రీరామోదేశేంద్రంబు" అనియున్నది. ఈసంవత్సరమున నెల్లూరుగల్లులో కందుకూరితాలూకాలో నొకగ్రామమున దొరకిన పురాతనతామిశాసనమున చేర్చబడిన అసంపూర్ణ దామోదరవర్మయను రాజు యొక్క పేరు స్పష్టము వచ్చుచున్నది.

విశాఖసత్యుగము బోధాకు న బంధించినజయపూరు పట్టణంలోని కొన్ని శాసనములు పాడ యీసంవత్సరమున పరీక్షచేయబడినవి. వీటిలో ముఖ్యమైనవి రెండు. నవరంగ పూరుతాలూకాలో భండారిగూడయను గ్రామమునకు చెంతనుండు పొడూర్ అనుకొండమీద నొకపురాతన శిలాశాసనము దొరికినది. ఇది 1921-22 సంవత్సరమునపరీక్షించబడిన శాసనమున్నింటిలోను పురాణమైనది. క్రీ. శ. 5 వ శతాబ్దపు ప్రాంతమునకు అక్షరములలోను సంస్కృతభాషలోను వ్రాయబడియున్నది, ఇందు నల వంశపురాజు భవదత్తునిపేరు చెప్పబడియున్నది. నల వంశపురాజు లుండినట్లు మన కింతవరకు చాళుక్యులశాసనములవలె న మాత్రము తెలియును. చాళుక్యప్రథమకీర్తి వర్ణ వీరిని నాశనముచేసినట్లును పేరు తొలి చాళుక్యుల యభివృద్ధికి యాటంకముగ నుండినట్లును చెప్పబడియున్నది. ఇంతవరకును నలవంశపురాజుల స్మారకశాసనము దొరకలేదు. ఈపొడూర్ నలశాసనము చరిత్రకు మూతన సామగ్రి యగుచున్నది. భవదత్తుని కుమారుడు భృష్టమయి పోయిన పితృపితామహీయమైన రాజ్యసంపదను తిరుగ సంపాదించి తనతల్లి చేత నర్పించి రాజ్యమును తిరుగ నిలిపినట్లు చెప్పబడియున్నది. శాసనప్రారంభ శ్లోకమున హరిస్తోత్రము చేయబడియుండుటనుబట్టి యీరాజు వైష్ణవుడని చెప్పవచ్చును. బ్రాహ్మణులకు, యతులకు, దీనులకు, అనాథులకు అవాగ్గ అన్నమిడుటకు ఏర్పాటుతో నొకసత్రము నితడు నిర్మించినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.

*ఇదియిప్పటిమండలమువలె తీర్చినరాళ్లలో కొట్టుబడినదాదు; కాని యశ్వత్థిలో మండలము పేరుకొనిచయుండుటచే పూర్వమునాకని కాట్టవచ్చును.

ఈనవరంగపూరు తాలూకాలో నగే దొంగయ నుగ్రామమునకు నమోదుమున నున్నయెడలలో నాని నిపితో వ్రాయబడిన సంస్కృత శాసన మొకటి దొరకినది. అక్షరములు క్రి. శ. ౧౧, ౧౧ శతాబ్దములకు సంబంధించి యున్నవి. వీటిలో కావ్యాగమ స్మృతి పురాణ భరణీతి శాస్త్రములలో వివిధ వైస సంశితాచార్య రాణక శ్రీయోగీశ్వరునిగూర్చి చిట్టచుట్టు నున్నది. విగ్రహమహాదేవయను రాజుపేరున్న నుపించుచున్నది. ఈపై రెండు శాసనములవలన ఏజిప్సీ దేశ మిప్పటివలె పూర్వము మాటుభూమికాక నాగరికత కలిగినదేమై యున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఈ విజ్ఞానీక విజ్ఞానభాగమున నానుకొని యంపు బస్త్రాష్ట్రము కూడ స్వీడు కేవలము అడవిదేశముగ కనిపించినను దాని యడవులలో పూడిపోయి యంపు దేవాలయ మమూల్యకల్పవైఖరియను వానిలోని శాసనములును యీదేశముయొక్క పూర్వపునాగరికతను విశదపఱచుచున్నది.

నెల్లూరిపురమునకూడ కొన్ని జైనవిగ్రహములు కొత్తగ కనుగొనబడియున్నవి. ఇందు ఒకటి పెంకటగిరి రాజాగారి కాలేజ చెతనున్నది. ఇది నిలచి యుండు విగ్రహము. ఇంకొకటి భాగముననుండు నర్ప

ఫణాపితానమునుబట్టి యిది పార్శ్వనాథ విగ్రహమనుటకు సంభావము లేదు. మరొకటి యీపురములోని దడువాపేటిలోని స్వసింహస్వామివారి యాలయములో నున్నది. ఇది కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట చాళుక్యోనేటిని శ్రద్ధామంజగ దొరికిన కారణమున దీనికి "కొనేటిరాయి" యను పామరనామము పొందినది. కాని యిది జైనుల యిరువదినాలుగు తీర్థంకరులలో నొకరి మూర్తి యనుటకు సంభావ్యమే లేదు. విగ్రహముయొక్క వైఖరి యత్నిస్తాముగను తేలికవంతుముగను ఉన్నది. ఈ పూర్వమున నింతటిశిల్పచాతుర్యముగల విగ్రహము దొరికియుండలేదు. ఇంకను యిట్టి యమూల్యములయిన పూర్వకవిగ్రహము లెన్ని మరుగునబడియున్నవో చెప్పజాలము. చదువనేర్చిన వారును వ్యక్తిపరులును యిట్టి పౌరాతనములను వెదకి చూచి, కాపాడి వాని నాదరించి నయెడల జ్ఞానప్రవృద్ధి చాలితోడ్పడినవారగుదురు.

ఆంధ్రదేశమున ప్రతిగ్రామమునను ఆర్షవిచారాభిమానులు సభజేరి మాయమూర్త్యుపారాతనముల మూలముల నెఱుంగ నుద్యోగులు కావలెను, దేశభిమానము సాధమునకు శిలిసోపానము పౌరాతనముల యెడ గెలవము. ఇది యికమిద నైన ఆంధ్రదేశమున వృద్ధి జెందునను ఆసతో నీవ్యాసమును విరమించుచున్నారము.

భీష్మ ఉడు

కలగపూడి దానయ్యచౌదరి గారు

౧

- సీ. శ్రీకరకురువంశ క్షీరాబ్ధియందున, నుపవతనలె బుట్టు వొందినాడు
తల్లి గంగాదేవి తనవెంట గొనిపోయి, నేర్పింప విద్యల నేర్చినాడు
తండ్రి సౌఖ్యమునకై తనరాజ్యలక్ష్మిని, వైవాహికంబును వదలినాడు
కాశీశుతనయలఁ గడిమిమైఁగొనితెచ్చి, యనుజన్ములకుఁగూర్చి యలఁగినాడు
అంబవక్త్రపుఁగోర్కె కనిసేయుగురునితో, న్యామంబుకై గుడ్డలాడినాడు
అవిసితవర్తనం డతఁడెట్టిదైనను, శిక్షించి నీతి రక్షించినాడు
అతివృద్ధుడయ్య దా నఖలయోధులకును, ప్రక్కలో బల్లెమై ప్రబలినాడు
అంపశయ్యాగతుం డై యెల్లధర్మముల్, బోధించి కీర్తిని బొందినాడు
- గీ. పరమత్యాగియు శాంతుడు భక్తవరుడు, నతులపుణ్యుడు వీరుడు నమలగుఁబడు
ధీవిశాలుడు ధీరుడు దేవమాని, వర్గనతు భీష్ములొల నెవ్వారు గలరు?

బ్రహ్మణ యోధుఁడు

౨

- ఉ. శ్రీయుత! విఘ్ననర్త! గుణశేఖర! క్షణిమన్మస్తిభూ
నాయుకుఁడనాక! పరిణాగితవస్స! యోగనర్త! శ్రో
ణాయనిత్యుచిత్రమ! రణస్తుతిపాద! కృపాంశరంగ ధా
రేయ! సుహా! సిద్ధయనిష్ఠసుతా! రణాత్కనాహ్వయా!
- సీ. ఏప్రాక్యఁ జూడ నీయింట పేదరివంబు, మొదలుచుండెడిది నెరసినాపు
ఏప్రాక్యఁ జూడ నీయింట బ్రాహ్మణ్యము, ప్రేమతో భుజి యుండ బెట్టినాపు
ఏప్రాక్యఁ జూడ నీయింట యోధులుగూడి భళియంటి నుతియుండ బరగినాపు
ఏప్రాక్యఁ జూడ నీయింటనే శ్రీదేవి, వసియుండ దులభేక యెసరినాపు
మనుమసిద్ధిఁ గూర్చినమంత్రినగుమఁ, బ్రేక్ష్యముగి రాజ్యము స్మార్చి ప్రబలినాపు
ధర్మమార్గావలంబినై తనరినాపు, సీర! శ్రీబ్రహ్మగులయోధ! తిక్క! నీపు
- మ. కృపుఁడు దోణుఁడు ద్రావిడయుంబుల సనస్కీర్తి యొ గుంబాక యే
కంటోద్యోగముపొంతక బోవక మహాత్మాత్తంబును దాల్చి ఘో
రరక్తాంశుని వైరిసేస నసిధారదాన్ని భూటాడుచు
విపులద్యోతిత కీర్తి బొందితినిగా శివంబుపై దిక్కనా!
- చ. కదనమునందు శత్రువుల ఖడ్గముచే హతమార్చఁ జూచుచు
బాదువఁగఁజూచి భీతిమెయి భోరున నేడ్చుచు వైరిసేరు ల
ల్లదె యదె కత్తి కత్తి! యదె యయ్యదె జాలు! నతిండ్ తిక్కడం!
చదనదమొంది పాటునటు లాలము నల్పుడు ఖడ్గతిక్కనా!—
- సీ. శ్రీమన్మస్తిధిరా ప్సీసలకెల్లను, దండనాధుండవై తనరినాపు
ఎదిరించుహరునైన బ్రదికిపోవఁగనీని, శౌర్యంబు జగతిపై జూటినాపు
శరణుజొచ్చినయెట్టి యరినై సరక్షించు, కరుణారసంబుచే గ్రాలినాపు
కాటమరాజేంద్ర ఘనతరసైన్యాళి, చెడజీ దిక్కుఁబాట జేసినాపు
పలుకులందును నత్యంబు నిలిపినాపు, దాఁములుచేసి యర్థుఁ దనిపినాపు
కీర్తికన్యనువరియించి కేరినాపు, సీరశేఖర! సిద్ధన తిక్క! నీపు

ప్రాచీనభారతసమరతంత్రము

డి. యస్ శర్మ గారు

ప్రపంచమునకు నాగరికత ప్రచారముచేయుచున్నది. ఇది యెల్లప్పుడును యొక్క ప్రాధాన్యము. ఈనాటికి భారతదేశమున ప్రస్తుతమున్న దృశ్యజగమును బాణించినకాలమునకును భేదము గలదు. జీవనములను నితరభూభాగములు భారతదేశమున ప్రసాదమున విశ్వమనవ్యయమున నుల రెత్తినాగెను. విశేషకాలగ్రహణముచేయుచును నేనుంటి నొక బాసవదునకు గానలొకప్పుడు సర్వసాధనములను జీవనమునందు భారతదేశమున నాగరికత కుండిన నిరంకుశప్రజ్ఞ. అట్టి విశ్వపాణినిమను హైంసనాగరికత సాంఘిక, పౌర, రాజకీయ, వైద్యము, సత్విశిష్టతాదులు పెక్కువృద్ధులకు మున్నగుగర్భ మయ్యెను. వృద్ధులకు గాలానుభవముగ నసంఖ్యాకప్రకారము లంకురించెను. అందు రాజకీయసంబంధములపై మొకటి. ఇది మానవజాతుల భేదములను, కార్యసాధనలను సాధారణమున నామయమున గణాస్వాదులకు రుచించును.

పూర్వపురాజనీతిసంబంధమున రెండుప్రధానగ్రంథము లిప్పు టికిఁ బ్రమాణములై నిలిచియున్నవి. 1 శుక్రనీతి. 2 కామనందీయము. ఈరెండును రాజనీతిపాఠములైన శుక్రాచార్యునినలనను, చంద్రశత్రునికి రాజ్యాభిషేకముచేసిన చాణక్యుని ప్రయోగింపబడిన కామనందీయమునను, అనుకాశితులై యున్నవి. యుద్ధవిద్యాసంబంధమున నీరెండును బహుళవివరణమును దెలుపుచున్నవి. అన్ని పురాణమునందును, శాంతి పర్వమునందును, రాజపర్వనిరూపణములు చాలగూర మాటచింపఁ బడియున్నవి. ఇవి స్ఫుటమందు సహితము ప్రబుద్ధులు. మానవాత్మ ప్రవృత్తయమున సమరసమన్వేగూర్చి శ్రీపతిపరబడియున్నది.

యుద్ధము

యుద్ధ మొకటి విశ్వమునందు నమంగళకార్యము. అతిప్రాచీన కాలమున జనులు యుద్ధస్పర్శ తగులకుండి బాగరూతులై యుండిరి. కాని దస్యులవిజృంభణ మణిచుటకు యుద్ధ మాద్యుల కానశ్మక మైనట్లు కనఁబడుచున్నది. పిమ్మట సమరము కులశృత్తిగా మాటిపొయినది. ఉభయపక్షములకు రాయబారములవలన సంధిసంగనపుడు రుణమునకు నిలయమును భారతయుద్ధమునంటి పోరాటమును దలపెట్టక విలు లేదు. క్రోధపాదుపావేళితులగు రెండుమొనలు సమరముఖమున దాకినపుడు ఒకటి నెక్కుటయు నొకటి విలసిల్లుచు స్వతస్సిద్ధము. యోధులగును యుద్ధము సర్వోత్కృష్టపుణ్యకార్య మనియు, నీశ్వరస కడి ప్రతి పూర్వక మైనదనియు దృఢవిశ్వాసమును గోగియుండెను. యోధుడు సమరప్రాంగణమున విజయకల్యాణమును వరించి జీవనపుటనంతసౌఖ్యములు భోగించుచుండెను. దీరుడు విరళయనము నలంకరించిన జీవన

లీలానందును నోలవాడి స్వర్గసమపని జూచుటాడును. పైనికు ఉష్ణ మహాపాపముల మునిగి యున్నను, దేశారాధనమునకై తనప్రాణము యుద్ధమనకు బలియిచ్చి యవగ్రహణము నుపగలుగుచున్నాడు. మానవేష్టలు విజయార్థములొసర్చి యుగ్రున కొనఁచిన ద్రవములు ఋత్విజులగు గనఁబడుచున్నవి. జనని కొడుకగుమాట ని బడయుటకు నోమాలు చేసి నాపస్సు చేయుచుండెను. క్షత్రియులు యుద్ధజీవన మయ్యె ప్రాప్త్యావైశ్యము గ్రులుగుచే నీస్మృతియుం ద్రవములు కాఁ జొచ్చిరి. రక్షణమునకు యుద్ధవిద్య ప్రధానసాధనముగాఁ బరిగణింప బడెను. అట్టియుద్ధమును విశిష్టపెట్టవలయునని యే స్మృతియు నుపదేశింపలేదు. దేశప్రాణరక్షణముల కిన్నోన్నోపాయములు విధలము లై నపుడు యుద్ధసాహాయ్యమును వెదుకవలసని స్మృతిసమాహమున బ్రతి పాదించఁబడియున్నది. యుద్ధమునలన కల్లరభుదుఖము నష్టము లేప్పని వైనను కాలవధయును పోవును. శతృశేష మెవరికైన ననగ్రదాయకము. ఎట్టివాఁడయినను దాసత్వశృంగులమునుండి విముక్తుం డగుటకు శత్రువిజయమున జేయఁ తీయదు. నిరృతాస్త్రమునందును, అగ్రశాస్త్రమునందను యుద్ధకారణములు పెక్కులు చక్కాణింపఁబడియున్నవి. కాని యుద్ధ విరువాగలవారిని సర్వదా మృతప్రాయులుగఁ జేసి వేయును. సమరము తొలగి భగ్నమున నడచినను, తుద కభిర్యమునకు దిగక మానదు. కావున యుద్ధ మన్యాయప్రత్యక్షపరిణామ మగుచున్నది. కాని పినము సమరకారణములను పుంఖానుపుంఖముగా నాలోచించినచో, ఇంద్రాపరాధములు పరగనరాజ్యాక్రమణము, బలంతునివలన గుర్తులుఁడు పీడింపఁబడుట, లోనగునవి ప్రాప్తిమనపుడు, యుద్ధ మత్కావశ్యకముగఁ గనఁబడుచున్నది. ఇట్టియుద్ధశబ్దకలంకమును మానువచ్చుచునుండి శుభ్రపటుపవలె నన్న విశ్వమానవసాదరత్వమును, సత్త్వోగప్రధానమగు సహింసావ్రతమును నాచరణములోనికి రావలయును. అపుడు కదా మానవహృదలగు శ్రమములయందలి పుణ్యము మేడయు లునులాడుకొనుట యథార్థమై ప్రపంచపరిజ్ఞాననేత్రమునకుఁ బట్టియున్న యంధత్వ మొక్కటి ప్రలోక సెగుర గొట్టి వేయును. సంఘ శక్తికలెయ్యుగో యనుట సార్థకపడును. యుద్ధము మంచిదా? చెడ్డదా? యనువిషయము సందిగ్ధప్రశ్నము. కావున దీనిచర్చ తదాసక్తులకు విశిష్టపెట్టుచున్నాఁడను.

యుద్ధనిమిత్తసనము

ఫలమును గాని, విజయయశస్సును గాని యర్థింపవలగొను మునకు ధనము మూలమై యున్నది. దుర్గనిర్మాణము, వ్యూహముల రక్షణాన్వేషణము, పైనికులసముచితసజ్జకరణము, సమరసమయమున

Late Sjt. Muttaraju Sivakaniyya Garu, B. A. L. T

శ్రీ ముత్తరాజు సీవాకానియ్య గారు, బి.ఎ.ఎల్.టి.
St. Anvarul Janan Garu

శ్రీయుగ్మోహన్ లాల్ పండిట్ గారు
Sjt. Mohan Lal Pandya Garu

శ్రీయుగ్మోహన్ లాల్ పండిట్ గారు

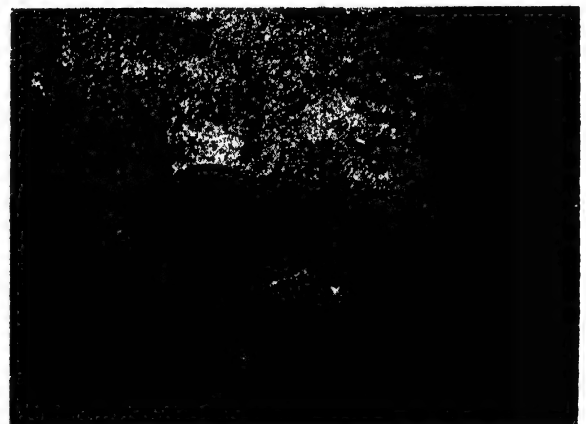
Sjt. Buddhataou Achvutaramaram Garu

శ్రీ బుద్ధతావు అచ్యుతరమరం గారు
Sjt. Deslam Khra

శ్రీమంలాన్ స్టేవీడ్ మౌలా సుబ్బ
Sjt. Monlana Syvvad Moula Subeb

శ్రీమంలాన్ స్టేవీడ్ మౌలా సుబ్బ

అంధప్రకృతి - సంవత్సరాదిసంచిక

Sjt. Sridatta Laxmi

శ్రీ సీరిదత్త లక్ష్మి

Sjt. Dandu Narayana Raja Guru, B.A., B.L.

శ్రీ దండు నారాయణ రాజు గురు, బి.ఎ., బి.ఎల్.

Sjt. Vallabha Bai Patel

శ్రీ వల్లభబాయి పటేలు

Sjt. Pandita Santanam Guru

శ్రీ యంతు పండితు సంతానం గురు

Sjt. Doctor Varadrajulu Naidu Guru

శ్రీ యంతు వరద్రాజులు నాయుడు గురు

Sjt. Acharya Gidwani

శ్రీ యంతు ఆచార్య గిద్వానీ

శ్రీ రామ స్తవ తామ్ర తము

జయించి సీతారామస్వామి గారు

భరివిందుకు సాటి జగతి లే దనిపించ
మహానీయరామనామంబు గాదె
పానుమంతు సవశీల సంబుధి దాటిం చ
మహానీయరామనామంబు గాదె
అలయశోకవనంబునందు నీతను గాచె
మహానీయరామనామంబు గాదె
రావణానుజానకు రాజ్యలక్ష్మి నొసంగె
మహానీయరామనామంబు గాదె

తే. అహహ! శ్రీరామనామ మాహాత్మ్య మెన్నఁ
దరమె ధాతవైనను వానితాతవైన
గాన ని నృరగింపు మింక నను రామ!
సకలగుణధామ! లోకైకసార్వభౌమ!

సీ. భవదీయపాదాబ్జభజనచేతనె కదా
పోతన్న కబ్బెను భూరికవిత
భవదీయపాదాబ్జభజనచేతనె కదా
త్యాగయ్యకృతు లయ్యె నమృతనిధులు
భవదీయపాదాబ్జభజనచేతనె కదా
గోపన్న యయ్యె నీ కూర్మిసఖుండు
భవదీయపాదాబ్జభజనచేతనె కదా
రఘునాథభూపతి ప్రణమితకాక్య

తే. నిన్ను మనసార వేదించు నిర్మలలకుఁ
జేకు తెడు భాగ్య మేమని చెప్పఁగలను!
గాన ని నృరగింపు మింక నను రామ!
సకలగుణధామ! లోకైకసార్వభౌమ!

ఉ. తియ్యఁగనుండుఁ దేనియలు తియ్యఁగనుండునుబంచదారయ్య
దియ్యఁగనుండు నిక్షువును దియ్యఁగనుండు ననంటిపండులక
దియ్యనివట్టి చెన్న జగతింగల వై నను రామనామపుం
దియ్యదనంపుసాటి యగు తియ్యన యెందును లేదు రాఘవా!

చ. నిను నొకసారి చూచిన మునీశ్వరులైనను మోహ ముంది ని
న్న సయము నట్లే చూడవలె నందును గోరుదురంట యార! నీ
యనుపమరూప మొక్కపరి యైనను జూపవె నాగు రామ! ని
న్నను టిఁక నెప్పుడెప్పుడని కన్నులు కాయలుగాచె రాఘవా!

ఉ. "రామపదంబుసోఁక నొకరాయి వనంబున రామయయ్యె, నా
రాముమహర్త్వినిట్టిదని ప్రస్తుతిచేయవలె" యం ద్రహా!
నీమహానీయపాదములు నిత్యము సోకెడు నామనంబు దా
నేమిసుభాగ్యమొందెడినో యింకని యయ్యెకుఁబూరురాఘవా!

మ. "వనమందుండి శరీరరక్షణ మొనర్చు నన్నియొగింది, కు
జ్జనివైఁ బెట్టితివమ్మ యీభువనభారంధైల; నేకార్థ మె
వ్వనికెం లేకులభంబో యంచును దలంపక, నీవునాయండ మా
పినదే హెచ్చగుపక్షపాత మని లోపింపున్లదా తల్లిరో"
అని కైకేయిని మెచ్చు నీకుఁ బ్రతియాహా నీనెగా! రాఘవా!

ఉ. ఎక్కడనెల్ల "రామ"యను నెవ్వరిపల్కును విన్నఁ దత్క్షణం
దెక్కడలేనిమోచమున నెంతయుఁ బొంగుచు, "రామ, రామ"యం
చెక్కడ కేగి, పాదుచును నాడుచు సామ్రాజ్య సక్రధారలక
గ్రక్కన రాల్చు పావనిముఖాంబుజ మెన్నఁడు చూతు! రాఘవా!

ఉ. అక్కఱలేదు వాహనము, లక్కఱలేదు ధనంబు, కీర్తియా
యక్కఱలేదు, జవ్వనులు నక్కఱలే దధికారయోగమా
యక్కఱలేదు, నిక్కముగ నక్కఱలే దిల నెట్టిభోగముల్
చిక్కులఁదెట్టుకుండననుఁ జెంతనుజేర్చినఁ జాలురాఘవా.

కా. నీతండ్రీ మును సర్వేబద్ధ జలుపక నీ నెల్ల రాజ్యంబు సం
ప్రీతి న్నీడి ప్రయాణమానెడ, "నను న్నివెంటఁ గొంపోవరే
మిఁలోఁగూడ వసింపునప్పుడు వనంచే నా కయోధ్యాపురం
బై తన్ని న్నగించునం చెఱుగరే ప్రాణేశ్వరా"యన్న యా
సీతాదేవి మహాత్తులెల్లపుడు రక్షించు నృముక రాఘవా!

శిశుక్రీడావర్తము

కొప్పర్తి నారాయణమూర్తి, బి. ఏ., ఎల్. టీ., గారు, సాహితీసమితినధ్యక్షుడు

శిశువుల అంటే వారిపట్టుకోవడం కొన్ని సామాన్యతలను బంధును. అందు చూపుచున్న విశేషముగా నుండు. టూటెట్, ఈ కారణముతోనే ఏ క్లిష్ట పని శిశువులందును అవయవచలనమును చూచుచున్నాము. కొన్ని వారములు పెరిగినట్లు యయినను కార్లను చేతులను కట్టించుచును. కాని అది కట్టవలెనను నుద్దేశముతో కట్టెను; దానిలో నిలిచియున్న చుట్టుకున్నవలెను పైకుడికి అవయవ చలనపూర్వకముగా మనకు తెలియజేయును. తనకాళ్లుచేతులు కట్టలు చున్న శిశువునకు మిక్కిలి సంతోషము. చున వాకడకికే తేమాత్రము ఆటలకము కలుగజేసినను అది యేడ్చుచు తనయనిష్టలను జూపును. తిరుగ ఆయాటలమును తీసివేసినతోడనే ఏడ్చుచునని కరహదములను విచ్చలవిడిగ కట్టించు ఆనందించుచుండును.

రెండు మూడు మాసములు పచ్చినపిచ్చుట నోట స్వనిచేయుట కొంతవరకు దానికి పట్టుపడును. అప్పుడు కొన్ని పాటలను 'తా', 'స', 'మొదలయినవానిని తలుచుగ నుచ్చరించుచు నాడుకొను చుండును. అక్షరముల నుచ్చరించునపుడు కలుగుగ్గునివలన దాని చుట్టుకున్నవలెను చూపుట కొకమార్గము కలుగుటచేతనే శిశు వట్టిగ్గుని చేయుచుండును. ఇందు శిశువునకు నియంతోద్దేశమేవియు నుండును.

రమారమి సంవత్సరము గడవనుండు శిశువు ఒకచోటనుండి మరియొకచోటునకు పోవ కొంతవల కలవడియుండును. ఈ క్రింది ఆధారముగ జేసికొని దానిని పలువిధముల పలుమాటులు కట్టియు, ఆ వస్తువును నేలపై కొట్టి అట్లు చేయుటచే కలిగిన శబ్దమున కానందించియు, నాడుకొనుచుండును. ఇప్పుడు శిశువు నవయవచలనము పూర్వమున్నంత విచ్చలవిడిగ నుండును; దానిని కొంతవలకు శిశువు తనవశము చేసికొని యుండును. కరీరము, కన్ను, చెవి మొదలయిన యింద్రియములు చుట్టుకుగా పనిచేయుటయే యాయాడుశిశువుల కానందము. 'అక్క', 'అమ్మ', 'తాత', 'అత్త',—ఇట్టి శబ్దముల నుచ్చరించి ఆస్వనించి యానందింతురు. ఇదియే వారియాట.

శిశువులకు భావనాశక్తియు కల్పనాశక్తియు విక్సృటముగ నుండి మనము గ్రహింపగల్గముగ నుండుమార్గములు వారిని సంచరింప జేయును. శిశువులందరి యిట్టిశక్తి యేమాత్రమయిన క్రియారూపమున స్పష్టపడినపు డాశిశు వాడుకొనుచున్నదని యందుము. "మేము బువ్వాలాట ఆడుకొంటాము" అని శిశువు లనుట మన మెరిగినదే. ఇట్టి శిశువుల యాటలందు చాలవలకు కల్పనముండును. కొంతవల కది ప్రపంచముతో సంబంధించి యుండకపోవు.

శిశువుల కెవరయిన నాటల సేర్పింపవలెనా? ఒకవేళ సేర్పినను అది వారికి రుచించునా? వారివారి యూహనుబట్టి, కల్పనాసామర్థ్య

మునుబట్టి, శిశువుల యాటల సేర్పించుకొందురు. అవియే వారి కావలసిన కరీమగా నుండును. శిల్పి, చిత్రకారుడు, కవి—వీరు శిల్పము, చిత్ర రీతి, కావ్యములయాలమున వారి కిట్టి పట్టు చూపుదుకో యట్లే శిశువులను వారి గూటలయాలమున వారియందలి కిట్టి పట్టుమును స్పష్టపఱతుమి. వారిమనస్సున కామోదము కలుగజేయు నూహను తగు రీతిని తగురూపమున జూపుటకు వారిలందు ని క్లిష్ట పోలిక గలదు. ఆరూపములలో ఆట ముఖ్యమయినది. ఆటయందు స్పృష్టి నుంచి ఆడు చున్న శిశువున కింతేమియు గోచరింపదు. ఆటలూప బాధింపదు. తన యాటయందు తనకు తోడ్పడుచున్నపులే యుప్పటికి తనన్నేహితులు, తనసగ్గసగ్గము. తన యూహప్రకారము ఆడుకొనుటయందే సర్వవిధముల ప్రయత్నించును.

ఎడమచేతిని దొప్పగా పెట్టి అందుండి దేనినో కుడిచేతితో తీసినట్లు నడించి చిన్న స్తంభముపై పూయుచుండ రెండేడ్లన్నరకల్లను చూచిరిని. కుంకుమబరిణనుండి కుంకుమము తీసి యొకరికి బొట్టు పెట్టుట శిశువునుద్దేశము. దీనినే పైకి ఆటరూపమున చూపుచుండెను. ఈయాట యాడునపుడు కుంకుమబరిణి లేదని తలచి ఆటను మాని వేయునా? లేక దానికై ప్రయత్నించునా? అది లేకపోవుట ఆటలక మా, లోపమా? తన కందుబాటులో నున్నవస్తువులనే తనయాటలో కావలసిన ఉపకరణములుగాను, పాత్రలుగాను భావించి తనయూహను చెల్లడిపుచ్చును. కట్టను గట్టముగా భావించి పిల్లలాడుకొనుట గలదు. చిన్నబల్లకు తాడుకట్టి దానిని బండి యని తోలుచుండురు. రెండుగోడలమూలను ఇల్లుగా జేసికొందురు. పరిస్థితులన్ని వారి గూట కనుగూముగ నుండువస్తువులుగ భావించి యాటలాడుకొందురు. ఆయాటలమధ్య ఆయాపరిస్థితులు కేవలము తామనుకొనినవస్తువులే యని గట్టినవ్యక్తము. ఇట్లు శిశువులు తమయాటలయందే తాము లీనమయి, పరిస్థితుల గూటలకమును వారి భావనాదార్థ్యముచే జయించి వానిని తోడ్పడ జేసికొందురు. ఒక్కొక్కపుడు పరిస్థితుల కనుగుణముగ తనయాటలు కొంతవలకు మార్పుటయును గలదు.

ఈవిధమున భావనాశక్తిచే ప్రేరేపింపబడి రూపకప్రదర్శన మందు పాల్గొనుటకు శిశువులకు ఆటలయందుగల యమితోత్సాహమే కారణము. పిల్లి కుక్క వీనిపిల్లలకును కొంతవలకు భావనాశక్తి యున్నప్పటికిని అవి శిశువులవలె పలుపాత్రల స్వీకరించుకొని యాడుకొన జాలవు. గుడ్డపీలికను చూచి దానితో చెలగాటలాడుట కుక్కపిల్లకును, పిల్లిపిల్లకును సహజమే; కాని కుక్కపిల్లి లింకొకజంతువువలె గాని, మనుష్యునివలెను గాని నడించి యానందింపలేవు. ఇతరమును

జులయొక్కయు, జంతువులయొక్కయు చేష్టలను జూపి వానివలె నటించుట శిశువులకే చేతనవును.

కేసలమన్యురూపధారణము శిశుస్వభావమునకు చెల్లును. గుడి లోని దైవప్రతిమ, మహారాజు, రాణి, దుకాణదారుడు, చాకలివాడు, అదియిది యననేల? ఉత్కృష్టజీవనముగలవారిని, అత్యల్పజీవనము గల వానిని, కడు అచేతనపదార్థములరూపముగూడ శిశువు భావమున గ్రహించి యాడును. పువ్వుల నమ్ముచానివలె నొకప్పుడు కేకవేయుచు నటించి యింటనున్నయందరిని జేర్చి,

‘పువ్వులమృత్యు పువ్వులలోయి!

మేలుగులానీ పువ్వులలోయి!

ఎంగో పెద్దవి పువ్వులు

బాగావిడిచిన పువ్వులు

కొనరమ్మా యాపువ్వులు.’

అని యాడును.

ఇక కొంతసేపటికి గడ్డలమూట నొకదాని బుజున వేసికొని, చాకలివానివలె బట్టల నొప్పగించును. మఱియొక కొంతసేపటికి చేతుల మీదను మోకాళ్లమీదను ప్రాశుమ ‘అమ్మా’ ‘అమ్మా’ యని ఆపు లటచునట్లు అటచును. అట్లుచేయునపుడు దగ్గఱ మనుష్యులనుగాని వస్తువులనుగాని పొడవబోవుటయు గలదు. చిన్నచీమ యయి కుట్టబోవుట గూడ కొందఱుశిశువులందు చూచియున్నాము. ప్రమాదసంవత్సరముల యాడుపిల్ల తనజతగాండ్రతో, బనేను నాన్నిని, కచేరుమంచి నస్తానట, మీకు మితాయి తెచ్చి పెడతానట.” అని చెప్పుచుండగా వింటిని. శిశువులభావమున పొందుటకు ప్రపంచముం దెవ్వరుగాని, యేవస్తువుగాని అసాధ్యమైనది కాదు.

పసితనమందు పిల్లలకు వస్తుచలనముం దట్లు ఆసక్తియు అనందము కలుగునో, అటులే రూపకముల ప్రదర్శించుటయందును గూడ వారు త్వరితకాలములో తమ రూపముల మార్చుచుందురు. ఆవువలె కొంతసేపు నటించిన ఆక్రియయందు తన్నహము తగ్గి చాకలివాడుగా మారును. ఒకేదానిపై పుట్టి నిలిచి యుండుట శిశువులచేత గాదు. కాని, వారెదిగనలెదె, అయిదాని సంవత్సరముల వయసు రాను వారు దినమంతయు ఒకేరూపమున నున్నట్లు భావించు నని, నటించు చుందురు. “అక్కా! నేను బొమ్మలను అమ్మినానే; ఆరోజున నీకిచ్చిన బొమ్మ యొక్కడ పెట్టావు?” అని యొకపిల్ల యడిగెను. ఆ పిల్లయే, “పాపాయీ, ఇవాళ నేను నీకు అమ్మిని; నీకు బువ్వ పెట్టి ఉయ్యాలూ ఉప్పుతానే” అని పదిగల పిల్లతో చెప్పుచుండెను. ఒకరోజున, ఆదినమంతయు ‘పాపాయీ’కి సంరక్షణ చేయుటలోనే గడపిన దాపిల్.

పైని చెప్పినట్లు మార్పు అనిన పసివాండ్రకు విక్రీలియిస్తును. ఈకారణముచేతనే యయియుండవచ్చును, వారు అన్యరూపముల గ్రహించినట్లు భావించి నటించుట. వారెప్పుడు రూపమును మార్చి చేయురూపమును పొందినట్లు ఊహించుకో, అప్పుడే వారి పరిస్థితు

లును నూతనరూపమునందు వారి కుచితముని లోచనట్లు మారుచుండును. వారిభావముందు ఏదయిన పనిచేయవలెననియు, అట్లు చేయుటకు వీలుకానపుడు, ఆయా చేతల నటించుటయు మిక్కిలి పసిపిల్లలకుమాడ స్వభావమే. ఏదాదిలోపుపిల్ల దగ్గఱనున్న పాత్ర నందికొని దానిని నోటియొద్ద పెట్టుకొని అందేమియు లేకున్నను త్రాగుట నభిసయించును. వర్షము కురిసి చిన్నగుంటలో, కొంతనీరు చేరినది. దాని చూచినతోడనే వెలుగు జ్ఞాపకమువచ్చినది కాబోలు. పిమ్మట వెలుగునొద్ద బట్టలు నుతుకుట స్ఫురించియుండనోవును. సుమారు మూడున్నర సంవత్సరముల పిల్ల చిన్నగుడ్డను గుంటువద్దకు తీసుకొనిపోయి దానిని ఉతుకుచున్నట్లు నటించును. పుల్లను తీసికొని మరియొక చిన్నపుల్లతో ఫిడేలు వాయిచినట్లు గీయుచు ఏదియో, పాటాడుచు నాడుకొనును.

పిల్లలకు పరులను చూచి వారితోలును బాగాగ గమనించి ఆ రీతుల నభినయించు శక్తియు నాసక్తియు ఎక్కువగ నుండును. పిల్లల యాటలలో చాలవఱకు అభినయ ముంచునను మాట వాస్తవమే; కాని తా నట్లు అభినయించుచున్నట్లు వారెఱిగి యుండుట, ముఱు కొంత కాలముమాత్రము అట్లు వారికి తెలిసినయెడల ఆటలయందలి సారమంతగ్రహించి వారంతగ నానందింపరు. అయినను ఈసందర్భమున నింకొకటి యోచింపవలసియున్నది. గాజుల నమ్మువానివలె నటించు పిల్లవానికి వానివద్ద నిజమయిన గాజులు లేవనియు, తానిచ్చునవి గాజులు కావనియు, తాను పుచ్చుకొనునవి నాణెములు కావనియు తెలియకుండునా! నయకు కొంత వచ్చినవారికి తాము ఆట నాడుచుంటిమనియు నిజమయినచేత చేయుట లేదనియు తెలియును. ఇట్టిపిల్ల లేదయిన వారితో వారే, అనగా ఒంటరిగా నాడునప్పుడు పెద్దవా రెవరయిన చూచుచున్నట్లు తెలిసినచో నవ్వి సిగ్గుపడుదురు.

పిల్లలు ఆటలాడుట వారి యానందమునకు గాని ప్రదర్శనము గావించి యెరులమెప్పు షడయుటకు గాదు. తన యూహలకు సరిపోవునట్లు వస్తువుల నమర్చి యుంచి వానితో తాము సంబంధము కల్పించుకొని వానిని తమకు తోడ్పడునటులు చేసికొనుటయే వారి యానందమునకు కారణము.

చిన్నపిల్ల కొట్టి నాటకముల నాడునపుడు నియమితరంగములతో గాని యువకరణములతో గాని వారికి పనిలేదు. కొంతమంది పిల్లలు కలిసియాడునపుడు తగుపాత్రధారు లుండురు. అట్లు లేకున్నను నాటకమున కభ్యంతరము కలుగనేరదు; ఏలన ఒక్కొక్కచే మట్టుప్రక్కల నున్న వస్తువులలో కొన్నిటిని పాత్రధారులనుగా భావించి మఱికొన్నిటిని వలయునుపకరణములనుగా నుపయోగించి తానే నూత్రధారుడయ నాటకమంతయు జరపుకొనును. ఇట్లు ఒకేపిల్ల నాటకమంతను ఆడుటకు కల్పనాశక్తి విక్కుటముగా కావలెను. తా నొక్కతయే ఒకమూల మార్పుండి రెండు పాదములు పొయ్యివలె దగ్గరగా వేర్చి దానిపై ‘ఉత్తురై’బువ్వను వండి ‘ఉత్తురై’ అతిథులకు వడ్డించు

అమ్మ! నే నాడుకొను చిన్నమృత్యోటి,
నాడుమక్కుపిల్లను చూసి నవ్వుతుంది.
కణ్ణిముక్కలతో దీన్ని కట్టిరంట!
మక్కు కాదంట చూడవే! ఒక్కమాటు.
పిచ్చి పట్టింది కాబోలు పిల్లకిప్పు!
ఇంత మంచిది యుంటుండె యొక్కడైన?
అస్తమానము నాకేసి చూస్తు ఉంది,
కళ్ళ మాయనె మాయదు కాస్తయైన,
నేను లేకుంటే పాప మెంతేను నేపు,
గొల్లు వని యరుస్తుంది నాపిల్ల, కాదే!
బుల్లి దించుక్క యీమక్కుపిల్ల నాది
లే దిలాంటిది చిన్నకు లేదు కాద!
అమ్మ! నే నాడు నింక చిన్నమృత్యోటి.
మక్కుపిల్లంటే దానికి పెక్కిరింత
పట్టి లాగుతుండే దీన్ని గట్టిగాను.
పాప మాకలి అవుతుంది పాలు దీని
కడుపు నిండాను పోయ్యవే! కన్నకల్లి!
కణ్ణిముక్కలతో దీన్ని కట్టిరంట,

కుక్క కాదంటూ చూడవే, ఒక్కమాటూ;
అమ్మ నే నాడ నింక నిన్నమ్మనోటి!

పైని చెప్పబడిన యింకను స్త్రీయంతములకు ఈ పద్యము
దృష్టాంతముగ నెట్లును.

ఇంత ప్రమాదిష్టలయి సంవరించు పవనములను కొన్నిక్షణ
ములలో నొప్పులయందు నిర్లక్ష్యభావమును జూపుటయును గలదు.
ఆతరుణములందు బొమ్మల పెట్టెలనున్న నచ్చట పారవచ్చి యుం
తురు. బొమ్మలు సజీవులు గావనియు, నాటకమువులనియు రానురాను
శిశువు లవ్వవచ్చును తెలిసికొందురు కాబోలు. తెలిసికొన్నను, వాగీ
విషయమును గాగగ గ్రహించి యిదిహాకున్న తమయూహలను
మార్చుకొనుటకు తగుకాలము కొన్ని సంవత్సరములు జరిగినగాని తట
స్థింపదు. శిశువులకు ప్రప్రథమమున బొమ్మలయందు పూర్ణ విశ్వాస
ముండును. పదప వారసుమానవశమందురు గాని విశ్వాసమును పూర్తి
గ పోగొట్టుకొనరు. ముమారు పది వత్సరములు గడిచినపిమ్మట బొమ్మ
లపై జమము గ్రహించి వాని నంతగ జేర్చుకొనరు.

ప్రపంచమందలి ప్రతివస్తువునకును స్వతంత్రముగా వర్తించు
శక్తి గలదనియే శిశువులయూహ. కదలుచున్న బొంగరమును ఆపుట
యందు వారికుత్సాహము. ప్రాతుడున్న చీమను జూచిన దానిచలనము
నాప జూతురు. కదలకుండునన్న వానిని కదపబ్రయత్నింతురు. తమ
యిష్టము నచ్చినటుల ఇతరవస్తువులను వర్తింపజేయుటకు విక్రీలి
ప్రయత్నింతురు. అట్లు చేయగల్గిన విక్రీలి యానందము, చేయలేక
పోయిన వారు చిన్న పోయినమోముతో నుందురు. ఇతరవస్తువులను
స్వాధీనపఱచుకొనుట వారి యాసక్తి.

కొంతకాలము జరిగినపిదప ఆటలయందు తోడివారితో పంచి
మువేసికొని వారిని గెలుచు నుద్దేశముతో వర్తించుటకు వారు మొదలి
డుదురు. ఈ యుద్దేశమయినను చాలకాలముండి; ఆట ముగియక
పూర్వమే ఊణించిపోవును. ఇద్దఱు పిల్లలు పంచము వేసికొని పరు
గిడుదురు. కొంతమార మరిగిన నొకపిల్ల చెనుకబడును; అయినను
ముందుపోవుచున్న పిల్ల పోవుట మానక పరుగిడుచునే యుండును.
పరుగిడుటకు గెలుచు, నుద్దేశము కారణమయినను, కొంత
సేపయిన పిమ్మట ఈయుద్దేశము పోయి, పరుగిడుట శేవల ముద్దేశ
రహితమైన యాటగా మారును. పంచమున గెలువలెనన్న ఆసక్తియు
పూనికయు తగ్గిపోయి ఆటగా పరుగెత్తుటయందు పూనిక హెచ్చును.
ఇట్టిపూనికయు తగ్గిపోయి ఆటగా పరుగెత్తుటయందు పూనిక
హెచ్చును. ఇట్టిపూనికమాలమున తమ యవయవములను, చుట్టుప్ర
క్కల నుండు వస్తువులను శిశువులు స్వాధీనపఱచుకొను చుండురు.
ఇందు వారిశక్తి హెచ్చినకొలది నూతనవస్తువులనుగూర్చి ఎక్కువగా
తెలిసికొనవలెనని కుతూహలము హెచ్చును. శిశువులు జ్ఞానమును
సంపాదించుటలో నిది యొకముఖ్యమైనమార్గ మని వేఱుగ చెప్పనవ
సరము లేదు.

ఇదికాకు చెప్పబడిన యంతములబట్టి శిశువులకు ఆట లెల్లపు
డును ఆహ్లాదకరముగని నుండుననియు, హాస్యాపేతము లనియు తల
చెడి రేమో, అట్లు గాదు. పిల్లలకు 'బూచాచా' ఎంతోయంతకరముగ
నుండును! అయినను వానిని వారియూటలయందు పిల్లలు సూచించుట
మామదుం? దయ్యములు, రాక్షసులు, దొంగలు, అగణ్యము మొద
లయినవి వారికి భీతిని కలిగించును. ఇట్టివానికిని ఆటలయందు తా
విత్తురు. పిల్లలయందలి భావముల నేది యెక్కువగ కదల్చి యుప్పొంగ
జేయునో దానియందే వారి కాసక్తి; ఏభావము జనించినను సరియే.

అందుచేత నేదయ్యములనుగూర్చి తేల్చుపుక్కిరిస్తే ప్రరాణములందు
శిశువులకు నిర్మక యెక్కువ. ఆటయందు 'ఆవు'గా భావింపబడిన
పిల్ల సామంపవచ్చిన, నాటలోనివారు నిజముగా ఆవుసామంపవచ్చిన
ఎంత భయపడుదురో, అంతభయమును సాందుదురు.

పెరుగు నమ్మునానివలె నంటించుచున్న పిల్లవాడూ, ఎంతయో
క్రమపడుచు, అతిబాగ్రత్తగా స్వల్పవిషయములలో గూడ వానివలెనే
యాచరించుటకు ప్రయత్నించును. నెత్తిపై నున్నతట్టను పట్టుకొను
టలో నేరి, నడచుటలో నేరి, కేకవేయుటలో నేరి, ఎల్లవిషయము
లందును వానివలెనే చేయుట కెంతయో యోచించి వర్తించును. ఇది
సులభమా? హాస్యమా? శేవల ముల్లాసదాయకమా?

పైని ఉదాహరించినవిషయము లన్నియు సామాన్యముగా ప్రతి
శిశువునకును వర్తించినను, ఏయిడున శిశు వెట్టియూట లాడు ననువిష
యము దానిపై జమమునబట్టి యుండును.

శిశువుల చేష్టలందు మనకు అత్యద్భుతమును గొల్పివిషయము
నొకదానిని చెప్పనలసియున్నది. కదలికగలప్రకృతియందలివస్తువులు
తనవలెనే యాట లన్న కుతూహలము కలదనియు, తన చెలికాండ్రే
యనియు, తన్ను ఆడుకొనుటకు పిలుచుచున్నవనియు భావించును.
ఇట్లు భావించుట యుద్దేశపూర్వకముగ కాకున్నను, మన కెంత
హృదయరంజకముగను, ఆశ్చర్యముగనుఉండునో యింతయోచించిన
చాలును. ఈ క్రిందిపద్యములు ఈ విషయమును స్పష్టపఱచుచున్నది.

అమ్మ, చూడనె ! ఆడుకొనుటకు

పిలచు చున్నవి చెల్లివచ్చెద.

ఆకు లల్లల లాడుచున్నవి

చేతపైగల చేయుచున్నవి! అమ్మ!

పిల్లగాలులు మెల్లమెల్లన

తాకి పోవును త్వరగ రమ్మని! అమ్మ!

ఆకసంబున ఆతురముగా

మెలగుచున్నది మేఘ మల్లద ! అమ్మ!

చెట్టుపై నవె పిట్టలున్నవి

రమ్మ రమ్మని రనమునేయుమ! అమ్మ!

నాడు రాకకు నమ్మకముతో

ఎదురు చూచును ఇనుడు మింటను! అమ్మ!

చెఱువులోపలి చిన్న కెరటము
కదలుచున్నది ముసము కెందుచు|| అమ్మ||
ఘుమ్ము ఘుమ్మును కమ్మతావుల
పొల్పు జూపును పువ్వు లెంతయో|| అమ్మ||
ఇంతిమండయూ ఎంతసేపుగ
వేచియుండిరో ప్రేమతోచుతి ! ||అమ్మ||
వీని కేరక నేను మాత్రము
ఇంటునుండుట వల అమ్మగో? ||అమ్మ||

* * * * *

గాలి

నాలోడ నాచును న న్నాడనీరు
సన్న ముట్టుచునుండు నాకంట ఒడరు
చెట్టచాటున నుండి చెంతకు వచ్చి
ప్రాద్దున లేపును ముద్దుల బెట్టు
పవళించు సమయాన పాడుచు విసరు
ఎండవేళను నైన నెగురుచు వచ్చు
నను జూచి పోవంగ కనులారగాను
పడవడ మాకుచ్చు వానలో దడిసి
చదకుచు వచ్చును బెడఁచి పోవ
మేఘాల దరుమును మెట్టులపైకి
సంతోషమును గూర్చు చాలగా నాకు
పడుచు లేచుచు వచ్చు నడిరేయి నైన
భ్రాంతి పుట్టినయపుడు పాప మాగాలి
గట్టిగా దానిని పట్టుకో జూడ
మాయమైపోవును మంత్రించినట్లు!

నిజముగా జరిగినరెండుకథల నీక్రింద చెప్పుచున్నాను. వానిని
బట్టి శిశువులకు ఆటలయం దమితకుతూహల మని తెలియవచ్చును.

అయిదుసంవత్సరములబిడ్డ గంతులువేయుచు చెలికాండ్రతో
నాడుకొనుచుండ, వానితోలి ఆటల తెలియమిచే అల్లరి యని యుద్దే
శించి, “అబ్బాయీ, చూడరా, కాంటం అల్లరి చేస్తుంది” అని తన
పెద్దకుమారుడొ, ఇరువదిసంవత్సరముల వయసు గలవానితో ఫిర్యాదు
చేసెను. ఆతడు వచ్చి బిడ్డను చేయిపట్టుకొని తాను చదువుకొను గది
లోనికి తీసుకువెళ్లి కూర్చోబెట్టి ఇంక ఎప్పుడయినా అల్లరిచేశావంటె
గుంటేలు తీయిస్తాను, జాగ్రత్త. మాట్లాడుకుంటా అలాగ మాకోప్పి.”
అనిచెప్పి తాను పుస్తకమును చూచుకొనుచుండెను. గండునిమిషములు
మాత్ర మట్లు కూర్చుని “అన్నా, గుంటేలుతీస్తాను, వళ్ల నిస్తావా?” అని
మిక్కిలి అమాయకముగా పిల్ల అడిగెను. అన్న గారు నవ్వి, ముద్దుపెట్టు
కొని, వెళ్లి యాడుకొమ్మని బిడ్డకు కలవిచ్చెను.

నేను నాన్నేహితులు నొకయంతమునుగూర్చివర్చించుచు గదిలో
కూర్చునియుండ బిడ్డ (మాడున్నరవీండది) వచ్చి అలమరులోనున్న
పుస్తకాలను కదపి క్రింద వేయుచున్నది. నే నాబిడ్డపై కొంచెము
కోపపడితిని. అంత నాన్నేహితుడు నన్ను జూచి, “పిల్ల అంటే నీకు
యెక్కువగారాము. కొంచెము భయంచెప్పకపోతే నెత్తెక్కి తొక్కు
తుంది” అని నన్ను నెపపెట్టినాడు. నే నాతని తో “ఏలా భయం
పెట్టాలో నాకు తెలియకుండాఉంది. నీవు కొంచెం భయంచెపుమా!”
అని కోరితిని. అప్పు డాతడు కళ్లు గామెడు, ముక్కుమూరెడు, మొగము
బెత్తెడుచేసికొని కోపమునునటించి బిడ్డనులాగి క్రిందకూర్చోబెట్టి చేతుల
ముడిపించి “అల్లరిచేస్తే తన్నేస్తాను చూడు, కదలకుండా కూర్చో” అని
ఆజ్ఞాపించినాడు. పిమ్మట మేము తిరిగి వాదములోనికి దిగితిమి. బిడ్డ
చెప్పినరీతిని కూర్చున్న దేగాని దృష్టిమాత్రము అలమరుపైనే యున్నది.
రెండునిమిషములు కూర్చున్నట్లే కూర్చుని, “నా కాచిన్న పాత్రకం
ఇయ్యవ్రా?” అని ప్రేతో చూపి యడుగుచునే లేచి అలమరువద్దకు
పోయినది! తనకత్తియందు హెచ్చునమ్మకము గల్గియుండిన నామిత్రు
డును విరుగబడి నవ్వసాగెను.

వ ర్ష ము

శృంగారకవి సర్వారాయఁడు గారు

నెప్పుది రాతి కల్లరును నిద్దరవోయినవేళ నాకస
మిమ్ముల నిర్మలం బయి రహింప నదంతటివింతో? చీడబుల్
గ్రమ్ముచనంత వాయువులు ఘుమ్ముని వీవగరేచిమేఘబృం
దములు కాలుగ్రమ్ముకొని తామరతంపర లై తళ తళల్
గ్రుమ్ముర గర్ల భేదనమా గూర్చు నెళప్పెళ్ల లుప్పలిల్ల గ్రీ
మ్మును నడంప చాడిగొనుచందమునం జెలరేగి కాయమా

నమ్మున పొట్లకాయలగణమ్మున ధారల పెల్లుగట్టి భాం
డమ్ములఁ ద్రిమ్మురించిన విధమ్మున నిమ్ముహియెల్ల నింది ఘం
ద్ర మొప్పవరించి వెల్లువపరంపర మేలును గీడుఁ గూర్చి తా
నిమ్ముకు నీరుపోసినటు నెమ్ముది నుండినయంత లేచి భే
కమ్ములు కంఠము ల్లిలిపి గాఢరమ్ము లానర్చుకాడ హ
ర్ష మొప్పవరించె విప్రవిసరమ్ముల వేదనినాదబైభవం,

వర్ణ వికాసము

చిల్లరిగె శ్రీనివాసరావు గారు

వర్ణ భేదమునుగూర్చి యనేకదురభిప్రాయములు ప్రబలి యున్నవి. దానినిగూర్చి చిక్కదీసి తెలియబరచుటకుఁ బ్రయత్నించు ప్రతివారును మఱింతచిక్కును గల్పించి పోవుచున్నారు. మనువు ప్రధానముగ నాలుగు వర్ణములను గూర్చి చెప్పుచు సంకరజాతులు వీనినుండి క్రమ క్రమ సంయోగమువలన గల్గినవని చెప్పుచున్నాడు. ఈ మాటలు కేవల రూఢములుగఁ దీసికొనిన యెడల సంఘములోను సంయోగముకంటె దుస్సంయోగ మెక్కువగ నున్నట్లు బోధపడును. మనుస్మృతి యందు ఒక్క యదాపారణ తీసికొందము. చండాలుజాతి సంకరజాతి యని మనువు చెప్పినాడు. బ్రాహ్మణస్త్రీ యందు శూద్రపురుషునికి కల్గిన సంతానము చండాలుడని చెప్పియున్నాడు. ఈ భారతదేశమునందు ప్రస్తుతము అయిదవవర్ణము సంపములు లేక చండాలురున్నారు. మనువు చెప్పినమాటయే సత్యమనినయెడల ఎంతమంది బ్రాహ్మణసన్యలు శూద్రసంకరమును పొంది యున్నారో? యోచించిచూడఁడు. కాస్తన స్మృతికారకులయొక్క వచనము రూఢముగాఁ దీసికొనఁ గూడదని స్పష్టముగా కనఁబడుచున్నది. ఇట్టి వాక్యము నేబ్రాహ్మణుడును దనకు గౌరవముగాఁ దీసికొనఁడు. ఎక్కడనైనను ఒకటిరెండు లేక కొన్ని దుస్సంయోగము లుండిన నుండవచ్చునుగాని కేవల మొకసంఘ మంతయు నటు లుదయించినదని చెప్పవచ్చునా?

ఈ వర్ణ భేదమును గూర్చి స్మృతికారకులును వాఖ్యానకర్తలును దప్పుచెప్పటకుండ నవీనవిద్యావంతులును ఈ కలవరమునకు కొంతకారకు లగుచున్నారు. ఆర్యులెప్పుడో మధ్యయేషియానుండియో మఱి యెచ్చట నుండియో భారతదేశము బయటనుండి దండెత్తివచ్చి నారని సిద్ధాంతమును పాశ్చాత్యులు ఈమధ్యకాలమున బయలుదేఱఁదీసినారు. ఆ పాశ్చాత్యులయొక్కశిష్యులైన మనమండలమును కొంతతెలిసియు కొంతతెలియకయు ఆ భ్రమలో పడిపోయినాము భారతదేశములో పుట్టి యుత్తమవర్ణములోనికి వచ్చుట యసాధ్యమని మనకండఱకును

ఒకపిచ్చుపుట్టినది. మనలను పరిపాలించువారు నేడు శీతల దేశవాసులైనందువలన ప్రాచీన కాలములో నెల్లప్పుడును శీతలదేశవాసులే వీర్యవంతులనియు అట్టివారినుండియే నాగరికత యద్భవించినట్లును మనము భ్రమపడుచున్నాము. స్వగ్రీయ బాలగంగాధరతీలకుగారు ఆర్యులయొక్క ప్రాచీననివాసము ఉత్తరభూవమునొద్ద నని రుజువు చేయుటకు ప్రయత్నించినారు. ఆరుజువును గూర్చి ఇక్కడ విమర్శించుటకు అవసరము లేదు. అది సత్యమైనను బ్రాహ్మణ నాగరికతమాత్రము ఈదేశములో ప్రబలినదనిచూపింపవచ్చును. ప్రాచీన కాలములో మానవసంఘముములు భూమిని అంటిపెట్టుకొని యుండక పశుపాలక వృత్తిలో నుంి యొకదేశములోనుండి ఇంకొకదేశములోనికి ప్రసహించుచుండెడివి. కావున భారతదేశమునకు బయటనుండి యేసంఘములైన వచ్చియున్నను, అదేవిధముగ భారతదేశమునుండి సంఘములు బయటకుబోవుచుండెడివి. ప్రాచీన గ్రంథములగు వేదములందు ప్రాచీన కాలమునాటి సమస్తనాగరికసంఘములయొక్క విజ్ఞానము నుండియండవచ్చును. వేదములు వేదవ్యాసునిచే క్రోడీకరింపబడినవని కూడ మనము చెప్పకొనుచున్నాము.

ఈ ఆర్యులదండయాత్రనుగూర్చి పాఠశాలల యందు చదువుకొనినందువలన బ్రాహ్మణులు భారతదేశము నుండి వచ్చి ఈదేశీయులపై సాంఘికముగ నత్యాచారము చేయుచున్నారను నభిప్రాయము ప్రబలుచున్నది. ఈ యభిప్రాయముచే బ్రాహ్మణులు నిష్కారణముగ గర్వపడుచున్నారు. తక్కినవర్ణములవారు వారియెడల నిష్కారణముగ ద్వేషపూరితు లగుచున్నారు. ఈ యార్యులదండయాత్ర మిథ్యయని యెఱుంగుటకు నేను భారతీయులను సవినయముగ ప్రార్థించుచున్నాను.

వర్ణ భేదము హిందూదేశములో ఆధ్యాత్మిక ఉత్తమసృజనమను ధర్మముమీఁద నాధారపడి యున్నదని హ్యవెల్ చెప్పుచున్నాడు. వర్ణ భేదము ఆధ్యాత్మికోత్తమ సృజనముమీఁదనే కాదు ఆధిభౌతికోత్తమసృజనముమీఁదకూడనాధారపడియున్నదనిమనము

చెప్పవచ్చును. భరిరముఖువై ఖిలక్షణములను పరీక్షించి చూచినప్పుడు ఉత్తమకులములందు అధమకులలక్షణములును అధమకులములందు ఉత్తమకులలక్షణములును గాంచుచున్నవి. ఇది కేవలము ఆశ్రమసంయోగమువలన నని హ్యవేల్ చెప్పినట్లు చెప్పటకు వీలులేదు. ఈ యుత్కృష్టనిష్కృష్టలక్షణములు ఒక సంఘమునందే వధూవరుల నేర్పాటుచేయటయందు చూపబడినది. ఎంత నీచసంఘమునైనను జాగరూకతతో వివాహసంబంధములు జరిపినయెడల నుత్తమరూపవిలాసములు సంతానమునందు కనబడునట్లు చేయవచ్చును. వ్యక్తిముందును శశువులందును సత్సంస్కరముచేత నుత్తమజాతులను బుట్టించుట లేదా? అటులే జ్ఞానముగల మనుష్యులందు తగు జాగరూకత తీసికొనినయెడల నుత్తమరూపలావణ్యములు వచ్చునట్లు చేయలేమా? చేయవచ్చును. మనుజులందును శశువులందును వలెనే రూపమే కాదు ముఖ్యము; గుణముకూడ ముఖ్యమే.

ఇక చిత్తవైఖరిని పరీక్షించి చూచినపుడు ఉత్తమవంశసంతానములందు కొన్నిచోట్ల నధమలక్షణములును అధమవంశసంతానముందు కొన్నిచోట్ల నుత్తమలక్షణములును గాన్పించుచున్నవి. దీనికి కారణము కేవలము కర్మ యనియే మనవా రెంచుచున్నారు. అది కావచ్చును కాకపోవచ్చును. పూర్వజన్మ విచారణలోనికి మనము ఇప్పుడు పోజాలము. కాని ఈ జన్మలో మనకు తెలిసినంతవఱకు మంచిగుణములు సత్సహవాసమువలనను దుర్గుణములు దుస్సహవాసమువలనను గలుగుచున్ననని మనము చెప్పవచ్చును. సహవాసము అనగా పరివేష్టనము. మనుజుడు కేవలము జననీజనకులయొక్కసంతానమే కాదు; సమాజసంతానముకూడ నైయున్నాడు. తనచుట్టు నున్నవారియొక్కగుణదోషములు మనుజునికి కొంతవఱకు అంటును. అయితే మనుజుడు వానిని కొన్నియెడల నతిక్రమింపగలడు. ఆసంగతి వేటువిషయము. మనుజుడు తల్లిదండ్రులకు బుట్టి శక్తి చాతుర్యములందు తల్లిదండ్రులను అతిశయించికూడ ఒక్కొక్కప్పుడు పోయినట్లులే, సమాజసంభ్రంశనను ఒక్కొక్కప్పుడు సమాజము నతిశయించికూడ పోగలడు. ఒక్కొక్కప్పుడు క్రుంగికూడ పోవచ్చును. మనుజుని విషయములో నాకారణములన్నియు నరయుట మనకు సాధ్యము కాదు. మనుజుని చిత్తమును మంచిగాని చెడ్డకుగాని

చలింపజేయు యావత్తు రహస్యవృత్తాంతములను మన బహిరంగమైన లెక్కలోనికి రాదు.

అయితే భౌతికరూపమున దాగాని చిత్తరూపమునందుగాని మనదేశములోని ప్రాచీనకాలపు పండితులు ఉత్తమస్వజనమును గూర్చి విశ్వాభూర్వకముగా బ్రయత్నము చేసినట్లు మనస్సంగములందు గాన్పించుచున్నది. సాశ్వాస్యదేశములో సహజకాలమునందు ఉత్తమస్వజనమును (Eugenics) గూర్చి సర్ ఫ్రాన్సిస్ గిల్బర్ట్ అను పండితుడు విశేషముగా పరిశోధనచేసినట్లు తెలియపర్చబడుచున్నది. ఈయన ఉత్తమస్వజనమును గూర్చి మన వారలుచేసిన ప్రయత్నము పూర్తిగా కొనసాగినదా కొనసాగుటకు సాధ్యమాయనుమాట వేరు. దానిని గూర్చి నే నిప్పుడు విమర్శింప దలచుకొనలేదు. ఇట్టి ప్రయత్నమునందు చాలా కష్టము లున్నవనుమాట సత్యమే. త్రాగుబోతులును దొంగపక్షితులును సంసారము చేయుటవలన నీచసంతానమును బడయుచున్నారు గావున నట్టివానిని సంఘము నభివృద్ధిచేయకుండ కట్టుబాటలు చేయవలెనని సర్ ఫ్రాన్సిస్ గిల్బర్టు చెప్పుచున్నాడు. ఇది పూర్తిగా కొనసాగించుట కష్టము. సందేహము లేదు. ఆసంగతి మనకు ప్రస్తుతవిషయమున కనసరము లేదు.

కాని మనసంఘములో నట్టి యుత్తమస్వజనమును దృష్టియందుంచుకొనియే బ్రాహ్మణులు సంఘమునుండి వేరుపడియున్నారు. వారు కొంతవఱకు మద్యమాంస నిషేధమువలన నుత్తమస్వజనము సేయగల్గిరి. వారు సంఘములోనుండి పై నిషేధమువలన వికాసము పొందిన వారమని జ్ఞానముంచుకొన్నంతకాలమును సంఘములో నొకశాఖగా సంఘము నంటిపట్టుకొని వారున్నారు. కాని వారు రానురాను తమసంబంధమును మఱచిపోయి పైనుండి అనగా భారతవర్షముబయటనుండి గాని బ్రహ్మముఖమునుండి గాని వచ్చినామని భ్రమపడి తమబలమును తేజస్సును గోల్పోయిరి. ఒకచెట్టుయొక్కపుష్పము దానికే జ్ఞానమున్నయెడల తనకళ యంతయు వేళ్లనుండి వచ్చుచున్నదని తెలిసియుండవలెను. చెట్టు నంటి యున్నప్పుడే పుష్పముయొక్క పరిమళమును ప్రకాశము నున్నది. చెట్టునుండివిడివడిన నది తనలావణ్యమును గోల్పోవును. ఆవిధముగనే సంఘములోని యన్నివర్ణములవారు ఒక్కపోషకరసముచేతనే పెంపబడుచున్నారు. ప్రస్తుతము అన్నివర్ణములవారును ఒకరితో నొకరు సంబంధ

బాంధవ్యములు మాని విడిచి యుండుటచే నెకరిపై నెకరు పరాశ్రయజన్మతై యుండి యత్యాచారములు నలు పుకొనుచు పరస్పరాశనకారకు లగుచున్నారు.

ఈ యుత్తమస్వజనముకొఱకు చేసిన యత్నము మనకు మళయాళ దేశములో నిష్పతికిని కనబడుచున్నది. ఇట్టి ప్రయత్నము ఒకప్పుడు మనభారత దేశమునందంతటను నుండెనని చెప్పటకు దృష్టాంతము లున్నవి. కాని ప్రస్తుతము మన మాయాచారములను అర్థముచేసికొన లేకపోవుటచేత నది బ్రాహ్మణులు నెలకొల్పినయత్యాచారముగా గాన్పించును. మళయాళ దేశములోని బ్రాహ్మణులు దానియర్థమును గ్రహించజాలక తాము నాయరు సంఘమునకు భిన్నులమనియు నాయరులపై తా మత్యాచారముచేయనధికారమును సంపాదించితిమని తలంచుచున్నారు. నాయరులు సంబూరి బ్రాహ్మణులు భిన్నజాతివారై తమ్ము వశముచేసికొని యట్టిదురాచారమును దెచ్చి తమపై బలవంతముగా వేసి నారనియుఁ దలంపవచ్చును. కాని ఇది యథారము కాదు. బ్రాహ్మణనాయరు లిద్దఱును ఒక్కజాతివారిపైన జెప్పిన యుత్తమస్వజనమును దృష్టియందు పెట్టుకొని యాయాచారమును మొదట పెట్టియుండిరి. కాని రాను రాను దానియొక్క యుద్దేశము చేడిపోయినందున నది దురాచారముగా పరిణమించినది. కాని వర్ణభేదమును గూర్చి విచారించినపుడు మొదట కొన్ని నాయరుజాతి యందలి యుత్తమతరగతులవారే సంబూరి బ్రాహ్మణులుగా వికాసము నొందియుండి రని మనము చెప్పవలసి యున్నది.

ఈ యుత్తమస్వజనమును దృష్టియందుంచుకొని యే సమస్తప్రాంతములలోని వారును తమతమ సంఘములనుండి యుత్తమవర్ణములు అనగా వైశ్యక్షత్రియ బ్రాహ్మణవర్ణములను వికసించజేసికొనిరి. ఆ కారణము చేతనే ఒక్కొక్క ప్రాంతములో వేఱువేఱు వైశ్యక్షత్రియ బ్రాహ్మణశాఖలు గాన్పించుచున్నవి. పంచద్రావిడ బ్రాహ్మణులును పంచగౌడ బ్రాహ్మణులును ఇంకను సారస్వతచిత్పావనులును మొదలగు బ్రాహ్మణులును ఇంక

ననేకనాడిభేదములున్న బ్రాహ్మణులును పరీక్షిగ విచారించినయెడల తక్కువవర్ణములనుండి వికాసము పొంది నట్లు గిల్పించుచున్నది. ఈ బ్రాహ్మణులు ఒకప్పుడు తక్కినవర్ణములతోపాటు మద్యమా సములు పుచ్చుకొను చుండునట్లు మన గ్రంథములందు కాన్పించుచున్నది. అంతేకాక గొప్పప్రఖ్యాతి వహసిన బ్రాహ్మణులును శూద్రయోనులందు పుట్టినట్లుల గాన్పించుచున్నది. ఈ సంగతులన్నియు నిక్కడ నేకరుప్రవృత్తిన గ్రంథబాహుళ్య మగును.

మద్యమాంసనిషేధము మంచిదైనను, అట్టి నిషేధము పూర్తిగ తమసంఘమునందు నెఱవేఱుటకు బ్రాహ్మణులు చేసినయేర్పాటులు కడు లెస్సైనవైనను నేడు దానిరహస్యము నెరుగనికారణమున బ్రాహ్మణులును బ్రాహ్మణేతరులును వేరువేరైరి. ఈవిధముగానే బ్రాహ్మణులు తరువాత తక్కినవర్ణములవారును పూర్వ మొక్కసంఘమైనను వేరువేరుగ చీలిపోయి తమతమ వర్ణములమధ్య నభేద్యమైనగోడలను నిర్మించుకొనుచు న్నారు. మన ప్రాచీనగ్రంథములను బట్టి చూడ ఒక వర్ణములోనిపురుషుడు తనకంటె తక్కువవర్ణపుస్త్రీని వివాహము చేసికొనవచ్చునని యున్నది. ఈకాలములో సంతమాత్రము అవకాశమును లేదు. రానురాను వర్ణభేదముయొక్క కఠిన్య మెక్కువగుచున్నది గాని తక్కువగుట లేదు. దీనికి కారణము వీరందఱును ఒక్క కడజాతినుండి వికాసముపొందినామని యెఱుంగక ఎవరి మట్టుకు వారు ఆకాశమునుండి యూడిపడితి మని యనుకొనుచున్నారు.

గుణకర్మలవలనను విద్యాధనములవలనను వచ్చు వర్ణభేదము పూర్తిగ మానవజాతినుండి పోవలె నని నాయుద్దేశమును గాదు. పోలనని నాయభిప్రాయమును గాదు. కాని వ్యక్తులు తమగుణకర్మలయొక్క ఫలాఫలములను సులభముగ ననుభవించుటకు సంఘమునందవకాశ మింతకంటె చాల ఎక్కువ యుండవలయు నని నేను చెప్పుచున్నాను.

స్వరణ

శ్రీమాన్ బాలకవి, ధూపాటి - కొండమాచార్యులు గారు

నవరత్నమాల

ధౌరదయాని నీసమయచంద్రికలక్ యమునాస్రవంతికా
తీరమనందు సైకతపు తిన్నెలపై మురళీమనోజ్ఞగీ
తారసూక్ష్మలో నెఱుప తన్మయతక్ గృహముల్ త్యజించి గో
పీరములల్ నిను న్వేషక వేసరిరంట! నిజంబె? మాధవా!

సీ. నవనీలనిరదనప్యవిలాసముల్,
తనువల్లి యెల్లెడఁ, దనరఁజేయ
రవికసోదీప్తమా రమ్యాంబుకామల్లు
బర్హి బర్హ పుకళల్ పరఁగదండ
కారసమ్రాజ్ఞిమాచంద్రికబింబముబాలి
వదనంబు వెలుఁగొంది వజ్రులదండ
విశ్వమౌఘాహూ వేణునినాదంబు
జగమెల్ల నిండి హర్ష మనోసంగ
ఏది మఱియొకసారి వాయొంపు మంచు
రాధ పలుమాటు నిన్నుఁ బ్రార్థనము నేయ
గోపగోపీజనంబులు గోగణములు!
పారవశ్యతఁ జెందగాఁబ్రాడినావె!

మ. అలరుండేనియ లానునట్టిమధుపం బాలాపము ల్కూని ని
శ్చలమై యుండ వసంతకోకిల స్వభాసంగీతము ల్వేడి కే
వలసాగ్ధ్యంబు వహింప గోపరమణీభావంబు లుప్పొంగ స
ల్లలితంబా మురళీరవామృతము నెల్లకా దిక్కుల న్నింపితే!

గీ. వేణునినదంబు వినివంత జెట్టియగుచు
అల్లనాఁ డయ్యె; రాధ! చంద్రాతపమున,
బృందలో నెల్ల నినుఁగూర్చి చెడకనంట
కుశలినాడవే! యెఱుంగవే! విరహబాధ!

సీ. చెన్నమొడ్లల మ్రొంగ వేంచేసినప్పుడు
దొంగలలో గజదొంగ వైతి

మకరిప్రాణము దీసి మఱేభరాజంబుఁ
గాపాడి యార్తరక్షకుడ వైతి
మోహితాఖిలగోపముగ్ధలక్ దనియించి
కరుణించి రసికశేఖరుడ వైతి
తిగ యుక్తిచేత యుద్ధమునందు దుష్టులక్
సమయించి లాకిలోత్తముడ వైతి

గీ. అన్నిటను నీవె! గానవిద్యాప్రవీణ!
చతురసటమూర్తి! నీ కేది సాటి గలదు!
ఆత్మకుసుమం బిడే కరుణాలవాల!
పారిలోమకమయ్య! గోపాలబాల!

గీ. ఎచు నున్నావొ యెవ్వరి కేమియెఱుక
కేళవా! మాధవా! హృషీకేళ! యనుచు
ఎంత బలిమాలినను పల్క వల కృష్ణ!
పలికినంతనె పోవునే భాగ్యమెల్ల!

గీ. చిన్నిపాపలు దోఁగాడుచున్నయపుడు
నీదురూపంబు గనుపట్టు నెమ్మనమున
వరవసంతపుకోకిలపాట విసంగ
వేణుగానంబు వీనులవిందు నేయు

గీ. కరముకుభదంబు లీలాశుకప్రణీత
కృష్ణకల్లామృతంబు నొక్కింత చదున
సరిగ నీరూప మచు సాక్షాత్కరించు
వేణుగానధ్వమల్ వినుపించు నిజము

కా. ఆపోతన్న రచించినట్టి భవదీయంబైన విన్నాణముల్
రేపుకా మాపు పఠించునట్టియెడ నీరీతుల్ మనోబ్ధంబు నా
కాపూర్ణత్వము నందఁజేసి నిను గాంచకా గోర్క గల్గించి నీ
ప్రాపుకా జేరియు వేణుగీతలకై ప్రార్థింపగాఁ జేసిడికా.

కొండిసర్పి వీరభద్రాచార్యులు గారు

ఒకడు నిత్యానపాత్రు డనిగాని, తుప్రభావుడని గాని, పూరు
డని గాని, పయ్యకుడని గాని, యభిమానకలు డనిగాని, యిహ

మూలముననుచున్నవారల క్రిందు బ్రతిభువారు భరతదేశపరిపాలన
మును సాగించిరి. ఆ కాలమున దేయపుష్పపులు పరస్పరచైవమ్య
ములతో దమలో దాము పోరాడుకొనుదు, బ్రతిభువారి సహాయ
మును గోరుచువచ్చిరి. ఒండ్రుల సాధించుకొనుటలో నొకరు బ్రతిభు
వారి సహాయమున వైరిని నిర్మించెనువారు. త్వరలోనే తమవంతు
నన్ని మొదలు విద్వలైవచ్చిన బ్రతిభువారితో నర్థులు లయ్యుకొనారు.

ఇటుల బ్రిటిషు యిండియా సామ్రాజ్యము నిర్మింప మొనరి. ఈ ప్రభుత్వముక్రింది ననేక పరివర్తనములు జరిగినవి. కాని ప్రజలందు భారత బాత్మభిమానము నాశము గావేదు. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమును సుస్థిరముగ చేయున నాటివను, దేశభిమానము శూన్యమై పోయినట్లు గాన్పించినను బాత్మభిమానము నిపుడు గట్టిని నిప్పువలె నున్నదే గాని సమసిపోలేదు. దీని నెఱుంగక విదేశీయ ప్రభుత్వోద్యోగులును, వారి యడుగులబాడ సుసంపించి దేశేయోద్యోగినిగ్రమును నధికారగర్వము పెంచుకొని నిరంతరపాలనము నారంభించిరి. భారతీయుల సాధులము వివాధాన్యులగు భావింపఁజేసిరి. పాఠానములు, లాలనలు, ప్రజలను హెసరించుచిరి. చిరకాలనిష్క్రియలచే నిర్వీర్యులై ప్రజలు నాశము గాగలరు. కాని భగవదచ్చ వేటుగా నున్నది. అధికారులు గావింప సాగిన యామానములు పాతాత్తుగ ప్రజలను మేల్కొల్పెను. ప్రజల ముర్ఖములు తొలగినవి. యను బాతిగారకప్రతిఘటన మిమ్మై పోయె నని గుర్తించిరి. బాత్మభిమానము ప్రజ్వలింపిరి. ఇంక పరియధిప్రము ననుసరించి పరిపాలనము మారకలేవదు. కాలరక్షము కట్టినది. దానిని జనుకకు ననువుటకుగాని యాపుటకుగాని యోచికిని శక్తిలేదు. ఇందు సేచ్చాస్వాంత్ర్యములను గోరుచున్నారు. ఇది ర బ్రద్రోహ మనిన ఫలము లేదు. విచేషము గల్గినచో రాజాశాసనముల నందు కనుగుణ్యముగ సవరించి ప్రజాశక్తియు ననుసరింపవలయును. నరునిగుఱిననమున కేర్పడెన శాసనములు మారక, వానికొకరి నందు జన్మించెనని హదించుట నెడవదనము. కాలపరిస్థితుల ననుసరించి యాచరణ యోగ్యములు గానని స్పష్టపఱచిన శాసనములను శాశ్వతముగ నిలుప బూని బాతీయశివప్రసంతిని పెనుకకు నట్టుప్రయత్నము విఫలము గాక మానదు. అందుకై పూనుకొనినవారికి భంగపాటు లేవదు.

ప్రజలు స్వయంనిర్ణయ భిక్తారమును వహస్వయ్యముగ గుర్తించిరి. స్వపరిపాలనమును గోరుచున్నారు. ఇంక దొక మాత్మరహస్యమున్నది. వారు కోరునది తాము నిర్ణయించినట్లులు పరిపాలనము సాగవలయుననియేగాని, తాము రాజకీయోద్యోగముల నన్నింటిని బొందవలయునని కాదు. మొదటిది ప్రధానము, రెండవది అప్రధానము. కాని మొదటిదాని నిర్ణయమునకు రెండవ దనివార్యముగ నొనర్పబడెనేని నదియు తప్పదు. రెండవపరిస్థితి గల్పించుటయో, తప్పించుటయో ప్రస్తుతపు పాలకుల చేతులలో నున్నది. తాము ప్రజాప్రతినిధులుగ మాటి వారి నిర్ణయములకు విధేయులై వర్తించుట కొడంబడిరా యుభయపక్షములకును జేషము.

భారతీయు లెల్లరును బాత్మభిమానజ్వలితు లయినారు. వారు అసాంసావ్రతమును బూనినమాట నిజము. వారు బాధలనన్నిటిని దామే సహించుటకు నొడంబడిరనుట తథ్యము. కాని, వారు నిష్క్రియులై కూర్చుండరు. సత్కారము నాచరింపబూని యుండిరి. సంపూర్ణ స్వరాజ్యము సాధించువఱకును దీక్షను విడువరు. కొందఱు నెమ్మదిగను, మఱి కొందఱు వేగముగను, నింక మఱి కొందఱు

స్వేచ్ఛమును, స్వరాజ్యస్థాపనము గావింపగోరుచున్నారేగాని, స్వరాజ్యస్థాపనము నుడేక్షించుట కొడంబడుభారతీయు డొక్కఁడును లేదు. ఒకపక్షమువారు శాసనసభలద్వారమున కార్య సిద్ధి బడయఁగెందుచున్నారు. ఒకపక్షమువారు శాసనసభల పేరైతఁకుండి స్వయంగా నిర్భయకార్యక్రమువలన సిద్ధసంకల్పము గా జూచుచున్నారు. మఱియొక పక్షమువారు ముందుగా శాసనసభలను భగ్గుముగావించి వాని పునాదులపై నెన్నికాన్యముల సాగింపఁగెందుచున్నారు. అందులను నేకొకరి పార్శ్వములు గడుపుభేదములతోడనే స్వరాజ్యస్థాపనమును గావింప కృనిశ్చయు లయియేయున్నారు. సోద్రములగు స్వరాజ్యములను మాప్రేమయు భగవంతు బాలమే వహస్వయ్యముల ఫలములను సుస్వయము చేయును. భూగతమై యున్నకందములను ప్రసర్ధనము గావించును. అట్లులే పాలకుల తీవ్రనర్మలు, కొందఱి బాత్మభిమానమును ప్రజ్వలింపజేసి యాత్మార్పణకు సంసిద్ధులను జేయుచున్నవి; ఇంక కొందఱి దేశభిమానము వ్యక్తముగాక వారివారి సాంసారిక తాపత్రయములక్రింద మఱుగుపడియుండ, వారి బంధులై త్రాప్తార్థమునకు పాటిలు నాపటలలన వారినిగూడ సిద్ధ సంకల్పులనుగ నొనర్చుచున్నవి. నిర్బంభశాసనములు దేశభక్తుల నెంపఁజేసో కార్యరంగమునకు దెచ్చినవి. అంతటికిని మూలబలము బాత్మభిమానము. ఒక్కప్రాణశక్తి యనంగిగూపములు చాల్చునట్లులు నీబాత్మభిమానము కార్యరంగమున నంతస్వరూపములు చాల్చి నెఱుచుచున్నది. అజ్ఞానముచేత పాలకులు వానికి బాతిభేదమును గల్పించుచున్నారు. ఈ కార్యము లన్నింటికని రూపభేదమే గలదు గాని మూలస్వభావమున భేదము లేదు.

భారతీయులు లేమబాత్మభిమానమును సరక్షించుకొనుచున్నంత ముకు, వారు దేశమాత్మభక్తివగులై మఱుచున్నంతవఱకు, వారసాంసా సత్వవ్రతముల నిర్వక్రముగ గాచునుచున్నంతవఱకు వారజేయులై నిర్ధిలగలరు! భారతీయులందు ఏ శ్రమైయున్న వివిధమత్సంఘములు, సంఘములవారును నొక్కొక్క విడిపోవుమండవచ్చును, పరస్పరము పోరాటముల జరుపునుమండవచ్చును. కాని తరుణము వచ్చునెడ, నేవో యొక మాతాత్మరూపస్వమైవత్వము ఏమహాత్ముడో యవతరించి వారినందఱు నైక్యము చేయగలడు. అప్పుడు త్రింశతోటి కంతములు నేకమై భారతమాత్మప్రపము చేయగలవు. బాత్మభిమానము వారి నెల్ల బంధించియే యున్నది. వారు దానియునికిని విస్మరించుచున్నారు. దానిని కార్యరంగమున క్రకటించుటకు ప్రబోధము మూత్రమే యుపసరము. కిందిజ్ఞులకు భేదములుమాత్రమే గోచరించుచుండును. అన్నిటికిని నడుగున మాలాధారమై మఱు బాత్మైక్య భావము పర్యవసాయములందుమాత్రమే దృగ్గోచరము కాగలదు. భారతసోదరులారా! నిస్పృహలు గాకుడు. ప్రబోధము గాంచుడు. మిమ్ము మీరు దెలిసికొనుడు. మీబాత్మభిమానమును బ్రకాశమునకు రానిండు. సర్వమును విజయము గాంచును.

కారదా హారావల్లి

విద్వాం కజ్జి కామేశ్వరశాస్త్రి గారు

శ్రీరక్షిరపటిరహీరకరడిండిర స్ఫుటప్రాలస

తానారాకారవిహారహీరసుగుణాధారా స్ఫురతాస్థలం
కారా చారుసురీతిహితివిమలాఖ్యా సల్పు నాదుజి
హ్వరంగంబున నిల్చి నిత్యరసధారాసారముకొ కారదా!
చాతుర్యాతికయంబుచే సరసులకొ సంతోషసంపూర్ణ స
చ్చేతోయుక్తుల జేయుచుండువు భీ! చింతింప నీయందు దో
హతంకంబులు గర్వియున్నయపుడుకొ సారాతిదూరలో నినుకొ
గ్రీతికొ జూడకయున్న లోపమటవే భీతిల్లకొ కారదా!

అయాసాతికయాతిమాత్రపరిభేదాత్యంతవిచ్చేద మై
గూయాతీతి సుబంధబంధురగతి స్వాప్లోదముం గొల్చి వే
హయిం దెల్పును నన్ని వేళలను దా నస్పృష్టతైల్యమా
నీయాశ్లేషము గోరకుండురె బుధులొ నిత్యంబు నో కారదా!

తాంతస్యాంతనితాంతకాంతమయిదాఁ దర్కింప నశిష్ట మ
త్యంతప్రాధివిగూఢముకొ ఘనవిశేయంబుం బ్రతీతంబు నే
కాంతాప్లోదము నీప్రసాదము మదిం గాదంచు వేఁ బల్కునా
చింతాకాంతనరుండు ధన్యుడగునీ చింతింప నో కారదా!

దురితప్రక్రమభంగభీషణ మనకొ దోషప్రకోపంబనకొ
భరలోనకొ సరసులో నులింప మృదుమధ్యప్రాధవాత్సుల్యస
త్సరసాశేషవిశేషబంధసమతాసౌఖ్యంబు లేకున్న నా
పురుషుం దెట్టుల ధన్యుడొ గద సదామోక్షప్రదా! కారదా!

ధీమన్వాదనవిక్రతాతికనదుద్యేలాత్మసారంబునుకొ
వామాక్షిమణి తావకీనపుదువాగ్నీస్తుస్ఫురద్వాసముకొ
కామోపార్జిత ధీవిదగ్ధ నిరలంకారారిరమ్యంబు నా
నీమాధుర్యముపెంపు లేడ పొగడకొ నేనేడ నోకారదా!

ఒకనాఁడైనను నిష్ఠురాక్షురము లోహలో! నీయెడం గానమే
యొకనాఁడుకొ క్రుతిదుష్టవాక్యరచనాయోగంబునుకొ గానమే
ఇత రొద్రాదులబండునుకొ సరళతోకేతాత్మవై యుండు నీ
కుకుమారత్వము నెన్న నాకుఁ దరమే శోభాస్వదా! కారదా!

మృత్యున్మానవపంబు లెయ్యెడ నదృశ్యంబై విరాజిల్ల న
త్యర్థంబుకొ విలసిల్ల భాసురములై యర్థంబు లాహో! యపు
ష్టార్థంబన్నది యెట్టులుండును భవత్సాన్నిధ్యకుం జొర! నీ
యర్థవృత్తి నులింపఁగా వశమే సర్వాభ్యాసదా! కారదా!

జ్ఞానాపాదభాసురార్థనివయావాస్తవహృద్యైక
హృదాపాదితాదానీయోదీప్యత్యైకభావద్వైకా

నాదేశస్ఫుహణీయ దివ్యతర సన్మానేధనూత్నార్జనీ
యాదార్యంబు నులింపఁగా వశమే సారార్థప్రదా! కారదా!
ఓజోరాజితరాజరాజమహిగా; వ్యోమస్పృశద్వివ్యవి
భ్రాజత్కిర్తి మహాజనమృతనిజవ్యాపారపారీణనా
నాజాత్యంబితతాండవప్రకరణానండ్లప్రదానేధనీ
యోజం బయ్యర! యేజనుండు పొగడకొయోగున్యండగుకొ కారదా!

సత్యంబునో వచియింతుఁ గన్నడు సదాసారంబై నావాత్మలం
దత్తుక్తులొ మఱిగానరావ యిక గ్రామ్యంబన్న నెట్లుండునో
నిత్యోల్లాసితతావకీనఘనకాంతిన్ గానకున్నకొ నరుం
డత్యంతంబు నభాజనుం డనఁగఁ దన్నా చెప్పమా కారదా!

సిందూరస్ఫుటనూర్తి గౌణఫణితి శ్రీసేవ్యమానా! నెబాఁద!
మందులో ధీరులు నీసమాధికి నమస్కారంబులం జేసి యా
నందోద్యర్థి సమాధిఁ బొందుదు లింకొ భీక్షుండు తాదాత్మ్యముకొ
బొందంగా నది యుద్భుతంబు గుణసంపూర్ణాత్మ! యోకారదా!

ఘనదివ్యాత్మము నిచ్చుమాటలై యలంకారంబులై యొప్పు నో
వనితా! నీకనుధీయలకొ గనఁగఁ దద్యాత్మలొ సదాహీనశో
భనసారాతియోక్తులై మరియుండా వక్రోక్తులై యుండునో
యననూ! సంతత సద్భుతోజ్జ్వలనువర్ణాలంకృతా! కారదా!

ఘనహీనస్థితి శూన్యరమ్యవిమయాఖ్యాసప్రసంగంబునం
దననూ! నిన్నుపమానభూషితను జేయకొ సాటి లేదంచు స
జ్జనబృందంబు నులింప భాసురయశస్సారంబులకొ గన్నదా
సునిజన్మంబై కృతార్థమయ్యెడి గదా చూడకొ సదా కారదా!

కాంతంబై సరస్వతీవేద్యరసమై కాంతా! యసాధారణో
దంతంబై మఱి మందబుద్ధులకు వే దైన్యాకరంబైన నీ
యంతశ్శాంతి బహిష్కృతోపవనిరోధాభాసముకొగాంచి తా
మెంతో సంతస మొందకుండురె బుధులొ హృద్యాభిధా! కారదా!

వేయోలా పటుసారలభ్యమయి సాధ్య! తా ససాధారణం
బై యర్థంబులు పెక్కులిచ్చి సతతం బానంద మొందించి స
ద్దేయంబై యిలరాజభూషణగువృద్ధిం గాంచి విఖ్యాతమా
నీయాశ్లేషగుభోన్నతికొ నిరతముకొ నేఁ గోరుదున్ కారదా!

రసముం గల్గిన నస్తువులో సరళముకొ రంజిల్లు నెంతేని యా
రసముకొబిడిన జీవశూన్యకుశీరంబులు తుచ్చంబులై
యిగుమంబైన దుదింప చట్టు లగుటకొ బిడ్డిం బిడకొ నకా
రసమై ప్రాణములకును మృతి బిడకొ రాజ్యమిచ్చి కారదా!

గుణముల్ గల్గిన సేరసంబులును గల్గుం గావఁగా వెండియున్
గుణముల్ వీడిన నుండవీవు మఱిసీకున్ సంతతప్రార్థన
ద్వణముల్ శోభను దెచ్చునట్లు లగుటన్ గుర్తింపఁగోస
గుణముల్ ప్రాణము లన్న పెద్దల సువాక్కుల్ తప్పలా కారదా!
మధువుం గ్రోలిన లేంట్లచందమున భీమంతుల్ కడుంజి త్తన
మృదముం బొందుదు దెద్దిగల్గ భరతుం బ్రాణంబు తానెద్ది యె
య్యది నీవస్తువులందు నీవలుకులం దత్కంతముం గావనా
నదికాదే రస మారసంబు గలుగఁ హృదీంపరే కారదా!
లలితంజా భవదీయ శోభకును మూలంజా రసం బెన్నఁగాఁ
గలకాలంబును నీకు నొప్పగు నలంకారంబై యా నన్న పె
ద్దలవాక్కుల్ నిరసించి యొక్కడను మాత్రంబే యలంకారమున్
పలుకుల్ తామెటు భూమిలో వెలసెనో భావింపవే కారదా!
ఇక్షుక్షీరగుడాదు లెంతయువనోహృద్యంబు లై యుండినన్
వీక్షింపఁ రుచిభేదముల్ సతతమున్ పెక్కామఁ గన్నట్టువా
మాక్షి! తొమ్మిదియో పదో యనఁగ సామాన్యంబు కాకున్నచో
దక్షుం దెవ్వఁడు చెప్ప నీదురసముల్ తత్సంఖ్యలున్ కారదా!
మహి నాస్వాదముచేయుచున్న కొలదిన్ మాధుర్యవంతంబునై
యహితంబుల్ నైతము మ్రొచ్చు రిచ్చువడి యాహా! యథగంభీరమా
మహితంబున్ భవదీయమున్ పొగడఁగా మాబోంట్లకున్ కళ్యమే
బహిరంతస్ఫురదారసప్రసరమున్ పాకంబు నోకారదా!
పటుసారుల్ భలియంచు నిత్యము నులింపఁ స్వల్పసారానికిన్
గటునై దుర్బలమై వితుచ్చజనదుర్ద్రాహింబునై రమ్యమా

స్ఫుటరాజదృవదీయపాకమహిమాభూమంబు క్లాషింపఁగాన్
జటులాత్ముం డీడ శక్తుడొనె రసనానాట్యాంచిత కారదా.
అతిమాత్రంబు నులించుచుండగద వాచ్యానంతరక్లాఘ్యమున్
మతిలో నీదగు మంజులగ్ధనిని భామా! వెండియుం దావకా
దృఢతేయ్యాసుఖపారవశ్యకలితాత్ముడైన యాధన్యుఁ డం
చితయుష్మత్సవముల్ త్మజించి తరముల్ నేవించునే కారదా!
మచ్చంబై హృదయైకవేద్యరసమై శ్రోతవ్యమై యొప్పు నీ
వాచ్యం బయ్యది యింపునింపుగద యోవామాంగి! తా వెండియున్
వాచ్యాభానుపపత్తి హృద్యకుభకుంభల్లతాకాలక్షితా
శోమ్యుండొగద నిన్ను వీడి నయఁ గు చ్చోభాస్పదా! కారదా!
అలమోహంబు నశించు నైనను భవద్యాసంగసంజాతంబు
ద్ధులు మాత్రంబు వివాళమొంద విడ వృద్ధుల్ గూడ నెల్లప్పుడొక
భరి! నీతోడ రవిండుచున్న కొలదిన్ భామామణి పాటవం
బులనున్ విక్కిలి గల్గియుండురు గదా పూజాస్పదా కారదా.
అనయం బంబరభాసి దివ్యగతి వృత్తాత్మసోహృద్యంబు స
జ్జనసుక్లాఘుసువర్ణకాంతియుతమున్ సమ్మోహనాకేతిపా
వనముం దాళిసునారికేళఘనమున్ వామాక్షి నీదైనయా
స్తనయుగ్మంబును బొందకున్న నగునే ధన్యుండు దా కారదా!
ఆహా! యెండ్లకొలది యెంతయును నిద్రాహారముల్ మాని నే
నోహా కొల్చుచునుంటి నింక వశముం దుండున్ భరియంచు వే
మోహంచెంతయు నొంది ముందుచెనుకల్ మోహంబుచే గానకే
యీహారావరి నీకు నిచ్చితిఁ గృపన్ వీక్షింపవే కారదా!

భక్తి మార్గము

వారణాశి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి గారు

గురుసంసారజనుర్జరామరణముల్ గుండింప దేహంబు దు
ర్భరమై తోచకమున్న హస్తచరణవ్యాపారముల్ హద్దు మీ
రి రహిం బోవమున్న మానసలసత్ప్రీదాదురూపావరం
పరణ్ లోనయిపోకమున్న జగతిం బారత్రికాపేక్షికిన్
స్మరచైరిస్మరణంబు భావ్యము తలంపన్ నిండప్రాయంబునన్.

మ. పొడముం దోడనె యంతరించు హృదయంభోజంబునం దూహె
క్కుడుగా, సత్కలబాతయై విభవయై శ్రోశించు బాలామణి
అడమిజములట్లు కాన మది నాసం తెంద కీసర్యముం
బుడమిన్ శ్రీవహాదితంబులు యొప్పున్ సార్వత్రికానికొ.

మ. తనుకావింపఁదలంచినట్టిది సమస్తంబున్ వృథా చేయవ
చ్చును లేదా? మరి దేసినో సలుపవచ్చుం గాని చింతింప న
య్యనఘుం డిందునరుం డనాధునిగఁ జేయఁలేడు తానుండఁగా
నని భావించి నులించు టా పృథనినే యాముష్మికాభ్యర్థికిన్.

క. ఆధివ్యాధివరీతమై యనుగ్నిమేషపాయమై కుచ్చమై
శ్రోధాద్యుద్భవమై మహాగహనమై తోడిస్థలీభారమై
బాధాసంయతమై ముహూర్తముఖమై వర్ణిల్లు సంసారముం
దీధాత్రిక రుచిలేనిజాడు తన గారికాంక్షిసంసేవకున్.

యజ్ఞములు

వెదురుమూడి రామ లక్ష్మీ సరసింహారావు పంతులు గారు, బి. ఎ.

భూవలయమునగల మతములన్నియు నాచారకర్మములు. అందు, భారతదేశ మాదినుండియు నట్టి మతస్థరాత్రిన రణాయందు నగ్రీయమై యొప్పు. అట్టి మౌందవదేశమున నాదినుండియు నాచరింపబడుచున్న మతస్థకర్మములలో యజ్ఞము లాచరించుట యొకటి. ఈ త్రైమధ్యకర్మముననుసరించి నైన బరిత్యజించుటకు యజ్ఞమని పేరు.

రామాయణమహాభారతాది యుల్కృష్ట గ్రంథపతనమునుండి యజ్ఞము లనునవి మనదృష్టికి మీదిన ప్రాచీనములే కాని నవీనములు గావని నొక్కి చెప్పవచ్చును. ఈగ్రంథముల జదువుటవలన నింకొక్క విషయము వనకుఁ దెలియవచ్చును. గ్రంథములలో వేనిని జదివినను, మొత్తమునఁ గ్రంథాచరణ తత్త్వములయందున గనిపించుచున్నది. అచటచట నగ్రజన్మముల సప్తతంత్రుల జరపినట్లున్నను, సగటన వారు, ఆదేవ్యులగు నున్నట్లు దోచును. కాని, యాయజ్ఞాదులగు నున్నట్లు సాదగట్టును. అట్టి సమయమున నిప్పుడు కొందఱు బ్రాహ్మణులీ మఖముల కేల సల్యమన్నారో నాకుఁ దెలియదు. ఒకచో వారాచ రించినను యథాశాస్త్రీయములైన యజ్ఞము లిం దెన్నిగలవో నా కెంతయు సందేహముగ నున్నది. ఒకరిద్దఱు చేయుచుండుట చేను గంటిని. వానింజూడ నాకు యజ్ఞాభిప్రాయమునకు విరుద్ధముగను దీక్షి తాదిభేదజచిహ్నములఁ దగిలించు నుటకై చేసినట్లు లను గనిపించెను. నేను జూచుటయే కాక మన్నిత్రులు గొందఱు నాతోఁ జెప్పమండ వింటిని. వారును నా కట్టియభిప్రాయమునే యిచ్చిరి. అనఁగా దేశమునం దాచరింపఁడు యజ్ఞములన్నియు నట్టివిని కాదు. కాని మొత్తమున నట్టివనియు నెవరేకార్య మొనర్చినను పూతవతులై, ఆకర్ణము సలుపవలె ననియు మదియాభిప్రాయము.

కొందఱు యజ్ఞములను బ్రహ్మచేత్రులుగావలెననియు, మఱి కొందఱు స్వవాంఛాసిద్ధికిని నాచరించెడివారు: అట్లు చేయుటలో నాయ ద్వరదేవతాసంతృప్తికై జంతువులను, కొన్నిఫలముల మనుష్యులను బలి యిచ్చుచుండెడివని వింటిని, చదినితిమి. అంబోషుండు తొల్లి సవన మొకటి చేయ నెంచి తద్దేవతకు నాహుతిగా నరునీయవలసి, కొంతధనము నకు కునళ్ళేపునిఁ గొనుటయు వానిసేనమావయగు గాధింపనందు మంత్రోపదేశమున వానిని రక్షించెననియు మనము రామాయణమునఁ జదివెయున్నాము.

అయితే, మనకాస్త్రము లన్నియు నేకగ్రీవముగా “నహింసా పరమో ధర్మ” అని ఘోషించుచుండఁగా నారట్టిఘోరాఘృణీయత్నం లైనకర్ణ మేల యాచరింపవలయునని కొందఱు ప్రశ్నింపవచ్చును. అందులకుఁ బ్రత్యుత్తరము వెంటనే యున్నది. వారభినవరితిని జంతుహింస

నాయుగసహాయమునఁజేయక, మంత్రశక్తిచే నాజంతువున కేర్పిగమైన బాధయును లేకుండఁ బ్రాణమును తీసి విర్వజంతువాంఛయగుస్వర్గము నిడెడివారని పురాణేతిహాసంబాలఁ జదియున్నాము. అట్టియోగబలి వివారియందు నుండుటచేతనే వారట్లు యజ్ఞములఁ జేసెడివారు. దానఁ దమమనోవాంఛ యీడెదటయే గాక, నామృగముయొక్క కోర్కె—స్వర్గప్రాప్తి—లభించెడిది. కావున వారు పాపకారకులుగా రు.యోగప్రాప్తిచే బ్రాణముదీయనసనా యని కొందఱు తర్కించు చినవచ్చును. యోగమనఁగా జీవేంద్రియత, మనోనిశ్చలత, సమాధి ఈ శక్తిచే నట్టి కార్యములవైనను సాధింపవచ్చును. ఇందులకుఁ దా ర్కాముగాఁ బ్రత్యుత్తరము “మె స్మరి స్టు” అని మీరుఁ జిలుచువారి సాధనల నక్కడక్కడఁ గాంచుమనే యున్నారు కదా! ఇది ప్రథమాస్థితి. ఇదియే తమాస్థితి కభివృద్ధిఁ జెందినచో నామానవుఁ డేకార్య మైనను సలుపఁగలఁడు. కావున నిందు నమ్మరాని దేదియు లేదు. అయితే మనపూర్వులు మునుము లాచరించిరిని మనవారిష్టము కొందఱు సగిపి జంతుహింసఁ జేసి పాపము నొడిగట్టుకొనుచున్నారు. మంత్రశక్తిచే జంతువుల ప్రాణములఁ గప్తములేకుండఁ దీయు సామ ర్థ్యములేని వీరీయజ్ఞములఁ జేసి యేమి మోక్షమును మూటగట్టుకొను చున్నారో నాకుఁ దెలియదు. దాన వారికిఁ గేవలము నరకప్రాప్తియే కాని ముక్తి లేదు. కావున మన మట్టివారియందు నట్టి గౌరవభక్తుల నుంచరాదు. పూర్వుకు లనుష్ఠించిరి కాన, నేనును అనుష్ఠించెదనని, తమకును, పూర్వుకులకునుగలతారతమ్యముల గణింపక సవనాచరణఁ జేయువారికి ద్వైతమతసిద్ధాంతం లగు శ్రీమద్భాష్యచార్యులవారు నిజమృగ మనకు గులు పింఛిబొమ్మను బోయిచ్చి సంతృప్తి పిం బింపవలయు నని చెప్పిరి. ఇది యొకవిధముగ నున్నది.

శ్లో. మాంసంనజాయతే భూమ్యాం నవృక్షేన చ పర్వతే
జీవమాతసమత్వన్నం హేయం మాంసం వ్రతార్థిభిః

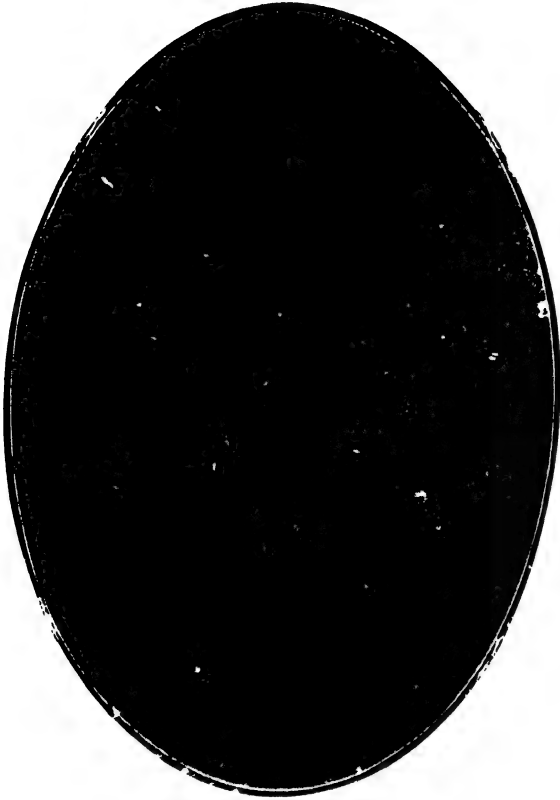
అనెడి మాణిక్యమాలావచనానుసారముగా మాంసవర్జన సదా చాదులయందు వర్తిల్లుచున్నది. కావున దీనికిఁ బ్రతికూలముగ వర్తించువారు దురాచారులగు చండాలులే ఆయినను మనవాంఛాసంధుల తకై అన్యప్రాణములఁ దీయుటకు యజ్ఞ కారకుల కెట్టియధికారమును లేదు. కావున నట్టిజన్మముల సలుపువారలు చండాలరవలె గుసంఘము వర్జింపవలయును. అయితే యాగములఁ జేయనే మాడ్చదా యని ప్రశ్నింపవచ్చును. అందులకుఁ బ్రత్యుత్తరము నానాసవన విమర్శనాంతరము చెప్పవచ్చును.

యజ్ఞము లాఱువిధములు:— జ్ఞానయజ్ఞము, దేవయజ్ఞము, పితృయజ్ఞము, బ్రహ్మయజ్ఞము, భూతయజ్ఞము, మనుష్యయజ్ఞము.

ఆంధ్రవత్రిక - సంవత్సరాదినందిక

Sjt. Vasireddy Venkatasubba Dasu Garu

Sjt. Suryadevara Sanjivarayanam Garu

శ్రీయత వాసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బదాసుగారు

శ్రీయత సూర్యదేవర సంవతరాయణంగారు

శ్రీ సీతాంజనేయస్వామిస్వామి, ఆంధ్రవత్రిక

Late Kavyanidhi
Chelikani Latcha Rao Garu

Late Pandit Vanguri Subba Rao Garu

శ్రీ. పండిత వంగురి సుబ్బారావు గారు

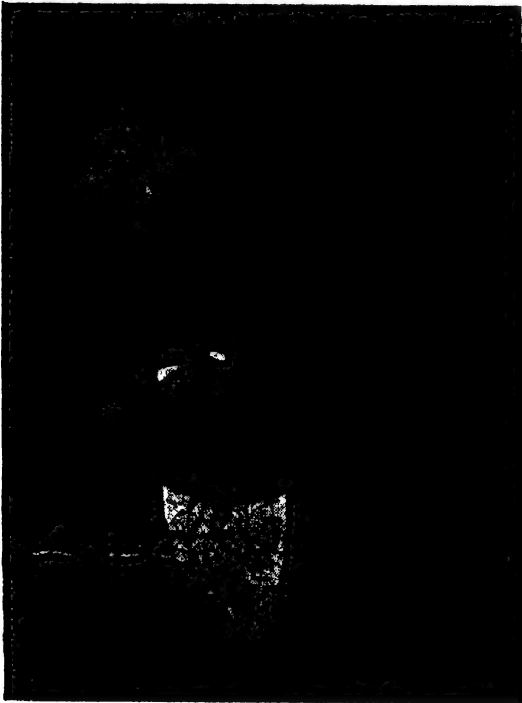
డా. శ్రీ. కావ్యనిధి చలికాని లచ్చారావు గారు

Calcutta Students

కలకత్తా విద్యార్థులు

Sjt. Sabbarapu Appulaswami Garu

శ్రీయుత సబ్బారపు అప్పలస్వామిగారు

Sjt. Kandregula Ramachandra Rao Garu,
Editor, 'The Congress' (Now in Jail)

శ్రీయుత కాండ్రేగూల రామచంద్రరావు గారు,
కాంగ్రెసు పత్రికా సంపాదకుడు

జ్ఞానయజ్ఞవ్యవహారమును గూర్చి తెలియియోపనిషత్తునందు నీవిధముగాఁ జెప్పబడియున్నది. ఇం దాత్మ యజమానుడు; క్రద్ధ యతనిభార్య; వక్షఃస్థలమే యజ్ఞవేదిక; శరీరజనితకోమములే దర్శకులు; శిఖయే వేదము; శరీరమే సమిత్తు; హృదయమే యూపస్తంభము; కామమే యాజ్యము; తపస్సే యగ్ని; కాంతమే దక్షిణఃక్రోధమే పశువు; వాక్కు హోత; శేత్రమే యగ్వ్యవృక్షము; ప్రాణముగ్ధాః; శ్రోత్రము శ్రేతాగ్ధులు; ప్రాణాధారణావధియే యజ్ఞదీక్ష; మనస్సే ప్రహృతయజమానునిజ్ఞానమే హోమము; అహోరాత్రములే పూర్ణిమామావాస్యలు; ముఖమే యాహవనీయాగ్ని; సంచారాదివ్యాపారములే అగ్నిహోమాదులు; అన్నపానములఁ గై నుటయే సోమపానము; ఋతువులు పశుబంధములు; చావు యజ్ఞాంతమునఁ జేయుదీక్షావిసర్జనస్నానము.

అగ్నిముఖముగను బ్రాహ్మముఖముగను మంత్రపూర్వకముగ దేవతల కొసగునాహుతులు దేవసవన మనఁ బరఁగు.

పితృదేవతలఁగూర్చి విప్రముఖముగను, అగ్నిముఖముగను, అన్నోదకాదితర్కముల నాచరించుటే పితృయజ్ఞము.

అతిథుల సభ్యాగతుల నాచరించుట మానవయజ్ఞము.

జంతువులఁ బరియిచ్చుట భూతయజ్ఞము.

ఈ యగ్వరమును తొల్లి మనరాజవంశులు దేశక్షేమముకొరకై బలులవలన నద్దేవతలఁ దృప్తిపఱుపఁ జేసిరని గ్రంథములఁ జదివియున్నాము. వెండియు, వారావృగముల మంత్రశక్తిచే జంపిరినియు నట్టి యజ్ఞములును స్వర్గభోగాదులకు మార్గదర్శకము లనియుఁ బెద్దలవలన వినియున్నాము. కాని నా కిం దెంతమాత్రమును సమ్యక్ములేదు. దేవతలు విష్ణులేజులు. దయాద్రోహృదయులు. భూతదయా తత్పరులు. కావున వారెన్నఁడును జంతువుల బలియిచ్చుటచే దృష్టి నొందరు. అట్లు తృప్తినిొందుట భూతదయారహితమగు ననురహితము గణగణము. కావున దేవతలతృప్తికై బలియిచ్చుట యన్న వారి కీర్తికి గళంకమే. కావున జ్ఞానులగువా రీయజ్ఞమును బరిత్యజింప

వలెను. ప్రభువుమనుఁ జెప్పిన పంచసవనములును సదాచరణీయములుగాని, శక్తులకొరచి, యథాకాస్తానిసరణి నాచరింపవలెను. జ్ఞానయజ్ఞము వీనియం ద్దుత్తమాల్లమమే. ఏలయంటితేని ఇందు బాహ్యోపకరణము లక్కరలేదు. దేహాంతమున నిస్సంశయముగా ముక్తినిచ్చును.

జ్ఞానయజ్ఞమునుగూర్చి వదివినవాడికిఁ బ్రతియజ్ఞమునందును కావలసిన యుపకరణములు దెల్పఁబడును. అందుఁ జేరనిది. *ధవిత్రము లేక, ధువిత్ర మను నుపకరణంకొక్కటి కలదు.

భూతయజ్ఞమునుగూర్చి యొకమాటఁ జెప్పి యాచిన్నవ్యాసమును ముగించెదనను.

భూతయజ్ఞ మన జంతువులను బలియిచ్చుట యని ప్రైభాగమునఁ దేలిపిరి. ఇది కేసలము వామమార్గలఁ బోలు కుత్సితజనుల యపాఞ్ఘమని యెవఁడు మహాపండితు లీ విధమునఁ గొన్నిదినములకుఁ బూర్వము సవర్ణించిరి. మానవయజ్ఞమువలెనే భూతయజ్ఞ మనఁగా జంతువుల బలియిచ్చుట కావనియు, అతిథుల సభ్యాగతుల నాచరించి నటులే, పృథ్వీకోటిని ఆచరించుటే భూతయజ్ఞ మనియు, జిహ్వచాపల్యముచే నామాంసభక్షకై పుష్కములు గొంపఁ జీయపాఞ్ఘమును కొనివచ్చిరనియు దానఁ బూర్వక్రతువులకుఁ బ్రకృతసవనములకు దేవతాబలులకు నుపమానముఁ దచ్చుట దోషయుక్తము, సరకప్రాప్తి యనియు వారు చెప్పిరి. ఇదివలయు కారణముక్తముగను సమ్యక్మునకు వీలుగను నున్నది. ఇట్లు నామమార్గలచే నిత్యమును ఎన్ని సద్యక్షయములు, దుర్విషయములుగా మార్పబడుట చూచుట లేదు. కావున నీయగ్వరము దీనిని మానము గైకొనినచో, దేవసాన్నిధ్యమునకు మార్గదర్శకము లగు నీయజ్ఞయజ్ఞములను నిరాటంకముగఁ జేయవచ్చును.

కావున నోసోదములారా ! సవనాచరణయందు జీనిహింస లేకుండఁ జూడుదును. యథాకాస్త్రపుణ్యులంబును త్రొక్కుడఁ. భూతదయ యను సంఘసర్గమును గౌరవింపుడు.

* ధవిత్ర మనఁగా, నిజ్జితోలుతోఁ జేసిన విసనకట్టి.

అ మృ తాం జ న ము

వాయువునొప్పులకు వజ్రాయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గలుగదు

చక్కని డబ్బితో సహా 1-కి 0-10-0 మాత్రమే అన్ని షాపులలోను దొరకును.

అమృతాంజనం డిపో, బొంబాయి లేక మద్రాసు

* ఒంటరి కాపుక న్నె

అధికార సూర్యనారాయణరావుగారు, బి. యే., బి. యల్.

అలరి చూడుము! ఒంటరిగ నట
జెలుపు మీరెడు కాపుపిల్లను
పొలము గోయుచు మధుకగానము
జలుకుచున్న దదే!
నిల్చు మిచ్చట, వేగనడుపుము
మెల్లగా! వరిగోయు చొక్కతె
చల్లనౌ కంఠమున జంతా
గీతమును బాడున్.
వినుము విందుగ కన్నె పాటను,
తినిపి దీరగ గోలి యలరుము,
వినుము, చల్లని లోయ యంతయు
బాటతో నిండెన్.
అలసి సాలసిన బాటసారులు
అలకింపగలేదు సుమీ
చెలియగానము మించు తీయని
పులుగుపాటలను.
వన్నెగులుకువసంతకోయిల
నెన్నడును నాలించి యెరుగము
కన్నె పాటను బోలె ముదమిడు
గాన మొలికింపన్.
ఏరి గూరిచి పాట పాడునె
యెరుగువా రెవ్వరును లేరే?
మురుపు గులికెడి ముద్దు గొంతున
ముచ్చటగ బాడున్.
చన్నకాలపుడింత లెన్నునె?
మున్నజరిగినపోరు లెన్నునో?
వన్నెదొరగినపూర్వగాళల
వరుస లెన్నునెకో?

దినదినము సహజముగ బరగుచు
మునుపుజరిగిన ముందురాగల
వనటతెరగులొ కష్టనష్టపు
అనుభవములొక్కో?
వేనిగూరిచి పాటపాడెనె?
వేనిగతులు పవిత్రమాయెనె?
అటులె బాలిక పాడె పాటకు
అంతు లేనటులు!
అంతు లేనటు లామె పాడెను
సంతసంబున వంగిగోయుచు
నెంతోముదమున వినుచు నిలచితి
నట్టె ప్రతిమవలెన్.
సాటియెరుగని మధురిమము గల
మేటిగానము నాటె నాత్మను,
పాటలాధరిపాట వీనుల
సోకకుండినను!

జ్ఞానోదయము

కనులు కలక చేరంగ దర్పణమునందు
మురుపుగుల్కెడి ముఖబింబ మరసినాడ
కాంచినాడను పర్వతాగ్రమును వీడి
నవనవసంతశోభితానందవనము
మంచుతెరలు వీడగ బరికించినాడ
మహిత తేజముగల భానుమండలంబు
తనువు బంధించు లోకసూత్రములు నడల
పోల్చుకొనినాడ విశ్వేశు పుణ్యమూర్తి
తలపుల కఠోరరోషంబు తొలగిపోవ
చెలియరో! నీదుహృదయంబు తెలిసినాడ!

వైద్యగ్రంథములు

(ఒక భీషగ్వరుడు)

పూర్వకాలము మనదేశమున వైద్యవృత్తి మిక్కిలి ఉచ్ఛస్థితియందుండిది. రాజులు వైద్యులను సన్మానించుచుండిరి. అగ్రహారాదుల నిచ్చి శ్రమించుచుండిరి. దానికి తగినట్లు వైద్యులుగూడ గొప్ప ప్రతిభతో వారికార్యములందు నిపుణులయి శరవమును సంపాదించుచు రాజులకు “ప్రాణాచార్యులు” గ నుండిరి. పూర్వపురాజులు వైద్యుల నెట్లు శరపించినదియు, వారు శరవార్థములగు పనులనేమేమి చేసినదియు, కొన్ని చారిత్రకవిషయములనుండి మనము గ్రహించుచున్నాము. అట్టివిషయములను చెల్పు రెండుశాసనాదులను కీర్తి శేషులయిన గోపాలాచార్యుగారు “శ్రీధన్వంతరి” పత్రిక యందు నిదివఱకు ప్రకటించియున్నారు. అవి రెండును ప్రసిద్ధములే; ఆశాసనములు పరహితాచార్యున కిచ్చిన అగ్రహారదానాదులను చెల్పుచున్నవి. ఆశాసనములు రెండునుగాక శ్రీవేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు రచించిన “శృంగారశ్రీనాథ” మనుగ్రంథమునందు మఱి రెండుశాసనములు ప్రకటించినారు. ఈశాసనములు రెండును రెడ్డిరాజుల కాలమునాటివి. మొదటిశాసనమున రెడ్డిరాజులలో ప్రఖ్యాతుడగు పెదకోమటివేమారెడ్డి క్రీ 1440లో పరహితాచార్యునిపుత్రులును, భూలోక ధన్వంతరియు నగుభాస్కరాచార్యునకును, రెండవశాసనమున భాస్కరాచార్యుని పాతుడగు సింగనాచార్యునకును, పొన్నువల్లి యను నగ్రహారము దానమిచ్చినట్లు చెప్పబడియున్నది.

పరహితాచార్యు డను వైద్యవరుడు, కవును మింగుటచే, దానియెముకలు గుచ్చుకొని, శాధపడుచున్నపామునకు చికిత్సచేసి బ్రతికించినాడట! ఇట్లు చేయుటచేత “పరహిత” యను నది అన్వరణామముగా గూడ నేర్పడియుండును. అది మొదలుకొని వారివంశము పరహితవంశమని పిలువబడుచుండవచ్చును. పరహితా

చార్యునిపుత్రునకు భూలోకధన్వంతరి యను బిరుదుగూడ నుండినట్లున్నది. శాసనమునం దిట్లు కలదు:—

“.....మండుకశల్యవ్యధితనర్పపాణాభిరక్షణాత్, ఆసేదుమాం పండితానాం కులే పరహితాభిధామ్!భూలోకధన్వంతరయే నతః పరహితస్యచ, పుత్రాయ భాస్కరాచార్యాయ పండితేంద్రాయ ధీమతే...”

ఈపరహితవంశమువారు ఆంధ్రలోగొప్పవారయి, గొప్పకార్యములు చేసి, రాజులచే సన్మానింప బడుటయే గాక వాణిక్రీ శాశ్వతముగ నెలకొనునట్లు కొన్ని ఆయుర్వేదవైద్యగ్రంథముల గూడ రచించియుండవలయును. శ్రీచెన్నపురి ఆయుర్వేదకలాశాల పుస్తకభాండాగార మందు “పరహితసహిత” యను ఆయుర్వేదవైద్యగ్రంథ మొకటి గలదు. ఈగ్రంథ మిదివఱ కెచ్చటను దొరకలేదు. ఇట్టిపేరుగల పుస్తకమున్నట్లు ఉత్తరదేశపు కవి రాజులు కొందఱు వ్రాసి రేగాని దానియాకరము చెల్లుపలేదు. ఆయుర్వేదకలాశాలయందున్న గ్రంథముగూడ నమగ్రముగ లేదు. రెండవయధ్యాయము నుండియు మొదలిదియధ్యాయములతో సంపూర్ణమైందినది. మొదటి గ్రంథభాగము కొంత దొరకలేదు. చివరభాగముగూడ కొంత లోపించినట్లున్నది. కౌమారభృత్యము మొదలుగా గలిగి, శల్యతంత్రము, అగదతంత్రము, గ్రహచికిత్స, యిందు విపులముగ వివరింప బడియున్నవి. చివర భాగమున కొన్ని రసాయన, వాణిజ్యరణయోగములు కలవు. కొన్నియధ్యాయాంతములయందు “ఇతిశ్రీనాథ పండితస్యకృతే పరహితసంహితాయాం.....” అని గద్య కలదు. ఇంతకంటె గ్రంథమునం దెచ్చటనుగూడ గ్రంథకర్తవంశాది ప్రశంస గానరాదు. గ్రంథారంభముగాని, చివరభాగముగాని దొరకనయెడల దానినుండి యేమైన కొంత బయల్పడవచ్చును.

ఈశ్రీనాథపండితుడు పయిన పేర్కొన్న పరహిత వంశములోని పండితుడే కావలయును. పరహితవంశస్థులు తెలుగురాజులగు రెడ్డిరాజులచే గౌరవింపబడియుండుట చేత వీరు ఆంధ్రులుగానే భావింపబడవలసియున్నారు. వీ రాంధ్రులు గానిచో తెలుగుదేశమున ను డి తెలుగు రాజులచే సన్మానింపబడి అగ్రహారాదుల గైకొనుట సంభవిం నియుండనేరదు.

ఈషరహితసంహితగూడ, నేతద్వంశస్థులగు పండితులచేతనేర దింపబడినది గావలయును లేనిచో గ్రంథముల కానామ మిడుట సంభవింపదుగదా! విషయపరిచయమునకయి అచ్చటచ్చట కొంత గ్రంథభాగము నీక్రింద జూపెదను:—

స్తన్యపానవిచారమ్:—

మాతురేవపిబేత్ స్తన్యం తదాం దేహవృద్ధయే; స్తన్యాభావేన సచ్చాగం గవ్యం వా తగ్గణం పిబేత్.

వ్రణరక్షణే క్రిమిదోష:—

అరక్షయా వ్రణేయస్మిన్ మషికానిక్షిపే త్క్రిమిన్ మిన్ తే భక్షయంతః కుర్వతిరుజాశోభాస్త్రసంసనాన్. సురసాది ప్రయంశిత తత్ర ధావనపూరణే; సక్షణ కరంబార్కనింబరాజాదనత్వచ:

గర్భసంసనలక్షణమ్:—

వస్త్రా పార్శ్వద్వయే శ్రోణ్యం జఠరే తర్హవేదనాః; పరివృత్తిశ్రమో నాభిశూలం హృదయసీదనమ్; పాండుత్వంచేతి గర్భస్య సంసమానస్య లక్షణమ్”

తచ్ఛికిత్సా:—

గర్భే నిపతితే తీక్ష్ణం మద్యం సామార్ధత్య పిబేత్; గర్భకోషవిసృధ్యర్థ మాత్మ విస్మరణాయచ.

ఉన్మాదనిర్వచనము:—

ఉన్మాదోనామ మనసా దోషై రున్మాదై ర్మదః; నదోష: సన్నిపాతాది విషభూతసమదృశ: విరుద్ధసంస్కారుచిభోజనాని ప్రథర్షణాద్దేవగురు ద్విజానామ్ ;

ఉన్మాదహేతు ర్భయహర్షభూతో మనోవికారో విషమాశ్చ చేష్టాః.

శుక్లక్షయే కారణాని:—

శుక్లంతు చింతావ్యాయామవ్యాధిభి: కర్మకర్మనాత్ ; క్షయం గచ్ఛ త్యనశనాత్ ప్రీణాం చాతినిషేవణాత్.

శుక్లక్షయాయా ద్భయాయా చ్ఛోకాత్ అవిస్రంభాదసేవనాత్ ; అతిహర్షా దతిష్ఠాల్యా త్కాలోపచయతశ్శ్రమ్యాత్.

ఇంకను చూడగలినమంచిపట్లు చికిత్సాభాగమున గలవిగాని, విస్తరమగునని విరమించినాను.

ఈగ్రంథముగాక, సంస్కృతమునను, తెలుగునను మఱికొన్నివైద్యగ్రంథములు గలవు. అందుకొన్ని అపూర్వములయినవి గూడ నున్నవి. వాటినిన్నిటిని గూర్చి యిచ్చట విస్తరించి చెప్పటకు స్థలము లేదు. కొన్నిటి నామములుమాత్ర ముదాహరించెదను. కాశ్యప సంహిత, ఆయుర్వేదసూత్రములు, ద్రవ్యరత్నావళి, ఆనందకందము, కల్యాణకారకము, చారుచర్య, ఏకాక్షర నిఘంటు, కార్మణము, వీరభట్టియము, వైద్యభేషజ తర్కము ఇత్యాదులు.

సంస్కృతగ్రంథములుగాక తెలుగుగ్రంథములు గూడ చాలగలవు. ఎక్కువగా పద్యరూపమున నున్నవి. త్రిదోషములగూర్చి తెలుపుగ్రంథములు తెలుగునలేవు. నిదానవిషయములు అష్టస్థానపరీక్షనుగూర్చి యుండునే గాని, సంచలక్షణనిదానమునుగూర్చి తెలుపుగ్రంథములు లేవు. తెలుగున ఆయుర్వేదవాఙ్మయము పూర్తి నుండించుటకయి, చికిత్సాభాగములే గాక, కాస్త్రచర్చకుఁ బూనుకొని, త్రిదోషసిద్ధాంతమును విపులముగా జర్పించుకొన్నిపుస్తకములు వచనరూపమున బయల్పెడల వలసియున్నవి. కలాకాలముందు గ్రంథముల నన్నింటిని గూర్చి వేటొకపుడు వ్రాయదలచి యింతటితో నీవ్యాసమును ముగించుచున్నాను.

కాలధిక్రమ

నోరి నరసింహశాస్త్రి బి. ఏ.

సాహితీ సమితి పభ్యుడు

ప్రహేళికా ము నీమహత్వము త్వదీయోదాత్తరూపము స
మోహం బందగ జేయు జూచునెడ సంపూర్ణముగా, మాదు శో
భాహీనాత్ముల యల్పశక్తియై మమున్ భావించి కాపాడ లే
దా హింసించవె కాలమా! భయదమా స్థైర్యప్రతాపప్రభన్.

సియాజ్జన్ శిరసావహిం త్రనిశమున్ విశ్వంభరాభారభా
రేయప్రాభవశాలు లెల్ల నృపులున్ లీలన్ మహేంద్రాదులన్
మాయం జేసి విచిత్రముం గనెదు ని స్వర్ణింపగా వేర నే
లా యాస్పత్తి విధాతయేని భవదీయాజ్ఞానుసంవర్తిగా!

ఈవేళన్ జనసంకులం బవిరత స్వేచ్ఛామధూపాత్త మో
హోపేక్షంబున సల్పుచుం డెడి సమీకారంభముల్ సృత్తలీ
లావాద్యధ్వనిసంతతుల్ చెలగు నేడన్ విందు వచ్చోట నే
పే విస్త్రుత విలాసనృత్యముల ఘోషింపన్ పితాచాంగనల్.

నీ కాఠిన్యము నీ స్వభావమువలె న్నిస్సీమమై భేదచిం
తాకార్యక్రమబుద్ధి బూనదు, నదా నైశ్చల్యసంశోభి యై
లోకక్షేమవిషయశీక్షణ మెటుల్ రూపించు నారీతి న
స్తోకశ్రీకరమూర్తు లౌ బుధజనుల్ శోషింపగా గాంచెడిన్.

పుల్లంబై మృదుపత్రమై సుమధురామోదంబునై చిత్రవ
ర్ణోల్లంఘీకృతక్రచాప మయి సొల్పుం బుష్పరాజం బక
స్థూలభ్యం బయినంత దాని సొబగున్ శ్లాఘించు మాత్రంబు లో
నొల్లంబోయి యపాత్తకాంతి యగు నీయుద్యత్స్వభావంబునన్.

నీదుశ్శక్తి తిరస్కరించు తమిలో స్నేహతురుల్ రాగజో
న్మాదోద్రేకత గాగిలించుచును ప్రేమన్ ముద్దులం గొంచు, న
మోదాశ్రుల్ జడివార బూన ప్రతినల్, మోచించు గాగిల్లు, పె
చేదున్ చుంబన, లింకు నశ్రులు, పతిజ్ఞేచ్ఛల్ మరుద్రూపమా!

ఏమాత్రంబు భవ త్వతాపమహిమం బిచ్చావిధిం గాంచగా
లేమిం గాదు మదీయజ్యంభణము, స్వల్పీయంబు నాశక్తి యా,
నామాటల్ శమియించుగా కనిలనంచారంబులం, దింతలో

నమామన్ హృదయంబు నివీర ముతేచ్చల్ సుహృదావముల్?

రసము - రసాయనము

కామము - మృత్యుజయవర్త గారు

అయుర్వేదవిజ్ఞానమున రసతంత్రములు ముఖ్యముగాఁ బరిశోధనీయములు. అన్నికాస్త్రములకంటె రసకాస్త్రవిషయక చర్చ వచ్చినప్పు డెంత తేలికగలవానికైన తెలిసితేలియనివిషయములు వేసవేలు గలవు. గనుక రసకాస్త్రశోధితులు నాయాసాహసమునకు తీరించి లోపములను సవరింపవలయునని ప్రార్థింపమన్నాను. దక్షిణ దేశమున గలమును విరివిగా నాడుదురు. కాని యాపద్భక్తు లగస్త్య సాంప్రదాయప్రసిద్ధములై యున్నవి. ఆంధ్రదేశమున నాయుర్వేద గ్రంథములు కికాతాత్పర్యపహిత మాంధ్రకపియందు ముద్రింపఁబడిన లోపముచేతను, ఆంధ్రవైద్యులలో మాటికి అటువదిమందికి సంస్కృతభాషాపరిజ్ఞానము లేకపోవుటచేతను, ఆంధ్రవైద్యులకు చికిత్సాసామర్థ్యము తీరింపఁ జొచ్చినది. వంగపాంచాలాదులైనరదేశములయందును, బొంబాయి, పూనా మొదలగు పశ్చిమప్రాంతములయందును నాగరహియందు రసార్థవాది రసతంత్రములు చరకస్మృత తాద్యాయుర్వేదగ్రంథములును ముద్రింపఁబడుటచేత నాయాప్రాంతములయందు దాయుర్వేద మభివృద్ధి నొందుచున్నది. ఆంధ్రదేశమున గ్రంథ సహాయము లేకనే రససంస్కారములు తెలియకనే, కష్టమని యుపేక్షించుటనలననే, అసంస్కరణసిద్ధమైనదోషయుక్తరసమునుబ్రయోగించుటనలన ననేకవిధముల నోరుపట్టి, కీళ్లు పడిపోయి, తాపమోహ మార్యాదురణములకు లోనులు లోనగుచుండుటచే నాంధ్రలోకము రసమయొక్క పేరు విన్నంతమాత్రముననే భయపడుచున్నది. కాస్త్రీయసంస్కరణములచేత దోషరహితము చేయఁబడినవిషయ లవ్యుత్ప్రాయము లగును. రసము ద్రవరూపమైన లోహమై యున్నది. సృష్టిలో మొదట స్వర్ణాదిసర్వలోహములు ద్రవరూపముగా నుండి రాసురాసు ఘనీభవించినవి. అట్లే భూగర్భశీతోష్ణపరిస్థితుల ననుసరించి రసము కూడ ఘనీభవించి రజితమువంటిలోహ మగును. ఆకాలము మనము చూడనిది. అయినను, అఘ్రితి కట్టు, గ్రాసములవలన రసమును ఘనీభవించఁజేయవచ్చును. అట్లు ఘనీభవించినది రసలోహ మని పేర్కొనబడును. రసమును లోహరూపముగా మార్చుటకు ముందుగా నితర లోహమిక్రమము కాకుండ కుద్ధిచేసికొనవలయును. రసమును వెల్లడితో నూటి యొకకుండలో నుంచి పైన నొకకుండ బోర్లించి గాఢముగా చీరమన్ను రిచ్చి యాతినవెనుక మాడుయామములు క్రమాన్నిలచే వండగా నాగవంగాదిలోహసిద్ధమును గ్రింద విడిచి నిర్దోషమైన రసము పైకుండకు లేచి పట్టుకొనును. అట్టి స్వచ్ఛమైన రసమును జాగ్రత్తగా దీసి నిమృతాయరసమునఁ గాని కాంజమునఁగాని కడిగి చిక్కని గుడ్డలోవేసి యేడువర్షాయములు సింఁడఁగా పలచదనము, చూటుకు గలరసము నెలవదును. ఇది

యష్టసంస్కారములు చేసిన శుద్ధరసమువలె యోగములఁ జేర్చదగును. ఇట్లే యూర్ధ్వపాతనయంత్రహాయమువలన నింగి లీకసావీరములనుండి తీయఁబడినరసమును యోగములం జేర్చదగును. ఇట్లు సంస్కరింపఁబడిన శుద్ధరసము నొకమూసలో వేసి కోష్టియంత్ర నుంచుంచి స్వల్పాన్నిమీఁద పెద్దయొలకచెవి మాకురసమును పైన పోయుచుండఁగా రసము ఘనీభవించి రసలోహ మగును. దాని నెన్ని పర్కాయములు కరంగించినను స్వర్ణాదిలోహములవలె మరల మరల నది కరంగుచుండును. ఇది మాకోకాబద్ధమగు రసలోహము. పెద్దయొలక చెవియాకును సంస్కృతమున 'బృహదాఖుకర్ణి' యని పిలువబడును. నిఘంటురత్నాకిరమున "రసబంధకరీ శేత్యా రసాయన్యగ శూల నుత్" | జ్వరం కృమికా ప్రణాచాఖువిషగ్చైర వినాశయేత్. అని చెప్పఁబడినది. ఇది చిన్నయొలక చెవినలె నె యుండును. కాని ఆరు లంతకంటె పెద్దవిగాను ఆకు ఆకున బూడిచి చూచి నట్లును, యాకున కడుగున లోడిమ కలిగి యాకుయందున మృదువైన మూడుముండ్లు కలిగియు నుండును. చిన్నయొలకచెవినలె నె తీరఁగ ప్రాయము. దీనిని హిందీభాషలో 'బడాయూసా కానీ'యనియు, వంగభాషలో 'ఉన్దురకానీపానా'యనియు, మహారాష్ట్రభాషలో 'ఉండరకానీభోషనీ'యనియును జరాలిభాషలో 'ఉండరకనీ'యనియు ఫారసీభాషలో 'సరిర్'అనియు, అరబ్బీభాషలో 'అజానుర్ ఫారీ' అనియు, యుత్తలభాషలో 'శరదమ్' అనియు లాటిన్ భాషలో ఆయిపోమియాదేనిఫార్మిర్ అనియు నాడుదురు. రసము మూకోకాబద్ధము చేయఁబడినట్లే తామ్రాదిబద్ధము చేయఁబడును గాని యారసలోహము మిశ్రమరూప మగుటచే నప్రళేప్తము. ఇట్లు చేయఁబడిన రసలోహములన కాయసిద్ధి, యమరత్వము మొదలగు దివ్యగుణములు కలుగునని రసతంత్రములయందు వర్ణింపఁడినది. రసము లోహరూపమైనవో నద్దానివలన దేహము లోహరూపముగా నగునని రసతాంత్రికుల నిశ్చయము. ఇట్టి రసలోహనేవ చేసి జరామరణనిర్జితలై నేనవేలు పూర్వబుధులు జీవన్ముక్తిని బొందినట్లు రసేశ్వరసిద్ధాంత రసేశ్వరదర్శనములు సర్వరసతంత్రములు సూపించుచున్నవి. "రసస్య మనసశ్చైవ చండలత్వం స్వభావతః; రసబంధో మనోబంధః కిన్న సిద్ధ్యతి భూతతే" స్వభావముచేత రసమనోధర్మములు చంచలమైనవి. రసబంధ మనోబంధములు సిద్ధింపనాడల జీవన్ముక్తిని బొందగలఁడని భావము. రసమనోబంధములవలన చిశకాలజీవులై యారోగ్యవంతులై యాధిపత్యాదులు లేక యనేకజన్మములలో సాధింపందగినమోక్ష మిజన్మముననే సాధింపవచ్చు నని రసేంద్రమతసిద్ధాంతమై యున్నది. "రసశ్చ సవన శ్చైతి కర్మయోగోద్విధా మతే" రసబంధము కాదు

విశోధము ఈ రెండును జ్ఞానప్రపంచములైన కర్మయోగము లని రసేంద్ర చింతామణిజుండు శ్రీరామచంద్రసహాయము రసశాస్త్రవేత్తచే వర్ణింపఁబడినది. ఇట్టి రసలోహము లోహరూపముగా నుండుటవలన నేవింపనప్పుడు సమగ్రశీర్షము కానేరదు. అట్టిలోహమును స్వర్ణాది లోహములవలెనే మాత్ర ప్రసిద్ధములగు మాలికలచే భేదించి భస్మము లేక సింహారములుగా మార్చి నేవించి యాయురంగోగ్యములను బొందెదరు. అవియే రసాయనములు. “యజ్జరావ్యాధివిగ్ధ్యంసభేషజం తద్రసాయనమ్.” ఏది యుదిమిని వ్యాధిని నిర్మూలముచేయునో యది రసాయనము. పరిశుద్ధముగు రసమునకు సమగంధకము చేర్చి కజ్జలీకరించిన నల్లనికాటుకవంటి మార్గ మగును. దానిని వైశిప్రత్తిపుత్రుల రసమున మర్చించి చిన్నచిన్నమాత్రలు గావించి ఛాగూతుమ్మముఁ జేసి గాజుకుప్పెలో వేసి నాలుకాయంత్రసహాయమున నాలుగురూములు క్రమార్పణచే వండగా రసము గంధకజారితమై సింహార మగును. |

దీనిని సమసింహార మందురు. వైశ్రకారమే రసమునకు రెండు రెట్లు, మూడురెట్లు, నాలుగురెట్లు గంధకము చేర్చఁబడి పాకసిద్ధములైన సింహారములకు క్రమముగా ద్విగుణసింహారము, త్రిపాచసింహారము, ఘడ్గణసింహారము అని వ్యవహరింతురు. ఇట్లు గంధకజారితములైన రససింహారములే శ్రీరసాయనము లగుచున్నవి. గ్రాసవిధానము ననుసరించి యిందు స్వర్ణములు రత్నములు చేర్చఁబడి దివ్యరసాయనము లగుచున్నవి. స్వర్ణమున కెనిది రెట్లు రసము రసమునకు రత్నైంపు గంధకము కజ్జలీకరించి పూర్వోక్తప్రకారము వండఁగా సిద్ధముగు రసాయనమునకు పూర్ణచంద్రోదయ మని ప్రసిద్ధము. ఇందు రసమునకు మూడురెట్లుగంధకము చేర్చఁబడినప్పుడు కుకరస్వజమును రసాయన మగుచున్నది. ఇందు పూర్వభాగానుక్రమణికగా మరలమరల గంధకమును జేర్చి వంశినయెడల గుణోత్కర్ష కలిగి ద్విపాకత్రిపాకాది చంద్రోదయమరధ్వజము లను దివ్యరసాయనము లగుచున్నవి. అందలి లోహములు రసగంధకహతములై దేహమందు సమగ్రశీర్షభావమును బొంగగలభస్మము లగును. ఇట్లే స్వర్ణపుష్పరసాయనము, స్వర్ణరసాయనము, కాంతవల్లభరసము, మేహవంగరాజీయము, మొదలగు ననేక రసాయనములు ప్రసిద్ధములై యున్నవి. రసము గనిలోఁ బుట్టును. గనులనుండి యీవలకు తీయునప్పుడు నాగివంగములందు కలిపి సహజ చాంచల్యమును తగ్గించి బరువు గలదానిగాఁ జేయుదురు. ఇట్టిరసము నందు నాగవంగాదిద్వాదకదోషము లున్న వని రసశాస్త్రవిశారదుల వలనఁ జెప్పఁబడినది. కనుక “అతో దోషనివృత్తిర్థం రసశిశ్నః ప్రయత్నైః, శోధితో రసరాజస్త కుఢాతుల్యఫలప్రదః, దోషహీనో యదా నూత స్తదా మృత్యుజరాపహః, సాక్షా దమృత మప్యేష దోషయుక్తో రసో విషమ్.” ఇట్లాయుర్వేదప్రకాశ మను రసతంత్రమున రసమాధవునిచే వర్ణింపఁబడినది. కనుక దోషవిహితముకొఱకు “అష్టాదశైవ సంస్కారాః ఊసవింశతీకాక్యవిత్, సంప్రసౌత్తా రస రాజస్య వసుసంఖ్యాః క్వచి న్మతాః.” అనునభిప్రాయభేదముల ననుసరించి భేదమునెనిమిదియు, పంచొమ్మిదియు, నెనిమిదియు, పంపూ

రము లెవరియిష్టానుసారము వారు చేయవచ్చును. ఈమూడువిధములు కూడ రసతాంత్రికు లంగీకరించియున్నారు. కనుక నాక్షేపణ చేయవచ్చినది కాదు. 1 స్వేదనమువలన తీవ్రత్వము, 2 మర్దనమువలన సమ తత్వమును, 3 చారణమువలన బలకరణమును, 4 జారణమువలన బంధ నంబును, 5 ద్రావణమువలన నేతత్వమును, 6 రంజనమువలన రక్తత్వమును, 7 సారణమువలన వ్యాపిత్వమును, 8 క్రామణమువలన క్రామిత్వమును, సిద్ధించును. 1 స్వేదనము, 2 మర్దనము, 3 మూర్చ్ఛనము, 4 ఉత్థాపనము, 5 పాతనము, 6 బోధనము, 7 నియమనము, 8 సంధి పనము, అనునవి యష్టసంస్కారములు. 1 అనునాసన, 2 గగనాది గ్రాస, 3 చారణ, 4 గర్భద్రుతి, 5 బాహ్యద్రుతి, 6 యోగజారణ, 7 రంజన, 8 సారణ, 9 క్రామణ, 10 వేధన, 11 భక్షణములని పదు నొకండును పూర్వోక్తముగుసంస్కారము లెనిమిదియు కలిపిన పంచొమ్మిది సంస్కారము లైనవి. ఈ ఊసవింశతీసంస్కారములు రససిద్ధి కొఱకు రసకోవిదులు వచించిరి. అందు స్వేదనాదిదీపనాంతమువలకుఁ గల యెనిమిదిసంస్కారములు దేహసిద్ధికిఁ జేర్పడినవి. “ఇ త్యష్టా నూతసంస్కారాః సమా ద్రవ్యే రసాయనే, తేషా ద్రవ్యోపయోగి త్యాన్న తే వైద్యోపయోగినః.” అని నాగభటమునవచింపఁబడినది. ఇందులో నభిపాతన తిర్గత్కృతనము లను రెండువిశేషసంస్కారము లనుగూడఁ జేయుదురు. ఈ రససంస్కారము లెట్లు చేయవచ్చునో యాక్రమములు గ్రంథి ప్రరభయమున వివరింపఁబడుచున్నవి. సర్వ రోగనివృత్తికొఱకు స్వేదనాదిదీపనాంతరమువలకు నెనిమిది సంస్కారములు చాలు ననియు నెంతవరిపద్ధమైన రసమునైన గంధకజారణ మావశ్యకమనియు పుద్ధమైనను గంధకజారితము కానిరసము యోగములఁ జేర్చి దగవనియు, నృతామృతరసములు పాకావలేహగుళికా చూర్ణాదులయందు గంధకజీర్ణమై కాని స్వర్ణాదిభాతుజీర్ణమై కాని రసాయనము లగుచున్నవనియు, అట్టిగంధకజీర్ణితమైనరసమునకు రసోపరసనాధారణరసములు, భాస్యపభాతువులు, రత్నోపరత్నములు, విషోపవిషములు కుద్ధమైనవి చేర్చి నవరత్నచింతామణి, నవలోహచింతామణి, త్రైలోక్యచింతామణి, మహారాజ మృగాంకము మొదలగు ననేకరసరసాయనములు కల్పించి దేహబలానుగుణ్యముగా నేవింపఁ జేసి సర్వరోగముల నిర్మూలన మొనర్పఁ దగుననియు “సమే గంధేతు రోగఘ్న” అనున్యాయముచేత గంధక విశ్రమము కానిరసము రోగహరణమర్థము కానేరదనియు రసాయనగుణోత్కర్షణకొఱకు గంధకజారణాంతరము పేమాభ్రకాది సత్వసమ్యేళనము చేసి మారణవిధిచే హతము గావించి యద్దానిని తేలికరూపూర్వకముగా యుక్తానుపాసభేదములచే రోగానుగుణ్య పథ్యయోగములు కల్పించి మండలము లేక అజుమాసములు, సంవత్సరము, లేక యావజ్జీవము లేక యవకాలము వెంబడిని పాసాపున్యము గా నేవింపవచ్చు ననియు, రసమాధవునిచే వచింపఁబడియెను. అందు మూర్చ్ఛనమునుగుఱించి నిర్గంధగంధమూర్చ్ఛనములని రెండువిధములు వర్ణింపఁబడినవి. విషాద్యోషధీసమ్యేళనమువలన రసము నిర్గంధ మూర్చ్ఛనము చేయబడును. ఇందు గంధకసంపర్కము లేదు. ఇది

పరమయోగలసమ్యక్తమనియు పాతాంశరభేదముచే పామరయోగిసమ్యక్తమనియు వర్ణింపబడినది. ఇతఁ సగంధమూర్ఖసమయ గంధము రసము నకు చేర్చబడును అని సహిర్ధూమాంధిర్ధూమానిర్ధూమము అని పూను విధంబులు. ఇట్లు మాండ్రేనప్పటికి 1 గంధవిష్టి 2 గంధబద్ధ 3 గంధశీర్ష 4 సగంధకజ్జి 5 ధాతువిష్టి అని యొరువిధములు. మూర్ఖనబాధ శబ్దములు కొంచె మర్థాంతరములు గలవి. కానానాసి, కాచసంపుట, స్వర్ణయస్త్రములచేత నాలురెట్లు గంధకముపాతకు సంరక్షామూనిర్ధూమాభేదములచే బద్ధముచేయుటలన రసాయనము లాచున్నవి.

బద్ధ మనగా స్వాభావికప్రవృత్తిమను క్రిమాన్ని భేదముచేతి ఘోషాతముగాఁ గాని, భిన్నరూపముగాఁగాని చేయుట. కున్దరసమునకు లవఃమిశ్రమము గావించి యుర్ధ్వపాతనయంత్రమున క్రమాన్నిలవే వండిన యంతఃగఁగము మైతుండును భిన్నీకరించి పుష్పయంత్రయంత్రముకొనును. ఇందు గంధకసంపర్కము లేదు. ఇట్లే నాలుగైదు సార్లు లవఃమిశ్రమముచేసి నిండిన నిర్బుజ్జ మైనభిన్న మనును. ఇట్లయిన భిన్నమునకు గంధకమిశ్రమము చేసి విభవకారము నేవించిన సర్వ రోగములను బోకడచును. దీనినే కుషాయని యువానీవైద్యులచే పిలువబడును కాని కొందఱు ద్రాక్ష, తాటిచిల్లము మాటుచెట్టి గంధకమిశ్రమము గానుండునీ చాడుదురు. కాని యది వాస్తవికము కాదు. ఇంగిలీకము సావీరము అనునవి రసమయములే. రసగంధక, రసశీఘ్ర పాషాణాద్రవ్యముల చేర్చి వండి చేయుదురు. ఇందు రసము సూర్యపాతనయంత్రసహాయమువలనఁ గాని యధఃపాతనయంత్రసహాయమువలనఁ గాని తీయవచ్చును. అట్టిరస వాప్తసంస్కారములచే కున్దమైన రసమునకు తుల్యముగా నుండును. కాని యింగిలీకరసమున మండత్విదోష మున్నదని కొందఱు మానసిందించుచున్నారు. ఇంగిలీకములో నున్నప్పుడే గాని యింగిలీకమునుండి తీయబడిన రసమునకు మండత్విదోషము లేదని రసవిజ్ఞులయభిప్రాయమై యున్నది. కామగతముగా రసతంత్రవిజ్ఞాన మభివృద్ధి నొందినవలెదని నిరసించి రసకోపరుల రసపరిశోధనలవలన, శ్వేతాగ్రకము నీరాంజన రసాంజనా ద్యంజనపంచము, కృష్ణాభ్రకము, రాజనంద్రమణి, కర్నోపగత్నములు తాళకము మృతారు చిన్ని మొదలగు కొన్ని ఖనిజములు రసగర్భితములై యున్నవని యనుమానించి వానివానినుండి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ సహపాతనయంత్రసహాయమువలన రసమును వేరుచేయుటకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. వానివాని పర్యవసానములు, మార్గములు వాచే వ్రాయఁబడుచున్న రసతంత్రవిజ్ఞాన మను రసగ్రంథమున విరచియుగా నుదాహరింపబడును. కనుక గ్రంథని ప్రరభయంతాన నిందు నింతటితో విరమింపఁబడెను. రసేంద్రచింతామణి యను రస శాస్త్రమున రససిద్ధాంతప్రకరణమున “సూర్యతో హరణే వ్యాధిం మృతోఽజీవయతి స్వయం, బద్ధః భేదకతాం కర్మాద్రవో హయశ్చ ధైరవిః” మూర్ఖును బొందినరసము వ్యాధిని కుదుర్చును. మృతమైనరసము రోగిని బ్రతికించును. బద్ధమైనరసములన భేదకత్వాది యీధులు గలుగును. అవియు దేహదార్భ్యము తగ్గవఱకున్న వెండ్రుకలు సరయువఱకున్న, రసభిన్నమందు బుద్ధి యేలాగుపుట్టును? అనగా రస

భిన్ననేవలన దేహదార్భ్యము దృఢపడునని భావము. ఎంతవరకు రసమును నీవింపఁజేయంతవఱకు రోగివిముక్తి యేలాగుకలుగును? ఈశరీరము ఏలాగున గురింపఁబడును? అని వర్ణింపఁబడినది. లోకము రసమువలన నశేతప్రత్యవాయములు గలుగు నని సారపాటు పడుచున్నది. సంస్కారరహితమైన యనుద్ధరసములన ప్రత్యేకవాయములు కలుగునుగాని సంస్కారపరిమళమైనట్టియు నిర్దోషమైనట్టియు పవిత్రమయినట్టియు రసములన చెట్టిప్రత్యవాయము కలుగక జరామరణవర్జితమైన కాయస్థిని కలుగఁ జేసి యాయురంగోగ్యములను వృద్ధిచేయును. ఈ రసభిన్న ప్రేమమైనదియు, భుక్తిమత్తుల నిచ్చునదియు, దుర్లభమైనదియుఁ గనుక ప్రసృజ్ఞాపంపననుఁ దైనప్పటికి నెవడు సంస్కారగర్భితమైనట్టియు పవిత్రమైనట్టియు కుద్ధరసమును నిందించునో నాఁడు పాపాత్ముడనియు రసనింప నేసినవారితో సఖామమును స్వగృయమున చేయించనియు రసేంద్రచింతామణియందు శానింపఁబడెను. అనగా నిర్దోషమైనసహార్థమును గుతించి యపహారులు కల్పించి మృగా నింకాయహారుని యభిప్రాయము. శాస్త్రీయముగా మృతమైన రసేంద్రులకలము “అమరు రణేజాశ్చ భ్రావగ్నిస్థాయా స్థిరో ధూమః; పేమాదిధాతుభోక్తా తత్కర్తా, స్యాన్మృతీమాన్యః” అనియు, “అ లే బా అ గు రు భుక్త్రో రోహవో సంవలో నసః; యదానా పరతే వివత్సా శోర్ధ్వం గచ్ఛేత్తే వాప్యతః” గతుత్విగహిరమును, తేజోరహిరంబును, అన్ని యందు స్థిరముగా నిలుచునదియు, తైలనిర్బలము కలదియు, అన్ని యందు జైచిన సోగయై త్తనిదియు స్వర్ణాదిధాతువులను గ్రహింపఁగలదియు, లోహాదులను భేదించునదియు, చాంచల్యము లేనిదియు, అన్ని సంస్కారములన యూర్ధ్వగాఁగఁగాక నిలుచునదియు మృతరసేంద్రమని తాసిగొనవలయు నని రసమాధువునియభిప్రాయము. అట్టిమృత రసేంద్రము “రసాయనంత్రిదోషభగ్ని యోగనాహ్యతి కుక్రటః భిన్నమూతోఽభిలాతంకవాకన స్వయంపానతః” త్రిదోషనాశనము కుక్రటపుద్ధి కిగిరించి యోగపాహినియై యనుపానవిశేషములచే సకల రోగముల నిర్మూలించును. అట్టిమృతమూతము రసాయన మగుచున్నది. ఇది యిట్లుండఁగా నాంగ్లేయరసశాస్త్రవేత్తలు చేసిన రసపరిశోధనలవలన తేలిక రసోపధము లాయుర్వేదరసతంత్రజ్ఞులయభిప్రాయమునకు చాల సూరముగా నున్నవి. పాశ్చాత్యరసోపధములు లేవలనుకొన్ని కొన్ని ప్రత్యేకవ్యాధులను గుదుర్చుటకే యేర్పడినవి గాని సర్వరోగనివృత్తి యిటును రసాయనసిద్ధి యిటును ఏర్పడినట్లు కనిపింపవు. 1 హైద్రాబ్దిరమ్మక్రేటా అనగా గ్రేపాడరు. ఇందు రస మొకభాగము, రెండుభాగములు నీమసున్నముచేర్చి నిలువచేయఁబడును. 2 పిలూలాహైద్రాబ్దిరి. అనగా బ్లూజీర; 3 హైద్రాబ్దిరి ఆక్సిడమ్ రూబ్రమ్ అనగా రెడ్ మెర్క్యురిక్ ఆక్సిడమ్. 4 హైద్రాబ్దిరి ఆక్సిడమ్ ఫ్లావమ్ అనగా యెల్లోమెర్క్యురిక్ ఆక్సిడ; 5 హైద్రాబ్దిరి పెర్క్లారిడమ్. ఇది మెర్క్యురిక్ సల్ఫేట్ సోడియం క్లోరైడ్ మాంగనీస్ డైఆక్సైడులయొక్క సమ్మేళనము. 6 కాలోమెల్ అనగా రసభిన్నము. దీనినే సల్ఫోరైడ్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ అనియు, మెర్క్యురైడ్

రైన్ క్లోరైడ్ అనియు, హైడ్రార్బిరి సోల్ క్లోరైడ్ అనియు పిలుతును. ఇది మెర్క్యురస్ సోల్ ఫేస్ సోడియమ్ క్లోరైడ్ కలిపి వంటి చేయుదురు (7) పిల్లాల హైడ్రార్బిరి సోల్ క్లోరైడ్ కంపోజిట్ అనగా ప్లమ్మర్స్ పిక్ అందురు. (8) హైడ్రార్బిరి అయోడిన్ ట్రైబ్రక్. దీనినే అయోడిడ్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ అనియు మెర్క్యురిక్ అయోడిడ్ అనియు, విక అయోడిడ్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ అనియు పిలిచెదరు. దీనిని మెర్క్యురిక్ క్లోరైడ్, సోడియమ్ అయోడిడ్, సమ్మేళనములనందుదురు. (9) వైకర్ అనిని గుయియెట్ హైడ్రార్బిరి అయోడిన్. దీనినే వికో వోసు సోల్ యిక్ అందురు; (10) గ్రీన్ అయోడిడ్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ; (11) వైకర్ హైడ్రార్బిరి వైక్రేటిన్ అనియు. దీనినే మెర్క్యురిక్ వైక్రేట్ లేక, పెర్ వైక్రేట్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ అని అందురు. (12) హైడ్రార్బిరి అయోడిన్ ట్రైబ్రక్ అనగా అయోడిన్ గుండ్ మెర్క్యురీ (13) సోల్ అవెసాల్ అయోడిన్ అనగా అయోడిన్ గుండ్ మెర్క్యురిక్ క్లోరైడ్ అందురు. ఇదే పిల్లల్ క్లోరైడ్ ఆఫ్ మెర్క్యురీ అయోడిడ్ అయోడిన్. ఇది జలమున కలియును దీనిని దానిని మైన సహాయకాధులందు నూనీయన్ రసాయనమున ప్రయోగింతురు. ఇట్లెన్ని విధముల పాశ్చాత్య రసాయనములు అభివృద్ధి గొంచినను రసాయన ప్రసిద్ధులను రసాయన మొక్కటియు నందు గన్పించుట లేదు. పాశ్చాత్య రసాయన శాస్త్రము రసముతో స్వర్ణాది భాతుల మేళవనము చేసి రసాయనావస్థలుగా మార్చగల యభివృద్ధికి రాలేదు.

సవరత్నములు అంజనవంశము, స్వర్ణాది నవలహాములు మొదలగు ననేక ఖనిజములయొక్క యుపయోగములు పరిశీలించి భస్మ, రస; రసాయనములుగా మార్చి యనేక రోగములను నిర్మూలము చేయు ప్రజ్ఞ ఆయుర్వేదరస తంత్రజ్ఞులవలన నభివృద్ధి నొందినది. కాని, యింకను, ఈ యభివృద్ధి చాలదు. దేశకాలానుగుణ్యముగా నాయుర్వేదములను రసతంత్రములను కొంతవఱకు సవరింపవలసియున్నది. అందుకు సహజులైన పండితులు పరిశోధకులు కావలయును. ఈ కాలమున నాయుర్వేదమునకు ఆచరణ తక్కువగా నుండుటవలనను పాశ్చాత్య వైద్యము ప్రబోధించుటవలనను ఆయుర్వేద పునోభివృద్ధికి మార్గము కనిపించుట లేదు. గతానుగతికముగా బోవునంత ప్రక్రియ విడిచి పూర్వకాస్త్రములను విమర్శములు విహర్షించి పరిశోధకులు పరిశోధించి యనుభవనికై మైన విషయములు తీసివేసి నిదానచికిత్సాభాగములు సవరించుట యవసరమైయున్నది. రసతంత్రవిజ్ఞానము లేని దే నిదానచికిత్సాజ్ఞానములు శోభింపవు. కనుక ఆయుర్వేదాభిమానులు ప్రభువులు నభిమానించుకొని రసతంత్రముల నాంగ్రహిపిల్ల తాత్పర్య సహితము ముద్రించి ఆయుర్వేద ప్రపంచము నుద్ధరింపవలయును. అప్పు డాంగ్రెజ్ వైద్యులకు రసతంత్రవిజ్ఞానము, దానివలన చికిత్సాపరిజ్ఞానము కలుగును. ఇట్టి శుభకాల వాచికాలమున సిద్ధింపబడుటకు శ్రమి నహర్నిశము ప్రార్థించుచున్నాను.

కాకినాడ కాంగ్రెసునం దెత్తిన యఖిలభారతీయ స్వరాజ్య పతాకము

చాగంటి విశ్వచక్రాస్త్రి గారు

స్వతస్సుభమాత్ర శంకుసంకీర్త
 స్తంభోగ్రహాయ స్మృత్యత్పరంబు
 పాంచునీయ ప్రకటనర్హతయ
 స్ఫురింపజాత్యైకసంఖ్యభిరంబు
 స్వప్రజాదైన్య నిర్వాసణశస్యం
 స్వలిప్త సహోన్మత్త విప్లవచక్రము
 నాత్యసందిప్త కాంతాశయాకర్షితి
 చైకఖండప్రజాలోకనంబు
 గీ. ననహనవిత్తవర్ధభృతానమంబు
 క్లాఘ్య భారతస్వాతంత్ర్యలాంఛనంబు
 మానరత్నానురాగద్రక్మండితంబు
 నఖిలభారతీయస్వరాజ్యవృజంబు.
 ఉ. చదుకుడి దారమున్, సకలభారతజాతులుఁ గూడియుండుండే
 విశువుడి స్వర్పదోషమును, జగ స్వరాజ్యము నేకుటంగ; నన్

మమ లనిశంబుఁ బ్రేక్షకమనోగతులందుఁ బరిస్ఫురింప నొ
 పెనుఁ గనుడి! త్రివిధముల విన్నన భాగతతానం బడే!
 గీ. సకుబలుల దైనయంత్రపు బలినికంటె
 నాత్యబలుల తర్లనిబల మధిక మనెడి
 నూత్రమును దెల్పు జంత్రపుశత్రువైన
 రాటనంబునఁ బోలుచు భారతపతాక.
 గీ. ధరణి భారతస్వాతంత్ర్యధనము, కీర్తి
 ధనము, ధనముఁ దెరుంగు విస్తార మగుమఁ
 గోట్ల కవుడు ముప్పదిమూడవకోట్ల ప్రజలు
 పడగ నెత్తుదు రిట్లె నాగ్యజము దనరు.
 కా. నాలార్గ ప్రతిమానరత్న రుచియుం బద్యాక్షపాపద్వయాం
 కాలంకారముఁ గల్గు భూభరణ శేషాహిస్సటం బోలి, ద్వే
 ష్యలోకోరుభయంకరంబును బ్రశాంతాత్మప్రపంచ్యంబునై
 క్రాటుంగావుత! భారతద్యుజ విలం గల్పాంతపర్యంతమున్.

‘ఇంపీరియల్ ప్రిఫరెన్స్’ భారతదేశమునకు లాభకరమా?

కందుకూరి ఈశ్వరదత్తుగారు పి. ఏ.

క్రిందటి సంవత్సరము డిసెంబరు పదునెనిమిదవ తేదీన చంగ దేవియనగిరిస్థాయిమువారి సమక్షమున మాట్లాడుచున్నప్పుడు యీ ప్రభుత్వమును గూర్చి యిట్లు మనరాజప్రతినిధియైన గిడింగు ప్రభువు పత్రికను. ‘ఈపద్ధతివల్ల భారతభూమి కష్టపాథములు చేకూరును. అందు ముఖ్యముగా రాజకీయాధికారములు గమనింపఁ దగినవి.’*

ఈ ‘ఇంపీరియల్ ప్రిఫరెన్స్ పద్ధతి’యనఁగా నేమి? ఈసమస్య యెట్లు పుట్టినది? దీనిచరిత్ర యేమి? భారతదేశమున కుపయోగకారి యగునా? యన ప్రశ్నలను మనము విచారించవలయున్నది.

‘ప్రిఫరెన్స్’ అనునది రక్షణపద్ధతి (Protection)యం నొక సాంప్రదాయము. దీనియర్థ మేమనః బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునందలివివిధ రాష్ట్రములు, ఆయాదేశములందు లభించు యపస్వపదార్థసంపదములే (Raw materials) గాక యంత్రకళలు, పాస్తాకళలు మొదలగు సర్వకళలకును, అన్యదేశములనుండి వచ్చుసరకులను ప్రాముఖ్యము నిచ్చుట. ఒక యుదాహరణ మిచ్చినచో బాలును, హిందూదేశమునకు ఇంగ్లాండునుండియు, జపానుదేశమునుండియు బట్టలు దిగుమతియగుచున్నవి. జపానునుండి వచ్చుబట్టలపై దిగుమతిపన్ను నూటికి పదిరూపాయలు విధించినయెడల, ఇంగ్లాండునుండి వచ్చువానిపై నూటికి పదిరూపాయలకు తక్కువగా దిగుమతిపన్ను వేయవలెను. అనఁగా అయిదురూపాయలలో, ఎనిమిదిరూపాయలలో దిగుమతిపన్ను ఉండవలెను. ఇదియే యీసాంప్రదాయముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము. ఇంగ్లాండుదేశము స్వేచ్ఛావ్యాపారపద్ధతిని అవలంబించుచున్నది. (Free Trade) ఇతరదేశములు అనగా ఫ్రాన్సు, అమెరికా, జర్మనీ, మొదలగునవి రక్షణపద్ధతి నవలంబించి, ఇంగ్లాండుదేశమునుండి వచ్చుసరకులపై చాల పెక్కువయైన దిగుమతిపన్నులు విధించుచున్నవి. అందుచేత బ్రిటిషుసరకులు ఆదేశములందు చలించుటలేదు. బ్రిటిషు కళలు ఊదకకు వచ్చుగతి పట్టినది. కళలు ఊదించుట వలన దేశమునందు పనివారలకు పనిలేక దారిద్ర్యము పెరుగుట తటస్థించినది. అందుచే నశాంతి ప్రబలమయ్యెను.

ఇట్టి యాఫ్ఘులు మాన్పుటకై ఈ శతాబ్దప్రారంభమునందు బోంబే ఛాంబర్లెక్ గారు మనము ప్రస్తుతిము విచారించుచున్న సాంప్రదాయము నమలులోనికి తెచ్చినయెడల బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకు తేమనర మని యుపన్యాసముల నీయ ప్రారంభించెను. కాని యీ పద్ధతి 1903 వ సం. నకు పూర్వమే అమలులోనికి వచ్చినట్లు కనఁబడుచున్నది. 1897 వ సంవత్సరములో కనడా రాష్ట్రము బ్రిటిషు సరకులపై తక్కువసంఖ్యల విధించెను. (2)

ఈ పద్ధతియొక్క ముఖ్యోద్దేశములు ఏమి?

(1) బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునందలి వివిధరాష్ట్రములయొక్క పర్వతవాహర విశిష్టత గొందుటయు, నందుచే సామ్రాజ్యమునకు లాభము కల్గుటయు.

(2) సామ్రాజ్యము బలపడుటయు.

(3) సామ్రాజ్యమునందున్న యగ్నివేళనములు దేశములు తమ తమరక్షణపద్ధతుల మాన నవసరము లేదు. సామ్రాజ్యములో స్వేచ్ఛా వ్యాపారమును స్థాపించుటయు గాదు.

(4) ఈ పద్ధతిని అవలంబింపవలెనను ఒలవంగ చేసి యును లేదు. ఆయాదేశములయొక్క పరిస్థితులను బట్టి ఆయాదేశములు ఈ పద్ధతిని అవలంబింపవచ్చును.

(5) ఇంగ్లాండు పీలైనయెడల సామ్రాజ్యమునందలి రాష్ట్రముల నుండి దిగుమతియగు సరకులపై చాల తక్కువసంఖ్యల విధింపవలయును.

ఈ పద్ధతి హిందూదేశమున కుపయోగమా, కాదా యను ప్రశ్న 1903 వ సంవత్సరములో ప్రారంభమయ్యెను. అప్పటి హైందవదేశపు కార్యవర్ధియైన హేనిల్టన్ ప్రభువు భారతప్రభుత్వమువారి కీక్రిందిగీతీవార్త నంపెను. ‘అధినివేశనముల సభయందు సపక్షకరమైన పన్నులనుగూర్చిన (Preferential Duties) తీర్మానము ఆమోదింపబడెను. ఆ తీర్మానము నాచరణలోనికి తెచ్చుట యందు, మీ దేశమున కానీతి యెట్లు పరిమించుకో వెంటనే జవాబు నీయవలెను. భాగ్యవశమున హైందవప్రభుత్వమువా రీపద్ధతికి విము

* “She is the only country in the Empire which does not respond to Preference. There are benefits to India Capable of easy and immediate Comprehension. Other benefits are claimed for the system, which demand and deserve close study. There are also political and other aspects as well as economic for consideration. Viceroy before the Bengal Chamber of Commerce 18-12-1923.

(2) The question of Imperial Preference in the British Empire first took practical shape in 1897 when Canada partly in pursuance of a liberal Tariff Policy reduced her duties on Br. Goods.....Indian Fiscal Commis-sion_Report Page 120.

ఖులై యాక్రిందికారణములచే నాపద్ధతి మాకు పనికిరాదని ప్రత్యక్షతర మిచ్చిరి.

(1) దీనివల్ల బలవత్తరమైనలాభము లేవయు కలుగవు.

(2) ఈ పద్ధతి నవలంబించి బ్రిటిషు సరకులపై స్వల్పముంకముల విధించునో, నితరదేశములవారు మాదేశమునుండి వచ్చుసరకులపై పెద్దముంకముల విధించి వర్తక వ్యాపారమునకు నష్టము కలుగజేయుదురు.

(3) ఈ పద్ధతి హైందవాదాయమునకు నష్టము కలుగజేయును.

(4) బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునుండి హిందుదేశమునకు దిగుమతులు నూటికి 75 వంతునను, హిందుదేశమునుండి సామ్రాజ్యములోనికి నూటికి 47 వంతునను అగునట్లు ఈపద్ధతి యీ దేశమునకు బాత్తిగా లాభకారి కాదు. హిందుదేశమునుండి ఎగుమతులు ఇతరదేశములకు ఎక్కువ పోవుటచే నితరదేశములవారు, ఇండియా బ్రిటిషు సరకులకు ప్రాముఖ్యము నిచ్చినయెడల కోపముతో ఎక్కువ పన్ను విధించినయెడల హిందుదేశ వర్తకవ్యాపారమునకు నష్టము అపరిమితముగా కలుగగలను. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునుండి దిగుమతులు ఎక్కువయగుటచే నానివైన దిగువపన్నులు వేయవలసినయెడల హిందుదేశముయొక్క ఆదాయము తగ్గిపోవును.

(5) పూర్వపు ఆనుభవమును బట్టి హిందూ యిండియా యొక్క సామ్రాజ్యవాదాచరణముల సెప్పడు చచ్చించినను, హిందుదేశముయొక్క హితమునే ఆలోచనచేయుట లేదు. ఇంగ్లాండునుండి దిగి కొంచెము వ్యాపారగర్భలలాభమునే చూచుచున్నారు. హిందుదేశమునుండి కరకుల రక్షణ ఆవశ్యకమై యున్నను, లేదా ఇప్పుడు కోరబడినది, ఆరక్షణవిధానములు ఇంగ్లాండుదేశమునుండి యీ దేశమునకు సమ్మదిగుమతులను బాధించును. కాని అక్కడేశములనుండి యీ దేశమునకు వచ్చుదీగుమతులను అంతగా బాధింపవు. ఒకవేళ, అక్కడేశ దిగుమతులపై, ఇంగ్లాండునుండి సమ్మదిగుమతులపై కంటే ఎక్కువపన్నులు విధించినను, ఇండియా దొరతనమువారు పైని పేర్కొనబడిన రక్షణపద్ధతిని అవలంబించినయెడల లాంకపైను వర్తకులు కాని, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు కాని, ఆ పద్ధతుల నామోదింతురని మేము తలచుచుంటాము. కావున మాకీపద్ధతి అవసరము లేదు.

మఱల 1918 వ సంవత్సరమునకు దీనిప్రశంస రాలేదు. ఆసంవత్సరమున సామ్రాజ్యకానసభయందు గంగాధరచిట్టావీరుగారొక తీర్మానమును ప్రవేశపెట్టిరి. ఆతీర్మానము ట్లుండెను:

“చీనాదేశముతో చేసుకొన్న ఒడంబడికప్రకారము నల్లముందు నుండి వచ్చుటదాయము తగ్గిపోవును. గనుక, సపత్కరమైన (Preferential) పన్నుల విధించునో, నింగ్లాండునకును, ఇండియాకును, అధినిచేశములకును చాల లాభకరముగా నుండును.”

ఈతీర్మానమునకు గవర్నమెంటు ఆర్థికసభ్యుడైన విల్సన్ దొరగారు వ్యతిరేకముగా మాట్లాడుటవల్ల తీర్మానమును తీసివేసి పవలసినట్లును. అనగా గవర్నమెంటువారే ఈపద్ధతికి విముఖులుగా నుండిరి.

మఱల దీనిప్రశంస 1917 సంవత్సరమునందు వచ్చెను. ఆసంవత్సరమున సామ్రాజ్యముదాంతరంగికసభ నూడెను. ఆసభకు మన దేశమునుండి, మెప్టెన్ దొరయ్య, సింహాగారు, బిసనీమహారాజుగారును ప్రతినిధులుగా పోయిరి. ఆసభయందు ఈతీర్మాన మామోదింపబడెను. “సామ్రాజ్యమునందలి ప్రతిరాష్ట్రమును, విశ్రమించి వారిచ్చుదీగుమతుల గవనించును, సామ్రాజ్యమునందలి యితరభాగములందు ఉత్పత్తికాబడు అసవ్యసదార్థములకు యంత్రకళలకు, పాస్తకళలకు, అనుమతులనులగవరతుల సేర్వవిధ సౌకర్యమును కలుగజేయుట పొడియను. ముఖ్యములమును అంతరంగికసభవా రేకగ్రీవముగ నామోదించియున్నారు.”

ఈసభ జరిగినది మొదలు ఇండియా ప్రభుత్వమువారి యాదర్శమునందు దీనివము మార్పు కలిగినది. 1918 వ సంవత్సరమునందు దేశమునకు కీ పద్ధతి యవలంబింపబడినది. 1919 వ సంవత్సరమునందు జంతువులచర్మములకును తోళ్లకును (Hides and Skins) ఈ పద్ధతి చూచరణలోనికి తెచ్చిరి. మనదేశమునుండి సామ్రాజ్యములోని దేశముల కగుమతి ధౌనయెడల నూటికి 10 వ వంతును, ఇతరదేశముల కగుమతి ధౌనయెడల నూటికి 15 వ వంతును పన్ను విధింపబడెను. ముఖ్యముగా ఈచర్మవ్యాపారమునకు రక్షణ మత్సంతా విశ్లేషము. సామ్రాజ్యములోని దేశములకు పన్ను తగ్గించి యెగుమతి చేసినయెడల వర్తకులకు చివరకు ఎక్కువ నష్టమే కలుగుచున్నది. ఈ దేశమునందు చర్మములను పరిశుభ్రముచేసి జోళ్లు మొదలగు వస్తువులు చేయు కర్మాగారములు తక్కువ కాబట్టి చవుకసరకులకు ఈచర్మములనుకొని యింగ్లాండు, అమెరికాదేశములు చక్కగా చర్మములచే జోళ్లు మొదలగునవి తయారుచేసి తక్కువధరల కిక్కిడ అమ్ముచున్నారు. అందుచేత ఈ దేశమునందలి జోళ్ల పరిశ్రమములు మొదలగునవి అభివృద్ధి పొందుట లేదు.

మఱల నీసమస్య మొన్నమొన్న గవర్నమెంటువారిచే నియోగింపబడినసీసెన్సల్ కమిషన్ వారి విచారణమిత్తమై జారీచేయబడినవి. వారు విచారించి యీ సమస్య ప్రస్తుతము హిందుదేశమునకు వర్తింపజేసినయెడల విశేషలాభము లేదని తేల్చిరి. 1908 వ సంవత్సరమునకును, ఇప్పటికిని విశేషము వ్యత్యాసము లేదని మాడ ప్రాసియుండిరి. * ఈక్రిందిపట్టికవల్ల ఎగుమతి, దిగుమతులలో విశేష భేదము కలుగలేదని కమర్షియల్ పబ్లికేషన్లు వ్యత్యాసము లేనట్లును 1908 వ సంవత్సరమున గవర్నమెంటువారిచ్చిన సరియైన ప్రత్యుత్తరమే ఇవ్వబడునని వర్తించును.

* The Government of India found in 1903 that 71 of the total imports came from the Br. Empire. Indian exports went preponderatingly to foreign countries. The situation in broad outline is the same..... Fiscal Commission Report Page 129.

ఇండియానుండి	1919	20	1920	21	1921	22
	ఎ.	డి.	ఎ.	డి.	ఎ.	డి.

(1) సామ్రాజ్యమునకు 44% 61% 48% 66% 87% 66%

(2) ఇతర దేశములకు 56% 39% 57% 34% 62% 33%

అనగా సామ్రాజ్యమునుండి దిగుమతులు హెచ్చగుచున్నవి.

ఇతర దేశముల కీదేశమునుండి ఎగుమతులు హెచ్చగుచున్నవి. అనగా ప్రస్తుతపు ఫిటీ యెట్లుండెననగా- సామ్రాజ్యమునుండి మారుమంటులకు రెండువంతులు దిగుమతులగుచున్నవి. సామ్రాజ్యమునకు ఎగుమతులలో మూడువంతులు ఈదేశం తీసుచున్నది. (1/3) ఫిస్కల్ కమిషనువారి క్రింది ఉపయోగి ప్రాయములను తమనివేసినందు వ్రాసిరి.

(1) ఏవస్తువునకును సామ్రాజ్యకాపసభవారియిట్లము లేనిదే 'ప్రిఫరెన్సు' ఇయ్యరాదు.

(2) రక్షణము ఆవశ్యకమైన వస్తువులకు 'ప్రిఫరెన్సు' పద్ధతిని ఇవ్వరాదు.

(3) హిందూదేశమునకు వస్తువు నచ్చునని తోచినయెడల ఈపద్ధతిని వానివేయరాదు.

కాని ప్రశ్నేనివేసినందు హైందవసభ్యులు ఇట్టి యభిప్రాయమును వ్రాసిరి.¹ హిందూదేశమును సంపూర్ణభాగ్యతాయుతపరిపాలనము వచ్చినగాని యీపద్ధతిని అలంబింపరాదు. హిందూదేశమునకు తనయొగుతున్న సమతుల్యతై సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము కలిగియుండినగాని యీపద్ధతి పనికిరాదు. ఇట్టిదే సంపూర్ణముగా నెన్నుకొనబడినకాపసభవారి వోటుపై వాగధారపడియుండును.

అదియుం గాక మనకు అధినివేశనములతో వర్తకవ్యాపారము చాల తక్కువ. ఇట్టిస్వల్పవ్యాపారమునందు ఒకరికొకరు 'ప్రిఫరెన్సు' చూపుటకు లాభ మేమియును లేదు. ఇంగ్లండునకు 'ప్రిఫరెన్సు'ను చూపినచో గల్లునట్లముల నిదవలకే వ్రాసితిమి.

యుద్ధానంతరము ఇంగ్లాండుయొక్క పరిశ్రమలస్థితి చక్కనిది. దేశమునందు. రహ్యదేశముతో వర్తకవ్యాపారము లేదు. ప్రాన్సు రూర్ ప్రాంత మాక్రమించినది. అధినివేశనములు సంరక్షణము (Protection) నలంబించెను. ప్రాన్సు, అమెరికాదేశములు బ్రహ్మాండమైన దిగుమతిపన్నులు విధించెను. జర్మనీయొక్క వర్తింప నలవికాదు కదా. ఇట్టి ప్రపంచఫిటీలో స్వేచ్ఛావ్యాపార పద్ధతి అలంబించిన యింగ్లాండు దేశముయొక్క పరిశ్రమలు అడుగులు జొచ్చెను. దేవుడే ఇట్టిగతి ఎట్లు తప్పిపోవును? అని రాజ్యాంగవేత్త లాలోచింపక దొడంగిరి. క్రిందటిసన్నిరాంతమందు సామ్రాజ్య ఆధిపత్య యొకటి సమహర్షణండెను. ప్రతిసామ్రాజ్యమునందల ప్రతి రాష్ట్రమునుండియు ప్రతినిధులు అనభకు పోయి యుండిరి. ఇండియానుండి మన పారిశ్రామిక సభ్యుండైన ఇన్నీ మనోర ప్రతినిధిగా పోయను.

సభయందు ఇతరసభ్యులతో పాటు ఈ ప్రీఫరెన్సు పద్ధతి

పూడ ఆలోచనకు పెట్టబడినది. అధినివేశనములనుండి సరకులకు మేము ప్రీఫరెన్సు ఇచ్చెదము. మాసరకులకు పూడ అధినివేశనములవారు 'ప్రిఫరెన్సు' ఈయవలెనని సభలో ఇంగ్లండుపక్షమున గోరబడెను. అధినివేశములవారిపద్ధతికి పూర్తిగానిష్టపడలేదు. ఇప్పుడు ఇంగ్లండునకు పట్టుకొన్న పెద్దచింత యేమనగా, తనసరకుల ప్రపంచమునం దెక్కడను నలూమణీయగుటకు పోరు లేదు. కనుక సామ్రాజ్యమునందున్న ఇండియా, ఆస్ట్రేలియా, కానడాదేశము ఆమెసరకులకు ప్రీఫరెన్సు ఇచ్చినచో సామ్రాజ్యములయందు నొక పక్క చక్రముగా మారి తనసరకులను చెలూపుట కాలించు ననవలెనని తనభాగ్యమే తాను మానుకొన్నయెడల ఇతరదేశములయొక్కగతి యేమి? భాగ్యదేశమున ఇండియాప్రతినిధి ఈ 'ప్రిఫరెన్సు' మా కక్కజూపినది చెప్పెను. అతడును నమకటి ప్రత్యుక్తమే ఇచ్చెను. ఇంగ్లాండునుండి నూటికి 75 పాళ్లు దిగుమతులును, ఇంగ్లాండునకు నూటికి వాటి పాళ్లు ఎగుమతులును గనుక ఈపద్ధతి అలంబించినచో నింతగాను చాలనట్లయి చెప్పెను. అది గాక ముఖ్యముగా ఇంగ్లాండు, ఫ్రాంసు, బెల్జియంలను విశేషముగా ఇండియాను నిరుపతీయించుచున్నది. ఆపర్థ ముమగ్నతగా కొని యున్నది. ఆమె కేవలము పోటీ లేదు. పోటీయన్నచో, ఇంగ్లాండు నూలుసరకులకు 'ప్రిఫరెన్సు' నిచ్చి, యితరదేశములట్లులపై పెద్ద సుంకముల విధింపవచ్చును. మీదమిక్కిలి అట్లు కనుకనుకముల విధించినచో ఇక్కడినూలు పరిశ్రమలు ముతీనాదే అడగంటి రూపు లేక పోవును. ఈయభిప్రాయమునే పంకిన సేగాలు తనగ్రంథము నందు వ్రానియున్నారు.²

అదిగాక ఇంగ్లాండుయొక్క ఆక్రమణమేమనగా, ఇక్కడి నుండి ఎగుమతి కాబడు ఆపర్థపదార్థసంచయముపై తక్కువపన్నులను విధింపమని. దీనియర్థమేమన హిందూదేశము శ్రీటిభివ్యాపారము గుత్తగా చేయుటయే. ఇట్టిప్రిఫరెన్సునే గూపనయెడల హైందవవాదాయున కంతోనట్లము నేమారంగెలను. ఇందలకే దెబ్బదక్కట్ల రూపాయిలు ఒక్కబట్టలకే హిందూదేశమునుండి యింగ్లాండునకు పోవుచున్నది. ఈ సభ్యులతోపాటు ప్రీఫరెన్సును మాడినచో ఆదాయము నందు కూడ నట్లము కలుగును. ఈ క్రమంతయును జూచినయెడల ఇదియొక గారడీగా తోచుచున్నది. కాని, వ్యాపారముగా తోచునని కలేసంకితుడువెనుకను గూహించినగ్రంథమునందే వ్రానియున్నారు.³

ఈసంవత్సరములో బొంబాయి పూడిన హైందవాధిక సభ కన్యకులే పగొందుచు ప్రీ విశ్వేశ్వరయ్యుమూడ ప్రీఫరెన్సు మన కప్పుడు అనవరము లేదనే చెప్పిరి. ఈ పద్ధతికి హైందవాభిప్రాయము ప్రతి కూలమా? ప్రస్తుతము నాతనముగా నచ్చిన లేబర్ గవర్నమెంటువారిపద్ధతిని అలంబింపను. వారు స్వేచ్ఛావ్యాపారముతోపాటు.

ఇట్టి ఫిటీయందు వైస్రాయగాదు ఈ వ్యాసము మొదట వ్రాసిన విషయను పల్కుట హాస్యాస్పదముగ లేదా?

1 Indian Fiscal Commission Report Minute of cannot accept the principle of Imperial Preference until she has attained responsible Government to regulate her Fiscal policy by the vote of a wholly elected Legislative.

2 India and Imperial Preference in Indian Economic and Industrial Problems (Prof. Kale).

3 This is not business but Juggling' Indian Economic and Industrial Problems' (Prof. Kale).

Dissent P. 193. The logical conclusion is that India

ఆయుర్వేద సంస్కరణలు

ముదిగొండ బుచ్చయ్యరెంగళాశ్రీ గారు

శ్రీ జగదీశ్వరనిర్మిత బగుల్లకంచమునకు నాధారభూతం బాలు వేదంబాలు. వేదశర్మములు బోధకడులకు శరమకాగు శిశులగు ఋషులు వేదాన్తప్రతిపాదకములై ఆచారవ్యవహారములను తెలుసు స్మృతులును స్వనామకములుగా మన్వాదిస్మృతులును రచించిరి. అట్టి స్మృతిస్మృతులు సర్వసామాన్యజనులకు బోధపడునట్లు అష్టాదశ పురాణములను వ్యాసమహర్షి రచించెను. ఇందు వేదస్మృతిపురాణములలో ఆయుర్వేదము గలదు. స్మృతులన్నియు ఆచారకాంచను బోధించును. ఆచారాదాయుర్నిభ్యవే" యనుసూత్రస్మృతానిము ఆయుర్వేదమునందలి సూక్ష్మోభ్యాగమునకు స్మృతు లాచారభ్యాగమును వక్కాణించినవి. వాగ్భటాచార్యులు బాహుల మను వైద్యగ్రంథమును వ్రాయదలచుకొని స్మృత్యుయందలి దినచర్యను గ్రహించి రోజువారీభాగమునకు దినచర్యాభ్యాసు బని యారోగ్యముకొనుటకు ధర్మశాస్త్రమును పురస్కరించుకొని వ్రాసియున్నాడు. వ్యాసమహర్షి పురాణములయందు నీభాగమును వదలక గారుడాదిపురాణములయందు నిదానచికిత్సాక్రమములను విస్తరించి యున్నాడు. వేదతుల్యములగు నాగమములయందు, కల్పములు, వ్యాసహరమంత్రతంత్రములు వేదవేలు గలవు. కాబట్టి యుపవేదమగు నాయుర్వేదము నాలుగు వేదముల వలెనే స్మృతిపురాణములయందు మఱియు ఆగమములయందును జెప్పబడి యున్నది. అందుచే నాయుర్వేదము చతుర్వేదములతో సమమైనదగుటచే సంస్కరణార్హము గానేరదు.

మఱియు సంస్కరణార్హ మెద్ది యనిన, ఆయుర్వేదము ఉష్ణతంత్రములతో గూడినను మన మిపుడు రెండువిధములుగా విభజించుకొందము: ౧ శత్రుచికిత్సా విధానము. ౨ ఔషధచికిత్సావిధానము. ఈ రెంటియందును హిందూస్థానములో ఆయుర్వేదము నందలి

శత్రుచికిత్సావిధానము లో పించుచు నాచుకులముందు నామావశిష్టము యున్నది. విద్యులకు పూర్తిగా నాశమయ్యింపబడినది. సద్యస్కాలమునందు ఆంగ్లవైద్యశాస్త్రచికిత్సావిధానము మనకు లేదని ఆయుర్వేదవివాదీ లేని వారు కొంద రందును. సుశ్రుతమునందలి సూత్రాభిప్రాయము రై అధ్యాపకముతో నొక్కొకసూత్రమునందు ఆంగ్లవిధానమంతయు చక్కగా వ్రాయబడియున్నది. బాగుగా విచారించినచో సుశ్రుతమునందలి సూత్రాభిప్రాయములు ఆంగ్లేయులకుగాని తదితరులకుగాని బోధపడినట్లుయిదో నడు. అట్టి సుశ్రుతమునందలి శత్రుచికిత్సావిధానమును తిరిగి మనవారు ప్రారంభించుటయే సంస్కరణ మని తలంపవలయును.

మఱియు నిదానచికిత్సాభాగమునందు శతగ్రంథములు కలవు. చికిత్సయం దాజీతేజీన యనుభవవృద్ధవైద్యులు గలరు. కాబట్టి ఈవిషయమునందు సంస్కరణ యనావశ్యక మని చెప్పి తీరవలయును.

మఱియు కార్యక్రమమునుగూర్చి విచారితము. మనదేశమునందు కార్యక్రమమున నిపుడు కొన్ని యేర్పాట్లు జరిగినను చాలా కాలము కార్యక్రమము తప్పిపోయినది. ఇప్పటికైనను నిదానచికిత్సాభాగములే పాత్యక్రమమందున్నవిగాని శత్రుచికిత్సావిధానము మిగిలి యున్నది. కాబట్టి యంతవఱకు మనము శాస్త్రప్రకారము పాత్యక్రమమును సరివేర్చుచో అంతవఱకు పాత్యక్రమము సంస్కరణానవరమును కోరుచునే యుండును.

మనగ్రంథముల కారవమును ఆలోచింపుడు. వేదతుల్యముగు ఆయుర్వేదమును జదివి సుశ్రుతాది ఋషులు చరకసుశ్రుతాదులను రచించిరి. మఱియు వాగ్భటభావమిశ్రాదులు అష్టాంగహృదయభావప్రకాశాదిగ్రంథములను రచించిరి. ఇట్టి యుద్గ్రంథములు సంస్కరణార్హము లెంతమాత్రమును గానేరవు. మనకు లోబ

దుసవి శాస్త్రములు గావు. మనలను శాసించువేదశాస్త్రములు సంస్కరణార్హములైనచో నానికి గౌరవ ముండు నేరదు.

మనమున్న ప్రజలేవైనైద్య గ్రంథములు నాంగ్లేయులు చదువుకొని పరిశీలించి సుతమునందలి యాస్త్రములు శాస్త్రములు ఈ మొదలగునవి యన్నియు సాధించి యుండు యోగమునకుఁ దెచ్చియున్నాము. ఈవిషయ మందఱకును వెలియుండుట చే మిక్కిలి వ్రాయఁజూచలేదు.

ఆంగ్లయుక్తి పాత్య క్రమాదులను ఆంగ్లేయ హిందూయు కదిపివేసిన ఆంగ్లవైద్యములు చదువునందు. పాత్య సాంకేతికవిషయము దొడ్డికొడు కృతానుజ్ఞానానికిర్పాతముచేయుచుండును. వారు చదువుకొనుకాలమునందు అనుభవయుక్తముగా బదువుకొనియుండును. మన గ్రంథ కర్తలచే వాయుబిజ్జ గ్రంథమును బదిలి ఆంగ్లవైద్యముగా మార్పుకొని ప్రసిద్ధిని గాంచెడి. వాచిచదువునకు సాఫల్యముందు పరమింకబడు నాషధజాతమునకు సంబంధమును గుంగునది. వారి యాషధములకు బలి వారికిఁ బలననరములు. వారివైద్యమునకు ప్రభుత్వసహాయము, ప్రవృత్తసహాయము, మతసహాయము ఈ మొదలగునహాయములుగలవు. మఱయు నవిప్రసాదగుణ బాధయముని ప్రసాది పెందినది. ఆంగ్లవైద్యునకు ఖాతాతో చెప్పు. అట్లులేన వారికంపెనీలలో నాషధమునుకొని తీవలయును. ఇట్టిసాకర్యములుండుటచే వారిలో నెదుగురువైద్యు లేత నమావేగముగా పనినను కలతలుండు నేరదు. పరస్పరాభిప్రాయముల నిచ్చుకొనుచు. శోగుల కానందముగా నుండును. ఆంగ్లవైద్యమునం దిట్టిసాకర్యములుండుటచే సంస్కరింప బడిన దని నమ్మచుయును.

ఆయుర్వేదీయుల పాత్యక్రమము నాలోచింపుడు. మనవైద్యులలో ప్రతివైద్యు డొగ్రంథమును జెప్పును. అది గురువులసౌద్య బదిలిపట్టించువు. నిఘంటువులు చదువుటలేదు. (నిఘంటునా వినా వైద్యు)యనువచనమునలన నిఘంటువు మొదట జడవవలయును. వైద్యుడు గాబోవునతడు కానిదానత్రయమైనను జదివితీరవలయును. పిమ్మట నిఘంటువునాత్రయములలో అవసరభాగము

లను జడవవలయును. మఱయు, భస్మములు, వంటాషధములు, ఇట్టి యాషధములు, లేహపాకచూర్ణాదులను అనుభవముగల గురువులమొదల నభ్యసింపవలయును. గురువులు చేయనిదానిచికిత్సల నరయవలయును. ఈ యాయుర్వేదవిద్య కంగిములుగా శైలితిషమంత శాస్త్రములుండునాయను అపు డాయుర్వేదీయవైద్యులు ఆంగ్లేయ వైద్యులతోపాటు సంస్కరింపబడినవారిని తలంపవలయును. అట్లుగాక ఇప్పుడున్న విధానమాత్రమించువలకు సంస్కరణ మననర మనియే నుడువుచుండును.

మఱయు, చతుర్థియందా చికిత్సలయందు, నియమము లేదు. వైద్యులందఱైకమత్యము గానిరాదు. ఒకరిమందు లోకానికి నమ్మకములేదు. సత్యము లేదు. పూర్వాచారము లేదు. కష్టములు లేదు. బీషధములు దొరకునన్న నమ్మకములేదు. దొరికనను తాజీయనంద న నమ్మకములేదు. అవ్యాధి నాహునగుదుననాలేదా యనువిచారములేదు. సహింపు లేదు. ఇతరుల కౌతాషధములయందు గౌరవము లేదు. తాజీయుట లేదు. అనేకలేదులు ఆయుర్వేదీయులనుదుటయున్నందులన సంస్కరణ మననరము.

ఇన్నిలేదులు సంస్కరణహీనతవలన సంభవించినను దేశీయులపుణ్యలేకముహూన బీజరూపములుగా హిందూ దేశమునం దున్నది. ఎవ్వ యన : గ్రంథములు, విదానములు, చికిత్సలు, అనుభవశీలురగు ఆయుర్వేదవైద్యులు, ఈ మొదలగునవి గలుగుటయే గాకమెవరి యాషధములయందు వారికి నమ్మకము గలదు? బాగు చేయుదునన్న నమ్మకము గలదు. వస్తుసామగ్రి గలదు. మూలికాకులు కలవు. మనయూర్ధ్వలో చాలమందికి మనయాషధములయందు నమ్మకము గలదు. విదేశీ యాషధములు సేవించువారికి నాయుర్వేదీయాషధములయందు నమ్మకము గలదు. విచారణతూన్యతచే లేవనుకొన్నవన్నియు కొద్దిగానైనా గలవు. ఉన్నదనుకున్న ఆయుర్వేదవిద్య కన్నియు పరిదృశ్యమానాంగ్లేయవిధానము మాత్రము లేదని ప్రపంచానుభవమే చెప్పుచున్నది. కాబట్టి సంస్కరణాసంస్కరణలు ఆయుర్వేద

మునకు గలవు, ఈవైద్యమున కుండు అసంస్కారముల దప్పించిన సానబట్టబడినమహిమలె ప్రకాశించును.

ఆయుర్వేదమునకు సద్యస్కరితసంస్కరణము

౧-పాఠ్యక్రమము

౨-శస్త్రచికిత్సావిధానము

౩-చికిత్సాభాగము

౧. పాఠ్యక్రమమును ఆయుర్వేద ము డలి వారు ప్రారంభించియున్నాడు. అనుభవనీయులగు గురువులయొద్ద చక్కగా జదివిన జాలును.

౨ శస్త్రవిధానము: శస్త్రచికిత్సావిధానమును ప్రారంభింపవలయును. విద్యావంతులు, ధనవంతులు, ప్రజలు, పీఠ లండలు అభిమానించి తగినసహాయ మొనరించిన శస్త్రచికిత్సావిధానము సాగును.

౩. చికిత్సావిధానము ర విధములుగానున్నది. అందు మొదటిది మూలికాచికిత్సావిధానము. మనకు చిరకనుగ్రుతాదిగ్రంథములు మూలికాచికిత్సనే బోధించుచున్నవి. అందుచే నజలకు, నిలుపేదలకు అత్యుత్తమ యోగము; కాబట్టి విద్యార్థులకు ప్రథమమునందు మూలికావిధాన మంతయు అనుభవపురస్కరముగా బోధింపవలయును. ఈ మూలికావైద్యమునందే లేహ పాక చూర్ణాదు లలవవచ్చును.

రెండవది రసవైద్యము. ఈ వైద్యము శ్రీమంతునిసహాయముచే ప్రసిద్ధిజెందదగినది. ఈవిధానము గురుసాంఘదాయములు తెలిసికొని అతికష్టముచే సాధింపదగినది. ఈ రసవైద్యమును కేయవాచీ వైద్యశబ్దమున కర్హులు.

మూడవది శస్త్రవైద్యము. ఇది కేవలము స్నైగ్యదశయందున్నది. ఈ విధానము నుద్ధరించటకు దేశీయులయనుగ్రహ ముండితీరవలయును. అనగా దేశీయులందఱు గలసి యుద్ధరింపదగినది.

నాల్గవది, మేంత్ర వైద్యము. దీనినే సిద్ధవైద్య ము గురు. ఈవిద్య ఆత్మసంబంధ మైనది. ఈవిద్య ఒకరిసహాయముచే రానేరదు. ఈవిద్య యత్తమవిద్య యని వైద్య

శాస్త్రాభిప్రాయము. శక్తిపాతమునకు దీనికి సంబంధము గలదు. కాబట్టి ఈవిద్య స్వంతముగా సుపాదించుకోతగినది

ఈ విధానమున్నియు వృద్ధిబొందినయెడల ఇతర దేశీయోపదేశములు చికిత్స లనవలయును. స్వవిద్యచే దేశమున కొకకారము సంభవించును. ఇట్టి యభివృద్ధికి జనపదవాసులు, పట్టణవాసులు వైద్యుల గావించి సభలు జరిపి ద్రవ్యసహాయముచే శాలలను స్థాపించి విద్యార్థులను సంపన్నులను జేయవలయును. మనదేశ మన్నిటికి ప్రయత్నము జేయువారలకు సులభ సాధ్యమైనది. సంస్కరణములలో నది యొక ముఖ్యవిధానము.

వైద్యులసంస్కరణ

అనుభవశీలురగువారు, వృద్ధవైద్యులగువారు అసహనపితౄచములనుపారద్రోలవలయును. ఇందుకై ననురహస్యముగా నుంచని ఋషిసాంప్రదాయగురులమగు మనవారిలో గ్రంథములను జూచునివారు, చికిత్సలను బెప్పనివారు, అన్నియు సహస్య మనువారు, చదువుకొనుచున్న సాలు గురి శిష్యులలో నొకరికి చెప్పవారు, మాయాచారము గలవారు, పరమ మందూ దూషించి శతవదుమ్మును సొమ్ముజేయువారు, ఇతరవైద్యుల సహించనివారు, పరలయోపదేశములు మారణమండుకారము లనువారు, ఇట్టి వారు చాలామంది గలరు. వీరిలచే హిందూదేశమునందు ఉత్తమవిద్యలనుజెప్పకదొంగిలైపోయినారనివాడుకకలదు. ఇట్టి యపవాదమును వైద్యోగము పోగొట్టుకొన బ్రయత్నించుమును కేయ ప్రారంభించిన, ఆయుర్వేదీయులు సంస్కారులగుచున్నారని యెల్లలోక మానందించును.

సంస్కరణ పనులని నోపము గాదు

ప్రతిమనుజునకు, ప్రతిసన్తునకు, ప్రతియొకదానికి సంస్కరణ మవలసరము. వేదములు స్వరయంత్రముగా నుండవలెను. విద్యలు కంఠస్థముగా నుండవలయును. మనుజులు శ్రద్ధాభక్తిధ్యానయోగములు గలవారై యుండవలయును. మణులు చెక్కబడవలయును. ఈప్రకారముగానే ఆయుర్వేదము పైజెప్పినప్రకార

ముగా సిద్ధముచేయవలయును. దేనియందైనను ఆచరణ
 గుండున్నవన్నియు సంస్కరింపబడినవనియు, ఆచరణ
 యందు లేనివి సంస్కారాత్మాము లనియు గుర్తెలుగవల
 యును. సంస్కరణశబ్ద మెప్పుడును పురోవృద్ధికి కార
 ణము. సంస్కరణ మనవనర మనినయెడల పురోవృద్ధి
 కవియు రాజులనె.

ముఖ్యవిషయము; ఆయుర్వేదీయులు నెలకొక
 సారిగాని, సంవత్సరమున కొకసారి గాని తమ
 చికిత్సానైపుణ్యమును, తమనూతనవిధానములను,
 గ్రంథములయందలినువిశేషములను, నివారణ పొందిన
 వ్యాధులను, వ్యాధినివారకౌషధములను ఔత్రికాముఖం
 బున వెల్లడించుట ఆయుర్వేదమునకు గొప్ప సంస్కరణ
 మని తలంపవలయును.

కాలప్రభావము

చుస్థమహాంతి సీతారామ శర్మ గారు

కృతి సంకామంబు గల్పించి యలబడి, గుచ్చియంటిపికదా కొన్నినాళ్లు
 తుత్పిపానలను సంక్షోభింక గొల్పిచే, గుండ జేసికేకదా కొన్నినాళ్లు
 అన్యోన్యవిద్వేష మంతమొందింకక, గొడవ జేసికేకదా కొన్నినాళ్లు
 నహజ్యధైర్యప్రదిర్చిన మొనర్చకను గూర్కొనంగ జేసికేకదా కొన్నినాళ్లు
 అక్కటా! యిన్ని తెలుగుల ననవరతము, దారుణాభీలవహ్నిమధ్యబునందఁ
 గ్రోయఁబూనంగ ధర్మమ్మో! తులనతనము! అహహ! కాలమా! నీచర్మబద్ధములు.

సీ. అశాంతభోగాశ్రయంబైన దేవేంద్ర, వదలి బొందంగ బాటు పడంగ లేడు
 స్వర్గలోకస్థమశ్రావణము నధి, ప్రింపగా మదిని వాంఛింపలేదు
 నకలంకముల దశిత మోకరి బాలింక, పగులెక్కినిమ్మో! తలఁపలేదు
 కామ్యప్రదంబైన కల్పవృక్షంబు మా, వెరలి జేర్చుమటంచు బెనంగలేదు
 కడుపునిడుంగ గూడును గట్ట గుడ్డి, నరనముగ లభియి చిన బాలు ననుచు
 నోరి ప్రజ లెల్లగును నిన్ను చూఱుచుంగ, కాలమా! యె ప్పితికట్టె గడకు నీక.

సీ. పాప కారణ మ చు భయ మొకింతయు లేక, పరకాంక్షలను బల్కి బట్టలేదు
 సాటివారలశౌర్యసంభము గాంచి, యా న్నాగధరాబుచే నొకలేదు
 స్వార్థభోగాభిలాషను లాఁతివారల, సంపదన్నతిక నాసింప లేదు
 నర్వలోకముల మానములు లేరని గర్వ, మొప్పుగా నెలుగెత్తి చెప్పలేదు
 సాధులము; ఘోరదారిద్ర్యసాగరోర్మి, బాలమధ్యమగ్నపిస్తాకదీన
 మానసుల; మక్కటా! యింక మానడగదె, కాలమా! మామొడల నింతకదిన మూన!

సీ. అభంగమంబులై యలరానుగనధాన్య, రాసుల నెప్పుడు నరయటలొక్కొ!
 శిల్పచిత్రశాఖిశేషనైపుణ్యముల్, గనులార నెప్పుడు కాంచుకొక్కొ!
 అన్నోదకముల కానన్నతంబొందక, ముదముతో నెప్పుడు మురియుకొక్కొ!
 దారుణాష్టబంధనములేకను లోక, కల్యాణ మెప్పుడు కాంచుకొక్కొ!
 యనుచు మాననవీధి నహర్నిశములు, జులనలు సేయచుంగ వర్జితముదాత్ము
 లగుచు మానపు లెల్ల రత్యాతురమున, గాలమా! నీప్రభావంబుకతన గాదె!

ఆ రో గ్య సా ధ న

బొల్లాప్రగడ సుందరగోపాలరావుగారు

మంచి ఆరోగ్యము, ఉత్సాహము, సంతోషము నదా కలిగి యుండవలెనని కోరినవారు ఉదయమున లేవ వలెను. లేవగనే మలవిసర్జనము చేసికొనవలెను. మలవిసర్జన మయినను కాకపోయినను లేవగనే బయటకు వెళ్లి కూర్చున్న యెడల నెకటి రెండు రోజులు కాకపోయినను మూడవరోజున శుభ్రముగా విశేషమగుటకు ప్రారంభమగును. అటుపిమ్మట పండ్లతోముకొని ముఖముకడుగుకొనవలెను. ముఖము కడుక్కునే కాలమందే చల్లని నీటిని ఘడిసెట్లో పోసికొని అనగా అరచేయి గిన్నెవలెచేసి దానిలో పోసుకుని మొదట కుడికంటి రెప్ప పైది 10 లేక 12 సార్లు రెప్పలు వేయచూ తెరచుచూ కడిగినకంటిలోని పుసును, జిడ్డు నీళ్లలోనికివచ్చి కన్నీటి పరిశుభ్రముగాను నిర్మాణస్యముగాను ఉండి రక్తప్రావాహము చక్కబడును. 10, 12 సార్లు నీళ్లు క్రొత్తగా చేతిలో పోసికొనుచుండవలెను. ఒకమారు కన్నుకడిగిన నీటితో తిరిగి కన్ను కడుగరాదు. ఎవరుకన్నుకూడా 10 లేక 12 సార్లు కడుగవలెను. ఇట్లు చేయుటవలన కండ్లకు ఏవిధమైన బబ్బరాకపోవుటయే కాక దగ్గరచూపు చత్వారముకూడా రాకుండా చేయగలసామర్థ్యము ఈపనియందున్నదనినిపుణులుగనై ద్యులువక్తానించి యున్నారు. కన్నులు కడుగుకొని తరువాత ముఖము కడుగుకొని, బట్టతో తుడుచుకొని, కడుపు పట్టినన్నిచల్లనినీళ్లు త్రాగవలెను. ముక్కురంధ్రములు బాగుగాకడిగి ఒకముక్కురంధ్రము వ్రేలితో మూసి రెండవరంధ్రముతో ముక్కులోనికి నీళ్లు, చేతిలో పోసికొని గాని గిన్నెలో పోసికొని గానిలాగుకొని నోటితో విడువవలెను. ఇదే ప్రకారం రెండవ ముక్కుతోనూ చేయవలెను. ఇట్లు చేసిన నన్నటికి పడి సెము పట్టుట మొదలైన ముక్కు సంబంధి వ్యాధులు గాని గళవ్యాధులుగాని రానేరవు. ఈపనితో పాటు 'భస్మిక్' అను హఠయోగ ప్రదీపికలోని యోగమును చేసిన నాసికావ్యాధులరాకపోవుటయేగాక శ్వాసకోశముబాగు

పడి ఊపిరితిత్తులు స్ఫుటపడును జీర్ణశక్తి వృద్ధిచెందును. చర్మము చక్కగా పనిచేయును. అనగా చర్మమునందలి రంధ్రములయందలి మలినము పోయి చెమట మొదలగు పదార్థములు చక్కగా బయటకు వచ్చుటవలన రక్తము శుద్ధి అగును. 'భస్మిక్' అనియు 'హఠయోగ'మనియు వ్రాయుటవలన ఈపని అసాధ్యమని చదువరులు ఎంత మాత్రము భయపడవలసిన అవసరము లేదు. తెల్లవారుజామున మంచిగాలి తగులు ప్రదేశమునకు వెళ్లి కుడి ముక్కు మూసికొని యెడమముక్కుతో గట్టిగా కమ్మరి వానితిట్టి యూదానప్పుడు, పాము బుసకొట్టినప్పుడు అగు శబ్దములాగు ఊపిరి లోపలికిలాగి పైకికూడా అంతగట్టిగను త్వరగాను వదలవలెను. ఈ ప్రకారము 5 మాట్లతో ప్రారంభించి క్రమముగా 33, 66, 100 దఫాలవరకును జేయవచ్చును. ఒకేసారి సంఖ్య హెచ్చించకూడదు. చాలనిదానముగ ఒకటిరెండు సంవత్సరములలో ఎక్కువ సంఖ్యకు రావలెను. సామాన్యముగా 6 మాసములు అయినతరువాత 33 సంఖ్యవరకూ ఒక్కముక్కుతో పీల్చుట వదలుటకు రావచ్చును. ఈ ప్రకారమే యెడమ ముక్కుమూసి కుడిముక్కుతో పీల్చి వదలుచుండవలెను. ఊపిరిపీల్చినప్పుడు మెడను పైకి క్రిందకు, గడ్డము మెడ క్రింది గుంటకు తగులులాగున ఆడించుచుండవలెను. ముందు కుడిముక్కుమూసి యెడమముక్కుతోను అటుపిమ్మట యెడమముక్కుమూసి కుడిముక్కుతోను గాలి లాగి బలముగా వదలినతరువాత, రెండు ముక్కులతోను గాలి మెడను పైకి ఎత్తి పీల్చి మెడను వంచి ఊపిరి బలముగా వదలి వేయచుండవలెను. ఇదే పద్ధానముగాని బద్ధపద్ధానముగాని వేసి చేసిన భస్మికాయోగ మగును. లేదా నిలుచుకొని గాని నడచుచుగాని చేసిన నాసికా రంధ్రములందలి మలినముపోయి దేహారోగ్యము గానుండును.

భస్మికచేసి ముక్కులు శుభ్రపరుచుకున్న పిమ్మట కడుపునకు వెక్కనమగు లాగున చల్లని రాగిపాత్రలోరాత్రి కాలమందు భస్మి యుంచి నీళ్లు త్రాగవలెను. ఇట్లు నీరు త్రాగి తిరిగి నిదురపోగూడదు. దీనికి వ్యతిరేకముగా నిదురపోయినయెడల ఉబ్బుబాడ్యము వెంటాడించి మరణము ప్రాప్తము కాగలదు. నీరుత్రాగుటవలన కడుపులోని పనరు తెమడ మొదలగునవి పైకి వెల్లిపోవును. కడుపు శుభ్రపడును. నీళ్లతో కట్లుకడుగుకొని నాసిక శుభ్రపరచి, కడుపు బాగుపరచినతరువాత బట్టవంచుట, తిప్పట సాగతీయుట మొదలగువ్యాయామములు చేసినయెడల రాత్రి నిద్రయందు రక్తనాళములయందు నిలిచియున్న విషపదార్థములకు చలనముగలిగి కొట్టుకొనిపోయి దేహాగ్నిముగా నుండి జీర్ణకర్తి బాగుపడును. దేహాగ్నిశ్రమ అయినతరువాత గుండెదడ అణగినతోడనే శరము చెమటతో నున్నప్పటికీ లెక్కచేయక చల్లనినీటిలో చర్మము నుంచి లాగున ముతకతడితువాలుతో రుద్దకొనవలెను. అటు పిమ్మట స్నానంచేసి పొడిబట్టతో తుడుచుకొనవలెను. స్నానము చేసినతరువాత ఒకఘంట అయినపిదప ఆహారము ఉద్దీపకపదార్థములు లేకుండా తీసికొనవలెను.

భోజనానంతరము ఘంటన్నర అయినతరువాత దాహము త్రాగవలెను. భోజనకాలమందు నీరుత్రాగగూడదు. ఇట్లు త్రాగుటవలన జీర్ణమునకు కావలసిన కడుపులో పుట్టురసములు పలుచన అయి జీర్ణముకాక అజీర్ణము పుట్టును. ఘంటన్నరఅయినది మొదలు తిరిగి భోజనము అరఘంటకు చేయుదు మనునంతవరకూ ప్రతిఘంటకూ నీరు త్రాగుచుండవచ్చును. భోజనానంతరము కొంచెము విశ్రమించి యెండకు వెరవక ఎంశలో బాగా చెమట పట్టులాగున నడచుటయో మరి తోటపనియో న్యవసాయపుననియో చేయవలెనుగాని మూలదూరి యెండకు వెరచి యింట్లో నీడనువెదకుకొని కూర్చుండుటయే వ్యాధికారణమగును. పైన చెప్పిన క్రియలన్నియు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా చేయుటకు 5 లేక 10 నిమిషాలములకన్న నెక్కువ కాలము పట్టదు. సందేహము లున్న టపాబిళ్లలు పంపిగాని, స్వయంగా రాజమహేంద్రవర్ధమునందు జునుసూర్యకిరణ ప్రకృతిచికిత్సాగోగ్యజ్ఞానాశ్రమము స్థాపించిన ప్రకృతిచికిత్సప్రొత్సాహకర్త యగు బొల్లాప్రగడ సుందరగోపాలరావును కలుసుకొనిగాని తెలుసుకోవలెను.

ఆ మృతాంజనము

వాయుపునొప్పులకు వజ్రాయుధము

పంచభాషచీటి చూచి కొనిన మోసము గలుగదు

చక్కని డబ్బీతో నహా 1-కి 0-10-0 మాత్రమే అన్ని పాపులలోను దొరకును.

మోహి నీలైలము

వెండ్రుకలను పెంచి నిగనిగలాడంచును కండ్లకు చలువచేయును

శ్రీ పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది

5 తులములు నూనెగలసీసా 1-కి అణాలు 12 మాత్రమే

ఆమృతాంజనం డిపో బొంబాయి లేక మద్రాసు

చిత్ర పటముల వివరణము

కెమల్ పాషా:—వీరు తుర్కీ రిపబ్లికు అధ్యక్షులు. వీరి విషయము సుప్రసిద్ధము. తుర్కీరాజ్యమును పునరుద్ధరించుటకు వీరి శౌర్యసాహసములే ముఖ్య కారణమయ్యెను. వీరిసతీమణి లతీఫుహానము గారు. ఈమెశ్రీమంతుడగు నొకస్మిర్నావర్తకునికూతురు. ఈమెకు 19 ఏండ్లు వయస్సు. ఈమె విగుల చదువరి. ఫ్రాన్సులో నీమె విద్యశేర్చినది. ఆంగ్లేష్ట్రీలవలె నీమె దుస్తులను ధరించును. ఈమె గొప్పసంఘసంస్కారిణి. తురుష్కజాతీయశ్రీ ప్రబోధమున కీమెయే పునాది.

జయంతి కామేశ్వర పంతులుగారు:—వీరి నివాసము గంజాము మండలములోని కొత్త అగ్రహారము. వీరు ఘనతపహించిన న్యాయవాదులు. స్వయముగ నపారధనము నార్జించిరి. నిరతాన్నదాత. ఆంధ్రకర్ణుడనిపిరాంధ్రదేశమున జేరుగాంచిరి. వీరు పెక్కుచోట్ల నన్నశ్రమలను గట్టించిరి. ఇతర ధర్మకార్యములను దెక్కింటి నొనరించిరి. కవీశ్వరుల నాదరించిరి. జానకీవరశతకము, రామశతకము, మొదలయిన గ్రంథములను రచించి కవియై నెలసిరి. వీరు 1846 వ సంవత్సరమున జన్మించి యాంధ్రదేశము నలుగడల నమకీర్తిని వ్యాపింపజేసి 1886 వ సంవత్సరమున గీర్తిశేషులైరి. వీరి దాష్ట్యత్యమునుగూర్చిన నామధికధుల పెక్కుగలవు.

శ్రీయుత జే. వి. కృష్ణారావుగారు:—వీరు బరం పురనివాసులు. వీరు కొంతకాలము పెండిర్ స్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయులుగనుండి యుపహాయోద్యమము నవలంబించిరి. వీ రాజుమాసములు కాంగ్రెసుప్రచారకులుగా నుండిరి. 108 సెక్షనుక్రింద నాణుకలు కఠినశిక్షకులలోనై మదరాసు కారాగృహమున నుండిరి. ఇప్పుడు గంజాముజిల్లా కాంగ్రెసు ప్రచారకులుగా నున్నారు.

శ్రీయుత జే. వి. నారాయణగారు:—వీరు తొలుత బ్రాహ్మ్యులత ప్రచారకులుగనుండిరి. దేశాభిమానాతిశయముచేతసహాయవాదులై కాంగ్రెసుప్రచారకులైరి. 108 సెక్షనుక్రింద నొకసంవత్సరము కడలూరునందు కారాగృహవాసము ననుభవించిరి. వీ రిపుడు 'జ్యోతి' అను వారపత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నారు.

శ్రీయుత మొటపర్తి వెంకటనారాయణగారు:—వీరి వాసస్థానము, డెందులూరు, ఏలూరుతాలూకా. వీరు తొలుత గ్రామాధికారిగా నుండిరి. అపహాయోద్యమసందర్భమున నాయధికారమును మానుకొని దేశసేవకై పాటుపడుచుండిరి. నిమ్మకాలి విద్యాభివృద్ధికై రు 5000/- విలువగల తనకూస్తీని బరుదల ఆంధ్రజాతీయకళాశాలపరముగా నప్పగించిరి. వివేకానందపతనమందితోద్ధారకులలో వీరికరు. వీరు జయసంవత్సరమున జననమంది దుధికోడ్లారి షుండు కాలధర్మముజొందిరి.

కీ. శే. బ్ర. కొట్ల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు:—వీరు లక్ష్మీనారాయణియను శుద్ధాంగ ప్రతిపదార్థ పర్యాయపద నిఘంటువు, కరప రామంగళితకము మొదలైన గ్రంథములను రచించిరి. బ్ర. శ్రీ. శిష్టకృష్ణనూరిశాస్త్రిగారు వీరికి గురువులు మామగారును.

ఆంధ్రవిద్యావాచస్పతి, శావ్యనిధి, బ్ర. కొట్ల శ్యామలకామశాస్త్రిగారు:—వీరు బ్ర. కొట్ల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారి తృతీయపుత్రులు. లక్ష్మీనారాయణ నిఘంటురచనమున ద్రుడికి గడుంగడు తోడ్పడినారు. వీరి నివాసస్థానము కాకినాడ మండలమునందలి కరప గ్రామము.

కీ. శే. ముత్తరాజు సుబ్బారావుగారు:—వీరు ఎం. ఏ. పరీక్షయందు తీర్ణులై ఒందరు నోబిలుకళాశాలలో చారిత్ర శాసనాసకులుగ నుండిరి. వీరి స్వగ్రామము నెల్లూరు. ఆంధ్రనాటకముల యందును ద్రవచనమునందును వీరికి జాల నభిమానముగలదు. కృష్ణతుల భారము, రణతిక్కన, చంద్రగుప్త మున్నగు నాటకములను వీరురచించిరి. ఉద్యోగమును నిర్వహించుచునే త్రియోగపీడితులై వీరు 1922 వ సంవత్సరమున మృత్యువుపాలిసిక్కిరి.

కీ. శే. ముత్తరాజు శివకామయ్యగారు:—వీరు బి. ఏ. పరీక్షయందు తీర్ణులై నెల్లూరులోను కావలిలోను హైస్కూళ్లలో సుపాధ్యాయులుగనుండినై కెక్కిరి. నెల్లూరులోనున్న కాలమున పురమంటరమునకును ప్రాగ్రెసివుయూనియనుకును కార్యదర్శిగను, ఫండు అఫీసు కోశాధిపతిగను ఉండిరి. మఱియున నేకఘనకార్యములయందును పాలుగొనుచుండిరి. తరువాత గుంటూరుజిల్లా ఇంటూరు లోయరు సెకండరి పాఠశాలా ప్రధానోపాధ్యాయులుగా రెండేండ్లు పనిచేసి దానిని హైస్కూలుగా మార్చించిరి. విద్యార్థుల విషయమున చాలశ్రద్ధతో బాటుపడుచుండెడివారు. వీరు తుదకు ఇంటూరునందే 30-10-1922 నాడు మృతిజెందిరి.

శ్రీయుత పండిత సంతానముగారు:—వీరి జన్మభూమి వంద్రాసు రాజధాని. వీరు విద్యాసంపన్నులై పంజాబునందు న్యాయవాదివృత్తి నవలంబించి విగుల గీర్తిని గడించిరి. సహాయనిరాకరణము నవలంబించి తమవృత్తిని బరిత్యజించి దేశసేవకు బద్ధకంఠులైరి. పంజాబురాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘమునకు గొంతకాల మద్య యులుగ నుండిరి. వీరు లాలలజపతిరాయిగారితో రాజద్రోహమున కని కారాగృహవాసమును గొంతకాల మనుభవించిరి.

అచార్యగిద్వానిగారు:—పంజాబురాష్ట్రమున ప్రభుత్వపు విద్యాశాఖయం దున్నతోగోగ్గమును వహించియుండి అసహాయోద్యమసందర్భమున నాయుగోగ్గమును వహించినది. అది మొదలు దేశ సేవాపరాయణులైరి. గుజరతునందు బాతీయవిద్యావ్యాప్తికై విద్యుల శ్రమను గైకొనుచుండిరి. అకాలీలకు సహాయముజేయుటకు వీరు బానుకొనిరి. వాభా అధికారుల ఆగ్రహమునకు నురియై, నేడు నాభాలో కారాగృహమున నిర్బంధింతులుగ నున్నారు.

శ్రీ గాంధీదాసుకాళ్ల కురి కృష్ణమూర్తిగారు:—వీరు విశాఖపట్టణంజిల్లా పాలిండ్ల గ్రామనివాసులు. స్వరాజ్యాంగోళనసందర్భమున పదినెలలు శిక్షకులొక వై రాజమహేంద్రవరమున కారాగృహప్రాప్తిని గాంచిరి. దేశసేవాపరాయణులై తనగాంధీదాసబిరుదమును వీరు సార్థకముగావించుచు నుచున్నారు.

శ్రీయుత, సేపూరి లక్ష్మీనరసయ్యగారు:—వీరు కర్నూలు జిల్లా నివాసులు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని పరిజననముచే వన్నెగాంచినది. ఈజాతివారిలో మొట్టమొదట ఎం. ఏ. పరీక్షయందు కృతార్థులైనవారు వీరే.

శ్రీయుత సబ్బారపు అప్పలస్వామిగారు:—రాజమండ్రిపీఠాసథానము. వీరు రాజమండ్రి మునిసిపాలిటీకివై సుచేరుమెముగానుండిరి. అసహాయోద్యమకాలంబున దేశసేవచేయుచున్నారు. రాజకీయంగోళన సందర్భమున చెన్నపురిలో కొంతకాలము కారాగృహప్రాప్తులైరి. ప్రస్తుతము వీరు రాజమండ్రికాన్సిక్రెట్ నాయకులుగా నున్నారు. వీరి వయసు 45 ఏండ్లు.

శ్రీయుత కాండ్రేగుల రామచంద్రరావుగారు:—వీరు రాజమండ్రినివాసులు. కాంగ్రెసుపత్రికకు రెండవసంపాదకులుగానుండిరి. బీ. ఏ. సీనియరు తరగతిలోనుండి సహాయనిరాకరణముకారణముగా చదువుమానివేసిరి. దేశసేవయే వీరికి ముఖ్యవిధియైనది. ఈసమయనే వీరు రాజద్రోహమునకుని రెండేండ్లు శిక్షనుబొంది యిప్పుడు జైలులులో నున్నారు. వీరు శ్రీగజపల్లి రామచంద్రరావుగారికి బావమదియగుదురు.

శ్రీ దండు నాగయ్యగారు:—బి. ఏ., బి. ఎల్. నరసాపురముతాలూకా ముగల్తాజ్ఞానము వీరివాసస్థానము. వీరు క్షత్రియవంశజులు. ఏలూరున న్యాయవాదిగానుండి సహాయనిరాకరణముకారణముగా తమవృత్తిని చాచించుకొనిరి. అది మొదలు కాంగ్రెసుప్రచారకులై తమదేశభక్తిని పులడిచేయుచున్నారు. రాజద్రోహమును బోధించునుపన్యాసములను గావించి రని పీఠపై రాజాంగమువారు తప్పుమోకి తుడకు నిర్దోషియనియెఱిగి యభియోగమున రద్దుచేసిరి. వీరు శుద్ధరువ్యాప్తికై ఏ క్విటి పోటుపడుచున్నారు.

డాక్టరు నయ్యదు మహమ్మదుగారు:—వీరు ఇండియాఖిలాఫత్తు సంఘకార్యదర్శిగానుండిరి. రాజకీయంగోళన సందర్భమున వీరికి కొంతకాలము కారాగృహప్రాప్తిగలిగినది. వీరు హిందువుల సమైక్యతను సమైక్యతనునకయి పాటుపడునారో నగ్రగణ్యులు. వీరు కీహారు రాష్ట్రమునకు జైలైన వహమ్మదీయులు.

శ్రీయుత మొత్తిలాలు ఘోషగారు:—వీరు అమృతిబజారు పత్రికాసంపాదకులుగా నుండిరి. వీరు రమారమి యొక్కసంవత్సరముక్రిందకు కీర్తిశేఖరులయిరి. వీరు సుప్రసిద్ధులగు జాతీయనాయకులు.

REBUILT TYPEWRITERS

—:0:—

**REBUILT UNDERWOOD AND REMINGTON No. 10
MODEL TYPEWRITERS JUST ARRIVED.**

REALLY HIGH GRADEREBUILT TYPEWRITERS.

**YOUR ORDERS FOR REBUILT UNDERWOOD AND REMINGTON No. 10
MODEL TYPEWRITERS WILL BE REGISTERED.**

—:0:—

Apply for further particulars to:—

Telephone :
No. 3.

Y. NARAYAN,
Proprietor.

{ Telegrams :
" TYPYST "
Madras.

Y. Narayan's Typewriter Supply Agency.

364, Typewriter Corner, Esplanade, MADRAS.

ది యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ అన్సూరన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ హెడ్ ఆఫీసు - మద్రాసు

చెన్నపురిలో మొట్టమొదట స్థాపించబడిన హిందూ దేశీయ భీమాకంపెనీ యిదియే !! కడచిన 5 సం॥లనుండి పాలిసిహోల్డరులకు 1000 కి రు 75 లు చొప్పున బోనసు ఇయ్యబడినది. వాటాదారులు, పాలిసిహోల్డరులు ఈ రాజధానిలో నున్నవారే. సొమ్మును విదేశములకు పోనీయక ఈరాజధానియందే దాచబడియున్నది.

ప్రీమియములు మిక్కిలి న్యాయముగా వసూలుచేయబడును. హక్కులను త్వరలో తీర్మానము చేయుటకు కావలసిన అవకాశములన్నియు గలవు.

చెల్లదగని పాలిసీలకు ప్రత్యేక సదుపాయములు గలవు. దరఖాస్తుదారులు దయచేసి మాకంపెనీ వరతులను ఇతర కంపెనీలతో నరిపోల్చి చూడవచ్చును. వారికి ఈవరత్తులు లాభకారిగా నుండునట్లు తోచినవారు చెన్నపురియందుండు మాకంపెనీవారితో కలిసి, మాట్లాడవచ్చును. విక్కిలి ధారాశ్రమైన వరతులపై పనిచేయుటకు ఏజంట్లు కావలెను వరత్తులకు ఈ దిగున విలాసమునకు వ్రాయవలెను.

కె. ఎన్. గోపాలయ్య, మేనేజరు.

సీతారామాచార్య బ్రదర్సు

హిందూమూలిక వైద్యస్థానము - రాజమహేంద్రవరము

ప్రమేహబిందుఘృతము

ఈ నాగరికతాకాలమున సవామేహవ్యాధి యొకటి బలవత్తరముగ నెల్లయెడల వ్యాపించి యున్నది. ఇది రొచ్చు మొదలు ఫిరంగివరకు పదునెనిమిది తరగతులుగ విభజింపబడి ధ్వజనాశకాది ఘోరంబులును కురూపులంజేయు కుష్టపుల కనువొందించి భాతుగతంబై మరణంబును సహా గల్గించి ప్రాణులను హింసించుచున్నది. యీ బీజమువారినే గాక సంతానవృక్షములనుకూడ పాడుచేయుచున్నది. దీనికి సహచరులు 1 శేగ 2 బిల్ల అడ్లగెడ్డలు. యిది ప్రారంభమున గుహ్యము నాశ్రయించినను ప్రాయశః నాశికకర్ణములు, గోరు, పెదవులు, కంఠము మొదలగు సర్వావయవములయందును సర్వసంఘలయందును విద్రధి, దన్తు, పొడ, పల్లిక, వ్రణము మొదలగు భిన్నస్వరూపములు గలదై విజృంభించి వేధించును. ఆంగ్ల ఆయుర్వేదవైద్యసాదరు లనేకు లనేకరీతుల ఆసురీ (శస్త్ర) మానుషి (కషాయ, రస) చికిత్సలను జేయుచున్నారు. అనేకలు అనేకావధముల ప్రచురించుచున్నారు. అవి కొందరికి కొంతవరకు గుణ మిచ్చియు కొందరి తత్వములకు విరుద్ధగుణములు గల్గించుచుండగా చూచి చూచి మహాత్ముల సేవచేతను స్వబుద్ధిచేతను యీ ప్రమేహబిందుఘృతమును తయారుచేసి వాడుకచేయుచున్నాము. శరీరమునందలి రక్తములోని మలములోగల క్రిములను త్వరలో నాశనముజేయును. మలబద్ధము, అజీర్ణము, అగ్నిమాం ద్యము, ఆమదోషము, జలదోషము, అధ్య, అంతరాయము, బహిరాయము మలమూత్రబద్ధాదివాతములను విశతిమేహములను మేహవాత, ద్వంద్వవాతములు, సుక్లా ర్తవదోషములు మూలవ్యాధి, భగంధరము, లూతా, గళగండ్, గండమాల, స్తీషణ, విద్రధి, ఉదరరోగములు, శూల, అద్మానము. ఉదావర్తము, ఆమ్లపిత్తము, మొదలగు సర్వదోషములను హరించును. రోగబలమునుబట్టి 12 మొదలు 16 చుక్కలవరకు వేడినీళ్లతోగాని చందూర, జెల్లం వీటి అనుపానముతోగాని రెండుపూటల సేవించునది. నూని, ఆవ, గుమ్మడి, బచ్చలి, పులుసు, విశేషకారము, సంభోగము, కూడదు. బాలురు స్వద్ధలు సుకుమారులు గర్భిణులు మొదలగు అందరు సేవించవచ్చును. పూతినాన, పూతికర్ణి, వినర్పి మొదలగు ప్రావప్రణములకు లోపలికి పైకి లేవనమునకు కూడ వాడవచ్చును. చీము, దుర్గంధములను హరించి ప్రణములను మాన్పును. బిల్లలు, అడ్లగెడ్డలు అంత్రవృద్ధి శగనవాయిలు తరుణములకును జీర్ణములకును అమోఘ క్రియ. ఉష్ణోదకముతో యెన్ని బిందువులుపుచ్చుకొన్న అన్ని సుఖప్రవృత్తు లగును లేక, నాభికిలేవనము చేసి కాచినను విరోచన మగును వెల $\frac{1}{2}$ ఔస్సు సీసా 1-కి రు 1-8-0 పోస్తుకర్పు ప్రత్యేకము. అనేక యోగ్యతాపత్రికలు కలవు. ఆయుర్వేదబోషధములన్నియు దొరకను. యెడంట్లు కావలెను.

వైద్యభూషణ

శృంగారం సీతారామాచార్యులు,

హిందూ కెమిస్టు అండు ఫిజివ్.

దేశీయపరిశ్రమల అభివృద్ధియే మనకు మోక్షము!

100-కి 25 చొప్పున లాభము రావచ్చును

ది బెజవాడ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ మిల్స్, లిమిటెడ్, బెజవాడ

రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసు:—మెయిను కెనాల్ రోడ్డు, బెజవాడ.

మిల్లు కట్టడములు:—కృష్ణా కెనాలు ప్రైవేటుకు నమోదమున.

నియమించబడిన మూలధనము:—20,00,000 రూపాయిలు.

వాటా 1-కి రు 20 లు చొప్పున 1,00, 00 వాటాలుగా విభజింపబడినవి.

దరఖాస్తుతో రు 5 లు, అట్లాటు మెంటు అయినతోడనే రు 5 లు, విగత రు 10 లు మూడేసి మాసముల వ్యవధితో రెండు సమాన వాయిదాలలో చెల్లించవలెను. ఇప్పటివరకు కూడువాయిదాల సొమ్ము వసూలు కోరబడినది.

15-8-1924 తేదిన చందాఅయిన మూలధనము రు 2,21,140 లు. అందులో ఐనూలైనది రు 1,89,845 లు.

డైరెక్టరు

1 దినాన్ బహద్దరు కొమ్మిరెడ్డి నూర్యనారాయణ మూర్తినాయుడుగారు, వర్తకులు, కాకినాడ.

2 రావుబహద్దరు సి. వి. యన్. నరసింహాజుగారు, బి. యే. బి. యల్. వకీలు విశాఖపట్నము.

3 చందూరి సీతారామయ్య గారు మిల్లుయజమాని, వర్తకులు, బెజవాడ.

4 గూడూరి లక్ష్మణరావు పంతులుగారు. బి. యే. భూస్వాములు, వర్తకులు, బెజవాడ.

4, 8 డైరెక్టర్లు ఒక రోకరుగారు. 60,000 ల షేర్లను కొనియున్నారు.

5 గోళ్ల నారాయణరావుగారు, మిల్లు యజమాని, వర్తకులు, బెజవాడ.

6 శ్రీరాజా వెంకటరామయ్య అప్పారావు బహద్దరు, మిర్జాపురంజమిందారు - నూజివీడు.

7 చాపరాల వీరయ్యగారు, భూస్వాములు. మిల్లు యజమాని, వర్తకులు, బెజవాడ.

8 జాగర్లమాడి కుప్పుస్వామి చాదరిగారు, భూస్వాములు, కారింజేడు.

బ్యాంకరు

ఇంపీరియల్ బ్యాంకు ఆఫ్ ఇండియా, బెజవాడ. ఇండియన్ బ్యాంకు, లిమిటెడ్, మద్రాసు.

మేనేజిమెంటు:—మేనేజింగ్ యేజెంట్ అండ్ డైరెక్టరుగారు ఇంజనీరింగుజ్ఞానము గలిగి యంతవరకు ఏవిధమైన ప్రతిభలమును కోరకయే అతిసవర్థతతో పనులను విశేషవ్యయము లేకుండ నెరవేర్చుచుండుటచేత వాటాదాతులకు మిక్కిలి లాభము కలుగజేసినవారగుచున్నారు.

కృష్ణా కెనాలు ప్రైవేటునువద్దనున్న మిల్లు స్థలములో తయారగుచున్న కట్టడములు రెండు మాసములలో పూర్తియై పని ప్రారంభింపబడును. మెషీనరీ సామానులు యావత్తు స్థలమువద్దకు చేరియున్నవి. దేశాభిమానులు ఈ నూతనోద్యమమునకు తోడ్పడి దీనిని జయప్రథముగా సాగించి, అందువల్ల విశేషలాభమును పొందుదురుగాక.

ఇకర వివరములు తెలిసికొనుటకు

విరునామా

గూడూరి లక్ష్మణరావు బి.వి.

మేనేజింగ్ యేజెంట్ అండ్ డైరెక్టరు బెజవాడ.

భారతి

సంచిక మాసపత్రిక.

ప్రతి చంద్రమాసాదిని ప్రచురింపబడును
ప్రతి సంచికయందును మూడు నాలుగు రంగుల చిత్రపటములు ఇతరపటములు ప్రచురింపబడును

చందా సం॥ ౧ కి రూ. 6-0-0 విడివత్రిక వెల రూ. 0-10-0.

మాడలివత్రిక గోరువారు అణాలు 0-10-0 స్తంపులు సంవత్సరము. ఉచితముగ సంజబాలము.

మాడలివత్రిక తెప్పించుకొన్న తర్వాత చందా-చార్జ్ల ఛేదనయెడల ఆ సొమ్ము మినహాయించుకొని తక్కిన సొమ్ము మాత్రము సంవత్సరము.

ప్రకటన గరలు } :-

2వ నెలకు మాత్రము సాధారణ పుట 1 కి రూ. 25-0-0, సాధారణ పుట 2 కి రూ. 12-8-0 సాధారణ పుట 3 కి రూ. 8-0-0

6 నెలకు అంతకుపైని సాధారణపుట 1 కి నెలకు 1 కి రూ. 20-0-0, నెలకు 2 కి రూ. 12-0-0, నెలకు 3 కి రూ. 8-0-0 వ్యాసములు గల పుటలకు వర్తించు. 80-0-0

మేనేజరు, "భారతి" తపాలపెట్టె నెంబరు 212, మద్రాసు

Ringworm Cure

తామరమందు

శ్రీ. యం. కె. రావుగారు తయారుచేసినది

అనేక సంవత్సరముల నుండి బుట్ట, యింటి
యాలో ప్రసిద్ధిగాంచినది. తామర, గిట్ట, మొల
గట్ట, నీటిలో యెక్కువగా తిరుగుటవలన వేళ్ల
మధ్య పాచిన దురిదలను, పాచి భానాగాబును,
చిగురుడు వగయిలా చిర్మవ్యాధులను రెడు
మూడుపూతలలో కుంపిస్తును. ముందు మొదలగు
బాధలు లేనందున యెక్కువను యోగింపవచ్చును

వెల రెండు రు కి-ర-11

మూడుబుట్లకంటే ఎక్కువగా సంవత్సరము.

వర్తకులకు కమిషను యివ్వబడును.

మేనేజరు. ఆంధ్రన స్టూడియం,

కందావో, రెండునె.

YOUR MANHOOD

Is without doubt the choicest gift which mother nature has endowed you with, but none dare deny that just like all others, this too is a conditional gift. If you don't appreciate a boon, and squander away Heaven's priceless treasures mercilessly and unscrupulously, you must be prepared to lose same for ever, and pass the rest of your days in fruitless repining. This fact is being patently brought before our eyes in all the spheres of life. Transgression of Dame Nature's laws in the shape of giving way to youthful follies, dissipation, excesses and debauchery, wrecks

Domestic Happiness

sooner or later. Lack of Potency, Functional Weakness and Sexual Exhaustion bring in their train, family discord and disunion, household miseries, preference of death over life, a craving for suicide, hopelessness, despondency, social immorality and depravity, Hysteria, Neurasthenia and several other individual and national calamities, too numerous to mention. How best to guard against these misfortunes, to dispel your gloom and to bring sunshine to your dreary existence, is the theme of our absolutely free brochure, "Life after Death". Its perusal will prove to you beyond a doubt that our "Erectrux," priced at Rs. 20 only plus p. & p. charges, is a veritable "Messiah" for sufferers of this stamp.

HUSTON BROTHERS [A. P. A.] SOLE AGENCY,

Batala [India]

చోక : సిద్ధమైన సాలామిసిరి మురబ్బా

1000 రూపాయల బహుమాన వియ్యబడును.

మీరు బలహీనులుగా నున్నారా? అయితే శ్రీ. మన్నాలాల్ గారిచే తయారు చేయబడిన చోకప్రసిద్ధమైన 'సాలామిసిరి మురబ్బా' ను సేవించండి. దీనిని సేవించిన యెవరి భాతుప్రప్తి, రక్తప్రప్తి, విశేషబలము, ఆరోగ్యమును మొదలై పని కలుగను. స్వప్నస్థితియు, భాతువు మూత్రములో కలిసిపోవుట, నీరుదురుగు, బహుమూత్ర వ్యాధి మొదలగునవి మానును. దీనివలన మంచినీరును పొందిన అశేతులు రంగూన్, పినాంగ్, సింగపూర్, సింగపూర్, ఆఫ్రికా, కలకత్తా, బొంబాయి, మదరాస్ ఈ ప్రాంతములనుండి బహుమానపత్రములు విశేషముగా పంపియున్నారు. కావలసినవారు అర్హతాస్థాంతును బహిషం, బహుమానపత్రముల కాపి పంపుదును. ఇది అబద్ధమని రుజువుపరచుటారికి పై కనుపరచియుండు బహుమానము ఇయ్యబడును. అట్లు నిరాకరించినచో కోర్టుమార్గముగా సాంపదవచ్చును. పాఠ్యలను కొనుగోవును 'శ్రీ మన్నాలాల్' అని యుండును చూచి తీసికొనవలెను.

అనుమానపత్ర పాఠ్యలతోగూడ పంపబడును.

ఏజెంట్లు కావలసియున్నది.

15 తులాలబద్ధి వెల రూ. 2-0-0.

రసాలాభుర్పులు 1-3 డబ్బీలకు రూ. 0-8-0

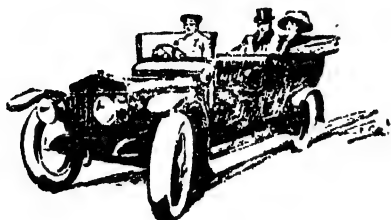
డి. మన్నాలాల్ & లి. వైదులు

సాలామిసిరి మురబ్బా డిపో, బెంగళూరు సిటీ.

గాలీసు మోటార్ ఇన్ స్టిట్యూటు

సా పి త ము 1910

దక్షిణదేశమునందు మొట్టమొదట స్థాపించబడినది.

14 సంవత్సరములు పయనము గావించిన యాసిలు గారును చక్కగా పడుపుటకు 20 మాసములలోను లేక ఏడాదిలోను పోషించుచుండును. 20 లలకు 1000, 1000 కు 2000 రూపాయలు చెల్లింపవలెను.

ఇతర వివరములకు ఈడినువారిసమనకు వ్రాయుట.

గాలీసు మోటార్ ఇన్ స్టిట్యూటు,

గోకులం" గార్డెన్ రోడ్డు, కీల్ పాడి, మద్రాసు

ఏలము డిపో

ఈ సన్నపురమును గుండు గన్న మెంటు సంబంధమున ఏలంబాగులలో మే మొక్కరము. ధూములు, పూములు, స్టాక్స్ లు, ఫోటోగ్రాఫులు, విల్లులు, కార్మికాగ్రములు, ఇతర పరికరములు, ఇనుము, ఎంజీనీరింగు స్టూరులు, హాములు, మెషిన్ లు, కలపసామానులు, గృహోపకరణములు, జువీలీ యనుములు, చర్మములు, తోళ్లు, ధాన్యములు, గోజన సామగ్రిలు, బొమ్మములు, కెమికల్స్, గడిచాగములు, కేమికల్ మారములు, సంగీత పరికరములు, సీమంతులు, ముగ్గులు, పింగాణి సామానులు, కత్తులు, చొరసానుల గొట్టలు, అందమయిన సామానులు, మోటారుకారులు, బస్సులు, పిక్ అప్ లు, లాట్టీలు, బండ్లు, జంతువులు, మొదలగునవి యీ మూరియందున్నను, బయటియూరియందున్నను, మేము వాటిని అమ్మి పెట్టెదము. మా ఆర్థికపు గదులందు అప్పు పన్నును ఏలము అమ్మకములు జరుగుచుండును. ఇతరవివరములకు దిగువవివాసమునకు వ్రాయును.

గా. ఆందు కో.

గవర్న మెంటు ఆర్డర్స్, స్కాట్స్ ప్రెస్ బిల్డింగు, బ్రాడ్వే, మద్రాసు.

కుష్ఠరోగులకు వర ప్రసాదము

ప్రస్తుత కాలపు అద్భుతము! ఇప్పుడే కనిపెట్టబడినది!

4 మాసములలో 200 కుష్ఠరోగులు స్వస్థపరుపబడిరి.

శ్రీష్ఠ మైనతామ్రముచే తయారుచేయబడిన మాకుప్రసిద్ధ మైన తామ్రభస్మముచే అన్నివిధములు కుష్ఠ రోగములు పూచీగా బాగుచేయబడును. తామ్రమునందు విష సంబంధమైన ఎస్తువులు గాని, లేక కలికముగాని ఉండదు. ఇది నిరుపద్రవ కరమైనది. ముప్పునుండి తయారుచేయబడినది. అన్ని దేశములందును, కాలనికత్త లేక శ్రీపురుషులు దీనిని వాడవచ్చును. గోక్రేళ్లు, కాక్రేళ్లు, రాగిపోవునప్పుడు దీనినిపేచించి స్వస్థత చెందిరి. దీనిముక్కుగూడు అత్యద్భుతము. తిన్నప్పుడు పూర్తిగా కుదుర్చుకొనును. స్వర్ణము అంతము కోగించును. అయినములందుగల కుడుపులు, గడ్డలు అనేకులకు బాగుచేయబడినది. వికారముగానున్న చర్మము ఎఱ్ఱనిమచ్చలు లేక మామూలుచర్మమువలె చేయబడినది. తీరు మొదలగువాటినుండి కుదుర్చుకొనినది. యిది సంబంధమైన వ్యాధులన్నియు పూర్తిగా బాగుపరుపబడినది. అశీర్తి, గండమాలు, పెగరోగములు, సరములకు సంబంధించిన కీళ్లనొప్పులు, దుర్బలత్వము, నడుమునొప్పి, వాయువునొప్పులు, రొమ్ముపడిమెము, దురదలు, మొదలగు వ్యాధులు తప్పక కుదురును. అనేకయోగ్యతాపత్రములు ప్రతి దినము విరివిగా పచ్చుచున్నవి.

మ.రా.రా.శ్రీ ఎల్. డి. స్వామికణ్ణుపిళ్లైగారి ఆధిపత్యము క్రింద చెన్నపురిలో 25-8-28 లేదీన జరిగిన నిధిఆయుర్వేదీయ బౌద్ధధనమేర్పరచునందు బంగారు పతకము, వైద్య ఆసిరియార్ అను బిరుదు ఇయ్యబడినది.

తామ్రభస్మము అనుపానము ధూర్జముతో సహా
80 మోతాదలు ధర రు 50
40 ,, ,, రు 25

నిజముగా పేదవారుగా నున్న రోగులకు సగముధరకు వైయావధము పంపెదము.

తపాలుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ఈ పుస్తకమును చూచి ఆర్డరును పంపినట్లు తెలుపుదు.

ఆర్. ఎమ్. కె. వేలుస్వామి

వైద్యఆసిరియార్, మెడికల్ హాల్

పశని పోస్టు, దక్షిణ ఇండియా.

కావలెను

హిందూదేశముందును, హిందూదేశమునకు బయటను నుండు అన్ని ముఖ్యభాగాలలోను "ది దయానిధి లిమిటెడ్" తరపున పనిచేయుటకు పలుకుబడిగల ఏజెంట్లు కావలెను. కిష్ట పడి పనిచేయువారికి మంచిరహస్యము. పనిచేయ దలచునైన వరఖాస్తుదారులు రూ 500 ల నగదుగా చెల్లించి బాంకు వాటాలను కొనవలెను. అది లేనిచే ఏ వరఖాస్తుగాని అంగీకరింపబడదు. ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్లు కూడా పుచ్చుకొనబడును. ఈ దిగువ తెలుపబడిన ప్రకారము వడ్డీ మాడు మాసముల కొకసారి చెల్లించబడును.

6 మాసములకు రూ 100-కి సరి 1-కి రూ 7.8-0,
12 మాస|| రూ 9-0-0, 24 మాస|| రూ 10-0-0, 36 మా|| రూ 10-8-0. సరికి సరి చొప్పున విక్రయించు వాటాలు కొద్దిగా నున్నవి. కడపటి తడవ 100 కి రూ 18-8-7 లు చొప్పున లాభము పంచిపెట్టబడినది. తక్షణమే వరఖాస్తులను పంపు నవలెను. ఉత్తరములు ఆంగ్ల భాషలో వ్రాయవలెను. మేనేజింగు డైరెక్టరు, ధయానిధి లిమిటెడ్
ఎడయర్స్ బిర్మింగ్హమ్, కోయంబత్తూరు, దక్షిణ యిండియా.

YOUR EYE SIGHT

is something too valuable, untold gold would not compensate you for its loss; therefore the least you can do is to treat your eyes carefully. The vitiating conditions of modern life have proved so detrimental to the eyes that very few people have really perfect sight, such as was known in the olden days. To all sufferers of Eye troubles, we announce with perfect confidence, that there is no need of cutting drugging or probing the Eye for the relief of all forms of its diseases.

Artificial Aids are Useless

It is a natural treatment that is required, viz., the Action Natural Treatment. It is most humane, and based on a common sense principle. It cures practically every known Eye disease (Iritis, Cataracts, Ophthalmia, Asthenopia, Ulcer, Opacities, etc. etc) even after it has been pronounced incurable, by stimulating and nourishing cells, nerve, and blood vessels of the visual organ, clearing away the impurities which clog the veins, and enabling the delicate mechanism of the Eye to work freely. Costing Rs. 20 only it can be used with perfect safety by every member of the family for any affliction of the eye, ear, head or throat. Send for valuable free Booklet: "Wilson's Treatise on Disease."

Address:—Raj B. S. Bhandari, M. A. Proprietor,
Action A. P. A. Bureau in East
Batala (India)

మైసూరు గవర్నమెంటు

శాండల్ వుడ్ ఆయిల్ ఫ్యాక్టరీలు

బెంగుళూరు, (దక్షిణ ఇండియా)

చందనపు నూనె:—ఇది శ్రేష్ఠమైనది, మొదటితర

గతికి చేరినది, విక్కిలి శుద్ధమైనది అని పూచీ యియ్యబడును. మాత్రనాశ సంబంధ మయిన వ్యాధులకు బోషధముగా విస్తారముగా వాడబడుచున్నది. చర్మవ్యాధులు, గాయములు, కురుపులు, తీక్ష్ణమయిన రొమ్ముపడినెము మున్నగువాటికి హఠాత్తు అనుభవముగా వాడబడుచున్నది. అత్తరలందును, సబ్బులయందును విశేషముగ చేర్చబడుచున్నది.

చందనపు చెక్కపోడి:— సా గ వేసి కొనుటకు

ధూపము చేయుటకు అనితముగా వాడబడుచున్నది. ఎంత కావలినను పంపబడును.

శ్రీమదాంధ్ర వచనభారతము

17-వ శతాబ్దపు వచనము.

మైసూరు దళవాయికళువే వీరరాజప్రణీతము నభావర్యముగా రెండుభాగములు తయారైనవి.

భాగము 1-కి 0—8—0

పుస్తకముల క్రయము ముద్రణకు మాత్రమే వినియోగపడును. పోషణకొలది వేగముగ నితర శర్వములు ముద్రింపబడును.

ప్రచురకులు.

ఎం. కె. వెంకటేశం ఎం. ఎ, ఎల్. టి.,

దత్తమండలకళాశాల, అనంతపురం.

ఈదిగువ గ్రంథములకు జి. సేతుమాధవరావు గుంటూరుకు వ్రాయుదు.

ఈదిగువ గ్రంథములు, సర్దులకు, కాఫు, కరణము, ప్రైవేట్లకు, పేకీళ్ళకు గుమాస్తాలకు డిజయోగములు.

రెండవ కూర్పు

దస్తావేజులమతలవి

వెల
పోస్తేజిగాక,
1-0-0

ఇందు ముఖ్యాంశములు, 2 గమనించు విషయములు, 3 విక్రయ, 4 తెచ్చిబట్టి, 5 రద్దు, 6 దాన, 7 దుర్బర, 8 ఫిరాయింపుమొదలగు 20 రకముల దస్తావేజుల మతలములు ఒక్కొక్క రకమునకు అనేక రకములుగా గలవు. ఇందు రిజిస్ట్రేషన్ ఆర్డరుగా గలదు.

అందువలన కూర్పు,

తారఖులజంత్రివడిజంత్రి

వెల
పోస్తేజిగాక,
1-4-0

ఇందు 1 గవీసరుత్సర 1867 మొదలు, రాబోవు 1939 వరకు తేదీలకు సంబంధించి, పూర్వము, పరియును ఉంగ్రీ షు సంవత్సరముల, తేదీలు, నామములను తేల్చి 71 సంవత్సరముల పంచాంగమును, 2 వడ్డిజంత్రియును, 3 ఇంటిబిల్లులు, పాతలను పద్దు, తీరుముల వలె రెండు జంత్రియున్న 4 కరణములకు సవరించుచు యే రోజు 1 కి నట్లు 100 యరచులమును పంట్లు అంబలి అంత ర్భాగముల సహా, మేదానము, విలేజింగు, ఇవాంక్విరైంట్లు సమస్తజంత్రియున్న 5 పద్దు 1 కి 1 ప్రెసా మొదలు రు 1 వరకు 100 పద్దులకు అంబలి అంతర్భాగములమును జంత్రియున్న, పొత్తుల సహాయములు, స్టాంపులకు సబ్సిడీ కోర్టుఫీసులు గలవు.

ప్రథమ భాగము

శివిలేమిగవరెవిన్యూవ్వవహారమతలవి

పోస్తేజి
గాక,
1-1-0.

శివిలే, గ్రామపంచాయతీ కోర్టుగూర్పు. అందుదాఖలు కా. డి. దాఖలు మతలములు 2 పార్సీ కా. ఒరిజినలు దాఖలు దాఖలు 30 రకముల ప్లేయింట్లు మతలములున్న 8 అనేక రకముల అఫీడెవిట్లు వ్రాయు మతలములున్న అనేక కోర్టుఫారముల మతలములున్న 5 పూర్తిగా కోర్టుఫీసు ప్లేయింట్లున్న 6 ఇవహాల్వెస్సి యొప్పున

రివిన్యూ—1 కరిణిక సంబంధములు 2 ఆర్డరులు 3 నీటిచరఖాస్తులు 4 ఇవహాల్వెస్సి వలె రు 12 రకములవాటికి అనేక రకములుగా మతలములున్న ఇవహాల్వెస్సి యొప్పున

క్రిమినల్—గ్రామపంచాయతీ కోర్టుగూర్పు అందుదాఖలున్న 2 మెజిస్ట్రేటుకోర్టు 3 డిప్యూటీమేజిస్ట్రేటు వలె రు కోర్టులలో దాఖలున్న కార్పిల్ (సెక్షనలసహా) అనేక మతలములు 4 పాతీసు అఫీసు 5 క్యాటిర్ ప్రెస్ పూసు అనేకములు గలవు. వ్యవహారము—1 మాండీలు 2 జట్టీలు 3 రిమిటెడ్ కంపెనీలు వలె రు అనేక వ్యవహారమతలములున్న 4 ఫ్యాక్టరీయొప్పున, మ్యునిసిపల్, యూనియన్, లోకల్ ఫండు అఫీసు మతలములు కంట్రాక్టు రైతుల మొదలగువాటికి వ్యవయోగముగా ఎన్నియోగలవు.

N. B. ద్వితీయభాగము రు 1-5-0 (పోస్తేజిగాక)

ఇది యొక పూర్తి

వైద్యగ్రంథరాజము

వైద్యమిత్ర

వెల
పోస్తేజిగాక,
1-0-0

ఇందు అంశములు పూర్వము 100 రకముల పద్దులను అనేకవిధములుగా మధ్యమతయు క్రమమున్న 2 పూర్వము 50 రకములుగా అనేకవిధములుగా సింహారములు చేయుక్రమములున్న 3 పూర్వము 60 రకములుగా భస్మములుచేయు క్రమమున్న 4 రోగములు వాటిలక్షణములు వాటిచికిత్సలున్న ఆయుర్వేదములకు తగిన పత్కములు, కాలనిర్ణయములున్న 5 కుఖిరోగ చికిత్స ప్రకరణమున్న అందు చికిత్సలు, పత్కములున్న పూర్తిగా వివరింపబడి యున్నవి.

ఆంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము - పద్యకావ్యము

మూలము మాత్రమే కాక వ్యాఖ్యలలోని భావమంతయు జేర్చి తెనిగింపబడినది. శైలి విశాల సులభము. ఏ యధ్యాయమున నేకోకమున కీపద్యము వ్రాయబడినదో యను శంకపోవుటకై కోకసంఖ్యయుఁ బ్రక్కనమాపబడినది. విశేషార్థములుండుతావులఁ గ్రంథకోకయు నిండువ్రాయబడినది. ఇరువదియైదువేలపద్యములు అచ్చగచున్నది. ముందుగా వ్రాయువారికి కొంతమాల్యముతగ్గింపబడును. మేనెలాగుననుపూర్తియగును.

ఆంధ్రలలితోపాఖ్యానము

లలితాంబ యవతరించుట. భండాసురుని వధించుట. విచిత్రకథ. గర్భము తెన్నియొ యి దున్నవి. రు. ౧-౨-౦ విచిత్ర పాదుకాస్త్రాభిషేక నాటకము

భక్తిరసప్రధానము. శాస్త్రము ననుసరించి వ్రాయబడినది. చక్కని హర్ష రు. ౦-౧౨-౦

శ్రీరామవనవాసము

చక్కనినాటకము. పాటలు హాడఁ జేర్చబడినవి. సుగ్రీవ పట్టాభిషేకమునఁజేరుట గలదు. రు. ౦-౧౨-౦

పాండవాష్టతవాసము - నాటకము

చక్కనిపద్యము లిందుఁ గలవు. పాటలు నిందున్నవి. గోగ్రహారము చక్కగా వ్రాయబడినది. రు. ౦-౧౨-౦

ఆంధ్రహాలాస్యమాహాత్మ్యము

సాక్షాంతపురాణమున కిది శైలుగు

మధుర మినాక్షి సోమసుందరేశ్వరిల విచిత్రగాథలు డెబ్బదియొక లీలు గలవు. ఒక్కొక్కలీలయు విచిత్రముగ నుండును. ౩ వేల పద్యములు. రు. ౧-౧౦-౦

కలివీలాసము

ఇది చక్కని పద్యకావ్యము. సంఘమునఁ జూచియు ములఁగిల దోషములు చుక్కగా నిం దుద్ఘాటితములు. చక్కని కాగితములపై ముద్రింపఁ బడినది. ఇందు విషయములు ప్రశస్తిస్థి వివాదములుకాక యెవరూమాచినను అంగీరింపవలసి నవిగ నే యున్నవనుట నిర్వవాదాంశము. రు. ౧-౧౨-౦

ఆంధ్ర బహుండుపురాణము

సకలపురాణముల కిది మూలాధారమునుట అంశ అంగీకరించినవిషయమే. సకలగర్భము లిం దున్నవి. సృష్టియంతటి హద్దు లిందుఁ జుక్కగాఁ జెప్పబడినది. రు. ౧-౧౦-౦

సంగ్రహభారతము - నాటకము

భారతగ్రాంత్యుత్పత్తియందుఁ జుక్కగా వ్రాయబడినది. భారతపద్యములే యిందు అందఁగుఁ జేర్చబడినవి. శైలి సులభ రహితము. అన్నింటి నున్నది. త్వరలో వెలువడును.

త్వరపడుడి! సంస్కృతము నేర్చుకొనుడి!!

స్వయం శిక్షా సంస్కృత గ్రంథములు వెలువడినవి!!!

ఈ పుస్తకము లన్నియు తెలుగు లిపియందు వ్రాయబడి తెలుగు అర్థములతో కూడుకొనియున్నవి. సంస్కృత లిపిరానివారుకూడ సులభముగా స్వయముగానే సంస్కృతము అతిత్వరలో నేర్చుకొనవచ్చును. ఇతరుల సహాయము అవసరములేదు. త్వరపడుడి! సంస్కృతము చదువుడి!! ఇచ్ఛేనమయము!

చౌకధరలు

1. అభినవశబ్దరూపావళి వెల రు. 0-5-0
2. అభినవబాలకాదంబరీ (కాదంబరీ సంగ్రహము. పద్యము. సులభశైలి) వెల రు. 0-6-0
3. అభినవలింగానుశాసనము వెల రు. 0-4-0

విలాసము: - N. S. నీలకంఠం C/o N. S. నరసింహం, శ్రైయినంగుమ్మలు, అమలాపురం (గోదావరిజిల్లా)

4. అభినవ బాలసీతకథా సప్తతి (70 నీతి కథలు కలిగిన గద్య పుస్తకము. శైలినాతికనము) వెల రు. 0-12-0

5. అభినవ ధాతురూపచంద్రికా - (క్రొత్త మాదిరి పుస్తకము. ధాతురూపములను గురించిన సంతయు విశదముగా తెలియును) వెల రు. 1-4-0

పై పుస్తకములు అనేకపండితోత్తముల మెప్పు నుపొందినవి. ఆంధ్రపత్రిక దుధిరోద్ధానినం భాద్రపదశు|| ౧౨.....ఈ గ్రంథములు సంస్కృతమున ప్రథమశిక్షను అభ్యసించు సోదరులకు చాల యుపయోగమును ఈయగలవని మా నమ్మకము.

అమృతకల్పము; అన్ని వ్యాధులకు రామబాణము

ప్రతిగృహముం దుండవగినది. అర ఔస్సు సీసా రు. 1-4-0. పాతిక ఔస్సు సీసా రు. 0-12-0.

సుప్రసిద్ధమగు మాఔషధములను గురించి ప్రశంసా పత్రము లనేకములు గలవు. వేలకొలది కాతాదారులు గలరు. యథాశాస్త్రీయముగా తయారు చేయబడు ఔషధములు. వెల స్వల్పము, ఫలమధికము. పరీక్షించుడి.

వనంత కుసుమాకరము

ఇందు, బంగారు, వెండి, ముత్యము, మొదలగు విలువగల ధన్యములుచేర్చి తయారుచేయబడినది. మేహములు, క్షయ, పాండువు, రక్తహీనత, పురాణజ్వరములు, నిక్కాక, శుక్ల నష్టము మొదలగు వ్యాధులను హరించి మంచి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని గలిగించు అద్వితీయమగు ఔషధము.

తులం 1 కి రు 15-0-0 20 మాత్రల సీసా రు 3-8-0

పూర్ణ చంద్రోదయము.

బంగారుచేర్చి వంటచేయబడిన సుప్రసిద్ధోషధము. క్షయ పాండువు, మేహము, జ్వరము, క్షాస, కాస, శుక్లనష్టము మొదలగు బలమగు వ్యాధులను హరించి రక్తవృద్ధిని, వీర్య వృద్ధిని, బలమును, కాంతిని కలిగించుటలో అమోఘమయినది.

తులం 1 కి రు 12-0-0 20 మాత్రల సీసా రు 2-8-0

హేమసుందర రసము

బంగారు నాయగలది. ప్రమేహము, శగరోగము, అత్యుష్ణము, కాళ్ళుచేతులు మంటలు, నిస్త్రాని మొదలగువాటిని హరించును.

తులం 1 కి రు 2-0-0

షష్ఠా సిందూరము.

వంశోషధము. మేహము, నిక్కాక, నిస్త్రాని, బల హీనము, పురాణరూక్ష, క్షయ, దగ్ధ, మొదలగువాటిని హరించును.

తులం 1 కి రు 2-0-0

నారశింహ లేహ్యము.

ఇది బంగారు, వెండిశేకులు, సాలావిళి, మొదలగు చాలా విలువగలవస్తువులతో చేయబడినది. బలహీనులపాలిటి సంశయి. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము, అతి మూత్రము, సంభోగశక్తి లోపము, మూత్రమువెంట శుక్లపతనము, మొదలగువాటిని హరించి మంచిబలమును, వీర్యవృద్ధిని, సంభోగశక్తిని, దేహపలుత్వమును కలిగించు వరప్రసాదము.

2 డబ్బీలు చాలును. 20 తులం డబ్బీ రు 2-0-0

(నోటు:—ప్రతి 20 తులముల ఈ లేహ్యము నందును రు 3—12—00 విలువగల శక్తి తులం లోహార్థక సింహారమును గలిపి నేవించినచో యింకా 10 రెట్లు గుణాధికముగా పనిచేయుననుటకు సందియము లేదు)

లోహార్థక సింహారం తులం 1 కి రు 5-0-0

మదనకామేశ్వర లేహ్యము.

ఇందు సాలావిళి, సఫేదావిళి, అశ్వగంధి మొదలగు అనేక మూలకములచేర్చి తయారు చేయబడినది. వీర్యవృద్ధిని బలమును గలిగించుటలో శ్రేష్ఠమయినది. మేహము, నిక్కాక నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము మొదలగు వానిని హరించి మంచిబలమును, వీర్యవృద్ధిని, సంభోగశక్తిని, గలిగించుటలో అమోఘమయినది. 2 డబ్బీలు చాలును. 20 తులముల డబ్బీ 1-4-0

పాలసుగంధి లేహ్యము.

రక్తశుద్ధికి శ్రేష్ఠమయినది. సహమేహము, వేహ పాడులు, మచ్చలు, యితర చర్మరోగములు, కీళ్లనొప్పులు, మొదలగు వానిని పోగొట్టును. 4 డబ్బీలు చాలును.

20 తులముల డబ్బీ రు 1-4-0

రోజాపుష్ప లేహ్యం.

మలబద్ధముచే బాధపడు వారల కిది అమూల్యమైనది. దీనిని రాత్రి పరుండబోవునపుడుగాని, ఉదయమునగాని జ్వర తులము పుచ్చుకొనిన సాపుగా కాలవిరోచనమై దేహమానకు కులాసా గలిగించును. 15 తులముల డబ్బీ 0-10-0

ప్రతాప కస్తూరి మాత్రలు.

మిక్కిలి ఘాటును సువాసన గలవి. తాంబూలములో గాని విడిగా గాని 1, 2 మాత్రలు పుచ్చుకొనిన మిక్కిలి ఆనందముగానుండుటయేగాక అజీర్ణము, వాయువ, జలుబు, జ్వరము, దగ్ధ, ఉబ్బసము అల్లి, చిన్నబిడ్డ గుణము మొదలగు వ్యాధులను హరించును. నిత్యోపయోగమైనవి. బిడ్డలకు స్వచ్ఛా వాడుమండిన అజీర్ణమును జేరినివ్వక ఆరోగ్యమును కాపాడి బలమును కలిగించును. 200—250 మాత్రల సీసా రు 0-4-0

డజ్జ (12) సీసాలు రు 2-4-0

రాజమోహన హేరాయలు.

ఇది మంచి నాణ్యమును సువాసనగల తలనూనె. దీనిని తలకు రాచుకొని దువ్వుకొనుమండినయడల వెంట్రుకలు చ్చురు పుగానుండి నల్లపడి విస్తారముగా చెరుగుటయేగాక, మెడకు చల్లదనమును గలిగించి మనోహర మగు సువాసనను గలిగించుచుండును. స్త్రీలు విగుల ప్రేమించురు.

సీసా 1 కి రు 1-0-0

8 సీసాలు, రు 2-10-0

యింకా మావద్ద అనేక శాస్త్రసమ్మతముగు ఆయుర్వేదీయ ఔషధములు గలవు. కోరిన వ్యాధులకు యుచితముగా పంపెదము. అన్ని అపుషధములకువి.పి.పాస్త్రోఖ్యులప్రత్యేకము.

5 రూపాయలకు పైబడిన ఆర్డర్లకు 1 కి రు 0-2-0 కమీష నిచ్చెదము.

పి. శి. ఏ అందు కంపెని, ఆయుర్వేదనమాజ్, పెరిదేపి, నెల్లూరుజిల్లా.

ప్రకటన

శ్రీ బాలభారతీ గ్రంథనిలయము

చాగలమర్రి (కర్నూలుజిల్లా)

నవరసభరితములగు నవలలు, చరిత్రాత్మక నవలలు, అపరాధ పరిశోధక నవలలు, సాంఘిక మత దురాచారములను వెలువరించు నవలలు రసంతములగు నాటకములు శ్రేష్ఠమైన పద్యకావ్యములు వలువురు కవి శృంగులచే రచింపబడినవి. ప్రతి రెండుసూసముల కొకటి వంతున వేలువడుచుండును. కనుక త్వరగచందాదారులుగచేరి ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధికై పాటుపడు మాకు చేయూత నొసంగుడు. చందాదారులకు ప్రవేశరుసుమురు 0-8-0 లు మాత్రమే.

గ్రంథకర్త లెవరైన మంచి నవలలను వ్రాసి మా గ్రంథనిలయమునకు బంపిన పరిశీలించి ముద్రణాయోగ్యముగనున్న తప్పక మా స్వంతఖర్చుతో ముద్రింతుము. సద్గ్రంథములున్న చక్కని వ్రాతప్రతిని మాకు బంపుడు. గ్రంథకర్తల కిదే మా ప్రోత్సాహము. సమయమును గోల్పోకుడు.

వెలువడిన ప్రథమ రత్నము. }
నువర్ణ కేసర్ కృష్ణసేన (నవల) }
రాజోపు ద్వితీయ రత్నము }
కలియుగదర్పణము (నాటకము) }

మెల చందాదారులకు రు 0—12—0
ఇతరులకు రు 1— 0—0
మెల చందాదారులకు రు 0—12—0
ఇతరులకు రు 1— 0—0

ఇట్లు తమ విధేయుడు,

కే. జయరామరావు,
సంపాదకుడు.

యం. రామసుబ్బయ్యశ్రేష్ఠి,
అధ్యక్షుడు.

మహా కవ్యాధి - జీర్ణశక్తికి

ఆయుర్వేదీయశాస్త్ర ఆయుర్వేదావధములలో బృహత్సూక్తి గాంచిన దివ్యోషధము. ఆయుర్వేదముయొక్క ఉష్ణోష్ణతను, మహాసూక్తిగణమును తెల్లగొందుటకై యీ నిష్కావధమును శాస్త్రీయముగ తెలియజేయుచు వేదసాదాశాస్త్రముగ నుండునట్లు స్వయమైన పోకు విక్రయించుచున్నాము.

ఇందు బంగారు, వెండి, హేమమోక్షకము, శాస్త్రము, లోహము, పిండము, కంచు, కృష్ణాభి, కము, ముత్యము, నాగవంగములు, శంఖపరాటములు, మున్నగువాని భిన్నములు చేయున్నవి.

శరీరము బద్ధుగనుండుట గంభీరములుండు అక్రిగోళములుండవచ్చు, ప్రేనువులు, చెమట, తాపము, శూణి, కడుపుబ్బరము, అపానవాతము బదులువెడలుకుండుట, లేక అధికముగ వచ్చుట, అన్న ద్వేషము, వాంతి, సూడలుతో గుచ్చినట్లు అవయవములుండు పోటుగొట్టుట, శరీరమంతయు చిక్కి ఉదరముమాత్రము పోగియుండుట, గుండెలోనొప్పి ఆచూకముగొట్టుట, అధికమైన ఆమవిరోచనములు, శరీరము వినర్ణమగుట, బడలు పీచువు, మొదలుగు నకల అజీర్ణవికారములను “మహా కవ్యాధి” రెండు మూడు దినములలోనే సంహరించును.

అనుపానములు:—ఈమందు ఒకటిమొదలు కి గురివింపల యెత్తువరకు భోజనానంతరమున 1 అవున్న మజ్జిగేటిలో కొంచెము పైంపలవణమునుచేర్చి రాత్రి, పగలు బుచ్చుకొనిన గొంతువరకు భోజన గురుభోజనమునుకాని ద్రవముగావించును. మరియు, శోంఠిచూర్ణము, వేచినఞ్జిగువ, బిడాలనణము, ఈమూడును చూర్ణముచేసి పైస్తకారము మజ్జిగలోవేసి ఉదయసాయంత్రములయందు బుచ్చుకొనిన గుర్మిరోగము నివారించును. సారాయితోకలిపిశాగిన పరిణామశూల నివర్తించును. ఉత్తరేణుకంఠను కాల్చి మసిచేసి యొకమట్టిపాత్రలోనుంచి కొంచెము ఉదకముపోసి ఒకరాత్రి నిలవయించి మరుచటియొడయమున పై కేటగిరును వడియగట్టుకొని ఆక్రారోదకముతో మహా కవ్యాధిని సేవించినయెడల జలోదరము మొదలైన యష్టవిధ ఉదరరోగములు కుదురును. కరివేపాకురసములో కొంచెము కూటి ఉప్పును మహా కవ్యాధినిచేర్చి గంటకొకపర్యాయము యిచ్చినయెడల 4, 5 మోతాదులలో కలరా వ్యాధిని నివారించునో రోగికి సంపూర్ణారోగ్యము నిచ్చును. ఉదయమున లేవగానే పరగమవున గురిగించి యెత్తు మందును $\frac{1}{2}$ అవున్న నిమ్మనండురసము, $\frac{1}{2}$ అవున్న అల్లపురసంతోను కలిపి సేవించినయెడల నమస్తపైత్యములు హరించును. ఒకటిపై పిచ్చును. అనిక్కుగా అనుదినము సేవించవలెనది.

మోతాదు:—ఒకటిమొదలు ఆరుగురివెండలయెత్తువరకు రోగమును, నయస్సునుబట్టి వాడవచ్చును.

పక్ష్యములు: యింకిను వ్యాధివిశేషముల కనుకూలమగు అనుపానములు వర్గ రా యావత్తు విషయములు మందుతో తెలుపబడును.

తుల్య మందుగల సీసా 1-కి రు 2-14-0 లు వి. పి. ఖర్చులు వేగు.

ఆరుసీసాలు ఒకసాణి కొన్నవారికి పోస్తేకీలేదు. పండ్లెండుసీసాలు ఒకసాణి కొన్నవారికి ఒక సీసా యీనాము యివ్వబడును.

తాంబూలపటి—మనోవికాసముకు 50 మాత్రల సీసా 1-కి రు 0-4-0 కస్తూరి, పచ్చకర్పూరము, కుంకమపువ్వు మొదలుగు నస్తువులు చేయున్నవి. పోస్తేకీ వేదు.

ఇనుగంటి గోపాలరావు,
నూజిపేడు, కృష్ణాజిల్లా.

HEALTH IS WEALTH

ఆరోగ్యమే ఐశ్వర్యము

PROF.
M. V. KRISHNA RAO.
Send Half-anna stamp and
get 13 Specimen Photo-
graphs with full Particulars
of the "Health and
Strength" course
from

DIRECTOR,
PHYSICAL CULTURE
BASAVANGUDI P. O.,
BANGALORE CITY.

ప్రొ. ఎం. వి. కృష్ణారావు

అర్థాణా పోస్టాజ్ స్టాంపు ఈ
సంగతి విజ్ఞాపమునకు పంపి ఆరోగ్యము, బలము పీఠీనిగ్రహించి
వివరములు గల 13 పోస్టాజ్ లను,
అందుకు సంబంధించిన విధులను
తెలిపించుకొనుడు.
డైరెక్టరు, ఫిజికల్ కల్చరు,
బసవనగుడిపొట్టపంపురూరసిటీ

స్త్రీలపాలిటి వరప్రసాదిని

నిర్భయ పరిరక్షణకు ముట్టచుట్టనున్న పరిరక్షణము,
సోమనాగి ముత్యకాల గొప్ప, బహుష్ట సోమనాగి వలన, గర్భప్రా-
వము, సంతానహీనత పుట్టించు పుట్టించు కిది అభియంత్రము.
మేహస్వగములు, బలపులు, వర్షము, నిలబడినమును, రక్తహీన
మును, అశ్రురీని వర్షముగ పుట్టించును.

సల శబ్దబుద్ధి రు కి లు; చిన్నది 1-10-0

అన్ని మందులపావులలో దొరుకును.

కేసరి కుటీరం
ఆయుర్వేద ఔషధశాల,

విగ్నా , మద్రాసు.

యినాం!

యినాం!!

100 సంవత్సరముల క్యాలెండరు

గొప్పలాభము

పుస్తకభాండాగారములకు ముద్రామే. యిచ్చినవారైన
22 పుస్తకములు 6.0-0 వలగలవి కి-0-0 ముద్రామే పొయ్యిలకు
ముద్రామే పంపబడును.

(1) పాదుకాపట్టాభిషేకచరితము (2) సామితిగ్రాహి
(3) ప్రాచీన వస్త్రాపహరణం గ్రాహి (4) ప్రహ్లాద గ్రాహి
(5) కేశవదేవాలయ చరిత (6) యిందెర (7) లుబ్ధసహజవస్త్ర
(8) వీరబాబ్బిలి (9) కుకేల (10) భర్తనిరతుడు (11) కృష్ణదే-
వరాయలు (12) పరీక్షిన్నహారాజు (13) అబానిసి (14) హరి-
శ్చంద్ర (15) అంబికా (16) బాలభారతము (17) పాయూ-
రాసవము (18) గర్వభంగము (19) చింతామణిచరితం (20)
రైపుడిగినది (21) హాస్యసమంజసి (22) 1924 సంలి క్యాలెం-
డరు. యీ పుస్తకములకు ఆర్డరు పంపునాకిక ముద్రామే 100
సంలి క్యాలెండరు యినాముగా పంపబడును.

మరొక. ఈ పుస్తకములకు ఆర్డరుపంపునారు 1.0-0
ముడియార్డరుపంపిన 2.0-0 లకు సమిది పుస్తకములు వి. పి. పంప-
బడును. అట్లా పంపనివారికి పంపబడవు.

సరస్వతీ పుస్తకాలయము, మచిలీపట్నము (కృష్ణాజిల్లా)

పి కోదండరామ పిల్ల

(తేట్. పి. యస్. సొన్నుస్వామిపిల్ల గారి పుత్రుడు)

1854-న సంలి లో స్థాపించబడినది.

మేలైన గృహసాహకరిని నిర్మాతలు; సర్వలయదారులు
సర్వ విప్లవేడ్, బుర్లికొన, మదరాస్.

ఎంట్రన్సు హాలు, డైనింగ్ రూము,
రైల్వే, పావులు, ఇంక ఆఫీసులకు
కాకలస అన్ని విధముల కేకునామా
నలు, సర్దుమాను తెల్లమానులతో అనేక
రకములతో ఇల్లడిచట్టములు పొన్ను
లతో సహా, చుక్క, చేర్చి, గట్టి
గాను భుజివైనవిగాను చేయబడును.

కోరినవారి కేవిగము సామానునైనను సరే, కొయ్య
పము కైనను సరే ఎట్టిమేటు యివ్వబడును. ఒకసాది మా
వస్తుప్రదర్శనహాలు చూచినచో మీకు రృప్తి కలుగను.

మారపు గ్రామాదులనుండి వచ్చు ఆర్డరులు సామానుల
కగు రైల్వేచార్జీకే గాను వాని కిమ్మతులో మూడవ వంతు
సాము పంపినమీదట, శ్రద్ధగ వి. పి. చేయబడును.

TEL: ADDRESS. P. KOTHANDARAMA PILLAI
"BENTWOOD" West Esplanade, Madras.

B. L. & SONS.

ఈ క్రింది పుస్తకములు కావలసినవారు
ఆర్డర్లు పంపి వి. పి. పోస్టుద్వారా తెప్పించుకొన
వచ్చును.

(1) గ్రామకరణములు పరీక్షాదర్శిని మొద
టిభాగము 7 దవ కూర్పు	0 12 0
(2) డిటో రెండవభాగము 7 దవ కూర్పు	0 12 0
(3) గ్రామలెక్కల నమూనాలు	0 8 0
(4) గ్రామముననుబట్టి పరీక్షాదర్శిని
మొదటిభాగము 10 దవ కూర్పు	1 0 0
(5) డిటో రెండవభాగము (1924 సం॥
ప్రింటు అయినది)	0 6 0
(6) గ్రామకరణములు నల్వే పరీక్షాదర్శిని
గాము రెండవకూర్పు	0 8 0
(7) ఋణమర్మదీపిక రెండవకూర్పు	0 4 0
(8) ఆరవశరగతి అంకగణితము	0 8 0
(9) లీలానలీ గణితసారము మూడవకూర్పు	0 6 0
(10) నల్వేసహస్రాల సంరక్షణపుకూర్పు	0 4 0
(11) ఇండియన్ లిమిటెడ్ ఆర్డర్లు	0 6 0
(12) గ్రామ రివిన్యూవ్యవహారబోధిని	1 0 0
(13) గ్రామోద్యోగముల నిబంధనలు	0 6 0
(14) మెన్సురేషన్ పరీక్షాదర్శినిము మూ
డవ కూర్పు	0 6 0

షరా:—గ్రామకరణములు పరీక్షాదర్శినియు
ను, గ్రామముననుబట్టి పరీక్షాదర్శినియును ఋణ
మర్మ ప్రదీపికయును అను అనేకమైన ఋణ్యునవ
రణలతో ఇప్పుడే క్రొత్తగా ప్రింటుచేయించబడినవి.
ఆర్డరులు పంపిన తక్షణమే పంపబడును.

బాలేమర్తి లక్ష్మీనరసింహం.

బాలేమర్తి పోస్టు, గుంటూరుజిల్లా.

లోకమాన్య

(సచిత్ర జాతీయ మాసపత్రిక)

నంపాదకుడు: ల్లూరు సుబ్బరావు

జాతీయ, సాంఘిక, వాణిజ్య, చారిత్రికా వివిధవిష
యముల, స్వగ్రుహధుకర్తైవి, విద్యాభివృద్ధి గ్రాయబడిన
చక్కని వ్యాసములు గీతములు ప్రచురించు సచిత్ర మాసపత్రిక.
పత్రికాంశీకరణము ముద్రాపత్రిక లేని కొంత దీర్ఘవది. దేశ
భాషాభివృద్ధిలకు ప్రోత్సహ మొసగ బ్రాధిశులు.
చందా వివరము

పోషకులు సంచికకు 10-0-0

చందాదారులకు సంచికకు 3-0-0

జలయునారు.

మేనేజరు

శ్రీ “లోకమాన్య” కార్యాలయము.

పెనుకొండ, (అనంతపురం జిల్లా)

For Superior Silks
Please Write to
Maharaj Brothers
Benares City.

అతి నాణ్యమైన పట్టుబట్టలు

వలయువారు ఈ క్రింది చిరునా
మాను వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

మహారాజ్ బ్రదర్స్, కాశీ.

Bharati Advertisement Rates.

Ordinary	page per month	Rs. 25-0-0
"	$\frac{1}{2}$ " "	" 12-8-0
"	$\frac{1}{4}$ " "	" 7-0-0
Contract Rate for 6 Months & above		
1 page		Rs. 20-0-0
$\frac{1}{2}$ "		" 10-0-0
$\frac{1}{4}$ "		" 5-0-0

Special rates for cover and other pages in reading matter on applications.

Manager, Bharati Office,
7 Thambu Chetty Street, Madras.

CATARRH

HEAD NOISES, DEAFNESS, BRONCHIAL TROUBLES, HAY FEVER AND IMPAIRED VISION.

Positively cure by ACTINA

Neglected Catarrh is a positive menace to your future good health; unless the deadly germs are completely removed from the system the disease will return with renewed vigour.

ACTINA alone can cure you; the powerful, pungent vapours generated in each ACTINA container reach "every nook and cranny" in the entire system, definitely purging the afflicted membranes of every Catarrhal germ.

ACT NOW: ACTINA is the least expensive of any RELIABLE Catarrh cure, and is the only Sure, Safe, certain and drugless cure for ALL diseases of the Eye, ailments of the Ear, Head and Throat and concomitant Catarrhal affections. Costing Rs. 10/only (plus postage etc) this wonderful instrument should find a place in every home. Write for details, with illustrated booklet.

The Actina (A. P. A.) House,
BATALA (India)

PAIN *versus* VITALITY

If you have pain, you lack your full force of vitality. You know that nothing saps your energy so quickly as PAIN. But you can get rid of any pain

AMRUTANJAN.

Pain cannot exist in one and the same place with Amrutanjan. Amrutanjan cures and prevents all aches and pains. A curative and preventive pain balm with wonderful healing properties. Amrutanjan Sold every-where at As 10 per bottle.

AMRUTANJAN DEPOT BOMBAY & MADRAS

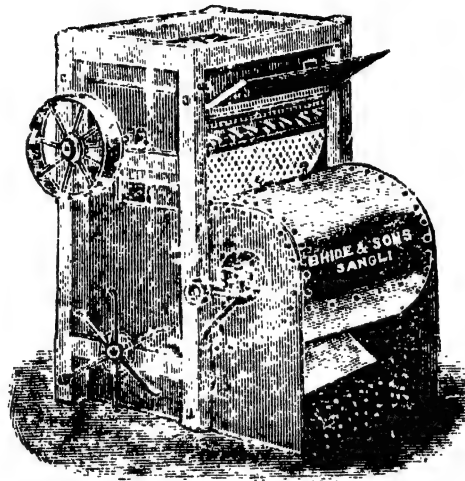
Ground-Nut Decorticator or Opener

గ్రౌండునట్ డెకార్టికేటరు లేక ఓ ప న ర్టు

అభివృద్ధిచేయబడిన ఎంజిను, చేతితో త్రిప్పవచ్చును.

1922, 1923 సంవత్సరము లందు డిశంబరు నెలలో జరిగి హిందూ దేశీయ పరిశ్రమ కే వస్తు ప్రదర్శనమునందు బంగారు పతకమును బహుమతిగా నియ్యబడినది.

యంత్ర సహాయముచే నడువబడు పేరు శాసన కాయముండి పన్నును లేదు యంత్రములు లేక పనినరులు 6, 7, 8.

ఈను మూడురకములు గలవు. అవి 5, 6, 7 మీ. కె. పి. ఎం. నుంచే నడుపబడి 80 మూటలు, 100 మూటలు 120 మూటలు గలవిను 1500 గంటల సేవ చేసిన తరువాత గును.

1500 ముడినులు అంతకు పైననే మా చేత తయారు చేయబడి చెన్నపురి, బొంబాయి రాజధానులలోనున్న

మా కారాదారులకు సరఫరా చేయబడినది. మిక్కిలి శ్రేష్ఠమై దని, చాల ఉపయోగకరమయినదని మా కారాదారులకు అంగీంచియున్నాను. మద్రాసు, కడప, హిందూపురం, కర్నూలు, నంద్యాల, బెజవాడ, విశాఖపట్టణము, కాకినాడ, అంబూరు, రాజిపేట, ఆర్కాడు, మైసూరు, దేవన్ గేరి, తుముకూరు, సేలం, తంజావూరు, పొల్లూరు, కేరళపురం, మధుర, కోయంబూరు, గొంబాయి, సూరత్, పూనా, బెల్గామ్, కొల్హాపురము, సతార, గడగ, శిర్సా, ధూమా, అమల్ నేరు, చాలిస్ గేయాక్, పోర్బందరు, బామనగిరి మొదలగు ముఖ్యస్థలములందు మా డెకార్టికేటరులు పనిచేయుచున్నది.

చేతితో నడుపబడు గ్రౌండ్ నట్ డెకార్టికేటరు గూడ పైన ముద్రింపబడిన ప్రతిమ ప్రకారమే యండును. ఇద్దరు మనుష్యులుచేసిన ఒక గంటకు ఒక మూట గింజలు తయారగును. ఈయంత్రమును మేము సూతనముగా 6 నెలలకు మునుపే తయారుచేసితిమి. పైన తెలుపబడిన ప్రదర్శనమునందు దీనికి ఒక బంగారు పతకము బహుమతిగా నియ్యబడియున్నది. బొంబాయి, పోర్బందరు, హైదరాబాదు, దక్కను, ధూలియా, అకోల మున్నగు జాగాలకు సుమారు యీ సూతన యంత్రములును 50 సరఫరా చేసియున్నాము.

చిత్రవిచిత్రములతో వివరముగా తెలుపబడిన మా ఆంగ్ల క్యాటలాగునకు వ్రాసిన సంబంధము.

BHIDE & SONS
Sangli, S. M. C.

బైడ్ అండుసన్సు, ఎంజిన్స్, శండ్రి, ఎస్. ఎమ్. సి.

ఆద్యుతమైన జర్నల్ షిప్ కవరి

జిల్-క్విన్జెన్:— రుచితమైన కవర్లు, జర్నల్ ముద్రితములను తయారు చేయవచ్చును. * ఎదురే పోయినట్లుగాను గల గవు. తీర్థ మైదానము, నీళ్ల కాలమునకు యుద్ధము జర్నలు ముద్రితముగా విశేషములు.

జిల్-క్విన్జెన్ 1 కి 2.12.0. వి. పి. థియేటరు.

వైనవగ్రేఫు:— విల్లెలను పుష్పలను పుష్పలను, ఆహారము. * ఎదురే పోయినట్లుగాను గల గవు. తీర్థ మైదానము, నీళ్ల కాలమునకు యుద్ధము జర్నలు ముద్రితముగా విశేషములు.

ఆరోవార్సె:— విల్లెలను పుష్పలను పుష్పలను, ఆహారము. * ఎదురే పోయినట్లుగాను గల గవు. తీర్థ మైదానము, నీళ్ల కాలమునకు యుద్ధము జర్నలు ముద్రితముగా విశేషములు.

జిల్-క్విన్జెన్ 1 కి 2.12.0. వి. పి. థియేటరు.

ఎస్.ఎస్. ఆంధ్ర జాన:— విల్లెలను పుష్పలను పుష్పలను, ఆహారము. * ఎదురే పోయినట్లుగాను గల గవు. తీర్థ మైదానము, నీళ్ల కాలమునకు యుద్ధము జర్నలు ముద్రితముగా విశేషములు.

Sole Agent for India

Messrs M. Friends & Co, Hatkhola, Calcutta.

Selling Agents:—

MESSRS. LONDON MEDICAL STORE 197, Bowbazar, Calcutta.,
MESSRS. B. K. PAUL & Co., Bonfields Lane, Calcutta.,
MESSRS. M. BHATTACHARYA & Co.,
MESSRS. SRI KRISHNAN Bros., Madras,
MESSRS. DEY BROTHER, Rangoon..

మిక్కిలి పరిశ్రమగా

మోటారు సామానులు

దొరకు గృహము

అన్నిరకముల మోటారు సామానులు, మోటారు టైరులు, అన్ని మోటారు ట్యూబులు,

బై సిక్కిల్లు, బై సిక్కిల్ సామానులు మొదలగునవి న్యాయమైన ధర ప్రకారము దొరకును.

ధరలకు, ఇతర వివరములకు ఈదిగవవినాసమునకు వ్రాసిన తెలుసు బడును.

సరస్వతి ఆరిడు కో

నెం 1/22 బ్రాడ్వే మద్రాసు.

అమృతాంజనం డి. సీ. సా.

మందుల పట్టిక

సం.	నామం	కా.	అ.	సం.	నామం	కా.	అ.
1.	బిడ్డ సాచునము మూత్రాలు అశ్మిమునకు	1	422.	జ్వరమునకు.	1	8	
2.	వజ్రశిలలు. భాగ్యమునకు	1	023.	కుసుమాదిమాంసము. కుసుమవ్యాధులకు	1	0	
3.	జ్వరహా. జ్వరమునకు	సీసా 1-కి 0	1224.	అశ్మిమునకు.	సీసా 1-కి 1	0	
4.	అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు	0	1025.	శిశువులకు.	1	0	
5.	మూలశయమునకు	డబ్బి 1-కి 0	1226.	కఫహరి. శిశువులకు	0	8	
6.	తామరతైలము. తామరకు, డబ్బి 1-కి 0	6	27.	ను దరితైలము. నూఖకాంతికి	0	8	
7.	కలరానూత్రాలు. వాంఛితములకు	0	628.	శిశువేదనమునకు. తలనొప్పులకు	0	12	
8.	తేలుమునకు. తేలుమునకు, సీసా 1-కి 0	8	29.	నేతాంజనము. కటివ్యాధులకు	0	4	
9.	దంతశుభ్రము. దంతమునకు	0	830.	ఉబ్బనమునకు ముందు	సీసా 1-కి 2	0	
10.	కర్ణశుభ్రము. కర్ణమునకు	0	631.	వాయువునకు ముందు.	1	8	
11.	గజ్జిక తైలము. గజ్జిక, చీడలకు	డబ్బి 1-కి 0	432.	విశేషములకు మూత్రాలు	డబ్బి 1-కి 0	8	
12.	పగుళ్లకు తైలము. శీతపగుళ్లకు	0	633.	నీస్తూరిమాత్రము. పెద్దది, మంచిది 50-కి 0	10		
13.	పేలకు మందు	సీసా 1-కి 0	434.	వాసుకమునకు.	సీసా 1-కి 0	6	
14.	కుప్పకు తైలము.	డబ్బి 1-కి 0	835.	జన్ను లేక అదిపచ్చికానా	తు 1-కి 3	8	
15.	దంతచూర్ణము పద్మశోములకు	డబ్బి 1-కి 0	236.	మొహము, మంచిది	5	0	
16.	సుఖభోగిమాత్రము	1	037.	వెడికేకుల పుస్తకము 1-కి	1	0	
17.	సుఖభోగి తైలము. పుష్టకు	1	038.	చందిని అత్తరు శ్రేష్ఠము నువది. బొమ్మ 1-కి 2	8		
18.	రోమహరి. వెండ్రుకలు ఊడులకు	0	839.	బంగారు కేళులు	3	8	
19.	మోహినితైలం వెండ్రుకలు పెంచుటకు	0	1240.	నీస్తూరి	తు 1-కి 40		
20.	చుడుకు నూనె	సీసా 1-కి 0	641.	పచ్చకర్పూరం	తు 1-కి 3	8	
21.	గ్రహణిమాత్రము.	డబ్బి 1-కి 0	842.	కుసుమపువ్వు	తు 1-కి 3	8	

అమృతాంజనము అన్ని విధములైన నొప్పులకు అమృతసంజీవివంటిది

చక్కని డబ్బితో సహా సీసా 1-కి 10 అణాలు మాత్రమే.

అమృతాంజనం డి. సీ. సా.

మద్రాసు

లేక,

బొంబాయి.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు దినామృతము

అమృతాంజనము
అన్ని నొప్పులకు
దినామృతము

SOLD EVERYWHERE

చక్కని డబ్బీతో నహా సీసా 1-కి పెల 10 అణాలు మూలమే.

అమృతాంజనం డిపో. బొంబాయి లేక, మద్రాసు

ఒకే నిమిషమున

గుణమునిచ్చును!!

మా మొక్క సర్వతేలు విషసంహి గుణము లేదని రూపించవారలకు చూపా యిలు 100 యినాము. సర్వవిధములైన తేలుకాటలు, పాముకాటలు యిక అనేకవిధములైన విషప కాటలు యీ బేషధము ఉపయోగించిన ఒకనిమిషములోనే గుణము నిచ్చును. అనేకయోగ్యతా పత్రికలను పొందియున్నది.

ధర పాకెట్టు 1-కి 0-8-0, 12-కి 5-0-0

తపాలుఖర్చులు వేలు.

వి. సి. ఎస్. పాణి అండు కంపెనీ

తపాలుపెట్టె 17, మదరాసు.

D. G. GORE.

Wholesale Importer of Perfumers & Soap-Mfrs., Requisites, Ingredients for Agarbathis and tobacco Trades, Sundries etc.

వాసనలైలుము, కొన్ని సస్తువులు చేర్చుటచే తయారగు అత్తగులు, స్వాభావికముగా నుండు అత్తగులు, కెమికల్సు, ఎస్సెన్సు మొదలగునవి వాసనలైలుములు, సబ్బులు, టబ్బోలు, అత్తగులు, కలోన్, లెసంజరు వాటగు, పొదుము, జార్జా (తాంబూలముతోడ నుపయోగించు పొగాకు) అగరుపత్తులు, వర్బత్తులు మున్నగునవి తయారు చేయుటకు సరఫరా చేసెదము. మావద్ద ఎక్కువ ప్రాకున్నది. ధరలజాబితా యినాం ఆంగ్లభాషలోనే ఉత్తములు వ్రాయవలెను.

D. G. GORE,

Sayana Buildings. Loharchal. Bombay No 2

త్వరపడుడు!

ప్రతులు తక్కువ!!

జాతకరత్నము

జన్మనక్షత్రము, పుట్టిన రోజు వేళ మున్నగునవి లేకయే సంవత్సరఫలములను క్యారెట్టరు కీడింగుతో సహా యొన్ని సంవత్సరముల కయిన తమంతట తాము జ్యోతిష్యుని సహాయము అక్కటలేకయే వ్యాపిణి నగలరు. ధనము, సంతానము మున్నగు ద్వాదశభావములతో మీమీ జాతకములను, మీరే వ్యాపిణి నగలరు. ఇది యింటిజ్యోతిష్యుడు.

పి. అప్పలరావుగారు, మ్యూనిసిపల్ కౌన్సిలర్

తిరుపతినుండి యిట్లు వ్యాసించి:—“మీరు పంపించిన జాతకరత్నము! జ్యోతిషము శత్రుకొనుటకు ఏక్కిని ఉపయోగముగ నున్నదై జ్యోతిషమందు ప్రవేశము లేనినాటికి గూడ చక్కగా బోధపడునట్లు వ్రాయబడినది. జ్యోతిషము నకు ఏక్కిని ఉపయోగకరము. వెల రూ॥ 2-0-0

జాతకములు సరసమైన ధరలకు వ్రాసెదము.

గ్రేట్ ఇండియన్ జ్యోతిషాలయము.

కరింకోట. (టకాశిపట్నంజిల్లా)

మానసోల్లాసినీ మాత్రలు

30 మాత్రలు 0-10-0 (ఇది అణాలు)

శరీరములో ఉష్ణాధిక్యముచే గలిగెడి వైత్యకాక కీమాత్రలు దివ్యామృతము. అక్షిరము, అరుచి, ఆస్రలింశలు, అగ్నిమాంద్యము, దాహము, దప్పి ఎక్కిళ్లు, సర్వాంగములయందు బలతయము, పిక్కలు, పార్శ్వములు, శిరస్సు, ప్రేళ్లు, అస్థులు, మొదలగువానియందు గలిగెడు నొప్పలను పోగొట్టి దేహమును మంచియారోగ్యమునకు దెచ్చును. ఈ మాత్రలు మేహవార నెవ్వలకు వెంటనే గుణమిచ్చును యింక అనేకవిషధులు చేసినవి. అనుభవముగల బేషధిమగుటచేతను పరమహంస క్రియయని చెప్పవచ్చును. ఒక్కసారి వాడిచూచిన నిజము తెలియగలదు.

చిరునామా:—

ఆయుర్వేద వైద్యనిలయం,

పొట్టు నినుమూలు, ఎలకుర్రు; కృష్ణాజిల్లా.

డబ్బీ 1 కి 0-6-0

తామర తైలము

12 కి 3-8-0

రాజా రాణి గుర్తుగల తామర తైలము, తామర, తీట, గజ్జికి మంచిను ను
ప్రాతినాశకములగు చాల మంచిమందుతో తయారుచేయబడి ప్రఖ్యాతి గాంచినది. అనేక యేండ్లనుండి యున్నతామర
నాలుకైదుసారులు రాచినతోడనే పోయినది వేలమంది వ్రాసినారున్నది. దీని రాచిన మంచి యుండును. హృదయ
నలుపెక్కుదు.

5 తుల నూనెగల

మోహినీ తైలము

సీనా 0-12-0

స్త్రీ పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది. మంచినువాసన గలది.

ఇది మనఃపరిశ్రమముచేయు విద్యాధులు, స్త్రీదంతులు, ఈ దుగ్ధము మొదలగువారికి విశ్రాంతి నిచ్చును. జంతువులను
పెంచును. కండ్లకు చిలువ నిచ్చును.

డబ్బీ 1 కి 0-2-0

దంత చూర్ణము

డబ్బీ 1 కి 1-4-0

ఈ దంతచూర్ణముతో పండ్లతోముటవలన చిగుళ్లనుండి రక్తము ప్రవించుకుండును. పండ్లు ముక్కుములవలె తెల్లగా
నుండును. ప్రతిరోజు అనేకులు వాడుచున్నారు.

అమృతాంజనము డిపో, బొంబయి లేక మదరాసు.

NATURE CURE

No Medicines—No Operations

THE HYDRO—CHROMOPATHIC AND NATURE
CURE ACADEMY, RAJAHMUNDY will show you how
to prevent disease and be always happy and merry with full
of bubling energy and vitality.

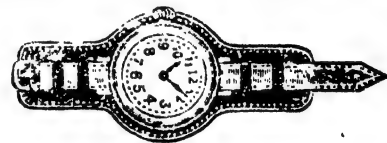
For details apply to B. S. Gopala Row, Nature Cure
Advocate, Rajahmundry with sufficient postage labels for
reply.

వక్ర తిచికిత్స

మిక్కిలి సుఖమైన పద్ధతి:—అణుమాత్రమైన మందు

గాని శస్త్రముగాని అనవసర మని జలనూర్య కిరణప్రకృతి
చికిత్సాలోగ్య జ్ఞానాశ్రమము, రాజమహేంద్రవరములో
ప్రత్యక్షముగా చూపబడును. బొల్లాప్రగడ సుందరగోపాల
రావు, ప్రకృతిచికిత్స ప్రోత్సాహకర్త, రాజమహేంద్రవరం,
అని తగిన పొట్టుచికిత్సలు ఉంచి వ్రాయవలెను.

చాలాకాలము ఉపయోగపడునది

మాయొక్క అందమైన చేతిగడియారము మీకు చేతిలో
ధరించిన సరియైనకాలమును చూపును. ఇది ఒక అందమైన
ఆభరణము. కాలమునకు సరియైనగంటనుచూపునది యిది ఒక
చేతియే! యిది బహుభాగ్యతతోను మాకు స్వేమలుగాను స్వీట్టు
లెండుదేశమునుండి తెప్పించి పకలమైనజనులును ఉపయోగించ
వలయుననే తలంపుతో, ధరను తగ్గించియున్నాము. ఎల్లరును
ఉపయోగించి, సంతోషపడుడి. ధర స్వల్పము. మాదుసంవత్సర
ధరములు ఉత్తరవాదులము.

ధర 1 కి 7—8—0 అందమైన తోలుపట్టుతో సహా
బొంబాయుపెట్టెగలది ధర 1 కి రూ 9/

పీటరు వాచికంపెని,

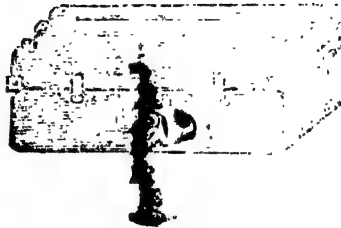
తపాలుపెట్టె 27, మదరాసు.

K. RAMASWAMY NAIDU.

Lakshmi Steel Trunk Manufacturer,

Workshop No. 30, Iyyappa Chetty Street, Munnady, Madras.

Manufacturer of Best steel Trunks, steel brief bags, Hand boxes, Suit Cases, Office Boxes, Cash Boxes, Trunk Locks, Trunk Handles steel sheets, Trunk Rivits & Washers and all goods of Trunks available. Orders Will be executed promptly.

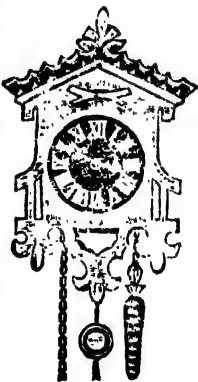
[illegible]

కె. రామ స్వామి నాయుడు

అక్షుల పుంకులను తయారు చేయువారు

సర్వేశ్వర మహాల నెం. 30, అచ్యుత శైలి వీధి, మన్నడి, మద్రాసు.

ఆహా! ఇది ఎంతస్థాగసు!!

చూచుకు వాలా లోందము

గాను కాలమునకు నగియెన ను

టను చూపును. గో. హి తగి

లిం-దు గడ్డియారము జర్నల్

దేశమునుంచి

உயிர் - உயிர்

గడియూరము తెచ్చించి యు.

న్నాము. అనేకులు ఉపయోగించి

స. తో. ప. డి. య. న్నా. య. ఇ. పు

మ క్రితగా మూతనముగ తెప్పించబడినది. గడి

యారము 1 కి రూ 3/- తపాలుఖర్చులు వేటు.

విలాసము:—పీటరువాచికంపెన్ని,

తపాలుపెట్టె 27- మద్రాసు

ఆంధ్రపత్రిక చందా ఏర్పాటులు

దినపత్రిక	సంవత్సర	చందా	రూ	24	0	0
"	అర్ధసంవత్సరము	"	"	12	0	0
"	మూడేళ్లమాసములు	"	"	6	4	0
"	మాసమునకు	"	"	2	2	0
వాళ్లపత్రిక	సంవత్సరము 1-కి	"	"	4	0	0

వాంఛిత సంతోషమునకు తక్కువ చందాకు పంపబడదు.

మూలము సంవత్సరాది సంచిక వెలుగు

దినపత్రిక సంవత్సర చందాదారులకు	1	0	0
దినపత్రిక సంవత్సరపు తక్కువ చందాదారులకు	1	4	0
వాగపత్రిక చందాదారులకు	1	4	0
జైలులకు	2	0	0

 ప్రకాశము పోషకులు రూ. 100/- ప్రకాశము 0 3 0

రిజిష్టరు చార్జీ అధిక సుగుచున్నది. మీరే ముందుగ వుండి

యోగ్యు పుష్ప కుళిర్చు తగ్గును. వీ. వీ. లు పంపినచో సామ్య

మాకు ఒక్కొక్కప్పుడు ఆలస్యముగ చేరుటయు పత్రికలు

పంపుట ఆలస్య మగుటయు సంభవించును. సంచికలు తపాలులా

మృత్యువు తపాలభర్త ప్రత్యేకముగా చూచి చేయబడును.

பூ பூஜ ரு.

చీరునామా:—ఆంధ్రప్రతిభా కార్యాలయము,

7. తంజు-కృష్ణానది, మృదాను.

